

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.4.12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.4.12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.4.12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.4.12

INCUNABULI

C

4

12

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

Catalogo in scriptis.

G. 1.

28. 5.

Anno 10238.

178
17 -

ff

178

lib. 1. 1. CAIVS PLINIVS MARCO SVO SALVTEM.

p Ergratū ē mihi q̄ tā diligēter libros auunculi mei lēctas: ut habere oēs uelis: quā-
rā p̄ qui sint oēs. Fungar indicis partib⁹ atq̄ ē quo sint ordine scripti: notū tibi fa-
ciam. Est. n. hāc quoq̄ studiosis nō iucunda cognitio: De laculatiōe eq̄ uestri unus
Hūc cū p̄fectus alā militaret: pari īgenio curaq̄ cōposuit. De uita Pompei Secūdi duo: a
quo singulariter amat⁹ hoc memoriae amici quasi debitū mun⁹ exoluit. Belloḡ Germaniā
xx. q̄bus oīa quā cū Germanis gessimus bella collegit. Incoauit cū ī Gemāia militaret: som-
nio monitus. Astitit. n. ei q̄scenti Drusi Neronis effigies: q̄ Germaniā latissime uictor ibi
piit. Cōmendabat memoriā suā: orabatq̄ ut se ab iniuria obliuiois assereret. Studiosi tres
quos ī sex uolumina pp̄ aplitudinē diuisit q̄bus oratorē ab icunabilis instituit: p̄fecit. Dubiū
sermonis octo scripsit sub Nerone nouissimis ānis cū oē gen⁹ studioq̄ paulo liberi⁹ & ere-
cti⁹ piculosū seruit⁹ fecisset. A fine. Aufidi Bassi. xxxi. Naturā historiā. xxxvii. opus diffu-
sū eruditū: nec mius uariū q̄ ipsa natura. Miraris q̄ tot uolūna multaq̄ ī his tā scrupulosa
hō occupatus absoluerit: Magis miraberis: si scieris illū aliq̄diu causas additasse. Deceisse
āno. vi. & quinquagesimo. Mediū tēpus distentū: īpeditūq̄ q̄ officiis maximis: q̄ amicitia p̄-
cipū egisse. Sed erat acre ingeniu⁹: incredibile studiū: sūma uigilācia. Lucubrare a uulcanis
bus īcipiebat: nō auspicādi cā: sed studēdi statī a nocte multa Hyeme uero ab hora septia
uel cū tradissime oīa uia: saepe sexta. Erat sane sōni parcissimi Nōnunq̄ ē iter ipsa studia ī
stātis & differētis. An lucē ibat ad Vespasianū īperatorē Nā ille quoq̄ noctibus utebat. In-
de ad delegatū sibi officiū. Reuersus domū qd̄ reliquū tēporis studiis reddebat. Post cibū
saepe quē iterdū leuē & facile ueterū more sumebat astate si qd̄ ocii iacebat ī sole. Liber
legebat⁹ a notabat. Excerpebatq̄. Nihil. n. unq̄ legit: qd̄ nō exciperet. Dicere ē solebat nul-
lum eē librū tam malū: ut nō aliqua parte p̄deset. Post solē plerūq̄ frigida aqua lauaba-
tur. Deinde gustabat: dormiebatq̄ minimū. Mox quasi alio die studebat ī coenae tēpus. Su-
per hāc liber legebat⁹ a notabat & qd̄ cursim. Memini quendā ex amicis cū lētor quēdā
pnunciasset perperā reuocasse: & repeti coegisse. Huic auūculū meū dixisse ītellexas: Nē
pe cū ille ānuisset. Cur ergo reuocabas? Decem āplius uersus hac tua īterpellatiōe p̄didim⁹
Tanta erat parsimonia tēporis. Surgebat astate a luce. Coena hyeme ītra primā noctis: & tā
quā aliqua lege coegēte. Hāc iter medios labores urbisq̄ fremitū. In secessu solum balinei
tēpus studiis exiebat. Cū dico balinei de interioribus loquor. Nā dū distrīgēte tergiē que
audiebat aliqd̄: autem distabat. In itinere quasi solutus ceteris curis huic uni uacabat. Ad
latūs notarius cū libro & pugillaribus: cuius manus hyeme manicis munebat⁹: ut ne cālī q̄
dem a periculis ullū studiis tēpus eriperet. Quā ē cā Romae quoq̄ sella uehebat. Repeto me
correptū ab eo cū ambulare. Poteras īquit has horas nō p̄dere. Nam perire oē tēpus arbitra-
batur quod studiis nō īmpiretur. Hac ītentione tot ista uolumina peregit electorumq̄ cō-
mentarios. clx. mihi reliquit. Opistographos qd̄ minutissimis scriptos. Quā ratiōe multi-
plicat⁹ hic numerus. Referebat ipse potuisse se cū procuraret uendere ī Hispania hos com-
mētarios Lartio Licinio. cccc. milibus nūmū aliquāto pauciores erāt. Nōne uidet tibi re-
cordatī quātum legerit. q̄tum scripserit: nec ī officiis ullis nec ī amicitia principum fuisse
Rursus cū audis qd̄ officiorū studiis laboris īpenderit nec scripsisse satis: nec legisse: qd̄ est
n. qd̄ nō ille aut occupatiōes īpēdire: aut hāc īstantia nō possit efficere? Itaq̄ soleo ridere
cū me qdā studiosū uocāt: q̄ si cōparer illi: sim desidiosissimus Ego aut tū quē partī publi-
ca: partī officia amicorū distrīgūt: q̄s ex istis q̄ tota uita litteris assidet collatus illi nō q̄s
sōnio & iertie deditus erubescat. Excedi epistolā cū hoc solū qd̄ regrebas scribere destinasse
quoslibet libros reliq̄set. Cōfido hāc tū quoq̄ tibi nō mius gratia q̄ ipos libros futura q̄te nō
tū ad legēdos eos: ueq̄ ē ad simile aliqd̄ elaborādū possūt amulatiōis stīulis excitare. Vale
SVETONII TRANQ. VILLI IN LIBRO DE VIRIS ILLUSTRIBVS.

Lynius Secūdus Nouocomēsis eq̄strib⁹ militiis īdustrā fūctus p̄curatiōes quoq̄
splēdissimas atq̄ cōtinuas sūma ītegritate admīstrauit. Et tū liberalibus studiis tū
operā dedit: ut nō temere q̄s plura ī ocio scripserit. Itaq̄ oīa q̄ unq̄ cū germāis gesta
fūt. xx. uoluminibus p̄phedit. Itē nālīs hystoriae: xxxvii. libros absoluit. Perit gades cāpaniā.
Nā cū missenēsi clasi p̄esset. & flagrate uestuio ad explorāda pp̄rius causas liburnicias p̄re-
disset: neq̄ aduersatibus uentis remeare posset: ī pulueris ac fauille oppressus est. Vel ut
quidā existimant a seruo suo occisus: quem deficiens aēto ut necē sibi maturaret orauerat.
Hic ī his liris. xx. milia regē dignage ex lēctiōe uoluminū circiter duū miliū cōplex⁹ ē. Prim⁹

aa ii

at liber quasi index. xxxvi. librorū sequentiū cōsumationē toti⁹ opis: & spēs cōtinet titulos.
CAIVS PLINIVS TACITO SVO SALVTEM.

Etis ut tibi auunculi mei exit⁹ scribā: quo ueti⁹ tradere posteris possis. Gratas ago.
p Nā uideo mori eius si celebret a te imoralē gloriā eē ppositā. Quāuis. n. pulcherri-
amrū clade terrarū ut populi ut urbes memorabili calu quasi semp uicturus occide-
rit. Quis ipse plura scripserit: plura tñ ppetuari ei⁹ scriptorū tuorū æternitas adde. Egdē
beatos puto qbus deorū munere datū ē aut facere scribēda: ut scribere legēda. Beatissimos
uero qbus utrūq. Horū i numero auunculus me⁹ & suis libris & tuis erit. Quo libētius su-
scipio deposco ē qd iniūgis. Erat misseni: classēq i perio p̄sens regebat. Vini. kal. hora fere
septia mater mea idicat ei apparere nubē iusitata & magnitudie & spē. Vfus ille sole: mox
frigida: gustauerat iacēs: studebatq Poposcit soleas. Ascēditq locū: ex quo maxie mira-
culū illud: cōspici poterat. Nubes & icertū pcul & ituentib⁹ ex quo mōte: uesuiū postea
fuisse cognitū ē oriebat. Cuius similitudinē & formā nō alia res magis quā pinus exp̄sserit.
Nā lōgissimū uelut trūco statu i altū qbusdā ramis diffūdebat. Credo & recētī spiritu eue-
ctā: dein euelcēte eo destituta: ut ē pōdere suo uicta i altitudinē uanescēbat: cādida inter
dū sordida & maculosa: put terrarū cinerē ue sustulerat Magnū & ppiusq noscēdū ut eru-
ditissimo uiro uisū. lubet liburniciā aptari. Mihi si uenire una uellē facit copiā. Respōdi stu-
dere me mallā: & forte ipse qd scriberē dederat. Egrediebat domo: accepit codicillos. Reti-
dere clasariū iminēte piculo exterriti: nauicula eius sub iacebat: nec ulla nisi nauibus fuga:
ut se tāto discrimini eriperēt orabat. Vertit ille p̄siliū: & qd studio animo ichoauerat: obit
maxio. Deducit quadriremes: ascēdit ipse: nō retiet modū. Sed multi erat. n. frequēs amoe-
nitas: orta. Laturus auxiliū pperat. Alii territi fugiūt. Retū ipse cursū: rectaq gube nacu-
la i piculū tenet. Adeo solitus metu: ut omēs illius malis motus oīs fugura: ut dephēderat
oculis dictaret: enotaretq. Iā nauib⁹ cinis iciderat: quo ppius accedere calidior & desior. Iā
punices ēt nigri abustiq & fracti lapides. Iā uadū subitū ruinaq mōtis. littora obstātia. Cō-
statū paulū an retro flecteret: mox gubernatori ut ita faceret monēt. Fortes iqt fortuna iu-
uat. Pōponianū pete: stabit: erat: dirimit sine medio. Nā cēsim circūactis turbatisq litorib⁹
maxia re ifūdīt. Ibi qd nōdū piculo appiqte cōspicuo tñ: & cū crederet pxio sarcinas cōtu-
lerat i nauis i ar⁹ fugā: si cōtrari⁹ uetus reledisset. Quo tūc auunculus me⁹ fecūditio iue-
lēus cōplectit⁹ trepidatē cō cōsolat: hortat: utq timorē ei⁹ sua securitate lenit. deferri i bal-
neū iubet: lotus accubat: cœnat atq hylaris: aut qd ē atq magnū similis hylari. Inter ē uesu-
uio mōte plurib⁹ locis latissia flāmā. icēdia relucebat: quoq fulgur: & tenebras noctis exci-
piebat. Ille agrestū trepidatōe ignis reliet⁹ desertatq uillas p solitudine ardere i remediū
formidis dictabat. Tūc se geti dedit: & genu uerissio qdē sōno. Nā meat⁹ aīe q illi p̄p̄stitū
dinē corporis grauior & sonatior erat ab iis q limi obseruabāt: audiebat. Sed era ex qz era adi-
bat: ita iā ciere mixtisq pūicib⁹ op̄pleta surrexerat ut si lōgio i cubiculo mora ēt: exit⁹ ne-
gatef. Excitat⁹ pcedit: seq Pōponiā ceterisq: q pūigilat at redidit: i cōe cōsulat itra tēcta
substāt: an i apto uagēt. Nā crebris uastisq tremoribus tēcta mutabāt: & qz emota sedib⁹
suis nūc huc nūc illuc abire: aut referri uidebat. Sub dio rursus qz leuiū exfortūq pūicū
casus metuebat q tñ malorū collatio elegit: & apud illū qdē rō rōnē apud alios riore timor
uicir. Cervicalia capitib⁹ iposita lītēis cōstrīgūt. Id mūimētū aduersus icēdētia fuit. Iā dies
alibi illic nox oīs noctibus nigro: dēhoēq quā tñ faces multā uariāq lumina soluebat.
Placuit egredi i littus & ex pxio aspicere & qd iā mare admitteret qd adhūc uastū & aduer-
sū pmāebat. Ibi sup abiectū lītēū recubās semel atq ite⁹ frigida aq poposcit ausitq. Deīde
flāmā flāmāq p̄nuuit odor sulphuris alios i fugā uertūt excitāt illū. Innixus seruus duo-
bus assurrexit: & statū cōcedit. Ut ego cōiectōr crassiore caligie spiritu obstrūdo: clausorū
stōaco q illi nā iualidus & āgustū & frequē iutera estuāl erat Vbi dies redditū is ab eo quē
notissie uiderat tertio corp⁹ iuētū itegrū illelū: optūq ut fuerat idut⁹. Habit⁹ copis qesce-
ti similior q defūcto itēri missi ei ogo & mater. Sed nihil ad hystoriā. Nec tu aliud q de exi-
tu Finē ergo faciā: Vnū adiiciā. oīa ea qb⁹ itērfuerat: qz statū cū maxie uerā memorat: audi-
erat psecutū. Tu potiss imū excerpes. Alid ē. n. epistolā: alid hystoriā: alid amico aliud oibus
scribere. Vale

ITEM TERTVLLIANI IN APOLOGETICO.

Lynius secundus cū quādam puinciā gereret: & In magistratu plurimos xp̄ianos
interficere: multitudinē eorum perterritus quāsiuit de Traiano quid facto opus
esset nuntians p̄rer obstinatione sacrificandi & ante lucanos coetus ad candendum

quidam christo ut deo: nihil apud eos reperiri. Præterea ad confoederandam disciplinam uerari ab his homicidia: furta: adulterari: latrocinia: & his similia. Ad quæ commotus Trajanus re scribit: hos quidem in quærendos non esse oblatos uero puniri oportere.

ITEM EX LIBRIS DE TEMPORIBVS EVSEBII CÆSARIENSIS.

p Lynius secundus Nouocamensis Orator & hystoricus insignis habetur. Cuius plura ingenii opera extant. Perit dum inuiscit uelutium.

C. PLINII SECUNDI NATURALIS HISTORIAE LIBER PRIMVS.
CAIVS PLINIVS SECVNDVS NOVOCOMENSIS. T. VESPASIANO SVO
SALVTEM.

PRAEFATIO.

IBROS naturalis historiae nouitiū camoenis qritū tuorū opus matū apud me p̄ia fœtura licetiores epistola narraret cōstitui tibi iucū diffi me ipator. Sit. n. hæc tui p̄fatio uerissima dū maxio cōsencit in patre. Nāq tu solebas meas eē aliqd putare nugas: Vt obicere moliar Catulū p̄terancū meū. Agnoscis & hoc castreū. uerbū: Ille. n. (ut scis) p̄muta/ tis p̄oribus syllabis duri uſculū se fecit: quā uolebat existimari a uerna culis tuis & famulis. Simul ut hac mea perulātia fiat: qd̄ p̄xime nō fieri questus es i alia p̄eci epistola nostra ut in quædā acta exeat. Sciātq̄ oēs quā ex æquo tecū uiuat ipium Triūphale & cōsorium ius exeatq̄ cōsul ac tribunitiæ pole statis particeps. Et qd̄ his nobilius fecisti: dū illud patri pariter & eq̄stri ordini p̄stas p̄fectus p̄torii eius oīaq̄ hæc reipu. Et nobis qd̄e qualis i castreū p̄ubernio? Nec qd̄ mutauit in te fortunæ āplitudo in iis nisi ut p̄desse tūde posse: ut uelles. Itaq̄ cū cæteris i uenaratiōe tui pateāt oīa illa nobis ad colēdū te familiaris audacia sola sup̄. Hāc igit̄ tibi i putabis: & in nostra culpa tibi ignoscēs. Perficiui faciē: nec tū p̄feci. Q̄ n̄ alia uia occurris i gens. Et lōgi uis ēt submoues i genii fasibus. Fulgurat i nullo unq̄ uerius dicta uis eloquētiæ tribunitiæ potestatis faciūdia. Q̄ n̄ tu ore patris laudas tonas? Quāto fratris amas? Quāt̄ i poetica es? O magna fœcūditas animi. Quēadmodū quoq̄ fratrem imitaretis excogitasti. Sed hæc q̄s posset itrepidus æstare? subiturus i genii tui iudiciū p̄ferti laceſsitū? Neq̄. n. similis ē cōdi tio publicatiū & noiātū tibi dicatū. Tū posse dicere: qd̄ ista legis ipator? Humili uulgo scri pta sūt: agricolæ opificū turbæ: deniq̄ studioꝝ ociosis. Quid te iudicē facis. Cū hāc operā cōdicere nō eras i hoc albo. Maiorē te sciebā quā ut descēsus huc putarē. Præterea est qd̄a publica ēt eruditorū reiecto. Vti illa & M. Tullius extra oēm i genii alcā positus. Et qd̄ mi remur p̄aduocatū defēdit̄: hæc doctissimū oīum Persiū legere nolo. Leliū Decimū uole. Quod si hoc Lucillius q̄ p̄m? p̄didit sili nasū dicēdū sibi putauit. Si Cicero mutuādū p̄fer ti cū de repu. scriberet: q̄to nos causat̄? ab aliquo iudicē defēdimur? Sed hæc ego mihi nūc patrocinia ademi nūcupatiōe. Quā plurimū refert sortiāt aliq̄ iudicē an eligat. Multūq̄ ap paratus i terest apd̄ iuitatū hospicē & oblatū Cū apud Catonē illū ābitus hostē: & repulſis tāq̄ honoribus iēptis gaudēt: flagratibus comitiis pecunias deponerēt cādidati: hoc se face re p̄ i nocētia: qd̄ i rebus humāis sumū esset p̄fitabāt. Inde illa nobilis. M. Cicerōis suspira tio. O te fœlicē. M. Portia a quo rē i probā petere nemo audet. Cū tribunos appellaret. L. Si pio Asiatic̄ iter quos erat Gracch̄ hoc attestabāt: uel inimico iudice se p̄bari posse. Adeo sumū q̄sq̄ cāx suæ iudicē facit quēcūq̄ elegit. Vnde puocatio appellat̄. Te qd̄ i excelsissi mo hūani generis fastigio positū sumā eloquētia sumā eruditiōe p̄ditū religioſe adiri ēt a salutātibus scio. Erideo imēsa p̄ter cæteras subit cura: ut q̄ tibi dicant̄ cōdigna sint. Veḡ & diuis. laete rustici multeq̄ gētes supplicāt: & molla tū salsa litat̄: q̄ nō hnt̄ thura. Nec ulli fuit uitio deos colore quoquomō posset. Meæ qd̄e temeritati acceſsit hoc quoq̄: q̄ leuioris ope rz hos tibi dedicaui libellos. Nā nec i genii sūt capaces qd̄ alioq̄ nobis perq̄ mediocre erat. Nec admittūt excessus aut oratiōes sermones ue aut casus mirabiles: uel euentus uarios nō alia iucūda dictū ac legētibus blāda. Sterili materia reḡ nā: hoc ē uita narraē. Et hæc sordi/ dissima sui p̄e ut plurimarū reḡ: aut rusticis uoculis aut externis. imo barbaris cū hono ris p̄fatiōe ponēdis. Præterea i terest nō trita auctōrib̄ uia: nec q̄ p̄egrinari animis expectat Nemo apud nos qd̄e q̄ attētauerit. Nemo apd̄ græcos q̄ unus oīa ea tractauerit: uenit. Ma gna ps studiorū amoenitates q̄rimus. Quæ uero tractata ab aliis dicunt̄ imēſe subtilitatis obscuris rerū tenebris p̄mūtur. Iā oīa attingēda q̄ græci cicyclopedias uocāt: & tū ignota aut incerta i geniiis facta. Alia uero ita multis p̄dita ut i fastidiū sint aduēta. Res ardua uetu

his nouitate dare: nouis auctoritate: obsoletis nitore obsecris lucē: fastiditis grātiā: dubiis
 fidē: oībus uero naturam: & naturae suae oīa. Itaq; ēt nō assecutis uoluisse: abūde pulchrū ac
 que magnificū ē. Quidē ita serio peculiare ī studiis cām eorū ē: q; difficultatibus uicti uti-
 litatē inuādī pūlerūt gratiā placēdi. Idq; & in aliis opibus ipse fecit: & p̄fiteor me mirari Li-
 uiū auctore celeberrimū ī hystoriarū suarū quas repetit ab origie urbis quodā uolumine sic
 ortū. Iā sibi satis gloriā q̄sitū & potuisse se desinere: ni atinūs reges pascere ope. Profecto
 enī populi gētiū uictoris & Romani nominis gloriā nō sibi cōposuisse illa docuit. Maius me-
 ritū ēēt opis amore nō animi cā p̄seuerasse & hoc populo Romano p̄stitisse nō sibi. Viginti
 milia regū dignarū cura. Quoniā ut ait Domitius Piso. Thesauros oportet ēē nō libros le-
 diōe uoluminū circiter duū miliū: quorū pauca admodū studiosi attingunt p̄p̄ secretū ma-
 teriā ex exq̄sitis auctorib; cētū iclūsim; triginta sex uolumib; adiectis reb; plurimis q̄s aut
 ignorauerat pores aut postea īuenerat uita. Nec dubitam; multa ēē q; & nos p̄terit. Hōies
 .n. sum; & occupati officiis subcisiu; tēporib; ista curam; .i. nocturnis. Ne qd nostis putes
 cessatū horis. Dies uobis īp̄dīm;. Cū sōno ualitudinē p̄puram; .uel hoc solo p̄mīo p̄terit q;
 dū ista (ut ait. M. Varro) multam; plurib; horis uiuū. Profecto. n. uita uigilia ē. Quib; de
 causis atq; difficultatibus nihil auso p̄mittere. Hoc ipsū tu p̄stas qd ad te scribimus. Nec si
 dutia opis hac ē: sed dicatur. Multa ualde p̄ciosa ideo uidet; q̄ sūt. tēplis dicata. Nos qd ē
 oēs patrē te: fratresq; dixi us ope iusto tēporū nostrū hystoriā orsa sine Affidi Bassi. Vbi sit
 q; queres iā pridē p̄ acta faciūt. Et alioq; statutū erit staeredi mādare: ne qd ābitiōi dedisse ui-
 ta iudicaret. Peride uero occupatibus locū faueo ego & posteris quos scio nobiscū decer-
 raturos sicut ipsi fecim; cū dōrib;. Argumētū hui; stōachi mei habebis: q; ī his uoluminibus
 auctoz; nōia p̄texui. Est. n. bēnignū (ut arbitror) & plenū īgeniū pudoris fateri p̄ quos p̄fice-
 ris: nō ut pleriq; ex his quos attingi fecerūt. Scip. n. cōf̄rentē me auctores de p̄hēdisse ad-
 iuratissimis & p̄ximis ueteres trāscriptos ad uerbū: neq; nominatos. Nō illa uirgiliana mī-
 ture ut certarent. Nō Ciceroniana simplicitate q; in libris de repu. Platonis se Comitē p̄hē-
 tetur. In cōsolatiōe filiz Crantorē iquit sequor. Itē Panecium de officiis. Quā uolumina:
 eius ediscēda nō mō in manibus habēda quotidie nosti. Obnoxii p̄fecto animi & ī felicitis
 īgeni ē deprehēdendi in furto male q; mutui reddere. Cū p̄fērti fors fiat ex usura. In scri-
 ptionis apud grācos mira felicitas. Cerion īscripsere qd uolebāt intelligi fauū. Alii caras
 amalthēas: qd copiz cornu: uelut lactis gallinacci sperare possis in uolumine haustū. Iam iā
 mos pandet; Enchiridion Pinachidion īscriptiōes p̄p̄ quas uadimniū de ferri possit. At cū
 itra: ueris dīi deaq; q; nihil in medio iuenies. Nosti crassiores. ātiquatū exēplū artūq; q;
 facitissime lucubrationē dicunt. Vt qui ait Bibaculus erant & uocabat Patomimus asserit.
 Varro in satyris suis sustulit & flexibilia. Apud grācos desit nugari Diodorus: & biblio-
 thecis hystoriam suam īscripsit. Appion quidam grāmaticus hic quē Tyberius Cēsar cym-
 balum mundi uocabat: quoniā publicā famā tympanum potius uideri posset: imo talia
 te donari a se scripsit: ad quos aliqua componebat. Me uero nō p̄cinitet nullum festiuū
 rem excogitasse titulum. Et ne in totum uidear grācos īsectari: ex illos nos uelim ītelligi
 pingiā conditoribus: quos in libellis his iuenies absoluta opera: & illa quoq; quā miran-
 dro nō sariamur: pendenti titulo īscripsisse. Vt appelles faciebat: aut Policletus tanquā in-
 choata semper arte & imperfecta ut cōtra iudiciōz; uarietates superesser; artificis regressus
 adueniam uelut emendaturo quicquid desideraretur si nō esset īterceptus. Quare plenū
 uerecūdiā illud ē: quod oīa opera tanquā nouissima īscribere: & tanquā aliquid singulis
 fato sit ademptū. Tria nō amplius (ut opinor) absolute quā traduntur īscripta ille fecit q;
 suis locis reddam: quo aparuit sūmam artis securitatem auctori placuisse. Et ob id magna
 inuidia fuere omnia ea. Ergo plane meis adiici posse multa cōfiteor. Nec his solis: sed & oī-
 bus quā edidi. Vt obiter caueam istos homeromāsticos. Ita. n. uerius dixerim quā ut audio
 stoicos & dialecticos & epicureos quoq;. Nam de grāmaticis semper expectaui parturiri ad-
 uersus libellos: quos de grāmatica edidi. Et subinde abortus fecere iā decē ānis: cū celerius
 ēt elephāti pariat. Cernimus ēt aduersus Theophrastū hōiem in eloquentia tm̄: ut nomē dī
 uinum inde inuenerit scripsisse ēt foeminam: & pro uerbū inde natum: suspendio arborum
 elegendā. Non quo mihi tēperare quo minus ad hoc pertinacea ipsa censorii. Catonis uer-
 ba ponam. Vt inde appareat: etiam Catoni de militari disciplina cōmentari: qui suis Africa
 nō imo uero sub Hānibale didicisset militare. Et ne africanum quidem ferre potuisset: qui

Imperator triumphū reportasset: paratos fuisse istos q̄ obtre&atiōe alienæ scientiæ famā sibi aucupant. Quid.n. ad te i meo uolūmē? Scio ego q̄ scripta sūt. Hæc si palā pferrant: multos fore q̄ iuri legēt. Sed si potissimū querā laudis exptes sūt. Eorū ego ore ones sine pterfluere. Nec Plancus ille p̄de q̄ cū diceret Asinius Pollio ore ones in eū parare: q̄ ab ipso aut liberis post mortē Planci ederēt ne respōdere possēt. Cū mortuis n̄ nisi laruas iudicat. Quo dicto sic repecussit illas: ut apud eruditos nihil ipudētius iudicet. Ergo securi et cōtra uultu tigatores quos. Cato elegāter & uitiis & ligatorib⁹ cōposuit. Quid.n. illi aliud quā ligant: aut litē querūt? Exequemur reliqua ppositi. Quia uero occupatiōibus tuis publico bono parcendū erat: qd singulis cōtineat libris: huic epistolæ subiunxi. Sūmaq; cura ne plegēdos eos haberes opā dedi. Tu per hoc & aliis p̄stabilis ne plegant. Sed ut quisq; desiderauerit aliquid in tantum querat: & sciat quo loco inueniat. Hic ante me fecit in litteris nostris Valerius Soranus in libris quos epopreidon scripsit. Vale.

SYMATIM. HAEC INSINT LIBRIS SINGVLIS.

RIMO præfatio operis. T Vespasianum imperatorem.
 p Item auctorum nomina: ex quibus desumpsit ea quæ persequitur.
 libris sex & triginta capita rerum singularum attingens.
 Secundo de mundo elementis & syderibus.
 Tertio primus & secundus europæ sinus.
 Quarto tertius europæ sinus.
 Quinto describitur Africa.
 Sexto alia descriptio continetur.
 Septimo de homine & rebus ab homine inuentis.
 Octauo terrestrium animalium genera.
 Nono aquatilia
 Decimo uolucrum genera.
 Vndecimo insecta animalia.
 Duodecimo plantæ odoratorum.
 Tertiodecimo plantæ arborum peregrinarum.
 Quartodecimo plante uitium.
 Quintodecimo plantæ uitium.
 Sextodecimo plantæ arborum siluestrium.
 Septimodecimo plantæ satiuarum.
 Octauodecimo natura frugum & cerealium: ac studia agriculoris
 Nonodecimo linum spartum & hortensia.
 Vigesimo quæ cibis & medicinæ in plantis satius conueniant.
 Vigesimo primo flores & coronamenta.
 Vigesimo secundo coronæ & medicinæ ex hærbis.
 Vigesimo tertio medicinæ ex uino & arboribus urbanis.
 Vigesimo quarto medicinæ ex arboribus siluestris.
 Vigesimo quinto medicinæ herbarum sponte nascentium.
 Vigesimo sexto noui morbi & medicinæ quarundam herbarum per morbos
 Vigesimo septimo herbæ alia quædam & medicinæ.
 Vigesimo octauo medicinæ ex homine & animalibus magnis.
 Vigesimo nono de medicinæ auctoribus & medicinæ ex reliquis animalibus.
 Trigesimo magia: & medicinæ quædam per membra.
 Trigesimo primo medicinæ ex aquatilibus.
 Trigesimo secundo reliqua ex aquatilibus.
 Trigesimo tertio metalla auri & argenti.
 Trigesimo quarto metalla æris & plumbi: & artificis ærarii
 Trigesimo quinto pictura coloresq; & pictores.
 Trigesimo sexto marmora & lapides.
 Trigesimo septimo gemmæ.

Libros
 Mundum
 Hactenus
 Tertius.
 Africam.
 Asia.
 Mundus.
 Ad reliqua
 Animalium.
 Sequitur
 Restant.
 Animalium
 Hactenus
 Externe.
 Oleam.
 Pomiferas
 Natura.
 Sequitur.
 Syderum.
 Maximū.
 In hortis.
 Cōplessē.
 Peracta.
 Ne silue.
 Ipsa.
 Sensit.
 Crescit.
 Dicta erat
 Natura
 Magica.
 Aquatiliū.
 Ventum.
 Metalla.
 Proxima.
 Metallorū
 Lapidum.
 Ut nihil.
 aa iiii

libro secundo continet de modo & ce		De uentis	Ca. xlvii.
lestibus & terrestribus & crisi an finit		Naturæ & obseruationes uentoz	Ca. xlviii.
fit mundus & an unus	Ca. i.	Ventorum genera	Ca. xlviii.
De sonna eius	Ca. ii.	De repentinis flatibus	Ca. l.
De motu eius	Ca. iii.	Alia prodigiosa genera tempesta	
Cur mundus dicatur	Ca. iii.	rum	Ca. li.
De quattuor elementis	Ca. v.	Quibus i terris flumina nō cadāt	Ca. lii.
De septem planetis	Ca. vi.	Fulgurum genera & miracula	Ca. liii.
De dec.	vii.	De obseruationibus	Ca. liiii.
De natura syderū errantium	Ca. viii.	De fluminibus euocandis	Ca. li.
De natura lunæ	Ca. ix.	Catholica fulgurum	Ca. lvi.
Defectu solis & lune & de nocte	Ca. x.	Quæ non feriantur fulmine	Ca. lvii.
De syderum magnitudine	Ca. xi.	De prodigiis pluuiis lacte sanguine carne	
Quæ quis inuenit in obseruatione		ferro lana lateribus costis	Ca. lviii.
cælesti	Ca. xii.	De crepitu armorum & tubarum de caecol	
De defectibus	Ca. xiii.	audito	Ca. lix.
De lunæ motu	Ca. xiiii.	De lapidibus e cælo cadentibus	Ca. lx.
Erratiū motus & luminū cāonica	Ca. xv.	De arcu cælesti	Ca. lxi.
Quare eadem alias altiora alias inferiora uis		De grandine niue pruina nebu	
deantur	Ca. xvi.	la rore	Ca. lxii.
Catholica sydezz errantium	Ca. xvii.	De nubibus imaginibus	Ca. lxiii.
Quæ rō colores eorum mutet.	Ca. xviii.	De proprietatibus cæli in locis	Ca. lxiiii.
Solis motus & dierum inæqualitatis		De natura terræ	Ca. lxv.
ratio	Ca. xix.	De forma terræ	Ca. lxvi.
Quare ioui fulmina assignentur	Ca. xx.	De antipodibus an sint	Ca. lxvii.
Intervalla syderum	Ca. xxi.	Quō aqua sit terræ innexa	lxviii.
De syderum musica	Ca. xxii.	De nauigatione maris & fluminū	Ca. lxix.
De mundi geometria	Ca. xxiii.	Quæ portio terræ habitetur	Ca. lxx.
De repentinis syderibus	Ca. xxiiii.	Mediam esse mundi terrarum	Ca. lxxi.
De cometis & cælestibus prodigiis natura &		De syderum inæqualitate & de eclipsi: & ubi	
situ & generibus eorum	Ca. xxv.	& quare	Ca. lxxii.
Hipparchus & syderib ⁹ per exempla hystori		Quæ rō diurne lucis in terris	Ca. lxxiii.
ca: facies: lampades: trabes: bolides: & chasma		Gnomica de eadem re & horologio	
cæli	Ca. xxvi.	primo	Ca. lxxiiii.
De cæli coloribus	Ca. xxvii.	Vbi & quando nullæ umbræ	Ca. lxxv.
De flamma cæli	Ca. xxviii.	Vbi bis anno umbræ: & ubi in con	
De coronis celestibus	Ca. xxix.	trarium	Ca. lxxvi.
De circulis repentinis	Ca. xxx.	Vbi longissimus dies: & ubi bre	
Plures lunæ	Ca. xxxi.	uissimus	Ca. lxxvii.
Dierum lux nocte	Ca. xxxii.	Item de horologio	Ca. lxxviii.
Clypei ardentes	Ca. xxxiii.	Quomodo dies obseruentur	Ca. lxxix.
Ostentum cæli	Ca. xxxiiii.	Differentiæ gentium & ratio	Ca. lxxx.
De discursu stellarum	Ca. xxxv.	De motu terræ	Ca. lxxxi.
De stellis castoribus	Ca. xxxvi.	De terræ hiatribus	Ca. lxxxii.
De ære	Ca. xxxvii.	Signa motus futuri	Ca. lxxxiii.
De estatis tempestatibus	Ca. xxxviii.	Auxilia contra motus futuros	Ca. lxxxiiii.
De caniculæ exortu	Ca. xxxix.	Portenta terrarum semel uisa	Ca. lxxxv.
Vis temporibus anni statuta	Ca. xli.	Miracula terremotus	Ca. lxxxvi.
De incertis temporibus	Ca. xlii.	Quibus locis maria recesserint	Ca. lxxxvii.
De hymbribus	Ca. xliii.	Ratio insularum enascentium	Ca. lxxxviii.
Quare lapides pluant	Ca. xliiii.	Quæ de qb ⁹ rēporib ⁹ enate sunt	Ca. lxxxix.
De conitruis & fulguribus	Ca. xlv.	Quas terras interruperint maria	Ca. xc.
Qua ratione eccho reddatur	Ca. xlv.	Quæ insule continenti adiungat.	Ca. xci.
		Quæ terrenotum mari permus	

Quæ terræ ipse se sorbuerunt Ca. xcii.
 Quæ urbes haustæ sint a maria Ca. xciii.
 De piaculis Ca. xciv.
 De terris semper termentibus Ca. xcvi.
 De insulis semper fluctuantibus Ca. xcvi.
 Quibus in terris non pluat: & aucta terrarum Ca. xcvi.
 miracula & cæterorum elementorum Ca. xcvi.
 Quia ratione æstus maris accedant Ca. xcix.
 & recedant Ca. c.
 Vbi æstus extra rationem Ca. c.
 Miracula maris Ca. ci.
 Quæ potestas lunæ & terreno & maria Ca. cii.
 Quæ solis & aquæ salis mare Ca. ciii.
 Item de naturæ lunæ Ca. ciii.
 Vbi altissimum mare Ca. cv.
 Miracula agrorum fontium & fluminum Ca. cvi.
 Ignium & aquarum iuncta miracula: & de multha Ca. cvii.
 De nupta Ca. cviii.
 De semper ardentibus locis Ca. cix.
 Ignium per se miracula Ca. cx.
 Terræ uniuersæ mensura longitudo: & latitudo Ca. cx.
 Harmoniæ mundi ratio Ca. cxii.
 Summa res & hystorie & obseruationes. cccc. xvii.

EX AVCTORIBVS.

M. Varone Sulpitio Gallo Tiberio Cæsare impatore. Qu. Tuberone. Tu. Cicerone L. Pisone. T. Liuio. Cor. Nepote Statio sebofo Celio antipatro. Fabiano Antiare Mutiano Cecia q de hetrusca disciplina scripsit Targio. L. Iulio: Aglaq. Item Sergio.

EXTERNIS.

Platone: Hipparcho Timarcho Petosiri. Neocepro Pythagorice. Posidonio. Calimandro Epigene Gnomonico Euclide Ceranophon Eudoso Democrito Critodemo Trafillo Serapione Dicearcho archimede Onesicrito Eratosthene Pythea Herodoto Aristotele Ctesia Arthemidoro Ephesio Isidoro. Caraceno Theopompo.

I IBRO tertio continentur situs gentes maria oppida portus montes flumina mensuræ populi q sunt aut fuerunt.

De europa Ca. i.
 Bethyce longitudo & latitudo Ca. ii.
 Hispania citerior Ca. iiii.
 Narbonensis prouincia Ca. iiii.
 Italia tyberis Roma capania. Ca. v.
 Corsica Ca. vi.
 Sardinia Ca. vii.

Sicilia Ca. viii.
 De lipara Ca. ix.
 De locris italiæ fonte Ca. x.
 Secundus europæ sinus Ca. xi.
 Regio italiæ quarta Ca. xii.
 Quinta regio Ca. xiii.
 Sexta regio Ca. xiiii.
 Octaua regio Ca. xv.
 De pado flumine Ca. xvi.
 De italia transpadana regio nona Ca. xvii.
 Venetia decima regio Ca. xviii.
 De istria Ca. xix.
 De alpiibus & gentis alpinis Ca. xx.
 Illiricum Ca. xxi.
 Liburnia Ca. xxii.
 Mæconia Ca. xxiii.
 Norci Ca. xxiiii.
 Pannonia Ca. xxv.
 Dalmatia Ca. xxvi.
 Messia Ca. xxvii.
 Insularum ionii & adriatici summa. Oppida gentes. xxvi. Summa flumina clara. Summa montes preclari. Summa insula. Summa ea quæ intercedere oppida gentes. Summa res & hystorie & obseruationes. ccc. xxvi.

EX AVCTORIBVS.

Turraneo Graculo Cor. Ne. T. Li. Catone Ceforio. Magrippa. M. Varrone Druo Augusto: Varone: Atracino: Antiare: Reginio: L. Vetere: Pomponio Mela: Curione patre: Celio Aruntio Sebofo Licio: Mutiano Fabicio Tusco. L. Aterio Capitone Verrio: Flacco. L. Pisone. Ca. Eliano: Valeriano.

EXTERNIS.

Artemidoro Alexandro Polyhistore Tucidide Theophrasto Isidoro Theopompo Metrodoro Neptio Calicrate Xenophonte Lampasceno Diodoro Siracusano Nymphodoro Caliphane Tigmagene.

I IBRO Quarto continentur situs gentes maria oppida portus montes flumina mensuræ populi qui sunt aut fuerunt.

Epirus Ca. i.
 Aetholia Ca. ii.
 Locri Ca. iii.
 Pleopomesus Ca. iiii.
 Achaia Ca. v.
 De archadia Ca. vi.
 Græcia & attica Ca. vii.
 Thessalia Ca. viii.
 Magnesia Ca. ix.
 Macedonia. Ca. x.

Thracia Ca. xi.
 Insulæ inter eas terras inter quas creta cu-
 boia cyclades: Sporades Mæotis Hellespō-
 rus Ponti Mæotidis Daciæ Sarmaticæ
 Sythiæ Ca. xii.
 Insulæ ponti Ca. xiii.
 Germaniæ Ca. xiiii.
 Insulæ in gallico oceano Ca. xv.
 Britania hibernia Ca. xvi.
 Gallia Ca. xvii.
 Lugdunensis gallia Ca. xviii.
 Aquitania Ca. xix.
 Citerior hispania Ca. xx.
 Lusitania Ca. xxi.
 Insulæ in oceano Ca. xxii.
 Vniuersæ europæ mensura Ca. xxiii.
 Sūma oppida & gētes: Sūma flua clara: Sū-
 ma montiū clara: Sūma insulæ quæ interci-
 dere oppida & gentes: Summa res hystorie
 & obseruationes.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Catone Cæfotio: M. Agrippa
 Diuo augusto: Varone: Atracino: Cor. Ne-
 pote: Hignio: L. Vetere: Pōponio: Mela: Li-
 cinio: Muriano: Fabritio: Tusco: Ateio: Ca-
 pitone: Atheophilologo.

EXTERNIS.

Polibio: Hecateo: Hellanico: Damasceno:
 Eudoxo: Dicearcho: Timosthene: Ephoro:
 Cratere grāmatico: Serapione: Anciochēse:
 Callimacho: sculo musico: Alexandro: Po-
 lyhistore: Tucydide: Dosiacle: Anaximan-
 dro: Philistide: Malore: Dionysio: Aristide:
 Callidemo: Menechino: Eratosthene: Anti-
 clide: Heraclide: Philomene: Aienepōte: Py-
 thea: Isidoro: Phileuide: Xenagora: Afty-
 monio: Staphylo: Agorastocrito: Metrodo-
 ro: Cleobulo: Posidonio.

I IBRO Quāto cōtinent: situs gentes:
 maria: oppida: portus: mōtes: flua: mē-
 suræ: populi qui sunt aut fuerunt.

De mauritania Ca. i.
 Tingitana prouincia Ca. ii.
 Numida Ca. iii.
 Afica Ca. iiii.
 Cyrene Ca. v.
 Libia: mareotis Ca. vi.
 Insulæ circa africam & aduersarum
 africæ Ca. vii.
 Aethiopes Ca. viii.
 De asia Ca. ix.
 Alexandria Ca. x.
 Arabia Ca. xi.
 Syria palæstina phoenicis Ca. xii.

Idumæa syria palæstina samaria ascalū azo-
 rus cæsaria Ca. xiii.
 ludæ: galilea: hierico: emmaus:
 lydda: ioppe Ca. xiiii.
 lordanis Ca. xv.
 Asphaltides Ca. xvi.
 Gens hesfenorum Ca. xvii.
 De capolis Ca. xviii.
 Tyrus & sidon Ca. xix.
 Mon libanus Ca. xx.
 Syria antiochia Ca. xxi.
 Cassus mons Ca. xxii.
 Coele syria Ca. xxiii.
 Euphrates Ca. xxiiii.
 Palmira Ca. xxv.
 Hierapolis Ca. xxvi.
 Cilicia: & adiunctæ: gentes: pāphilia: sauria:
 homanadū: pilsidia: lycaonia: taurus mons
 lycia Ca. xxvii.
 Idus fluius Ca. xxviii.
 Laodicea apamea ionia Ca. xxix.
 Ephesus æolis troas pgarus Ca. xxx.
 Insulæ æte asiæ: pamphilium mare: rhodus:
 samus: chius. Ca. xxxi.
 Hellespōtus: misia: phrigia: galacea: nicca:
 bithynia: bosphorus Ca. xxxii.
 Sūma oppida & gētes: Sūma flua clara: Sū-
 ma montiū clara: Sūma insulæ: xxviii. Sūma
 quæ intercidere oppida: Sūma res historiarū
 & obseruationes.

EX AVCTORIBVS.

Agrippa: Suetonio: Paulino: Varrōe: Atrac-
 cino: Cor. Nepote: Hignio: L. Vetere: Me-
 la: Domitio Corbulone: Licinio: Muriano:
 Claudio Cæsare: Arutio: Liuiio filio: Sebo-
 so i adis triūphorū. EXTERNIS.

Iuba rege: Hecateo: Hellanico: damasceno:
 Dicearcho: Bione: Timosthene: Philenide:
 Xenagora: Aftymōio: Staphylo: Dionysio:
 Aristorele: Aristocrito: Ephoro: Eratosthe-
 ne: Hipparcho: Panetio: Serapione: Antio-
 cheuo: Callimacho: Agatocle: Polybio: Ti-
 meo: Machania: Herodoto: Myrsilo: Alexā-
 dro Polyhistore: Metrodoro: Posidonio: q
 periplus: id est de diuitiis: periegesis:
 id est de terrarū ambitu: Sorade: Periandro:
 Arctare: Sycionio: Eudoxo: Antigene: Cal-
 licrate: Xenophonte: Lāpsaceno: Diodoro:
 Siracusano: Hannone: Hamilame: Nyam-
 phodoro: Calliphone: Arpenidoro: Mega-
 stene: Isidoro: Eubolo: Aristocreonte.

I IBRO sexto continentur: gentes: ma-
 ria: oppida: portus: flumina: mensuræ
 populi qui sunt aut fuerunt.

Ponti mariandinorum	Ca. i.	Iuba rege: Hecateo: Hellanico: damasceno:
Gens paphlagonum & cappa	Ca. ii.	Eudoxo: Dicearcho: Beroio: Timostene: Pa
docum	Ca. iii.	rocle: Demodemate: Clitarcho: Eratosthe
Cappadocia	Ca. iii.	nc: Alexandro magno: Ephodoro: Hippar
Chemistide regionis getes	Ca. v.	cho: Panetio: Cailiacho: Artemidoro: Apol
Regio colchica: anchei & ceteri eodem	Ca. vi.	odoro: Agatole: Polybio: Vinaco: Siculo:
tractatu	Ca. vi.	Alexandro: Polyhistor: Isidoro: Hannonie
Bosphorus cicericus mæotis	Ca. vii.	ro: Metrodoro: Posidonio: Onesicrito: Ne
Gentes circa mæotium	Ca. viii.	arco: Megasthene: Diogenete: Aristrocre
Armenia: duæ	Ca. ix.	onte: Bione: Diodoro: Simonide: minore:
Armenia maior	Ca. x.	Basile: Xenophonte: Lampfaceno,
Albania hiberia	Ca. xi.	I. IERO septimo continentur getium
Portæ caucasie	Ca. xii.	mirabiles figuræ.
Insulæ in ponto	Ca. xiii.	Gentium mirabiles figuræ
Gentes in scythico oceano	Ca. xiiii.	De scythiis & aliarum diuersitate
Media: caspiæ porte caucasie	Ca. xv.	gentium
Gentes circa hircanum mare	Ca. xvi.	De prodigiosis partibus
Item gentes	Ca. xvii.	De mutatione sexus & geminis
Scitarum gentes	Ca. xviii.	partibus
Fluuius ganges	Ca. xix.	De hofe generatio & piendi tpa p illustria
Ganges indiae	Ca. xx.	exempla mēfib ⁷ . vii. ad. xi.
Indus fluuius	Ca. xxi.	De coceptibus & signa sexus i grauidis pti
Arii & iundæ gentes	Ca. xxii.	nentia ante partū
Taprobane insula	Ca. xxiii.	De conceptu hominum & genera
Capissæ daritis carmania	Ca. xxiiii.	tione
Sinus persicus & arabicus	Ca. xxv.	De agrippis
Cassadus insula pthorū regna	Ca. xxvi.	Mōstruosi ptus excisi utero
Media mesopotomia: babylon:	Ca. xxvii.	Qui sint uopisci
seleucia	Ca. xxviii.	Exempla numerosæ sobolis
Flumen tigris	Ca. xxix.	Exempla similitudinum
Arabia nomades: nabatei: omani: tilos: &	Ca. xxx.	Quæ sit generandi ratio
ogryis insula	Ca. xxxi.	Item de eodem multiplicius
Sinus maris rubri trogloditici:	Ca. xxxii.	De mensuris mulierum
& æthiopici	Ca. xxxiii.	Item de ratione partuum.
Multiformes & miræ hominum	Ca. xxxiv.	Insigna corporum.
effigies	Ca. xxxv.	Exempla uariarum figurarum.
Insulæ æthiopici maris	Ca. xxxvi.	Diuerforum morum exempla.
De fortunatis insulis	Ca. xxxvii.	De fortitudine & uelocitate
Terræ per mensuras computatæ	Ca. xxxviii.	De usu.
digestio	Ca. xxxix.	De auditu.
Digestio terrarum in pararellis &	Ca. xl.	Exempla patientia.
umbras pares	Ca. xli.	Memoriae exempla.
Sūma oppida. c. lxxxv. Sūma gētes. d. lxxvi.	Ca. xlii.	Laus. C. Iulii Cæsaris.
Sūma fluuiū clara. c. lxxx. Sūma mōtes clari	Ca. xliii.	Laus pompeii magni
xxxviii. Sūma insule. c. viii. Sūma que iter cide	Ca. xliiii.	Laus caroni primi
re oppida aut gētes. lxxxv. Sūma res & hy	Ca. xlv.	Item de fortitudine
storiæ & obseruationes duo milia. cc. xliii.	Ca. xlvi.	Diuerse laudes plurimorum
EX AVCTORIBVS.	Ca. xlvii.	De platone: Ennio: Virgilio. M. Varrone: &
M. Agrippa: Varrone: Atracino: Cor. Ne	Ca. xlviii.	M. Cicerone
pute Higino: L. Vetere: Mela: Pomponio:	Ca. xlviii.	De morum honestate
Domitio: Crobulone: Licinio: Mutiano:	Ca. xlviii.	De auctoritate
Claudio: Cæsare: Aruntio sebofo: Fabritio	Ca. xlviii.	De diuinitate
Tusco. T. Liuius: Seneca: Hidigio.	Ca. xlviii.	De nascica
EXTERNIS.	Ca. xlviii.	De pudicitia

De pietate Ca. xxxvi.
 De artium plurimarum excellentia: astrologia:
 gramatica: geometria Ca. xxxvii.
 Item mira opera artificis: Ca. xxxviii.
 De seruitutis Ca. xxxix.
 De praestantia gentium Ca. xl.
 De felicitate foeminae Ca. xli.
 Varia exempla fortunae Ca. xlii.
 De his proscriptis. L. Silla: Quinto: Me-
 tello Ca. xliii.
 De altero Metello Ca. xliiii.
 De diuo Augusto Ca. xlv.
 Quos beatissimos dii iudicaue-
 runt Ca. xlii.
 Quem uiuentem ut deum coli ius-
 ferunt Ca. xlvii.
 De spatiis uitae longissimis Ca. xlviii.
 De uarietate nascendi Ca. xlix.
 In morbis uaria exempla Ca. l.
 De signis mortis Ca. li.
 De his qui elati reuixerunt Ca. lii.
 De moribus repentinis Ca. liii.
 De sepultura Ca. liiii.
 De aia: uel de manibus: uel de resurrectio-
 ne uerba gentilium inania Ca. lv.
 Quae quis inuenerit in uita Ca. lvi.
 In quo primus gentium consensus Ca. lvii.
 De litteris antiquis Ca. lviii.
 Quando primum dolores romae Ca. lix.
 Quando primum horologia Ca. lx.
 Summa res & hystorie & obseruationes. d. cc.
 xlvii.

EX AVCTORIBVS.

Verrius Flaccus: Cn. Gelius: Licinius: Mutia-
 no: Mutio: Mafurio: Agrippino: Claudio
 Caesare: M. Cicerone: Asinio Pollione: Mes-
 sala: Ruffo: Nepote: Cornelio: Virgilio: L.
 Cordo: Melisso: Sebofo: Cor. Celso: Maxi-
 mo Valerio: Trogo: Nigidio Figulo: Pöpo-
 nio attico: Pediano aesconio: Sabino: Cato:
 ne Censorio: Fabio uestale.

EXTERNIS.

Herodorus: Aristea: Betone: Sigono: Crate-
 re: Agatharide: Calliphane: Aristotele:
 Nymphodoro: Apollodoro: Philarcho: Da-
 mone: Megasthene: Ctesia: Taurone: Eudo-
 xo: Onesicrito: Clitarcho: Duride: Artemi-
 doro: Hippocrate: Medico: Aesclepiade me-
 dico: Heliodo: Anacreonte: Theopompo:
 Hellanico: damasceno: Ephodaro: Epigene:
 Beroso: Petrosiri: Neocepso: Alexandro: po-
 lyhystore: Xenophonte: Callimacho: Demo-
 crito: Diulio: Polyhystore hystorico: Strato:
 ne: q contra Ephori theoremata scripsit: He-

raclide potico: Aesclepiade: qui tragodume-
 na pho: Stephano: Egesia: Archimacho: Tu-
 cydide: Mnestygitione: Xenagora: Metro-
 doro: Sceprio: Anticlido: Critodemo:

I. LIBRO. Octauo contiuentur animalis-
 um terrestrium naturae peditantum.

De aialibus terrestibus elephantog: comen-
 datio: & de sensu eorum Ca. i.
 Quando primum iuncti Ca. ii.
 Quae docilitate eorum Ca. iii.
 De clemetia eorum: & qd picula sua itelligat
 & de tygridis trucelētia Ca. iiii.
 De itellectu & memoria eorum Ca. v.
 Quando primum in italia Ca. vi.
 Pugnae eorum Ca. vii.
 Quomodo capiantur Ca. viii.
 Quomodo domantur Ca. ix.
 De partu eorum & reliq natura Ca. x.
 Vbi nascantur & de discordia eorum & dra-
 conum Ca. xi.
 De solertia animalium Ca. xii.
 De draconibus Ca. xiii.
 De serpētibus maximis & bois Ca. xiiii.
 De sytycis animalibus & serpentis
 onalibus Ca. xv.
 De leonibus Ca. xvi.
 De pantheris Ca. xvii.
 De tigris natura & camelis & camelopar-
 di & qn primū Romae Ca. xviii.
 De chao & cepho Ca. xix.
 De rhinocerore Ca. xx.
 De lyncibus & spingibus & cocrutis cerco-
 pithecis: idicis bubus: leucocutis: eale: rau-
 ris: arthiopis: maticora monocerore: careble-
 pa: basilisco. Ca. xxi.
 De lupis Ca. xxii.
 De serpentibus Ca. xxiii.
 De hienemone Ca. xxiiii.
 De crocodillo & hippopotamo Ca. xxv.
 Qui primus Romae hippopotamū & croco-
 dillos ostendit: & medicinae ab animalibus
 repertae Ca. xxvi.
 Quae animalia quas herbas ostēderunt cer-
 ui lacerti: hirundines: testudines: mustella:
 cicōia: ap: anguis: draco: panthera: elephas
 ursi: cervi palūbes: grues coruus Ca. xxvii.
 Prognostica animalium Ca. xxviii.
 Ciuitates & gentes: & minutis animalibus
 deletae Ca. xxix.
 De hyena & crocuta: & mauticora: & fibris
 & lutris Ca. xxx.
 De ranis & uirulis marinis & stellis
 onibus Ca. xxxi.
 De ceruis Ca. xxxii.

De tragelapho & cameleonte & reliquis
 colorem mutantibus Ca. xxxiii.
 De tarādo & lycāone & thoe Ca. xxxiiii.
 De hystrice Ca. xxxv.
 De ursis & foetibus eorum Ca. xxxvi.
 De muribus ponticis & alpinis & he
 rinactis Ca. xxxvii.
 De leontophno: lynce: mellibus: &
 sciuris Ca. xxxviii.
 De uipera coeleis & lacertis Ca. xxxix.
 De canibus Ca. xl.
 Ad canis rabidi morsum Ca. xli.
 De natura equorum Ca. xlii.
 De asinis & mulis Ca. xliii.
 De bubus Ca. xliiii.
 De api boue. Ca. xlv.
 De natura pecorū & pecudū Ca. xlv.
 De generib' lanarū & uestiū Ca. xlvii.
 De mulmono Ca. xlviii.
 De capris & generatione earum Ca. xlix.
 De suis & natura earum Ca. l.
 De uiuariis bestiarum Ca. li.
 De semiferis animalibus Ca. lii.
 De simiis Ca. liii.
 De leporibus Ca. liiii.
 De damnis Ca. lv.
 De muribus & gliribus Ca. lvi.
 Quæ aīalia qbus locis nō sine Ca. lvii.
 Quæ aduenis noceant Ca. lviii.
 Summa res & hystoria & obseruatiōes. dcc.
 lxxxviii.

EX AVCTORIBVS.

Mutiano: Icilio: Verrio: Flacco: L. Pisone:
 Cor. Valeriano: Catone: censorio: Fenestel
 la: Trogo: Aetio: Columella: Virgilio: Var
 rone: L. Metello: Scipio: Cor. Celso: Nigi
 dio: Trebionigro: Pōponio: Mel. Manilio
 Sura.
 EXTERNIS.
 Iuba rege: Polybio: Onesicrito: Isidoro: An
 tipatro: Aristorelle: Demetrio physico: De
 mocrato: Theophrasto: Euāte: Apocha qui
 olympionica: Hierōe rege: Artalo rege: Phi
 lometere rege: Ctesia: Duride: Philisto: Ar
 chira: Philarcho Amphilocho: Ateneo Ana
 xipoli: Thasio Apollodoro lenio Aristopha
 ne milefio: Antigono cineo: Agatholechio
 Apollinio pergameno: Aristādro ateneo:
 Baciao milefio: Bione solense: Cherea ate
 neo: Diodoro prienneo: Dione colophanio
 Epigene: Rhodio Euagone: Tasio: Euphro
 nio: Ateneo: Hegesia: Maroneo: Meuādro
 Pariēnio: Heracleote Menecrate poeta: An
 drotione qd de agricultura scripsit: Escriōe
 qui item Dionysio qui magonem transu/

lit: Diophane qui ex Dionysio epitoma fecit.
 Archelao rege: Nicandro.

I IBRO nono cōtinentur animalium aquariorum hystoria & natura.

De aquatiliū natura Ca. i.
 Quæ maxia in mari aīalia Ca. ii.
 De indicis maris beluis Ca. iii.
 Quæ i oceāo quoq; maīa Ca. iii.
 De tritorum uereidum & elephantorū ma
 rinorum figuris Ca. v.
 De balenis & orchis Ca. vi.
 An spirent pisces: an dormiant Ca. vii.
 De delphinis & eorum natura Ca. viii.
 mirabili Ca. ix.
 De torsionibus Ca. ix.
 De testudinib' qūo capiātur Ca. x.
 Quis primus testudines secare insti
 tuerit Ca. xi.
 Tegmenta aquatiliū Ca. xii.
 De uitulo marino Ca. xiii.
 De piscibus pilo carētib' & qūo pariant: Ca. xiii.
 & quot eorum genera Ca. xiii.
 De nominibus & naturis multorum
 piscium Ca. xv.
 De auguriis & diuersitate pi
 scium Ca. xvi.
 De mugili & aliis piscibus: & q non idem
 ubique placeant Ca. xvii.
 De mulo: & coratino: salpa:
 falmone Ca. xviii.
 De exoceto: muribus: polypis:
 murenis Ca. xix.
 Digestio piscium in figura
 corporum Ca. xx.
 De anguillis Ca. xxi.
 De captura earū in lacu benaco Ca. xxii.
 De murenæ natura Ca. xxiii.
 De planis piscibus Ca. xxiiii.
 De echino pisce eiusq; natura
 ribili Ca. xxv.
 De uarietate naturæ piscium Ca. xxvi.
 De miluo pisce & dracone
 marino Ca. xxvii.
 De piscibus sanguine carētib' Ca. xxviii.
 De loligine & sepiis: & polipiis: &
 naupliis Ca. xxix.
 De onigena: locustis & cancris
 coeleis & conclis Ca. xxx.
 De cancris Ca. xxxi.
 De coeleis Ca. xxxii.
 De pestinibus Ca. xxxiii.
 De diuitis marinis Ca. xxxiiii.
 Quomodo nascantur & ubi & quomodo

inueniuntur margaritæ	Ca. xxxv.	De phoenice	Ca. ii.
De natura purpuræ & muricis	Ca. xxxvi.	De aquilis	Ca. iii.
Quot sunt genera	Ca. xxxvii.	Quando legionum signa esse eorū	
Quo capiuntur tempore	Ca. xxxviii.	perit	Ca. iiiii.
Romæ quādo usus purpuræ	Ca. xxxix.	Mirum de aquila	Ca. v.
De precio earum	Ca. xl.	De uulturibus.	Ca. vi.
De tingendo amethystion & cocco		De sanguale	Ca. vii.
bissyno	Ca. xli.	De accipitribus	Ca. viii.
De pinna & pinnotere & aquatiliū		De eocyce quæ a suo genere interi	
sentu	Ca. xlii.	mitur	Ca. ix.
De scolopendris: uulpibus &		De miluis	Ca. x.
glanis	Ca. xliii.	Digesto auium per genera	Ca. xi.
De arietē pisce	Ca. xliiii.	De inauspicatis auibus: cornice cornis bu	
De his quæ tertiā naturā hñt nō aialū neq;		bone	Ca. xii.
fruticū & de urticis & spōgiis	Ca. xlv.	De incendiaria	Ca. xiii.
De caniculis marinis	Ca. xlii.	De cliuina	Ca. xiiii.
De animatibus q̄ silicia testa & q̄ sine uillo		De auibus incognitis	Ca. xv.
iclodū & reliqs sordidis aialib⁹	Ca. xlvii.	De auibus nocturnis	Ca. xvi.
De uenenatis marinis	Ca. xlviii.	De noctuis	Ca. xvii.
De morbis piscium	Ca. xlix.	De pico martio	Ca. xviii.
De generatione eorum mira	Ca. l.	De uncōs unguēs habentibus &	
Item de generatione: & qui pisces oua pa		digytos	Ca. xix.
riant.	Ca. li.	De pauonibus: & quis eos primus	
De uuluis piscium	Ca. lii.	comederit	Ca. xx.
De longissima uita piscium	Ca. liii.	De gallis & quando castrantur gallinaceo	
De uiuariis ostræarum: & qui primus		locuto	Ca. xxi.
inuenit	Ca. liiii.	De anserib⁹ & quis primus iecur anserinū	
Quis primus murenarum uiuaria		comederit: & de adipe anserino coma	
fecerit	Ca. lv.	geno	Ca. xxii.
De coclearum uiuariis: & qui primus insti		De gruib⁹ cicōiis: coloribus: & pegrinis au	
tuit	Ca. lvi.	bus & cornicibus de glote	Ca. xxiii.
De piscibus terrenis	Ca. lvii.	De hircinibus: merulis: turdis: & stur	
De mircibus nili	Ca. xlviii.	nis: turturibus & palūhis	Ca. xxiiii.
De anchia pisce: & quō capiāt	Ca. lix.	Quæ auium perennes: quæ semestres: quæ	
De stellis marinis	Ca. lx.	trimestres	Ca. xxv.
De dactylis eorū miraculis	Ca. lxi.	De auibus mira	Ca. xxvi.
De inimiciis & amicitiis inter se aquatili		De auibus seleucidibus	Ca. xxvii.
um	Ca. lxii.	De ibi	Ca. xxviii.
Sūma res & hystoriz & obseruationes. dc. l.		Quæ aues ī qb⁹ locis nō sūt & quæ mutant	
EX AVCTORIBVS.		colore & uocē & de lusciniis	Ca. xxix.
Turrano: Graculo: Trogo: Moecenat⁹		De merulis	Ca. xxx.
Albo flauo: Corn: Nepote: Valerio mino		Tempus auium geniture.	Ca. xxxi.
grapho: Fabiano: Fenestella: Mutiano: He		De halcyonibus & de diebus earum nauiga	
lio Scilone: Sratio sebofo: Melisso: Seneca:		bilibus: & gaue & reliquo aquaticarum ge	
Cicerone: Macro: Aemilio: Messala: Corui		nere	Ca. xxxii.
no: Trebonio Nigro: Nigido.		De diuersitate nidificatiū auium agathilia	
EXTERNIS.		ciā mulgis & pdicibus	Ca. xxxiii.
Aristotele: Archilao rege: Callimacho: De		De columbis	Ca. xxxiiii.
moerico: Teophrasto: Trasillo: Hegesidey		De palumbis & differentia palum	
no: Cudnio: Alexandro polyhistore.		baum	Ca. xxxv.
I IBRO Decimo continēt naturæ &		De passeribus	Ca. xxxvi.
hystoriz animalium uolatilium.		De timungulo	Ca. xxxvii.
De natura anium	Ca. i.	De uolatu & incessu auium	Ca. xxxviii.
		De apodibus	Ca. xxxix.

De caprimulgis & plateis Ca. xl.
De ingennis auium Ca. xli.
De carduele & pſyaco & auibus quæ lo-
quuntur Ca. xlii.
De coruorum intelligentia Ca. xliiii.
De diomedæis auibus Ca. xliiii.
Quæ aialia nihil discans Ca. xlv.
De potu auium Ca. xlv.
De ematopodi: enocrotali & de peregrinis
auibus Ca. xlvii.
De multarū auū noīb' & natura Ca. xlviii.
De nouis auibus & fabloſis Da. xlix.
Quis gallinas farcire iſtituerit: de auariis
& q̄s ea primus iſtituerit Ca. l.
De eſopi patina Ca. li.
De generatione auium & preter aues quæ
quadrupes oua pariat Ca. lii.
De tempore & generatione incubatus auis
um & coitu Ca. liii.
De uitis & remediis icubatiū Ca. liiii.
De auguriis ouorum Ca. lvy.
Quæ gallinæ optimæ Ca. lvi.
De morbis earū & remediis Ca. lvii.
De conceptu & numero foetus
auium Ca. lviii.
De pauone & anserib' Ca. lix.
De ardeolis & quomodo ſeruentur opti-
me oua Ca. lx.
Quæ uoluerum ſola animal pariat & lacte
nutriat Ca. lxi.
De conceptu uipere & partu: & quæ terre-
ſtium oua pariant Ca. lxii.
De generatione terreſtium Ca. lxiii.
De varia generatione auium Ca. lxiiii.
De mutum foetu Ca. lxy.
De ſpina hoīs anguē naſci Ca. lxvi.
De ſalamandra. Ca. lxvii.
De his quæ nācuntur ex nō genitis & quæ
nata nihil gignūt Ca. lxviii.
De ſenſibus animalium Ca. lxix.
Auditū & olphatū eē piſcib' Ca. lxx.
Factū cōem eē oibus. Ca. lxxi.
Quæ uenēis uiuāt & quæ terra Ca. lxxii.
De cibo & potu quorūdā Ca. lxxiii.
Quæ inter ſe diſſideant & quæ inter ſe con-
ueniant Ca. lxxiiii.
De ſomno animalium Ca. lxxv.
Summa res & hitoria & obſeruatiōes. dcc.
xxiiii.

EX AVCTORIBVS

Manlio: Cornelio: Valeriano: Actio: Vm-
bricio meliore: Maſſurio: Sabino: Amuſio:
Labcone: Trogo: Cremutio: M. Varrone:
Marco: Aemilio: Dmiſſio: Mutiano: Nepo-

te Fabiano piſtore. T. Lucretio. Cor. Celſo
Oratio Deluſſe: Higinio: Sartenis: Higidio
Manlio Sura.

EXTERNIS

Homero: Phœmonoe: Philemone: Boeto:
qui onytrigonia illa quæ de auguriis: Ari-
ſtotele: Theopraſto: Callimacho: Eſchilo:
Hierone rege: Philometere rege: Archita:
Amphiocho athenienſe: Anaxipoli thafio:
Appollodoro lennio: Ariſtophane milleſio
Antigono cymeo: Agatocle chio: apollonio
pergameno: Ariſtandro atheneo: Bachio
milleſio: Bone Solenſe: Cherea athenienſe:
Diodoro priennie: Dione colophonio. De
mocrito: Diophane nicenſe: Epigene rhodio
Euagora thafio: Euphronio atheneo: Iuba:
Androcione qui de agricultura: Aſcrione
qui item: Dionyſio qui magonem tranſu-
lit: Diophane qui ex Dionyſio epitoma fecit
Nicandro: Onoſicrito: Philarcho: Heſiedo

IBRO Vndecimo continetur hystoriae & naturæ paruorū aialū & repetilium

De infectorum genere. Ca. i.
De ſubtilitate naturæ in his. Ca. ii.
Vtrū ſpirāt an habeāt ſāguinē. Ca. iii.
De corpore eorum. Ca. iii.
De apibus Ca. v.
Qui ordo naturæ in eis. Ca. vi.
De uocabulis operis Ca. vii.
Ex quibus floribus opera
fiant Ca. viii.
De amatoribus earum Ca. ix.
Ratio operis Ca. x.
De fucis Ca. xi.
Quæ natura mellis Ca. xii.
Quæ optima mella Ca. xiii.
Quæ gñra mellis i ſingulis Ca. xiiii.
Quō probentur mella Ca. xv.
De tertio genere mellis: & quomodo
apes probentur Ca. xvi.
Quæ regiſminis ratio Ca. xvii.
De genere apum: & quæ inimica
apibus Ca. xviii.
De morbis apum Ca. xix.
De continendis apibus: & quomodo
reparentur Ca. xx.
De ueſpis & crabronibus Ca. xxi.
De bombicibus & bombyli: & necydalo: &
quis primus bombicinam ueſtem in
ueneris Ca. xxii.
De bombice coa Ca. xxiii.
De araneis & generatiōe earū Ca. xxiiii.
De ſcorpionibus Ca. xxv.

De stellionibus Ca. xxvi.
 De cicadis Ca. xxvii.
 De penis insectorū & scarabeis & reliquis
 scarabeorum generibus Ca. xxviii.
 De locustis Ca. xxix.
 De formicis nostratibus Ca. xxx.
 De indicis Ca. xxxi.
 De diuersitate insectorum. Ca. xxxii.
 De animalibus in ligno & ex ligno nascentibus Ca. xxxiii.
 De aīali cui cibi exitus nō ē Ca. xxxiiii.
 De tineis & culicibus & de diuersitate eorum Ca. xxxv.
 De pyrali siue pyrausta Ca. xxxvi.
 Historiā naturā animalium per singula membra. Ca. xxxvii.
 De sanguine & quorum celeritate siccetur & quorum non coeat: quorum grauissimis uel tenerissimis quorū nullus Ca. xxxviii.
 An in sanguine principatus & tergo: & pilis & manibus & uestitu Ca. xxxix.
 Notabilia aīalia quā mānis. Ca. xl.
 De lacte: & unde caseus nō fiat Ca. xli.
 De diuersitate caseorum Ca. xlii.
 Differentia membrorum hominis a ceteris animalibus Ca. xliiii.
 De simiarum multitudine Ca. xliiii.
 De unguibus Ca. xlv.
 De unguis Ca. xlyi.
 De pedib⁹ auīū & unguibus Ca. xlyii.
 De pedibus insectorum a duobus ad centum Ca. xlviii.
 De pomiliōib⁹ & gēralibus Ca. xlix.
 De caudis Ca. l.
 De uocibus Ca. li.
 De agnascētib⁹ membris: & dicta aristotelis de uita hominis Ca. lii.
 De aīa & de habitu animalium: & quā gustata iterimant: & de tactu hominis: & quibus de causis non coquatur Ca. liiii.
 De corpulentia augenda uel minuenda: & quā gustu famē ac sitē sedēt Ca. liiii.
 Summa res & historiā & obseruationes. ii. M. cc. lxx.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Higino: Scropha: Sarsena: Celsus: Cor. Aemilio: Marco: Virgilio: Columella: Iulio: Aquilio qui de hirsutia disci, plina scripsit: Tarquinio qui item: Vmbrius: Titio qui item Catone: Censorio: Domitio Caluino: Trogo melisso: Fabiano: Mutiano Nigidio: Manilio: Opio.

EXTERNIS

Aristotele: Democrito: Neoptolemo: & mel

la scripsit: Aristomacho qui item: Phylisto qui item: Nicandro: Menecrate: Dionysio quoniam magonem transtulit: Empedocle: Callimacho: Attalo rege: Apollodoro qui de bestiis uenenatis: Hippocrate: Eriphilo: Erasistrato: Asclepio: Themisone: Possidōio stoico: Menandro prienense: Heraclides: Euphrōio atenico: Theophrasto: Hesiodo: Philometre Rege.

libro duodecimo continentur de arboribus. De arborum honore & quando Platanus primum in italia: & de natura earum.

Ca. i.
 De cameplatonio: & quis tonderit uiridaria Ca. ii.
 De peregrinis arboribus & malo. Ca. iii.
 assyrio. Ca. iii.
 De indiā arboribus uel quando romā hebenus primum. Ca. iii.
 De spina & ficu indicis. Ca. v.
 De arbore pala & arboribus indicis sine nominibus & laniferis. Ca. vi.
 De piperis arboribus & gariophyllo & aliis pluribus. Ca. vii.
 De machir & arboribus gentis amanae. Ca. viii.
 De bdelio & arboribus persici maris. Ca. ix.
 De arboribus persice insulā & lanigeris arboribus. Ca. x.
 De gossampino & arboribus ex quibus uestes fiunt & quibus modis consent arborū fructus. Ca. xi.
 De costo & nardo & differentiis nardi. Ca. xii.
 De assaro amomo: & amomi: & de cardamomo. Ca. xiii.
 De thurre & arboribus thuris. Ca. xiiii.
 De natura thuris & generibus. Ca. xv.
 De myrrha & arboribus myrrhā. Ca. xvi.
 De generibus myrrhā & natura & precio eius. Ca. xvii.
 De mastice ladano: & bruta henemo: & strobo & styracē. Ca. xviii.
 De foelicitate arabia. Ca. xix.
 De cinnamomo & xilicinnamomo & cassia. Ca. xx.
 De isocinnamomo & cancamo aīaro. Ca. xxi.
 De serichato & gba alio: & de myrobalaano. Ca. xxii.
 De foenicobalano & calamo odorato. Ca. xxiii.

De hammonico & spagno Ca. xxiii.
 De cypero & spaltro Ca. xxv.
 De balsamo & opobalsamo & xilobalsamo Ca. xxvi.
 & styrace & galbana
 De panace & spodylo & maloba /
 thro Ca. xxvii.
 De elomphacio xxviii.
 De yrio & oenathe: & de elate arbore & cin /
 namo & comaco Ca. xxix.
 Summa res & hystoriae & obseruationes.
 cccc. lxxviii.

EX ACORIBVS.

M. Varrone: Mutiano: Virgilio: Fabiano:
 Sebofo: Pomponio Mela: Flauio Proculo:
 Trogo: Higino: Claudio Caesare: Cor: Ne
 pote: Sex: Nigro qui graece de medicina scrip
 sit. Cassio Hemina. L. Pisone: Tuditano:
 Antiate.

EXTERNIS

Theophrasto: Herodoto: Callistene: Isido
 ro: Clitarcho: Anaximene: Duride: Near
 cho: Onesicrito: Polycrito: Olympiodoro
 Diogeneto: Nigibulo: Anticlido: Carete Ci
 donio: Menecchino: Doroteo: Xenade colis
 co: Anteo: Epipodo: Cherea: Democle: Ptole
 maeo: Lago: Masia: Macedone: Zoilo. Item
 Democrito: Amphilocho: Aristomacho: Ale
 xandro polyhistore: Iuba: Appollodoro qui
 de odoribus scripsit. Heraclide medico: Ar
 chidemio. Item Dionysio. Item Democle.
 Item Euphrone. Item Opfenide. Item Diagera
 Item Iolla. Item Heraclide tarentino: Xenocra
 te ephesio.

I IBRO Tertio decimo continentur de unguentis & arboribus maritimis.

De unguentis & quomodo primum sunt cogni
 ta nobis & de compositione Ca. i.
 Quod unguentum regale uocetur: & quae
 diapasmata & qualiter seruentur Ca. ii.
 Quanta in unguentis luxuria: & quando pri
 mum Romanis in usu Ca. iii.
 De palmis & natura earum & generibus Ca. iii.
 De syriacis arboribus Ca. v.
 De terebintho Ca. vi.
 De ficu aegyptia & cyprina Ca. vii.
 De teraunia & siliqua Ca. viii.
 De pisco aegypti & spina aegyptia Ca. ix.
 De pruno & arboribus circa
 metnephium Ca. x.
 De gummi generibus & papyro Ca. xi.
 De generibus chartarum: & quomodo char
 tae fiant: & de chartarum probatione & ui
 tii & glutino earum Ca. xii.

De libris Nummæ Ca. xiii.
 De arboribus aethiopiae Ca. xiiii.
 De atlantis arboribus & citreis: & quae in
 his laudatur: & quae uituperantur Ca. xv.
 De arbore trogere Ca. xvi.
 De arbore lotho Ca. xvii.
 De scapo ipso & radice lothi Ca. xviii.
 De paliuro & punico malo: & de flore
 punici mali Ca. xix.
 De asiae & graeciae fructibus Ca. xx.
 De timelea siue camelae & tragacantha &
 de trago siue scorpione & myrice & bria &
 galla Ca. xxi.
 De enonymo & andrachna congrygia &
 thapsia Ca. xxii.
 De cappari siue cynosbato aut ephesio
 phyle: & de saripha Ca. xxiii.
 De spina babylonis regia: & de
 cytho Ca. xxiiii.
 De fructibus & arboribus nostri maris
 atque rubei & indici Ca. xxv.
 Summa res & hystoriae & obseruationes.
 cccc. lxxviii.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Mutiano: Virgilio: Fabiano:
 Sebofo: Pomponio: Mela: Fabio: Higino:
 Trogo: Proculo: Claudio: Caesare: Cor: Ne
 pote: Sex: Nigro qui graece de medicina
 scripsit: Cassio hemina. L. Pisone: Tudri
 tano: Antiate.

EXTERNIS.

Theophrasto: Herodoto: Callisthene: Isido
 ro: Clitarcho: Anaximene: Duride: Near
 cho: Onesicrito: Olympiodoro: Diogene
 ro: Cleobolo: Anticlido: Crate Mitileneo.
 Menerimodoro Thebano: Doroteo Athe
 niense: Lyco: Anteo: Epippo: Dione: Adia
 mantho: Ptolemaeo: Lago: Masia Macedo
 ne: Zoilo: Item Democrito: Amphilocho:
 Alexandro Polystore: Aristomacho: Iuba re
 ge: Appollodoro qui de odoribus scripsit:
 Heraclide medico: Boene medico: Archide
 mo: Item Dionysio: Item Democlide: Item
 Euphrone: item Mneside: Item Giagara: Item
 Iolla: Item Heraclide Tarentino: Xenocra
 te ephesio.

IBRO Quarto decimo continetur de uitibus & uineis

De arboribus fructiferis Ca. i.
 De uitium natura & quibus modis
 ferrantur Ca. ii.
 De generibus auium Ca. iii.
 Item de uitium generibus Ca. iiii.
 b b

Insignia culturæ uinearum Ca.v.
 De natura uini Ca.vi.
 Vina generosa Ca.vii.
 Vina transmarina Ca.viii.
 De uno quod uocatur bion genera septem Ca.ix.
 De dulcium generibus.xiii. Ca.x.
 De deuteriis & secundariis uini generibus tria Ca.xi.
 Quæ nuper in italia generosa uina esse cœperunt Ca.xii.
 De uini obseruatione Romulo rege posita Ca.xiii.
 Qui uini usus antiquis & de uinis antiquorum Ca.xiiii.
 De apothecis & de uino opimiano Ca.xv.
 De liberalitate Cæsaris i uino & quomodo primū genera uini fictiui Ca.xvi.
 De uinis fictitiis Ca.xvii.
 De hydromelle & oximelle Ca.xviii.
 Prodigiosa genera uini Ca.xix.
 Quibus uinis ad sacra uti fas nō sit & quibus griribus musta condiantur Ca.xx.
 De picis generibus & resinis & mustis cōdicendis & de aceto & fece Ca.xxi.
 De Cellis uinariis Ca.xxii.
 De euitanda ebrietate Ca.xxiii.
 Sūma res & hystoria & obseruationes .d.x.

EX AVCTORIBVS.

Cor.Valeriano:Virgilio:Celfo Catone Celsorio:Sarfēis patre & filio:Scrophia.M.Vararōe. D.Syllano:Fabio pictore:Trogo:Higinio:Flacco:Verrio:Grecino:Iulio Attio:Columella:Massurio:Sabino:Fenestella:Terigilla:Maſtori Planco:Flauio Dorſino:Seuola:Aelio:Arteio Capitone:Cotto Messalino:L.Pifōe:Pompeio:Leneo:Fabiāo:Sex:Nigro Bibio Ruffo.

EXTERNIS.

Hesiodo:Theophrasto:AristoteleDemocrito:Atalo rege:Pylometere Rege:Archita:Xenophonte:Amphiloco:Ateneo:Anaxipoli Thasio:Appollodoro Lennio Aristophæ Mileſio antigono Cyneo:Agatone:Apolloneo Pergameno:Aristandro ateneo:Botriete.Item Bacchio:Mileſio bione:Solēse:Cheræa atheniense:Cheristo. Item diodoro prieneo:Dione colophonio:Epigene Rhodio:Euragora:Thasio:Euphrone ateneo:Androtione qui de agricultura scripsit:Eschirione qui item Iysimacho qui item Dionisio qui magonē trāstulit diopstene & ex Diony.epitona fecit:Asclepiade medico: Onesicrito:

Erasistrato qui item Iuba Rege.

IBRO quintodecimo continentur de natura frugiferarū arborum & cultorū Naturæ frugiferarum arborum Ca.i.
 De oleo Ca.ii.
 De natura oliuæ & oleæ inci-pientis Ca.iii.
 De natura olei Ca.iiii.
 De cultura oliuarum Ca.v.
 De seruandis oliuiis:& quomodo faciendum oleum Ca.xi.
 De oleo fictitio Ca.vii.
 De amurca Ca.viii.
 Pomorū oīum gñra & naturæ Ca.xi.
 Nucū pineæ gñra quattuor Ca.x.
 De malo cotoneo Ca.xi.
 De persico gñra quattuor Ca.xii.
 De pruno genera.xi Ca.xiii.
 De diuersis generibus malorū genera.xxix. Ca.xiiii.
 De pyris & insitog uarietate Ca.xv.
 De pomis seruandis & uuis Ca.xvi.
 De cotoneis pyris & forbis Ca.xvii.
 De ficis genera.xxix. Ca.xviii.
 De capritico & caprificatione Ca.xix.
 De mēspilis & eog gñribus iiii. Ca.xx.
 De forbis genera quattuor Ca.xxi.
 De nuce iuglande Ca.xxii.
 De castaneis genera octo Ca.xxiii.
 De siliquis & carnosis pomis & moris: & de acinis & baccis Ca.xxiiii.
 De cerasis genera octo Ca.xxv.
 De corno & lentisco Ca.xxvi.
 De gñribus succorū & de odore Ca.xxvii.
 De succis fructuū & arborū & coloribus: & odoribus: & natura pomorum & de cōmendatione fructuum Ca.xxviii.
 De myrto genera eius Ca.xxix.
 De lauro genera.xiii. Ca.xxx.
 Sūma res & hystoria & obseruationes.d.xx

EX AVCTORIBVS.

Fenestella Fabiano:Virgilio Cornelio Valeriano:Celfo.Catone Celsorio:Sarfēis patre & filio:Scrophia.M.Varrone:Dysimacho:Fabio pictore:Trogo Higinio:Flacco Verrio:Gaecino attico:Iulio Sabino:Terigilla:Cotta: Messalino Columella.L.Pisorne:Pompeio Leneo:Maſtio planco:Flauio Dorſene:Seuola:Helio:Atreio:Capitone:Sex.Nigro:Mumio Ruffo.

EXTERNIS.

Esiodo Aristotele:Democrito:Hierone Rege:Archita:philometere Rege:Atalo Rege

Xenophonte: Amphilocho: Ateneo: Anaxipoli Thasio: Apollodoro Lennio: Aristophane Milelio: Antigone Cymeio: Agatocle: Chio: Apollodoro pergamenio: Aristandro Ateneo: Bacchio milelio: Bione solense Cherca ateneo: Cheristo: Item Diodoro prieneco: Dione colophonio: Epigene rhodio: Euagora Thasio: Euphrasio ateneo: Androtione qui de agricultura scripsit: Eschirione qui item: Dionysio qui magonem transtulit: Diophane q ex Dionysio epitoma fecit: Asclepiade medico: Erasistrato item: Comiade qui de conditura uini: Aristomacho qui item: Hycesio qui item: Themisone medico: Onesicrito: Iuba rege.

I LIBRO Sexto decimo continentur siluestrium arborum naturæ Ca. i.
Gentes sine arbore: & miracula in septentrionalis regionis arboribus Ca. ii.
De hyrcinæ silue magnitudine Ca. iii.
De glandiferis Ca. iiii.
De ciuica corona: & qui frondea corona donati Ca. v.
De glande genera xiii. Ca. vi.
De fagina glande & reliquis glandibus: & carbone & pastu porcorum Ca. vii.
De glande & quam multa præter glandem eadem ferant arbores Ca. viii.
De canchrye & cocco grano & agarico & subere Ca. ix.
Quarum sint in usu cortices Ca. x.
De scandulis & pinu: pinastro: abiete: piæ: & que: larice: tæda: taxo Ca. xi.
Quibus modis fiant genera picis & quomodo fiat cedrum & de spissa pice quomodo fiat & quibus modis resina coquatur Ca. xii.
De zosippa & sapio & quarum arborum materia in precio Ca. xiii.
De fraxino genera eius. iiii. Ca. xiiii.
De tilia genera duo Ca. xv.
De aceris genera decem Ca. xvi.
De bruscho moluscho & staphilodendro & buxo genera tria Ca. xvii.
De ulmo genera quattuor Ca. xviii.
De arborum natura per situs Ca. xix.
Diuisio generum Ca. xx.
Quibus folia non decidant: & de rhododendro Ca. xxi.
Item quibus folia non decidunt: & quibus non omnia folia candant: & quibus locis nullæ arborum Ca. xxii.
De natura foliorum cadentium & quibus foliorum uarii colores Ca. xxiii.

De populo tria genera: & quorum foliorum figura mutetur Ca. xxiiii.
Quæ folia uersentur omnibus annis: quæ foliorum eius palmis cura & usus & foliorum mirabilia Ca. xxv.
De ordine naturæ in satis: et de flore arborum et conceptu et germinatione et partu et quo ordine florent Ca. xxvi.
De corno et quo tempore quæq; ferant: et quæ fructum non ferant: et quæ infelices existimantur: & quæ facilius fructum perdunt: & quibus fructum antequam folium nascantur Ca. xxvii.
De biferis & triferis: & quæ celerrime senescant: & de ætatibus earum Ca. xxviii.
De moro Ca. xxix.
De siluestribus Ca. xxx.
De buxo & faba græca siue loto Ca. xxxi.
De ramis cortice & radicibus arborum Ca. xxxii.
De prodigiosis arboribus: & quibus modis sponte nascuntur: & quod non omnia ubique nascuntur & quæ non alibi nascantur arbores Ca. xxxiii.
De cypresso: & quod ex terra noua aliqua sæpe nascantur quæ in ea antea non fuerunt Ca. xxxiiii.
De hedera Ca. xxxv.
De hedera quæ uocatur similax Ca. xxxvi.
De aquaticis calamis & fructibus Ca. xxxvii.
De salice genera eius octo: & quæ præter salicem sint utilia ligaturis & de rubis Ca. xxxviii.
De succis arborum: & natura materiarum & de cedendis arboribus Ca. xxxix.
De teredinibus larice Ca. xl.
De materiis: & de magnitudine arborum: & quæ cariem & ruinam non sentiunt: & de perpetuitate materiarum Ca. xli.
De teredinibus Ca. xlii.
De materiis architecti: & quæ materies ad quid utiles: & quæ firmior materia in ædificiis Ca. xliii.
De grutinanda materia & lignis scilicet Ca. xliiii.
De arborum ætate & qua genera arborum minime durant Ca. xlv.
Summa res et historie & obseruationes. c. xxxv.
EX AVCTORIBVS.
N: Varrone. Feciale Nigidio. Cor. Nepote Higinio. Massurio. Catone mutiano. L. Pisoni. Trogo. Calpurnio basso. Cremutio.

Sexto: Nigro: Cor. Boccho: Vitruuio: Graecino. EXTERNIS.

Alexandro polyhistor. Hesiodo Theophrasto Democrito. Homero Timeo Mathe/matico

I. LIBRO septimodecimo continentur sa/tuarum ac cultarum arborum natura.

Arborum precia mirabilia Ca. i.

De natura cæli ad arbares & quam partem cæli spectare debeant Ca. ii.

De societate cæli & terre ad arbores Ca. iii.

De qualitate regionum Ca. iii. i.

Genera terrarum Ca. v.

De terra quam britannia & gallia amat Ca. vi.

De grecorum doctrina Ca. vii.

De terrarum generibus Ca. viii.

De cælis usu & de fumo & quæ sata uberio rem terrâ faciant et quæ urant Ca. ix.

De sationes arborum et quæ a uulsiōe nascuntur arbores Ca. x.

De transferendis seminariis et ulmis seren/dis et scrobibus Ca. xi.

De inualis plantandarum arborum et umbris et stillicidiis et ubi plantari debeant Ca. xii.

Quæ arbores tarde crescant et quæ celeriter et de sabina Ca. xiii.

De satione arborum et insitione ea quomodo inuenta sit tenera inferendi implastratio Ca. xiiii.

De uitæ inferenda Ca. xv.

De emplastratione Ca. xvi.

Exemplum huius rei Ca. xvii.

De cultura taleæ et quibus temporibus insitatio fiat Ca. xviii.

Quæ arbores societate gaudeant et de disciplina oblaqueâdi et aculeâdi Ca. xix.

De salicis et harundinetis et cæteris caedus is ad pertical palos Ca. xx.

De culturis et disciplina excolendarum uinearum Ca. xxi.

De sulco et uineæ putatione Ca. xxii.

Ratio arborum Ca. xxiii.

De seruandis uuis et morbis arborum Ca. xxiiii.

De prodigiis ex mutatiōe et de remediis ex arborib⁹ et quæ irrigatiōe pficiat et quæ iter rigâdū et mirabilia de riguis Ca. xxv.

De remediis morborum arborū Ca. xxvi.

De captificatiōe et stercoratiōe Ca. xxvii.

De diuersis medicamentis arborū contra uenenata animalia et contra formicas et con/

tra noxia animalia Ca. xxviii.

Sūma res et hystorie et obseruatōes d. lxxxi

EX AVCTORIBVS.

Cor. Nepote. Catone Censorio. M. Varrōe

Celso: Virgilio. Higino: Sarsenis patre et fu

lio. Scropha: Calurnio: basso: Trogo: Aemi

lio Macro: Graecino Columella: Attico Lu

lao: Fabiano: Sura: Mainlio: Decio: Mundo

C. Epidoco. Lu. Pisone.

EXTERNIS.

Isidoro: Theophrasto: Aristotele: Democri

to: Theopōpo: Hieroneo Rege Attalo Re

ge: Archira: Xenophōte: Ambilocho ateniēs

te: Anaxipoli Thasio Apollodoro: Lennio:

Aristophane Milefio: Antigono: Cymeō:

Agarochlechio: Apollonio Perganēo: Bac

chio Millefio Bione: Cherea atheniēs. Che

resto. Item Diodoro priennio: Dione Colo

phonio: Epigene rhodio: Euagene. Thasio:

Euphronio: Atteneo: Andronione q de agri

cultura scripsit. Aschione qui itē: Lyfima

cho qui item: Dionysio qui magonem trans

tulit: Diophane qui ex: Dionysio epitoma

fecit Aristandro qui de portentis.

LIBRO octauodecimo continetur de

agricultura

Quod antiquis maximum studium agri

cultura fuit Ca. i.

Quæ corona primo romæ Ca. ii.

De iugere & actu & legibus circa pecora: &

quotiens & quibus temporibus fuit sum

ma utilitas annonæ: & qui agricultu

ra illustres Ca. iii.

Ratio ad agricultura Ca. iii. i.

Laus agricolarum & que obseruâda in agro

parando Ca. v.

De uilarum positione: & precepta âtiqurū

De agro colendo Ca. vi.

De frugū generibus & natura Ca. vii.

Non oia frumenti genera ubique nasci. &

de reliquis i oriente generib⁹ Ca. viii.

De pistoniis & molitura & fa

rina Ca. ix.

De similagine: siliginis: & de alijs generibus

& de pistura Ca. x.

De fermentis & panis faciendi ratio genera

& quando primum pistores Romæ & de cri

bris & alica Ca. xi.

De leguminibus Ca. xii.

De rapis & naps amiterinis Ca. xiii.

De lupino Ca. xiiii.

De uitia & erno Ca. xv.

De foeno & faragine: & de ocimo: & de di/

ca & cytiso Ca.xvi.
De uitiis frugum & remediis: & quid i quo
que terræ genere debeat feri Ca.xvii.
De prodigiis frugum: & arandi disciplina:
& uomerum generibus Ca.xviii.
De temporibus arandi & iunctio
ne boum Ca.xix.
De occando & quodam arationis genere &
de iteratione & refectione Ca.xx.
De cultura terræ Ca.xxi.
Exempla diuersarum terrarum: & de sum
ma fertilitate & bifera uitæ: & quarum
differentia Ca.xxii.
De qualitate terræ & stercore
rione Ca.xxiii.
De bonitate seminū & disciplina seminandi
& quantū ex quoque genere frumētū in iuge
ro serendū: & temporibus ferendi Ca.xxiiii.
Digestio syderū i noctes & dies Ca.xxv.
Replicatio totius culturæ & quid quoque
mense in agro fieri oporteat Ca.xxvi.
Ne agricolæ aspiciant stellas: sed magis tem
pora ferendæ frugis: & ortus occasusque
syderis in quibusdam hærbis & pro stella
rum ortu & occasu Ca.xxvii.
De pratis & reparatione prati & cotibus &
falciibus: & descriptio frugum
et syderum Ca.xxviii.
De tempestate utriusque temporibus et reme
diis sterilitatum Ca.xix.
De messe et tritico et palea et furmento
seruando Ca.xxx.
De uindemia et autumnī tem
poribus Ca.xxxi.
De lunari ratione Ca.xxxii.
De uentorum ratione Ca.xxxiii.
De limitatione agrorum Ca.xxxiiii.
Prognostica tempestatum Ca.xxxv.
Sūma res et hystorie et obseruatōes.ii.m.lx.

EX AVCTORIBVS.

Massurio: Sabino: Cassio Hemina: Varrio
Flacco. L. Pisone: Corn. Celfo: Thuriano:
Graculo. D. Syllano. M. Varrone. Catone
Censorio: Scropho: Sarsenis patre et filio:
Domitio Caluino: Higino: Virgilio: Tro
go: Ouidio: Grecino: Columella: Tuberō:
L. Aruntio qui græce de astris scripsit: Cæ
sare dictatore qui item: Sergio: Paulo: Sabi
no: Fabiano. M. Cicerone: Calpurnio Basso:
Atteio Capitone.

EXTERNIS.

Hesiodo Theophrasto: Aristotele: Demo
crito: Hierone rege: Philometere rege: At
talo rege: Archelao rege: Archita: Xenophō

te: Amphilacho Ateneo: Anaxipeli thasio:
Aristophane miletio: Apollodoro Lennio:
Antigene Niceneo: Agatocle chio: Apol
lonio pergameno: Aristandro ateneo: Bac
chio millesio: bione solense: Cherea athe
niese: Cheresto: Item Diodoro prienneo:
Dione colophonio: Epigene rhodio: Euago
ra thasio: Euphronio ateneo: Androtione
qui de agricultura scripsit: Eschryone q ite
Lysimacho qui item: Dionysio q magonem
transtulit: Diophane qui ex dionysio epito
ma fecit: Palete: Eudoxo: Philippo: Calip
po: Dositheo: Parmenisco: Melitone: Crito
ne: Oenopide Senone: Eutemone: Harpa
lo: Hecateo: Anaximandro: Sotigene: Hip
parcho: Arato: Zoroastre Archibio.

I LIBRO Nonodecimo continentur lini natura: & mirabilia.

De lini satione & generibus eius: & quomō
pfiat: & de mappis: & lino non ardente: &
qū primū in theatris uela Ca.i.
De sparti natura: & quādo primū usus eius
& quomodo perficiatur: & quæ sine radice
nascantur & uiuant Ca.ii.
De mysi & tuberibus & de fungis pezicis la
serpitio: & magyderi: & rubia &
radicula Ca.iii.
De hortorū cura ex digestiōe terræ nascen
tiū pter fruges & frutices Ca.iiii.
Natura & genera & hystoria nascentium
in hortis rerum Ca.v.
De nortensium herbarū radicibus foliis flo
ribus coloribus Ca.vi.
Quoto die queque herbarū nascunt sate & quo
nō queque formant & digerant & quorū lin
gula gūra sūt: & quorū plura. Ca.vii.
Natura & gūra & hystoria ad cōdimenta in
horto satag: rerū. xxxvi. Ca.viii.
De feniculo & canabi Ca.ix.
De morbis hortorū & remedia circa formi
cas erucas & culices Ca.x.
Quæ magis sint fortia uel minus: & quibus
falsæ aquæ prosint Ca.xi.
Ratio rigandorū hortorum & quæ transla
meliora fiant & de succis hortensiorum: &
saporibus Ca.xii.
Summa res & hystoriae & obseruationes.
M.c.xliiii.

EX AVCTORIBVS.

M. Actio: Planco. M. Varrone. D. Syllano:
Catone Censorio: Higino: Virgilio: Mutia
no: Celfo: Columella: Calpurnio Basso: Ma
nilio: Sura: Sabino: Tyronē Licinio: Macro
bb iii

Q. Hirtio: Bibio Ruffino: Ceféneo: qui ce-
purica scripsit: Castritio: Item Firmio Item
Peritio. EXTERNIS.
Herodoro. Theophrasto: Democrito: Aristo-
macho: Mená: q diocrea scripsit Anaxilao.

I libro. xx. continentur medicinar ex his
quæ in hortis seruantur
De cucumere siluestri & elaterio Ca. i.
De angurio cucumere siue erratico & de
satiuo & de pepone Ca. ii.
De cucurbita siluestri & rapo Ca. iii.
De naporu differentiis & raphão siluestri: &
De raphão satiui & pastinaca Ca. iiii.
De porro scitui & capitato &
De staphylis siue pastinaca & gigidio: et si-
fere e fefili & ifula & de cope siluestri. Ca. v.
De allio Ca. vi.
De lactuca saluatica siue caprina & esopo
& isati & lactuca siluestri Ca. vii.
De generibus bete et intybis et cychorio: et
leri genera duo Ca. viii.
De brassica et lapsana: de brassica maria: et
scylla et de bulbis et bulbine Ca. ix.
De sparagis et corruda et lybico et hor-
minio Ca. x.
De apio et de apiastro et helioselino et
oreoselino Ca. xi.
De petrosolino et ocimio Ca. xii.
De siluestri ocimo et erucas et nastur-
tio et ruta Ca. xiii.
De mentastro et menta et pulegio et nepes-
ta et de cumino Ca. xiiii.
De posca quæ urinam stringit et de cappari
et de ligustico siue panace et cunila
bubula Ca. xv.
Item de cunilia gallinacea siue origano et
cunilagine et cunila satiua et cunila
montana Ca. xvi.
De piperiti et origano et othimine prasso et
tragorigão et heraclio et lepidio et cithsiue
melanthio et aniso Ca. xvii.
De aneto et sagapenio: et de papauere albo
et nigro: quomodo succus herbarum colligen-
dus est et de opio Ca. xviii.
De empractico et erratico et glaucio siue
paralio et heraclio siue aphro et de
diacodio Ca. xix.
De tichymalo et archalio et portulaca siue
peplio et coriandro et de atriplici Ca. xx.
De malua malope et althea et laphatō oxy-
lapato hydrolapto et hyppolapato et bu-
lapato Ca. xxi.
De sinapis tribus generibus et marrubio et

serpillo et syymbrio siue thymbrio et de li-
ni semine et blito Ca. xxii.
De meu et foeniculo et hippomarathro uel
myrseneo et canabi et de ferula et
carduis. Ca. xxiii.
Confectio tyriace compositio medicaminis
anthiochi. Ca. xxiiii.
Sūma medicinar et historie obseruationes.
M. de. vii.

EX AVCTORIBVS

Catone: Censorio: M. Varrone: Pompeio:
Leneo: Gallione: Viginio: Sex. Nigro: qui
græce scripsit: Iulio Basso qui item: Celsus:
Antonio Castore.

EXTERNIS.

Democrito Theophrasto: Orpheo Menan-
dro biocria scripsit. Pythagora Nicandro.

MEDICIS.

Nicandro: Hippocrate: Crisippo: Diodo-
re: Ophio: Heraclide: Hiferi: Dionysio: Apol-
odoro Tarentino: Apolodoro Cetiense: Pra-
xagora: Philistione: Asclepiade: Cratecia: Petro-
nio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Diagora:
Andrea: Mnesicle: Epicarmo: Diamide: Da-
lione: Sofimene: Hylepolemo: Metrodoro:
Solente: Lycio: Olympiade thebana: Thili-
no: Petridio: Mitione: Claudio: Xenocrate

IBRO Vigesimo primo continentur
florum & coronamentorum naturæ
De mira florum uarietate Ca. i.
De stophiolo & sereto: & qui primū flores n-
scere cœperint: & quando primū corolla in-
uenta uel appellata & quare Ca. ii.
Quis primum coronam foliis aureis & ar-
genteis dedit: & de odore coronarū apud
antiquos & de Scipionis honore: & de pa-
stilibus coronis: & de Cleopatre
reginæ facta Ca. iii.
De rosa in coronis: & de generibus eius: &
ubi seratur Ca. iiii.
De lilio tria genera: & ratione ea inse-
rendi Ca. v.
De uiolis: & de calta & bacchare & com-
breto Ca. vi.
De floribus antiquis & de odoramentorum
diuersitate & salūca & polino Ca. vii.
De uestiū emulatiōe cū florib⁹ & amaratho
& chrysocome siue chrysi Ca. viii.
De honore coronarū & cyclamino & mello-
tro & trifolia tria genera eius Ca. ix.
De origano & thymo & melle attico et con-
niza et iouis flore et helenio et ambrotono

et leucantheo
De amaraco uel sanfugo et nyctegreto et
meliloto et uiola alba et codiamino et de
siluestribus bulbis et helichyrso et lychnis
et de hærbis cirra mare Ca.xi.
De cura apum et pabulo et morbis earum
et remediis Ca.xii.
De uenenato melle et de remediis mellis
uenenati et mellis infani Ca.xiii.
De melle quod muscæ non attingunt et al/
uariis et cura eorum si famen sentiunt apes
et quomodo caera fiat Ca.xiiii.
De hærbis sponte nascentibus et
aculeatis Ca.xv.
De carduo et helxine et tribulo et
anchusa Ca.xvi.
De differentia hærbarum per folia et quæ
hærba toto anno floreat et hastula regia
et pistana et de gladiola Ca.xvii.
De iunco genera sex et de cypero et de me/
dicamentis earum et de cyprio et odorato
iunco Ca.xviii.
Ex rosa medicinæ et de lilio et de narciso
et ex uiola et de bacchara et combreto
et asaro Ca.xix.
De nardo gallico et de croco medicinæ et
croco mago et ex siri et saluica et holo/
chryso et chrysocome et meliloto Ca.xx.
De trifolio et thymo et homerocalle et de
helinio et ambrotono Ca.xxi.
Ex leucanthemo et sanfugo me/
dicinæ Ca.xxii.
Ex anemona medicinæ Ca.xxiii.
Ex oenanthæ medicinæ Ca.xxiiii.
Ex heleocryso medicinæ Ca.xxv.
Ex hiacyntho medicinæ Ca.xxvi.
Ex uincaperuina medicinæ Ca.xxvii.
Ex colocasia medicinæ Ca.xxviii.
Ex anthalio medicinæ Ca.xxix.
De parthenio medicinæ Ca.xxx.
De strychnæ medicinæ xxxi.
De corcoro Ca.xxxii.
De persoluta Ca.xxxiii.
De mensuris et ponderibus Ca.xxxiiii.
Summa medicinæ hystoriæ et obseruariões
dcc.xxx.

EX AVCTORIBVS.

Catone Celsorio M. Varrone Massurio: An/
tiat. C. Helio Vestino: Vlpio Ruffino: Hir/
gino: Pomponio mela: Pópeio lenate: Corn/
Celfo Calfurnio Basso: P. Langio: Licinio
macro: Sestio q. graece scripsit: Iulio basso:
qui item: Antonio Castore.

EXTERNIS.

Theophrasto: Democrito: Orptheo: Pytha/
gora: Magone: Menandro qui biocrea scrip/
sit: Nicandro: Homero: Hesiodo: Museo:
Socophle: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo q. de coronis: Callimacho qui ite/
Phania physico: Simo Timætho: Hippocra/
te: Cgrisippo: Diocle: Opione: Heraclide:
Necellio: Dionysio: Apollodoro Citienfe:
Apollodoro Tarentino: Protagora: Phisto/
nio medo: Euche. Chleophanto: Phylistine:
Asclepiade: Cartecia: Petronio: Diodoro.
Iolla: Erasistrato: Diagore: Andrea: Mnesi/
cle: Epicharmo: Damione: Daliona: Sosime/
ne: Theopolemo: Metrodoro: Solone: Ly/
cio: Olympiade Thebana: Phillino: Petre/
io: Mydione: Claudia: Xenocrate.

I IBRO uigesimosecundo cōtinentus de auctoritate herbarum.

De gentibus herbis formæ gratia
utentibus Ca.i.
Quod herbis uestes inficiant Ca.ii.
De corona graminea Ca.iii.
De uarietate eius Ca.iiii.
Qui soli corona ea donati Ca.v.
Quis solus ceturio coronatus Ca.vi.
Medicinæ ex reliquis ornamentis &
crynge Ca.vii.
De herba q. centū capita uocat Ca.viii.
De achano & glycyrrhyza & sto/
mathice Ca.ix.
De tribulo & generibus eius & me/
dicinis Ca.x.
De stoebe & medicinis eius Ca.xi.
De hypophye & medicinis ei⁹ Ca.xii.
De urtica & medicinis eius Ca.xiii.
De lamio & medicinis eius Ca.xiiii.
De scorpione: generibusque ac medi/
cinis eius Ca.xv.
De leucachanta siue phinio siue iskada &
medicinis eius Ca.xvi.
De helxine perditio parthenio syderite &
medicinis eius Ca.xvii.
De cameleonte generibusque & medici/
nis eius xviii.
De coronopo & medicinis eius Ca.xix.
De anchusa & pseudanchusa & medicinis
earum Ca.xx.
De onychilo: aihæi: Ioto: & lotometra helio/
tropio: tricocco & callitricho Ca.xxi.
De picride & thesio & aspodelo balimo &
achato & buprestii claphobosco fadice: & la/
sina & de caualide: sio: sylibo: scolymo siue
bb iiii

limonio & foncho condriilo siue condriili
& boletis Ca.xxii.
De fungis & silphio & de lasere
mede. Ca.xxiii.
De natura mellis & aqua mulla & quare
genere ciborum mores immutent & de me
litide & caera Ca.xxiiii.
Contra oppositiones medicorum medicine
ex frugibus Ca.xxv.
Summa medicine & hystorie & obseruatiões.
deccc.vi. EX AVCTORIBVS.
Iisdē quibus priore libro: & preter eos Chry
sermo: Eratosthene, Alceo.

1 IBRO uigesimo tertio continentur de
cultis arboribus.
De medicinis uuarum recetium: & sarmetis:
uuarum & uinaceis & de uua theriace & uua
passa & astaphide & astaphisagria pituaria
& labrusca: & de uite alba & nigra & de mu
stis & uini generibus Ca.i.
De aceto scyllino & oximelle et sapa & fece
uini aceti & sape Ca.ii.
De oleis & foliis oleæ: flore & ciere & de oli
ua alba & nigra & de murca Ca.iii.
De foliis oleastri & oenantino oleo & cocci
no & amygdalino & laurino & myrtheo cha
memirsino et cupressino citreo et
caryno Ca.iiii.
De myrobolano palma et palma
elata Ca.v.
Medicinæ ex singulorū generum flore fo
liis: fructu ramis cortice ligno: succo: radi
ce: cinere. Ca.vi.
De pyris et eoz: obseruatiōibus et de ficoz
obseruatiōe et caprifico et hermea et alioz
generibus medicine Ca.vii.
De pineis et amigdalīs: et nuce auclana: et
nuce iuglande et pistaciis: et castaneis et si
lis et cornu: uredine et lauro Ca.viii.
De mirto satiuo et mirtidano et de mirto
& siluestri Ca.ix.
Summa hystorie medicine et obseruationes.
M.ccc.xix.

EX AVCTORIBVS.

C. Valgio: Pōpeio: Lēnio: Sex. Nigro q̄ græ
ce scripsit. Tul. Basso qui item: Antonio Ca
store. M. Varrone. Cor. Celfo. Fabiano.

EXTERNIS.

Theophrasto: Democrito: Orpheo: Pytha
gora: Magone: Menādri q̄ biocrea scripsit:
Nicādri: Homero: Hesiodo: Musco: So
phocle: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimacho: Phania phisico: Si
mo. Timaristo: Hippocrate. Cryssippo. Dio
cle. Opione: Heraclide: Hidesio. Dionysio.
Apollodoro citiense. Apollonio Tarentino
Praxagora: Phistonico medo Dieuche Cle
ophantho. Pilistione Asclepiade. Crateua.
Petronio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Dia
gora. Andrea: Onorca: Mnesicle: Epicarmo:
Demione: Datione. Sosimene: Milepolemo
Metrodoro: Solone Lycio: Olympiade The
bana: Phillino: Perrino: Myctione Galau
cia: Xenocrate.

IBRO Vigesimo quarto continentur medicinæ ex arborib⁹ siluestrib⁹ Cai.

Lotos Ca.ii.
Olans Ca.iii.
De coco ilicis & galla & uisco pillulis glan
de: de cerri radice & subere Ca.iiii.
De fago & cupresso & caedro: magna: de
caedride galbano Ca.v.
De hammoniaco & styrace & spondyllio &
sphano & terebintho & chamepite & picio
& resinis & picea & lentisco Ca.vi.
De pice spissa & liquida & palimpissa & pis
sphaltos & zopissa & teda &
lentisco Ca.vii.
De platano & fraxino & acere & alba popu
lo & ulmo & tilia & sambu
co & iunipero Ca.viii.
De salice & amerina & uutilibus
& cristro Ca.ix.
De uirga sanguinea & silere & ligustro &
alno & hedera & cystho & cisso & erythra
no & chamecisso & milace & de
clematida Ca.x.
De arundine & papyro et hebeno et rhodo
dendro: de rhufen et hydro et ranchrye et
fabina et selagine et samulo et gummi
medicinæ Ca.xi.
De spina ægyptia et spina alba et achanto
et acacia Ca.xii.
De uulgari spia et siluestri: et de syriscetro
et de appēdice spina et pyrachato et paliuro
aq̄folia et taxo et rubis medicinæ Ca.xiii.
De cynobato et ideo rubro et rhano et lytio
sarcocola et oporice medicinæ Ca.xiiii.
De chamedrye et chamedaphne et chame
lea et chamefice et chamecisso et chameleu
ce et chameciparisso et empelopraso et sta
chie et chlinopodio et centuculo et clemati
de ægyptia medicine Ca.xv.
De aron et dracūculo dracūtio et eri et mil
le folio et hæba eiusdem nominis et pseu

douunio et mīrri et onebryche
medicinā

Ca.xv.

De coriaceia et callicia et menaicle: et aliis
xxiii. et medicis earū quas quidē magicas
ēē dicunt: et de colidia et de aproxi et reci
diuis morborū

Ca.xvi.

De eripha et lamaria et stratioti
medicinā

Ca.xvii.

De hārba quā nascitur in capite statua: et
de hārba de fluminibus et hārba ligua et
cribro et finetis et rhodo et impia et uene
ris pictine et nodia et philauthropo et cana
ria lappa et tordyle: et de gramine et dacty
lo: et foenogracō medicinā. Ca. xviii.

Summa medicinā et hystoriz et obseruati
ones. M. cccc. xix.

EX AVCTORIBVS.

C. Valgio: Pompeio: Leneo: Sex. Nigro: q
græce scripsit: Iulio Basso qui itē: Antonio
Castore. M. Varrōe: Corn. Celso: Fabiano.

EXTERNIS.

Thephrasto: Apollodoro: Democrito: Or
pheo: Pythagora: Magone: Menandro qui
biocrea scripsit. Nicandro: Homero: Mefio
do: Musco: Sophocle: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimacho: Phania physco: Si
mo: Timaristo: Hippocrate: Crisippo: Dio
cle: Opione: Heraclide: Nicesio: Dionysio:
Apollodoro Citiense: Apollodoro Taren
tino: Praxagora: Phistonico medo: Cleopa
tra Philistione: Asclepiade: Crateua: Petro
nio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Diagora
Andrea: Enorta: Marconeside: Epicarmo:
Demione: Sosimene: Thopolemo: Solone
Lycio: Metrodoro: Olympiade: Thebana
Phillino: Petreio: Misteo: Glaucia. Xenos
crate. Diocle.

IBRO Vigesimoquinto continentur
naturā hārbarum spōte nascentium
auctoritas hārbarum et de origine usu ear
um.

Ca.i.

Qui latine usus hārbarum scripserint. et
quando ad Romanos noticia earum perue
nerit: et qui primi græcorum de his corpo
suerint: & de hārbarum inuentione: & anti
qua medicina: & quare minus exerceantur
earum remedia: & de cynhorodo: & de dra
cunculo medicinā

Ca.ii.

De quodam pestifero fonte germaniā: &
de britannica: & maximis morborum do
loribus

Ca.iii.

De moly & dodocheato: & pæonia nel pen

torobo: uel glycidide & panace uel ascepio
& heracleo panace chironio & panace cetau
reo uel phanceo & heracleo syderio & hyo
sciamo uel apollinari siue elter
cangeno

Ca.iiii.

De linzooste: parthenio hermipora siue po
tius mercuriali & achillea & panace heracica
sideriti mile folio: & de scopa regia: & her
mineo teucro splenio & de melapodio si
ue helleborolquotue eorum genera & de
nigro helleboro & albo medicinā: & quādo
detur: & quomodo sumendum: & quibus
non dandum: & q mures necat

Ca.v.

De mithridatia: & scordoti siue scordio: &
polomonā uel phileteria uel chiliodynama
& eupatoria & centaurea siue chyroia & de
lecto centaureo libadio felle terre & trior
che medicinā

Ca.vi.

De climeno & gētiana & lysimachia: & par
thenidē & arthemisia & ambrosia et nym
phea et heracleo siue rhopalo et euphor
bia medicinā

Ca.vii.

De plantagine et buglosso et cynoglosso
et buphatalmo et scitica et d spartā et hip
pice et heschemone: et de betonica et cāra
brica et consilagine et hiberida et chelido
nia et canaria et elephobosco et dictāno et
aristolochia: et q eius delectatione inuol
uant pisces et statim capiantur: et medicina
contra serpentium ictus ex hārbus quas su
perius nominauit

Ca.viii.

De agremonia et agarico et chio et hyoscia
mo et iereboate et blattaria et lemōia et qn
quefolio et dauco psolata et arctio et cycla
mino et peucedano

Ca.ix.

De rhyssellio et cetaurea et chelidonia et pa
nace et hyosciao et euphorbio

Ca.x.

De anagalide siue acoro ei mādracora siue
circelo et cicuta et creno agrio et molibda
na et iride et capno et alicē et achoro cor
ledo aizoo et andrachne et erigero et de
ophéoro: et de labro ueneris et de ramūcus
lo medicinā et de oris uitiis

Ca.xi.

Summa medicinē et hystoriz et obseruati
ones. M. cc. lxxxii.

EX AVTORIBVS.

Sex. Gallico: Pōpeio, Leneo: Sestio Nigro
qui græce scripsit: Iulio Basso qui itē: An
tonio Castore: Cor. Celso.

EXTERNIS.

Theophrasto: Apollodoro Democrito Iu
ba Orpheo: Pythagora: Magone: Menādro
q biocrea scripsit: Nicādro: Homero: Nefo
do: Musco: Sophocle: Xantho: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimaco: Phasia physico: Timaristo: Simo: Hippocrate: Crisippo: Dioclei Optio: Heraclide: Hicetio: Dionisio. Apollodoro: Citienfe: Apollodoro: Tarentino Praxagora: Phistotico medo: Dieuche: Theophrasto: Philistione: Asclepiade: Crateua: Iolla: Erasistrato: Diagora. Andrea: Mnestele: Epicharmo: Demione: Solimene: Theopolemo: Metrodoro: Solone: Lycio: Olympiade thebana Phillino: Petreio: Mitione Glaucia: Xenocrate.

IBRO uigefimofexto continentur relique per morborum genera medicine & de nouis morbis: & de lichne quid fit: & quando primū in italia coeperint & de carbunculo elephantiafi & colo Ca.i.
Laus Hippocratis Ca.ii.
De noua medicina: & Asclepiade medico & qua ratione ueriorē medicinam imutauerit Ca.iii.
Irritio magice artis & de lichene & raphia Ca.iiii.
Ad strumas & ad digitos & ad pectus & ad tuffim medicinæ. Ca.v.
De uerbafco & cameleuce uel tuffilagine & bechio & aqlea & faluia Ca.vi.
Ad lateris dolores & pectoris & ad horticæ noas ad iacinoris dolorem cordis dolori pulmoni urinx tuffi pectori ulceribus pulmoni reibus epaticis: ad uomitionē ad finagultus pleureticis lateri Ca.vii.
De omnibus uitiis uentris & remediis eorū que circa uel intra funt: & de aluo sistenda uel foluenda Ca.viii.
De pulco & argemone Ca.ix.
De nympha & abftinentia & appetētia ueneris. & de fatyro erythrochoeo & crategi et fyderiti Ca.x.
Medicine generales de pedibus talis artus culis neruis & remedia contra morbos q̄ totū corpus occupāt: & de myrtilo & uigiliis & paralyfi: & de febribus frigidis & febre iumentorū: & freneticis & chameæte: & aizoo & igne facro Ca.xi.
Ad eluxata mēbra & contra morbū regium & contra furunculos & fistulas & inflatōes & ambuſionem & contra alios morbos ad neruos & ſanguinem Ca.xii.
De herba e quifeto & ſtephanomeli & eriſitale & contra uermes Ca.xiii.
De ulceribus & ad plagas & de polichnemo Ca.xiiii.

De plurimis experimentis ad inficiēdos capillos & partus, eiiciēdos & continēdos & aliorum remedia Ca.xv.
Summa medicinæ & hystoriz & obſeruatiōes. M.cc.lxxxii.

EX AVCTORIBVS

M. Varrone. C. Valgio: Pompeio Ieneo: Seſtio Nigro qui græce ſcripſit. Iulio baſſo q̄ item Antonio Caſtore. Cor. Celſo.

EXTERNIS.

Theophrasto: Apollodoro: Democrito: Iuba: Orpheo: Pythagora: Magone: Menandro q̄ biochrea ſcripſit: Nicandro: Homero: Herodoto: Muſeo: Sophocle: Xanto: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Calimacho: Phania physico: Crimarcho: Simo: Hippocrate: Crisippo: Diocle: Optio: Heraclide: Hicetio: Dionysio Apollodoro: Citienfe: Apollodoro: Tarentino: Praxagora: Phistotico medo: Dieuche Chlephantio: Philistione: Asclepiade: Crateua: Iolla: Erasistrato: Diagora Andrea Mnestele: Epicharmo: Demione: Theopolemo: Metrodoro: Solone: Lycio: Thebana: Olympiade: Plynino: Petreio: Mitione: Glaucia Xenocrate.

IBRO Vigefimeſeptimo continetur reliqua herbarum genera.

De aconito & panthere quæ extinguitur aconito Ca.i.
Quod omnium creaturarum conditor ſit deus Ca.ii.
De æthiopide & amarantho & aloë & alcea & alipho & alſima & androſace et androſeno et ambroſia et aconi et anagyro et anonymo Ca.iii.
De aparine et arctio et aſpleno et aſclepiade: et oſtere uel buboni et a ſcyro uel a ſcyroide et aphace et de alcibio et aleſtore lopho Ca.iiii.
De alo Ca.v.
De alga et aſtea et de ampeloſagra et abſinthio Ca.vi.
De abſinthio et balothe et botrye fruticoſa et brauilla et brio et bupleuri et catanate et calli circea et circeſio et crategono et thelygono et crocodilio et cynoſorchy et chryſolachano et cuculo et pſerua Ca.vii.
De cocco gnidio et diopteris et dryphono et elatie et epetro ſiue calcacifraga et epicaſti uel helleborie et epimedio et encaphylo et filicepteri et d femore bubulo Ca.viii.
De glaucio & glycyſide & glaphalio ſiue

camezelo & galedrago & hosco & hyofiri
& holosteo & hypopesto

Ca.ix.

De hypoglossa & tremulis hydropicis cons
tra imagines ortopnoeas paralisis incipien
tes

Ca.x.

De medio & myofota & myagro & natrice
& othone & onofina & onopodo et osiri et
oxye et batrachio et polygono et leucateo
et plythema et phyllo et pheladrio et phalcri
et polyrrhizo et pserpinaca et de rhecoma
de refeda et stoehade

Ca.xi.

De solano et smyrnio et thelephio et tri
cho nane et thalietro et thlaspe et thrago
nia et tragoni et trago et tragologo et spō
dile et quod quidā morbi in quibusdā non
sunt gentibus

Ca.xii.

Summa medicinarum et hystoriae et obseruati
ones. dc. ii.

EX AVCTORIBVS.

Pompeio Lennio: Sestio Nigro: qui graece
scripsit: Iulio basso qui item: Antonio Ca
store: Cor. Celso.

EXTERNIS.

Teophrasto: Apollodoro q̄ itē: Democrito
Aristogitone: Orpheo: Pythagora: Mago
ne: Menandro q̄ biocreo scripsit: Nicadro.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimacho: Timaristo: Simo:
Hippocrate: Crisippo: Diocle: Opione: He
raclide: Hicetio: Dionisio Apollodoro citie
se. Apollodoro tarentino: Praxagora. Plis
tonide medo Diuche Cleophanto: Philisti
one: Asclepiade: Crateua: Iolla: Erasistrato:
Diagora: Andrea: Mnesicle: Epicarmo: De
mione: Sofimene: Theopoleno: Metrodo
ro: Soloe: Lycio: Olympiade: Thebana. Phy
lino: Petreio: Myctioe: Glaucia: Xenocrate

IBRO uigesimo octauo continentur
medine ex animalibus

Ar si medendo aliqua uis uerborum: et fa
nari et depelli

Ca.i.

Remedia ex hōe p̄tra magos

Ca.ii.

De quibusdam sortilegiis et salua hominis
ieiuni

Ca.iii.

Ad lippitudines oculorum

Ca.iiii.

De sternutamento et uenere et ceteris re
mediis

Ca.v.

De remediis mulieribus

Ca.vi.

Medicinae ex animalibus peregrinis: de ele
phanto et leone de camelo et hyena et cro
codilo et chameleante et stinco & hippopo
tamo et lycibus

Ca.vii.

Medicine cōes ex feris aialibus aut eiusdē

generis placidis: lactis: usus: et obseruatōes
et caseis butyro et adipe

Ca.viii.

Medicine de apro et capris et equis feris et
remedia de bestiis contra omnes

morbos

Ca.xi.

Mira de animalibus

Ca.x.

Summa medicinarum et hystoriae et obseruati
ones. d. c.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrōe: L. Pisone: Fabiano: Verre: Mutia
te: Verrio Flacco: Catone: Ceforino: Sergio
Sulpitio: Lucinio: Marco: Celso: Massurio:
Sestio: Nigro q̄ graece scripsit: Bytho: Dina
rcheno: Ophilio medico: Granio medicis.

EXTERNIS.

Democrito: Apollonio qui & minsin: Mile
to: Artemoe: Sextilio: Homero: Theopha
sto: Lyfimacho: Atalo: Xenocrate: Orpheo
qui diophios: Archelao qui item: Demetrio
Sotyra: Laide Elephantide Salpe: Olympia
de thebana: Diotio Iolla Midione Smir
neo: Elime medico: Hippocrate: Aristotele
Metrodoro: Iecacida medico: Hesiodo: Dia
alcofite Cecilio Bione q̄ peridinameon: An
xilao: Iuba rege.

IBRO uigesimo nono continentur me
dicinae ex animalibus.

De origine medicinae & qm̄ primū clinice &
qm̄ primū iatraliprice & de Crisippo & Era
sistrato & Empirice & Erophilo & reliquis
illustribus medicis & quorū ratio medici
nae mutata sit & qui primus romae medicus
& qm̄ & quid de medicis antiq̄ romani iudi
cauerint & uitia medicinae

Ca.i.

De medicinis lanarū.

Ca.ii.

De ouorum natura

Ca.iii.

Remedia de cane & ex aialibus quae placi
da nō sunt: sed fera: & ex uolucris & con
tra morsus phalangiorum

Ca.iiii.

De seuo camellino & cane rabido & lacerta
et anseribus et columbis et mustellis re
media

Ca.v.

Ad alopecias tollendas & ad palpebras & ad
glaucomata & ad oculos & ad parotidas re
media.

Ca.vi.

Sūma medicinae & obseruationes. d. xxi.

EX AVTORIBVS.

M. Varrone: L. Pisone: Verrio Flacco: Anti
ate: Nigidio: Cassio: Hemina: Cicerōe Plau
to: Celso: Sestio Nigro qui graece scripsit.
Cecilio medico: Metello Scipione: Ouidio
poeta: Licinio Macro.

EXTERNIS.

Philopatore: Homero Aristotelo: Orpheo

Democrito: Anaxilao

MEDICIS.

Botriense: Apollodoro: Orchidemo: Anaxilao: Aristone: Xenocrate: Democrito: Diodoro: Crisippo philosopho: Ori: Nicandro Apollonio: Tyaneo.

LIBRO trigesimo continentur medicinarum ex aialibus reliquarum prioris libri.

De origine uagice artis quando & a quibus coeperint: & a quibus celebrata fuerit.

Ca. i.

Vituperatio Nerōis Caesaris

Ca. ii.

De talpis & reliquarum medicinarum per morbos digestarum in animalibus: quorum genera placida sunt aut fera

Ca. iii.

Ad muliebra mala medenda: & conceptus maturandos

Ca. iii.

Promiscuarum medicinarum

Ca. v.

De miraculis quarundam bestiarum

Ca. vi.

Sūma medicinarum & obseruationes. dccc. lvi.

EX AVCTORIBVS.

M. Varone: Nigido: M. Cicerone: Sestio Nigro qui græce scripsit. Licio macro.

EXTERNIS.

Herodoto: Aristotele: Hermippo: Homero: Appione: Orpheo: Democrito: Anaxilao

MEDICIS.

Botrio: Apollodoro: Menandro: Archimede: Aristone: Xenocrate: Diodoro: Crisippo: Ori: Nicandro: Apollonio: Tyaneo.

LIBRO Trigesimo primo continentur medicinarum ex aq̃ilib⁹ & q̃rū mirabilia

Aquarum mirabilia

Ca. i.

De differentia aquarum medicinis & obseruationibus. cc. lvi.

Ca. ii.

De qualitate aquarū in salubritate uel cōmoditate earum

Ca. iii.

Aquarum subito nascentium aut densificationum ratio

Ca. iii.

Obseruatio hystorica

Ca. v.

Ratio aquarū ducendarum: & quomodo medicamentis utendum: & quid profit navigatio & medicinarum aquarū marinarum

Ca. vi.

De generibus salis cōfecturis & medicinis & obseruationibus

Ca. vii.

De scombrio pisce & muria & alece

Ca. viii.

De natura salis et eius medicis

Ca. ix.

De natri generibus et cōfecturis et medicinis et obseruationibus

Ca. x.

De spongiarum natura

Ca. xi.

Summa medicinarum hystoriarum et obseruationes. dccc. xxiii.

nes. dccc. xxiii.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Cassio Parmense: Cicerone: Mutio: Corn. Celso: Trogo ouidio: Polybio: Sorono.

EXTERNIS.

Callimacho: Cæcilio: Ctesia: Lyndo: Theophrasto: Eudoxo: Teopompo: Polychito: Iuba: Pyco: Appione: Epigene: Pelope: Apelle: Democrito: Trasillo: Nicandro: Menandro comoedo: Attalo: Salustio: Dionysio: Andrea: Nicerato: Hippocrate: Anaxilo.

LIBRO Trigesimo secundo continentur reliquarum medicinarum ex aquatilibus.

De echeneide pisce et mirabili eius proprietate: de torpedine et marino lepore: et mirabilia rubri maris

Ca. i.

De ingenis & mansuetudine quorūdam piscium: & ubi ex manu edant: & ubi respuantur ex piscibus

Ca. ii.

De his quibus interitis & in aquis uisus est & de castoreis medicinarum & obseruationes

Ca. iii.

De testudine & multorum piscium medicinarum: & obseruationes

Ca. iii.

Promiscuarum medicinarum

Ca. v.

Ad febres omnium generum: & contra diuersas infirmitates

Ca. vi.

Animalium omnium in mari uiuentium. c. lvi. genera esse

Ca. vii.

Summa medicinarum & hystoriarum & obseruationes. d. cccc. xxviii.

EX AVCTORIBVS.

Licino macro: Trebonio Nigro: Sestio Nigro qui græce scripsit. Ouidio poeta: Cassio: Hemina: Mecenate: L. Ateio.

EXTERNIS.

Iuba: Andrea: Salpe: Appione Pelope: Apelle Thastio: Trasillo Nicandro.

LIBRO trigesimo tertio continentur naturarum metallorum.

Quarum prima commendatio metallorum aurum & de origine annulorum aureorum & modo aurum apud antiquos & equestri ordine & de iure annulorum aureorum

Ca. i.

De decuriis iudicum & quotiens nomina equestris ordinis immutata: & donis militibus & quando primum coronea aurea

Ca. ii.

De reliquo usu aurum in uiris & mulieribus & de nummo aureo: & quoniam primum signatum est aes argentum et aurum: et antequam signaretur

qui mos i aere: et quæ maxima pecunia pri
mo censu et quotiens: et quibus tempo
bus auctoritas auri

Ca.iii.

Ratio naturalis auri inueniendi et quâ
primi in aurea statua: et medicinæ ex
auro

Ca.iiii.

De cryfocolia et medicinæ et cryfocolia. vi.
et mirabilia naturæ de glutinandis inter se
perficiendisq; metallis

Ca.v.

De argento et argento: uiuo ex stibia siue
alabaſtro: et scoria argenti et spuma
argenti

Ca.vi.

De minio quantæ auctoritatis fuerit apud
romanos et origine ac inuentione eius: et
cinnabaris ratione in picturis et medicinæ

De generibus minii et ratione eius in pictu
ris

Ca.vii.

De hydrargyro de argêto inaurando de co
riculis et argenti generibus et expe
rimentis

Ca.viii.

De speculis et egyptio argêto

Ca.ix.

De immodica pecunia: et quorum maxi
me opes fuerint et quando primum po. ro.
ſtipem ſparſerit

Ca.x.

De luxuria et frugalitate in uasis: et lectis
argenteis quando lances immodice
faciæ

Ca.xi.

De ſtatutis argenteis et celatura argenti et
cæteris quibusdam

Ca.xii.

De ſile et cerulco et cryfocolia et neſtoris
ano: et cilono et q non omni anno equalis
ter ſpecies uendantur

Ca.xiii.

Summa medicinæ et hystoriæ et obſerua
tiones. M. cc. xv.

EX AVCTORIBVS.

L. Piſone: Antiarte Verrio. M. Varrõe Cor.

Nepote: Meſſala ruſſo: Marſo poeta Burho

Iulio baſſo q de medicinis græce ſcripſit: Se

ſtio nigro qui item: Fabio Veſtale.

EXTERNIS.

Democrito: Metrodoro Sceptio: Menechi

no qui de toreutice ſcripſit: Xenocrate qui

item Antigono qui item: Heliodoro q de

athenienſiū anathematis: Praxitele q admi

rabilia opera ſcripſit: Nymphodoro: Iolla:

Apollodoro: Andrea: Heraclide: Diagora:

Botrienſe: Archimede: Dionyſio: Ariſtoge

ne Democrito: Mneſicle: Atralo medico:

Xenocrate: Zenone: Tenneſto.

I I BRO trigefimo quarto continentur

ari metalla: & ferri & plumbi &

Ca.i.

ſtagni
Genus æris quæ corinthia: & quæ deliayca

quæ ægeniticæ

Ca.ii.

De candelabris & templorum orna
mentis

Ca.iii.

Quando primū ſimnlachrū romæ factum
& de origine: ſtatuarū & honore ſtatuarū &
generibus & ſigulis

Ca.iiii.

De ſtatuis togatis & quibusdam alii & qui
bus primum in columna: & quando roſtra
& quâdo primum publice & quæ primū ſta
tua romæ

Ca.v.

De ſtatis ſine tunicis & quibusdam aliis: &
quæ prima romæ ſtatua equeſtris & quâdo
omnes ſtatua priuatim & publice ſublata
& quibus romæ mulierib' & quæ primæ ab
exteris publice poſitæ

Ca.vi.

De antiqs ſtatuariis & pciis ſignorū imodi
eis & coloffis i urbe celeberrimis

Ca.vii.

Nobilitates ex ære operum & artifiſum

ccc. lxxi.

Ca.viii.

Differentiæ æris & mixtura & de ſeruan
do ære

Ca.ix.

De cadmia medicinæ

Ca.x.

De ſcorea & flore & ſquama æris & ſtonia
ce & erugine & hyeratio

Ca.xi.

De ſcoletia & calciti & ſporo &
chalcanto

Ca.xii.

De pompholige & ſpondio & antiſpondio
& diphryge & triete ſeruilio

Ca.xiii.

De ferro & ferreis metallis & differentiæ
ferri

Ca.xiiii.

De temperatura ferri: & medicinæ ex ferro
& ex erugine & rubigie & ſquama ferri &
hygremplaſtro

Ca.xv.

De plumbi metallis & balbo plumo
et nigro

Ca.xvi.

De ſtagno & plumbo argentario: & quibus
dam aliis

Ca.xvii.

Medicinæ de plumbo & ſcoria plumbi: de
molibdena ſiue galena: de pſymicio & ſan
daraca

Ca.xviii.

Sūma res & hystoriæ obſeruatōes. dccc. xv.

EX AVCTORIBVS.

L. Piſone: Antiarte Varrio: M. Varrõe. Meſ

ſala: Ruſſo: Marſo poeta: Betho: Iulio: baſ

ſo qui de medicina græce ſcripſit: Sex. Ni

gro item Furio Veſtale.

EXTERNIS.

Democrito: Metrodoro: Sceptio: Menechi

no qui de toreutice ſcripſit: Xenocrate qui

item Antigono qui item Duride qui item

Heliodoro qui de athenienſium anathema

te ſcripſit: Nymphodoro: Andrea: Heracli

de: Diagora: Butrienſe Iolla: Apollodoro

Archimede: Dionyſio: Ariſtogene: Diome

de: Mnesicle: Zenone.

IBRO Trigesimoquinto continetur
honos picturæ

Honos picturæ Ca.i.

Honos imaginum Ca.ii.

Quando primum clypeum imaginum publi-
ce: quando in domibus positi: & de picturæ
initii & monochromaton & primis pictori-
bus: & antiquitate picturarum in
italia Ca.iii.

De pictoribus romanis: & quando primum
dignitas picturæ: & qui victorias suas pictu-
ra proposuerunt: & quando externis pictu-
ris dignitas Romæ. Ca.iiii.

Ratio pingendi de pigmentis Ca.v.

De coloribus nativis & factitiis Ca.vi.

Qui colores non inducantur: & quibus co-
loribus antiqui pinxerunt: & quando pri-
mum gladiatorum pugnae propositæ
sunt Ca.vii.

De ætate picturæ opum et artificum iudica-
tura nobilitates. ccc.v. Ca.viii.

Primum picturæ certamen: et qui primi pe-
nicillo pinxerunt Ca.ix.

De auiibus per picturam deceptis. et quid
difficillimum in pictura Ca.x.

De auium cantu comperiendo: & qui encau-
sto & penicillo primus lacuaria & cameras
pinxerit: sperlimque precia mirabilia pictu-
rarum Ca.xi.

Plastices primi iuatores de simulachris &
uasis fictilibus & precio eorum Ca.xii.

Terræ uarietates: & de puluere puteolano
& aliis terræ generibus quæ in lapidem uer-
euntur Ca.xiii.

De parietibus fornaceis & lateritinis & eo-
rum ratione Ca.xiiii.

De sulphure & alumine & generibus eorum
& medicinæ Ca.xv.

De terra fannia & cretaria & chia & sabanisia
& phinitis & appellati medicinæ Ca.xvi.

Cretæ genera ad uestiū usus cimolia: sarda
umbrica: saxū argentaria Ca.xvii.

Qui & quorum liberti prepositi Ca.xviii.

Terra excalata & terra cuprea: terra balea/
rica: terra ebulsitana Ca.xix.

Summa medicinæ & hyistoriæ & obseruati-
ones. d. cccc. lvi.

EX AVCTORIBVS.

Messalla oratore: Messalla sene: Fenestella
attico: Verrio. M. Varrone: Corn. Nepote:
Decio Eculcone: Mutiano: Melisso: Vitru-
uio Cassio seuerio: Longulano: Fabio uesta-
le qui de pictura scripsit.

EXTERNIS.

Prasitele: Apelle: Melantio: Asclepiodoro:
Euphranore: Parrasio: Heliodoro qui ana-
themata scripsit athenis: Metrodoro qui
de architectura scripsit: Democrito: Theo-
phrasto: Appoione grammatico qui de me-
tallica medicina scripsit: Nymphodoro: An-
drea: Heraclide: Iolla: Apollodoro: Diago-
ra: Butriense: Archydemio: Dionysio: Aristo-
gene: Demade: Mnesicle: Xenocrate: Zeno-
nis: Theonnesto.

I IBRO trigesimo sexto continetur na-
tura lapidum ac marmorum luxu-
ria Ca.i.

Qui primus in publicis operibus osten-
derit Ca.ii.

Quis primus peregrino marmore columna
habuerit romæ Ca.iii.

Qui primum laudati in marmore scalpēdo
& quibus opibus Ca.iiii.

Nobilitates opum & artificum in marmore
c. xxvi. de marmore pario et mauso-
leo Ca.v.

Quando primum marmorum in ædifici-
is usus et quis primus romæ crustauerit pa-
rietes: et quibus etatibus queque marmora
in usum uenerint romæ: et quis primus mar-
mora secuerit: et ratio secandi de ha-
rena Ca.vi.

De naxio et harmonio et de generibus
marmorum Ca.vii.

De alabastrite et tigidio alaban-
dico Ca.viii.

De obelisco thebaico. alexandrino. et de il-
lo qui est in circa magno Ca.ix.

De illo qui est in campo uartio prognomo-
ne Ca.x.

De tertio obelisco romæ in uati-
cano Ca.xi.

De pyramidibus egyptiis et
sphyngæ Ca.xii.

De labyrinthi. ægyptio lemnio
italico Ca.xiii.

De pensili et horto et oppido et templo di-
anæ ephesiæ Ca.xiiii.

De delubro eyzici et lapide fugitiuo: et de
echo septies resonante et ædificio sine clauo
et mirabilia ædificiorum romæ Ca.xv.

De magnetis generibus et medi-
cinis Ca.xvi.

De lapidibus qui cito absumunt copera in
eis condita et de his qui diu seruant et de
thalio lapide et medicinis eius. Ca.xvii.

De ebore fossili & lapidibus ossis & palma
tis & aliorū generibus Ca. xviii.
De corallio: uel pyrite & medicinis eius: &
ostracite: de amanto lapide & medicinis ei
de militio lapide & uiribus eius de gagate
lapide & medicinis eius: & de spongiis &
phrygio lapide & natura eius Ca. xix.
De mathide & quinque generibus eius
& schisto Ca. xx.
De quattuor generibus etidis & calamo &
salamio & arabo & punicibus Ca. xxi.
De lapidibus marmorum medicinalium &
mollibus lapidibus & speculati lapide & si
licibus & phengite & coribus & reliquis ad
struturam lapidibus igni & tempestatibus
resistentibus Ca. xxii.
De cisternis & calce & harenæ: generibus &
mixture calcis & harenæ & uitis structuræ
& testoribus columnis Ca. xxiii.
De medicinis calcis & malthe &
gypso Ca. xxiiii.
De pauimentis & quādo primū romæ & sub
sidialibus pauimentis & græcanicis & quā
primū cameræ Ca. xxv.
De origine uitri & ratione faciendi & de ob
siano uitro & de generibus multiformibus
uitri Ca. xxvi.
Ignium miracula: & medicinæ
prodigia Ca. xxvii.
Summa medicinæ & hystoriæ & obserua
tiones. d. xxiii.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrō: Celio: Galba: C. Iulio: Mutiano
Nepote: Cor. L. Pison: Tiberone: Seneca
Eabio: Vestale: Ammo Foeciale: Fabiano:
Catone Censorio: Vitruuio

EXTERNIS.

Thephraſto: Praxitele: Iuba rege: Nican
dro: Soraco: Sudine: Alexandro: Polyhistro
re: Apione: Philistonico: Duride: Herodo
to: Eumero: Aristagora: Dionysio: Arche
midoro: Bucorida: Antistene: Democrito:
Demotele: Licea.

IBRO uigesimoseptimo continentur
origo gemmarum.
De gemma polycratis tyranni & pirehi re

gis & qui sculprores optimi & nobilitates
artificum & quis primus dactylotheam ro
mæ habuit. Ca. i.

De gemmis translatis in triumpho Pōpei
& natura cristalli & medicis: & luxuria cir
ca eam: & quando primum inuenta myrrhy
na & luxuria circa eam & natura myrrhino
rum quæ mentiti sunt auctores de
succino Ca. ii.

De ortu: & medicis: & generib? & luxuria
succinorū & licurio & medicine Ca. iii.

De adamantis generibus & medicinis &
Margaritis Ca. iiii.

De smaragdi generibus: & gemmis uiridis
bus translucidis Ca. v.

De opali generibus & uitis & experimen
tis & uariis gemmis Ca. vi.

De generibus carbunculorū & uitis experi
mentis & gemmis ardētibus Ca. vii.

De generib? topatii & callaite: & de gemmis
uiridibus nō translucidis Ca. viii.

De iaspidum generibus Ca. ix.

De quibusdam gemmis per alphabeti ordi
nem Ca. x.

De gemmis quæ a membris hominum co
gnominantur: & quæ ab animalib? & de his
quæ a cæteris rebus Ca. xi.

De gemmis nascentibus & factitiis: & figu
ris gemmarum Ca. xii.

De ratione probandarum gemma
rum Ca. xiii.

Sūma res & hystoriæ & obseruationes. M.
ccc.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrō: Atils triumphis: Moecenat: Iaco
cho: Cor. Boccho.

EXTERNIS.

Iuba rege: Xenocrate: Zenonis. Sudine
Eschylo: Philoxene: Erupide: Nicandro Sar
tyro: Theophrasto: Carate: Philomene: De
mocrate: Xenotino: Netrodoro: Soraco: Py
thea: Timeo: Siculo: Nicea: Theocresto.
Asaruba: Mnasia: Theomene: Ctesia: Mi
tridate: Sophode: Archelao rege: Callista
ro: Democrito: Ismenio: Olimpico: Alexan
dro: Polyhistro: Appione: Ori: Soroastre:
Sactalia.

[Faint, mostly illegible Latin text in two columns]

ut jam

sint

agimus

per

+

hujus

II.
C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER SECVNDVS INCI.

AN FINITVS SIT MVNDVS

Ca.

I.

Vndum & hoc quod nomine alio Cælum appellari libuit: cuius circunflexu reguntur cuncta: numen esse credi par est: æternum: immensum neque genitum: neque interitum: unquam Huius extera indagare: nec interest hominum: nec capit humanæ coniectura mentis. Sa- cer est: æternus immensus: totus in toto: immo uero ipse totum infi- nitus: ac finito similis. Omnium rerum certus & similis incerto. Extra intra cuncta complexus in se idemq; rerum naturæ opus & rerum ipsa natura: furor est mensuram eius animo quosdam agitare atq; prodere ausos. Alios rursus occasione hinc sumpta: aut his data innumerabiles tradidisse mundos: ut totidem rerum naturas credi oporteret. Aut si una omnes incubarent: totidem tamen soles: totidemq; lu- nas: & cætera etiam in uno & immanfa & innumerabilia sydera: quasi non eadem quæstio- ne semper intermino cogitationis occursura desiderio finis alicuius. Aut si hæc infinitas naturæ: omnium artificii possit assignari. Non illud idem in uno facilius sit intelligi tanto præsertim opere: furor est: profecto furor egredi ex eo. Et tanquam interna eius cuncta pla- ne iam sunt nota ita scrutari extera quasi uero mensuram illius rei possit agere: qui sui ne sciat: aut homines possint uidere quæ mundis ipse non capiat.

DE FORMÆIVS.

Ca.

II.

Ornam eius in speciem orbis absoluti globatam esse nomen imprimis & consen- sus in eo mortalium orbem appellantium. Sed & argumenta rerum docent non solum quia talis figura omnibus sui partibus uergit in se: ac sibi ipsa tollenda est seque includit & continet nullarum egens compagum: nec finem aut initium ul- lis sui partibus sentiens: nec quia ad motum quo subinde uertit mox apparebit: talis aptissi- ma est. Sed oculorum quoq; probatione quod conuexus mediusque quacumq; cernatur: cum id accidere in alia non possit figura.

DE MOTV EIVS.

Ca.

III.

Anc ergo formam eius æterno & irrequieto ambitu inenarabili celeritate. xxiiii. horarum spatio circūagi solis exortus & occasus haud dubium reliquere an sit im- mensus: & ideo sensum aurium facile excedens tantæ molis rotatæ uertigine assi- dua sonitus non equidem facile dixerim: non hercle magis quam circunactorum simul ti- nitus syderum suosque uoluentium orbes. An dulcis quidam & incredibili suauitate con- centus nobis qui intus agimur iuxta diebus noctibusque tacitus labitur mundus: esse innu- meras ei effigies animalium rerumq; cunctarum impressas. Nec ut in uolucrum notamus ouis leuitatem continuam lubricum corpus: quod clarissimi quidem auctores dixerunt: rum argumentis indicatur quoniam inde deciduis rerum omnium seminibus in numero in mari præcipue: ac plerunque confusis monstrificæ digenerantur effigies. Præterea uis- sus probatione: alibi plaustra: alibi ursi: tauri alibi litteræ: figura & candidiore medio super uerticem circulo.

CVR MVNDVS DICATVR.

Ca.

III.

Quidem & consensu gentium moueor. Namq; Cosmos græci nomine ornamenti appellauerunt eum & nos a perfecta absolutaq; elegantia mundum Cælum qui- dem haud dubie cælati argumento diximus: ut interpretatur. M. Varro Adiuuat rerum ordo descripto circulo qui lignifer uocatur in. xii. animalium effigies: & per illas so- lis cursus congruens tot sæculis ratio.

DE QVATTVOR ELEMENTIS.

Ca.

V.

Ec de elementis uideo dubitari quattuor ea esse. Ignitum summo: inde tot stellarum collucentium illos oculos. Proximum spiritus. quem græci nostriq; eode uocabulo æra appellant. Vitalem hunc: & per cuncta rerum incabilem: totoq; co- nferum. Cuius ui suspensam cum quarto aquarum elemento librari medio spatii tellurem. Ita mutuo complexu diuersitatis effici nexum: & leuia ponderibus inhiere quo minus euo- lent. Contraq; grauiæ ne ruant suspendi leuibz in sublime tendentibus. Sic pari in diuer-

LIBER.

*in suo**epe*

sa nifu ui sua quæq; consistere irrequieto mundi ipsius constructa circuitu: quo semper in se currente imā atq; mediam in toto terram eadēq; uniuerso cardine stare pendentem li- *uniuerso*
brantem per quæ pendeat. ita solam immobilem circa eam uolubili uniuersitate eadēq; ex
omnibus neq; eidēq; omnia inniti.

De septem Planetis.

Ca.

VI.

constimantes

Nter hanc cælūq; eodem spiritu pendent certis discretis spatiis. vii. sydera: quæ ab
incessu uocamus errantia: cum errent nulla minus illis. Quorum medius sol fertur *horum*
amplissima magnitudine ac potestate: nec temporum modo terrarūq; sed syderū
etiam ipsorum cælique rector. Hunc mundi esse totius animum: ac planius mentem. Hūc
principale naturæ regimen ac numen credere decet opera eius exstimantes. Hic lucem
rebus ministrat. aufertq; tenebras: Hic reliqua sydera occultat. hic uices tēporum annūq;
semper. renascentem ex usu naturæ temperat. hic cæli tristitiam discutit. atq; etiam nubila
humani animi serenat. hic suū lumen cæteris quoq; syderibus fœnerat. præclarus: eximus
omnia intuens oīa etiā exaudiens ut principi litterarum Homero placuisse in uno eo ui-
deo.

De deo.

Ca.

VII.

Va propter effigiem dei formāq; querere inbecillitatis humanæ reor: quisquis est
g deus (si modo est alius): & quacunq; in parte totus est sensus: totus est uisus totus
auditus: totus animæ: totus animi: totus sui. Innumeros quidem credere atq; etiā

ex uirtutibus uitiisque hominum ut pudicitiam: concordiam: ætem: spem: honorem: elat
mentiam: fidem: aut (ut Democrito placuit) duos omnino pœnam & beneficium maiorem
ad fœcordiam accedit. Fragilis & laboriosa mortalitas in partes ista digressit infirmitatis
suar memor: ut portionibus coleret quisq; quo maxime indigeret. Itaq; nomina alia aliis
gentibus: & nomina in iisdem innumerabilia reperimus. Inferis quoq; in genera descrip-
tis morbilq; & multis etiam pestibus dum esse placat: trepido metu cupimus. Ideoq; etiā
publice febri sanum in palatio dictum est. Orbonæ ad adenarium ara. Et malæ fortunæ *lora*

esquiliiis. Quāobrem maior cælum populus etiam quam hominum intelligi potest: cum
singuli quoq; ex semetipsis totidem deos faciāt lunones geniosq; adaptando sibi. Gentes
uero quædam animalia etiam aliqua & obscena pro diis habent: ac multa dictu magis pu-
denda perfetidos cibos & alia similia iurantes. Matrimonia quidem iter deos credi: tātōq;
æuo ex his numinē nasci: & alios esse grandæuos: semperq; canos: alios iuuenes: atq; pue-
ros atricoloris: aligeros: eludos: ouo editos: & alternis diebus uiuentes morientelq; pue-
rilium prope deliramentorum est. Sed super omnem impudentiam adulteria inter ipsos
fingi: mox iurgia: & odia: atq; etiam furtorum esse & scelerum ni mina. Decus est mortali
iuuare mortalem: & hæc ad æternam gloriam uia: hac procures iere romani: hac nunc cæle-
sti passu cum liberis suis uadit maximus omnis æui rector Vespasianus Augustus fessis re-
bus subueniens. Hic est uetustissimus referendi benemerētibus gratiam mos: ut tales nu-
minibus ascribant. Quippe & omnium aliorum nomina deorum & quæ supra syderum re-
tuli. ex hominum nata sunt meritis. Iouem quidem aut mercurium aliterue alios inter se
uocari: & esse cælestis nomē claruræ quis non interpretatione nature fateatur? Irridēdū
uero agere curam rerum humanarum illud quicquid est summum. an ne tā tristi atq; mul-
tiplici ministerio non pollui credamus dubitemus ue? Vix prope est iudicare utrum ma-
gis conducat generi humano quando aliis nullus est deorum respectus: aliis pudendis ex-
ternis famulantur sacris: ac digytis deos gestant: & monstra quoque quæ colūdant: &
excogitant cibos imperia dira in ipsos ne somno quidem quieto irrogant. Non matrimo-
nia non liberos non denique quicquam aliud nisi iubentibus sacris diligunt. Alii i ipso ca-
pitolio fallunt. ac fulminantem peierant Iouem: & hos iuuant scelera: illos sacra sua pœnis
agunt. Inuenit tamen inter has utrasque scētias mediū sibi ipsa mortalitas numē: quomi-
nus etiam plana deo coniectatio esset. Toto quippe mundo & locis oībus omnibusq;
hōis omnium uocibus fortūa sola inuocatur: & una nominatur: una accusatur: una agi-
ta: una cogitatur: sola laudatur: sola arguitur: & cū conuitiis colitur: uolubilq; a plerisq;
uero & ceca etiam existimata: uaga: inconstans: incerta: uaria: indignorūq; faultrix huic om-
nia expensa huic omnia feruntur accepta: & in tota ratione mortalium sola utrāq; paginā
facit. Adeoq; obnoxia sumus fortis: ut fors ipsa pro deo sit: qua deus probatur incertus.
Pars alia & hanc pellit: altroq; suo euentus assignat: & nascendi legibus semelq; in omnes

*que**febris**habcant**reminom**Deus**Cælestem nouenda**uram**pudendus**diligunt**rea**obnoxia sumus**fortis*

futuros unquā deo decretū. In reliquū uero ociū datur. Sedere cepit sententia hæc: pariterq; & eruditū uulgus & rude in eā cursū uadit. Ecce fulgurum monitus: oraculorū prefata: aruspiciū p̄dicta atq; etiā parua dictū in auguriis sternutamenta & offensiones pedū: Diuus Augustus læuū p̄didit sibi calceū p̄postere indutū quo die seditione militari p̄pe afflētus est. Quæ singula id quidam mortalitatē inuoluūt: solū ut inter ista uel certū sit nihil esse certi: nec miserius quicq; homine aut superbius: Ceteris quippe animantium sola uictus cura est. In quo sponte naturæ benignitas sufficit: uno quidē uel perferenda cūctis bonis q; de gloria: de pecunia: ambitione: superq; de morte nō cogitant. Vex̄ i his deos agere curā rerū humanarū credi ex usu uitæ ē p̄nasq; maleficiis aliquādo feras occupato deo in tanta mole: nunq; autē irritas esse. Nec ideo proximū illi genitum hominem: ut uilitate iuxta beluas esset. Imperfecte uero in hominē naturæ precipua solatia ne deum quidē posse omnia. Nāq; nec sibi potest mortē cōsiliere: si uelit: quod homini dedit: optimū in tātis uitæ p̄enis: nec mortales æternitate donare: aut reuocare defunctos nec facere ut qui uixit non uixerit: qui honores gessit: nō gesserit. Nullumq; habere i prætērita ius prætēq; obliuionis. Atq; ut facietis quocq; argumētis societas hæc cum deo copuletur ut bis dena uiginti non sint: ac multa similiter efficere non posse: per quæ declaratur haud dubie naturæ potentia id quocq; esse quod deum uocamus. In hæc diuerrisse nō fuerit alienū propter uulgatam assidue questionem de deo.

De natura syderum errantium.

Ca.

VIII.

In redeamus ad reliq; naturæ sydera quæ affixa diximus mundo: non illa ut existimat uulgus singulis attributa nobis: & clara diuitibus: minora pauperibus: obsecuta defectis: & pro sorte cuiusq; lucētia ad munera mortalibus. Quia nec cū suo queq; homine orta moriuntur: nec aliquem extingui decidua significant. Non tanta coelo societas nobiscū est: ut nostro fato mortalis sit ille quocq; syderum fulgor. Illa nimio alimēto tracti humoris igneam uim habundantia reddunt: cū decidere creduntur: ut apud nos quocq; id luminibus accēsis liquore olei notamus accidere. Ceterum æterna est cælestibus natura intextentibus mundum intextuq; concretis. Potentia autem ad terrā magno pere eorū pertinens: quæ propter effectus claritatēq; & magnitudinē in tanta subtilitate nosci poruerunt: sicut suo demonstrabimus loco. Circularū quocq; cæli ratio in terræ mētio ne aptius dicet: quando ad eā pertinet tota signiferi modulatio inuentionibus non dilatis Obliquitatem eius intellexisse: hoc est rerū fores appuisse Anaximāder Milesius traditur primus olimpiade. lyiii. Signa deinde in eo cleostratus: & primū arietis ac sagitari Sphaerā ipsam ante multo atlas. Nūc relicto ipsius mundi corpore reliqua inter cælū terrasq; tractetur. Sūmum esse qd uocant saturni sidus: ideoq; minimū uideri: & maximo ambire circulo. ac. xxx. anno ad breuissima sedis suæ principia regredi certū est. Omnū autē errantium syderum meatus interq; ea solis & lunæ cōtrariū mundo agere cursū. id est leuū: semper illo in dexteram p̄cipiti & quis assidua conuersione in mēse celeritatis attolatur ab eo: rapianturq; in occasū: aduerso tamē ire motu: per suos quæq; passus ita ferri: ne cōuolutus aer eā dē in prem æterna mūdi uertigine ignauo globo torpeat: sed sūdatur aduerso syderū uerbere discretus & digestus. Saturni autē sydus gelidæ ac rigentis esse naturæ: multoq; ex eo inferiorem iouis circulum: & ideo motu celeriore duodenis circūagi annis. Tertiū Martis quod quidā. Hercules uocant: ignea ardētis solis uicinitate binis fere ānis cōuenti. Ideoq; ardore nimio & rigore saturni interiectū ambobus ex utroq; temperari. Iouē. salutaremq; fieri. deū. Inde solis meatū esse p̄tiū qd ē trecentarū. lx. Sed ut obseruatio umbrarū eius redeas ad notas qui nos annis dies adiici. sup̄ quartā partē diei. Quam ob cām quinto anno unus intercalaris dies adiē: ut tēporū rō facilius solis itineri cōgruat. Infra solē ambit igēs sydus appellatū. Veneris: alterno meatu uagū: ipsiq; cognominibus æmulū solis & lunæ preueniens q̄ppe & ante matutinū exoriens luciferi nomē accepit: ut sol alter: diemq; maturans. Contra ab occasu refulgens nuncupatur Vesper ut progās lucē: uicēq; lunæ reddes. Quam naturam eius pithagoras Samius primus deprehendit olimpiade circiter. xlii. qui fuit urbis Romæ annus. cxlii. Largiori magnitudine extra cūcta alia sydera: est claritatis quidem tantæ ut unius huius stellæ radiis umbre reddantur. Itaq; & in magno nominum ambitu ē. Alii enī lunonis: alii lfidis. alii martis deū appellauere. Huius natura cūcta generant in terris. Nāq; in alterutro exortu genitali rore conspergēs nō terræ mō cōceptus

a ii

LIBER.

implet: uerū animātū quoq; omniū stimulat. Signiferi autē ambitū peragit tricēis & duo de quiquagēis diebus: ab sole nūquā abſtēns p̄ribus sex atq; quadraginta lōgius (ut. Tico placet) Simili rōe sed nequaquā magnitudine ſcilicet aut ui p̄ximum illi Mercurii ſy dus a quibūſdam appellatū Appollinis inferiore circulo fertur. ix. diebus ocioe ābitu mō ante ſolis exortū: modo poſt occaſū ſplendens: nūquā ab eo. xxii. partibus remotior: ut Cre ſias &. Soligenes docent. Ideo: & peculiaris horū ſy derū ſtatio ē: neq; cōmunis cū ſupradī ſtis. Nāq; ea & q̄ta p̄te celi a ſole abeſſe & tertia: & aduerſa ſoli ſape cernuntur maioresq; aliis habent cūcta plāne conuerſionis ambitus in magni anni ratione dicendos.

De Lunæ Natura.

Ca.

VIII.

Ed oīum admirationē uincit nouiſſimū ſy dus terrisq; familiariffimū: & i tenebra rum retmediū aq; natura repertū lunæ. Multiformi hęc ambage torſit ingenia cō templantiū: & p̄ximū iḡnari ſy dus maxie indignantiū. creſcens ſemp aut ſeneſcēs Et modo curuata in cornua: modo aqua: p̄portioe diuiſa modo ſinuata in orbem maculo ſa. eodemq; ſubito p̄nitens. imenſa orbe pleno. ac repente nulla. alias p̄nox. alias ſera &. par te diei ſolis lucē adiuuans: deſiciens: & in defectu tamē cōſpicua. Quæ mēſis exitu latet cū laborare nō credi. lā uero hūilis & excelsa: & ne id quidē uno mō: ſed alias admota cælo: alias contigua mōribus: nūc in aquilonē elata. nunc in auctros deiecta. Quæ ſingula in eam deprehēdit hominū primus Endimion. & ob id amore eius captus fama traditur. Non ſu mus p̄fecto ingrati erga eos qui labore curaq; lucē nobis aperuerē. In hac luce mira quoq; humani ingenii peſte languinem & cædes condere analibus iuuat: ut ſcelera hominū noſcā tur mundi ipſius ignaris. Proxima ergo cardini: ideoq; minimo ambitu uigenis diebus ſe cenniſq; & tertia diei p̄te peragit ſpatia eademq; ſaturni ſy dus altiffimum. xxx: ut dictum eſt annis. de inſemorata in coitu ſolis bi duo cum tardiſſime a trigēſima luce ruſus ad ea ſdem uices exit. Haud ſcio an omnium quæ in cælo p̄noſci potuerunt magiſtra in. xii. ſpa tia menſum oportere diuidi annū: quādo ipſum totiens ſolē redeundo ad principia cōſe quitur. Solis ſulgore eā ut reliqua ſy dera regi: ſiquidē in totū mutuata ab eo luce fulgere qualē in re p̄curſu aquæ uolitare cōſpicimus. Ideo molliore & ip̄fecta ui ſoluere tantum humorē atq; etiā augere. quē ſolis radiū abſumant. Ideo & inequali lumiet aſpici. quia ex ad uerſo demū plena reliquis diebus tantū ex ſe terris oſtendat: quātum ex ſole ipſa cōcipiat In coitu qdē nō cerni: quoniā uultum oēm lucis aduerſa illo regerat. Vnde accepit. Sy dera uero haud dubie hūorē terreno paſci quia orbe dimidio nōnunq; maculoſa cernantur ſci licet nondū ſuppente ad hauriendū ultra iuſta ui. Maculas enī nō aliud eſſe q̄ terre rapa tas cū hūore ſordes.

De defectu Solis & Lunæ Et de nocte.

Ca.

X.

Eſectus autē ſuos & ſolis rē in tota cōtēplatiōe naturæ maxie mirā & oſtēto ſimilē d eorum magnitudinū umbræq; indices exiſtere. Quippe māiſtū e ſolem inter uē tu lunæ occultari: lunāq; terræ obiectū: ac uices reddi: eoſdē ſolis radios lūa iterpo ſitu ſuo auferēte terræ: terrāq; lunæ. Hac uero ſubeūte repētinas obduci tenebras ruſūq; illius umbra ſy dus hebetari. Neq; aliud eſſe noctē quā terræ umbrā. Figurā autē umbræ ſi milē metæ ac turbini inuerſo: quādo mucronē tātū ingruat: neq; lunæ excedat latitudinem: quoniā nullū aliud ſy dus eodē mō obſeruetur: & talis figura ſemp i mucronē deficiat. Spa tio qdē cōſumi umbras indicio ſunt uolucrū plati uolatus. Ergo cōſiniū illis eſt aeris termi nus initiūq; ætheris. Supra lunā pura omīa ac diuturnæ lucis plena. A nobis autē p̄noctem cernuntur ſy dera ut reliqua lumina e tenebris. & p̄pter has cās nocturno tēpore deficit lu na. Stati autē atq; mēſtrui nō ſunt utriq; defectus p̄ obliquitatē ſigniferi: lunæq; multiua gos (ut dictū eſt) flexus nō ſēper in ſcrupulis partium cōgruēte ſy derum moru.

De ſy derum magnitudine.

Ca.

XI.

Acc rō mortales aīos ſubducit i cælū ac uelut i de cōtēplātibus triū maximārū rerū h naturæ partiū magnitudinē detegit. Nō poſſet q̄ppe totus ſol admittēris iterceden te luna. ſi terra maior eēt quā luna. Tertio ex utraq; uarietas ſolis apitur ut non ſit neceſſe āplitudinē eius oculorū argumētis atq; cōiectura animi ſcrutari. Inmēſū eē cōſtat: q̄a arborū i limitibus porrectarū i quolibet paſſuū milia umbras paribus iaciat interuallis: rēquā toto ſpatio medius. Et quia p̄ æquinoctiū oībus i meridiana plaga habitātibus ſimul fiat a uertice. Itē quia circa ſolſtitiale circulū habitātū meridiē ad ſep̄tetrionē umbræ cadāt ortu uero ad occaſū: q̄ fieri nullo mō poſſēt: niſi multo eēt maior quā terra: & q̄ mōtē idā

exorietur latitudinē exapat dextra leuapq large áplectés pñertí discretus táto íteruallo. De defectu lunæ magnitudinē eius haud dubia rōe declarat sicut terræ puitatē ipsa deficiens. Nā q̃ cū sint tres umbrarū figuræ: cōstetq; si par lumini sit materia: q̃ iactat umbrā: colūna est: figie iaci: nec habere finē. Si uero maior materia quā lux: metæ existere effigiem i cacuminis fine desinētē: talēq; cerni umbrā deficiēte luna palā fit: ut nulla áplius reliqua tur dubitatio supari magnitudine terrā. Id quidē & tacitis ipsius naturæ indicis. Cur. n. pñtis uicibus áni brumalis abscedit: ut noctiū opacitate terras reficiat: exsturus haud dubie & sic quoq; exurens quadam in pre tātā magnitudo eius ē.

Quæ quis iuenerit in obseruatione cælesti.

Ca.

XII.

T rōem qdē defectus utriusq; primus romani generis i uulgus extulit Sulpitius Gallus q̃ cōf. cū. M. Marcello fuit. sed tū Tribunus militū sollicitudine exercitū liberato: pridie quā Persēs rex supatus a paulo: ei cōcionē ab ipatore pductus a pri cinēdā eclipsim: mox & cōposito uoluntie. Apud græcos autē iuestigauit primus oīum Tales Milesius olympiadis. xlviii. áno q̃rto pñdicto solis defectu q̃ sub. Halijar te rege factus ē urbis cōditæ áno. clxx. Post eos utriusq; syderis cursū in sexcētos ános pñcinit Hipparchus mēses gētiū diesq; & oras ac situs locorū: & uicos populorū cōplexus æuo teste haud alio mō quā cōsiliorū naturæ pñceps. Viri igētes supraq; mortaliū naturā tātōrū nūminū lege deprehēsa: & misera hoim mēte absoluta i defectibus stellaz scelera: aut mortē aliquā syderū pauētes. Quo i metu fuisse Sterilicori & Pindariatū sublimia ora palā ē deliqui solis: & i luna ueneficia arguēte mortalitate: & ob id crepitu dissono auxiliante. Quo pauore ignarus causē Nicicæ atheniēsiū impator ueritus classe portu educere: opes eorū afflixit. Ma cti igenio & cæli iterprætes rerūq; naturæ capaces argumētū ipatores quo deos hoiesq; uicistis. Quis. n. hæc cernēs & statos syderū: quoniā ita placuit appellare labores nō suæ necessitati mortalis gemitus ignoscat. Nūc cōfessa de isdē breuiter atq; capitulatū atigā: ratione admodū necessariis locis strictiq; reddita. Nā neq; isturi opis talis argumētatio ē: neq; oīum rerū afferri posse causas minus mirum est: quā constare in aliquibus.

De defectibus.

Ca.

XIII.

Efectus. cc. xxiii. mēsisbus redire i suos orbes certū ē. Solisq; defectū nō nisi nouissi ma prima ue fieri luna: quod uocat coitū. Lunæ autē nō nisi plena: sēperq; citra quā pñime fuerit. Oībus autē annis fieri utriusq; syderis defectus statis diebus horisq; sub terra. Nec tamē cū fiat supne ubiq; cerni: aliquādo ppter nubila: sēpius globo teriæ ob stante cōuexitatibus mūdi. Intra ducentos ános Hipparchi sagacitate cōparū ē & lunæ defectū aliquādo q̃nto mēse a priore fieri: solis uero septio. Eādē bis in trigita diebus supra terrās occultari: sed ab aliis atq; aliis hoc cerni: quæq; sūt i hoc miraculo maxie mira: cū cō uēiat umbra terræ: lunā hebe: ari: nūc ab occasus pre hoc ei accidere nūc ab exortus. Et quā nā rōne cū solis exortu umbra illa hebetatrix sub terra esse debeat semel iā acciderit: ut i occasu luna deficeret utroq; sup terrā cōspicuo sydere. Nā ut i duodeci diebus utrūq; sy dus quæreretur: & nostro æuo accidit iperatoribus Vespasianis patre. iii. filio iterum cōf.

De lunæ Motu.

Ca.

XIII.

Vnā sēp auersis a sole cornibus si crescat ortus spectare: si minuat occasus haud du biū ē. Lucere dodrātis semūcias horarū ab secūda adiiciētē usq; ad plenū orbē de traetēq; i diminutionē. Intra. xiiii. aut ptes solis sēmp occultā esse. Quo argumēto áplior erratiū stellarū quā lunæ magnitudo colligit: quādo illæ & a septenis iterdū pñibus emergāt. Sed altitudo cogit minores uideri: sicut affixas cælo solis fulgore interdiu nō cer ni: cū æque die ac noctu luceant idq; manifestū fiat defectus solis: & pñealtis puteis.

Errantium Motus Et Luminum Canonica.

Ca.

XV.

Rratiū aut tres q̃s supra solē dicimus stas occultatū meantes cū co. Exoriūtur ue ro matutino discedētes pñibus nunquā áplius undenis. Postea radiorū eius cōtra ctu regunt: & i triquetra a pñibus. c. xx. stationes matutinas faciūt: quæ & primæ uocātur. mox i aduerso a pñibus. c. lxxx. exortus uespñinos. Iterū i. c. xx. ab alio latere appro piquate stationes uespñinas: quas & secūdas uocat: donec affecutus i pñibus duodenis oc cultet illas: q̃ uespñini occasus appellant. Martis stella ut proprior etiā exquadrato sērit ra dios ab. lxxx. partibus: unde & nomē accepit. Is motus primus & secūdus nō agnariis die

LIBER.

Etus ab utroque exortu. Eadem stationalis senis mensibus comoratur in signis aliquin bimestris cum cetera utraque statione quaternos menses non impleant. Inferiores autem duae occultantur in golutu uespertino simili modo: reliqua sole totidem in prius faciunt exortus matutinos: atque a longissimis distantia suae mentis sole isti quatuor: adeptaque occasu matutino conduntur ac praeter reunt. mox eodem intervallo uesperti exortuntur usque ad quos diximus terminos. Ab his retro gradiunt ad sole: & occasu uespertio delitescunt. Veneris stella & stationes duas matutina uespertinaque ab utroque exortu facit a longissimis distantia suae finibus. Mercurii stationes brevioris momero quam ut deprehendi possit. Haec est luminum occultationumque complexiore motu multisque inuoluta miraculis. Si quidem magnitudines suas & colores mutant: & eadem ad septem trionem accedunt: abeuntque ad austrum: terrisque proprias aut caelo repetere cernunt. In quibus aliter multa quam priores tradituri facemur: ea quoque illorum esse muneris. quod primi quatuordecim uias de monstrauerunt. Mone ne quis desperet secula perficere semper pluribus de causis haec omnia accidunt. Primum circulatorum est: quos graeci absidas in stellis uocant etenim graecis utendum erit uocabulis. Sunt autem hi sui cuiusque earum: alii quod mundo. quoniam terra a uerticibus duobus quos appellauerunt polos centrum caeli est non signiferi obliqui iter eos siti. Omnia autem haec constat ratione circini semper indubitata. Ergo ab alio cuiusque centro absides suae exurgunt. Ideoque diuersos habent orbis motusque dissimiles quam interiores absidas necesse est breuiiores esse.

Quare eadem alias altiora: alias inferiora uideantur.

Ca. XVI.

Gita terrae centro absides altissime sunt. Saturno in scorpio: Ioui in uirgine: Marti in leone: Soli in geminis. Veneris in sagitario: Mercurio in capricorno: medius omnium primus. Et e contrario ad terrae centrum humillima atque proxima. Sic fit ut traditus moueri uideatur cum altissimo abitu ferunt. Non quia acceleret tardet uel naturales motus qui certi ac singuli sunt illis: sed quia deductas ab summa abside lineas coartari ad centrum necesse est sicut in rotis radios, itaque motus alias minor centri propinquitate sentitur. Altera sublimitatum causa. quoniam a suo centro absidas altissimas habent in aliis signis. Saturnus in librae parte uicesima. Iupiter in capricorni. xv. Mars in capricorni. xxviii. Sol arietis. xxix. Venus piscium. xvi. Mercurius uirginis. xv. Luna tauri. iiii. Tertia altitudinis ratio coeli mensura non circuli intelligitur subire eas aut descendere per profundum aeris quod diximus errantes ferunt. Nec aliud habitat in terris quam quod illi subiaceret. Reliqua a polis squalent. Veneris tantum stella excedit cum binis prius. Quae causa intelligitur efficere ut quidam aialia & idest desertis mundi nascatur. Luna quoque per totam latitudinem eius uagatur: sed omnino non excedens cum ab iis. Mercurii stella laxissime: ut tamen ad uodenis prius (tot. n. sunt latitudines) non amplius octonas perire neque has equilater. Sed duas medio eius: & supra. iiii. infra duas. Sol deinde medio fert iter duas partes flexuoso draconum meatu in aequalis. Martis stella. iiii. medias. Iouis media & super ea duas. Saturni duas ut sol. Haec erit latitudinum ratio ad austrum descendenti aut aqilonem subeuntio. Haec consistare & tertia illa a terra subeuntio in caelum. Et pariter scandi ea quoque existimauere plerique falso. Qui ut coarguat apieda est subtilitas imensa. & omnes eas complexa causa. Conuenit stellis in occasu uespertino prius esse terrae & latitudinis & altitudinis: exortusque matutinos in initio cuiusque fieri. Stationes in mediis latitudinum articulis: quae uocantur ecleptica: inde confessus est motum augeri quod diu in uicino sint terrae cum abscedant in altitudinem: minui. Quae ratio luminis sublimitatibus maxime approbatur. Acque non est dubium in exortibus matutinis etiam numerum augeri: atque stationibus primis tres superiores diminui usque ad stationes secundas. Quae cum ita sint: manifestum erit ab exortu matutino latitudines scandi: quoniam in eo primum habitu incipiunt prius adiacere motus. In stationibus uero primis ac altitudinis subire. quoniam tunc primum incipiunt detrahi numeri: stellaeque retroire. Cuius rei ratio prouti redenda est percussae in qua diximus parte & triangulo solis radio inhibetur rectum agere cursu: & ignea uel leuatur in sublimis. Hoc non prius intelligi potest uisu nostro. ideoque existimatur stare: unde & nomen accepit statio. Progreditur deinde eiusdem radii uiolentia: & retroire cogit uapor repercussas. Multo id magis in uespertio earum exortu toto sole aduerso: cum in summas absidas expellunt: minimeque cernunt: quoniam altissime absint: & minimo feruntur motu: tanto minores cum hoc in altissimis absidibus euenit signis. Ab exortu uespertio latitudo descenditur partius ita se minuente motu non tamen anni stationes secundas augere cum & altitudo descendit superueniente ab alio latere radio: eodemque uel cursus ad terras deprimere: quae substulerit in caelum ex priore triquetra. Tantum interest subeat ne radii an superueiant. Multoque adeo magis in uespertino occasu accidunt. Haec est superiorum stellarum ratio. Difficilior reliqua:

& a nullo ante nos reddita.

Catholica syderū erratium.

Ca.

XVII.

Rimū igitur dicatur cū sint diuersæ stella: cur Veneris stella nūq̃ lōgius. xlv. parti-
bus. Mercurij. xx. a sole abscedat. Sæpe citra eas ad solē reciprocet. Cōuersas habet
utraq̃ absidas: ut infra solē sita: rātūq̃ circulis earū sub terra ē: q̃rū superne p̃dicta
rū: & iō nō possunt abesse amplius: quoniā curuatura absidū ibi non habet longitudinem
maiorē. Ergo utraq̃ simili ratione admodū statuūt absidū suarū margines: ac spacia longi-
tudinis latitudinū euagatione p̃sant. At enī cur nō semper ad xlv. & ad partes. xx. peruei-
unt? Imo uero. Sed ratio canonica fallit. Nāq̃ apparet absidas quoq̃ eaz̃ moueri: q̃ nūq̃
transcāt solē. Itaq̃ cū in partē ipsā eius scidere margie alterutro latere: tū & stellæ ad lon-
gissima sua iterualla peruenire itelligitur: cū citra fuere magines totidē partibus: & ipse
ocius redire credūtur: cū illa seper utriq̃ extremitas sūmas. Hinc & ratio motuū cōuersa it-
telligitur. Superiores. n. celerime ferūtur ī occasu uestertino: hæ tardissima. Illæ a terra al-
tissime abūnt: cū tardissime mouētur: hæ cū ocissime. Quia sicut in illis p̃pinq̃uitas. cētri
accelerat: ita ī iis extremitas circuli. Ille ab exortu matutino minuere celeritatē īcipiūt: hæ
uero augere. Illæ retro cursū agunt a statione matutina usq̃ ad uestertina. Veneris a ue-
spertina usq̃ ab matutina. īcipiūt aut ab exortu matutino latitudinē scandere. Altitudinē
uero ac solem īsequi a statione matutina ocissima ī occasu matutino & altissima. Digredi
autē latitudinē: motūq̃ minuere ab exortu matutino retro quidem ire: simulq̃ altitudine
digredi a statione uestertina. Mercurij rursus stella utroq̃ mō scandere ab exortu matutino
digredi uero latitudinē a uestertino: p̃secutoq̃ sole ad. xv. partiū iteruallum cōsistit: quadri-
duo p̃pe immobilis. Mox ab altitudine descēdit: retroq̃ graditur ab occasu uestertio usq̃
ad exortū matutinū. Tantūq̃ hæc & luna totidē diebus quod subire descendunt. Veneris
q̃ndecies & plurib⁹ subit: rursus Saturni & Iouis duplicato digrediunt. Mars etiam qua-
druplicato. Tanta ē naturæ uarietas. Sed ratio euident. Nam quæ ī uaporē solis nituntur et
descēdunt egere. Multa p̃mi amplius circa hæc possunt secreta naturæ legesq̃: q̃bus ipsa
seruiat: exēpli gratia. In martis sydere cuius est maxie inobseruabilis cursus nūquā id sta-
tionē facere. Iouis sydere triquetro raro ad modū. lx. partibus discreto. Qui numerus sexā
gualas mūdi efficit formas. Nec exortus nisi ī duobus signis tantū cāci & leōis simul ede-
re. Mercurij uero sydus īp̃scibus exortus uestertios raros facere: creberie ī uirgine. In li-
bra matutinos. Itē matutinos ī aquario rarissimos ī leone. Retrogradum ī tauro & ingemi-
nis nō fieri. In cancro uero nō citra. xxv. partē Luna bis cōtum cū sole ī nullo alio signo fa-
cere q̃ geminis. Nō coire aliq̃n ī sagittario tantū nouissimam uero p̃namq̃ eadē die uel
nocte nullo alio in signo quam ariete conspici. Id quoq̃ paucis mortaliū contingit. Et idē
fabula cernendi lynceo: nō comparere in coelo. Saturni sydus & martis cum plurimū die-
bus. clxx. Iouis. xxxvi. autē cum minimū denis pertractis diebus. Veneris. lxxix. autē cum mi-
nimum. lii. mercurij. xiii. autē cum plurimum. xvi.

Quæ ratio colores eorum mutet.

Ca.

XVIII.

Olores ratio altitudinum temperat: siquidem earum similitudinem trahunt: ī qua
rum aera uenere subeundo: tingitq̃ appropinquantes utralibet alieni meatus cir-
culus Frigidior in pallorē. Ardentior in ruborem. Ventosus in honorē. Sol atq̃ cō-
missuræ absidum extremæ quæ orbitæ a terra in obscuritatē. Suus quidem cuiq̃ color est
Saturno candidus. Ioui clarius. Marti igneus. Lucifero candēs. Vesperti refulgens. Mercu-
rio radians. Lunæ blandus. Soli cū uritur ardens postea radians. His causis connexo uisu
& earum quæ coelo continentur. Nāq̃ modo multitudo conferra ī ē circa dimidios orbes
lunæ placida nocte leniter illustrante eas. Modo raritas ut fugisse miremur plenilunio ab-
scondente: aut cum solis supra ue dictarum radii uisus perstringente nostros. Et ipsa autē
luna ingruentium solis radiorum haud dubie differentias sentit hebetante cætera īflexos
mundi conuexitate eos: preterquā ubi recti angulorū cōpetunt iētus. Itaq̃ in quadrato so-
lis diuidua est: ī triquetro semi ambitur orbe: impletur autē in aduerso: rursusq̃ minuēs eas
dem effigies pibus edit interuallis simili ratione qua supra solē tria sydera.

Solis motus & dierum in æqualitatis ratio.

Ca.

XVIII.

Ol aut ipse quattuor differētiās habet bis æquata nocte dici uerno & autūno: icē
trū incidens terræ octauis in pibus arietis ac libræ. bis permutatis spatij in autū-
dici bruma octaua ī pte capricorni. Noctis uero solstitio totidē ī pibus cancri in

a iiii

LIBER.

æqualitatis causa obliquitas est signiferi: cū pars æqua mundi super subterq; terras oibus fiat momētis. Sed quæ recta in exortu suo celsurgūt signa longiore tractu tenēt lucē: quæ uero obliqua ecioze transeūt spatio. Quare Ioui fulmīa assignent. Ca. XX.

Atet plerofq; magna cœli affectione cōpertū a p̄cipibus doct̄ine uiris supernogē triū syderū ignes esse: qui decidui ad terras fulminū nomē habeāt. Sed maxime ex iis medio loco sitū: fortassis quoniā p̄agiū nimii humoris ex superiore circulo: atq; ardoris ex subiecto p̄ hunc modū egerat. Ideoq; dictum Iouē fulmīa iaculari. Ergo ut e fla grante ligno carbo: cū crepitu: sic a sydere cælestis ignis expuitur p̄cæta secū afferens: ne abdicata quidē sui parte indiuiuis cessante operibus. Idq; maxie turbato fit aere: quia collectus humor abundantiam stimulat: aut quia turbat quodā ceu grauidi sydenis partu.

Interualla syderum.

Interualla quoq; syderū a terra multi idagare tentauerūt. Et solem abesse a lunā unde uiginti p̄es: quātū lunā ipām a terra p̄diderūt. Pythagoras uero uir sagacis animi a terra ad lunā. cxxv. milia stadiorum esse collegit. Ab ea usq; ab solē duplū. Inde ad duodeci signa triplicatū. i qua sententia Gallus Sulpitius noster fuit.

De siderum musica.

Ed Pythagoras interbum ex musica ratione appellat totum quātū absit a terra luna. Ab ea ad Mercurium spatii eius dimidium & ab eo ad Venerem .A. qua ad solem sescuplum. A sole ad martē tonū. i. quantum ad lunam a terra. Ab eo ad Iouē dimidium: & ab eo ad Saturnū dimidium & inde sescuplum ad signiferum. Ita septem tonos efficit: quam diapason harmoniam uocant: hoc est uniuersitatem concentus: In ea Saturnum Dorio moueri. Mercurium p̄tongo. Iouem. Phrygio. & in reliquis similia iucunda magis quam necessaria subtilitate.

De mundi geometria.

Tadiū. cxxv. nostros efficit passus hoc ē pedes sexcentos. xxv. Possidonius non minus. xl. stadiorū a terra altitudinē esse in qua nubila ac uenti nubescq; pueniant. In de purū liquidūq; & i p̄urbatæ lucis aerē. Sed a turbido ad lunā uicies cetū stadiorū. Inde ad solē q̄nquies milies. Eo spatio fieri ut tā imēsa eius magnitudo nō exurat terras. Plures aut nō ingentis stadiis in altitudinē subire prodiderunt. Incōperata hæc & intricabilia: sed tā p̄dēda quā sūt prodita. In q̄s tamē una ratio geometrica collectiōis nūquā fallacis possit nō repudiari: si cui libeat altius ista p̄sequi. Nec ut mensura. id. n. uelle pene dementis otii ē. sed ut tantū cōiectatū aio cōstet existimatio. Nam cū trecētis. lx. & fere sex partibus orbis solis ex circuitu eius patere appareat circulū per quem meat semperq; diem tētiā partē ambitus: & tertiæ paulominus septimā colligat: apparet dempta eius dimidia: quoniā terra centralis interueniat. Sextā uero partē huius imēsi spatii quod circa terrā circuli solaris animo cōprehenditur i esse altitudinis spatio. Lunæ uero duodecimā: quoniā tanto breuiore quā sol ambitu currit. Ita ferri eā in medio solis ac terræ Mirū quo procedat improbitas cordis humani paruulo aliquo inuitata successu. Sicut in supradictis occasione impudentiæ ratio largitur: ausq; diuinare solis ad terram patia. Eadem ad cælū agunt: quoniā sit medius sol: ut protinus mundi quoq; ipsius mensura ueniat ad digytos. Quantas enim dimentientes habeat septimas: tātas habere. circulū duo & uigessimas: tanq; plane a perpendiculo mensura cæli constet. Aegyptia ratio quā Petosiris & Necepsos ostēdere. singulas partes in lunari circulo: ut dictum est. minimo. xxxiii. stadiis paulo amplius patere colligit. In Saturni amplissimo duplum. In solis quem mediū esse diximus utriusq; mensuræ dimidium. Quæ computatio plurimum habet pudoris quoniam ad Saturni circulum addito signifieri ipsius interuallo nec numerabilis multiplicatio efficitur.

De repentinis syderibus.

Estāt pauca de mūdo. Nāq; & i ipso cælo stellæ repente nascuntur plura eaq; genera. De cœteris & cælestibus p̄digiis: natura & situ & generibus eoz. Ca. XXV. Ometas græci uocant: nostri crinitas horrentes crimine sanguineo: & comarū mō i uertice hispida. Iidē pogonias quibus inferiore ex parte i specē barbæ longæ pro mittit iuba. Acetæ iaculi mō uibrat ocissimo significatu. Hæc fuit de q̄ quito p̄sulu suo Tyberius ipatori Cæsar p̄claro carmiē p̄scripsit ad hūc diē nouissime usum. Eas dē breuiiores & in mucronem fastigiaras xiphias uocauere: quæ sunt oīum palidissimæ: &

quodā gladii nitore: ac sine ullis radiis: quos chriseus auro noīe similis: colore autē ei: & rāros e margine emittit. Pithetes doliōrū cernit figura ī cōcauo fumide lucis. Ceratias: cor
 nus specie habet qualis fuit cū grācia apud salamina depugnauit. Lāpades ardētes imitan
 tur faces. Hippeus egnas iūbas celerrimi motus: atq; in orbē circa se euntis. Fit & candidus
 cometes argenteo crine ita refulgēs ut uix cōtueri liceat: speciezq; humana dei effigie in se
 ostēdens. Fuit & hirti uillorū speciez & iuba aliqua circūdati. Semel adhuc iūbæ effigies mu
 tata in hasta est olympiadē cētēsimā octaua: urbis anno. cccxxxviii. Breuissimū quo cerne
 rentur spatiū septē diērum annotatū est: longissimū octoginta. Mouent autē alii errantium
 modo: alii imobiles hærēt. Oēs ferme sub ipso septētrione aliqua eius parte non certa: sed
 maxime in cādīdā: quæ lactei circuli nomē accepit. Aristoteles tradit & simul plures cerna
 nemini cōparrū alteri quod equidē scia. Vētos autē ab iis graues æstusq; significari. Funt
 & hybernīs mēsisbus & in austrino polo: sed ibi citra ullū iubat. Diraq; cōperta æthiopū &
 ægypti populis: cui nomē æui eius rex dedit Typō: ignea speciez: ac spire mō in torta: uisu
 quo. p. toruo: nec stella uerius q; quidā igneus nodus. Spargūtur aliqñ & erratib? stellis cæ
 resisq; crines. Sed cometes nunq; in occasura parte cæli est. Terrificum magna ex parte sy
 dus ac nō leuiter piatū ut ciuili motu Octauio cōfuse. Iterūq; Pōpei & cæsarīs bello. In no
 stro uero æuo circa ueneficiū quo claudis Cæsar imperiū reliq; Domitio Neroni: ac deins
 de pncipatu eius assiduū ppe ac sēuū. Referre arbitratū in quas pates se se iacule? autē cu
 ius stelle uires accipiat: quāq; similitudines reddat: & qbus in locis emicet. Tibiarū specie
 artis musicæ portēdere. Abscenis autē moribus in uerēdis partibus. Signorū ingenii & cru
 ditionis triquetra figurā quadratūe parib? angulis ad aliquos perēniū stellarū situs edūt
 Venena fundere in capite septētrionalis: austrinæ uē serpētis. Cometes in uno toti? orbis
 loco colitur in tēplo romæ ad modū faustus Diuo Augusto iudicatus ab ipso: qui incipiē
 te eo apparuit ludis: quos faciebat ueneris genitricis nō multo post obitū patris. Cæsarīs ī
 collegio ab eo instituto. nāq; his uerbis id gaudiū prodidit. his iplis ludorū meorū diebus
 sydus crinitū per septē dies in regione cæli sub septētrionibus est cōspēdū. Id oriebat cir
 ca undecimā horā diēi: clarūq; & oib? terris cōspiciū fuit. Eo signo significari uulgus cre
 didit Cæsarīs aīam iter deorū ī mortaliū numina receptā: quo noīe id insignæ simulacro
 capitis eius quod mox in foro cōsecrauimus adiecitū est. Hæc ille in publicū. Interiore gau
 diō sibi illū natū se seq; in eo nasci īterprætatus est & ut uerū fateamur: salutare id terris
 fuit. Sūt qui & hæc sydera ppetua esse credāt: suōq; ambitu iē: sed nō nisi relicta a sole cer
 ni. Alii uero qui nasci humore fortuito & ignea uideōq; solui. Hipparchus de syde
 ribus per exēpla hystorica: faces: lampades: trabes: bolides: & casina cæli. Ca. XXVI.

Dem Hipparchus nunq; satis laudatus: ut quo nemo magis approbauerit cognatio
 nem cū hoīe syderū: aīasq; nostras partē esse cæli nouā stellā & aliā in æuo suo geni
 ta depræhēdit: eiusq; motu qua diē fulsit ad dubitationē est adductus: an ne hoc se
 plus fieret: mouerēturq; & ex quas putam? affixas. Idēq; ausus rē etiā deo īprobā annūme
 rare post eas stellas: ac sydera ad normā expāgere organis excogitatis: per quæ singulorū
 loca atq; magnitudines signaret: ut facile discerni posset ex eo: nō mō an obiret: nascere
 turq; sed oīno aliqua trāsirent mouerēturue. Itē an crescerēt minuerēturq; cælo in hæc di
 tate cūctis relicto: si quisq; qui rōnē eā caperet iūctus esset. Emicāt & faces nō nisi causam
 decidūt uisæ. Qualis Germanico cæfare gladiatorū spectaculū edente pter ora populi meri
 diano transcurrit. Duo genera earū. Lāpades uocāt plane faces alterū bolidas: quale muti
 pennis malis iussum est. Distat quod faces uestigia longa faciunt priore ardente parte.
 Bolis uero perpetua ardēs lōgiorē trahit limitē. Emicāt & trabes simili modo quas docos
 uocāt quales cū lacedemoniū classe uicti imperium græciæ amiserē. Fit & cæli ipsius hiatus
 quē uocāt chasma. De cæli coloribus. Ca. XXVII.

It & sanguinea spēs: quo nihil terribilius mortaliū timori est. Incēdiū ad terras ca
 dens īde sicut olympiadis cētēsimæ septimæ anno tertio cū rex Philippus grāciam
 quateret. Atqui hæc ego ratis tpibus naturæ ut cætera arbitror existere: nō ut ple
 riq; uariis de causis quas ingeniorū acūmē excogitat. Quippe ingentiū malorū fuere præ
 nuncia. Sed ea accidisse nō qā hæc facta sunt arbitror: uerum hæc ideo facta quia incursura
 erant illa raritate timorē. Occultā autē eorum esse rationē: ideoq; nō sicut exortus supra
 dictos defectusq; & multa aliā nosci. De flamina cæli. Ca. XXX.

LIBER.

- Erunt & stelle cū sole totis ciebus: plerūq; & circa solis orbē ceu spē coronæ & uet
 si coloris circuli. Qualiter augusto Cæsare in prima iuuetā urbē intrāte post obitū
 patris ad nomē ingens capessendum. De coronis celestibus. Ca. XXIX.
 Xistūt eadē coronē circa lunā & circa nobilia astra cælo quoq; inhæretia. Circa so
 lem arcus apparuit. L. Opinio. iii. Qu. fabio. ii. conf. orbis. L. Portio. M. Acilio.
 De circulis repentinis. Ca. XXX.
 Irculus rubri coloris. L. Iulio. P. ruulo conf. sunt prodigiosi & longiores solis de
 festus qualis ociso dictatore. Cæsare & antoniano bello totius pene anni pallore
 continuo. Plures soles. Ca. XXXI.
 T rursus plures soles cernuntur: nec supra ipsum nec infra se: sed ex oblico nunq
 iuxta nec cōtra terrā: nec noctū sed aut oriente aut occidente. Semel in meridie cō
 specti in bosphoro pducuntur: qā matutino tpe durauerūt in occasum. Trinos soles antiqui
 sæpius uidere. Sicut Sp. Postumio. Q. Minutio. Q. Martio. M. Portio. M. Antonio. P. Do
 lobella & M. Lepido. L. Planco cōf. & nostra ætas uidit Diuo Claudio principe consulatu
 eius. Cornelio Orfito collega. Plures simul quā tres uisi ad hoc æui nunq produuntur.
 Plures lunæ. Ca. XXXII.
 Vnæ quoq; trinæ: ut Cn. Domitio. C. F. L. Anno conf. apparuerunt: quos plerūq; ap
 pellauerunt soles nocturnos. Dierū lux nocte. Ca. XXXIII.
 Vnien de cælo noctū uisum est. C. Cecilio. Cn. Papyrio cōf. & sæpe alias ut diei spe
 cies noctū luceret. Clypei ardentes. Ca. XXXIII.
 Lypeus ardens ab occasu ad ortum sintillas transcurrit solis occasum. L. Valerio.
 Cn. Mario con. Ostentum cæli. Ca. XXXV.
 Intillā e stella cadere: & augeri terræ appropinquantē: ac postq in lune magnitudi
 nem facta sit illuxisse ceu nubilo diæ. L. em cū in cælū se reciperet: lampadem factā
 semel unq proditur. Cn. Octauio. C. Scribonio conf. Vidit hoc hincius Scillanus p
 consul cū comitatu suo. De discursu stellarum. Ca. XXXVI.
 Ieri uidetur & discursus stellarū nunq temere ut nō ex ea parte truces uenti coriā
 tur: & ex iis tūc peellæ in mari terrisq. De stellis castoribus. Ca. XXXVII.
 Idi in nocturnis militū uigiliis ihære pilis pro uallo fulgurū effigies: & ætēnis
 nauigatiū aliisq; nauīū partib; ceu uoca in quodā sono inistūt ut uolucres sedem
 ex sede mutātes. Graues cū solitaria ueneræ: mergētesq; nauigia: & si in carinæ ima decide
 rint exurētes. Geminæ aut salutare & pspere cursus pñuncie quarū aduētū fugati dirā il
 lam ac minacē appellatāq; Helenā ferūt. Et ob id Polluci & castori id nomē assignāt: eosq;
 in mari deos inuocant. Hoīm quoq; capita uestertinis horis magno præfagio circūfulgēt.
 Oīa incerta rōne & in naturæ maiestate abdita. De aere. Ca. XXXVIII.
 Astenus de mūdo ipso syderibusq; Nūc reliqua cæli memorabilia. Nāq; & hoc ce
 lum appellauere maiores: quod alio noīe aera: oē quod inani simile uitalē hūc spiri
 tū fundi. Infra lunā hæc sedes: multoq; inferior. Ut aiadueto pmodū cōstare in
 finitū ex superiore natura aeris & terreni halitus mīscēs utraq; sorte confundit. Hic nubi
 la tonitrua & alia fulmina. Hinc grādines: & pruina: imbres: procellæ: turbines. Hinc pluri
 ma mortaliū mala: & rerū naturæ pugna secū. Terrena in cælū tēdentia deprimit syderum
 uis. Eadēq; quæ spē nō subcāt ad se trahūt. Decidūt ibres. Nebulæ subeūt. Siccantur am
 nes. Ruūt grādines. Torrēt radii: & terrā in mediū undiq; ipellūt. Iidē in fracti resiliunt: &
 quæ potuere auferūt secū. Vapor ex alto cadit: rursusq; in altū redit. uenti ingruūt. ianes
 lidēq; cū rapina remeāt. Tot aliū haustus spiritū trahit. At ille cōtra nitit. Tellusq; ut i
 ani cælo spiritū infundit. Sic ultro citro cōmeante natura ut tormēto aliquo mūdi celerita
 te discordia accendat: nec stare digne licet: sed assidue rapta cū uoluitur. Et circa terrā im
 mēso rerū causas globo tendit: subinde per nubes cælū aliud obtexent. uetorum hoc re
 gnū. Itaq; præcipua cog. natura ibi: & ferme reliquas cōplexa causas: quoniā & rouitruum
 & fulminū iactus horū uolentæ plerūq; assignant. Quin & ideo lapidibus plueri interim
 quod uento sint rapti & multa similiter. Quam ob rem plura simul dicenda sunt.
 De æstatis tempestatibus. Ca. XXXIX.
 Empestatū rerūq; quasdā stas esse causas: quasdā uero fortuitas: aut adhuc rōnis
 in cōparte manifestū est. Quis enī æstas & hymes quæq; in tēporib; annua uicē

intelligunt syderū motu fieri dubitet? Ergo ut solis natura tēperādo intelligitur anno. sic reliquorū quoq; syderū propria est quibusq; uis & ad suā cuiq; naturā fertilis alia sunt in liquorē soluti humoris fecunda alia concreti in prufas: aut coacti in niues: aut glaciati in grandines. Alia flatus tpis: alia uaporis: Alia roris: alia rigoris. Nec uero hac tāta debēt estimari quāta cernūtur: cū esse eorum nullū minus luna tam imēse altitudinis rō declaret. Igitur in suo quāq; motu naturā suā exercēt quod manifestū Saturni maxime transicus hymbribus faciūt. Nec meātū mō syderū hęc uis est: sed multorū etiā adherētū cēlo quociens errātū accessū spulsa aut cōiectu radiorum extimulata sunt qualiter in fuculis senti mus accidere: quas grāci ob id pluuiū nō ē hyadas appellāt. Quin & sua sponte quādā statisc; tēporibus ut hēdorum exortus arcturi uero sydus non serme sine pcellōsa grandine emergit. De caniculā exortu.

Ca.

XL.

Atm caniculā exortu accendi solis uapores q; ignorat? Cuius syderis effectus amplissimi in terra sentiūtur. Feruēt maria ex oriētē eolūctuat in cēlis uina. Mouētur stagna. Origē appellat ægyptus ferā: quā in exortu eius cōtrastare & contueri tradit: ac uelut adorare cū sternuerit. Canes quidem toto eo spatio maxime in rabiem agi non est dubium. Vis temporum anni statuta.

Ca.

XLI.

Vin in partibus quoq; lignorū quorūdā suo uis inest ut autūnali ægnoctio bruma q; cū tēpestatib; cōfici sydus itelligimus. De icertis tēpestatib;. Ca. XLII. Ec hymbribus tñ tēpestatib;: sed multis & corpore & ruris expimētis. Afflant alii sydere. Alii cōmouētur statis tēporibus: aluo: neruis: capite: mēte. Olea & populus alba & falices folia solstitio circūagunt. Floret ipso brumali die suspēsa in tectis arcis herba pulegii. Rūpūtur intentæ spiritu mēbrana. Miret hoc qui nō obseruet quotidiana: no experimeto herbā unā: quæ uocat heliotropiū abeuntē solē intueri semp oībusq; phoris cū eo uerti: uel núbilo obūbrātē. Iā quidē lunari potestate ostrearū cōchiliorūq; & cōcharū oīum corpora augeri & rursus minui. Quin & foricū fibras respondere num ro lunæ exquisiuere diligentiores. Minimūq; aīal formicā sentire uires syderis interlunio semper cessantem. Quo turpior homini inscitia est fatēti picipuæ iumētōrū quorūdā in oculis morbos cū luna inrescere ac minui. Patrocinae uastitas cēli imēsa discreta altitudine in duo atq; septuaginta signa. Hæ sunt rerū aut animātū effigies in quas digessere cēlū periti. In his quidam mille sexcentas annotauere stellas insignes uidelicet effectū uisue. Exempli gratia in cauda tauri septē quas appellauere Vergilius. In fronte fuculas Boetem quæ sequitur septētriones. De hymbribus.

Ca.

XLIII.

Xtra has cās nō negauerim existere hymbres uētosq; qm̄ humidā a terra alias uero ppter uapores fumidā exalare caliginē certū est: nubesq; liquor egresso in sublimē aut ex aere coacto in liquorē egresso in sublimē: aut ex aere coacto in licorē gigni. Dēstas earū corpusq; haud dubiæ cōiectatur argumētorum solem obumbret. Perspicuū alias etiā urinantibus in qualibet profundam aquarum altitudinem.

Quare lapides pluant.

Ca.

XLIII.

Gitur non eā inficias: posse in has & ignes superne stellarum decidere: quales fere nō sæpe cernimus: quorum istū concuti aera uerū est quādo & tella uibrata stridit. Cum uero in nubem peruenerint: uaporem dissonum gigni ut candente ferro in aquam demerso: & fumidum uorticem uolui. Hinc nasci procellas.

De tonitruis & fulguribus.

Ca.

XLV.

T si nube ludetur flatus autē uapor tonitrua edi: si erumpat ardens flumina. Si lōgius re tractu nitatur ulgetra. His findi nubē: illis perrumpi. Et esse tonitrua impatorum igniū plagas: ideoq; protinus corrumpere igneas nubiu rimas. Posse & repul su syderum depressum quia terra meauerit spiritū nube cohibitu tonare natura strangu lante sonitū dū rixet edito fragore cū erūpat: ut in mēbrana spiritu intēta posse & attritu dū in præceps feratur illū quisq; est spiritū accendi. Posse & afflictu nubiu edidi: ut duorū lapidū sintilantib; flugetris. Sed hæc omnia esse fortuita. Hinc bruta fulmīa & uana ut q nulla ueniāt rōne naturæ: lis pcuti mōtes: iis maria: oēsq; alios irritos iact. Illa uero fatidica ex alto statisc; de cāis & ex suis uēire syderib; simili mō uētos uel poti' stat' posso & hādo siccoq; ābelitu terræ gigni nō negaueri posse & aq; acra expirātib; q neq; i nebulā dēscē nec erassescat in nubes. Posse & solis impulsu agi: qm̄ uētus nō aliud intelligatur q fluctus

LIBER.

aeris: pluribusq; etiā modis. Nāq; & fluminibus & niuib; & e mari uidemus etiā tranqui-
lo: & alios quos uocat altanos e terra cōfurgere. Qui quidē cū e mari redeunt tropei uocā-
tur si pergunt apogei. Qua ratione echo reddatur. Ca. XLVI.

Ontium uero flexus crebriq; uertices & cōflexa subito aut confrac̃ta in humeros
iuga cūcaui uallū sinus scindunt inequaliter: inde resulcāntē aera quā causa etiā
uoces multis in locis reciprocas facit. De uentis. Ca. XLVII.

In fine uētos generāt iā quidā etiā specus: qualis in dalmatīa ora uasto in praecipit
hiatu in quē deiecto leui pōdere quis tranquillo die turbini similis emicat procella
nomen loco est sentaquin. Et in cyrenaica puintia rupes quādā austro tradit sacra
quā profanū sit attrectari hoīs manu: cōfestim austro inuoluēte harenas. In domib; etiā
multis manufacta iuculsa opacitate cōceptacula auras suas habet: adeo causa nō deest. sed
plurimū itere est status sit an uētus: illos statos atq; pspirātes: quos non tractus aliquis uerū
terrā sentiūt q̃ nō aura nō pcella maris: sed appellatione quoq; ipsa uenti sunt. Qui siue af-
siduo mūdi incitu & cōtrario syderū occurſu nascūtur siue hic est ille generabilis rerū na-
turā spiritus huc illucq; tanq; in utero aliquo uagus: siue disparili errātū syderū idu: ra-
diorū p̃ multiformi iactu flagellatus aer: siue a suis syderib; exeūt his ppioribus: siue ab il-
lis cælo affixis cadūt: palā est illos quoq; legē hēre naturā nō ignorā etiā si nōdū p̃cognitā.

Naturā & obseruationes uentorum.

Ca.

XLVIII.

Iginti & amplius auctores grāci ueteres p̃diderē de hiis obseruationes: quo magis
u minor orbe tā discordi & in regna hoc est in mēbra diuiso tot uiris curā fuisse tam
ardua uētū pquirere inter bella p̃sertim & in fida hospitia. Piratis etiā oīum morta-
liū hostibus trāsitus fame tenētib; ut hodie quādā in suo q̃lq; tractu ex eorū cōmētariis
qui nunq; eo accessere uerius noscāt q̃ indigenarū sciētia. Nūc uero pace tā festa: tā gaudē-
te pro uētū rerū artūq; principe oīno nihil adisci noua inquisitione: imo ne ueterū quidē
inuēta perdisci. Nō erāt maiora p̃mia in multos dispersa fortunā magnitudine: & ista plur-
res sine p̃mīo alio qui posteros iuuādī eruerūt. Nāq; mores hominū senūere nō fructus
Et imēsa multitudo aptū quocūq; est mare hospitaliq; littorū oīum a pulsu nauigat: sed lu-
cri nō sciētia grā. Nec reputat cæca mēs etiā tantū avaritiā intēra id ipsum sciētia posse tu-
tis fieri. Quapropter scrupulosius q̃ instituto fortassis cōueniat operi tradabo uentos tot
milia nauigantium cernens. Ventorum genera. Ca. XLIX.

Eteres quottuor oīno seruare per totidē mūdi partes. Iō nec Homer; plures noīat
u Hiberi mox iudicatu secuta ætas octo addidit rōne nimis subtili & cōfissa: Proxi-
mis iter utraq; media placuit ad breue numerū additis. iiii. sūt ergo bini in. iiii. cæ-
li partib;. Ab oriēte æquinoctiali subfolanus. Ab oriēte brumali ultarnus. Illū apeliotē. hunc
grāci eurū appellāt. A meridie auster. Et ab occasu brumali africanus noton & liba nomināt.
Ab occasu æquinoctiali fauonius. Ab occasu solstitiali corus: zephiron & argestes uocant.
A septētrionibus septemtrio. Interq; eū & exortū solstitialē aquilo. A parētias dicti & bore-
as. Numerosior ratio. iiii. iis interiecerat transcēā media regione inter septētrionem & oc-
casu solstitialē. Itēq; cætiā media inter aquilonē & exortū æquinoctialem. Ab ortu solsticia-
li phænica media regione inter ortū brumalē & meridie. Itē inter liba & noton cōpositū ex
utroq; mediū. Inrer meridiē & hybernū occidentē libauotō. Nec finis. Alii quippe mēsen
nomine etiānū addidere inter boreā & cætiā. Et inter eurū & noton euronoton. Sunt etiā
quidā peculiāres quibusq; gentibus uēti nō ultra certū procedētes tractū: ut Atheniensib;
syron: paulo ab argeste deflexus relique grāciā ignotus. Aliubi elatior idem olympius uo-
catur: Cōsuetudo his oībus nōibus argestē intelligit & cætiā. Aliqui uocāt hellespontion.
Et eodē alibi aliter. Itē in narbonēsi prouintia clarissimus uētorū est circius. nec ulli uiolē-
tia inferior. Osti plerūq; recto ligustico mari pferēs. Idē nō mō in reliquis partib; cæli igno-
tus est. sed ne uienā quidē eiusdē puintiā urbē attingēs: paucis ante limitibus iugi modici
occurſu tantus ille uentorū est coertius. Et austros in ægyptū penetrare negat Fabianus.
Quo fit manifesta lex naturā uentis etiā & tēpore & fine dicto. Ver ergo aperit nauiganti-
bus maria. Cuius in principio fauonii hybernū molliūt cælum sole aquarii. xxv. optinente
partē. Is dies sextus est ante februarias idus. Cōpetit ferme & hoc oībus quo: deinde ponā
per singulas intercalationes: uno die anticipātib; rursumq; iuxta sequēti ordine seruati-
bus Fauoniū quidā ad. viii. cha. martii chelidoniā uocant ab hirūdinis uisu. Nonnulli uero

orithiam uno & septuagesimo die post brumâ ab aduëtu auiû flât per dies nouê. Fauonio cōtrarius est quē subfolanū appellauimus. Datus est aut huic exortus uergiliarū in totidē partibus tauri sex diebus ante maias idus. quod tēpus austrinū est huic uero septētrio cōtrario. Ardētissimo autē æstatis tēpore exoritur caniculæ sydus sol e primâ partē leonis ingreditur. Qui dies. xv. ante augustichal est. Huius exortū diebus octo ferme aquilones cōstātius p̄stat diebus xl. quos ethelias uocāt. Mollire eos credit solis uapor geminatus ardore syderis. Nec uentorū ulli magis statim sunt. Post hos rursus austri frequētes usq; ad sydus arcturi: q; exoritur. xi. diebus ante ægnoctiū autūni. Cū hoc corus incipit: corus autūnat. Huic est cōtrarius uulturnus. post id ægnoctiū diebus fere. iiii. & xl. uergiliarū occasus hymē incohāt. Quod tēpus intertio idus nouēbris incidere cōsuevit: hoc est aquilonis hyberni: multūq; æstiuo illi dissimilis. cuius ex aduerso est africanus. Ante brumâ autē septē diebus totidēq; postea sternitma re halyonū forturæ: & inde nomē ii dies traxere. Reliquū tēpus hyemat. Nec tamē steruitia tēpestatū cōcludit mare. Piratæ primū coegere mortis piculo in mortem ruere: & hyberna experiri maria. Nūc idē auaritia cogit. Ventorū etiā frigidissimi sunt quos a septētrione diximus spirare. Vicinus his chorus. li. & reliquos cōpescūt: & nubes abigunt. Humidi auster africanus: & p̄cipue auster italix narrāt & in pōto caciā in se trahere nubes. Siaci corus & uulturnus p̄terq; desinētes. Niuales aqlo & septētrio: gradines septētrio iportat & corus æstiuos auster: tepidi uulturnus & fauonius. Idē subfolano sicciores: & in totū oēs a septētrione & occidēte sicciores: quā meridie & oriēte. Saluberrimus aut osum aqlo. Noxius auster & magis siccus fortassis: quia humidus frigidior est: minus exurit eo spiratē credūtur animates. Ethelias noctu desinūt flare: & a tertia diei hora oriūtur. in hispania & aliā ab oriēte flatus est eorū. in pōto ab aquilone: reliq; in partibus a meridie. Spirāt autē & a bruma qui uocātur ornithiæ: sed leniores & paucis diebus. p̄mutant & duo naturā cū situ Auster africanus ferens. Aqlo nubilus. Oēs uēti uicib; suis spirāt maiore ex parte. aut ut cōtrarius desinenti scipiat cū p̄xime cadētibus. Surgūt a leuo latere in dextrū ut sol ambiūt. De rōne eorū mēstrua quarta maxime luna decernit. hisdē aut uētis in cōtrariū nauigat platis pedib; ut noctu plerūq; aduersa uela cōcurrāt. Austro maiores fluctus edūt q; aqlo: qm illa i ferens ex imo maris spirat hic sumo. Iōq; post austros noxi p̄cipue terremotus. Noctū auster interdū aqlo uehemētior. Et ab ortu flates diurniores sunt ab occasu flatibus septētriones ipari fere desinūt numero. Quæ obseruatio etiā in aliis multis rerū naturæ partib; ualet: Mares ita p̄ existimātur ipares numeri. Sol & auget & cōprimat flatu. Auget exortus occidēsq;. Cōprimat meridianus æstiuis t̄pibus. Itaq; medio diei aut noctis plerūq; sopinatur: q; aut nimio frigore aut æstu soluunt. Et hymbribus uēti sopiūtur. Expetātur autem maxime unde nubes discusse adaperauere cælū. Oīum quidē si libeat obseruare minimos ambitus redire easdē uices quadriēnio exacto. Eudoxus putat nō uētorū modo uerū & reliquarū tēpestatū magna ex parte. Et est principiū lustrī eius semp̄ intercalari anno caniculæ ortu. De generibus uētis hæc.

De reptinis flatibus.

Ca.

L.

Vnde reptinis flatib; qui exhalāt e terra ut dictū est coorti rursusq; deiecti inter n obducta nubiū cute multiformes existūt: uagi q̄ppe & ruētes torrētū mō ut aliquibus placere ostēdimus tonitrua & fulgura edūt. maiore uero illati pōdere icursu q; si latefica ruperint nubē: pcellā gignūt quæ uocāt a græcis ecnephas: si uero depresso sinu arctia rotati effregerit sine igne hoc est sine fulmine uorticē faciūt: qui thiphon uocatur. i. uibratus Ecnephas difert. Hic secū aliquid abreptū e nube gelida cōuolūc uersat q; & ruinā suā illo pōdere aggrauās: & locū ex loco mutās rapida uertigine: p̄cipua nanigatiū pestis: nō antēnas mō: uerū ipsa nauigia cōtorta frangēs: tenui remedio aceti in aduentū effusi: cui frigidissima est natura. Idē illi ipso percussus correpta secū in exlūm refert forbetq; in excelsū. Quod si maiore depresso nubis eruperit specu: sed minus alto q; pcella: nec sine fragore turbinē uocāt. p̄xima quæq; p̄sternentē. Idē ardētior accēfusq; dū fuerit p̄stert uocatur amburens contacta pariter & proterens.

Alia prodigiosa genera tempestatum.

Ca.

LI.

On sit autē aqlonibus typhon nec niualis: aut niue iacente ecnephas. Quod simul rupit nubē: exarsitq; & ignē habuit: aut postea cōcepit fulmē est. Distat a p̄stere quo flammā ab igne. Hic late funditur flatu: illud conglobatur impetu. Vortex

LIBER.

autem hic meādo distat a turbine quo stricior a fragore Procella latitudine ab utroq; distat a nube uerius quā rupta. Fit & caligo belue similis nube dira nauigātibus. Vocatur & colūna cū spissatus humor rigensq; ipse se sustinet. Ex eodē genere & in longā ueluti fistulā nubes aquā trahit. Quibus in terris fulmina non cadant. Ca. LII.

Yeme & aestate rara fulmina cōtrariis de causis: quoniā hyeme dēfatus aer nubium h crassiore corio spissatur: oīsq; terrarū exalatio rigēs hac gelida quicqd accipit ignei uaporis extinguit. Quare ratio immunē scyricam & circa rigentia a fulminū calū pstat: & e diuerso nimitus ardor ægyptū. Siquidē calidi sicciq; halitus terre raras ad modum tenuēs & infirmas dēfancur in nubes. Vere autē & autūno crebriora fulmina corruptis i utroq; tēpore æstatis hyemīsq; causis. Qua rōne crebra in italia fulmina quia mobiliore aer mitiore hyeme & æstate nimbosa: semper quodāmodo uernat uel autūnat. Italix quoq; p tribus iis quæ a septentrione descendunt ad tēporem: qualis est urbis campaniæ tractus iuxta hyeme & æstati fulgurat: quod non in alio situ.

Fulgurum genera & miracula.

Ca.

LIII.

Vlminū ipsorū plura genera tradūtur. Quæ sicca ueniunt nō adurūt: sed dissipant f. Quæ humida nō urūt: sed infuscāt. Tertiū est quod clarū uocent munificæ maxie nature: quo dolia exauriūtur intactis operimētis: nulloq; alio uestigio relicto. Aurum & æs & argentū liquatur intus sacculis ipsis nullo modo ambustis: ac ne cōfuso quidē signo caræ. Martia princeps romanorū ista grauida partu exaiato ipsa citra ullum aliud i cōmodum uixit. In catilinianis prodigiis pōpetiano ex municipio. M. Herēnius decurio sereno die fulmine iētus est. De obseruationibus. Ca. LIIII.

t Huiuscorū litteræ nouē deos emittere fulmina existimāt: eaq; esse. xi. generū. Iouem enim trina iaculari. Romani duo tñ ex iis seruauere: diurna attribuentes ioui: nocturna Sūmano. Rariora sane eadē de causa frigidioris cæli hetruria rūpere a terra quoq; arbitrat: quæ infera appellat brumali tpe facta sœua maxime & execrabilia: cum sint oīa quæ terrena existimāt nō illa generalia: nec a syderibus ueniētia: sed ex proxima atq; turbidiore natura. Argumētū euident est q; oīa a superiore cælo decidentia obliquos habeant iētus: hæc autem quæ uocatur terrena rectos. Sed quia ex proprio materia cadūt iō creduntur e terra ea exire: quoniā ex repulso nulla uestigia edāt: cū sit illa ratio nō inferni iētus sed aduersi. Saturni ea a sydere phœici subtiliter ista cōfēctari putāt: sicut cermātia a Martis. Qualiter cū uulsciniū oppidū huiuscorū opulentissimū totū concrematum est fulmine. Vocāt & familiaria in totā uitā fatidica: quæ prima fiunt familiā suā cuiq; indepro. Cæterū existimant nō ultra decē annos portēdere priuata: præterq; hæc quæ matrimonio primo facta aut natali die. Publica nō ultra. xxx. annū: præterq; in deductione oppidorum.

De fulminibus euocandis.

Ca.

LV.

c Xtat annaliū memoria sacris quibusdā & p̄cationibus uel cogi fulmina uel impetrari. Verus fama est hetruriæ impetratū uulscinis & urbe & agris depopulatis: subeunte mōstro quod uocauere Oltrā: euocatū & Porſena suo rege & ante eum a Numā sæpius hoc factitatū in primo annaliū suorū tradit. L. Piso grauius auctor. Quod imitātū parū rite. Tullū Hostiliū idū fulmine. Lucosq; & aras & sacra habemus: iteq; statores & tonātes & feretrios eliciū quoq; accepimus iouē. Varia in hoc uitæ sententia & pro cuiuslibet aīo. Imperari naturæ audacis est credere: nec minus habetis beneficiis abrogare uitres: quādo in fulgurū quoq; interpretatione eo profecit scientia: ut uentura alio finito die p̄cinat: & an perēptura sint fatū: aut apertura potius alia facta quæ lateant: in numeralibus in utroq; publicis priuatisq; expetimētis. Quāobré sint ista (ut rerū naturæ libuit) aliis cetera aliis dubia aliis probata: aliis dānanda. Nos cetera quæ sunt in his memorabilia nō omittemus. Catholica fulgurum. Ca. LVI.

f Vlgetrū prius cerni q̄ tonitrū audiri cū simul fiant certū est. Nec mirū quoniā lux sonitu uelocior. Iētum autē & sonitū cōgruere ita modulante natura. Sed sonitum profēctū esse fulminis: nō illati: etiamnum spiritū ocio rem fulmine. Ideo quāri prius omne & afflari q̄ percuti: nec quenq; tangi qui prior uiderit flumē: aut tonitrua audierit. Leua p̄spera existimātur: quoniā leua parte mūdi ortus est. Nec tā aduētus spectatur q̄ redit: siue ab iētū reſiliat ignis: siue opere confēcto aut igne consumpto spiritus remeet. In. xvi. partes cælum in eo respectu diuifere tufci. Prima est a septentrionibus ad æquinoctialem

exortu. Secunda ad meridiem. Tertia ad ægnoctiale occasum. Quarta optinet quod reliquum est ab occasu ad septentriones. Has in quaternas iterum diuisere partes: ex quibus octo ab exortu sinistras: totidem e contrario appellauere dextras. Ex iis maxime dira quæ per septentriones occasum attingunt. Itaque per plurimum refert unde uenerint fulmina & quo coefferint. Optimum est in exortuas redire partes. Ideo cum a prima cæli parte uenerint & in eandem coefferint summa felicitas portendit. Quale sylle dictatori ostentum datum accipimus? Cætera ipsius mundi portio minus ipsa aut dira. Quædam fulgura enunciare non putat fas: nec audire: propter quod si hominibus indicentur parati. Magna obseruationis huius uanitas tanta iunonis a de romæ dephæsa est. Scauro consule qui mox princeps fuit. Noctu magis quam inter diu sine tonitribus fulgurat. Unum autem hominem non semper extinguit: cætera illico: hunc uidelicet natura tribuente honorem: cum tot beluæ uiribus præstet. Oia contrarias incubat partes. Homo nisi conuertat uel percussus non expirat. Supra isti concipiunt. Vigilas istius concubitus oculis dormiens patetibus reperit. Hominem ita examinatum cremari fas non est: cædi terra religio tradidit. Nullum animal nisi examinatum fulmine accenditur. Vulnere fulminatorum frigidiora reliquo corpore sunt.

Quæ non feriantur fulmine.

Ca.

LVII.

X his quæ terra gignuntur lauri frutices non igitur. Nec unquam altius quinque pedibus descendit in terram. Ideo pauidi altiores specus tutissimos putant: aut tabernacula pelilibus beluarum quas uiculos marinos appellant: quoniam hoc solum animal ex marinis non percutiatur: sicut nec euolucris aquilam: quæ ob hoc armiger huius cæli fingitur in italia inter terracinam & ædemon factosque turres bellicis temporibus desistere fieri: quia non nullæ earum sunt fulmine dirutæ.

De prodigiis pluuiis lacte & sanguine carne ferro lana lateribus coctis. Ca. LVIII.

Rather hæc inferiore cælo relatum in monumeta est lacte & sanguine pluuisse. M. Atilio. C. Portio cons. Et sæpe alias carne. sicut. L. Volunio Seruio Sulpicio cons. Ex quibus non potuerunt quod non diripiissent aues. Itaque fero in lucanis anno ante quam. M. Cra. a parthis interemptus est: ovisque cum eo lucani milites: quorum magnus numerus in exercitu erat. Efficies quæ pluerat spargitur fere similis fuit. Auruspices caueda præmunerunt supra uulnera. L. autem Paulo C. Mar. cons. lana pluuit circa castellum carilanum: iuxta quod post annum. T. Annii Milo occisus est. Eodem causam dicente lateribus coctis pluuisse in eius anni acta relatum est.

De crepitu armorum & tubarum de cælo audito. Ca.

LIX.

Rumor crepitus & tubarum sonitus auditus e cælo cimbricis bellis. accepimus. crebroque & prius & postea. Tercio uero consulari Martii a Mamertinis & rudertibus spectata arma cælestia ab ortu occasuque inter se concurrere pulsisque ab occasu erant. Ipsum audere cælum minime mirum est. Et sæpius uisum maiore uel ignis nubibus correctis.

De lapidibus e cælo cadentibus. Ca.

Ca.

LX.

Elebrat graeci Anazagoram clazomenium olimpiadis septuagesime octauæ secundo anno prædixisse cælestium litterarum scientiam quibus diebus: saxum casurum esset e sole. idque factum interdum in thraciam parte ad ægos flumem: qui esset nunc lapis ostenditur magnitudine uehicularum colore adusto: comere quoque illis noctibus flagrare. Quod si quis prædictum credat: si simul fateatur necesse est maioris miraculi diuinitatem fuisse Anazagore. soluique rerum naturæ intellectum: & confundi oia si aut ipse sol lapis esse: aut unquam lapidem in eo fuisse credatur. Decidere tamē crebro non erit dubium. In abidi gymnasio ex ea causa colitur hodieque modicus quidam: sed quæ in medio terrarum casurum. i. Anazagoras: prædixisse narrat. Colit & Cassandria: quod potidea uocitata est ob id deducta. Ego ipse uidi in uocatorum agro pauloante delatum.

De arcu cælesti. Ca.

Ca.

LXI.

Reus uocamus extra miraculum frequenter: & extra ostentum. Nam nec pluuios quod aut serenos dies cum fide portendunt. Magnifestum est radii solis inmissum cauæ nubi repulsa acie in sole refringi: colorumque uarietate mixtura nubium aeris ignisque fieri. Certe nisi sole aduerso non fuit: nec unquam nisi dimidia circuli forma nec nocte. Quauis aristoteles probat aliquando uisum: quod tamē fatetur idem non nisi trigesima luna posse. Fuit autem hyeme maxime ab ægnoctio autumali die decrescere. Quo rursus crescere ab ægnoctio uerno non existit: nec circa solstitium longissimis diebus: bruma uero hoc est breuissimis diebus: frequenter. Idem sublimis humilis sole: humilescit sublimi. & minores occidente uel oriente: sed in latitudine diffusi: meridiem exiles: uerum ambitus maioris. Aestate uero per meridiem non cernunt.

LIBER.

Post autumnū æquinoctium quacūq; hora. Nec unq; plures simul q̄ duo. Cetera eiusdem naturæ non multis dubia esse uideo.

De grandine: niue pruina: nebula rore.

Ca.

LXII.

Randinē cōglaciato hymbræ gigni: & niuem eodem humore mollius coactō prui-
nem autem ex rore gelido. Per hyemē niues cadere non grandines ipsasq; grandines inter diu sapius q̄ noctū: & multo celerius resolui q̄ niues. Nebulā nec æstate nec maximo frigore existerē. Rores neq; gelu: neq; ardoribus: neq; uentis: nec nisi serena nocte. Gelando liquorem minui solutāq; glacie non eundem inueniri modum.

De nubium ymaginibus.

Ca.

LXIII.

U Arietates colorū figurarūq; in nubibus cerni prout admixtus ignis superet aut uincatur. De proprietatibus cæli in locis.

Ca.

LXIII.

P Reterea quāsdā proprietates cæli quibūsdam locis esse. Roscitās æstate africæ noctes in italia locris & lacu uicino nullo nō die apparere aruus. Rhodi & syracusis nunq̄ tanta nubila obduci. ut non aliqua hora sol cernatur. qualia aptus suis referente in locis. Hæc sint dicta de aere.

De natura terræ.

Ca.

LXV.

Equitur terra cui uni rerū naturæ partiū eximia propter merita cognomē in diuinitatibus materne uenerationis. Sic hominum illa ut cælū dei: q̄ nos nascentes excipit: natos alit semelq; editos sustinet semper: nouissime cōplexe gremio iā a reliqua natura abdicatos: tu maxime ut mater operiēs: nullo magis sacramento q̄ quo nos quēq; sacros facit: etiā monumēta ac titulos gerēs: nomēq; progās nostrū: & memoriā extēdēs contra breuitatē æui. Cuius numē ultimū iā nōnullis iprecamur irasci graue: tanq̄ nesciamus hāc esse solā: quæ nunq; irascat hōi. Aquæ subeūt in ibres: rigescūt in gradines: tumescūt in fluctus p̄cipitātur in torrētes. Aer dēscit nubibus: furit pcellis. At hæc benigna mitis: indulgens uisq; mortaliū semp ancilla: quæ coacta generet: que spōte fundit: quos odores saporesq; quos succos? quos actus? quos colores? q̄ bona fide creditū reddit fœnus: q̄ nostri causa alit. Pestifera enī animātia uitali spiritu habēte culpā necesse est illi seminata excipere & genita sustinere. Sed in malis generatū noxa est. Illa serpētē homīe p̄cusso nō recipit amplius. penāsque etiā inertū noīe exigit. Illa medicas fundit hærbas: & semp hōi parturit. Qui & uenena nostri miseria instituisse credi potest: ne in tedio uitæ diræ famis mors terræ meritis alienissima lenta nos cōsumeret tæbe. ne lacerū corpus abrupta dispergerent ne laquei torqueret pœna p̄postera: incluso spiritu cui quereretur exitus: ne in profundo quæta morte sepultura fabulo fieret. ne ferri cruciatus scinderet corpus. Ita est miserta genus irid. cuius facillimo haustu illibato corpore & cū toto sanguine extinguemur nullo labore sitiētibus similes. Quo aliter defunctos nō uolucres nō feræ attingeret terræq; seruarietur qui sibi ipse perisset. Et ut uerū fateamur terra nobis malorū remediū genuit: nos illud uite fecimus uenenum. Nos enī & ferro quo carere nō possumus simili modo utimur. Nec tamen quereremur merito. etiā si malefici causa attulisset. Aduersus unā quippe naturæ partē ingrati sumus: quasi quæ nō ad delicias quasq; nō ad contumelias seruiat hominibus in maria iacitur ut fræta amittamus: eruditer aq; ferro: ligno: igne: lapide fruge: oībus cruciat horis: multoq; plus ut deliciis q̄ ut alimētis nostris famuletur illa tamen quæ sūma patiat: atq; extrema cute tollerabilia uideatur. Penetramus in uiscera auri argentiq; uēas & aeris ac plūbi metalla fodiētes. Gēmas etiā & quosdā paruulos quærimus lapides scropibus in pfundū actis. Viscera eius extrahimus: ut digito gestet gēma q̄ petimus. Quot manus atterūtur ut unus niteat articulus. Si ulli essent inferi iā p̄fecto illos auaritiæ atq; luxuriæ cuniculi refodissent. Et miramur si eadē ad noxa genuit aliq. Feræ enī credo custodiunt illā: arcenq; sacrilegas manus. Nōne inter serpētes fodimus. Et uenas auri traāmus cū ueneni radicibus. Placatiore tamē dea utimur ob hoc: q̄ oēs hi opulentiæ atq; luxuriæ cū bella tendunt quæq; sanguine nostro irrigamus in sepultis ossibus regimus. Quibus tamē uelut exprobatō furore tandē ipsa se obducit. & scelera quoq; mortaliū occultat inter crimina ingrati animi & hoc dixerim q̄ naturam eius ignoramus.

De forma terræ.

Ca.

LXVI.

Sicut autē figura p̄ma de qua cōsensūs iudicat. Obrēcerte dicimus terræ globū: quem uerticibus includi fatemur. Neq; enī absoluti orbis est forma in tanta montium excellitate tanta camporū planitie: sed cuius amplexus si cuncta linearū cōprehendatur am-

bitu. figura absoluti orbis efficiat id quod ipsa rerum naturæ cogit ratio: nō eisdem causis quas attulimus in celo. Nāq̃ in illo caua in se cōuexitas uergit: & cardini suo hoc est terre undiq̃ incūbit. Hec ut solida atq̃ conferta assurgit intumescēti similis. extraq̃ protenditur. Mundus in centrum uergit. At terra exit a centro. inmensum eius globum in formā orbis assidua circa eam mundi uolubilitate cogente.

De Antipodibus an sint.

Ca.

LXVII.

i Ngens hic pugna litterarū: cōtraq̃ uulgi opinionem circumfundi terræ homines undiq̃ cōuersisq̃ inter se pedibus stare: & cunctis similem esse celi uerticē: ac simili modo ex q̃cūq̃ parte mediā calcari. illo querēte cur nō decidat cōtra siti: tanq̃ nō & ratio praestro sit ut nos nō decidere miremur illi. Interuenit sententia q̃uis idocili. p̃ba bilis turbæ inequali globo: & si sit figura pinæ nucis nihilominus terram undiq̃ icoli. Sed quid hoc refert alio miraculo ex oriente. Pendere ipsos ac nō cadere nobiscum ceu spirti? uis mundo praestitū inclusi dubium sit: an possit cadere natura repugnante & quo cadat negantē. Nam sicut ignium sedes non est nisi in ignibus. aquarum nisi in aquis. spiritus nisi in spiritu: ita terræ arcētibz cunctis nisi in se locus non est Globum tamē effici mirum est in tanta planitie maris camporum. Cui sententiae adest Dicacarchus uir in primis eruditus. regum cura permenius montes. ex quibus altissimum prodidit Pelion. M. cc. l. passuū ratione ppendiculi nullam esse eam portionem uniuersæ rotunditatis colligēs Mihi i cer ta hæc cōiectatio uidetur. Haud ignoro quosdam alpiū uertices lōgo tractu nec breuiore quinquaginta milibus passuū assurgere. Sed multo maxime hæc pugna est: si coacta in uerticem aquarū quoq̃ figurā credere cogatur. Atq̃ nō aliud in rerum natura aspectu māifestius. Nāq̃ dependentes ubiq̃ guttæ paruis globantur orbibus. Et pulueri illatæ frondiū q̃ lanugini iposite absoluta rotunditate cernuntur. Et in poculis repletis media maxie tumēs. Quā pp̃ subtilitate humoris mollitiq̃ in se residente rōe facilius q̃ uisu deprehēduntur. Idq̃ et magis mirū i poculis repletis addito hūore minio circūfluere qd̃ sup̃sit. Contra euenire pōderibus additis ad uicēnos sēpe denarios. s. q̃a itus recepta liquore i uerticē at colat. ut cumulo eminēte i fusa dilabatur. Eadē est cā ppter quā e nauibus terra nō cernatur e nauium malis conspicua. At procul recedente nauigio si quid quod fulgeat religitur in mali cacumine: paulatī descēdere uideat: & postremo occultetur. Deniq̃ oceanus quē fatemur ultimū quā nō alia figura cohereret: atq̃ non decidere: nullo ultra margine includente: ipsum id ad miraculum redit: quo nā modo etiā si globetur extremū nō decidat mare. Contra q̃ ut sint plana maria: & quā uidetur figura nō posse id accidere magno sui gaudio magnaq̃ gloria inuentores grāci docent subtilita regeometrica. Namq̃ cum e sublimi in inferiora aquæ ferantur: & si hæc natura earū confessa: nec q̃quā dubitet i littore ullo accessisse eas. quā longissime de uexitas passa sit: proculdubio apparere quo quid humilior sit proprius a centro esse terræ oēs q̃ lineas quæ emittantur ex eo ad proximas aq̃s breuiore fieri quā quæ ad extremū mare a primis aq̃s. Ergo totas omniq̃ ex parte aquas uer gere in centrū: ideoq̃ non decidere: quoniam i interiora nitantur. Quod qdē & ita formal se artifex natura credi debet: ut cū terra arida & sicca constare per se: ac sine hūore non posset: nec rursus stare aqua nisi sustinente terra mutuo āplexu iungerentur: hac sinus pādēte illa uero p̃meante totā intra extra supra: uenis ut uinculis discurrentibus: atq̃ etiā i flumini iugis erumpente. quo spiritu acta & terræ pondere expressa siphonum modo emicat: tātūq̃ a periculo decidendi abest: ut in summa quæq̃ & altissima exiliat. Quā ratiōe manifestum est quare tot fluminum quotidiano accessu maria nō crescant.

Quomodo aqua sit terræ innexa.

Ca.

LXVIII.

§ Si igitur intoto suo globo tellis medio ambitu præcīta circūfluu mari: nec argu mentis hoc inuestigandum: sed iam experimentis cognitum.

De navigatione maris & fluminum.

Ca.

LXVIII.

a Gadibus colūnisq̃ Herculis Hispaniæ & galliarum circuitu totus hodie nauigat occidens. Septentrionalis uero oceanus maiore ex parte nauigatus ē auspiciis. Di ui Augu. germaniā classe circumuecta ad cibrorum promōtorū: & inde immenso mari pro spectro aut fama cognito: ad sythicā plagam & hūore nimio rigentia. Propter q̃ minime uerisimile est illic maria deficere: ubi uis humoris supet. Iuxta uero ab ortu ex idico mari sub eodem sydere pars tota uergens i caspium mare per nauigata ē macedonū armis. Seleuco

b

LIBER.

atq; Antiocho regnantibus. quæ seleuchida atq; antiochida ab ipsis appellari uoluere. Circa caspium quoq; multa oceani litora explorata: paruq; breuius quàm totus hinc aut illinc septemtrio cremigatus. Ut tamē coniecturæ locum sit quoq; nō relinqua ingens argumentū paludis mæoticæ: siue ea illius oceani sinus ē: ut multos aduerto credidisse: siue augusto sinu discreti resignatio. Alio latere Gadidum ab eodē occidēte magna pars meridiani sinus ambitu mauritanix nauigatur hodie. Maiorē quidem eius partē & oriētis uictoria. Magni Alexandri lustrauere usq; in arabicum sinum. in quo res gerente. C. Cæsare Augu. filio si gna nauium ex Hispaniēsis naufragiis ferunt agnita. Et Hāno Carthaginis potentiā flo rente circumuectis a gadidus ad finem arabix nauigationē eam prodidit scripto. Sicut ad extera europæ noscenda missus eodē tēpore Himilco. Præterea Nepos Cornelius auctor ē. Eudoxū quēdam sua ætate cū Latherū regem fugeret arabico sinu egressū gades usq; p uectū. Multoq; ante cū Cælius Antipater uidisse se qui nauigasset ex Hispāia i Actiopia cōmertii gratia. Idem Nepos de septemtrionali circuitu tradit. Qu. Metello Celeri. C. Afri cani in consulatu collegæ sed tum galliæ procōsulū indos a rege sueuorum dono datos q; ex India cōmertii causa nauigantes tempestatibus essent in Germaniam abrepti. Sic maria circumfusa undiq; diuiduo globo partē orbis auferūt nobis: nec idē huc nec hic illo puio tractu. Quæ cōtēplatio apta detegendæ mortaliū uanitati poscere uidetur: ut totū hoc qe quid est in quo singulis nihil satis est ceu subiectum oculis quātum sit ostendam.

Quæ portio terræ habitetur.

Ca.

LXX.

Ad primū in dimidio cōputari mihi uidetur tāquā nulla portio ipsi decedat oceano qui toto circumdatus medio & oēs cæteras fundens recipiensq; aquas: & quicquid exit in nubes aut sydera ipsa tot & tantæ magnitudinis pascens: quo tandem amplitudinis spatio terra creditur habitari improba & infinita debet esse tam uastæ mollis possessio. Adde quod ex relicto spatio plus abstulit cælum. Nam cum sint eius quinq; partes quas uocant Sonas infesto rigore & æterno præmitur gelu omne quicquid est subiectum duabus extremis utrinq; circa uertices hunc: qui trionum septem uocatur: eūq; qui aduersus illi austrinus appellatur: perpetua caligo utrobq; & alieno molliorum syderum aspectu maligno: ac pruina tantum albicans: lux uero media terrarumque solis orbita est exusta flammis: & cremata comminus uapore torretur. Circa quam quæ tantum inter exustam & rigentes temperantur. hæc ipsæ inter se non per uia propter incendium syderum: ita tres terræ partes abstulit cælum: oceani rapia incerto ē. Sed & relicta nobis una portio: haud scio. an etiam in maiore damno sit. Idem siquidem oceanus infusus: in multos ut dicemus sinus: adeo uicino accessu interna maria allacrat ut centum quindecim millibus passuum Arabicus sinus distet ab Aegypcio mari. Caspius uero. ccclxxv. millibus a pontico. Idem interfusus intrat per tot maria: quibus Affricam Europam Asiam dispartit quantum terrarum occupet. Computetur etiam hunc mensura tot fluminum & tantarum paludum. Addantur & lacus stagna iam elata in cælum & ardua aspectu quoq; iuga iam siluæ uallesq; præruptæ & solitudines: ac mille causis deserta detrahantur. Hæc tot portiones terræ: immo uero ut plures tradidere mundi pontus: neq; n. est aliud terra in uniuerso: hæc ē materia gloriæ nostræ hæc sedes: hic honores gerimus: hic exercemus imperia: hic opes cupimus: hic tumultuatur humanum genus: hic instauramus bella etiam ciuilia: mutuisq; cadibus laxiorem facimus terram: & ut publicos furores gentium transcam: hæc in qua conminos pellimus: furtoq; uicini cespitem nostro solo atrodimus: ut qui latissime rura mer catus fuerit: ultraq; famam exegerit accolæ quora terrarum parte gaudeat: uel cū ad mēsurā auaritiæ suæ propagauerit: quā tandem portionem eius defunctus obtineat.

Mediam esse mundi terram.

Ca.

LXXI.

Edicari esse mundi totius haud dubiis constat terram argumentis: sed clarissime æquinoctii paribus horis. Nam nisi in medio esse: æquales dies noctesq; habere nō posse depræhenderetur: & dioptræ: quæ uel maxime ut confirmant eum æquinoctiali tempore ex eadem linea ortus: occasusq; cernatur & solstitialis exortus per suā lineā brumalis occasusq;: quæ accidere nullo modo possent: nisi in centro sita esset.

De syderum inæqualitate & de Eclipsi.

Ca.

LXXII.

Res autem circuli supradictis Sonis implexi inæqualitates temporum distinguunt Solstitialis a parte signiferi excelssima nobis ad septemtrionalem plagam uersus

contra ad alium polum brumalis. Item medio ambitu Signifer orbis incedens æquinoctialis. Relinquoꝝ quæ miramur causa in ipsius terræ figura est: quam globo similem & cū ea aquam iisdem intelligitur argumentis. Sic enim fit haud dubie: ut nobis septemtrionalis plagæ sydera nunquam occidant: contra meridianæ nunquā oriantur. Rursusq; hæc ab illis non cernantur attollente se contra medios uisus terrarum globo septemtriones nō cernunt. trogoditæ & confinis Aegyptus: nec canopum italia. & quam uocant heronices crimē, Ite quæ sub Diuo Augusto cognominauere Cæsaris thronon: insignis ibi stella adeoq; manifeste assurgens fastidio incuruatur: ut canopus quartam fere partem signi unius supra terram emineret. Alexandriae intuentibus uideatur eadem a Rhodo terram quodāmodo ipsā stringere in ponto omnino non cernatur ubi maxime sublimis septentrio. Idem a Rhodo absconditur magisq; Alexandriae in Arabia Nouembri mense prima uigilia occultus. Secunda se ostendit in merore solstitio uesteri paulisper apparet: paucisq; ante exortum æstui diebus pariter cum diecernitur. Nauigantium hæc maxime cursus depræhendunt: alia aduersorū alia paruo mari subitoq; conspicuis atq; ut e freto emergentibus quæ infra ætu pilæ latuere syderibus. Neq; enim (ut dixere aliqui) mundus hic polo excelssiore se attollit: ut undiq; nō cernantur hæc sydera. Verum hæc eadē quibusq; proximis sublimiora creduntur: eadēq; demersa longinquis. Vtq; nunc sublimis in deiectu positus uidetur hic uer rex: sic in illam terræ deuexitatem transgressis illa se attollunt residentibus quæ hic excelssæ fuerant. quod nisi in figura pilæ accidere non posset. Ideoq; defectus solis ac lunæ uestertinos orientis incolæ nō sentiunt. nec matutinos ad occasum habitantes: meridianos uero læpius. Nobili apud arabiam magni Alexandri uictoria luna defecisse noctis secunda hora prodita est. Eadēq; in sicilia exorients. Solis defectum Vipiano & Fonteio cons. qui fuere ante paucos annos factum pridie charaitas campania hora diei inter septimam & octauam sentit. Corbulo dux in in armenia inter horam diei decimam & undecimam prodidit uisū circuitu globi alia aliis detegente & occultante. Quod si plana esset terra simul omnia apperentur cunctis: noctesq; nō fierent inæquales neq; aliis quā in medio suis paria duodeci horarum interualla cernerentur: quæ nūc nō in omni parte simili modo congruunt.

Quæ ratio diurnæ lucis in terris.

Ca.

LXXIII.

Deo nec nox diesq; quis eadem toto orbi simul est oppositu globi noctem aut ambitu diē afferente. Multis hoc cognitum experimentis. In africa hispaniaq; turium Hanibalis. In asia uero propter piraticos terrores simili specularum præsidio excita to: in quis prænunciatos ignes sexta hora diei accensos sæpe cōpertū est: tertia noctis a tergo ultimis uisus. Eiusdem Alexandri cursor Philonides ex sicyone ad elin mille & ducenta stadia nouem diei cōfecit horis. Inde q; quāuis decliui itinere tertia noctis hora, remeius est læpius. Causa q; cūti cum sole iter erat: eundēq; remeans obuium contrario præuente bat occurfu. Qua de causa ad occasum nauigantes quāuis breuissimo die uincūt spatia nocturnæ nauigationis ut solem ipsum comitantes.

Gnomica de eadem re & horologio primo.

Ca.

LXXIII.

Aleq; horoscopa nō ubiq; eidem sunt usui trecentis stadiis aut longissime etiā gentis mutantibus semet umbris. Solis itaq; umbilici quem gnomonem appellant umbra in ægypto meridiano tempore æquinoctii die paulo plus quā dimidiā gnomonis mensuram efficit. In urbe roma nona pars gnomonis deest umbræ. In oppido ancona superest quinta. xxx. In parte italix quæ uenetia appellatur eisdem horis umbra gnomoni par sit. Vbi & quando nulla umbræ.

Ca.

LXXV.

Imili modo tradunt in syene oppido quod est supra alexandriam quinq; milibus stadiorum solstitii die medio nullam umbram iaci. Puteūq; eius experimenti gratia factum totum illuminari. Ex quo apparere solem illi loco supra uerticem esse: quod etiam in india supra flumē hyaspin fieri tempore eodem. Onesicritus scripsit. Cōstat q; in berenice urbe troglodytarū & inde stadiis. iiii. milibus otingentis. xx. eadem gente i prolema die oppido quod in margine rubri maris ad primos elephantorum uenatus cōditū est. Hoc idem ante solstitium quadrigenis quinis diebus totidēq; postea fieri: & post eos nonaginta dies in meridiem umbras iaci Rursus in meroe insula quæ est caput gētis æthiæ opum quinq; milibus stadiorum a syene in amne nilo habitat bis anno absumi umbras sole duodeuigesimam tauri partem & quartādecimā leonis obtinente. In india gente oreū

b ii

LIBER.

mons est maleus noie: iuxta quem umbræ æstate in austrum hyeme ad septentrionem faciuntur. Quindecim tantum noctibus ibi apparet septentrio. In eadem india patalis celeberrimo portu sol dexter oritur. Vmbre in meridiem cadunt. Septentrionem ibi Alexandro morante annotatum prima tantum noctis parte aspici Onesicritus dux eius scripsit. Quibus in locis indiae umbræ non sunt septentrionem non cōspici: & ea loca appellari æscia: nec horas dinumerari ibi. Vbi bis anno umbræ & ubi in cōtrarium. Ca. LXXXVI.

T in tota troglodyce umbras bis. xlii. diebus in anno Eratosthenes in cōtrarium cadere prodidit.

Vbi lōgissimus dies & ubi breuissimus. Ca. LXXXVII.
 f It fit ut vario lucis incremento in meroe longissimus dies. xii. horas æquinoctiales & octo partes unius horæ colligat. Alexandriae uero. xlii. horas. In italia xv. In britania. xv. ubi æstate lucidæ noctes aut dubie repromittunt id: quod cogit ratio credit. Solstitialibus diebus accedente sole propius uerticem mundi angusto lucis ambitu subiecto terræ cōtinuos dies haberi senis mensibus: noctesq; e diuerso ad brumam remoto. Quod fieri in insula tyle Pythias massiliensis scripsit: sex dierum nauigatione in septentrionem a britania distante. Quidam uero innoma quæ distat a Camalduno britaniæ oppido circiter ducentis milibus affirmant. Item de horologio. Ca. LXXXVIII.

Mbrarum hanc rationem & quam uocant gnomonicem inuenit Anaximenes milesius Anaximandri de quo diximus & Taletis discipulus: primusq; horologiū quod appellat sciotericon lacedemone ostendit.

Quomodo dies obseruentur. Ca. LXXXIX.
 i psum diem alii aliter obseruauere. Babylloni inter duos olis exortus. Athenienses inter duos occasus. Vmbri a meridie in meridiem. Vulgus omne a luce ad tenebras Sacerdotes romani & qui diē diffinire ciuile: item ægyptii & hipparchus a media nocte in mediā. Minora autē interualla esse lucis inter ortus solis iuxta solstitia quæ æquinoctia apparet. quia positio signiferi circa media sui obliquior est: iuxta solstitium uero rectior. Differentiæ gentium & ratio. Ca. LXXX.

Ontexēda sūt hie celestibus nexa causis. Nāq; athiopas uicini syderis. uapore torreri: adustisq; similes gigni: barba & capillo uibrato non est dubium. Et aduersa plaga mundi atq; glaciali candida cute esse gentes flauis pmissas crinibus. Truces uero ex cæli rigore has & illas mobilitates habentes. Ipsorum crinium argumento illis in superpera succū reuocari natura uaporis. His in inferas partes depelli humore deciduo. Hic graues feras: illic uarias effigies animalium puenire & maxime alitum & in multas figuras gigni uolucres. Corporum autem pccritatem utrobique: illic ignium nifu: hic humoris alimēto. Medio uero terræ salubris utrinque mixtura: fertilis ad omnes tractus: modicus corporū habitus. magna & in colore temperies: Ritus molles: sensus liquidos: ingenia fecunda totiusq; naturæ capacia. hisdem imperia quæ nūquā extimescētibus fuerint: sicut ne ille quidem his paruierint auulsæ ac pro unitate naturæ urgentis illas solitarie. De motu terræ. Ca. LXXXI.

Abiloniorum placita motus terræ hiatusq; & cætera oīa ui syderum existimant fieri. Sed illorum triū quibus fulmina assignant. Fieri autē hæc meantiū cū sole aut cōgruētiū: & maxie circa q̄drata mūdi. Præclara quædā esse & i mortalibus eo (si credimus) diuinitas phibetur Anaximandro miletio physico: quæ ferūt lacedemoniis prædixisse: ut urbem ac tacta custodirent. Instare. n. motum terræ. Et cum urbs tota eorum corruiet. Et taygeti montis magna pars ad formam puppis eniues abrupta cladem insup eam ruina pressit. Perhibetur & pherecydis pythagoræ doctoris alia cōiectatio: sed & illa diuina. Haustu aquæ e puteo præsensisse ac prædixisse ibi terræ motum. Quæ si uera sunt quātū a deo tādē uideri possunt tales distare dū iuuant? Et hæc quidē arbitrio cuiusq; existimanda relinquuntur. Ventos in causa esse non dubium reor. Neq; enī unquā intremiscūt terræ nisi sopito mari: cæloq; adeo tranquillo ut uolatus auis non pendeant subtræcto omī spiritu que hit: nec unq; nisi post uentos cōditos. si uenas & cauernas eius occulto afflatu. Neq; aliud est in terra tremor q̄ in nube tonitruū. Nec hiatus aliud: quā cū fulmē erūpit incluso spiritui lustante: & ad libertatem exire nitēte.

De terræ hiatus.

Ca. LXXXII.

Arie itaq̃ quatitur: & mira eduntur opera: alibi p̃stratis mœnibus: alibi hiatu pro-
fundo haustis: alibi egestis molibus: alibi emissis ânibus: nōnunquā etiam ignibus
calidis ue fōribus: alibi aduerso fluminū cursu. p̃cedit uero comitaturq̃ terribilis
sonus: alias murmur similius mugitibus aut clamori humano armorum ue pulsationi fra-
gori: p̃ qualitate materiæ excipientis formaq̃ uel cauernarum uel cuniculi: per quē meat
exilius grassate in angusto eodē rauco: in recuruis resulante: in duris feruente: i humidis
fluctuante & stagnantibus. Itē feruente contra solida. Itaq̃ & sine motu sæpe editur sonus
nec simplici modo quatitur unq̃: sed tremir uibratq̃. Hiatus uero alias remanet ostendens
quæ sorbuit: alias occultat ore cōpresso. Rursusq̃ ita inducto solo ut nulla uestigia extant
urbibus plerūq̃ deuoratis agrorūq̃ tractu hausto. Maritima autem maxime quatuntur.
nec montosa tali modo carent. Exploratum est mihi alpes apenninas sæpius tremuisse. Et
autūno ac uere terræ crebrius mouentur: sicut fiunt fulmina. Ideo galliæ & ægyptus mini-
me quatuntur: quoniam hic æstatis causa obstat: illic hyemis. Item noctu sæpius quā inter-
diu. Maximi autē futuri signa motus existunt hi matutini uespertiniq̃: sed propinqua lu-
ce crebri. Interdiu autem circa meridiē fiunt: & solis lunæq̃ defectu: quoniam tēpestates
tunc sopiuntur. Præcipue uero cum sequitur hymbrem æstus hymbres ue æstum.

Signa motus futuri.

Ca.

LXXXIII.

Auigantes uero sentiunt nō dubia coniectura: siue flatu intumescente fluctu subi-
to: aut quatiēte istū. Intremunt uero & in nauibus posita æque quā i aedificiis: cre-
pituq̃ prænunciant. Quin & uolucres non impauide sedent. Est & in cælo signum
p̃ceditq̃ motu futuro aut interdiu aut paulo post occasum sereno ceu tenuis lineæ nu-
bis in longum porrectæ spatiū. Est & in puteis turbidior aqua: nec sine odoris tedio.

Auxilia contra motus futuros.

Ca.

LXXXIII.

Icut & iisdē est remedium: quale cloacæ & crebri specus p̃bent. Præcōceptum enī
spiritum exhalant. quod i certis notatur oppidis: quæ minus quatuntur crebris ad
purgadā eluniē cuniculis cauata. Multoq̃ sūt tutiora i iisdē illis q̃ p̃dēt: sicut nea-
poli i italia itelligitur parte eius quæ solida ē ad tales casus obnoxia. Tutissimi sūt aedifi-
ciorū fornices: anguli quoq̃ parietū: potestq̃ alterno pulsu renitente. Et latere terrēo facti
parietes minore noxa quatuntur. Magna differentia est & i ipso genere motus. Plurimū
siquidē modis queritur. Tutissimum est cum uibrat crispante aedificiorum crepitu: & cū i
tumescit assurgens: alternocq̃ motu residet innoxium: & cum cōcurrētia tectā cōtrario ictu
arrietant: quoniam alter motus alteri renititur. Vndantis inclinatio & fluctus more quadā
uolutatio infesta est: aut cum in unam partem totus se motus impellit. Desinunt autē tre-
mores cum uentus emerit. Sin uero durauere: nō ante quadraginta dies sistūt. Plerūq̃
& tardius: utpote cum quidam annuo & bienni spatio durauerunt.

Portenta terrarum semel uisa.

Ca.

LXXXV.

Actum est & hoc semel: quod equidem i hetruscæ disciplinæ uoluminibus inueni-
gens terrarū portentū. L. Martio. Sex. Iulio cons. in agro mutinensi. Nāq̃ mon-
tes duo inter se concurrerunt crepitu maximo assultates recedentesq̃: iter eos flā-
ma fumocq̃ in cælum exeunte interdiu spectante e uia æmilia magna equitum romanorū
familiarūq̃ & uiatorum multitudine. Eo cōcursu uillæ oēs elisæ. Animalia pmulta q̃ intra
fuerant examinata sūt āno ante sociale bellū: quod haud scio an funestius ipi terræ italiæ
fuerit quā ciuile. Nō minus mirū ostentū & nostra cognouit ætas anno Neronis principis
supremo sicut in rebus eius exposuimus pratis oleisq̃ intercedēte uia publica in cōtrarias
sedes transgressis in agro marucio prædiis Vēthi Marcelli equitis ro. res Neronis pcuratis.

Miracula terræmotus.

Ca.

LXXXVI.

Iunt simul cum terræmotu & iundationes maris eodē uidelicet spiritu infusi: aut
residentis sinu recepti. Maximus terræ memoria mortalium extit motus Tyberii
Cæsaris p̃cipatu. xii. urbibus afix una nocte prostratis. Creberrimus punico bel-
lo intra eundē ānū septies atq̃ quinquagies nūtiatus romā. Quo quidē anno ad thrasimenū
lacū dimicantes maximū motum neq̃ poeni sentire nec romani. Nec uero simplex malum
aut in ipso tantū motu piculū est. Sed par aut maius ostentū nunq̃ urbes roma tremuit ut
non futuri euentus alicuius id prænuntium esset.

Quibus locis maria recesserint.

Ca.

LXXXVII.

biii

ad Terræmotu
fite opt.

LIBER.

Adē nascentiū causa terrarum ē cū idē ille spiritus attollendo potens solo nō ualet
 e erumpo. Nascūtur enī: nec fluminū tantū īuectū sicut echinades īsulā ab achelco
 amne puectā: miroq; pars aegypti a nilo. In quā a pharo īsula noctis & diei cursū fu
 i sse Homero credimus. Nec recessu maris sicut idē circeus. Quod accidisse & in ambraciā
 portu decē millium pas. interuallo & atheniensīū quinq; miliū ad pyraeum memoratur. Et
 ephesi ubi quōdā adē Dianā alluebat. Herodoto quidē si credimus mare fuit supra men
 phi usq; ad aethiopū mōtes. Itēq; a planis arabiaē mare circa ilium & tota theuthranie: q; q;
 campos intulerit meander. Ratio insularum enascentium. Ca. LXXXVIII.

n Ascuntur & alio modo terrā: ac repente īn aliquo mari emergunt uelut paria se
 cum faciente natura: quāq; hauserit hiatus alia loco reddente.

Quā & quibus temporibus enatā sunt. Ca. LXXXIX.
 Larā iampridem īsulā delos & rhodos memoriā produntur enatā. Postea mino
 c res ultra melo: anaphe. inter lennum & hellepontum nea: inter lebedum & theon
 alone: inter cycladas olympiadis. cxxxv. anno quarto thera & therasia. inter eadem
 post annos. cxxx. hiera eademq; au tomate. Et ab ea duobus stadiis post annos. cx. in nostro
 æuo. M. iunio Syllano & L. Balbo. cons. ad. viii. iudus iulii thia.

Quas terras interrumpert maria. Ca. LXXXX.
 Nte nos & iuxta italiam iter æolias īsulās: itē iuxta cretam emerit e mari mille qn
 a gētum passuū una. Cū calidis fontibus altera olympiadis. cxliii. anno tertio ī thuf
 co sinu flagrans hāc uiolēto cū flatu. Proditur quoq; memoriā magnā circa illam
 multitudinē piscium fluitantē cōfestim expirasse quibus ex iis cibus fuisset. Sic & pythecu
 sas ī cāpano sinu ferunt ortas. Mox in iis montē epopon cū repente flāma ex eo emicuisse
 campestri æquarum planite. in eadem & oppidū haustū pfundo: aliq; motu terrā stagnū
 emerfisse. Et alio puolutis montibus īsulam extitisse prochitam. Nāq; & hoc modo īsu
 las rerum natura fecit. Auellit siciliam italiaē: cyprum syriā: euboeam boetiaē: euboeā atlan
 tem & macriam: belbicum bithyniaē: leucosiam syrenum promontorio.

Quā īsulā continenti adiunctā. Ca. XCI.
 Vrsus abstulit īsulās mari iunxitq; terris. Antissam leibo: zephirium halicarnaso:
 r ethusā mindo: domiston & pernem mileto: arthemisā partenio pmonitorio hyban
 da quondam īsula ioniaē. cc. nunc a mari abest stadiis. Syritē ephesus ī metetranea
 habet. Derasidas & sophoniā uicinā ei magnesia. Epidaurus & orico īsulā esse desierunt.

Quā terremotu mari permutatā. Ca. XCII.
 N totum abstulit terras primum oīm ubi atlanticum mare ē (si Platonī credimus)
 i in medio spatio. Mox interno: quā uidemus hodie mersam acarnaniam ambracio
 sinu achaiaē corinthio: europam asiāq; propontide & ponto. Ad hoc prupit mā
 re leucada antirum: hellepontum: bosphoros duos.

Quā terrā ipsā se sorbuerunt. Ca. XCIII.
 Tq; ut sinus & stagna præterea: ipsa se condens terra deuorauit. Cybotū altissimū
 a montē cū oppido curitē: syphilū in magnesia. Et prius in eodem loco clarissimam
 urbē quā tātalīs uocabatur. Galanis & calanies urbiū in phoenice agros & cum ip
 sis phegium ætiopiaē iugum excelsissimum: tāquā non infida grassarentur & litora.

Quā urbes hauste sint a mari. Ca. XCIII.
 Yrrhā & antissā circa meotin pōtus abstulit. Elicen & burā sinus corinthius: quarū
 p in alto uestigia appent. Ex īsula ærea āplius. xxx. milia passuum abrupta subitō cū
 plurimis mortalium rapuit. Et in sicilia dimidiā tyndarida urbem ac quicquid ab
 italia deest. Similiter in boetia & cleusina. De Piaculis. Ca. XCV.

m Otus enī uero terrā sileantur & q; quid ē: ubi saltē busta urbiū extāt. Simul ut ter
 rā miracula potius dicamus quā scelera naturā. Et hercule nō celestia enarratu dif
 ficiliora fuerint. Metallorum opulētia tam uaria: tā diues: tā foecunda: tot seculis
 suboriens: cū tantū quotidie orbe toto populentur ignes: ruinaē: naufragia: bella: fraudes:
 tantū uero luxuria & tot mortales cōterant. gēmarum pictura tam multiplex. Lapidū tam
 discolorēs maculā. Interq; eos candor alicuius prætēr lucem omnia excludens. Medicato
 rum fontium uis. Igniū tot locis emicantiū ppetua tot seculis icēdia. Spiritus letales alibi
 aut scrobibus emissi: aut ipso loci situ mortiferi. Alibi uolucibus tantum. ut soraete uici/

no urbi tractu. Alibi præter cæteris animantibus: non unq̃ & homini: ut in sinuessano agro & puteolano sunt: quæ spiracula alii uocant: alii charoneas scobres mortiferum spiritû exhalantes. Item in hirpinis aſancti ac methis eundem locum quem qui intrauere moriuntur. Simili modo hirapoli in aſia matris magne tantum sacerdoti innoxium. Alibi fatidici specus quorum exhalatione temulenti futura precinunt: ut delphis nobilissimo oraculo. Quibus in rebus quid possit aliud causæ afferre mortalium quispian quâ diffusæ per omnē naturæ subinde aliter: atq̃ aliter numen erumpens.

De terris semper trementibus.

Ca.

XCVI.

¶ Vadam uero terræ ad ingressus tremunt sicut in Gabinensi agro non procul urbe Roma iugera ferme ducenta equitantium cursu.

Te insulis semper fluctuantibus.

Ca.

XCVII.

¶ Imiliter in reatino quædā insulæ semper fluctuant: sicut in agro cecubo. & eodem reatino mutinensi stationensi: in uadimonis lacu: & ad cutilias aquas opaca silua quæ nunq̃ die ac nocte eodem loco uisitur. In lydia aquæ uocantur calamie nō uetis solium: sed etiā cōtis uel quolibet impulsu multorum ciuium mithridatico bello salus. Sūt & in nymphæo paruæ saltæres dictæ. quoniā in symphonie cantu adiectus modulantium pedū mouentur. In tarquinenſi lacu magno italie duo nemora circumferuntur nunc triquetra figuram edentes: nūc rotundam complexu uentis impellentibus. quadratam nunquā.

Quibus in terris non pluat: & acruata terrarum miracula & cæterorum elementorum.

Ca.

XCVIII.

¶ Elebre sanum habet Veneri paphos: in cuius quandam aream non impluit. Itē in ea oppido troadis circa simulachrū Mineræ. In eodem reliqua sacrificia nō putrefcunt. Iuxta marpasa oppidum Asiæ cautes stat horrenda: uno digyto mobilis. Ea dem si toto corpore ipellatur resistes. In taurorum peninsula i ciuitate parafino terra ē qua sanatur omnia uulnera. Ac circa ason troadis lapis nascitur: quo consumuntur omnia corpora: sarcophagus uocatur. Duo sunt montes iuxta flumē Indū: alteri natura ē ut ferrū omne teneat: alteri ut respuat. Itaq̃ si sint clauī i calciametro uestigia auelli in altero nō posse i altero sisti. Locris & crotone pestilentia nunquam fuisse nec ullo terremotu laboratum annotatum est. In lycia uero semper a terremoto. xl. dies serenos esse. In agro harpauo. frumētum satū nō nascitur. Ad aras mutias inueniente & apud tusculanum: & in silua ciminia loca sunt in quibus in terram depacta nō extrahuntur. In crustumino natū fecnū ibi noxiū extra salubre est. Et de aquarum natura complura dicta sunt.

Qua ratione æstus maris accedant & recedant.

Ca.

XCIX.

¶ Edæstus maris accedere & reciprocitare maxime mirum est. Pluribus quidem modis accidit. Verum causa in sole: lunaque. Bis inter duos exortus lunæ affluunt bis que remeant uicenis quaternisque semper horis. Et primum attollentes se cū ea & mundo intumescens. mox a meridiano cæli a fastigio uergente in occasum residentes. Rursusque ab occasu subter a cæli ima & meridiano contraria accedente inuadentes. Hic donec iterum exoriantur se sorbentes. Nec unquam eodem tempore quo pridie refluit: ut ancilante sydere trahenteque secum auido haustu maria & assiduo aliūde quam pridie ex oriente paribus tamē interuallis reciprocis: senisq̃ semper horis non cuiusq̃ dici aut noctis aut loci: sed ab æquinoctialibus: ideoque inæquales uulgarium horarum spatio utcumque plures in eas aut diei aut noctis illarum: intersuræ cadunt. & æquinoctio tantum pares ubiq̃ ingens argumentum plerumque flucis ac uicis etiam diuinæ hebetes esse qui negent sub termeare sydera: ac rursus eadem resurgere: similemque terris immo uero uniuersæ naturæ & inde faciem in iisdem ortus occasusq̃ operibus non aliter sub terra manifesto syderis cursu alio uefectu quā cum præter oculos nostros feratur. Multiplex etiā lunaris differentia: primumq̃ septenis diebus. Quippe modici noua ad diuiduam æstus pleniores ab ea exundant: plenaq̃ maxime ferunt. Inde mitescunt. Pares ad septimam primis. Iterumq̃ alio latere diuidua augentur. In coitu solis pares. Plane eadem aquilōia & a terris longius recedente mitiores quā cum in austros digressa propiore uisu uim suā exercet. p. octonos quoq̃ annos ad principia motus & paria incrementa centesimo lunæ reuocantur ambitu: augente ea cuncta solis annuis casibus duobus æquinoctiis maxime timentes & autūnali amplius quam uerno. Inanes uero bruma & magis solstitio. Nec tamē in ipsis quod dixi tem

biii

LIBER.

porum articulis sed paucis post diebus: sicuti neq; in plēa aut nouissima sed postea: nec statim ut lunam mundus ostendat: occultet ue: aut media plaga declinet: uerum ferre duabus horis æquinoctialibus serius: tardiore semper ad terras omnium quæ geruntur in cælo effectu cadente quā uisu: sicuti fulguris & tonitruui & fulminum. Omnes. n. æstus i oceano maiora integunt spacia inundatq; quā in reliquo mari siue quia totum in uniuersitate animosius est quā i parte: siue quia magnitudo aperta syderis uim laxæ crassantis efficacius sentit eadem angustis arcenibus. Qua de causa nec lacus nec amnes similiter mouentur. Octogenis cubitis supra britaniam intumescere æstus Pytheas massiliensis auctor est Interiora autem maria clauduntur ut portu. Quibusdam tamen in locis: spaciosior laxitas ditioni patet. utpote cum plura exempla sunt in tranquillo mari: nullosq; uelorum impulsu tertio die ex italia peruestorum uticam æstu feruente. Circa littora autē mais quā in alto deprehenduntur himotus: quoniam & in corpore extremo pulsum uenarum. i. spiritus magis sentiunt.

Vbi æstus extra rationem.

Ca.

C.

N pleriq; tamē æstuarii propter dispares syderū in quoq; tractu exortus diuersi existunt æstus tempore nō ratione discordes: sicut in syrtibus. Et quorūdam tamē priuata natura est: uelut taurominitani erupi. Sæpius & in eubœa septies die ac nocte reciprocantes: Aestus idem triduo in mense consistit septima: octaua: nonaq; luna. Gaudibus qui est delubro Herculis proximus fons inclusus ad puteinodum alias simul cum oceano augetur: minuiturq; alias uero utrunq; contrariis temporibus. Eodem i loco alter oceani montidus consentit. In ripa bethys oppidum est cuius putei crescente æstu minuntur: augescunt decedente mediis temporum immobiles. Eadē natura in hispali oppido uni puteo: catarris uulgaris. Et pontus semper extra meat in propontidem in trorsus in pontū nunquam refluxo mari.

Miracula maris.

Ca.

CI.

Mnia plenilunio maria ouergantur: quædam & stato tēpore. Circa messanā & masimo similia expuuntui in litus purgamenta: unde fabula solis boues ibi stabulari. His dede ut nihil quod equidem nouerim præteream. Aristoteles nullum animal nisi æstu recente expirare affirmat. Obseruatum id multum in gallico oceano & duntaxat in homine compertum.

Quæ potestas lunæ & terrena & maria.

Ca.

C. II.

Vo uera cōiectatio existit haud frustra spiritum sydus lunæ existimari. Et hoc esse quod terras saturat: accendensq; corpora implent: abscedensq; inanitat. Ideo cū iereminto eius augeri cōchylia: & maxime spiritum sentire quibus sanguis nō sit. Sed & sanguinem hominum. esset cum lumine eius augeri ac minui. Frondes quoq; ac pabula ut suo loco diceretur sentire in omnia eandem penetrante ui.

Quæ solis & quæ salsum mare.

Ca.

C. III.

Taq; solis ardore siccatur liquor: & hoc esse masculum sydus accepimus torrens cū æta forbensq;. Sic mari lacte aptenti saporem incoqui salis aut quia exhausto inde dulci tenuiq; q; facillime trahat uis ignea: omne asperius crassiusq; linquatur. Ideo sumā equorum aquam dulciorem profunda. Hanc esse ueriores causā asperi saporis: quā quod mare terre sudor sit æternus: aut quia plurimum ex arido miscetur illi uapore: at quia terre natura medicatas aquas inficiat. Est in exemplis Dionysio siciliæ tyranno cū pulsus est ea potentia accidisse prodigium: ut uno die in portu dulcesceret mare.

Item de natura lunæ.

Ca.

C. IIII.

Contrario ferunt lunæ fœmineum ac mole sydus atq; nocturnum soluere humore & trahere nō auferre. Id manifestū est qd feratū occisa corpora i tabē nisu suo resoluat: sōnoq; sopitis torporē ptractū i caput reuocet. Glaciē resūdat: cū itaq; hūifico spiritu laxet. Ita pefari naturæ uices: sempq; sufficere aliis sydex: elemēta cogētib; aliis uero fūdetib;. Sed i dulceib; aq; lunæ alimētū eē sicut i marinis solis. Vbi altissimū mare. Ca. CV

Letissimū mare. xv. stadiorū Fabianus tradit. Alii in ponto ex aduerso coraxorū gētis uocat bathea pōti: tricētis fere a cōtinenti stadiis i mensā altitudie maris tradūt uadis nūq; reptis.

Miracula aquarum fontium & fluminū.

Ca.

CVI.

Irabilius id faciunt aquæ dulces iuxta mare ut fistulis emicantes. Nam nec aquarū natura a miraculis cessat. Dulces mari inuehūtur leuiore haud dubie. Ideo & marinæ quarū natura grauior magis iuecta sustinet. Quædam uero & dulces inter se

supermeant alias. Vt in fucino lactu inuētus amnis: in latio addua in urbano ticinus: in benaco mintius: in seuino olliis: in lemāno rhogamus. Hi transalpes superiores in italiam multorum miliū transitu hospitales suas tantū nec largiores q̄ intulere aquas euehentes. Proditū hoc & in oronte amne syriæ multisq̄ aliis. Quidam uero odio maris ipsa subeunt uada: sicut Aretusa fons syracusanus in quo reddūtur iacta in alpheū: qui per olympiā fluens pelopōnesiaco liētōri infunditur. Subeūt terras rursusq̄ reddūtur. Lycus in asia: Erasinus in argolica. Tigris in mesopotamia. Et quæ in Aesculapii fonte athenis imersa sūt in phalerico reddūtur. Et in atinate cāpo fluuius merfus post. xx. milia passuū erit. Et in aquileiensi timanus. Nihil in asphaltite iudeæ lacu qui bitumē gignit mergi pōt. Nec in armenia maioris arithissio. is quidē introrsus pisces alit. In salentino iuxta oppidū māduriā lacus ad margines plenus: neq̄ exhaustis aquis minuitur: neq̄ infusus augetur. In ciconum flumine & in piceno: lacu uelino lignum deiectū lapideo cortice obducitur. Et in furio colchidis flumine adeo ut lapidē plerūq̄ durās adhuc integat cortex. Similiter in flumine fileto ultra furentū nō uirgulta modo imersa: uerū & folia lapidescūt. alias salubris potus ei⁹ aquæ. In exitu paludis reatine saxū crescit. & in rubro mari oleq̄ uirentesq̄ frutices enascentur. Sed & fontū plurimorū natura mira est feruore. Idq̄ etiā in iugis alpū ipsosq̄ in mari: & iter italiæ & enariæ & ut in baiano sinu & in liri fluuiio multisq̄ aliis. Nā dulcis haustus in mari plurimis locis ut ad chelidonas insulas & arabū: & in gaditano oceano. Patavii norū aquis calidis herbæ uirētes innascūtur: pisanorū ranæ. Ad uetulonios in heturia nō procul a mari pisces. In calinate fluuius appellat scatebra frigidus abūdantior æstate. in eo ut in archadiæ symphali enascūtur aquatiles muscoli. In dodone louis fons cū sit gelidus & imersas faces extingat si extrinse admoueātur accendit. Idē meridiē semper deficit: q̄ de causa anapouomenon uocat. Mox increscens ad mediū noctis exuberat. Ab eo rursus senfim deficit. In illyriis supra fontē frigidū expāsæ uestes accendūtur. louis ammonis fons iterdum frigidus noctibus feruet. In troglodytis fons solis appellatur dulcis: & circa meridiem maxime frigidus: mox paulatim repescens ad noctis media feruore & amaritudine infestatur. Padi fons mediis diebus æstiuus uelut interquiescens semper aret. In tenedo insula fons semper a tertia noctis hora in sextā ab æstiuo solstitio exūdāt. Et in delo insula inopis fons eodē quo nilus modo: ac pariter cū eo decrescit augeturq̄. Contra timauū amnē insula parua in mari est cum fontibus calidis: qui pariter cum æstu maris crescut minui turq̄. In agro pitinate transpēninū fluuius nouanus oibus solstitiis torrens bruma siccat. In saliteo clitūni amnis aqua potata candidos boues facit. In boetia amnis melas oues mīgras. Cephissus ex eodē lacu profluens albas rursus nigras penitus. Russasq̄ iuxta illum xantus: unde & nomen amni. In ponto fluuius astaces irrigat campos in quibus pastæ oues nigro lacte æque gentes alunt. in reatino fons neminia appellatus alio atq̄ alio loco exoritur annone mutationem significans. Brūdusii in portu fons incorruptas præstat aquas nauigantibus. Lyncestis aqua quæ uocatur acidula uini modo remulētos facit. ita in paphlagonia & in agro caleno. in andro insula templo Liberi patris. fontem nonis ianuarius semper uini sapore fluere Mutianus ter cons. credit diostedosa uocatur. iuxta nonacrinam archadiæ stix nec odore differens nec colore epota illico necat. item in berofo taurorū collectes fontes sine remedio sine dolore mortiferi. in carrinensi hispaniæ agro duo fontes iuxta fluūt: alter oīa respuēs: alter absorbēs. in eadē gēte alius aurei coloris oēs ostēdit pisces nihil extra illā aquā cæteris differētes. in cōnēsi iuxta lariū lacū fons largus: horis singulis semp intumescit ac residet. in cynonia insula ante lesbū fons calidus latū fluit. Lacus san naus in asia circūnascente absynthio inficit. Colophone in Apolinis clariū specu lacuna est cuius potu mira reddunt oracula bibētū breuiore uita. Amnes retrofluere & nostra uidit ætas. Neronis principis annis supremis sicut in rebus eius retulimus. iam oēs fontes æstate q̄ hyeme gelidiores esse quē fallit? Sicut illa permira naturæ opera æs & plumbū in massa mergi: dilatare fluitare. Eiusdēq̄ ponderis alia sedere: alia inuehi. Onera in aqua facilius moueri. Thyre lapidem quīs grandem innatare: eundēq̄ cōminutum mergi. Recentia cadauera ad uadum labi: intumescencia atrolli. Inania uasa haud facilius q̄ plena extrahi. Pluuia salinas aquas dulciores esse quam reliquas. Nec fieri salem nisi admistis dulcibus. Marinas tardius gelare: & celerius accendi. Hyeme mare calidius esse: autumno salcius: Omine oleo tranquillari. Et ob id urinantes ore spargere: quoniam mitiget naturam asperam:

LIBER.

lucemq; deportet. Niues in alto mari non cadere. Cum omnis aqua deorsum feratur exili
re fontes: atq; etiam in ætæ radicibus flagrantis in tantū ut quinquagena & centena mi
lia passuum harenas flammæ globus eructet.

Ignium & aquarum iuncta miracula & de maltha.

Ca. CVII.

Anq; & ignium iq; est naturæ quartum elementum reddamus aliqua miracula. sed
i primum ex aquis. In comagene urbe famosata stagnum est emittens limum malthā
uocant flagrantem. cum quid attingit solidi adhæret. Præterea tactus sequitur fu
gientes. Sic defendere muros oppugnante Lucullo: flagrabatq; miles armis suis. Aquis et
accenditur. Terra tantum restingui docuere experimenta.

De naphtha.

Ca.

CVIII.

f Imilis est naturæ naphthæ: ita appellatur circa babyloniam: & in austagenis parthiæ
profluens bytuminis liquidi modo: huic magna cognatio ignium: transiliuntq; p
tinus in eam nuncunq; uisam. Ita ferunt a Media pelicem crematam postq; sacrifi
catu ad aras accesserat corona igne raptā.

De semper ardentibus locis.

Ca.

CIX.

u Erum in montiū miraculis ardet ætæ noctibus: semper tantoq; æuo igniū materia
sufficit. Niualis hybernis tēporibus: egestūq; cinerem pruinis operiens. Nec in illo
tantū natura seuit exustionem terris denūcians. Flagrat in gage lyciæ mons chime
ra & quidem immortalis diebus ac noctibus flāma. Ignem eius accendi aqua: extingui uero
terra aut fœno. Gnidius Cresias tradit. Eadem in lyciæ ephesti montes tādā flamante tacti
flagrant adeo: ut lapides quoq; riuorum & harenæ in ipsis aquis ardeat: aliturq; ignis ille
pluuuis: Baculo si quis ex iis accenso traxerit sulcos riuos ignium sequi narrant. Flagrat in
baetris cophanti noctibus uertex. Flagrat in medis & celsa gente cōfinio perfidis. Susis q
dem ad currim albam. xv. caminis maximo eorum. Et interdiu campus babylonæ flagrat
quædā ueluti piscina iugeri magnitudine. Item æthiopum iuxta hesperium montem stellarū
modo campi nocte nitent. Similiter in megalipolitanorum agro tamen si internus sit ille iu
cundus: frondēq; densi supra se nemoris non adurens: & iuxta gelidum fontem semper ar
dens. Nympei crater dira apolloniatis suis portendit ut Theopompus tradidit. Augetur
hymbribus: egeritq; bitumē temperandū fonte illo ingūdabili: alias omni bytumine dilu
tius. Sed quis hæc miretur? In medio mari hiera insula ardet. Aeolia insula iuxta italiā cū
ipso mari arsit per aliquos dies sociali bello: & donec legatio senatus piauuit. Maximo tamē
ardet in cendio theonochema dictum æthiopum iugum. Torrentesq; solis ardoribus flā
mas egerit. Tot locis tot incendiis rerum natura terras cremat.

Ignium per se miracula.

Ca.

CX.

p Ræterea cum sit huius unius elementi ratio fœcunda: seq; ipsa pariat: & minus cre
scat similis: quid fore putandū est in tot rogis terræ? Quæ est illa natura quæ uora
citatē audissimā in toto mūdo sine dāno sui pascit? Addatur iis sydera imūnera ingenq;
sol. Addatur humani ignes: & lapidū quoq; insiti naturæ: attrita inter se ligna: iā nubium
& origines fulminum. Excedit profecto oīa miracula ullum diē fuisse: quo nō cuncta fla
grarent: cum specula quoq; cōcaua aduersa solis radiis facilius etiam accendantur: quā ul
lus alius ignis. Quid q; innumerales partu: sed naturales scætēt? In nymphæo exit e petra
flāma: quæ aqua accenditur. Exit & ad aquas scâtias. Hæc quidē inualida cū trāsīt nec lōge
in alia durans materia. Viret & eterno hunc fontē ignēu contextens fraxinus. Exit in muti
nensi agro statis uulcano diebus. Reperitur apud auctores subiectis aricæ aruis si carbō
deciderit ardere terram. In agro sabino & sidicino unctū flagrare lapidem. In selentino op
pido natiā imposito ligno in saxum quoddā ibisacrum prorsus flāmā existere. In iacinæ
lunonis ara sub diuo sita cinerem imobile esse perflātibus undiq; procellis. Quin & repen
tinos ignes existere & in aquis. Et in corporibus etiā humanis emicuisse. Tralimenum lacū
arsisse totū. Seruio tullio dormienti in pueritia ex capite flammam emicuisse. L. Martium
in hispania interemptis Scipionibus concionantē & milites ad ultionem exhortantem ar
sisse. simili modo Valerius Antias narrat. Plura mox & distinctius. Nunc enim quadā mix
tura rerum omnium exhibentur miracula. Verum egressa mens interpretationem naturæ
festinat legentium animos per totum orbem ueluti manu ducere.

Terre uniuersæ mensura longitudo & latitudo.

Ca.

CXI.

Tere Cijia

Ca.

Lia Dionysiodoro fides: neque enim subtraham exemplum uanitatis græce maxi-
mum. Melius hic fuit geometrica scientia nobilis. Seneca diem obiit patria. Fu-
nus duxere ei propinqua: ad quæ pertinebat hæreditas. Ex cum securis diebus iu-
sta peragerent: inuenisse dicuntur in sepulchro epistolam Dionysiodori nomine ad supe-
ros scriptam. Peruenisse eum a sepulchro ad infimam terram: esseque eo stadium quadra-
gingtadu milia. Nec defuere geometricæ quæ interpretaretur significare epistolâ a medio ter-
ra orbe missam quæ deorsum ab summo longissimum esse spatium: & id est pilæ mediû. Ex quo
côsecuta cõputatio est: ut circuitus esse. cc. quinquagintaquing: milia stadia pronũciaret.
Harmonica ratio quæ cogit rerû naturam sibi ipsam cõgruere: addit huic mensuræ stadia

LIBER.

septem milia: terrarum nonagesimam sextam millesimam totius mundi partem facit.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER TERTIVS.

PROEMIVM.

ACTENVS de situ & miraculis terrarum aquarumque ac siderum & ratione
 uniuersitatis atque mensura. Nunc de partibus quantum infinitum id quod
 existimatur nec temere sine aliqua reprehensione tractatum. Haud ullo
 in genere uenia iustior est: si modo minime mirum est hominem genitum
 non omnia humana nouisse. Quapropter auctorem neminem unum sequar.
 Sed ut quicquid uerissimum in quacunque parte arbitror. Quoniam commune
 ferme omnibus fuit: ut eos quisque diligentissime situs disceret: in quibus
 ipse prodebat. Ideo nec culpabo aut coarguam quemque locorum nuda nomina & quanta
 dabitur breuitate: ponentur claritate causisque dilatis in suas partes. Nunc enim sermo
 de toto est. Quare sic accipi uelim: ut sicut uidua fama sua nomina qualia fuere primordio
 ante ulla res gestas nuncupentur: & sic quaedam in iis nomen datura quidem: sed multum
 di rerumque naturae. Terrarum orbis uniuersus in tres diuiditur partes: europa: asiam africanam.
 Origo ab occasu solis & gaditano freto: qua irrumpens oceanus atlanticus in maria interiora
 diffunditur. Hinc intranti dextra africa est: leua europa: inter has asia est. Termini
 amnes tanais & nilus. xii. milia passuum in longitudinem quas diximus fauces oceani
 patent: quinque milium in latitudine a uico mellaria hispaniae ad promontorium africae album
 auctore. Turamnio gracula iuxta genito. T. Liuius ac nepos Cornelius latitudinis tradiderunt
 ubi minus. vii. M. passuum. Vbi uero plurimum. x. M. Tam modico ore tam inmensa
 equorum uastitas proditur. Nec profunda altitudo miraculum minuit. Frequentes quippe
 peninae candicantis uadi carinas teritant. Qua de causa limen interni maris multi eum locum
 appellauere. Proxima autem faucibus utrinque impositi montes coercent claustra: abila
 africae: europa: calpe laborum Herculis metus. Quam ob causam idigene columnas eius dei uocant:
 creduntque per fossas exclusas antea admisisse maria: & rerum naturam mutasse faciem.

De europa.

Ca.

I.

Rimum ergo de europa altrice uictoris omnium gentium populi: longaeque terrarum
 pulcherrima: quam plerique merito non tertiam portionem fecere: uerum aequam in
 duas partes ab amne tanai ad gaditanum fretum uniuerso orbe diuiso. Oceanus hoc
 quod dictum est spatio atlanticum mare infundens: & uido meatu terras quaecunque ueni-
 entem expauere demergens: resistentes quoque flexuoso lictorum anfractu lambit europa:
 uel maxime recessibus crebris excauans: sed in quattuor praecipue sinus. Quorum primus
 a calpe hispaniae extremo (ut dictum est) monte locobrutinum usque promontorium immenso
 ambitu flectitur. In eo prima hispania terrarum est ulterior appellata. Eadem bethyca. mox
 a fine tirgitano citerior: eademque tarraconensis ad pyrenea iuga: Vltior in duas per lon-
 gitudinem prouintias diuiditur. Siquidem bethycae latere septemtrionali protenditur lu-
 sitania amne ana discreta. Ortus hic in aminitano agro citerioris hispaniae: & modo se in sta-
 gna fundens: modo in angustias resorbens: aut in totum cuniculis condens: & sepius nasci
 gaudens in atlanticum oceanum effunditur. Tarraconensis autem hinc affixa pyreneo:
 totoque eius a latere decurrens & simul ad gallicum oceanum hiberno mari transuersa se
 pandens solorio monte: & oretanis iugis carpentanisque & asturum a bethyca atque lu-
 sitania distinguitur. Bethyca a flumine eam mediam secante cognominata cunctas prou-
 intiarum diuiti cultu: & quod in fertili ac peculiari nitore praecedat. Iuridici conuen-
 tus ei quattuor. Gaditanus: Cordubensis: Astigitanus: Hispalensis. Oppida omnia nume-
 ro. clxxii. In iis coloniae septem. Municipia. xvi. latio antiquitus donata. xxix. Libertate. vi.
 Foedere. iiii. Stipendiaria. cxx. Ex his digna memoratu aut latino sermone dictu facilia.
 A flumine ana littora oceani Oppidum ossoba asturiae cognominatum. Interfluentes
 luxia & uirium harenae montes bethis fluius. Litus cursense inflexo sinu. Cuius ex ad-
 uerso gadis inter insulas dicenda. Promontorium iunonis. Portus uesippo. Oppida be-
 lon mellaria. Fretum ex atlantico mari. Cartheia carthefos a graecis dicta. Mons calpe. De-

III.

inde littore interno oppidum berbesula cum fluuio. Item salduba oppidum uel malacha cum fluuio foederatorum. Dein menoba cum fluuio. Sexifirmum cognomine iulium. Sexabdera Murgis. Bethycæ finis. Orā eā uniuersam originis pœnorū existimauit. M. Agrippa. Ab ana autem atlantico oceano obuersa bastulorum turdulorumq; est. In uniuersam hispaniam. M. Varro peruenisse hiberas & persas & pœnicas celtasq; & pœnos tradit. Lusum enim. Liberi patris aclysam cum eo baccantē nomen dedisse lusitanæ & pana præfectū eius. Vniuersa autē quæ de herculæ ac pyrenæ uel Saturno traditur: fabulosa in primis ut arbitror. Bethys in tharraconensi provincia nō ut aliqui dixerē metesā oppido sed tygenfi exoriēs saltu: iuxta quē trader fluuius qui carthaginēsem agrū rigat ille ocior refugit Scipionis rogū uersus / qm̄ in occasum oceanū atlanticū provinciā adoptans petit modicus primo: sed multorum fluminum capax: quibus ipse famā aquasq; aufert. Bethycæ primū ab offigertania infusus ameno blandus alueo: crebris dextra leuacq; accollitur oppidis. Celeberrima inter hūc & oceani orā in mediterraneo segeda: quæ augurina cognominat. Iulia quæ fidentia. Vrgao quæ alba. Ebura quæ cerialis. Siliberi quod liberini. Libida quæ clausa. Stici quod iulienfes. Vesci quod fauetia: singilia: hegua: auia: hebdanū: agla minor: hebura: castrauaria: episibriū: phonoua: illirico: ofca: efca: succabon: uditanū: tauatice uetus: obuia basterania: uergentis ad mare. Conuētus uero cordubēsis circa flumē ipsum offigi quod cognominatur laconium. Ilturgi quod forum iulium. Ipafturgi quod triumphale. Sitia &. xlii. mili. pass. remotū in mediterraneo Obulco: quod bonificense appellatur. Mox ripepora foederatorum. Sacimari talium onuba. Et dextra corduba colonia patricia cognominata. Inde primum nauigabili bethycæ. Oppida carbulo decimo. fluuius singulis eodē bethys latere incedens. Oppida hispalensis conuentus: celtica: uacamana: acria: ilipa cognomine illa italica. Et a leua hispali colonia cognomine romuliēsis. Ex aduerso oppidū offer: quod cognominatur iulia conslātia. Virgentiū quod Iuli genitor. Hippo caurastiarū fluuius menoba & ipse a dextro latere infusus. Ac inter æstuariā bethis oppidū nebrissa cognomine ueneria & colobona. Colonia ista quæ regia dicitur. Et in mediterraneo asida: quæ cæsariana. Singulis sigilis fluuius in bethyn quo dictum est ordine irrūpens asytiganam coloniā alluit cognomine augustam firmam. ab ea nauigabilis. Huius cōuentus sunt reliquæ coloniæ immunes tucci quæ cognominatur augusta gemella. Iteuci quæ uirtus iulia. Atubi quæ claritas iulia. Vrgao quæ genua urbanorum. Inter quæ fuit nunda cum Pompeii filio capta. Oppida libera asytigie uetus ostippo. Stipendiaria: callet: calucula: castragenna: ilipula minor: merucra: sucrana: obuacula: oningis. Abora prope monobā aninē & ipsum nauigabilem haud procul accedunt alontigiceli: alostigi. Quæ autem regio a bethycæ ad fluuium anantendit: extra predicta beturia appellatur in duas diuisa partes totidēq; gentes. Celticos qui lusitania attinunt. & hispalensis conuentus. Turdulos qui lusitaniam & tharraconensem accolunt: iura cordubam petunt. Celticos a celtiberis ex lusitania aduenisse manifestū est sacris lingua oppidorum uoculis sacrisq; cognominibus in bethycæ distinguuntur. Serica quæ dicitur fama iulia. Vertobrige concordia iulia. Segede restituta iulia. contribute iulia. Vcultunia cum: quæ & turiga nunc est. Lacimurge constantia iulia. Terefibus fortunales: & callensibus emanici. Præter hæc in celtica acimbro: arunda: arunci: turobrica: lastigi: alpeia: sepone ferippo. Altera beturia quam diximus turdulorum & conuentus cordubensis habent oppida non ignobilia. Arsam: mellariam: mirobicam regiones ofinthiadis lseponē. Gaditani conuentus ciuium romanorum. Regina latinorum regia. Carisa cognomine aurelia. Vrgaia cognominata castrū iulium. Itē Cæsaris salutarientis. Stipendiaria basaro: bellipo: barbesulula: ciprobassis: progallet: cappagū: oleatro: icocio brana: lisculasa: gūtiāsa: andorise. porro lōgitudine uniuersa eius prodidit. M. Agrippa. cccclxv. M. p. latitudinem. cclvii. M. sed cum termini carthaginem usq; procederent: quæ causa magnos errores cōputatione mensuræ sapius parit. Et dum alibi mutato prouintiarum modo alibi itinerum auctis aut diminutis passibus incubuere maria tā longo æuo alibi processere littora. Torsere se & fluminum aut correxere flexus. Præterea aliunde aliis exordium mensura est: & alia meatus. Ita fit ut nulli duo concinant.

Bethycæ longitudo & latitudo.

Ca.

II.

Ethycæ longitudo nunc a castulonis oppidi fine gadis. ccl. M. & a murgi maritimā ora. xxii. M. p. amplior. Latitudo a carteiana ora. ccxxvi. M. p. Agrippā quidem

LIBER.

in tanta uiri diligentia præterq; in hoc opere cura cum orbem terrarum urbi spectandum proponeret cæce errasse quis credatur. Et cum eo Diuū Augustū. Is namq; complexā ea porticum ex destinatione & cōmentariis. M. Agrippæ a sorore eius inchoatā peregit.

Hispania citerior.

Ca.

III.

Interioris hispaniæ sicut cum plurimum prouintiarum aliquantum uetus forma mutata est: utpote cum Pompeius magnus trophæis suis quæ statuebat in pyreneo. d. cccxvi. oppida ab alpihus ad fines hispaniæ ulterioris in ditionem a se redata te status sit. Nunc uniuersa prouintia diuiditur in cōuentus septem Carthaginensem: Tarracensem. Cæsargustanū. Cluniensem. Astrurū. Lucrēsem. Bracatū. Accedūt insule quarū mentione sepolitæ ciuitates: prouintia ipsa præter contridura aliis. cccxiii. continet oppida. In iis Colonias. xii. Oppida ciuium romanorum. xiii. Latinorū ueterum. xviii. Fœderatorum unum. Stipendiaria. cxxxii. Primi in ora bastuli post eos quo dicitur ordine intus recedente mentefani: oretani: & ad tagum carpentani: iuxta eos uaccei: uettones: & celtiberi atrebaci. Oppida ore proxima urci. Ascriptūq; bethycæ barea regio mauritanea: mox detania. Dein contestania. Carthago noua. Colonia cuius a promontorio quod Saturni uocatur Cæsariam mauritanæ urbem. clxxxvii. M. pass. traiectus. Reliqua in ora flumen tad r colonia imuni. Illi unde illicitanus sinus in eam contribuuntur icositania: Mox latinorū lucentium: dianium stipendiarium: fucro fluuius: & quondam oppidum. Cōtestanæ finis regio idetania amœno prætendente se stagno ad celtiberos recedens. Valentia colonia. iiii. M. pass. a mari remota. Flumen turrium: tantūdem a mari saguntū ciuium romanorū oppidum. Vridi nobile flumen idubeda regio ilergoanum ibacus annis naungabili cōmercio diues ortus in cantabris haud procul oppido iuliobrica. ccccl. Mil. pass. fluens: nauium per cclx. M. a uaria oppido capax quem propter uniuersam hispaniam græci appellauere iberiani. Regio celsitania flumē subi: colonia: Tarraco Scipionum opus sicut carthago paenorū Regio ilergetum: oppidum subur: flumen rubricatum: a quo lalerani & idigetes. Post eos quo dicitur ordine intus recedentes radice pyrenæi: ausetani: itani: lacetani. Perq; pyreneū ceretani. dein uascones. In ora autem colonia barcine cognomine fauentia. Oppida ciuiū romanorum beturo illuro. Flumen larnum blande fluens alba. Emporia geminum hoc ueterum incolarum & græcorum qui phocentium fuere soboles. Flumen ticher. Ab eo pyreneia Venus in latere promontorii alitero. xl. M. Nunc per singulos cōuentus reddētur insignia præter supradicta terracone disceptat: populi. xliiii. quorū celeberrimi ciuiū romanorum detrusani: hisgargitani. Latinorum ausetani: ceretani: qui iuliani cognominantur: & qui augustini: sedetani: gerundenses: gestorienfes: reari. qui iulienfes. Stipendiariorū aquacaldenses: onenses: betulonenses: Cæsargustana colonia imunis amine iberio affusa: ubi oppidum antea uocabatur faldyba. regionis reditanæ recipit populos. lii. Ex iis ciuium romanorum bellitanos: celsenses. Ex colonia calaturiganos: qui nasci cognominantur. Ilerdenses: fudaonum gentis iuxta quos sicoris fluuius: oscenses regionis uestetanæ: turiasionenses: Latinorum ueterum calscantenenses: ergauicenses: gracchuritanos: leonicenses: osfigerdenfes. Fœderatos tarragenfes. Stipendiarios arcobrienses: andolenses: arocelitanos: burfaonenses: calaguritanos: qui fabularenfes cognominantur. Complutenses: carenses: cincientes: cortoeses: daminitanos: larnenses: lusenses: spalenses: ilumberitanos: lacetanos: iubientes: pompolonenses: segisenses. Carthaginen conueniunt populi. lxii. exceptis insularum incolis. Ex colonia ac citania gemellesenses & libisofona cognomine feroaugustana: quibus duabus ius italiæ datum. Ex colonia faranienfe oppidani latii ueteris castulonenses: qui cæsariuenses appellantur. Setabitani qui auguliani ualerienfes. Stipendiariorū autē hi celeberrimi: albanenses: bastiani: cōfaburenfes: dianenses: egelestani: lorci tani: laminitani: mēfani: qui & oritani: mentefani qui & bastuli: oretani qui & germani cognominantur: caputq; celtiberiæ segobrigenses: carpētani: & roletani tago flumini impositi. Dein uicienses: uirgilienses. In cōuentū cluniensem uarduli ducūt populos. xiiii. ex qbus labanenses tantū noiare libeat. Turmodigi quattuor: in qbus segisamonenses: segisamaiulenses. In eundem conuentum carietes: & uennenses quinq; ciuitatibus uadunt: quarum sunt uelienfes: eodē pelleodeones celtiberorū quattuor populis: quorum numātini fuere clari sicut in uacceorū. xviii. ciuitatibus inter catinienses palatini: locobigenfes: caucenses. Nam in cantabris quattuor populis iuliobrica sola memoratur. In austrigonum decem ciuitati/

bus triciū & uirouesca: Areuacis nomen dedit fluius areua. Horum sex oppida raguntia & ibi xama: quæ nomina crebro aliis in locis usurpantur. Præterea segouia & noua augusta termes: ipsaq; diuina celtiberiæ finis. Ad oceanū reliqua uergunt uardulicq; ex prædictis & cantabri. Iunguntur iis asturum. xii. populi diuisi in austanos asturica urbe magnifica. In his sunt giri: pelici: atriæses: zoelæ. Numerus omnis multitudinis ad. cclx. M. liberorū capitum Lucensis cōuentus populorum est. xvi. præter celticos & leuanios ignominiosæ ac barbare appellationis. Sed liberorū capitū ferme. clxvi. Simili modo bracarū. xxiii. ciuitates. cc. lxxv. capitum: ex quibus præter ipsos bracaros iuballi: celerni: gallecti: equestici: querqueri citra fastidiū nominentur. Longitudo citerioris hispaniæ est ad finem castulonis apyreneo. d. cvii. M. pass. & ora paulo amplius. Latitudo a terracone ad littus olarsonis. cccvii. Et radicibus pyraei ubi cuneatur angustius inter duo maria paulatim deinde se pandens: qua contingit ulteriorem hispaniam tantūdeum & amplius latitudinem adiecit. Metallis pluribus: feris: aris: argenti: auri: tota ferme hispania scatet. Citerior & specularibus lapidibus Betyca & minio. Sunt & marmore lapidicinæ uniuerse hispaniæ. Vespasianus impator Augustus iactatus procellis reipu. latius tribuit. Pyrenæi montes hispanias galliasq; disternant promontorii in duo diuersa maria proiectis.

Narbonensis prouincia.

Ca.

III.

Arbonensis prouincia appellat pars galliarū: quæ interno mari alluit: brachata ante dicta ante uaro ab italia discreta alpiūq; saluberrimis romano imperio iugis A re siqua uero gallia latere septentrionali montibus gebina & urbibus agrorū cultu uirorū morūq; dignatione amplitudine opū nulli prouintiarū postferenda breuiterq; italia uerius q; prouintia. In ora regio fardonū intusq; consuranorū. Flumina techun uermodu brū. Oppida illeseberæ magnæ quondā urbis reuue uestigiū. Ruscino latinorū: flumen a tate pyreneo rubræsem permeas lacū. Narbo Martius decumanorū colonia. xii. M. passuū a mari distas. Flumina araris liria. Oppida de cetero rara præiacetib; stagnis agatha quodā massiliensiu & regio uolcarū testosagū. atq; ubi rhoda rhodiorū fuit. Vnde dictus multo galliarū fertilissimus rhodanus fluius ex alpius se rapiens per lemanū lacū: segnēq; descens ararim: nec minus seipso torrentē isaram & truentiā. Lybica appellantur duo eius ora modica. Ex his alterū hispaniense: alterū merapinū: tertiu idēq; amplissimū massalioticum. Sunt auctores & heracleā oppidū in hostio rhodani fuisse ultra fossam ex rhodano. c. passibus. Martii opere & nomine insigne stagnum. Astromela oppidum maritima auaricorum: superq; campi lapidei Herculis prælorum memoria. Regio anataliorum & intus desuuiatium cauarūq; Rursus a mari tricolorū & intus tricolorum. Vocōtorum & segouellaunorū: mox allogobrum ac in ora massilia græcorum phocentiū fœderata promotoriū zoachitarista portus regio clamarulicorū. Dein suelteri suprag; uerucini. In ora autē hæc theopolis massiliensiu forū. Iulio clauianorū colonia: quæ picēsis appellat: & classica annis siue argete. Regio oxibiorū: liganorū sup quos suebri quariates adunicates. At in ora opidum latinū antipolis Regio deciarium. Annis uarus ex alpiū monte cemenio profusus. In mediterraneo colonia arelate sex ranorū: betere septunianorum: arausio secundanorum. In agro cauarum ualentia: uienna allobrogū. Oppida latina aquæ sextiæ salubiorū: auenio cauarū: aptaulia uulgentiū alebecerorū appolinarium: alba heluorum: augusta tricastinorū: abatilia areabormannico macina bellio carcasum uulgarum testosagum cessero carbonthorathe: memororū: cenicenses: cabolestri: qui athlantici cognominantur. Forū Voconi. glaurum Liuii Leuteuani: qui & foronerontenses Nemausum aremicorum. Piscenæ ruteni: saginenses tholosani testosagii aquitanæ cōtermini atascodinitarii cononienses umbratici. Vocōtorum cluitari fœderatæ duo capita uasgo & lucus Augusti. Oppida uero ignobilia. xix. sicut. xxiii. nemausensibus attributa. Adiecit formulæ Galba imperator ex inalpinis aganticos atq; bodionticos: quorū oppidū dina. Longitudinem prouintia narbonensis. cccclxx. M. passus. Agrippa tradit latitudinem. cclxviii.

Italia tyberis roma campania.

Ca.

V.

Talia dehinc primū eius ligures mox hec truria: umbria: latium: ubi tyberina ostia & roma terrarū caput. xvi. mille pass. intervallo a mari. Volscorū postea littus: & campania: picentiū inde ac lucanū brutiūq; quo lōgissime iu meridiem ab alpiū pene lunaris iugis in maria excurrit italia. Ab eo græciæ ora: mox salentini: peduculi:

LIBER.

apuli: peligini: ferentani: marrucini: uesui: sabini: picentes: galli: umbri: hetrusci: uenetes: carni: iapides: istri: liburni. Nec ignoro ingrati ac legnis animi existimari posse merito: si breuit r atq; in transcurso in huc modū dicat terra omnium terrarū alūna eadē & parēs nūmi ne: deū electa quæ cælum ipsum clarius faceret: sparsa cōgregaret imperia: ritulq; moliret & tot populorum discordes ferasq; linguas sermonis cōmercio cōtraheret ad colloquia & humanitatē homini daret: breuiterq; una cōstatū gentiū in toto orbe patria fieret. Et qd agam tanta nobilitas oīum locorū quos quis attigerit: tanta rerum singularū: populorū q; claritas tenet. Vrbs Romana uel sola in ea & digna etiā festa ceruice facies quo tandem narrari debet opere? Et qualiter cāpaniæ ora per se fœlixq; illa ac beata amoenitas ut palam sit uno in loco gaudētis opus esse naturæ. Iam uero tota ea uitalis ac perēnis salubritatis cæli tēperies effusa fertiles campi & rā aprici colles: tam innotui saltus: tam opaca nemora. tam munifica siluarū genera: tot motū affatus: tanta frugū & uitū olearūq; fertilitas: tā nobilia pecori uellara: tot opima tauris colla: tot lacus: tot animū fontūq; ubertas totā eā perfundēs: tot maria portus: gremiūq; terrarū cōmercio parēs undiq; & tanq; adiuuandos mortales ipsa auida in mare peurres. Neq; ingenia ritulq; ac uiros & lingua manuq; superatas cōmemoro gētes: Ipsi de ea iudicauere græci genus in gloriā suam effusissimū quotā partē ex ea appellādo graciā magnā. Nimirū id quod in mentione cæli fecimus hac quoq; in parte faciendū est: ut quasdā notas ac pauca sydera attingamus. Legentes tū quāto mē minerint ad singula toto orbe ediferenda festinari. Est ergo solio maxime querno assimila ta: multo proceritate amplior q̄ latitudine in leuo se flectēs cacumine: & amazonicæ figura desinēs parmæ: ubi a medio excursu cynthios uocatur persinus lunatos duo cornua emittens leucopetram dextra: laciniū sinistra. Patet longitudine alpino fine prætonæ auguste p urbem capuā eq; cursu mēte rhegiū oppidum in humero eius situm: a quo ueluti ceruicis incipis flexus: decies cētēna & uiginti milia passuū multoq; amplior mensura fieret laciniū usq; nitalis obliquitas in latus digredi uideret. Latitudo eius uaria est: cccx. miliū inter duo maria inferū & superū: amnesq; uarū atq; arsiā: media ac ferme circa urbem ro mam ab hostio æterni annis in adriaticū mare influētis ad tyberina hostia. cxxxvi. & paulo minus a castronouo adriatici maris alpiū ad tuscū æquor. Haud ullo in loco. cc. in latitudi nem excedēs. Vniuersæ autē ambitus a uaro ad arsiā. xxx. milia passū. lviij. efficit. Abest a circundatis terris histria ac liburnia quibusdā locis. c. M. passuū. Ab epiro & illirico. l. Ab Afri ca minus. cc. ut auctor affirmat uarro. ab Sardinia. cccx. milia. a Sicilia. M. d. a cosica. min⁹ lxx. ab issa. l. Incedit per maria cæli regione ad meridiē quidē. Sed si quis diligenti subtilitate id exigat: inter sextā horam primāq; brumalē. Nunc ambitū eius urbesq; enumerabimus. Qua in re præfari necessariū est auctore nos Diuū Augustū secutores: descriptionēq; ab eo factā italiæ totius in regiones. xi. Sed ordine eo qui in littorū tractu fiet urbū quidem uicinitates oratione utiq; præpropere seruari non poq̄e. Itaq; interiori in parte digestio nem in litteras eiusdem nos secuturos coloniarum mensione signata: quas ille in eo p dicit numero. Nec situs originesq; persequi facile est. In gaunis liguribus ut ceteri omittā tur agro tricies dato. Igitur ab anne uaro nicea oppidum a massiliensibus conditū. Flumi uspado. Alpes populiq; in alpinis multis nobis: sed maxime capillati oppido uedianorū ciuitatis gemellio: Portus Herculi monoechi. Ligustica ora. Ligurū celeberrimi ultra al pes saluideceates: mox ubi: citra uenæ mesturi: sotibagieni: stari: elibi: uelli: aielli: eubur: tes: casmonates: ueliatēs: & quorū oppida in ora pxiā dicem⁹. Flumē rutuba: oppidū albiū: intemeliū: flumen merula: oppidū albinga unū portus uadū sabatiū: flumē porcifera: oppi dum genua: fluminis feritor: portus delphini. Tigulia intus & segesta tiguliorū. flumē ma tra liguriæ finis. A ergo autē supradictorū omnium apenninus mons italiæ amplissimus p petuis iugis ab alpiibus tendens ad siculū fretum. Ab altero eius latere ad padū annē italiæ ditissimū omnia nobilibus oppidis nitēt. Libarna dartona colonia: trira: barderat. Induffria: polentia: carrea: quod potentia cognominatur. Forofului quod ualētinum. Augusta uaoi ennorum. Alba ponpeia: asta aquæ scatiellorum. Hæc regio ex discriptione Augusti nona est. Patet ora liguriæ inter amnes uarum & magrā. cxxi. M. passū. adnectitur septimæ in qua hetruria est ab anne macra: & ipsa mutatis sæpe nominibus. Vmbros inde exegerē antiqui us pelasgi. Hos lydi: a quorum rege tyrreni: mox a sacrificio ritu lingua græcorum tursi sunt cognominati. Primū hetruriæ oppidū luna portu nobile. Colonia luca a mari recedēs

propriorq; ipsa inter amnes auferem & arnum orta a Pelope pisq; siue a tenucanis græca gente. Vada uolateranea: fluuius cecina populorum hetruscorum quondam hoc tantum litore. Hinc amnes prille: mox umbro nauigiorum capax & ab eo tractus umbria: portusq; telamon: cosa uolgentium a populo Ro. deducta grauisce castrum nouum: pyrgi: ca: retanus amnis & ipsum cære. Intus mil. pass. quattuor agilla a pelasgi conditoribus dictum alium phregna: Tyberis amnis a macra. cclxxviii. M. pass. Intus colonia: falisca argis orta (ut auctor est Cato) quæ cognominatur hetruscorum lucus Colonia: rusellana senensis: crito na: decetero aretini ueteres aretini fidentiores: aretini iulienfes: amitinenses: aquasenses cognomine taurini: blerani cer-tonienses capinates clusini noui clusini ueteres: fluētini prefluenti arno appositi: fesulæ: ferentinum: sciscenia hortanum: herbanum nepe. Nouem pagi præfecturæ claudæ Foro Clodix pistorium: perusia: suanēs saturnini qui æte aurinini uocabantur: subertani: scatones: tarquinienfes: thuscianienfes: uertulonienfes: uerentini escertini uolterrani cognomine hetrusci: uolsinienfes in eadem parte. Oppidorum ueterum nomina retinent agri crustinus: caetrinus. Tyberis antea tybris appellatus: & prius albulamedia fere longitudine appenini finibus aretinorum profluit tenuis primio nec nisi piscinis corruatus: emissusq; nauigabilis: sicuti tinna & glanis influentes in eum nouenorum ita conceptu dierum si nō adiuuent hymbres: sed tyberis propter aspera & confragosa. Ne sic quidem præterquā trabibus uerius quā ratibus longe meabilis fertur. p. c. l. M. d. nō procul tiferio perusia & orticulo: hetruriam ab umbris ac sabinis. mox citra. xlii. M. p. urbē uenientem agrum a crustumino: dein fidentate: latinumq; a uaticano dirimens. Sed intra tinnam & glanim duobus & xl. fluuiis auctus præcipuis autem nare & aniene: qui & ipse nauigabilis. Latium includit a tergo. Nec minus tamē aquis ac tot fontibus i urbem perductis. Et ideo quamlibet magnarum nauium ex italo malo capax rerum in toto orbe nascentium mercator placidissimus. Pluribus prope solus quæ cæteri in omnibus terris amnes accollitur aspiciturq; uillis. Nulliq; fluuiorum minus licet inclusis utrinq; lateribus: nec tamen ipsæ pugnat quamquā creber ac subitis incrementis: & nusquā magis quā in ipsa urbe stagnantibus. Quinimo uates intelligitur potius ac monitor actum semper religiosus uerius q; seuus. Latium antiquum a tyberi circios seruatū est. M. passum. l. longitudie. Tam tēnues primordio impetii fuere radices. Colonis sæpe mutatis tenuere alii aliis temporibus. Aborigines: pelasgi: archabes: de infidentate: latini: rutyli. Et ultra circios uolsci: osci: aufones unde nomen modo latii processit ad lirin aninem. In principio est ostia colonia a romão regē deducta. Oppidum laurentum locus solis indigeris. Amnis numicus. Ardea a Danæ per sei matre condita. Dein quondam aphrodisium antium colonia. Astura flumen & isula. Fluuius nympheus: clostra Romana Circēi quondam insula immenso quidem mari circūdata: sic creditur Homero) & nunc plane. Mirum est quod hac de re tradere hominum notitiæ possumus. Theophrastus qui primo externorum aliqua de Romanis diligentius scripsit. Nam Tehopompus ante quē nemo mentionem habuit urbem: duntaxat a Gallis captā dixit. Clitarchus ab eo proximus legationem tantum ad Alexandrum missam. Hic iā plus quā & fama circēiorum insulæ: & mensuram posuit stadia. lxxx. in eo uolumine quod scripsit Nicodoro atheniensium magistratui qui fuit urbis nostræ. cccclx. anno. Quicquid ē ergo terrarum præter. x. M. p. prope ambitus adnexum insulæ. post eum annum accessit ita aliud miraculum. A circēis palus pontina est quem locum. xxiiii. urbium fuisse Mutianus ter consul prodidit. Dein flumen ufens supra quod tarracina opidum lingua uolscorum anxur dictum. Ibi fuere amylea serpētibz deletæ. Deī lacus fadanus: caieta portus Oppidum formæ antiqua læstrigonum sedes. Ultra fuit oppidum pyra: colonia minturne lyri amne diuisa glanico appellato. Sinuessa extremum in adiecto lacio: quam quidem dixere sinopem uocitarant. Hinc felix illa campania est. Ab hoc sinu incipiunt uiriferi coles: & cumulētia nobilis succo per omnis terras inclyto: atq; (ut ueteres dixerē) sumum Liberi patris cum cerere certamen. Hinc setini & cecubi obtenduntur: gris. lis iunguntur salerni: caleni. Dein consurgunt massici: gaurani: furentiniq; montes. Ibi laborini campisternuntur: & in delicias alicæ epulantur mensis. Hæc littora fontibus calidis rigātur præterq; cætera in toto mari conchylio pisce nobili annotantur. Nusquā generosior oleæ liquor. Et hoc quoq; certamen humanæ uoluptatis tenuere osci: græci: umbri: tusci: campani In ora fauo fluuius. Vulturum oppidum cum amne. licernum: cumæ calcidium: misenum: por

LIBER.

rus baiarum: bauli: lacus lucrinus & auernus. Iuxta quem cimerium oppidum quondam: de i puteoli colonia dicarchia dicti postq phlegrei campi. Acherusia palus cumis uicina. Litore autem hoc neapolis chalcidensis: & ipsa parthenope a tumultu syrenis appellata. Hierculanum Pompei haud procul expectante monte uesuuio. Alluere uero farno amne ager nucerinus est: & vini. M. passibus a mari ipsa nuceria. Surrctum cum promontorio Mineruæ sirenum quondam sede nauigatione a circeis duo de. lxxx. M. p. patet. Regio ea a tyberis prima italix seruatur ex descriptione Augusti. Intus colonix capua a campo dicta a quibus: fuesa: uenafium: fora: theanum: fidicinum cognomine nola. Oppida abellinum: aricia alba longa: acerani: allifani: atinates: alterinates: anagnini: atellani: uerulani: arpinates: auxinates: auxellani: alfaterni. Et qui ex agro latino. Item hernico. Item labicano cognominari Bouille: calatia: calinum: calenum: capitulum: hernetum: cernetani qui mariani cognominantur. Corani a Dardano troiano orti. Cubulterini: castrimonienfes: cingulani: gabienfes In monte albano foro populienses. Ex falerno frusinates: ferentinates: freginates: frabaterni ueteres frabaterni noui: ficolenses: fregellani: foroappii forentani: gabini: iteranates: fuculanig & liriates uocantur. Ilionefes: lauini: norbani: nouentani: prenestini urbe quodam stephane dicta. Priuernates: serini: signini. fuesulani: telini: trebulani cognomine balimenses. Trebani: thusculani: uerulani: ueliterini. ulubrenses: uluarnates. superq roma ipsa: cuius nomen alterum dicere arcanis ceremoniarum nefas habetur: optimaq & salutari fide abolitum annuntiauit Valerius solanus: luitq mox penas. Nō alienum uidetur inferere hoc loco exemplum religionis antiquæ ob hoc maxime silentium institutæ. Namq Diua Angerona cui sacrificatur ad diem. xii. chalēdas ianuarii ore obligato obsignatoq simulacrum habet. Vrbē tris portas habentem Romulus reliquit: aut plurimis tradentibus credamus quattuor. Mœnia eius collegere ambitu imperatoribus censoribusq Vespasianis anno conditæ. d. cccxxviii. M. cc. xiii. M. Cōplexa montes. vii. ipsa diuiditur in regiones. xiiii. Compita singularū. cclxv. p. eiusdem spatii mensura corrente a miliario in capite romæ fori statuto ad singulas portas: quæ sunt hodie numero. xxx. ita ut. xii. portæ semel numerentur: præteraturq ex ueteribus. vii. quæ esse desierūt. Efficit passuum per directum. xxx. m. d. lxii. Ad extrema uero testorum cum castris prætoris ab eodem miliario per uicos omnium uiarū mēsurā colligit paulo amplius. lxx. m. passuum. Quod si quis altitudinem testorum addat: dignam pfecto æstimationem concipiat fateaturq nullius urbis magnitudinem in toto orbe potuisse ei cōparari. Clauditur ab oriente aggere tarquini Superbi iter prima opere mirabili. Nāq eum muris æquauit: qua maxie patebat additu plano. Cætero munita erat præcellis muris: aut abruptis montibus: nisi q expatentia testā multas addidere urbes in præter regione. Præterea fuere in latio clara oppida: satricum: pomeria: seaptia: piculum: politorium tellene: rufata: cecina: african: acrustumiani: meridia: medullum corniculum: saturnia ubi nūc Roma est. Antipolis quod nunc ianiculum i parte romæ: antena: camerium: collatia amiternum: norbe: fulmo: & cum his carnem in monte albano soliti accipere populi albenfes. Albanig: efolani: accienfes: abolani: nubetani: bolanicii: fuerani: coriolani: fidenates: coretii: hortenses: latinienfes: longani: manates: macrales: munienfes: olliculani: oclulani: pedani: polletaurini: querquetulā: sicā: sisolēses: roleriēses: rutienfes suimitaliueliēses: uenetulā: uicellenses. Ita ex antiquo latio. liii. populi interiēre sine uestigiis In campano autē agro stabiæ oppidum fuit usq ad. Cn. Pompeium & L. Catonem cons. ad pridie chalend. maii. quo die Sylla legatus bello sociali id deleuit: quod nunc in uillas abiit. Intercidit ibi & taurāia. Sūt & morientis scalini reliquæ. Præterea auctor est Antias oppidum lacinorum opiolas caputrum a. L. Tarquino rege: ex cuius præda capitolium is in fine incohauerit. A surretino ad filarum amnem. xxx. M. passus ager picentinus fuit: thuscorum templo iunonis argiuæ ab iafone condito insignis: Intus oppidum salerni: picentia. A filaro regio tertia & ager lucanus brutiusq incipit. nec ibi rara incolarum mutatio. Tenuerunt eum pelasgi: ænorrii: itali: morgetes: siculi græciæ maxime populi: nouissime lucani a sannitibus orti duce Lutio Opida pestum a græcis posidonia appellatum sinus pestatus: oppidum elea: quæ nūc uelia. Promontorium palinurum a quo sinu recedente traiedus ad coloniam regiam. c. M. passus proximum autē huic flumen melphes. Oppidum buxentum græciæ prius magna: nūc lucaniæ. Saus annis fuit & oppidum eodem nomine. Ab eo brutium littus: oppidum blanda: flumen balærum: portus parthenius: & phœcentium sinus uibonenfis locus clamptiæ.

Oppidum tempha: a græcis temphese dictum. & crotoniensium terina: sinusque ingens terinus
Oppidum consentia. Intus in peninsula fluuius acheron: a quo oppidani acherotini. Hippo
quod nunc uibonem valentiani appellamus. Portus Herculis: Metaurus amnis: Tarentū
oppidum: portus Horelitis & meddua. Oppidum scyleum. Cratis fluuius pater (ut dixere)
scyllæ. Dein colonia regia. Siculum fretum: ac duo aduersa promontoria ex italia cenis. Ex
sicilia pelorum xii. stadiorum interuallo. Vnde rhegium. xliii. passuum. Inde apenini silua
promontorium leucopetra. xii. M. passibus. Ab ea loci cognominati. li. a promontorio ze
phyro absunt a silaro. ccc. iiii. M. Et includitur europæ sinus primus in eo quem maria nun
cupant. Vnde irrumpit atlanticum ab aliis magnum: qua intrat porthmos a græcis a nobis
gaditanum frutum cum intrauit. Hispanum quatenus hispanias abluit. Ab aliis ibericum
aut balearicum: Mox gallicum: ante narbonensem prouintiam: hinc ligusticum. Ab eo ad
siciliam insulam thuscum quod ex græcis alii notium: alii tyrrhenum: e nostris plurimi in
ferum uocant. ultra siciliam quod est ad salentinos aufonium polybius appellat. Eratosthe
nes autem inter hostium oceani & sardiniam quicquid ē sardoum. Inde ad siciliam tyrrhe
num. Ab hac cretam usque siculum. Ab ea creticum. Insulæ per hæc maria primæ omnium pi
tyusæ a græcis dictæ a frutice pieno: nunc ebusus uocatur: utraq; ciuitate fœderata angu
sto freto interfluente. patent. xlii. M. passibus absunt a diano. lxx. stad. totidem dianiū per
continentem a carthagine noua. Tantumdem a pityusis in altum baleares duæ: & fueronē
uersus colubraria. Baleares funda bellicosas græci gymenefias dixerunt. Maior. c. m. p. est lon
gitudine: circuitu uero. cccclxxx. M. Oppida habet ciuium romanorum palinam & polen
nam latinorum ciuium: & tucini quod fœderatum bochorū fuit: ab ea. xxx. m. p. distat me
nor: longitudine. lx. m. circuitu. cl. m. passuum. Ciuitates habet labonē saniferam: magnonē
a maiore. xii. passuum in altum abest capraria: insidiosa naufragiis: & e regione palinæ ur
bis meraria ac triquadra patria Hannibalis. Ebusi terra serpentes fugat: colubraria parit.
Ideo infesta omnibus nisi ebusitanam terram inferentibus: græci ophiufam dixerunt. Cuni
culos ebusus gignit populates balearium messes. Sunt aliæ. xx. ferinæ paruæ mari uado
so. Gallia autem hinc ora in rhodoani hostio metina: mox quæ blasctōus uocatur: & stecha
des auicinis massiliensibus dictæ propter ordinem quo sitæ sunt: erunt nomia singulis pro
te: mese: quæ & pōponiana uocatur: tertia hype. Ab iis sturium: phœnice: philarero: & leria
aduersum antipolim: in quā uergoani oppidi memoria.

De corsica.

Ca.

VI.

N ligustico mari est corsica: quam græci cyrnon appellauerunt: sed thusco propior
a septentrione in meridiem proiecta: longa passuum. cl. M. lata maiore ex parte. l.
Circuitu. cccxxii. m. Abest a uadis uolaterranis. lxii. m. p. Ciuitates habet. xxxiii. &
colonias: marinam a Mario deductam: aleriam a dictatore Sylla. Citra est oglasā. Ultra ue
ro. lx. m. passibus a corsica: planaria specie dicta æqualis freto: ideoque nauigiis fallax: aptior
gorgona & capraria: quam græci ægilon dixerunt. Item igilium & dianium quam artenuisiā
ambe contra cosanum litus & contra litus uaponæ: meneria: colubraria: uenaria ilua: cū
ferri metallis circuitu. c. m. p. a populōia. x. M. a græcis ætalia dicta ab ea planasia. xxxix. m.
Ab iis ultra tyberina hostia in antiauo stura: mox palmaria sinonia: aduersum formias pon
tiæ. In puteolano autem sinu pandataria: prochita nō ab æneæ nutrice: sed quia profusa ab
ænarā erat. Aenaria ipsa a statione nauium Aenæ ab Homero inarimæ dicta a græcis py
thecusa: non a symiarum multitudine (ut aliqui existimauerunt) sed a figulinis doliariorum.
Inter pausilipium & neapolim meagris: mox a surrento. viii. m. passibus distans Tyberii pri
cipis arce nobiles capræ circuitu. xl. m. p. ex in leucothea. Extra quem conspectum pelagus
africam attingens. Sardinia minus. ix. m. passibus a corsicæ extremis etiā angustias eas
arcentibus insulis paruus: quæ cuniculariæ appellantur. Itemque pintonæ fossiæ a quibus fre
tum ipsum taphros nominatur.

De Sardinia.

Ca.

VII.

Sardinia ab oriente patens. clxxxviii. m. passuum ab occidente. clxx. milia a meridie
lxxiiii. milia a septentrione. cxxii. Circuitu. d. lxii. milia. abest æ africa calaritano pro
montorio ducenta milia. a gadibus. lxiii. habet & a gorditano promontorio duas
insulas quæ uocantur: Hercules & fulcheri enosin: a calaritano ficariam: Quidam haud p
cul ab ea etiā beleridas ponunt: & collodem: & quam uocant hieracam. Celeberrimi i ea
c ii

LIBER.

populorum ilienfes: falari: corfi. Oppidorum. xliii. sulchitani: ualentini: neapolitani: bocen-
fes: calaritaniciuium romanorum: & norenfes. Colonia autē una: quæ uocatur ad turrim
libyfonis. Sardiniam ipsam Timeus sandalioti appellauit ab effigie soleæ. Myrsilius ichnu-
sam a similitudine uestigii. Contra pestanum sinum leu casia est a syrene ibi sepulcra appella-
ta. Contra ueliam pontia & isacia: utraq; uno nomine ænotrides: argumētum possesse ab
ænotriis italia: & contra uibonem paruæ quæ uocantur ithacesiæ ulixis specula.

De Sicilia.

Ca.

VIII.

Erum ante omnes claritate Sicilia Sicania a Thucydide dicta: Trinacria a pluribus
u. aut triquetra a triangula specie. Circuitu patens ut auctor est Agrippa. d. cxviii. m.
passibus: quondam brutio agro cohærens. mox interfuso mari auulsa. xii. m. in lon-
gitudinem freto. In latitudinem autem. cx. d. iuxta coloniam regia ab hoc debiscēdi argu-
mento thegium græci nomē dedere oppido in margine italiae sito. In eo freto est scopulus
scylla. Item carybidis. Mare uorticosum. Ambo clara scuitia. Ipsi triquetra: ut diximus
promontorium pelorus uocatur aduersus scyllam uergens in italiam. Pachynum in græ-
ciam. cxliiii. m. ab eo distante peloponneso. Lilybeū in africanam. clxxx. m. interuallo a mercu-
rii promontorio: & a calaritano sardinia centum uiginti. m. Inter se autem hæc promon-
toria late distant. hispatiis. Terreno itinere. a peloro pachynum. clxvi. m. passuum. In-
de lilybeum. cc. m. Inde pelorum. clxx. m. coloniae ibi urbes ac ciuitates. lxxii. A peloro ma-
re ionium ora spectante oppidum messana ciuium romanorum: qui manertini uocantur.
Promontorium drepanum: colonia taurominium. quæ antea naxos. Flumen afines. mons
ætæna nocturnis miris incēdiis. Crater eius pater ambitu stadia. xx. Fauilla taurominium ca-
tanam usque peruenit feruens. Fragos uero ad maronem & gemellos colles. Scopuli tres.
cypocuma. Portus ulixis. Bolonia catina flumina symethus terias. Intus lestrigoni campi.
Oppida leontini: megaris: amnis panthagies. Colonia syracusæ cum fonte arethusa. Quam
quæ & temenitis: & acchidemisa: & megea: & cyane militiæ fontes in syracusano potantur.
agro portus nauastachus: flumen florus promontorium pachynum: a qua fronte siciliæ
flumen hirminium. oppidum camarina: fluuius gelas: oppidum agregas: quod agrigentū
nostri dixerunt. Thermae colonia: annes agathema therypsa celinus. Oppidum lilybeum: ab
eo promontorium drepana: mox crux. Oppida pannormus: solinium: hymeta cum fluuiio
cephaleidi: seleuntinum: agathyrnum: tyndaris colonia: oppidum myle. Et unde cœpimus
pelorus. Intus latinæ conditionis centuripini: nepini: segestani. Stipendiarii assorina ætēses
agerini: acēstēsi: acēstēsi: bidini: citariarini: drepanitani: argēstini: acēstēsi: ericini: entelle-
tini: nerini: edini: eguini: gelani: galateni: halefani: enneses: hybleēses: hebritenses: herbēses:
hebulenses: halicenses: hadranitani: macarenfes: hypanenses: ierenfes: mutrustani: magela-
lini: murgentini: muticenses: menanini: naxinonii: petini: paropini: teraphitenses: semellita-
ni: sefcherini: selinuntii: simetii: hilarenfes: tiffinenfes: triocalini: triracienses: zanclei messeni-
orum. Horum in siculo freto sunt insule in africanam uersæ gauros melita a cæcina. lxxxiii.
m. passibus a Lilybeo. cxiii. confirma erōnesos: cerenie: galatha: lepadusa: æthusa quam alii
ægusam scripserunt. Bucion ætnæ: & aseleunte. lxxv. m. offeades: contraq; paropinos ufer-
ca. Citra uero siciliam ex aduerso metauri amnis. xxii. ferme passuum ab italia. vii. æoliæ ap-
pellata. Eadem liparorum & ephēstiades a græcis: a nostris uulcani. Aeoliæ q; Aeolus ilia
cis temporibus ibi regnabat.

De lipara.

Ca.

VIII.

Ipara cum ciuium romāorum oppido dicta a Liparo rege: qui successit Aeolo an-
tea longina uel meligonis uocitata abest. xii. m. p. ab italia ipsa circuitu paulo mi-
nori. Inter hanc & siciliam altera antea therasia appellata nunc hiera: quia sacra uul-
cano est. Colle in ea nocturnas cuomere flāmas. Tertia strongyle a lipara mille passus ad ex-
ortum solis uergens: in qua regnauit Aeolus: quæ a lipara liquidiore flāma tacum differt.
Cuius fumo quinati flaturi sint uentri trido prædiscere incolæ traduntur. Unde Aeolo
uento paruisse existimatum. Quarta didyme minor quam lipara. Quinta eriphusa: Sexta
phœnicusa pabulo proximarum relicta. Nouissima eadēq; minima euonymus. Hactenus
de primo europæ sinu.

De locris italiae fronte.

Ca.

IX.

a Locris italiae frons incipit: magna græcia appellata in tres sinus incendens aufonii.

maris quoniam aufones tenuere primi. patet. lxxxii. M. passuum ut auctor est. Varro. Plerique. lxxii. M. fecere. In ea ora flumina innumera: sed memoratu digna loconus: sagra. & uestigia oppidi caulonis: mystia consilinum castrum: carcinum: quod esse longissimum italiae promontorium aliqui existimant. Dein scyllaceus: & scolagium scyllaceum: & scyletū ateniensibus cum conderent dictum: quem locum occurrens thermeus sinus peninsulam efficit: & i ea portus qui uocatur castra Hāmbalis: nusquam angustiore italia. xl. M. passuum latitudo est. Itaque Dionysior maior intercensam eo loco adicere siciliae uoluit. Amnes ibi nauigabiles carinas: rotalus: semirus: arocha: targines. Oppidum incus: petilia: mons clibanus: promontorium lacinium cuius ante oram insula. x. m. p. a terra dioscoron. altera calypsus quam ogygiam appellasse Homerus existimatur. Præterea tirisferanus amœlessa. ipsū a caulone ab. ite. lxx. m. passibus prodidit Agrippa.

Secundus europæ sinus.

Ca.

X.

Lacinio promontorio secundus europæ sinus incipit: magno abitu flexus: & acroceranio epyri finitur promontorio: a quo abest. lxxv. m. passibus. Oppidum cortro annis neethus: oppidum thurium inter duos annes cratin & sybarim: ubi fuit urbs eodem nomine. Similiter est inter sirion & acrin heraclea aliquando syris uocitata. Flumina thalandrum: casuentum. oppidum metapontum: quo tertia italiae regio finitur. Mediteranei brutiorum aprustani tantum. Lucanorum autem hinc atinates: buxetini: eburini: grumentini: potentini: fontini: syrini: tergilani: urfentini: uolentani: quibus numestranum iungitur. Præterea interisse thebas: lucanas Cato auctor est. Et mardoniam lucanorum urbem fuisse Theopompus in qua Alexander epirotes occubuit. Connequitur secunda regio amplexxa hipinos: calabriam: apuliam: salentinos. cel. M. sinu qui tarentinus appellatur ab oppido laconum in recessu hoc intimo sito contributa eo maritima colonia: quæ ibi fuerat. Abest. cxxxvi. m. p. a lacinio promontorio aduersam ei calabriam. l. peninsulam emittens. Græci messapiam a duce appellauere. Et ante peucetiam a Peucetio Oenotri fratre. In salentino agro inter promontoria. c. M. passuum intersunt. Latitudo peninsule a tarento brundisium terreno itinere. xxxii. M. passibus patet: multoque breuius a portu salina. Oppida per continentem a tarento uaria. cui cognomen apule: messapia: alerium. In orauero senonum gallipolis: quæ nunc est anxax. lxxii. M. passibus a Tarento. Inde. xxxiii. M. promontorium quod acran iapygiam uocant: quo longissime in maria excurrit italia. Ab eo hasta oppidum & hydruntum. x. M. ac. ix. M. passuum: ad discrimen ionii & adriatici maris: quæ in græciam breuissimus transitus. Ex aduerso apollonia oppido latitudie intercurrentis freti. l. non amplius passuum. Hoc intervallum pedestri continuare transitu pontibus iactis, primum Pyrrus epiro rex cogitauit. Post eum. M. Varro cum classibus Pompeii pyratice bello præfret. Verumq; alia impedire curæ. Ab hydrunte soletum desertum. Dein fraterium: portus tarrentinus: statio militum lisipia: balesium. celium. Brundisium. l. M. passuum. Ab hydrunte: in primis italiae portu nobile ac uelut certiore transitu: sicuti longiore excipiente illyrica urbe dirrachio. cxxx. M. tractu brundisio continetur pediculorum ager nouem adolescentes torideas uirgines ab illyriis xiii. populos genuere. Pediculorum oppida rhudia: stegnapia: barion ante iapyx a Dedali filio a quo & iapygia: amita padus: aufidus ex hipinis montibus canusium præfluens. Hinc apulia dauniorum cognomine a duce. Diomedis focero. In qua oppidum salapia Hāmbalis meretricio amore inclutum. Siapontum uria: annis cerbalus Dauniorum finis. Portus agasus. Promontorium montis gargania: salentino siue iapygio. cxxxiiii. Milibus passibus ambitur gargani porus garnæ: lacus pantanus: flumen portuosum frento teanum apulorum. Itemq; latinū: diternia: tiræus. anis. Inde regio frentana. Ita apulorum genera tria. Tæia a duce Gares. Lucæ q subacti a chalcante tenuere loca: quæ nunc tenent etinates. Dauniorum præter supradicta colōia: Luceria: uenusia. Oppida canusium: harpi aliquando hargos hippium Diomede condente. mox hargirippa dictum. Diomedes ibi deleuit gentes monadorum dardorumq; & urbes duas: quæ in prouerbii ludricum uerttere apinani metaicram. Cætera intus. In secunda regione hipinorum colonia una beneuentum auspicius mutato nomine: quæ quondam appellata maleuentum aufeculani: aquiloni: abellinates cognomine protropi: compfani: caudini: ligures: qui cognominantur cornelani: & qui bebiani: ucellani: de culani: alerini: abellinates: cognominati marsi: atrani: ecani: alfellani: artinates: arpani: uorcani: collatini: corienfes:

c iii

LIBER.

clade romana canenses: dirini: forentani: genufina: herdorienfes: irini: larinaces cognomine frentani: etinates: ex gargano matcolai: nerecini: matini: rubustini: fuluini: strapelini: turma: rini: uibinates: uenufini: ulurtini. Calabrorum meditaranei egerini: bututinenfes: deciani: brubestini: narbonenfes: stulnini: rutini. Salentinorum aletini: basterbini: neretini: uelen: tini: uereni.

Regio italix quarta.

Ca.

XI.

Equitur regio quarta gentium uel fortissimarum italix in ora fretanorum a tifer no flumē trinum portuosum. Oppida bistonium: buca: ortona: atepus amnis. In: tus anaxini cognomine frentani: carentini: supernates: & infernates: lanuēfes. Mu: ricinorum tearini: Pelignorum corfinienfes: superequani fulmonenfes. Marforum anax: tini: atinates: fucentes lucentes: marrui. Albentium alba ad fucinum lacum. Aequiculano: rum eliterini: carseolani. Vestinorum angulani: penienfes: peltuinates: quibus iunguntur aufinates: cismontani. Sānitium quos fabellos & græci faunitas dixere. Colonia bouianū uetus: & alterum cognomine undecumanorum: aufidenates: esernini: fagi: fugali: ficolen: fes: sepinales: treuentiates. Sabinorum amitermini: curenfes: forum Decii: forum nouū: fi: denates interaminates: nufini: nomentani. reatini: trebulani qui cognominantur mutuesti: & qui fuffenates: tyburtes: parinates. In hoc situ ex aquiculis interiere comini: radiates: ace: dici: alfaterni. Gelianus auctor est lacu fucino haustum marforum oppidum alchippe con: ditum a Marſya duce lydorum. Item urticinorum in piceno deletum a Romanis Valeria: nus Sabini (ut quidam exiſtimauere) a religione & decorum cultu ſeuini appellati uelinos: accolūt lacus roſcidis collibus. Nar amnis exauit illos ſulphureis aquis. Thyberim ex his: petens replet e monte, fiſcello labens iuxta uacunæ nemora & reate in eoſdem conditus. At ex alia parte anio in monte trebanorum ortus lacus tris amoenitate nobiles qui nomē: dedere ſub laqueo deſert in Tyberī. In agro reatino cutylia lacum in quo fluctuet inſula: italix umbilicum eſſe. M. Varro tradit. Intra ſabinos latum eſt: a latere picenum: a tergo: umbria apenninis iugis ſabinos utrinq; uallantibus.

Quinta regio.

Ca.

XII.

Vinta regio piceni eſt quondam uberrimæ multitudinis. ccc. lx. M. picentium in ſi: dem Ro. populi uenere. Orti ſunt a ſabinis uoto uere ſacro. Tenuere ab atero: anne ubi nunc ager hadrianus: & adria colonia a mari. vii. M. paſſuum flumen uo: manum: ager prærutianus palmenſiſq;. Item caſtrum nouum: flumen batinum: turentum: cum anne: quod ſolum liburnorum in italia relidum eſt. Flumina albulates: ſuinum: he: luinum quo finitur prærutiana regio: & picentium incipit. Cupra oppidum: caſtellum fir: manorum: & ſuper id colonia aſculum piceni nobiliſſima. Intus nobana. In ora eluana: po: tentia: numana a ſiculis condita. Ab iſſdem colonia ancon appoſita promontorio cumero: in ipſo ſteſſentis ſe ore cubito a gargano. clxxxiii. m. paſſibus. Intus aufinates: ueregrani: cingulā: cupreſes cognomine mōti: ſalariēſes: pauſulā: pylienſes: ricienſes: ſeptempedani: tollentinales triacenſes cum urbe ſaluia: polentini.

Sexta regio.

Ca.

XIII.

Vngitur hic ſexta regio umbriam complexa: agrumq; gallicum circa Arimanum: i Anconæ gallica ora incipit: togata gallia cognomine ſiculi & liburni pluſimi eius: tractum tenuere in primis palmenſem: prærutianum adrianumq; agrum. Vmbri: eos expluere: hos heturria: hanc galli. Vmbriorum gens antiquiſſima italix exiſtimatur: ut: quos umbrios a græcis putent dictos: quod inundatione terrarum hymbribus ſuperſuiſ: ſent. Trecenta eorum oppida tuſci debelaffe reperiuntur. Nunc in ora flumen eſis: ſenega: lia: metaurus fluuius: colonia ſanū fortūæ: piſaurum cum anne. Et intus hiſpellum tuder: Decetero amcrini: artidates: aſirinales: aruates. eſinates: camertes: caſuentini: carſulani: do: iates cognomine ſalentini: fulginates: foroſflaminenſes. foro iulienſes cognomine concubiē: ſes: firobremitian: foroſempronienſes: inginini: interānates cognomine hartes: meuanates: muanienſes: mattilicates: narnienſes: quod oppidum nequinum antea uocitatum ex nu: cerini: cognomine fauonienſes: & camellani: otriculani: ortani: pitulani cognomine piſuer: tes: atali: mergentini: peſtini: ſetinates: ſarſcinates: ſpolentini: ſuareani: ſeſtinates: ſuillates: adinates: trebriates: tuſcicani: tibernates: cognomine tyburini: & alimentarenſes: ueſtonica: tes: urbinates cognomine metaurenſes & ahhortenſes: metionenſes: uindinates: uiuentani

III.

In hoc situ interiere feliginates: & qui clusolum tenuere. supra interranani & sarantes cū oppidis acerris quæ uasfræ cognominabatur. Turocelo quod uetiolum. Item solinnates: funates: fallienates. Apiennates interiere & arienates cum crinouolo: & uscidicani: & plan genfes: pilates: cælastini. Ameriam superscriptam Cato ante Persei bellum conditam an nis. d. cccclxiii. prodidit.

Octaua regio.

Ca.

XIII.

Ctaua regio determinantur Arimino: pado: apennino. In ora fluuius crustumium
o Ariminum Colonia cum amnibus Arimino & aprusa. Fluuius hinc rubico quondā finis italix. Ab eo sapis: & uitis: & æmo. Rauenna sabinatorum oppidum cum amne besede ab Ancone. cii. M. p. nec procul a mari umbrorum brutium. Intra coloniam Bonna fessina uocitata cum princeps hetturix esset. Brixillum: Mutina: Parma. Placentia. Op pida Cesena: Claterna: foroclodii: liuii: Poduli treuentinorum: Corneli: licini. Fauentini: fidentini: otensini: padimates: regienses a Lepide: solonates: saltus qui galliani cognominā tur: aquinates: tancitani: uelates cognomine ueteri: regiates: urbinates: In hoc tractu interie runt boii: quorum tribus. cxii. fuisse auctor ē Cato. Item senones qui cōperant Romam.

De pado flumine.

Ca.

XV.

Adus gremio uesuli montis celsissimum in cacumē elati finibus ligurum gabien
p norum uisendo fōte profluens condēscq se cuniculo: & in forouibensiu agro ite rū exortiens: nulli amniū claritate inferior: a græcis dictus eridanus: ac pœna Phæ rontis illustratus. Augetur ad canis ortus liquatis niuib: agris quā nauigiis torretior: nil tamē ex rapto sibi uendicans. Atq ubi liquit agros. ubertate largior. ccc. passibus a fōte ad dens meatu duodenonagita. Nec amnes tantum apēninos alpinosq nauigabiles capiens: sed lacus quoq imēnsos in eum sese exonerantes omni numero. xxx. flumina i mare adria ticum defert. Celeberrima ex iis apēnini latere iactum: tanarum: trebiam placentinum: taze niciam gabillū: sculcernam: rhenum. Alpium uero sturam: morgum: duras duas: sessiten: ticinum: lambrū abduā: ollium: mintium. Nec alius amniū tam breui spatio maioris incre menti est. Vrgetur quippe aquarum mole: & in pfundum agitur. Grauis terræ quāq dedu ctus in flumina: & fossas inter rauennam altinūq passuū. cxx. M. tamē quia largius uomit septem maria dictus facere. Angusta fossa rauennā trahitur: ubi padulā uocatur: quondā messanicus appellatus. Proximū inde hostium magnitudinē portus habet: qui uatreni di citur. Quo Claudius Cæsar e britānia triūphans pgradi illa domo uerius quā naue itrauit hadriā. Hoc ante eridanū hostium dictū est: ab aliis spireticū ab urbe spira: quæ fuit iuxta: pualens & delphicis creditum ē thesauris cōdita a Diomede. Auget ibi padū uatrenus am nis ex forocorneliēsi agro. Proximū idē hostiū caprasia: deī sagis deī uolane: qd ante alane uocabatur. Omnia ea fossas fluminūq primi asagi fecere tusci egesto amnis ipetu per trās uersum in hadrianorum paludes. quæ septem maria appellantur: nobili portu oppidi tusco rum hadriæ: a quo hadriacū mare ante appellatum. quod nunc hadriaticū. Inde hostia a ple na carbonaria ac fossiones philistinæ: quod alii tartarū uocant. Omnia ex philistinæ fosse abundatione nascentia accedentibus arefi ex tridētinis alpius & togifono ex patavinorū agris. Pars eorum & proximū portū facit brundulū sicut edronē mediaciua ac fossa clodia. His se padus miscet: ac per hæc efunditur plerūq: ut in ægypto nilus quod uocāt delta: triquetraq figuram in alpes atq oram maris facere proditur stad. ii. M. circuitu. Pu det a græcis italix rationē mutari. Metrodorus tamē Sceptius dicit. Quoniam circa fontē arbor multa sic piceaq pedes gallice uocetur padum: hoc nomē accepisse. Ligurum quidē ligua amne ipsum bodincū uocari: quod significet fundo carētē. Cui argumēto adest oppi dum iuxta industria uetusto nomine bondicomagū: ubi precipua altitudo incipit.

De italia transpadana regio. ix.

Ca.

XVI.

Ranspadana appellatur ab eo regio nona tota in mediterraneo: cui maria cūsta flu tuoso alueo importat. Oppida uibi forum: segusio: Colonia ab alpiū radicibus augusta taurinorū antiqua ligurū stirpe: inde nauigabili pado. Dein salforū augu sta ptoria iuxta geminas alpiū fauces graias atq pœnias. His pœnos: graiis Hercule trā sisse memorant. Oppidum eporedia sybillimis libris a po. ro. condi iussum. Epore dicas enī galli bonos equorū domitores uocant. Vercellæ libitiorum ex salis ortæ: nouaria ex uerta macoris uocōtorū: hodieq pagus. Nō (ut Cato existimat) ligurum ex quibus leui & mari

c iiii

LIBER.

ci condidere ticinum nō procul a pado. Sicut boii transalpes profecti laudē ponpeiā. Insul-
bres mediolanum. Oroborum stirpis esse comū atq; bergomū & liciniforū: & aliquos cir-
ca populos auctor est Cato: sed originē gentis ignorare se faceret: quam docet Cornelius
Alexander ortam a grācia interpretatione etiā nominis vitā in mōribus. In hoc situ iterit
oppidum orobiorū barra: unde bergomates Cato dixit ortos etiānum prodente se altius q̃
fortunatius situ. Interiere & caturi gens insubrum exules: & spira supradicta. Item melpū
opulentia praeipuum: quod ab insubribus & boiis & senonibus delctum est eo die quo ca-
millus ueios cepit: ut nepos Cornelius tradit.

Venetia decima regio.

Ca.

XVII.

Equitur decima regio italīe hadriatico mari apostita: cuius uenetia. Fluuius Silif ex
montibus taurisanis. Oppidum alrinum: flumē liquentia ex montibus opiterginis
& portus eodem nomine: colonia cōcordia: flumē & portus romatinum tilianentū
maius minusq; anasū quo uaramus defluit: alfa: natifo cū turro pfluēte aquileā. xii. M. pas-
a mari sita. Carnorū hāc regio iūctaq; regioni lapidū: amnis timau? castellū nobile uno pu-
cinū. Tergestinus sinus: colonia tergeste. xxx. M. iii. M. ab aquileā: ultra quā sex milia pas-
suū formio amnis. Ab Rauēna. clxxxix. pas. antiquus auctē italīe terminus. Nūc uero istriae
q̃ cognominatā tradū a flumīe istro i hadriā ad effluēte e danubio amne eodēq; istro ex ad-
uerso padī fauces cōtrario eorū percussu mari interiecto dulcescēte pleriq; dixere falso &
Nepos Cornelius ēt padī accola. Nullus. n. ex danubio amni i mare adriaticū efūdatur. De-
ceptos credo quoniā argo nauis flumine in mare hadriaticū descēdit: nec pcul tergeste. nec
iam cōstat quo flumine. Humeris trauectam alpes diligētiore tradunt. Subiisse autē istro
deinseo: dein nauaporto: cui nomen ex ea causā ē inter hemoniam alpesq; exorienti.

De istria.

Ca.

XVIII.

Stria ut peninsula excurrit. Latitudinē eius. xl. M. pas. circuitum uero. cxxii. M. p.
didere quidam. Item adherentis liburniae & fanatici sinus. Alīi liburniae. clxxx. M.
Nōnulli in fanaticū sinū iapidiam pmouere a tergo istriae. cxxx. M. pas. Deī libur-
niam. cl. M. fecere. Tuditanus qui domuit istros in statua sua ibi inscripsit ab aquileā ad ti-
cium flumen stad. cc. M. Oppida istriae ciuium Romanorum agida parentium. Colonia pos-
la: quā nunc iulapietas quondam a colchis condita. Abest a tergeste. c. M. n. p. mox opidū
nexantium: & nunc finis italīe fluuius arsia. Polam ab ancona traiecit. cxxx. M. pas. est. In
mediterraneo regionis decimae. colonia cremona: brixia cenomānorū agro. Venetorum
autem mari a cestā & oppida a cælum patauium: opitergium: beluium: Vicētia: Mātua tuf-
corum transpadum sola reliqua. Venetos Troiana stirpe ortos auctor ē Cato. Cōmanos
iuxta mastiliam habitasse. In uolsis fertini: & tridentini: & beruenses. rhetica oppida rho-
tū: & euganeorum Veronā iulienfes carnorū. Dein quos scrupulose dicere non atti-
neat: alutraēses: asseriates: stamonienfes: uanienfes: ruli cognomine culici foroiulienfes co-
gnomine transpadani: floretani: nedinales: quarqueni: taruifani: cogienfes: uaruā. In hoc si-
tu interiere per oram iramina: pellaon: passitium: ex uenetis atina & cælina carnos: segeste:
& oera. Tauriscis noreia. Et ab aquileā ad duodecimum lapidem delctum oppidum etiā in
iūto senatu. a. M. Claudio. L. Marcello. L. Pifo auctor est. In hac regione & xi. lacus inelyti
sunt: amnesq; eorum partus aut aluūni si modo acceptos reddunt: ut abduam larius: tici-
num uerbanus: micium benacus: ollium sebinus: lambrum: eupilis: omnes in colas padī. Al-
pes in longitudinem. x. M. pas. patere a supero mari ad inferum. Cælius tradit. Timagene-
xxii. M. pas. deductis in latitudinem. Cornelius Nepos. c. M. T. Liuius tria. M. stadiorum
uterq; diuersis in locis: Nam centum milia excedunt aliquando ibi germaniā ab italia sub-
mouent. nec. lxx. m. explent: reliqua sui parte glaciis ueluti naturā providentiam. Latitua-
do italīe subter radices earum a Varro per uada sabatia taurinos: comum: Brixam Veronā
Vicentiam: opitergium: aquileiam: tergeste: polā: arsiā. d. cxxlii. m. p. colligit.

De alpihus & gentibus alpinis.

Ca.

XIX.

Ncolae alpium multi populi: sed illustres a pola ad tergestis regionem secusses: su-
boerini: atali menocaleni: iuxtaque carnos quondam taurisci appellati: nunc
norici. His contremini rheti & uindelici omnes in multas ciuitates diuisi. Rhetos
thuscorum prolem arbitrantur a gallis pulsos duce Rheto. Verso deinde italiam peñore al-
pium latini iuris euganeae gentes: quarum oppida. xxxiiii. enumerat Cato. Ex iis triupilini

uenalis cum agris suis populis. Dein canuni: compluresq; similes finitimis attributi: muniti
 ciptis. Leponticos: & salafos tauriscæ gentis idem cato arbitrat. Ceteri fere Ieponticos
 relictos ex comitatu Herculis interpretatione græci nominis credunt: præstis intra sin'
 alpium niue membris eiusdem & graios fuisse positos in transitu. Graiarum alpium inco-
 las præstantesq; genere euganeos inde tracto nomine. Caput eorum stheonos: rhetorum
 uenonenses: saruencetq; ortus rheni annis accolunt. Lepontiorum qui uiberi uocatur fō
 rem rhodani eodem alpium tractu. Sunt præterea latio donati incolæ: ut ostodurenses: &
 finitimi centrones: cortianæ ciuitates: eturi e liguribus orti: uagiæni: ligures: & qui monta-
 ni uocantur. Capillatorumq; plura genera ad confinium ligustici maris. Non alienum ui-
 detur hoc loco subiicere inscriptionē e tropheo alpiū quæ ita est. Imperatori Gæsari Dⁱ
 uisilio Augu. pontifici maximo imper. xiiii. tribunitiæ potestatis Senatus populuscq; ro. q.
 eius ductu auspiciisq; gentes alpinæ omnes quæ a mari supero ad inferum pertinebant
 sub imperiū po. ro. sunt redactæ. Gentes alpinæ deuictæ: triupilini canuni uenotes: uenonē-
 tes: hi farci: breuni: naunes: focunates: uindelicorum gentes: quattuor consuanetes: uiru-
 cinates: licates: catrenates: abisfutes: rugulsci: suanetes: collucones: brixentes: le pontii: iube-
 ri: nauuates: seduni: uaragri: salassi: actia uones: medulli: ucenni: caturiges: brigiani: fontio-
 tii: brodiotti: nemaloni: edenates: eubiani: ueamini: gallicæ: triulati: cēini: uergūni: egui/
 turi: nemeturi: oratelli: uerusi: uclauini: suetri. Non sunt adiectæ cottinæ ciuitates. xii. quæ
 non fuerant hostiles: sed item attributæ municipiis lege pompeia. Hæc est italia diis sacra
 he gentes eius: hæc oppida populorum. Super hæc italia quæ. L. Aemilio Paulo. C. Stati-
 lio Regulo conf. nunciato gallico tumultu sola sine externis ullis auxiliis: atq; etiam tunc
 sine transpadanis equitum. lxxx. mil. peditum. d. cc. mil. armauit. Metallorum omniū ferti-
 litate nullis cedit terris. Sed interdictum id uetere consulo patrum italiæ parci iubentiū.

Illyricum.

Ca.

XX.

Rfia gens liburnorum iungitur usq; ad flumen titium. Pars eius fuere mentores:
 a hynani: encheleæ: dudini: & quos Callimachus peucetias appellat: nunc totū uno
 nōle illyricum uocatur generatim populorum pauca effatu digna aut scelicia no-
 mina. Conuentum scardonitanum petūt iapides: & liburnorum ciuitates. xiiii. e quibus la-
 cinienfes: sculcinos: brunistas: orbonēses nominare non pigeat. Ius italicum habent eo cō-
 uentu alutæ: fanates a quibus sinus nominat. Lopsi: uarubari: iunumetq; asseriates: & ex
 insulis isferinates curitæ. Ceterum per orā oppida anefactio: aluona: flamonæ: tarsatica: se-
 ma: lospica: ortoplyma regiū: argirūtum: coriniū: enona ciuitas: paufinus: flumē telaulun:
 quo finitur iapidia. Insulæ eius sinus cum oppidis præter supra significata: absyr ttiū: arba:
 tragurium: issa: fortunata: paros ante: rursus in continente colonia iadera: quæ: apola. clx.
 mil. pass. adest inde. xxx. Meccolentum insula. xviii. hostium titii fluminis.

Liburnia.

Ca.

XXI.

Ibournia finis & initium dalmatiæ scardona in anne ea. lxii. mil. p. a mari. Dein rariota
 rum antiqua regio: & castellum rariota. Promontorium Diomedis: uel ut alii peni-
 sula Hilis circuitu. c. mil. pass. traguriū ciuium romanorū marmore notū siculi. In
 quem locum Diuus claudius ueteranos misit. Salona colonia ab iadera. cc. xxii. mil. passuū.
 Petunt in ea iura iuribus descriptis indecurias. ecc. lxii. dalmatæ. uiginti duo. decuni. ccx.
 xxix. ditiones. sexaginta nouē. mæzei: quinquaginta duo. sardiates. In hoc tractu sunt burnū
 mandertium: tribulium. Nobilitata præliis castella petunt ex insulis stati: colentini: separi:
 epetini. Ab his castella piguntia: raraneum: narona colonia. Terii conuentus a salona. lxx.
 ii. mil. pass. appositæ cognominis sui fluuio a mari. xx. mil. passuū. M. Varro. lxxxix ciuitates
 eo uenditasse auctor est. Nunc prope soli noscuntur cerauri decuriis. xxiiii. diuersi. xvii. de
 sititates ciii. doceleates. xxxiii. deretini. xiiii. de remistæ. xxx. didari. xxxiii. gli ditiones. xliiii.
 melcomani. xxiiii. nares. cii. scirtari. lxxii. ficulotæ. xxiiii. Populatoresq; quodā italæ uardei.
 nō amplius q. xx. decuriis. Præter hos tenere tractum cum cæci. partheni: hamasi: marst/
 hitæ: amisthæ A narone anne. c. mil. pass. abest epidaurū colonia. Oppida ciuiū ro. rhiziniū.
 aseriniū: butuauiū: olchiniū: quod antea colchinū dictū est a colchis cōditū: annis dirimo-
 superq; eum oppidū ciuiū romanorū scodra a mari. xix. mil. pass. Præterea multorū græciæ
 oppidorum deficiens memoria: necnon & ciuitatum palidarum. Eo namq; tractu fuere la-
 beates: enederudini: fassæ: grabei: pprieq; dicti illyrii: & taulanti: & pyrei. Retinet nomen.

LIBER.

in ora nympheum promontorium. Lyssum oppidum ciuium ro. ab epidauro. c. M. pass.
Macedonia. Ca. XXII.

Lyso macedonia prouintia: gentes parthini: & a tergo eorum diffaretæ. Mōtes cā
a dauiæ adyrachio. lxxix. mil. passuum. in ora uero ciuium ro. Epidamniū Colonia
propter in auspiciatum nomen a romanis dyrrachiū appellata. Flumen aous a quib
busdam cas nominatum. Apollonia quondam corinthiorum Colonia. iiii. M. pass. a mari
recedens. Cuius in finibus celebre nympheū accolunt barbari amantes & belliones. At in
ora oppidū oricum a colchis conditum. inde initium epi. Montes acrocerauni: quibꝫ hūc
europa: determinauimus sinum. Oricum a salentino italix promontorio distat. lxxxv. M.
pass. a tergo carnorum & lapidum qua se offert magnus ister.

Norici. Ca. XXIII.

Hætus iunguntur norici: Oppida eoz uirunū: cela: taurinia: aguntū: uiuana: monia:
claudia: fluuium soluenſe. Moricis iunguntur lacus peiso: deferta boiorum. iam ta
men Colonia Diui Claudii Sabaria: & oppida carambaria iulia.

Pannonia. Ca. XXIII.

Abitantur inde glandifera pannoniæ qua mitescentia alpium iuga per medium illy
ricum a septentrione ad meridiem uersa molli in dextra ac leua deuoxitate con
sident.

Dalmatia. Ca. XXV.

Væ pars ad mare hadriaticum spectat appellatur Dalmatia & illyricum supradictū
q. Ad septentriones pannonia uergit: finitur inde danubio. In ea colonix uiona ſci
ſcia. Amnes clari & nauigabiles in danubium fluunt dranus & noricis uiolentior.
Sauus ex alpihus carnici placidior. cxv. mil. passuum interuallo. Drauus per ferretes: sera
pillos: iafos: sandrizetes. Sauus per colapia nos breucolq. Popularum hæc capitæ: præterea
ariuaces: afali: amantes: belgites: carthari: cornacates: erauisci: hercuniates: latouici: oferia
res: uarciani: monſclaudius. cuius in fronte ſcordiſci. intergo tauriſci. insula in sauo metu
barris amicarum maxima. Præterea amnes memorandi colapis in sauum influens iuxta
ſiſciam gemino alueo insulam ibi efficiens quæ segestica appellatur. Alter amnis bacunt
us in sauu ſirmio oppido influit: ubi ciuitas ſirmienſium & amantinorum. inde quadra
gintaquinq. milia passuum taurunum ubi danubio miſcetur ſaus. Supra influunt ualda
nus urpanus. & ipsi non ignobiles.

Mesia. Ca. XXVI.

p. Annonia iungitur prouintia quæ mesia appellatur ad pontum usq. cum danubio
decurrens. Incipit a confluentē supradicto. in ea dardani: celegeri: tribali: trimachi:
maſi: thraces: pontoz contermini in ſcythæ. Flumina clara dardanus margis pingi
us: timachus ex rodope: oescus ex hemo: utus escamus: ieterus: Illyrici latitudo qua maxi
ma est. cccxxv. mil. passuum colligit. Longitudo a flumine arſia ad flumen prinium. d. ccc.
mil. a drinio ad promontorium acrocerauniū. clxxii. mil. Agrippa prodidit uniuersum hūc
sinum italix illyrici ambitus. xiiii. mil. In eo duo maria quo distinximus siue inferum siue
ionium in prima parte. Interius hadriaticum: quod superum uocant. Insulæ in ausonio ma
ri præter iam dictas memoratu dignæ nullæ. in ionio pauca calabro litorē ante brundusi
um: quarum obiectu portus efficitur. Contra apulum litus diomedeæ conspicua monumē
to. Diomedis. Et altera eodem nomine a quibusdam theuthria appellata. Illyrici ora mille
amplius insulis frequentatur natura uadosi: maris æstuariſq. tenui alueo interculantibus.
Clare antea hostia timau calidorū fontiu cum æstu maris crescentiu iuxta istrorū agrū.
Cissa pullariæ & absyrtides graiſ dictæ a fratre medeæ ibi interfecto: nunc absyrtiu iux
ta eas electridas uocauere: in quibus proueniret ſucinum: q. illi electrum appellant uanica
tis græce certissimum documentum. Adeo ut Liſſa quas earum designent: haud unq. con
stiterit. Contra iader est illa quæq. appellatæ cōtra liburnos cretæ aliquot. Nec pauciores
trucones liburnicæ. Celadusſæ intraluriū bubus & capris laudata batriſa ciuium roma
norum reliqua: & cum oppido pharia. Ab his corcyra melana cognominata cum gnidorū
oppido distat. xxii. mil. pass. Inter quam & illyricum melta. Vnde catulos meliteos appellari
Calimachus auctor est. xxii. mil. pass. Ab ea. iiii. mil. elaphites. In ionio autem mari ab arico.
mille mil. pass. Sazonis piratica ſtatione nota.

III.
CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER QVARTVS.

Sinus claritatis litterarum & omnis fabulositatis.

ERTIVS europæ sinus acrocerauniis incipit montibus: finitur helle
sponto: amplectitur præter minores sinus. xix. xxii. M. passuum. In eo
epirus a carnania: ætholia: phocis: locris: achaia: messenia: laconia: argo
lis: megaris: attica: boetia. Iterum ab alia mari eadem phocis & locris:
doris: phthiotis: thessalia: magnesia: macedonia: thracia. Omnis græcie
fabulositas: sicut & litterarum claritas ex hoc primum sinu effulsit.
Quapropter in eo paululum cōmorabimur. Epiros in uniuersum ap-
pellata acrocerauniis incipit montibus. In ea primi chaones a quibus chaonia. Dein thespro-
ti: antigonenses: locus aornos: & pestifera aubus exalatio. Cestrini: perhebi: quorum mōs
pindus: cassopei: driopes: sella: pelopes: molossi: apud quos dodonei iouis templū oracu-
lo illustre. Tomarus mons centum fontibus circa radices Theopompo celebratus.

Epirus.

Ca.

I.

Pirus ipsa ad magnesiā macedoniāq; tendens a tergo suo deffarethas suprad-
ictos liberam gentem mox feram dardanos habet. Dardanis leuo tribali præten-
tur latere. Et mæsiæ gentes a fronte iunguntur: mediæ ac beneseleæ: quibus thra-
ces ad pontū usq; pertinentes. Ita succinta rhodopes: mox & hemi uallat excellitas. in epi-
ri ora castellum in acrocerauniis chimera: sub eo aquæ regiæ fons. Oppida meandria. Ce-
stria: flumen thesprotia: uestimius colonia butrotū: maximeq; nobilitatus ambricius sin-
fauibus spaciosum æquor accipiens. Longitudinis. xxxix. M. pass. Latitudinis. xv. milia. In
eum defertur amnis acheron & acu thesprotiæ: acherusia profluens. xxxvi. mil. pass. inde &
mille pedum ponte mirabilis omnia sua mirantibus. in sinu oppidum ambracia. Molosso-
rum flumina alphas: arathus. Ciuitas anaetoria. Lacus pandosia. Acarnania quæ antea eu-
retis uocabatur. Oppida heraclea: chius. Et in ore ipso colonia Augusti actum cum tem-
plo Apollinis nobili: ac ciuitate libera nicopolitana. Egressos sinu ambracio in ionium ex-
cipit leucadium litus. promontorium leucates deus sinus: ac leucadia ipsa peninsula quod
dam neritis appellata opere acolarum abscisa a continenti ac reddita uentorum statu con-
geriem harenæ accumulantiū: qui locus uocatur diorectus stadiorum longitudine triū
Oppidum in ea leucas quondam neritum dictum. Deinde acarnanum urbes halyzia: as-
cus: argos: amphilocheum cognominatum. Amnis achelous e pindo fluens atq; acarnaniā
ab ætolia dirimens: & artemicam insulam assiduo terre inuectu continenti annexens.

Ætolia.

Ca.

II.

Etolorum populi athamanes. tyniphei: epirimenfes: prhebi: dolopes: marages: atre-
ces: a quibus atrax amnis iohio mari infunditur. Ætoliæ oppidum calidon est se-
ptem milium quingentorum passuum a mari iuxta euenum amnem. Dein marina
molycrea: cuius a tergo chalcis & mons est prasus. At in ora promontorium antiriū: ubi ho-
stium corinthiaci sinus minus mille passuum latitudine influentis: ætolosq; dirimentis a
peloponneso. Promontorium quod contra procedit appellatur rhion: sed in corinthiaco si-
nu. Oppida ætoliæ naupaetum: eupalimna & in mediterranea pleuron: halisarna. Montes
clari in dodone tomarus: in ambracia acranos. in acarnania aracynthus: in ætolia achaton:
panetolium: madimium.

Locri.

Ca.

III.

Roximi ætolis locri qui cognominantur ozolæ imunes. Oppidū canthem. Portus
p apollinis pestis. Sinus chrisæus. Intus oppida argon: eupolea: pestum: calanissus. Vl-
tra cirrhei phocidis campi: oppidum cirrha: portus caleon: a quo septem milia pas-
suum introrsus liberum oppidum delphi sub monte pernafo clarissimi in terris oraculi Appoli-
nis. Fons castalius. Amnis cephalus profluens delphos: ortus in lileia quondam urbe. Præte-
rea oppidum chrysa & cum ulensibus antycira: nauolocum: pyrtha: amphisa imunis: tricōe:
trycornibus: myrena: regio tanlis appellata. Dein in intimo sinu angulus boetiæ alluitur
cum oppidis gynnis: thebie quæ corsicæ cognominatæ sunt iuxta heliconē. Tertium ab
hoc mari boetiæ oppidum page: unde peloponnesi profilit ceruix.

Peloponnesus.

Ca.

III.

LIBER.

Elopōnesus apie ante appellata pelafgia & península haud ulli terræ nobilitate post
 p. ferenda inter duo maria ægeū & ioniu platani filio similis ppter angulosos inces-
 sus circuitu quingērorū sexagintatū mil. pas. colligit auctore isidoro. Eadē per
 sinus pene tantūdem adicit. Angustia unde pcedit isthmus appellatur. In eo loco irrumpē-
 tia e diuerso quæ dicta sunt maria a septentrione exortu eius omnē ibi latitudinē uorando:
 donec cōtrario in cursu æquorū tantorū in.v.mil.pas. interuallo exesis utrinq; laterib; an-
 gusta ceruice pelopōnesum cōtineat hellas. Corinthiacus hinc:illinc saronicus appellatus
 sin⁹. Leche hic cēchre:illuc angustiarū termini lōgo & ancipiti nauū ambitu:quas magni-
 tudo plaustris trāsuehi phibet. Quā ob causam pfouere nauigabili alueo angustias tenta-
 uere Demetrius rex dictator Cæsar. C.princeps. Domitius Nero infausto ut omniū patu-
 it exitu incepto. Medio hoc interuallo q; isthmi appellauius applicata colli dubitat. Co-
 lonia corinthus:añā epyrrha dicta sexagenis ab utroq; litore stadiis e sūma sua arce quæ
 uocatur acrocorinthus. In qua fons pyrene diuersa duo maria prospiciant. lxxxvii.mil.pa.
 ad corinthiacū sinū traiectus est patras a leucade. Patras colonia in longissimō promonto-
 rio pelopōnesi condita ex diuerso ætolia & fluminis e ueni minus mille passuum ut dictū
 est interuallo. In ipsis faucibus sinum corinthiacum. lxxxv.mil.pas. in lōgitudinem usq; ad
 isthmum tramittunt.

Achaia.

Ca.

V.

Chaiæ nomen provincie ab isthmo incipit: antea egialos uocabat propter urbes
 a in litore per ordinem dispositas. Prime ibi quas diximus leche corinthiorū por-
 tus. Mox olisus pellaneorū castellū. Oppida helice:bura: in quæ refugere haustis
 rioribus sytion:egira:egion:erineos:Intus cleone:hilic:palinhormus portus. Demōstra-
 tuncq; iam rhiū:a quo promōtoriu quinq; miliū passū ab sunt patre:quas supra memora-
 uimus. Locus fere in achaia nouē montiū scio esset. Notissimus fons cynothoe. Vltra pa-
 tras oppidū olenū. Colonia dyme:loca buprassum hormone:promontorium auraxus:cyl-
 lae sinus:promōtoriu chelonates. inde cyllenem duorū miliū passū castellum philū. Quæ
 regio ab Homero arethuse dicta postea a sophis:inde eliorum ages:qui añā epiæ uocabat.
 Ipsa elis in mediterraneo & apilo. xii.mil. passibus. Intus delubru olympi louis ludorum
 claritate fastus græciæ cōplexum. Pisa eorum quōdā oppidū præfluente alpheo amne. Ac
 in ora promontoriū ichthis. Amnis alpheus nauigabilis prope sex oppida. Aulon brepion:
 promontorium platanodes. Omnia hæc ad occasum uersa. Ad meridiē autē cyparissius si-
 nus cum urbe cyparissa. lxxii.mil.pas. circuitu. Oppida pilos:metone:lucus:elis:pmontoriū
 acritas:sinus asineus ab oppido alinæ:coroneus a corona. Finiuntur tenero promontorio.
 Ibi regio messenia duodeuiginti montium amnis pamifus. Intus autem ipsa messene:itho-
 me:æchalia:arenæ:præleon:thron:dorion:zancleuariis temporibus clæxa. Huius sinus cir-
 cuitus. lxxx.mil. pass. Traiectus uero. xxx. milia. Dehinc a tenaro ager laconicus liberæ gē-
 tis:Et sinus circuitu ducenta sex milia:traiectu. xxxix.mil. Oppida tenarū: amiclæ: pheræ:
 leuttra: & intus sparta:teherāne. Atq; ubi fuere cardamii:lepitame:antiane:locustireæ:ege-
 rania. Mōs taygetus:amnis eurotas:sinus ægilodes. Oppidū psammathus. Sinus cytheates
 ab oppido. Ex quo ad cretā insulam certissimus cursus. Omnia autem maleo promōtorio
 includuntur. Qui sequitur sinus ad scylleū argolicus appellatur traiectu quinquaginta
 milia pass. Idem ambitu centū septuaginta duo milia. Oppida boea epidaureus liera cognos-
 mine. Sarax:ciphanis portus:annes inachus:erastinus:inter quos argos hippū cognomina-
 tum. Supra lacū lernē a mari quadringētis milibus nouēq; additis milibus micenæ: & ubi
 fuisse tyrintha tradunt: & locus mātinea:montes artemius:apefanthus:asterion:parparus:
 aliq; undeciq; numero. Fontes niobe:amymōe:psammate. A scylleo ad isthmū. clxxvii. M.
 passibus oppida harmione:trocene coriphassum appellatū:quæ alias inachiū alias diplū
 argos. Portus chenitas:sinus saronicus olim guerno nemore redimitus. Vnde ei nomē ita
 græcia antiqua appellatē quercū. In eo epidaurū oppidū Aesculapii delubro celebre. Pireæ
 um pmontoriū:portus antedus:& bucephalio:& quas supra dixeramus cencræ. Isthmi ps
 altera cum delubro Neptuni quinquēnalibus indyto ludis. Tot sinus pelopōnesem orā
 lancinant:tot maria allatrant. Siquidem a septentrione ionium irrumpit:ab occidente sicu-
 lo pulsatur. a meridie cretico urgetur: ab oriente brumali ægeo: ab oriente solstitiali myr-
 too quod a megarico incipiens sinu totam atticam alluit.

De Archadia.

Ca.

VI.

III.

Editerranea eius archadia maxime tenet undiq; a mari remota: initio drymodis:
mox pelagis appellata: Oppida eius: prophis: mantinea. symphalū: tegca: antigo-
 nea: orchomenū: phineū: pallantiū. unde palatiū romæ. Megalepolis: catina: bocali-
 um: crânō: parrhasiæ: thelphusa: menala: here: phile: pallene: pincina: tehelegre: arcalie: par-
 themiū: elec: methy driū: enisphe: macistū: lampadia: clitoriū: cleōe. Inter quæ duo oppida re-
 gio ne mea: est thembinamia uocitata. Montes in archadia phloe cum oppido. Item cyllē-
 ne: lyceus. In quo lycei iouis delubrum. menalus: arthemisus: perthenius: lāpheus nonacris.
 Præterq; ignobiles octo. Amnes ladon e paludibus: phineus & erimanthus e monte eius-
 dem nominis in alpheū defluens. Reliquæ ciuitates in achaia dicendæ: alithrei: ab ea te-
 purgentes: pereate: paregenite: tortuni: tiphani: triusi: trirenses. Vniuersæ achaia liberta-
 tem. Domitius Nero dedit. Peloponnesus in latitudine a promontorio maleæ ad oppidum
 rhegeum corinthiaci sinus. clx. milibus passibus patet. At ad in transuersum ab elide epi-
 daurū. cxxv. milibus. Ab olympia argos per archadiā. lxxviii. milibus. Ab eodē loco ad phli-
 unta dicta mensura est. cl. miliū passuū. Vniuersa autē uelut pēfante equorū incurfus natu-
 ra in mōtes sex atq; septuaginta attollitur. Græcia & Attica. Ca. VII.

Bisthmi angustius hellas incipit: a nostris græcia appellata. In ea prima attica antiq;
atus atte uocata. Attingit isthmū parte sui quæ appellatur megaris a colonia megara
 e regione pagarū. Duo hæc oppida excurrēte peloponneso sita sunt utraq; ex parte
 uelut in numeris helladis pagi. clii. mil. passibus & amplius egosthenenses cōtributi mega-
 rensisibus. In ora autē hac portus schenos. Oppida duo crenion syronia saxa septē milia lon-
 gitudine: geranea: megara: elcusin. Fuere & enoa & probalinthos: quæ nunc non sunt. Ab
 isthmo quinquaginta duorū miliū passuū pyreus & phæra portus duorū miliū passuum
 muro recedētibus athenis iuncti. Libera hæc ciuitas: nec indaga ullius præconiū ampli-
 ta claritas superfluit. In attica fontes cephisia: larine: calliroe: nemee: crunos. Montes brilef-
 sus: ægialus: icarius: hymetus: lycabettus: lacus selinos. A pireo quadraginta duobus milib;
 passibus funiū doriscū promōtorium. Polypostere: braurō: ion quōdā oppida. Rhānos pa-
 gus. Marathon campus. Triassus oppidū: miletū & oropus in confinio boetiæ. Cuius an-
 thedon onchestos: thespie liberū oppidū: lebedea. Nec cedentes athenis claritate: quæ co-
 gnominatur boetiæ thebæ duorū numinū. Liberi atq; herculis ut uolunt patria: & musis
 natale in nemore heliicone assignant. Datur & his thebis saltus citheron amnis ifimenius.
 Præterea fontes in boetia cædipodia: psammare: dice: epigranea: aretusa: hip pocrene: ag-
 ganippe: gargaphie. Mōtes extra prædictos micalessus: adilius: acontius. Reliqua oppida
 inter megara & thebas leuthra: haliartus: plateæ: phææ: aspledon: hile: tisbe: erithre: glissa:
 cophe. Iuxta cephisum amnē lamie & anichie: medion: phligone: grephis. corone: acharo:
 In ora autē intra thebas ocale: etheon: iolcos: schenos: peteon: hyrie: mycalessus: hyreseon:
 pteleon: olyros. Tanagra liber populus. Et in ipsis faucibus euripi quæ facit obiectu insule.
 euboæ aulis capaci nobilis portus: boetos hyantas antiquitus dixerunt: locri deinde pygme-
 nidi cognominatur olim leges appellati: per quos amnis cephisus defertur in mare. Oppi-
 da opuns: unde opontinus sinus: ginusæ phocidis. In littore unū daphnus. Introrsus autē
 larisæ: clatea: & in ripe cephisus: ut diximus: lileæ delphosq; uersenemis & hyampolis. Rur-
 sus in locorū ora: in qua larymna: troniu iuxta quod boagrius amnis defertur in mare. op-
 pida naricum: alope: scarpia. Postea maliacus sinus ab incolis dictus in quo oppida halcyōe:
 econia: phalerna. Doris deinde in qua sparcos: erimeū: bolō: pindus: cythinū. Doridis a ter-
 go mons est oetha. Sequitur mutatis sæpe noibus hemonia. Eadē pelagicu argos. Hellas
 eadem thessalia: & dropis semper a regibus cognominata. Ibi genitus rex nomie græcus a
 quo græcia. Ibi Hellenes a quo hellenis. hos eodē Homerus tribus nominibus appellauit
 mymidonas & hellenas & acheos. Ex iis phthiotæ nominantur dorica accolent es. Eorum
 oppida echinus in faucibus sperchii fluminis. Thermopylaru mangustia. Quo argumento
 tui. mili. passuum in heraclea trechin dicta est. mons ibi calidromus. Oppida celebria hellas.
 halos: lamia phthia: arne.

Thessalia.

Ca.

VIII.

in thessala autem amnis orcomenus minilus antea dictus. Et oppidum alimon ab
 aliis elimon: atrax palamna fons hiperia. Oppida thebæ aquarum a tergo pierus
 ad macedoniam protenditur: larissa: gomphi: thebæ: thessalia: nemus pteleon: si-

LIBER.

nus pagasicus. Oppidū pagasa: idem postea demetrias dictum: tricea. Pharsalici campi cum ciuitate libera crānon iletia. Montes phthiotidis nympheus quodā topiario naturæ opere spectabilis. Buzigeus: donacefa: bromius dalphus: achimaron: athamas: stephæ. In thessalia sunt quattuor atq; triginta montes quorum nobilissimi cerceti: olimphus: pierus ossa: cuius ex aduerso pindus & othris laphytarum sedes ad occasum uergentes. Ad ortus pelios omnes theatri modo inflexi caucatis ante eos septuaginta quinque urbibus. Flumina thessaliæ apidanus: phœnix: enipheus: onochonus: laminissus. Fons uexcis. Lacus bebeis: & ante cunctos claritate peneus ortus iuxta gomphos: interq; ossam & olympiū nemorosa cōualle defluens quingentis stadiis dimidio eius spatio nauigabilis: in eo cursu tempe uocatur quinq; miliū paussuum longitudine: & ferme sex latitudine ultra uisum hominis atq; tollentibus se dextera leuāq; leniter couexis iugis. Intus sua luce uiridante allabitur: peneus uiridis calculo amœnus circa ripas gramine: caronus auiū concētu. Accipit amnē orcon: nec recipit: sed olei modo supernatantē (ut dictū est ab Homero) breui spatio portatū abdicat. Pœnales aquas dirisq; genitas argenteis suis misceri recusat.

Magesia.

Ca.

IX.

Thessaliæ annexa magnesias est: cuius fons libetra. Oppida ormenium: pyrrhametō: olizon: promontorium sepias. Oppida castiana: spalaria. promontorium eantiū. Oppida melibœa: rhibus: et in fine hostium penei. oppidum omoliū: orthet: hesie: pelinathocum: achre: cricon: crānon: acarne: dorion: melite: phila: ceponio: Epiri: achata: Artice thessaliæ in porrectum longitudo quadringentorum octaginta miliū passuū traditur. Latitudine. cclxxxvii. milium.

Macedonia.

Ca.

X.

Acedonia postea. cl. populorū duobus incluta regibus quodāq; terrarum imperio: emathia antea dicta. Hæc ad epiroticas gentes in solis occasum recedēs post terga magnesias atq; thessalia infestatur a dardanis. Partem eius septentrionalem pœnia ac pelagonia protegunt a tribalis. Oppida egle: in quo mesepelire reges. Berœa & in regione quæ pieria appellatur a nemore egidiū. In ora heraclea. flumen apilas: oppida phina: oloros. Annis haliat modo. Intus halorix: allei: philacet: cyrrhestæ: thyrisei. Pella colonia. Oppidum stobici ciuium ro. Mox antigone europus ad axium amnem eodēq; nomine amnis per quod rhedias fluit: scydra: phordea: emiona: gorgidone. Mox in ora ichne fluuius axius. Ad hunc finem dardani: treres pieres: madonia accolunt. Ab hoc amne pœnia gentes: parocci: heordenses: halmiopi: pelagones: mygdones. Montes rhodope: scopius: orobellus. Dein præiacente gremio terrarū areusi: antiochenes: idomenenses: doberienenses: trienses: allatenses: accaristenses: morilli: garreti: lyncestæ: enoriœni: & mantini liberi: atq; orestæ conia: bullidenses: edienenses: xylopolite: cotisei: liberi: heraclea: scyntiga: tymphæi: coronei. In ora sinus macedoni Oppidum calastia: & intus phileros: lethe. Medioq; flexu littoris, thessalonice liberæ conditionis. Ad hanc dirrachio: cxliii. miliū passuū thermæ. In thermico sinu oppida dicea: padina: dera: scione: promontorium chanastræ. Oppida palene: phlegra. Qua in regione montes hypsizorus: epitus: althione: leuomne. Oppida nifos: phryx: cleon: meande: & hippalexis: histhmo quodam potidea: nunc cassandria colonia: athemus: olypius sinus metiberna. Oppida ifcella: ampelos: torone: soggo: kedes: fretumq;. Mons athon quem Xerxes rex persarum continenti absidit in longitudine passuū mille quingentorū. Mons ipse a planiciæ excurrit in mare. lxxv. milia. passuum. Ambitus radices. cl. mili. colligit. Oppidum in cacumine fuit acrocom. Nunc sunt urnapolis: paleotri: tyrsi: oleon. apollonia: cuius incole macrobii cognominantur. Oppidū cassera: faucesq; a latera isthmi. Acanthus: istria: gyrassitonia: heraclea. Regio mygdonia: subiaccens. In qua recedentes a mari apollonia: arethusa. In ora rursus posidiū: & sinus cū oppido cermoro amphipolis. Libera gens. bysalthe. Dein macedonia terminus. Annis strimō ortus in etno. Memo: andū in septem lacus eum fundi priusq; dirigat cursum. Hæc est macedonia terrarū imperio potita quondam. Hæc alia: armenia: iberia: albania: cappadocia: syria: ægyptū: taurū: caucasiū transgressa hæc in bactris: medis: persis dominata toto oriente possessa. hæc etiā india uictrix per uerystigia. Liberi patris atq; herculis uagata. hæc eadem est macedonia: cuius uno die Paulus Aemilius imperator noster. lxxii. urbes directas uendidit tantam differentiam fortis præstare duo homines.

Thracia.

Ca.

XI.

Hracia sequitur inter ualidissimas europæ gentes in strathageas quinquaginta diuisa. Populorum eius quos nominare non pigeat. Annê strimonê accolût dextero latere denfelethæ & medibysalthis usq; supradictos. Leuo digeri. Bessorûq; multa nomina ad nestrû aninnet pangei montis ima ambientem: inter heletos: diobefos: carbilefos: inde brifas: sapheos: Adomâtes odrysarum gens infundit ebrû accolentibus: carbiletis: pyrogens: drugetis: cenistis: bifalthis: benis: corpillis: boticis: edonis: Eodem sunt in tractu syletæ: priâte: dobangæ: thynicæ: laletæ maiores emo: minores rhodope subditi. Inter quos hebrus annis: Oppidû sub rhodope peocropolis antea: mox a conditore philippopolis: nunc a situ tremontiû dicta. Emi excellitas sex. M. pas. subitur. Auerfa eius & in instrum deuexa melli: getæ: auti: gaugdæ: claricæ. Sub iis carrei sarmatæ: quos areates uocant. Scythæ & circa ponti littora morisenzæ: scitonizæ: quæ Orphei uatis genitores optinent. Ita finit ister a sepe trione. Ab ortu pontus ac promôtis. A meridie ægeum mare: cuius in ora astrumone: apollonia: cesimna: neapolis: batos. Intus philippi colonia. Absunt a dyrrachio. cccxxv. scorfa: dypiros ciuitas. Nesti amnis hostiû. Mons pâgeus: heraclea: olyntos. Abdera libera ciuitas. Stagnum bistonum & gens. Oppidû fuit tyrida Diomedis equorû stabulis dirum. Nunc sunt diceæ: ismaron: locus parthenion: phalesina: maronea prius ortagu rea dicta. Mons serium & zonetum. locus doficus centum uiginti milia hominû capax. ita Xerxes ibi dinumerauit exercitum. Os hebri. Portus tentoris. Oppidum enos liberum cû Polydori tumulo. Ciconum quondam regio. A dorisco incuruatur ora ad macrûticos centum uiginti uorû milia passuû. Circa quem locum fluuius melas: aquo sinus appellatur. Oppida cipselabis ante macrûticos dictû qui a propôtide ad melcâ sinum inter duo maria porrectis muris procurrentem excludit cheronesum. Nâq; thraciæ altero latere a pontico littore incipiens ubi ister amnis imergitur: uel pulcherrimas in ea parte urbes habet istropolin: milesiorem tomos. Scalatinq; quæ ante eas acruetis uocabatur. heracleâ habuit & bizonem terræ hiatu raptam: Nûc habet dionysipolin crunon antea dictam. Alluit ziras annis. Torum eum tractû scyte aroteres dicti tenuere. Eorû oppida aphrodisias: libistos: zigere: brocobe: eumeneda: parhenopolis: gerania. Vbi pygmeorû gens fuisse prodit, quos gatzos barbari uocant: creduntq; a gruibus fugatos: In ora a dionysipoli est odesus milesiorem. flumen pamisus. Oppidum tretanarû locus. Mons emus uasto iugo procubens in pontû. Oppidû habuit in uertice aristeû. Nunc in ora mæsemidiam: anchialam ubi men / febria fuerat. Asticæ regio habuit oppidum anthium nunc est apollonia. Flumina panissara: stearus: orosines: Oppida tinnias: halmidessos: deuelcon cum stagno quod nunc delueum uocant. Vltimanorum phynopolis iuxta q; bolforus. Ab istri ostio ad os ponti passuum quingentorum quinquagintaquinq; milia. alii fecere. Agrippa adiecit quadraginta. Inde ad murû supradictum centû quinquaginta: ab eo ceron est. cxxvi. mili. Sed a bolforo sinus casthenes. Portus senum: & alter qui mulierum cognominatur. Promontorium thrysoce ras in quo oppidum bizantium libere conditionis: antea lygos dictum. Abest a dyrrachio d. cxxi. milia passuû. Tantû patet longitudo terrarû inter hadriaticum mare & propontidê Amnes bythinias: pidara siue tidas. Oppida selimbria perinthus latitudine ducentorû pedum continenti anexa. intus bizia arx regum traciz a Terei nefasto crimine inuisa hironinibus regio: celica: colonia flauipolis: ubi antea zela oppidum uocabatur. Et binzie quinquaginta milia passuum. apros: colonia: quæ a philippis abest. centû octuaginta octo milia passu. ad in ora amnis eginus Oppidum ganos fuisse fertur & lysmachia. iam in cheronneso. Alius namq; ibi isthmios angustias similes eodem nomine & pari latitudine illustrant: duæ urbes utrinq; littora haud dissimili modo tenuere. Pictæ a propontide: cardia a melane sinu. Hæc ex facie loci nomine accepto utraq; comprehensæ. Post hæc elysmachia quinq; mili. passu. longis muris. Cheronnese a propontide habuit tyristafin critonem. Scissam flumini ego appositam. Nunc habet a colonia a propontide. uigintiduo mili. seston: & ex aduerso coloinz pharianz. Et elespontos semtem ut diximus stadiis Europam ab Asia diuidens illic inter se contrarias urbes habet in Europa callipolin & seston: In asia lampasum & abydon. Dein promontorium cheronnesi mastusia aduersum figeaco: cuius in fronte obliqua cynosema: ita appellatur Hecubæ tumulus: statio acherou. Turris de lubrum Protefilai. Et in extrema cheronnesi frôte quæ uocatur elû oppidû eleus. Dein petenti melanem sinum. portus coelos: & panhormus & supradicta cardia. Tertius europæ si

LIBER.

nus ad hunc modum clauditur. Montes extra praedictos thraciae edonus: gygemoros meritus: melapillus. Flumina in hebrum cadentia bargus: succus. Macedoniae thraciae helleponti longitudo supradicta. Quidam. d. ccxx. milia. faciunt. latitudo. cccxxxiii. M. est. Aegeo mari nomen dedit scopulus inter tenuem & chium uerius quod insula ex eo nomine a specie caprae: quae ita a graecis appellatur repente in medio mari exiliens. Cernitur eum a dextra parte andrum nauigantes ab aethiopia dirum ac pestiferum. Aegei pars myroodatus appellatur ab insula parua quae cernitur Macedoniae a geresio petentibus haud procul euboeae caristo romani omnia haec maria duobus nominibus appellant. Macedonicum quodcumque macedoniam aut thraciam attingit. Graecense quae graeciam alluit. Nam graeci & ionium diuidunt in siculum ac creticum ab insulis. Item icariū quod est iter samum & myconem. Caetera nomina sinus dedere quos diximus. Et maria quidem getesque in tertio europe sinu ad hunc modum se habent. Insulae inter eas terras quas creta: euboea: cyclades: sporades: mæotis: helleponti: ponti: mæotidis: daciae: Salmatiae: Scythiae.

Ca. XII.

Insulae autem ex aduerso thesprotiae: butoror. xii. M. passibus. Eadem ab acroceraniis quinquaginta. M. cum urbe eiusdem uominis corcyra liberae ciuitatis & oppido cassiope temploque cassii louis. pass. lxxxvii. M. in longitudine patens. Homero dicta schera & pheacia. Callimacho etiam drepane. Circa eam aliquot. Sed ad italiam uergens thoronos: ad leucadiam paxoe duae quinq. M. discrete a corcyra: nec procul ab iis ante corcyram ericusa marathe: elaphusa: malthace: trachiae: pytiona: pthichia: taracie. Et a phalacro corcyre promontorio scopulus in quem mutata Vlixis nauis a simili spem fabula est. ante leucadiam sibo. inter leucadiam autem & aethiopia permulta: aquarum teleboides eademque thaphiae i colis ante leucadiam appellatur. Saphios: arnoxia: primessa. Et ante aethiopia libora. ab inechinades: aegialia: cotonis: thiatyra: geoar. Dionysia: cinus: calcis: pinara: mistus. Ante eas in alto cephalenia: zacintus utrumque libere. Ithaca: dulichium: samos: crocilea: paxos. Cephalenia quondam melena dicta undecim mille passuum abest: circuitu patet. xliiii. mil. Sane dicta a romanis adhuc tamen oppida tria habet. Inter hanc & aethiopia cum oppido magnifica & fertilitate praecipua zacinthi aliquando appellata hyrie: cephalenia a meridiana parte xxii. M. abest: mons elatus ibi nobilis. Ipsa circuitu colligit. xxxvi. mil. Ab ea ithaca. xii. mil. distat. in qua mons neritus. Tota uero circuitu patet. xxv. mil. passuum. Ab eo araxum peloponnesi si promontorium. xii. mil. pass. Ante hanc in alto asteris. Prothe ante zacinthum. xxxv. mil. poss. In eum uentum strophades duae: ab aliis plotae dictae. Ante cephaleniam letoia. Ante pilum. iii. spageta: & totidem ante messeniam aenusta. In sinu asineo thestirides. In laconico reganisa: cothon. Cythera cum oppido antea prophyras appellata. Haec sita est a maleae promontorio v. mil. passuum ancipiti propter angustias ibi nauium ambitu. In argolica pythiussa: irinae: effere contra hermonium agrum tiparenum epiropia colonis: aristera contra troezenum caulauria quinquaginta mil. pass. distans a plateis: bellina: lasia: baucidias: Contra epidaurum cetiphalos: sytionefos. vi. mil. pass. abest a continente. Ab hac egina liberae conditionis. xvii. mil. pass. cuius. xx. mil. passuum nauigatio est. Eadem autem a pyreno atheniensium portu. xii. mil. pass. abest ante enone uocitata. Spirio promontorio obiacent cleusa: dedros: graugia: duae: cetiae duae: selacosa: dacenchris: laspis septem: & in megario sinu ethurides. iiii. Egila autem. xv. pass. a cythera. Eademque a crete phalafarna oppido. xxv. mil. passuum. Ipsa creta altero latere ad septentrionem inter ortum & occasum quae porrigitur centum urbium clara fama. Dosiades eam a creta nimpha hesperidis filia. Anaximander a rege curetum. Philistides: Malotes: Crates primum aethiopia dictam: deinde postea curetin appellauere. Et macaron nonnulli a temperie caeli appellatam existimauere. Latitudine nunc quinquaginta mil. passuum excedens: & circa media sui partem maxime patens. Longitudine implet. cclxx. mil. passuum. Circuitu. d. lxxxix. stentemque se in creticum pelagus ab ea dictum: qua longissima est ad orientem samonium promontorium aduersum rhodo. Ad occidentem eriu metopon cyrenas uersus expellit. Oppida eius insignia palaserna: clea: cysamon: pergamon: cidon: minoon: apteron: pantomatrium: amphinola: rhitumna: parnomium: cyteu: appolonia: mathium: heraclia: miletos: ampela: hierapicna: lebana: hierapolis. Et in mediterraneo cortina: cphestum: gnofum: polirenum: myrina: lycastus: rhamdus: listus: dium: asium: phileras: rhitum: clatos: sphere: olypifos: laspha: eleuterne: therapne: manathusa: gichifos: & aliorum circiter. lx. oppidorum memoria extat. Montes cadiscus: idaeus: diastineus: crocus. Ipsa abest a promontorio suo quod uocat eriu

m etopon: ut prodiit Agrippa a cyrenarum promontorio phicunte. cxxv. m. p. Item cadisto a meleo peloponēsi. lxxx. A carpato insula promontorio samonia. lx. m. in fauonium uentū Hæc inter eam & rhodum interiacet. Reliqua circa eā ante peloponēsum duæ cosicæ: tori dem milæ & alatere septentrionali dextera cretam habent. Contra cydoniā leuce: & duæ bu dræ. Contra matium dria. Contra itanum promontorium onisa leuce. Contra hierapycnā crysa gaudos. Eodem tractu ophius sabuto: aranus circūuectisq; criu metopon: tres acausa gores appellatæ. Hæc ante samonium promontorium phocæ: plachiæ: sirindes: naulocos: armedon: zephire. Ac in hellade etiānum in ægeo lycades scarphia corela: phocasia: cōplu resq; aliæ ex aduerso atticæ sine oppidis & ideo ignobiles. Sed cōtra cleusina clara salamis ante eam psytalia. A funio uero helene. v. mil. pas. distans. Dein coos ab ea toridem: quā no stri quidem dixere ceam. Græci & dybrusam auulsam euboæ: quingentis lōga stadiis fuit quondam: mox quattuor fere partibus quæ ad boetiam uergebant eodem mari deuoratis. Oppida habet reliqua iulida: cartheia. Intercidere cereffa. phœcessa. Ex hac profectam dele stationi sœminis uestem auctor est Varro. Eubœa & ipsa auulsa boetiæ & a modico inter fluente curipo ut ponte iungatur ad meridiem promontoriis duobus gerasto ad atticam uergente & ad hellepontum caphareo insignis: a septentrione ceneo nusquā altitudine ul tra. xl. m. passuum extendit nusquā infra. xx. mil. contrahit. Sed in longitudinem uniuersæ boetiæ ab attica thessaliam usq; prætentam in. cl. mil. passuum. Circuitu uero. ccclxv. abest ab helleponto partecaphareï. ccxv. urbibus clara quondam pyrrha: portamo: nesso: cerin tho: oreo: dio: edepso: achalia: nunc calcide. Cuius ex aduerso in continenti aulis est gera sto: cretria: caristos: orostane: oritano: artemisia cum fonte archusa flumine lelanto aq; calidis quæ elopie uocatur. Carystus nobilis notiorq; tamē marmore carystio ante uocita ta ē chalcodotis: aut macris ut Dionysius & Ephorus tradunt. Vt aristides macra. Vt Calli deus chalcis: ære ibi primū repto. Vt menechinus abantias. Vt poetæ uulgo alopis. Extra eā i mirthoo multæ: sed maxie illustres glaucōesos: & begilia & a pmōtorio geresto circa de lū i orbe sitæ. Vnde & nomen traxere cyclades. Prima carū andrus cum oppido abem a ge resto. x. mil. pas. a ceo. xxxix. mil. Ipsam Myrsilus cauron deinde antandron cognominatam tradit. Callimachus lassiam. Alii nonagiam: hydrusam epagrim. Patet circuitu. xciii. mil. p. ab eadem andro passus mille. Et a delo. xvii. mil. Tenos cum oppido. xv. mil. passuum por recta. Quā propter aquarum abundantiā Aristoteles hydrusam appellatā ait. aliqui ophiu sam. Ceteræ myconē cum monte dimasto a delo. xvii. mil. pas. Scyros siphnus ante eropia Dacis appellata circuitu. xxviii. mil. pas. scriphus. xii. præpsinthus citanos. Ipsaq; longe cla rissima cycladum media a templo Apollinis & meratu celebrata delos: quæ diu fluctuata ut prodicitur sola motum terræ nō sensit. ad. m. Varonis ætatem. Mutianus prodidit bis cō eussam. Hanc Aristotiles ita appellatam prodidit: quoniam repete apparuerit enata. Eglost henes cynthiam: alii ortygiam: asteriam: lagiā: cerbā: midiam. cynethum: pyrpilem igne ibi primū repto. Cingitur quinq; mil. passuum. asurgit cintho mōte. Proxima ei rherene: quā Antichides celadusam uocat. Item arthemitem helladius. Scyros quam circuitu patere. xx. m. passuum prodidere ueteres. Mutianus. clx. Olearus: paros cum oppido ab delo. xxxviii. mil. marmore nobilis quam primo plateam postea minoida uocarunt. Ab ea septies yngēta naxus a delo. xviii. mil. cum oppido quāstrogylē: deī dian mox dionysiada a uinearum fer tilitate: alii Sicilia minorem aut callipolin appellarunt. Patet circuitu. lxxv. m. pas. dimidio q; maior est quā paros. Et æstenus quidem cycladas seruant. Ceteras quæ sequuntur spo rades. Sunt autē hellena: phoscura: hecaria: scinusa: polegrados: & a naxodecem & septem m. pas. icaros: quæ nomē mari dedit: tantūdem ipsa in longitudinem patens cū oppidis duo bus tertio amisso ante uocata doliche: & maris: & icthifusa. Sita est ab exortu solstitiali de lo quinquaginta. mil. pas. Eadem a famo. xxxv. mil. Inter euboam & andrum. x. mil. pas. fre to. Ab ea grestum. xii. mil. quinquaginta passuum. Nec deinde seruari potest ordo. Acer uatī ergo ponentur reliquæ. Scyros a naxo. xiiii. m. pas. Homeri sepulchro ueneranda. Lon gitudinis. xxv. mil. antea phœnice appellata. Odua lata andro gyaros cum oppido circuitu. xii. mil. p. prope. Abest ab andro sexaginta duorum. m. p. Ab ea syrnos. lxxx. mil. pas. Cync thus atelos ungueto nobilis a Callimacho agathusa appellata. Dionysia: pathmos circuitu. xxx. m. passuū. Carusa lebinchus: gyrus: cynara: lycinus q; atea œnos cheratia q; onus casos quæ astragale: cimolus quæ echinusa. Melos cū oppido q; Aristides miblida appellat. Ari

LIBER.

stotiles zephiriā. Callimachus mimallida. Heracles siphnum & acitlani. Hæc isularū rō
tudissima est. Post machia: hipere quondam parage: & ut alii platage nunc amorgos poly
gas. Philetera cum primum merfit caliste dicta. Ex ea auulsa postea therasia atq; iter duas
enata. Mox autonate. Eadem hiera enata. Distat ios a thera. xxv. M. p. Sequuntur lea: asca
nia: canaphe hippurus: hipurtusa: astipalea liberæ ciuitati circuitu. lxxxviii. M. p. Abest a ca
disio crete. cxxv. M. Ab ea platea. lx. M. Vnde caninia. xxxviii. M. azibinta: lanise: atragia:
parmacusa: rechedia: chalcia: calimna. In qua oppidum co. Corefia olomnos. Aqua carpatū
quæ nomen carpatis mari dedit. xxv. mil. passuum. Inde rhodum africo uento. l. mil. passuum
A carpatis ad cason. vii. mil. A casso samonium: cretæ promōtorium. xxx. mil. In euripo autē
euboico primo fere introitu petaliæ. iiii. insulæ & in exitu atlante cyciades: & sporades.
ab oriente littoribus icariis asiæ. Ab occidente myrtos atticæ. A septentrione ægeo mari.
A meridie cretico & carpatis inclusæ. cc. mil. pass. in longitudinem: & per. cc. mil. in latitudi
nem iacent. Pagasicus sinus ante se habet eutyciam: syrum supradictam. Sed cycladum &
sporadum extrema gerontiam: schadiram: thermeusim: irhesiam: syllymnam: eudemiam: nea
quæ. Mineruæ sacra est: Athos ante se quattuor parethum cum oppido. quondam euonū
dictam nouem mil. pass. sciathum. xv. mil. imbrum cum oppido. lxxxviii. mil. p. Ea
dem abest a mastusia cheronefi. lxxv. mil. passuum: ipsa circuitu. lxxii. mil. p. Perfunditur
amne illiso. Ab ea lemos. xxii. m. quæ ab atho. lxxxvii. m. Circuitu batet. xxii. m. d. pass. Oppi
da habet ephesiā & myrinam: in cuius forum solstitio athos eiacularum umbram. Ab ea
thalos libera. vi. mil. passuum: olim eria uel etria dicta. Inde abdera a continēt. xxii. mil. pas
suum ad orthos. lxii. mil. tantundem ad insulam famothracem: quæ libera ante hebrum ab
imbro. xxxii. mil. a lemno. xxii. mil. d. attolitur monte faoce. x. mil. pass. portuosissima omniū
Callimachus eam antiquo nomine dardaniā nominat: inter cheronefium & famothracem
utrinq; fere quindecim mil. Halonesos ultra gethone: lamponia: alpeconnesus haud pro
cul a cælo. Ceronnesi portu & quædā ignobiles: desertis quoq; redduntur in hoc sinu qua
rum uix inueniri potuerunt nomina. Desticos iarnos: cyffiros carbura: calathusa: scylla: dia
leon dicta melantia: dracon: arronesus: diethusa: scapos: eapheris: mesate: eantirō: phaterū
neos: pateria: calete: ncriphus: polendos. Quartus e magnis europæ sinus ab hellesponto i
cipiens mæotis hostio finitur. Sed totius ponti forma breuiter amplectenda est: ut facilius
partes noscantur. Vastum mare præcæcens asiæ ab europa portu cæto cheronefi: littore ex
pulso augusto meatu irrumpit in terras septem stad. (ut dictum est) interuallo europā au
ferens asiæ. primas angustias hellespontum uocant. Hæc Xerxes persarum rex constrato in
nauibz eonte duxit exercitum. Porrigitur inde tenuis euripus. lxxxvi. mil. pass. spatio ad
urbem priapum asiæ: qua magnus Alexander trascendit. Inde expatiatur æquor rursusq; i
arctum cois laxitas Propontis appellatur. Angustia thracius bosphorus latitudine. d. pas
suum qua Darius pater Xerxis copias ponte transuexit. Tota ab hellesponto lōgitudo. cc.
mil. xxxix. mil. passuum. Dein vastum mare. pontus æxeus qui quondam annessus longe
refugientes occupat terras: magnosq; littorum flexu retrocuruatus in cornua ab iis utriq;
porrigitur ut sit plane arcus scythici forma: Medio flexu iungitur hostio mæotici lacus ci
merus bosphoros: idos uocat. ii. mil. d. passuum latitudine. At iter duos bosphoros thraciū
& cimerium directo cursu ut auctor est: Polibius. d. passus intersunt. Circuitu uero totius
ponti uitres scetel milia ut auctor est. Varro & fere ueteres. Nepos Cornelius. ccc. m. l. adi
cit. Artemidorus uitres nouies decem nouem milia facit. Agrippa. xxiii. lx. mil. Mutianus.
xxviii. lxy. mil. Simili modo europæ latere mensuram alii quattuordecies. lxxviii. m. pass.
determinauere. Alii undecies. lxx. mil. M. Varro ad hunc modum metitur. Ab ostio ponti
appolloniam. clxxxiii. mil. d. Calatin tantundem. Ad ostium istri. cxxv. ad borystene. ccl.
mil. Cheronefium heraclidarum oppidum. cclxxv. mil. pass. Ad paticapeum quod aliqui
bosphorum uocant: extremum in europæ ora. cc. mil. xxii. d. quæ summa efficit. xiii. mil.
xxxvi. mil. d. Agrippa a bizancio ad flumē istrum. d. lx. Inde paticapeum. d. cxxx. Inde la
cus ipse mæotis tanais amne ex ripheis montibus defluente accipiens nouissimum inter eu
ropam asiamque finem. xliii. mil. v. mil. circuitu patere traditur. Ab aliis undecim. mil. xxv.
Ab hostio eius tanais ortum directo cursu. ccc. lxxv. mil. passus esse constat. Accolæ sinus
eius in mentione thraciæ dicti sunt istropolin: inde ostia istri. Ortus hic in germaniæ iugis
montis arnobæ: ex aduerso thaurici galliæ oppidi: multis ulera alpes milibus: ac per innu

meras lapsum gentes danubii nomine itumenso aquarum auctu & unde primum illyricum
alluit isther appellatur: sexaginta annibus receptis: medio ferme numero eorum nauigabi-
li in pontum uastis sex fluminibus euoluatur. Primum ostium peuces: mox ipsa peuce insu-
la: in qua proximus alueus appellatur. xix. mil. pass. magna palude sorbetur. Ex eodem alueo
& super istropolin lacus gignitur. lxiii. mil. pass. ambitu: halmirim uocant. Secundum osti-
um narcustoma appellatur. Tertium calostoma iuxta isulam farmaticam. Quartum pseu-
dostoma & insula conopodiabasis: postea borostoma & spirestoma. Singula autem ora rata
sunt ut prodatur in. xl. mil. pass. longitudinis uinci mare: dulcemque intelligi auctu. Ab eo
in plenum quidem omnes scytarum sunt gentes: uariæ tamen littori appositæ tenuere alias
gethæ daci a Romanis dicti: alias farmatæ a græcis sauromatæ: eorumque hamoxobii aut coris-
alias scythæ degeneres & a seruis orti: aut troglodytæ: mox alani & toxolani. Supiora aut
inter danubium & hycinum saltum usque ad pannonica hyberna carunt germanorumque ibi
confinium. Campos & plana iagyges: farmatæ uero mōtes & saltus. Pulli ab his daci ad pa-
chissum amnen amoros siue duria est a succis: regnoque uaniano dirimens eos. Ex aduer-
so basterne tenent: alique inde germani. Agrippa totum eum tractum ab istro ad oceanum bis
ad decies centum milia passus: in longitudine quattuor milibus quadringentis. In latitudi-
ne ad flumē uischiam a desertis farmatiæ prodidit. Scytarum nomen usque quaque transit in
farmatas atque germanos. Nec aliis prisca illa durauit appellatio: quæ qui extremi gentium
harum ignoti prope cæteris mortalibus degunt. Verum ab istro oppida crēne scepolium.
Montes macrorennius clarus Annis tyrappido nomē imponens: ubi antea ophyusa dice-
batur. In eodem insulandem spatiosam incolunt tyragetæ. Abest a pseudostomo istri ostio
cxxx. mil. Mox astacæ cognomines flumini. ultra quos erobizi: flumem rhode synus sagga-
ricus: portus ordesus. Ect tyra cxx. mil. passuum flumē boristenes: lacusque & gens eodē no-
mine: & oppidum a mari recedens. xv. mil. passuum. Olbiopolis & miletopolis antiquis no-
minibus. Rursus in littore portus achæorum. Insula achillis tumultu eius uiri clara. Et ab
ea. cxxv. mil. pass. peninsula ad formam gladii in transuersum porrecta exercitatione ei-
dem cognominata dromos achilleos. Cuius longitudinem. lxxx. mil. pass. tradidit Agrippa
Totum enī tractū sardi: scire: & scyraci tenet. Inde siluestris regio: hyleum mare quo alluitur
cognominant. Enæ cadoz uocantur incolæ. Ultra panticapes annis qui nomadas & geor-
gos determinant. mox acsinus. Quidam panticapem confluere intra olbiam cum boryste-
ne tradunt. Diligentiores hypani tanto errore eorum qui illum in asia parte prodidere. Ma-
re subit uasto recessu donec quinq. mil. pass. intervallo abest a mæotide uasta ambiens spa-
tia multasque gentes. Sinus garcinites appellatur: flumen placiris. Oppida nauarum gorci-
ne. A tergo lacus buges fossa missus in mare. Ipse buges a coreto mæotis lacu sinu petro-
so discluditur dorso. Recipit amnes bugem: gerthum: hypanin: ex diuerso uenientes tra-
ctu. Nam gerthus basilidas & nomadas separat. Hypanis per nomadas & hylcos fluit manu
facto alueo in bugem: naturali in coretum. Regio scythiæ sendica nominatur. Sed a carci-
nite taurica incipit: quondam mari circūfusa & ipsa: quaque nunc iacent caneci. Deinde ua-
stis atrollitur iugis. Triginta sunt eorum populi. Ex iis mediteraneis. xxvii. Sex oppida or-
gocyni: caraseni: astyrani: tractari: arcissali: tecali: caliordi. Iugum ipsum scythorauti tenent.
Clauduntur ab occidente cheronnefo: ab ortu scythissa taucis. In ora a carcinite oppida ta-
græ in ipsis angustiis peninsula. Mox heraclea cheronnensis libertate a romanis donatū.
Megarice uocabatur antea præcipui nitoris in toto eo tractu custoditis græciæ moribus.
quinq. mil. pass. ambiente muro. Inde parthenium promontorium taurorum ciuitas placia.
Symbolum portus. Promontorium criu metopon aduersum carambico asiæ promontorio
per medium euxinum percurres. clxx. mil. passuum intervallo. quæ maxime ratio schytici
arcus formam efficit. Ab eo taurorum portus multi & lacus. oppidum theodosia a criu
metopo. cxxii. mil. pass. A cherōneso. cxlv. mil. pass. Ultra fuere oppida cyte: zephirium: acre: nym-
pheum: dia. Restat longe ualidissimum in ipso bosphori introitu panticapeum milesiarum
a theodosia mille. xxxv. pass. a cinero uero oppido trans fretum scito mil. d. ut diximus spa-
tium. Hæc ibi latitudo asiam: ab europa separat: eaque ipsa pedibus plerumque per uia glatiato
fretum bosphori cinerii. Latitudo. xii. d. passuum. Oppida habet hermisium: mimetium: &
intus insulam alopecem. Per mæotin autem ab extremo isthmo: qui locus taphræ uocatur
ab ore bosphori ducenta sexaginta mil. pass. longitudo colligitur. A taphris per continentē

LIBER.

introrsus tenent aucheta. apud quos hypanis oritur. Neuri: apud quos borysthenes: gelos
ni: rugafete: budini: basildæ: & ceruleo capillo agathyrsi. Super eos nomades. Deinde an-
tropophagi. A bute super meotin saumata & hessedones. At per oram ad tanaim usq[ue]
maiorē a quibus lacus nomi ē accepit. Vltimiq[ue] a tergo eorum arismapi. Mox riphei mon-
tes & assiduo nivis casu pinnarum similitudine pterophoros appellata regio: pars mūdi: dā
nata a natura rerum: & densa mersa caligine: neq[ue] in alio quā rigoris opere gelidiss[im]a aqua
lonis conceptaculis. Pone eos montes ultracq[ue] aquilonem gens scythica (si credimus) quos hy-
perboreos appellauere annofo degit æuo: fabulosis celebrata miraculis. Ibi creduntur es-
se cardines mundi: extremiq[ue] syderum ambitus. semestri luce & una die solis aucti: non ut
imperiti dixerē ab æquinoctio uerno in autūnum. Semel in anno solstitio oriuntur iis so-
les: brumacq[ue] semel occidunt. Regio aprica: scythica temperie: omni assatu noxio carens. Do-
mus iis nemora luci: & deorum cultus. Viritim gregatq[ue] discordia ignota: & ægritudo
omnis. Mors non nisi facierate uitæ epulatis: delibutisq[ue] senibus luxu ex quadam rupe in
mare salientium. Hoc genus sepulturæ beatissimum. Quidam eos in prima parte asiæ lit-
torum posuere non in europa qui sunt ibi similitudine & situ attacori nomie. Alii medios
fecere eos inter utrunq[ue] solē antipodum occasum exorientēq[ue] nostrum: quod fieri nul-
lo modo potest constare tam vasto mari interueniente. Qui alibi quam in semestri lu-
ce constituere eos serere matutinis: meridie metere: occidente solē foetus arborum de-
cerpere: noctibus in specus condi tradiderunt. Nec libet dubitari de gente ea cum tor au-
ctores prodant: frugum primitias solitos delon mittere. Apollini: quem præcipue colunt.
Virgines ferebant eas hospitii gentium per annos aliquot uenerabiles: donec uiolata fide
in proximis accolarum finibus deponere sacra ea instituerent. Hic ad contemnos deferre
atq[ue] ita delum usq[ue]. Nox & hoc ipsum exoleuit. Sarmatiæ: scythiæ: tauricæ: omnisq[ue] ab ori-
stene: amne: tractus longitudo. d. cccclxxx. mil. Latitudo. d. ccxvii. M. Agrippa tradita est.
Ego incertam in hac terrarum parte mensuram arbitror. Verum instituto ordine reliqua hu-
ius sinus dicantur: & maria quidem eius nuncuabimus.

Insulæ ponti.

Ca.

XIII.

Ellespontos insulas non habet in europa dicendas. In ponto duæ. M. d. passibus ab
europa. xliii. mil. ab ostio cyaneæ: ab aliis symplegades appellatæ: traditæ fabulis in-
ter se concurrisse: quoniam paruo discreta intervallo ex aduerso intrantibus geni-
næ cernebantur: pauliq[ue] deflexa acie coeuntium speciem præbebant. Circa istum apolo-
niatarum una. lxxx. mil. a bosphoro thracio. Ex qua. m. Lucullus capitolinum Apollinem
aduexit. Inter ostia istriquæ essent diximus. Ante borysthenem achillea est supradicta: ea-
dem leuce & macaron appellata. Hanc temporum horum demonstratio a borysthene. cxi.
mil. ponit a tyra. cxx. mil. a peuce insula. l. mil. Cingitur circiter. x. mil. passus. Reliquæ i car-
cinitis sinu cephalones: rhosphodus: amacra. Non est omittenda multorum opinio prius
quā digre diamur a ponto: qui maria omnia interiora illo capite nasi non gaditano freto
existimauere: haud improbabili argumento: quoniam æstus semper e ponto profluens nū-
quam reciprocetur ad eundem. Deinde est ut externa europæ dicantur: transgressiq[ue] in ri-
pheos montes litus oceani septentrionalis in leua donec perueniatur gades legendum. In
sulæ complures sine nominibus eo situ traduntur. ex quibus ante scythiam quæ appellatur
bānonia: unam abesse a scythia diei cursu: in quam ueris temperie fluctibus electrum eiicia-
tur Timæus prodidit. Reliqua littora incerta signata fama. Septentrionalis oceanus: amal-
chiū eum Vecatæus appellat a paropaniso amne qua scythiam alluit. quod nomen eius
gentis lingua significat congelatum. Philemon morimarufam a cimbris uocari hoc ē mor-
uum mare. Inde usque ad pronuntorium urbeas. Ultra deinde crenium. Xenophon lam-
psacenus a littore scytarum tridui navigatione insulam esse immentem magnitudinis bal-
tiam tradit. Eandem pythias basiliana nominat. Feruntur oonæ: in quibus ouis auium &
auenis incolæ uiuant. Alie in quibus equinis pedibus homines nascantur. hippopodes ap-
pellati. Fanefiorum aliæ in quibus nuda alioquin corpora prægrandes ipsorum aures tota
integant. Incipit inde clarior aperiri fama ab gente ingeuonum: quæ est prima. Inde ger-
manicæ seu mons ibi imentus: nec ripheis iugis minor imané ad cimbrorum usq[ue] promon-
torium efficit sinum: qui codanus uocatur refertus insulis: quarum clarissima scandiaui
est incomper te magnitudinis. Portio tantum eius quod sit notum: hilleuonum gente

quingentis incolente pagis: quæ alterum orbem terrarum eam appellat. Nec est miror opinionem eningia. Quidam hæc habitari ad insulam usque fluvium: a tartaris benedis: scyris hytris tradunt. Sinum clypeum uocari: & in ostio eius insulam latrin. Mox alterum sinum lagnum conterminum cimbris. Promontorium cimbrorum excurrere in maria longepe insulam efficere: quæ austus appellatur. xxiii. mil. passuum. Inde insulæ Remanis armis cognita. Earum nobilissime burcana fabaria a nostris dicta a frugis similitudine sponte prouenientis. Item glessaria a fucino militiæ appellata a barbaris austerania: præterque actania. Toto autem hoc mari ad scaldin usque fluvium germaniæ accolunt gentes haud explicabili mensura: tam immodica prudentium discordia est. Græci & quidam nostri. xxv. mil. passuum oram germaniæ tradiderunt. Agrippa cum rhetia & norico longitudinem. d. c. mil. lxxxvi. mil. passuum. Latitudinem ducenta. xlviii. milia.

Germaniæ.

Ca.

XIII.

Hæc prope unius maiore latitudine: sane circa excessum eius subactis. Nam germania multis postea annis nec tota percognita est. Si coniectare permittitur haud multum ora deerit grecorum opinio: & longitudini ab Agrippa tradita: Genera germanorum quinque. Vindelici: quorum pars burgundiones: uarrinæ: charini: guttones. Alterum genus ingeuones: quorum pars cimbris: teutoni a caucorum gente. Proximi autem rheno isteuones: quorum pars cimbris mediterranei: hermiones quorum fucui hermū duri: chari: cherusci. Quæ pars peucini: basteriæ supradictis contermini datus. Amnes clari in oceanum defluunt: guttalus iustilius siue iustilia alius uisurgis amnis: rhenus: mosæ. Introrsus uero nulla inferius nobilitate hercyniū iugum prætenditur.

Infula in gallico oceano.

Ca.

XV.

N rheno autem ipso prope. c. mil. passuum in longitudinem nobilissima batauorum insula & canefacum: & aliæ frislorum: caucorum: frislabonum: sturiorum: morsæ: riorum: quæ sternuntur inter helinum ac fluvium. Ita appellantur hostia in quæ effusus rhenus ab septentrione in lacus ad occidentem in amne mosam se spargit. medio inter hæc chore modicum nomini suo custodiens alueum.

Britannia hiberna.

Ca.

XVI.

X aduerso huius sitis britannia insula clara græcis nostrisque monumentis inter septentrionem & occidentem iacet: germaniæ: galliæ: hispaniæ: multo maximis europæ partibus magno interuallo aduersa. Albion ipsi nomē fuit cum britanniæ uocarentur omnes de quibus mox paulo dicemus. Hæc abest a gesoriaco morinorum gentis litore proxime traiecto quinquaginta milia milium. Circuitu uero patere triginta octo mil. passuum. lxxv. mil. Pyrius & Isidorus tradunt. Triginta prope iam annis notitiam eius Romanis armis non ultra uicinitatem siluæ calidonæ propagantibus. Agrippa longitudinem octi gentorum milium passuum credit esse. Latitudinem trecentorum milium credit. Et eandem hiberniæ latitudinem. Sed longitudinem ducentorum mil. passuum minorem. Super eam hæc sita abest breuissimo transitu a silurum gente. xx. mil. passuum. Reliquarum mella. cxxv. mil. circuitu amplior proditur. Sunt autem hinc. xl. mil. passuum. orades modicis inter se discretæ spatiis. Septem acmodæ: & triginta hebudes: & inter hiberniam & britanniam mona: menapia: ricensa: uetis filinus andros. Infra uero siambis: & axantos. Et ab aduerso in germanicum mare sparsæ glessariæ quas electridas græci recentiores appellauere: quibus electrum nasceretur. Ultima omnium quæ memorantur tyle. In qua solstitio nullas esse noctes indicauimus cætri signum sole transeunte nullosque contra per brumam dies. Hæc quidam senis mensibus cōtinuis fieri arbitrantur. Tineus hystoricus a britannia introrsus sex dierum nauigatione abesse dicit insulam mitteri in qua candidum plumbum proueniat. Ad eam britanos utilibus nauigiis corio circumfatis nauigare. Sunt & qui alias prodant scadiam: dumna: bergos: maximamque amnum nerigon ex qua i tylem nauigetur. A tyle unius diei nauigatione mare concretum a nonnullis cronium appellatur.

Gallia.

Ca.

XVII.

Allia omnis comata uno nomine appellata in tria populorum genera diuiditur amnibus maxime distincta. A scalde ad sequanam belgica. Ab eo ad garunam celtica: Eademque ludugnensis. Inde ad pyrenie montis excursus aquitania aremorica ante dicta. Agrippa uniuersarum galliarum inter rhenum & pyreneum atque oceanum ac montes

d i i i

LIBER.

res gebennam & iuram quibus narbonensem galliam excludit: longitudinem. ccccxx. mil. pas. Latitudinē. cccxiii. coputauit. Ascaldi icolunt: exerini: texandri pluribus noibus. Dein de menapii: morini: oromāiaci iuncti pago q cethiacus uocatur. Britani: ambiani: bellouaci: batii. Intraforus catoslogi: atrebatē: ueruii: liberi uero mādui: sueuicō: sueffiones: ueruni: liberi: ulmanetes liberi: tungri: rinuci: frisi: auones: betasi: leuci: liberi: treueri liberi antea: & lingones fœderati: remi fœderati: medio matrici: sequani: rauraci: heluetii. Colōia equā: frisi & rauriaca. Rhenū aut ac colentes germaniā gentiū i eadē prouincia meneres: triboci uāgiones: cubi: colonia aggrippinēsis guberni: butani: & quos i insulis diximus rheni.

Lugdunenlis gallia.

Ca.

XVIII.

Vgdunenlis gallia habet lexouios: uelocasses: gallos: ueneros: abricatos: offisi nos: flumē clarū ligeri. Sed peninsulā spectatiorem excurrētē in oceanū a fine offi forū circuitu. d. c. xxv. mil. pas. lōgitudine. In latitudine. cxxv. mil. Ultra eā uānetes. Intus aut hedui fœderati: cauratani: fœderati: boii: senones: Auleri q cognominantur ebu rones: & q cenomani: meldi liberi: parisi: trecafles: andegau: inducasses: bodicasses: uenelli: cariofucites: diablidi: rhedones: turones: itefui: secussii: albi liberi: i quorum agro colonia lugdunum.

Aquitania.

Ca.

XIX.

Quitanicā sunt ambulatri: anagnutes: piſtones: fantones liberi: bituriges liberi: se signani: cognomine ubisci: agtani unde nomē puintia: sediboniatē. Mox in oppi dū cōtributi cōueni: bergebi: tarbeli quattuor: signani: cocofates: sexagnani: uena mi: enobrifates: belendi: saltus: pyreneus. Intraq nemeosi: ofgdates montani: sybillates: ca poni: bercorcates: pipedimui: fassunini: uellates tornates: consorāni: ausci: elufates: sortia tes: offidates: cāpestres: succasses: latufates: basabocates: uassei: senates: cābolestri: agelinatef piſtonibus iuncti. Hinc bituriges liberi qui cubi appellantur. Dein lemouices: aruerni li beri: gabales. Rursus narbonensis prouincia cōtermini rutē: cadurci: antobroges. Tarnāq amne discreti a tolosanis petrogori. Maria circa oram ac thenum septentrionalis oceanus: inter thenum & sequanam britanicus: inter rhenum & pyreneum gallicus. Insule complu res uentorum. & quā uenetica appellantur: & inter aquitanicum sinum.

Circiora hispania.

Ca.

XX.

Pyrenei promōtorio hispania incipit angustior nō gallia modo: uerum etiā semeti pla: ut diximus: imensum quantum hinc oceano: illic hiberico mari comprimentibus. Ipsa pyrenei iuga ab exortu æquinoctiali in occasum brumalē breuiore latere septentrionali q meridiano hispanias faciunt. Proxima ora citior est eiusdem tarraconēsis situs a pyreneo p oceanū bastonū saltus. Aolarso uasduorum oppida morosgi: mienosta: uesperies: amanum portus: ubi nunc obrica flauī colonia ciuitatū nouem. Regio cantabro rum: flumen sangna: portus uictoria: iuliobricēsum. Ab eo loco fontes hiberi quadragin ta mil. pass. Portus biendum: origēi mixtis cantabris Portus eorum uesi: ueca. Regio astu rum: neoga oppidum in peninsula pisci. Et deinde conuentus lucensis a flumine nauia. Al biones: cibarci: egouarri cognomine namarini: iadoni: arrotebā: promontorium celticum Amnes floriū. nelo: celtici cognomine neria: superq tamarci: quorum in peninsula tresa ra: seltianā Augusto dicatā & Toporio oppidum nolea. Celtici cognomine præstamarti: cileni. Ex insulis nominandā corticata: & auios: acilenis: conuentus bracarum: heleni: gro ni: castellum tide: græcorum sobolis omnia. Insulæ cicā. Insigne oppidū abobrica. Minius amnis quattuor mil. pas. ore spatiosus: leuni: seurbi: bracarum oppidum augusta: quos su per galecia. Flumē limia. Durius amnis e maximis hispaniā ortus in pelondonibus: & iuxta numantiam. Lapsus dein per arcuacos uacosq determinatis ab asturia uestionibus: a lusi tania gallicis. Ibi quoq turdulos. a bracharis arcens: omisq diſta regio a pyreneo metallis referta auri argenti: ferri plumbi nigri albiq.

Lusitania.

Ca.

XXI.

Durio lusitania incipit. Turduli: ueteres: pefuri. Flumē uāgia. Oppidum talabrica. Oppidum flumē eumenium. Oppida conimbrica: colippo: cuburo: britium. Ex currit deinde in aliud uasto cornu promontorium: quod alii artabrū appellauere: aiii magnum: multi ulyſipponenſe ab oppido: terrasmaria cælum determinās. Illo finitur alspaniā latus. Et a circuitu eius incipit frons septentrionis.

Insulæ in oceano.

Ca.

XXII.

Inc oceanus qui & gallicus occasus: illinc ocneus atlanticus promontorii excur
 h sum. xl. mil. prodidere. Alti. xc. mil. pass. ad pyreneum. Inde non pauci duodequin
 quaginta milia. & ibi gentem artabrum quæ nunquā fuit manifesto errore: Arote
 bras enim quos ante celticum diximus promontorium hoc in loco posuere litteris permu
 tatis. Erratum & in annibus inclytis ab imino quem supra diximus. cc. mil. pass. ut auctor ē
 Varro abest eminius: quem alibi quidam intelligunt. & limeam uocant: obliuiois antiquis
 dictus: multumq; fabulosus. Ab durio tagus. cc. miliū. passuum interueniente munda. Ta
 gus auriferis harenis celebratur. Ab eo. clx. mil. passuum promontorium sacrum ē media
 prope hispaniæ fronte proficit. xliii. mil. passuum. Inde & pyreneum medium colligitur.
 Varro tradit. Ab ana uero quo lusitaniam a betica discernimus. cxxvi. mil. passuum. Aga
 dibus. cii. mil. pass. additis gentes celticæ turduli: & circa tagum uetōes. Ab ana ad sacrum
 lusitani oppida memorabilia a tago in ora: olyssippo equarum ē fauonio uento conceptu
 nobile saluta cognominata. Vrbs imperatoria merobrica: promontorium sacrum: & alterū
 ceneus. Oppida ossonobia bassa myrtili. Vniuersa prouincia diuiditur in conuentus tres:
 emeritensem: pacensem: scolabitanum. Tota populorum. xlv. in quibus coloniæ sunt qui
 q; municipium ciuium romanorum latii antiqui quattuor. Stipendiaria. xxxvi. Colōia au
 gusta emerita anæ fluuio apposta: mertalinensis: pacensis: norbensis: cæsariana cognomie.
 Contributa sunt in eam castra iulia: castra cecilia. Quinta est scalabis: quæ præsidium iuliū
 uocatur. Municipium ciuium romanorum olyssippo foelicitas iulia cognominatum. Oppi
 da ucteris latii ebora: quod idem liberalitas iulia & myrtilis & saluta quæ diximus stipen
 diariorum: quos nominare non pigeat. Præter iam dictos in betica cognominibus: augusto
 brigenfes: eminenfes: aranditani: taxabritenes: blaxenes: cæsarobricenes: caperenes: cau
 renfes: colarnici: bilitani: concordienfes: & bocori: interaufenes: latienfes: mirobrigenfes:
 qui celtici cognominantur: medubrigenfes qui plumbarii: cocelenses: lancienfes: turduli
 qui barduli: & tapori. Lusitaniam cum asturia & galecia patere longitudine. xl. mil. pas.
 titudine. d. xxxvi. mil. Agrippa prodidit omnes autem hispaniæ a duobus pyreni promon
 toriis per maria totius oræ circuitu. xxxix. mil. xii. colligere existimantur ab aliis. xxvi. mil.
 Ex aduerso celtiberiæ complures sunt insulæ cassiterides dictæ a græcis a fertilitate plum
 bi. & e regione arrotrebarum promontorio deorum sex: quas aliqui fortunatas appellauē
 re. In ipso uero capite mox beticæ ab ostio freti passus. lxxv. mil. gadis longa & (ut polib
 us scripsit) xii. mil. lata. iiii. mil. pas. abest a continente. Proxima parte minus pedes. d. cc. Reli
 qua plus. vii. mil. ipsius spatium. xv. mil. pas. est. Habet oppidum ciuium romanorum q; ap
 pellatur augustana urbs iulia: Gaditani ab eo latere quo hispaniam spectat passibus fere.
 c. Altera insula est in longum. cc. mil. pas. xl. mil. lata. In qua prius oppidum gadium fuit.
 Vocatur ab Ephoro & Phyllide erythrea a Timæo & Syleo ophrodias: ab idigenis luno
 nis. Maiorem Timæus potinufam a puteis uocitatam ait. Nostri tarteron appellat: quā pœ
 ni appellant gadiritam. Pæonica diruta punica lingua septem significante. Erythrea di
 cta est quoniam tyrii ab origine eorum orti ab erythreo mari ferebantur. In hac Geriones
 habitasse a quibusdam existimantur: quorum armenta Hercules abduxerit. Sunt qui aliā
 esse eam: & contra lusitaniam arbitrantur: eodēq; nomine quondam ibi appellant.

Vniuersæ europæ mensura.

Ca.

XXIII.

Eratō ambitu europæ reddenda consumatio est: ne quid in expedito non sit no
 scere uolentibus. Longitudinem eius Artemidorus atque Isidorus a tanai usq;
 gades. lxxxiiii. mil. xliii. passuum prodiderunt. Polybius latitudinem europæ ab
 italia ad oceanum scribit xi. Mil. l. esse etiam tum incomperta magnitudine huius. Est
 autem ipsius italiæ (ut diximus). xii. mil. xx. ad alpes. Vnde lugdunum ad portum mo
 rinorum britannicum: qua uidetur mensuram agere Polybius. xliii. mil. xviii. Sed cer
 tior mensura ac longior ad occasum solis æstiuū ostiumque rhēni per castra legionū
 germaniæ ab iisdem dirigitur alpius. xii. mil. xliii. pass. Hinc deinde africa atque asia
 dicuntur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. V.

Africæ Descriptio.

d iiii

LIBER.

Frciâ græci libyam appellauere qua mare ante eam libycū īcipiēs ægipto finitur. Nec alia pars terrarū pauciores recipit sinus longe ab occidente littorū obliquo spatio. Populorum eius oppidorūq; nomina uel maxime sunt ineffabilia: præterq; ipsorū linguis & alias castella ferme inhabitant.

Mauritania.

Ca.

I.

Rincipio terrarū mauritaniz appellatur usq; ad C. Cæsare Germanici filiū regna. Seuitia eius in duas diuisa est puintias. Promontoriū occai exstimū ampelusia noīatur a græcis. Oppida fuere lissa: corte: ultra colūnas Herculis nūc ē tingi quondā ab Anteo conditū: postea a Claudio Cæsare cū coloniā faceret appellatū traducta iulia. Abest a belone oppido beticæ pxiō traiectu. xxx. m. p. Ab eo xxv. m. i ora oceani colonia Augusti iulia cōstātia: zubil regū ditiōi exēpta: & iura i beticā petere iussa: & ab eo. xxxii. m. p. colōia a Claudio Cæsare facta lixos: uel fabulosissime ab antiquis narrata. Ibi regia Antei: certamēq; cū Hercule: & espidū horti. Affūdīt autē huic æstuariū e mari flexuoso meatu: i quo dracōis custodiæ istar fuisse nūc interpretant. Amplectiū ī tra se isulā: quā solā e uicīo tractu aliqto excelsiores nō tamē æstus maris fundat. Extat in ea & ara Herculis: nec pter oleastro aliud ex narrato illo aurifero nemore. Minus pfectō mirētur protētofa græciæ mēdacia de iis ade amne lixo pdita: q; cogitēt nostros nup paulo minus mōstrifica qdā de iisdē tradidisse. Præualidā hāc urbē maioreq; carthagine magna. Præterea ex aduerso eius sita & ppe imēso tractu. Abtrigi quoq; aliā Cornelius Nepos audacissime credit ab lixo. xl. m. p. In mediteraneo altera Augusti colonia ē babba: iulia cāpestris appellata. Et tertia panasa. lxxv. m. ualētia cognōiata Ab ea. xxxv. m. p. uolubile oppidū: tātūdē a mari utroq; distās: & i ora a lixo. l. m. amnis subub? pter banasā coloniā defluēs & magnificus & nauigabilis. Ab ea totidē milibus passuū o ppidū sala ciusdē nominis fluuiō ipositū: iā solitudinibus uicinū: elephātorūq; gregibus īfestū. Multo tamē magis auscololū gēte p q iter ē ad mōtē africæ uel fabulosissimū atlātē. E mediis hūc harenis i cælū ac roli pdiderūt: asperū: squalētē qua uergat ad littora oceani: cui cognomē iposuit. Eundē opacū nemorosūq; & scatrebris fōriū nguū q spectat africā fruūib? oīum generū spōte ita subnascētibus ut nunq; fatietas uolupratibus desit. Incolaz neminē iterdū cerni: silere oīa haud alio q solitudinū horrore: subire tacitā religionē animos ppius accedētū: pterq; horrorē elati sup nudila atq; i uicinia lunaris circuli. Eūdēq; noctib? micare crebris ignib? ægypanū facyrorūq; lasciuiā. Impleri tibiārū ac fistulæ cātū tympanorūq; & cymbalorū sonitū strepere. Hæc celebrati auctores pdidere pter Herculi & pleo laborata ibi: spatiū ad eū in mensum incertūq;. Fuere & Hannonis carthaginensium ducis cōmētarii punicis rebus florentissimis explorare ambitum africæ iussi: quē secuti pleriq; e græcis nostrisq;. Et alia quēdam fabulosa: & urbes multas ab eo conditas ibi prodidere: quarum nec memoria ulla nec uestigium extat. Scipione Aemiliano res in africa gerente Polybius annalium conditor ab eo accepta classe scrutandi illius orbis gratia circunuectus prodidit a monte eo ad occasū uersus saltus plenos feris: quas generat africa: ad flumem anatin. cccclxxxv. mil. pass. ab eo lixum. ccv. mil. pass. Agripa lixum a gaditano freto. cxii. mil. pass. abesse. Inde sinum qui uocetur saguti. Oppidum in promontorio mulelacha. Flumina sububam & salar. Portum rubis a lixo. cccxiii. mil. pass. Inde promōtorium solis: portum risardir. Gerulos: autoteles: flumē cosenum: gentem selatitos & masatos: flumē masatar: flumē daras: i quo cocrodilos gigni Deinde sinū. d. cxvi. mil. p. Includi montes baree promontorio excurrete in occasum quod appellatur surrentiū. Postea flumē palsum. ultra quod ætiopas pcoros: quorū a tergo porusios. Iis iungi mediteraneos hetilos daras: at in ora æthiopas daratitas. flumē bam: borū cocrodilis & hippopotamis refertū. Ab eo montes ppetuos usq; ad cum quē eonoche ma dicemus. Inde ad promōtorium hesperū nauigatiōe dierū ac noctium. x. In medio eo spatio atlantem locauit: a cæteris omnibus in extremis mauritaniz proditum. Romana arma primum Claudio principe in mauritania bellauere Ptolamēū rege a C. Cæsare interemptum ulciscēte liberto Aedone: refugientibusq; barbaris uentū constat ad montē atlantē. Nec solū cōsulatu pfunctis atq; e senatu ducibus q tum res gessere: sed equitibus quoq; romanis qui ex eo præfuerunt: ibi atlantem penetrassē gloria fuit. Quinq; sūt (ut diximus) romanæ coloniæ in ea prouincia: puiūq; famæ uideri potest. Sed id plerumq; fallacissimo experimento deprehenditur: quia dignitate in dagare uera pigeat: ignorantiz pudore menti

V.

si nō piget. haud alio fidei proniore lapsu: q̄ ubi falsæ rei grāuis auctor existit. Et equidem minus miror incōperta quædā esse equestris ordinis uiris. lā uero & e senatu nō aliūde in trantibus q̄ causa luxumæ: cuius efficacissima ius sentit atq; maxima cū ebori citroq; fulue exquiratur: oēs scopuli getuli muricibus ac purpuris. Indigenæ tñ tradūt in ora absala cl. mil. passuū flumē asanā marino haustu: sed portu spectabile. mox amnē quē uocāt suut. Ab eo ad dirin: hoc enī atlātinomē esse eorū lingua cōuenit. cc. mil. pas. interueniēte flumī ne cui nomē est uior. Ibi fama existere circa uestigia habitati quōdā soli uinearū palmēto rūq; reliquias. Suetonius Paulinus quē cōsulē uidimus primus romanorū ducū trasgres- sus quoq; atlātā aliquot miliū spatio pdidit de excelitate qdē eius quæ cæteri. Imas radi- ces dēis altisq; repletas siluis incognito genere arborū: pceritatē enodi nitore: frōdes cu- pressis similes præter grauitatē odoris tenui eas obduci lanugine: qbus addita arte posse quales bōbicæ uestes cōfici. Verticē altis etiā æstate opiri niuib. Decumis se eo puenisse castris: & ultra ad fluuiū q niger uocat per solitudines nigri pulueris eminētib; interdū ue luc exustis cautib; loca inhabitabilia feruore quantū hyberno tpe expertus. Qui p̄ximos ī habitēt ei saltus refertos elefatorū ferarūq; & serpētū oī genere canarios appellari. Quip pe uictū eius aialis pmiscuū iis esse: & diuidua ferarū uiscera. Iūctā athiopū gentem quos perortos uocāt satis cōstat. Iuba prolemei pater q̄ p̄mus utriq; maritanæ iperauit studioq; claritate memorabilior etiā q̄ regno suo. similia prodidit de atlante: præterq; gigni ibi her bā euphorbiā noīe ab inuētoe medico appellatā. Cuius lacteū succū miris laudibus cele- brat in claritate uisus. contra serpentes & uenera oīa priuatim dictato uolumine. Et satis superq; de atlante. Tingitania prouincia. Ca. 11.

Igitanæ prouintia lōgicudo. clxx. mil. pas. est & gēs in ea quōdā p̄cipua mauro- rum: undē nomē puintia: quos pleriq; maurusios dixerūt. Attenuata bellis ad pau- cas redit familias. Proxima illi masselvorū fuerat: sed similimodo extincta est. Ge- tulæ nūc tenēt gētes: bamuræ: multoq; ualidissimi autololes. Et horū pars quōdā nēlimi q̄ auulsi iis p̄pria fecere gentē uersi ad athiopas. Ipsa prouincia ab oriēte mōtosa fert elephā- tos. In abila quoq; mōre & quos septē fratres a simili altitudine appellant freto iminenti iūctis abile. ab iis ora sterna mari. Flumē tamūdā nauigabile quōdā & oppidū. Flumē laud & ipsū nauigiorū capax. Rufardir oppidū & portus maluana flumī nauigabilis figa. oppi- dū ex aduerso maluanae in hispania sitū Syphacis regia alterius iā mauritanæ. Nāq; diu re- gū noīa optinuerē: ut bogudiana appellaret extima. Itēq; Bochi quæ nūc cæsariēsis. Ab ea portus magnus harpario appellat; ciuiū ro. oppidū. Annis mulucha Bothi masselvorūq; finis. Quizacenitana pegrinorū oppidū. Arsennaria latinorū tria mil. passuum a mari. Car- cēna colonia Augusti: legio secunda. Itē co'onia eiūsdē deducta chorre p̄toria gunugii. p̄ montoriū Apollinis. Oppidūq; ei celeberrimū cæsarea antea uocitatū iol iube regia a Di- uo Claudio coloniz iure donata eiūsdē iussu deductis ueteranis. Oppidū nouum & latio datū tipasa. Itēq; a Vespasiano impatore eodem munere donatū icosio. Colonia Augusti rusguniæ Rusguriū ciuitate honoratū a Claudio Ruzasus colonia Augusti. Salde colo- nia eiūsdē: gigili oppidū. Tuca ipositū mari & flumini amfagg. Intus colonia augusta quæ itē succa: baritē: cubi: subeu. Ciuitates titinici: tigauæ. Flumina ilarges: gens nabades: sardana: lauerna: barginina: curebi: flumē usariēs nauigabile. flumē amfaga abest a cæsā- rea. ccxxxiii. mil. pas. utriusq; mauritanæ longitudo. d. ccc. mil. pas. xxxix. mil. Latitudo. cc. cc. lxxvii. mil. passuum.

Numidia.

Ca.

III.

B amfaga numida est Masinisse clara noīe metagonitis terra a græcis appellata. Nimide uero nomades a permutadis papilionibus mapalia sua hoc est domus palu- stris cicūferētes. Oppida cullurus: ichadæ: ab ea ad. xlviii. mil. pas. in mediterraneo colonia cirtha situanorū cognomine & alia intus sicca: liberūq; oppidū bullaregia. Et i ora cacatua hippo regius flumē armua. Oppidū trabacha ciuiū ro. Tusca fluuius numidiæ fi- nis. nec præter marmoris numidici ferarūq; prouentum aliud insignæ.

Africa.

Ca.

IIII.

Tusca zeugitana regio & quæ p̄pria uocet africa est. Tria promōtoria: candidum mox Apollonis aduersum sardinia: Mercurii aduersum sicilia: in altū procurrētia duos efficiūt sinus hipponēsem p̄ximū ab oppido: quod hipponem dirutū uocant

LIBER.

diarrhidū a græcis dictū ppter aquarū irrigua. Cui finitimū theudalis immune oppidum longius a littore. Dein promontoriū Apollinis & in altero sinu utica ciuiū romanorū Ca thonis morte nobilis: flumem bagrada. Locus castra cornelia. colonia carthago: magnæ in uestigiis carchaginis colonia maxilla: Oppida carpi: misua. Et liberū clupea in promonto rio Mercurii. Item libera curcubisne. Mox africa ipsius alia distinctio. Libyphœnices uo cantur qui bizantiū incolunt. Ita appellatur regio. ccl. mil. pass. per circuitum fertilitatis exi miæ cum centesima fruge agricolis fœnus reddēte terra. Hic oppida libere leptis adrumē tum: ruspina: raptus. Inde thena: fabrata contingens syrtim minorē. ad quā nutmidie & afri cæ ab amphaga lōgitudo. d. lxxx. mil. pass. Latitudo qua cognitū est. cc. mil. Ea pars quā afri cam appellauimus diuiditur in duas prouintias: ueterem & nouā discretas fossa. Inrer afri canum sequentem & reges thenas usq; producta. quod oppidū a carthagine abest. ccxvii. mil. pass. Tertius sinus diuiditur in geminos duarū syrtiū uadoso ac reciproco mari. Distr rhoos ad p̄ximā quæ minor est a carthagine. cc. mil. pass. ut polybius tradit. Ipsam cētū mil. pass. additu. cc. mil. ambitu. Et terra hæc autē syderū obseruatione nobilis. Ad eam per de ferta harenis perq; serpētes iter est: Excipiūt saltus repleti ferarū multitudine: & introrsus elephatorū solitudines: mox deserta uasta. Vtrinq; garamātes ab augylis dierū. xii. itinere distantes. Super illos fuere gens p̄sili: super quos lacus lycomedis desertis circūdatus. au gylæ ipsi medio fere spatio locantur ab ærphiopia quæ ad occidentē uergit & a regiōe. quæ duas syrtis interiaceret pari utrinq; interuallo. sed littore inter duas syrtis ducetorū qnqua ginta mil. pass. Ibi ciuitas oensis. Cyniphis fluuius ac regio. Oppida neapolis taphra: abro thonū: leptis altera quæ cognominatur magna. Syrtis maior circuitu. cxxv. mil. passuū. adi tu autem. ccxiii. mil. Inde accolit gens cispadū. In intimo sinu fuit oralothophagon: quos quidam alachroas dixere ad philenorū aras: ex harena sunt eæ. Ab iis non procul a conti nente palus uasta ad annem tritonem. nomēq; ab eo accepit: palanrias appellata a Callima cho: & citra minorē syrtim esse dicta: a multis uero inter duas syrtis. Promōtorium quod maiorē includit buriū appellatur: ultra cyrenaica prouincia. Ad hunc finē africa a fluuii amphaga populos. xvi. habet qui romano parent imperio. In iis colonias sex præter iam su pradictas pthinam tuburbin. Oppida ciuiū romanorū. xv. ex quibus in mediterraneo dicē da abfuritanū: aburufensē: ab oriente canophicū: chimanensē: rhimicū: tumi diēse. tur bubiensē: tybiburmensē: tibigensē. Veitana duo maius & minus. uagensē: oppidū latinum. unum uzzalitanū. Oppidū stipendiarū unū. Castris cornelius oppida libera triginta: ex q; bus dicenda intus acolitanum: acharitanum: auinensē: abziritanū: canopitanum: melizita num: mararensē: salaphiranum: tufdricanum: diricensē: tiphicēse: tunisensē: scoedenensē: ta gafensē: sigensē: ulufuburitanum: uagiensē: aliud sigenge: zianiensē. Ex reliquo numero non ciuitates tm̄: sed plerūq; etiam nationes iure dici possunt: ut nartabudes: caspitani: in sulani: fabarbares: massilini: ciues uamacures: ethini: mussimi: marchubi: & tota getulia ad flumen nigritin: qui africanā ab æthiopia dirimit.

Cyrene.

Ca.

V.

Yrenaica eadē pentapolitana regio illustratur Nammonis oraculo: quod a cyrenis abest. cccc. mil. pass. fonte solis: pentapolis urbibus maxime quinq; berenice: arsinoe: prolemaide apollonia: ipsaq; cyrene. Berenice in syrtis extimo cornu est quondam uocata hesperidum supradictarum uagantibus græciæ fabulis. Nec procul ante oppidum fluuius lethon: lucus sacer: ubi hesperidum horti memorantur. Abest a lepti. cclxxxv. mil. pass. Ab ea arsinoe theutyra uocitata. xliii. mil. pass. Et deinde prolemais antiquo nomine baree. xxii. mil. pass. Mox. ccl. mil. promontorium phicus per creticum mare excurrit distēs ccl. mil. pass. a tænarō laconicæ promontorio. A creta uero ipsa. cxxv. mil. Post id cyrene a mari. xi. mil. pass. A phicunte apollonia. xxiiii. m. pass. ad cherōnesum. lxxxviii. mil. pass. Vnde cathabatinū. ccxvi. mil. passuū accolūt marinaridæ a pharedoni ferme regiōe ad syrtim usq; maiorem porrecti. Post eos a craucæ lesatiani. In ora syrtis nasammones quos mesam mones greci appellauere ab argumento loci medios inter harenas sitos. Cyrenaicus ager xv. mil. passuum latitudine a littore arboribus fertilis habetur. Intus eodem spatio frugi bus tantum mox uiginti mil. passuum latitudine: & ccl. mil. pass. longitudine laseri modo post nasammonas hasbitæ & macæ uiuunt. Ultra eos hamonienfes. xi. dierum itinere a syr tibus maioribus ad occidentē & ipsi quaquæ uersus harenis circundati: puteos tamē haud difficiles binum fere cubitorū inueniunt altitudine ibi restagiantibus mauritanis: aquis

Domos sale e montibus suis exciso ceu lapide cōstruūt. Ab iis ad troglodytas hyberni occasus plaga dierū quattuor iter: cū quibus cōmerciū gēne tantū quā carbunculum uocamus ex aethiopia uestæ. Interuenit ad solitudines africæ sup̄ minore syrtim dictas uerphazania: ubi gentē phazaniōrū urbēsq; alelen & cillabāsubegimus. Item cidamū e regione sabrate. Ab his mons longo spatio in occasum ab ortu tendit: ater a nostris dictus a natura adusto similis: aut solis percussu accenso. Ultra eū deserta. Marelgæ oppidū garamantū. Itemq; detris affuso fonte a medio die ad mediā noctem aquis feruentibus. totidem horis ad mediū diem rigentibus. Clarissimūq; oppidum garadamū caput garadamantū: omnia ermis romanis superata: & a Cornelio Balbo triūphata: unius omniū curru externo & quiritium iure donato. Quippe gadibus nato ciuitas romana cū Balbo maiore patruo data est. Et hoc mirū supradicta oppida ab eo capta auctores nostros prodidisse. Ipsum in triūpho præter cydamū & garadamū oīum aliarū gentiū urbiūq; numina ac simulacra duxisse que fuere hoc ordine. Tabidiū oppidū: niteris nationis gligemela oppidum. Bubeiū natio uel oppidum. Enipi natio. Thuben oppidū. Mons nomine niger: nitibū rapsa oppida: discera natio. detri oppidū: flumē nathabur: rapsagū oppidū uauagi natio: boin oppidū: pege oppidū: flumē dafibari. Mox oppida cōtinua baracū: buluba: alafū: balsa: galla: maxalla: zizama. Mons gyriū quo gēmas nasci titulus prodidit. Ad gramātas iter in explicabile adhuc fuit latronibus getis eius. Puteos qui sunt nō alte fodiedi si locorū noticia ad sit harenis operientibus. Proximo bello quod cum celsibus romanis gessere auspiciis Vespasiani imperatoris cōpendiū uitæ quatrīduo dephesum est. Hoc iter uocatur p̄ter caput saxi. finis cyrenai: cus cathabathmos appellatur oppidū & uallis rep̄te cōuexa. Ad eum terminū cyrenaica africa a syrti minore decies sexaginta mil. pass. in lōgitudine patet. In latitudine qua cognitum est. d. ccc passuum. Lybia mareotis. Ca. VI.

A qua sequitur regio mareotis libya appellat: ægypto cōtermina. Tenet marmari des: ad imachidæ: deinde mareotæ. Mensura a catabathmō ad paretonium. lxxxvi. mil. pass. In eo tractu intus ap̄is interest nobilis religio ægypti locus. ab eo paretoniū. lxxi. mil. passuum. Inde alexandriā. c. mil. passuum. Latitudo. clxix. est. Eratosthenes a cyrenis alexandriā terrestrī itinere. d. xxv. mil. prodidit. Agrippa totius africæ a mari atlantico cum inferiore ægypto. lxxxv. mil. passuum. longitudine posuit. Polybius & Eratosthenes diligētissime existimati ab oceano ad carthaginē magnā. lxxvi. mil. pass. Ab ea canopum nili proximum ostiū. xvi. mil. passuum. xxix. fecerunt. Isidorus a tingi canopum. xxxv. xcix. mil. p. Artemidorus quadraginta minus q̄ Isidorus. Ca. VI.

Insulæ circa Africam & aduersarum africæ.

Nulas non ita multas complectuntur hæc maria. Clarissima est menix lōgitudine i xxxv. mil. pass. latitudine. xxv. ab Eratosthene lotophagites appellata. Oppida habet duo menigen ab africæ latere: & altero toiar. Ipsa a dextro syrtis minoris promontorio passibus. cc. sita ab ea. c. pass. contra leum cercina cum urbe eiusdē nominis libera longa. xxv. mil. pass. Lata dimidium eius ubi plurimum. ac in extremo non plus. v. mil. passus. Hinc per parua carthaginem uersus cercinitis ponte iungitur. Ab iis. l. mil. fere pass. lipa dusa longa. vi. mil. pass. Mox gaulegalata: cuius terra scorpionem dirum animal africæ necat. Dicuntur & in clupea emori: cuius ex aduerso cossyria cum oppido. At contra carthaginis sinum duæ e gremio areæ aræ. Re uera autem scopuli uerius q̄ insulæ: inter siciliam maxime & sardiniam Auctores sunt & has quōdam habitatas subsēdisse. Interiori autem ambitu africæ ad meridiem uersus: superq; getulos interuenientibus desertis primū omnium liby: ægypti: deinde leucæ aethiopes habitant. Ca. VIII.

Aethiopes.

Vper eos aethiopū gentes nigritæ a quo dictum est flumine. Gymnetes pharusi etiam oceanum attingentes: quos in mauritanæ fine diximus perorri. Ab iis omnibus uaste solitudines orientem uersus: usq; garamātes: augy lasq; & trogloditas: uerissimā opinione corū qui desertis africæ duas aethiopias superponunt: & ante omnes Homerī qui bipartitos tradit aethiopas ad oriētē occasūq; uersos. Nigri flumio eadē natura q̄ nilo: calamū & papirū & easdē gignit animātes iisdēq; tēporibus auget. Oritur inter ta: releos aethiopas: ocalicas. Horū oppidū mauin quidā solitudinibus interposuerunt. At lā: tas iuxta eos: ægipanas semiferos: & blemnias: & gāphasantas: & satyros: & himantopodas

LIBER.

Atlantes degeneres sunt humani ritus si credimus. Nā neq; nominū ullorū inter eos ap-
pellatio est: & solē orientē occidentēq; dira imprecatione cōtuetur: ut exitiale ipsis agnū
q;. Neq; in fōnia uisunt qualia reliqui mortales. Trogloditæ specus excauant. hæ illis do-
mus uictus serpētū carnes: stridorq; nō uox. adeo sermonis cōmercio carent. Garamantes
matrimoniorū exortes passim cū fōminis degunt. Auglæ tantū inferos colunt. Gāpha-
santes nudi: præliorūq; expertes externo cōgregātur. Blēmiis tradūtur capata abesse: ore
& oculis pectore affixis. Satyris præter figuram nihil moris humani. Aegipanīs qualis uul-
go pingitur forma. Himatopodes loripedes quidam: quibus serpendo ingredi natura est.
Pharusī quondam perla comites fuisse dicuntur. Hercules ad hesperidas tendentis. Nec
de africa plurāq; memorentur occurrunt.

De Asia.

Ca.

IX.

Dhæret alia quā petere a canopico ostio ad pōri ostiū Timosthenes. xxvi. xxxviii.
a mil. pas. tradidit. Ab ore autē ponti ad os mæotis Eratosthenes. xv. xlv. mil. pas. Vni
uersam uero cū ægypto ad tanain. Artemidorus & Isidorus. lxxxviii. d. cc. l. mil. p.
Maria eius cōplura ab accolis traxere noīa quare simus indicabuntur. Proxima africæ: sco-
liæ ægyptus introrsus ad meridiē recedēs donec a tergo prætedatur æthiopes. Inferiorem
eius partē nilus dextra leuāq; diuisus amplexu suo determinat. canopico ostio ab africa:
ab asia pelusiaco. clxx. mil. pass. intervallo. Quā ob causam inter insulas quidā ægyptum re-
tulere: ita se findente nilo ut triquetra terre figurā efficiat. Ideo multi græcæ litteræ uoca-
bulo deltā appellauere ægyptū. Mensura ab unitate aluei unde se primum findit in latera
ad canopicū ostiū. cxlvi. mil. ad pelusiacū. cclvi. mil. est. Sūma pars cōtermina æthiopæ the-
bais uocatur. Diuiditur in præfecturas oppidorum: quas nomos uocāt: ombiten: phāturi-
ten: apollopolitē: hermotiten: tiniten. phanturiren: copriten: tentiriten: diopoliten: antipo-
liten: aphroditopoliten: lycopoliten. Quæ iuxta pelusiū est regio nomos habet barbeticē: bu-
batitē: thyetriten: tanitē. Reliqua autē arabicū hāmoniacū tendētē ad Hāmonis iouis
oraculū ofirintitē: leontopolitē: atriitē: synopolitē: hermopolitē: xoitē: mendeitē: sebenni-
ten. sabastiten: setapolitē: heliopolitē: psopten: cynopolitē: thermopolitē: brusophiten: om-
phiten: seiten: ptenethū: temphū: naucratitē: ueratitē: meletitē: gynopolitē: menelaitē. Ale-
xandriæ regione. Itē lybiæ mæotis: heracleopolites est in insulā nili longa passus. l. mil.
in qua & oppidū Hercules appellatū. Arfinoitæ duo sunt: hi & mēphites usq; ad summū
delta perueniūt. Cui sunt cōtermini ex africa duo cæsitæ. Quā idam ex iis aliqua nomina p-
mutāt & substituit alios nomos: ut heropoliten: crocodilopolitē. Inter arfinoitē: autem
ac mēphitē lacus fuit circuitu. ccl. mil. pas. aut ut Mutianus tradit. ccccl. mil. & altitudinis
l. pas. manu factu a rege qui fecerat mæridis appellatus. Inde. lxxii. mil. pas. prope abest mē-
phis quōdam arx ægypti regū. Inde ad Hāmonis oraculum. xii. dierum interest. Ad scissu-
ram autē nili quod appellauimus delta. xv. mil. pass. Nilus incertis ortus fontibus: ut p de-
serta & ordentia & imenso longitudinis spatio ambulans famaq; tantū inermi quæstiu co-
guitus sine bellis: quæ ceteras oēs terras inuenere originē (ut luba rex potuit exquirere) in
monte inferioris mauritanie nō procul oceano habet: lacu protinus stagnante: quē uocant
hilidem. Ibi pisces reperiuntur alabæ: coracini: siluri: crocodilus quoq;. Inde ob argumen-
tum hoc cætareæ ortus creditur: in iis quæ nili alueo spectantur: hocq; lacu educantur: in
heso dicatus ab eo spectat: hodie præterea obseruatū est prout in mauritania niues hym-
brefue satiauerint: ita nilum incrementum ex hoc lacu. Rursus indignatur fluere per arenosa
& squalentia. Conditq; se aliquot dierum itinere. Mox alio lacu maiore in cæleriensis mau-
ritaniæ gente mæsiylū erumpit: & hominum cætus ueluti circūspicit iisdem animalū ar-
gumentis. Iterū harenis receptus cōditur rursus. xx. dierū deserti ad proximos æthiops
atq; ubi iterū senserit hominē profilit fonte (ut uerisimile est) illo quem nigrin uocauere.
Inde africa ab æthiopia dispescens etiā si nō protinus populis: feris tamen & beluis frequēs:
siluarūq; opifex medios æthiops secat cognominatus astapus: quod illarum gentium lin-
gua significat aqua e tenebris profluentem. Insulas ita innumeras spargit quasdamq; tam
uaste magnitudinis quāq; rapida celeritate ut tamen die rum quinq; cursu non breuiore
transuolet. circa clarissimam earum mæroen astabores leuo alueo dictus: hoc est ramus
aquæ uenientis e tenebris. Dextera uero astufapes: quod latentis significationem adiicit.
Nec ante nilus q; se totum aquis concordibus rursus iunxit. Sic quoq; etiamnum gyrifan-
tes nominatus per aliquot milia & in totū Homero ægyptus: aliis p triton. Subinde insulis

impactus totidem incitatus irritamentis. Postremo inclusumōtibz nec alibi torrentior
uectus aquis pperatibus ad locū aethiopū: qui catadupi uocatur: nouissimo cataracte iter
occursantes scophlos nō fluere imenso fragore creditur: sed ruere. Postea lenis & contra
flus aquis domitatq; uolentia: alioquin & spatio fessus multis quibz faucibus in aegyptū ma
re se euomit. Certis tamen diebus auctu magno per totam spatiatz aegyptum focundus
innatat terræ. Causas huius in clementi uarias prodidere: sed maxime probabiles erefianū
eo tempore ex aduerso flantium repercussu ultro in ora adō mari. aut ibres aethiopiz æsti
uos iisdem etefis nubila illo ferentibus e reliquo orbe. Timeus mathematicus occultam
protulit rationē. Phialiam appellari fontem eius mergiq; in cuniculos ipsum aninē uapore
anhelantem fumibus cautibus ubi conditur. Verū sole per eos dies cōminis facto extrahi
ardoris ut: & suspensum abundare: ac ne deuoretur abscondi: idq; euenire a canis ortu per
introitum solis in leone contra perpēdiculum fuentis sydere stante: cum & in eo tractu ab
sumantur umbræ. Pleriq; ediuerso opinatis largiore fluere ad septemtrionē sole discea
dente: quod in cancro & leone euenit. Ideoq; tunc minus siccat. Rursus in capricornū &
austrinum polū uerso forberi: & ob id partius fluere. Sed Timæo siquis extrahi posse cre
dat umbrarum defectus iis diebus & locis sine fine abest. Incipit crescere luna noua quæ
cunq; post solstitium est sensim modiceq; canerū sole transeunte: abundantissime autē le
onem. Et refidet iu uirgine iisdem quibus accreuit modis in totum autē reuocatur intra
ripas in libra: ut tradit Herodotus centesimo die. Cū crescit reges aut præfectos nauigare
eo nefas iudicatum est. Auctus eius per puteos mensuræ notis deprehendūtur. iustū icre
mentum est cubitorū. xvi. Minores aquæ nō oīa rigant. Apliores detinent tardius recedē
do. Hæ serendi tempora absunt solo mandante. Ille non dant sicente. Vtrūq; reputat
prouincia in. xii. cubitis famē sentit. In. xiii. etiānum exurit. Xiiii. cubita hilaritatem afferūt
xv. securitatem. xvi. delicias. Maximū incrementū ad hoc æui fuit cubitorum. xviii. Claudio.
principe. N. Minimūq; pharsa ico bello: ueluti necem Magni prodigio quodā flumine auer
sante. Cū sterere aquæ opertis molibus admittūtur. Vt quæq; liberata est terra: seritur. Idē
annis unus omnū nullas expirat auras. Ditionis aegypti esse incipit a fine aethiopiz syene
ita uocat isula. c. mil. pas. ambitu. in qua cerasiæ sūt latere arabiz & ex aduerso isule. iiii. pi
le. d. c. mil. pas. & a nili fixura. unde appellari dixim' deltā. Hoc spatiū edidit Artemidorus:
& in eo. ccl. oppida fuisse. luba. cccc. mil. pas. Aristocreon ab elephantide ad mare. ccl. milia
pas. Elephantis insula infra nouissimum cataractem. cccc. mil. pas. & supra syenem. xvi. milia
habitatur. Navigationis aegyptiz finis ab alexandria. d. lxxxv. mil. pass. in tantū errauere su
pascipri. Ibi aethiopiz cōueniunt naues. Namq; eas plicatiles humeris transferunt quoti
ens ad cataractas uentum est. Aegyptus super ceterā antiquitatis gloriam. xx. mil. urbium
ibi Amase regnante habitata præfert. Nunc quoq; multis etiam ignobilibus frequēs cele
bratur tamen Apollinis: mox leucothe: & dispolis magna. Eadem thebe: portarum. c. nobi
lis: fama copiosa indicarum arabicarū q; mercium nilo proximum emporium. Mox uene
ris oppidum: & iterum iouis ac tentyris: infra quod abyduz Mēoniz regia: & Osiris tem
plo inclytum. vii. dierum itinere in lybiam remotum a flumine Deinde ptolemais & pano
polis ac Vereris iterum. Et in lybico lycon ubi montes finiunt thebaidē. Ab iis oppida mer
curii: alabastrū canū: & supradictū Herculis Deinde arfinoes & iam dicta memphis: inter
quā & arfinoitem nemeon. In lybico turres quæ piramides uocantur. labyrinthus in miri
dis lacu nullo addito ligno ex ædificatus: & oppidū erialon. Vnū præterea intus & arabiz
contemninum claritatis magnæ solis oppidum.

Alexandria.

Ca.

X.

Ed iure laudetur in littore aegypti maris alexandria a magno Alexandro condita
in africa parte ab ostio canopico. xii. mil. pas. iuxta mareotim lacū: qui lacus antea
arapotes noīabat. Metatus est eā Dinoocrates architectus pluribus modis memora
bili ingenio. xv. mil. pas. laxitate inserta ad effigiē macedonicæ chlamydis orbe gyrato laci
niosam dextra leuag; anguloso pcursum: ita tamen quinta situs parte regi dicata. Mareo
tis lacus ad meridianā urbis partē euripo & canopico ostio mittitur. ex mediterraneo com
mercio. Insulas quoq; plures amplexus. xxx. mil. pass. traictu. dc. ambitu ut tradit. Claudi
us Cæsar. Alii schœnos in latitudinem patere. xl. faciunt schœnunq; stadia. xxx. Ita fieri lō
gitudinis. cl. mil. passuum: tantundem & latitudinis. Sunt in honore & intra decursus nili

LIBER.

multa oppida præcipue quæ nomina dedere ostiis non omnibus. xi. enim reperiuntur: superq; quattuor quæ ipsi falsa ora appellant. Sed celeberrimis septē: proximo alexandriæ canopico: deinde bolbitino: sebenitico: phanitico: mendefico: ranico: ultimoq; pelusiaco. prætereabuthos: pharbetos: leotopolis: atribis: ifidis oppidū: busiris cynopolis: aphroditos: lais naucratīs: unde ostium quidam naucratium nominant: quod alii heracleoticum: canopi/

go cui. vi. mil. pass. proximum est præferentes:

Arabia.

Ca.

XI.

Lra pelusiacū arabia est ad rubrum mare pertingēs & odoriferam illam ac diuitem & beatæ cognomine inclitā. Hecabanū & elbonitarum & scenitarū arabū uocatur sterilis præterq; ubi scyrie confinia attingit. nec nisi cassio mote nobilis. His arabes iunguntur: ab oriente cæleis: a meridie cedreis quidam: dein ambo nabatheis. Heræpoliticus uocat aliterq; lelaniticus finus rubri maris in ægyptū uergentis. cl. mil. pass. interuallo. Interduo oppida læana & in nostro mari gaza. Agrippa a pelusio arfinoe rubri maris oppidum per deserta. cxxv. mil. pass. tradit tam paruo distat ibi tanta rerum naturæ diuersitas.

Syria palestina phoenicis.

Ca.

XII.

Vxta syria litus occupat quōdam terrarum maxima & pluribus distincta nobus. Namq; palestina uocabetur qua contingit arabas & iudea: & cæle: dein phoenice: & qua recessit intus damascena: ac magis etiam nū meridiana babylonica. Et eadē mesopotamia inter euphraten & tigrin: quaq; transit taurum: rophene. Circa uero etiam comagene. Et ultra armeniam adiabene: assyria ante dicta. Et ubi ciliciam attingit antiochia. Longitudo eius inter ciliciam & arabiam. cccclxx. mil. pass. est. Latitudo a seleucia pieria ante oppidum in euphrate zeumam. d. uigintiquinq; mil. pass. Qui subtilius diuidunt circum euphraten syriam phoenicem uolunt: & esse oram maritimam syriæ: cuius pars sit idumæa & iudea: deinde phoenicem deinde syriam. Id quod præiacet mare totum phoenicum appellatur. Ipsa gēs phoenicum in gloria magna litterarū inuēctionis: & syderū naualiūq; ac bellicarū artū. A pelusio capriæ castra: cassius mons: delubrum louis Cassii tumulus magni Pompeii tracinæ. Arabia finitur a pelusio. lxx. mil. pass.

Idumica syria: palestina: samaria: ascalum: azotus: cæsarea.

Ca.

XIII.

Ox idumæa incipit & palestina ab emerſu sirbonis lacus: quē quidā. cl. mil. pass. circuitu tradidere. Herodorus cassio moti applicuit. Nunc est palus modica. Oppida rhino: colura: & intus raphace: gaza: & intus athedō: mons angaris. Regio per orā samaria oppidum ascalo liberum: azotus: samnes duæ. Altera intus ioppe phoenicum antiquior terrarum inundatione ut ferunt: insidet colli præiacente saxo: in quo uinculorum Andromadæ uestigia ostendunt. Colitur illic fabulosa ceto: inde apollonia stratonis turris: eadem cæsarea ab Herode rege condita. Nunc colonia prima flauia a Vespasiano imperatore: deducta. Finis palestines. clxxxix. mil. pass. a cōfinio arabie. Deinde phoenices. Intus autem samaria. Oppida neapolis quod antea marmortha dicebatur. Sebaste in monte altiore gamala. Supra idumæam & samariam.

Iudæa: galilæa: hierico: hemmaus: lydda: ioppe.

Ca.

XIII.

Vdeæ longe lateq; funditur. Pars enim syriæ iunctā galilæa uocatur. Arabiæ uero & ægypto proxima pareæ asperis displa montibus: & a cæteris iudeis iordane amne discretæ. Reliqua iudea diuiditur in toparchias decem quo dicemus ordie. Hiericōtē palmetis constat: fontibus irriguā: emmau: lyddā: ioppicā: acrabathenā: & zophaniticā: thamiticā: bethole: & thephene: norine in qua fuere hierosolyma lōge clarissima urbium orientis: nomen iudeæ: modo herodum cum oppido illustri eiusdem nominis.

Iordanis.

Ca.

XV.

Iordanis annis oritur e fonte peneade: qui cognomen dedit cæsareæ de qua dicemus: amnis amœnus: & quatinus locorum situs patitur ambitiosus: accolisq; se præbens uelut inuitus: asphaltitē lacum dirum natura perit: a quo postremo ebibitur aquasq; laudatas perdit pestilentibus mixtas. Ergo ubi prima cōuallium fuit occasio: in lacum se fundit: quem plures gensaram uocant. xvi. mil. pass. longitudinis. vi. mil. latitudinis: amœnis circūseptus oppidis. ab oriente iulidæ & hippos: a meridie: thariticæ: quæ & nomine aliqui etiam lacum appellant. ab occidente tiberiadæ aquis calidis salubri.

Asphaltites.

Ca.

XVI.

V.

Sphalctites nihil præter bitumē gignit: unde & nomē. Nullū corpus animalū recipit. tauri camelq; fluitāt. Inde fama nihil in eo emergi. Longitudine excedit. c. mil. pass. Latitudine maxima. xxv. implet. Minima sex. Prospicit eū ab oriēte arabia nomadum a meridie acharon: secunda quondā arx iudeæ ab ierosolymis. Eodem latere est calidus fons medicæ salubritatis callirhoe aquarū ploriam ipso nomine præferens.

Gens hesfenorum.

Ca.

XVII.

B occidē tali littore hesfeni: quos fugitāt usq; quaq; nocentes. Gens sole & in toto orbe præter ceteras mira: sine ulla femina: omni uenere abdicata: sine pecunia forcia palmarū. In diem ex æquo cōuenarū turba renascitur: lōge frequētibus quos uita fessos ad mores eorū fortunæ fluctibus agitāt. Ita per seculorū milia (credibile dictū) gens æterna est: in qua nemo nascitur. Tā fecūda illis aliorū uitæ penitētia est. Infra hos egadda oppidū fuit secundū ab ierosolymis fertilitate palmetorūq; nemoribus. Nunc alterū bustū. Inde masada castellum in rupe & ipsum haud procul ab asphaltite. Et hætenus iudea est.

De capolis.

Ca.

XVIII.

Vngitur e latere syrie decapolitana regio numero oppidorū in qua nō omnes eadē obseruant. Plurimi tamē damascū & opotū riguas amne chrysozoa: fertilē philadelphiā raphanā: oīa in arabia recedētia. Scytopolin antea nisa a Libero patre sepulta nutriti ibi scyris deductis. Gaddara hieramiace præfluente & iā dictū hippodiū. Pellā ags diuitem. galasam eanātā. Intercurrunt cinguntq; has urbes tetrarchiæ: regnorū instar singulæ: & in regna contri buuntur: tracoitis paneas. In qua cæsarea cum supradictō fonte abila: arca: ampelosiā: gabæ.

Tyrus & sydon.

Ca.

XIX.

Inc redeūdū est ad orā atq; phœnicē. Fuit oppidū crocodilo. Est flumē nēptoria urbi nudosum. Sigaminū promōtorii: carmelūq;. Et in monte oppidū eodē nomine quōdam egbatana dictū. Iuxta getta gebba. Riuus pagida siue belus: uetri fertiles harenas paruo littori miscens. Ipse & palude cendeuia a radicibus carmeli profluit. Iuxta colonia Glaudii Cæsaris prolemais quæ quōdam ace. Oppidū ecdippa. Promontoriū albū Tyrus quōdam insula præalto mari septingētis passibus diuisa. Nūc uero Alexandri opugnātis operibus cōtincens: Olim partu clara urbibus genitis: lepri: utica: & il' a romani imperii emula terrarū orbis auida carthagine: etiā gadibus extra orbē conditis. Nūc oīs eius nobilitas cōcyllo atq; purpura cōstat. Circuitus. xix. mil. pass. est. Intra paletyro inclusa, oppidum ipsum. xxii. stadia optinet. Inde ide ac sarepta & ornithon oppida. Et sidon artifex uetri. thebarūq; boetiarū parens.

Mons libanus.

Ca.

XX.

Tergo eius mons libanus orsus centū quinquaginta stadiis zymirā usq; porrigitur quæ coele syria cognominatur. Huic par interiacente ualle mons aduersus antelibanus obrenditur quōdam muro cōiunctus. Post eū introrsus decapolitana regio ē: prædictaq; cū ea tetrarchiæ & palestines tota laxitas. At in ora nūc subiecta libano fluuiū nāgoras beritus colonia quæ foelix iulia appellatur. Leontos oppidū: flumē lycos: palæmblos: flumen adonis. Oppida biblos: botris: lycada: trieris: calamos: tripolis quōdam. Tyri & sidonii & araradi optinet orthocleuteros flumē. Oppida zymira: marathos: cōtraq; arados septem stadiorū oppidū: & insula ducētis passibus ea continente distans. Regio i qua supradicti desinunt mōtes. Et interiacentibus cāpis bargilus mons incipit. Hic rursus syria desinente phœnice. Oppida carnebala: neapaltos: Gabala promontorium in quo lacedæa libera: diopolis: heraclea: caradus: posidium.

Siria Anthiochia.

Ca.

XXI.

Einde promontorium syrie antiochenæ. Intus ipsa anthiochia libera: epidaphneis cognominata oronte amne diuiditur. In promontorio autem seleucia libera pieria appellata.

Cassius mons.

Ca.

XXII.

Vper eam mons eodē quo alius nomine cassius. Cuius excelsa altitudo quarta uigilia orientē per tenebras solē aspiciit breui circunactu corporis diē noctēq; pariter ostēdens. Ambitus ad cacumine. xix. mil. pass. est altitudo per directū. iiii. At in oramnis orontes natus inter libanū & antelibanū iuxta heliopolim. Oppidū rheses. & a tergo portæ quæ syriæ appellantur interuallo rhesiorum montium & tauri. In ora oppidum myriandros. Mons amanus. In quo oppidum bomite. ipse ab syris ciliciam separat.

Cæle syria.

Ca.

XXIII.

LIBER.

Vne interiora dicantur. Cœle habet apameam marfia amne diuifam. Anazerinorū tetrachia bābīcem: quæ alio nomine hierapolis uocatur. Syris uero magogibi prodigioſe. Atargatis græcis hoc decreto dicta colitur chalciden cognominata a dira bellū: unde regio chalcidene fertiliffima lyriæ. Et inde cyreſtica: urneazates: gindare nos gabenos tetrachias duas quæ granii comatix uocantur. Hermifenos: hylatas: itureorū gētem: & qui ex iis beremi uocātur. Mariaminitanos. Tetrarchiā quæ māmīſea appellat. Paradifum: pegnas: penelenitas: ſeleuciā: præter iam dictas duas: quæ ad euphraten: & quæ ad amellū uocantur. Tradicenfes. Reliqua autē ſyria habet exceptis quæ cū euphrate dicent arbethuſios: berceſenos: epiphaneſes: ad orientē laodiceſenos: qui ad libanū cognominantur: leucadios lariſſeos: præter tetrarchias in regna deſcriptas barbaris nominib⁹ decem & ſep̄tem.

Euphrates.

Ca.

XXIII.

T de euphrate hoc in loco dixiſſe aptiſſimū fuerit. Oritur in præfectura armenix maioris caranide. Vt prodidere ex iis qui proxime uiderunt Domitius Corbulo in monte aga. Licinius Mutianus ſub radicibus montis quē capotē appellant: ſupra cymirā. xii. mil. paſ. initio pyxirates nominatus. Fluit derzenen primū: mox anexiā armenix regiones a cappadocia excludēs. Daſcuſa abeſt a zimara. lxxv. mil. paſ. inde nauigat paſtonā quinquaginta mil. paſ. Melitenen cappadociæ. xxvii. mil. paſ. Elegem armenie. x. mil. paſ. acceptis fluminibus lyco: arſania: arſano: Apud eligeam occurrit ei taurus mons. Nec reſiſtit q̄q. xii. mil. paſ. latitudine perforata præualens ouinia uocant irumpentem. Mox ubi cornu perfregit euphraten. Vltra quoq; ſaxolum ac uiolentum arabiam. Inde leua merorum dictam regionem tricena menſura dextraq; comagenem diſterminat. Pontis tamen etiam ubi tauri expugnat patiens. Apud claudiopolim cappadociæ curſum ad oceanum ſolis agit. Primo hunc illi impugnatus curſum taurus aufert: uictuſq; & abſciſſus ſibi met alio modo uincit: ac fractum expellit in meridiem. Ita nature dimicatio illa æquæ hoc eunte quo uult: illo prohibēte ire qua uelit. A cataraētis iterū nauigatur quadragiuta mil. paſ. inde comagenes apud ſamoſata. Arabia præter ſupradicta habet oppida edeſam: quæ quōdam antiochia dicebatur: callirhoen a fonte nominatā: caras clade Crassi nobiles Iungitur præfectura meſopotamiæ originem a ſyris tradēs in qua ante muſia & incephorium oppida. Mox arabes qui rhetauī uocantur. Horum caput ſyngara. A ſamoſatis autē latere ſyriæ martias amnis inſluit. Gingla comagenem finit. Merorum ciuitas incipit. Oppida alluuntur epiphania & antiochia: quæ ad euphraten uocantur. Item zeugma. lxxii. m. paſſuum a ſamoſatis tranſitu euphrati: nobilis. Ex aduerſo apameā Seleucus. Idem utriuſq; condito ponte iunxerat. Qui cohærent meſopotamiæ rhoali uocantur. At in ſyria oppida europum taſlacum quōdam nunc aſhipolis. Arabes ſhœnitæ. ita feruntur uſq; urā locum: in quo conuerſus ad orientem relinquit ſirie palmirenas ſolitudo quæ uſq; ad petram urbem & regionem arabix ſœlicis appellare pertinent.

Palmiras.

Ca.

XXV.

Almira urbs nobilis ſitu diuitiis ſoli & aquis amœnis: uasto undiq; ambitu harenis includit agros: ac uelut terris exempta a rerū natura priuata ſorte inter duo impetia ſumma romanorū parthorūq;. Et prima in diſcordia cuius ſemper utrinq; cura abeſt a celeutia parthorūq; uocatur ad triginta quingentis trigintaſeptē mil. paſ. A proximo uero ſyriæ littore ducentis quiquaginta duobus mil. Et a damaſco uigintiſeptē mil. p.

Hierapolis.

Ca.

XXVI.

Ropius infra palmiræ ſolitudo ſtellendena regio eſt. dictaq; iam hierapolis ac bercea & chalcis. Vltra palmirā quoq; ex ſolitudinibus iis aliquit optinet emeſa re melanū dimidio propior petræ q̄ damaſcus. Arura huic proxima eſt: Philiſcum oppidum parthorum ad euphratē: ab eo ſeleuciā dierum decē nauigatio: totidēq; fere babylonē. Scindit euphrates a zeumate. lxxxiii. mil. paſ. circa uicū maſſicen. Et parte leua iu meſopotamiam uadit per ipſam ſeleuciam: circaq; eam præſtuenti inſuſus tigris. Dexteriore autem alueo babylonē quōdam caldæ caput petit: mediāq; permeans. Item qua oſtrin uocant: diſtrahitur in paludes. Increſcit autē & ipſe nili modo ſtatis diebus paulum differens ac meſopotamiam inundat ſole obtinente uiceſimam partē cancri. Minui incipit in uirgine & leone tranſgreſſo. In totum uero remeat in. xxix. parte uirginis.

Cilicia & adiunſte gentes. panphilia: iſauria: homanadum: piſidia: lycao

nia taurus nions. lycia. Ed redeamus ad oram syriae cui proxima est cilicia. Flumen diaphanes: mons crocodilus parte amani montis. Flumina andracus: pynarus: lycus: sinus issicus. Oppidum issos: idem alexandria. Flumen chlorus: oppidum aege liberum. amnis pyramus: portae ciliciae: oppida mallos: magiros: & intus tharfos. Campi alei: oppida cassiporis: mopfos liberum: pyranio impositum: thynos: zephyrium: facile. Amnes saros: cygnus: tharsum liberam urbem procul a mari secans. Religio celendiritis cum oppido. Locus nymphaeum: soloe ciliciae: nunc pompeopolis. Adara cybira: pynare: pedalie: hales: arsinoe: tabe: dion. Iuxtaque mare coricos: eodem nomine oppidum & portus & specus. Mox flumen calicadnus. Promontorium sarpedon: horrida horme. Mili promontorium & oppidum Veneris a quo proxime cyprus insula. Sed & in conuiente oppida nyanda: anemurium: coraceum: sinis: finisque antiquus ciliciae: melas amnis. Intus autem dicendi anazerbini: qui nunc caesa ragustani: castabala: epiphania quae antea eniandos: eleusa: iconium. Seleucia supra amnen calicadnum tracheotis cognomine a mari relata: ubi uocabatur hormia. Praeterea intus flumina liparis: bombos: paradisus. Mons imbarus. Ciliciae pamphiliam omnes iunxere neglecta gente isauriua. Oppida eius intus isaurca: clybanus: lalasis fluiuius decurrit. Hic autem ad mare a nemuria regione supradicta. Simili modo omnibus qui eadem composuerunt ignorata est contermina illi gens homanadum: quorum intus oppidum homana. Caetera castella. xliiii. inter asperas conualles latent. Insident uerticem pisidia quondam solymi appellati: quorum colonia exsarea: eadem antiochia. Oppida oroda: a galefos. Hos includit lycaonia in asiaticam iurisdictionem uersa: cum qua conueniunt philomelisenses: tymbriani: leucolithi: peltheni: tyrienses. Datur & tetrarchia ex lycaonia qua parte galatia contermina est ciuitatum. xliiii. urbe celeberrima iconio. Ipsius lycaoniae celebratur thebasa in tauro: idaea in confinio galaciae atque cappadociae. A latere autem eius super pamphiliam ueniunt thracum soboles nylae. Quorum aricanda oppidum: pamphilia aere nrosopia appellata. Mare pamphilium cilicio iungitur. Oppida eius syda: & in monte aspendum: plantanistum: perga. Promontorium leucolla. Mons satdemisus: amnis eurimedon iuxta ascendendum fluens caracetes: iuxta quem lynefus & olbia. Vltimaque eius ora: phaselis: iunctum ei mare lyciū ē gensque lycia: unde uastus sinus. Taurus mons ab eo ueniens lictoribus chelidonio promontorio determinatur. Immensus ipse: & innumerarum gentium arbiter: deextro latere septentrionalis: ubi primum ab indico mari exurgit: leuo meridianus: & occasum tendens: mediamque distrahens asiam nisi opprimenti terras occurrerent maria. Resiliet ergo ad septentriones: flexusque immensum iter quaerit: uelut de industria rerum natura subide aquora opponente: hinc phoenicum: hinc ponticum: illinc caspium & hyrcanum: contraque maxotium lacum torquetur. Itaque collisus inter haec claustra: & tamen uidetur flexuosus euadit usque ad cognita ripheorum montium iuga numerosis nominibus: & nouis quocumque incedit in signis. Imaus prima parte dictus: mox edigis: paropanifus: circius: cambadis: pharphariades: choatras: oreages: oroandes: nyphates: taurus. Atque ubi se quoque exuperat caucasus: ubi brachia emittit subinde tentanti maria similis sarpedon: coraceus: gargus: iterumque taurus etiam ubi dehiscit: seque populis aperit: portarum tamen nomine unitate sibi uendicans: quae alibi armenicae: alibi caspia: alibi ciliciae uocantur. Quinetiam confractus effugiens quoque maria plurimis se gentium nominibus hinc & illinc implet: & a dextra hyrcanus caspius: a leua pariedus moschius: amazonicus: coraxicus: scythicus appellatus. In uniuersum uero graece ceraunius. In libya igitur a promontorio eius oppidum semena: mons chimera noctibus flagrans: ephestium ciuitas: & ipsa saepe flagrantibus iugis. Oppidum olympus ibi fuit: nunc sunt montana gage corydalla rhodiopolis: iuxta mare limira cum amne: in quem aricandus influit: & mons masicus: andria ciuitas: mira: oppida aperie & antipellos: quae quondam habessus atque in recessu pellus. Deinde phyrta. Itemque xantus a mari. xv. mil. pas. flumen eodem nomine. Deinde patara: quae prius pataros: & in monte sydinia. Promontorium gragus. Ultra par sinus prioribus. Ibi pyrama: & in qua lyciam finit termesus. Lycia quondam septuaginta oppida habuit: nunc triginta sex. Ex his celeberrima praeter supradicta canas: candima: ubi laudatur oenium nemus. Pedalia coma praefluente. Edefa cyane: ascandialis: amelas: noscopium: troa: telendus. Comprendit & i

LIBER.

mediterraneis cabalian: cuius tres urbes: oemanda: balbura: bubona Telmeso. Asiaticum mare siue carpatum: & quæ proprie uocatur asia in duas eam partes Agrippa diuisit. Vnâ inclusit ab oriente phrygia & lycaonia: ab occidente ægæo mari: a meridie ægyptio: a septentrione paphlagonia. Huius longitudinem. cccclxx. mil. pass. Latitudinem. ccc. mil. fecit. Alteram determinauit ab oriente armenia minore. Ab occidente phrygia lycaonia paphlagonia. A septentrione prouincia pontica. A meridie mari paphlagonia. Longa. d. lxxv. mil. pass. Lata. ccc. xlv. mi. In proxima ora caria est: mox ionia. Ultra eam æolis: media doride. Circumsunditur mari utroque latere ambiente. In ea promontorium pedalium. Amnis glaucus deferens remedium. Oppidum dedala cyria fugitiuorum. Flumen axon: oppidum calida.

Indus fluuius.

Ca.

XXVIII.

Mnis nidus cybatarum iugis ortus recipit. lx. perennes fluuios torrétes uero am-
 a plius centum. Oppidum caunos liberum: dein pyrnos. Portus creffa a quo rhodus
 insula pas. xx. mil. Lacus lorima. Oppida thysanusa: paridion: larimna. Sinus tym-
 nias. Promontorium aphrodisias. Oppidum lydas. Sinus schœnus. Regio bubafus. Oppidum
 fuit acanatus: alio nomine dulopolis. Est in promontorio gnidos libera: triopia. Deinde
 pegusa est stadia appellata. Ab ea doris incipit: sed prius tesga. Et mediterræas iurisdic-
 nes indicasse conueniat. Vna appellatur cybiritica. Ipsum oppidum phrygiæ est. Conueniunt
 eo. xxv. ciuitates.

Laodicea: apamea: ionia

Ca.

XXIX.

Eleberrima urbs laodicea imposita est lyco flumini latera alluentibus asopo & ca-
 c pro: appellata primo diospolis: dein rhoas. Reliqui in eo conuentu quos nomina-
 re non pigeat. hydrelitæ: timifiones: hieropolitæ. Alter conuentus a sinnade acci-
 pit nomē. Conueniunt lycaones: appiani: corpeni: dorilei: mudei: iulienfes: & reliqui igno-
 biles populi. xv. Tertius apameam uadit ante appellatam celenas. dein ciboton. Sita est in
 radice montis signatæ circumfusa: marfia obrima obra fluminibus in mæandrum cadentibus
 Marfyas ibi creditur ortus: ac paulo mox conditus: ubi certauit tibiæ cum Apol-
 line: Auloctenes ita uocatur conuallis. x. mil. pass. phrygiæ ab apamea petentibus. Ex hoc
 cōuentu deceat nominare metropolitas: dionysopolitas: euphorbenos: ac monefos: pelte-
 nos: siluias. Reliqui ignobiles. ix. Doridis sinu leucopolis: amaxitos: eleufis: & eutene. De
 inde caria oppida piacium: eutane: halycarnafus. Sex oppida contributa ei sunt a magno
 Alexandro thagele: asideni: ednassa: euranium: pedasum: telmessum. Habitat iter quos
 sinus ceraunicum & iasium Inde mindos: & ubi fuit palemidus: nariandus: neapolis: arana-
 da termiera libera: bargila & a quo sinus iasius oppidum iasus. Caria interiorum nomini-
 fama prænit. Quippe ubi sunt oppida milasa libera: atiochia: ubi fuere seminetos & chra-
 naos oppida: nunc eam circumfluunt meander & mollus. Fuit in eo tractu & mæandro
 polis. Est eumenia cludro flumini apposita. Glaucus amnis. lysias oppidum: & othrusa: be-
 recintius tractus: nisa: trallis: eadem euantia & seleucia & antiochia dicta. Alluitur eudo-
 ne amne. perfunditur thebaide. Quidam ibi pigmæos habitasse tradunt. Præterea sunt thy-
 donos: pyrcha: eurome: heraclea: myson: alabanda libera: quæ conuentum eum cognomina-
 uit. Stratonice: alibra libera. hynidos. ceramus: throcene: phorontis. Longinquiores eodem
 disceptant foro orthronienfes: halydienfes: seu hippini: xistrani: hydienfes: appillonia: tra-
 pezopolitæ: aphrodisienfes liberi. Præter hæc cosinus: harpasa apposita fluuiio harpaso: quo
 & trallico cum fuit alluebatur. Lydia autem perfusa flexuosi amnis mæandri recursibus su-
 per inoian procedit: phrygiæ ab exortu solis uicinia: ad septentrionem mysiæ: merioiana
 parte eariam amplectens: meonia ante appellata. Celebratur maxime sardibus in latere timo-
 li montis: qui ante temolus appellabatur uicibus confitus: ex quo profluente pæstoln eo
 demq; chrysohoa ac fonte tarne a meoniis ciuitas ipsa lyde mude uocata ē: clara stagno
 grego. Sardiana appellatur nūc ea iurisdicō. Conueniuntq; in eam extra prædictos ma-
 cedones: cadueni: loreni. philadelpheni: & ipsi in radice tioli cogamo flumini appositi. Meo-
 nii: tripolitani. Iidem & antoniopolitæ mæandro alluuntur. Apollonihetæ: nysomolitæ
 & alii ignobiles. Ionia ab iasio sinu incipiens numerofo ambitu littorum flexitur. In ea pri-
 mus sinus basilicus. Rossideum promontorium & oppidum: oraculum bracidarum appella-
 tum. Nunc didyme Apollinis a litore stadiis. xx. mil. Et inde. clxxx. mil. miletus ionia ca-

put. Lelegeis antea & phitiufa: & anastoria nolata: super. lxxx. urbium per cuncta maria genitrix: nec fraudanda ciue Cadmo qui primus profaicam orationē condere iſtituit. Amnis meander ortus eſt lacu in mōte aulocrene plurimiſq; affuſus oppidis: & repletus flumini- bus: crebris ita ſinuofus flexibus: ut ſæpe credatur reuerti. Apamenam primum peruaga- tur regionem: mox eumeneticam: ac dein hiraleticos campos poſtremo cariam placidus: omneſq; eos agros fertiliffimo rigans limo. Ad decimū a mileto ſtadium lenis illabitur ma- ri. Inde mons latinus. Oppida heraclea. Montis eius cognominis caria: minus: quod primo condidiſſe iones narrantur: athenis proſecti naulocum prienne. In ora quæ trogela appel- latur geſſus amnis. Regio omnibus ionibus ſacra: & ideo panionia appellata. Iuxta fugiti- uis conditum (uti nomen inditio eſt) phygela fuit & marathesium oppidum. Supra hæc ma- gneſia meandri cognomine inſignis a theſſalica magneſia orta. Abeſt ab epheso. xv. m. p. Trallibus eo amplius. ccc. mil. antea theſſaloce & adolitia nominata & littori appoſita. De- raſidas inſulas ſecum abſtulit mare. Intus & tyana alluitur: & lyco pelopea: aliquādo & eu- hippia cognominata. In ora autem mathium: ephesus amazonum opus multis ante expeti- ta nominibus. Alopes cū pugnatū apud troiā ē: mox ortygia & morges uocata eſt & ſmyr- na cognomine thracia & heimonion & ptele. Attollitur monte pione. Aluitur caſtro in cyl- brianis iugis orto: multoſq; amnes deferente & ſtagnum pegafeum: quod phyrices amnis expellit. Ab iis multitudo lini eſt: qua terras propagat. mediūſq; iam campis ſyrien inſulas adiecit. Fons in urbe callippia templum Dianæ complexa. E diuerſis regionibus duo ſeli- nunt. Ab epheso mathium aliud colophoniorum. & intus ipſa colophon: haleſo affluēte Inde Apollinis clarii fanum lenedos fuit. & notium oppidum. Promōtorium cyreneum: mons minas. ccl. mil. paſ. excurrens: atq; in continentibus campis reſidens. Quo in loco ma- gnus Alexander intercidi planiciem eam iuſſerat. vii. mil. d. paſ. longitudie: ut duos ſinus iungeret: erythraſq; cum minante circumfunderet. Iuxta eos fuerunt oppida teleon: he- los: doryon: nunc eſt aleo. Fluuius corineon. Minātis promontorium: elazomena: per the- nia: & epiothophoria appellata: cum inſula eſſent. Alexander idem per duo ſtadia conti- nenti adnexuit. Interiere intus daphnus & hermeſia: & ſyphilum quod ante tenealis uoca- batur caput maxonia: ubi nunc eſt ſtagnum ſalocobite & tharceopolis ſubſtituta ſyphilo: & inde. ilicope & hinc libade regredientibus. Inde abeſt. xii. mil. ab amozone condita: re- ſtituta ab Alexandro. In ora ſmyrna amne melete gaudens non procul orto. Montes aſia nobiliſſimi in hoc tractu fere explicant ſemaeſtusia a tergo ſmyrnæ & thermetis olympi ra- dicibus iunctus. Is in dracone deſinit: draco in timolo: timolus in cadmo: ille in tauro. A ſmyrna hermus amnis campos facit: & noi ſuo adoptat. Oritur iuxta adorilaum phrygiæ ciuitatem: multoſq; colligit fluuios: inter quos phrigem: qui nomine genti dato a caria eā diſterminat: hyllum & eryō & ipſos phrygiæ: meſia: lydiæ: anibus repletos. Fuit in ora eius oppidum temnos: nunc in extremo ſinu ſmyrne ceſſeopoli promontorium. Leuce dein op- pidum quod inſula fuit: finiſq; ionia. Smyrneum conuētum magna pars æolia quæ mox dicitur frequentat: præterq; macedones hyrcani cognominari & magnetes. Aſyphilo ue- ro ephesum alterum lumē aſia remotiores conueniunt caſarienſes: metropolitæ: cilibiani: inferiores & ſuperiores myſii: macedones: metaureſes: bruilitæ: hibepeni: dioſieritæ.

Ephesus: æolis: troas: pergamus.

Ca.

XXX.

Eolis proxima eſt quondam miſia appellata: & quæ helleſponto adiacet troas. Ab ea phocæa: aſcanius portus: dein fuerat latiffa & cume mirina: quæ ſabaſtopoli ſe uocat. & intus ægea italia poſſidea: nenaticos: temnos. In ora autem tiranus amnis & ciuitas ab eo cognominata. Fuit & grinia: nunc tantum portus ſolis inſula apprehenſa. Oppidum clea: & ex myſia ueniens caicus amnis. Oppida pithane canaiufam. Intercidere cā- clyli: macea: atarnæ: carene: ciſtene: cylla: cocylle: thebe: aſtyre: chriſa: palapſcepsis: gergetha- noendros: nunc eſt perperene ciuitas Heracleotes tractus. Coriphas oppidum. Amnis gry- liſolius. Regio aphrodiſias: quæ ante politicorgas. Regio ſcepsis. flumen eucenum: cuius in ripis intercidere lynneſos & miletos. In hoc tractu ida mons. Et in ora quæ ſinum cogno- minauit & conuentum adramitcos olim pedafus dicta. Flumina aſtron: cornalos: cryanos: alabaſtros ex ida. Intus mons gargara eodemq; nomine oppidum. Rurſus in littore antan- dros edonis prius uocatum: deinde cymeriſſos: eadem apollonia. Fuit & oppidum. Promō-

LIBER.

torum letum determinans æolida & troada. Fuit & polynedia ciuitas & chrissa: & larissa alia: smintium templum durat: Intus colonia interdicit de portans adramiteū negocia apolloniata: arhidaco antine ercti milepolite pemanetii: macedones aschylacæ polycnei: pionia: cilices: mandagandeni: misani: abreteni: & hellespontii appellati: & alii ignobiles. Troas dis primus locus amaxicus: dein crebenia. Ipsaq; troas antigonia dicta nunc alexandria colonia romana. Oppidum nec. Scamander amnis nauigabilis: & in promontorio quondam sigæum oppidum. Dein portus acheorum: in quem influit xantus sincontii iunctus stagnum: prius faciens. Pala: scamader. Cateri Homero celebrati rhesus: heptaphorus: acree: fus rhodius uestigia non habent. Granicus diuerso tractu in propontida fluit. Est tamen & nunc scamandria ciuitas parua. Ac mille quingentis passibus remotum a portu ilium imune: unde ominis rerum claritas. Extra sinum sunt thetea littora: theteo & dardanio & arisbe oppidis habitata. Fuit & achilleon oppidum iuxta tumulum Achillis conditum a mytilenæis: & mox atheniensibus: ubi classis eius steterat. In sigæo fuit & æantion rhodiis conditum: in altero cornu Aiace ibi sepulto. xxx. stadiorum intervallo a sigæo & ipso in statione classis fuit. Supra æolida & partem troadis in mediterraneo est quæ uocatur teutrania: quam mysi antiquitus tenuere. Ibi caicus annis iam dictus oritur. Gens ampla per se etiam: cū totum mysia appellaretur. In ea epionie: andera: dale: stabulum: conisium: tegium: balcetiare: teutranie: sarnaca: halyferne: lycide: parthenium: cambre: oxyopum: lygdanum: appollonia: longeq; clarissimum asiæ pergamum: quod inter meat silêus: præfuit titius profusus pindaso monte. Abest haud procul: elea quam in litore diximus. Pergamea uocatur eius tractus iurisdictio. Ad eam conueniunt thiatireni: migdones: mosini: bregmen: teni: hierocōitæ: ppereni: tyarē: hiropoliēses: hermacopolitæ: artalēses: pa: aēcs: sapollodonēses: aliaq; in honore ciuitates. A theteo dardanium oppidum paruum abest stadia. lxx. mil. inde. xviii. promontorium trapeze. Vnde primum concitat se hellespontus. Ex asia interit se gentes tradit Eratosthenes solimorum: lelegum: bebricum: colycantiorum: trepsedorū. Isidorus arienos: & caprætas: ubi sit apamea condita a Seleuco rege inter cilitian cappadocia cataonia armenia. Et quoniā ferocissimas gētes domuisset initio dameā uocatam.

Insulæ ante asiam: pamphilium mare rhodus: samus chius. Ca. XXX. Insularum ante asiam prima est in canopico hostio nili a Canopo Menelai gubernatore (ut ferunt) dicta. Altera iuncta pōte alexandriæ colonia Casaris dictatoris pharus quondam diei nauigatione distans ab ægypto: nunc e turri nocturnis ignibus cursum nauis regens. Namq; fallacibus uadis alexandria tribus omnino adicitur alucis maris: tegamo: possidonio: tauro. In phoeniceo deinde mari est ante ioppe paria. Tota oppidum in qua obiectam beluæ Andromedam ferunt: & iam dicta arados. Inter quam & continentem. l. cubita alto mari (ut auctor est Mutianus) e fonte dulcis aqua tuba coriis facta usq; ad uadum trahitur. Pamphilium mare ignobiles insulas habet. Cilicium ex quib; maximis cyprum ad ortum occasuq; ciliciæ ac syriæ obiectam: quondam nouē regnorum sedē Huius circuitum Timosthenes. ccccxxix. mil. d. prodidit Isidorus. cccxxv. mil. Longitudinem inter duo promontoria dinareta & acamata quod est ad occasum. Artemidorus. clxii. d. Timosthenes. cc. uocatam antea acamantida. Philonides cerastin. Xenagoras & aspelia & amathusa & macara Astymōus criptō & coliniā. Oppida i ea. xv. paphos: palepaphos: curias cichium: corinæum: salsamina: amatus: lamphetos: saloe: amafos: epidarum: cytri arsinoc: carphasum: colee. Fuere & ibi cynidia: maleum: idaliū. Abest ab emurio ciliciæ. l. p. Mare qd prætenditur uocant aulona cilicium. In eodem situ cleusa insula est & quattuor ante promontoria. Ex aduerso syriæ clydes rursusq; ab altero capite stiria. Cōtra meaphaum hierie: & cephia. Contrā salaminam salaminæ. In sigeo autē mari illyris: telendos: attæ: lebosa. Cypræ tres steriles: & dionisia prius caretha dicta. Deinde contra tauri promontorium peliiferæ nauigantibus chelidonia totidem. Ab iis cum oppido leucolla: pactia: elisia: nymphalis: meris: megista cuius ciuitas interiit. Multæ deinde ignobiles. Sed contra chimeram dolichista: chitrogylum: crambis: aroga: enagora. viii. mil. pass. dædalcon duæ cypræ tres strogylæ: & contra sidima antiochia claucūq; uersus amnē lacusa tnacris didyme: hellos: cope: aspis: & in qua oppidum interiit telandria: proximaq; caunardosa. Sed pulcherrima & libera rhodos circuitu. cxxv. mil. pass. Aut si potius Isidoro credimus. ciii. habitata urbibus lyn.

do: canyros: ialyso: nūc rhodo. Distat ab alexadria ægypti. d. lxxviii mil. ut Isidorus tradit. Vt Eratostenes. cccc. lxx. mil. ut mutiāus. d. a cypro. clxvi. Vocitata ē ārea ophiusa: asteria: edria trinactia: combira: petoessa: arrabiria ab rege. Deinde macria & olœsa. Rhodiorum insula carpatus quæ mari nomē dedit. Caros ac neelinia scyros distans ab gnido. xii. mil. d. porphyris antea dicta. Et eodem tractu media inter rhodum gnidūq; sine. Cingitur. xxxvii. mil. d. Portus begninem præter octo. Præter has citra rhodum cyclops tergamo: cordylus: adiabeta. iiii. Hymeos calche cum oppido seutlusa: dymastos: progne: & a gnido ciferusa: thcrio: arbia: galigne: cū trib' oppidis nououistiro: medetero: & marcōneso. Oppidū ceranyus in caria: onia quæ uocantur argiæ numero. xx. et hecusa: lepsia: hireos. Nobilissima uero in eo sinu eo ab halycarnaso. xv. pass. distans circuitu. c. mil. ut plures existimant merope uocata. Chea ut Staphylus: meropis ut Dionysius: dein nymphaea. Mons ibi prion & nylsion abruptam illi putant quæ porphyri antea dicta est. Hinc cariadra cum oppido. Nec procul ab halycarnaso pidofus: In ceramico autem sinu priaponesos: hipponelos. pferē: mya lampsa: emindus: passala: crusa: pyrrhe: sephiusa: melanum: paulūq; a continente distans: quæ uocata est cynedopolis probrohis ibi relictis a rege Alexandro. loniæ ora egeas & corseas habet & icaron: de qua dictum est. Ladē quæ prius late uocabatur: atq; inter ignobiles aliquot. Discumelitas mileros: lucinas: mycalem: trogylias: trespylion: argenō: scandalion: fa: mō liberam circuitu. lxxvii. mil. d. Aut ut Isidorus. c. partheniam primum appellatam. Vt Aristotiles tradit: postea adriāsam: dein antemusa: n. Aristocritus adiicit melanphilum: de cyparissiam. Ab parthenio arufam: stephanem. Amnes in ea imbratus: chesius: ibetthes. Pōtes eucarto: leucothea. Mons gergecius. Adiacent insulæ rhipara: nyphea. Achillea par claritate ab ea distat. xciii. milia passuum cum oppido. Chios libera quam etaliā Ephorus prius nomine appellat. Metrodorus & Cleobolus chiam a Chioe nympha: aliqui a niue. & na crin & pytiufam. Montem habet pillineum. Marmorichium circuitu. cxxv. mil. pass. colligit ut ueteres tradidere. Isidorus. ix. mil. adiicit. Pōsita est inter samum & lesbūm. Ex aduerso maxime erythrarum. Finitimā sunt thellusa. quam alii dapnufam scribunt. Oenus. elaphites: euriāssa: arginusa cum oppido. Iam hæ circa ephesum: & quæ Pisistrati uocant: amina: myonnesos: clareusa. In utraq; oppida interciderē. Poroselene cum oppido. cercie: halene: comōe: illeria: lepra: & rhesperia: procuse: bolbule: pheate: priapos: syce: melane: enarefidus: apele: dremusa: ambydros: stopelos: sicusa: marathusa: phyle: perhireausa: multa: q; ignobilis. Clara uero in alto theos cum oppido a chio. lxxi. mil. d. Tantundem ab erythris: Iuxta smyrneam sunt peristerides. Catera alopece: eleusa: bachina: pystira: comionnesos: megale. Ante troada alcinix: plateæ tres. Dein lamia: plitanix duæ: platea: scopelos: getone: arteidō celæ: laguse: didyme. Clarissima autem lesbos a chio. lxxv. mil. pass. Hermete: & lasia: pelagia egira: æthiopix macaria appellata fuit nouem oppidis incluta. Ex iis pyrrha hausta est mari. Atisbe terrarum motu subersa. Antissam methymna traxit in se ipsam octo urbibus astæ. xxxvii. mil. pass. uicina. Et agamede obiit & hiera. Restant erefon: pyrrha: & libera mytilenæ annibus. l. potens. Tota insula circuitur (ut Isidorus) clxvii. mil. pass. Vt ueteres. cxcv. mil. Montes habet lepeithymnum: ordimum: macystum: creonem: olypum. A proxima continente abest. vii. mil. d. pass. Insulæ appositæ scandalion: leuca. v. Ex his cydonea cum fonte calido. Argemise. iiii. pass. d. dein phelusa pedna. Extra hellepontum aduersa figeo littori adiacet renendus: leucophris dicta: & phœnice & lynesos. Abest a lesbo. lvi. mil. pass. A siageo. xii. mil. d.

Hellespontus: mysia: phrygia: galatia: nicea: bythinia: bosphorus. Ca. XXXII. Mpetum deinde sumit hellespontus: & mare incumbit uorticibus limitē fodiens donec asiam abrumpat europæ. Promontorium id quod appellauimus trapezā ab eo. x. mil. pass. ad abydum oppidum: ubi angustia septem stadiorum. Deinde petrocote oppidum: lampscum antea pyttiussa dictum. Pariū colonia eam Homerus adriāstiam appellauit. Oppidum priapos: Amnis absepus: zelia propontis: ita appellatur ubi se dilatat mare. Flumē granicum: artage portus: ubi oppidum fuit ultra insulam quam continenti iūxit Alexander. In qua oppidum milefiorum cizicum antea uocitatum archōnefus & dolionis & didymis: cuius a uertice mons didymus. Mox oppida placia: ariacos: cylace: quorum a tergo mons olympus mysus dictus. Ciuitas olympēna. Amnes horisius: & rhynd

LIBER.

dacus: ante lycus uocatus. Oritur in stagno artinia iuxta miletopolim. Recipit mageston
 & plerosq; alios. Asiam bithyniaq; determinans. Ea appellata est ctonia: dein thessalis: dein
 de malianda: & strymonis. Hos Homerus halizonas dixit: quando praecingitur gens mari
 Vrbs fuit imensa attusa nomine: nunc sunt. xv. ciuitates inter quas gordiocoe: quae iulio
 polis uocatur. & in ora dasylos. Deinde flumē gebes: & intrus elgas: oppidum quae germa
 nicopolis: alio nomine boioe: sicut apamea quae nunc myrina. Coiophonorum flumē
 etheantius troadis finis. & mysia initium. Postea finis in quo flumē ascanium: oppidum
 briation: ānes gylas: & chios cū oppido eiusdē nominis: quot fuit ēporiū nō pcul accolētis
 phrygiae a milcisiis qdē pditū. In loco tñ q asciaē phrygiae uocabat. Quapp nō alibi apti de
 ea dicif. Phrygia troadi supiecta populis. p apmōtorio lecto ad flumē celeū praedictis septē
 trionali sui pte galatiae cōternina. meridiana lycaonia: pyfida: mygdōia: ab oriente cappado
 ciam attingit. Oppida ibi celeberrima praeter iam dicta mangyra: andria: celene: coloit: ca
 rina: cotton. cerane. iconium: niydium. Sunt auctores trāsisse ex europa Mysas & Phrygos
 & Thinos a quibus appellantur mysi phryges bityni. Dicendum simul uidetur & de gala
 tia quae superposita agros maiori ex parte phrygiae tenet. Caputq; quodā eius gordiū. Qui
 partem eam infedere gallorum tolosobagi & uoturi & ambiani uocantur: qui meoniae &
 paphlagoniae regionem Troginā. praetenditur cappadocia a septentrione & solis ortu: cu
 ius uberrimam partem occupauere teutosages & teutobodiaci. Et gentes quidem hae. Po
 puli uero ac tetrarchiae omnes numero. cxcv. oppida teutosagum anquira: troginorum ta
 uinum: telosobagorum psimius. Praeter hos celebres attalenses: alajenses: comenses: didyē
 ses: hieronenses: lystrinae: neapolitani. ceandenses: seleucenses: sebasteni: timonienses: the
 biseni. Attingit galatiam & pamphiliam gabaliam & milyas: qui circa barin sunt: & cyllanti
 cum & oronticum pyfidae tractum. Item lycaoniae partem obigenen. Flumina sunt in ea
 praeter iam dicta sangarium: & gallus: a quo nomen traxere matris deum sacerdotes. Nūc
 reliqua in ora ario intrus & bithynia brusia ab Hannibale sub olympo condita. Inde nicea.
 xxv. mil. pass. interueniente ascanio lacu. Deinde nicea in ultimo ascanio sinu: qua prius oli
 uia & prusias. Item altera sub hippio monte. Fuere prthopolis: parthenopolis: gariphanta:
 Sunt in ora amnes eluis: bryazon: plateneus: areus: ifiros: gendos: qui & chryforboas. Pro
 montorium in quo megarice oppidum fuit. Inde crusedites sinus uocabatur: quoniam
 id oppidum uelut in lacinia erat. Fuit & astacum: unde & ex eo astacenus idem sinus. Fuit
 & libysia oppidum: ubi nunc Hannibalis tantum tumulus. & in itimo sinu nicomedia bi
 thyniae praecleara. Leucadas promontorium quo includitur astacenus sinus a nicomedia.
 xlii. mil. quingentis passibus. Rursus coeuntibus terris angustiae pertinentes usq; ad bos
 phorum thracium. In iis galeadon libera a nicomedia. lxxii. quingentorum procerastis an
 te dicta. dein compusa. Postea cecorum oppidum quod locum eligere nescissent: septem
 stadiis distans a bizantio tanto feliciore omnibus modis sede. De cetero intrus in bithynia
 colonia apamena: agrippenses: iuliopolitae: bithyniotae. Flumina syrium: lapfias: pharmitas:
 alces: crynis: lyleus: scopius: hieras qui bithyniam & galatiam determinat. Ultra calchedo
 na: deinde chrytopolis fuit. Deinde nicopolis: a qua nomē etiānum sinus retinet. In quo
 portus amyci. Deinde naulocium: promontorium estiae templum Neptuni. Bosphorus gn
 georum passuum intervallo asiam europaē iterum auferens abest a calchedone. xii. mil.
 d. pass. Inde fauces primae. viii. mil. ccl. pass. ubi spiropholis oppidum fuit. Tenent oram om
 nem thyni: interiora bithyni. Finis asiae est populorumq; cc lxxxii. qui ad eum locum a fi
 ne lyciae numerantur. Spatium helleponti & propoditis ad bosporū thracium. clxxxviii.
 mil. pass. diximus. A calchedone sigaeum lsdorus. ccc. xii. mil. d. pass. Insulae in propontide
 ante cizicum elaphonefus: unde cizicenum marmor. Eadem neuris & proconnefus dicta.
 Sequuntur ophiussa: cania: plebe: zeopelos: porphyriane: ha lone cum oppido dephace: po
 lydora: utarceon: cum oppido. Est & contra nicomediam demonnefos. Item ultra hera
 cleam aduersa bithyniae erhynias: quam barbari bithyniam uocent. Est & antiochia &
 contra fauces rhyndaci bēsbicos. xviii. mil. pass. circuitu. Est & elca: & duae rhodiae: affoe: cre
 binthos: magale: chalcitis: pythiodes.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER. VI.

VI.
PRAEFATIO.

ONTVS Euxinus antea ab inhospitali feritate axenos appellatus est peculiari iuidia naturae sine ullo fine indulgentis audacitati maris. Et ipse in europa asiâque funditur. Non fuerat satis occano ambisset terras: & pte eae aucta sanitate abstulisse. Nō irrupisse fractis mōtibus: calpeque africae auulsa multo maiora absorbuisset quam reliquerit spatia. Non per hellepontum propontida in fuisse iterū terris deuoratis. A bosphoro quoque in aliam uastitatē pāditur nulla satietate: donec exparienti lacus a maiori rapinā sibi iūgat. Inuitis hoc accidisse terris iditio tot sūt angustiae atque tam parua naturae repugnantis interualla: ad hellepontum octingentorum uiginti passuum. ad bosphoros duos. uel bubus meabili transitu. Vnde nomen ambobus: & tanquam in dissonatione germanitas concurs. Alitum quippe cantus canūque latratus iuicem audiuntur. Vocis etiam humanae commertia inter duos orbes manente colloquio nisi cum id ipsum auferunt uenti. Mensuram ponti a bosphoro ad maiotium lacum quidā fecere. xliii. xxxviii. mil. d. pass. Eratosthenes. c. minorem. Agrippa a calchedone ad phasin. x. mil. Inde bosphorum cimerium. cccx. mil. Nos interualla generatim ponimus comperta in nostro aeuo: quando etiam in ipso ore cimmerio pugnatum est. Ergo a faucibus bosphori est amnis rhebas. quem aliqui rhesum dixerunt. Deinde syris. portus calpas. Sangaris fluuius ex elitis. Oritur in phrygia: accipit uastos amnes: inter quos tembrogium & gallum. Et idem sangarius a plerisque dictus coralius: a quo incipiunt mariandini sinus: oppidumque heraclea lyco flumini appositum. Abest a pontiore miliaris ducentis portus acone uenefico aconico dirus. Specus acherusia. Flumina pedopiles: callichorum sonantes. Oppidum titiū ab heraclea. xxxviii. mil. pass. Fluius billis.

Gens paphlagonum & cappadocum.

Ca.

II.

Litra quem gens est paphlagonia: quam philemeniam aliqui dixerunt: inclusam a tergo galatia. Oppidum mastia a nilefiorum. deinde cromna. Quo loco henetos adiicit. Nepos Cornelius a quibus in italia ortos cognomines eorum uenetos credi postulat. Sesamū oppidū quod nunc amastris. Mons cytorus a cio. lxiii. mil. pass. Oppida chimolus stebane. Amnis perthenius. Promontorium carambis uasto excursu abest a ponti hostio. cccxv. mil. pass. uel ut aliis placuit. ccl. mil. Tantundem a cimmerio: aut ut aliqui maluerit. cccxii. mil. d. Fuit & oppidum eodem nomine: & aliud inde armine: nunc est colonia sinope cytoros a cytoro. clxiii. flumē uaretum. Gens cappadocum. Oppidum caturia iaceolum. Amnis halys a radicibus tauri per cataoniam cappadociamque decurrens. Oppida gange carusade. Amysium liberum a sinope. cxxx. mil. pass. Eiusdemque nominis sinus tanti recessus ut asiam pene insulam faciant ducentis milibus. pass. ut amplius per continentem ad insulam ciliciae sinum. Quo in omni tractu proditur tres tantum gentes graecas iure dici doriam: ionicam: aolicam: ceteras barbarorum esse. Amyso iunctum fuit oppidum eupatoria a Mithridate conditum. Victo eo pompeiopoli utiūque appellatum est.

Cappadocia.

Ca.

III.

Appadocia intus habet coloniam claudi caesaris archelaidem: quam praefluit hylas. Oppida camana: quod salus. neocaearem quod lycus: amasiā quod iris. In regione hac cazacena in colopena uero sabastiam & sabastopolin. Haec parua. sed paria supradictis. Reliqua sui parte habet melitam a semiramide conditam haud procul euphrate. Diocaeariam: tiaram: castaliā: magnopolin: zelā. Et sub monte atarga onyzae cam: quae temiscyra nunc caesarea nominatur. Cappadociae pars praeterea armeniae maiori melitene uocatur: comagenae cataonia phrygiae ganphauritis: fargaurasane camanene: galatia morimeni ubi determinat eos cappadox annis: a quo nomen traxere: antea leucosiri dicti. A neocaearea supradicta minorem armeniam lycus annis determinat. Est & ceratinus intus clarus. In ora autem ab amyso oppidum & flumē scaetisia lycastum a quo themiscyrena regio. Iris flumen deferens lycum. Ciuitas iela intus nobilis clade triarii & uictoria C. caesaris. In ora annis thermodoon ortus ad castellum: quod uocant phanoriam: praeterea

o iiii

LIBER.

que radices amazoni montis lapsus. Fuit oppidum eodem nomine: & alia quinque amazonicus: themiscyra: sortira: amasia: comara.

Themistidae regionis gentes.

Ca.

III.

Vnc matium: gentes cenarum chalibum. Oppidum corylorum. Gentes tybareni: masini notis. signantes corpora. Gens macrocephali: oppidum cæsarūs: portus cordulæ. Gentes bechyres buxeri. flumen melas. Gens macrones sydoni: flumenq; sydenum quo alluitur oppidum balemonium ab amyso. cxx. mil. pas. Inde flumina lasonium: melanthium & ab amyso. lxxx. mil. pas. Pharnace oppidum: tripolis castellum & fluuius. Itē philocalia: & sine fluuiio liuiopolis & a pharnace. c. mil. pass. Trapezus liberum vasto monte clausum. Ultra quod gens armenocalybes: & maior armenia. xxx. mil. pass. distās. In ora autem trapezunta flumen est pyrites. Ultra uero gens annorumenicorum. Flumen absarum cum castello cognomine in faucibus. a trapezunte. cxi. mil. pas. eius loci atergomontion: tium hiberia est. In ora uero eniochi: amprætelazi. Flumina a campseonyfis: nogrus bathia Gentes colchorum. Oppidum matium Flumen heracleum & promontorium eodem nomine. Clarissimusq; porti phasis oritur i moschis. Nauigat quilibet magnis nauigiis. xxxviii. M. d. p. inde minoribus longospatio pontibus. cxx. paruius. Oppida in ripis habuit cōplura. Celeberima tyrida: aceum: cygnus: & in faucibus phasin. Maxime autem inclauit ea. xv. mil. pas. amari: ubi hippos & cyanos uasti amnes e diuerso in eum confluunt. Nunc hēc syrium tantum: & ipsum ab amne influente ibi cognominatum: usq; quo magnarum nauium capacem esse diximus. & alios accipit fluuios magnitudine numeroq; mirabiles. Inter quos glaucum. In ora eius insulæ sine nomine. Abest a farro. lxxv. mil. Inde aliud flumen gariens. Gens saltæ in antiquis phthirophagi dicti & alafani. Flumen cobum e caucaso per suanos fluens. Dein rhoan. Regio agritæ: amnes sigania: terfos: atelpos: chrysorboas: gēs abstyle: castellum sebastopolis. A phaside. c. mil. pas. gens sanigarum: oppidū cygnus: Flumē oppidum penius. Deinde multis noibus eniochorum gentes.

Regio colchica anchæ & cæteri eodem tractu.

Ca.

V.

Vbiicitur ponti regio colchica: in qua iugacaucasi ad rhipheos montes torquentur: ut dictum est: altero latere in euxinum & mæotim deuexa: altero in caspium & hircanium mare. Reliqua littora fere nationes tenet melaceni coraxi urbe colchorum dioscoriade iuxta fluuium antemunta. Nunc deserta: quodam a deo clara ut Timosthenes in eam. ccc. nationes quæ dissimilibus linguis uterentur descendere prodiderit. Et postea a nostris. cxxx. interpretibus negocia ibi gesta. Sunt qui conditam eam ab Atmaphito & Telchio Castoris ac Pollucis aurigis putant: a quibus ortam eniochorum getem feram constat. A dioscoriade oppidum herachleū distat a sebastopoli. lxxx. mil. pas. anchæ: ni mardi cercetæ: post eos ferri cæphalotomi. In intimo eo tractu phytis oppidum opulentissimum ab eniochis direptum est. A tergo eius epageritæ sarmatarum populus in caucasi iugis. Post quem sauromatæ. Ad hos confugerat Mythrydates Claudio p̄cipe: narrauit que thalos iis esse confines qui ab oriente caspii maris fauces attingerent sicari eas æstu recedente. In ora autem iuxta cercetas flumen icarusa cum oppido hiero: & flumine ab herachleo. cxxxvi. mil. inde promontorium cronea quo supercilium arduum tentorete. Ciuitas sindica ab hiero. lxxvii. mil. d. pas. flumen sceaceriges.

Bosphorus cimmericus: mæotis.

Ca.

VI.

Nde ad bosphori cimmerici introitum. lxxxviii. mil. d. pas. Sed ipsius peninsulæ inter pontum & mæotium lacum exeurentis non amplior. lxxxvii. mil. d. pas. longitudo est. Latitudo nusquā intra duo iugera eonem uocant. Ora ipsa bosphori utriq; ex asia atq; europa curuatur in mæotim. Oppida in aditu bosphori primo hermonasa. Dein cepe milesiorum: Mox stratoclia: & phanagoria: & pene desertum apatur os: ultimūq; in bosio cimmericum: quod antea cerberion uocabatur.

Gentes circa mæotim.

Ca.

VII.

Nde mæotis lacus in europa dictus. A cimero accolunt mæotici: hali: sermi: serci: scizi: gypsi. Dein tanain amnem gemino ore influentem. incolunt sarmatæ medo: rū (ut ferūt) soboles. Et ipsi i multa genera diuisi. Prio sauromatæ: gynei: gratumæ: unde amazonū cōubia. Del euazæ: cotæ: cizimēi: messeniāi: chorobocci: choazæ: cyzæ

VI.

tindarte: ussageræ: turacæ: nscq; ad solitudines saxolis: conualibus asperas: ultra quas arym/ phci qui ad harrillcos pertinent montes. Tanaim ipsum scythæ filium uocât: meotim teme/ rinda: quod significant matrem maris. Oppidum in tanais quocq; ostio fuit. Tenuere fini/ tima primi cares. Deinde clasomeni: & macones. Postea pantica penses. Sunt qui circa mæ/ otim ad ceraunicos montes altiores has tradunt gentes: a litore napras: supraq; esse donas/ colchis iunctos: ac montium cacuminibus. Dein carmacas oranos. nautagas: mazacas: ascæ/ rios. acapeatas: agagâmatas: phycers: rhimofolos: asconniarcos. Et ad iuga caucasi: icatalas/ inaduchos: rano: anclacas: tydios carastascos: asutiandas. Lagoum amnem ex montibus/ catheas: in quem defluit opharus: ubi gentes caucadas: opharitas. Amnem menorharum/ imituensis ex montibus scissum. Inter agdeos: carnapas: gardcos. accifos: gabros: gregaros: Circaq; fontem imitissimi imituos: & a parthenos. Alii influxisse eos cuitas: anheetas: satar/ neos: asampatas: Ab his tanaitas: & nepheonitas uiritim deletos. Aliqui flumen ocharium/ lapi per cantecos & sapcos tradunt. Tanaim uero transisse fatareos: herticeos: spondolicos/ synieras: amassos: islos: catacetos: tagoros: catonos: netipos: agandeos: mādarcos: sarurche/ os: spaleos.

Armenia dux.

Ca.

VIII.

Eracta est interior ora: omnesq; accolæ. Nunc reddantur gentes in mediterraneo/ sinu. In quo multo aliter ac ueteres proditurum me non eo inficias anxia perquisi/ ta cura rebus nuper in eo situ gestis a Domitio corbulone: regibusq; inde missis/ supplicibus: aut regum liberis obsidibus. Ordinemur autem a cappadocū gente. Longissi/ me hæc ponticarum osum intorsus recedens minorem armenia maioremq; & comagenē/ leuo suo latere transit. Dextra uero omnes in asia dictas gentes plurimis superfusa popu/ lis: magnocq; impetu scandens ad ortum solis & tauri iuga transit lycaoniam: pyrsidiam: cili/ ciam. Vadit super anthiochiæ tractum & usq; ad cyresticam eius regionē: parte sua quæ/ uocatur coronia. contendit itaq; ibi longitudo asiæ. xii. quinquaginta mil. pas. efficit. lati/ tudo. d. c. M. xl. mil.

Armenia maior.

Ca.

IX.

Rmenia autem maior incipit a pariedris montibus: euphrate amne ut dictum est: aufertur capadocæ: & qui discedit euphrates mesopotamiæ haud minus clara am/ ne tigris. Vtrunq; fundit ipsa: & initium mesopotamiæ facit inter duos amnes itu/ re. Quod interest ibi terent arabes orei: sic finem usq; in adiabene præfert. Ab ea transuer/ si iugis inclusa. Latitudinem in leua pandit ad cyrum amnem transuersa in araxem. Longi/ tudinem uero ad minorem usq; armeniam abfaro amne in pontum defluente & pariedris mō/ tibus qui fundunt abfaram discreta eb illacoriis. Oritur in eniochiis montibus: quos alii/ coraxicos uocauere. Araxes eodē monte quo euphrates. vi. mil. pass. intervallo actusq; am/ ne musi & ipsæ ut plures existimauere) a cyro defertur in caspium mare. Oppida celebran/ tur in minore cæsarea: zanicopolis. In maiore arsamote euphrati proximum. Tigri arga/ thiocerta. In excelsis autem tigranocerta. Et in campis iuxta araxem artaxata. Vniuersæ ma/ gnicudinē Aufidus quinquagies centena milia prodidit. Claudius Cæsar longitudinem/ a dacusa ad confinium caspii maris. xiii. mil. pas. Latitudinem dimidium eius. A tigris no/ certa adhiberiam diuiditur (quod certū est) in præfecturas: quas ii strategias nōcant. Quaf/ dam ex iis uel singula regna quondā barbaris nominibus. cxx. Claudunt eā ab oriente mō/ tes: sed non statim ceraunii: nec a diabene regione. Quod interst spatii cōpreheni tenent. Ab iis iuga ceraunia. Ultra diabene tenet. Per conualles autē proximi armenia sunt meno/ bardii: & moscheni. Adiabene tigris & montiū sinus munii cingunt. Ab leua eius regio me/ dorum est: & prospectus caspii maris. ex oceano hoc ut suo loco dicemus funditur: totū/ q; caucasis montibus cingitur. Horum incolæ per confinium armenia nunc dicentur.

Albania hiberia.

Ca.

X.

Latitiam omnem a cyro usq; albanorum gens tenet. Mox hiberum discreta ab iis/ amne ocazane in cyro e caucasis montibus defluente. Præualent oppida albania/ cabalaca. Hiberia pharinasus iuxta flumen neoris. Regio thasia: & triare usq; ad/ partedoros montes. Ultra sunt colchicæ solitudines: quarum a latere ad ceraunios uerso/ armenochalibes habitāt. Et moschorū tractus ad hiberū amnē in cyrū defluentem: & infra/ eos fucāsani: & deinde macherones ad flumen abfaram. Sic plana ad deuexa optinentur.

LIBER.

Rurfus ab albanie confinio tota montiu fronte gentes filuorum fere & infra lupeniorum
mox diduri & fodii.

Portæ caucasiæ.

Ca.

XI.

B his sunt portæ caucasiæ magno errore a multis caspiæ dictæ: ingēs naturæ opus
& montibus interruptis repente ubi fores obditæ ferratis trabibus subter medias
amne dyriodori fluente. Citraq; in rupe castello quod uocatur cumania cōmunis
to ad arcendas trāsitu gētes inumeras: ubi loci terrarū orbe portis discluso: ex aduerso ma
xime armatis oppidi hiberum a portis caucasiis per montes gurdunos ualli. Suani indomi
tæ gentes auri tantum metalla fodiunt. Ab iis ad pontum usq; eniochorum plurima gene
ra: mox acheorum. Ita se habet terrarum sinus e clarissimis. Aliqui inter pontū & caspiū
mare. cccxxv. mil. pass. non amplius interesse tradiderunt. Cornelius Nepos. cl. mil. tantis
interim angustis infestatur asia. Claudius Casara a cimerio bosphoro ad caspiū mare. cl.
M. prodidit ea; perfodere excogitasse Nicanorem Seleucum quo tempore ab Ptolomco
Ceraunio sit interfectus. A portis caucasiis ad pontum. cc. mil. pass. esse constat fere.

Insulæ in ponto.

Ca.

XII.

Insulæ in ponto planitiæ siue cyanæ. siue symplegades. Deinde apollonia tynni/
mas dicta: ut distingueretur ab ea quæ est in europa. Distat a continente passibus
mille. Cingitur. iii. mil. & contra pharnaccam calcheritis: quam græci ariem dixerūt
sacramq; Marti: & in ea uolucres cum aduenis pugnasce pennarum ictu.

Gentes in scythico oceano.

Ca.

XIII.

Vnc omnibus quæ sunt interiora asiæ dictis rhipheos montes transcendat animus
n dextraq; littora oceani incedat. Tribus hic e partibus cæli al uens asiam scyriticus a
septentrione: ab oriente eous: a meridie indicus uocatur. uarieq; per sinus & inco
las in cōsura nomina diuiditur. Verum asiæ hæc quoq; magna portio apposita septērio
ni iniuria syderis rigentis uastas solitudines habet. Ab extremo aquilone ad initium oriētis
æstiu scythæ extra eos. Ultra aquilonis initia hyperboreos aliqui posuere: pluribus in euro
pa dictos. Primū inde noscitur promōtorium celtice lyrtamis. Fluuius carābucis: ubi lassā
ta cum syderum ui rhipheorum montiū deficiunt iuga. Ibiq; arimpheos quosdam accepi
mus haud dissimilem hyperboreis gentem. Sedes illi nemora. Alimenta bacca. Capillus iu
xta foeminas uirisp; in probro existimatur. Ritus clementis: itaq; sacros haberi narrant in
uiolatosq; esse etiam feriis acolarum populis. Nec ipsos modo: sed illos etiam qui ad eos p
fugerint. Ultra eōs plane iam scythæ cimerii: cishanthe: georgi: & amazonū gens. Hæc usq;
ad caspiū & hircanium mare. Namq; id erumpit scyrico oceano in aduersa asiæ plurib; no
minibus accolarū appellatū celeberrimis duobus caspio & hircano. Non minus hoc esse q
pontum euxinum Clytharcus putat. Eratosthenes ponit & mensurā ab exortu ad meridi
em per cadusiæ & albanie oram quinquies quadringenta stadia. Inde per aratiaticos: amar
bos hyrcanos: ad ostium zoni fluminis quater octingenta stadia. Ab eo & ostiū laxatissimū
mille quadraginta. Quæ sumi efficit quindecies. lxxv. mil. pass. Artemidorus hinc detrahīt
xxv. mil. passuum. Agrippa caspiū mare gentesq; quæ circa sunt & cum iis armeniam di
sternans ab oriente oceano serico: & ab occidente caucasi iugis a meridiæ tauri a septē
trione oceano scythico patere qua cognitum est. cccxc. mil. passuū. in lōgitudinem. ccxc.
mil. in latitudinem prodidit. Nou desunt uero qui eius maris uniuersum circuitum a fre
to uiginti quinq; mil. passuum tradunt. Irumpit autem arctis faucibus in longit udinē spa
tiosis. At ubi cœpit in latitudinem pandi: lunatis obliquatur cornibus uelut ad mæotium
lacum ab ore discedēs sythici arcus ut auctor est. M. Varro similitudine. Primus sinus ap
pellatur scythicus: utrunq; enim accolunt scythæ: & per angustias inter se cōmeant. Hinc
nomades & sauromathæ multis nominibus: illinc abzoæ nō paucioribus. Ab introitu dex
tra mucronem ipsiūm faucium tenent udini: scytarum populus. Deinde per oram albanie
ut ferunt ab lasone orti. Ante quos mare quod est albanum nominatur. Hæc gens sua
perfusa montibus caucalis ad cyrum amnem armenie confiniū atq; hyberie descen
dit ut dictum est. Super maritima eius udinorumq; gente sarmatæ: utidorfi: aroteres
prærenduntur. Quorum a tergo indicatæ iam amazones: & sauomatides. Flumina
per albaniam decurrunt in mare casos & albancos. Deinde cambyfes in caucasiis ortus

montibus: mox cyrus in coraxitis ut diximus: Oram omnem a caucaso præaltis rupibus in
 accessu patere. cccc. xxv. passuum auctor est Agrippa. a tiro caspium mare uocari incipit: ac
 colūt caspii. Corrigendus est error in hoc loco multorum: & eorum etiā qui in armenia res
 proxime cum corbulone gessere. Nāq; ii caspias appellauere portas hiberie: quas caucasias
 diximus uocari. Situfq; depicti & inde missi hoc nomē inscriptum habent. Et Neronis p̄n-
 cipis cōminatio ad ipsas portas tendere dicebatur cum peteret illas: quæ per hiberiā in sar-
 matas tendunt uix ullo propter appositos mōtes aditu. Ad caspium mare sunt alie caspiis
 gentibus iundæ: quod dignosci non potest nisi in comitatu rerum Alexandri magni. Nā
 q; persarum regna quæ nunc parthorum intelligimus inter duo maria persicum & hyrcan-
 num caucasis iugis attolluntur utrinq; per deuexa laterum. Armenia maiori a frōtis par-
 te quæ uergit in cōmagenem cephea ut diximus copulatur: eiq; ad diabene assiriōrū initi-
 um. Cuius pars est arbelitis: ubi Darium Alexander debellauit proxima syriæ. Totam eā
 macedones mygdoniam cognominauerunt a similitudine. Oppida alexandria: item antio-
 chia: q̄ nysibini uocant. Abest ab artaxatis. d. ccl. mil. pas. Fuit & ninus imposita tigrī ad so-
 lis occasum spectans quondam clarissima. Reliqua uero fronte qua tendit ad caspiū mare
 a traparene: ab armenia etene regione discreta araxæ. Oppidū eius gaze ab artaxatis qua-
 dringenta quinquaginta. mil. pas. Totidem ab ecbathanis medorū quorum pars sunt arra-
 pareni.

Media caspiæ portæ caucasie.

Ca.

XIII.

Chatana caput mediæ est. Seleucus rex condidit. A seleucia magna. d. ccl. mil. pass.
 a a portis uero caspiis. xx. mil. Reliqua mediorum oppida phisaganzaga. apamea: ra-
 phane cognominata. Causa portarum nominis eadem quæ supra: interruptis an-
 gusto transitu iugis ita ut uix singula meent plaustra: longitudine. viii. mil. pas. toto opere
 manu facto. Dextra leuāq; ambustis similes ipendēt scopuli sitiente tractu per. xxxviii. M.
 pas. angustias impedit corruatus salis e cautibus liquor atq; eadem emissus. Præterea ser-
 pentium multitudo nisi hyeme transitum non sinit.

Gentes circa hyrcanum mare.

Ca.

XV.

Diabenis connectuntur carduci quondam dicti: nunc cordueni præfluente tigrī. is
 pratitæ paredoni appellati qui tenent caspias portas. In is a latere occurrunt alte-
 ro deferta parthiæ & cythenis iuga. Mox eiusdem parthiæ amoenissimus situs qui
 uocatur choara. Duæ urbes ibi parthorum appositæ quondam medis cauliope: & alia i ru-
 pe issatis quondam. Ipsi uero parthiæ caput hecathophylos abē a portis. cxxxiii. M. pas.
 suum. Ita parthorum quoq; regna foribus discluduntur. Egressos portis excipit protin⁹
 gens caspica ad lictora usq; quæ nomen portis & mari dedit. Leua mōtosa. Ab ea gente re-
 torfus ad cyrum amnē produntur. cccx. mil. pas. Ab eodem emne si subeatu r ad portas
 cc. mil. pas. Hunc enim deinde cardinem Alexandri magni itinera facere. Ab iis portis ad
 indiæ principium stadia. xv. d. clxxx. mil. procedendo ad bactra oppidum: q̄ appellant za-
 riasta miles tria milia. d. cc. mil. Inde ad artaxarem amnem. v. mil.

Item gentes.

Ca.

XVI.

Caspiis ad orientē uersus regio est a pauortene dicta & in ea fertilitatis inclitæ lo-
 cus clarciū mons: gētes papyri: nariaci: stauri: hyrcani: a quorū littoribus idē mare
 hyrcaniū uocari incipit a flumine syderi. Citra id amnes maziris: strao: oia ex cau-
 caso. Sequitur regio margiane apricitatis inclyte: sola in eo tractu uitifera. Vndiq; inclusa
 mōtibus amoenis: ambitu stadiorum quingentorū: difficilis aditu propter harenosas solitu-
 dines per. cxx. mil. pas. Et ipsa cōtra parthiū tractum sita. In qua alexander alexandriam cō-
 diderat: qua diruta a barbaris Anthiocus Seleuci filius eodē loco restituit selēciam. Nam
 interfluente: a nargo qui corruatur in zotaleis maluerat illam Antiochiam appellare. Vt
 bis amplitudo circuitum. lxx. stadiis. In hanc Orodes Romanos crassana clade captos dedu-
 xit. Ab huius excelis per iuga cauquasi protenditur ad bactros usq; gens mardorum fe-
 ra sui iuris. Ab eo tractu gētes oceani cōmori: berdrigei: harmartopi: cemari: cōmani: mir-
 shasi: aremandi: ianæi. Flumina mādriū: eridinū. Vtrāq; corasini: gaudari: arasini: parcani:
 arange: parrafini: maratiani: nasoriani: arilegi: quos græci cadusios appellauere: maticoni.
 Oppidum heraclea ab Alexandro conditum: quod deinde subuersum ac restitutum An-
 tiochus achaide appellauit. Dribices: quorum medicos fines secat oaxus amnis ortus in la

LIBER.

cu oaxo. Syrmata: oxi tagenioci: batemi: sarapata: bañri: quorum oppidum zariabastes q postea bañrū a flumine appellatum est. Gens hæc optinet aduersa mōtia paropyni & ad uersus fontes indi. includuntur flumine ocho. Ultra sogdiani oppidum panda & in ultimis eorum finibus alexandria ab Alexandro magno cōditum oppidum. Aræ ibi sunt ab Hercule & iberō patre constitutæ. Item Cyro & Semitamide atq; Alexandro. Finis omniū eorum dīctus ab illa parte terrarum includente flumine laxere: quod scythe sylin: uo/ cant. Alexander militesq; eius tanain putauere esse. Transcendit cum armē Demōas Seleuci & Antiochi regū dux: quē maxime sequimur in is- arasq; Apollini dydineo statuit.

Scytarum gentes.

Ca.

XVII.

Ltra sunt scytarum populi. Per se illos facas uniuerfos appellauere a proxima gēte. Antiqui arameos. Scythe ipsi persas chorosaros: & caucatum montē graucatum hoc est niue candidū. Multitudo populorum innumera & quæ cum partis ex æquo degat. Celeberrimi eorum sacæ: massageta: dagæ: essedones: astacæ: rhumnici: perstithomoti: histi: hedones: camæ: camacæ: eucharæ: cotieri: antarianirpiacæ: arimaspī: antea cacidiri: assai: oetei: ibi napei interisse dicunt & appellati. Nobilia apud eos flumina midāgratū & caspium. Nec in alia parte maiorem auctorum inconstantiam crado propter innumeras uagasq; gentes. Haustum ipsius maris dulcem esse & alexander magnus prodidit: & M. Varro talem prælatum Pompeio iuxta res gerenti mithridatico bello: magnitudine haud dubie influentium annuum uictō sale. Adicit idem pompeii ductu exploratū in bañros. vii. diebus ex india perueniri ad icarum flumen: quod in oxum influat. Et ex eo per caspiū in cyrum subuectos. Et quinq; non amplius diebus terreno itinere ad phasin in pontum indicas posse deuehi merces. Insulæ toto eo mari multæ. Vulgata una maxime tuza/ ga. A caspio mari scythicoq; oceano in eam cursus infletur ad orientē cōuersa littorum fronte. Inhabilis eius prima pars a scythico promōtorio ob uires. Proxima inculta sacuitia gentiū antropophagi scythæ insident humanis corporibus uescētes. Ideoq; iuxta uaste solitudines ferarumq; multitudo haud dissimilem hominum imanitatē oblidens. Iterum deinde scythæ: iterūq; deserta cum beluis usq; ad iugum incumbens mari quod uocant tabin. Nec ante dimidiā ferme longitudinem eius ore quæ spectat æstiuū orientem inhabitatur ulla regio. Primi sunt hominum qui noscantur: serēs lanitio siluarum nobiles: perfusam aqua depēdens frōdium caniciem. Vnde geminus fœminis nostris labor redor diendi fila: rursūq; ostendi tam multiplici opere: tam longinco orbe penitus ut in publico matrona transeat. Seres mites quidem sed & ipsis feris persimiles. Cœtum reliquorum mortalium fugiunt: cum cōmertia expectant. Primum eorum noscitur flumen pitaras proximum carabi: tertium lanos: aquo promontorium: chryse sinus: cyrnaba flumen: attanos sinus. Et gens hominum attacorum apricis ab omni noxiō afflatu seclusa collibus: eadem qua hyperborei degunt temperie De iis priuatim condidit uolumē Amometus: sicut Eca teus de hyperboreis. Ab attacoris gentes thynni & phocari & iam indorū casiri intorsus ad scythas uersi humanis corporibus uescūt. Nomades quoq; indiæ uagantur. Sunt qui ab aquilone contingit ab ipsis & cyconas dixere: & brisanos Sed inde ut plene consentiūt omnes) modi montes assurgunt. Indo:ūq; gens incipit non eo tantum mari adiacens: uerum & a meridiano quod indicum appellauimus quæq; pars orienti aduersa recto preten ditur spatio ad flexum & initium incidi maris. xviii. lxxv. mil. pas. colligit. Deinde qua flex itur in meridiem. xxiii. lxxv. mil. pas. ut Eratosthenes tradit usq; ad indum qui est ab occidente finis indiæ. Cōplures autem totam ipsius longitudinem. xl. dierum noctiumq; uelifico nauium cursu determinauere. Et a septētrione ad meridiem. xxviii. l. mil. pas. Agrippa longitudinis xxxii. mil. latitudinis. xxiii. mil. prodidit. Possidonius ab æstiuo solis ortu ad hibernum exortum metatus est. Eam aduersam galliæ statuens: quam ab occidente æstiuo ad occidentem hibernū metabatur totam a fauonio. Itaq; obuersam eius uenti afflatu iuuari indiæ: salubremq; fieri haud dubia rōne docuit. Alia illius cæli facies. Alii syderū ortus. Binæ messes in anno. Binæ æstates media inter illas hyeme et estiarū flatu. Nostra uero brumali. Lenes ibi auræ: mare nauigabile. Gentes & urbes innumerabiles: si quis omnes persequi uelit. Et enim patefacta est nō modo Alexandri magni armis regunq; qui ei successere: circumuectis etiam in hyrcanum mare & caspiū Seleuco & antiocho: præfectoq; classis

eorum Patrochle: Verum & aliis auctoribus græcis qui cum regibus indicis morati sunt sicut Megasthenes & Dionysius a Philadelpho missus ex ea causa vires quoque gentium perire. Non tamen deest diligentia locus: adeo diuersa & incredibilia traduntur. Alexandri magni comites in eo tractu indiae quem subegerant scripserunt. xv. mil. oppidorum fuisse nullum cominus gentium nouem. Indiæque tertiam partem esse terrarum omnium. Multitudinem gentium innumera probabili sane ratione. Indi enim prope gentium soli nunquam emigrare finibus suis. Colliguntur a libero patre ad alixadrum magnum reges eorum. ciii. annis. vi. mil. cccii. adiciunt & menses tres. Anniui mira uastitas. Proditur alexandrum magni nullo die minus stadia sexcenta nauigasse in indo: nec potuisse ante menses quinque enauigare adiectis paucis diebus: & tamen minore gange esse constat. Seneca etiam apud nos Megasthenes tentata in die comentatione. lx. annes eius prodidit. Gentes duodeciginti centumque. Par labor sit montes enumerare. lunguntur inter se hymaus: hemodus: paropanisus: caucalus. p. a. R. a. quibus tota decurrit. in planitiem imensam & aegypto similem. Verum ut terra demonstratio intelligatur. Alexandri magni uestigiis insitamus. Diogenetus & Betonitinerum eius mentores scripsere a portis caspius hecatophylus partorum quot diximus milia esse. Inde Alexandriam arion quam urbis rex condidit. d. lxxv. mil. Inde ad prophitastadragarum. cxcix. mil. ad cricafiorum oppidum. d. lxy. Inde orthospanum. clxxv. mil. Inde Alexandri oppidum. l. mil. in quibusdam exemplaribus diuersi numeri reperiuntur. Hanc urbem sub ipso caucaso esse positam. Ab ea ad flumen chepta & oppidum indorum peucodatin. cccxvii. mil. Inde ad flumen indum & oppidum taxilla. lx. mil. ad hydaspen. fluium clarum. cxx. mil. ad hydaspen non ignobilior. lxix. cccxc. mil. qui fuit Alexandri itinerum terminus exuperat tamen ante arion in aduersa ripa dicatis. Epistole quoque regis ipsius comituntur. Reliqua inde Seleuco Nicnoari peragrata sunt: ad hesidrum. clxix. mil. iomanam. tantumdem. Exemplaria aliqua adiciunt. v. mil. passi. Inde ad gangem. cxii. mil. ad rodapham. clxix. mil. Alii. cccxxv. mil. In hoc spatio produit ad calinipaxa oppidum. clxvii. d. alii cclxv. mil. Inde ad confluentem iomanis amnis & gangis. d. cxxv. N. l. Plerique adiciunt. xiii. mil. ad oppidum polypodra. ccccxv. Ad ostium gangis. d. cccxviii. mil. d. gentes quas memorare non pigeat a montibus hemodis: quorum promontorium hymaus uocatur: incolarum lingua nuosum significante: isari: cosyri: izgi: & per iuga chisotofagi: mulcarumque gentium cognomen bractmanæ: quorum macco calingæ flumina pumas & canas: quod in cangæ influunt ambo nauigabilia. Gentes calingæ proxime mari: & supra mandei: malli: quorum mons mallus: tractusque eius finis ganges.

Fluius ganges.

Ca.

XVIII.

Vnde alii incertis fontibus ut nullum: rigantemque uicina eodem modo: alii in scythicis montibus nasci dixerunt. Influere in eum. xix. annes. Ex iis nauigabiles præter iam dictos crenacani: uamam: rhumuobæ: casphagum: sonum: Alii cum magno fragore ipsius statim fontis erumpere deiectionem per scopulosa & abrupta ubi primum molles planities contingat in quodam lacu hospitari. Inde lenem fluere: ubi minimum. viii. mil. passuum latitudine. Vbi modicum stadiorum. c. Altitudine nusquam minore pass. xx. mil.

Gentes indiae.

Ca.

XIX.

Quissime gentes gandaridum: calignarum. Regio pertalis uocatur. Regi. lxx. militum: equites mille: elephanti. d. cc. in procinctu bellorum excubant. Nam uita mitioribus populis indorum multipertita degitur. Alii telluræ exercent. militiam alii capeffunt. merces alii suas euehunt. Res externas inuehunt respublicas optimi ditissimique temperant. ludicia reddunt. Regibus assident. Quintum genus celebrat illic & prope in religionem uersæ sapientia deditur: uoluntaria semper morte uita accenso prius rogo finit. Vnde super hoc est semiferus ac plenus laboris imensum: a quo supradicta continentur uenadi elephantes domandique. Is arant. Is inueunt. Hæc maxime nouere pecuaria. His dimicant: militatque pro finibus. Delectum in belua vires & ætas atque magnitudo faciunt. Insula in gage est magnæ amplitudinis eger continens unam modo galicam noie. Ultra siti sunt modubæ melindæ. Vbere cum oppido eiusdem nominis magnifico modroesi: præti: califfæ: saluri: sassulæ: colubæ: orcusæ: abasli: taluæ: Rex horum peditem. l. mil. equitum iiii. mil. elephantorum. cccc. in armis habet. Validior deinde gens andare plurimis uiciis. xxx. oppidis: quæ iuris turribusque muniunt.

LIBER.

tur. Regi præbet peditum centum milia equitum duo milia: elephantos mille. Fertilissimi sunt auri dardæ: setæ uero argenti. Sed omnium in india prope nō modo in hoc tractu potentiam claritatemq; antecedunt præsi amplissima urbe ditissimaq; paliborra. Vnde quidā ipsam gentem palypotros uocant imo non tractum uniuersum a gange. Regie eorum peditum sexcenta milia equitum. xxx. milia elephantorum. ix. milia per omnes dies stipendiantur. Vnde coniectatio ingens opum est. Ab iis in interiore situ monædes & suari: quorum mons malleus: in quo umbræ ad seprétrionem cadunt hyeme: æstate in austrum per senos mēses: seprétriones i eo tractu semel in anno apparere: nec nisi. xv. diebus Beton auctor est Hoc idem pluribus locis india fieri Megasthenes. Austrinum polum indi dramasa uocat Amnis iomanes per gangem & palybothros decurrit. Inter oppida methora & cyrisborra. A gange uersa ad meridiem plaga tinguntur sole populi iam quidem infecti: nondum tamen ethiopum modo exusti: q̄tum ad indum accedunt: tantum colore præferunt sydyus Indus statim a præsiorum gente quorum in montanis pygni traduntur. Artemidorus inter duos amnes. xxi. passuum interesse tradit.

Indus fluuius.

Ca.

XX.

Ndus sanctus ab incolis appellatus in iugo caucasi montis quod uocatur paropa / nyfus aduersus solis ortum effusus: & ipse undeuiginti recipit amnes. Sed clarissimi hydaspen quattuor alios afferente: cantabrā tres. Per se uero nauigabiles ac sinum & hypasin quadam tamen aquarum modestia nusq; latior quinquaginta stadus: aut altior. xv. pass. amplissima insulam efficiens: quæ præsiæ nominatur: & aliam minore quæ pacale. Ipse per. xii. xl. pass. paucissimis auctoribus nauigatus: & quodam solis comitatu in occasum uersus oceano infunditur. Mensurā in ora ad eum ponam ut inuenio generatim quanq; inter se nullæ congruant. Ab ostio gangis ad promotorium galigon & oppidū dagula. d. cc. xxv. mil. pass. Ad tropina. xii. mil. xxv. Ad perimulæ promotorium: ubi est ceberimum india emporium. d. cccl. ad oppidum in insula quā diximus patalam. d. cxx. mil. passuum. Gentes montanæ inter eum & iomanem celsi: cetriboni siluestres: Deinde megallæ euorum regi quingenti elephantum. peditum & equitum numerus incertus. Chryseti: paræ: fange: asangi: tigri: fera scatentes. Armant peditum. xxx. mil. elephantos. ccc. equites. d. ccc. Hos includit indus montium corona circumdatus & solitudinibus. d. cxxv. mil. infra solitudines dari furæ: iterūq; solitudines per. clxxxvii. mil. pass. plerūq; harenis ambientibus. haud alio modo quā insulas mari. Infra deferta hæc maltecoræ: singæ: marohæ: rarungæ: moruntes: & masuæ: pangungæ: ialii. Hi montium qui perpetuo tractu oceani oram tenent: incolæ liberi & regum expertes multis urbibus montanos optinēt colles. Naræ deinde quos claudit mons altissimus indicorum capitalia. Huius incolæ alio latere late auri & argenti metalla fodiunt. Ab iis oraturæ. Quorum regi elephantum quidem. x. milia. Sed amplæ uires peditum. Varetatæ qui sub rege elephantos non alunt fiducia equitum peditumq;. Odomboeræ salabastæ orate urbe pulchra fossis palustribus munita: per quas crocodilli humani corporis auidissimi aditum nisi ponte non dant. Et aliud apud illos laudatur oppidum automela inpositum littori quinq; annium in unum conflente concursu emporio nobili regi eorum elephantos mille. dc. peditum. cl. equitum. v. Pauperior charmarum rex elephantos. lx. paruasq; reliquas uires. Ab iis gens pande sola indorum regnata fœminis. Vnam Herculi sexus eius genitam ferunt: ob idq; gratiorem regno donatam præcipuo. Ab ea deducuntis originem imperitant. ccc. oppidis peditum. cl. mil. elephantis quingentis. Post hanc trecentarū urbium syrieni: deranzæ: posingæ: buze: gogiarei: umbræ: ncreæ: brancosi: nobundæ: cocondæ: nesei: pedatritæ: salobrisæ: olostæ: patalā insulā attingentes a cuius extremo littore ac caspias portas. xviii. xxv. mil. produntur. Hic deinde accollunt indum aduersus eos euidenci demonstratione amata: boligæ: gallitalutæ: duri: megari: ordabæ: mcsæ: abhisuri: syleni. Mox deferta in. ecl. M. passuum. Quibus exuperatis organagæ: abaoxæ: sizaræ: suertæ: & ab iis solitudines prioribus pares. Dein sarophages: forgæ: baragoniæ: umbriteq; quorum duodecim nationes singulisq; binæ urbes. Afeni triū urbium incolæ. Caput eorum bucephala Alexandri regis equo: cui fuerat hoc nomē ibi seiputo conditum. Mutauit super hos caucaso subiecti. Soleadæ fundre transgressiq; indum & cum eo decurrentibus samarabriz: sambraceni: brisabrita: orsiandi: senitaxilæ cum urbe

celebri. Iam in plana demisso tractu cui uniuerso nomen amandraz. Populi quattuor pecu-
colitæ: ar sagalitæ: geretæ afoi. Et enim plerique ab occidente non indo amne determinant:
sed adiiciunt quattuor satrapias: gedrosos archaoras. arios paroppaysidas: lasdas:

Arii. & iunctæ gentes.

Ca.

XXI.

Leito sine cophetæ fluuiio: quæ omnia ariorum esse aliis placet. Necnon & nysani
urbem plerique indiæ ascribunt: montemq; merum Libero patri sacrum. Vnde ori-
go fabulæ louis fœmine editum. Item alpagonas gentem uitis & lauri & buxi po-
morumq; omnium in græcia nascentium fertilem. Quæ memoranda & prope fabulosa de
fertilitate terræ ac genere frugum arborumq; aut ferarum aut uolucrum & aliorum ani-
malium traduntur: suis quæq; locis in reliqua parte operis commemorabuntur. Quattuor
uero satrapie mox paulo ad taprobanam insulam festinante animo. Sed ante sunt aliæ pe-
talæ quæ significauimus in ipsis faucibus indi triquetra figura. cccx. mil. passuum latitudi-
ne. Extra ostium indi chryse & argyræ fertiles metallis ut credo. Nam quod aliqui tradi-
dere aureum argenteumq; iis solum esse haud facile crediderim. Ab iis. xx. mil. pas. crocale. ab
ea. xii. mil. pas. bibaga ostreis & cōchylis referta. Deinde corallib. ix. mil. passuum a supra
dicta multæque ignobiles.

Taprobane insula.

Ca.

XXII.

Aprobanæ alterum orbem terrarum esse diu existimatum est antichthonum appel-
latione. Ut liqueret insulam esse Alexandri magni ætas resq; præstiteret. Onesicri-
tus classis eius præfectus. elephatos ibi maiores bellicosioresq; quæ in india gigni
scripsit. Megasthenes flumine diuidi incolæq; paleogones appellari: auri margaritarumq;
grandium fertiliores q; indos. Eratosthenes & mensuram prodidit longitudinis. vii. mil. sta-
diorum. latitudinis quinque mil. nec urbes esse: sed uicos septingentos. Incipit ab eo mari.
inter ortum occasumq; solis indiæ præterita: & quondam credita. uiginti dierum nauiga-
tione a prasiana gente distare: mox quia papiraceis nauibus armamentisq; nili peteretur ad
nostratum nauium cursus. vii. dierum interuallo taxato. Mare interest uadosum: senis nō
amplius altitudinis passibus: sed certis canalibus adeo profundum ut uallæ anchoræ sidat
Ob id nauibus utrinq; proræ: ne per angustias aluei circūagi sit necesse. Syderum in nau-
gando nulla obseruatio. Septentrio non cernitur. Sed uolucres secum uehunt emittentes
sepius meatumq; earum terras petentium comitantur. Nec plusq; ternis mensibus in an-
no nauigant. Cauent a solstitio maxime centum dies tunc illo mari hyberno. Hactenus a
prisicis memorata. Nobis diligentior noticia Cladii principatu contingit. Legatis etiam ex
insula aduectis. Id accidit hoc modo: Annii Plocamii qui maris rubri uctigal a fisco rede-
merat libertus circa arabiam nauigans aquilonibus raptus præter carmaniam quintodeci-
mo die hippuros portum eius inuectus hospitali regis clementia sex mensium tempore i-
butus alloquio percontanti postea enarrauit Romanoa & Cæsarem mirum in modum in-
auditos iusticia: ille suspexit quod pares pondere denarii essent in captiua pecunia: cum di-
uersæ imagines indicaret a pluribus factos. Et hoc maxime sollicitatus ad amicitiam lega-
tos quattuor misit principe eorum Rhachia. Ex iis cognitur. d. esse oppida portum cōtra
meridiem appositum oppido palestimumdo omnium ibi clarissimo ac regia ducentum pas.
Lebis stagnum intus megilba tricentum septuagintaquinque milia passuum ambitu: insulas
pabuli tantum fertiles complexum. Et ex eo duo amnes erumpere palestimum dum iuxta
oppidum eiusdem nominis influentem in portum tribus alueis quinque stadiorum arctissi-
mo quindecim amplissimo. Alterum ad septentrionem indiæq; uersus cydara nomine. Pro-
ximum esse indiæ promontorium quod uocatur colaieum quatrui nauigatione: medio
in cursu solis insula incurrente. Mare id colore peruiridi: præterea fruticosum arboribus
iubas earum gubernaculis deterrentibus. Septentriones uergiliaq; apud nos ueluti in
nouo cælo mirabantur. Lunam quidem apud ipsos non nisi ab octaua ad. xv. supra terram
aspici fatentes. Canopum lucere noctibus sydus ingens & clarum. Sed maxime mirum iis
erat. umbras suas in nostrum cælum cadere non in suum: solēq; a leua oriri & in dextra oc-
cidere potiusq; e diuerso. Idem narrauerat latus insulæ quod prætenderetur indiæ decē mi-
lia stadiorum esse ab oriente hyberno ultra montes emodos. Særas quoq; ab ipsis aspici-
mos etiam cōmercio patriæ inabaciæ comisse eo aduenis ibi feras occurrere. Ipsos uer-

LIBER.

ro excedere hominum magnitudinem: rutilis comis: ceruleis oculis: oris sono truci nulli commercio linguae. Cetera eadem quae nostri negotiatores. Fluminis ulteriore ripa merces positae iuxta uenalia tolli ab iis. placeat permutatio non aliter odio tristiore luxuriae quam si perducta mens illuc usque cogiter quid & quod petatur & quare. Sed ne taprobane quidem quam s extra orbem a natura relegata nostris uitiscaret: aurum argentumque & ibi in praecio. Marmor testudinis simile. Gemmae margaritaeque in honore multo praestantiores. Et totus luxuriae nostrae cumulus ipsorum opes maiores esse dicebant: sed apud nos opulentiae maiorem usum. Seruum nemini. Ne in diem aut interdiu somnum. Aedificia modice ab humo exrentia. Annonam nunquam augeri. Non fora lites uel esse. Coli Herculem. Eligere regem a populo senectae clementiaeque liberos non habentem: & si postea gignat abdicatione fiat hereditarium regnum. Rectores ei a populo. xxx. dari: nec nisi plurimum sententia quemque capite danari: sic quoque appellationem esse ad populum. lxx. iudices dari: si liberet. reum amplius. xxx. iis nullam esse dignationem grauissimo probro. Regi cultum Liberi patris: ceteris arabum: Regem si quid delinquat morte mulctari nullo interimente: sed uersantibus cunctis & commertia etiam sermonis negantibus. Festa uenatione absumi. Gratissimam eam tigribus elephantisque constare. Agros diligenter colli. Pomis abundare. Esse in piscatu uoluntatem testudinum maxime: quarum superficie familias habitantium contegi tanta reperiri magnitudine. Vitam hominum centum annis modicam. Haec comperta de taprobane. Quatuor latrapias quas in hunc locum distulimus ita se habent.

Capissenae: dariti: carmania.

Ca.

XXIII.

Proximis indo gentibus montana capissenae habent capissam urbem: quam diruit a Cyrus: Aracosia cum oppido & flumine eiusdem nominis: quod quidam cutim dicere a semiramidae conditum. Amnis hermandus praefluens per abestem rhacosiorum proximos iis meridie ad partem arocharum faciunt dexendrosos: a septentrione paropansidas. Cartana oppidum sub caucaso: quod postea cecogronis dictum. Haec regio est ex aduerso bactrianorum. Deinde eius oppidum alexandria a conditore dictum. Sin draci: daugala: parapiansae: cantaces: magi. Ad caucasum cadusi oppidum ab Alexandro conditum. Infra haec omnia ora arabindo. Ariana regio abusta feruoribus: desertisque circumdata. Multa tamen interfusa opacitate cultores congregat circa duos maxime fluuios tonderon & arosapen. Oppidum artaco: anarius amnis: qui praefluit alexandriam ab Alexandro conditam. Paret oppidum stadia triginta. multoque pulchrius (sicut Aëticinus tradit.) artacabane. Item ab Antiocho munitum stadia quinquaginta. Deinde dorisci ges: Amnes pharnacotis: oppradus: prothasia. Oppidum zarasparum drangae: argetae: zarangae: gedrusi. Oppida peucolis: lymphorta: methoricum: deserta: Amnis manam. Augutiri gens. Flumen boru. Gensurbi flumen nauigabile ponamus pandorum finibus. Item catrus suorum ostio portuosus. Oppidum condigrāma. Flumen cophes. Insiunt in eum nauigabilia sadarus: parosus: sodinus: Arianae partem esse dararim aliqui uolunt: mensuramque produnt utriusque longitudine. xix. quinquaginta milium passuum: latitudine dimidio minorem quam indiae. Alii gedrusos & syros poluere per centum triginta quattuor mil. passuum: mox ichthiophagos. Oritas propria non indorum lingua loquentes per. cc. mil. passuum. Inde posuere arborum gentem per. cc. mil. passuum. Ichthiophagos omnes Alexander uetuit persibus uiuere. Ultra deserta deinde carmania: ac persis atque arabia. Sed priusquam haec generatim persequamur: indicare conuenit quae prodit Onesicritus classe Alexandri circumuectus in mediterranea persidis & indiae narrata proxime a tuba: Deinde eam nauigationem quae his annis comperta feruatur hodie. Onesicriti & Narchi nauigatio nec nomina habet mansionum nec spatia. Primūque xylenopolis ab Alexandro condita unde coeperunt exordium iuxta quod flumen aut ubi fuerit non satis explanatur: haec tamen digna memoratu produntur. Ab iis oppidum a Nearcho conditum in nauigatione ea. Flumen nabrum nauium capax contra insulam distans. lxx. stadiis. Alexandria condita a Leonato iussu Alexandri in finibus gentis. Argenuus portu salubris. Flumen tuborum nauigabile: circa quod paritae. Deinde ichthiophagi tam longo tractu ut. xx. dierum spacio praenuigauerint insula: quae solis appellatur: & eadem cubile nympharum rubens in qua nullum non animal absumit incertis causis. Ori gens. Flumen carmaniae hytanis portuosum & auro fertile. Ab eo prius

VI.

mum septentriones apparuisse adnotauere. Arcturum nec omnibus cerni noctibus: nec co-
 ris unquam. Achemenide usque illo tenuisse. Aeris & feri metalla & erfinici & mini exer-
 cere. Inde promontorium carmaniae est. Ex quo in aduerso ora ad gētem arabiae macas tra-
 iectus distat. l. mil. pass. Insulae tres quarū orada tantū habitatur agnae a cōtinenti. xxv. mil. p.
 Insulae quattuor intimo in sinu ante perida. Circa has hidri marini uicenum cubitorum ad-
 natantes tenuere classem. Insula aci otadus. Item gauratae: in quibus chiana gens. Flumen
 hyperis in medio sinu persico oneriarum nauium capax. Flumen sitiogagus: quo spasar-
 garas septimo die nauigatur. Flumen nauigabile phirstimus. Insula sine nomine. Flumen
 granus modicarum nauium capax per susiauem fluit. Dextera eius accolunt desimonta
 ni: qui bitumē perficiunt. Flumen zarotis ostio difficili nisi peritis. Insulae duae paruae. Inde
 uadosa nauigatio palustri similis. Per euripos tamen quosdam peragitur. Ostium euphra-
 tis. Lacus quem faciunt euleus & tigris iuxta cariacem. Inde tigisusa. Festos dies ibi agen-
 tem Alexandrum inuenerunt septimo mense postquam digressus ab iis fuerat patalis ter-
 tio nauigationis die. Sic. Alexandri classis nauigauit. Postea a sagyro arabiae promonto-
 rio patalen fauonio quem hypalum ibi uocant peti certissimum uidebatur. xiii. mil. xxxii
 pass. aestimatione. Secuta uero aetas propiore cursu tutiorēq; indicauit si ab eodem pro-
 montorio zizerum annē portum indiae peteret. Diuque ita nauigatum est donec cō-
 pendia inuenire mercator: lucioque india adnota est. Quippe omnibus annis nauigatur
 sagittariorum cohortibus impositis. Etenim pyratae maxime infestabant. Nec pigebit
 totum cursu ab aegypto exponere tunc primum certa notitia patefcente. Digna res.
 Nullo anno minus hic quingentissimis imperii nostra exhauriente india & merces remit-
 tente: quae apud nos centuplicato ueniant. Mille milibus pass. ab alexandria abest oppidū
 iulio polis. Inde nauigant nilo coptum. ccciii. mil. pass. qui cursus etesius flantibus peragitur
 xv. diebus. A copto camelis itur aquationum ratione mansionibus dispositis. Prima appel-
 latur hydreum. xxxii. Secunda in monte diei itinere. Tertia in altero hydremate a copto.
 xcv. Deinde in monte. Mox ad hydreum Apollonis a copto. clxxxiii. mil. pass. Rursus i mō-
 te. Mox ad nouum hydereum copto a. ccxxxiii. pass. Est & aliud hydereum uetus. Troglo-
 dyticum nominatur: ubi praesidium excubat diuerticulo duum milium. Distat nouo hydre-
 mate quattuor mil. pass. Inde brenice oppidum ubi portus rubri maris a copto. cclviii. pass.
 sed quia maior pars itineris conficitur noctibus propter aestus: & statim die absumuntur co-
 tum a copto berenicem inter. xii. conficitur die. Nauigare incipiunt aestate media ante ca-
 nis ortum: aut ab exortu protinus. Veniuntq; circiter. xxx. die ocelin arabiae: aut canē thu-
 riferae regionis. Est & tertius portus qui uocatur muza: quem india nauigatio non petit
 nec nisi thuris odorūq; arabicorūq; mercatores. Intus oppida regia eius: unum appella-
 tur saphar: aliudq; saba. Indos autem petentibus utilissimum est ab oceli egredi. Inde uen-
 to hipalo nauigant diebus. xl. ad primum emporium indiae. Muzirum non expetendum
 propter uicinos pyratas qui optinent locum nomine hydras: neq; est abundans mercibus.
 Praeterea longe a terra abest nauium statio: lintribusq; efferuntur onera quae geruntur.
 Regnabat ibi cum proderem haec Celebothras. Alius utilior portus gentis necaidon: qui
 uocatur becare. Ibi regnat paridion: longe ab emporio mediterraneo distate oppido quod
 uocatur modusa. Regio autem ex qua piper monoxilis lintribus becarem conuehant uoca-
 tur contionara: quae omnia gentium portuum ue aut oppidorum nomina apud neminem
 priorum inueniuntur. Quae apparet mutari locorum status. Ex india renauigat mense aegy-
 prio tybi incipiente nostro decembri: aut utiq; mechiris aegypti intra diem sextum quod
 fit intra idus ian. nostras. Ita euenit ut eodem anno remeant. Nauigant autem ex india uē-
 to uulturno & cum intrauere rubrum mare aethio uel austro. Nunc reuertemur ad propo-
 situm. Carmaniae oram patere duodecies. l. mil. pass. Nearchus scripsit. Ab initio cis ad flu-
 men sabin. c. mil. pass. Inde uineas coli & arua. Flumen iananin. xxv. mil. pass. Regio uoca-
 tur aruxia. Oppida carmaniae zetis. Alexandria. Irrūpit deinde & hac parte geminum mas-
 re in terras quod rubrum dixere nostri gracia erythreum a rege erythra. Aut ut alii solis
 repercussu talē reddi colorē existimantes. Alii ab harēa terraq;. Alii tali aquae ipsius natura.
 Sinus persicus & arabicus. Ca. XXIII.
 Ed duos diuiditur sinus. Is qui ab oriente est persicus appellatur. xxv. mil. pass. cir-
 e

LIBER.

cuitu: ut Eratosthenes tradit ex aduerso est arabia. cuius. xii. mil. pass. est longitudo. Rur-
sus altero ambitur sinu arabico nominato: oceanum qui in fluit azanium appellant. Persi-
cum introitum. v. mil. pass. latitudinis. alii quattuor fecerunt. Ab eo ad intimum sinum re-
cto cursu. xi. mil. xxv. propemodum constat esse & situm eius humani capitis effigie. One-
sicitus & Nearchus ab indo amne in sinum persicum: atque illic babylonem ab euphratis pa-
ludibus scripserunt. xxv. mil. pass. esse. In carmaniae angulo sunt chelonophagi testudinū
superficie calas tegentes. Carne uescentes. A flumine arabi promontorium ipsum inhabi-
tant: præter capita toto corpore hirti coriisque piscium uestiti.

Cascan drus insula parthorum regna.

Ca. XXV.

B horum tractu indiam uersus cascan drus deserta insula in oceano. mil. pass. tradi-
tur. Iuxta eam freto influente stoidis quæstiosa margaritis a promontorio. Carma-
nis iunguntur armozci. Quidam interponunt arbios. cccc. xii. mil. pass. toto littore.
Ibi portus macedonum: & aræ Alexandri. In promontorio amnes siccamas: dein dratinus
& salsus. Ab eo promontorium themisteas. Insula aphrodisias habitatur. Inde persidis ini-
cium ad flumen oratim: quo diuiditur ab elimaide. Contra persidem insula philos. Casca-
dra aracha cum monte præalto Neptuno sacra. Ipsa persis aduersus occasum sita: optinet
littora. d. l. mil. pass. etiam in luxum diues in parthorum iam pridem translata nomē. Horum
de imperio nunc paucis. Regna parthorum duodeuiginti sunt omnia. Ita enim diuidunt
prouincias circa duo ut diximus maria: rubrum a meridie: hyrcanum a septentrione. Ex iis.
xii. quæ superiora dicuntur incipiunt a confinio armeniae caspiisque littoribus pertinent ad
scythas: cum quibus ex æquo degunt. Reliqua. vii. regna inferiora appellantur. Quod ad
parthos attinet: sæper fuit parthia i radicibus montium sæpius dictorum: qui omnes eas ge-
tes prætexunt. Habent ab ortu arios a meridie carmaniam & arianos. Ab occasu medos a
septentrione hyrcanos. Vndique desertis cincta. Vltiores parthi nomades appellantur. Ci-
tra deserta. Ab occasu urbes eorum quas diximus istatis & calliope. Ab oriente astiuo py-
ropum: ab hyberno maiā. In medio hecatōpylos. Arsace regio nisea parthienæ nobiles: ubi
alexandropolis a conditore.

Media: mesopotamia: babylon: seleucia.

Ca. XXVI.

Ecessarium est in hoc loco signare & medorum situm: terrarūque faciem circunage-
re ad persicum mare: quo facilius deinde reliqua noscantur media ab occasu tra-
uersa obliqua a parthiæ occurens utraq; regna includit. habet ipsa ab ortu caspius
& parthos: a meridie sithacemem & sushanem & persida: ab occasu adiabenen: a septentrione
armeniam: persæ rubrum mare semper accollere: propter quod is sinus persicus uocatur.
Regio ibi maritima cyribolus. Quia uero ipsa subit ad medos megalla appellatur locus
arduus montis ascensu per gradus introitu angusto ad persopolin caput regni dirutam ab
Alexandro. Præterea habet in extremis finibus laodiceam ab Antiocho cōditam. Inde ad
orientem magni optinent frasargida castellum: in quo Cyri sepulchrum est. Et horum eg-
bathana oppidum translatus ab Dario rege ad montes. Inter parthos & arianos excurret
parthaceni. His gentibus & euphrate inferiora regna includuntur. Reliqua dicemus a me-
sopotamia excepto mucrone eius arabumque populis in priore dictis uolumine. Mesopota-
mia tota assyriorū fuit uicanti dispersa: præter babylona & ninum. Macedones eam in ur-
bes congregauere propter ubertatem soli. Oppida præter iam dicta habet seleuciam: leo-
diceam: arthemitam. Item in arabum gente qui arroci uocatur & mardani: antiochia: quæ
a perfecto mesopotamiæ. Nicanore condita nicanoria uel arabes uocatur. Iunguntur iis
arabes. Introitus eldamarii. Super quos ad pellacontam flumen bura oppidum: salmani
& masei arabes. Gordiacis uero iuncti aloni: per quos zerbis fluuius in tigrin cadit: azones:
silices: montani: & orontes. Quorum ad occidentem oppidum gauecamela. Item sue in ru-
pibus. Supra sicclasi. iii. mil. pass. per quos lycus ex armenia fertur. Absitris ad hybernū ex
ortum. Azochis oppidum. Mox in campestribus oppida diospage: polyreba: stratonigea:
anthemus. In uicinia euphratis incephorium: quod ut diximus Alexander iussit cōdit pro-
pter loci opportunitatem. Dicta est in zeumate apania: ex qua orientem potentes excipit op-
pidum apprime munitum quondam stadiorum. lxx. amplitudine: & satraparum regia ap-
pellatum: quo tributa conferebantur: nunc in arcem redactum. Durant ut fuerant heba-

ra: & dictu Pompei magni terminus Romani imperii oruros. A zeuamate ccl. mil. pas. Sūt qui tradunt euphratem Cobaris præfeti opere deductum: ubi eum diximus fidi: ne præcipiti cursu Babylonia infestaret. Ab assyriis uero uniuersis appellatum armalchar: quod significat regium flumen. Qua deriuatur oppidum fuit agrani e maximis: quod diruere perse. Babylō chaldiaceum gentium caput diu summam claritatem optinuit in toto orbe propter quam reliqua pars mesopotamiæ assyriæq; babylonia appellata est. lx. mil. pass. amplexa: muris ducenos pedes altis quinquagenos latis. In singulos pedes ternis digytis mensura ampliore quam nostra: interfluo euphrate mirabili opere utroq; Durat adhuc ibi locus uis Beli templum. Inuentor hic fuit syderalis scientia. Cætero a circuitu solitudinem reddidit exhausta uicinidade seleuciæ ob id condita a Nicanore tra nonagesimum lapidem incō fluentem euphratis fossa perducta atq; tigris: quæ tamen babylonia cognominatur. Libera hodie: ac sui iuris macedonumq; moris. Feruntur ei plebes urbanæ sexceteræ esse. Situm uero mœnium aquilæ pandentis alas. Agrum totius orientis fertilissimum Inuicem ad hanc exhauriendam & thesiphontem iuxta tertium ab ea lapidem in callonitide condidere par est: quod est nunc caput regni. Et postquā nihil proficiebatur nuper Vologesus rex aliud oppidum uelogeocertam in uicino condidit. Sunt etiam in mesopotamia oppida hipparenium chaldeorum doctrina clarum. Et hoc sicut babylon iuxta flumen narragam: qui de die ciuitati nomē. Moros hipparenorum perse diruere. Orcā quoq; tertia chaldeorū doctrina in eodem situ locantur ad meridiem uersi. Ab iis notitæ & orthophanitæ & græcio chantæ. Euphrate nauigari babylonem & persico mari. cccxxii. mil. pass. tradunt Nearchus & Onesicritus. Qui uero postea scripsere a seleucis. cccxc. mil. luba a babylōe caracē. clxv mil. d. Fueri aliqui ultra babylonem continuo alueo priusquā distrahatur i irrigua. lxxxvii mil. Vniuerso autem cursu. xi. mil. pas. Inconstantiam mēsuræ diuersitas auctorum facit: cū perse quoq; schœnos & parafangas alia mensura determinent. Vbi desinit alueo munire ad confinium caracis accedente tractu statim infestant attali latrones: arabum gens. Ultra quos scientie. Ambitu uero euphratis nomades arabie usq; ad desertā syriæ: unde in meridiem flēt cum diximus solitudines palmirenas relinquentem. Seleucia abest a capite mesopotamiæ euphraten nauigantibus undecies. xxv. mil. pas. A mari rubro si tigris nauigetur. cccxx. mil. A zeumate. d. xxvii. Zeuma a seleucia syriæ ad nostrū litus. cxxii. mil. pas. Hæc est ibi latitudo terrarum inter duo maria. Parthici uero regni. d. cccxlvi. mil. pas. Est etiamnum oppidum mesopotamiæ in ripa tigris circa confluentes: quod uocant digbani.

Flumen tigris.

Ca.

XXVII.

Ed & de tigris ipso dixisse conueniat: oritur in regione armenie maioris fonte conspicuo in planicie. Loco nomē elogofine est. Ipsiū qua tardior fluit. Vnde concitata celeritate trigris incipit uocari. Ita appellant medii sagittam. Influit in lacum arethissam omnia illata pondera sustinentem: & nitrum nebulis exhalātem. Vnum genus ei piscium est: & hic aquæ transcurrentis nono miscetur alueo: sicut nec e tigris pisces in lacum transnātant. Fertur autem & cursu & colore dissimilis. Transuectusq; occurrere tauro mōte in specu mergitur. Superq; lapsus a latere altero eius erumpit locus uocatur zo roanda. Eundem esse manifestum est quod demersa perfert. Alterum deinde transit lacū: qui tesoidis appellatur: rursusq; i cuniculos mergitur. & post. xxv. mil. pass. circa nymphetū redditur tam uicinum arsanie. Fluere eum in regionem arheni Claudius Cæsar auctor est ut & cum intumueret confluant: nec tamen misceantur. Leuincior arsanias innata. iiii. mil. ferme spatio. Mox diuisus in euphratē mergitur. Tigris autem ex armenia acceptis fluminibus claris pertheni agnice pharione arabas oreos adiabenosq; disteminans: & quam diximus mesopotamiā faciens lustratis montibus choridiorum circa apameam mesenes oppidum: circa seleuciam babyloniam. cxxv. mil. pass. diuisus in alueos duos. Altero meridiem ac seleuciam petit mesenen perfundens. Altero ad septentrionem flexus eiusdem gentis tergo campos caucas secat. Vbi remiauerit aquæ pastigris appellatur. Postea recipit ex media hidaspē: atq; ut diximus inter seleuciam & thesiphontē uectus in lacus chaldaicos se fundit: eosq; lxx. mil. pas. amplitudine implet. Mox uasto alueo profusus dextra caracis oppidi infertur mari persico decimo ore. Inter duorum omnium hostia. xxvi. mil. pas. fecere. Aut ut alii tradunt. vii. mil. utroq; nauigabili. Sed longo tempore euphratē præ-

LIBER.

clusere orcheni & accolæ agros rigantes: nec nisi post tigrin defertur in mare. Proxima tigris regio paropotamia appellatur. In ea dictum est de mēfene. Oppidum eius dībitach. Iungitur callonitis cum tēliphonte: non palmetis modo: uerū & olæ pomisq; aliisq; arbutis nobilis. Ad eam peruenit iāgrus mons ex armenia inter medos adiabenosq; ueniens supra echatenen & perlidem. Callonitis abest a perfide. cccclxxx. mil. pass. Tantum a caspio mari assyria abesse compendio itinerum aliqui tradunt. Inter has gentes atq; mēfenen syracene est: eadem arbelitis & palestina dicta. Oppidum eius syrace græcorum ab ortu est & sabdara. Ab occasu autem antiochia inter duo flumina tigrin & toinadotum. Item apameæ cui nomē Antiochus matris suæ imposuit. tigris circumfunditur. Hæc diuiditur archoo. Infra est susiane: in qua uetus regia persarum susa a Dario Histapis filio condita. Abest a seleucia babylonica. ccccl. mil. pass. Tantūdem ab egbatinis medorum per montem charbantum in septentrionali. Tigris aluco oppidū est barberthace. Abest a susis. cxxxv. mil. pass. Ibi mortalium soli aurum in odio contrahunt. Id defodiunt ne quo cui sit in usu. Susianis ad orientem uersus iunguntur oxii lastrones & mizeorum. xl. populi liberæ feritatis. Supra eos parent parthusi mardī & faitæhyi qui prætenduntur supra helimaida: quam perfidi in ora iūximus. Susa a persico mari absunt. ccl. mil. pass. qua subiit ad eam classis Alexādrī pasitigri intus ad lacum chaldaicum uocatur aphle. unde susa nauigatione. lxx. mil. d. pass. absunt. Susianis ab oriente sunt chosēi. Supra chosēos ad septentrionem mēfabenæ sub monte cābalido: qui est caucasi ramus. Inde mollissimo transitu in bactros. Susianen ab helemaide disternit amnis euleus ortus in medis: mediocq; spatio cuniculo conditus: ac rursus ex ortus per mēfobatenem lapsus circuit arcem susarum ac Dianæ templum augustissimum cum illis gentibus & ipse in magna cerimonia sit. Siquidem reges non ex alio bibunt: & ob id in longinqua portant. Recipit amnes edippum præter asylum a montibus persarum ueniētem ad unum ex susianis oppidum. Iuxta eum magoga a carace. xv. pas. Quidam hoc i extrema susiane ponunt solitudinibus proximum. Infra euleum elymas est. in ora iuncta perfidi: a flumino orati ad caracē. ccl. mil. pass. Oppida eius seleucia & fosirate apposta: mōti caspio. Oram quæ præiacet minorum syrtium uice diximus inaccessam cæno plurimum limi deferentibus bruxia & ortacea amnis madente: & ipsa elymaide in tantum ut nullus sit nisi circuitu eius a perfide aditus. Infestatur a serpentibus quos flumina deportant: pars eius maxime inuia characene uocatur ab oppido arabicæ claudente regnade quo dicemus exposita prius. M. Agrippæ sententia. Namq; is mediam & parthiam & perfidem ab oriente indo: ab occidente tigris: a septentrione tauro caucaso: a meridie rubro mari terminatas patere in longitudine terdecies. cxx. mil. pass. In latitudine. d. cccxl. prodidit. Præterea mēfopotamiam ab oriente tigris: ab occasu euphrate: a septentrione tauro: a meridie mari persico inclusam longitudine octingentorum. mil. pass. latitudine. cccxl. Charax oppidum persici sinus intimum a quo arabia eudem cognominata excurrit: habitat incole manu facti inter confluentes dextra tigrin: leua euleum. iii. mil. pass. laxitate conditum est. Primū ab Alexandro magno colonis ex urbe regia durine: quæ tum interit deductis: militūq; i utilibus ibi relictis Alexandriam appellari iusserat: pagumq; pelleum a patria sua quem proprie macedonum fecerat. Flumina id oppidum expugnauere. Postea Antiochus restituit quintus regum & suo nomine appellauit. Iterumq; infestatum Passiones Sogdonaci filius rex finitimorum arabum quem iuba satrapem Antiochi fuisse falso tradit oppositis molibus restituit: nomē suum dedit emunito situ iuxta in longitudinem. vi. mil. pass. Latitudine paulo minus. Primo fuit a littore stadiis. x. & maritimum etiam ipsanda porticus habet Iuba uero prodente. l. mil. pass. Nunc abesse a littore. cxx. mil. Legati arabum nostriq; negotiatores qui inde uenere affirmant. Nec in ulla parte plus aut celerius profecere terræ fluminibus inuectæ. Magis id mirum est æstu longe ultra id accedente non reperiussæ. Hoc in loco genitum esse Dionysius terrarum orbis situs recentissimum auctorem cōstat: quē ad cōnientanda omnia in orientem præmissit Cuius Augustus ituro in armeniam ad perethicas arabicasq; res maiore filio. Non me præterit: nec sum oblitus sui quēq; situs diligētissimū auctorem uisum nobis in introitu huius operis. In hac tamen parte arma Romana sequi placet nobis: iubaq; regem ad eundem Claudium Cæsarem scriptis uoluminibus de eadem arabica expeditione.

Arabia: nomades: nabatei: omani: tilos: & ogyris insulæ. Arabia gentium nullis postferenda amplitudine longissima a monte amano a regio
 a ne ciliæ comaginisq; descendit ut diximus multis gentibus eorum deductis illo
 a Tigrane magno sponte uero ad mare nostrum lictusq; ægyptiacum ut docui
 mus. Necnon & in media syriæ ad libanum montem penetrantibus nubis quibus iungū
 tur ramis. Deinde teranci: deinde parami. Ipsa uero per insula arabia intra dua maria rubræ
 persicæq; percurrentes quodam naturæ artificio ad similitudinem atq; magnitudinem ta
 li maris etiam circumfusa. In eadem etiam cæli partem nulla differentia spectat. Hæc quoq;
 in illo situ. Fælix eius populus. A nostro mari usq; ad palmitenæ solitudines diximus. Re
 liqua nunc inde peragamus. Nomades infestatoresq; chaldeorum scenite ut diximus clau
 dunt: & ipsi uagi: sed tabernaculis cognominati: quæ ciliis nectantur ubi libuit. Deinde
 nabatheï oppidum incolunt petram nomine in cōualle paulo minus. ii. mil. pass. amplitudi
 nis circumdatum montibus inaccessis anæ interfluente. Abest a gaza oppido litoris no
 stri. d. c. mil. a sinu persico. Huc conuenit utrumq; biuium eorum: qui sinæ palmyram pe
 tiere: & eorum qui ab gaza uenerunt. A petra incoluerunt omani ad characen oppidis quō
 dam clavis & Semiramide conditis abesamide & foroactia. Nunc sunt solitudines. Deinde
 est oppidum quod characenorum regi parit in pasitigris ripa forath nomine. In quo a pe
 tra conueniunt characeni. Inde. xii. mil. pass. secundo astu nauigant. E parthico enim regno
 nauigantibus uicis theredon. Infra confluentem euphratis & tigris leua fluminis chaldei
 optinent dextra nomides scenitæ. Quidam & alia duo oppida longis interuallis tigris per
 nauigari tradunt barabatham: mox thumatham: quod abest a petra decem dierum nauiga
 tione. Nostri negotiatores dicunt characenorum regi parere: & a patnem sitam ubi reita
 gnatio euphratis cum tigris confluat. Itaq; molientes incurfionem parthos operibus abie
 ctis inundatione arceri. Nunc a charace dicemus oram Epiphanio primum exquisitam: lo
 cus ubi euphratis hostium fuit flumen falsum promontorium chaldone uoragini similis
 quam mari per. l. pass. ore flumen achana: de ferta. c. mil. pass. usq; ad insulam barum. Sinus
 capus quem accolunt gaulopes & chateri. Sinus gerraicus. Oppidum gerra. v. mil. pass. am
 pitudine turres habet ex salis quadratis molibus. A litore. l. mil. pass. regio atcenæ. Ex ad
 uerso tilos insula totidem milibus a litore. Plurima margaritis & celeberrima cum oppi
 do eiusdem nominis. Luxtaq; altera in ora promontoria eius. xxii. d. pass. Ultra magnas as
 pici insulas tradunt ad quas non sit peruentum. Fluminis ambitu. cxii. mil. d. pass. a persi
 de lōgius abesse: adiri uno alueo angusto. In insula asgilia gentes nocheti: zurachi: borgo
 di: cartharrei: nomades. Flumen cynos. Ultra navigationem in compertam ab eo latere pro
 pter scopulos tradit iuba. Prætermissa mentione oppidi omanorum batrasa aues & toma
 ni quod priores celebrem portum carmanie fecere. Item omen & athana: quæ nunc opa
 pida maxime celebrari a persico mari nostri negotiatores dicunt a flumine canis: ut iuba
 tradit mons adusto similis. Gentes epimaranitæ: mox ichtiophagi. Insula deserta. Gentes
 bathymi. Eblitei montes. Insula omemus. Portus machorbe. Insulæ etaxalos. Onchobrice
 gens: caici. Insulæ sine nominibus multæ. Celebres uero ifura rhinea & proxima in qua
 sciptæ sunt stellæ lapideæ litteris incognitis. Goboea portus: bragæ insulæ: desertæ. Gens
 caludei: dabanegoris regio. Mons orla cum portu. Sinus duatus. Insulæ multæ. Mons tri
 coriphos. Regio cardalena. Insulæ solanidæ: capina. Item ichtiophagorum. Deinde glari.
 Littus hānæum: ubi auri metalla. Regio canauna. Gentes apitami: gasani. Insula deuade
 Fons goralus garpheti. Insulæ alaea & amnamethus. Gens clare. Insulæ chelonitis. ichtio
 phagon: multhe. Eodanda deserta basag. Multæ sabei: Flumina tharnar: annum. Insu
 læ dolice. Fontes daulotes dota. Insula epereros: labais: coboris: sambracate: & oppidum eo
 dem nomine incontinenti. A meridie insulæ multæ: maxima camari: flumen mysecros: por
 tus leupas. Scenitæ: sabei. Insulæ multæ. Emporium eorum acila: ex quo in indiam nauiga
 tur. Regio amthoscuta: damnia. Mizi maiores & minores: drimati: naumachæ. Horū pro
 montorium contra carmaniam est. distat. l. mil. pass. Mira res ibi traditur. Nummiū ab anticho
 rege missæ præpositum ibi uicisse. Eodem die classe æstuq; reuerso: iterū equitatu contra
 plas dimicantem & gemina trophea eodem in loco ioui ac Neptuno statuisse. Insula in al
 to ob id tacet ogyris clara Rutha rege ibi sepulto. Distat a continēte. cxxv. mil. pass. Cicuitu
 cxii. mil. d. Nec minus altera clara in azanio mari diofeyrida distas a siagro extremo pro
 e iii

LIBER.

toro. cclxxx. mil. pas. Reliqui in continente a noto etiānum autaride in montes octo dierū
transitus. Gentes laredani gataphani: cebranitæ pluribus oppidis: sed maximis nagia & tho
na templorum. lxx. Hæc est amplitudinis significatio hoc promontorium: a quo ad continē
tem troglodytarum. l. mil. pas. thoani: a thei: caramoctitæ: tonabei: antidalei: lexianæ: agrei:
cerbani. fabæi arabum propter thura clarissimi ad utraq; maria porrectis gentibus. Oppida
eorum in rubro littore marine: marina: corolia: sabatra. Intus oppida nascus. cardaui: car
nus: & quo merces odorū deferunt tomala. Pars eorum atranitæ quorum caput sobota
le. lx. templa muris includens. Regia tamē est omnium mare libata. Sinū optinet. xciii. mil.
pas. refertum insulis odoriferis. Atramitis in mediteraneo iunguntur. Miei mare accolūt:
& elamitæ. Oppidum eiusdem nominis. Iis iunguntur cogulatæ. Oppidum sibi: quod græ
ci apoten uocant atficodani. Vadei oppido magno: barasei: lechieni: lygaros insula: quæ ca
nes non intrant expositiq; circa littora errando moriuntur. Sinus intimus in quo leanite
qui nomen ei dedere. Regia eorum agra: & in sinu leana: uel ut alii elana. Nam & ipsum
sinum nostri elaniticum scripsere: alii alaniticum. Artemidorus alaniticum. Iuba leniticum
circuitus arabia a caraceleana colligere proditur quadragies octies. lxx. pass. Iuba paulo mi
nus. xl. mil. putat. Latissima est a septentrione inter oppida horocum & caracen. Nunc &
reliqua mediterranea eius dicantur. Nabatheis thimæfos iunxerunt ueteres: nunc sunt ta
ueni: suelleni: arraceni: arreni. Oppidum in quo omnis negotiatio conuenit: hemuatæ: ana
litæ. Oppida domada: egrata: mudei. Oppidum badanatha: charei. Oppidum charitati a cho
ali. Oppidum phoda: ac minei a rege cretæ Minoe (ut existimant) originem trahentes: quo
rum charnei oppidum. xiiii. mil. pass. marriba baramalcum: & ipsum non spernendum. Itē
camon thamei: & horum origo Rhadamanthus putatur frater Minois. Hemerite massala
Oppida hamrei: sannei: chantace: bahtas: haima. Oppidum gedranite: ampre: ilisanite: ba
chilite: sammei: amathe: cum oppidis nessa & cennefferi: Samareni cum oppidis saice scan
cate: bacascami. Riphearma oppidum quo uocabulo appellant ordeum. Aurei & ihau gy
rei & mahæi. Helmodenes: cum oppido ebode. Agaturi in montibus oppido. xxv. mil. pas.
in quo fons emiscabales: quo significat camelorum oppidum. Amyelomei colonia milesio
rum. Atrida oppidum calingi: quorum mariba oppidum significat dominos omnium.
Oppida pallon muranimal iuxta flumen per quod euphraten emergere putant. Gentes
agrei: hamonii Oppidum athenæ: caurarani: quod significat ditissimos armento. Corani:
te: cesani choani. Fuerunt & græca oppida: arethusa latissima: chalcis delecta uariis bellis. Ro
mana arma solus in eam terram adhuc intulit. Aelius Gallus ex equestri ordine. Nam Ca
ius Cæsar Augusti filius prospexit tantum arabiam. Gallus oppida diruit non nominata
ab auctoribus qui ante scripserunt: negram: annestum: nescam: magufum: tammacum: labe
ciam: & supradictam maribam: circuitu. vi. mil. pass. Item caripeta: quo longissime proces
sit. Cætera explorata rettulit. Nomades lacte & ferina carne uesci. Reliquos uinum ut in
dos palmis exprimere. Oleū sesamæ. Nūerosissimas esse homeritas minoas fertiles agros
palmetis arbutis. In pecore diuites cembanos & areos: armis præstare maxime cha
tamonitas. Carreis latissimos & fertilissimos agros. Sabæos ditissimos siluarum fertili
tate odorifera: auri metallis agrorum riguis mellis ceræq; prouentu. Deinde de odoribus
suo dicemus uolumine. Arabes mitrati degunt: aut in tonso crine: barba abraditur: præ
terq; in superiore labro. Aliis & hæc intonsa: mirūq; dictu ex in numeris populis pars coræ
qua in commerciis aut latrociniiis degit In uniuersum gentes ditissimæ ut apud quas mas
xime opes romanorum parthorumq; subsistant: uendentibus quæ e mari aut siluis capi
ant. Nihil inuicem redimentibus. Nunc reliquam oram arabia contrariam persequemur.
Timosthenes totum sinum quadriui navigatione in longitudinem traxuit: bidui lati
tudinem Angustias. iiii. mil. d. pas. Eratosthenes ab ostio. xiii. mil. in quamq; partem. Arte
midorus arabia latere. xiiii. l. mil.

Sinus maris rubri troglodytici & æthiopici. Ca. XXIX.
Troglodytico uero undecies. lxxiii. mil. d. p. tolemaida usq; Agrippa. xiiii. xxxii.
sine differentia laterum. Pleriq; latitudinem. cccclxii. prodiderunt faucis quæ hy
berno orienti obuerfa. Alii. iiii. M. alii. vii. mil. alii. xii. m. p. petere. Situs autē ita se
habet A sinu leanitico alter sinus quæ arabes æant uocant. in quo orcon oppidum ē. Fuit
& cambiso inter nelos & marchadas deductis eo agris exercitus. Gens tyra. Dancon

portus. Ex quo nauigabile alueū perducere in nilū qua parte ad delta dictū decurrit. Ixii. d. pass. intervallo. Quod inter flumen & rubrum mare iter est primus omniū Sesostris aegypti rex cogitauit. Mox darius perfarum. Deinde Ptolemæus sequens qui eduxit fossam latitudine pedum centum altitudine triginta in longitudine triginta septem. d. pass. usq; ad fontes amatos. Ultra deterruit inundationis mætus excelsores tribus cubitis rubro mari comperto qua terra aegypti. Aliqui eam non auferunt causam sed ne immisso mari coriū pereret aqua nili: quæ sola potus præbet. Nihilominus iter totum terendo frequentatur a mari aegyptio: quod est triplex. Vnum a pelusio per harenas in quo nisi calami defixi regant uia non reperitur. Subinde aura uestigia operiente. Alterum uero duobus mil. pass. ultra caspiū montem quod a sexaginta mil. pass. redit in pelusiacam uiam. Accolunt arabes autem. Tercium a gerro quod ad ipsum uocant. Per eosdem arabes sexaginta pass. propius asperum montibus & inops aquarum. Ee uia omnes arsinoen ducunt conditam foris nomine in sinu charandra a Ptolemeo Philadelpho: qui primus troglodyticen excussit amine qui arsinoen præfuit: ac Ptolemeon appellauit. Mox oppidum paruum est ænnum pro quo alii philitenas scribunt. Deinde sunt azarei: ex trogloditarum cōnubiis arabes ferri insulæ sapientes: scitales: mox deserta admyos herino: ubi fons tadnos: mons eos: insula labe. Portus multi. Berenice oppidum maris Philadelphi nomine ad q̄ iter a copto diximus. Arabes autem & gnebedei troglodytice: quam prisci michoen alii midoen dixerunt. Mōs pētedactylos insulæ ste netyre aliquot alōnes non pauciores: cardamin. Topazos quæ gemmæ nomen dedit. Sinus insulis relictus ex iis: quæ maren uocatur: aquosa quæ erat anos: sinentes. Regum ii præfeti fuere. Interiorus candei: quos opiophagos uocant: serpentibus uesci assueti. Neq; alia regio fertilior earum. Iuba qui uidetur diligentissime profectus hæc omisit in hoc tractu (nisi exemplarium uitium est) berenicen alteram: quæ panchryfos cognominata est. Terciam quæ epidires insignem loco. Est enim sita in ceruice longe procurrente ubi fauces rubri maris quattuor mil. d. pass. ab arabia distant. Insulæ ibi cytis topazium ferens & ipsa ultra siluas ubi ptolemais a Philadelpho condita ad uenatus elephatorum: ob id epiterias cognominata iuxta lacum monoleum: Hæc est regio secundo uolumine a nobis significata. In qua quadraginta diebus ante solstitium totidēq; postea hora sexta consumuntur umbræ: & in meridiem reliquis horis cadunt. Cæteris diebus in seipremotionem: cum in berenice quam primam posuimus ipso die solstitii sexta hora umbræ in totum assumentur: nihilq; adnotatur aliud noui. d. centum duo mil. passuum. in intervallo a ptolemaide res ingentis exempli. locustq; subtilitatis immentæ mundo ibi deprehenso cum indubitata ratione umbrarum. Eratosthenesq; mensuram terræ prodere inde coepit. Hinc asanum mare promontorium quod aliqui hispalum scripsere. Lacus mandalum. Insula castis: & in alto multæ: in quibus testudo plurima. Oppidum face. Insula desphindis. Oppidum aduliton. Aegyptiorum hoc seruia dominis profugi condidere. Maximum hic emporium troglodytarum etiam æthiopum. Abest a ptolemaide quinque dierum nauigatione. Deferunt plurimum ebur. Rhinocerotum cornua. Hippopotamorum coria celtium: testudinum spingia: mancipia. Supra æthiopes arrotheras insulæ quæ alien uocantur. Item bacchias: & antibachias. & stratioten. Hic in ora æthiopiæ sinus incognitus: quod adiremur cum ulteriora mercatores scrutentur. Promontorium in quo est fons cutius expetitus nauigantibus. Ultra lfidis portus decem dierum remigio ab oppido adulitarum distans. In eum a troglodytis myrra confertur. Insulæ ante portum duæ pseudopylæ uocantur: interiores totidem pylæ. In altera stellæ lapideæ litris incognitis. Ultra sinus abalicus. Insula diodori: & aliæ desertæ. Oppidum gaza: promontorium & portus mollis: quo cynnatomum deuchitur. Hucusq; Sesostris exercitum duxit. Alii qui unum æthiopiæ oppidum ultra ponunt in littore baragaza. A moselite promontorio atlanticum mare incipere uult iuba: præter mauritanias suas: gadis usq; nauigandum choro. Cuius tota sententia hoc in loco subtrahenda nō est. A promontorio indorū quod uocatur leprecara ab aliis drepanum proposit recto cursu præter exusta & malacho insulam. xv. mil. pass. est. Inde ad locum quæ uocant sceneos. ccxv. mil. Inde ad insulā sadanum. cl. mil. pass. Sic fieri ad apertum mare. xviii. lxxv. mil. Reliq; omnes propter solis ardorē nauigare posse non putauerunt. Quin & cōmertia ipsa infestant ex insulis arabes astyæ appellati quorum bubulos utres binos stermentes ponte pyratiani exercent sagittis uenenatis.

LIBER.

Gentes troglodytarum iuba tradit herotoas a uenatu dictas miræ uelocitatis sicut ichthiophagos natantes ceu maris animalia. Bargenos: zageras: chalybas: faxinas: syrecas: daremas: domazenes. Quin & accolas nili a syene nō æthiopum populos: sed arabum esse dicit usq; meroen. Solis quoq; oppidum quod non procul mēpi in ægypti situ diximus arabas conditores habere. Sunt & qui ulteriores ripā æthiopie auferant adnēstantq; africa. Ripas autem incolere propter aquam. Nos relicto cuiq; arbitrio intelligendi oppida quo traditur ordine utrinq; ponemus. A syene & prius arabie latere gens caraduppi. Deinde syenite oppida racomphon: quam quidam appellant thathicen: araman: sesamon: sandura: nasandum anaundoma: cumara: beta: & bochiana: leuphitorga: tantarene: mee chindira: noa gophoa: gystate: megeda: lea: rhēnia: nuplia: direa: paraga: bagada: dumana: rhadata: in quo felix aurea pro deo colebatur. Boron in mediterraneo mallo proximum meroe: sic prodit Bion. Iuba aliter. Oppidū limum in mōte megaticos inter ægyptum & æthiopā: quod arabes myrson uocauere. Deinde racomplum: araniuth: sesanium: pidne: manuda: coram/ bin. Iuxta eam bituminis fontē: hāmodata: profda: parenta: mama: teflata: gallas: zoton: gau comene: meumpidi: botas: endōda: cametas. Nomadas in tabernaculis uiuentes cystæ. pem mani: gadagalen: paloi: primi: nuptii: deseleni: patini: grābreues: magasne: segasmala: cran da: dēna: cadeumna: thena: batha: alana: macua: scāmos: goram. In insula ab iis ab Alexandro calina: feren: malos: agocen: Ex africa latere tradita sunt eodem nomine tacōpsos altera si/ ue pars prioris mogora: sca: edōsa: pelenaria: cpyndis: magusa: bauma: linicima: spyntuma: sydopta: gēsoa: pindictora: cugoa: orlīma: suasa: mauma: rhuma: urbuma: mulonā quod op pidum græci hypaticō uocant. Pagoargas: zamnes: unde elephanti incipiunt. Mambliā: berrefa: cetuma. Fuit quondam & epis oppidū cōtra meroē anteq; Bion scriberet deletum. Hæc sunt prodita usq; meroen ex quibus hoc tēpore nullū prope utroq; latere extat. Cæ/ tera solitudines. Nuper renunciauere principi. Neroni missi ab eo milites prætoriani cum tribuno ad explorandū inter reliqua bella æthiopie cogitanti. Intrauere autem & eo ar ma Romana Diui Augusti temporibus duce. P. Petronio & ipso equestris ordinis præfey æto. Aegyptus oppida eorum expugnauit quæ sola inuenerat quo dicemus ordine. Sp'e/ gin: prima: boccin: furūmin: cābusin: artenan: stadiin: ubi nilus præcipitans se fragore audi tum accolis aufert. Diripit & nepata. Longissimū autē a syene progressus. d. ccc. xx. mil. pass. Nec tamen arma romana solitudinē ibi fecerūt. Aegyptiorū bellis attrita est æthiopia uic/ cissimū imperitando seruiendq; clara & potens etiā usq; ad Troiana bella Mēnone regnā/ te. Et syrie imperitasse eam nostrorū lictore ætate regis cephei patet. Andromadæ fabulis. Simili modo & de mensura eius uaria prodidere. Primus Daliō ultra meroē longe subue/ Ætus. Mox Aristocreon: & bion: & basilis: Simonides minor etiam quinquēnio in meroe mo/ ratus cum de æthiopia scriberet. Nam & Thimosthenes classium Philadelphi præfectus sine mensura dierum. lx. a syene meroen iter prodidit. Eratosthenes. d. c. mil. xxv. Artemi/ dorus. d. c. mil. Sebosus ab ægypti extremis sexdecies. lxxv. mil. pass. proxime dicti. lxx. Verū omnis hæc finita nuper disputatio est: quoniam a syene. d. cccc. xii. mil. Neronis explorato res renunciauere his modis. A syene hieranificamenon. liiii. mil. pass. Inde tania. lxxv. mil. pass. suum regione enominatō. Aethiopum primi centum uiginti mil. Pitaram uiginti quinq;. Tergedum. cvi. mil. Insulam gagauden esse in medio eo tractu. Inde primū uisus aues plis/ ticos: & alteram quæ uocatur artigula: animal spingion: a tergedocynocephalos. Inde na/ batha. lxxx. mil. Oppidum id paruum inter prædicta solum. Ab eo ad insulam meroen. ccc. lx. mil. Herbas circa meroen demū uirdiores siluarumq; aliquid apparuisse rhynocerotum elephantorumq; uestigia. Ipsū oppidum meroen ab introitu insulæ adesse. lxx. mil. pass. Iu/ xtaq; aliam insulam tractu dextro subeuntibus alueo quæ portum faceret. Aedificia oppidi pauca. Regnare fecminam Candacem: q; multis iam annis nomen ad reginas transit. Delu/ brum Hāmōnis est ibi religiosum: & toto tractu sacella. Cæterum cum potirentur rerum æthiopes: insula ea magnæ claritatis fuit. Tradunt armatorum. ccl. mil. dare solitam: artifi/ cum. liii. mil. alere. Reges æthiopum. xlv. Et hodie traduntur.

Multiformes & miræ hominum effices.

Ca. XXX.

Niuerfa uero gens etheria appellata est: deinde atlātia: Mox a Vulcan. filio Aethi/ opæ Aethiopia. Animalū hominūq; effigies mōstriferas circa extrem rates eius gi/ gni minime mirū artificii ad formanda corpora effigiesq; celēdas mobilitate ignea.

Ferunt certe ab orientis parte intima gentes esse sine naribus: æquali totius corporis plantitie. Alias superiore labro orbas: alias sine linguis. Pars etiam ore concreto: & naribus carens uno tantum foramine spirat: potumq; calamus auene trahit & grana eiusdem auenæ sponte prouenientis ad uescendum. Quibusdam pro sermone natus motusq; membrorum esse. Quibusdam ante Ptolemæum latum regem ægypti ignotus fuit usus ignis. Quibusdam & pygmeorum gentem prodiderunt ante paludes ex quibus nilus oriretur. In ora enim ubi desimus continui montes ardentibus similes rubent. Treglodytis & rubro mari a meroe tractus omnis qui supponitur a naptæ tridui itinere ad rubrum littus aqua pluvia ad usum compluribus locis seruatur fertilissima regione quæ interest auri. Vltiora a tabuli æthiopum gens tenet. Deinde contra meroë megabarii: quos aliqui adiabara: nominare appidum habent Apollinis. Pars eorum nomades quæ elephantis uescitur. Et ex aduerso in africæ parte macrobii. Rursus a megabariis mēones: & danelli: dierumq; .xx. i teruallo critensi. Ultra eos dochi. Deinde gymnites semper nudi. Mox anderæ: mathæoe. melagebes: hiporeæ atri coloris tota corpora rubrica illinunt. At ex africæ parte medimni. Deinde nomades cynocephalorum lacte uiuantes: olabi: sarboræ: q̄ octonū cubitorū esse dicuntur. Aristocreon lybie latere a meroe oppidum tolen dierum quinque itinere tradit. Inde dierum .xii. esar ægyptiorum oppidum: quo psammeti cum fugeret in eo produntur annis trecentum habitasse. Contra in arabico latere diaron oppidum esse eorum. Bion autem sapienter uocat quod ille esar: & ipso nomine aduenas ait significari. Caput eorum in insula sembobitin: & tertium in arabia sai. Inter montes autem & nilū symbari sunt phaliges. In ipsis uero montibus aschæ multis nationibus. Abesse a mari dicuntur dierū quinque itinere. Viuunt elephantorum uenatu. Insula in illo sambritarum regioni paret. Ab ea nubci æthiopes dierum octo itinere. Oppidum eorū nilo impositum tenuis sambri: apud quos quædrupedes omnes sine auribus etiā elephantis. At ex africæ parte ptombari tonéphox: qui canem pro rege habent motu eius imperia augurantes. Arusbi oppido lōge a nilo sito. Posteo achisari: phariges marigerri casanari Bion & alia oppida in insulis tradit. A sembobiti meroen uersus dierum toto itinere .xx. Proximæ insulæ oppidum sebaritarum sub regina. Et aliud a fara. Alterius oppidum dandē. Tertiū medoen uocant in qua oppidum asel. Quartam eodem quo oppidum nomine garoden. Inde paropas oppidum. Nauos modūde: mādāni: secā uni: colligati: secandæ: nauectabæ: cumi: agrospi: ægyptiani: cādrogari arabū summorū. Regio supra sitbitū ubi desinunt montes traditur a quibusdam habere maritimos æthiops niscātes: niscātes: quod significat ternū & quaternum oculorum uiros: non quia sic sit: sed quia sagittis præcipua contemplatione utitur. Ab ea uero parte nili quæ supra syrtis maiores oceanūq; meridianum protenditur dalion uocatos esse dicit pluvia tantum aqua utentes cisoros: longoporos. Ab eo calicibus dierū quinque itinere usibalecos: isuelos: perusios: ualios: cispios: Reliqua deserta. Deinde fabulosa ad occidentem uersus nigroæ: quorū rex unū oculū habeat in fronte. Agriophagi pātherarū & leonū carnibus maxime uiuētes. Pāphagi oīa mādentes. Antropophagi humana carne uescētes. Cynamolgi caninis caputibus. Arthabathitæ quadrupedū ferarū modo uagi. Deinde hesperia speiorgi quos in mauritanie confinio diximus. Pars quædam æthiopū locustis tantum uiuit fumo & sale duratis in annua alimenta quadragesimū uite annum nō excedunt. Aethiopū terrā uniuersam cum mari rubro patere in longitudinem semel & uicies .lxx. mil. pas. in latitudinem cum superiore ægypto duodecies .xcvii. M Agrippa existimauit. Quidam lōgitudinem ita diuiserunt. A meroe sitbitum .xv. dierum navigatione. Ab ea .xii. ad dabellos. Ab iis ad oceanū æthiopicū .vi. dierū iter. In totū enim ab oceano ad meroen .d. cc. mil. .xxv. mil. pas. esse inter auctores fere cōuenit. Inde syenē q̄tum diximus. Sita est æthiopia ab oriente hyberno ad occidentē hybernū. Meridiano cardine silue hebeno maxime uirent meridiana eius parte imminens mari mons excelsus æternis ardet ignibus æonocauina dictus a quo nauigatio quadridui ad promontoriū quod hesperionceras uocatur confine africæ iuxta æthiopias & hesperios. Quidā & in eo tractu modicos colles amæna opacitate uestitos ægypanum satyrorumq; produunt.

Insulæ æthiopici maris.

Ca.

XXXI.

Insulas toto eo mari & Euphorus cōplures esse tradit & Eudoxus & Thimostenes:

LIBER.

Clitarchus uero Alexandro regi renunciaram ad eo diuitem: ut equos incolæ talentis auri permutarent. Alteram ubi facer mons opacus silua repertus esset distillantibus arboribus odore miræ luauitatis. Contra sinum persicum cernem nominatur insula aduersæ ætiopæ: cuius neq; magnitudo neq; interuallum a continente constat. Aethiopiæ tærum populos habere traditur. Euphorus auctos est a rubro mari nauigantes in eam non posse propter ardores ultra quasdam colūnas (ita appellantur paruæ insulæ) prouehi. Polybius in extrema mauritania contra montem atlantem a terra stadia. viii. adesse prodidit cernen. Ne pos Cor. ex aduerso maxime carthaginiis a continente pass. mil. non ampliore circuitum ii. mil. Traditur & alia insula contra montem atlantem: & ipsa atlantis appellata Ab ea quoq; dierum nauigatione solitudines ad æthiopas hesperios: & promontorium quod uocamus hesperionceras. Inde primum circumagente se terrarum fonte in occasum ac mare atlanticum. Contra hoc quoq; promontorium gorgones insulæ narrantur. Gorgonum quodam domus bidui nauigatione distantes a continente ut tradit Xenophon, Lampfacenus. Penetrauit in eas Hano pœnorum imperator. Prodiditq; hirta foeminarum corpora uiros pernecitate euasisse. Duarumq; gorgonum cutes argumenti & miraculi gratia in Iunonis templo posuit spectatas usq; ad Carthaginem captam. Ultra has etiam: num duæ hesperides insulæ narrantur. Adeoq; omnia circa hæc incerta sunt: ut statius sebosus a gorgonū insulis prænauigatione atlantis dierum quadraginta ad hesperidum insulas cursum prodiderit: ab iis ad hesperionceras unius. Nec mauritaniæ insularum cercior fama est. Paucas modo constat esse ex aduerso autologum a Iuba repertas in quibus getulicam purpuram tingere instituerat.

De fortunatis insulis.

Ca.

XXXII.

Vne qui ultra eas fortunatas putant esse quasdam & alias: quarum numero idem sebosus etiam spacia complexus iunoniam abesse a gadibus. d. ccl. mil. passuum tradit. Ab ea tantundem ad occasum uersus pluuiialiam caprariamq;. In pluuiialia nō esse aqua nisi ex imbribus. Ab iis. ccl. mil. passuum. Fortunatas cōtra leuam mauritaniam. octocentum mil. passuum. Oram solis uocari in conualle a conuexitate & planariam a specie conuallis circuitu trecentum mil. passuum. Arborum ibi proceritatem ad centum quadraginta quatuor pedes adulescere. Iuba de fortunatis ita inquisiuit: ut sub meridiem politas esse prope occasum a purpurariis. d. ccxv. mil. passuum. sic ut. ccl. supra occasum nauigef. Deinde per trecentum septuagintaquinq; mil. passuum ortus peratur. Primā uocari umbrion nullis ædificiorum uestigiis habere in montibus stagnum: arbores similes ferulæ: ex quibus aqua exprimitur ex nigris amara: ex candidioribus potui iucunda. Alteram insulam iunoniam appellari: In ea ædiculam esse tantum lapide extructam. Ab ea in uicino eodem nomine minorem. Deinde caprariam lacertis grandibus refertam. In conspectu earum esse niguariā quæ hoc nomē accepit a perpetua niue nebulosam. Proximam ei canariā uocari a multitudine canū ingētis magnitudinis. Ex quibus perducti sunt a Iuba duo qui apparent ibi uestigia ædificiorum. Cum autem copia omnes pomorum & auium omnis generis aduent hanc & palmetis cariores ferentibus ac nuce pinea abundare. Esse copiā quoq; mellis papirum quoq; & siluros in annibus gigni. Infestari eas belluis quæ expellantur a fidue putrescentibus. At abunde orbe terratum in traextra indicato collecta in arctum mēsuræ æquior uidetur.

Terræ per mensuras computatæ digestio.

Ca.

XXXIII.

Olxbius a gaditano freto longitudine directo cursu ad os mæotis. xxxiii. xxxvii. mil. d. pass. prodidit. Ab eodem litio ad orientem cursu recto. Siciliam. xii. es. lx. mil. pass. Cretam trecentum septuagintaquinq; pas. Rhodum. clxxxvii. d. pas. Chelidonias tantūdem. Cyprum trecentum uigintiquinq; pas. Inde Syriæ Seleuciam pieriam. cxv. pas. Quæ computatio efficit uicies ter. xl. mil. passus. Agrippa hoc idem interuallum a freto gaditano ad sinum persicum per longitudinem directam. xxxiiii. xl. c. mil. pas. taxat. In quo haud scio an sit error numeri: quoniam idem a siculo freto alexandriam cursus. xii. cl. mil. pas. tradidit. Vniuersus autē circuitus per sinus dictos ab eodē exordio colligit intra mæotim lacū. clvi. mille pas. Artemidorus adiicit. d. cclvi. mil. pass. Idē cū mæotide. clxxiii. xc. pas. esse tradit. Hæc est mensura inertiū & pacata audacia fortunam pro uocantium

hominum. Nunc ipsarum partium magnitudo comparabitur utcumque difficultatem affert auctorum diuersitas. Aptissime tamen spectabitur ad longitudinem latitudine addita. Est ergo ad hoc præscriptum europæ magnitudo. lxxxi. cxlviii. mil. pass. Africæ ut media ex omni uarietate prodentium sumatur computatio. Efficit longitudo. xxxvii. xlviii. mil. Latitudo qua colitur nusq. ccl. mil. passu. excedit. Sed quoniam a cyrenaica eius parte. d. cccc. mil. passuum eam fecit Agrippa. Deserta eius ad garamantas usq. qua noscebantur complectens uniuersam mensuram quæ uenit in computatione. xli. cviii. mil. pass. efficit. Asiæ longitudo in cosesso est. lxiii. mil. d. cccl. pass. latitudo sane computetur ad æthiopico mari alexandriam iuxta nilum sitam. ut per meroen & syenen mensura curat. xviii. lxxv. mil. pass. Apparet ergo europam paulominus diuina asiæ parte maiorem esse quam asiam. Eandem altero tanto & sexta parte africæ ampliorem quàm africanam. Quod si misceantur omnes sume liquido patebit europam totius terræ tertiam esse partem & octauam paulo amplius. Asiæ uero quartam & quartadecimam. Africam autem quintam & insuper sexagesimam. His addemus etiam unam græcæ inuentionis sententiam uel exquisitissimæ subtilitatis ut nihil desit in spectando terrarum situ. indicat. regionibus noscatur: & quæ cuius earum societas sit siue cognatio dierum ac noctium. quibusq. inter se pares umbræ & æqua mundi conuexitas. Ergo reddetur hoc etiam: terrarum uniuersa in membra cæli digeretur. Plura sunt autem hæc segmenta mundi: quæ nostri circulos appellauerunt: græci paralellos.

Digestio terrarum in paralellos & umbras pares.

Ca.

XXXIII.

Incipit habet indiæ pars uersa ad austrum. Patet usq. arabiam & rubri maris ac colas. Continentur gedrosi: persæ: carmani: elimi: parthienæ: aria: fusianæ: mesopotamia selucia cognominata. Babylonia: arabia ad petras usq. Syria cele: pelusium ægypti. Inferiorq. ora quæ uocatur alexandriæ africæ maritima. Cyrenaica oppida oram. Tapus: hadrumen: elipea: carthago. Utica utraq. hippo. Numidia mauritania utraq. atlanticum mare: colunæ Herculis. In hoc cæli circūplexu æquinoctii diæ media umbilicus quem gnomonem uocant: septem pedes longus: umbram non amplius quattuor pedes longam reddit. Noctis uero dieiq. longissima spatia horas. xiiii. æquinoctiales habet breuissima et contrario decem. Sequens circulus incipit ab india uergente ad occasum: uadit per medios parthos persepolis: citima: persidis: arabiam: ceteriorem iudæam: libani montis ac colas. Amplectitur babylonem: ydumæam: samariam: hierosolimam: ascalonem: ioppam: cæsaream: phœnicem: prolemaidæ: sidonem: tyrum: beritum: bordin: tripolin: byblum: antiochiæ: laodiceæ: seleuciæ: ciliciæ: maritima: cyprum: austrinam: cretam: lybeum in sicilia. septemtrionalia africæ & numidiæ. Umbilicus æquinoctio. xxxv. pedum umbram. xxiiii. pedes longam facit. Dies autem noxq. maxima quattuordecim horarum æquinoctiali est accedente iis quinta parte unius horæ. Tertius circulus ab indis timauo proximis oritur. Tendit per capias portas mediæ proximæ cataoniæ: cappadociam: taurum: amanum: issum: cilicias portas solos: tharsum: cyprum: pisidiæ: panphiliam: syden: lycaoniæ: lyciam: patharæ: xanthum: caunum. rhodum: coum: halycarnasum: gnidum: doriadum: delum: cycladas medias: eithium: maleæ: argos: laconiæ: elin: olympiæ: messeliam: peloponnesum: syracusas: carinæ: siciliam mediam: sardiniam: austrinam: cartæiam: gades. Gnomonis cunctæ umbrarum. lxxvii. unciarum faciunt. Longissimus dies est æquinoctialium horarum. xiiii. atq. dimidiæ cum. xxx. parte unius horæ: Quarto subiacent circulo quæ sunt ab altero latere timau. Cappadociæ austrina galatia: mysia: gardus smyrna: syphilus: molus mons: lydia: caria: ionia: tralis: colophon: ephesus: miletos: samos: chios: icariū mare: cyclades septentrionales: athensæ: megara: corinthus: sicyon: achaia: patare: isthmus: epirus. septemtrionalia: siciliæ: narbonensis galliæ exortua: hispaniæ maritima a carthaginæ noua & inde ad occasum. Gnomoni uigintiunū pedum respondent umbræ uiginti septem pedum. Longissimus dies habet æquinoctiales horas quattuordecim & duas tertias unius horæ. Quinto continentur segmento ab introitu caspii maris bactria: hyberia: armenia: mysia: phrygia: bellespontus: troas: tenedus: abidos: scepsis: ilium: ida: cizicum: lapsacum: sinopæ: amisum: heraclea: in ponto: paphlagonia: lemnus: imbrus: thasus: casandria: thessalia: macedonia: larisæ: amphipolis: thessalioica: pella: edesus: berocæ: pharsalia: caristum: euboea: boeorum: chalcis delphi: acarnania: ætholia: appolonia: brundisium: tarentum: tursi: locri: regium: lucani: neapolis: puteoli: thuscum: mare

LIBER.

corsica: baleares: hispania media: Gnomoni septem pedes umbris sex. Magnitudo diei sū-
ma horarum æquinoctialium quindecim. Sexta comprehensio qua continetur uibz roma
amplectitur calpias gentes caucalum: septentrionalia armenia: appolloniam supra rhy-
dacum: nicomediam: niceam: chalcedonem: bizantium: lysimachiam: cheronesum: melanē
sinum: abderam: samothraciam: maroneam: oenum: bescicam: thraciam: medicam: peoniam:
illyrios: dyrrachium: canusium. Apulia extima. Campaniam: & ethuriam: pifas: lunam: lu-
cam: Genuam: liguriam: antipolim: massiliam: narbonem: tarraconem: hispaniam: tarroco-
nensem: mediam: & inde per lusitaniam. Gnomoni pades nouem umbræ octo. Longissima
diei spatia horarū æquinoctialium. xv. addita nona parte unius horæ: aut ut Nigidio pla-
cuit quinta. Septima diuisio ab altera calpii maris hora incipit. Cadiq; supra callatim: bos-
phorum: boristhenem. stomos: thracia auersa: triballos illyrici reliqua: adriaticum mare: aq-
learn: alcinum: Veneriam: Vincennam: Patauium: Veronam: Cremonam: Rauēnam: Anco-
nam. Picenum: marois: pelignos: sabinos: umbriam: Ariminum: Bononiam. Placentia: Me-
diolanum: omniaq; ab apennino. Transq; alpes galliam: aquitaniam: uienam: pireneum: cel-
tiberiam. Umbilico. xxv. pedum umbræ. xxxvi. Vt tamen in partē ueneriæ exequetur uni-
bra gnomoni. Amplissima dies orarum æquinoctialium. xv. & quintarum partium horarū
trium. Hactenus antiquorum ex acta celebrauimus. Sequentium diligentissimi quod su-
perest terrarum tribus assignauere segmentis. A tanai per maxorim lacum & sarmatas usq;
boristhenem: atq; ita per dacos partemq; germaniæ gallias oceanum littora amplexi: quod est
horarum. xvi. Alterum per hyperboreos & britaniam horarum. xvii. Postremo scythicū a rhi-
pheis iugis in rhilem: in quo dies continuarentur (ut diximus) noctesq; per uices. Iidem &
ante principia quæ fecimus posuere circulos duos. Primum per insulam meroem & prole-
maiden in rubro mari ad elephantorum uenatus conditam ubi longissimus dies. xii. hora-
rum esset dimidia hora amplior. Secundum per syenem ægypti euntem: qui esset horarū
xiii. Idemq; singulis dimidia horarum spatia usq; ad ultimū adiacere circulis & hactenus
de terris.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. VII.

PROEMIVM.

De animalibus.

VNDVS ET IN EO TERRAE GENTES MARIA:
insulæ: insignes urbes adhuc modum se habent. Animam/
tium in eodem natura nullius prope partis cōtemplatione
minor est. Si quidem cū oia exequi humanus nequeat aīus.
Principiū iure tribuet homini: cuius causa uidet cuncta alia
genuisse natura magna & sæua mercede cōtra tanta sua mu-
nera: ut nō sit satis æstimare parens melior homini an tristi-
or nouerca fuerit. Ante oia unū animatiū cūctorum aliena
alienis uelat opibus: cæteris uariæ tegumenta tribuit: restas
cortices: coria: spinas: uillos: feras: pilos: plumā: pēnas: squa-

mas: uellera. Trūcos etiam arboreq; cortice interdum gemino a frigore & calore tu-
sata est. Hominem tantum nudum & in nuda humo natali die abiicit ad uagitus statim &
ploratum: nullūq; tot animalium aliud ad lachrimas: & has protinus uite principio. At her-
cule risus præcox illi & celerrimus ante quadragesimum diem nulli datur. Ab hoc lucis
rudimento quod ne feras quidem inter nos genitas uincula excipiunt: & omnium mem-
brorum nexus: atq; infœliciter natum iacet manibus pedibusq; deuinctis flens. Animal cæ-
teris imperaturum: & a supplicis uitam auspicatur: unam tanrū ob culpam quia natū est.
Heu clemantia ab uis iniuriis existimantium ad superbiam se genitos. Prima roboris spes p-
mūq; temporis munus quadrupedi similem facit. Quando homini incessus? quādo uox?
quando firmum cibus os? quādiu palpitans uertex. Summe inter cuncta animalia imbe-
cillitatis indicium. Iam morbi tot atq; medicinae tot contra mala excogitata: & hæc quoq;

LIBER.

subinde nouitatibus uictæ: cætera sentire naturâ suâ. Alia pnicitatē usurpare: alia prepetes uolatus: alia uires: alia nare. Homine scire nihil sine doctrina: nō sari nō ingredi: nō uesci: breuiterq; nō aliud naturæ spōte q̄ flere. Itaq; multi extitere q; nō nasci optimū cēserēt: aut q̄ ocissime aboleri. Vni animantiū luctus ē datus. Vni luxuria: & qdē innumerabilib; modis ac p̄ singula mēbra uni ambitio. Vni auaritia. Vni imēsa uiuēdi cupidio. Vni supstitio. Vni sepulturæ cura: atq; etiā post se defutura. Nulli uita fragilior. Nulli rerū oī um libido maior. Nulli pauor cōfusior. Nulli rabies acrior. Deniq; cætera animatia i suo genere pbe de gūt. Cōgregari uidemus & stare cōtra dissimilia. Leonū feritas iter se nō dimicat. Serpentū morsus nō petit serpētes. ne maris qdē beluæ ac pisces nisi indiuerfa genera seuiūt. At hercule nō homini plurima ex homine sunt mala.

Gentium mirabiles figuræ.

Ca.

I.

T de uniuersitate qdē generis humani magna ex parte in relatione gētiū diximus. Neq; enī ritus moresq; nūc tractamus. Innumeri sūt totidē pene quot sūt hominū cœtus: Quædā tamē nō omittēda dūco: maximeq; lōgius a mari degentiu. In qbus p̄digiosa aliqua & incredibilia multis uisū iri haud dubito. Quis enī æthiopas ante q̄ cerne ret credidit: aut cui nō miraculo ē cū primū i notitiā uenit. Quā multa fieri nō posse priusq; sint facta iudicatur. Naturæ uero rerū uis atq; maiestas i oībus momētis fide caret: siquis modo pres eius ac nō totā cōplectatur animo. Ne pauones aut tigriū pātherarūq; maculas & tot aialiū picturas cōmemorē: paruū dictū: sed imēsum æstimatione: tot gētiū sermōes: tot linguæ: tāta loquēdi uarietas: ut externus alieno pene nō sit hominis uice. Iā i facie uul tuq; nostro cū sint. x. aut paulo plura mēbra nullas duas i tot milibus hoīnū i discretas efi figies existeret. Quod ars nulla in paucis numero p̄ster affectādo. Nec tamē ego i plerisq; eorū obstringā fidē meā: potiusq; ad auctores relegabo: qui de dubiis rogentur omnibus. Mōne sit fastidio græcos sequi tanto maiore eorū diligentia uel cura uetustiore.

De Scythiis & aliarū diuersitatem gentium.

Ca.

II.

Sic scytharū genera & quidē plura: quæ corporibus humanis uescerētur idicaui mus. Id ipsū incredibile fortasse ni cogitemus i medio orbe terrarū ac sicilia & italia fuisse gētes huius mōstri cyclopas & lestrigonas: & nuprime trāsalpes hominē imo lari gētiū earū more solitū: quod paulo amādēdo abest. Sed & iuxta eos qui sūt ad septen trionē uersi haud pcul ab ipso aquilonis exortu specuq; eius dicto: quē locū geslitrōn ap pellāt p̄duntur animaspi: quos diximus uno oculo i frōte media i signēs: quibus assidue bel lū esse circa metalla cū gryphis ferarū uolucris genere quale uulgo traditur: eruēte ex cu niculis aurū mira cupiditate & feris custodiētibus & animaspiis rapiētibus: multi sed maxi me illustres Herodotus & Aristæas Procōnesius scribūt: sup illos aut antropophagos scy thas i quadā cōualle magna imauī mōris regio est: quæ uocatur abarimō: in q̄ siluestres ui uūt hoīes auersis post crura plātis eximie uelocitatis: passim cū feris uagātes. Hos in alio nō spirare cælo: ideoq; ad finitimos reges nō pertrahi. Neq; ad Alexandrū magnū p̄tractos Beron itinerū eius mēfos p̄didit. Priores antropophagos quos ad septēttrionē esse diximus x. diēriū itinere supra borysthenē amnē ossibus humanorū capitū bibere. Cutibusq; cū ca pillo p̄ balte libus antē p̄ctora uti Ifigonius Nicēsis. Idē i albania gigni quosdā glauca ocu lorū acie: pueritia statū canos: qui noctu plusq; iter diu cernāt. Idē itēre diēriū. x. supra bory sthenē saurumatas tertio die cibū cape semp. Crates Pergamenus i hellepontū circa pariū genū hominū fuisse tradit: quos ophiogenēs uocat: serpentū istus cōtractū leuare solitos: & manu iposita uenena extrahere corpori. Varro etiā nūc esse paucos: ibi quorū saluæ cōtra itā serpentū medeātur. Similis & i africa gens psyllorū fuit ut Agatharchides scribit a psyl lo rege dicta cuius sepulcrū i parte syrtiū maiorū ē. Horū corpori igētiū fuit uirus exitia le serpentibus: ex cuius odore sopirēt eas. Nos uero liberos genitos p̄tinus obiciēdi sœuissi mis earū. Eorū genere pudiciā cōiugū experiēdi nō pfugietibus ad ulterino sâguie natos serpentibus. Hæc gens ipsa quidē ppe iterēptione sublata ē a nasamonibus: qui nūc tenēt has sedes. Genus tamē hoīum ex iis qui pfugerāt: aut cū pugnatū est abfuerāt: hodieq; remāet i paucis. Simile & i italia marforū gēte durat: quos a Cyrces filio ortos ferūt: & ideo inesse iis uim naturalē eā. Et tamē omībus hoībus cōtra serpentes iest uenenū. Ferūq; iestas salua ut feruentis aquæ cōtractu fugere. Quod si i fauces penetrauerit: etiā mori: Idq; maxie hu mani ieiunii oris. Supra nasamonas cōfinesq; illis maclias androgynas esse utriusq; naturæ

LIBER.

iter se uicibus coeuntes Calliphæas tradit. Aristotiles adiicit dextrā mānā iis uirile: leuā mē
liebrē esse. In eadē africa familias quasdā effasciātū Ifigonus & Méphodorus tradūt. Quas
laudatione iterāt probata: arefcāt arbores: emoriātur ifates. Esse eiisdē generis i triballis
& illyris adiicit Ifigonus: quif uisū quoq; effascinēt iterimātque quos diutius itueātur: ita
tis præcipue oculis: quod eorū malū facilius fctire puberes. Notabilibus esse: q; pupillas bi
nas i oculis singulis habeāt. Huius generis fœminas i scythia quæ uocantur uitæ prodit
Apollonides. Philarcus & in pōto tibiorū genus: multosque alios eiisdē naturæ. quoq; nō
tas tradit i oculo altero gemina pupillā: i altero eq; effigiē. Eisdē præterea nō posse mergi:
nec ueste quidē degrauatos. Haud dissimile iis genus pharmacū i æthiopia pdidit Damon
Quorū sudor talē cōtactis corporibus afferat. Fœminas quid oēs ubiq; uisū nocere: quæ
duplices pupillas habeant Cicero quoq; apud nos auctor est. Adeo naturæ cū ferarū more
uescēdi humanis corporibus i hoīem rabiē genuisset: gignere i toto corpore & quorūdam
oculis quoque uenena placuit: ne qd usquā mali esset quod i hoīe nō esset. Haud pcul ur
be roma i faliscorū agro familiæ sūt pauca: quæ uocātur hirpiæ: quæ sacrificio ānuo quod
fit ad montē foracēt Apollini super ambustā ligni struē ābulātes nō adunūt. Et ob id ppe
tuo senatuscōsulto militiæ oīumque aliorū numeꝝ uacationē habēt. Quorūdā corpori par
tes nascūtur ab aliq; mirabiles: Sicut pyrrho regi pollex i dextro pede cuius tactu iyenosis
medebatur. Hūc cremari cū reliquo corpore nō potuisse tradūt. Cōditūq; loco in tēplo.
Præcipue idia æthiopūque tractū miraculis scatēt. Maxima i idia gignūtur aīalia. Inditio
sunt canes grādiore cæteris. Arbores quidē tāte proceritatis tradūtur: ut sagittis supera
ri nequeāt. Hec facit ubertas soli tēperies cæli: aquarū abundantia (si libeat credere) ut sub
una ficu turmæ cōdātur equitū. Arūdines uero tātæ proceritatis: ut singula internodia al
ueo nauigabili ternos interdū hoīes ferāt. Multos ibi quina cubita cōstat lōgitudinē exce
dere. Nō expuere. Nō capitis: nō dentiū aut oculorū ullo dolore affici. Raro aliarū corpo
ris partiū. tā moderato solis uapore durari. Philosophos coꝝ quos gygnosofpistas uocant
ab exortu ad occasū perstare cōtuetes solē imobilis oculis. Feruētibus harenis toto die al
teinis pedibus isistere. In mōte cui nomē est milio hoīes esse auersis plātis octonos dygitos
i singulis pedibus habētes auctor est Megasthenes. In multis aut mōtibus genus hominū
capitibus caninis ferarū pellibus uelari pro uoce latratū edere: unguibus armatum uenatu
& aucupio uesci. Horū supra. cxx. mil. fuisse produntur. Ctesias scribit i quadā gente idia
fœminas semel i uita parere: genitosq; cōfestim canescere. Itē hominū genus q; monosceli
uocāretur singulis cruribus miræ pnicitatis ad saltū. Eisdēq; sciopodas uocari qui In ma
iore æstu humi iacētes resupini umbra se pedū protegāt Nō lōge eos a troglodytis abesse.
Rursusq; ab iis occidēt rufus quosdā sine ceruice: oculos i humeris habētes. Sūt & saty
ri subfolanis indorū mōtibus: cartadulorū dicitur regio: pnicissimū aīal tāquā quadrupe
des tā recte currētes: humana effigie ut propter uelocitatē nisi senes aut ægri nō capiātur.
Choromadarū gētē uocat Tauron siluestre sine uoce: stridoris horēdi: hirtis corporibus:
oculis: glaucis: dentibus caninis. Eudoxus i meridianis indiæ uiris plātas esse cupirales. Fœ
minis adeo paruas ut strutopodes appellētur. Megasthenes gētē iter nomadas indos nariū
loco foramina tātum habētem: anguium modo loripedē: uocari scyrtias. Ad extremos fines
indiæ ab oriente circa fontē gangis astomorū gentē sine ore: corpore toto hirtā uestiri frō
diū lanugine: halitu tantū uiuētē & odore quē naribus trahāt. Nullo illis cibū nullūq; po
tū. Tātū radicū florūq; uarios odores siluestriū malorū: quæ secū portāt lōgiore itinere: ne
desit olfatus. Grauiore paulo hodore haud difficulter examinari. Super hos extrema i pre
mōtiū spithamæi pygmæi narrātur: ternas spithamas lōgitudine hoc ē ternos dodrātes nō
excedētes. Salubri cælo sēperq; uernāte: rñōtibus ab aqlone oppositis: quos a gruib; isfa
stari Homerus quoq; prodidit. Fama ē isidētes arietū caprarūq; dorsis armatos sagittis ue
ris tēpore uniuerso agmine ad mare descēdere: & oua pullosq; earū halitū confumere: ter
nis eā expeditionē mēfibus cōfici: aliter futuris gregibus nō resisti. Casas eorū luto pēnisq;
& ouorū putaminib; cōstrui. Aristoteles i cauernis uiuere pygmæos tradit. Cætera de his
ut reliq;. Cynos idorū genus Ifigonus tradit ānis cētenis q; dragenis uiuere. Item æthiops
macrobios & feras existimāt: & q; athon mōtē icolāt. Hos quidē q; uiperinis carnibus alan
tur: itaque nec capiti nec uestibus eoz noxia corpori isse aīalia. Onesicritus qbus i locis
idia umbræ nō sint. Corpora hominū cubitoꝝ quinū & binorū palmorū existere: & uiuere

quosda odoratu
solo uiuēt.

LIBER.

annos.cxxx.nec senescere: sed ut medio æuo mori. Crates Pergamenus idos q̄ ceteros annos
excedat gymnestas appellat nō pauci macrobios. Ctesias gētee ex iis q̄ appellatur pādorā ī
cōuallibus sī t̄ānos ducētos uiuere: in iuūcta cādido capillo qui ī senectute nigrēscat. Cō
tra alios q̄dragenos nō excedere ānos iunētos macrobiis quorū fœminā semel pariat. Idē
& Agatharchides tradit. Præterea locustis eos ali: & eē p̄nices. mādorū nomē iis dedit Cly
tarchus & Megasthenes: tricētosq̄ corū uicos ānumerat. Fœminas septimo ætatis āno pa
rere: senectā quadragesimo āno accidere. Artemidorus ī taprobanā īsulā lōgissimā uitā si
ne ullo corporis lāgore traduci. Viros indorū quosdā cū feris coire: mixtosq̄ & semiferos
esse partus. In colinguis ciuisdē ī dīe gēte qui quēnes cōcipere fœminas: octauū uitā annū
nō excedere. Et alibi cauda uillosa hoīes nasci p̄nicitatis eximīa. Alios auribus totos cōte
git. Soritas ab īdis arabis fluuius dīsternat. si nullū aliū cibū nouere q̄ pisciū: quos ungui
bus dissectos sole torreat: atq̄ ira panē ex iis faciūt: ut refert Clitarchus. Troglo dyras sup
æthiopiā uelociiores esse equis Pergamenus Crates. Itē æthiopas octona cubita lōgitudie
excedere: sirboras uocari gentē eā nomadū æthiopū secūdū flumē astragū ad septentrionē
uergetē. Gēs mensī minorū appellata abest ab oceano dierū itinere. xx. Animalū quæ cyno
cephalos uocamus lacte uiuūt. quorū armēta pascit maribus interēptis p̄terq̄ sobolis cā. In
africā solitudinibus hominū species obuiæ subīde fiūt: momētōq̄ euanescent. Hæc atq̄ ra
lia ex hominū genere ludibria sibi: nobis miracula īgeniosa fecit natura. Et singula qdē q̄
facit ī dies aut ppe horas q̄s enumerare ualeat. Ad detegēdā eius potētā fatis sit iter p̄di
gia posuisse gētes. Hic ad cōfessā ī homine pauca. De p̄digiosis p̄ribus. Ca. IIII.

Ergeminos nasci certū ē Oratorū Curatiorūq̄ exēplo. supra iter ostēta ad ducē:
p̄terq̄ in ægypto: ubi fœtifer potu nilus. Proxiē sup̄remis Diui Augusti ānis Fau
sta quadā ē plebē ostiæ duos mares: toridē fœmīas enixa famē quæ sēcura ē portē
dit haud dubie. Reperitur & ī pelopōneso quītos q̄ter enixa: maiorēq̄ partē ex omni eius
uixisse p̄tu. Et ī ægypto septēnos utero simul gigni auctor ē Trogus. Gignunt & utriusq̄
sexus: quos hermophroditas uocamus: olim androgynos uocatos: & ī p̄digis habitos: nūc
uero in deliciis. Pōpeius magnus ī ornāmētis theatri mirabiles fama posuit effigies: ob id
diligētius magnorū artificū ingēnis elaboratas. Inter quas legitur Euticea. xx. liberis ro
go illata tralis enixa triginta partus. Alcippe elephātū q̄q̄ id iter ostēta ē. Nāq̄ & serpētē pe
perit iter initia marfici belli ancilla. Multiformes pluribus modis iter mōstrū partus edun
tur Claudius Cæsar scribit hippocētaurū ī thesalia natū eodē die iterisse. Et nos p̄cipatu
eius allatū illi ex ægypto ī melle uidimus. Est inter exēpla in uterū protinus reuersus īfans
sagunti quo anno ab Hannibale deleta est.

infans euasit

De mutatione sexus & geminis partubus. Ca. IIII.
X fœminis mutari ī mares nō ē fabulosū. Inuenim⁹ ī amalibus Licinio Crasso .C.
Cassio lōgino cons. Casini puerū factū ex uirgīe sub parētib⁹: iussuque aruspiciū
deportatū ī īnsulā desertā. Licinius Mutianus p̄didit uisū a se argis Aristōtē cui
nomē Arestus fuisse nup̄isse ēt. Mox barbā & uirilītatē puenisse: uxorēq̄ duxisse. Eius
dē fortis & smyrnæ puerū a se uisū. Ipse ī africa uidi mutatū ī marē nuptiarū die. L. Cossiciū
ciue t̄is dritanū. Editis geminis rarū esse aut puerperā aut puerperio p̄terq̄ alteri uitā. Si
uero utriusq̄ sexus editi sint gemini rariorē utriq̄ salutē. Fœminas gigni celerī⁹ mares q̄
sicuti celerī⁹ senescere. Sæpi⁹ uero: moueri mares ī utero: & ī dextra fere p̄e: ī læua fœmī
nas cōstat. De hoīe generādo: & pariēdi tēpora p̄ illustria exēpla a mētib⁹. vii. ad. xi. Ca. V
Aeteris aimātib⁹ statū & pariēdi & p̄tus egerēdi tēpus ē. Homo toto āno & īcerto
gigniē spatio. Ali⁹ septimo mēse: ali⁹ octauo: & usq̄ ad initia decimi undecimiq̄.
Ante septimū mensem haud unq̄ uitalis ē. Septimo nō nisi pridie postero ue pleni
lunii die aut īterlunio cōcepti nascunt. Trāslatiū ī ægyptū ē & octauo gigni. lā qdē & ī ita
lia tale p̄tus esse uitalis. Cōtra p̄riscorū opiniones uariāt hæc pluribus modis. Vestilia. C.
Herdicia ac postea Pōponii atq̄ orfiti clarissimorū ciuiū cōiūx ex iis quattuor p̄tus enixa sē
pronū septimo mēse genuit. Suillū Ruffū undecimo: Corbulonē septimo utriq̄ cōsulē.
Et postea Cefoniā Cati p̄ncipis cōiugē octauo: In quo mēsiū numero gēitis ītra quadrages
simū diē maxīus labor grauidis. Quarto aut & octauo mēse lætales ī iis abort⁹. Masurius
auctor ē. L. Papiriū p̄torē secūdo hære de lege agēte. bonorū possēssionē cōtra cum dedisse
cū mātē p̄tū. xiiii. mēsibus diceret tulisse. qm̄ nullū certū tēpus pariēdi statutū uideretur.
f ii

LIBER.

De cōceptibus & signa sexus in grauidis p̄tētia ante p̄tū. Ca. VI.
Cōceptu decimo die dolores capitis: oculorū uertigines tenebræq; fastidiū icibus:
a redūdatio stomachi idices sūt hoīs iocati. Melior color marē ferēti & facilior p̄tus
Motus ī utero q̄dragesimo die. Cōtraria oīa ī altero sēū. Ingestabile onus. Crurū
& inguinū leuis tumor. Primus autē nonagesimo die motus. Sed plurimū lāgoris ī utroq; se-
xu: capillū gemināte p̄tu & ī plenilunio. Quod tēpus editos quoq; īfates p̄cipuæ īfestat.
Ad eoq; īcessus atq; omne q̄cqd̄ dici p̄t ī grauida refert: ut saliorib⁹ cibis ulā carentē un-
guiculis p̄tū edāt. Et si respirare: dūctilius enitātur. Oscitatio qdē ī cniux lētalīs ē: sicut
sternuissē a coitu abortiuū. De cōceptu hominū & generatione. Ca. VII.

Isferet atq; etiā pūdet æstimātē q̄ sit friuola aīaliū sup̄bissimī origo. Cū plerūq; abor-
m tus causā fiat odor a lucernarū extīctū. His p̄cipiis nascūtur tyrāni. Carnifex his
aius. Tu q̄ corporis uinibus fidis. Tu q̄ fortunæ munera āplexaris: & te ne alūnum
qdē eius existimas: sed p̄tū. Tu cuius sēp ī uictoria mēs Tu q̄ te deū credis aliquo succē-
su tūcūs. tāti tñ p̄ire potuisti. Atq; etiā hodie minoris potes: quātulo serpētis īdus dēte. Aut
etiā ut Anacreon p̄cta acino utā passæ. Vt Fabius sēnator p̄tor ī lactis haustu uno pilo
strāgulat⁹. Is demū p̄fecto uitā æq; lācep̄sitabit: q̄ sēp fragilitatis humanæ memor fuerit.

De agrippis.

N pedes p̄cedere nascētē cōtra naturā ē. E quo argumēto eos appellauere agrippas
i ut aggre p̄tus. Qualiter. Nl. Agrippa f̄rūt genitū unico p̄pe felicitatis exemplo ī
omīb⁹ ad hūc modū genitis. Quāq; is quoq; aduersa pedū ualitudine. Misera iu-
uēta exercito aūo iter arma hostesq; & ad mortē obnoxio acceflu: ī felici terris stirpe omi-
ni: sed p̄ utraq; Agrippinas: maxie: quæ Caiū & Domitiū Neronē principes gēdere totidē
faces generis humāi. Præterea breuitate aui quinquagesimo uno rapē aīo ī tormētis adul-
teriorū cōiugis: foceriq; p̄grauī seruitio luisse p̄p̄steri ortus augurū existimat. Neronem
quoq; paulo ante p̄cipē: & toto p̄cipatu suo hostē generis humani pedibus genitū parēs
eius scribit Agrippina. Ritu naturæ capite hominē gigni mos est: pedibus efferi.

Monstruosi partus excisi utero.

Vp̄icati⁹ eneēta parēte gignūtur. Sicut Scipio Africanus p̄or nat⁹. Primusq; Ca-
a far a cæso matris utero dictus. Qua de cā & cæsones appellati. Simili mō nat⁹ & Ma-
nilius q̄ carthaginē cū exercitu ītrauit. Qui sint uopisci. Ca. X.
u Opiscuū appellabāt unum ē geminis: qui recenti utero nasceretur alio interempto
abortu. Nōq; maxima & si rara circa hoc miracula existunt.

Exempla numerosa sobolis.

Ræter mulierē pauca animalia cōitū nouere grauida. Vnū qdē omnino aut alterū
p sup̄fœtat. Extat ī monumētis etiā medicorū: & qbus talia cōfœctari curæ fuit: uno
abortu duo puerperia egesta. Sed ubi paululū tēporis iter duos cōceptus itercessit
uterq; ē p̄fectus ut ī Hercule & Iphiclo fratre eius apparuit. Et ī ea quæ gemino p̄tu atq;
marito similē: alterū adultero genuit. Itē p̄ cōfœsia ancilla quæ eiūsdē diei coitu alterū do-
mino similē alterū pcuratori eius. Et ī alia quæ unū iusto p̄tu: quinq; mēsiū alterum edidit.
Rursus ī alia quæ septē mēsiū edito puerperio ī secutis mēsiū geminos enixa ē. Iā illa uul-
gata est uarie. Ex integris trūcos gigni: ex truncis ītegrōs: eadēq; parte trūcos. Signa quæ
dā neuosque & cicatrices etiā regenerari. Quarto p̄tu dacorū originis notā ī brachio reddidit

Exempla similitudinum.

N lepidorū gente tres ītermissō ordīe obducto mēbrana oculo genitos accepimus
i Similes quidē alios aūo. Et ex geminis quoq; alterū patri: atq; matri. Annoq; post
genitū maiori similē fuisse ut geminū. Quas dā sibi similes sēp parere: quas dā uiro
quas dā nulli. quas dā fœminā patri: marē sibi. Indubitatū exēplū ē Nicei nobilis p̄ctæ bizāci
geniti. q̄ adulterio æthiopis nata matre nil a cætaris colore differēte: ipse ī aūū degenerauit
æthiopē. Similitudinū qdē ī mētre reputatio ē: & ī q̄ credātur multa fortuita pollere: uisus:
auditus: memoriaq; haustæ imagines sub ipso cōceptu. Cogitatio ē ut triuilibet animo suū
bito trāsuolās effingere similitudinē aut miscere existimat. Ideoq; plures ī hoīe q̄ ī cæteris
oībus aīalibus differētiæ: qm̄ uelocitas cogitationū animiq; celeritas & īgeniū uarietas mul-
tiformes notas īprimite: cū cæteris animātib⁹ īmobiles sint animi: & similes oībus singulisq;
ī suo cuiq; genere. Antiocho regi syriæ ē plebē noīe Arteon ī tātū similis fuit: ut Laodice

LIBER.

cōiūx regia necato iā Antiocho munus p eū cōmēdatiōis regniq̃ successiōis pegerit. Ma-
gno Pōpicio Vibius qdāe plebe & publicius ēr seruitute liberatus ī. discreta ppe specie fue-
re si miles. illud hos pū reddētes ipsūq̃ honorē eximie frōtis. Qualis cā patri quoq̃ eius
Menogenis coci sui cognomē iposuit Strabōis a specie oculorū nomē habētis utiū imita-
ta. Et Scipio ī seruo Serapiōe uictimarii negociatoris uili mācipio Eiusdē familiæ Scipioni
post Cneū cognomē Salūtomim⁹ dedit. Sicut Spīter Secūdāus: Retariusq̃ Pāphylius col-
legio Lātuli & metelli cōsulū. In quo p̃q̃ ī fortūe fortuitū hoc quoq̃ fuit. Duorū simul cō-
sulū ī scēna imagiē scerni. E diuerso. L. Plācus orator hystoriōi Rubriocognomē iposuit
Rursus cūriōi patri Burbuleius. Itēq̃ messalæ cēlorio Menogenes pinde hystriōes. Surā q̃
dē pōsulis ēr rictū ī loquēdo ptractionē liguæ & sermōis tumultū nō imaginē mō pīscā-
tor qdā ī sicilia reddidit. Cassio Seuerō celebri oratori armētarii Mirmilōis obiecta simili-
tudo ē. Troianus. M. Antonio iā triūuīro eximios forma pueros alterū ī asia genitū alterū
trās alpes ut geminos uēdidit: tāta unitas erat. Postq̃ deīde sermōcs pucrū detecta fraude a
furēte īcrepius Antonio ē iter alia magnitudinē pēii cōquirere (nā ducētis erat mercatus
fessertis) respōdit. uersutus īgeniū māzo ob id ipsū se tāti uēdidisse: qm̃ nō esset mira simi-
lirudo ī ullis eodē utero editis. Diuersarū qdē gentiū natales tā p̃cordi figura reperiri sup-
omnē esse taxationē: adeoq̃ repestiuā admirationē itulit: ut ille p̃scriptor aius mero & cō-
tumelia furēs nō aliud ī cēsu magis & ī fortūa sua duceret. Quā sit generādi rō. Ca. XIII.

St quādā puatī dislocatio corporū: & iter se sterilis. At ubi cū aliis iūxere gignūt.
e Sicut Augustus & Iulia. Itē alia aliāq̃ fœminas tātū generāt: aut mares. Plerūq̃ al-
ternāt. Sicut Gracchorū mater duodecies: & Agrippina. Germāici nouies. Aliis ste-
rilis ē iuuetā. Aliis semel ī uita dat gignere. Quēdā nō p̃ferut pr⁹. Quales si quādo medicia
& cura uicere: fœminā fere gignūt. Diuus Augustus ī reliq̃ exemplorū raritate neptis suæ
nepotē uidit genitū quo excessit anno. M. Syllanū q̃ cū aliā optieret post p̃sulatū Nerōis
p̃cipis successiōis uenēo eius iterēptus ē. Q. Metellus macedōicus cū sex liberos relique-
ret uidecī nepotes reliq̃. Nurus uero generosq̃ & oēs q̃ se patris appellatōe salutarēt. xxvii
In actis Diui augusti tēporū ī uēit. xii. p̃sulatu eius quē. L. Iulla collēga ad. iiii. idus aprilis ge-
sit Crispinū Hyllariū ex īgenua plebe fœsulana cū liberis nouē ī quo numero filia: duæ fue-
runt: nepotibus. xxvii. p̃nepotibus. xxix. nepotibus. ix. plāta pompā cū omnibus his ī capito-
lio immolasse. Item de eodem multiplicius. Ca. XIII.

Vlier post quinquagesimū ānū nō gignit: maiorq̃ ps q̃dragesimo p̃fluuiū genita
m le sifit. Nā ī uiris masculinā regē post octogitā sex ānos generasse filiū: quē Methy-
mathnū appellauerit clarū ē. Catonē cēloriū octogitā sex ānos exaeto e filia Salōi cō-
tis sui. Quā de cā aliorū eius liberorū ppago Liciniā sūt cognomiati: hi Saloniani: ex q̃bus
Vticēsis fuit. Nup̃ ēr. L. Volusio Saturniū ī urbis p̃fēdura extitit: notū ē Corneliam ē Sci-
pionū gēre Volusiū Saturninū q̃ fuit cōsul post. lxxii. ānū genuisse. Er usq̃ ad. lxxv. ap̃ igno-
biles uulgaris reperit generatio. De mēstruis mulierū. Ca. XV.

Olū aut̃ aīal mēstruale mulier ē. inde unius utero q̃s appellarūt molas. Ea ē caro in-
s formis ianima ferri idū & aciē respuēs mouet: sifitq̃ mēses & ut ptus: alias lōtalis:
alias una senescēs: aliquādo aluo citatiore excidēs. Simile qdā & uiris ī uētre gigni-
tur qd̃ uocat̃ sēyrō. Sicut Oppido Capitōi p̃torio uiro. Sed nihil facile repitur mulierū p̃flu-
uiū magis mōstrificū. Acefūt supuētū musta. Sterilefūt aētæ fruges. Moriūtur īfira. Exu-
rūtur hortorū germīa. & fructus arborū q̃bus ī fidere decidūt. Speculorū fulgor aspectū
ipso hebetat. Acies ferri p̃stri gīt: eborisq̃ nitor. Aluei ap̃ū emoriūtur. Aēs ēr ac ferrū rubi-
go ptinus corrūpit: odorq̃ dirus æra. Et ī rabiē agūtur gustato eo canes. atq̃ insanabili ue-
neno morsus īfigit. Qui & bituminū sequax aliogn & lēta natura ī lacu iudæ q̃ uocat̃ as-
phalites certo tēpore āni supnatās neq̃ sibi auelli: ad oēm cōtactū adherēs p̃terq̃ filio qd̃
talē uirtus īfecerit. Et iā formicis aīali minimo īesse sēsū eius ferūt: abiiciq̃ gestatas fruges
nec postea repeti. Et hoc tale tātūq̃ oībus tricēis diebus malū ī muliere exilit. & trimēstri
spatio largius. Quibusdā uero sēpius mēse: sicut aliquibus unq̃. Sed tales nō gignūt. Quādo
hæc ē generādo hōi materia germinis e maribus coaguli mō hoc ī sese glomerante. Quod
deīde tēpore ipso aīatur: corporaturq̃. Ergo cū grauidis fluxit ī ualidi aut nō uitales ptus
edūtur: aut saniofi ut auctor est Nigidius. Item de ratione partū. Ca. XVI.

De lac fœminæ nō corrūpi alēri partū: si ex eodē uiro rursus cōceperit arbitrat̃
i Incipiete aut̃ hoc statu aut definēte cōceptus facillime tradūtur. Fœcūditatis ī fœ
f iii

LIBER.

minis progatiua accepimus inuictis medicamie oculis salua ifici. Ceteru editis piores sep-
 timo mense gigni detes priusq i supera fere pre. haud dubiu e. Septimo eodẽ decidere ano
 alioq suffici. Quosda & cu detibus nasci: sicut. M. curiu q ob id detatus cognomiatu est
 Et Ch. papyriu Carbohẽ pelares uiros. In foeminis ea res iaspicati fuit exẽpli regu tẽpori-
 bus: cu ita nata esset Valeria exitio ciuitati i qua delata esset futurũ respõsõ aruspiciu uatici
 nate. Sessapia et illa tẽpestare florẽtissima deportata e ueridico exitio cõsecuto. Quasda cõ-
 recto genitali gigni itausto omie cornelia Gracchorũ mater. iditio e. Aliq uice idẽu cõti-
 tinuo esse gignit Sicuti Prusia regis bithyniorũ filius supna pre oris. Detes autẽ tãtũ inui-
 eti sũt ignibus: nec crematẽ cu reliquo corpore. Iidẽ flãmĩs idomiti tabe cauãt puita ue. Cã-
 dorẽ trahũt quodã medicamie. Vflu atterũt: multoq pũũ i aliqbus deficiũt. Nec cibo tãtũ
 & alimẽtis necessarii. Quippe uocis sermõsq regimẽ primores tenet pẽtũ quodã excipien-
 tes ictũ ligat: sericq structurã: atq magnitudie mullãtes molietes ue aut hebetãtes uer-
 ba. Et cu defluxere explanatiõẽ oẽm adimẽtes Qui & auguriũ i hac eẽ credit pre. Triceni
 bini uiris attributẽ: excepta turdulorũ gẽtẽ. Quibus plures fuere lõgiora pimiti uitã pu-
 ratẽ spatia. Foeminis mior numerus. Quibus i dextra pte gigni superne a caibus cognomĩa
 ti: fortunẽ blãdimẽta pollicet. Sicut i Agrippina Uomitii Nerõis matre: cõtra i leua. Ho-
 minẽ priusq genito dete cremari mos gẽtiũ nõ e. Sed mox plura de hoc cũ mẽbratĩ hystoria
 decurrer. Rississe eodẽ die quo gẽitus eẽt unũ accepimus hoĩem Soroastre Eidẽ creberũ ita
 palpitasse ut iposita repelleret manũ: futura pãgio sciẽtiã. Intrimatu suo cuiq dimidiã
 eẽ mẽsurã staturã certũ e. In plenũ aut cũcto mortaliũ generi minore idies fieri pẽmodũ
 obseruat. Rarõsq pũbus pẽriores cõsumẽte ubertatẽ seminũ exultatõẽ: cuius uices nunc
 uergat æuũ. In creta terremotu rupto mõte iũetũ e corpus stãs. xlvj. cubitorũ: qd alii Orjo
 nis: alii Etionis fuisse tradũt. Horestis corpus oraculi iussu refossũ septẽ cubitorũ fuisse mo-
 numẽtis tradit. Iã uero atẽ anos ppe mille uates ille Homerus non cessauit minora corpora
 mortaliũ q pũca cõqueri. Neui Polliõis aplitudinẽ anales nõ tradũt. Sed qã populi cõcurũ
 pene iterẽptus eẽt pdigii uice habitũ. Procerissimũ hoĩem ætas nostra Diuo Claudio prin-
 cipe Gabbarã nomie ex arabia aduectũ nouẽ pedũ & toridẽ unciarũ uidit. Fuere sub Diuo
 Augusto semipede addito. quorũ corpora eius miraculi gratia i cõditorio Salustianorũ as-
 seruabatur horrorũ. Pusiõĩ & Secũdillã erãt nomia. Eodẽ pside minimus hõ duos pedes &
 palmũ Conopas nomie i delitiis luliã nepris eius fuit. Et mulier Andromeda libera luliã
 augustã manũ maximũ & M. Tulliu egtes romãos binũ cubitorũ fuisse auctor e Varro. Et
 ipsi uidimus i loculis asseruatos. Sexq pedales gigni quosda lõgiores i trimatu iplẽtes uitã
 cursũ haud ignorũ e. Inuenimus i monumẽtis salamiã Eutimẽis filiũ i triã cubita triẽnio
 adoleuisse: icessu tardũ: sũu hebẽtẽ: & iã puberẽ factũ uoce robustũ: asũptũ cõtractione mẽ-
 brorũ subita triẽnio circũactũ. Ipsi nos pridẽ uidimus eadẽ ferẽ oĩa pter pubertatẽ in filio
 Cornelii Taciti egtes Ro. belgicã galliã rões pcurãtis. Ectapelos grãci uocãt eos. In latino
 non habent nomen.

Insignia corporum.

Ca.

XVII.

Vod sit hoĩum spaciũ a uestigio ad uerticẽ: id eẽ spũs mĩb? iter lõgissimos dygitos
 q obseruatũ e. sicuti uires qbusda dextera pte maiores qbusda æqs utraq: aliqb? leua
 mĩu pũpuas. Nec id unq i foeminis. Mares pũtare pũdere. Et defũcta i uerẽtib? corpo-
 ra oĩum aĩaliũ. Et dormiẽtia uigilãtib? Virorũ cadauera supia fluitare. foemiarũ pna: uelut
 pudori defũctarũ pẽtẽ natura.

Exẽpla uariarũ figurarũ.

Ca.

XVIII.

Oncretis quosda ossibus ac sine medullis uiuere accepimus. Signum eorũ esse nec
 c? sũt sentire: nec sudorẽ emittere quãq & uoluntate sciamus sũt uictã. Egrẽq Ro. Iu-
 liũ Viatorẽ euocõtorũ gente foederara i pupillaribus anis aquã subtercutẽ fũsã
 morbo prohibẽtũ humore a medicis naturã fecisse cõsuetudine: atq senecta caruisse potũ
 Necnõ & alii multa sibi imperauere. Diuerforũ morũ exẽpla.

Ca.

XIX.

Erũt crassũ auũ Crassi i pthĩs iterẽpti nũq resisse. Ob id Agelastũ uocãtũ. Sicuti hec
 f? flesse multos. Socratẽ clazẽ sapiẽtia eodẽ semp uisũ uultu: nec aut hylari magis aut
 turbato. Exit hic animi tenor aliqũ i rigore quẽdã toruitatẽq naturã durã & iflexi-
 bilẽ: affectu sũq hũanos adimẽt: qles apathes grãci uocãt. Multos eius generis expri. quodq
 mirũ sit auctores maxie sapiẽtiã. Diogenẽ cynicũ. Pyrrhonẽ. Heraclitũ: timonẽ: hũc qd eẽt
 i totius odiũ generis huani euectũ. Sed hæc parua naturẽ ifigna i multis uaria cognoscũt
 Vt i Antõia drusi nũq expuisse. In pũponio. pũlari poeta nũq rudastẽ. Quibus natura pẽre-
 ra sũt ossa: q sũt rari admodũ: cornei uocãtur. De fortitudie & uelocitate. Ca. XX.

copi 46. cubitorũ.

Ann. dicitur de Philippo
 Juniori Imperatore

LIBER.

Opore uelco esse: sed eximii uiribus Tritanū i gladiatorio ludo sūnitiū armatu-
 c ra celebrē: filiūq; eius militē magni Pōpei: & rectos & trāuersos cācelati toto cor-
 pore habuisse neruos i brachiis et māibusq; auctor ē Varro p̄digiosa uiriū elatiōe.
 Atq; et hostē ab eo ex puocatiōe dimicātē Inermi dextra uno digyro luparū: & postremo
 correptū i castra trālatū. Alunius Valēs meruit i p̄torio Diui Augusti cēturio uehicula cū
 culeis onusta donec exāuiriē sustinere solitus. Carpēta cōprehēsa una māu retinere obnūsus
 cōtra nitētib; iumētis. Et alia mirifica facere: quā i sculpta monumēto eius spectāt. Ideo.
 M. Varro Ruticellus iqt Hercules appellat: mulū suū tollebat. Fufius Saluius duo cētena-
 ria pōdera pedib; totidē māib; & ducenaria duob; hūeris cōtra scalas ferebat. Nos quoq;
 uidimus Achanatū noīe: p̄digiosā ostētatiōis quīquagēario thorace plūbeo i dutū Cotur-
 nisq; quigētoq; pōdo calciatū p̄ scenā i gredi. C. Milonē athletā cū p̄stitisset nemo uestigio
 educebat. Malū tenētī nemo digytū corripiebat. Cucurrisse mille cētū. lx. stadia: ab athēnis
 lacedemonē biduo Philippidē magnū erat: donec Canistius cursor lacedemonius & Philoni-
 des Alexandri magni a sytiōe helyn uno die. mil. cccii. stadia cucurrerūt. Nūc quidē in circo
 quosdā. clx. pas. tolerare nō ignorant. Nupque Fōteio & Viplano cōf. ānos. ix. genitū pue-
 rū a meridie ad uesperū. lxxv. M. p. cucurrisse. Cuius rei admiratio ita demū solida pueniet
 si qs cogitet nocte ac die lōgissimū iter uehiculis tribus Tiberiū Neronē emēsū festinante
 ad Drusū fratrē agrotatē i germāia i ea fuerūt ducēta mil. pas. De uisu. Ca. XXI.
 Culogē acies uel maxie fidē excedētia iuēt exēpla. In nuce iclusam iliada Hoome
 o ri carmē i mēbrana scriptū tradidit Cicero idē fuisse q; puideret. cxxxv. mil. pa. Iuic
 & nomē. M. Varro redidit Strabonē uocatū Solitū aut punico bello a lilybeo siciliā
 p̄mōtorio ex eunte classe cartaginifortū et numerū nauū dicere. Callicrates ex chore for-
 micas & alia tā parua fecit aīalia: ut pres earū a ceteris cerni nō possent. Mermecides quidā
 in eodē genere iclaruit: a quo quadrigā ex eadē materia q; musca integeret alius fabricatā:
 & nauem q; apiculā pennis absconderet. De auditu. Ca. XXXII
 Vdit? unū exēplū habet mirabile. Proeliū quo sybaris deleta ē: eo die quo gestum
 a erat auditū olympiā. Nā cybriā uictoriā castoresq; rōai q; psicā uictoriā ipō die quo
 p̄tiget nūciauere uisus & audit? & nūnū fuere p̄sagia. Exēpla patiētiae. Ca. XXIII
 Arteria corporis ut ē crebra fors calamitatū innumera documēta peperit: clarissimū
 p i foeminis leaenae meretricis exēplū quā torta nō indicauit Harmodiū & Aristogito-
 nē tyrānicidas. In uiris Anaxarchides q; simili de cā cū torqueretur p̄cisam ē deti-
 bus linguā unāq; spē indicii i tyrānis expuit. Memoriae exēpla. Ca. XXIII.
 Memoriae necessariū maxie uitae bonū cui p̄cipua fuerit haud facile dictū ē: tā multis
 m gloriā eius adeptis. Cyrus rex oībus i exercitu suo militib; noīa reddidit. L. Scipio
 populo ro. Cyneas Pyrrhi regis legatus senatui & aq̄stri ordini romae postero die q;
 aduenerat. Mithridates duag. &. xx. gētū rex totidē linguis iura dixit: p cōtiōe singulas si-
 ne itēp̄te affatus. Carmadas qdā i grācia quā qs exegerit uolūina i bibliothecis legentis
 mō rēp̄sētauit. Ars postremo eius rei facta & iuēta ē a Simōide medico p̄sumata a Metro-
 doro Sceptio. ut nihil nō iisdē uerbis redderet auditū. Nec aliud ē aquae fragile i homine
 morborū & casus iurias atq; et mer? fētēs alias p̄culatū: alias uniuersa. Ictus lapide obli-
 tus ē litteras tātū. Ex salto recto lapsū matris & affiniū p̄p̄ quoq; cōcepit obliuio. Alius agro-
 tus seruorū ē. Sui uero noīs oblitus Messala Coruinus orator. Itaq; saepe deficere tentat
 & meditat? uel q̄ro corpore & ualido. Sōno quoq; serpēte cōputat ut inanis mens quārat
 ubi sit loci. Laus. C. Iulii Caesaris. Ca. XXV.
 Nimi uigore p̄stātissimū arbitror. C. Caesarē dictatōrē. Nec uirtutē cōstātiāq; nūc cō-
 a memoro: nec sublimitatē omniū capacē quā calo cōtinēt: sed p̄p̄riū uigorē celerita-
 tēq; quodā igne uolucrē. Scribere & legere simul dictare & audire solitū accepimus
 Epistolas uero tātarū rerū q̄ternas pariter librariis dictare: aut si nihil aliud ageret: septēis
 Idē signis collatis quinquagies dimicauit. Solus. M. Marcellū trāsgressus q; unde q̄dragies di-
 micauerat. Nā p̄ter ciuiles uictorias undecies cētū & nonagītaduo milia hominū occisa p̄li-
 is ab eo nō qdē i gloria posueri. Tātā ē coactā hūani generis iuria. Quod ita ē cōfessus
 ē ipse bellorū ciuiliū stragē nō p̄dēdo. Ut iustius Pōpeio magno tribuat: oīstīgētās q̄dragi-
 ta sex naues piratis ademisse. Caesari p̄p̄riū & peculiare fuit p̄ter iā supradicta clamētiae iū-
 gne: quicq; ad p̄nitētiā oēs supauit. Idē magnanimitatis phibuit exēplū: cui cōpari nō pos-
 sit aliud. Spectacula. n. edita effusafq; opes aut operū magnificētia i hac pte enumerare lu-
 f iiii

LIBER.

xuriae fauētis ē illa fuit uera & icōparabilis iuicti animi sublimitas. Captis apd pharsaliam Pōpei magni seriniis epistolarū iterūq apd caplū Scipionis ea optima cōcremasse fide: atq non legisse.

Laus Pompeii magni.

Ca.

XXVI.

Ergo ad decus impī Ro. nō solū ad uiri unius p̄tiet uictoriā. Pōpei magni titulos oēs
u triūphosq hoc i loco nūcupare: atq nō mō Alexandri magni regis fulgore: sed et her
culis ppe ac Liberi patris. Igī sicilia recuperata unde pmū Syllāus i reipublicā cā exo
riēs auspicat⁹ ē. Africa uero tota subacta & idiētione redacta. Magniq noie spoliū ide cap
to eques roman⁹ id qd ātea nemo curru triūphali reuect⁹ ē: & statī ad solis occasū trāsgres
sus excitatis i pyreneo tropheis oppida octīgēta. lxxvi. ab alpib⁹ ad fines hispaniā ulteriois
i ditiōe redacta uictoriā suā ascripfit: & maiore aīo Sertoriū domuit: belloq ciuili qd oīa
cōcutiebat externa extīcto iteq triūphales currus eques Ro. iduxit. Totiēs impator anteq
miles. postea ad tota maria & deīde solis ort⁹ missus hos rettulit patriā titulos more sacris
certaminib⁹ uicētiū. Neq. n. ipi coronāt: sed patrias suas coronāt. Hos ergo honores urbi
tribuit i delubro Mineruā qd ex māubus dicabat. Cn. Pōpei⁹ magn⁹ i perator bello. xxx. an
norū pfecto suis fugatis occisis i deditiōe acceptis hominū cēties uicies semel octuagita
trib⁹ milib⁹. Depressis aut captis nauib⁹. d. cccxlv. Oppidis castellis mille gngētis. xxxviii. i
fidē receptis. Terris a mēotis lacu ad rubrū mare subactis uotū merito Mineruā. Hoc est
breuiariū eius ab oriēte. Triūphi uero quē duxit ad. iii. Kal. octo. M. messala. M. Pifōe cōf. p
factio hāc fuit. Cū orā maritimā a p̄dōib⁹ liberaffet: & iperū maris populo Ro. restituisse
ex asia p̄oto: armēia: paphlagonia: capadocia: cilicia: syria: scythis: iudais: albanis hiberia i su
la: creta: basteris: & sup hāc de regib⁹ mithridate atq Tigrāe Triūphauit. Sūma fumarū i
illo gloria fuit: ut ipē i p̄tōe dixit: cū de reb⁹ suis differeret Asia ultimā puītiarū accepisse.
eadēq mediā patriā reddidisse. Siq e cōtrario similimō uelit p̄cēdere Cēsaris res q maior il
lo aparuit: totū pfecto terrarū orbē enūeret: q i finitū eē puēiet. Laus catōis p̄mi. C. XXVII

Aeteris uirtutū generib⁹ uarie & multi fuere p̄stātes. Cato p̄m⁹ portū gētis tres fu
c mas i homie res p̄stitisse existimat⁹ ē: optim⁹ orator: potim⁹ impator: optim⁹ senator.
Quā mihi oīa ēt si nō pus attamē clari fuisse i Sipiōe Aciliāno uidet. De p̄o p̄tērea
plurimorū odio: quo cato laborauit. Itaq sit p̄pū Catōis q̄ter q̄dragies cām dixisse: nec quē
q̄ sepius postulatū: & semper absolutū. Itē de fortitudine. Ca. XXVIII.

Ortudo i quo maxie extiterit mēse q̄stōis ē. Vtrūq si recipiat poetica fabulositas.
f Q. Enni⁹ T. Ceciliū Teucrū fratres ei⁹ p̄cipue mirat⁹ ppter eos sextū analē adiērit
L. Sicinius Dētar⁹: q tribun⁹ plebis fuit. Sp. Tarpeio. A thero cō. haud multo post
exactō reges inūmerosissima suffragia hēt cēties uicies p̄cliar⁹: oīes ex puocatiōe uictor.
xlv. cicatricib⁹ aduerso corpore i signis nulla i tergo. Itē spolia cōpit. xxxiii. Dona⁹ hastis
puris duodeuigēti. Phaleris. xxv. Torq⁹ trib⁹ & lxxx. Armilis. clx. Coronis. xxxvi. Ciucis.
xiii. Aureis octo. Muralib⁹ trib⁹. Obsidiōali una. Fisco æris. x. Captiuis. xx. milibus Impato
res nouē ipsius maxie opa triūphātes secut⁹. Præterea optimū i opib⁹ eius reor uno ex du
cib⁹. T. Romulo ex p̄sultu ad populū cōuictō male acti iperū rei militaris. Haud minora
forēt Mālii Capitolini decora: nī pdidisset illa exitu uitæ æte. xxii. ānos bīa cōperat spolia.
Prim⁹ omniū eqs coronā muralē accepit. vi. ciuicas. xxxvii. dona. xxxiii. cicatrices aduerso
corpore excepit. P. Seruiliū magistrū eqtū seruauerat: ipē uulnerat⁹ humerū ac femur. Sup
oīa Capitoliū sūmag⁹ rē i eo sol⁹ a gallis seruauerat: si nō regno suo seruasset. Verū sūt i his
qdē uirtutis opa magna sed maiora fortūa. M. Sergio ut eqdē arbitror nēo quēq hoīum iu
re p̄tulerit: licet pnepos Catilia gratiā nō derogarit. Secūdo stipēdiō dextrā manū pdidit.
Stipēdiis duob⁹ ter & uicies uulnerat⁹ ē: ob id neutra māu neutro pede satis utilis uno tātū
seruo plurimis postea stipēdiis debilis miles. Bis ab Hānibale capt⁹. Neq. n. cū quolibet ho
ste res fuit. Bis uiculorū eius pfugus. xx. mētib⁹ nullo nō die i cathēis aut cōpedib⁹ custodi
r. Sinistra māu sola q̄ter pugnaui: duob⁹ eqs i findēte eo suffossis. Dextrā sibi fecit ferreā:
eāq religata p̄cliar⁹. Cremonā obsidiōe exemit placētiā turat⁹ ē. Duodēca castra hostiū in
gallia cōpit. Quē oīa ex oroe ei⁹ apparēt habita cū i p̄torio sacris arceret a colegiis ut debi
lis. Quos hic coronarū aceruos cōstructurus hoste mutato. Etenī plurimū refert i quā cui
usq uirt⁹ tēpora iciderit. Quas trebia tici usq aut trasimen⁹ ciuicas corōas dederit. Quā cā
niscorōa merita. unde fugisse uirtutis sūmū opus fuit. Ceteri p̄fecto uitores hoīum fuere
Sergius uicit ēt fortūa. igēiorū gloriā q̄s possit agere delectū p tot disciplinā gīra & tā
tā rerū operūq uarietate: nūli forte Homero uate grāco nullū fœliciorē extitisse cōuenit

siue opis fortuna siue materia æstimet. Diuerse laudes plurimorū. Ca. XXIX.

Taq; Alexander magn⁹ etenim in singnib⁹ iudiciis optie citraq; inuidiā tā supba celsu
i ra pāgīe. Inter spolia Darii p̄sārū regis unguetorū serinio capto q; erat auro gemis
q; ac margaritis p̄ciosū uanos eius usus amicis demonstratib⁹: qñ redēbat unguenti
bellatorē & militiā fordidū. imo Hercule inq; librorū Homeri custodie det. ut pra ciosissi
mū humani animi opus q; maxime diuini ope seruaret. Idē Pindari uatis familiæ penatibus
q; iussit parci: cū thebas raperet. Aristotelis philosophi patriā cōdidit: tanteq; reiū claritati
tā benignū testimoniū miscuit Archilochi poete interfectores Apollo arguit de Iphis. So
phocle tragici cothurni principē defunctū sepelire Liber pater iussit obsidētib⁹: cœnia la
cedæmoniis: Lyandro eorū rege inquiete sæpius abmonito ut pateret humani delicias su
as. Reqsit rex qui supmū die athenis obisset: nec difficulter ex iis quæ deus significasset
intellexit: pacēq; funeri dedit. De platōe Ennio Virgilio. M. Var. & M. Cice. Ca. XXX.

Latōi sapie antistiti Dyonisius tyrā⁹ alias leuitie supbiaq; nat⁹ uisitatā nauē misit
p obuiā. Ipse q; drigis albis egredietē i lictore excepit. Viginti talēis unā ofonē Ifoera
tes uēdidit. Aelchies atheniēsis sūm⁹ orator cū accusationē q; fuerat usus rhodi le
gisse: legit & defensionē demonstrē: ob q; in illud depulsus fuerat exiliū. Miratib⁹q; tū ma
gis fuisse miraturos dixit: si ipsū oratē audiuisset calamitati testis igēs fact⁹. Tuciā
dē ipatorē atheniēsis i exiliū exigere: regē p̄ditorē reuocauere eloqntiā mirari cui uirtutē
dānauerāt. Magnū & menādri i comico lōcco testimoniū regū ægypti & macedōiæ cōtigit
classe & p̄legatos petito. Mai⁹ ex ipso regis fortunæ plāta litterarū cōscia. Perhibuere &
romāi p̄ceres ēt exteris testimoniā. Cn. Pōpei⁹ fectō mūchridatico bello itatur⁹. Posidonii
sapie p̄fessioē clare domū fores p̄cuti de more a lictore uetuit & falces lictorios ianue sub
misit is: cui se oriēs occidēsq; submisit. Caro cēfori⁹ i illa nobili triū sapie p̄cerū ab athe
nis legatiōe audito carneade: q̄pmū legatos eos celsuit dimittēdos: qm̄ illo uiro argumētare
qd ueri ēēt aut facile discerni posset. Quāto mox cōmutatio. Ille sempaliōq; exiciali appel
lās noīe uniuersos ex italia pellēdos celsuit græcos. At p̄nepos ei⁹ uticēsis cato unū ex tri
buharu militū philosophū: alterū ex cypa legatiōe deportauit. Eādēq; ligū ex duob⁹ carōi
bus i illo abiectis: i hoc iportasse mēorabile. Sed & nōq; gloriā p̄fessam. Prior African⁹.
Q. Ennii statuā sepulchro suo iponi iussit: clarūq; illud nomē imo uero spoliū ex tertia or
bis pre raptū i cinere supmo cū poete titulo legi. Di. Aug. carniā Virgili cremari p̄tra te
stamētiē⁹ uerecūdiā uetuit. Maiusq; ita nati testimoniū cōtigit q; stipse sua carniā p̄bauit.
ser. M. Varōis i bibliotheca quæ prima in orbe ab Asinio Pollione de manubiis publica
romæ: & unius uiuēns posita imago est: haud minore (ut quidē reor) gloria principe orato
re & ciue & illa in geniorum quæ tūc fuit multitudine uni hāc coronā dātē: q; cū eisdē ma
gnus Pōpeius pyraticho ex belso nauale dedit. Innumerabilia deinde sunt exēpla romana:
si p̄seq; libeat. cū plures una gēs i quocūq; genere eximios tulerit q; ceterā terrā. Sed quo
& te. M. Tuli placulo raceā quo ue maxime excellentē insigni p̄dicē quo potius q; uniuersi
populi & illius gētis āplissimo testimonio: & tota uita tua ad cōsulatū tantū opib⁹ electus
Te dicere legē agrariā hoc est alimēta sua abdicauerūt trib⁹. Te suadente roscio theatralis
seditionis auctori leges ignorauerūt: notataq; se sedes ignomiæ discrimine æquo aīo tu
lerūt. Te oratē p̄scriptorū liberos honores petere puduit. Tuū Catilina fuit īgēiū. Tu. M.
Antonii p̄scriptisti. Salue p̄mus hoīm parēs patriæ appellare. Primus in toga triūphū lin
guæq; laureā merite: faciūdiā litterarū latinarū parēs æque ut dictator Cæsar hostis quodā
tuus de te scripsisti oīum triūphorū laureā adeptē maiore. Quāto plus est īgenii romani ter
minos in tāū p̄mouisse q; iperit. De morū maiestate. Ca. XXXI.

Eliquis animi bonis præsistere & apud cetero mortales sapiētia: ob id Cati Corculi
r apud romanos: cognominati. Apud græcos Socrates oraculo apolinis Phytii præ
latus cunctis. De auctoritate. Ca. XXXII.

Vrsus mortales oraculorū societate dedere Chiloni lacedæmonio tria p̄cepta eius
delphis cōfetrado aureis litteris quæ sunt hæc. Nosse se quēq; & nihil nimīū cupe
re Comitēq; æris alieni atq; litis esse miserā. qñ & funus eius cū uictore filio olympie expi
rasset gaudio tota græcia p̄secuta est. De diuinitate. Ca. XXXIII.

Iuuitas & quædā cælitū societas nobilissima ex fœminini in sybilla fuit. Ex uiris i
d Melapode apud græcos apud romanos in martio. De nascica. Ca. XXXIII.

u In optimus semela cōdito æuo iudicatus est Scipio Nasica a iurato senatu. Idē into

ga candida bis repulsa notatus a posuma ei in prima mori non licuit non hercle magis quam ex-
tra uicula illi sapientissimo ab apoline iudicato iocati. De pudicia. Ca. XXXV.

Vdicissima foemina semel matronarum snia iudicata est Sulpitia paterculi filia: uxor

p Fuluii flaci electa est certum pcpuis: quae simulacrum ex sybillinis libris dedicaret. Ite-
rum religionis expimento Claudia iudata Ro. decorum matre. De pietate. Ca. XXXVI.

p Ieratis excoisinita quod toto orbe extiteret: sed roe unum cui copari cuncta non possint:

Humilisi plebea & ideo ignobilis puerpa: supplicii causa carere ieluta matre cum ipetral-
set aditum aianitore semper excusa ne quid iheret cibi dephesa est uberibus suis alas ea. Quo mira-
culo matris salus donata filiae pietate est Ambeq ppetuis alimēis. Et hoc ille eidem consecrat
est dex. C. Quittio. M. Attilio cons. templo pietatis extructo in illi carceris sede: ubi nunc Mar-
celli theatrum est. Graccoq pal aguib apphesis in domo cum ruderet ipsu uicturum alteri? sexu i-
terepro: imo uero inquit meum necare: Cornelia. n. iuenis est & patere adhuc potest: hoc erat uxori
parcere: & reip. consulere: idq. mox consecutum est. M. Lepidus Apuleiae uxoris caritate post re-
pudiū obit. P. Rutili? morbo leui ipedit? nuciata fratris repulsa icofulat? petitiōe ilico ex-
pirauit. P. Carien? Philotim? patronū adeo dilexit ut heres oib? bonis iſtitur? in rogū eius
se iaceret. De artium plurimarum excellētia: astrologia: grāmatica: geometria. Ca. XXXVII.

Arianū artium scia innumerabilis enitueret: quos tñ attigi par sit florē hoīm libatibus
u Astrologia Berofus cui ob diuinas pēdictiōes atheniēses publico i gymnasio statua
in aurata lingua statuere. Grāmatica Apollodorus: cui apophthiōes graeciae honorem

habuere. Hippocrates medicina pollēs: qui ueniētē ab illyris pestilētia pēdixit: & discipulos ad
auxiliādū circa urbes dimisit. Cui ob meritū honores illos quos Herculi decreuit graecia.
Eandē sciētia i Teobroto Ptolome? rex megalēsi? sacris donauit certū talētis seruato. An-
tiocho rege Magna & Critobolo fama est extracta Philippi regis oculo sagitta: & citra de-
formitate oris curata orbitate luminis. Sūma aut Aſclepiades prusiēsis condita noua festa
spretis legatis & pollicitatiōib? Mithridatis regis repta rōne qua uinū agris medet: relato-
e funere hoīe & cōseruato: sed maxime spōsiōe facta cum fortuna ne medicus crederet: si un-
q inualidus ullo mō fuisset ipse: & uictor suprema i senecta lapsu scalarū exanimatus ē Grā-
de & Archimedi geometricae ac machinalis sciētiae testiōiū. M. Marcelli cōrigit iterdictio
cū syracusae caperētur ne uiolaretur un? nisi sefellisset iperū militaris prudētia. Laudat
Cresiphō Gnosius aede ephē: sūa. Diane admirabiliter fabricata: Philō athenis armētario mil-
enauū. Chresibius pneumatica rōne & hydraulicis organis repetitis. Dinocrates metatus
Alexādri cōdēte in aegypto alexādriā. Idē hic iperator edixit ne quis ipsū alius q Appelles
pingeret q Pyrgoteles sculperet: q Lisippus ex aere duceret. Quae artes pluribus inclauere
exemplis. Itē mira opera artificis. Ca. XXXVIII.

a Ristidis thebani pictoris unā tabulā certū talētis rex Attalus licitatus est. Ostingēta
enit duas Caesar dictator. Mediā & Aiace Timomachi i templo Veneris genitricis
dicaturus. Cādaules rex Bularchi picturā magnetū exitii haud mediocris pari repēdit auro
Rhodū nō incēdit rex Demetriū eexpugnator cognōitatus ne tabulā Prothogenis crema-
ret a parte ea muni locatā. Praxitelles marmore nobilitat? est gnidiāq Venere pcpue: uesa
no amore cuiusdā iuuenis i signi: & nicomedis aestiatiōe regis grādij gnidiōq aere alieno p-
mutare eā cōati Phidiae Iupiter olympius quotidie testiōiū phibet. Mentori Capitolinus
& Diana ephēsia: quibus fuere consecrata artis eius uasa. De seruitiis. Ca. XXXIX.

Reciū hoīs i seruitio geniti maximū ad hac diē qbeqdē cōperierim fuit grāmaticae

p artis Daphnidis Cn. Pisaurēse uedēte: & M. Scauro pēcipe ciuitatis tres mil. cc. se-
stertiis licēte. Excessere hoc iu nostro auro nec modice histriones. sed libertatē suam

mercati. Quippe cū iā apud maiores Roscius histrio. iiii. m. d. aniā mercaſſe p datur: nisi siqs
in hoc loco desiderat armeniāci belli paulo ante ppter Tiridatē gesti dispēſatorē quē Nero
iii. cxxx. manumissit. Sed hoc pēciū belli nō hoīs fuit. Tā hercule q libidinis nō formae Paro-
netemi spadonis Sciāo. iiii. m. d. mercāte a futorio Prisco. Quāq dem iniuriā lucrificet ille
mercatus in lūſu ciuitatis qm arguere nulli uacabat. De praestātia gētū. Ca. XL.

Entium intoto orbe praestantissima una omni uirtute haud dubie romana extitit.

g Felicitas cui praecipua fuerit homini nō est humani iudicii. cū prosperitatem ip-
sam alius alio modo & suo pte igenio quisq. ex. minet. Si uerū facere iudiciū uo-
lunus ac repudiata omni fortunae ambitioe decernere. mortaliū nemo est felix Abūde
igitur atq. indulgēter fortuna deciditū eo q iure dici nō ifelix pōt. Quippe utalia nō

fit certe ne laxescat fortuna metus est. Quo semel recepto solida felicitas non est. Quid quod nemo mortalium omnibus horis sapit: utinamque falsum hoc & non a uate dictum quod plurimum iudicet. Vana mortalitas: & ad circumscribendam seipsam ingeniosa: computat more gratiae gentis quod calculos colore distinctos per expimento cuiusque diei in urna condit: ac summo die separatos dinumerat: atque ita de uno quoque pronunciat. Quid quod iste calculi cadore illo laudatus dies originem mali habuit. Quamultos accepta affixere iperia. Quamultos bona perdidit: & ultimis misere supplicis. Ista nimirum bona: si cui inter illa hora in gaudio fuit. Ita est perfectio alius de alio iudicat dies: & tamen summi de omnibus. Idque nullis credendum est. Quid quod bona malis paria non sunt et pari numero. Naeque laetitia ullo minimo merore pensanda. Hic uana & imprudens diligentia. Numerus dierum computat ubi querit potius.

De felicitate foeminae.

Ca.

XLII.

Na foeminarum in omni aetate Lapido laedemonia refert: quae regis filia: regis uxor: regis mater fuit. Vna Bereuice: quae filia soror mater Olympionicarum. Vna familia Curiariorum: in qua tres continua serie oratores extiterunt. Vna fabiorum: in qua tres continui principes senatus. M. Fabius Ambustus: Eabius Rutilianus filius: Q. F. Gurges nepos.

Varia exempla fortunae.

Ca.

XLIII.

Actera exempla fortunae uariantis innumera sunt. Etenim quae facit magna gaudia nisi ex malis: aut quae mala imensa nisi ex ingentibus gaudiis.

De bis proscriptis. L. Silla. Q. Metello.

Ca.

XLIII.

Eruauit proscriptum a Sylla. M. Fiduclius innotore annis. xxxvi. Sed iterum proscriptus superstes Syllae uixit usque ad Antonium. Costat nulla alia de causa eo proscriptum quam quod proscriptum fuisset. Triumphare. P. Vercinacorum de phis uoluit quod solus: sed eundem in triumpho asculum. Cn. Pompeii Strabonis duxit puerum. Quamquam Massurius auctor est bis in triumpho ductum. Cicerone mulionem castris suffraganeum fuisse. plurimum iuuentutis in caliga militari tollere. Fulcra & Balbus Corneli maior consul: sed accusatus atque de iure uirgarum et eundem iudicem in exilium missus. Primum et eternorum atque et in oceano genitorum usus illo honore quem maiores latius quoque ne gaudent. Est & L. Fuluius iter insignia exempla tusculanorum rebellium consul: eodem quoque honore cum transisset exornatus consulti a populo. Quod solus eodem anno quo fuerat hostis romae triumphauit ex iis: quorum consul fuerat. Vnus hominum ad hoc aui felicitis sibi cognomen asseruauit. L. Sylla civili nepe sanguine patriae oppugnatione adoptatus: & quibusdam felicitatis inductus argumentis quod proscribere tot milia ciuium ac trucidare potuisset. O praua interpretatio & futuro tempore infelix. Non melioris sortis tunc fuere potuit: quorum miseremur hodie: cum Sylla nemo non oderit. Age non exitus uitae eius omnium proscriptorum ab illo calamitate crudelior fuit. erodente se ipso corpore & supplicia sibi gignente: quod ut dissimulauerit & summo sono eius cui imortuus quodammodo est: credamus ab uno illo iudici gloria uictum. Hoc tamen nepe felicitati suae de fuisse confessus est & capitolium non dedicauisset. Q. Metellus in ea oratione quam habuit in supremis laudibus patris sui. L. Metelli pont. bis consulis: dictatoris magistrum equitum. Quindecim uiri agris dedit quod primo elephantos primo punico bello duxit in triumpho scriptum reliquit. Decem maximas res optimasque in quibus quidam sapientes aetate exigerent: consumasse eum. Voluisse. non priuatum bellatorem esse. Optimum oratorem. Fortissimum imperatorem. Auspicio suo maximas res geri. Maximum honorem uti: summa sapientia esse: summi senatoris haberi. Pecunia magna bono modo inuenire. Multos lyberos reliquere: & clarissimum in ciuitate esse. Haec contigisse ei: nec ulli alii post romam conditam. Longum est refellere & superuacuum: abunde uno casu refutante. Si quidem is Metellus orbis luminibus exegit senectam amissis incendio cum palladium raperet ex aede uestae memorabili causa: sed euentum misero. Quo fit ut infelix quod diei non debuit felix: tamen esse non possit. Tribuit ei populus. romae quod nunquam ulli alii ab condito aetate ut quoties in senatum iter: curru ueherecur ad curiam. magnamque & sublimem sed pro oculis datum.

De altero Metello.

Ca.

XLIII.

h. Vius quoque. Q. Metelli quod illa de patre dixerat filius iter rara felicitatis humanae exempla nuerat. Nam propter honores amplissimos cognomen macedoniae quod quatuor filiis illat: ergo uno prore: tribus consularibus: duobus triumphalibus: uno censorio. quod singula quoque paucis peragere. In ipso tamen flore dignitatis suae a catinio Labeo cui cognomen fuit Macerioni. tributo plebis: quem e senatu censor eiecerat reuertens e capite meridiano tempore uacuo foro & capitolio ad tarpeum raptus ut precipitaret conuolante quidam tam numerosa illa cohorte quae patrem eum appellabat. Sed ut necesse erat in subito tarde & tanquam in exequis cum resistendi sacroque sanguine repellendi in se non esset: uirtutis suae opera & censura periturus: agere tribuno quod intercederet repto a lumine ipso mortis reuocatus alieno beneficio postea uixit. Bonis inde et consecratis a danatu suo tamquam

parū esset fauciū certe itortarū: expressiq; p anres sguinis poenā exactā esse. Egdē & Afri
cani Aemiliani inimicū fuisse iter calamitates duxeri ipso teste Macedonico. Si qdē libe-
ris dixit. Ite filii celebratē exeqs nunq; ciuis maioris funus uidebitis. Et hoc dicebat iā ba-
learicis & creticis diadematis iā Macedonic? ipse. uerū ut illa sola iniuria astimet: q; hūc iu-
re foelicē dixerit piclitarū ad libidinē inimici. Nec africano saltē pire: quos hostes uicisse tā-
ti fuit: aut quos nō honores currusq; illa sua uiolētia fortūa retroegit p mediā urbē cēfore
tracto. Etenī sola hāc moriēdi rō fuerat tracto in capitolū illo i quod triūphās ipse decorū
exuiis ne captiuos qdē sic traxerat. Maius hoc scelus foelicitate cōsecuta factū est piclita-
to macedonico uel funus tātū ac tale pdere: i quo a triūphalib? liberis portare in rogum
uelut exeqs quosq; triūphās. Nulla ē pfecto solida foelicitas: quā cōtumeliā ulla uitā rūpit
nedū tāta. Quod supest nescio maior glorie an i dignationi dolor accedat: inter tot Metel-
los tā scelerata Catinī audaciā semp fuisse iultā. De Diuo Augusto. Ca. XLV.

N Diuo quoq; Augusto quem uniuersa mortalitas i hac cēfura nūcupat: si dilige-
i ter aestimetur cūcta: magna fortis humane reperiētur uolūtiā. Repulsa i magiste-
rio egū apud auūculū: & cōtra uolūtate eius plat? Lepidus. Proscriptiōis inuidia
in collegā. Collegiū i triūuiratu pessimorū ciuiū: nec aqua saltē portioē: sed pgrauī Anto-
nio. Philippēsi proelio morbo: fuga & triduo i palude latebrā egroti. Et ut faceretur Agrippa
& Mœcenās aq; subter cutē fusa. Turgida latera. Naufragia sicula: Et alia ibi quosq; i spelū
ca occurratio. Iā in nauali fuga urgēte hostiū manu pces Procleio mortis adnotā. Cura
pūsinā cōtētiōis. Sollicitudo martis actiāci: pānonicq; belli. Ruinā pōtis. Tot seditiōes mi-
litū. Tot ancipites morbi corporis. Suspecta Marcelli uota. Pudenda Agrippē ablegatio.
Toriēs petita i fidiis uita. Inculata liberorū mortes: iudāsq; nō tātū orbitate tristes. Adul-
teriū filiā. Et cōsilia patricidā palā facta. Cōtumeliosus puigni Neronis secessus. Aliud ne-
ptis adulteriū. Iudā deīde tot mala. Inopia stipēdiū. Rebellio illyrici. Seruitiorū deletus. Iu-
uētutis penuria. Pestilētia urbis. Fames sitisq; italiā. Destinatio expiradi. Et quadridui inē-
dia maior pars mortis i corpus recepta. Iuxta hāc uariā clades: & maiestatis eius fœda su-
gillatio. Abdicatio postumi Agrippē post adoptionē. Desideriū post relegationē. Inde su-
spicio in Fabiū archanorūq; pditionē. Hiic uxoris & Tyberii cogitationes supina eius cu-
ra. In summa deus ille cælunq; nescio adeptus magis an meritis hære de hostis suā filio ex-
cessit.

Quos beatissimos dii iudicauerunt. Ca. XLVI.
Vbē ut in hac reputatione delphica oracula uelut ad castigādā hominū uanitatē
a deo emissa. Duo sūt dāc. Phediū felicissimū q; p patria pximo occubisset. Iterum
a Gige regē tūc amplissimo terrarū cōsultū! Aglāū Prophodiū esse foeliciorē. Seni-
or hic in angustissimo archaditā paruū sed annuis uictib? large sufficiens prædiū colebat: nū-
q; ex eo egressus. Atq; ut e uitā genere manifestū est: minima cupidine minimū in uita ma-
li expertus.

Quem uiuentem ut deum coli iusserunt. Ca. XLVII.
Onsecratus eit uiuus sentiēsq; oraculi eiuldē iussu & Iouis deorū sumi a stipulatu
c Eutimius poeta semp olympicē auctor & semel uictus. Patria ei loci in italia. Ibi sima-
ginē eius esse: & olympie alterā eadē die tactā fulmine. Callimachū ut nihil aliud
miratū uideo. ad eūq; iussisse sacrificari: quod & uiuo factitatū & mortuo: nihilq; adeo mi-
rum aliud q; hoc placuisse diis.

De spatiis uitā longissimis. Ca. XLVIII.
E spatio atq; lōginq; uite hoīm nō locorū mō litus. uerū exēpla ac sua cuiq; fors
d nascēdi fecerū fecere: Hesiodus q; p̄mus de hoc aliq; pdidit fabulose ut reor: multa
de hoīm xuo referēs cornici nouē nostras attribuit ætates. Quadruplū eiusceruis.
Id triplicatū coruis. Et reliq; fabulosius i phœnice ac nymphis. Anacreon poeta Argatōnio
tarteſtorū regi. cl. tribuit annos. Cyniræ cypriorū. x. annos apli? Aegimio ducētos. Theopō-
pus Epimenidi Gnosio. clvii. Hellanicus quosdā i ætolia epiorū gētis ducētos explere. Cui
astipulatē Damiatēs memorās Pictoreū ex iis p̄cipuū corpore uiribsq; et trecentis uixisse.
Ephodotus arcadū reges trecentis annis. Alexāder & corneli? Dādōnē qdā i illyrico qngētis
uixisse. Xenophō ipetī pulutiniorū isulæ regē D. ccc. atq; ut parce mētīt? est filiū eius D.
ccc. Quæ oīa i scitiā rōq; acciderūt. Annū. n. alii ætate unū determinabāt: & alterū hyeme
Alīi q̄dripartitis tpib? sicut arcades. quorū āni trimestres fuere. Quidā lunæ senio ut ægy-
ptii. Itaq; apud eos aliq; & singula milia annorū uixisse pdunt. Sed ut ad ofessa trāseamus:
Argatōniū gaditanū octoginta ānis regnasse ppe certū est. Putāt q̄dragesimo coepisse Ma-
simissam. xl. annis regnasse indubitātū est. Gorgiam siculū centumocto uixisse. Q. Fabius

Maximus sexagitatibus annis augur fuit. M. per pēna & nup. L. Volusius Saturnius omnium quos i cōsulatu sēcētia rogauerāt supstites fuere. Per pēna septē reliq̄ ex iis quos censor legerat. Vixit annos nonagita octo. Qua i re & illud adnotare succurrit: unū oīo quinquennium fuisse quo senator nullus morirer. Cū flacus & Alpinus cēsores iustrū cōdidere usq̄ ad pxi mos cēsores ab āno urbis quingētesimo septuagesimono. M. Valerius Corvinus cētū annos iplcuit. Cuius iter pmiū & sextū cōsulatū. xlv. āni fuere. Idē sella curuli semel ac uicies sedit: quoties nemo aliū. Aequauit eius uitā spatiū Metellus Pōtifex. Et ex feminis Liuiā Rutili nonagita septē ānos excessit. Statilia Claudio p̄cipe ex nobili domo nōagita nouē. Terētia Ciceronis. cvii. Clodia Ofeli. cxv. Hāc qdē etiā enixa quidecies. Luccia mima cētū ānis i scena p̄nūciauit. Valeria Copiola Emboliaria reducta ē i scānā Cn. Pōpeio. Q. Sulpi tio cō. ludis p salute diui Augusti uotiuus ānū cētesimū quartū agēs. Quā pducta fuerat ty rocinio a. M. Pōpeio adili plebis. C. Mario. Cn. Carbōe cō. āni ānos nonagita unū. Et a magno Pōpeio magni theatri dedicatiōe anus p miraculo reducta. Sānullā quoq̄ centū decē ānis uixisse auctor ē Asconius Pedianus. Minus miror Stephanionē q̄ p̄mus togatus saltare i stituit utriq̄ secularibus ludis saltasse: & Diui Augusti & quos Claudius Cēsar cōsulatu suo quarto fecit: quādo sexagita tres nō amplius āni iter fuere: q̄q̄ & postea diu uixerit. In moli mōtis tacumie quod uocat tēpsin. cl. ānis uiuere Nutianus auctor ē. Toridē annos itē cētū Claudii Cēsaris cēsura. T. Fulloniū bononiēsem: idq̄ collatis cēsibus quos āte detulerat: uitāq̄ argumētis: etenim id curā p̄ncipi erat: uerum apparuit.

De uarietate nascendi.

Ca.

XLIX.

Oscere uidet locus ipse syderalis sciētia sēcētia. Epigenes. cxxii. ānos ipleri negauit posse. Hierosus excedi cētū septēdecī. Durat & ea rō quā Petosynis ac Necepsos tradiderūt: & trimorion appellāt atriū signorū portiōe: qua posse i italia tractu. cxxvi. ānos uitā cōtingere apparere. Negauere illi quēquā nonagita p̄mū exortuā mēsurā quod anaphoras uocat trāsgredi: & has ipsas i cidi occurſu maleficioſū syderū: aut etiā radiis coze solisq̄. Rursus Aescula pii sēcētia secuti qui statuta uitā spatia a stellis accipi dicit. Sed q̄tū primū tribuat i cētū ē. Rara autē esse dicit lōgiora tēpora: quādoq̄dē momētis horae: i signi bus lunae dierū ne septē atq̄. xxiii. quā nocte ac die obseruātur i gēs turba nascat: scāsi li an norū lege occidua: quā clima ceras appellāt: nō ferre ita genitis quī quagesimū quartū. ānū excedētibus. Primū ergo artis ipsius i p̄stātia declarat q̄ i certa res sit. Accedūt experimēta & exēpla recētissimi cēsus quē itra quadriēniū i peratores Cēsares Vespasiani pater filiusq̄ cēsores egerūt. Nec sūt omnia uasaria excuriēda. Mediā tātū pris iter apēniū. mōtem padūq̄ pōemus exēpla. Cētū uigēti natos ānos parmā tres edidere. Brixelli unū. cxxv. Parmā duos. cxxx. Placētiae unū. cxxxi. Fauētiae unā mulierē. cxxxii. Bononia. L. Terētū Marci filiū. Arimani uero. M. Apomū. C. & L. Tertulā. cxxxvii. Citra placētia i collibus oppidū est uelleiaciū: i quo. cx. natos ānos sex detulere. Quattuor cētenos uicenos. Vnū. cl. M. Mutius. M. filius Galerius foelix ac ne pluribus moremur i re cōfessa i regiōe italiae octaua cēte nū annorū cēsū sūt homies. liiii. Cētenū denū homines. lviii. Cētenū uicēnū quinū homies duo. Cētenū tricēnū homies quattuor. Cētenū tricēnū qnū aut septēnū toridē. Centenū quadragenū homies tres. Alia mortalitatis cōstātia. Homerus eadē nocte natos Hectorē & Polydamātā tradit tā diuersae fortis uiros. C. Mario. C. Carbone. iii. cōs. ad. v. Chalē. iunias M. Celius Rufus & Cornelius Lucinius Caluus eadē die. geniti sūt oratores quidē ābo. sed tamē dispari euetu. Hoc ē iisdē horis nascētibus i toto mūdo quidie enēit: pariterq̄ domini ac serui gignūtur: reges & inops. In morbis uaria exempla. Ca. .i.

Vblius Cornelius Rufus qui consul cū Manio Curio fuit dormiens oculorū uisū amisit: cū id sibi accidere sōniaret. E diuerso phalereus iam tñ deploratus a medicis uomitū morbo: cū mortem in acie quāreret uulnerato pectore medicina iuenit ex hoste. Q. Fabius Maximus cōs. apud flumem isaram p̄lio cōmisso aduersus allobrogū regem aruēmorūq̄ gētes ad. vi. idus augustas. cxxx. pduellū cāsis febri quartana libera tus ē in acie Incertū ac fragile nimirū est hoc munus nature q̄qd dat nobis. Malignū uero & breue in iis etiā qbus largissime cōtingit: uniuersū utiq̄ xui tempus intuetibus. Quid q̄stimatorie nocturnae qetis dimidio quisq̄ spatio uitā suae uiuit. pars aequa morti similis exigis: aut p̄cēna nisi cōtingit qes. Nec reputant infantiae anni q̄ sensu carēt: nec senectae in p̄cēnam uiuacis. Tot piculorū genera: tot morbi: tot metus: tot curae: toties inuocata mor

re ut nullū frequētius sit uorū. Natura uero nihil hoībus breuitate uitæ preſtitit melius. Hebeſcūt ſenſus. Mēbra torquent. Præmorit̃ uīſus auditus: iſceſſus: dētes etiā acciborū in ſtrumēta & tamē uitæ hoc tēpus. ānumerat. Ergo p̃ miraculo & id ſolitariū reperit̃ exēplū. Xenophilū mulicū cētū & quinq; ānis uixiſſe ſine ullo corporis icōmodo. At hercule reliquis omnibus p̃ ſingulas mēbrobrū partes qualiter nullis aliis animalibus: certis peſtifer calor remeat horis aut rigor: neque horis mō: ſed & diebus noctibuſq; trinis q̃drimis ue etiā toto āno: atq; etiā morbus ē aliq; per ſapiētiam mori. Morbis enī quoq; quaſdā leges natura i- poluit. Quadrinici circuitu febre nunq; bruma nunq; hybernis mēlibus icipere. Quoſdā poſt ſexageſimū uitæ ſpatiū nō accedere. Alios pubertate deponi: a ſcēminis præcipue. Senes minime ſcēire peſtilentiā. Nāq; uniuerſis gēribus iſgruūt morbi: & generati mō ſeruitiis: modo p̃cerū ordinī aliſq; per gradus. Qua i re obſeruātū i meridianis partibus ad occaſū ſolis peſtilentiā ſēper ire. Nec unq; fere aliter fieri: niſi hyeme: nec ut ternos excedat menſes.

De ſignis mortis.

Ca.

LI.

Am ſigna letalia i furoris morbo riſū. Sapiētia uero ægritudine ſimbriarū curā & ſtragulæ ueſtis plicaturas. A ſōno moriētū neglectū p̃gradis humoris e corpore eſſe uiui: in oculorū quidē & nariū aſpectū idubitata maxie etiā ſupio aſſiduo cubitu. Venarū iæquali aut fornicatē percuffu. Et alia quoq; Hippocrati p̃cipi medicinæ obſeruata ſūt. Et cū innumerabilia ſint mortis ſigna: ſalutis ſecuritatſq; nulla ſūt. Quippe cū cēſorius Caro ad filiū de ualitudinis quoq; obſeruatiōe ut ex oraculo aliquo p̃diderit ſemile iuuetā præmaturæ mortis eſſe ſignū. Morborū uero tā iſfinita ē multitudo ut Pherecides Syrius copia ſerpētū ex corpore eius erūpētē expirauerit. Quibuſdā perpetua febris ē ut. C. Mæcenati. eidē triēnio ſupremo nullo horæ momēto cōtigit ſomnus. Antipater ſydorius poeta oībus ānis uno die natali rātū corripiebatur febre. & eo cōſūptus ē ſatis lōga ſe neſtā.

De his qui elati reuixerunt.

Ca.

LII.

Viola cōſularis i rogo reuixit. Et quoniā ſubueniri nō potuerat p̃ualēte flama uiuus crematus ē. Similis cā i. L. Lamia prætorio uiro tradit̃. Nā Celiū Tuberonē p̃tura fundū a rogo relatū Meſſala Ruſſius & pleriq; tradūt. Hæc ē cōditio mortaliū. Ad has & eiufmodi occaſiones fortunæ gignimur: uti de homine ne forte morti quidē de beat̃ credi. Reperimus iter exēpla Hiermotini Clazomeni aſam relicto corpore errare ſolit̃: uagāq; e lōginoquo multa ānūciare: quæ niſi a præſenti noſci nō poſſet: corpore: iteri ſe mianimi: donec cremato eo inimici qui Cātaridæ uocabātur remeanti animæ uelut uaginā adem̃runt. Ariſtei etiā uiſa euolatē ex ore i procōneſo corui effigie. Quæ magna queritur fabuloſitate: quā equidē & ignoſio Epimenide ſimili modo accipio. Puerū æſtu & itinere feſſū i ſpecu ſeptē & quiquaginta dormiſſe annis terū faciē mutationēq; mirantē uelut poſtero experrectū die. Hinc pari numero dietū ſenio ingruētē: ut tamē i ſeptimū & quiquageſimū atq; centeſimū uitæ duraret annū ſcēminarū ſexus huic malo uideretur maxie oportūnus cōuerſione uulua: quæ ſi corrigatur ſpiritus reſtituitur. Huc pertinet nobile illud apud græcos uolumen Heraclidis ſeptē diebus ſcēminæ examinis ad uitā reuocata. Varro quoq; auctor eſt uiginti uiris agros diuidentibus capuæ quendā qui efferretur ſecreto domū remaſſe pedibus. Hoc idem aquini accidiſſe. Romæ quoq; Corſidium materteræ ſuæ maritum funere locato reuixiſſe: & locatorem funeris ab eo elatum. Adiecit miracula quæ tota indicaffe conueniat. E duobus ſatribus equeſtris ordinis Corſidio maiori accidiſſe ut uideretur expiraſſe: apertōq; teſtamento recitaſſe hæredem minorem fratrem inſtituiſſe. Interim eum qui uidebatur extinētus plaudendo concinuiſſe myſteria: & narraſſe a fratre ſe ueniſſe. Commendatam ſibi filiam ab eo. Demonstratum præterea quo in loco defodiſſet aurum nullo cōſcio: & rogaffe ut iis funeribus quæ comperaiſſet efferretur. Hoc eo narante fratris domeſtici prope anūciauere examinatum illum: & aurum ubi dixerat reperitum eſt. Plena præterea uita eſt iis uaticiniis: ſed non conferenda: cum ſæpius falſa ſint. Si cut ingenti exemplo docebimus. Bello ſiculo Gabienus Cæſaris claſſimū fortiffimus captus a Sex. Pompeio iuſſu eius incifa ceruice & uix cohærente iacuit in littore tota die. De inde eum adueſperauiffet: cum gemitu præcibuſq; congregata multitudine petit uti Pōpeius ad ſe ueniret: aut aliquem ex caris mitteret. Se autē ab inferis remiſſū: habereq; quod nunciaret. Miſit plures Pompeius ex amicis: quibus Gabienus dixit: Inferis diis placere Pōpeti cauſas & partes pias. Proinde euentū futurum quē opraret: hoc ſenūciare iuſſu. Argu

mentū foris ueritatis q̄ peractis mandatis protinus expiraturus esset. Idq̄ ita uenit. Post sepulturā quoq̄ uisōrū exempla sunt: nisi quod naturā opera non prodigiosa consecramur.

De mortibus repentinis.

Ca.

LIII.

N primis autē uisa miraculo sūt atq̄ frequētia mortes repentinā. Hęc ē summa uitaē foelicitas: quā esse naturalē docebimus. Plurimas prodidit. Verrius. Nos cum delectu modū seruabimus. Gaudio obire prāter Chilonē de quo diximus Sophocles & Dionysius siciliā tyrānus uterq̄ accepto tragicā uictoriā nūcio. Mater pugna illa cānensi filio icolumi uiso cōtra falsū nūtiū Pudore Diodorus sapiētia dialecticā professor lusoria quāstione nō protinus ad itērogationes Stiplonis dissoluta. Nullis euidēti bus causis obire dū calciatur matutino duo Cæsares Prætor & prætura populiro. fundus dictatoris Cæsaris parer. Hic pius exanimatus: ille romā. Q. Fabius maximus ī cōsulatu suo pridiz. Chalcē. ianua. In cuius locū. M. Orellius paucissimāz horāz cōsulatū petiit. Itē C. Vlcarius Gurgis sēnator. Omēs adeo sani atq̄ tēpestiui ut de progrediēdo cogitarent. Qu. Aemilius Lepidus iā egrediēs icusso pollice limini cubiculi. C. Aufidius cū egressus ī sēnatū iret offēso pede ī comitio. Legatus quoq̄ qui rhodiorū cām ī sēnatu magna cū admiratione orauerat. In limine curiā protinus expirauit progredi uolēs. Cn. Bebius Pāphilus præfētura & ipse fūctus cū a puero quāfissēt horas. A. Pōpeius ī capitolio cū deos saluasset. M. Iuuentius Thalna cōf. cū sacrificaret. C. Seruilius Pāsa cū stare ī foro ad tabernā hora diei secūda: ī. P. Pāsam fratrem īnixus. Bebius Iudex dū uadimonii differri iubet. M. Terētius Corax dū tabellas scribit ī foro. Necnō & proximo āno dū cōsulari uiro ī aūrē dicit eques romanus ante Apollinem eboreū q̄ est ī foro Augusti. Super omnes. C. Iulius medicus dū īnūgit specillū per oculū trahēs. A. Manlius Torquatus cōsularis cū ī cēna placētā appeteret. L. Dutius medicus Valla dū mulsū potionem haurit. Ap. Saufeius cū a balneo reuersus mulsū bibisset: ouumq̄ forberet. P. Quintius Scapula cū apud Aquiliū Gallū cēnaret. Decimus Saufeius Scriba cū domi suāz prāderet. Cornelius Gallus prætorius & Q. Haterius eques ro. ī Venere obire. Et quos nostra adnotauit ætas duo æque stris ordinis ī eodē Pātomimo Mythico tū forma præcellēte. Operosissima tamē securitas mortis ī. M. Ofilio Hylaro ab antiquis traditur comediarū histrionē: cum populo admodū placuisset natali die suo: cōiuiūq̄ haberet edita cēna calidā potionē ī pulcrario populo scit: simulq̄ personā eius diei acceptā intus coronā e capite suo ī eā transtulit: tali habitu rigens nullo sentiēte: donec accubantiū proximus tepescere portionē admoneret. Hęc foelicia exēpla: at cōtra miseriāz īnumera. L. domitius clarissime gētis apud masiliā uictus: cor finī captus ab eodē Cæsare ueneno potō propter tediū uitā: postq̄ biberat. omī opere ut uiueret anxius ē Inuenitur ī actis Foelcis Russei aurigā iam igne illata ī rogū eius unū e fauentibus iessisse sese. Friuolū dictū ne hoc gloriā artificis daretur: aduersis studiis copia odorū corruptū criminātibus. Cū ante nō multo. M. Lepidus nobilissimāz stirpis quē euenti anxietate diximus mortuū flāmāz ui erogo eiectus recōdi propter ardorē nō potuisset: iuxta sarmentis aliis nudus crematus est.

De sepultura.

Ca.

LIIII.

Pfū cremare apud romanos nō fuit ueteris īstituti. Terra cōdebantur. At postq̄ lōgins bellis obrutos erui cognouere: tūc īstitutū. et tū multifarie priscos seruare rit⁹. Sicut ī cornelia domo nemo añ syllā dictatōrē tradidisse cremat⁹. Idq̄ eū uoluisse ueritū talionē eruto. C. marii cadauere. Sepult⁹ intelligit quoquomō conditus. humatus uero humo contectus.

De ania uel de manibus uel de resurrectionē uerba gētiliū mania. Ca. LV.

P Oost sepulturā aliā atq̄ aliā manū ambages. Omnibus a suprema die eadē quā ante primū. Nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut ania q̄ ante natalem. Eadē. n. uanitas ī futurū etiā se propagat: & ī mortis quoq̄ tēpora ipsa sibi uita mētur. Alias īmortalitatē ania: alias trāsfignationē: alias sensum īferis dando: & manes colēdo: deūq̄ faciēdo: qui iā etiā homo esse desierit. Ceu ullo mō spirādo rō hōini a cæteris animalibus distet. Aut nō diuturniora ī uita multa reperiātur: q̄bus nemo similē diuinat īmortalitatē. Quod autē corpus animāz prosequitur materiā. Vbi cogitatio illi: quomō uisus: auditus: aut q̄ tāgit: q̄ usus eius: aut q̄ sine his bonū: Quā deīde sedes: quanta ue multitudinē rot sæculis aīarū uelut umbrarū Pueriliū ista delirāmētōrū. Auidāq̄ nūquā definere mortalitatis commenta sunt. Similis & de asseruandis corporibus hominū ac reuiuiscendis

promissa Democrito uanitas: qui nō reuixit ipse. Malig. ipsa demētia ē iterari uitā mortēq.
Quæ genitis quicq. unq. si in sublimi sensus anime manet: inter inferos umbræ. Peidit pro
fecto ista dulcedo credulitasq. præcipuū naturæ bonū mortē: ac duplicat obitus: si dolere
etiā post futuri æstimationē euenit. Etenī si dulce uiuere: cui potest esse uiuissē: At quāto
facilius certiusq. sibi quicq. credere: ac specimē securitatis antegēitali sumere. experimēto.

Quæ quis inuenerit in uita.

Ca.

LVI.

Onferaneū uidetur priusq. digrediamur a natura hominū idicare quæ cuiusq. sciē
tia a quocūq. iuenta sūt. Emerē ac uedere instituit Liber pater. Idē diadema regū isī
gne & triūphū iuenit. Ceres frumēta cū atea glāde. uelcerētur. Eadē molere & cōfi
tere ī attica italia & sicilia: ob id dea iudicata. Eadē prima leges dedit. ut alii putauere Rha
damachus. Litteras semper arbitror assyrias fuisse. Sed alii apud ægyptios a Mercurio ut
Gellius. Alii apud syros repertas uolūt. Vtq. ī graciā attulisse e phœnice Cadmū sexdecī
numero. A. B. C. D. E. G. I. L. M. N. O. P. R. S. T. V. Quibus troiano bello Palmedē adiecī
se quattuor hac figura

Toridē post cū Simonidē medicū.

Quarū omniū ius in nostris recognoscitur. Aristoteles decē & octo priscas fuisse a.

Et duas ab Epicharmo additas.

q. a Palamede mauult. Anticli

des in ægypto inuenisse quēdā nomine Menona tradit quindeci annis ante Phoroneū an
tiquissimū graciæ regē. Id monumētis approbare conatur. Ediuerso Epigeles apud babylo
nios septingentorū uiginti annorū obseruationes syderū cōstitilibus laterculis inscriptas dō
cet: grauis auctōr ī primis. Qui minimū Berofus & Critodemus quadringētorū octoginta
annorū. Ex quo apparet ætenuū litterarū usus: In laciū eas attulerūt pelasgi. Lateranias dō
mos cōstituerūt primi Euryalos & Hyperbios fratres athenis: antea specus erāt pro domib?
Gelio Doxius Celi filius lutei ædificiū iuentor placet: exēplo sūpro ab hirudinū nidis. Op
pidū Cecrops a se appellauit cicropiā: quæ nūc ē ars athenis. Aliqui argos a Phoroneo re
ge ante cōditū uolūt. Quidā & sycone. Aegyptii multo ante apud ipsos diospolin. Tegu
las iuenit Cinyra Agriopæ filius: & metalla teris: utrū quæ in isula cypro. Itē forcipē: mare
culū: uetē: incudē. Putcos Danaus ex ægypto aduectus ī graciā quæ uocabatur argidip
sion. Lapidiciās Cadin? thebis. Archeophrasius ī phœnice. Trafton muros. Tures ut Aristo
teles Cycopes. Phœnices ut Theophrast? Aegyptii textilia. Inficere lanas fordib? Lydi. Fu
sos ī lanificio Closter fili? Arachnæ. Linū & retia arachnæ. Fulloniā artē nitias megarensis. Su
trinā Boetius. Medicinā ægyptii apud ipsos uolūt repertā. Alii p Arabū Babylonis & Apol
linis filiū. Hæbariā & medicamētariā a Chirone Saturni & Phylliræ filio. Aes cōflare & tē
perare Aristoteles Lydū scytē mōstrasse. Theophrastus Delā Phrygē putat. Aerariā fabricā
alii Chalybas: alii Cyclopes. Ferū Hesiodus ī cretæis qui uocati sūt Daŷyli Idæi. Argētū in
uenit Eristhonius atheniēsis: ut alii Ceacus. Auri metalla & cōstatūrā Cadmus phœnix ad
pangeū montē. Ut alii Thoas & Eaclis ī panchaia aut Sol oceani filius: cui Gellius: medici
næ quocq. iuetionē ex melle assignat. Plūbū ex cassiteride isula primus apportauit Midacri
rus. Fabricā ferreā iuenerē Cyclopes. Figulinas Chorebus atheniēsis. In iis orbē Anacharsis
scythas: ut alii Hypbeos corinthius. Fabricā materiātū. Dedalus: & ī ea ferrā: alciā: ppēdicū
lū: terebrā glutinū: ichthyocollā: Normā: fornicē aut & libellā & tornū & clauē Theodorus
samius. Mēsuras & pōdera Phidon argiuius: aut Palemedes ut mauult Gellius. Ignē & filice
Pyrodes. Cilicis filius. At eundē asseruare ī serula Prometheus. Vehiculū cū quattuor ro
tis Phryges: Mercaturas pœni. Culturas uitū & arborū Eumolphus atheniēsis. Vniū aqua
misceri Staphilus Sithenī filius. Olcū & trapetas Aristeus atheniēsis. Idē mella. Bouē & aga
trū Briges atheniēsis: ut alii Triptolem? Regiā ciuitatē ægyptii. Populārē artici. Post The
seū tyrantū primus fuit Phalaris agrigēti. Seruitiū iuenerē lacedæmonii. Iudiciū capitiū in
agriopago primū actū ē. Præliū afri cōtra ægyptios primi fecere fustibus quos uocāt pha
lāgas. Clipeos iuenerūt prætus & Acritus inter se bellātes: siue Chalchus Athamatis filius
Loricā Mydias messeniū. Galeā: gladiū: hastā lacedæmonii. Ocreas & cristas Cares. Arcū
& sagittā Scythen louis filiū. Alij sagittas perfen perfei filiū inuenisse. Læcas ætos. Iaculum
cū amēto ferūt inuenisse Aetolū Martis filiū. Hastas uelitares Tyrrhenū pilūq. pēthefileā
amazonēscūrim. piseū uenabula. Et ī tormētis scorpionē Cretas. Catapulā syros. phœni
casbalistā & fundā. Aeneā tubā piseū Tyrrhenū. Testudines Artemonē clazomenū. Equū
qui nūc aries appellatur ī muralibus machinis Apeū ad troiā. Equo uehi Bellorophontem

LIBER.

Frenos & strata equorū peletoniū . pugnare ex equo thessalos: q̄ cētauri appellati sūt: ha-
bitātes secūdū peliū montē. Bigas primū iūxit phrygū. natio. Quadrigas Erichonius. ordi-
nē exercitus: signi dationē: thessaras: uigilias iuenit palamedes troiano bello. Specularē si-
gnificationē eodē bello. Sinō. Inducias Lycaō. Fœdera Theseus: Auguria ex auihus Caras
a quo caria appellata. Adiecit ex ceteris aialibus Orpheus. Aruspiciū Delphus. Ignispicia
Amphiarus. Auspicia auiū Tyresias thebanus. Interpretationē ostētorū & sōiorū Amphy-
tyō. Astrologiā Atlas Libyæ filius: ut alii ægyptii ut alii assyrii. Spherā i cāmilesius Anaxi-
māder. Vētorū rōem Aeolus Hellenis filius. Musicā Amphion. Fistolā pan. Monaulū Mer-
curius. Obliquā tibiā Mydas i phrygia Geminas tibiās Marsias. In eadē gēte lydios modū
los Amphion. Dorios Thamyas thrax. phrygios Marsias phryx. Citharā Amphio: ut Alii
Orpheus: ut alii Linus: Septē cordis additis Terpāder. Octauā Simonides addidit. Nonam
Timotheus. Cithara sine uoce cecinit Thamis prius. Cū cātu Amphio: ut alii Lin. citha-
ra edita carmīa pposuit terpāder. Cū tibiis canere uoce Troezen. Dardan. istituit. saltatio
uē armatā Curetes docuere phrythyce phryrh. utrāq̄ i creta. uel i heroica pythio oraculo
debent. De poematū origie magna quæstio ē. Ante troianū bellū pbatur fuisse. plaicā ora-
tionē cōdere pherecides Syrius istituit tēpore Cyri regis. Historiā Cadmus milesius. Lu-
dos gymnicos i arcadia Lycaō. Funebres Acastus i iolcho. post eū Theseus i isthmo. Her-
cules olympicæ athleticæ. pythus pilē lusoriā. Gyges lydius picturā i ægypto. In græcia uero
pyrrhus Dedali cognatus ut aristoteli placet: ut theophrasto polignotas atheniēsis. Nauē
primus i græciā ex egypto Danaus aduexit. Ante ratibus nauigabat i uētis i mari rubro iter
i fūlas a rege Egrytra. Reperiūt q̄ mysos & troiāos priores excogitasse i hellespōto putent
cū trāfirēt aduersus thracas. Etā nūc i britāico oceano uiles corio circūfuta fiūt. In nilo
ex papyro & scirpo & arūdine. Lōga naue lasonē primū nauigasse philostephanus auctōr ē
egeas parrhalū. Ctheas Samyrā. Saphanus Semiramī. Archimachus Aegæonē. Biremem
Damasthenes erythreos fecisse. triremē Thucydides Amoclen corithiū. Quadriremē Ari-
stoteles carthaginēses. Quiqueremē istituit Nefichthon salaminus. Sex ordinū Senazo-
ras syracusius. Ab ea ad deciremē Nefigitō. Alexadrū magnū ferūt istituisse ad duodecim
ordies. philostephanus ptolemæū Soterē ad q̄ndeci. Demetriū Antigōi ad. xxx. ptolemæū
philadelphū ad. xl. ad ptolemæū philopatorē q̄ Triphō cognominatus est ad. l. Onerariam
Hipp. tyri. uenit. Lēbū cyrenēses. Cymbā phœnices. Celocē rhodi. Cercirā cyprii. Syderū
obseruationē i nauigādo phœnices. Remū copa latitudinē eius plata. Vela Icarus. Malū &
antēnā Dedalus. Hippagum salaminii: aut ut pericles atheniēses. Teas lōgas taffi. Antea
ex proa tantū & puppi pugnabatur. Rostra addidit piseus Tyrreni anchorā. Eupalamius
eandem bidente. Anacharsis harpagonas. Et manus perides atheniēsis: Adminicula gu-
bernandi Typhis. Classe princeps depugnauit Minos. Animal occidit primus Hiperbius
Martis filius. Prometheus bouem. In quo prim. gentū cōsensus. Ca. LVII.

g Entium cōsensus tacitus primus oīum cōspirauit ut ionū litteris uterentur.

De litteris antiquis.

Ca.

LVIII.

Eteres græcas fuisse eadem pene quæ nunc latinæ inditio erit delphica tabula an-
u qui æris: quæ est hodie in palatio dono principum Minerue dicata in bibliotheca cū
inscriptioe tali

Quando primum tonfores romæ.

Ca.

LIX.

f Equens genitū cōsensus in tonforibus fuit: sed romanis tradior. In italiam ex scia-
lia uenere post romā conditā anno quadrigentesimo quinquagesimo quarto: adducē
te. p. Ticinio Mena ut auctōrē Varro. Ante in tonfi fuere primus omnium radi quo
tidie instituit Africanus sequens Diuus Augustus cultris semper usus.

Quando primum horologia.

Ca.

LX.

t Ertius cōsensus fuit in horarum obseruatione iam hac rōne accedens. Quando &
a quo in græcia reperta diximus in secundo uolumine. Serius etiā hoc Romæ conti-
git. Duodecim tabulis ortus tantum & occasus nominatur. post aliquot ānos adie-
tus est & meridies accenso consulum id pronunciantē cum Curio inter rostra & argeorū
thesin profpexisset talem solem. Ac columna znea ad carcerem inclinato sydere supremam
pronunciauit. Sed hoc serenīs tantū diebus usq̄ ad primū puniū bellum princeps romāis
solarium horologium statuisse ante. xii. ānos quā cū pyrrho bellatum est ad ædem Quirini.

g

LIBER.

L. Papyrius Cursor cum ædem dedicaret a patre suo uotam a Fabio Vestali proditur. Sed neq[ue] facti horologii r[ati]onem uel artificis significat: nec unde translatum ē: aut apud quē scriptū id inuenerit. M. Varro primum statutū in publico secundū rostra in colūna tradit bello punico primo a. M. Valerio Messala consule catina capta in sicilia. Deportatum idē post xxx. annos quādē papyriano horologio traditur anno urbis quadringētesimo septuagesimo septimo. Nec congruebant ad horas eius lineæ, paruerūt tñ ei annis. xi. donec. Q. Marcius philippus qui cum L. Paulo fuit censor diligētius ordinatū iuxta posuit. Idq[ue] munus inter censoria opera gratissime est acceptum. Etiam tamen nubilo incerte fuere horæ usq[ue] ad pximū lustrū. Tunc Scipio Nasica collega Lenati primus aqua diuisit horas æq[ue] noctiū ac diēi. Idq[ue] horologiū sub tecto dicauit anno urbis. d. lxxxv. Tā diu po. ro. idiscreta lux fuit. Nunc reuertamur ad reliqua animalia: primūq[ue] terrestria.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. VIII.

De animalibus terrestribus. Elephantorum cōmēdatio: & de sensu eorū. Ca. I.

De reliqua transeamus animalia & primum terrestria. Maximum ē elephantas: proximūq[ue] humanis sensibus. Quippe intellectus illis sermonis patri. Et in primis obedientia officiorūq[ue] quæ didicere memoria. Amoris & gloriæ uoluptas: immo uero quæ etiam in homine rara probitas prudentia: æquitas Religio quoq[ue] syderum solisq[ue] ac lunæ ueneratio. Auctores sunt in mauritaniz saltibus ad quendam annē cui nomen est anulo nitescere luna noua greges eorum descendere: ibiq[ue] se purificantes solenniter aqua circū spargi: atq[ue] ita salutato sydere in siluas reuerti: uictulorū fatigatos præ se ferentes. Alienæ quoq[ue] regiōis itellectu creduntur maria transitori nō ante naues conscendere: q[uam] inuitati rectoris iureiurando de reditu. Visiq[ue] sunt fessi ægritudine: quādo & illas moles intestinat morbi: phæbas supini cælū iacentes: uelluti tellure precibus alligata. Nam quod ad docilitatē attinet. Regem adorant. Genua submittūt. Coronas porrigūt. Indicis arabici minores quos appellant nothos.

Quando primum iuncti. Ca. II.

Omne iuncti primum subire currū Pōpei magni africo triūpho. Quod prius idia uicta triūphāte libero patre memorat. Procilius negat potuisse popei triūpho iunctos egredi porta. Termanici Cæsaris munere gladiatorio quosdā icōditos motu edidere saltatū mō. Vulgare erat p[er] auras arma iacere nō auferētib[us] uentis: atq[ue] iter se gladiato-rios p[er]gressus edere: aut lasciuiente p[er]nicitate colludere. Postea & p[er] funes i celsere. Lecticas ē ferētes q[ui]terni singulas: puerperas imitantes plenissq[ue] hominū tricliniis accubitu: ire p[er] lectos ita libratīs uestigiis: ne q[ui]s potatū attigeret. De docilitate eorū. Ca. III.

Ertū ē unū tardioris ingenii i accipiēdis quæ tradebantur sepius castigatum uerberibus eadē illa medicantē noctu repertū. miq[ue] maxie & aduersus quidē funibus subire. Sed regredi magis utiq[ue] p[er]nis. Mutianus terpsul auctor ē aliquē ex iis & litte rarū ductus grecarū didicisse: solitūq[ue] præscribere eius liguæ uerbis. Ipse Egiō hæc scripsit: & spolia celtica dicauit. Itq[ue] se uidente puteolis cū aduecti de naue egredi cogerētur: ter ritos spacio p[er]cul p[er]itis a continēte porrecti: ut se se lōginq[ui]tatis æstimationē fallerent: auctos retrosus isse. prædā ipsi in se expēdādā sciunt solā esse i armis suis: quæ luba cornua appellat. Herodorus tātō antiq[ui]or & p[er]fuerit melius dētes. Quā obrē deciduos casu aliquo uel fenestra defodiūt. Hoc solū cbur ē Cetez & i iis quoq[ue] q[uod] corpus itexit uilitas ossa. Quāq[ue] nup ossa ē i laminas secari cōpere penuria. Et enī rara ap[er]tudo iā dētiū p[er]terq[ue] ex idia reperit. Cetez i nostro orbescere luxuriæ. Dētiū cādore itelligit i uera. Circa hos belli cura summa. Alteris mucroni p[er]cuti ne sit præ his hebes: alterius operario usu fodunt radices. Impellunt moles circū: nūq[ue] a uenātibus primos cōstituūt: q[ui]bus sūt minimi ne tanti prælium putetur. postea fessi impactos arbori frangunt: prædāq[ue] se redimunt.

De clāmētis eorū: & q[uod] picula sua itelligāt: & de tigridis truculētia. Ca. IIII.

Itū in plerisq[ue] animalib[us] scire quare perantur. Sed & p[er] cuncta q[uod] caueāt. Elephas homine obno forte in solitudine & simpliciter oberrante clāmēs placidūq[ue] etiam dē mōstrare uia traditur. Idē uestigio hoīs aī aduerso priusq[ue] hoīe itremiscere isidiæ

metu. Subsistere ab olfactu. Circūspectare. Iras p̄sare. Nec calcare: sed certum p̄ximo trade
re. illū seq̄ nēti nūcio similisq̄ ad extremū. Nunc agmen circūagi: & reuerti aciēq̄ dirigi.
Adeo oīum odori durare uirus illud maiore ex parte ne nudorum quidē pedū Sic & tigris
Et feris ceteris truculēta: atq̄ ipsa elephanti quoq̄ sp̄nēs uestigia. Hōie uiso trāsferre di
citur p̄tinus catulos. Quo nā modo agnito? ubi ante cōsecto illo quē timet? Etenī tales fili
uas minime frequētari certū ē. Sane mirantus ipsā uestigiū raritatē. Sed unde sciūt timēdos
esse? imo uero cur uel sepius cōspectū pauant: tāto uirib⁹ magnitudie uelocitate p̄statio
res. Nimirū hęc ex natura rege potētia ei⁹ fauissimas ferarū maxiasq̄ q̄ nūq̄ uidissent: qd̄ de
beat timere & statū itelligere cursit timēdū. De itellektu & memoria eorū. Ca. V.

Elephanti gregatim semp̄ ingrediuntur. Ducit agmē maxīus natu. Cogit atate p̄xi
mus Amnē trāsiri minimos p̄mittūt: ne maioz īgressu atterēre alueum crescāt
gurgitis altitudo. Antipater auctor ē duos Antiocho regi ī bellicis usibus celebres
etiā cognominib⁹ fuisse. Etenī nouere ea. Certē caro cū impatorū noīa ānalibus describē
ret: eū qui fortissimē, p̄cliatuū esset in punica acie Sutrū tradidit uocatū: altero dēte mut
lato. Antiocho uadū fluminis exp̄ienti renuit Ajax: alioḡn dux agminis sēper. Tum pro
nuntiātū eius fore p̄ncipatū q̄ trānsisset: ausumq̄ pat̄oculū. Ob id phaleris argenteis quo
maxime gaudent: & reliquo oī primatu donauit. Ille qui notabat iēdia mortē ignominie
p̄tulit. Mirus nāq̄ pudor ē. Victusq̄ uocē fugit uiridis. Terrā ac uerbenas portigit. Pu
dore nunq̄ nisi ī abdito coeūt. Mas q̄nquēnis: fēmina decēnis. Inīfaut biēnio: q̄nis ut ferūt
cuiusq̄ anni diebus: nec amplius. Sexto p̄fundunt amne nō āte reduces ad agmē. Nec adul
teria nouere. Nullaue p̄p̄ fēminas inter se p̄clia: ceteris animalibus p̄ncipalia. Nec q̄a de
sit illis amoris uis. Nāq̄ tradit unus amasse quādā ī aegypto corollas uēdētē. Ac ne q̄s uul
garitē electam putet: miretur gratā Aristophani celeberrimo in arte grāmatica. Alius me
nadrū syracusanū īcipientis iuuentē: ī exercitu Ptolemāi desiderū eius quotiens nō uide
rēt media testatus Et unguētariā quādā delectā luba tradit. Omnīū amoris fūere argumē
ta gaudiū āsp̄ctu blāditiāq̄ in cōditā: stipes q̄s populus dedisset seruātē & ī sinū effusē
Nec mirū esse amorē quibus sit memoria. Idē namq̄ tradit agnitū ī fenestā multos post an
nos qui rēctor ī iuuetā fuisse. Idē diuinationē quādā iusticiā. Cū boccus rex. xxx. elephā
tos totidem in quos sēuire instituerat stipitibus alligatos obiecit: p̄cufantibus inter
eos qui lacerarent. nō potuisse effici ut crudelitatis alienē ministerio fungeretur.

Quando primum in italia.

Ca.

VI.

Elephantes italia primū uidit pyrrhi regis bello. Et boues lucas appellauit in lucanis
e uisō āno urbis quadrigētesimo septuagesimo secūdo. Roma autē in triūpho septē
annis ad sup̄iorē numerū additis. Eadē plurimos anno q̄ngētesimo secūdo uictō
ria. L. Metelli p̄tifficis in sicilia de poenis captos. Cxlii. fuere trācti ratibus: quas doliorū
cōsertis ordinibus īposuerant. Verius eos pugnasse ī cyro: interfectosq̄ iaculis tradit pe
nuria cōsiliū. Quoniā neq̄ ali placuisset: neq̄ donari regibus. L. Piso īductos dūtaxat ī cy
cū: atq̄ ut p̄tēptus eorū īnresceret ab operariis hastas p̄p̄ilatas habentibus: p̄ cyrū totū
actos. Nec qd̄ de iis factū sit auctores explicāt: q̄ nō putāt īterfectos.

Pugnā eorum.

Ca.

VII.

Lata est unius ē Romanis dimicatio aduersus elephātum. Cū Hānibal captiuos no
stros dimicare inter se coegisset. Namq̄ unū qui superat obiecit elephanto: & illū
dimitti p̄ctus si īteremisset. Solus ergo ī harena cōgressus magno p̄enorū dolore
confecit. Hānibal cum famā eius dimicationis cōtemptū allaturam beluis intelligeret: equi
res misit qui abeuntē interficerē. Promuscidē eorū facillime amputari Pyrrhi p̄cliorum
exp̄imētis patuit. Romæ pugnasse Fenestella tradit primū omnium in cyro Claudī Pul
chri aedilitate curuli. M. Antonio. A. Posthumo cons. anno urbis sexcentesimo q̄nquagesi
mo quinto. Itē post annos. xx. Luculorū aedilitate curuli aduersus tauros. Pōpei quoq̄ al
tero consulatu dedicatione tēpli Veneris uicticis pugnauere in cyro. xx. aut ut quidā tra
dunt. xvii. Getulis ex aduerso iaculantibus mirabili unius dimicatione: qui peditus cōfosa
sis rep̄sit genibus ī cateruas: arepta sēutā iaciēs ī sublime: quē decidentia uolubilitate spe
ctantibus uoluptati erant: q̄n orbē circūacta: uelut arte nō furore belux iacerentur Magnū
& in altero miraculum fuit uno īctu occiso. Pilum sub oculo adactū in uitalia capitis uene
rat. Vniuersi eruptionē tētauerē nō sine uexatione populi circūdātis claustris fereis. Qua
g ii

LIBER.

de cā Cēsari dictator postea simile spectaculū editurus euripis harenā circūdedit: quos Nero princeps sustulit equiti loca addens. Sed Pōpeani amissa fugæ spe misericordiā uulgi inenarrabili habitu quæratēs supplicauere quadā sese lamētatione cōplorantes: tanto populi dolore, ut oblitū impatoris ac munificētiæ honorisue exquisitē flens uniuersus cōsurgeret: dirasq; Pōpeio quas ille mox luit pœnas ipræcaret. Pugna uere & Cēsari dictatori tōrtio cōsulatu eius. xx. contra pedites quingētos. Iterūq; toridē turtiti cū sexagenis ppugna toribus codē quo priores numero peditū: & pari equitū e diuerso dimicātē. Postea singulis principibus Claudio & Neroni in cōsumatiōe gladiatorū ipsius animalis tāta narratur clemētia cōtra minus ualidas ut i grege pecudū cōcurrētia manu dimoueat: ne qd obterat in prudēs. Nec nisi lacesciti nocant ideoq; gregati sēper ambulent. Minime ex omnibus soli uagi. Equitatu circūuecti in firmos aut fēssos uulneratos ue i mediū agmē recipiūt: ac uelut ipio aut rōe p uices subeūt. Capti celerrime mitificāt ordi fūco.

Quomodo capiantur.

Ca. VIII.
Apiūt aut i india unū ex domitis agēte redōre. q deprehēssū solitariū abactū ue a grege uerberat ferro. Quo fatigato trāscendit i eū: nec secus ac priorē regit Africa foucis capite inq; dereātē aliquo pūnus cæteri cogerūt ramos: moles deuoluūt: ageres cōstruūt: omiq; ui conāt extrahere. Antea domitādī gratia regis eqtatu cōgebāt i cōuallē manufactā: & lōgo tractu fallacē. Cuius ielusus ripis fossisq; fame domabāt. Argumētū erat ramus hōie porrigētē clemētē acceptus. Nūc dētiū cā. Pedes eorū iaculātur aliōq; molliissimos. Troglodytæ cōtermīni æthiopiz qui hoc solo uenatu alunt arboris pprietas itineri eorū cōscēdūt. Inde totius agminis nouissimū speculati extremas i clunes defiliunt. Leua apprehēditur cauda. Pedes stipāt i sinistro fœmore. Ita pedēs alterū politē dextra cādūt: ac pacuta bipēni hoc crute tardato pfugiēs alterius poplitis neruos ferit: cūcta præcelexi pnicitate peragēs. Alii tuciore genere: sed magis fallaci intētōs i gētes arcus de figūt hūmī lōgius. Hos picipui uitibus iuuenes pūnēt. Alii cōnixi pari cōatu tēdūt: ac ptercūtib; sagittarū uenabula i figūt: mox sāguinis uestigiis sequit. Elephātōz generis fœminā multo puidiores.

Quomodo domantur.

Ca. IX.
Omātur aut rabidi fame & uerberibus: elephantis aliis admotis qui tumultuantem cathenis coercent. Alias circa coitus maxime efferātur. Et stabula indorū dentibus sternunt. Qua pp arcet eos coitu fœminarūq; penuria sepant quæ haut alio modo q armētōrū hēnt. Domiti militāt. Et turtē armatorū in hostes ferunt magnaq; ex parte orientis bella cōficiūt. Prosterunt acies: pterūt armatos. Idē minimo suis fridore terrēt. uulneratq; & territi retro sēp cedūt. haud mīore priū suag; pnicie. Indicū afri pauēt nec cōtueri audent. nā & maior idicis magnitudo ē. De pte eorū & reliqua natura.

Ca. X.

Ecce annis gestare in utero uulgus existimat. Aristoteles biennio: nec amplius quā singulos semel gignere: pluresq; uiuere ducentis annis: & quosdā trecentis. Iuuenta eorum selagesimo incipit. Gaudent annibus maxime & circa fluuios uagantur cum alioquin nare propter magnitudinē corporis non possit. Idem frigoris i paciētēs. Maximū hoc malū: iflationemq; & pfluuium alui: nec alia morborū genera sentiunt. Olei potu ita quæ corpori eorum inhæserant decidere inuenio. A sudore autē facilius adhærescere. Et terram edisse iis tabificum est: nisi sapius mandant. Deuorant autē & lapides. Trunq; eos quidem gratissimo in cibatu. habent. Palmas excelsiores fronte prosternunt. Ac ita iacuum assunt fructum. Mandunt ore. Spirant & bibunt: odoranturq; haud improprie appellata manu. Animalium maxime odore murē: & si pabulum in præsepio positum attingi ab eo uidere: fastidiunt. Cruciatum in potu maximū sentiunt haustā hirundine: quā sāguis fugā uulgo cepisse appellari aduerto. Hæc ubi in ipso animæ canali se fixit: intolerādō afficit dolore. Durissimum dorso tergus Ventres molles. Setarum nullum regumētum: ne in cauda quidem præsidium abigendo tedio muscarum Nāq; id tāta uastitas sentit. Sed cancellata tutis & inuitans id genus animalium odore. Ergo cum extenti recepere examia arctais in rugas repente cancellis cōprehensas enecant. Hoc iis pro cauda: pro iuba: pro uila lo est. Dentibus ingens præcium. Et deorum simulachris laudatissima ex iis materia. Inuenit luxuria cōmendationem: & aliam expetit in callo manus uini saporis haud alia de causa credo quā quia ipsum ebur sibi mandere uidetur Magnitudo dentium uidetur quidem in templis præcipua. Sed tamen in extremis africa q; confinis æthiopiz est. positū uicē i domo.

ciliis præbere. Sepeſq; i iis & pecorū ſtabulis palos elephantorum dentibus fieri Polybius tradit auctore Gauluſa Regulo.

Vbi naſcantur: Et de diſcordia eorum & draconum. Ca. XI.

Lephanes fert africa ultra ſyrticas ſolitudines: & in mauritania. Ferūt æthiopes & troglodytæ ut dictū eſt. Sed maximos idia bellantesq; cum his ppetua diſcordia dracones tantæ magnitudinis ut & ipſos circumflexu facili ambiāt: nexuq; nodi pſtrin-
gant. Cōmoritura dimicatio uiſuſq; coruēs complexum elidit pondere.

De ſolertia animalium. Ca. XII.

m Ira aioliū pro ſe cuiq; p̄cipua ſolertia ē ut iis una ſcandēdī i tantam altitudinē diffi-
cultas. Draco itaq; iter ad pabula ſpeculatur. Ab excella ſe arbore iniicit. Scit ille ipa-
rē ſibi luſtarū cōtra nexus. Itaq; arborū aut rupiū attritū q̄rit. Cauent hoc dracones: ob idq;
greſſus primū alligant cauda. Reſoluūt illi nodos manu. At hi in ipſa nare caput cōdūt: pa-
riterq; ſpiritu p̄cludunt: & molliſſimas lancinant partes. Iidem obuii deſphenſi in aduerſos
erigunt ſe: oculoſq; maxime petunt. Ita fit ut plerūq; cæci ac fame & mæoris tabe cōfecti
reperiantur. Quā quis aliā tantæ diſcordiæ cauſam attulerit: niſi naturæ ſpectaculū ſibi ac
paria cōponentis. Eſt & alia dimicationis huius fama. Elephantis frigidiffimū eſſe ſanguinē
ob id aſtu torrente p̄cipue a draconibus expeti. Quāobrem in amnes meſſos inſidiari bibē-
tibus: artatiſq; illigata manu in aurē morſū deſigere. Quoniā is tantum locus defendi non
poſſit manu. Dracones eſſe tantos ut totū ſanguinē capiant. Itaq; elephantos ab iis ebibi: ſic
catolq; cōcidere: & dracones inebriatos opprimi cōmoriq; De draconib⁹. Ca. XIII.

Enerat dracones æthiopia idicis pares uigenū cubitoꝝ. Id mō mirū unde criſtatos
g Iuba crediderit. Aſachei uocat æthiopes: apud quos maxie naſcāt. Narraſ i mariti-
mis eorū q̄ternosq; noſq; iter ſe cratiū mō i plexos erectis capitib⁹ uelificātes ad me-
liora pabula arabia uchi fluctibus. De ſerpētib⁹ maximis & bois. Ca. XIII.

Egaſthenes ſcribit i india ſerpentes in tantam magnitudinē adoleſcere: ut ſolidos
m hauriāt ceruos tauroſq; Metrodorus circa rhidacū amnē in ponto ut ſuperuolātes
quis alte p̄niciterq; alites hauſtu raptas abſorbeant. Nota eſt in punicis bellis ad flu-
mē bagradā a regulo impatore balisſtis tormētisq; ut oppidū aliquot expugnata ſerpēs. cxx
pedū longitudinis. Pellis eius maxillæ uſq; ad bellū numantinū durauere tomæ in templo.
Faciunt his fidem in italia appellatæ boæ i tantā magnitudinē exētes ut Diuo Claudio p̄i-
cipe occiſæ i uaticano ſolidis in aluo ſpectatus ſit infans. Aluntur primo bubuli lactis ſue-
co. Vnde nomē traxere. Cæterorū animalium quæ modo cōuecta undiq; italie frigere ſæ-
pius: formas nihil attinet ſerupuloſe reſerre.

De ſcythicis animalibus & ſeptentrionalibus. Ca. XV.

Auaciſſima ſcythia gignit iopia fructuū. Pauca contermia illi germania. Inſignia tñ
p bouū ferarū genera: iubatos biſontes: excellentiq; & ui & uelocitate uiros: quibus
ſperitum uulguſ buballoꝝ nomē imponit: cū id gignat africa uituli potius cerui-
ce quadā ſimilitudine. Septentrio fert & equorū greges ferorū: ſicut aſinorū aſia & africa.
Præterea alcē ni proceritas auriū & ceruicis diſtinguat: iumento ſimilē. Item natā i ſcadinā-
uia inſula: nec unq; uiſam i hoc orbe: multis tamē narratā machlin haud diſſimilē illis & nul-
lo ſuffraginū flexu. Ideoq; nō cubātem & accliuē arbori in ſomno: eaq; incifa ad inſidias ca-
pi. Alias uelocitatis memoratæ. Labrarū ei ſuperius p̄grandæ: ob id retrograditur in paſcē-
do: ne priorā cēdens inuoluatur. Tradunt in mœſia feram quæ bonafuſ uocetur equia iu-
ba: cætera tauro ſimilē: cornib⁹ ita ſe inflexis ut nō ſint utilia pugnæ. Quapp fuga ſibi auſi
liari: redentē ea ſimū interdum & triū iugerū longitudine cuius p̄ctus ſequētes ut ignis
aliquis comburat. Mirum pardos pantheras leones & ſimilia condito in corporis uaginas
unguiū inuicrone ne refringantur hebetenturq; ingredi: auerſiſq; faculis currere: nec niſi
appetendo prætereſſe. De leonibus. Ca. XVI.

Eoni p̄cipua generofitas: tunc cū colla armoſq; ueſtiunt iubæ. Id. n. ætate cōrigit
l e leone cōcepris. Quos uero pardi generauere ſemper inſigni hoc carēt. Simili mo-
do fœminæ. Magna iis libido coitus: & ob hoc maribus ira. Africa hæc maxime ſpe-
ctat inopia aquarū ad paucos amnes cōgregātibus ſe feris. Ideo multiſormes ibi animalium
partus: uariæ fœminis cuiuſq; generis mares aut ui aut uoluntate miſcente. Vnde etiā uul-
gare græciæ dictum ſemper aliquid noui affricam afferre. Odore adultera pardi coitum ſen-
g iii

2° Arist. tot ac
inta & alib
scripsit
1. volumina de
alib Arist.

rit i adulteria leo: totaq; ui cōsurgit i pēnam. Ideirco aut culpa flumine abluicir: aut lon
gius comitatur. Semel autē edi partū lacerato unguū acie utero i enixu uulguū credidisse
uideo. Aristoteles diuersa tradit: uir quē i iis magna secutus in parte prafādū reor. Alex
adro magno rege istānato cupidine animalium naturās noscēdi delegatq; cōmēdatiōe
Aristoteli sūmo i omī sciētia uiro: aliquot milia hoīum i totius asiæ grāciæq; tractu parere
iula oīum quos uenatus aucupia piscatūq; alebāt. Quibusq; uiuaria: armēta: alucaria: pi
scina: auiana i cura erāt: ne quid usq; gētium ignoraretur ab eo quos percōtādō. I. ferme uo
lūmīa illa praelara de aialibus condidit. Quæ a me collecta in arētum cum iis quæ ignora
uerat: quæso ut legentes boni cōsulant i uniuersis rerum naturæ operibus medioc; claris
simi regū oīum desiderio cura nostra breuiter peregrinantes. Is ergo tradit leonem primo
fœtu parere qnq; catulos: ac p annos singulos uno minus: ab uno sterilefcere. Inso rmes
minimasq; carnes magnitudine mustellarū esse initio. Semestres uix ingredi posse: nec nisi
bimestres moueri. In europa autē inter achelou tantum & nesum amnes leones esse: sed iō
ge uiribus prestāntiores iis quos africa aut syria gignant. Leonum duo genera cōpactile &
breue crispioribus iubis. Hos pauidiores esse quā longo simplici uillo: eos cōreptores
uulnerum. Vrinam mares: crure sublato reddere ut canes. Grauem odorē: nec minus hali
tum: Raros in potu: Vesci alternis diebus. A saturitate iterim triduo cibis carere. Quæ pos
sint in mandendo solida deuorare: nec capiente aluo coniectis in fauces unguibus extrahe
re: ut si fugiendū sit nō in facietatē abeat. Vitam iis longam docet argumento q; pleriq; de
tibus defecti reperiantur. Polybius Aemiliani comes in senectā hominē appeti ab iis refert.
Quoniā ad persequendas feras uires nō suppetant. Tunc obsidere africa urbes: eaq; de cā
crucifixos uidisse se cum Scipidē: quia ceteri metu pœnæ similis absterretur eadē noxa.
Leoni tantū ex feris clementia i supplices prostratis parit & ubi sæuit in uiros prius q; i
minas fremit: infantes nō nisi in magna fame. Credit bibya intellectum puenire ad eos pre
cum. Captiuā certe getulicā reducē audiui multorū in siluis imperum a se mitigatū alloq;
ausa se dicere fœminā pfugā infirmam supplicem animalis oīum generosissimi: ceterisq; i
perantis: indignam eius gloria prædam. Varia circa hæc opinio ex ingenio cuiusq; uel casu
mulceri alloquiis feras. Quippe iam serpentes extrhai cantu cogiq; in pœnā. Verum falsū
ue sit uita decreuerit. Leonum animi index cauda: sicut & equorū aures. Nāq; & has notas
generosissimo cuiq; natura tribuit. Immota ergo placido clemens blādentiq; similis: quod
rarū est. Crebriore enī iracundia eius in principio terra uerberatur. Incremento terga: ceu
quodam incitamento flagellantur. Vis sumā in pectore. Ex omni uulnere siue ungue ipres
so siue dente ater profuit sanguis. Idem fatiati innoxii sunt. Generositas maxime in pericu
lis deprehenditur: nō in illo tātūmodo q; spernēs tæla diu se terrore solo tuerur: aut uelut
cogi testatur. Cogiturq; nō tām periculo coactus: sed tām amentia iratus. Illa nobillior ani
mi significatio quālibet magna canū & uenantiū urgente ui contempti restitūq; cedit i cā
pis: & ubi uideri potest. Idem ubi uirgultas silualq; penetrauerit accerimo cursu fertur: ue
lut deputans absconsonē turpitudine. Dum sequitur: insilit saltu quo in fuga utitur. Vul
neratus obseruatione mira percussorē nouit. Et in quātalibet multitudine appetit. Eū ue
ro qui tæla qdem miserit: sed tamē nō uulnerauerit correptum raptatūq; sternit: nec uulne
rat. Cū procatulis fœta dimicat: oculorū aciem traditur de figere in terrā: ne uenabula ex
pauescat. Ceterū dolis carent & suspitione. Nec limus intuetur oculis: aspiciq; simili modo
nolunt. Creditū ē a moriēte humū morderi: lachrymāq; lœcto dari. Adq; hoc tale: tām sœuū
anīal rotarū orbes circūacti: currusq; inanes: Et gallinaceorū cristæ catulq; etiā magis ter
rent: seu maximi ignes. Aegritudinē fastidii tantū sentit: i quamedetur ei cōtumelia: in ra
biē agente annexarū lasciuia simiarū. Gustatus deinde sanguis in remedio est. Leonū simul
pugnā pluriū romæ pīnceps dedit. Qu. sceuola. P. filius i curruli edilitate. Cētū aut iubato
rū prius oīum. L. sylla. Qui postea dictator fuit i p̄tura. Post eū Pōpē? magnus i cyro de
ac i iis iubator. cccxv. Cæsar dictator quadrigētos. Capere eos ardui erat quōdā operis: fo
uesq; maxie. Pīcipatu claudii casus rōem docuit pudēdā pene talis feræ noiē: pastoris ge
tuli sago cōtra iēguētis ipetū obiecto. Quod spectaculū i harenā p̄tinus trāslatū ē: uix cre
dibili mō torpescere tāta illa feritate. Quis leui iniectu opto capite: ita ut deuiciat nō repu
gnās. Videlicet oīs ius cōstat i oculis. Quomīus mirū sit a Lyfimacho Alexandri iussu simul
iclusio stāgulatū leonē. Iugo subdidit eos. Primusq; romæ ad currū iunxit. M. Anto. & qui

2° timam.

2° capiam.

dē ciuili bello: cū demicatū eēt ī pharſaliciſ cāpiſ nō ſine oſtēto quodā tempore illo generoſoſ ſpirituſ iugū ſubire prodigio ſignificante. Nāq̃ ita ueſtuſ e cū Miina cytheride ſupra mōſtra ēt illarū calamitatū fuit. Priuſ aūq̃ hominū leonē manu tractare auſuſ: & oſtendat re māſuſ factū hāno e clarifiſimū poenorū tradit. Dānatuſq̃ illo argumēto: qm̃ nihil nō puaſuſ ruſ uir tā artificis īgeniū uidebat: & male credi libertaſ ei: cui ī tātū ceſſiſſet ēt feritaſ. Sunt uero & fortuita eorū quoq̃ clemētiā exēpla. Mentor Syracuſanuſ ī ſyria leonē obuio ſup pliciter uolūtate attōituſ pauore: cū refugietū undiq̃ fera oppōeret leiſ: & ueſtigia lāberet adulatū ſimiliſ aſaduertit ī pede eiſ tumorē uulnuſq̃: & extracto ſurculo liberauit. crucia tu Pictura caſū hūc reſtat Syracuſiſ. Simili mō Heliſ ſāmuſ natione in africā delatuſ na ue: iuxta littuſ cōſpecto leonē hiatū minaci arborē fuga petit Libero patre inuocato quo nā tū pēpiuſ uotoq̃ locuſ ē: cū ſpei nulluſ ē. Sed neq̃ profugienti cū potuiſſet fera īſtite rat: & procūbēſ ad arborē hiatu quo terruerat miſerationē quarebat. Oſ morſu ualidiorē adhaſerat dentibuſ: cruciabatq̃ iedia. Tū poēna in ipſiſ eiſ talis ſuſpectatē ac uelut mōtiſ pēibuſ orantēdū fortuitu fidēſ nō ēt cōtra. ferā. Multoq̃ diutū miraculo q̃ metu ceſ ſatū ēſt. Digreſſuſ tandē euellit pēbenti: & q̃ maxime opuſ ēt accomodanti. Tradūq̃ q̃ diu nauis ea in littore ſterit reſuſciſſe gratiā uenatuſ aggerēdo. Qua de cauſa Libero pati tēplū id ēſt ſaluatōiſ ſamō Heliſ ſacrari: quod ab eo factū grāci.

Leois gratia =
tudo.

toris templū Dionyſii appellauere. Miremur poſtea ueſtigia hoīum ītelligi a feris: cū etiā auxilia ab uno animalī ſperēt. Cur enī nō ad alia iereſ: aut unde medicas manuſ hominiſ ſciūt: niſi forte uiſ malorū etiā feras oīa experiri cogit. De pātheriſ. Ca. XVII.

Eque memorādū & de panthera tradit Demetriuſ phyſicuſ. Iacentē in media uia ho minis deſiderio repēte apperuiſſe patri cuiuſdā philiniſ aſſetatoris ſapientia: illum pauore cepiſſe egredi. Ferā uero circūuolutari nō dubie blādiētē ſeſe pſiſtētē mōre: q̃ ēt ī pāthera ītelligi poſſet. Forta erat: catuluſ pēul in foueā delapſiſ. Primū ergo mi rationi fui nō expaueſcere. Proximū ei curā ītendere: ſecutuſq̃ qua trahebat ueſtem unū ſgmū leni īneſtu: ut cām doloris ītellexit: ſimulq̃ ſalutiſ ſuē mercedē exemit catuloſ: caq̃ cū iis pſequentē uſq̃ extra ſolitudoſ deductuſ lata atq̃ geſtiētē: ut facile apperet gratiā referre: & nihil inuicē īputare: quod ēt ī hoīe rarū ē. Hāc fidē ēt Democrito aſſerūt: q̃ Tho antē in arcadia ſeruatū a dracone narrat. Eū nutrierat puer dilectū admodū. pauēſq̃ ſerpētiſ naturā & magnitudinē metuēſ ī ſolitudoſ tulerat. In quibuſ circūuento latronū īſiſ diis agnitoq̃ uoce ſubuenit. Nā q̃ de infantibuſ ferarū lacte nutritiſ cū eſſent expoſiti pro duntur ſicut de cōditoribuſ noſtriſ a lupa: magnitudinē fatorū accepta ferri equiuſ q̃ feras rū naturā arbitror. Panthera & tigris macularū uarietate ppe ſolē beſtiarū ſpectantē. Cate riſ unus ac ſuūſ cuiuſq̃ generiſ color ē. Leonū tantū in ſyria niger. Pantheriſ ī cādido bre ues macularū oculi. Ferū colore carū nire ſollicitari quadrupedeſ cūctāſ: ſed capitiſ tor ſuitate terreri. Quāobrē occultato eo reliq̃ſ dulcedine iuitatē corripit: Sunt qui tradunt in armo iis ſimilē lunā eſſe maculā creſcētē in orbēſ: & cauantē pari mō cornua. Nūc uas rias & pardos qui mareſ ſunt appellat in eo oī genere creberrimo ī africa ſyriaq̃. Quidam ab iis pantheraſ ſolo cādore diſcernunt: nec ad uelutiā diſſerentiā īueni. Senat uſcōſultū fuit uetuiſ: ne liceret africanāſ ī italiā aduehere Cōtra hēc tulit ad populū Cn. Aufidiuſ tribu nuſ plebiſ: permiſiſq̃ circēſiū gratiā īportare. Primuſ aūq̃ Scauruſ aſſilitate ſua. cl. uniuer ſaſ miſit. Deinde Pompe. magnuſ quadringētāſ decē. Diuſ Auguſtuſ quadrigētāſ uigin ti. Idē. Qu. Tuberoſe Fabio Maximo cōſ. iiii. nonaſ maii theatri Marcelliſ dedicatiōē tigrī priuſ oīum romāſ oſtēdit ī cauea māſuefactā. Diuſ uero claudiuſ ſimul quattuor.

De tigridiſ natura: & camelis: & camelopardaliſ: & quō pū uiaſ romāſ. Ca. XVIII.

Igrin hyrcani & indiſerūt aīal uelocitatiſ tremēdā: & maxie cognitā dū capiē. To tuſ eiſ ſeruiſ ſemp numeroſuſ ē ab īſidiatē rapiē equo q̃ maxime pñici: atq̃ ī re centē ſubinde tranſſerit. At ubi uacuū cubile repperit ſerua (maribuſ enī cura nō ē ſo bolis) ſeruiſ pſeceptoſ odore ueſtigianſ. Raptor appropinquātē fremitu abiicit unū ex catu liſ. Tollit illa morſu: & pondere ēt ocior adta remeat: iterū cōſequitur & ſubinde: donec in nauē regreſſo irrita ſeritaſ ſcruit in littore. Camelloſ iter armēta paſcit oriēſ: quoz duo ge nera baſtariā & arabia diſſerūt: q̃ illi bina hnt tubera ī dorſo hi ſingula: & in pētoſe alterū cui iebant. Dentū ſuperiore ordine ut boueſ carent in utroq̃ genere. Oēſ autē iumētōz in iis terris dorſo fungunt: atq̃ ēt equitatu in pſeiliſ. Velocitaſ iter equoſ. Sed ſua cuiq̃

LIBER.

mēſura: ſicuti uires. Nec ultra affuetū pcedit ſpatiū nec plus inſtituto onere recipit. Odiū aduerſus equos gerunt naturale. Siti & q̄triduo tolerāt. Implētur cū bibēdi occaſio eſt & i prāteritū & i futurū: obrutata cōculcatōe prius aqua: aliter potu nō gaudē: Viuūt quin quagenis ānis: quidā & cētenis. Vtrūq; rabiē & ipſi ſentiūt. Caſtrādi genus ēt fēminas quā bello prāparentur inuētū eſt. Fortiores ita ſiunt coitu negato. Horū aliqua ſimilitudo in duo tranſferē animalia Nabuna æthiopes uocāt: collo ſimilē equo: pedibus & cruribus bo- ui: camelo capite albis maculis rutilū colorē diſtinguētibus. Vnde appellata cameloparda- lis. Dictatoris Caſaris circēſibus ludis primū uīſa romā. Ex eo ſubide cernitur aſpectū ma- gis q̄ ſeritate cōſpicua. Quare ēt ouis ferā nomē inuenit. De Chao & cepho. Ca. XIX.

Ompei magni primū ludi oſtenderunt chaum: quē calliraphiū uocabant: effigie lu-
 p pi pardorum maculis. Idem ex æthiopia quas uocant cephos: quarū pedes poſterio-
 res pedibus humanis & cruribus: priores manibus fuere ſimiles. hoc animal poſtea
 roma non uidit. De Rhinocero. Ca. XX.

Idem ludis & rhinoceros unius in nare cornu qualis ſape uīſus. Alter hic genitus
 i hoſtis elephāto: cornu ad ſaxa limato prāparat ſe pugnā. In dimicatōe aliu maxie
 petēs. quā ſcit eſſe molliorē. Lōgitudo ei par. Crura multo breuiora. color buxeus.
 De Lyticibus: & ſpingibus: & crocutis: cercopithecis: iudicis bobus leucocutis: ea/
 le: tauris æthiopia: maticora: monocero: catoblepa: baſiliſco. Ca. XXI.

Yncas uulgo frequentes & ſpingas fulco pilo: māmīs in pectore geminis æthiopia
 generat: multaq; ana monſtro ſimilia. Penatos equos & cornibus armatos: quos pegafos uo-
 cant: Crocutas uelut ex cane luposq; conceptos omnia dentibus frangentes: protinuſq; de
 uorata conficiētes uentre. Cercopithecus nigris capitibus: pilo aſinino: & diſſimiles cæteriſ
 uoce. Indicos boues unicornes tricorneſq;. Leucocutā pernicioſiſſimam feram aſini fere
 magnitudine: cruribus ceruinis: collo cauda pectore leonis. capite melium: biſulca ungula
 ore ad nates uſq; reſciſſo: dentium locis oſſe perpetuo. Hanc feram humanas uoces: tradūt
 imitari. Apud eos & quæ uocatur Elae magnitudine equi fluuialis: cauda elephanti colore
 nigra uel ſulua. Maxillas apri: maiora cubitalibus cornua habēs mobilia: quæ alterna in pu-
 gna ſiſtit: uariatq; inſeſta: aut obliqua: ut cūq; ratio mōſtrauit. Sed atrociffimos habet tau-
 ros ſilueſtres maiores agreſtibus: uelocitate ante omnes: colore fuluos: oculis ceruleis: pilo
 in contrarium uerſo rictu ad aures dehifcente. Iuxta cornua mobilia. Tergoris ducit ſili-
 cis: omnē reſpuēs uulnus. Feras oēs uenāt. Ipſi nō aliter q̄ foueis capti feritate ſēper interit.
 Apud eodē naſci Cteſias ſcribit quā maticorā appellat triplici dētū ordie peſtinatī coeū-
 ti. Facie & auriculis hoīs: oculis glaucis: colore ſāguīneo: corpore leōis: cauda ſcorpionis: mō-
 ſpicula iſfigētē. Vocis ut ſi miſceat ſiſtulæ & tubæ cōcētus. Velocitatis magne: humāi corpo-
 ris uel p̄cipue appetētē. In ſidia & boues ſolidis ungulis: unicornes: & ferā noīe Aſin: hīnuli
 pelle: plurib; cādiorib; maculis ſacroꝝ Liberi patris. Orſei idi ſimias cādētes toto cor-
 pore uenāt. Aſperrimā aut ferā monocerotē: reliquo corpore equo ſimilē: capite ceruo: pe-
 dibus elephāto. cauda apri: mugitu graui: unocornu nigro media fronte cubitoꝝ duū emi-
 nēte. Hāc ferā uiuā negāt capi. Apud heſperios æthiopas ſōs ē nigris ut pleriq; exiſtiāuere
 nili caput. ut argumēta q̄ diximus ſuadēt. Iuxta hūc ferā appellat catoblepas modica alio-
 qn cæteriſq; mēbris iers: caput tātū p̄grauē ægre ferēs: id deiectū ſēp i terrā. Alias iternecio
 humani generis oīsbus: q̄ oculos eius uidere: conſeſti expirantibus. Eadē & baſiliſci ſerpētis
 ē uis. Cyrenaica hūc generat puincia. xii. nō amplius aut digytorū magnitudine. Candida
 in capite macula ut quodā diademate inſigni. Sibilo oēs fugat ſerpētes. Nec flexu multi-
 plici: nec ut reliq; corpus iſpellit: ſed cellus & erectus in medio ſcedēs. Necat frutices nō cō-
 tactas mō: ueꝝ & afflatas exurit herbas: rūpit ſaxa. Talis uis malo ē. creditū quōdā exequo
 occiſo haſta: & p̄ eā ſubeūte ui non equitē mō ſed equū quoq; abſūptū. Huic tali monſtro
 ſæpe. n. enectū ꝑcupiure reges uidere: muſtellarū uirū exitio ē: adeo naturā nihil placuit
 eſſe ſine pari. Interficiunt eos cauernis facile cognitis ſola tabe. Necāt illi ſimul odore. mo-
 riunturq; & naturā pugnā conficiunt. De lupis. Ca. XXII.

Ed i italia quoq; ut credit luporū uīſus ē noxiuſ. Vocēq; homini quem priores con-
 tēplentur adimere ad p̄ſens. Inertes hos paruofq; africa & ægyptus gignunt: aſpe-
 ros truceſq; frigidoꝝ plaga: Hoīes i lupos uerti: ruſūq; reſtitui ſibi falſum eſſe cō-
 fidenter exiſtimare debemus: aut credere oīa q̄ fabuloſa tot ſeculis cōperimus. Vnde tamē

ista uulgo infixa sit fama in tantū ut in maledictis nersipelles habebāt. indicabitur. Euātes inter auctores græciæ nō spretus tradit arcadas scribere ex gente. Aut ei cuiusdam forte familia electū ad itagium quoddā regionis eius duci uestitūq; in quercu suspensū tranare: atq; abire in deserta: etam figuratq; in lupum: & cum ceteris eiusdē generis congregari p annos nouē. Quo in tempore si hominele abire nuerit: reuerti ad idē itagium: & cu tranauere effigiē recipere ad pulcherrimū habitū addito nouē annorū senio. Addit quoq; Fabius eandem recipere uestem mirum est q̄ procedat græca credulitas. Nullam tam impudens mendacium est ut teste careat. Itaq; Copas qui olympionica scripsit narrat Dementū Parrhasiū in sacrificio quod archades loui lyceo humana etiā cū hostia faciebant: imolari pueri extra degustasse & i lupū se cōuertisse. Eū dē decio anno restitutū athleticæ restitisse in pugilatu: uictorēq; ria olympia reuersū. Quī & caudæ huius aialis credit uulgo inesse amatoriu uicto uirus exiguo in uillo: eunq; qui capiat abicere. Nec idē polere: nisi uiuētī directū. Dies q̄bus coeant toto anno nō amplius. xii. Eundē in fame uesci terra: Inter auguria ad dexterā cōmeātium præciso itinere si pleno id ore fecerit: nullū oīum præstantius. Sunt in eo genere qui ceruari uocantur: qualē e gallia in Pompe. magni harena spectatū diximus. Hic quis in fame mandetū si respexit obliuionē sibi surrepere aiunt: digressumq; quærere aliud.

De serpentibus.

Ca.

XXIII.

Vod ad serpentes attinet uulgatum est colores earū plerasq; terras habere in quas occultentur. In numerā esse genera. Cerasus corpore emineat cornicula sæpe quadrigemina: quorū motu reliquo corpore occultato sollicitent ad se aues. Geminū caput amphisbena: hoc est & ad caput & ad caudam tanq̄ parū esset uno ore fundi uenerum. Aliis squama esse: aliis picturas. Omnibus exitiale uirus. Iaculum ex arborum ramis uibrari. Nec pedibus pauēdas tātum serpentes: sed & missili uolare tormento. Colla aspidū intus nescere nullo itus remedio. præterq; si cōfestim partes cōtractæ amputent. Vnus huic tam pestifero animali sensus uel potius affectus est. Cōiuga ferme uagantur: nec nisi cum compare uita est. Itaq; alterutra interēpta incredibilis alteri ultionis cura persequitur interfectorem: unumq; cum in quolibet populi agmine noticia quanda infestat. Pertrumpit oēs difficultates. Permeat spacia: nec nisi annibus arceatur aut præceleri fuga. Non est faten: rerum natura largius mala aut remedia genuerit. Iam primū hebetes oculos huic malo dedit: eosq; non in fronte au ex aduerso cernere: sed in temporibus. ita excitatur sed pius auditu q̄ uisū.

De ichneumone.

Ca.

XXIII.

Abet deinde internetinū belum cum ichneumone. Notū est animal. hæc gloria maxime in eadem natum ægypto. Mergit se limo sæpius: siccataq; sole. Mox ubi pluribus eodem modo se coriis loricauit in dimicationem parit. In ea caudam attollēs itus irritos aduersus excipi: donec aliquo capite specularatus iunadat in fauces: nec hoc contentus aliud haud mitius debellat animal.

De crocodilo & hippopotamo.

Ca.

XXV.

Rocodilū habet nilus quadrupes: malū & terra pariter ac flumine infestum. Vnum hoc aial terrestre lingue usu caret. Vnū superiore mobili maxilia imprimat morsum alias terribile pestinatim stipate se detū serie. Magnitudine excedit plerūq; duo & deuiginti cubita. Parit oua quāta anseres: eaq; extra eū locū trāfferens semper incubat p̄di uinatione quadā ad quē sumo auctū eo anno egressurus est nilus. Nec aliud animal ex nūti originē in maiore crescit magnitudine. Et unguibus hic armatus est cōtra oēs itus cute ihuicta. Dies in terra agit: noctes aqua tēporis utrūq; ratione hunc saturū cibo pisciū: & semper esculento ore in littore sōno datum parua auiq; trochilos ibi uocatur reanum in italia: inuitat adhiādū pabuli sui gratia os primū eius ad fultim repugnās: mox dentes & in tus fauces: quoq; ad hāc. scabendi dulcedinē q̄ maxime hiātes. in qua uoluptate sōno p̄ssū conspicatus ichneumō per easdem fauces ut telum aliquod imissum erodit aluum. Similis crocodilo: sed minor etiā ichneumone est in nilo natus scicos: contra uenena præcipuū antidotum. Item ad inflammandam uirorum uenerem. Verum in crocodilo maior erat pestis: ut uno esset eius hoste natura contēta. Itaq; & delphini imeātes nilo quorū dorso tāquam ad hūc usum cultellata inest pēna abigētes eos p̄da: ac uelut in suo tantū amne regnantes alioq; ipares uiribus ipsi astu iterimūt. Callēt enī in hoc cūcta aialia: sciuntq; nō modo sua cōmoda: uerū & hostiū aduersa. Norūt sua tela: norūt occasiones: partesq; dissidentium in

LIBER.

bellis. In uentre mollis est: tenuisq; cutis crocodilo: ideo se ut territi imergunt delphini: sub euntq; aliu illa secant spina. Quin & genus hominum est huic belua aduersa in ipso nilo: & in interiore habitans. Temira ab insula in qua habitat appellata: Mensura eorum parua: sed presentia animi in hoc tantu uisu mira. Terribilis haec contra fugaces belua est: fugax contra sequentes. Sed aduersum ire soli hi audet. Quinetia flumini innata: dorsoq; equitatu mox do ipositi hiantibus resupino capite ad morsum addita in os claua dextra ac leua tenentes extremacius utrinq; ut frenis in terra agunt captiuos: ac uoce etia sola territos cogunt. euo mere recetia corpora ad sepultura. Itaq; ei uni insulae crocodili non adnata. Olfactuq; ei generis hominum ut psyllorum serpentes fugantur. Hebetes oculos hoc animal dicit habere i a qua extra accerrimi uisus. Quattuorq; menses hyemis inedia semper transmittere in specu. Quidam hoc unu quid uiuat crescere arbitrantur. Viuit autem longo tempore. Maior altitudine in eodem nilo belua hippopotamus edis. Ungulis binis quales bubus: dorso equi: & iuba: & hinc: rostro resimo: cauda torca: & detibus aprior uim uncis: sed minus noxiis. Tergoris ad scuta gale atq; impenetrabilis: praeterquam si humore madeat. Depascit segetes: destinatione ante ut ferunt determinatas in die & ex agro feretibus uestigiis neque reuertenti insidie comparentur. Qui primus romae hippopotamum & crocodillos ostendit: & medicinae ab animalibus repperit.

Ca.

XXVI.

Rimus eu & quocunq; crocodilos romae adilitatis suae ludis. M. Scaurus temporario euripo ostendit. Hippopotamus in quadam medendi parte etiam magister exiit: assidua namque fatierate obesus exit in litus recetes arudinum caesuras speculatus atq; ubi acutissimu uidet stipitem i primis corpus quadam in crure uulnerat: atq; ita pfluuiio sanguinis morbidu alias corpus exonerat: & plagam limo rursus obducit. Quae aialia quas haerbas ostendunt cerui: lacerti: hirudines: testudines: mustella: ciconia: aper: anguis: draco: pathera: elephas: ursi: cerui: palumbes: colubae: grues: coruus:

Ca.

XXVII.

videt h. q. myrtae.

*Indicimus ad
infectis suis.*

Imile quiddam: & uolucris in eadem aegypto monstrauit: quae uocat ibis: rostri aduncitate per eam parte se pluens qua reddi ciborum onera maxime salubre est: Nec haec sola multis aialibus reperta sunt uisui futura & homini. Dictam haerba extrahendis sagittis cerui monstrauere percussio caelo pastusq; eius haerbae eiectione. Iidem percussio a phalangio quod est aranei genus: au aliquo simili caecos edendo sibi medent. Est & ad serpentium ictus praecipua: qua se lacerti quoties cum his conseruere pugnam uulnerati: resoluunt. Chelidonia uisui saluberrima hirudines monstrauere uexatis pullorum oculis illa medentes. Testudo cumila: quae bubulam uocat pastu uires contra serpentes refouet. Mustella: uta in murium uenatu cum iis dimicatione cōserta. Ciconia origano. Edera apri in morbis sibi medent: & caecos uescendo maxime mari eiectiones. Anguis hyberno situ membrana corporis obducta foeniculi succo impedimentum illud exuit nitidusq; uernat. Exiit autem a capite primu: nec celerius quam uno die ac nocte replicas: ut extra fiat membranae quae fuerat intus. Idem hyberna latebra uisu obscurato marathro haerbae sese africanos oculos inungit ac refouet: si uero squamam obtorpuere: spinis iuniperi se scabit. draco uernam nauscam si uestris lactucae succo refingit. Patheras per carnes fricatas a conito uenant iidem barbari. Occupat ilico fauces earum angor: quae re per doliachas id uenenum appellauere quiddam. at fera contra haec ex cremetis hominis sibi medet: & alias tam uida eorum ut a pastoribus ex industria in aliquo uase suspensa altius quam quat saltu: perigere iaculandoque petendoque defigi & postremo expirare dicat: alioquin uiuacitatis adeo leuiter ut eiectionis iterum diu periget. Elephas caeleste coloris fronde deuorato occurrit oleastro huic ueneno suo. Vrsi cum madragora mala degustauere: formicas labunt. Ceruus haerba cynare uenenatis pabulis reficit. Palumbes: graculae: merulae: perdices: lauri folio annuum fastidium purgant. Colubae: rurtures: & galinaceae haerba quae uocat helixie. Anates: anxeres: caeteraq; aquaticae haerbae fidenter. Grues & similes iuncto palustri. Coruus occiso cameleone qui et iaculatori nocet lauro infestum uirus extinguit. Pronostica animalium.

Ca.

XXVIII.

Haec praeterea utpote quae plurimis aialibus eadem natura rerum caeli quoque obseruatione & uentorum & hyemum & tempestatum praesagia aliis alia dedit: quod persequi inmensum est: aequae scilicet quae reliqua cum singulis hominum societate. Si quidem & pericula praemonent non fibris modo extisq; circa quod magna mortalium portio haeret: sed alia quadam significatione. Ruinis iminentibus muscoli praemigrant. Aranei cum caelis primi cadunt. Auguria quidem arte periculis facere: apud romanos sacerdotum collegium uel maxime solenne esse

In thracia locis rigētib? & uulpe aīal alioquin solerti auditu: amnes gelatos lacusq; nō nī si ad pastus iturā rediturāq; trāseunt. Obs̄ruatā eī aure ad glaciē appōsitā cōietrē crassi tudinē gelu. Ciuitates & gētes a minutis aīalibus deletae. Ca. XXIX.

Eminus clara exitiū documēta sunt etiā ex cōtēnēdis aīalibus. M. Varro auctor est a cuniculis fossosum in hispania oppidū: a talpis in thessalia: ab ranis ciuitatē in gal lia pulsā: ab locustis in africa. Ex gvaro cycladū insula amychios a muribus fugatos In italia amychas a serpentibus delatas. Citra cynamulgos archiopus late deserta regio est a scorpionibus & solipygis gente sublata & a scolopēdis abactos otrerietes auctor est The ophrastus. Sed ad reliqua ferarum genera transcamus.

De hyena & erocuta & manticora & fibris & lutris. Ca. XXX.

Yenis utrāq; esse naturam: & alternis annis esse marē: alternis fœ fieri. Parere sine mare uulgus credit. Aristo. negat. Collū & iuba cōtinuare spinæ porrigit: flecti q; nisi circūactu totius corporis neq;. Multa p̄terea mira tradunt. Sed maxime sermo ne humanū inter pastorū stabula assimulare: nomēq; alicui adiscere: quē euocatū foras laceret. Itē uomitionē hoīs imitari ad sollicitādos canes: quos iuadat ab uno aīali sepulchra erui inglitioē corporū. Fœmina raro capi. oculis uile esse uarietates: oculorūq; mutatiōes. P̄terea umbræ eius cōtactu canes obmutescere. Et qbusdā magicis artib? oē aīal qd ter lustrauerit in uestigio hærere. Hui? generis coitu læne arthiopica parit erocutam: similiter uoces imitatē hoīm pecorūq;. Acies ei ppetua in utraq; parte oris: nullis gingiuis dēte cōti nuo: qui ne cōtrario occurſu hebetet: caplārū mō includit. Hoīm sermones imitari & man ticorā in ethiopia auctor est iuba. Hyenæ plurimæ gignunt in africa quæ & asinorū silues trū multitudinē fundit. Mares in eo genere singulis fœminarū gregib? iperitat. Timent libidinis æmulo: & ideo grauidas custodiūt. Morsus natos mares castrat. Cōtra grauide latebras petūt: & parere furto cupiūt: gaudētq; copia libidinis. Easdem partes sibi p̄fici pōtici amputat fibri periculo urgēte: ob hoc se peti gnari. Castoreū id uocat medici. alias aīal hor rēdi morsus: Arborea iuxta flumina ut ferro cædit. Hoīs parte cōprehensā nō ante q; fracta cōcrepuerin ossa morsu resoluit. Cauda pisciū iis cætera spēs lutræ. Verūq; aquatiū apuā ricū. Vtrūq; mollior pluma pilus. De ranis & uitulis marinis & stellioib?. Ca. XXXI.

Anæ quoq; ruberæ quarū & in hūore est uita: plurimis refertæ medicamētib? nibus deponere ea quotidie ac resumere a pastu dicunt: uenena rātū sibi referuan tes. Similis & uitulo marino uictus in mari ac terra. Simile fibro & ingeniū euomit fel suū ad multa medicamēta utile. Itē coagulū ad comitiales morbos ob ea se peti prudēs. Theophrastus auctor est: angues eo mō & stelliones senectutē exuere: eāq; prius deuora re: p̄cipiatē comitali morbo remedia. Eosdē pestiferos ferūt in græcia: innocuos esse in scilia. De ceruis. Ca. XXXII.

Eruis quoq; est sua malignitas q̄q; placidissimo aīaliū: urgēte ui canū ultroq; fugiūt ad hoīem. Et in pariēdo semitas minus cauēt humanis uestigiis tritas: q; quæ secretæ ac feris opportunæ. Cōcept? earū post arcturi sydīs. Octonis mēlibus ferūt partus & interdū geminos. A conceptu separant se at mares reliq;ti rabie libidinis fœuiunt. Fodiūt serobes. Tunc rostra eorum nigrescunt donec aliqui abluant hymbres. Fœminæ autē ante partū purgant hærba quadā quæ fœlis dicit: faciliore ita utētes utero: A partu duas habēt hærbas quæ aros & fœlis appellant. Pastæ reddeunt ad fœtū. Illos imbui lactis primo no ſunt succo gnacunq; de causa. Editos partus exercēt cursu: & fugā meditari docēt. Ad p̄rupta ducūt: saltūq; demonstrāt. Iā mares soluti desiderio libidinis auide petunt pabula. Vbi se p̄æpingues sensere latebras quærunt: fatētes incommodum pondus: & alias semp infu ga acquiescunt: stantēq; respiciūt. Cū prope uētum est: rursus fugæ p̄æidia repētes. Hoc fit in testini dolore tam infirmi: ut iētū leui rūpatur intus. Fugiūt autē latratu canum auditō aura semp secūda ut uestigia cū ipsis abeant. Mulcent fistula pastorali & cantu. Cū erexere aures: acerrimi auditus: eū remisere: surdi. Cæterū aīal simplex: & oīum rerū mira culo st̄pens in tātū: ut equo aut bucua accadere propius hominē iuxta uenātē nō cernant: aut si cernunt: arcū ipsū sagittasq; mirent. Maria tranant gregatim pates porrecto ordi ne: & capita imponētes p̄æcedentiū clunibus: uicibusq; ad terga redeūtes. Hoc maxime notat a cilicia cyprū traiciētibus. Nec uidēt terras sed in odore earū narāt: Cornua mares habent: soli q; animalū omnibus annis statuto ueris tempore amittunt: Ideo sub ipsa die q;

maxime in uia petūt. Latēt amissis uelut inermes. Sed & ipsi bono suo inuidētes. Dextrum cornu negāt iuueniri ceu medicamēto aliquo p̄ditū. Idq̄ mirabilius fatēdū est: cū & inuiua-
riis mutet oibus annis. Defodi ab iis putāt. Accēsis autē utriuslibet odore serpētes fugant:
& comiciales morbi deprehendunt. Indicia quoq̄ ætatis in illis gerūt singulis annis adiciē-
tibus ramos usq̄ ad sexēnes. Ab eo tēpore similia reuiuiscūt. Nec pōt ætas discerni. Sed de
tribus senectū declarat aut enī paucos aut nullos habēt: nec in cornibus imis ramos: alio
quin an frōtē p̄mire solitos iuniorib⁹: nō decidūt castratis cōnua nec nascunt. Erūpūt autē
renat̄ cōribus tuberib⁹ p̄mo aridæ. cutis similia. Eadē teneris ierescūt ferulis arūdineas in pā-
niculas molli plumata lanugine. Quādiu carēt iis noctib⁹ pcedūt ad pabula. Inerescētia solis
uāpore durat: ad arborē subinde expiētes. Vbi placuerit robur: in apta p̄dūt. Cati iam sunt
edera iu cornib⁹ uiriditate ex attritu arborū: ut in aliquo ligno teneris dū expiēunt innata.
Fiūt aliqui ex cādido colore qualē fuisse tradit. Q. Sertori ceruā: q̄ esse fatidicā hispaniæ
gētib⁹ p̄uastat. Et iis p̄cū serpēte pugna. Inuestigāt cauernas nariū que spiritū extrahunt
renitētes. Ideo singulare abigēdis serpētib⁹ odor adusto cornu ceruino. Cōtra morsus ur-
ro p̄cipuū remediū ex coagulo hīnuli in utero occisi. Vita et ruis in cōfesso lōga: post centū
annos aliquibus captis cū torquibus aureis: quos Alexāder magnus addiderat: ad optis iā cu-
te in magna obesitate. Febriū morbos nō sentit hoc aīal. Qui & medet̄ huic timori. Qual-
dā nos p̄ncipes fœminas scimus oibus diebus maturinis carneā degustare solitas: & longo
tēpo caruisse febribus. Quod ita demū existimāt ratū si uulnere uno interierit.

De tragelapho & chameleōte: & reliquis colorē mutātib⁹. Ca. XXXIII.
Sre adē specie barba tātū & armorū uillo distās: quē tragelaphū uocat nō alibi q̄ iu-
xta phasin annē nascēs. Ceruos africa p̄p̄modū sola nō gignit. At chameleōtē & ip-
sa: q̄q̄ frequētiore india. Figura & magnitudo erat lacerti: nisi crura essent recta &
excellior. Latera uertici iūgunt ut piscibus de spina simili modo: Eminent rostrū ut in paruo
sit haud ab simile funilo. Cauda plōngā in tenuitatē definēs: & implicās se uiperinis orbibus
Vngues adunci. Motus tardior ut testudini. Corpus asperū ut crocodilo. Oculi in recess⁹
su cauo: tenui discrimine p̄grādes: & corpori cōcolores. Nunq̄ eos operiri: nec pupillæ mo-
tus sed totius oculi uersatione circū aspiciūt. Ipse celsus hiātū semp ore. Solus aīaliū nec cibo
nec potu semp alitur: nec alio q̄ aeris alimento. Circa caprificos ferus: innoxius alioquin. Et
coloris natura mirabilior. Mutat nāq̄ eū subinde & oculis & cauda & toto corpore. Red-
ditq̄ semp quēcūq̄ p̄xime attingit præt̄ rubrū candidūq̄. Defuncto pallor est. caro in
capite & maxillis & ad cōmissurā caudæ admodū exigua. Nec alicubi toto corpore. Sanguis
in corde & circa oculos tm̄. Viscera sine splene hibernis mēsis. latet ut lacerta.

De tarādo & lycæone & thoe. Ca. XXXIII.
Vtat colores scytarū tarādos: nec aliud ex iis quæ pilo uestiunt: nisi in indis lycon:
cui subata tradit ceruis. Nā thoes luporū id genus est p̄cerius longitudine: breuita-
te crurū dissimile: uelox saltu. Venatu uiuēs. Innocuū hoī. Habitū nō colorē mu-
tat. Per hyemes hyrti: æstate undi. Tarādo magnitudo quæ boui est. Caput maius ceruino
nec ab simile: cornua ramosa: ungula bifida: uillus magnitudine urforū. Sed cum libuit sui
coloris esse: alino similis est Tergori tāta duritia: ut thoraces ex eo faciāt. Colorem oīum
arborū fruticū florū locorūq̄ reddit metuēs in qbus later. Ideoq̄ raro capitur. Mirū esset
habitū corpori tā multiplicē dari mirabilius & uillo. De hystrice. Ca. XXXV.

Ystrices generat india & africa spina cōtectas: ac erinaceorū genere: sed hystrici idē
giōres aculei: & cū intendit cutē missiles. Ora urgētiū figit cānū: & paulo longius
iaculatur. Hybernus autē semensibus cōdit. Quæ natura multis & ante oīa urfis.

De urfis & fortibus eorum. Ca. XXXVI.
Orū coitus hyemis initio: nec uulgari quadrupedū more: sed ambobus cubantibus
cōplexisq̄. Deinde secessus in specus separatim: in qbus pariūt tricesimo die: ac plu-
rimū quos. Hi sunt cādida informisq̄ caro: paulo murib⁹ maior: sine oculis: sine pilo
Vngues tātū p̄minēt. Hāc lābēdo paulatī figurāt. Nec q̄q̄ rariū hoīes quā pariētē uidere
ursam. Ideo mares quadragenis dieb⁹ latēt. Fœminæ quaternis mensibus. Specus si nō ha-
buere ramorum fruticūq̄ congerie ædificant in penetrabiles hymbribus molliq̄ frōde cō-
stratos. Primis diebus bisseptenis tā graui sōno premuntur: ut ne uulneribus quidem exci-
tari queāt. Tunc mirū in modū ueterno pinguescūt: illi sunt adipēs medicaminibus apti.

cōtraq; defluuū capilli tēaces. Ab iis diebus residūt ac priorū pedū suū uiuūt. Fectus rī
gentes apprimēdo pēctori fouēt nō alio in cubitu q̄ oua uolucres. Mirū dictū credit Theo
phrastus per id tempus cōstas quoq; urforū carnes si aseruerē increfcere. Cibi tunc nulla
argumēta: nec nisi humoris minimū in aluo inueniri. Sanguinis exiguas circa corda tantū
guttas: reliquo corpori nihil inesse. Procedūt uere: sed mares prāpingues. Cuius rei causa
non prompta est. Quippe nec sōno quidē saginatis preter quattuordecim dies ut dixim?
Exeuntes herbā quandā aron noīe lax indīs in tēginis alioquin concretis deuorant: circaq;
fulculos dēciū prādomantes ora. Oculi eorū hebetantur crebro. Quā maxime fauos causa
expetunt. ut cū uulneratū ab apibus os leuet sanguine grauedinē illā. Inualidissimū urfo
caput: q̄ leoni fortissimū. Ideo urgente ui prācipitaturi se ex aliqua rupe manibus eo oper
to iaciuntur: ac sēpe in harena colaphis intictis exanimatur. Cerebro ueneficiū esse hispā
niā credūt: occisorūq; in spectaculis capita cremāte testato quoniā potū in urfinam rabiem
agat. Ingridiuntur & bipedes. Arbore auersi diripiunt. Tauros ex ore cornibusq; eorū pe
dibus oībus suspēsi pondere fatigant. Nec alteri aīaliū in maleficia stulticia solertior. An
nalibus notatū est. M. Pi. M. Messala cons. ad. xiiii. calen. octob. Domitiū Aenobarbū ad ille
curulē uisos numidicos & totidē uenatores æthiopus in cyro dedisse. Miror adiectū nu
midicos fuisse cum in africa urfos non gigni cōstet.

Demuribus ponticis & alpinis & herinaccis.

Ca. XXXVII

Onduē hyeme & pōici mures dūtaxat albi. Quoq; palatū in gustu sagacissimū au
dores quo nā modo intellexerint miror. Condunt & alpini: quibus magnitudo me
dia est. Sed hipabulo ante in specus cōuecto: cū quidā narrēt alternos marē ac fœmi
nam supra se cōplexo falsē herbā supinos. cauda mordicus apprehēsa inuicē detrahēre ad
specū ideoq; illo tēpore detricto esse dorso: Sunt iis pares & in ægypto: Similiter residēt in
clunes: & in binis pedibus gradiunt: prioribusq; ut manibus utunt. Prāparāt hyemi & heri
meici cibos: ac uolucati supra iacētia poma affixa spinis unū nō amplius tenētes ore portāt
in cauas arbores. Idē mutationē aqlonis in austrū cōdētes se incubile prālagiūt. Vbi uero
sensere uenatē cōtracto ore pedibusq; ac parte oī inferiore qua rarā & innocuā habēt lanu
ginē cōuoluunt in formā pylæ: ne quid cōprehēdi possit pter aculeos. In desperatione uero
urinā ex se reddūt tabificā tergori suo spinisq; noxiā: ppter hoc se capi gnati. Quā ob rē ex
inanita prius urina uenari ars est. Et tū p̄cipua dos tergoris. Alias corrupta fragilis putrib;
spinis atq; deieciis: etiā si uiuat subtrahit fuga. Ob id nō nisi in nouissima spe maleficio
illo perfundit. Quippe & ipsi odere iustū ueneficiū ita parcētes sibi: terminūq; supremū
operiētes: ut ferme ante captiuitas occupet. Calidæ postea aquæ aspersu resoluuntur pila: ap
prehēsusq; pede altero e posterioribus suspēdio ac fame necat. Aliter nō est occidere & ter
gori parcere. Ipsū aīal nō uerent pleriq; dicere uitæ hominū supuacū esse. Si nō sint illi
acculei: frustra uellerū molities in pecudē mortalibus data. Hac cute expoliunt uestes. Ma
gnū fraus & ibi lucrū monopolū inuenit. De nulla re crebrioribus senatus cōsultis nulloq;
non principe adito querimōnis prouintialibus. Vrina e duobus aliis animalibus tōne mira
est.

De leontophono: lynce: melibus: & sciuris.

Ca. XXXVIII.

Eōtophonō accepimus uocari parū: nec alibi nascens q̄ ubi leo gignit. Quo gusta
to tanta illa uis est ut ceteris quadrupedū imperitās illico expiret. Ergo corpus ei
adustū aspergūt aliis carnib; polētæ mō insidiantes fere. neccatq; etiā cinere ram
cōtrata est pestis. Haud in merito igit̄ odit leo: uisūq; fragit: & circa mortuū exanimat. Il
le cōtra urinā spargit prudens: hanc quoq; leoni exitiālē. Lyncū humor ita redditus ubi gi
gnunt glaciā: arefcit ue in gēmas carbūculis similes: & igneo colore fulgētes: lyncuriū uo
catas: atq; ob id lincino a p̄terisq; ita generati prodito. Nouere hoc sciuntq; lynces: & inui
dentes urinā terra operiūt: eoq; celerius solidatur. Illa alia solertia in metu melius: fustata
cute differt: iētus hominū & morsus canū arcēt. Prāuidēt tēpestatē & scyuri: obturatisq;
q̄ spiraturus est uētus cauernis: ex alia parte aperiūt fores decretos. Ipsi uillosior cauda p
tegumento est. Ergo in hyemes aliis prouisum pabulum aliis pro cibo somnus.

De uipera coeleis & lacertis.

Ca. XXXIX.

Expētiū uipera sola terra dicitur cōdi. Ceteræ arborū aut saxorū cauis. Ei alias uel
annua fame edurant algore modo dempto. Omnia secessus tempore ueneno. or
ba dormiunt: Simili modo & coeleæ. Ille quidem iterum & æstibus. adherentes

LIBER.

maxime faxis: ut etiā iniuria resupinata auulsaq; nō tñ exeat. In balearibus uero insulis ca
uaticā appellata nō prepūt e cauis terrae: neq; hārba uiuūt: sed uue mō inter se coherent.
Est & aliud genus minus uulgarē. Adherēt opculo eiusdē teste se opientes: obrupta terra
semp. Hāc & circumarimas ratū alpes quōda effossā capere iā erit & in ueluterno. Oīum
tñ laudatissime in astypalea insula. Lacertae inimicissimū genus coeleis. Negātur semestē
uitā excedere. Lacerti arabiae cubitales. In india uero in nisa mōte. xxiii. in longitudine pe
dū: colore fului aut punicei aut cerulei.

De canibus.

Ca.

XL.

X his quoq; aialib' quae nobiscū degūt multa sunt cognitu digna. Fidelissimi ante
e oīa hoi canes atq; eq. Et pugnas aduersus latrones canē pro dño accepim': contē
dūq; plagis a corpore nō recessisse: uolucres & feras abigēt. Ab alio in epīro agni
tū in cōuētū pūssorē dñi laniatūq; & latratu adētū: ut cogerēt fateri scelus Garamātū re
gē canes duceri ab exilio reducere pūliātes cōtra resistētes. Propter bella colophonii itē
q; castaballēses cohortes canū habuere. Ex pīma dimicabāt in acie nūq; detrectātes. Hāc
erāt diffidissima auxilia: nec stipēdiōrū indigna. Canes defendere cibros cāsis dñis eorum
plaustris ipositis. Canis lafone Lycio iterfecto cibū capere noluit in ediaq; cōsumptus ē:
is cui uero nomē hyrcani reddidit Durides accenso regis Lyfimachi rogo iniecit se flāmā.
Similiterq; Hieronis regis. Memorat & Pyrrhū Gelonis tyrāni canē Philistū. Memorat &
Nicomedis bithyniae regis uxore eius. Consyngae laceratā ppter lasciuioi ē cū marito locū
Apud nos Volcatiū nobilē qui Celsiū ius ciuile docuit asturcone e suburbano reduntē
cū aduerspauisset canis a crassatore defendit. Itē Celiū Senatorē agrū placentiā ab armatis
opressum: nec prius ille uulnerat' est q; cause interēpto. Sed sup oīa in nostro xuo actis po
puli ro. testatū Apio lunio & p. Silio cōf. cū aī aduertēret ex cā Neronis. Grāmatici filiū in
T. Sabinū & feruntia eius: unius ex iis canē nec a carcere abigi pigi potuisse: nec a corpore
recessisse: abiecto in gradib' gemoniis moestos edentē ululatus magna populi ro. coronacū
cūstātē: ex qua cū quidā ei cibū obieciisset: ad os defuncti tulisse. Innatauit idē in tyberim
caduere abiecto suitērate conat': effusa multitudo ad spectādā aīalis fidē. Soli dñm noue
re. Et ignotū quoq; si repēte ueniat intelligūt. Soli noīa sua: soli uocē domesticā agnoscūt.
Itinera quīs longa meminere. Nec ulli pter hominē memoria maior: Imperus eorū & seui
tia mitigat ab hoīe cōsidente humi. Plurima alia in his quotidie uita inuenit. Sed in uenatu
solertia & sagacitas pīpua est. Scrutat uestigia atq; persequit. Comitātē ad ferā inquisitō:
rem loro retrahēs: quīs aquā trāsiliēs se occultaſset: q; significās demonstratio est cauda pīmū
deinde rostro. Ergo etiā senecta fessos cecosq; ac debiles sinu ferunt uentos & odorē captā
tes: prodētesq; rostro cubilia. Et tigris eos indi uolūt cōcipi. Et ob id in siluis coitus tem
pore alligāt foemias. Primō & secūdo foetu nimis feroces putāt gigni: tertio demum edu
cant. Hoc quidē elupis galli quorū greges sum quīsq; duporē a canibus & ducē habēt. Il
lum in uenatu comitātur: illi parēt. Nāq; inter se exercēt etiā magisteria. Certū est iuxta nī
lū amnē currentē lābere: ne crocodilōrū auiditati occasione praebeat. Indiā petēti Alexan
dro magno rex albaniae dono dederat in usitata magnitudinis unū: cuius specie delectat'
iussit urſos mox apros & deinde damas emitti cōtempu imobili iacēte. Ea q; segnitie tantū
corporis offensus īperator generosi spiritus cū interim iussit. Nūciāuit hoc fama regi. Ita
q; alterū mittēs addidit mādātā: ne in paruis experiri uellet: sed in sede elephātoue. Duos
sibi fuisse. Hoc interēpto pterea nullū fore. Nec distulit Alexander: leonēq; fractū prius
uidit: postea elephātū iussit induci haud alio magis spectaculo latus. Horribilibus appē
per totū corpus uillis ingenti primū latratu intonuit. Mox in ceruicē assultās cōtraq; belu
am exurgēs hinc & illē artificii dimicatione: qua maxie opus esset īfestās atq; euitās: do
nec assidua rotatū uertigine affixit: ad casū eius tellure cōcusa. Cānū generibus anīui par
tus. Iuxta ad pariēdo annua aras. Gerūt in utero sexagenis diebus. Gignunt cecos: & quo
lārgiore alunē lacte: eo tardiorē uisum accipiūt. Nō tamē unq; ultra uigēsimū primū diem:
nec ante septimū. Quidā tradūt si unus gignat nono die. cernere: si gemini decimo. Idemq;
in singulos adīci: toridēq; esse tarditatis ad lucē dies. Et ab ea quae foemina sit ex pīmpara
genita citius cerni: Optimus in foetu q; nouissimus cernere incipit: aut quē primum fert in
cubile foera. Rabies canū syrio ardēte hoi pestifera ut diximus: ita morsis lēthalis aquae me
tus. Quapropter obuiam itur per. xxx. eos dies galliaceo maxime fimo mixto catum cibus:
aut si preuenerit morbus uerato.

Ad canis rabidi morsum.

Ca.

XLI.

VIII.

D morsum uero unicū remediū oraculo quodā nup̄ reptū. Radix siluestris rosæ q̄
 a cynorhoda appellat̄. Columella auctor est si quadragesimo die q̄ sit natus castretur
 morsu cauda: sūmusq̄ eius articulus auferat̄: sequenti neruo exēpto nec caudā cre-
 scere: nec canes rabidos fieri. Canē locūtum in prodigiis q̄ equidē annotauerim accepim⁹.
 Et serpentē latrasse cū pulsus est regno Tarquinus. De natura equorū. Ca. LIII.
 Idē Alexādro & equi magna raritas cōtigit. Bucephalā eū uocatū: siue ab aspectu
 c toruo: siue ab insigni taurini capitis armo īpresi. Sexdecim talēis ferūt ex Philoni
 e co pharsali grege emprū etiā tū puero capto eius decore. Neminē hic aliū q̄ Alexā-
 drū regio istratus ornatu recepit in sedē: alios passi reiciēs. Idē in praeliis memorare cuius
 dam pibetur ope. Thebarū oppugnatōe uulneratus in aliū trāsire Alexādrum non passus:
 Multa p̄terea eiusdē modi. Propter quā rex defuncto ei duxit exeqs. Urbē tumulto circū
 dedit noīe eius. Nec Cæsaris dictatoris quēq̄ aliū recepisse dorso equus tradit̄. Idēq̄ hoīs si
 miles pedes priores habuisse. Hac effigie locat⁹ ante. Veneris genitricis adē. Fecit & Diu⁹
 Augustus equo tumultū. De quo Germanici Cæsaris carnē est. Agrigētī cū pluriū equoꝝ
 tumuli pyramides habēt. Equū adamatū a Semiramide usq̄ ad coitū Iuba auctor ē. Scythæ
 qdē equitatus & equoꝝ gloria strepūt. Occiso deniq̄ ipsorū regulo ex prouocat. one dimi-
 cante hostē cū uictor ad spoliādū uenisset ab equo eius īctibus morsusq̄ cōfectū. Aliū de-
 tracto oculorū opimēto & cognito cū m̄e coitu petisse p̄rupta atq̄ exaiatū. Equā eadē ex
 cā in creatino agro laceratūq̄ p̄ter aurigā iuenimus. Nāq̄ & cognationū itellectus in iis est
 Itaq̄ in grege prioris anni fororē libētius etiā q̄ matre equa cōmitatur. Docilitas tāta est ut
 uniuersus sybaritani exercitus eq̄ratus ad symphoniz carū saltariōe quadā moueri solitus
 inueniat̄. Idē p̄stagiū pugnā & amissos lugēt dñs lachrymasq̄ iterdū de siderio fundūc
 interfecto Nicomede rege equus eius inedia uicā finiuit. Phylarchus refert Cētaretrium e
 galatis in proelio occiso Antiocho potitū equo eius cōscendisse ouantē. At illum indigna-
 tione accētum domitis frenis, ne regis posset p̄cipitē in abrupta isse. exanimatūq̄ una Phil-
 stus a Dionysio relictum in ceno herentē ut sese euellisset: secutū uestigia domini exami-
 ne apū iubarē inhaerente. Eoq̄ ostento tyrannidē a Dionysio occupatā. Ingeia corū in enarra-
 bilia iaculantes obsequio experiūtur. difficles conatus corpore ipso: nixuq̄ inuitantiū. Iā
 tela humi collecta equiti porrigūt. Nā in cyrco ad currus iuncti nō dubie itellectū adhor-
 cationis & gloriæ fatētur. Claudii Cæsaris seculariū ludorū cyrcensibus excusso in carceri-
 bus auriga albari equi palmā occupauere: primatū optinuere: opposita effundates oīa: quā
 cōtra æmulos debuissent peritissimū auriga insitētē facientes. Cū puderet hominum artes
 ab equis uinci peractō legitimo cursu ad metā steterē. Maius auguriū circa p̄scos plebe-
 tis cyrcēsis excuso auriga ita ut si staret in capitoliū cucurrisse equos: sedēq̄ ter iustra-
 se. Maximum uero eodem peruenisse a uehiis cum palma & corona effuso. Ratumena qui
 ibi uicerat. Vnde postea nomē portæ est. Sarmatæ lōginqua itinera acturi iedia p̄die p̄parāt
 eos exiguū rātū potū in partietes: atq̄ ita per cētena milia & quinquaginta continuo cursu
 euntibus insidēt. Viuū annis qdē quinquagenis. Fœminæ minore spatio. Eadē quinquen-
 nio finē crescēdi capiūt. Mares anno addito. Forma equorū quales maxime legi oporteat.
 Pulcherrime qdē Virgilio uate absoluta est: Sed & nos diximus in libro de iaculatione eq̄-
 stri cōdito: & fere inter oēs cōstare uideo. Diuersa aut̄ cyrco ratio quæritur. Itaq̄ cum bimi
 in alio subigantur īperio: nō ante quinquēnes ibi certamen accipiūt. Partum in eo genere
 undenis mēsis ferūt: duodecimo gignūt. Coitus uerno equinoctio bimo utrinq̄ uulga-
 ris. Sed a ctimatu firmior partus: Generat mas ad annos trigintatres. Vtpote cū a cyrco post
 uigesimalū annū mittantur ad sobolē reparādā. Et ad quadraginta durasse tradūt adnītū mo-
 do in atrollēda priore parte corporis. Sed ad generādū paucis: aliū minor fertilitas. Qua
 de causa per interuallā admissuræ dantur: nec tamen quindecim inirius eiusdē anni ualet
 tolerare. Equarum libido extinguitur iuba tonsa. Gignunt annis omnibus ad quadragēsi-
 mū. Vixisse equū septuagintaquinq̄ annis prodit̄. In hoc genere grauida stās parit: p̄terque
 ceteras foetū diligit. Et sane equis amoris īnasci ueneficiū hippomones appellatum in frō-
 te: carice magnitudine: colore nigro. Quod statim edito partu deuorat foeta: aut partū ad-
 ubera nō admittit si quis p̄ceptū habeat. Olfactu in rabie id genus agitur. Amissa paren-
 te in grege armētī reliquæ foetæ educant orbem. Terram attingere ore triduo proximo q̄
 sit genitus negat posse. Quo quis acior in bihendo profundius nares mergit. Scythe per

VIII.

bella fœminis uti maluit: quoniã uiriã cursu nõ ipedito reddat. Cõstat in lusitania circa uli xiponẽ oppidũ & tagũ annẽ equas fauoniũ flãte obuertas animalẽ cõcipere spiritum idq; partũ fieri: & gigni pnicissimũ ita sc̃p triẽniũ uitã nõ excedere. In eadẽ hispania galleca gena & asturia est equi generis. Hi sunt quos tibeldones uocamus. Minori forma appellatos asturcones gignũt. Quibus nõ uulgaris in cursu gradus: sed mollis alternocurũ explicatu glomerano. Vnde eqs soluti carpere in cursu tradit arte. Equo fere qui homini in orbi p̃terq; uelocitã cõuersio: sicut oĩbus in genere ueterino. De asinis. Ca. XLIII.

Sinũ quadringetis nũmis emptũ. Q. Alio senatori auctor est. M. Varro: haud scio an oĩum p̃cio aialũ uisũ opa sine dubio geruli mirifica arãdo quoq; Sed mularũ maxime pro generatione patria etiã spectat in iis archadibus in achaia. In italia reatinis. Ipsum aial frigidis maxime ipatiẽs: ideo nõ generat in p̃oto: ne in eqnoctio uerno ut cetera pecua admittit: sed solstitio. Mares in remissione operis deteriores. Partũ a. xxx. mẽse ocisimus: sed a trimatu legitimus. Totidẽ quot equæ & eisdẽ mẽsibus & simili mō. Sed i cõtinẽs uterus urinã genitãle reddit: ni cogat in cursũ uerberibus a coitu. Raro gemios parit. Partura lucẽ fugit: & tenebras quatit: ne cõspiciat ab hoĩe. Gignit tota uitã: quæ est ei ad. xxx. annũ. Partus caritas sũma: sed aquarũ rediũ magis. Per ignes ad fœtus tẽdũt. Eẽ itẽ si riuus minimus iter sit hori: itã ut pedes oĩno caueat tingere. Nec nisi assuetos potant fontes: qui sunt in pecuariis. Atq; itã ut sicco tramite ad portũ eãt. Nec p̃otes trãseant per raritatẽ placarũ trãlucẽtib; fluminis. Mirũq; dictũ sitũt: & si imutetur aquæ ut bibat cogẽdã exonerãdãe sunt. Nec nisi spatiose incubat alias atterunt: & varia nãq; s̃onio uisã cõcipiũt iẽtũ pedũ crebro: qui nisi per mane emicuerit repulsũ durioris mareritã claudita: tem ilico affert. Quæstus exiis opima p̃dia exupat. Notũ est in celtiberia singulas duadragenis milibus nũmũ emi. Ad mularũ maxime partus aurũ referre in his & palpebrarum pilos aiunt. Quãuis enĩ uni color toto reliquo corpore: totidem tñ colores quot ibi fuere reddit. Pullos earũ epulari Mœcenas instituit: multũ eo tẽpore platos onagris. Post cũ in teritẽ auctoritas: saporis. Sed asino moniẽte uisõ celerrime id genus deficit.

De mulis.

Ca.

XLIII.

X asino & equa mulus gignitur mẽse. xiii. Animal uiribus in labore eximĩũ. Ad tales partus equas: neq; quadrimis minores neq; decẽb; maiores legũt: arceriq; utrũq; genus ab altero narrat nisi infantia eius generis q̃ncat lãse hausto. Qua prop̃t subreptis statim pullis in tenebris equarũ uberiã marũ ue equleos admouet. Gignit autẽ mula ex equo & asina: sed effrenis & tarditatis indomitã. Letã oĩa esse. uetulis. Cõceptũ ex equo secutus asini coitus abortu perimit. Non item ex asino equi. Fœminas partu optime vii. die impleri obseruatũ est: mares fatigatos melius iplere. Quæ non prius q̃ dentes: quos pullionis appellant iaciat conceperit. Sterilis intelligitur. Et equæ non primo initu generare experit. Equo & asina genitos mares hinulos antiqui uocabant cõtraq; mulos: quos asini & equæ generarent. Obseruatũ e duobus diuersis generibus nata tertii generis fieri: & neutri parentum esse similia. Ea q; ipsa quæ itã nata sunt non gignere in omni aialũ genere: idcirco mulas non parere. Est in animalibus nostris peperisse sæpe uerũ p̃digiũ loco habitũ. Theophrastus uulgo parere in cappadocia tradit: Sed esse id animal ibi sui generis mulã calcitratus in hibeũ uini crebriore potũ In pluriũ græcorũ ē monumẽtis eũ equam uili coitu natum quem uocauerũt hinũ id est paruũ mulũ. Generatur ex eq̃ & onagris māsue factis mulæ ueloces in cursu: duricia eximia pedũ: uerũ rugoso corpore: indomito animo sed generoso onagro. Et asina genitus oēs antecellit. Onagri in phrygia & lycania præcipui. Pulli seorũ ceũ p̃stantibus sapore africa gloriatur: quos lalisiones appellant. Multum lxxx. annis uixisse atheniẽsiũ monumentis apparet. Eo gauisi cũ tẽplũ in arce facerẽt: q̃ dẽ reliquũ s̃nec̃ta cadẽtia iunẽtra comitatu nixũq; exhortaretur decretũ fecere: quo cauere ne frumẽtariũ negociatores ab incerniculis cũ arcerent. De bubus. Ca. XLV.

Vbi indicis camelorum altitudo traditur: cornua in latitudinem quatuor pedũ in nostro orbe epiroticis laus magna a Pyriũt ferunt: iã inde regiscura. Id consecutus est nõãtẽ q̃drinarũ ad prus uocãtos. p̃grandes itaq; fuere: hodieq; reliquũ stirpiũ durat. At nũc anicula ad fœcũditatẽ p̃secũtur. Toleratũ tamẽ himæ. Tauri generatio nõ quadrimi iplent: & singulis denã eodẽ año tradũt. Si aut̃ post coitũ i dextera p̃tẽ habeat tauri: generatos mares esse. si in leuã fœminas. Cõcepto uno initu peragit q̃ si forte perra

VIII.

uit. xx. post die marē fœmina repetit. Pariūt mēse. x. quicqd ante genitū iutile est. Sunt au-
 store ipsa cōplēte. x. mēse duos prere nūc raro geminos. Coitus a delphini exortu ad pridie
 nonas ianuarii diebus. xxx. aliquibus & autūno: gētibus quidē quāz lacte uiuunt ita: foetus
 dispenſantibus: ut omni tēpore anni supsit id alimētum. Tauri nō sœpius q̄ bis die incunt.
 Boues aīaliū soli & retro ambulantes pascunt. Apud garamantas quidē haud aliter. Vita
 fœminis. xv. anis lōgissima: Maribus. xx. Robur ī quimatu. Lauatiōe calidā aquāz tradūtur
 pingueſcere: & si q̄ incisa cute spiritū ī uiscera harūdine adigat. Nō degeneres existimari
 etiā minus laudato aspectu: plurimū lactis alpinis: q̄bus minimū corporis plurimū laboris
 capite nō ceruice iūctis. Syriacis nō sūt palearia: sed gibber ī dorso. Carici quoq̄ ī pre. Asiæ
 fœdi uisu tubere sup amos a ceruicibus eminente: laxatis cornibus eccellente ī opere nar-
 ratur. Cæteri nigri coloris candidi ue ad laborē dānātur. Tauris mīora quā bubus cornua
 tenuioraq̄. Domitura bouū ī trimatu: postea sera: ante prēmatura. Optime cū domito iu-
 uencus ibuitur. Sotū enī laboris agriq̄ culturā habemus. Hoc aīal tāz apud priores cu-
 rā ut sit iter exēpla dānata a populo ro. die dicta: q̄ cōcubino procaci rure omalū edisse se
 negātū occiderit bouē: aduſq̄ in exiliū tāquā colono suo interēpto. Tauris ī aspectu gene-
 rositas torua frōte: auribus serolis cornibus ī p̄ctu dimicationē poscētibus. Sed tota cō-
 minatio prioribus īpedibus stat: ira gliscēte alteros replicās: sp̄gensq̄ ī altū harenam: & so-
 lus aīaliū eo stimulo ardeſcēs. Vidimus ex īperio dimicātes: & ideo se demōstratos rotari
 cornibus cadētes excipi: iterūq̄ resurgere: modo iacentes ex humo tollit: bigarūq̄ ēt cur-
 rucitato uelut aurigas insistere. Thessalorū gentis iuentū ē equo iusta quadrupedate cor-
 nu intorta ceruice tauros necare. Primus id spectaculū dedit romæ Cæsar dictator. Hinc
 uictimæ optimæ & lautissima deorū placatio. Huic tātū animali oīum quibus p̄erior cau-
 da nō statī nato cōsumata: ut cæteris mēsurā crescit uni dōec ad uestigia ima p̄ueiat. Quā
 obrē uictiarū p̄batio ī uictulo ut articulū sufraginis cōtīgat: breuiore nō h̄tāt. Hoc quoq̄
 notatū uictulos, ad aras humeris hoīs allatos nō fere litare: sicut nec claudicātē: nec aliena
 hostia deos placari: nec trahēte se ab aris. Est frequēs ī pdigiis priscorū bouē locutū. Quo
 nūtiato senatū sub diuo haberi solitū. De api boue. Ca. XLVI.

Os ī ægypto etiā numinis uice colit. Apim uocat. Insigne ei ī dextro latere cādicās
 macula cornibus lunæ crescere īcipiētis. Nodus sub lingua: quē cantarū appellant.
 Nō ē fas eū certos uitæ excedere annos: merſūq̄ in sacerdotū fonte enecat q̄ situr
 luctu aliū: quē substituāt: donec inueniāt mœrēt. Derasīs etiā capitibus: nec tamē usq̄ diu
 q̄rit. Inuētus deducit a sacerdotibus mēphim. Sunt delubra ei gemia: q̄ uocat thalamos au-
 guria populorū. Alterū ī trasse latū ē: ī altero dira portēdit. Respōsa priuatis dat: e manu
 cōsulētū cibū capiēdo. Germanici Cæsarīs manū auersat ē haud multo post extincti. Cæte-
 ro secretius cū se prupit ī coetus icedit: sumoto strepitu lictorū: grexq̄ puerorū comitatur
 carnē honori ei canētū. Intelligere uidet: & adorari uelle. Hi greges repēte lymphati fu-
 tura p̄cinūt. Fœmina bos semel ei āno ostēdit suis & ipsa ī signibus q̄q̄ aliis: sēp̄ eodē die
 & iueniri eā extinguiq̄ tradūt. Mēphi est locus ī nilo: quē ā figura uocant phialā. Oībus
 ānis ibi aureā paterā argēteāq̄ mergētes diebus quos habēt natales apis. Septē hi sūt. Mi-
 tūq̄ neminē per eos a crocodilis attingi. Octauo post orā diei. vi. redire beluā feritatem.

De natura pecudum & pecorum.

Ca.

XLVII.

Agna & pecori gratia uel ī placamētis deorū: uel ī usu uelleq̄. Vt boues sūptū hōi
 nē excolūt: ita corpore tutela pecori debet. Generatio bimis utriq̄ ad nouenos ānos
 q̄busdā & ad. x. primipares mīores foetus. Coitus oībus ad arcturi occasū id ē a ter-
 tio idus maias ad aqlæ occasū id ē. xiii. Chal. augusti. Gerūt p̄tū diebus. cl. postea cōcepti in-
 ualidi Cordos uocabāt atiq̄ post id tēpus natos. Multi hybernos agnos p̄ferunt uernis: qm̄
 magis īterit ān solstitiū q̄ ān brumā firmos eē: solūq̄ hoc aīal utiliter bruma nasci. Arieti
 naturale agnas fastidire: senectā ouīū cōſectari: & ipse senecta melior: illis quoq̄ utilior. Fe-
 rocia eius cohibet ornu iuxta aurē terebrato. Dextero teste pligato fœcinas generat: leuo-
 mares. Tomiturus solitariis ouibus ab ortus īferūt. Remediū ē cōgregare eas ut cœtu iu-
 uet. Aglonis flactu mares cōcipi dicūt: austri fœmias. Atq̄ ī eo genere arietū maxie spectā-
 tur ora. Quia cuius coloris sub lingua habuere uenas: eius & lanitiū ē ī foetu: uariūq̄ si plu-
 res fuere: & mutatio aquāz potusq̄ uariat. Ouīū sūma gñā duo tēctū & colōicū. illud mol-
 lius: hoc ī pascuo elegātū. Quippe cū tēctū rubis uescat, Operimēta eis ex arabicis p̄cipua

h

LIBER.

Lana aut laudatissima apula: & quæ i italia græci pecoris appellat: alibi italica. Tertiū locū milesiæ oues obtinēt. Apulæ breues uillo: nec nisi penulis celebres. Circa tarentū canusiūq; sūmā nobilitatē habēt. In asia uero eodē genere laodicæ. Alba circūpadanis nulla pferē: nec libera cécēos numos ad hoc æui excessit ulla. Oues nō ubiq; tōdēt. Durat qbusdam i locis mos uellēdi. Colloq; plura genera. Quippe cū desint ēt nomia eis: quas natiuas appellāt ali quot modis.

De generibus lanarum & uestiū.

Ca.

XLVIII.

h Ispania nigri uelleris pcpuas habēt: pollentia iuxta alpes canusia rutiliq; erythra uocat. Itē betica ut canusiū. Fuluas tarētū ac pulliginis suæ: & succidis oibus usus medicat. Hystriæ liburniæq; pilo pprior q lanæ pexis aliena uestib? & qisola ars seu tulato textu pmedat. In lusitania similis circa piscias puitiæ narbonēsis. Similis & i ægypto ex q uestis detrita usu tigit: rursusq; æuo durat. Est & hirtæ filo crasso i tapetis atq; sima gratia. Iā certe pscos iis usos Homerus auctor ē. Aliter hæc galli tīgū: aliter parthoq; gē res. Lanæ & p se coactæ uestē faciūt. & si addat acētū ēt ferro resistūt: imo uero ēt ignibus. Nouissimo sui purgāmēto qpe abenis coquētū extracte idumētis usu ueniūt galliarum: ut arbitror iuētū certe gallicis hodie noibus discernūt: nec facile dixerī q id ætate cæpit. Antiq; n. torus e stramēto erat: q̄liter nūc ēt i castnis gausape: Patris mei memoria cæpere amphimala nostra: sicut uillōsa & ēt uētralia. Nā tunica lati clauī i modū gausape texti nūc primū icæpit. Lanarū nigrae nullū colorē bibūt. De reliq; i fectū suis locis dicm? In cō chylis marinis aut herbarū natura: lanā colo & fuso Tanaglis quæ eadē Caia Cecilia uoca ta ē: i tēplo. M. Anci durasse pde se auctor ē. M. Varro: factq; ab ea togā regiā ungulatā i æde fortunæ: q̄ Seruius. Tullius fuerat usus. Inde factū ut nubētes uirgines cōtaret co lus cōpta & fufus cū stamie. Ea priā texuit redā tunicā: qua simul cū toga pura tyrones in dūctur nouæq; nuptæ. Vngulata uestis priō lautissimis fuit: inde suriculata defluxit. To gas raras phryginalq; Diui Augusti nouissimis tēporib? cæpisse scribit Feneftella. Crebræ papauerat antiquiorē habēt originē. Iā sub Lucilio poeta in torquato notat. Prætextæ hapud heruloscos originē iuenerē. Trabeis usos accipio reges. Pidas uestes iā hapud Ho merū fuisse: unde triūphales naræ. Acu facere idæi frigēs iuenerūt: ideoq; phrygiōes appel lati sūt. Aug. itexere i eadē asia iuenerit Attalus rex. unde nomē attalicis. Colores diuēsos pecture itexere Babylon maxie celebrauit: & nomē iposuit. Plurimis uero liciis texere q po lymita appellāt: alexādria iſtituit. Scutulis diuidere gallia Metellus Scipiōi triclinaria ba bylonica sestertiū octīgētis milib? uenisse iā tūc posuit i capitalibus criminib?: quæ neroni picipi quadrigētis milib? sestertiū nup steterē. Serui Tulli ptegre qbus signū fortunæ ab eo d. caræ cooprtū erat durauere ad Sciani exitū. Mirūq; fuit nec fluxisse eas: nec teredonū siurias fessisse ānis. d. lx. Vidimus iā & bidētū uellera purpura: cocco cochylis sexq; pedalib? libris iſecta: uelut illa sic nasci cōgēte luxuria. In ipsa oue satis generositatis ostēdiē breui tate crux: uētris uestitus: qbus nudus eēt apicas uocabāt dānabātq;. Syriæ cubitales ouium caudæ plurimū i ea pte lanicii. Castrari agnos nisi quique mestres pāmaturū existimant.

De mulimonio.

Ca.

XLIX.

e St & i hispania & maxie corsica nō maxie ab simile pecori genus mulimoniū capria no uillo q pecoris uelleri ppus. Quoq; e genere & ouibus natos psci ūbros uoca uerūt. Infirmissimū pecori caput. Quā ob réauerſū a sole pasci cogēdū Quā stultis sima afaliū lanata. Qua timuere igredi unū cornu rapto sequūtur. Vita lōgissima ānis. x. in æthiopia. xlii. Capris eodē loco. xi. In reliquo orbe plurimū octo. Vtrūq; genus i tra quartū coitū ipletur.

De capris & generatione earū.

Ca.

L.

c Apræ pariūt & quaternos: sed raro admodū. Ferūt qnq; mēsb? ut oues. Capræ pin guedie sterile scūt. Triæ minus utiliter generāt & i senecta: nec ultra quadriēniū. Incipiūt. vii. mēse & adhuc lactātes. Multū i utroq; sexu utilius. Primus i die coit? nō i plet: sequēs efficator: ac deide cōcipiūt nouēbri mēse: ut martio pariāt turgescētib? uir gultis. Aliquādo anicula: sēper bimæ: i trimatu i utiles pariūt octonis ānis. Abort? frigori obnoxius. Oculos capra suffufos iunci pūcto sanguie exonerat. Caper rubi. Solertiā eius aialis Mutanus uisā sibi pdidit i pōte ptenui duabus obuiis e diuerso cū circūstū angu stia nō caperēt: nec reciprocationē lōgitudo i exilitate. ca. ca cor rēte rapido miaciter subter fluere alterā decubuisse: atq; ita alterā pculcate suppressā. Mares q̄maxie simos lōgis auris eulis iſradisq; armis q̄ uilissimos pbāt. Faminarū generofitas iſigne lacinia corporibus &

VIII.

cervice binæ depēdētes. Nō oībus cornua: sed qbus sūt i his & idicia ānōrū pīetē mēta nos dorū. Mutilis lactis maior ubertas. Auribus eas spirare nō narib⁹: nec unq̄ se bri carere. Archelaus auctor ē. Ideoq̄ forrassit q̄ aīa his q̄ ouibus ardētior: calidioresq̄ concubitus. Tradit & noctū nō minus cernere quā iter diu. Et ideo caprinū iecur si uestiat: restituit uestigi nā acie his: quos mytilopas uocat. In cilicia circaq̄ syrias uillo cōsili uestiūt. Capras i occa sū declui sole i pasuis negāt cōtueri iter sese: sed aureas iacere. Relqs aut horis iter se ad uersas & cognitores. Depēdet oīum mēto uillus: quē arūcū uocat. Hoc si qs apprehēsa ex grege unā trahat: ceteræ stupētes spectāt. Id ēt euenire cū quādā hērbā aliq̄ ex eis momor derit. Morsus earū arbori exitialis. Oliuā lābēdo quoq̄ sterilē faciūt. Ea q̄. ex cā Mineruæ immolat.

De suis & natura earū.

Ca.

LI.

Villi pecoris admissura a fauonio ad æquinoctiū uernū ætatis. viii. mēse. Quibus dā i locis ēt a. iiii. usq̄ ad. viii. ānū. Partus bis i āno. Tēpus utero. iiii. mēsi. Numerus fœcūdītatis ad uicenos. Sed educare tā multos nequeūt. Dieb⁹. x. circa brumā statī dētes nasci Nigidius tradit. Implēt uno coitu: q̄ & gēnatus ppter facilitatē abortiēdi remediū ne pria subactiōe neq̄ ante flacidas aures coitus fiat. Mares nō ultra trimatū gēnerāt. Fœminæ senectute fessæ cubātes coeūt. Comesse fœtus his nō ē pdigiū. Suis fœtus sacrificio die. v. purus ē. Pecoris die. vii. Bubus. xxx. Corūcamus rumālis hostias donec bi dētes fierēt puras negauit. Suē oculo amisso putāt cito extingui: alioq̄ uita ad. xv. ānos q̄ buslā uicēos. Verū efferātur: & alias obnoxiiū genus morbis anginae maxie & struæ. Index suis fualidæ cruor i radice fetæ dorfa euulsa: caput obliquū i icesu. Pēuriā lactis p̄piguus fētiūt: & priō fœtu minus sūt numerosæ. In luto uoluratio generi grata. In torta cauda. Id ēt notatū facilius facere i dexterū q̄ leuū detortā. Piguus ē. lx. dieb⁹: sed magis tridui ine dia ante signatiōem orsa. Animalū hoc maxie brutū: animāq̄ ei p sale datā nō illepide exis timabat. Cōpertū agnita uoce suarii furto abactos merso nauigio iclinatiōe lateris unius remeasse. Qui & duces i urbe forū nūdiarū domosq̄ petere discūt: & fieri sapiūt. uestigia palude cōfūdere: urina fugā leuare. Caltrans fœmīæ sic quoq̄ uti cameli post bidui inediā suspēsa pnis poribus uulua recifa celerius. Ita piguescūt. Et adhibet ars iecori. fœminarū sicut anserū. Inuētū. M. Apicii fico carica saginatis a facietate necatis repēte mulsi potu da to. Neq̄ alio ex aīali numerosior materia gancæ: q̄nquagita ppe sapores cū ceteris singu li. Hinc cēforiarū legū paginæ. interdictaq̄ cœnis abdomina: glādia: testiculi: uulue sinci pita uerrina: ut iā Publii minorū poetæ cœna postq̄ seruicitū exuerat: nulla memores sine abdomine: etiā uocabulo suminis ab eo imposito. Placuerat aut & fieri uesticæ. Catonis cēforis orationis aprinū exprobrāt callū. In tres tamē partes diuisio apro media ponebāt leni bos aprunos appellata. Solidū aprū romanorū p̄mus i epulis apposuit. P. Seruilius Rullus pater eius Rulli: q̄ Ciceronis i consularu legē agrariā p̄mulgauit. Tā p̄p̄inqua origo nunc quotidianæ rei ē. Et hoc annales notarūt horū. f. ad emēdationē mox: qbus notata qdē eēt cœna: sed i p̄ncipio bini terniq̄ pariter mandebantur apri.

De uiuariis bestiarum.

Ca.

LII.

Iuaria eorū ceterorūq̄ siluestriū p̄mus togati generis iuenit Fuluius hirpinus q̄ i tarqnēsi feras pascere istituit. Nec diu imitatores desuere. L. Lucullus & Q. Hor tēsius. Sues feræ semel āno gignūt. Maribus i coitu pluriā aspitas. Tūc iter se dimi cāt i durantes attritu arborū costas: lutoq̄ se tergorātes. Fœmīæ i partu aspiores: & fere si militer i omni genere bestiarū. Apris maribus nō nisi āniculis generatio. In idia cubitales dētiū flexus gemini ex rostro. Totidē a frōte ceu uiruli cornuæ exeunt. Pilus æreo similis agrestibus. ceteris niger. At i arabia suillum genus non uiuit ullo genere.

De semiferis animalibus.

Ca.

LIII.

Ea facilis mixtura cū fero: qualiter natos antiq̄ hibridas sues uocabant semiferos: ad hōies quoq̄ ut i Caiū Antoniū Ciceronis i cōsularu collegā appellatione trās lata nō in suis tātū: sed i oībus quoq̄ aīaliū cuiuscūq̄ generis ullū est placidum. Eiusdē iuenitur & ferrū: utpote cū hominē etiā siluestriū tot genera prædicta sint. Capræ tamē in plurimas similitudines trāsfigurātur. Sūt capræ: sūt rupicapriæ: sūt ibices p̄nicipita: quāq̄ honerato capite uastis cornibus gladiorū uaginis: hæc se liberāt ut tormē to aliquo rotati i petris potissimū e mōte: aliquo i aliū trāsfilire cupiētes. atq̄ recursum p̄nici quo libuerit. exultāt. Sūt & origes soli a qbuslā diēti cōtrario pilo uestiti: & ad caput uer-

h ii

LIBER.

fo. Sūt & damæ: & pigardi: & sterpsicerotes multa q̃ alia haud dissimilia. Sed illa alpes hæc transmarini situs mittunt.

De simiis.

Ca.

LIII.

Imagē quoq̃ genera hōinis figuræ p̃xia caudis iter se distigūf. Mira solertia uisco inūgūt laqueos: calceatq̃ imitatioē uenatiū tradūtur. Mutius & latrūculis lufis se fictis cære: nuces visu distiguere. Cornelius luna caua tristes eē qbus i eo gene re cauda sit. Noua exultationē adoriri. Nāq̃ defectū syderū & ceteræ pauent q̃drupes. Simiæ generi p̃cipua erga fœtū affectio. Gestāt catulos quos māsuefactæ itra domos pe perere: oibus demonstrāt: tractariq̃ gaudēt: tractatu gratulationē itelligēs. Itaq̃ magna ex pte cōplectēdo necant. Efferatior cynocephalis natura: sicut mitissima satyris. Calitices toto pene aspectu differūt. Barba ē i facie: cauda late diffusa pori pte. Hoc aīal negatiue re i alio nisi i æthiopix quo gignit cælo.

De leporibus.

Ca.

LV.

Eporū plura sūt genera: i alpi b' cādidi: qbus hybernīs mēsis p̃ cibatu niuē cre dū eē. Certe liquefcere ea rutilefcūt ānis oibus. Et ē aliquod aīal it olerādī rigoris a umnū leporū generis. Sūt & quos Hispanias cuniculos appellat fœcūditatis ignu mere: famēq̃ balcarib' i sulis popularis messib' afferēs. Fœtus uētre excētos uel ubcrib' ab latos nō repugnatis iterrāis grātissimo i cibatu habēt: laurices uocāt. Certū est balearicos aduersus puētū eorū auxiliū militare a Diuo Augusto petisse. Magna ppter uenatū eorū uiuariis gratia ē. Iniciūt eas i specus: q sūt multifores iterris: unde & nomē aīali: atq̃ ita cie ctos supne capiūt. Archelaus auctor ē quor sint corporis cauernæ ad excrēmēta lepori toti dē ānos eē ætatis. Varius certe numer' repit. Idē utrāq̃ uī singulis iesse: ac sine mare aque gigner. Benigna circa hoc natura i nocua & esculēta aīalia fœcūda generauit. Lepus oīum prādæ nascēs solus p̃ter dasipodē supfoctat. Aliud educās: aliud i utero pilis uestitū: aliud i plume: aliud i cohatā gerēs p̃tē. Necnō & uestes leporio pilo facere tētāt ē tactu non pin de molli ut i cute: ppter breuitatē pililabili.

De damis.

Ca.

LVI.

Amæ mansuescunt raro cū feræ iure dici nō possint. Cōplura nāq̃ sūt nec placida: nec fera: sed mediæ inter utrūq̃ naturæ: ut in uolucris birū: līnes: apes i cāpo: in mari delphini. Quo i genere multi & hos i colas domus itposuere.

De muribus & gliribus.

Ca.

LVII.

Vres haud sp̃nēdū i ostētis ēt publicis aīal. Atrosus lauini clypeis argēteis marfcū portēdere bellū. Carboni ip̃eratori apud Clusū fascis qbus i calciatu utebat̃ exitū plura eorū genera i Cyrenaica regiōe aliū lata frōte: alii acuta: alii herma eorū: gene re pūgētibus pilis. Theopraustus auctor ē i gyaro īsula cū i colas fugassēt: ferū quoq̃ rosise se. Cōstat id quod iacturā qdā & ad chalybas fecere i ferrariis officinis. Aurariis qdē in me tallis ob hoc aluos eorū excidi: sempq̃ id furtū deprahēdi tātā eē dulcedinē furādī. Venisse murē. cc. nūmis cassilinū obsidēre Hānibale. eūq̃ q uediderat fame iterrisse: emptorē uixisse annales tradūt. Cū cādidi puenere: latū faciūt ostētū. Nā foricū occētū dirimi auspicia annales refertos habemus. Sorices & ipsos h/eme condiauctor est Nigidius sicut glires: quos censoria legis principes. Q. Scaurus. & M. in consulatu non alio modo coenis ade mēre quā conchylia: aut ex alio orbe conuectas oues. Semiferum & ipsum animal: cui uiua ria in doliis idem qui apris instituit. Qua in re notatum nō congregari nisi populares eius dem siluæ: & si misceantur alienigenæ: nisi amne uel monte discreti interire dimicādo. Ge nitores suos fessos senecta alunt insigni pietate senium finitur hyberna quiete. Cōditi: enī & hi cubant: rursus æstate iuuenescunt: simili & mustellis quiete.

Quæ animalia quibus locis non sint.

Ca.

LVIII.

Le mirum rerum naturam non solum alias aliis dedisse terris animalia: sed in codē quoq̃ situ quædam aliquibus locis negasse. In mēsia silua Italia non nisi in parte reperiuntur hi glires. In lycia dorcades non transeūt montes syris uicinos. Onagri montem qui capadociam a lycia diuidit. In hellesponto in alienos fines non cōmeant cerui & circa argumufam elaphum montem non excedunt auribus etiam in monte fissis. In por dosolene īsula uicinā mustellæ non transeunt. In bœtia leucadia illarū solum ipsum fu giunt quæ iuxta in orchomeno tota subruunt arua talpæ: quarum e pellibus cubicularia uidimus stragula. Adeo ne regilio quidem a portentis sumouet delicias. In ithaca lepores illati moriuntur extremis quidem in littoribus. In ebuso in littoribus cuniculi scatent iuxta hispaniam balearēq̃. Cyrenis mutæ fuere ranæ: illatis e continente uocabulis durat ge

VIII.

nus eaz. Mutæ sūt et nūc cicadæ i seripho isula. Eadē alio trāsire canūt. Quod accidere & i lacu thessaliæ sicendo tradūt. In italia murib⁹ araneis uenenatus ē morsus. Eosdem ulte rior apēta regio nō hēt. lidē ubiq⁹ sint orbitā si transire moriūtur. In olympe macedoniæ mōte nō sūt lupi. Nec in creta isula. ibi qdem nō uulpes ursiue aut oīo ullū maleficiū aīal pter phalangiū. Aranei id genus de quo dicem⁹ suo loco. Mirabilis i eadē isula ceruos p terq⁹ i cidone atarū regiōe nō est. Itē apros & atagenas: herinaceos. In africa aut nec apros nec ceruos nec caperas nec urfos.

Quæ aduenis noceāt.

Ca. LIX.

Am quædam aīalia innoxia idigeni aduenas interimūt sicut serpētes. Parcūt i my rinche quos terra nasci pditur. Itē in syria angues circa euphrates maxie ripas dor miētes syros nō attingunt. Aut etiā si calcati momordere nō sētiūt maleficia: alius cuiusq⁹ gentis i festi auide & cū cruciatu examinātes. Quā ob rē & syri nō necant eos. Cō tra in aletenio cariz modo te. Aristoteles tradit a scorpionibus hospites non ladi idigenas interim. Sed reliquorū quoq⁹ aīalium: & pterea terrestriū dicemus genera.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. IX.

De aquatiliū natura.

Ca.

I.

NIMALIVM Quæ terrestria appellauimus hominū qdam cōsortio ne degētia indicata natura ē. Ex reliquis minimas ēe uolucres cōuenit. Quam ob rē prius æ quorū amniū stagnorūq⁹ dicentur.

Quæ in mari maxima animalia.

Ca.

II.

Vnt aut cōpluria in his maiora ēt terrestribus. Cā euidēs humo ris luxuria: alia fors alitū. Quibus uita pēdētes. i mari aut tā la te supino molliq⁹ ac fertili accerentiēto accipiētes cās genitales sublimi sempq⁹ pariēte natura pleraq⁹ ēt mōstrifica repiunt pplexis & in semet aliter atq⁹ aliter nūc flatu: nūc flutu conuolutis seminib⁹ atq⁹ principiis. Vt uera fiat uulgi opinio qqd nascat i parte naturæ ulla & in mari esse: pterq⁹ multa quæ nūq⁹ alibi rerū quidē nō solū aīaliū simulachra inesse licet itelligere intuentib⁹ uuā: glagiū serras. Cucumī uero & in colore & in odore similē. Quo min⁹ miremur æquo cū capita in tā paruis emīnēte coeleis.

De indici maris beluis.

Ca. III.

Lurimī aut & maxia i indico mari animalia e quibus balenæ quaternū iugerū pri stes ducentū cubitorū. Quippe ubi locustæ quaterna cubita iplēāt. Anguillæ quo q in gāge amne tricenos pedes. Sed i mari beluæ circa solstitia maxie uisunt. Tūc illic ruunt turbines: tunc ymbres: tūc deiectæ mōtriū iugis pcellæ ab imo uertūt maria: pul sataq⁹ ex p fundo beluas cū fluctib⁹ uoluūt: & alias tāta tynnorū multitudie: ut magni ale xandri clessis haud alio modo quā o stiū acie obuia cōtrariū agmē aduersa fronte direxerit. Aliter speris nō erat euadere qui nō uoce: nō sonitu: nō iū: sed fragore terrenē: nec nisi ruinā turbātur. Cadara appellat rubri maris peninsula. iuius obiectu uastus efficiē sinus. xii. diēū & noctiū remigio enauigatus Ptolomæo regi: quādo nullius auræ recipit afflatū. Huius loci quietæ pēcipua ad imobilē magnitudinē beluæ adolescūt. Cedrosi q arabī am nē accolunt. Alexandri magni clostīū pfecto pdidere in domibus fores maxillis beluarū fa cere ossibus testa cōtignare. Ex qbus multa quadragenū cubitorū lōgitudinis repta. Exe unt & pecori similes beluæ ibi i terrā pascāq⁹ radices fruticū remeāt: & quædā equorū asie norū: taurorū capribus: quæ depascūtur saca. Maximū animal i indico mari pristis & bale na est.

Quæ in quoq⁹ oceano maxima.

Ca.

III.

Ngallico oceano phylster ingentis colūnx mō se attollēs: altiorq⁹ nauū uelis di luuē quadā eructans. In gaditano oceano arbor in tantū uastis dispersa ramis: ut ex ea cā fretū nūq⁹ intrasse credatur. Apparet & rotæ appellatæ a similitudinē qua ternis distinctæ radiis mediolos earum oculis duobus utrinq⁹ claudentibus.

De tritonū & nereidū & elephantorū maritimorū figuris.

Ca.

V.

Iberio pēcipi nūciauit oliponēsiū legatio ob id missa uisū auditūq⁹ i quondā spēcū cōcha emētē. Tritonē: qua nōscit forma. Et nereidū falsa opinio nō ē squamis mō hispidō corpe etiā in quo hūanā effigiē habēt. Nāq⁹ hæc i eodē spectata litore ē. Cu

h i i

LIBER.

ius morientis et gāitū trīstē atcolāz audiuerē lōge. Et Diuo Augusto legatus galliæ com-
plures ī littore appere exanimēs. Nereidas scripsit Auctores habeo ī equestri ordine splē-
dētes uisū ab his ī gaditano oceano marinū hoīem toto corpore absoluta similitudinē as-
cēdere nauigia nocturnis tēpibus statiq; degrauari quas īfederit pres: & si diutius pniācat
etiā mergi. Tiberio p̄cipe cōtra ludunēs p̄uintiā litus īfularū trecētas amplius beluas
reciprocans destituit oceanus mirā uarietatis & magnitudinis. Nec pauciores ī fantonū lit-
tore. interq; reliquos elephātes & arietes cādore tm̄ cornib; assimilatis. Nereidas uero mul-
tas. Turanius uero p̄didit expulsā beluā ī gaditana littora: cuius inter pinnas duas ultīz
caudā cubita. xvi. fuissent dētes eiūsdē. cxx. Maximi dordatiū mēsurā: nūnīmi semipēdū.
Belua cui dicebat̄ exposita fuisse Andromada ossa romæ apportata ex opido iudez inope
ostēdit iter reliqua miracula ædilitate sua. M. Scaurus lōgitudinē pedū. xl. altitudinē costaz
īdicos elephātos excedēte. Spinæ crassitudinē sesq;pedali. De balenis & orcis. Ca. VI.

Alenæ in nostra maria penetrāt. in gaditāo oceano nō atē bruniā cōspici eas tradūt.
Cōdi autē æstatis tēpibus ī quodā sinu placido & capaci mire gaudētes ibi parere hoc
scire orcas īfētā his beluā. Et cuius imago nulla rēp̄sentatiōe exprimi possit alia q̄
carnis īmēlā dētib; truculētā: irrūpūt ergo in secreta ac uitulos carū & fortas uel etiā in
arinū grauidas lacerāt morsu: īcursuq; ceu liburnicarū rostris foditū illāz ad flexū īmobi-
les: ad repugnādū inertes & pondere suo onerataz. Tūc quidē & utero graues: perendi ue-
p̄enis īualidāz solū auxiliū nouere ī altū pfugere: & se tot defendere oceano. Cōtra orcas
occurrere laborāt: seseq; opponere: cautiū angustis trucidare: in uada urgere: saxis illidere
Spectātur ea plia ceu mari ipso sibi irato nullis in sinu uentis. Fluctibus uero ad anhelitus
īctusq; quātos nulli turbines uolāt. Orca & ī portu Hostiēs uisā ē opugnata a Claudio p̄n-
cipe. Venerat tūc ex ædificāte eo portū īuitata naufragiis tergorū euedoz: e gallia faciāz
se p̄ cōplures dies aluēū in uado sulcauerat accumulata fluctibus in tin ut circūagi nullo
modo posset. Et dū saginā psequi in litus fluctibus propulsa eminente dofo multū super
aq̄s carinæ uice iuerse. Protēdū iussit Cæsar pelagas multiplices iter ora portus: p̄fētusq;
ipse cū p̄orianis cohortibus populo ro. spectaculū p̄buit: lāceas cogerētē milite e nauigiis
assultantibus: quorū unum mergi uidimus reflu uelut beluæ oppletū unda. Ora balenæ habēt
in frontibus. ideoq; sūma aqua anātantes in sublime nimbos efflant.

An spirent: pisces an dormiant.

Ca.

VII.

Pirant autē cōfessione omniū & paucissima alia ī mari. quæ īternorū uiscerum pul-
monē habēt. Quoniā sine eo nullum aīal putat̄ spirare: nec piscium brachias habē-
tes anhelitū reddere: ac p̄ uices recipere extimāt: quorū hęc opinio ē. Nec multa alia
genera etiā brachiis carētia. in qua sententia fuisse Aristotelē uideo: & multis p̄suasisse do-
ctrinā īdaginibus. Nec me p̄tinus huic opinioni eorū accedere haud dissimulo: quoniā &
pulmonū uice aliis p̄nt alia spirabilia īesse uiscera: ita uolētē natura: sicut & p̄ saguē mul-
tus alius humor. In aquas quidē penetrare hūc uitalē halitū quis miret̄: qui ē reddi ab his
cū cernat̄: & ī terras tāto quoq; spissiorē naturā partē penetrare argumento animalū: quæ
semp̄ defossa uiuunt ceu talpæ. Accedit apud me certe efficaciaz ut credā omnia ī aquis spi-
rare naturā suā sorte: primū sape anotata pisciū æstiuo colore quādā anhelatio: & alia trā-
q̄llo uelut oscitatio. Ip̄sorū quoq; q̄ sūt ī aduersa opinio de somno pisciū cōfessio. Quis
n. sine respiratōe sōno locus. Præterea bullatiū aq̄rū sufflatio lūeq; effectū conchaz quoq;
corpa augescētia: sup̄ oīa est p̄ esse auditū & odoratū piscib; nō erit dubiū ex aeris utrūq;
materia. Odorē quidē non aliud q̄ interfectū aera ītelligi posse. Quā ob rē de his opinetur
ut cuiq; libitū erit. Branchiæ nō sūt balneis nec delphinis. Hęc duo genera fistulis spirant
quæ ad pulmonē pertinent. Balenis a fronte: delphinis a dorso: & uituli marini quos uocāt:
phocas spirant & dormiūt in terra. Item testudines de quibus mox plura.

De Delphinis.

Ca.

VIII.

Elocissimū omniū animalū nō solū marinorum delphius: sed ocior uolucere acrior
tælo. ac nisi multū īfra rostrū os illi foret medio pene in uentre: nullus piscium ce-
leritate eius euaderet. Sed affert morā p̄uidencia naturā: quia nisi resupini atq; cō-
uersi non corripunt quæ cā precipue uelocitate eorum ostēdit. Nam cū fame concitati su-
giētē in uada ima persecuti piscē diutius spiritū cōtinuere: ut arcu emissi ad respirādū emi-
cāt. Tanta ui exiliunt: ut plerūq; uela nauū transuolēt uento. Agunt uere cōiugia: pariūt

h iiii

LIBER.

quæ posset intelligi miseratione petēs: donec dimitti rex eum iussit. Quin & puos semper alijs grandior comittat ut custos. Cōspectiq; sunt iā defunctum portantes: ne laceretur a belluis.

De torsionibus aquatilibus.

Ca.

IX.

Elphinog; similitudinē hñt q uocātur torsiones. Distāt & tristitia qdē aspect⁹ Abest nalla lasciuia maxie. tñ rostris caniculaz; maleficetia assumulati.

De testudinibus quomodo capiantur.

Ca.

X.

Estudies tāz magnitudinis idicuni mare emittit ut singulaz; supficies habitabiles causas iregant. At iter isulas rubri pēpue maris his nauigent cymbis. Capiuntur multis qdē modis: sed maxie euectā i sūma pelagi aut meridiāo tēpore blācūto emi nēte toto dorso p trāquillia fluitātes. Quæ uoluptas libere spirādi i tārum fallit oblitās sui ut solis uapore siccato cortice nō queant mergi: i uiteq; fluuitēt opportūz uenātium p dāz Ferunt & pastū egressas noctu: auideq; saturatas laxari. Atq; ut remearint matutino sūma i aqua obdormiscere: id p distertētium sonitu. Tuncq; leuiter capti. Annatare enī singulis ternos: a duob⁹ i dorsum uerti: a tertio laqueū iniici supiāz. atq; ita ad terrā a plurib⁹ trahi. i phoenicio mari haud ulla difficultate capiuntur: ultroq; ueniūt tēpore statuto ani in am nē eleutheq; effusa similitudie. Dētes nō sunt testudini: sed rostri margines acuti spna pre iferionē claudēte pixidium mō. In mari uiuunt cōchiliis tāta oris duritia: ut lapides cōmi nuāt. In terrā egressā i hārbis pariūt oua auiū ouis similia ad cētena numero. Eaq; defossa extra aquas & coopra terra ac pauita pectore & cōplanata icubāt noctib⁹: educāt fētus an nuo spatio. Quidā oculis spectādo quoz otia foueri ab iis putāt. Fēmina coitum fugere. donec mas festucā aliquā sponat aduersē. Troglodytā cornigeras habēt: ut i lyra annexis cornib⁹ latis: sed mobilib⁹: quoz i natādo renigio se adiuuāt. Cēstinū genus id uocat exi mīz testudinis sed rarā. Nāq; qñ scopuli pācuti chelonophagos terrēt. Troglodytā autē ad quos adnatāt ut sacras adorāt. Sūt & terrestres: quæ ob id i operib⁹ chērlināz uocātur in africa desertis. q pte maxie sitiētib⁹ harenis squalēt roscido (ut creditur) humore uiuētēs. Neq; ibi aliud aīal puenit. Quis primus testudines secare iſtituit.

Ca.

XI.

Estudinum putamina secare in lamias: lectosq; & repositoria his uestire Corbilibus Pollio instituit prodigi & sagacis ad luxuriāz instrumenta ingenii.

Tegmenta aquatiliū.

Ca.

XII.

Quatiliū tegmēta plura sunt. Alia corio & pilis teguntur ut uituli: hippopotami. Alia corio tantū ut delphini. Cortice ut testudines. Silicium duricia ut ostrāz & cō chāz. Crustis ut locustāz. Crustis & spinis ut echini. Squamis ut piscis. Aspa cute ut squatina: qua lignum & eborā poliuntur. Molli ut murenāz. Alia nulla ut polypus.

De uitulo marino.

Ca.

XIII.

Vz pilo uestiuntur aīal pariunt ut p̄stis: balena: uitulus. Hic parit i terra pecudum more. Secundo ptus reddit initu. Canum mō cogaret: & parit nunq; geminis plu res. Educāt māmīs fētū. Nō ante. xii. diē deducit i mare: ex eo subinde affuefaciēs. Interficiuntur difficulter nisi capite eliso. Ipsi in sōno mugitus. Vnde nomen uituli acci piunt. Tenent disciplinam: uoce pariter & uisu populum saluant. Condito fremitu noīe uocati respondent. Nullum animal grauiore sūno prēmītur. Pinnis quibus in mari utunt humi quoz uice pedum serpunt. Pelles eorum etiam detrahtas corpori sensum æquorum retinere tradunt: semp; æstu maris recedente inhorescere. Præterea dextere dennāz uī fo potiferam inesse sōnosq; allicere subitam capiti.

De piscibus pilo carētibus: & quomō pariant: & quot eoz genera.

Ca.

XIII.

Ilo carentium duo omnino animal pariunt: delphinus ac uipera. Piscīū species sūt: lxiii. præter crustis intehta quæ sunt: xxx. De singulis alias dicemus Nunc enim naturā tractantur insignium.

De nominibus & naturis multorum.

Ca.

XV.

Ræcipua magnitudine tynni. Inuenimus talētra. xv. pependisse. Eiusdem caudāz latitudinē duo cubita & palmū. Sunt & in quibusdam amnis haud minores. Sylurus in nilo: eos in rheno: atilius in pado inertia pinguescens ad mille aliquando libras catenato captus hamo: nec nisi bonum iugis extractus. Atqui hunc mimus ap pellatus clupea uenam quandam eius in faucibus mira cupidine appetens morſu exanimat. Sylurus grassatus ubicunq; est omnē aīal appetēs: eqnos innatantes, sæpe demergēs

p̄cipue imeno germanie ane pp lilboū. Et idanubio mari extrahit porculo marino similin?
 Et in boristhene memorat p̄cipua magnitudo nullis ossibus spinisue iteritis: carne p̄dulci
 Ingage indiae platanistas uocat rostro delphini & cauda magnitudine aut. xv. cubitorū. In
 codē esse. Stant? Sebosus haud modico miraculo affert uermes brachiis binis. lx. cubitorū
 ceruleos: q̄ nomē a facie traxerūt. His tātas esse uires ut elephātos ad potū ueniētes mordi
 cus cōprehēsa manu eorū abstrahāt. Tynni mares sub uētre nō habēt pinna. Inīrāt magno
 mari pōtū uerno tpe gregati: nec alibi foetificāt. Cordilla appellat partē q̄ fortas redeūtes in
 mare autūno comitat. Limose uero aluto pelamedes incipiūt uocari: & cū annuū excessse
 re tēpus tynni. Hi mēbrati cāsi ceruice & ab dominā cōmēdat: acq̄ edulio recētī dūtaxat
 & tū quoḡ graui ructu: cātera parte plenis pulmētis sale asseruātur. Melādria uocat cāsis
 quernis assulis similima Vilissima ex his quā caudā p̄xima q̄a pingui carēt: p̄batissima ea q̄
 faucib? At in alio p̄fice circa caudā exercitissima. Pelamides in alica costā particulatiḡ
 cōfēctā in genera ciborū dispariunt. Piscīū genus oē p̄cipua celeritate adolescit: maxime ī
 pōto. Causa multitudo annuū dulces in ferētū aquas: amia uocat: cuius icremētū singulis
 diebus itelligit. Cū tynnis hāc & pelamides in pōtū ad dulciora pabula inīrāt gregati cū
 suis quā ducib? & primi oīum scōbri. Quibus & in aquis sulphureus color: extra q̄ cā
 teris. Hispaniā cāterias hi replent tynnis nō cōmēatibus. Sed in pōtū nulla inīrāt: bestia p̄
 scibus malefica: p̄ter uitulos & paruos delphinos. Tynni dextera ripa inīrāt: excūt leua. Id
 accidere existimat q̄a dextro oculo plus cernūt utroq̄ hebetē natura. Est in euripo thracii
 bosphori quo propōtis euxino iūgitur in ipsis europā asiāq̄ seperātis freti angustis saxū
 miri cā loris a uado ad sūma pluces iuxta calcedone in latere alia. Munus aspectu repente
 territi semp̄ aduersus bizantiū p̄notoriū ex ea causa appellatū auricornu p̄cipiti petūt ag
 mine. Itaq̄ oīs captura bizantiū est magna calcedonis penuria. M. p. medie inter fluctis euri
 pi. Opperiūtur autē aquilonis fletū ut secundo flatu excāt expōto: nec nisi inīrātes pontū
 bizantiū capiūtur. Bruma nō uagātur. Vbiq̄q̄ dep̄hēsi usq̄ ad aequinoctiū ibi hybernāt. idē
 saepe nauigia uelis euntia comitātes mira quadā dulcedine p̄ aliquot horarū spatia & passu
 um milia a gubernaculis nō separātur: ne tridēte qdē in eos saepius iacto ternit. Quidā eos
 qui hoc etynnis faciāt pōpilos uocat. Multi in propōtide aestuāt pōtū nō inīrāt. Itē sole cū
 rōbi intrent. Nec saepia est solea loligo repiantur. Saxatiliū turdus & merula defunt: sicut
 cōchilia cū ostrēa abundēt. Oīa aut hybernāt in egeo. Inīrantiū pontum soli non remeant
 trichia. Graecis enī in plerisq̄ nobus uti par erit. q̄n aliis atq̄ aliis eodē diuersi appellaue
 re tractus: Sed hi soli hīstrū amnē subeunt ex eo subterraneis eius uenis in adriaticū mare
 defluūt. Itaq̄ & illic descēdētes nec unq̄ subeūtes e mare uisuuntur. Tynnorū captura est a
 uergiliarū exortu ad arcturi occasum. Reliquo tēpore hiberno latēt in gurgitibus imis. nī
 si tēpore aliquo euocati: aut pleniluni. Pinguescūt & in tantū ut dehiscant. Vita longissima
 his biēnio. Animal est paucū scorpionis effigie aranei magnitudine. Hoc sē & tynno & ei q̄
 gladius uocatur: crebro delphini magnitudine excedēt sub pinna affigit aculeo: tantoq̄
 infestat dolore: ut naues sepe numero exiliāt. Quod & alias faciūt aliorū uim timētes: mu
 giles maxime: tā p̄cipuae uelocitatis ut trāsuersa nauigia interim superiacent.

De auguriis & diuersitate piscium.

Ca.

XVI.

Vnt & piscibus p̄scita in hac parte auguria siculo bello ambulāte in littore Au
 gusto piscis e mare ad pedes eius exiliit quo argumēto uates respōdere Neptunū
 patrē adoptatē cū sibi Sexto Pōpeio repudiato. Tanta terat naualis rei gloria: sub pedib?
 Cālaris futuros qui maria tēpore illo tenerēt. Piscīū formā maiōes q̄ mares. In quodā
 genere oīno nō sunt mares: sicut in erythinis & chromibus. Oēs enī ouis grauidā capiunt
 tur. Vagātur gregati fere cuiusq̄ generis squamosi. Capiūtur ante solis ortū. Tū maxi
 me piscīū fallitur uisus. Noctibus quidē illustrib? aqua q̄ die cernūt. Aiūt & si itereē gur
 ges itereēse captū. Itaq̄ plures secūdo tractu trahi q̄ primo gustu olei maxie. dein modū
 cis ibrīb? gaudēt alūtūq̄. Quippe & arūdines q̄uis in palude pgnata: nō tū sine fbre ado
 lescūt. Et alias ubiq̄q̄ pisces in eadē aqua assidui si nō affluat exanimātur. Prægelidē hye
 mē oēs sentiūt sed maxime qui lapidē hēre ī capite existimātur ut lupi: coratini: sciēna: pa
 gri: Cū aspe hyemes fuere: multi cāci capiūtur. Itaq̄ his mēsis iacet in spelūcis cōditi: si
 cut in terrestriū genere retulimus. Maxime hipurus & coratinus hyeme nō capi: p̄terciq̄
 aestatis diebus paucis & iisdē semp̄. Itē mjrena & orphus: cōger: perca: & saxati es oēs. res

LIBER.

ta quidē hoc est uado imaris excauato cōdi per hyemes torpidinē pissā soleatq; tradunt. Quidē rursus aestus impatiētia mediis feruoribus sexagenis diebus latet ut glaucus: aselli auratæ. Fluiuatiliū sylurus caniculæ ex ortu syderatur: & alias fulgore sopitur. Hoc in mari accidere cyprio putant: & alioquin totū mare sentit exortū eius syderis. Quod maxime in bosphoro apparet. Algæ enim & pisces superferuntur: ab imo uersa omnia.

De mugili & aliis piscibus: & quod nō idē ubiq; placat.

Ca. XVII.

Vgilū natura ridet: in metu capite abscondito totos se occultari credentiū. Isdē tñ tā m ta facilitas: ut in phœnice & narbonēsi puincia coitus tpe uiuarii marē linea lōgin qua per os ad brāchias religata emissū in mare: eadēq; linea retractū foemīæ sequatur ad littus: rursusq; fœminā mares part⁹ tpe. Apud antiquos pisciū nobilissimus habitus accipēfer. unus oīum squamis ad os uersis cōtra aquā nando meat: nullo nuue in honore est. Quod qdē miror: cū sit rarus inuētū. Quidā cū elopē uocat. Postea p̄cipuā auctoritatē fuisse lupo & asellis. Cornelius nepos & Laberius poeta minorū tradidit. Lupoū laudatissimū q; appellatur lanati a cādore mollitiq; carnis. Aselloq; duo genera collyri mīores & rhachi: qui nō nisi in alto capiuntur. lōq; plati poribus. At in lupis in anse capti p̄feruntur. Nūc sacro dat p̄ncipat⁹ qui solus pisciū diciē ruminare: herbisq; uesci: nō aliis piscibus: mari carpachio maxime frequēs. Promūtorū tradis lectū spōte nunq; trāsīt. Inde aduectos Tiberio Claudio p̄ncipe. Optatus Eliptius p̄fectus classis inter hostiēm & cāpaniæ horam sp̄atos disseminauit. Quinquēnio fere cura est adhibita: ut capti redirentur mari. Postea frequētes inueniuntur italiæ littore nō ante ibi capti. Admouitq; sibi gula sapores piscibus satis & nouū icolā mari dedit: ne qs pegrinas aues romæ parere t̄meret. Proxima est hic mēsa generis dūtaxat mustellarū: quas mirū dictū inter alpes lacusq; retiæ bigrātinus xmulas marinis generat. Ex reliqua nobilitate & gratia maxima est & copia nullis: sicut magnitudo modica: binaq; limas pōderis raro admodū exuperat: nec in uiuarii piscinisq; celsunt. septētrionalis tñ hos & p̄xima occidētis parte gignit oceanus. Cætera eorū genera plura. Nā & alga uescitur & ostreis & limo & aliorū pisciū carne & barba gemina insigniuntur in feriori labor. Alutariū ex his uilissimū generis appellat. Hūc semp̄comitatur fargus nomē alius piscis & cœnū fodiēte eo excitatū deuorat pabulū nec littoralibus gratia. Laudatissimū cōchylīū sapiūt. Nomē his fenestella a colore mulleorū calciamētorū datū putat. Pariūter anno. His certe totiēs fœtura apparet Mullū expiratam uersicolori quadā & numerosa uarietate spectari p̄ceres gulæ narrat rubetiū squamarū multiplici mutatione pallescentē utiq; si utro spectet inclusus. M. Apitius ad omne luxū ingeniū maius in sotiorū garo (nā ea quoq; res cognomē iuenit) necari eos p̄cellēs putauit: atq; e icore eorū alccē excogitare puocauit. Id enī est facilius dixisse: q̄ qs uicerit. Asinius celer cōsularibus hoc p̄fice prodigus Claudio principe unū mercatus octo milibus nūmū. Nullus æque reputatione aufert trāsuersum animū ad cōtemplationē eorū qui in cōquæstione luxus cocos emi singulos pluris q̄ equos querebātur. Adhuc coci triumphorū p̄æciis paratur: & equorū pisces. Nullusq; prope iam mortalis æstimatur plaris: q̄ qui peritissime censum domini mergit.

De nullo: salpa: & salmone.

Ca. XVIII.

n Villū. lxxx. librarū in mari rubro captū Licinius Mutianus p̄didit. Quāta mercatus ra cū luxuria suburbanis littorib⁹ inuētū est. Et hæc natura ut alii alibi pisces p̄ncipatū obtineat. Coracinus in ægypto. zeus idē faber appellat gadib⁹. Circa ebum salpa. ob lenus alibi: & qui nūq; p̄coqui possit nisi ferula uerberat⁹. In agtania salmo fluiuatilis marinis oībus p̄fert. Piscīū alii brāchias multiplices habēt alii simplices alii duplices. His aquā acceptā ore remittūt. Senectutis indiciū squamarū duritia quæ nō sunt oībus similes. duo lacus italiæ in radicibus alpiū larius & uerbanus appellant in qbus pisces oībus annis uergilīarū ortu existūt squamis cōspicui crebris aquæ p̄acutis clauorū caligriū effigie: nec amplius q̄ circa eū mēsem uisunt. De exocæto.

Ca. XIX.

Iratur arcadia suū exocætum appellatū ab eo quod in siccū soni causa exeat. Circa clitorium uocalis hic traditur & sine branchiis. Idem aliquibus andonis dictus. Exeunt in terrā & qui marini mures uocatur: & polypi: & murenæ. Quin & in idiaz fluminibus certū genus pisciū: ac deinde resilit. Nā stagna & amnes trāsēūt: plerisq; & eui dēs rō est: ut tuto fœtus edant: quia nō sint ibi qui deuorent fœtus: fluū usq; minus s̄auis ant. i. las itelligi ab his causas seruariq; tēporū uices magis miretur: si quis reputet quoto

cuq; hominum nosci uberrimam esse capturam sole transeunte piscium signum.

Digestio piscium in figura corporum.

Ca. XX.

Arinorū alii sunt plani ut rumbi soleæ ac pasteres: qui a rumbis situ tm corporum differunt. Dester resupinatus est illis. pasceri lenius. Alii longi ut munera: conger.

Ideo penarū quoq; fiunt discrimina: quæ pedū uicæ datæ sunt piscibus. Nullis sunt per quinas. Quibusdā binæ: quibusdā trinæ: aliquibus nullæ. In fucino tantū lacu piscis est qui octonis penis natat. binæ oīno longis: ut lombricis & anguillis & cōgris. Nullæ ut murænis. quibus nec brachia. Hæc oīa flexuoso corporū impulsū ita mari utūtur: ut serpentes terræ in sicco quoq; reput. Ideo etiā uiuatiōa talia. Et e planis aliqua non habent pennas ut pastinacæ. Ipsa enim latitudine natant. Et quæ mollia appellantur ut polypi quoniā pdes uicem penarum præstant. De anguillis.

Ca. XXI.

Anguilla octonis uiuūt annis. Durat & sine aqua senis diebus aqlone spirāte. austrq; paucioribus. At hyemē ædē in axigua aqua nō tollerāt: nec in turbida. idcoq; circa uergilas maxime capiūtur: fluminibus tū præcipuē turbidis. Pascūtur noctibus examines piscium sole non fluitant. De lacu benacu.

Ca. XXII.

Acus est italiæ benacus in ueronēsi agro minciū annē transmittēs: ad cuius emer- sus annuo tēpore octobri fere mēse autūnali sydere ut palā est hymato lacu fluitib? glomeratæ uolūtur in tātū mirabili multitudine: ut in excipulis eius fluminis ob hoc ipsum fabricatis singulorū miliū globi reperiātur. De murena. Ca. XXIII.

Vrena quocūq; tpe parit cū ceteri pisces stato pariāt. Oua eius citissime crescūt in m sicco litore: elapsas uulgos coitu serpētū impleri putat. Aristoteles mirinū uocat marem qui generat. Discrimē esse q; murena uaria & infirma sit mirinus unicolor & robustus. Dētesq; extra os habeat. In galia septentrionali murenis oībus dextera in maxilla septenæ maculæ ad formā septentrionis aureo colore fulgēt dūtaxat uiuētibus: pariterq; cū aīa extingūtur. Inuenit in hoc aīali documēta seuitiæ. Veditus Pollo eques Romanus ex amicis Diuī augusti uiuariis earū imergēs dānata mācipia: nō tanq; ad hoc feris terararū nō sufficiētibus: sed quia in alio genere totū pariter hoīem distrahi spectare nō poterat. Ferūt ac etiā gustu præcipuē eas in rabiē agi. Tenuissimum his tergus. Contra anguillis crassius: eoq; uerberari solitos tradit Verius prætextatos. Et ob id multām his dicit nō institutam. De planis piscibus.

Ca. XXIII.

Lanorū pisciū alterū est genus: quod pro spina carthilaginē habet: ut rapæ: pastina p cæ: squatinæ: torpedo: & quos bouis lamia: aquilæ ranæ nominibus græcia appellat.

Quo numero sunt squali quoq; quis non plani. Hæc græce in uniuersum selache appellauit. Aristoteles primus. Hoc noīe eius iposito nos distinguere nō possumus: ut in carthilaginata appellare libeāt. Oīa aut carnioliora sunt talia: & supina uescūtur: ut in delphinis diximus. Et cū ceteri pisces oua pariāt: hoc genus solū ut ea quæ ceteri appellant aīal parit excepta quā ranā uocant. De echeneide.

Ca. XXV.

Se paruus admodū piscis asuerus petris echeneis appellatus. Hoc carinis adherēte naues tardius ire credūtur. Indenoīe iposito. Quā ob causam amatoris quoq; ueneficiis infamis est & iudiciorū ac litiū mora. Quæ crimina una laude pensat. Fluvius grauidarū utero sistēs: partusq; cōrinēs ad puerperū. Tanem in cibos nō admittit. Pedes eū habere arbitrat̃ Aristoteles: ita posita penarū similitudine. Mutianus muricē esse latiorē purpura: neq; aspero neq; rotūdo ore: neq; in angulos pdeūte rostro: sed simplicē cōcha utroq; latere sese colligēte. Quibus inharētibus plenā uentis stesisse nauē portāre nuncios a Periandro ut castrarentur nobiles pueri conchasq; quæ id præstiterūt apud gnidi orum. Venerē colī. Trebius niger pedale esse & crassitudine quinq; digitorū. naues mora ri. Præterea hanc esse uim eius asseruari in sale. ut aurū quod deciderit in altissimos puteos admorū extranat. De uarietate naturæ piscium.

Ca. XXVI.

Ut pisces colorē. Candidæ hyeme menæ: & sunt æstate nigriores. Mutat & phis m cis reliquo tempore cādida: uere uaria. Eadē pisciū sola nidificat ex alga: atq; in nido parit. Volat irundo sane per quā similis uolucris hyrundini.

Ca. XXVII.

De miluo pisce & dracone marino. Tem miluus subit in sūma maria piscis ex argumēto appellatus lucerna: linguaq; ignea per os exerra trāgillis oodibus ralucet. Attollit cornuta e mari sexquipedalia

LIBER.

fere cornua: quæ ab his nomen traxit. Rursus draco marinus captus atq; imissus in arenâ cauernâ sibi rostro miro celeritate excavat. De piscib? saguic carêtib? Ca. XXVIII.

Iscu quidâ sanguine carê. de quibus dicemus. Sunt aut tria genera. In primis quæ mollia appellâtur. Deinde cõrecta crustis tenuibus. Postremo testis conclusa duris. **P** Mollia sunt loligo sâpia polypus & cætera eius generis. His caput inter pedes & in uentre pediculi octoni oibus. Sâpie & loligini pedes duo. Ex his lógissimî & asperi eui- bus ad ora admouet cibos. & in fluctibus se uelut anchoris stabiliût cæteri cirri cû quibus uenantur. De loligie & sâpiis & poiipis & naupliis. Ca. XXIX.

Oligo etiâ uolitat extra aquâ se effert: quod & pediculi faciût sagittæ mō sâpia **A** rû generis mares uarii & nigriores: cõstantiaq; maioris. Percussæ tridente foemine auxiliant. At femina isto mare fugit. Ambo aut ubi sensere se apprehendi effuso atramêto quod pro sanguine his est infuscata aqua absconditur. Poliporû multa genera. Terreni maiores quâ pelagici: & oēs brâchiis ut pedib? ac manibus utitur. Cauda uero q̃ est bifurca & acuta in coitu. Est polypis fistula in dorso: qua trâsmittit mare. eamq; mō in dextrâ partē mō in sinistrâ trâsserit. Natât obliq; in caput quod p̃durû est suffocatione ut uetibus. Cætererû p̃ brachia uelut acceptabilis dispersis eo hausto quodâmō cui adhere- scit tenet supini. ut auelli nō queât. Vada nō apprehêdūt: & gradibus minor tenacitas. So- li molliû in siccû exêrūt dûtaxat asperû. Leurtatē odere. Vescitur cõchyliorû carne. quoz cõchas cõplexu criminû frâgūt. Itaq; piacêtib? testis cubile eorû dephêdit. Et cû alioquin brutû habeat aîal: ut quod ad manû hois adnatat in re quodâmō familiari callet. Osa in do- mû cõportat: de in putamina rosa carne egerit: annatâtesq; pisciculos ad ea uenat. Colore mutat ad similitudinē loci: & maxime in metu. Ipsum brachia sua rodere falsa opinio est. Id enî a cõgris euenit ei. Sed renasci sicut colchotis & laceriis cauda haud falsum. Inter p̃ci- pua aut miracula est q̃ uocat nauplios: ab aliis p̃pilos. Supinus in sūma æquoz puenit ita se paulatî subrigēs: ut emissâ oî per fistulâ aqua uelut exoneratus snia facile nauiget. Por- stea duo prima brachia retorquēs mēbranâ iuter illa mixtæ tenuitatis extendit. Qua uelut can- te in auras cæteris subremigās brachiis media cauda ut gubernaculo dirigit. Ita uadit alto liburnicarû gaudēs imagine. Si qd pauoris interueniat hausta se mergēs aqua.

De onigena locustus & cancris coelestis & conchis.

Ca. XXX.

Olyporû generis onigena dicta graui capitis odore. Ob hoc maxime murenis eam cõsectantibus. Polypibinis mensibus cõducitur. Ultra bimatu nō uiuūt. Percut autem tabe semp. Foemina celerius & fere a pautu. Nō sunt prætereûda & L. Luculo pro- cõs betiæ cõperta de polypis quæ Trebius Niger e comitibus eius prodidit. Auidissimos esse cõcharû. Illas ad tactû cõprimi præcidêres brachia eorû: utroq; escâ expredate capere. Carê cõche uisu oîq; sensu alio quâ cibi & piculi. Insidiâtur ergo polypi apertis. Imposi- toq; lapillo extra corpus ne palpatu eiiciatur: ita securi grassantur: extrahuntq; carnes. Il- læ se cõtrahūt: sed frustra discuneat. Tâta solertia aîaliu heletissimus quoq; est prætere- negat ullû esse atrocius animal ad cõfitendû hominē in aqua. Luat eni cõplexu: & sorbet acceptabilis ac numerofo suctu detrahit eû. In naufragos urinantisue impetû capit. sed si inuertatur: elangnescit uis. Exporigûtur enim se resupinati. Mire oibus marinis expecti- bus odorem quoq; eorum. Qua de causa & nassis illinûtur. cætera quæ idē retulit mōstra propiora possunt uideri. Carteiz in cetarsis assuerus quidâ polypus exire e mari in lacus eorû apros: atq; ibi falsamēta populari. Cõuertit in se custodû indignationē assiduitate fur- ti immodici. Sâpes erant his oblectæ. Sed hac transcendebat per arborem: nec deprehendî potuit nisi canû sagacitate. Hi redeuntē circunuaferē noctu concitiq; custodes expauere nouitatem. Primû omniû magnitudo inaudica erat. Deinde color muria obiiti opote diris. Quis ibi polypum epectasset: aut ita cognosceret. Cum monstro dimicare sibi uidebatur. Namq; & flatu terribili canes agebat: nunc extremis crinibus flagelatos: nunc robustiori- bus brachiis clauarum modo incussos: ægreq; multis tridentibus confici potuit. Ostêde- re Lucullo cauit eius deli magnitudine amphorarû. xv. capax atq; (ut ipsius Trebii uer- bis utas) branchias quas uix utroq; brachio completi esset clauarum modo torasas. longas pedum. xxx. acceptabilis siue calliculis urnalibus peruiû modo. Dentes magnitudini res- pondentes. Reliquiæ asseruat miraculo p̃pêdes p̃odo septingentorum. Sâpias quoq; & loligines eiusdem magnitudinis expulsas in litus illud idē auctor est. In nostro mari

lorigines quinū cubitorū capiuntur: sepiæ binū. Neq; his bimatu longior uita. Nauigerē similitudinē & aliā in ppōrde uisā sibi pdidit. M. cōchā esse achātī mō carinatā inflexa puppe prora rostrata. In hac cōdi naupliū aial sepiæ simile ludēdi societate sola. Duobus hoc fieri generibus. Trāquillo enī uectorē demissis palmulis ferre ut remis. Si uero flatus iuuenti eadē in usu gubernaculi porrigi. pādīq; cōcharū sinus aura. Huius uoluptatē eē ut ferat illius ut regat. Simulq; eadē descendere in cluso sinu fluctu hausto territā uisq; Id enī ut cōstat rumore nauigatiū humana calamitas in cā est. Locustæ crusta fragili muniūtur i eo genere: quod caret sanguine. Latēt mēfib⁹ qnis. Similiter cācri qui eodē tpe occultātur & ambo ueris principio senectutē anguiū more exuūt reuocatiōe tergorū. Cātera in aq; natāt locustæ reptatiū mō fluitāt. Si nullus īgrauat metus: recto meatu cornib⁹ quæ sūt rotūdicatæ p̄pilata ad latera porrectis. lisdē erectis in pauore obliquæ in latere pcedūt. Cornibus inter se dimicāt. Vnū hoc aī aliū nisi uinū feruētī aqua incoquatur: fluida carne non habet callum.

De cancris.

Ca.

XXXI.

u luūt petrosus locis cācri mollib⁹. Hyeme aprica loca sēdātur: Aestate in opaca gurgitū recedūt. Oīa eius generis hyeme lādūtur autūno & uere pinguescunt. & plenilunio magis qā noctē sydus tepido fulgore mitificat. Cācorum gene carabi astaci: taciæ neæ paguri heracleotici: leones & alia nobiliora. Carabia a cāteris cācris cā distāt. In phoenice hippoe uocant tace uelocitatis ut cōseq nō sit. Cācris uita longa. Pedes octoni oibus in obliquū flexi. Fœminæ p̄nus pes duplex mari simplex. Præterea bina brachia denticulatis forcipibus. Supior pars in p̄moribus his mouet inferiore īmobili. Dextrū brachiū oib⁹ maius. Vniuersi ubi aliqñ cōgregātur os pōtū cūscere nō ualēt. Quīobrē egressi circueūt ap̄paretq; tritū iter Pinnoreras uocat minim⁹ ex oī genere. lō oportunos iniuriæ: huic solertia est in aneū ostrearū testis se cōdere & cū accreuerit migrare in capaciores. Cācri in pauore ēt retrorsū pari uelocitate redeūt. Dimicāt inter se ut arietes diuersis cornib⁹ incuisantes. Cōtra serpentiū ictus medētur. Sole cācri signū trāseūte & ipsos cū examinati sint corpus trāfigurari in scorpiones narrant in sicco. Ex eodē genere sunt echini: quibus spinæ p̄ pedibus. Ingredi est his i orbē uolui. Itaq; detritis sæpe aculeis iueniūtur. Ex his echinometræ appellātur quos spinæ longissimæ: calices minimis. Nec oibus idē uitreus color. Circa turonē candidi nascūtur: spina parua: Oua oīum amara: qna numero. Ora in medio corpore in terrā uersa. Trādūt seuitia maris prælagire eos: correctisq; operiri lapillis: mobilitatē q; pōdere stabilitates nolūt uoluntatione spinas atterere. Quod ubi uidere nautici statī plurius anchoris nauigia infreant.

De cocleis.

Ca.

XXXII.

Neodem genere sunt cocleæ aquatiles terrestresq; exerentes se domicilio binag; i ceu cornua prorédētes cōtrahētesq; oculis carēt: ideoq; corniculis prætentāt iter.

De pectinibus.

Ca.

XXXIII.

Ectines in mari ex eodē genere habētur. Recōditi & ipsi in magnis frigorib⁹ ac magis æstibus: unguēsque uelut ignæ lucētes in tenebris etiā uelut in ore madētū. Firmioris iā testæ murices & cōcharū genera in qbus magna ludētis naturæ uarietas: tot colorū differētiæ tot figuræ. planis & cōchauris: lōgis. lunatis: in orbē circūactis: dimidio orbe cæsis: i dorſū elatis: leuib⁹: rugatis: dēticulatis: striatis: uertice mutricatī i toto mergi ne in mucronē emissio: foris effuso: itus replicato: iā distictione uirgulata: crinita: crispa: cuniculacim pectinatim ibracatim undata cācellatī reticulata: in obliquū: in rectū expāsa: p̄ redēfata porrecta sumata: breui nodo ligatis: toto latere cōnexis adplausum aptis: adbuccinā recuruis. Nauigāt ex his neritæ. præbētēsq; cōcauā sibi partē & alterā aure opponentes p̄ sūma æquorū uelificāt saluunt pectines & extra uoluptatē seque & ipsi carinant.

De diuitiis marinis.

Ca.

XXXIII.

Ed quid hæc tā parua cōmemoro: cū populatio morū atq; luxuria nō aliūde maior qe cōcharū genere proueniat. Iā quidē ex rota rerū natura dānosissimū uentri mare est tot modis: tot mensis: tot pisciū saporibus: quibus præcia capientiū periculo fiunt.

Quomodo noscantur: & ubi: & quō inueniuntur margarite. Ca. XXXV.

Ed quota hæc portio est reputātib⁹ pupuras cōchilia: margaritas. Parū. si fuerat i gulas cōdi maria: nisi manib⁹: aurib⁹: capite: toto corpore a fœminis iuxta uirib⁹ gesta renē: qd mari cū uestib⁹. qd undis fluctibusue cū uellere. Nō recte recipit hæc nos rex natura nisi nudos. Esto si tanta uentri cū eo sociatas. quid tergori. Parū sit nisi quid uestimur

LIBER.

periculis etiā uestiamur. Adco per totū corpus aīe hoīs periculo quaſita maxime placent. Principū ergo culmēq; oīm regē p̄ciū margaritā tenēt. Indicus maxie has nūtat ocean⁹. Inter illas belluas tales tātaſq; quas dixim⁹ p̄ tot maria ueniētes tā lōgo terrarū tractu: e tan-
tis ſolis ardorib⁹: atq; indicis quoq; iſulis petūtur & ad modū paucis. Fertiliffima eſt Ta-
probane & torois ut dixim⁹ in circuitu mūdi. Itē p̄mula p̄mōtorū indīa. Præcipuæ autē
laudātur circa arabīā in p̄ſico ſinu maris rubri. Origo autē atq; gēitura cōchæ eſt aut multū
oſtreatū cōchis differēs. Has ubi genitalis aīni ſtimulauerit hora pādētes ſeſe quadā oſcita
tione iſperi roſcido cōceptu tradūt. grauidas poſtea euiti: partūq; cōcharū eſſe margaritas
pro qualitate toris accepti. Si purus iſluxerit cādorē cōſpici. Si uero turbidus & fortū for-
deſcere. Eūde pallere cælo mināte cōceptū. Ex eo q̄ppe cōſtare cœliq; eis maiorē ſocietate
eē q̄ maris: idē nubilū trahit colorē: aut pro claritate matutina ſerenū. Si tēpeſtiue faciētur
grādeſcere & part⁹. Si fulgeret cōprimi cōchas. ac p̄ ieiunū mō minui. Si uero & couerit:
pauidas ac repēte cōpreſſas q̄ uocat philemata efficere ſpēm: uerū ſani inflatā ſine corpore.
hos eſſe cōcharū abort⁹: ſani qdē part⁹ multiplici cōſtāt cute: nō iſproprie callū ut exiſtima-
ri corporis poſſit. Itaq; & purgātur a pitis. Miror ipſo tñ cas cælo gaudere: ſole rubefcere
candorēq; p̄dere ut corpus humanū. Quare ſcipuū cuſtodiūt pelago altius meiſe q̄ ut pe-
neutrēt radiū. Flauēſcūt tñ & illæ ſeneſcūt: uigilq; torpeſcūt: nec niſi in iuuetā cōſtat ille qui
quærit uigor. Craſſeſcūt etiā in ſeneſcā: cōchisq; adhereſcūt nec iis auelli quāt: niſi lima.
Quib⁹ una tantū eſt facies & ab ea rotūditas: auerſis planicies: ob id tympania noīant. Co-
herētes uidemus in cōchis ac dore unguēta circūferētib⁹. Cætero in aqua mollis unio: ex-
ptus p̄tinus dureſcit. Cōcha ipſa cū manū uidet cōprimit ſeſe opitq; opes gnata p̄pter illas
ſaperi. manūq; ſi preueniat acie ſua abſcidit: nulla iuſtiore p̄am: & aliis munica ſuppliciiſ.
Quippe inter ſcopulos pars maior iuenit ſed in alto quoq; comitātur marinis canibus. nec
tñ aures feminatū arcēt. Quidā tradūt ſicut apibus ita cōcharū examinibus ſingulas ma-
gnitudine & uerūſtate ſcipuas eſſe ueluti duces mire ad cauēdū ſolertia. Hias urinātū cu-
ra peti: illis capitis facile cæteras palātes rhetibus icludi. Multo deīde obrutas ſale in uafiſ
fiatilibus eroſa carne oī nucleos quōſdā corporū hoc eſt uniones decidere ima. Vſu atteri
nō dubiū eſt: colorēq; indiligētia mutari. Dos oīs in cādore magnitudine orbe leuore pon-
dere: haud p̄p̄tis rebus in tātū ut nulli duo repiētur iſdiſcreti. Vñ non ē unio nō romanæ
ſcilicet ip̄oſuere delicia. Nā apud græcos nō eſt: nec apud barbaros inuētores eius aliud q̄
margaritæ. Et in cādore ipſo magna differētia. Clarior in rubro mari reptus. indicus ſpecu-
lariū lapidū ſquamas aſimilat: alias magnitudie p̄cellēs. Sūma laus coloris eſt exalūnatos
uocari. & p̄erioribus ſua gratia elēcos appellāt ſaſtigiata lōgitudine alabaſtroq; figura in
pleniore orbe deſinētes: hos digitis ſuſpēdere: & binos ac ternos auribus. ſeminarū gloria
eſt. Subeūt luxuriæ eius noīa & tedia exq̄ſita p̄dione potatu. Siqdē cū id fecere crotalia
appellāt ceu ſono quoq; gaudeāt & colluſu ipſo margaritarū. Affeātq; iā & paupes liſtorē
ſormine in publico unionē eſſe diſtitātes. Quin & pedibus: nec crepidarū tñ obſtagulis:
ſed totis focculis addūt. Neq; enī geſtare iā margaritas: niſi calcēt. ac p̄ n̄niones etiā ambu-
lēt ſatis eſt. In noſtro mari repiri ſolebāt. Crebr⁹ circa boſpharū traciū: ruſſi ac parui in con-
chis quas myas appellāt. At icarnania quæ uocat p̄ina gignit. Quo apparet nō uno cōchæ
genere naſci. Nā & luba tradit arabicis cōchā eſſe ſimile peſtini iſleſto hūſutā echinorū mō
Ipſū unionē in carne ipſā eſſe grādini ſimile. Cōchæ nō tales ad nos afferūtur. Nec in a car-
nania ante leudari repiūtur: e nōnes & feri. Coloriſq; marmorei. Meliores circa aſtū: ſed
& it̄ parui. Et in mauritanīæ maritimis. Alexāder Polihistor & Sudines ſeneſcere eos purāt
Colorēq; expirare. Eorū corpus ſolidū eſſe manifeſtū eſt: quod nullo lapſu frāgūtur. Nō
autē ſemp in media carne repiuntur: ſed aliis atq; aliis locis. Vidimūſq; iā extremis etiam
marginibus uelut e concha exeuntes. Et in quibuſdam quaternos quinoſq; p̄dus ad hoc
æui ſemuntia pauci ſingulis ſcrupulis exceſſere. In britannia paruos atq; decolores naſci
certum eſt. Quoniā diuus Iulius thoracem quē Veneri genitrici in templo eius dicauit: ex
britānicis margaritis factū noluerit intelligi. Lolliam Paulinā quæ fuit Caii principis ma-
trona nec ſerio quidē aut ſoleni ceremoniarū aliquo apparatu: ſed mediocriū etiā ſpōſaliū
cœna uidi ſmaragdis margaritiſq; opertā: alterno textu fulgentibus toto capite crinibus
ſp̄itis aurib⁹: collo monilibus digitisq;. Quæ ſūma quadrigeries feſtertiū colligebat. Ipſam
cōfeſtim paratā nūcupationē tabulis p̄bare. Nec dona prodigi principis fuerant: ſed a uitæ

opes prouintiarū scilicet spoliis partæ. Hic est rapinarū exitus. Hoc fuit q̄ re. M. L. ollius in famatus regum muneribus in toto oriēte interdicta amicitia a Caio Calare Augusti filio uenenū biberet. ut neptis eius quadrigenes sestertiū opera spectaret ad lucernas. Cōpu- ter nūc aliq̄ ex alia parte q̄ triū Curius aut Fabritius in triūphis tulerint: & imagineſ eorū fercula: & ex altera parte Lollia unā iperii mulierculā accubātē: nō illos curru detractos q̄ i hoc uicisse malit. Nec hæc sūma luxuriæ exēpla sunt. Duo fuere maximi uniones per oēm eū: utriq̄ possedit Cleopatra ægypti reginarū nouissima per manus oriētis regū sibi tra- ditos. Hæc cū exq̄tis quotidie Antonius saginareſ epulis: supbo simul ac p̄caci faustu ut regina meretrix lautitiā eius oēm apparatūq̄ detractās: quærete eo qd astrui magnificētiā possit respondit. Vna se cæna cēries sesternū absūpturā. Cupiebat discere Antonius: sed si- eri posse nō arbitrabat. Ergo spōsionibus factis postero die quo iudiciū agebat magnificā alias cænā ne dies periret: sed quotidianā Antonio apposuit irridenti: cōputationēq̄ expo- stulanti. At illa corolariū id esse cōsūpturāq̄ se ea in cæna taxationē cōfirmās: solāq̄ se cen- ties sestertiū cœnaturā: inferri mēsam secūdā iussit. Ex p̄cepto ministri unū tm̄ uas ante eā posuere a ceti: cuius aspitas uisq̄ in tabe margaritas resoluunt. Gerebatq̄ auribus tū maxime singulare illud & uere unicū naturæ opus. Itaq̄ spectante Antonio qd nā esset actura de- tractū alterū merſit: ac liq̄ factū absorbit. Iniecit alteri manū. L. Plaucus iudex spōsiois ei⁹ eū quoq̄ parātū limili nō absumere. Victūq̄ Antoniū pronūciauit hoīe irato. Comitetur fa- ma unionis eius parē facta illa tantæ quæstionis uictrice regina disſectū: ut esset in utriq̄. Veneris auribus romæ in p̄theo dimidia eorū cœna Nō ferēt tamē hāc palmā: spoliabūtur q̄ etiā luxuriæ gloria. Prior id fecerat romæ in unionibus magnæ taxationis Clodius tra- gedi Aesopi filius relictus ab eo in amplis opibus heres: ne triūphatu suo nimis supbiat. Antonius pene histrioni cōparatus. Et quidē nulla spōsione ad hoc p̄ductus. quo id magis regiū erat: sed ut expiret in gloria palati qd serperēt margaritæ: atq̄ ut mire placuere: ne solus hoc sciret singulos uniones cōuiuis ad sorbēdū dedit. Romæ in promiscū ac frequē- tē usum uenisse alexādria in ditionē redacta. Primū autem cepisse circa syllana tpa minuras & uiles Feneſtella tradit manifesto errore: cū Elius Stilo iugurthino bello unionū nomen ipositū maxime grādibus margaritis prodar. Et hoc tamē æterne prope possessionis est: se- quitur heredē in m̄cipatū uenit ut prædiū aliquod. Cōchyla & purpuras omnis ora atte- tit: quibus eadem mater luxuria paria pene etiam margaritis præcia fecit.

De natura purpuræ & muricis.

Ca.

XXXVI.

Vrpuræ uiuunt annis plurimū septenis. Latēt sicut murices circa canis ortū: trice- nis dieb⁹. Cōgregat uerno tpe: mutuoq̄ attritūletorē cuiusdā ceræ saluāt. Simili modo & murices. Sed purpuræ florē illū tingēdis expetitū uestib⁹ in mediis habēt faucibus. Liquoris hic est minimi in cādida uena. Vnde p̄ciosus ille bibit nigrācis rosæ colo- re subluces. Reliquū corpus sterile. Viuas capere cōtēdūt: q̄ cū uita sua succū illum euo- munt. Et maioribus qdē purpuris detracta cōcha auferūt: minores cū trapetis frangūt. Ita denū rorē eū excipietes tyrii. Præcipuus hic asia. In enyge africæ: & getulo litore ocea- ni: In laconica europæ. Hinc faeces secureſq̄ romanæ uia faciūt. Idēq̄ pro maiestate in pue- ritia est Distinguit ab eq̄te curiā Diis aduocat placādis oēm̄q̄ uestē illuminat. in triūphali micet auro. Quia p̄pter excusata & purpuræ sit infania. Sed unde cōchylis p̄cia. Quis uir⁹ graue in fuco: color austerus in glauco & irasceri similis mari. Lingua purpuræ lōgitudie dygitali: qua pascitur perforādo reliqua cōchylia: tāta duritia aculeo est. Aqua dulci enecā- tur & sic ubi flumini imergūtur: alioquin captæ diebus quinquagenis uiuūt salua sua. cō- chæ oēs celerime crescūt præcipuæ purpuræ. Anno magnitudinē implēt. Quod si hacten⁹ trāscurrat expositio: fraudatā se prius luxuria credat. Nos indiligētiæ dānet. Quāobrem prosequemur etiā officinas: ut tanq̄ inuictū frugū noscitur rō. Sic oēs qui istis gaudēt pre- mio uitæ suæ calleāt. Cōcharū ad purpuras: & cōchylia eadē quidem est materia: sed distat temperamēto. Duo sunt genera. Buccinū minor cōcha ad similitudinē eius buccini: quo so- nus editur. Vnde & causa nomini rotunditate oris in margine incisa. Alterū purpura uo- catur calliculatim procurrente rostro: & calliculi latere introſus tabulato qua æferatur lingua. Præterea clauatū est ad turbinē usq̄: aculeis in orbē septenis fere: qui nō sunt buc- cino: sed utriq̄ orbes totidem quot habent annos: Buccinum non nisi petris adheret: cir- caq̄ scopulos legitur.

Quot sunt genera.

Ca.

XXXVII.

LIBER.

Vrpuræ noīe alio pelagiæ uocatur. Earū genera plura: pabulo & solo discreta. Luræ se putri limo: & algente enutritū alga uilissimū. Vtriusq; melius. teniensē in tenei maris ora collectū. Hoc quoq; tū etiāū leui⁹ atq; dilutius. Calculo se appellatur a calculo maris mire apro cōchiliis: & lōge optimo purpuris. Dialusit ense id est uario soli genere pastū. Capiūtur aut purpuræ paruulis rarissq; cōchis textu ueluti nassis in alto iactis. Inest iis esca elusiles mordaceq; cōcharū: quales uidemus has semineces: sed redditas mari auido hiatu reuiuiscētes. Appetūt eas purpuræ. poi redissq; linguis infestāt. At ille aculeo extimulatæ claudūt sese: cōprimūtq; mordētia pēdentes auideat sua purpuræ tolluntur.

Quod capiantur tempore.

Api eas post canis ortum aut ante uernū tēpus utilissimū. qm̄ cū foerificauere fluxus habet succos. Sed id tingentū officinā ignorāt. cū sūma uertatur in eo. Eximie postea uena quā diximus. Cui addi salē necessariū sextarios ferme in libras cētenos Macerati triduo iustū. Quippe maior ius tanto quanto recentior. Feruere in plūbo: singulisq; aquæ amphoris centenas atq; quinquagenas medicaminis libras æquari: ac modico uapore torreri: & ideo lōginquæ fornacis cuniculo. Ita de spumatis subinde carnibus quæ hēsisse uenis necesse est. decimo ferme die liquatis cortina uellus elutriarū mergit in experimentū. Hoc donec spei satisfiat uritur liquor. Rubēs color nigrāte deterior. Quinque laena potat horis. Rursusq; mergitur catināta: donec omnē ebibat saniē. Buccinū per se dānatur: quoniā fucū remittit. Pelagio admodū alligatur: nimiaq; eius nigritia dat austeritatem illā nitorēq; qui quæritur cocci. Ita permixtis uiribus alterum altero excitatur: aut astringitur. Sūma medicaminū in libras. Vellerū buccino ducente. Pelagio. cxi. Ita fit amethysti color eximius ille. At tyrius pelagio primū satiatur imatura uiridēq; cortina: mox pmutatur in buccino. Laus ei summa in colorem sanguinis concreti nigricans aspectu: idēq; suspectu refulgens. Vnde & Homero purpureus dicitur sanguis.

Romæ quando usus purpuræ.

Vrpuræ usum romæ semp fuisse uideo. sed romulo in trabea. Nā toga prætextæ & latiore clauo Tullū Hostiliū e regibus primū usum hetruscis deuictis satis constat. Nepos Cornelius qui Diui Augusti principatu obiit. Me inquit iuuenē uiolacea purpura ulgebat. cuius libra denariis centū ueniebat: nec multo post rubra tarentina Huic successit dibapha tyria: quæ in libras denariis mille nō poterat emi. Hic Lētulus Spīter ædilis curulis primus in prætextæ usus improbat. Qua purpura quis non iam inquit trichinaria facti. Spinter ædilis fuit urbis conditæ Anno. d. cc. Cicerone cōs. Dibapha tunc dicebatur: quæ bis tincta esset ueluti magnifico impēdio. Qualiter nūc oēs pene cōmodiores purpuræ tingūt in cōchylia ueste cætera eadē sine buccino: pterq; ius tēperaturæ. Aeq; pro indiuiso humani potus excremento dimidia & medicamina addūt. Sic gignitur laudatus ille pallor saturitate fraudata: tantoq; dilucidior quāto magis uellera eluriant.

De præcio earum.

Recia medicamēto sunt quidē pro fertilitate littorū uiliora. Nō tamē usq; pelagii libras quingentos nūmos excidere: & buccini centenos sciant: qui ista mercant imenso. Sed alia sunt: nec habent finē uitia: iuuatq; ludere impendio: & lusus geminare miscendo iterū & ipsa adulterare adulteria natura: sicut testudines tingere: argentū auro confundere ut electa fiat: addere his era: ut corinthia.

De tingēdo amethystino & coco byssino.

Non est satis abstulisse gēnæ nomē amethystum. Rursum absolutus inebriat tyrio ut sit ex utroq; nomē improbū tyriamethystus: simulq; luxuria duplex. Et cū confecer cōchiliatrasire melius in tyriū putāt. Poenitētia hoc primū debet inuenisse artificē: tūc quod dānabat. Inde ratio est nata. Votū quoq; factū e uicio portētos ingemīs: & gemina demōstrata uia luxuriæ: ut color alius operiretur alio. Suauior ita fieri leui⁹ orq; dictus. Quin & terrena miscere: coccoq; tinctū tyrio tingere ut fieret his byssinū. Coccum galatiæ rubens gramē: ut dicemus in terrestribus aut circa emeritā lusitanie in maxia laude est. Verū ut simul peragantur mobilia pigmēta anniculo gramine languidus succus. Idem a quadrimo euanius: ita nec recenti uires neq; senescenti. Abunde tractata est ratio: qua se uirorū iuxta feminarūq; forma credit amplissimē fieri.

De pinna & pinnore: & aquatiliū sensu.

Ca.

XLII.

VIII.

Onecharū generis & pinna ē. Nascitur ī limosis subreſta ſemp: nec unq̄ ſine comite: quē pinorerē uocat. alii pinnophylacē id eſt ſuilla parua. Aliubi cācer dapis affecta: tor. Pandit ſe pīna luminibus orbū corpus intus minutis piſcib⁹ p̄bēs. Aſſultat alii p̄tinus: & ubi licētia audacia creuit: iplent eā. Hoc tps pecular⁹ index morſu leui ſignificat illa ore cōpreſſo q̄cqd̄ incluſit exanimat: partēq̄ ſocio tribuit. Quo magis miror quōſdam exiſtiſſe aquatilib⁹ nullū inefſe ſenſū. Nouit torpendo uī ſuā ipſa nō torpēs: meiſq̄ in limo ſeſe occultat: piſces qui ſecuri natātes obtorpuere corripēs. Huius iecori teneritas nulla p̄fertur. Nec minor ſolertia ranæ: quæ ī mari piſcatrix uocat̄ eminētia ſub oculis cornicula turbato limo exerit: aſſultantes piſciculos p̄trahēs: donec tā ppe accedāt: ut aſſiliat. Simili modo ſquatina & rhōbus additi pīnas exertas mouent ſpecie uermiculorū: itēq̄ quæ uocatur raia. Nā paſtinaca latrocinaur ex occulto tranſeūtes radio: quod telū eſt ei figēs. Argumēta ſolertiæ huius qd̄ tardiffimi piſciū hi mugilē uelociſſimū omniū habētes ī uētre reperiuntur.

De ſcolopendis uulpibus & glanis.

Ca.

XLIII.

Colopēdæ terreſtib⁹ ſimiles q̄s cētipedes uocat hamo deuorato oīa iterranca euomunt: donec hamū egerant: deinde reſorbent. At uulpes marinæ ſimili in periculo glutunt amplius uſq̄ ad infinita lineæ: quæ facile prodant. Glaucus qui eſt glanis uocatur auerſus mordet hamos nec deuorat: ſed eſca ſpolia.

De ariete piſce.

Ca.

XLIII.

Raſſatur aries ut latro. Et nunc grandium nauū in ſalo ſtātium occultatus umbra ſiquidē nandi uoluptas inuitet expeſtat. Nunc elato extra aquā capite piſcātū cymbas ſpeculatur: occultuſq̄ adnatans mergit.

De his quæ tertiam naturam habent nō animalium neq̄ fructuum & de nutritis & ſpongiis.

Ca.

XLV.

Quidē & his ſenſum in eſſe arbitror qui nec animalium neq̄ fructuum: ſed tertiam ex utroq̄ naturam habēt: urticis dico & ſpongiis. Urticæ noctu uagantur noctuq̄ mutantur: carnoſæ frōdis: ſis natura ut carne uſcātur. Viſ pruritu mordax: eadēq̄ quæ terreſtris urticæ. Cōtrahit ergo ſe q̄ maxie rigēs: ac p̄natā te piſciculo frōdē ſuā ſp̄git cōplectēſq̄ deuorat. Alias mercēti ſimilis: & iactant ſe paſſa fluū alga uice p̄tractos piſces attrituſq̄ petraſcāpētes pruritu iuadit. Eadē noctu pēdines & echinos p̄quirūt. Dū admodum ſibi manū ſēti: colorē mutat & cōtrahit. Taſta uedinē mittit: paulūq̄ ſi fuerit interualli abſconditur. Ora ei in radices eſſe traduntur. Excrementa per ſūma tenuiſtulla recedi. Spongiarū tria genera accipimus: ſpiſſū: ac prædurum: & aſperum. Tragos id uocatur. Spiſſum & mollius: magis tenue denſūq̄ ex quo penicilli: achilletim. Nāſcūtur omnes in petris. Aluntur conchis: piſce: limo. Intellectum inefſe iſ apparet: quia ubi auulforem ſenſere: contractæ multo difficilius abſtrahuntur. Hoc idem flutu pulſante faciunt. Viuere eſca manifeſto conchæ minute in his rep̄te oſtendūt. Circa toronem uelſe illis auulſas etiā aiunt: & ex reliſtis radicibus recreſcere. In petris cruoris quoq̄ inhaeret color: aſricis præcipue quæ generantur in ſyrtibus: maximæ fiunt mancæ. Sed molliſſimæ circa lyciam. In profundo autē nec uentoſo molliores. In helleſponto aſperæ. Et denſæ circa malcā. Putreſcūt in apricis locis. Ideo optime in gurgitibus uiuentibus: idēq̄ madentibus nigricans color adherent nec parte nec totæ. Inter ſunt. n. fiſtule quædam iancs: quaternæ fere aut quinæ per quas paſci exiſtimantur. Sunt & aliæ ſed ſupernæ concretæ. Et ſubefſe membrana quædam radicibus earū intelligitur. Viuere cōſtat longo tempore. Peſſimum omniū genus earū eſt: quæ aplyſie uocantur: quia erui nō poſſunt: in quibus maxie ſunt fiſtulæ: & reliqua denſitas ſpiſſa.

De caniculis marinis.

Ca.

XLVI.

Anicularum maxima multitudo circa eas urinantes graui periculo infeſtant. Ipſi ferunt & nubē quandā craſſeſcere ſuper capita aſaliū planorū piſciū ſimilē p̄mentē eos: arcenēq̄ a reciprocando: & ob id ſtilos pacutos lineis annexos habere ſe ſe: quā niſi perfoſſæ ita non recedant: caliginis & pauoris: ut arbitror: opere. Nubem. n. & nebula cuius nomine id malum appellat̄ inter animalia illa haud ultra comperit quiſquā. Vt cū caniculis atrox dimicatio. Inguina & calces omnēq̄ candorē corporum appetūt. Salus una in aduerſas eundi utroq̄ terrendi. Pauet enim hominē æque ac terret. Et forſ æqua ingurgite. Vt ad ſumma aquæ uērum eſt: ibi periculum anceps. Adempta ratione contra cundi. dum conetur emergere. Et ſalus omnis in ſociis. Funem illi religatum ab humeris ciuſtra

LIBER.

hunc. Hunc dimicās ut sit periculi signum leua quatit. Dextera apprehenso stilo ī pugna ē. Modicus alias tractus. Vt prope carinā uentū est: nisi p̄cāleri ui repente raptant: absumi spectant. Ac sēpe iā subducti e manibus auferunt. si nō trahētū opere cōglobato corpore in pilā modū ipsi se adiuuere. Protendūt quidē tridētes illi. Sed mōstri solertia ē nauigiū subeundi atq; ita e tuto p̄liandi. Oīs ergo cura ad speculandum hoc malum infumitur.

De animatib; q̄ silicea testa. & q̄ sine uillo icludūt: & reliq; sordidis aīalib;. Ca. XLVII.

Er̄tissima est securitas uidisse planos p̄fices: q̄a nunq̄ sunt ubi malefica bestia. Quae de causa urīnantes sacros appellant eos. Silicea testa inclusis fatendū est nullū eē sē sū ut ostreis. Multis eadē natura q̄ frutici ut olothyris: pulmōib; stellis. Adeoq; nī hil nō gignit ī mari ut cauponarū ēr̄ aīstua aīalia p̄nici molesta saltu: aut q̄ capillus maxie celat exi stāt: & circūglobata escā sēpe extrahunt. Quā causa somniū p̄ficiū ī mari noctib; infestare existimantur. Quibusdam uero ipsis innascuntur: quo in numero chalcis accipit.

De uenenatis marinis.

Ca.

XLVIII.

Ec̄ uenena cessant dira ut in lepore: qui in indico mari etiā tactu pestilens uomitū dissolutionēq; stomachi protinus creat. In nostro offa informis: colore tantum lepori similis. In indis & magnitudine & pilo duriore. Tantū unius ibi capitur. Acq; pestiferū aīal erraneus spinā ī dorso aculeo noxius. Sed nullum usquam execrabilius q̄ radiū super caudam emīnēs trigonis q̄ nostri pastinacam appellant. Quin cōchyli magnitudine arbores infixus radici necat. Arma ut taleum perforat & ferri & ueneni malo.

De moribus p̄ficiū.

Ca:

XLIX.

Orbos uniuersa genera p̄ficiū & cātera aīalia etiam fera non accipimus sentire. Verum aegrotare singulos manifestum facit aliquorum macies: cum in eodem genere pr̄pingues alii capiantur.

De generatione eorū mira.

Ca.

L.

Vo nā mō generēt desiderii & admiratio hominū differri nō patit. p̄fices attritu uē triū cōeunt: tāta celeritate ut uisū fallāt. Delphini & reliqua cete simili mō & paulo diutius. Fœminā p̄fice coitus tēpore marē seq̄ uētrē eius rostro pulsans. Sub p̄tu mares fœminā similiter oua uescētes cog. Nec satis ē generatiōi p̄ se coitus: nisi editis ouis inter se uersando mares & fœminā uitale asperferint uirus. Nō oīs uisū cōrigit ouis ī tāta multitudine: alioquin replerentur maria & stagna: cum singuli utri innumerabilia concipiant.

Item de generatione & qui p̄fices oua pariant.

Ca.

LI.

Isciū oua in mari crescūt: quādā sūma celeritate ut murenarū. Quādā paulo tardī. Plani p̄ficiū quibus cauda nō obest aculeiq; ut testudines & raia: ī coitu supueniūt. Polypi crine uno fœminā naribus adnexo. Sæpiæ & loligines linguis cōponentes inter se brachia: & ī cōtrarium nantes: & pariunt ore. Sed polypi ī terrā uerso capite cōū. Reliqua molliū tergis ut canes. Itē locustæ & squillæ. Cācri ore. Rane supueniūt: priorib; pedibus alas fœminā mare apprehendente: posterioribus clumes. Pariunt minimas carnes nigras quas ḡrinos uocant: oculis tamē & cauda īsignies: mox pedes figurantur caudā findente se in posteriores. Mirumq; semestri uia resoluuntur in limum: nullo cernēte: & rursum uernis aq̄ uis renascuntur quā fuere natæ perinde occulta ratione cū omnibus annis id eueniat. Et mytuli & p̄stines spōte naturæ ī harenosis pueniūt. Quā durioris testæ sūt ut murices purpuræ saluorio lēto. Sicut acēscēte humore culices: atq; spuma maris ica lescēte cū admissus ē humber. Quā uero siliceo tegmine operiūt ut ostrea putrescente limo: aut spūa circa nauigia diuti stātē: defixosq; palos: & lignū maxie. Nup̄ cōptū ī ostrea riis: humorē iis fœtificū lactis mō efflere. Anguillæ atterūt se scopulis ea strigmetā uiuiscunt. Nec alia ē eaz̄ p̄creatio. P̄ficiū diuersa genera nō coeūt pr̄ter squatinā & ranā: ex quibus nascitur priorī parte ranæ similis: & nomē ex utroq; cōpositū apud gr̄ecos trahit. Quā dā tēpore anni gignūtur & in humore & in terra. Vere p̄stines limaces hirūdines eode tēpore euanescent. P̄ficiū autē lupus & trichias bis āno parit: & saxatiles omnes. Mulli ter: & chalcis: cyprius: exien. Scorpiōes bis ac fargi uere & autūno. Ex planis squatiā sola autūno occasu uergiliarū. Plurimi p̄ficiū tribus mēsisbus aprili maio. Sæpiæ autūno: spari: torpedo squali cireā æquinoctiū. Molles uere. Sæpia oīs mēsisbus. Oua eius glutino atramētī ad speciem uaz̄ cohærentia masculus p̄sequitur afflatu: alias sterilescūt. Polypi hyeme cōū. Pariunt uere oua tortili uibrata. Pāpino. tanta fœcūditate ut multitudine ouorū occisi nō recipiāt cranos capitis: quā pr̄gnantes tulere. Ea excludunt quinquagesimo die: e quibus

VIII.

multa propter numerū intercidūt. Locustæ & reliqua tenuioris crustæ ponunt oua supra oua: atq; ita incubāt. Polypis femina modo i ouis sedet: modo cauernā brachiorū implexu claudit. Sæpia i tereno parit iter harūdines: aut sicubi enata alga. Excludit qntodecio die. Loligines i alto cōferta oua edūt ut sæpiæ. Purpuræ murices eius deniq; generis uere pariunt. Echini oua plēluniis habēt hyeme. Et cocleæ hyberno tēpore nascūt. Torpedo octo genos fœtus habēs iuenit: eaq; quæ intra se parit oua p̄mollia i aliū locū uteri transferens atq; iōa excludēs. Simili mō oīa quæ carthilaginea appellauimus: ita fit ut sola pisciū & animal pariat: & oua cōcipiat. Sylurus mas solus oīum edita custodit oua: sæpe & qnquagenis diebus ne absumat ab aliis. Cæteræ fœminæ i triduo excludūt: si mas attingit. Acus siue belonæ unus pisciū dehiscere p̄ multitudinē utero pit. A ptu callescit uulnus: qd & in cæcis sēp̄tibus tradūt. Mus marinus i terras scrobe effossa pit oua: & rursus obruit terra. Xxx. die refossa apit: fœtū p̄ i aquā ducit. De uuluis piscium. Ca. LII.

Rrythini & chanæ uuluas habere traduntur. Qui trochos appellatur a græcis ipse se inire. Aquatiliū omnium fœtus inter initia uisu carent.

De longissima uita piscium. Ca. LIII.

Eui piscium memorādū nuper exēplum accepimus. Paulisippū uilla est campaniæ haud procul Neapoli. In ea in Cæsaris piscinis a Pollione. Video coniectum piscem sexagesimum post annum expirasse scribit Anneus Seneca. Duobus aliis æqualib; eius ex eodem genere etiam tunc uiuentibus. Quæ mentio piscinarum admonet ut paulo plura dicamus hæc de re: priusq; digrediamur ab aquatilibus.

De uiuariis ostrearum: & quis ea primus inuenerit. Ca. LIIII.

Strearum uiuaria primus omnium Sergius Orata inuenit in baiano ætate. L. Cras si oratoris æte mariticum bellum: nec gulæ causa: sed auaritiæ: magna uetigalia tali ex ingenio suo percipiens. Ut qui primus pensiles inuenit balineas ita mangoni-zatas uillas subinde uendendo. Is primus optimū saporem ostreis lucrinis adiudicauit: quādo eadem aquatilia genera aliubi atq; aliubi mēliora. Sicut lupi pisces in tyberi amne inter duos pontes: rombus Rauennæ: murenæ in Sicilia: elops Rhodi: & alia genera Similiter: ne culinarum censura peragatur. Nondū Britānica seriebant litorea: cum Orata lucrina nobilitabat. Postea uisum tanti in extrema Italia petere brundisium ostreas ac uelitis. Sed iter duos sapes nuper excogitatum tamen longæ aduectionis a brundisio cōpascere in lu-erino. Eadem ætate prior Licinius Murena reliquorum pisciū uiuaria inuenit. Cuius dein de exemplū nobilitas secuta est. Philippus Hortensius luculus exciso etiam monte iuxta Neapolim maiore ipedio quā uillam edificauerat euripū & maria admisit. Quæ de causa magnus Pōpeius Xersem togatum eum appellabat. Quadringenta ipsius piscinæ. A defūcto illo uenire pisces. Quis primus murenarum uiuaria fecerit. Ca. LV.

Vrenarum uiuarium priuatim excogitauit. C. Hirrus ante alios qui cœnis trium- phalibus Cæsaris dictatoris sex milia numero murenarum mutua apēdit. Nam permutare quidem precio noluit. alia uer mercede. Huius uillam inter quāmodicū .xl. milibus piscinæ uendiderunt. Inuasit deinde singulorum piscium amor. Apud baulos i pte baiana piscinam habuit Hortēsius orator. Murenā adeo dilexit: ut exanimatam flecte credatur. In eadem uilla Antonia Drusi Murenæ quam diligebat in aures addidit. Cuius propter famam nonnulli baulos uidere concupiuerunt.

De coclearum uiuariis & quis primus instituit. Ca. LVI.

Oclearum uiuari instituit Fluius Hirpinus i Tarquinenſi naulo ante ciuile bellū: quod cum Pompeio magno actum est: distinctis quidem generibus earum: sepe ratim ut essent: albæ quæ in reatino agro nascūt. Seperatim illyricæ: quibus magnitudo præcipua. Africanæ quibus fœconditas. Solitæ quibus nobilitas. Quin & saginæ cage commentatus est sapa & farre: aliisq; generibus. Ut cocleæ quoq; altiles ganeam implerent Cuius artis gloria in eam magnitudinem perducta sit ut octoginta quadrantes caperent singularum calices auctor est. M. Va. De piscibus terrenis. Ca. LVII.

Iscium genera etiamnum a Theophrasto mira prodūt circa babylonis rigua de- cedentibus fluuiis in cauernas aquas habetes remanere. Quosdam inde exire ad pabula pennulis gradientes crebro caudæ motu: contraq; uenantis refugere in suas cauernas: & in iis obuertos stare. Capitea eorum esse ranæ mariæ similia reliquas partes go-

LIBER.

biorum. Branchias ut cæteris piscibus. Circa heracleam & toronem & lycum amne esse mul-
tifaria. In ponto unum genus esse: quod extremas fluminū aquas seſtetur: cauernaſq; ſibi
faciat i terra: atq; in iis uiuat etiā reciprocis amnibus ſiccato littore. Effodi ergo motu: de
mū corporū uiuere eos approbāt Circa heracleā eandem eodēq; lyco. amne deſcedere ouis
reliſtis in limo generari piſces: qui ad pabula petenda palpent exiguis brachiis. Quod ſie-
ri non indigo humoris: propter quos & anguillas diutius uidere exemptas aquis. Oua autē
in ſicco maturari ut teſtudinū. Eandem in ponti regione apprehendi i glacie piſciū quos
dam maxime gobiones non niſi patinarum calore uitalem motum facientes. In iis quidem
tameſi mirabilis: eſt aliqua ratio. Idem tradit in paphlagonia effodi piſces gratiſſimos cibis
terrenos altis ſcrobibus. In iis locis ubi nullā reſtagnēt aquæ. Miraturq; & ipſe gigni ſine
coitu. Humoris quidem uim aliquam ineſſe quā puteis arbitratur: cum nonnulli reperian-
tur piſces. Quicquid eſt hoc certe minus admirabilem talparum facit uitā ſubterraneæ ani-
malis: niſi forte uermium terrenorum & iis piſcibus natura eſt.

De muribus nili.

Ca.

LVIII.

Erum omnibus iis fidem nili inundatio affert omnia excedentem miracula. Quip-
pe deturgente eo muſculi reperiuntur inchoato opere. Genitalis aquæ terraq; iam
parte corporis uiuentes: nouiſſima effigere etiamnum terrena.

De anthia piſce: & quomodo capiatur.

Ca.

LIX.

n Ec de anthia piſce ſilari conuenit. Itaq; pleroſq; aduerto credidiſſe apud chelidōias
iſulas q̄s dixim⁹ aſiæ ſcopulos i mari atē p̄mōtoriū ſicās. Ibi frequēs hic piſcis & ce-
leriter capis uno genere: puo nauigio & ꝑcolori ueſte: eadēq; ora ꝑ aliquot dies ꝑtius piſ-
cator enauigat certo ſpatio: eſcāq; ꝑiicit. Quicqd ex eo mutet: ſuſpecta fraus ꝑdā ē. Cauet
q̄ qd timuit: cū id ſæpe factū ē: unus aliqñ cōſuetudinē iuitat⁹ anthias eſcā appetit. Notat hic
iſetiſe diligētī: aut auctor ſpei cōciliatorq; capturā. Neq; n. ē difficile cū ꝑ aliquot dies ſo-
lus accedere audeat: tandē & aliquos iuenit paulatī comitator. Poſtremo greges adducit
i numeros: iam uetuiſſimis q̄buſq; aſuetis piſcatorē agnoſcere: & cibū e manu cape. Tūc
ille paulū ultra digyros in eſcā iaculatus hamū ſingulos iuolat uerius q̄ capit ab umbra na-
uis breui conatu abſēs. Ita ne ceteri ſentiā alio itus excipiente ceteronibus raptum: ne palpi-
tatio ulla aut ſonus cæteros abigat. Conciliatorē noſſe ad hoc ꝑdeſt: ne capiat. Parcit piſca-
tor fugituro i reliquū gregē. Ferunt diſcordē ſortiū duci ſortio inſidiatum puche noto cœ-
piſſe maleſicia uoluntate. Agnitum i macello a ſortio cuius iniuria erat: & dari dāni formu-
la ex ediſto condēnatū. Addit Mutianus æſtimata lire decē libris. Idem anthiæ cum unum
hamo teneri uiderint: ſpinis quas in dorſo ſerratas hēnt lineā ſecare traduntur eo qui tene-
tur extendente: ut ꝑedi poſſit. At inter ſargos ipſe qui tenetur ad ſcopulos lineam terit.

De ſtellis marinis.

Ca.

LX.

p Reter hæc claros ſapientia auctores uideo mirari ſtellam in mari. Ea figura eſt par-
ua admodum caro intus: extra duriore callo. Huic tā igneum feruorē eſſe tradunt
ut omnia in mari contraſta adurat. Omnē cibum ſtatim peragat. Quibus ſit hoc co-
gnitum experimentis haud facile dixerī. Multo mirabilius dixerī id cuius experiēdi quot
tidie occaſio eſt.

De datylis eorumq; miraculis.

Ca.

LXI.

c Oncharū e genere ſūt datyli ab humanarū unguium ſimilitudinē appellari. Iis natu-
ra i tenebris remoto lumīe alio fulgore clarere: & q̄to magis humorem habeāt lu-
cere i ore madētiū. Lucere i manibus: atq; etiā i ſolo: atq; ueſte decidentibus guttis
ut proculdubio pateat ſucci illant naturā eſſe: quā miremur etiam in corpore.

De inimicitiiſ & amicitiiſ inter ſe aquatiliū.

Ca.

LXII.

f Vnt & inimicitiarum atq; concordiæ miracula Mugil & lupus mutuo odio flagrat
Conger & murena caudas inter ſe prærodentes. Polypum in tantum locuſta pauet
ut ſi iuſta uiderit omnino moriatur. Locuſtam conger. Rurſus polypum conger la-
cerant. Nigidiuſ auctor eſt prærodere caudam mugili lupum: eoſdemq; ſatis menſibus cō-
cordes eſſe. Omnes autem uiuere quibus caude ſic amputentur. At e cōtrario amicitie exē-
pla ſunt: præter illos de quorum diximus ſocietate. Balenæ muſculus quandoq; prægrau
ſuperciliorum pondere obrutis eiſ oſculis inſeſtantia magnitudinem uada prænatans de-
monſtrat: occulorūq; uice fungitur. Hinc uolucrum nature dicentur.

X.
CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER. X.

De natura auium.

Ca.

I.

EQVITVR NATVRA auium: quarū grādisimī: & perne bestiarū ge-
neris strutiocameli. Africi uel æthiopici altitudine equitis isidēis equo
excedūt: celeritate uicūt. Ad hoc demū datis pēnis ut currētē adiuuent:
cetero nō sūt uolucres: nec a terra tollunt. Vngulā iis ceruinis similes:
qbus dimicat: bisulcā cōprehēdēdis lapidibus utiles quos ī fuga cōtra se
quentes ingerunt pedibus. Cōcoquēdi sine delectu deuorata mira natu-
ra. Sed nō minus stoliditas ī tāta reliqui corporis altitudine cū colla fruti-
ce occultauerint latere sese existimātū. Præmia ex iis oua ppter amplitudinē p qbusdā ha-
bitat uasis: cōfēq bellicos & galeas adornantes penæ.

De Phœnice.

Ca.

II.

Ethiopes atq indi discolorēs maxie & inenarrabiles ferūt aues. Et ante oēs nobilē
arabiæ phœnicē. Haud scio an fabulose unū ī toto orbe: nec uisū magnopē. Aquilæ
narrat magnitudie: auri fulgore circa colla: cetera purpureus: carulcā roseis caudā
pēnis distinguetibus. Cristis faciē: caputq plumē apice honestate. Primus atq diligētissi-
mus togatorū de eo pdidit Manilius senator ille maximis nobilis doctrinis doctore nullo
Auctor ē neminē exitisse q uiderit uescere. Sacra ī arabia soli esse. Viugre ānis sexcētis se-
xaginta. Se nescētē casta thurifq furculis cōstruere nidū: replere odorib: & sup eniori. Ex
ossibus deide ac medullis nasci priō ceu uermiculū: inde fieri pullū. Prīcipioq iusta fune-
ri priori reddere: & totū deferre nidū ppe pancia ī solis urbē: & ī ara ibi deponere. Cū hui-
alitis uita magni cōuersionē āni fieri pdit idem Manilius. Iterūq significatiōes tēpestatū
& syderū eodē reuerti. Hoc aut circa meridiē icipere. Quō die signū arietis sol intrauerit.
Et fuisse eius cōuersionis ānū pdece se. P. Licinio. M. Cornelio cons. ducētē simū qntū deci-
mū. Cornelius Valerianus phœnicē deuoluisse ī ægyptū tradit. Q. Plautio Sex. Papinio
cos. Allatūq eē ī urbē Claudii pīcipis celsura āno urbis. d. ccc. & ī comitio ppositū. Quod
actis testatū ē. Sed quæ falsā eē nemo dubitauit. De aquilīs.

Ca.

III.

X iis quas nouimus aquilæ maximus eonos: maxima & uis. Sex earū genera. Melæ-
ros a græcis dicta. eadēq ualarā minima magnitudine: uiribus præcipua: colore ni-
gricans. Sola aquilarum fœtus suos alit. Ceteræ (ut dicemus) fugant. Sola sine clan-
gore sine murmuratiōe. Cōuersatur autē in montibus. Secūdi generis pigardus in oppidis
& in campis albicante cauela. Tertiū morphos: quā Homerus & parchon uocat: aliqui & plā-
cum & anatariam: secunda magnitudine & ui: huicq uita circa lacus. Phœmonoe. Apolli-
nis dicta filia dentes ei esse prodidit: mutæ alias carenti lingua. Eandēq aquilarum nigerri-
mam prominentiore cauda. Consensit & Boetius. ingenium est ei testudines raptas frāge-
re & sublimi iaciendo. Quæ fors interemit pœtam Aeschylum. prædictam satis (ut ferūt) ei-
diei ruinam secuta celi fide cauentem. item quarti generis est perceptorus: eadem moratur
per lacus: uulturina specie: alis minimis: reliquis magnitudine antecellens: sed imbellis &
degener: utpote quā uerberet coruus. Eadem ieiunā semper auidatis: & querulæ murmu-
rationis. Sola aquilarum examina fert corpora. Ceteræ cum occidere confidunt. Hæc facit
ut quintum genus gnesiō uocetur: uelut uerum solūq icorruptæ originis: media magni-
tudine: colore subrutilo: rarum conspectu. Superest halietus clarissima oculorum acie: libe-
rans ex alto sese: uisq in mari pisce præceps in mari ruens: & discussis pectore aquis rapiēs
Illa quam tertia diximus circa stagna aquaticas aues appetit: mergentes se subinde: donec so-
pitas lassataq rapiat. Spectanda dimicatio aue ad perfugia littorum tendente: maxime si cā-
densa harundo sit. Aquila in deiecto abigente alio: & cū appetit in lacus cadente: umbrāq
suam nanti sub aqua a littore ostendente. Rursus aue in diuersa & ubi minie se credat spe-
ctari emergente. Hæc caula est gregatī auibus natandi: quia plures simul non infestantur:
respsu pēnarum hostem occæcantes. Sæpe & aquilæ ipsæ nō tolerantes pondus apprehensū
una merguntur. Halietus tantum implumes etiā pullos suos percutiēs subinde cogit
auersus intueri solis radios: & si cōiūctem stentēq animaduertit: præcipitat e nido uelut
adulterinum & degenerem. Illum cuius acies firma contrasteterit: educat Halicti suū ge-
nus non habent: sed ex diuerso aquilarum coitu nascuntur. In quidem quod ex iis natum

i i i i

LIBER.

est in ossifragis genus habet: & quibus uultures progenerantur minores. Et ex iis magni qui omnino non generant. Quidam adiciunt genus aquile: quam barbatam uocant thusi uero ossifragam: tribus primis & quinto. aquilarum generi modificatur. Nido lapis ærites quem aliqui dixeré gagitem: ad multa remedia utilis: nihil igne deperdēs. Est autem lapis iste pragnans: intus cum quarias alio uelut in utero sonante. Sed uis illa medica non nisi in nido direptis. Nidificant in petris & arboribus. Pariunt oua terna. Excludunt pullos binos uisi sunt & tres aliquando. Alterum expellunt tedio nutriendi. Quippe eo tempore ipsis cibum negauit natura prospiciens: ne omnium ferarum foetus raperetur. Ungues quoque earum inuertuntur diebus iis. Albescunt inedia pennæ: ut merito partus suos oderit. Sed eiektos ab iis cognatum genus ossifragi excipiūt: & educant cum suis. Verū adultos quoque persequitur parens: & longe fugat æmulo scilicet rapinæ. Et alioquin unum par aquilarum magno ad populandum tractu ut satietur indiget. Determinant ergo spatia: nec in proxio prædantur. Rapta non protinus ferunt: sed primo deponunt: expartaque pondus tunc demum habent. Oppetunt non senio nec ægritudine: sed fame: in tantum superiore accrescente rostro: ut ad uncitas aperiri non queat. A meridiano autem tempore operantur: & uolant. Prioribus horis diei donec impleantur hominū conuentu fora ignauæ sedent. Aquilarum pene mixtas reliquarum auium pennas deuorant. Negant unquam solam hanc alitem fulmie examinari. Ideo armigeram Ioui consuetudo iudicauit.

Quando legionum signa esse cœperint.

Omanis eam legionibus C. Marius in secundo consulari suo proprie dicauit. Erat & antea prima cum quattuor aliis lupis: minotauris: equis: apris: quæ singulos ordines anteibant. Paucis ante annis sola in acie portari cœperat: reliqua in castris relinquebantur. Marius in totum ea abdicauit. Ex eo notatum non fere apud legiones unquam hybernatum esse in castris ubi aquilarum non sit iugum. Primo & secundo generi non minus tantum quadrupedum rapina: sed etiam cum ceruis prælia. Multum puluerem uoluntatu collectio insidiens cornibus excutit in oculos: penis ora uerberans: donec præcipitet in rupes. Nec unus hostis illi satis est. Acrior est cum dracone pugna: multoque magis anceps etiam si in ære. Oua hic confectatur aquilæ audivitate malefica. At illa ob hoc rapit ubicunque uisum. Ille multiplici nexu alas ligat: ita se implicans ut simul decidat.

Mirum de aquila.

St percelebris apud feston urbem aquilæ gloria. Educatam auirgine retulisse gratiam e aues primo mox deinde uenatus aggerentē. Defuncta postremo in rogum accensum eius iniiecisse se se: & simul cōflagasse. Quæ ob causam icolæ quod uocant herotam in eo loco fecere appellatum Iouis & uirginis: quoniam illi deo ales ascribitur.

De uulturibus.

Uulturum ualent nigri. Nidos nemo attingit. Ideo etiā fuere qui putarent illos ex aduerso orbe aduolare falso. Nidificant. n. in excelsissimis rupibus. Foetus quidē sæpe cernuntur ferebini. Umbritius auruspicum in nostro æuo peritissimus pere tradit oua. xiii. Vno ex iis reliqua oua nidumque lustrare: mox abiicere. triduo autem ante aut bi duo uolare eos ubi cadauera futura sunt.

De sanquale.

Angualem auentem atque immusulum augures romani magnæ quæstioni habent immusulum aliqui uulturis pullum arbitrantur esse: & sanqualem ossifragam. Massurius sanqualem ossifragam dicit esse. Immusulum autem populum aquile priusquam albicet cauda. Quidam post mutium augurem uisos non esse romæ confirmauere. Ego quod uerisimilius est in delidia rerum omnium non arbitror agnitos.

De accipitribus.

Cecipitrum genera. xvi. inuenimus. Ex iis circō claudum altero pede prosperimi augurii nuptialibus negotiis & pecuariæ rei. Triorchæ a numero testium cui principatum in anguriis Phœmonoe dedit. Buteonem hunc appellant romani Familia est ex eo cognominata cum prospero auspicio in ducis naui sedisset. Esaloa græci uocant: qui solus omni tempore apparet. Cæteri hyeme abeunt. Distinctio generum ex audivitate. Alii non nisi ex terra rapiunt auem. Alii non nisi circa arbores uolitantem. Alii sedentem sublimi. Aliqui uolantem in aperto. Itaque & columbæ nouere ex iis pericula: uisumque confidunt: uel

X.

subuolant: contra naturam eius auxiliantes sibi: in insula africa cerno in oceano. Accipitres totius massiliæ humi foetificant: nec alibi nascuntur illis assueti gentibus. In thraciz parte super amphipolim homines atq; accipitres societate quadam aucupantur. Hi ex siluis & ha rundinetis excitant aues: Illi superuolantes deprimunt. Rursus captas aucupes diundit cū iis. Traditum est missas in sublime ibi excipere eos: & cum tempus sit capturæ: clāgore ac uolatus genere inuitare ad occasionē. Simile quidam lupi apud maxotin paludem faciunt. Nam nisi partem a piscantibus suā acceperit: expansa corū retia lacerāu. Accipitres autē nō edunt corda. Nocturnus accipiter cymindus uocatur: rarus etiam in siluis: interdū minus cernens. Bellū interneciū gerit cum aquila: coherentesq; sæpeprehenduntur.

De coccyz quæ a suo genere interimitur.

Ca.

IX.

Ocyx ex accipitre uidetur fieri: tempore anni figuram mutans: quoniam tunc non apparent reliqui: nisi per quā paucis diebus. Ipseq; modico tempore ætatis uisus nō cernitur postea. Est autem neq; ad uncis unguibus solus accipitrum: nec capite simi lis illis: neq; alio quā colore: ac rictu columbi potius. Quin absūmuntur ab accipitre: si quā do una apparuerit. Sola omnium auis a suo genere interempta. Mutant autem & uocem. Proccedit uere. Occulatur caniculæ ortu: semperq; parit in alienis nidis maxime palumbiū maiori ex parte singula oua: quod nulla alia auis raro bina. Causa subiiciendi pullos puta tur: q; sciat se in uisam cunctis auibus Nam miuuta quoq; infestant. Ita non fore tutam ge neri suo stirpem opinatur ni se fellerit. Quare nullum facit nidū: alioquī trepidum animal. Educat ergo subditum adulterato foeta nixu. Ille auisus ex natura præripit cibos reliquis pullis. Itaq; pinguescit & nitidus in se nutriticē conuersit. Illa gaudet eius specie: miraturq; sese ipsam: q; talem peperit. Suos comparatione eius dannat ut alienos: absūmīq; etiam se inspestante paritur: donec corripit ipsam quoq; iam uolandi potens. Nulla tū auium sua uitate carnis comparatur illi.

De miluis.

Ca.

X.

Ilui ex eodem accipitrum genere magnitudine differunt. Notatum in iis rapacissi mā & famelicā semp alitē nihil esculēti rapere unq; ex funerū ferculis: nec olympiæ ex ara. Ac ne ferentium quidem manibus: nisi lugubri municipiorū imolatiū osten to. Iisdē uidentur artem gubernandi docuisse cauda flexibus i cælo monstrante natura qd opus esset in profundo. Milui & ipsi hybernis mēsisibus latent: non tamē ante hyrundines abeuntes. Traduntur autem & solstitiis affici podagra.

Digestio auium per genera.

Ca.

XI.

Olucrum prima distinctio pedibus maxime constat. Aut enim aduncos ungues ha bent: aut digitos: aut palmipedum in genere sunt: uti anseres: & aquaticæ fere aues. Aduncos ungues habentia carne tantum uescuntur ex parte magna.

De inauspicatis auibus cornice: corui: bubone.

Ca.

XII.

Ornices & alio pabulo. Vtq; duritiam nucis rostro repugnantē uolantes i altū i saxa regulas ue iaciūt iteq; ac sæpius: donec q̄ssatā p̄fringere queāt. Ipsa ales ē inauspica tæ garrulitatis: a q̄busdā tamē laudata. Ab arēturi sydere ad hirūdinū aduētū nota tur eā i Mineruæ Ineis tēplisq; raro: alicubi oīo nō aspici: sicut athēis. Præterea sola hæc ēt uolātes pollos aliquādiu pascit. Inauspicatissima foetus tēpore: hoc ē post solstitiū. Cæteræ omnes ex eodē genere pellūt nidis pullos: ac uolare cogūt: sicut & corui: q; ipsi nō carne tātū alunt: sed robustos quoq; foetus suos fugāt lōgius. Itaq; paruis i uicis nō plus bina cō iugia sūt. Circa cranonē qdē thesaliz singula ppetuo. Genitores soboli loco cedūt. Diuersa i hac & supradicta alite qdā. Corui ætē solstitiū generāt. Itē egressunt sexagenis diebus: firi maxie ætēq; sici coquātur autūno. Cornix ab eo tēpore corripit morbo. Corui pariūt cū plu rimū qnos. Ore eos parere aut coire uulgus arbitrat. Ideoq; grauidas si ederint coruinum ouū p os ptū reddere: atq; in totū difficulter parere: si recto iferant. Aristoteles negat. Nō hercule magis q; i egypto ibim. Sed illam exolculationē q; sæpe cernit: qualē i colūbis esse. Corui i auspitiis soli uidetē itellestū habere significationū suarū. Nā cū me: hix hospites oc cisi sūt: oēs e pelopō: so & attica regiōe uolauerūt. Pessima eorū significatio cū gluriūt uo cē uelut strāgulati. Vncos ungues & nocturnæ aues habent: ut noctue: bubo: ululæ. Oīm horū hebetes iterdiu oculi. Bubo funebris & maxie abominatus publicis p̄cipue auspitiis. Deserta icolir: nec tātū desolata sed dira etiā & iaccessa. Noctis Mōstrū: nec cātū aliquo uo calis: sed gemitu. Itaq; i urbibus aut oīo i luce uisus dix ostētū ē. Priuatorū domibus i iudē

i iiii

LIBER.

re plurimū cio nō fuisse feralē. Volat nunq̄ quolibet: sed transuersus aufert. Capitolii cellā ipsam intrauit. Sex. Papellio lſtro. L. Pediano conf. ppter quod nonis martiis urbs lustrata est eo anno.

De incendiaria aue.

Ca.

XIII.

Nauspicata ē & incendiaria auis: ppter q̄ sæpenumero lustratā uibē ī analibus iue-
nimus sicut L. Crasso C. Mario conf. Quo āno & bubone uiso lustrata est. Quæ sit
i auis ea nec reperit nec tradit. Quidā ita ſterpretantē incendiariā ēē q̄cūq; apparue-
rit carbonē ferens ex aris uel altaribus. Alii ſp̄iturnicem eam uocant: Sed hæc ipſa quæ cēt
inter aues: qui ſe ſcire diceret nō inueni.

De diuina.

Ca.

XIII.

Liuiā quoq; auē ab antiquis noſtam aīaduerto ignorari. Quidā clamatoriam di-
cunt. Labeo prohibitoriam. Et apud Nigidium ſubis appellatur auis: quæ aquilarū
c oua frangat.

De auibz incognitis.

Ca.

XV.

Vnt præterea cōplura genera depicta in hetruſca diſciplina ſæculis nō uiſa: q̄ nūc
f defeciſſe mirū eſt: cū abundet etiam quæ gula humana populatur.

De auibz nocturnis.

Ca.

XVI.

X ternorū de auguriis peritiſſime ſcripſiſſe illapſas noīe putatur. Is tradit noctuā
e bubonē picū arbores cauante: trogonē cornicē a cauda de ouo exire. quoniā pōde-
re capitum peruerſa oua poſteriore partē corporum fouendam matri. appellēt.

De noctuis.

Ca.

XVII.

Oſtuarū contras aues ſolers dimicatio. Maiore circūdata multitudine reſupie pe-
n dibus repugnēt: collecteq; ī arcū roſtro & unguibz totā teguntur. Auxiliatur ac-
cipiter collegio quodā naturæ. bellūq; partiſ. Noctuas ſexagenis diebus hyemis eu-
bare & nouē uoces habere. tradit Nigidius.

De pico martio.

Ca.

XVIII.

Vnt & paruæ aues uncorū unguiū. ut picus martius cognomine inſignes & in auſ-
f pitiis magnæ. Quo in genere arborū cauatores ſcandētes in ſubreſtū ſeliū mō illi
uero & ſupini percuſſi corticis ſono pabulum ſubefſe intelligunt. Pullos in cauīs
educāt auīū ſoli. Adactūs cauernis eorū a paſtore cuneus admota q̄dā herba ab iis elabi cre-
dit uulgo Trebius auſtor ē clauū uel cuneū adactū quāta ui libeat ī arbores: ī q̄bus nidū
habeat ſtati exilire cū crepitu arboris: cū infederit clauo ut cuneo Ipſi principales latio ſunt
ī auguriis a rege q̄ nomē huic auī dedit. Vnū eorū præſcitū trāſire nō queo. In capite pro-
ris urbani. L. Tiberonis ī foro iura p tribunali redentis ſedit ita placide ut māu apprahē-
deret. Reſpōdere uates: exitū īperio portēdi ſi dimittereſ. At ſi exanimaretur: p̄tori. Et ille
auē p̄tin' cōcerpſit. Nec multo poſt ſpleuit p̄digiū. Veſcūt & glāde ī hoc genere: pomifq;
miultæ: ſed quæ carne tantū nō uiuunt. Excepto miluo: quod ipſum ī auguriis ſiderū eſt.

De uncos unguēs habentibus & digytos.

Ca.

XIX.

Ncos unguēs habētes oīo nō cōgregāt: & ſibi quoq; p̄dātur. Sūt autē oēs fere altiuo-
u ſæ p̄ter nocturnas & magis maiores. Oībus q̄bus alæ grandes corpus exigūū. Am-
bulāt difficulter. In petris raro cōſiſtūt curuatura unguiū phibēte. Nūc de ſecūdo
ordine dicamus: qui ī duas diuidit ſpecies: oſcines & alites. Illarū generi cātus oris: his ma-
gnitudo differentiā dedit. Itaq; præcedent ordine omnes reliquas.

De pauonibus: & quis eos primus comederit.

Ca.

XX.

In his Pauonū genus cū formam tum intellectū eius & gloriā geminantes. Lau-
i datus expandit colores aduerſo maxime ſole: quia ſic fulgentius radiat. Simul um-
bræ quodā repercuſſus cæteris qui in opaco clariſus micant. Cōcaua querit cauda
Omneſq; in acerū contrahit pennarum quos ſpectari gaudet oculos. Idem cauda annuis
uicibus amiſſa cū foliis arborū donec renaſcat iterū cū flore: pudibundus ac mœrens q̄rit
latebram. Viuit annis. xxv. Colores īcipit fundere in trimatu. Ab auſtoribus nō glorioſum
tantū animal tradit: ſed & maliuolum: ſicut anſerū uerecūdū. Quoniā has quoq; quidā ad-
diderūt notas ī his: haud p̄batas mihi. Pauonē cibi gratia romæ primus occidit orator. Hor-
tenſius adiciāli cœna ſacerdotū. Saginare primus inſtituit circa nouiſſimū piraticum bel-
lum. M. Aufidius Lucro: exq; eo q̄ſtu redditus is ſeſtertium ſexagena milia habuit.

De gallis & quō caſtrentur: & de gallinæo locuto.

Ca.

XXI.

Roxime gloriā ſentiunt & hi noſtri ugiles nocturni: quos excitandis ī opera mor-
p talibus rumpendq; ſonno natura genuit. Norunt ſydera: & ternas diſtingunt ho-
ras interdiu cantu. Cū ſole eunt cubitū. Quartaq; caſtrēſi uigilia ad curas laborēq;

reuocat. Nec solis ortu incautis patiuntur obrepe. Dieque uenieret nunciant cantu. Ipsum uero cantu plausu lateru. Imperitat suo generi: & regnu in quacumque sunt domo exercet. Dimicatione parit hoc quoque inter ipsos: uelut id rala agnata cruribus suis intelligetes. Nec finis saepe comorientibus. Quod si palma cōtingit: statim in uictoria canit: seque ipsi principes restantur. Victus occultat silens: atque seruitiu patit. Et plebs. cum aequae supba gradit: ardua ceruice: cristis celsa. Caelum solu uolueru aspiciat crebro. In sublime quoque cauda falcata erigens. Itaque terrori sunt etiam leonibus generosissimis feraru. Iam ex his quida ad bella tantu & proelia assidua nascuntur: quibus etiam patrias nobilitant rhodu ac tanagra. Secundus est honos habitus melicis & chalcidicis: ut plane dignae alicui tui honoris pbeat romana purpura. Horu sunt tripudia sollicita. Hi magistratus nostros quotidie regunt: domosque ipsi suas claudunt: aut referat. Hi fasces romanos impellunt aut retinet. lubet acies aut prohibet. Victoria osium toto orbe partaru auspices. Hi maxime terraru imperio imperitat. Ex iis etiam fidebrae sunt: quae haud aliter quam optimae uictimae diis gratiae. Habent ostenta ex se & posteris eorumque uespertiniq cautus. Nam totis noctibus canendo boetis nobile illa aduersus lacedaemonios plaguere uictoria. Ita coiecta interpretatione: quonia uicta ales illa non caneret. De finit canere castrati. Quod duobus sit modis: lubis ad iustis candere: seruo: aut imis cruribus. Mox ulcere oblito figulina creta. Facilius ita pinguescit. Pergami oibus annis spectaculu galloru publice editur ceu gladiatoru. Inuenitur in annalibus in afiminenfi agro. M. Lepido. Q. Catulo cons. in uilla Galerii locutum gallinaceu semel quod equidem sacramenta.

De anseribus & quis primus iecur anserinum comederit: & de adipe anserino comage / no. Ca. XXII.

St & anseri uigil cura capitolio testata defenso: per id tempus canu silentio proditis rebus. Quia ob rem cibaria anseru censores in primis locant. Quin & fama amoris. Argis dielecta forma pueri nomine oleni: & Glaucis Ptolemeo regi cithara canentis qua eodem tpe & aries amasse proditur. Potest & sapientiae uideri intellectus iis esse: ita comes perpetuo adhaesisse Lacydi philosopho dicitur: nusquam ab eo non in publico non in balneis: non noctu: non interdiu digressum. Nostri sapientiores qui eos iccoris bonitate non uere. Partibus in magna amplitudinem crescit: exemptu quoque lacte multo augetur. Nec sine causa in questione est. Quis primus tantu bonu inuenerit. Scipio an. Metellus uir consularis an. M. Messius eadem aetate eques ro. Sed (quod constat) Messalinus cocta Cotta Messala oratoris filius palmas pedu ex iis torere: atque patinis cum gallinaceoque cristis condire repperit. Tribuunt enim a me culinibus cuiusque palma: cum fide. Miru in hac alite: ex hurinis roma pedibus uenere. Felli proferuntur ad primos. Ita ceteri stupatione naturali propellunt eos. Candidoque alteru uestigial in pluma. Velluntur quibusdam locis bis anno. Rursus plumigeri uestiuntur: molliorque quae corpori quam proxima. Ex germania laudatissima. Candidi ibi ueru minores: ganga uocantur. Praeci plumae eorum in libras denarii quini. Et inde crimi na plerumque auxiliorum praefectis a uigili statione ad haec aucupia dimissis cohortibus totis. Eoque delicta processere: ut sine hoc instrumento durare iam ne uiroru quide ceruices possint. Aliud repperit syria pars quae comagene uocatur. Adipe eorum in uase aereo cum cinamo mo niue multa obrutu: ac rigore gelido maceratu ad usum praecleari medicaminis: quod ab gente dicitur comagenu. Anserum generis sunt penolopes: & quibus lautiores epulas non nouit britania chena lopeces fere anseres minores. Decet & erythroaonas suos nicor: abso lutaque nigritia: in superciliis cocci rubor. Alteru eorum genus multaru magnitudinis excidit: quoru & colorem reddit. Nec ulla auis excepto strutio camelo maius corpore implens podus in tantu aucta ut in terra quoque immobilis prehédatur. Gignunt eos alpes: & septetrio nalis regio. In auariis sapore perdunt. Moriuntur contumacia spiritu reuocato. Proxime eis sunt quas hispania aues tardas appellat: graeci oridas: danatas in cibis. Emissa enim ossibus nulla odoris redium exemplo sequitur.

De gruibus ciconiis oloribus & peregrinis auibus. & coturnicibus de glotte. Ca. XXIII.

Nducias habet gēs pygmeorum abessu gruū (ut diximus) cum iis dimicant. Immensus est tractus quo ueniunt si quis reputet amari eco. Quando proficiscuntur consentiunt. Volant ad prospiciendum alce. Ducem quem sequatur eligunt. In extremo agmine per uices qui acclament dispositos habet: & qui gregem uoce contineant. Excubias habent nocturnis temporibus lapillum pede sustinentes: qui lassatis sono decidans indiligentiam

LIBER.

sono coarguat. Ceteri dormiunt capite subter alā cōdito a ternis pedibus insistentes. Dux erecto puidet collo: ac p̄dicat. Eā ē adē māsūfactā lasciuiū: gyroscq̄ quosdā indecoro cursu uel singula pagūt. Certū est pōtū trāsuolaturas primū oīum angustias petere iter duo p̄mōtorā crumetropū & careben. Mox subutra stabiliri. Cū mediū trāserit: abiici lapillos e pedibus. Cū attingerint cōtinētē: & e gutturē harenā. Cornelius nepos qui Dici Augusti principatu obiit cū scriberet turdos paulo ante cōptos saginari: addidit ciconias magis placere q̄ grues: cū hāc nūc ales inter primas exspectatur: illā nemo uelit tetigisse. Ciconiā quo nā e loco ueniāt. aut quo se referāt incōpētū adhuc est. E lōginco uenire nō dubiū eodem quo grues mō. Illas hyemis: has estatis aduenas. Abitura cōgregātur in loco certo: cōmiratq̄ sic: ut nulla sui generis relinquat nisi captina & serua ceu lege p̄dicta die recedunt. Nemo uidit agmē discedētiū: cū discessurū appareat: nec uenire: sed uenisse cernim? Vtrūq̄ nocturnis sit epibus & quis ultra citraue puolēt: nunq̄ tñ aduenisse ulq̄: nisi noctu existimant. Pithomis comē uocat in alia parētibus cāpis ubi cōgregatā inter se cōmurmurant. Eā deniq̄ quā nouissimo aduenit lacerāt: atq̄ ita abeunt. Notatū post idus augustas nō temere uitas ibi. Sūt qui ciconiis nō inesse linguas cōfirmant. Honos iis serpētū exitio rātus: ut in thessalia capitale comēat. Sed hōz uolat? cernit? liburnicarū more rostrato ipetu ferūtur: facilius ite fidētes aera: q̄ si recta frōte ipellerēt a tergo sensu dilatatē se cunco porrigit agmē. largēq̄ ipellētī p̄betur aurā. Colla imponūt p̄cedētibus. Fessos duces ad terga recipiūt. Ciconiā nidos repetūt. Genetricū senectā inuicē educāt. Olog morte narratur Hebilis cantus falsus: ut arbitror aliquot experimētis. Idē mutua carne uescūtur inter se. uerū hāc comēantim ter maria terrasq̄ pegrinatio non patit̄ deferri minores quoq̄ qbus est natura similis. Vtrūq̄ enī supradictas magnitudo & uires corporū inuitare uideri possunt. Coturnices etiā semp anteueniūt q̄ grues Parua auis: & cū ad nos uenit terrestris potius q̄ sublimis. Aduolat & eā simili modo nō sine piculo nauigatiū: cū appropinquauere erris. Quippe uelis saepe incidūt: & hoc semper noctu: mergūtq̄ nauigia. Interest iis per hospitā certā. Austro nō uolat humido. s. & grauiore uēto. Aura tñ uehi uolūt: p̄pter pōdus corporū: uiresq̄ paruas. Hinc uolantiū illa conquestio labore exp̄ssa. Aquilone ergo maxime uolat ortygometra duce. Primā earū terre appropinquāt accipiter rapit. Et semper hic remeantes comitatum sollicitant. Abeūtq̄ una per sua signa glottis & otus & cenchramus. Glottis per longā exeret linguā unde ei nomē. Hāc in initio blādita peregrinatione auide p̄uēctā p̄nitentia in uolatu cū labore scilicet subit. Reuertī incomitatā piget: & sequi: nec unq̄ plus uno die peragit. In proximo hospitio deserit. Verū inuenitur alia antecēdēte an no relicta. Simili mō in singulos dies. Cenchramus perseuerantior festinat etiā puenire ad expetitas sibi terras. Itaq̄ noctibus is eas excitat: admonetq̄ itineris. Otus bubone minor est: noctius maior: auribus plumeis eminetibus: unde & nomē illi. Quidā latine aphonē uocant. Imitatrix alias auis ac parasita: & quodā genere saltatrix. Capitur aut difficulter noctu: intēta in aliquo circueunte alio. Quod si uentus agmē aduerso flatu cōpit inhibere ponduseulus lapidū apprehēsis aut gutture harena repleto stabilitur uolant. Coturnicibus ueneni semē gratissimus cibus. Quā ob causam eas dānuere mensis. Simulq̄ comitālem propter morbum despui suetum: quem solā animalium sentiunt p̄ter hominem.

De hirundinibus: merulis: turdis: & sturnis: turturibus & palumbis. Ca. XXIII.

Beunt & hirūdines hybernīs mēsisbus sola carne uescēs auis: ex iis quā aducos unguēs nō habent: sed in uicina abeunt: africanos secutā montiū recessus. Inuētāq̄ iam sunt ibi undā atq̄ deplumes. Thebarū recta subire negant. quoniā urbs illa sapius capta sit. Nec bizia in thracia p̄pter scelera Terei. Cecina uolteranus equestris ordinis quadrigarū dñs cōprehēsas in urbē secū afferēs uictoriā nūcias amicis mittebat: in eundē nidū remanētes illito uictoriā colore. Tradit & Fabius pictor in annalibus suis: cū obsideretur p̄sidiū romanū a ligustinis hirūdinē a pullis ad secum epistola allatā: ut lino ad pedem eius alligato modis significaret quottidie adueniente auxilio eruptio fieri deberet. Abeūt & merulæ turdig & sturni simili mō in uicina. Sed ii plumā nō amittūt: nec occulcantur nisi spe cibi: quo hybernū pabulū petāt. Itaq̄ in germania hyeme maxime turdi cernunt. Vere turtur occulat: pēnasq̄ amittit. Abeūt & palūbes quo nā & in iis incertū. Sturnes nox generi p̄priū cateruatū uolare & quodā pilā orbe circūagiōib? i mediū agmē rēdētib?

X.

Volucrum soli hirudini flexuosi uolatus: uelox celeritas: quibus ex causis neque rapinae, cate-
rarum alitum obnoxia est. Eadem demum sola auium non nisi uolatu pascitur.

Quae auium perennes: quae semestres: quae trimestres. Ca. XXV.

Emptorum magna differentia auibus. Perennes ut columbae. Semestres ut hyrūdines
Trimestres ut turdi: & turtures: & quae cum scetu eduxere abeunt: ut galguli: upupe

De auibus mira.

Ca.

XXVI.

Vatores sunt omnibus annis aduolare illud ex aethiopia aues & confluere ad Menoniam
sepulchrum quas ob id menonidas uocant. Hoc idem quanto quoque anno facere eas in aethiopia
thiopia circa regiam Menonis exploratum sibi Cremutius tradit. simili modo pugnat melea-
grides in boetiae africae: hoc est gallinarum genus gibberum: uariis spersum plumis: quae nouis
sumae sunt peregrina. rumauim in menses receptae propter ingratum uirus. Verum meleagri in
mulus nobiles eas fecit. De auibus seleucidibus. Ca. XXVII.

Elucides aues uocantur: quarum aduentum ab ioue precibus ipetrat casini mortis icola fru-
ges eorum locustis uastatibus. Nec unum ueniunt: quo ne habeat copiarum nunquam conspe-
ctis nisi cum praesidio earum indigeat. De ibi. Ca. XXVIII.

Nuocant & aegyptii ibes suas contra serpentium aduentum. Et cyrenaei Achorem de-
um muscarum multitudine pestilentiam afferente: quae protinus intercunt quae litatum
est illi deo.

Quae aues in quibus locis non sunt: & quae mutant colorem & uocem & lusu. Ca. XXIX.

Ed in secessu auium & nocturne paucis diebus latere traduntur. Quartum genus in creta
insula non est: & etiam si qua inuenta sit etiam non. Nam haec quoque mira naturae differentia.

Alia aliis locis negat: tanquam genera frugum fruticumque: sic & animalium non nasci: transla-
tiorumque inuenta mori. Mirum quidem est illud unius generis alti aduersum. Quae nam est iis na-
turae inuidia: aut qui terrarum dicati auibus termini. Rhodus aquila non habet. Transpadana
italia iuxta alpes larium lacum appellat amoenum arbusculo agrum: Ad quem cyconiae non transme-
ant. Sicuti nec octauum circa lapidem ab eo. Immo alioquin finitimo iusubrium tractu exa-
mina: graculorum monednorum: cui soli aui furacitas aui argenti que praecipue mira est
Picus maritimus in tarantino agro negatur esse. Nuper & adhuc tam rara ab apennino ad ur-
bem uersus cerni coedere picarum genera quae longa insignes cauda uariae appellantur.
Proprium iis caluere omnibus annis cum seritur rapa. Perdices non transuolant boetiae fines in
aethiopia. Nec ulla auis in ponto insula in qua sepultus est Achilles infestat sacra ei eadem. In
fidem agro iuxta urbem ciconiae nec nidum faciunt. At in agrum uolantem palumbum ius e ma-
ri quot annis aduolat. Romae in aede Herculis in foro boario nec muscae nec canes intrant
Multa praeterea similia: quae prudens subinde omitto in singulis generibus fastidio parcens.
Quippe cum. Theophrastus tradat inuentitias esse in asia etiam colubas: & pauones: & ceruos
& in cyrenaica uocales ranas. Alia admiratio circa oscines: fere mutant colorem uocemque tempore
anni ac repete sunt alie. Quod in gradiore alitum genere grues tantum. Ex enim senectute ni-
grescunt. Merula ex nigra rufescit. Canit aestate: hyeme balbutit. circa solstitium muta Ro-
strum quoque anniculis in ebur transfiguratur ducaxat maribus. Turdis color aestate circa
collum uariis: hyeme cocolor. Lusinis diebus ac noctibus continuis quindecim garrulus siue
intermissu catus: densante se frondium germine non inuicissimum digna miratu aue. Primum
cantu uox tam paruo in corpusculo: tam pertinax spiritus. Deinde in una perfecta musica sci-
entia modulatus editur sonus: & nunc continuo spiritu: trahitur in longum: nunc uariis
inflexo: nunc distinguitur conciso: copulatur in torto: promittitur: reuocatur: infuscatur
ex inopinato. interdum & secum ipsa murmurat: plenus grauis: acutus: creber: extensus: ubi
uisum est uibras: sumus medius: imus. Breuiterque omnia tam paruulis in faucibus: quae tot ex-
stis tibiatur tormetis ars hominum excogitauit. Ut non sit dubium hanc suauitatem per monstratam
efficaci auspicio: cum in ore Stercori cecinit infantis. At ne quis dubitet artes esse plures
singulis sunt cantus: & non idem omnibus: sed suis cuique. Certant inter se. palamque animo
sa contentio est. Victa morte finit saepe uai spiritum prius deficiente quam cantu. Meditan-
tur alie iuniores: uersusque quos mittent accipiunt. Audit discipula interitio magna: & red-
dit: uicibusque reticet: intelligatur emendatae correctio: & indocete quaedam reprehensio. Ergo
feruorum illis praecia sunt: & quidem ampliora quam quibus olim armigeri parabantur. Cadis-
dam scio inconditam: alioquin quod est prope inusitatum uenisse: quae Agrippinae Claudii

LIBER

principis cōiungi dono daret. Visum iā saepe iussas canere cōepisse: & cū symphonia alternas
se sicut hoīes reptos qui sonū earū audita in trāuersas labias frōde arūdinea: quasi forami
ne inspirātis linguā: ut parua aliqua apposita mora indiscreta redderent similitudine. Sed
eā tantā tanq̃ artifices argutiā a. xv. diebus paulatim desinūt: nec ut fatigatas possis dice
re aut fatiatar. Mox aestu aucto in totum alia uox fit: nec modulata aut uariā. Mutat & co
lor. Postremo hyeme ipsa nō cernit. Linguis earū tenuitas illa prima nō est: quā ceteris aui
bus. Pariūt uere primo: cū plurimū sēna oua. Alia rō ficedulis. Nā formā simul coleremq̃
mutāt hoc nomē nō nisi autūno habēt. postea melācoryphi uocant. Sic & erithacus hyme
idem phœnicurus aestate. Mutat & upupa: ut tradit Aeschilus poeta. Obscena alias pastu
auis. Crista uisenda plicatili: cōtrahēs eā subrigēsq̃ per lōgitudinē capitis. Oenāthā qdē ē
statos latebrā dies habet: exoriēte syrio occultata: ab occasu eiusdē pdit. Quod miremur
ipsis diebus utrūq̃. Chlorion quoq̃ qui totus est luteus: hyeme nō uisus circa solsticia p
cedit. De merulis. Ca. XXX.

Erulā circa cyllenem archadiā nec usq̃ aliubi candide nascuntur. Ibis circa pelusi /
m um tantū nigra est ceteris oībus locis candida.

Tempus auium geniturā. Ca. XXXI.

Scines p̃ter exceptas nō temere fœt? faciūt añ ægnoctiū uernū: aut post autūnale.
Ante solsticiū aut dubios: post solsticiū uitaes. De halcyonibus: & diebus ea
rum nauigabilibus & gauie: & reliquo aquaticarum genere. Ca. XXXII.

Oq̃ maxime sunt insignes halcyones. Dies earū partus qui maria quoq̃ nauigāt no
uere. Ipsa auis paulo amplior passere: colore cyaneo ex parte maiore tantū purpu
reis & candidis admixtis pēnis: collo gracili ac p̃cero. Alterū genus earū magnitu
dine distinguit & cātū. Minores in arūdinetis cātūt. Halcionē uidere rarissimū est: nec nisi
si uergiliarū occasu: & circa solsticia brumā ue naue alienādo circūuolata statī in latebras
abeunt. Fœtificāt bruma qui dies halcyonides uocant: placido mari per eos & nauigabili
siculo maxime. In reliquis partib? est quidē mitius pelagus. Siculū utiq̃ tractabile. Faciūt
autē septē ante brumā diebus nidos: & totidē sequētibus pariūt. Nidi earū admirationē ha
bent: pilā figura paulū eminenti ore: per quā angusto: grandīū spōgiarū similitudine. Fer
ro intercidi nō queūt. Fragūtūq̃ istū ualido ut spuma arida maris. Nec nnde cōfingan
tur. Putant ex spinis aculeatis. Piscibus enim uiuunt. Subeunt & in amnes. Pariunt oua q̃
na. Gauiā in petris nidificant. Mergi in arboribus. Pariunt plurimū terna. Sed gaviā aesta
te: mergi incipiente uere.

De diuersitate nidificatiū auū argathylis cinnamulgis: & pdicib?. Ca. XXXIII.

Alcyonū nidi figurā reliquarū quoq̃ solertiā nos admonet. Neq̃ alia parte inge
h nia auū magis admirāda. Hirūdines luto cōstruūt stramēto roborāt. Si qñ iopiv est
luti. madefactū multa aqua pēnis puluerē spargūt. ipm uero nidū mollibus plumis
floccisq̃ cōsternūt tepefaciēdis ouis simul: ne durus sit infantib? pullis: in fœtu sūma eq̃ta
te alternāt cibū. Notabili mūdicia egerūt excremēta pullorū. Adultioresq̃ circūagi docēt:
& foras saturitatē emittere. Alterū genus hirūdinū est rusticarū & agrestū: quā raro in do
mibus diuersos figura: sed eadē materia cōfigūt nidos totos supinos faucibus porrectis i
angustū utero capaci. Mirū quā pitia occultādis habiles pullis & substernēdis molles. in æ
gypti heracleotico ostio molē cōtinnatione nidoꝝ euagātī nilo in expugnabilē opponunt
stadii fere unū spatio: qd̃ humano ope pfici nō posset. In eadē ægypto iuxta oppidū coptō
isula est sacra Isidi: quā ne laceret amnis idē muniūt ope iicipiētib? uernis diebus paltea &
stramēto rostro firmātes cōtinuatīs p̃ triduū noctib? tanto labore: ut multas in ope etiori
cōstet. Eaꝝ militia illis cū anno redit semp. Tertiū est earū genus quā ripas excauāt atq̃
ita in terrā fœtificāt. Harū pulli ad cinerē ambusti mortifero faucū malo multisq̃ alcū
morbis humani corporis medētur. Nō faciunt hā nidos. Migrantq̃ multis diebus ante si
futurū est ut auctus amnis attingāt: in genere uiteriparū est: ut nidus ex musco arido ita
absoluta pficiat pila: ut iueniri nō possit additus. Argathylis appellat: eadē figura ex lino i
texēs. Picorū aliq̃ suspēdiē in furculo primis in ramis cyathi mō ut nulla. quadrupes pos
sit accedere. Galgulos quidē ipsos depēdētes pedibus sonū capere cōfirmāt quia tutiores
ita se sperant. Iam publicum quidem osū est tabulata ramorū sustinendo nido prouide
eligere: cameraꝝ ab hymbri aut fronde protegere dēca. In arabia cinnamulgus auis appella

tur. Cínami furculis nidificat. Plúbatís igitur eos fugittis decutiút idigenæ mercis gratia
 In scyris auis magnitudine otidis binos parit in leporina pelle semp in cacuminib' ramor
 suspesa. Picæ cū diligētius uisū ab hoīe nidū sentire: oua trangerūt alio. Hoc in his auib'
 quarū dygiti nō sūt accomodati cōplectendis trāsserēdisq; ouis miro traditur mō. Namq;
 furculo sup bina oua imposito ac ferruminato alui glutino subdita ceruice medio aque
 utrinq; libra deportat alio. Nec uero iis minor solertia: quæ cunabula in terra faciūt corpo
 ris grauitate phibite sublime petere. Merops uocat genitores suos recōditos pascens pale
 lido itus colora pēnarū: supne cyaneo: priori subrutilo. Nidificat in specu sex pedū defos
 sa altitudine. Perdices spina & frutice sic muniūt receptaculū: ut cōtra feras abūdē uallen
 tur. Ouis stragulū mole puluere cōtumulant: nec in quo loco pepere incubant. Neue cui
 frequētor cōuersatio sit suspēcta: trāsserūt alio. Ille quidē & maritos suos fallunt: qm̄ in
 tēperantia libidinis frangunt earū oua: ne cubādo detineātur. Tunc inter se dimicāt mares
 desiderio fœminarū. Victū aiunt uenerē pati. Id qdē & coturnices. Trogus inq; & gallina
 ceos aliquādo. Perdices uero a domitis feros & nouos haud uictos iniri p̄niscue. Capiun
 tur quoq; pugnatitate eiusdē libidinis cōtra aucupis iudicē exeunte in prœliū duce toti
 gregis. Capto eo pcedit alter: ac subinde singuli. Rursus circa cōceptum fœmine capiūtur
 contra aucupē fœmina exeunte: ut rixando abigat eū. Nec in aliā alio par opus libidinis.
 Si cōtra mares stererit fœmine: aura ab hiis flāte pgnātes fiunt. Hiantes aut exerta ligua
 p id tēpus æstuat: cōcipiūtq; supuolatiū afflatu sæpe uoce tātū audita masculi. Adeoq; ui
 cit libido etiā fœtus caritatē: ut illa furtim & in oculo incubās cū sit fœmina aucupe acce
 dente ac marē recanat: reuocetq; & ultro præbeat. se libidini. Rabie quidē tāta ferūtur ut
 in capite occupatiū sæpe cæcæ metu sedeant. Si ad nidū is ceperit accedere procurrit ad pe
 des eius fœta prægrauē aut delūbē sese simulans: subitq; in pcursum aut breui aliquo uo
 latu cadit fracta aut ala: aut pedibus. Aut pcurrit iterū iā iam præhensurū effugiēs spe fru
 strans: donec induersum abducat a nidis. Eadē iam pauore libera ac materna uocāte cura
 in sulco resupina gleba se terra pedibus apprehensa operit. Perdicū uita ad. xvi. annos du
 rare existimatur. De columbis. Ca. XXXIII.

B iis colūbarū gesta spectātur maxime simili rōne. Mores tidē. sed pudicitia illis p
 a ma & neutri nota adulteria. Cōiugii fidē nō uiolāt cōmunēq; seruāt domum. Nisi
 celebs aut uidua domū nō relinqt. Et ip̄erosos mares subinde etiā iniquos ferunt
 Quippe suspitio est adulterii: quīs natura nō sit. Tūc plenū quærela guttur seuq; rostro
 ieris: mox in satiffatione exosculatio: & circa ueneris p̄ces crebis prœdū orbibus adlatio:
 Amor utriq; sobolis æqualis. Sæpe & ex hac causa castigatio pigrius intrante fœmina ad
 pullos. Parturienti solatia & ministeria ex mare. Pullis primo falsiorē terrā collectā gut
 ture in ora inspuunt: præparātes tempestiuitatem cibo. Propriū generis eius & turturum
 cum bibant colla non resupinare large bibere iumentorum modo.

De palumbibus & differentia columbarum. Ca. XXXV.

Iuere palūbes ad tricesimū annū: reliquos ad. xl. Aristoteles auctor est. Vno tamen
 u incōmodo unguū eodē & argumēto senectæ: qui citra p̄nicē recidūtur. Cantus oī
 bus similis atq; idē: terno cōficiē uersū: p̄ter q̄ in clausulæ gemitu. Hyeme mutis:
 uere uocalibus. Nigidius putat cū ora incubāt sub tecto notata: palumbem relinquere nō
 dos. Pariūt autē post solstitia. Colūbe & turtures octonis annis uiuunt:

De passeribus. Ca. XXXVI.

c Onta passeri minimū uitæ. cui salacitas par. Mares negātur anno diutius durare.
 Argumēto quia nulla ueris initio appareat nigrutudo in rostro q̄ ab æstate incipit
 Fœminis logiusculū spatiū. Verū colūbis inest qdā gloriæ itellectus. Nosse credas suos co
 lores: uarietateq; dispositā: quæ etiā ex uolatu creduntur plaudere in cælo uarietq; sulcare.
 Qua in ostēratione ut uisā præbētur accipitri iplicatus strepitu pēnis qui nō nisi ipsis ala
 rū humeris elidit. Alioq; solito uolatu multum uelociorē specular occulcus fronde latro
 & gaudēt in ipsa gloria rapit. De tinungulo. Ca. XXXVII.

o B id cū iis habēda est auis quæ tinungulus uocat. Defendit enī illas terreq; accipi
 tres naturali potētia in tantū ut uisum uocēq; eius fugiant. Hac de cā præcipuus
 colūbis amor eorū. Ferūtq; si in quartuor angulis defodiant in ollis nouis oblitis
 nō mutare fedē colūbas. Quod auro insectis alarum articulis quæ siuere aliqui non aliter

LIBER.

innoxiiis uulnerib⁹: multiuaga alioqn aue. Est enī ars illis inter se blādiri: & corrūpere alias furtoq³ comitatiores reuerti. Qui & iternūciā in rebus magnis fuere: & epistolas adnexas earū pedibus obsidione mutinēli in castra consulū ptulere. D. Bruto mittēte. Quid uallū & uigilū obsidio: atq³ etiā retia amne prætenta p̄fuere Atonio per cālū cūte nuncio? Et harum amore infaniūt muliti: ac sup̄ tecta exedificāt turres in nobilitatēq³ singularū & originēs narrāt uetere iā exēplo. Laxius eques romanus ante bellū ciuile pōpēianū denariis quā dringentis singula paria uendicauit: ut. M. Varro tradit. Quin & patriam nobilitauere. In cāpania grandissimē puenire existimata. Harū uolatus in reputationē cāterarū quoq³ uolūcrū nos ipellit. De uolatu & incessu auū. Ca. XXXVIII.

Mnibus aialib⁹ reliqs certus & uniusmodi & in suo cuiq³ genere īcessus est. Aues o solā uario meatu. ferūtur & in terra & in aere. Ambulāt aliquā ut cornices. Saliunt aliquā ut passerēs: merulæ. Currūt ut p̄dices rusticulæ. Ante se pedes iaciunt: ut ci conix & grues. Expandūt alas: pandētēq³ raro interuallo quūt. Aliæ crebrius: sed & p̄mas dūtaxat pēnas. Aliæ & tota latera pandunt. Quādā uero maiore ex parte cōpressis uolant. Percussioq³ semel aliquā & gemino īctū aere ferunt: uelut inclusum cū p̄menis. Iaculantur sese in sublime: in rectū: in p̄nū: in pingui putes aliquas. Aut rursus ab alto cadere has: illas salire. Anates solā quāq³ sunt eiūsdē generis in sublime p̄tinus sese tollūt: atq³ e uestigio cālū petūt: & hoc etiā ex aqua. itaq³ in foueas qbus feras uenamur delapxæ solā euadunt. Vultur & fere grauiorē nisi ex procursu aut altiore tumulo īmissæ nō euolāt. Cauda te / gūenr aliæ. Circūspectāt aliæ. flectūtq³ colla. Nōnullæ uescunt ea quā rapuere pedibus. Si ne uoce nō uolant multæ. Aut ecōtrario semp in uolatu silent. Subredxæ: pronæ: obliquæ ī latera: ut ora. Quādā & resupinæ ferūtur: ut si pariter cernātus: plura genera nō in eadem natura meare uideantur. De apodibus. Ca. XXXIX.

Lurimū uolāt quæ apodes uocātur: quia careant usu pedū. Ab aliis cypseli appellātur hirūdinū specie. Nidificant in scopulis. Hæ sunt quæ toto mari cernūtur. Nec unq³ tā lōgo naues tanq³ cōtinuo cursu recedūt a terra: ut nō circūuolūt eas apodes: Cātera genera residūt & sistūt. His quies nisi in nido nulla. Aut p̄dēt aut iacēt: & īgenia equæ uaria ad pastū maxime. De caprimulgis & plateis. Ca. XL.

Aprimulgī appellātur grādiore merule aspectu: fures nocturni. Interdiu enī uisu carēt. Intrāt pastoz stabula: caprarūq³ uberibus aduolāt suū p̄pter lactis. Qua in iuria uber emoritur: caprisq³ cācitas quas ita mulserē oborūt. Platea nominat ad uolans ad eas: quæ se in mari mergūt: & capita illarū morfu corripies: donec capturā extorqueat. Eadē cū deuoratis se īpleuit cōchis. calore uētris coctas euomit: atq³ ita ex hiis esculenta legit testas excreans. De ingeniis auium. Ca. XLI.

Illaribus gallinis & religio inest. Inhorrescunt edito ouo: excutiūtq³ sese: & circūuolūt purificant: aut fetusca aliqua sese & oua lustrant. Ca. XLII.

Inimæ auū cardueles īperata faciunt: nec uoce tantū: sed pedibus & ore pro manibus. Est quæ boū mugitus imitet in arelatensi agro taurus appellata: alioqn parua. Et quæ equorū quoq³ hinnitus anthus: noīe hærbæ pabulo aduentu eorū pulsa imitatur ad hūc modū ulciscēs. Super omnia humanas uoces reddunt psyraci: & quidē sermocinātes. India auē hanc mittit. Sitacē uocant: uiridē toto corpore torque tantum mihiato in ceruice distinctam imperatores salutat: & quæ accipit uerba p̄nūciāt. In uino prescipue lasciuia. Capiti eius duritia eadē que rostro. Hæc cū loqui discit ferreo uerberat rādio. Nō sentit aliter īctus. Cum deuolat rostro se excipit. Illi innititur: leuiorēq³ se ita pedum infirmitati facit. Minor nobilitas: quia nō ex longinquo uenit: sed expressior loquacitas certo generi picarū est. Adamāt uerba que loquūtur. Nec discūt tantum: sed diligunt: meditantēq³ intra semet cura atq³ cogitatione intentionem non occultant. Cōstat emori uictas difficultate uerbi: ac nisi subinde eadem audiant: memoria falli: querentēq³ mirum in modū hylarari: si interim audierint id uerbū Nec uulgaris iis forma: quāuis nō spectanda. Satis illis decoris in specie sermonis humani est. Verum adiscere alias negant posse: q³ quæ ex genere earum sunt: quæ glade uescuntur. Et inter eas facilius quibus quini sunt digyti in pedibus. Ac nō eas quidem ipsas primis duobus uitæ annis. Latior iis est lingua omnibus in suo cuiq³ genere: quæ sermonem imitantur humanum: quantū

id pene in oib⁹ cōtingit. Agrippina cōiunx Claudii Cæsaris turdū habuit (quod nunq̄ ante) imitantē sermones oīum cū hęc p̄dēt. Habebāt & Cæsares iuuenes itē sturnō. Iuscini⁹ as greco atq̄ latino sermone dociles, Præterea meditantes in diē & assidue noua loquentes lōgiore etiā cōtextu. Docētur secreto: & ubi nulla alia uox misceat: assidēt qui crebro dicat: ea quæ cōdita uelit adisci aliquo blādiēt. De coruog⁹ itelligētia. Ca. XLIII.

Eddat & coruis sua gratia indignatione quoq̄ populi ro. attestata nō solū conscia
r Tiberio principe: ex fortū supra castog⁹ edē genitus pullus in oppositā sutrinā de
uolauit: etiā religione cōmēdatus officinæ dñō. Is mature sermoni assuefactus oī
bus matutinis euolans in rostra. in forū uersus. Tiberiū deinde Germanicū & drusum Cæ
sares nominatim. mox transeuntē populū ro. salutabat. Postea ad tabernā remcās plurimi
annorū assidue officio meritis. Hunc siue æmulatione incitatus manceps proxime futu
ræ: siue iracundia subita: ut uolui uideri: extremēti eius posita calceis macula exanimauit:
tanta plebei cōsternatione: ut primo pulsus ex ea regione: mox & interemptus sit: funus
q̄ innumeris aliti celebratū exequis. Constatū lectum super æthiopū duorū humeros p̄
cedente tibicine: & coronis oīum generū ad rogū usq̄: qui constructus dextra uiaē ap̄iæ.
ad secūdum lapidem in campo rediculi appellato fuit. Adeo satis iusta causā populo ro. ui
sa est exequiarū ingeniū auis. aut supplicii de ciue romano in ea urbe qua multorū princi
pum nemo deduxerat funus. Scipionis uero Aemiliani post carthaginem numātiq̄ dela
tas ab eo nemo iudicauerat mortē. Hoc gestū. M. Seruilio. C. Cestio cōs. ad. v. calē. aprilis.
Nūc quoq̄ erat in urbe roma hęc prodiāt me equitis ro. cornix & betica primum colore
mira admodū nigro: deinde plura cōtexta uerba exprimens: & alia atq̄ alia crebro addicēs
Necnon & recens fama Crateri monocerotis cognomine in troezena regione asīæ coruo
rum opera uenantis: eo q̄ deuehebat in siluis eos confidentes humeris. At qui coruiculus
illi uestigabant agebantq̄: eo perducta consuetudine: ut exeuntem sic comitarentur & fe
ri. Tradendū putauere memoriæ quidā uisum per sitū lapides congerentem in situlā mo
numentū: in qua pluuia aqua durabat: sed quæ attingi non posset. Ita descendere pauentē
expressisse tali congerie: quæ poturo sufficeret.

De diomedis.

Ca.

XLIII.

Nec diomedas præteribo aues. Iuba catarahtas uocat. Et eis esse dentes oculosq̄
n igneo colore: cætero candidas tradens. Duos semper iis duces. Alterū ducere ag
men: alterū cogere: scrobes excuare rostro: inde crate cōsternere: & operire terra
quæ ante fuerit & gesta. In iis fortificare. Fores binas omnīū scrobibus. Orientem spectare
quibus exeant in pascua. occasum quibus redeāt. Aluū exoneraturas subuolare semper: &
contrario statu. Hæc in solo loco totius orbis uisunt. In insula quā diximus nobilē Diome
dis tumulo atq̄ delubro contra apulīæ orā fulicarum similes. Aduenas barbaros clangore
infestant. Grægis tantū adulantur miro discrimine: uelut generi Diomedis hoc tribuē
tes. Aedem p̄ eius quotidie pleno gutture madentibus pēnis perluūt atq̄ purificant Vn
de origo fabulæ Diomedis socios in earum effigies mutatos.

Quæ animalia nihil discant.

Ca.

XLV.

n On omittēdum est cum de ingeniis differimus: e uolucris hirundines esse indo
ciles: & e terrestribus mures: cum elephantū iussa faciant. Leones iugum subeant.
In mari uituli totq̄ piscium genera mīscant.

De potu auium.

Ca.

XLVII.

b Ibūt aues sicut cæteræ. Sed ex iis qbus lōga sunt colla intermittētes capite resupi
nato ueluti infundentes sibi. Porphyrio solus morsu bibit. Idem ex proprio genere
omnem cibum aqua subinde tingens. Deinde pede ad rostrum ueluti manu afferens. Lau
datissimi in comagene. Rostra iis & prælonga crura rubent.

De hematopodi & onocrotali: & de peregrinis auibus.

Ca.

XLVIII.

h Acc quidē & hematopodi multo minori: q̄ eadē crurū altitudine. Nascitur in ægi
pto. Insistit ternis digyris. Præcipue ei pabulū muscæ. Vita in italia paucis diebus.
Grauiore omnes fruge uestitur: altiuolæ carne tantū. Inter aquaticas mergi soliti
sunt deuorare quæ ceteræ reddunt. Olorū similitudinē onocrotali habēt: nec distare existi
mant oīno: nisi faucib⁹ ipsi inesset alterius uteri genus. Huc oīa inexplēbile aīal cōge
rit: mira ut sit capacitas. Mox perfectā rapina sensim inde in os reddita inferam in alium

LIBER.

ruminantis modo defert. Gallia hos septentrionalis proxima oceano mittit. In hercinio germaniae saltu inuisitata genera alitum accepimus: quarum plumae ignium modo colluceant noctibus. In ceteris nihil praeter nobilitate longinquitate factam memorandū occurrit.

De multarum auium nominibus & natura.

Ca.

XLVIII.

Halerides in seleucia parthorum & in asia aquatiguarum laudatissime. Rursus phasianae in colchis geminas ex pluma aures submittere: subriguntque. Numidicae in parte africae numidia: omnesque iam in italia. Phoenicopteri linguam praecipui saporis esse. Apicius docuit nepotum omnium altissimus gurgis. Atagem maxime ionius celebratur: uocalis alias: captus uero obmutescens: quondam existimatus inter raras aues. Iam & in gallia hispaniae capitur: & alpes etiam ubi & phalacrocoraces aues balearum insularum peculiarares. Sicut alpium phyrhocoras luteo rostro niger & praecipuo sapore Lagopus: pedes leporino ullo ei nomen hoc dedere. Cetero candida columbarum magnitudine. Non extra terram in qua nascitur eam uesci facile: quando nec uiuam mansuescit: & corpus occiderit statim marcescit. Et alia nomine eodem a coturnicibus magnitudine tam differens: croceotinctu cibus gratissima. Visam in alpibus ab se peculiarē aegypti ibi. M. Enagius Caluius praefectus earum prodidit.

De nouis auibus & fabulosis.

Ca.

XLIX.

Enere in italia bebriacensis bellis ciuilibus transpadum externe & nouae aues ita enim adhuc uocantur turdorum specie: paulum infra columbas magnitudine: sapore gratae. Baleares insulae nobiliorem etiam supradicto porphyrioem mittunt. Ibi & buteo accipitrum generis in honore mensarum est. Item uipiones: sic enim uocant minorem gruem. Pegasos equino capite uolucres: & griphas auritos aduncitate rostri fabulosos reor. Illos in scythia: hos in aethiopia. Equidem & trago panadem quam plures affirmant maiorem aquila: cornua in temporibus curuata habentem ferruginei coloris tantum capite phoeniceo. Nec sirenes impetauerint fidem: licet affirmet. Dino clitarchi celebrati auctoris patet in india esse mulcetricum earum cantu: quos grauatos sonno lacerant. Qui credit ista & Malampodi profecto aures latibendo dedisse intellectum auium sermonis dracones non abnuet. Vel Quae Democritus tradit nominando aues quarum confuso sanguine serpens gignatur quem quisquis ederit intellecturus sit alitum colloquia. Quaeque de una aue galea priuatum commemorat: etiam sine iis immensa uitae ambage circa auguria. Nominantur ab Homero scopos auium genus. Neque harum satyrico smotus cum insidient plerisque memoratos facile concaperim mente. Neque ipsae iam aues nascuntur. Quod obrem de confectis disseruisse praestiterit.

Quis gallinas farcire instituerit: de auariis & quis ea primus instituerit. Ca. L.

Allinas saginare deliaci coepere. Vnde pestis exorta opimas aues & suocte corpore unitas deuorandi. Hoc primum antiquis coenarum iterdictis exceptum inuenio iam lege. C. Fannii cons. xi. annis ante tertium punicum bellum ne quid uolucrum proponeretur: praeter unam gallinam: quae non esset altilis. Quod deinde caput translatum per omnes leges ambulauit. Inuentumque diuerticulum est in fraude earum gallinaeos quoque pasce di lacte addito cibus. Multo ita gratiores approbantur. Foeminae quidem non omnes ad saginam eliguntur: nec nisi in ceruice pingui cute. Postea culinarum artes ut clunes spectentur: ut diuidantur interroga: ut a pede uno dilatatae repositoria occupent. Dedere & parthi cocis sues mores. Nec tamen in hoc mangonio: quicquid totum placet: hic clune: alibi pectore tam laudatis. Auaria primus instituit inclusis omnium generum auibus. M. Lelius Strabo brundisii equestri ordinis. Ex eo coepimus carcere animalia cohercere quibus natura caelum assignauerat.

De Aesopi patina.

Ca.

LI.

Axime tamen in signis est in hac memoria Clodii Aesopi tragici histrionis patina sexcentis sestertiis taxata in qua posuit aues caru. aliquo aut humano sermone uocales nummis sex singulas coeptas nulla alia inductus suauitate nisi ut in iis inimicitiam hominis manderet: ne quaestus quidem suos reueritus illos opinos & uoce meritos: dignus prorsus filio aquo diximus deuoratas margaritas. Non sit tamen ut uerum fatear facile inter duos iudicium turpitudinis: nisi quod minus est: sumas rerum naturae opes quam hominum linguas coenasse.

De generatione auium: & præter aues: quæ quadrupedes oua pariat. Ca. LII.
 Generatio auium simplex uidetur esse. cum ipsa sua habeat miracula: quoniam & quadrupedes oua gignunt: chamæleontes: lacertæ: & quæ diximus inter serpentes. Penatogæ autem infœcunda sunt quæ: adduncos habent ungues generi. Nulla ex his supra quater na edit oua. Tribuit hoc autem generi natura: & fecundiores essent fugaces earum quæ fortes. Plurima pariunt struthionem: gallinæ perdicis: fali. Coitus auibus duobus modis. Fœmina uni confidente ut in gallinis: aut stante ut in gruibus. Oorum alia sunt candida ut columbis perdicibus. Alia palida ut aquaticis. Alia punctis distincta ut meleagridum. Alia rubri coloris ut phasianis: cæchridis. Intus autem omne ouum uoluerum bicolor. Aquaticis lutei plus quam albi. Idque ipsum magis liquidum quam cæteris piscium unus color: in quo nil cecidit. Auium oua ex calore fragilia. Serpenti ex frigore lenta. Piscium ex liquore mollia. Aquatiliu rotunda. Reliqua fere fastigio cacuminata. Exeunt a rotundissima sui parte: dum pariuntur molli putamine: sed protinus dure scilicet quibuscumque emergunt portioibus. Quæ oblonga sunt oua gravioris saporis putat Oratius. Flaccus fœminam edunt quæ rotundiora gignuntur reliqua mare. Umbilicus ouis a cacumine scilicet ceu gutta eminet in putamine. De tempore & generatione incubatus auium & coitu. Ca. LIII.

Vædâ omni tempore cœunt ut gallinæ: & pariunt: præterque duobus mensibus hyemis brumalibus. Ex his iuuentæ plura quam ueteres: sed minora. Et in eodem fœtu prima & nouissima. Est autem tanta fœcunditas ut aliquæ & sexagena pariat: aliquæ quotidie: aliquæ bis die: aliquæ ita ut exortæ moriantur. Hadrianus laus maxima. Colubæ decies anno pariunt: quædam & undecies. In ægypto etiam brumali mense. Hirudines & merulæ & palumbi & turture bis anno pariunt. Cæteræ aues fere semel. Turdi in cacuminibus arborum luto nidificantes pene cōtinuū in secessu generant. A coitu .x. diebus oua maturescunt in utero. Vexatæ autem gallinæ & colubæ pœna euulsæ alia uel simili iuriâ diutius. Omnibus ouis medio uitelli pua inest uelut sanguinea gutta quod esse cor auium existimant. Primum in omni corpore id gigni opinantes. In ouo certa est gutta ea salit: palpitaturque. Ipsum animal ex albo liquore oui corporatur. Cibus eius in luteo est. Omnibus in eis caput maius toto corpore. Oculi compressi capite maiores. Incremento pulo cadit in medium uertitur. Luteu circumfunditur uicesimo die: si moueat ouum. iam uiuentis intra putamen uox auditur. Ab eodem tempore plumescit ita positus: ut caput supra dextrum pedem habeat: dexteram uero alam supra caput. Vitellus paulatim deficit. Aues omnes iple des nascuntur contraque reliqua animalia. Quædam gallinæ omnia gemina oua pariunt: & geminos interdum excludunt: ut Cor. Celsus auctor est: alterum maiore: alioquin negat: omnino geminos excludi. Plus uicenaqna incubenda subiici uerant. Parere a bruma incipiunt. Optima fœtura ante uernum æquinoctium. Post solstitium nata non implet magnitudinem iustam: tamen tamen minus quanto serius peruenire.

De uitis & remediis incubantium.

Ca.

LIIII.

Va incubari infra .x. dies edita utilissimum. Vetera autem recentiora infœcunda. Subiici impari numero debent. Quarto die postquam cœpere incubari si contra lumen cacumine ouorum apprehenso una manu purus & uniusmodi perlucet color: sterilia existimatur esse: proque eis alia substituenda. Et in aqua ex experimentum: inane fluitat. Itaque si fidentia hoc est plena subiici uolunt. Concuti uero experimento uerant: quoniam non gignant confusis uitalibus uenis. Incubationi datur initium post nouam lunam: quia prius inchoata non proueniant. Celerius excluduntur calidis diebus. Ideo æstate unde uicesimo edueunt fœtum: hyeme uicesimo quarto. Si in cubatu tonuerit oua pereunt: & accipitris audita uoce uitiantur. Remedium contra tonitruum: clauus ferreus sub stramine ouorum positus aut terra ex aratro. Quædam autem & citra incubitum sponte natura ignit: ut in ægypti figmentis est scriptum. De quodam uinipotore reperitur syracusis tam diu potare solitum: donec ab eo cooperta in terra fœtum ederet oua. Quin & ab homine perficiuntur.

Ca.

LV.

De auguriis ouorum.

Iulia Augusta prima sua inuenta Tiberio Cæsare ex Nerone grauida cum parere uirilem sexum admodum cuperet. hoc usa est puellari augurio. Ouum in sinu fouendum atque cum deponendum haberet nutricia per sinum tradendo ne frerimeretur tempore. Nec falso Augusta augurata proditur imperatoris inde foeta. Sed uerum ut oua in calido loco imposita paleis igne modico fouerentur homine uersante pariter nocte ac die & statuto die illinc erumpere fœtus: Traditur. quædam ars gallinarii cuiusdam dicentis quod ex quo

LIBER.

quæ esset. Narrantur & mortua gallina mariti earū uisi succedentes inuicē: & reliqua fœ-
tæ more facientes: abstinentesq; se a cātu. Super omnia ē anatū ouis subditis atq; exclusis ad-
miratio prima nō plane agnoscētis fœtū Mox incertos cōcubitus sollicitæ cōuocatiōis Po-
stremo lamenta circa piscinæ stagna mergētibus se pullis natura duce.

Quæ galline optimæ.

Ca.

LVI.

Allinarum generositas spectatur crista erecta: iterdū & gemina: pēnis nigris ore ru-
bicundo: digytis in paribus: aliquādo & super quattuor digitos transuerso uno Ad-
rem diuinam luteo rostro pedibusq; puræ nō uidentur. Ad opertanea sacra nigra:
Est & pumilionum genus nō sterile in iis: quod nō i alio genere alitū: sed qbus certa fœcun-
dia ts rara & incubatio ouis noxia. De morbis earū & remediis. Ca. LVII

Nimicissima aut omniū generi pituita: maximeq; inter messis & uindemiæ tempus.
Medicina in fame: & cubatus in fumo: si utiq; ex lauro aut hærbæ sabina fiat: pēna
per transuersas inserta nares: & per omnes dies mora. Cibis alium cū farre aut aqua
perfusus inqua luerit noctua. auis cū semine uitis albæ coctus & quædam alia.

De conceptu & numero fœtus auium.

Ca.

LVIII.

Olumbe proprio ritu osculantur ante coitum. Pariūt fere bina oua: ita natura mo-
derate ut aliis crebrior sit fœtus: aliis numerosior. Palūbes & turtures plurimū ter-
na: nec plūq; bis fere pariūt: atq; ita si prior fœtus corruptus est Et quis tria pēpere
runt: nunquā p us duobus educat: Tertiū quod irritū est urinū uocat. Palūbes incubat fœ-
mina post meridiana i matutinū: cætero mas. Colūbæ marē semp & fœminā: pariunt priorē
marē: postridie fœminā. incubāt in eo genere ābo: interdu mas. noctu fœmina Excludunt.
uicesimo die. Pariūt a coitu. v. Aestate qdem iterdū binis mēsisbus terna edūt paria. Nanq;
octauodecimo die excludūt statimq; cōcipiūt. Quare iter pullos sæpe oua iueniunt: & alii
puolat: alii erūpunt. Ipsi deinde pulli quique mētres fœtificat: Et ipse aut iter se si mas nō
sit fœmine æque salūt: pariūtq; oua irrita: ex quibus nihil gignitur: quæ hypenemia græci
uocant.

De pauone & anseribus.

Ca.

LIX.

Aua a trimatu parit. Primo anno unum aut alterū ouū: sequenti quaternā quia ue-
ceteris duodena nō amplius intermittens binos dies ternos ue parit: & ter anno si
gallinus subiiciantur incubanda. Mares ea frangunt desiderio incubantiū. Qua pp-
ter noctū & in latebris pariunt: aut in excelso cubātes: & nisi molli strato excepta frangun-
tur. Mares singuli quinis sufficiūt cōiugibus. Cū singula aut binæ fuere: corrumpitur sa-
lacitate fœcunditas. Partus excludit diebus ternouenis: aui tardius tricesimo: Anseres aq; i
cœunt: pariunt uere: aut si bruma coire post solstitiū: quadraginta prope. Bis āno si priorē
fœtum gallinæ excludāt: alias plurima. oua. xvi. paucissima septem. Si quis surripiat pariunt
donec rūpantur. Aliena nō excludūt. Incubāda subici utilissimū nouē aut undecī. Incubāt
fœminæ tantum tricenis diebus. Si uero tepidiores sint: uicesimoquīto. Pullis eorum urtica
cōtractu mortifera. Nec minus auditas: nūc satietate nimia: nūc suamet ui: quādo appre-
hensa radice morsu: sæpe cōnātes auellere āte colla sua abrupūt. Cōtra urticā remediū stras-
mēto ab incubatu subdita radix earum.

De ardeolis: & quomodo seruētur optime oua.

Ca.

LX.

Rdeolarū tria genera: leucō: asterias: pellos. Hi i coitu angūtur. Mares quidem cū
a nociferatu sanguinē etiā ex oculis perfūdūt. Nec minus ægre pariū grauide. Aquil-
la tricenis diebus incubat. & fere maiores alites. Minores uicenis: ut miluus & accipi-
ter. Singulos uere parit nūquā plus ternos. is qui egolios uocatur quaternos. Coruus. alii
quādo & quinos. Incubāt totidē diebus. Cornicē incubātem mas pascit. Pica nouenos. Melā
coriphus supra uiginti parit semp numero īpari itaqualia. Nec alias i pluribus cāta fœcūdi-
tas: maior tamē paruis. Hirūdini cæci primo pulli: & ferre omnibus quibus numerosior par-
tus. Irrita oua quæ hypenemia diximus: quæq; aut mutua fœminæ iter selibidinis imāgi-
atione cōcipiūt: aut puluere. Nec columbæ rātum: sed & gallinæ: perdices: pauones: anseres:
chenalopēces. Sūt autē sterilia & minora ac minius iucūdi saporis: & magis humida. Quidā
& uēto putāt ea generari. Qua de causa ēt zephyria appellātur. Hæc autē uere rātum. Vriā
fiūt incubatione derelicta: quæ alii cynosura dixerē. Oua aceto macerata i rātū emolliuntur
ut per ānuos transeāt. Seruari ea in lomēto: aut hyeme in paleis: æstate in fursuribus utilissi-
mum. Sale exinaniri creduntur.

Quæ uolucrum sola animal pariat: & lacte nutriat.

Ca.

LXI.

Volucrum animal parit uespertilio tantum: cui membrana ceu pennis. Eadem sola uolucrum lacte nutrit, ubera admouens: geminos uoluit amplexa infantes: secumque deportat. Eidem coxendix una traditur: & in cibatu culices gratissimi.

Ca. LXII.

De conceptu uiperæ & partu: & quæ terrestrium oua pariat. Vrsus in terrestribus oua parit: de quibus nōdum dictum sit. Cocunt complexu adeo circumuolutæ sibi: ut una existimari biceps possit. Viperæ mas caput ferit in os: quod illa abrodit uoluptatis dulcedine. Terrestrialium eadem sola intra se parit oua unius coloris & mollia ut pisces. Tertia die intra uterum catulos excludit: dein de singulis diebus singulis parit uiginti fere numero. Itaque ceteri traditatis impatientes prærumunt latera occisa parente. Ceteræ serpentes contecta oua interra incubant & fortum sequente excludunt anno. Crocodili uicibus incubant mas & femina. Sed reliquorum quoque terrestrialium reddetur generatio.

De generatione terrestrium.

Ca.

LXIII.

Ipedum solus homo animal gignit. Homini tantum primi coitus poenitentia augurium scilicet uitæ a penitenda origine. Ceteris animalibus statim per tempora anni concubitus Homini (ut dictum est) omnibus horis dierum nocturnumque. Ceteris saetias in coitu. Homini prope nulla. Messalina Claudii Caesaris coniunx hanc regalem existimans palmam elegit in id certamen nobilissimam & prostituta ancillâ mercenariæ stipis: eamque die ac nocte superauit quinto ac uicesimo concubitu. In hominum genere maribus diuerticula Veneris excogitata omnia scelere naturæ: feminis uero abortus. Quantum in hac parte multo nocentiores quæ feræ sumus. Viros audiores ueneris hyeme: feminas æstate. Hæsiodus prodidit. Coitus auersus elephantis: camelis: tigribus: lyncibus: rhinoceroti: leoni: dasipodi: cuniculis: quibus auersa genitalia. Cameli etiam solitudines aut secreta certa petunt: neque interuenire datur sine pernicie. Coitus tota die est tantum iis ex omnibus: qui bus solida ungula. In quadrupedum genere mares olfactus antecedit. Aduertuntur & canes: phocæ: lupi: in medioque coitu: inuicem etiam coherent. Supradictorum plerumque feminæ priores superueniunt: reliquis mares. Vrsi autem ut dictum est humanitus strati. Herinacei stantes ambo inter se complexi. Felis mare stante femina subiaccit. Vulpes in latere proiecit: maremque femina amplexa. Taurorum ceruorumque feminæ uin non tolerant ea de causa ingrediuntur in conceptu. Cerui uicissim ad alias transiunt: & ad priores redeunt. Lacertæ ut ea quæ sine pedibus sunt circumplexu uenerè nouere. Omnia animalia quo maiore corpore: eo minus fecunda sunt. Diutius gestantur quibus longiora sunt uitæ spatia. Neque crescentium tempestiua ad generandum ætas. Quæ solidas habent ungulas singulos: quæ bifidas & geminos pariunt. Quorum in digyros pedum fissura diuisa est: eo numero fiora in foetu. Sed superiora omnia perfectos edunt partus: hæc inchoatos. In quo sunt generare leonæ: ursæ & uulpes. Informia etiam magis quæ supradicta ursæ: pariunt: rarumque est uidere parientes. Postea lambendo calefaciunt foetus omnia ea: & figurant: pariunt plurimum quaternos. Cæcos autem gignunt canes: lupi: pantheræ: thoes. Canum plura sunt genera. Laconicæ octauo mense utrinque generant. Ferunt. lxx. diebus & plurimum tribus mensibus. Ceteræ canes & semestres coitum patiuntur. Implentur omnes uno coitu. Quæ ante iustum tempus concepere diutius cæcos habent catulos: nec omnes totidem diebus. Existimantur in urina atrolere crus fere semestres: id est signum consummati uirum roboris: foemine hoc idem sidentes. Partus duodenis quibus numerosissimi: cetero. quini: seni aliquando singuli: quod prodigiosum putant. Sicut omnes mares: aut omnes feminas gigni. Prius quosque mares pariunt: in ceteris alternant: si incant opportuno & recto mense. In eodem mense quosque mares pariunt: octonos laconicæ pariunt. Propria in eo genere maribus laboris tura partu sexto mense. Octonos laconicæ pariunt. Propria in eo genere maribus laboris alacritas. Viuiunt laconici annis denis: femina duodenis. Cetera genera quindecim annos: aliquando uiginti. Nec tota sua ætate generant: fere a duodecimo desinentes. Felis & ichneumonum reliqua ut canum. Viuiunt annis senis. Dasipodes omni mense pariunt: & superfoetant sicut lepores. A partu statim implentur. Conciunt quauis ubera sicante foetu: pariunt non cœcos. Elephanti ut diximus pariunt singulos magnitudie uituli trimestris. Cameli duo

LIBER.

decim mensibus ferunt a trimatu: pariunt uere. Iterumque post annum implentur a partu. Equas aut post tertium die aut post unum ab enixu utiliter admitti putant: coguntque iuitas. Mulier septima die concipere facillime creditur. Equarum iugas tondere precipiunt: ut asinorum in totum patiatur humilitatem: comites enim gloria superbire. A coitu sola animalium currunt: ex aduerso aquilonum austrorum uel prout mare aut foeminam concipere: Colorem ilico mutant rubriore pilo: uel quicunque sit plenior. Hoc argumento desinunt admittere etiam uolentes. Nec impedit partus quidam ab opere. Falluntur grauidae: Vicissim olipia praegnatem equam Heccatidis thessali inuenimus. Equos & canes & sues initum matutinum appetere: foeminas autem post meridiem blandiri diligentiores tradunt. Equas domitas. lx. diebus equitare: nequa gregales. Sues tantum coitu spumam ore fondere. Verum subatis audita uoce nisi admittatur cibum non capere usque in maciem. Foeminas tantam efferrari: ut hominem lacerent: candida maxime ueste indutum. Rabies ea aceto mitigatur naturae asperso. Auiditas coitus putatur ex cibis fieri. Sicut uiro: cruce: pecori cepa. Quae ex feris mitigentur non concipere: ut anseres: apros uero tarde. & ceruos: nec nisi ab infamia educatos. Mirum est quadrupedum praegnantes uenerem arcent: praeter equam & suem. Sed superferant & dasipus & lepus tantum.

De uaria generatione auium. & murium foetu.

Ca.

LXIII.

Vaeumque animal pariunt in capite gignunt circumactio foetu sub enixum alia iute ro poretta. Quadrupedes gestantur extensis ad longitudinem cruribus: & ad aluam suam applicatis. Homo in semet conglobatus iter duo genua naribus ficit. Molae de quibus ante diximus gigni putant: ubi mulier: non ex mare: uerum ex semetipsa tantum conceperit. ideo nec animari: quia non sit ex duobus. Altericque habere per se uitam illam: quae satis arboribusque contingat. Ex omnibus quae perfectio foetus uel tantis & numerosos edunt. item plures contra naturam solidipedum aut bifulcorum. Supra cuncta est murium foetus haud sine contatione dicentibus: quae auctore aristotele & Alexandri magni militibus generatione eorum lambendo constare non coitu dicatur. Ex una genitos. cxx. tradidit. Apud persas uero praegnantes ueneris patientis & utero parientis repertas. Et salis gustatu fieri praegnantes opinantur. ita definit mirum esse: unde uis tanta melle populetur murium agrestium. in quibus illud quoque adhuc latet quo nam modo illa multitudo repente occidat. Nam nec exanimis reperiuntur: neque extat qui inurem hyeme in agro efoderit. Plurimi itaque ad troadem perueniunt. Et iam inde fugauerunt accolae. Proventus eorum siccitibus traedunt. Et iam obituri uermiculum in capite gigni. Aegyptiis muribus durus pilus: sicut herinaceis. idem bipedes ambulant: ceu alpini. Cum diuersi quoque generis coiere animalia: ita demum generant: si tempus nascendi par habent. Quadrupedum oua gignentium lacerta ore parere ut creditur uulgo. Aristoteles negat. Neque incubant eadem obliata quo sint in loco enixe quoniam huic animali nulla memoria. Itaque catuli per se erumpunt.

De spina hominis anguem nasci.

Ca.

LXVI.

Nguem ex medulla hominis spinam gigni accepimus a multis. Pleraque. n. occulta & caeca origine proueniunt et in quadrupedum genere.

De salamandra animal laceti figura stellatum nunquam nisi magnis aymbribus proueniens: & serenitate deficiens. Huic tantus rigor: ut ignem tactu extinguat non alio modo quam glacies. Eiusdem saneque lactea ore uomitur: quacunque parte corporis humani contracta totum defluunt pili. Idque quod contactum est colorem utiliginem mutat.

De iis quae nascuntur ex non genitis & quae nata nihil gignunt.

Ca.

LXVIII.

Vadam uero gignuntur ex non genitis: & sine ulla simili origine ut supradicta: & quaecunque estas aut uer statumque tempus anni generant. Ex iis quaedam nihil gignunt ut salamandra. Neque est in iis genus masculinum foemineum uel: sicut neque in anguillis: omnibusque quae nec animal nec ouum ex sese generant. Neutrum est & ostreis genus: & ceteris adherentibus uado uel saxo. Quae autem per se generant sicut infra mares ac foeminas descripta sunt: ita generant quidem ea aliquid coitu: sed imperfectum & dissimile: & ex quo nihil amplius gignatur: ut uermiculos muscae. id magis declarant naturae eorum: quae insecta dietuntur. Arduae explanationi omnia: & priuatim dicato opere narranda. Quapropter ut ingenium praedictorum ita & reliqua subtexet disertatio.

De sensibus animalium.

Ca.

LXIX.

X sensibus ante caetera homini tactus: deinde gustus. Reliquis superatur a multis

Aquilæ clarius cernunt. Vultures sagacius odorantur. Liquidius audiunt talpæ: obrutæ ter-
ar: tam denso atq; surdo naturæ elemento. Præterea uoce omnium in sublimē tendere fer-
monem exaudiunt: & si de iis locare intelligere etiam dicuntur: & profugere. Auditus cui
hominum primo negatus est: huic & sermonis usus ablati. Nec sunt naturaliter surdi: ut
non idem sint & muti. in marinis ostreis auditum esse non est uerisimile: sed ad sonum mer-
gere se solent. ideo & silentium in mari piscantibus.

Auditum & olfactum esse piscibus.

Ca.

LXX.

Isces. quidem auditus nec membra habent nec foramina: audire tamen eos palam ē
ut patet: cum plausu congregari feros ad cibum consuetudine in quibusdam uiua-
riis spectetur. Et in piscinis Cæsaris genera piscium ad nomen uenire. quosdam sin-
gulos. Itaq; produntur etiam clarissime audire mugili: lupus: salpa: chromis: & ideo in uado
uiuere. Olfactum iis esse manifestum patet. Quippe non omnes eadem esca capiuntur: & pri-
usq; appetant odorantur. Quosdam & speluncis latentes saltamento illitis faucibus scopu-
li piscator expellit: uelut sui cadaueris agnitionem fugientes. Conueniuntq; ex alto etiam
ad quosdam odores: ut sapiam ustam: & polypum: quæ ob id coguntur in nassas. Sentinæ
quidem nauium odorem fugiunt procul: maxime tamē piscium sanguinem. Nō potest pe-
tris auelli polypus. Idem cucula admota ab odore protinus resilit. Purpuræ quoq; forti-
dis capiuntur. Nam de reliquo animalium genere quis dubitet: Cornus ceruini odore ser-
pentes fungantur: sed maxime styracis: origani: aut chalcis aut sulphuris formicæ necatur.
Culices acida petunt: ad dulcia non aduolant.

Tactum communem esse omnibus.

Ca.

LXXI.

Actus sensus omnibus est: etiam quibus nullus alius. Nam & ostreis & terrestribus
uermibus. Quo existimaueri omnibus sensum gustus esse. Cur enim alios alia sapo-
res appetunt? In quo uel præcipua naturæ architectiq; uis. Alia dentibus prædatur:
alia unguibus: alia rostri aduicinate capiunt. Alia latitudine ruunt. Alia acumine excavant
Alia sugunt. Alia lambunt: sorbent: mandunt. uorant: Nec minor uarietas in pedum mini-
sterio: ut rapiant distrahant: teneant: premant: pendeant: tellurem scabere non essent.

Quæ uenenis uiuant & quæ terra.

Ca.

LXXII.

Enenis capræ & coturnices (ut diximus) pinguescunt placidissima animalia: ad fer-
pentes ouis. Spectanda quidem draconum arte. Aut enim solida hauriunt: si iā fau-
ces capiunt: quæ deinde in semet conuoluti frangunt intus: atq; ita putamina excu-
tiunt: aut si tenerior est & caruli adhuc ætas orbe apprehensa spirat: ita sensim uehementerq;
præstringunt: ut amputata parte ceu ferro: relinquam quæ amplexu tenetur sorbeant. Simi-
li mō auib; deuoratis solidis præteritæ pluri & cætera ossa reuoluti corpiōes terra uiuunt.
Serpentes cū occasio est uini præpue appetūt: cū alioquin exiguo indigeant potu. Eadē mi-
nimo & pene nullo cibo cum adseruantur incluse: sicuti aranei quoq; alioquin suctu uiuē-
tes. Ideo nullum interit fame aut siti uenenatum. Nam neq; caloris uim habent: neq; sāguis
nis neq; sudoris: quæ auiditatem naturalem sale augent. In quo genere omnia magis exitia-
lia: si suum genus edere anteq; noceant. Condit in thesauros max: illarum cibum spongionū
& scytorum genus. Mox inde sensim ad mandendum manibus exprimit. Et quod formi-
cis in annum solene est his in dies uel horas.

De cibo & potu quorundam.

Ca.

LXXIII.

Num animal digytos habentium hæba alitur lepus: sed & fruge. Solidipedes & bi-
sulci sue somni cibatu & radicibus. Solidipedum uolutatio propria. Serratorū de-
tium carniuora sunt omnia. Ursi & fruge fronde uindemia pomis uiuunt & apibus
caneris etiam & formicis. Lupi ut diximus & terra in fame. Pecus potu pinguescit: ideo sal-
illis aprissimus: item ueterina: q̄q; & fruge & hæba sed ut bibere: secedunt. Ruminant præ-
ter iam dicta siluestrium cerui cum a nobis aluntur. Omnia autem iacentia potius quā stā-
tia: & hyeme magis quā æstate septenis fere mensibus. Pontici quoq; mures simili modo re-
mandunt. In potu quibus serrati dentes: lambunt. Et mures hi uulgares: quāuis ex alio ge-
nere sint. Quibus continui dentes sorbent: ut equi boues. Neutrum ursi: sed aquam quoq;
morfu uorant. In africa maior pars ferarum æstate non bibunt inopia hymbrium. Quan ob
causam capti mures libyci si biberint moriuntur. Orygem perpetuo sitientem africa gene-
rat ex natura loci potu carentem cum mirabili modo ad remedia si sitientium. Namq; getu

k iii

LIBER.

li latrones eo durant auxilio repertis i corpore eorum saluberrimi liquoris haustu uesticis. Insidunt in eadem africa pardi condensa arbore: occultatiq; eius rami in prætereuntia de filiunt: atq; euolucrum. sede grassantur. Feles quidem quo silëtio quâ lenibus uestigiis ob repunt aibus q; occulto speculatu in musculos exiliunt: Ex crementa sua effossa obruunt terra: intelligentes odorem illum indicem sui esse.

Quæ inter se desideant: & quæ inter se conueniant. Ca. LXXXIII.
Rgo & alios sensus quosdam esse quâ supradictos haud difficulter apparet. Sûc eni
e quædam his bella amicitieq;. Vnde & affectus præter illa quæ de quibuscq; eorû suis diximus locis. Dissident olores & aquilæ. Coruus & cloreus noctu inuicem oua exquirentes. Simili modo coruus & miluus illo præcipiente huic cibos. Cornices & noctua. Aquilæ & trochilus (si credimus) quoniam rex appellatur auium. Noctua & cætere minores aues. Rursus cum terrestribus mustella & cornix. Turtur & pyralis. Ichneumonones & uestpæ. Phalangia & aranei. Aquaticæ anates & gauiæ. Harpæ & triorches accipiter. Sorices & ardeolæ inuicem fœtibus insidiantes. Egithus auis minima cum asino. Spinetus eni se scabē di causa atterentes nidos eius dissipat: quod illa adeo: pauet: ut uoce omnino rudentis auidita oua eiiciat: pulli ipsi metu cadant. Igitur aduolans ulcera eius rostro exequat. Vulpes & milui. Angues & mustellæ & fues. Esalon uocatur parua auis oua corui frangens: cuius pulli infestantur a uulpibus. Inuicem hæc catulos eius ipsamq; uelit. Quod ubi uiderit corui: contra auxiliantur: uelut aduersus cōmunem hostem. Et achantis in spinis uiuit: Idcirco asinos & ipsa odit flores spinæ deuorantes. Egithum uero in tantum: ut sanguinem eorum credant non coire multiq; ob id ueneficiis infament. Dissident thoes & leones: & minima æque ac maxima. Formicosam arborem sorices cauent. Librat areneus se filio in caput serpentis porrecte sub umbra arboris suæ. tantaq; ui morsu cerebrum apprehendit: ut strident subinde: ac uertigine rotata ne filum quidem desuper pendentes rumpere adeo non fugeat: nec finis ante mortem est. Rursus amici pauones & columbæ: Turtures & psitaci. Merulæ & turdi: Cornix & ardeolæ. Contra uulpium genus cōibus inimicitii Harpæ & miluus contra triorchin. Quin & affectus indicia sunt etiam in serpentibus immittissimo animalium genere. Dicta sunt quæ areadia narrat de domino a dracone seruato: & agnito uoce hominis. De aspide miraculum a Philarcho traditur. Is enim auctor est. Cum ad mensam cuiusdam ueniens in ægypto aleretur assidue enixam catulos: quorum ab uuo filium hostipitis interemptum. Illam reuersam ad consuetudinem cibi intellexisse culpam: & necem intulisse catullo: nec postea in restum id reuersam.

De somno animalium.

Ca.

LXXXV.

Omni quæstio non obscuram coniectatiōem habet. In terrestribus omnia quæ cor habent dormire manifestum est. Aquatiliū quoq; exiguum quidam qui de cæteris dubitant: dormire tamen existimant: non occullorum argumento: quia nō habent genas: uerum ipsa quiete cernuntur placida ceu soporata: neq; alia quâ caudis mouentia: & ad tumulum aliquem expauentia. De thynnīs confidentius affirmatur. Iuxta ripas. n. aut petras dormiunt. Plani autē piscium in uado: ut manu sæpe tollantur. Nam & delphini balneæq; stertētes etiam audiuntur. Insecta quoq; dormire silentio apparet: quia nec luminibus quidem admotis excitentur. Homo genitus premitur somno per aliquot menses. Deinde longior indies uigilia. Somniat statim infans. Nam & pauore expergiscitur: & suetum imitatur. Quidam uero nunquā: quibus mortiferum fuisse signum contra consuetudinem somniorum inuenimus exempla. Magnus hic inuitat locus: & diuersis refertus documentis: utrum ne sint aliqua præscita animi quiescentis. Qua fiant ratione an fortuita ref sit ut plerq; Et si exemplis agatur: profecto paria fiant. Auiuo & a cibis proxima atq; i re dormitiōne uana esse uisa prope conuenit. Est autem somnus nihil aliud quā animi i mediū sese recessus. Præter hominem somnare equos: canes: boues: pecora: capras palā est. Ob hoc creditur & in omnibus quæ animal pariunt. De iis quæ oua gignunt incertum est. Sed dormire ea certum. Verum & ad insecta trāseamus. Hæc nāque restāt imēs subtilitatis alia.

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER.

XI.

PROEMIVM.

De insectis animalibus: ut sunt apes: formicæ: & huiusmodi.

XI.

ESTANT IMMENSÆ SVBTILITATIS ANIMALIA. Quan-
do aliqui ea neq[ue] spirare & sine sanguine esse etiam prodiderunt.

De insectorum genere.

Ca.

I.

Uita hæc multigena terrestrium uolucrumq[ue] uita. Alia pennata
ut apes. Alia utroq[ue] modo ut formicæ. Aliaq[ue] pennis & pedibus
carentia. Et iure omnia insecta appellata. Ab incisuris: quæ nunc cer-
uicem loco: nunc pectorum atq[ue] alui præcincta leperant membra tenui mo-
do fistula coherentia. Aliquibus uero non tota incisura eas ambiente ru-
gas: sed in aluo aut superne tantum imbricatis flexilium uertebis nusquam alibi spectatio-
re nature rerum artificio.

De subtilitate naturæ.

Ca.

II.

N magnis siquidem corporibus aut certe maioribus facilis officina sequaci mate-
ria fuit. In his uero tam paruis atq[ue] tam nullis quæ ratio quatuor tam inextricabilis p[er]fe-
ctio. Vbi tot sensus collocavit i culicæ? Et sunt alia dictu minor. Sed ubi uisus i ea p[re]ndit? Vbi
gustatus applicauit: ubi odoratus inseruit? Vbi uero truculenta illa & portio maxima uocis i ge-
nerauit. Quia subtilitate p[er]nas adnexuit? Prælogauit pedum crura? Disposuit ieiunam cauam uti
aluam? Auidam sanguinis & potissimum humani sibi accedit? Talem uero p[ro]fodiendo turgori quo spi-
culauit ingenio? Atq[ue] ut incampaci cum cerni non possit exilitas: ita reciproca generauit arte
ut fodiendo acuminatum pariter sorbendoq[ue] fistulosum esset. Quos terredini ad perforan-
da robora: cum sono festedentes affixit: potissimumq[ue] e ligno cibatum fecit. Sed turrige-
ros elephantorum miramur humeros: taurorumq[ue] colla: & truces in sublime iactus: rigrum
apinas: leonum iubas: cum rerum natura nusquam magis quam in minimis tota sint. Quia p[ro]p-
ter quæso ne nostra legentes: quoniam ex iis spernuntur multa: etiam relata fastidio dānet
cum in contemplatione naturæ nihil possit uideri superuacuum.

Utrum spirent: an habeant sanguinem.

Ca.

III.

Nsecta multi negarunt spirare id ratione persuadentes: quoniam uisceri interiori ne-
xus spirabilis non inesset. Itaq[ue] uiuere ut fruges arborelq[ue]. Sed plurimum iteresse
spiret aliquid an uiuat. Eadem de causa nec sanguinem iis esse: qui sit nullis caren-
tibus corde aut iecore. Sic nec spirare ea quibus pulmo desit. Vnde numerosa quæstionum
series exoritur. Idem enim & uocem esse iis negat in tanto muture apum: cicadarum sono
& aliis quæ suis æstimabuntur locis. Nam mihi conuerti semper suasit rerum natura nihil
incredibile existimare de ea. Nec uideo cur magis non possint trahere animam talia & ui-
uere: quam spirare sine uisceribus. Quod etiam in marinis docuimus: quauis arcente spiritum
densitate & altitudine humoris. Volare quidem aliqua & animatu carere in ipso spiritu ui-
uentia. Habere sensum uictus generationis atq[ue] operis & de futuro etiam curam. Et quam
uis non sint membra: quæ uelut carinas sensus inuehant: esse tamē iis auditum: olfactum: gu-
statum: eximia præterea naturæ dona: solertia: animi: artem: quis facile crediderit? Sangui-
nem non esse iis fateor: sicut ne terrestribus quidem cunctis inter se similem quidem: ut sæ-
pius in mari sanguinis uires acamentum optineat: purpurarum generi infectos ille succus.
Infectis quisquis est uitalis humor hic erit sanguinis loco. Sed existimatio sua cuiq[ue] sit.
Nobis propositum est naturas rerum manifestas indicare: non causas iudicare dubias.

De corpore eorum.

Ca.

III.

Nsecta ut intelligi possit non uidetur neruos habere: nec ossa: nec spinas: nec cartila-
ginem: nec pinguiam: nec carnes: nec crustam quidem fragilem: ut quædam maria:
Nec iure dicitur cutis: sed mediæ: cuiusdam inter omnia hæc naturæ corpus arenti
simile neruo mollius: in reliquis partibus siccius uerius quam durius. Et hoc solum iis ē: nec
præterea aliud. Nihil itus nisi admodum paucis intestinum implicatum. Itaq[ue] diuulsis præ-
cipue uiuacitas: & partium singularum palpitatio. Quia quæcūq[ue] est ratio uitalis: illa non
certis inest membris: sed toto in corpore: minime tamen capite. Solūq[ue] non mouetur nisi cum
pectore auulsum. In nullo genere plures sunt pedes. Et quibus ex iis plurimū: diutius uiuūt
diuulsa: ut in scolopendris uidemus. Habent utē oculos: præterq[ue] sensus tactum & gusta-
tum: aliqua & odoratum. pauca & auditum.

De Apibus.

Ca.

V.

Ed inter omnia præcipatus apibus & iure præcipua admiratio. Solis ex eo genere ho-

k iiii

LIBER.

minum causa genitis. Mella contrahunt succūq; dulcissimum atq; subtilissimū ac saluber /
rimum. Fauos confingunt & ceras. Illa ad usus uitae laborem tollerant. Opera conficiunt.
Rēpublicam habent: consilia priuatim: ac duces gregatim: & quod maxime mirum sit mo-
res habent. Præterea cum sit neq; māsueri generis neq; feri: tamē tanta est matura rerū ut
ppe ex umbra minimi animalis incōperabile effecerit quiddā. Quos efficacē industrig; tā-
rā cōparemus neruos? quas uires? quos rōe mediūssidius uitos? hoc certe p̄stātorib; quo
nihil nouere nisi cōmune. Non sit de anima quæstio. Constat & de sanguine quātulū tamē
eē in tātulis potest. Aestimemus postea īgeniū. Qui ordo naturæ in eis. Ca. VI.

Yeme cōdūtur. Vnde enim ad pruinas niuesq; & aquilenū statū p̄ferēdos uires? Sa-
ne & infesta oīa: sed minus diu. Quæ parietibus nostris occultata nature rep̄siunt

Circa apes aut tēporū locorū ue rō mutata ē: aut errauerunt priores. Conduntur a
uergiliariū occasu: sed latent ultra exortū. Adeo nō ad ueris initiū ut dixerē: nec ut quisq;
in italia de alueis existimat. Ante fabas florētes nō exeunt ad opera & labores: nullusq; cum
per cælū licuit oio perit dies. Primū itaq; fauos cōstruunt: cerā fingūt: hoc ē domos cel-
lasq; faciunt. Deinde sobolē: postea mella. cerā ex floribus. Melligine a lachrymis arborum
quæ glutinū pariunt salicis: ulmi: arundinis succo: gūmi resina. lis primū alueū ipsū itus to-
tum ut quodā tētorio illinūt: & aliis amarioribus succis cōtra aliarū bestiarū auiditates.
Id se facturās cōscire quid cōcupisci possit lis deinde fores quoq; latius circonstruunt.

De uocabulis operis.

Ca.

VII.

Rima sūdā mēta operis metyn uocat periti: secūda pissocæron: tertiā pollin. Inter co-
ria cerasq; magni ad medicamina usus. Merys crusta est prima saporis amari. Pisso
ceros sup eā uenit picatiū mō ceu dilutior ceræ initiū populorūq; mitiore gummi.
Propolis crassioris iā materix additis floribus nūdū tñ cerā: sed fauorū stabilimētū q̄ omēs
frigoris aut iuniz aditus obstruūt: odore ē nūc graui: ut qua pleriq; p galbono utātur
Præter hæc cōuectur thithace: quā alii sād racā: alii cærinthū uocat. Hic enī apū dū operā-
tur cibus: q̄ sepe iuenit ī fauorū inanitatibus sepositus: & ipse amari saporis: sed plenus hu-
moris cibus. Gignit aut rote uerno: & arborū succo gūmi mō: afrixi mior: austri statu nigri
or: aquilōib; melior & rubēs. Plurimū ī græcis nucib; Menecrates florē ait eē futurā: mē-
sis indicium. sed nemo præter cū.

Ex qbus floribus opa fiant.

Ca.

VIII.

Aeras ex omniū arborū satorūq; florib; cōfingūt: excepta rumice & chēopode. Her-
barū hæc genera. Falso excipit spartū. Quippe cū hispania multa in spartariis mella
hærbā eā sapiūt. Falso & oleas excipi arbitror. Quippe oliuæ puētū pluria examina
gigni certū ē. Fructib; nullis nocēt. Mortuis ne floribus qdē nō mō corporib; isidūt. Ope-
ratur intra. lx. passus. Et subīde cōsūptis ī pximo floribus speculatores ad pabula ulteriora
mittunt. Noctū deprehensæ in expeditiōe excubant supinæ: ut alas rote protegant.

De amatoribus earum.

Ca.

IX.

E quis miretur amor earum captos Aristomachum solonenſi duodeſexaginta ānis
nihil aliud egisse. Hyliscum uero thasium in desertis apes colentem Agriū cognō
minatū: q̄ ambo scripsere de iis.

Ratio operis.

Ca.

X.

Atio operis interdiu statio ad portas more castrorū. Noctū quies in matutinum do-
nec una exciet omnes gemino aut triplici bombo: ut buccinā aliquo. Tunc uni-
uerſe prouolant: si dies mitis futurus est. Prædiuinant enim uentos hymbresq; &
tunc se continent testis. Itaq; temperie cæli (hanc enim inter præscita habent) cum agmē ad
opera processit: aliæ flores aggerunt pedibus: aliæ aquam ore gutasq; lanugine totius cor-
poris. Quarum adolescentiores ad opera exeunt: & supradicta conuehūt. Seniores ītus ope-
rantur. Quæ flores comportant prioribus pedibus femora onerant: pp id natura scabra pe-
des diores rostro: totaq; onustæ remeāt sarcina pādātæ. Excipiūt eas teinæ: quaternæ exo-
nerant. Sunt enim intus quoq; officia diuisa. Aliæ struunt. Aliæ poliunt. Aliæ suggerunt.
Aliæ cibum compant ex eo quod allatum est. Neq; enim separatim uescuntur: ne inæquali-
tas operis aut cibi fiat & temporis. Struunt rursus ea orſa concameratione alui: textūq; uel
usq; ad sūma recta deducunt: limitibus binis circa singulos actus: ut aliis intrent: aliis exeāt
Fauī superiore parte affixi: & paululum etiā lateribus simul hærent: & pendent una. Alueū
non contingunt: nunc obliqui: nunc rotundi qualiter poſcit alueus: aliquando & duorum
geuennū: cū duo examina cōcordibus populis dissimiles habuere ritus. Ruētēs cerā fultū

pilarū istar iterius a solo fornicatis: ut sit auditus ad faciendū. Primi fere tres uersus inanes
struuntur: ne promptum sit quod iuiter surantem. Nouissimū maxime iplētur melle: de eoque
auerſo alueo faui eximuntur. Gerule secundos status captāt. Si cooriatur procella: appre-
herſis peduſculo lapillis se librant. Quidam in humeros cum imponi tradunt. Iuxta uero
terram uolantur in aduerſo ſtatu uepribus heberato. Mira obſeruatio operis. Ceſſantium
inertiam notant: caſtigant: mox & puniunt morte. Mira mundicia. Amoluntur oīa e medio
nullaque inter opera ſpūritiā iacent. Quin & ex crementa operantiū intus ne longius rece-
dant unū congeſta in locū turbidis diebus & operis ocio egerunt. Cū adueſperāſcit in al-
ueo ſtrepunt minus ac minus: donec una circūuolet eodē quo excitauit bombo: eū que-
tem capere ipeſas. Et hoc caſtorū more. Tunc repente oēs conticeſcunt. Domos primū ple-
beis exadificant: deinde regibus.

De fucis.

Ca.

XI.

I ſperantur largior prouētus: adiciuntur cū tuberina & fucis. Hæc celarū minime:
sed ipſi maiores apibus. Sunt autē fuci ſine aculeo uelut imperfectæ apes: nouissi-
meque a feſſis & iam emeritis inchoatæ: ſerotinus factus & quaſi ſeruitia uerarū apū.
Quāobrem ipeſas iis: primosque in opera expellunt: tardātes ſine clamentia puniūt. Neque in
opere tantū: ſed in ſeruo adiuuant eas multū ad calorē conferre turba. Certe quo maior
corū fuerit multitudo. eo maior fiet examinū prouētus cum mella ceperint matureſcere:
abigūt eos. Multæ ſingulos aggreſſe trucidant. Nec id genus iuſi uere coſpicitur. Fucus
ademptis alis in aluæ reiectus ipſæ cæteris adimit. Regias ipeſas futuris in una par-
te aluei extruūt amplas: magnificas ſeparatas: tuberculo eminerſes. Quod ſi exprimatur
nō gignuntur ſoboles. Sexangulæ oēs cellæ: a ſingulorū eæ pedū opere. Nihil horum ſta-
tuto tēpore: ſed rapiūt diebus ſerenis munia. Et melle uno altero ue ad ſūmum die cellas
replent.

Quæ natura mellis.

Ca.

XII.

Enit hoc ex acre: & maxime ſyderū exortu: præcipueque in ipſo ſyrio explendere ſit:
nec oīno prius uergiliarū exortu ſub lucanis tēporibus. Itaque cū prima aurora ſolia
arborū melle roſcida inueniuntur. At ſi qui matutino ſub diuo fuere: unctas liquo-
re ueſtes: capilunꝫ concertum ſentiunt. Siue ille eſt cæli ſudor: ſiue quædam ſyderum ſa-
liua: ſiue purgātis ſe aeris ſuccus: ſiue aqua eſt & purus ac liqūdus & ſuæ naturæ: qualis de-
ſuit primo. Nūc uero & tāta cadēs altitudine multūque dū uenit ſordēſcēs: & obſcuro terræ ha-
litu infectus. Præterea a frōde ac pabulis potu: & in uterulos coſgeſtus apū. Ore enim uo-
munt. Ad hæc ſucco florū corruptus & alueis: maceratus: totique mutatus. Magnā tamē ce-
leſtis naturæ uoluptatē affert.

Quæ optima mella.

Ca.

XIII.

Bi optimus ſemper: ubi optimorū doliolis florū cōditur. Atticæ regionis hic & ſicu-
læ hymero & hybla ab locis: mox callinne in ſula. Eſt autē initio mel ut aqua dilutū:
& primis diebus ſeruet ut multa: ſe purgat. Vice ſumo die craſſeſcit. Mox obduci-
tur tenui mēbrana: qua ſeruoris ipſius ſpuma cōcreſcit. Sorbet optimū & minime fronde ſe-
feſtū e quæcus tiliæ arūdinū foliis.

Quæ genera mellis in ſingulis.

Ca.

XIII.

Vmma quidem bonitatis natio conſtat (ut ſupradiximus) pluribus modis. Aliubi enī
ſauis cæta ſpectabiles gignūtur: ut in pelignis: ſicilia. Aliubi mellis copia: ut in creta:
cypro africa. Aliubi magnitudine: ut in ſeptentrionalibus: uifo iam in germania oſto
pedum longitudinis fauo: in caua parte nigro. In quocunꝫ tamen tractu terra ſunt mellis
genera. Vnum ex floribus cōſtructo fauo: quod ideo uocatur anthinū. Hoc quidā attin-
gi uetant: ut largo alimento ualida exeat ſoboles. Alii ex nullo minus apibus relinquunt:
quoniam magna ſequatur ubertas magnorū ſyderum exortu. Præterea ſolſtitio cū thymis
& una florere incipiunt præcipua cellarum materia. Eſt autem in eximendis ſauis neceſſaria
diſpenſatio: quoniam inopia cibi deſperant: moriuntur: aut effugiunt. Contra copia igna
uiam affert. Maciem melle nō rithace paſcunt. Qui autem ſunt diligentiores ex hac uinde-
mia duodecim partem apibus relinquunt. Dieſque ſtatutus inchoandi ut quadam lege natu-
re: ſi ſcire aut obſeruare homines uelint: triceſimus ab educto examine: fereque maio menſe
includitur hæc uindemia. Alterum genus eſt mellis æſtiuū: quod ideo uocatur boreum a
tempeſtiuitate præcipua ipſo ſyrio explendēſcentes poſt ſolſtitium diebus. xxx. fere. Imme-
ſa circa hoc ſubtilitas naturæ mortalibus patefacta eſt: niſi fraus hominum cuncta pernice
corrumpere. Namque ab exortu ſyderis cuiuſcunꝫ ſed nobilium maxime aut celeſtis arcus
ſi non ſequantur hymbes: ſed ros tepeſcat ſolis radiis. Medicamenta non mella gignūtur

LIBER.

oculis ulceribus.internisq. uisceribus dona cælestia. Quod si seruetur hoc syrio exoriente casuq. congruat in eundem diem: ut sæpe. Veneris aut iouis Mercuriue exortus non alia suauitatis: uisq. mortalium malis a morte uocandis q. diuini nectaris fiat.

Quomodo probentur mella:

Ca.

XV.

El plenilunio uberius capitur: serena die pinguius. In omni melle quod per se fluxit in ut mutum oleūq. appellaturq. tacitum: maxime laudabile est. Aestiuum omne iustum: ut diebus confectum siccioribus. Aptissimū in æstimatione e thymo coloris aurei: saporis gratissimū: eum sit palam doliohis pingua: marino e rore spissum. Quod con/ crescit autē hoc minime laudat. Thymosum non coit: & tactu prætenua filia nūrit. Quod primum grauitatis argumentum est: abrumpi statim & resiliere guttas: uilitatis indicū habetur. Sequens probatio ut sit odoratum & ex dulce reglutinosum perlucidū. Aestiu mel latione decimam partem thasio. Dionysio apibus relinqui placet: si pleni fuerint aluei. Si minus pro rata portione: aut si inanes: omniuo nou attingi. Hunc uendemiæ attici signum debere initium caprificalem diem uulcano sacrum.

De tertio genere mellis: & quomodo apes probentur.

Ca.

XVI.

Ertium genus mellis minime probatū siluestre: quod ericeum uocant. Cōuehitur post primos autumnū hymbres cum erica sola floret in siluis. Ob id harenoso simile. Gignitur id maxime arcturi exortu a pridie idus septembris. Quidam æstiuā mellationem ad arcturi exortum proferūt: quoniam ad equinoctium autūm ab eo supersunt dies. xliiij. & ab eqinoctio ad uergiliarū occasum diebus. xlviii. Plurimi syderitem: athenienses tetradicem appellant: euboica sisarum: putantq. apibus esse gratissimam for tassū quia tunc nulla alia sit copia. Hæc ergo mellatio sine uindemiæ & uergillarum occasu idibus nouembris fere includitur. Relinqui ex ea duas partes apibus ratio persuadet: & e super eas partes fauorum quæ habeant rithacem. Abruma ad arturi exortum diebus. lx. sono aluntur sine ullo cibo. ad arcturi exortum ab æquinoctio uerno tepidiore tractu iam uigilant. Sed etiam tunc alueo se cōtinent: seruatosq. in id tempus cibos repetunt. In italia uero hoc idē a uergiliarum exortu faciunt: & in eum dormiunt. Alueos quidam in eximēdo melle expendūt: ita dirimentes quantum relinquunt. Aequitas etiam in eis obstringitur: feruntq. societate fraudata alueos mori. In primis præcipitur ut lauri purique eximāt mella. Furem & molierum menses odere. Cum eximuntur mella apes abigi fumo utilissimum: ne irascantur: aut ipsæ auidæ uorēt. Fumo crebriore etiam ignauia earum excitatur ad opera. Nam ubi incubauere fauos liuidos faciunt. Rursus nimio fumo inficiuntur. quarum iniuriam celerime sentiunt mella: uel minimo cōtactu roris aclescētia. Et ob id inter genera seruatur quod acar non uocant. Album mel non fit quod bitymū est: sed oculis & ulceribus aptissimū. Fœtus quo nam modo progenerent: magna inter eruditos & subtilis quæstio fuit. Apum enim coitus uisus est nunquam. Plures extimauere oportere cōfici floribus compositis apte atq. utiliter. Aliqui coitu unius: qui rex in quoq. appellatur examine. Hunc esse solum marem præcipua magnitudine: ne fatiscat. Ideo fœtum sine eo non edi: apesq. reliquas tanq. marē: fœminas comitari: nō tanq. ducem. Quam probabilem alias sententiam fucorum euētus cōarguit. Quæ enim ratio ut idem coitus alios perfectos imperfectos generet alios? Proprior uero prior existimatio fieret: nī rursus alia difficultas occurreret. Quippe nascūtur aliquādo in extremis fauis apes grādiore quæ cæteras fugant. Oestrus uocatur hoc malum: quoniam modo nascens: si ipsæ se fingunt. Quod certum est gallinarū modo incubant. Id quod exclusum est primum uermiculus uidetur candidus: iacens transuersus: adhærensq. ita: ut pascere uideatur. Rex statim mellei coloris ut electo flore ex omni copia factus neq. uermiculus: sed statim penniger. Cætera turba cum formā capere cœpit nymphæ uocantur ut fuci: sirenes: atq. cephenes. Si quis alteri uicis capita demat: priusq. pēnas habeant. pro gratissimo sunt pabulo matribus. Tempore procedente instillant cibos: atq. incubāt tum maxime murmurantes calorē ut putant faciendi gratia necessarij excludendis pullis: donec ruptis membranis quæ singulos cingunt: ouorum modo uniuersum agmen emergat. Septatūm hoc romæ consularis cuiusdam suburbano alueis cornu laternæ translucento factis. Fœtus intra. xlv. diem peragitur. Fit in fauis quibusdam qui uocatur clerus amaræ duriciæ caræ: cum fœtum inde non eduxere morbo aut ignauia: aut in fœcūditate naturali. Hic est abortus apum. Protinus autem educti operantur quadam disciplina cum matribus. Regemq.

iuuenē æqualis turba comitatur. Reges plures incohantur nec defunt. Postea ex iis soboles enim adulta esse coepit concordī suffragio terrimōs necant: ne distrabant agmina. Duo autem genera eorum: melior niger uariūq. Omnibus forma semper egregia: & duplo quā ceteris maior. Pēne breuiore: crura recta: ingressus celsior. In fronte macula quodam diademate candicans: Multum etiam nitore a uulgo differunt.

Quæ regiminis ratio.

Ca.

XVII.

Varrat nūc aliquis unus ne Hercules fuerit: & quod liberi patris sepulchrum: & reliqua uerustatis situ obruta? Ecce in re parua uillisq. nostris annexa cui? assidua copia est non constat inter auctores. Rex nullum ne solus habeat aculeum maiestate tantum armaturam dederit eum: quidē natura: sed usum esse tantum negauerit. Illud constat imperatorem aculeo non uti. Mira plebei circa eum obedientia: cum procedit una est. Totum examen circa eum conglobatur: cingit: protegit: cerni non patitur. Reliquo tēpore cum populus in labore est: ipse opera intus circuit similis ex ortanti: solus imunis. Circa eum satellites quidam liatoresq. assidua custodientes austeritate: Procedit foras nō nisi migraturo examine. Id multo intelligitur ante aliquot diebus murmure intus strepēte apē paratus indicio diem tempestiuum eligentium. Si quis alam ei detruncet: non fugiet exanimis. Cum processere se quæq. proximam illi cupit esse: & in officio conspici gaudet. Fessū humeris subleuant. Validius fatigatum ex toto portant. Si qua lassata deficiat: aut forte aberrauit: odore profectuiur. Vbi cūq. ille confedit ibi cūctarum castra sunt. Tunc ostentat faciunt priuata ac publica tua dependente in domibus templis ue saepe expiata magnis euentibus. Sedere in ore infantis Platonis: tunc etiam suauitatem illam prædulcis eloqui portendentes. Sedere in castris ducis Drusi imperatoris cum prosperrime pugnatum apud arbalonem est: haud quāq. perpetua aruspicum coniectura: qui dirum id ostentū existimāt. Semper duce prehenso totum tenetur agmen. Amisso dilabitur: migrantq. ad alios. Esse utiq. sine rege non possunt. Inuitæ autem interimunt eos cum plures fuere: potius q. nascētum domos dirimunt. Si prouentus desperatur: tunc & fucos abigūt. Quāq. de iis uideo dubitari: propriūq. iis genus esse aliquos existimare. Sicut furibus grandissimis inter illas: sed nigris. Itaq. aluo. Ita appellatis quia furtim deuorēt mella. Certū est ab apibus fucos interfici. Vtiq. regem non habēt. Sed quomodo sine aculeo nascatur in quaestione est. Humido uere melior fortis: sicco mel copiosius. Quod si defecerit alicuius aluei cibns: impetum inproximas faciūt rapinæ proposito. At ille contra dirigunt aciem: & si custos adfuit alterutra pars quem suis fauere sentit non appetit eum. Et alius quoq. saepe dimicat caussis easq. acies contrarias duo imperatores instruunt. Maxima rixa & in conuehendis floribus exorta & suos quibusq. euocantibus. Quæ dimicatio iniectu pluribus aut fumo tota discutitur. Reconciliantur uero lacte uel aqua mulsa.

De genere apū. & quæ inimica apibus.

Ca.

XVIII.

Pes sunt & rustica siluestresq. horidæ aspectu: multo iracundiores: sed opere ac labore præstantes. Urbanarum duo genera. Optimæ breues: uariæq. & in rotunditatem compactiles. Deteriores longæ: & quibus similitudo uespærum: etiamnum detrimæ ex iis pilosæ. In ponto sunt quædam albæ: quæ bis in mense mella faciunt. Aliarū quæ modontem autem fluiuium duo genera. Aliarum que in arboribus mellificant. Aliarū quæ sub terra: triplici cærarum ordinæ uberrimi prouentus. Aculeum apibus natura dedit uentri confertum: ad unum istum hoc infixio. Quidam eas statim emouī putant. Aliqui non nisi in tantum adactio: ut intestinum saepe assequatur. Sed fucos postea esse: nec mella facere uelut castratis uiribus. Pariterq. & nocere & prodesse de indefinere. Est in exēplis equos ab iis occisos. Odere fædos odores: procul fugiunt: sed & infectus. Itaq. unguenta redolentes infestant. Ipse plurimorum animalium iniuriis obnoxia. Impugnant eas nature eiusdē degeneres uespæ ac crabrones: & culicum genere qui uocantur muliones. Populantur hirundines & quædam alie aues: insidiantur aquatibus tantæ: quæ maxima earum est operatio: tum cum sobolem faciunt. Nec eæ tantum quæ stagna riuosq. obsident: uerū & rubeat ueniunt nigro: arreptensq. floribus operas sufflant ab hoc spatio prouolant: cōfestinq. abripiant. Nec sentire istus apū ranæ traduntur. Inimicæ & oues: difficile se e lanis earū explicantibus. Cancrorū etiā odore si quis iuxta coquat exanimatur. Quin & morbos suapte natura sentiunt. Index eorum tristitia torpens. Et cum ante fores in teporem solis promo-

LIBER.

tis aliæ cibos ministrant. Cum defunctas progerere. Funerantiumque more conitantur exequias. Rege hac peste consumpto morietur plebes ignauo dolore. Non cibos conuehant. Nō procedunt. Tristi tantum murmure glomerantur circa corpus eius. Subtrahitur itaque de ducta multitudine: alias spectantes exanimē ludum non minuunt. Tunc quoque in subuenia atur: fame moriuntur. Hilaritate igitur & nitore sanitas aestimatur.

De morbis apum.

Ca.

XIX.

Vnt & operis morbi cum fauos non explent: cleron uocant. Idem blaspionia si fœtū non peragant. Inimica & echo est resultanti sono: qui pavidus alterno pulsatu Inimica & nebula. Aranei quoque uel maxime hostiles cum præualuere ut intexant: enecant alueos. Papilio etiam ignauus & inhonoratus luminibus accensis aduolans pestifer: nec uno modo. Nam & ipse ceras depascitur: & relinquit excrementa quibus teredines gignantur. Filis etiam uraneus quacumque inceserit alarum maxime lanugines obtexit. Nascentur & in ipso ligno teredines quæ ceras præcipuè appetunt. Infestat & audivas pastus nimia florum facietate: uerno maxime tempore aluo cita. Oleo quidem non apes tantum sed omnia insecta exanimantur: præcipue si capite uncto in sole ponantur. aliquando & ipsæ contrahunt mortis sibi causas consensere eximi mella auide uorantes. Cætero præparæ: & quæ aliquin prodigas atque edaces nō secus ac pigras & ignauas perturbent. Nocent & sua mella ipsis: illitæque ab aduersa parte moriuntur: tot casibus: & quora portione eorum commemorata: tam munificum animal expositum est. Remedia dicemus suis locis. Nunc enim sermo natura est.

De continendis apibus: & quomodo reparentur.

Ca.

XX.

Audēt plausu atque tinnitu aris: eoque conuocantur. Quo manifestum est auditus quoque in esse sensum. Effecto opere educto fœtu fundæ munere omni exercitatio nem tamen solēnem habent. Spatianturque in aperto & in altū datæ gyris uolatu editis tum denique ad cibū redeunt. Vita eis longissima: ut prospere inimica: ac fortuita cedant: sēptenis annis uniuersa. Alueos nunquam ultra pecē annos durasse proditur. Sunt æui mortuas si intra tectum hyeme serueatur: deinde sole uerno torcantur ac ficulneo cinere toto die foueantur: putent reuiuiscere. In totum uero amissas repari uentribus bubulis recentibus cum fimo obruptis. Virgilius iuueniorum corpore examinato sicut equorū uespas atque crabrones: sicut asinorum scarabeos mutante natura ex aliis quædam in alia. Sed horū omnium coitus cernuntur: & tamen in fœtu eadem prope natura quæ apibus.

De uespis & crabronibus.

Ca.

XXI.

Espæ in sublimi e luto nidos faciunt & in iis cæras. Crabrones cauernis ac subterra. Et horū osium sex angulæ cellæ: & cætera autē cortice. Araneis fœtus & ipse inæqualis ut barbarus: alius euolat: alius infantia est: alius in uermiculo. Et autūno nō inuenio oīa ea. Plenilunio maxime crescunt. Vespæ quæ ichneumones uocantur: sunt autem minores quæ aliæ) unū genus ex araneis perimūt phalangiū appellatum: & in nidos suos ferunt. deinde illinunt. Et ex iis incubando suū genus procreāt. Præterea omnes carne uestuntur cœra quæ apes: quæ nullū corpus attingunt. Sed uespæ muscas grandiores uenātur & amputato iis capite reliquū corpus auferunt. Crabronū siluestres in arborum cauernis degunt. Hyeme ut cætera insecta conduntur. Vita bimacū nō transit. lētus eorū aut temere sine fœbri nō est. Auctores sunt ternouenis punctis interfici hominē. Aliorum qui mitiores uidentur duo genera. Opifices minores corpore: qui moriuntur hyeme. Matres quæ biēnio durant ii & clementes. Nidos uere faciunt fere quadriores in quibus opifices genereantur. Iis educatis alios deinde nidos maiores fingunt: in quibus matres futuras producant. Iam tūc opifices funguntur. Et his sunt sui fuci. Quidam opinantur omnibus his ad hynem decidere: re aculeos. Nec crabronum autem nec uespæ generi reges aut examina. Sed subinde renouatur multitudo sobole.

De bombicibus: & bombyli: & necydalo: & quis pri-

mus bombycinam uestem nouerit.

Ca.

XXII.

Vartum inter hæc genus est bombicum in assiria proueniens magis quam supradicta. Nidos luto fingunt salis specie applicatos lapidi: tanta duritia: ut spiculis perforari uix possint. In iis & cæras largius quam apes faciunt: deinde maiorem uermiculum. Et alia horum origo. Fa grandiore uermiculo gemina protendens sui generis cornua. Hi cruce sunt. Fit deinde quod uocatur bombylis: ex ea ne cydalis. Ex hoc in-

sex mēſibus bōbices. Telas araneorū modo texūt ad uestē luxūq; fœminarū: quæ bōbicina appellatur. Prima eas retorqueri rursusq; texere inuenit in eo mulier Pamphile Platis filia non farudenda gloria excogitata rationis: ut denudet fœminā uestis bombicina.

De bombice coa.

Ca.

XXIII.

T in co insula nasci tradūtur cupressi: terebinthi: fraxini. Quercus florem hymbri-
bus decussum: terræ halicu animante. Fieri autē primo papilones paruos nudosq;. Mox fricorū impatiētia uillis inhorrescere: & aduersus hyemē tunicas sibi instaura-
re densas pedum asperitate radēte filiorū lanuginē in uellera. Hanc ab his quoq; cogi subi-
giq; unguū carninatione. Mox trahi inter ramos tenuari ceu pectine. Postea apprehensam
corpori inuolui nido uolubili. Tūc ab homine tolli: fictilibusq; uasis: tēpore & fursurium
esca nutrirī. Atq; ita subnasci sui generis plumas quibus uestitos ad alia pēsa dimitti. Quæ
uero capta sit lanificia humore lētescere: mox in fila tenuari iunceo fuso. Nec puduit has
uestes etiā leuitate usurperare propter onera æstiuā in tantum a locica gerenda di-
scessere mores ut oneri sint etiā uestes. Assyria tamē bombice adhuc fœminis ceditus.

De araneis & generatione eorum.

Ca.

XXIII.

Raneorū his nō absurde iungat natura: digna uel præcipuæ admiratione. Plura au-
tē horū sunt genera: nec dictū necessaria in tāta notitia. Phalangia ex iis appellatur:
quorū noxiū morsus: corpus exiguum: uariū acuminatū ad sultim ingrediētiū. Al-
tera eorum species nigri prioribus cruribus longissimis. Omnibus internodia tena in cru-
ribus luporum modo: Minimi non texunt. Maiores in terra cauernarum exigua uestibula
præpandunt. Tertium eorundem genus erudita operatione conspicuū. Orditur telas: an-
tiq; operis materiæ uetus eius sufficit: siue ita corrupta alui natura statuto tēpore (ut De-
mocrito placet) siue est intus quedam lanigera fertilitas: tam moderato ungue: tam tecti
filo: & tam æquali deducit stamina ipso se pondere usus. Texere a medio incipit: circinato
orbe subtegmina adnectens maculasq; paribus semper interuallis: sed subinde crescentib;
ex angusto dilatans indissolubili nodo implicat. Quanta arte celant pedicas scutulato rete
ad capiendas muscas circa grassantes: quam non ad hoc uideretur pertinere crebra rapexitas
telæ: & quadam politura artis: ipsa per se tenas ratio textrina: quam laxus afflatus ad nō re-
spuenda quæ ueniantur: sinus derelicto laxo prætenti summa parte: ut arbitrari liceat illa
quæ difficile cernuntur: atq; ut in plagis lineæ offensa præcipitatur infinium. Specus ipse
qua concamerata architectura: & contra frigora quanto uillosior: quam remotus a medio
aliudq; agenti similis: inclusus uero sic ut sit nec ne intus aliquis cerni non possit. Age fir-
mitas quanta irrumpentibus uentis: qua puluerum mole degraunte. Latitudo telæ sæpe
inter duas arbores cum exerceat artem & discit texere. Longitudo fili a culmine: ac rursus
a terra per illud ipsum uelut reciprocatio: subitq; pariter ac filia deducit. Cum uero captu-
ra incidit quā uigilans & paratus ad cursum. Licet extrema hæreat plaga semper in medium
currit: ex quo sic maxime totum conueniēdo implicet. Scissa protinus reficit ad polituram
fartiens. Namq; & lacertarum catulos uenantur. Hos primum tela inuoluentes: & tunc de-
mum labra utraq; morsu apprehendentes amphitheatrali spectaculo cum contingit. Sunt
& ex eo auguria. Quippe in cumento annium futuro telas suas altius tollunt. Iidem fere
nō nō texunt núbilo texunt. Ideoq; mnlce araneæ hymbrium signa sunt. Fœmina putat ef-
se quæ texat: marem qui uenatur. Ita paria fieri merita. Contugio aranei conueniunt cruni-
bus. Pariunt uermiculos ouis similes. Nam nec differri horum genitura potest quoniam fa-
sectorum uix ulla alia narratio est: pariunt autem oua in tellas expensa: quia saliant: atque
ita emittunt. Phalangius tantum in ipso specu incubat magno numero. Qui ut emerferit
matrem consumit: sæpe & patrem est. Adiuuat enim incubare. Pariunt autem tricenos. Cæ-
teræ pauciores. Et incubant triduo. Consumuntur aranei quater septenis diebus.

De scorpionibus.

Ca.

XXV.

Imiliter iis & scorpiones terrestres uermiculos ouorū specia pariūt: similiterq; peri-
miūt. Pestis iportuna ueneni serpētū: nisi quod grauiore supplicio lento per tridu-
um morte cōficiūt. Virginibus lætali semp ictu & fœminis fere in totū. Viris aut in
matutino exeūte canis pūsq; aliquo fortuito ictu ieiunū exerāt uenenū. Semp cauda in ictu
est nulloq; momento meditari cessat: ne quādo desit occasioni. Ferit oblico ictu & inflexu.
Venenū ab iis cādum fundi Apolodorus auctor est in nouē genera descriptis per colotes

LIBER.

maxime superuacuos. quoniam non est scire quos minime exitiales prædixerit. Geminos quibusdam aculeos esse maresq; leuissimos. nam coitum iis tribuit. Intelligi autem gracilitate & longitudine. Venenum oïbus medio die cū incandueret solis ardoribus. Itemq; cum sitiunt in explebiles potu. Cōstat & septena caude internodia sēmota esse. Pluribus enī sēna sunt. Hoc malum africæ uolucres etiam austri faciūt: pādētib; brachia ut remigia subleuant. Appolodorus idem plane quibusdam inesse pēnas tradit. Sæpe sylli qui reliquarum uenena terrarum inuehētes quæstus sui causa peregrinis malis impleuere italiā. Hos quoq; importare conati sunt. Sed uiuere intra siculi cæli regionē nō potuere. Visuntur tamē aliāquādo in italia: sed in oculi: multisq; aliis in locis: ut circa farū in ægypto. li scythia iterimūt etiam fues: alioquin uiuaciores cōtra uenena talia. Nigras quidem celerius si in aquā se immiserint. Nonni iſto putatur esse remedio ipſorū cinis potus in uino: aut oleo emersus. Magnam aduersitatē cum stellionibus putat esse: innocuos dūtaxat iis: qui & ipsi carēt sanguine lacertarū figura. Atq; scorpiones in totū nulli nocere: quibus nō sit sanguis. Quidā & ab ipſis fœtū deuorari arbitrant. Vnū mō reliqui solertissimū & qui se ipsius matris ciuilib; imponēdo tut: & a cauda & a morsu loco fiat. Hūc esse reliquorū ul' rorē: qni postremo genitores cōficiēt supne: pariuntur aut undeni.

De itellionibus.

Ca.

XXVI.

Hameleonum stelliones quodāmodo naturam habent: rorē tātum uiuentis. pter /
c q; araneis: similis cicadis uitæ: quarum duo genera. Minores q; pñæ proueniūt: quæ ne sunt mutæ & nouissime pereunt. Sunt autem multæ: sequēs est uolatura. Quæ canūt uocātur acheræ: & quæ minores ex iis sūt rettigometræ. Sed ille magis canoræ. Mares cantāt in utroq; genere. Fœminæ silent. Gentes uelcūt iis ad orientem: etiā parti opibus abundātibus. Ante coitū mares præferūt: a coitu fœminas: ovis earum corruptis quæ sunt candida. Coitus supinis. Asperitas præacuta in dorso: quæ excauat fœturæ locū in terra. Fit primo uermiculus. Dein ex eo quæ uocatur rettigometra: cuius cortice rupto circa solstitia euolat: noctu semper. Primū nigræ atq; duræ. Vnum hoc ex his quæ uiuunt & sine ore est. Pro eo quidam aculeatum linguis simile. Et hoc in pectore: quo rorē labunt. Pectus ipsum fistulosum. Hoc canūt acheræ ut diximus. De cætero in uētre nihil est. Excitatur cū subuolat humorem reddūt: quod solum argumētum est rorē eisdem ali. Iſdem solis nullū ad excrementa corporis foramen. Oculis tam hebetes: ut si quis digitū contrahēs ac remittens iis appropinquet: tranſcant uelut folia. Quidam duo alia genera faciunt earum. Suraliam quæ sit grandior: frumētariam quā alii auenariam uocat. Apparet enim simul cū frumentis areſcentibus.

De cicadis.

Ca.

XXVII.

Icadæ non nascuntur in raritate arborum. Idcirco non sunt cyrenis circa oppidum nec in campis nec in frigidis aut umbrosis nemoribus. Est quædam & iis locorū differentia. In mileſia regione paucis sunt locis. Sed in cephalenia annis quidam pænuariam earum & copiam dirimit. At in regio agro silent omnes. Ultra flumen in locis canunt Pennarum illis natura quæ apibus: sed pro corpore amplior.

De pēnis inſectorum: & scarabeis: & reliquis scarabeorum generis.

Ca.

XXVII.

Inſectorum quædam binas gerunt pennas: muscæ: quædam quaternas ut apes. Mēbris ut cicadæ uolant. Quaternas habent quæ aculeis in aluo armantur. Nullum cui telum in ore: pluribus q; binis aduolat pennis. illis enim ultionis cause datum: & his auilitatis. Nullis eorum pennæ reuiuiscunt auulſæ. Nullum cui aculeus in aluo bipenne est. Quibusdam pennarum tutelæ crusta superuenit. ut scarabeis. Quorum tenuior fragiliorq; penna. iis negatus aculeus. Sed in quodam genere eorum grandi cornua prælonga bifidulis dentata forcipibus in cacumine (cum libuit) ad morsum coeuntibus. Infantim remediis etiam ex ceruice suspenduntur. Lucanos uocat hos Nigidius. Aliud rursus eorum genus qui e fimo ingentis pilas auerſi pedibus uolunt: paruolq; in iis contra rigorem hyemis uermiculos fœtus ſuū nidulāt. Volitant alii magno cum murmure aut mugitu. Alii focos & prætæ crebris fornacibus excauat nocturno stridore uocales. Lucēt igniū mō noctu laterū & cluniū colore lāpyrides: nūc pēnarū hiatu refulgētes. nūc uero cōpreſſu obumbratæ nō ante natura pabula aut poſt deſectā cōſpicuæ. Econtrario tenebrarum alū nē blatæ uitam lucemq; fugiunt in balneis maxime humido uapore prognatæ. Fodiūt ex eo dem genere ruruli atq; prægrādes scarabei tellurem aridam: fauolq; parū & fistuloſæ

modo spōgiæ medicato melle fingunt. In thraciæ partibus iuxta olympū locus est paruius in quo unū hoc animal examinatur: ob hoc cātharolechrus appellatus. Pēnæ infectis oibus sine scissura: nulli cauda nisi scorpionis: Hic eorū solus & brachia habet: & in cauda spiculū Reliquorū quibuscūq; aculeus in ore ut asilo: siue tabanū dici placet. Item culicibus & quibuscūq; muscis. Omnibus autē his in ore: & pro lingua sunt hi aculei. quibuscūq; hebetes neq; ad punctū: sed ad suctum: ut muscarū generis: in quo lingua euidēs fittula est: nec sunt talibus dentes. Aliis cornicula ante oculos p̄tendūtur ignauia ut papilioib; quadā infecta ca rent pēnis: ut scolopēdræ. Insectorū pedes quibus sunt in obliquū mouētur. Quorundā extremi longiores foris curuantur ut locustis. De locustis. Ca. XXIX.

Ac pariunt in terra dimisso spinæ caule oua cōdensa autumni tēpore. Ea durāt hyeme sub terra. Subsequēti anno exitu ueris emittūt paruas nigrates & sine crurib; pēnisq; reptantes. Itaq; uernis aquis intercunt oua: sicco uere maior prouētus. Alii duplicem earum fœtum: geminūq; exitum tradunt. Vergiliarum exortu parere: deinde ad cenis ortū obice: & alias renasci. Quidā arcturi occasu renasci. Mori matres cum peperit cerum est uermiculo statim circa fauces innascente qui eas strangulat. Eodem tēpore matres obeunt. Tam friuola ratione morientes serpentem (cum libuit) necant singulæ faucib; eius apprehensis mordicus. Nō nascūtur nisi in planis & rimosis locis in india ternū pedū longitudinis esse tradunt: cruribus & femoribus ferrarum usum præbentes cum inaruerit. Est & alius earum obitus Gregatim sublatæ uento in maria aut stagna decidūt. Forte hoc casusq; euenit nō ut prisci exiti nauere: madefactis nocturno humore alii. Iidem quippe noctibus nō uolare eas propter frigora tradiderūt. Ignari etiam longinqua maria ab iis transiri cōtinuata plurium dierum profectio. Quod maxime miremur famen quoq; quam ppter externa pabuli petunt: sciunt imminere. Ac deaurum ire pestis ea intelligitur. Nāq; & grandiores cernuntur & tanto uolant pēnarum stridore ut aliæ alites credantur: solemq; obumbrēt: solliciti suspēctantibus populis ne suas operiāt terras. Sufficiunt quippe uires & tanq; parum sit maria transire: imensos permeāt tractus: diraq; messibus cōtegunt nubes: multa cōtactu adurentes. Omnia uero morfu erodētes: & fores quoq; rectorum. Italiā ex africa magna cohorte infestāt: sēpe populo ad sybilina coactio remedia confugere inopiā metu. In cyrenaica regione lex est ter anno debellandi eas. Primo oua obterendo: dein de fœtum: postremo adultas. Desertoris poena in eum qui cessauerit. Et in lenito insula certa mensura præfinita est: quam singuli enecatarum ad magistratus referēt. Graculos quoq; ob id colunt aduerso uolatu occurrētes earum exitio. Necari & insyria militari imperio coguntur. Tot orbis partibus uagatur id malū Parthis & hæ in cibo gratæ. Vox earum proficisci ab occipitio uidetur. Eo loco in cōmissura scapularum habere quasi dentes extimantur: eosq; inter se terēdo stridorem edere circa duo æquinoctia maxime: sicut cicāde circa solstitium. Coitus locustar qui & insectorum omnium quæ coeunt: marem portante fœminas: in eum fœminarum ultimo caude reflexo tardo digressu. Minores autē in omni hoc genere fœminis mares. De formicis nostratibus. Ca. XXX.

Lurime insectorum uermiculum gignūt. Nam & formicæ similem ouis. Vere & hæ ut apes cōmunicantes laborem. Sed apes utiles faciunt cibos. Hæ condunt. At si quis comparet onera corporibus earum: faterur nullis portione uires esse maiores. Gerūt ea morfu: maiora aduersæ postremis pedibus molliuū humeris obnixæ. Et iis reiprō: memoria: cura: Semina arrosa cōdūt: nec rursus in fruges exeat e terra. Maiora ad introitum diuidunt. Madefacta hymbre proferunt: atq; siccant. Operantur & noctu plena luna Eadem interclunio cessant iam in opere qui labor? quæ sedulitas? Et quoniam ex diuerso cōuehunt altera alterius ignara: ut signa inuicem recognoscant. certi dies ad recognitionē mutuā nundinis dātur. Quæ tūc earū cōcursario? qdiligens? Cū obuiis quadā collocutio atq; p̄cūatio. Silices itinere earū attritos uidemus: & in opere semī tam factam: ne quis dubitet qualibet in re quid possit q̄tulatūq; sedulitas. Sepeliunt inter se uiuentiū solæ præter hominē. Non sunt in sicilia pēnatæ. De indicis. Ca. XXXI.

Ndicæ formicæ cornua erythris in æde herculis fixa miraculo fouere. Aurum ex ea uernis egerūt terræ in regione septentrionalium indorum: qui dardæ uocantur. Ipse color feliū. Magnitudo ægypti luporū. Erutū hoc ab hiis tēpore hyberno idi fūant æstiuo feruore: cōditi: ppter uaporē in cuniculis formicis: quæ tamē odore sollicitatæ

LIBER.

provolat crebroq; lacerat. Quis praeuolocibus camelis fugietes. Tanta pernicitas feritaseq; e cum amore auri. De diuersitate insectorum. Ca. XXXIII.

Vita autē insecta & aliter nascunt. Atq; asilus in primis. Insidet ex rore hic raphani filio primo uere: & spissatus sole in magnitudine milii cogit. Inde orit uermiculus paruus & triduo cruce: mox urica: quae adiectis diebus crescit immobilis duro cortice ad ratum mouet aranei. Haec euca quā chrysalidē appellat: rupto deinde cordice uolat papilio.

De animalibus in ligno & ex ligno nascentibus. Ca. XXXIII.

Id quaedam ex lymbre generantur in terra: quaedam & in ligno. Nec enim & colli tantum in eo sed etiam tabani ex eo nascuntur: & alia ubique humor: est nimius: sic intra hominem tinea tricennum pedum: aliquando & plirium longitudinem: iam in carne examini uiuentiu quoq; homin capillo. Qua feditate & Sylla dictator & Alcina ex clarissimis graeciae poetis obiere. Hoc quidem & aues infestat. Phasianus uero interimit: nisi si puluerantes fest. Pilos habentiu a sinu tantu immunē hoc malo credunt: & oues: Gignuntur autem ex uestis genere: picipue lanicio interptaru a lupis ouiu. Aquas quoq; qualdam qui bus lauamur fertiliores eius generis iuenio apud auctores. Quippe cu & caera hoc gignat quod animaliu minimu existimatur. Alia rursus generantur sordibus aridi soli: posterioru crurum lasciua petauri & auri. Alia puluere humido in cauernis uolucru.

De animali cui cibi exitus non est Ca. XXXIII.

Si animal eiusde teporis infixio semp sanguini capite uiuens: atq; ita intumescit unu animaliu cui cibi no sit exitus: cu nimia dehiscit satietate alimeto ipso mories.

Nunq in iumentis gignitur: in bubus frequens: in canibus aliquado in quibus oia In ouib; & i capris hoc solu. Aequē est mira sanguinis & hircinū generi in palustri aqua sitis. Namq; & ha toto capite condutur. Est & uolucru canibus peculiare suum malum: aures maxime lacinans quae defendi morsu no queit.

De tineis & culicibus & diuersitate earum. Ca. XXXV.

Den puluis in lanis & ueste tineas creat. praecipue si araneus una includatur. Sicut enim & omne humore absorbens ariditatem ampliat. Hoc & in chartis nascitur. Est earum genus tunicas suas trahentiu quo coctae mo. Sed horu pedes cernunt. Spoliatae expirat. Si accreuerē faciunt chrysalidē. Ficarios culices caprificus generat. Cantharides uermiculi ficoru & pyri & peuces: & cynacantae: & rosae. Venenum hoc reuēdia secū habet. Alae medetur quibus demptis letale est. Rursus alia genera culicu acescēs natura gignit. Quippe cum in niue candidi reperiant: & uetustiores uermiculi in media quidē altitudine ruri. Nam & ipsa nix uetustate rubescit. Hirci pilis: grandiores torpentesc.

De pyrali siue pyrausta. Ca. XXXVI.

Ignit aliqua & cotrariū natura elemētum. Si quidē in eypri arariis fornacib; ex medio igni maioris musce magnitudinis uolat penatū quadrupes appellatur pyralis a quibusdā pyrauta. Quadiu est in igne uiuit. Cum euasit longiore paulo euolutu tunc moritur. Hypanis fluuius in poto circa solstitiu defert acinoru effigie tenues mēbranas: quibus erupit uolueris quadrupes supradictae modo: nec ultra diē uiuit: unde he morbio uocat. Reliquis raliū ab initio ad finē septenarii sunt numeri. Culici & uermiculo ter septeni. Corpus parietibus quater septeni. Mutationes & in alias figuras transitus trinis aut quodrinis diebus. Caetera ex iis penata autōno fere moriunt. Tabani quidem etiam caecitate. Muscis humore examinatis si cinere condantur redit uita.

Historia naturae animalium per singula membra. Ca. XXXVII.

Taq; nunc per singulas partes corporis praeter iam dicta membra tim tractetur historia. Caput habent cuncta quae sanguine. In capite paucis animaliu nisi uolucrib; apices: diuersi quidē generis. Phoenici plumarum serie medio exeunte alio. Pauoni bus crinitis arbusculis. Symphalidae cirro. Phasiane corniculis. Praeterea parco: atq; ab illo galerita appellata quondā. Postea gallico uocabulo etiā legioni nomē dederat a lauda. Diximus & cui plicatilis cristam didisset natura per mediū caput a rostro residentē. Et fulicarū generi dedit cirros. Pico martio & gruibus ariet. Sed spectatissimū in signe gallinaceis corpore cōserratū: nec carnē id esse: nec cartilaginē. nec callum iure dixerimus: uerū peculiare Draconū enim cristas qui uident nō reperit. Cornua multis quidē & aquatiliū & marinorū & serpentium uariis data sunt modis. Sed quae iure cornua intelligant quadrupedi tantum

generi. Atheoné enī & cippū etiā i latia hystoria fabulosos reor. Nec alibi maior lasciuia natura lufit animalū armis. Sparfit hæc in ramis: ut ceruorū. Aliis simplicia tribuit ut in eodē genere sublonibus ex argumento dictis. Aliorū finxit in palmas: digitosq̃ emisit ex iis: unde platycerotas uocant. Dedit ramosū capreis: sed parua nec fecit decidtia. Conuoluta in anfractum arietū generi: ceu cestus daret: Infesta tauris. In hoc quidem genere & formis tribuit. In multis tantū maribus. Rupicapris in dorsum adunca. Damis inaduersū. Eretta autem rugarūq̃ ambitu contorta & in leue fastigiū exacuta ut lyras decerent strepsce rotū: quem addacani africa appellat Mobilia eadē: ut aures: phrygiæ armentis. Troglodita rū i terrā directā: q̃ de causa obliqua ceruice pascūt. aliis singula: & hæc medio capite aut narib⁹ ut dixim⁹ lāq̃ aliis ad in cursū robusta aliis ad iētū plurib⁹ modis: supina: cōuersa: cōne xa: omnia in mucronem migrantia. In quodam genere pro manibus ad scabendum corpus. Cochlaeis ad prætentandum iter. In corpore cornua hæc sicut cerastis aliquando & singula. Cochleis semper bina: & ut prætendantur: ac resiliant. Vrorum cornibus barbari septētrionales potant: urnasq̃ binas capitis unius cornua i plent. Alii præfixa his pila cuspidat. Apud nos in lamina seclā transluent: atq̃ etiā lumē inclusum latius fundunt: multasq̃ alias addelicias conferuntur. nunc tincta: nunc sublita: nunc quæ cerostrata picture genere dicūtur. Omnibus autē caua: & in mucrone demū concreta sunt. Ceruis tantum solida: & omnibus annis decidua. Boum attritis unguis cornua ungendo aruina medētur agricolæ. Adeo se quax natura est: ut ipsi uiuentium corporibus feruenti cæra fleantur: atq̃ incisa nascentium in diuersas partes torqueantur: ut singulis capitibus quaterna fiant. Tenuiora formis plerūq̃ sunt ut in pecore. Multis ouium nulla: nec quibus multifidi pedes: nec solidipe dū ulli: excepto asino indico: qui uno armatus est cornu. Bisulcis bina tribuit. Nulli qui superne primores habent dentes. Qui putant eos in cornua absumi facile coarguuntur ceruarū natura: quæ neq̃ dentes habet: ut neq̃ nares: nec tamē cornua. Cæterorū ossibus adhærent. Ceruorū tantū cutibus enascuntur. Capita piscibus portione corporum maxima fortassis ut mergarū. Ostrearum generi nulla: nec spongiis: nec aliis fere quibus solus ex sensibus tactus est. Quibus indiscretum caput est ut cancris. In capite cunctorum animalū homini plurimus pilus iam: q̃dem promiscue maribus ac fœminis. Apud iconsas utiq̃ gentes atq̃ etiā nomina ex eo capillatis alpiū incolis galliæ comatæ: ut tamē sit aliqua in hoc terrarum differentia. Quippe micronii carentes eo gignuntur: sicut in cauno lienosi. Et quædam animalū naturaliter caluent: sicut strutiocamelū & corui aquatici: quibus apud græcos nomen est inde. Desuiui eorū in muliere rarum. In spadonibus nō uisum. Nec i ullo ante ueneris usum. Nec infra cerebrum: aut infra uerticem: aut circa tempora: atq̃ aures. Caluitiū uni tantum animalū homini præterq̃ inatū. Canicies homini tantū & equis: sed homini semper a priori parte capitis tum deinde ab auersa. Vertices bini homini tantū. Aliquibus capitibus ossa plana: tenuia sine medullis: serratis pectatim structa cōpagibus. Pefracta nō quētur solidari. Sed exempta modice nō sunt letalia in uicem eorū succedente corporea cicatrice. Infirmissima esse, ur sis: durissima psitacis suo diximus loco. Cerebrū omnia habent animalia: quæ sanguinē. Aque & in mari quæ mollia appellauimus: quibus careant sanguine: ut polypi. Sed homo portione maximū & humidissimū: omniumq̃ uiscerū frigidissimū: duabus super pra subterq̃ membranis uelatū: quarū alterutra rumpi mortiferū. Cætero uiri q̃ fœminæ maius. Homines hoc sine sanguine: sine uenis: & reliquis sine pigui. Aliud esse q̃ medullam eruditi docēt: quoniā coquendo durefcet. Omnium cerebro medio insūt officula parua. Vni omnium in infantia palpitāt: nec roboratur ante primū sermonis exordiū. Hoc est uiscerū ex celsissimum: proximūq̃ cælo capitis: sine carne: sine cruore: sine fordibus. Hic habet sensuū arcē. Huc uenarū omnis a corde uis tendit. Hic desinit. Hic culmen altissimū. Hic mentis ē regimē. Omnium in priora pronū quia & sensus ante nos tendunt. Ab eo proficiscitur sonus. Hic capitis nutatio. Quæ cerebrum nō habent nō dormiūt: Ceruis in capite inesse uermiculi sub linguæ inanitate & circa articulū qua caput iungitur humero numero. xx. prodūtur. Aures homini tantum immobiles. Ab iis Flaccorum cognomīa. Nec i alia parte fœminis maius impendium margaritis dependentibus. In oriente quidem & uiris aurum gestare eo lo ci decus existimatur. Animalium aliis maiores: aliis minores. Ceruis tantū scissæ: aut uelut diuissæ. Soricibus pilosæ. Sed aliquæ omnibus animal duntaxat generantibus: excepto uitu lo marino atq̃ delphino: & quæ cartilaginea & delphinum: quem tamē audire manifestum

est. Nani & cantu mulecentur: & capiuntur attoniti sono. Quo nā modo audiant: mirū. Idem nec olfactus uestigia habent: cū olfaciant sagacissime. Penatorum animalū buboni tantum & oto plumā uelut aures. Cæteris cauernæ ad auditū Simili mō squamigeris atq; serpētib; . In equis & omniū iumetorū genere indicia animi præferūt. Feilis marcidæ. Nutantes pauidis. Subreptæ furentibus. Retoluta ægris. Facies homini tantū: cæteris aut rostra. Frōf & aliis. Sed homini tantum tristitiæ: hylaritatē: clāmētia: seueritatis index in assensu eius. Supercilia homini & pariter & alterne mobilia & in iis pars animi. Negamus an annuimus hæc maxime indicant. Fastus superbia aliubi concepraculum: sed hic sedem habet. In corde nascitur: hic subit: hic pender. Nihil altius simul abruptiusq; inuenit i corpore ubi solitaria esset. Sub iacent oculi pars corporis preciosissima: & qui lucis usu uitam distinguant a morte. Nō oībus animalū hi. Ostreis nulli: Quibusdā concharum dubii. Pectines enī si quis digytos aduersum hiantes eos moueat: contrahuntur ut uidentes. Et olentes fugiunt ad mota ferramenta. Quadrupedū talpis uisus nō est. Oculorū effigies inest si quis præterā detra hat mēbranā. Et inter aues ardeolarū genera: quos leucos uocat altero oculocarere tradūt. Optimi augurii cum ad austrū uolant septentrionē ue. Solui. n. pericula & metus narrant. Nigridius nec locustis nec cicadis esse dicit. Cochleis oculorum uicem cornicula bina prætentat adimplent. Nec limibucis ulli sunt: uermiū ue generi. Oculi homini tantum diuerso colore: cæteris in suo cuiq; generi similes. Et equorū quibusdā glauci: sed in homine nūmerosissimæ diuersitatis atq; differentia: grandiores: modici: parui: prominentes: quos ebittiores putant. Conditū quos clarissime cernere: sicut in colore caprinos. Præterea alii cōtūentur longinqua. Alii nisi prope admota non cernunt. Mulcorum uisus fulgore solis cōstat nubilo die nō cernētium: nec post occasum. Alii interdū hebetiores noctu præter cæteros cernunt. De geminis pupillis aut quibus noxi uisus essent satis diximus. Orcis intenebris clariore ferunt. Tyberio Cæsari ipsi aliā q; genitorū mortalū fuisse naturam: ut expergefactus noctu paulisper haud alio mō quā luce clara contueretur omnia: paulatim tenebris sese obducentibus. Diuo Augusto equorum modo glauci fuere: supraq; hominē albicantis magnitudinis. Quā ob cām diligētius spectari eos iracunde ferebat. Claudio Cæsari ab angulis candore carnosio: sanguineūq; uenis subinde suffusi. Caio pricipi rigētes. Neroni nisi cum cōiuerit ad prope admota hebetes. Viginti gladiatorū paria in Cæi principis ludo fuerunt: in iis duo omnino qui contra cōminationem aliquā non cōnuerent: & ob id inuicti. Tāta hoc difficultatis ē homini. Plerisq; uero naturale ut nutare nō cessent: quos pauidiores accepimus. Oculos unicolores nulli cum candore omnibus mediufculo differente. Neq; ulla ex parte maiora indicia animi cūctis animalibus: sed maxime homini: id ē moderatio: nis: clāmētia: misericordia: odii: amoris: tristitia: lætitiæ. Contuitu quoq; multiformes: truces torui: flagrantēs: graues: transuersi: limi: summissi: blandi. Profecto in oculis animus in habitat. Ardentes: incenduntur: humectant: cohibent. Hinc illæ misericordiæ lachrymæ. Hos cum osculamur animum ipsum uidemur attingere. Hinc fletus & rigantes ora rui. Quis ille humor est indolore tam fecundus & paratus? Aut ubi reliquo tempore? Animo autē uidemus. Animo cernimus. Oculi ceu uasa quædam: uisibilem eius partem accipiunt atq; transmittunt. Sic magna cogitatio obcæcat abducto intus uisu. Sic in morbo cōitiali aperti nihil cernunt animo caligante. Quin & patentibus dormiunt lepores: multiq; hominum quos corybantiam græci dicunt. Tenuibus multisq; membranīs eos natura cōposuit: callosis contra frigora caloresq; in extremo tunicis: quas subinde purificant lachrymationū salius: lubricos propter incuriantia & immobiles. Media eorum cornea fenestruit pupilla: cuius angustia non sinunt uagari in certam aciem: & uelut canali dirigunt: obiterq; incidia facile declinant. Aliis nigra: aliis atra: aliis ruffa: aliis glauci coloris orbibus circundatis: ut abili mixtura accipiat circunieccto cadore lux: & temperato repercussu non obstrepat: adeoq; iis absoluta uis speculi: ut tam parua illa pupilla totam imaginem reddat hominis. Ea causa est. ut pleriq; alicum e. manibus hominum oculis potissimum appetant: q; effigie suam in iis cernentes uelut ad cognata desideria sua tendunt. Veterina tantum quædā ad incrementa lunæ morbos sentiunt. Sed homo solus emisso homore cæcitate liberatur. Post uicesimum annum multis restitutus est uisus. Quibusdā statim nascentibus negatus nullo oculorū uitio. Multis repente ablati similimodo nulla præcedente iniuria. Venā ab iis per tingere ad cerebrum peritissimi auctores tradūt Ego ad stomachum crediderim. Certe nul

li sine redundatione eius eruitur oculus: morientibus illos operiri: rursusq; in rogo patefa-
cere quiritum magno ritu sacrum est. Ita more condito ut neq; ab homine supremū eos
spectari fas est: & cælo: non ostendi nefas. Vni animalium homini deprauatur. Vide cogno-
mina Strabonum & Petorum Ab iisdem qui altero lumine orbi nascerentur coclites uocā-
tur. Quis parui utrinq; ocelli lucini iniuriæ cognomē habuere. Nocturnorum animalium
ueluti felium in tenebris fulgent radiantq; oculi: ut contueri non sit. Et capræ luposq; splē-
dent: lucemq; iaculantur. Vitulo marino & hyenæ in mille colores transeunt subinde. Quī
& i tenebris multorum piscium refulgent sicut aridi robustiq; caudices uetustate putresq;
Non cōnuere diximus quæ non obliquis oculis sed circunactio capite cerneret. Chama leo-
nis oculos circunagi totos tradunt. Cancrī in obliquum aspiciunt. Crusta fragili inclusis ri-
gentes. Locustis squillisq; magna ex parte sub eodem munimento præduri eminent. Quo-
rum duri sunt minus cernunt: q̄ quorum humidi. Serpentium catulis & hirādinum pullis si-
quis eruat: renasci tradunt. Insectorum omnium & quibus testacea operimenta oculi mo-
uentur: sicut quadrupedum aures Quibus fragila operimenta: iis oculi duri. Omnia talia
& pisces & insecta non habent genas: nec integunt oculos. omnibus membrana uetri modo
translucita optenditur. Palpebræ ingenis homini utrinq;. Mulieribus etiam: insecta: quoti-
dianis tanta est deoris affectatio: ut tingantur oculi quoq;. Alia de causa hoc natura dede-
rat ceu uallum quoddam uisus & prominens munimentum circa occurstantia animalia: ut
alia fortuitum incidentia. Desuere eas haud in merito uenere abundantibus tradūt. Ex cæ-
teris nulli sunt: nisi quibus & in reliquo corpore pili. Sed quadrupedi in superioribus tantū
genæ. Volucris in inferiore. Et quibus molle tergus ut serpentibus. Et quadrupedibus
quæ oua pariunt ut lacertæ. Strutiocamelus alitum sola ut homo utrinq; palpebras habet.
Nec genæ quidem omnibus: ideo neq; nistationes iis quæ animal generant. Grauioribus ali-
tum inferiore genæ cōnuent. Eadem nistantur ab angulis membrana obeūt. Columbæ &
similia utraq; cōnuent. Et quadrupedes quæ oua pariunt ut testudines: crocodili inferiores
re tantum sine ulla nistatione: propter præduros oculos. Extremum ambitum genæ superio-
ris antiqui cilium uocauere: unde & supercilia. Hoc uulnere aliquo diductum non coale-
scit. In paucis humani corporis membris. Infra oculos malæ homini tantum quas præci ge-
nas uocabant. xii. tabularum interdito radi a fœminis eas uerantes. Pudoris hæc sedes. Ibi
maxime ostenditur rubor. Infra eas hylaritates subdolæ irrisioni nsumq; indicantes buccæ.
Et altior homini tantū: quē noui mores subdola irrisione dicauere nasus. Non alii animalū
nares eminent. Auiibus: serpentibus: piscibus: foramina tantū ad olfactus sine naribus. Et hīc
cognomina simorū filonum. Septimo mense genitis sexpenumero foramina aurū & nariū
desuere. Labra quibus brochi labeones dicti. Et os probum durius ue animal generantibus
Pro iis cornea & acuta uolueribus rostra. Eadem rapto uiuentibus adunca. Collecto restā.
Hærbas ruentibus limūq; redunca ut suum generi: Lata in usum iumentis uice manus ad
colligenda pabula. Ora apertiora laniatu uiuentibus. Mentum nulli præter hominem: nec
malæ: Maxillas crocodilus tantum superiores mouet. Terrestris quadrupedes eodem quo
cætera more: præterq; i obliquum. Dentium tria genera. Serrati: aut cōtinui: aut exerti ser-
rati pectinati cōtūtes: ne contrario occurso atterantur: ut serpentibus: piscibus: cāibus. Cō-
tinui ut homini: equo. Exerti apro: hippopotamo: elephantō. Continui qui digerunt
cibum lati & acuti. Qui conficiunt duplices. Qui discriminant eos canini appellantur. Hi
sunt serratis longissimi. Continui autem utraq; parte oris sunt ut equo: Aut superiore pri-
mores non sunt ut bubus ouibus: omnibusq; quæ ruminant. Capræ superiores nō sunt: præ-
ter primores geminos. Nulli exerti quibus serrati. Raro fœminæ & tamen sine usu. Itaque
cum apri percutiant: fœminæ sues mordent. Nulli cui cornua exerti: sed omnes sui concha
ui. Cæteris dentes solidi. Piscium omnibus serrati: præter scarum. Huic uni aquatiliū pla-
ni. Cætero multis eorum in lingua & toto ore: ut turbata uulnere molliant: quæ attritu
subrigere non queunt. Multis & in plato: atque etiam in cauda. Præterea i os uergentes ne
excident cibi nullum habentibus retinēdi amniculum. Similes aspidi & serpētibus: sed duo
in superna parte dextra leuaq; longissimi tenui fistula perforati: ut scorpionum aculei ue-
nenum infundentes: non aliud hoc esse q̄ fel serpentium. Et inde uenis sub spina ad os per-
uenire: & has per uentem descendere diligentissimi auctores scribunt. Quidam unum esse
eum: & quia sit aduncus: resupinari cum mori morderit. Aliqui tūc decide eum: rursusq; re-

LIBER.

crescere facilem decussu: & sine eo esse quos tractari cernamus Scorpionis caudæ inesse eū & plerūq; cernos. Vipere dentes gingiuis conduntur. Hæc eadē prægnas ueneno impresso dentiū repulso uirus fundit in morsus. Volucrum nulli dentes præter uespertilionē, Camelū soli ex iis quæ nō sunt cornigera in superiori maxilla primores nō habent. Cornua habentium nulli ferrati. Et cochleæ dentes habent: indicio est a minimis earum derosas uites. At i marinis crustata & cartilaginea priores habere. Item echinis quinos esse: unde intelligi poterit miror. Dentium uice aculei insectis. Simiæ dentes ut homini. Elephantō intus ad mādendū quattuor: præterq; eos qui prominēt Masculis: reflexi: fœminis recti atq; præi. Musculus marinus qui balenam antecedit nullos habet: Sed pro iis fetis intus os hirtum: & linguam etiam appellatam. Terrestrium minutis quadrupedibus primo es bini utrinq; longissimi. Cæteris cum ipsis nascuntur. Homini postq; natus est septimo mense. Reliquis perpetui manent. Mutantur homini: leoni: iumento: cani & ruminatibus. Sed leoni & cani nō nisi canini appellati. Lupi dexter caninus in magnis habetur operibus. Maxillares qui sunt a caninis nullū animal mutat. Homini nouissimi qui genuini uocantur circiter uicesimū annū gignuntur: multis & octogesimo. Fœminis quoq; sed quibus in iuuenta nō fuere nati: decedere in senectā & mox renasci certum est. Sander famothracenū ciuem cui renati essent post centum & quattuor annos Mutianus uisum a se prodidit. Cætero maribus plures quā fœminis in homine: pecude: capris ue. Timarchus Nicoclis filius Pappi duos ordies habuit maxillarum. Frater eius nō mutauit primores: ideoq; præteruit. Est exemplum dentis homini & in palato geniti. At canini amissi casu aliquo nunq; renascuntur. Cæteris senectā rubescunt. Equo tantum candidiores fiunt: Atas ueterinorū dentibus indicatur. Equo sunt numero .xl. Amittit tricesimo mense primores utrinq; binos. Sequenti anno totidem proximos cum subeunt disti collumellares. Quinto anno incipiente binos amittit. qui sexto anno renascuntur. Vir. omnis habet & renatos & immutabiles. Equo castrato prius non decidit dentes. Asinorum genus tricesimo mense similiter amittit: deinde senis mensibus. Quod si nō prius pepererint: q; decidant postremi: sterilitas certa. Bobus bis mutantur. Suiibus decidunt nunq;. Absumpta hac obseruatione senectus in equis & cæteris ueterinis intelligitur dentiū bronchitate: superciliorū canicie: & circa ea lacunis cum fere .xvi. annorū existimantur. Homo minū dentibus quoddam inest uirus. Narq; & speculi nitorem ex aduerso nudati hebetat: & columbarū fœtus implumes necant. Reliqua de iis in generatione hominum dicta sunt. Erumpentibus morbi corpora infantia accipiūt. Reliqua animalia quæ ferratos habent: sæ uisissima dentibus. Linguae nō omnibus eodem modo. Tenuissima serpentibus: & trifidula: uibrans: attri coloris: & si extrahas prælonga. Lacetis bifida & pilosa. Vitulisc; marinis duplex Sed supradictis capillamenti tenuitate. Cæteris ad circum lambenda ora. Piscibus paulominus quā tota adherens. Crocodilis tota. Sed ingustatu linguae uice carnosum aquatilibus palatum. Leonibus ac pardis omnibusque generis eius: etiam felibus imbricatæ asperitatis & limæ similis: attenuansque lambendo cutem hominis. Quæ causa etiam mansuetacta ubi ad uicinum sanguinem peruenit salua: iuit ad rabiem. De purpurarum liguis diximus Ranis prima cohæret. Intima absoluta a gutture qua uocem mittunt. Mares tum uocantur ololygones statō id tempore euenit. cientibus ad coitum fœminas. Tum siquidem inferior labro demisso ad libramentum modicæ aquæ receptæ in fauces palpitante sibi lingua ululatus elicitur. Tunc extenti buccarum sinus perlucet. Oculi flagrant labore percussi. Quibus in posteriore parte aculei: iis & dentes & lingua. Apibus etiam prælonga. emines & cadis. Quibus aculeus in ore fistulosus: iis nec lingua nec dentes. Quibusdam insectis itus lingua ut formicis. Ceterum lata elephantō præcipue. Reliquis in suo gente semper absoluta. Homini tantum ita sæpe constricta uenis: ut interdici eas necesse sit. Metellum pontificem adeo inexplanatæ fuisse accepimus: ut multis mensibus tortus credatur: cum meditatur in dedicanda æde opifera dicere. Cæteris septimo fere anno sermone exprimit. Multis uero talis eius ars: contingi: ut auium & animalium uocis indifcrete edatur imitatio. Intellectus saporum est cæteris in prima lingua: homini & in Plato Tonfillæ in homine i sue glangullæ. quod inter eas uox nomine ultimo dependet palato homini tantum est. Sub ea minor lingua: nulli oua generantiū. Opera eius gemina duabus iterposita fistulis. Interior earum epiglossis appellatur arteria ad pulmionē atq; cor pertinens. Hanc operit in epulando spiritu ac uoce illac meante: ne si potus cibus ue in alienum derrauerit tramitē torqueat

Altera exterior ē appellatur sane gula: qua cibis atq; potus deuoratur. Tendit hæc ad stomachū: is ad uentrem. Hanc per uices poterit cum spiritus tā tū aut uox cōmeat: ne restagnatio intē pestiua alui obstrepat. Ex cartilagine & carne arteria: gula neruo & carne constat. Ceruix nulli nisi quibus utraq; hæc. Cæteris collū: quibus tantū gulū. Sed quibus ceruix e multis uerterbratib; orbiculatim ossibus flexilis ad circūspectum articulorum nodis iungitur. Leoni tantum & lupo & hyenæ & singulis rectisq; ossibus rigens. Cætero spinæ adnectitur. Spina lumbis ossē: sed tereti structura per media foramina a cerebro medulla descendente. Eandē esse ei naturā: quam cerebro colligunt: quoniā prætenui eis membrana modo incisa statim expiretur. Quibus longa crura: iis longa & colla. Item aquaticis quāuis breuia crura habentibus: simili modo uncos ungues. Guttur homini tantum & suis intumescit: aquarum quæ potantur pleriq; uitio. Summum gulæ fauces uocatur: postremū stomachus. Hoc nomine est sub arteria iam carnosa inanitas adnexa spinæ ad latitudinem ac longitudinem lagenæ modo fula. Quibus fauces non sunt: ne stomachus quidē est: nec colla: nec guttur: ut pistri acie cōminuit omnia. Postea arteria & stomachus denticulatus callo in modū rubi ad conficiendos cibos decrecentibus crenis quicquid appropinquat uēti. Nouissima asperitas ut scobina fabri. Cor animalibus cæteris in medio pectore est. Homini tantū infra papillam turbinato mucrone in priora emittens. Piscibus solis ad os spectat. Hoc primū nascentibus formari in utero tradunt. Deinde cerebrū sicut tardissime oculos. Sed hos primum mori: cor nouissime. Huic præcipuus calor palpat: certe & quasi alterum mouetur. Intra animalia præmolli firmoq; opertum mēbranæ in uolucro munitum costarum & pectoris muro: ut appareat præcipuam uitæ causam & originem. Prima domicilia intra se animo & sanguini præbet: sinuoso specu: & in magnis animalibus triplici: in nullo nō gemio. Ibi mēs habitat. Ex hoc fonte duæ grandes uenæ in priora & terga discurrent: sparsasq; ramorum serie per alias miniores omnibus membris uitalem sanguinē rigant. Solum hoc uiscerum uitis non maceratur: nec supplicii uitæ trahit: lesūq; mortem ilico affert. Cæteris corruptis uitalitas in corde dura. Bruta existimantur animalium quibus durum riget: audacia quibus paruū est: pauidia quibus prægrande. Maximum autem est pro portione muribus: lepori: asino: ceruo: pantheræ: mustellis: hyenis & omnibus timidis aut propter metum maleficiis. In paphlagonia perdicibus corda. In equorum corde bouum ossa reperiuntur interdū auguria. Id per singulos annos in homine ad binas drachmas ponderis ad quinquagesimū annum accedere. Ab eo detrahi tantundem: & ideo nō uiuere hominē ultra centesimū annū defectu cordis ægyptii existimant. Quibus mos & cadauera asseruare medicata. Hirto corde gigni quosdam homines produnt: nec alios fortiores esse industria: sicut Aristomenem messeniū. qui. ccc. occidit lacedæmonios. Ipse cōuulnecatus & captus semel per cauernam latomiarum euasit angustias: uulpium aditus secutus. Iterum captus: sopitis custodibus sōno ad ignem aduolurus lora cum corpore exussit. Tertio capto lacedæmonii pectus dissecuere causa uidendi: hirsutūq; cor repertum est. In corde sumo pinguitudo est quedam lætis extis. Non semper hoc autem in parte extorū habitum ē. L. Albino rege sacrorum post centesimam uicesimā tertiam olympiadem: cum rex Pyrrhus ex italia discessisset cor ī extis aruspices aspicere cœperunt. Cæsari dictatori quo die primum ueste purpurea processit: atq; ī sella aurea insedit sacrificanti bis in extis defuit. Vnde questio magna de diuinatione argumētantibus potuerit ne sine illo uiscere hostia uiuere? An ad tēpus amiserit? Negatur cremari posse in iis: qui cardiacō morbo obierint. Negatur & ueneno interemptis. Certe extat oratio Vitellii qua reum Pisonem eius sceleris coarguit: hoc usus argumento palāq; testatus nō potuisse ob uenenū cor Germāici Cæsaris cremari. Contra genere morbi defensus ē Piso: Sub eo pulmo est: spirandiq; officina: attrahens: ac reddens animā. idcirco spongio sus ac fistulis inanibus cauus. Pauca eum (ut dictum est) habent aquatilia: ac cetera oia paupertia exigua: spumofum nec sanguineū: ideo non sitiunt. Eadem ē causa quare sub aqua diu tanx & phocæ urinentur. Testudo quoq; quāuis prægrandē & sub toto tegumēto habet: sine sanguine tamē habet. Quanto minor hic corporibus: tanto uelocitas maior. Chameleoni portione maximus & nihil aliud intus. secur & dextera in parte est. In eo quot caput extorum uocant magnæ uarietatis. M. Marcello circa mortē cū perit Ab Hannibale: defuit in extis. sequenti deinde die geminum repertum ē. Defuit & Caio Mario cum imolaret uitæ. Item Caio principi Chalendis ianuariis cum iniret consulatum: quo anno inter-

LIBER.

fectus ē Claudio successori eius quo mense interceptus ē ueneno: Diuo Augusto spoletī fa-
 crificanti Primo potestatis suæ diæ sex uictimarū iocinera replicata intrinsecus ab una fibra
 reperta sunt. Resposumq; duplicaturū intra annū imperiū. Caput extorū trillis ostenti ui-
 sum tū quoq; est: præterq; in sollicitudine ac metu. Tunc enim peremit curas. At bina ioci-
 nera leporibus circa briletum & tharnē: & in cheronneso ad pponitidē. Mirūq; trāslatis alio
 interit alterū: in eodem ē etiā fel nō omnibus datū animalibus. In eubææ chalcide nullū pe-
 cori: In naxo prægrande geminūq; ut pdignū loco utrinq; aduenæ. Equi: multi: asini: cerui: ca-
 præ apri: cameli: delphini nō habent. Muriū aliqui habent. Hominū paucis nō est: quorū ua-
 litudo firmior & uita longior. Sunt qui equo nō quidē iecore esse sed in aluo putent: & cer-
 uo in cauda aut intestinis. Ideo tantā habent amaritudinē: ut a cāibus nō attigatur. Est autē
 nihil aliud q; purgamentū pessimi sanguinis: & ideo in materia eius est. Certe iecur nulli est:
 nisi sanguinē habentibus. Accipit hoc a corde cui iungitur funditq; in uenas. Sed i felle ni-
 gro infantiæ cā homini: morsq; toto reddito. Hinc & in mores crimē bilis nomen. Adeo ma-
 gnū est in hac parte uirus cū se fundit in animū. Quin & toto corpore uagū colorem quoq;
 oculis aufert. Illud quidē redditum etiā ahenis. Nigrescūtq; cōtracta eo: ne quis miretur id
 uenenū esse serpētium. Carent eo qui absinthio uescūtur in ponto. Sed renibus ex parte tā-
 tum altera intestino iungitur: ut coruis: coturnicibus: phasianis. Quibusdā intestino tantū
 ut columbis: accipitri: murenis. Paucis: auiū in pectore. Serpētib; portione maxime copio-
 sū & piscibus. Est autē plerisq; toto intestino sicut accipitri niluō. Præterea i pectore ē & ca-
 teris auib; Vitulis quidē marinis ad multa quoq; nobile. Taurorū felle aureus ducit co-
 lor. Aruspices id Neptuno & humoris potentia dicauere. Geminūq; fuit Diuo Augusto:
 quo die apud actiū uicit. Muriū iecusculis fibræ ad numerū lunæ dierū in mēse congruere
 dicuntur: cotidēq; & inueniri quorū lumē eius sit. Præterea bruma increscere. Cuniculorū
 extra i betica gemina sepe reperiunt. Ranarū rubetarū altera fibra a formicis nō attingitur
 ppter uenenū ut arbitrantur. Iecur maxime uetustatis patiens centenis durare ānis obfidio-
 nū exēpla prodidere. Extra serpētib; & lacertis longa. Cecinæ uolaterrano dracones emi-
 cuisse de extis lato prodigio traditur. Et profecto nihil incredibile sit existimātib; Pyrrho
 regi quo die perit præcisa hostiarū capita rephisse sanguinē suum lābentia. Extra homini ab
 inferiore uiscerū parte sepantur mēbranis quæ p̄cordia appellāt: quia cordi p̄tenduntur: q;
 græci appellauerūt phrēas. Oīa quidem principalia uiscera mēbranis propriis ac uelut uagi-
 nis inclusit prouidens natura. In hac fuit & peculiaris causa uiciniras alui: ne cibus supprime-
 retur animus. Huic certe refertur accepta subtilitas mentis: ideo nulla est ei caro: sed neruo
 sa exilitas. In eadem præcipua hylaritatis sedes: quod titillatu maxime intelligitur alarum:
 quas subit: nō alibi tenuiore cute humanā: ideo scabendi dulcedine ibi proxima. Ob hoc in
 præliis gladiatorūq; spectaculis mortē cū risu traiecta p̄cordia attulerūt. Sub est uenter
 stomacū habētibus cæteris simplex ruminātib; geminus: sanguine carentibus nullus. Inte-
 stinus enī quibusdā ab ore incipiens quadā uia eodē reflectitur: ut: sapia & polypo. In ho-
 mine adnexus infimo stomacho similis canino. His solis animalū i feriore parte angustior.
 Itaq; & sola uomūt: quia repleto ppter angustias supprimitur cibus. Quod accidere nō pōt
 iis: quorū spatiosa laxitas eū ad i feriora transmittit. Ab hoc uentriculo lactes in homine &
 oue per quas labitur cibus. In cæteris eæ illa: quibus capatiora iestina ad aluū. Hōinūq; fle-
 xuosissimis orbibus. Iecirco magis auidi ciborū qbus ab aluo longius spatiū. Idē minus so-
 lertes quibus obessimus ueter: Aues quoq; geminos sinus habēt. Quædā unū quo mer-
 guntur recentia: ut guttur. Alterū i quē exeo dimittunt cōcoctione maturata: ut gallinæ:
 palūbes columbæ: perdices. Cætera fere carent eo: sed gula potentior: utuntur ut gracchu-
 li: corui: cornices. Quædā neutro mō. Sed uentrē pximū habent quibus prælōga colla & an-
 gusta: ut porphyrio. Venter solidipedū asper & durus. Terrestrium aliis denticulæ aspe-
 ritatis: aliis cæclati mordacis. Quibus neq; dētes utriq;: nec ruminatio. Hic cōficiūtur ci-
 bi. Hinc i aluū delabūtur. Medio hæc umbilico adnexa omnibus. In homine ille i fima par-
 te simile fusillo: a græcis appellat colon: ubi dolorū magna cāē. Angustissima canibus. Qua
 de causa uehementi nīsu nec sine cruciatu leuāt eam. Insatiabilia animalū quibus a uentre
 protinus recto intestino transeunt cibi: ut lupis ceruariis: & inter aues mergis. Vētres & ele-
 phanto quattuor. Cætera suis similia. Pulmo quadruplo maior q bubulo. Auib; ueter.
 carnosus callosusq; In uentre. hirudinū pullis lapilli cādido aut rubetū colore: q chelidenū

uocatur magicis narrati artibus repiuntur: Et i inuiscarū secūdo uentre pilā retunditate ni
grificans tophus: nullo pondere: singulare (ut putant) remediū aēre parietibus: si tellurē nō
attigerit. Ventrūli atq; intestina pīgui ac tenui omento integūtur: prāterquā oua gignē
tibus. Huic adnētur lyen i sinistra parte aduersus iecur cū quo locū aliquando permutat
sed prodigiose. Quidā eū putant in esse oua parietibus. Itē serpētibus admodū exigū. Ita
certe apparet in testudine: & crocodilo: & lacertis: & ranis. Cynocephalo aui nō esse constat
neq; iis quā careant sanguine. Peculare cursus impedimētū aliquādo in eo. Quā ob rē inu
xitur cursorum laborātibus. Et per uulnus etiā exēpto uiuere animalia tradūt. Sunt qui pu
tent adimī risū sumul homini. Intēperatiāq; ioci cōstare lyneis magnitudie. Asia regio sep
sis appellatur in qua. minimos esse pecori tradūt: & inde ad lyenē iuenta remedia. At id bri
leto & tharne quaterni renes ceruis. Cōtra pēnatis squamosisq; nulli. Cetero sūmis adhæ
rent lumbis. Dexter omnibus est latior: & minus pinguis: siciorq; Vtrinq; autē. in pinguitu
do e medio exit: prāter quā in uitulo marino. Animalia in renibus pinguiissima. Oues quā
bus localiter circum eos concreto pingui aliquādo in eis inueniūtur lapilli. Renes habent
omnia quadrupedum quā animal generant. Oua parientiū testudo sola: quā & alia omnia
uiscera. Sed homo bubulis similes uelut e multis renibus cōpositos. Pectus hoc est ossa prā
cordiis & utalibus uatura circūdedit. At uentri quē necesse erat inēscere ademit. Nulli
animaliū circa uentrē ossa. Pectus homini tācū latū. reliquis carinatū: uolucris magnis:
& inter eas aquaticis maxie. Costæ hominī tācū octonæ: suis denæ: cornigetis tredecim:
serpētibz trigita. Infra aluū est a priore parte uesica: quā nulli oua gignētium prāter te
studinem. Nulli nisi sanguineū pulmonē habenti. Nulli pedibus carentiū. Inter eam & aluū
arteriæ ad pubē tendentes: quā ilia appellātur. In uesica lupi lapillus qui syrites appellatur:
Sed hominū quibusdā diro cruciatu subinde nascentes calculi: & setarū capillamēta. Vesica
mēbrana pstat: q; uulnerata cicatrice nō solidescit: neq; q; cerebrū aut cor iuolauit. Plura enī
mēbranarū genera. foeminis eadē oīa: prāterquā uesicæ iunctus: utriculus unde didus ute
rus: quod alio nomine locos appellat. Hoc in reliquis animalibus uoluā. Hæc uipere & itra
se parietibus duplex Oua generantiū adnexa p̄cordiis. Et i muliere gemios sinus ab utraq;
parte laterū habet. Functis quotiēs uersa spiritum inēscit. Boues grauidas negāt prāterq;
dextero uulū sinu ferre: etiam cū geminos ferant. Vulua enēcto partu melior quā edito.
Eiectitia uocatur illa. Hæc porcaria. Primiparæ suis optima. Contra effectis a partu prāterq;
eodē die suis occidit: lūida ac macra. Nec nouellarum suū prāterq; primi pararū probantur:
potiusq; ueterū: nedū effectarū: & biduo ante partum aut post partū: aut quo eiectis die.
Proxima eiectitiæ est occisa uno die post partū. Huius & sumē opumū: si modo fœtus non
hauserit. Eiectitiæ teretissimū. Antiqui abdomen uocabant: priusq; calleret id scientes occide
re nō assuerit. Cornigera una parte dentata & quā in pedibus talos habent sæuo pīguescūt.
Biscula scissis ut in bigytos pedibus & nō cornigera adipe. Concretus hic & cū refrixit fra
gilis semperq; in fine carnis. Contra pingue inter carnē cutemq; succuo liquidū. Quædam
nō pinguescūt: ut lepus: perdix. Steriliora cuncta pingua & in maribus & in foeminis. Sene
scunt celerius præpingua. Omnibus animalibus est quodā in oculis pingue. Adeps cūctis
sine sensu: qui nec arterias habet nec uenas. Plerisq; animalū est pinguedo sine sensu: quā
ob causā sues spirantes. a muribus tradunt rosas. Quin & L. Apronii cōsularis uiri filio de
tractos adipes: leuatūq; corpus immobili onere. Et medulla ex eodē uidetur esse a iuuetu ru
bens: & senecta albesces. Nō nisi cauis hæc ossibus Nec cruribus iumētōrū aut canū. Quā
re fracta nō ferminatur: quod defluēt euenit medulla. Est autē pinguis iis: quibus adeps.
Seuosa cornigeris. Nervosa & in spina tantū dorsi ossa nō habentibus ut pisciū generi. Vre
sis nulla. Leoni in femorū & brachiorū ossibus paucibus exigua ad modū. Ceteris enim est
tanta duritia: ut ignis elidatur uelut e silice. Iis dura quā nō pinguescunt. Asinorum ad tu
bas canora. Delphinis ossa non spinæ. Animal enim pariūti. Serpētibz spinæ. Aquatiliū
mollibus nulla. Sed corpus circulis carnis uinctum: ut sepia atq; lolligini. Et insectis nega
tur æque esse ulla. Cartilaginea animalium aquatiliū habent medullā in spina. Vituli mo
rini cartilaginem: non ossa. Item omniū auriculæ ac nares quā modicū eminent flexili mol
licia naturæ providentia: ne frangerentur. Cartilago rupta non solidescit. Nec præcisa ossa
recrefcunt: prāterq; ueterinis ab ungula ad suffragina. Homo crefcit in longitudinē ad an
nos usq; ter septenos. Tum deinde ad plenitudinem. Maxime autem pubescens nodū quē

LIBER.

dam solvere: & præcipue ægritudine sentitur. Nervi orso a corde: bubuloq; & circūuoluti
similē naturam & causam habent in omnibus lubricis applicati ossibus: nodisq; corporum:
qui uocantur articuli. Aliubi interuentu: aliubi ambitu: aliubi transitu ligantes. Hic tere-
tes: illic lati: ut in unoquoq; poscit figuratio. Neq; ii solidantur incisi: mirumq; uulnera-
summus dolor: præfectis nullus. Sine nervis sunt quædam animalia: ut pisces: arteriis enim
constant. Sed neq; ex molli piscium generi. Vbi sunt nervi: interiores conducunt mēbra: su-
periores reuocant. Inter hos latent arteriæ: id est spiritus semitæ. Iis innatant uenæ: id est san-
guinis riuus. Arteriā pulsus in cacumine maxime mēbrorum euidentis index fere morborū
i modulos certos legesq; metricas per ætates stabilis aut citatus aut tardus descriptas ab Eri-
philo medicinæ uare miranda arte nimia propter subtilitatem desertus. Observatio tamen
crebri aut languidi ictus gubernacula uitæ temperat. Arteriæ carent sensu nam & sangui-
ne. Nec omnes uitalē continent spiritum: præcipisq; torpes ut tātū pars ea corporis. Aues
nec uenas nec arterias habent. Item serpentes testudines: lacertæ minimūq; sanguinis. Venæ
in prærenues postremo fibras subter totam cutem dispersæ adeo in āgustam subtilitatem
tenuantur ut penetrare sanguis nō possit aliud ue quā ex exilis humor ab illo qui cacumini-
bus inumeris sudor appellatur: in umbilico ut uenarum nodoso coitu.

De sanguine & quorum celerrime siccetur: quorum non cœat. quorum grauissi-
mus uel tenuissimus: quorum nullus. Ca. XXXVIII.

Anguis quibus multis & pinguis iracundia. Maribus quam foeminis nigrior
Et in iuuenta magis quā senio. Et inferiore parte pinguior. Magna & in eo uita
litatis portio. Emisus spiritus trahit secum: & tamē tactū non sentit. Animalium
fortiora quibus sanguis crassior. Sapiētiora quibus tenuior. Timidi ora quibus
minimus. At quibus nullus hebetia. Taurorum celerime coire atq; durescit: ideo pestifer
potu maxime. Aprorum & ceruorum caprarumq; & bubalorum omnium non spissatur. Pi-
guissimus asinis. Homini tenuissimus. Iis quibus plus quaterni pedes nullus. Obesius minus
copiosus: quoniam absumitur pingui. Profluuium eius uni sit in naribus homini: aliis na-
re altera: aliis utraq;. Quibusdam per in ferna. Multis per ora statuto tempore: ut nuper
Macrio uiro prætorio: & omnibus annis. Volusio Saturnio urbis præfecto: qui nonagesi-
mus etiam excessit annum. Solum hoc in corpore temporarium sentit incrementum. Siqui-
dem hostiæ abundantiorē fundunt: si prius bibere. Quæ animalium laterē certis tempo-
ribus diximus non habent tunc sanguinem præter exiguas admodum circa corda guttas
miro opere naturæ. Sicut & in homine: uim eius ad minima momenta mutari: non modo tā-
tum in ore suffulā materia uerum ad singulos animi habitus pudore: ira: metu: palloribus
pluribus modis: item ruboris alius enim iræ: & alius uerecundiæ. Nam & in metu refugere
& nusquā esse certum est. Multisq; non transfluere transfossis: quod homini tātum euenit.
Nam quæ mutari diximus colorem: alienum accipiunt quodam repercussu. Homo solus
in se mutat. Morbi omnes morisque sanguinem absumunt.

An in sanguine principatus: & tergo: & pilis: & māmīs & uestitu. Ca. XXXIX.

Vnt qui subtilitatem animi cōstare non tenuitate sanguinis putent: sed cute operi-
mentisq; corporum. Et tūc magis aut minus bruta esse: ut ostreas & testudines. Bouū
tergora setas sum obitare reuiciti innati spiritus: nec purum loquidumq; transmi-
ti. Sic & in homīe cum crassior callosior ue excludat cutis. Quæ uero ratio crocodilis si nō
cruori sed duritiæ tergori tribuatur & solertia Hippopotami corii crassitudo talis: ut inde
torreantur escæ. Et tamē est quædā igenio medica diligētia. Elephātorū quoq; tergora ipe-
netrabiles setas habent: cum tamen omnium quadrupedum subtilitas animi præcipua per-
hibeatur illis. Ergo cutis ipsa sensu caret: maxime in capite. Vbi cumq; per se hac sine carne
est uulnerata non coit: ut in bucca cilioq;. Quæ animal pariuunt pilos habent. Quæ oua
pennas: aut squamas: aut corticem: aut testam: ut testudines: aut cutem puram ut ser-
pentes. Pennarum caules omnium autum præcisæ non crescunt: uulsi autem renascū-
tur. Membranis uolant fragilibus insecta. Humentibus hirundines in mari. Siccis in-
ter testā uespertilio. Horum quoq; alæ articulos habent. Pili a cute exeunt crassa hirs-
ti. Foeminis tenuiores. Equis in iuba largi. In armis leoni. Dorsipodi & in buccis intus & in
pedibus. Quæ utraq; Trogus & in sepe tradidit. Hoc exemplo libidinosiores hominum
quoq; hirtos colligens. Vilosissimus animalium lepus: Pubescit homo solus. quod nisi con-

XI.

tingat sterilis in gignendo est. seu masculus seu foemina. Pili in homine partim simul par-
tim postea gignuntur. Congeniti autem non desinunt sicut nec foeminis magnopere. Inue-
te tamen quedam defluuio capitis inualida: uelut languidiores cum mensuri cursus stete-
re. Quibusdam post geniti. Viris sponte no gignuntur. Quadrupedibus pilum cadere atq;
subnasci annu est. Viris crescunt maxime in capite: mox in barba. Recisi non ut haerba ab ca-
tera incisura augentur: sed ab radice exeunt. Crescunt & in quibusda morbis maxime tulsis
& in senecta. Defunctoru quoq; corporibus. Libidinosis coeniti maturius defluunt. At na-
ti celerius recrescunt. Quadrupedibus senectute crassescunt: lanaq; rarefcit. Quadrupe-
dum dorsa pilosa: uentres glabri. Bouum coriis glutinu excoquitur: tauroruq; & id praci-
puum. Mamas homo solus e maribus habet. Cetera animalia mamaru notas tantum. Sed ne
foeminae quidem in pectore nisi quae possunt partus suos attolere. Oua gignentium nulli.
nec lac nisi animal parienti. Volucrum uespertilio tantum. Fabulosum enim arbitror de stri-
gibus ubera eas infantium la bris immulgere. Esse in maledictis iam antiquis strigem coeue-
nit: sed quae sit auium constare non arbitror.

Notabilia animalia quae mammis.

Ca.

XL.

Sinis a foetu dolent: ideo sexto mense arcent partus: cum equae anno prope toto pra-
beant. Quibus solida ungula nec supra geminos partus. Haec omnia binas habent
mamas: nec aliubi quam in femoribus. Eodem loco bisulca & cornigera. Boues qua-
ternas. Oues caprae binas. Quae numerofo foecunda partu: & quibus digiti in pedibus: haec
plus habent toto uentre duplici ordine: ut suas. Generose duodenas. Vulgares binas minus.
Similiter canes. Alia uentre medio quaternas ut pantherae. Alia binas ut leaenae. Elephas ta-
tum sub armis duas: nec in pectore: sed citra in alis occultas. Nulla in femoribus digitos ha-
bentium. Primi geniti in quaque parte suae primas premunt: Et si se fecerunt sunt faucibus proxi-
mae: tamen suam nouit quisque in foetu quo genitus est ordine: eaque alitur: nec alia. Detrahto
illa aluino suo sterilefcit illico: ac resilit. Vno uero ex omni turba relicto sola munifex quae
genito fuerat attributa descendit. Virsae mammis quaternas gerunt. Delphini binas in ima
aluo papillas tantum: nec euidentes: & paulo in obliquum porrectas. Neque aliud animal in
curfu lambitur. Et balenae uiculiq; mammis nutriuut foetus.

De lacte & unde caseus non fiat.

Ca.

XLI.

Vlieri ante septimum mensem profusum lac inutile. Ab eo mense quod uitalis est
partus salubre. Plerisque autem totis mammis: atq; etiam in alarum sinus fluit. Camel-
li lac mulgetur: ne iterum grauescat: Suauissimum hoc existimatur ad unam men-
suram tribus aquae additis. Bos ante partum non habet. Ex primo semper a partu colostrum fi-
unt: ni admisceatur aqua: in pumicis modum coeunt duritia. Asinae praegnantibus continuo
lactescunt. Pullo earum ubi pingue pabulum biduo a partu maternum lac gustasse letale
est. Genus mali uocatur colostratio. Caseus non fit ex utriusque dentatis. quoniam eorum lac
non coit. Tenuissimum camelis: mox equabus. Crassissimum asinae ut coaguli uice utantur.
Conferre aliquid & candori in mulierum cute existimantur. Pompeia certe Domitii Nero-
nis coniunx quingentas per omnia secum foetas trahens balnearum etiam folio totum cor-
pus illo lacte macerabat: extendi quoque cutem credens. Omnem autem igne spissatum: hu-
more feruescit. Bubulum caseo fertilius quam caprinum: ex eadem mensura pene altero tanto.
Quae plures quaternis mammis habent caseo inutilia: & meliora quae binas. Coagulum in
utile leporis. Haedi laudatum. Praecipuum tamen dasipodis: quod & profluuio alui mede-
tur. Vnius utriusque dentatorum. Mirum barbarae gentes quae lacte uiuant ignorare aut sp-
nere casei tot saeculis dotem: densantes id alioquin in acorem iucundum. Et pingue buty-
rum spuma: id est lactis concretiusque quam quod serum uocatur. Non omittendum in eo olei uim
esse: & barbaros omnes infantesque nostros ita ungi.

De diuersitate caseorum.

Ca.

XLII.

Aus caseo romae: ubi oium generu bona iudicant: cominus e puintis nemausensi pa-
cipua: lesure gabaliciq; pagis. Sed breuis ac musteo tantu comendatio. Duobus al-
pes generib; pabula sua approbat. Dalmatiae doceatē mittit. Ceterinocae uatusicu
Numerosior apenino ceban. Huc & liguria mittit ouiu maxie lactis. Auximare ex umbria
Mixtoq; etruiae atq; liguriae cofinio lunensem magnitudine conspicuū. Quippe & ad singu-
la milia pondo pmitur. Proximu autē & urbi uestinum: crustum inuicem & e ceditio campo

LIBER.

laudatissimū. Et caprarū gregi sua laus est. In recenti maxime cam augente gratiam fumio qualis in ipsa urbe conficitur: cūctis preferēdis. Nā galliarū sapor medicamenti uim optinet. Trans maria uero bithynius fere in gloria est. Inesse pabulis salē etiam ubi non detur. Ita maxime iutelligitur omni in sale caleo senescēte. Quales redire in muſteum saporem accēto thymo maceratos certum est. Tradūt. Soroastrem in deſertis caleo uixiſſe annis. xx. ita temperato ut uetustatem non sentiret.

Differentia mēbrorum hominis a cæteris animalibus. Ca. XLIII.

Erreſtrium ſolus homo bipes. Vni iuguli: humeri. Cæteris armi. Vni ulnæ: Quibus animalū manus ſunt intus tantū carnoſæ: extra neruis & cutæ cōſtant. Digytū quibūdā in manibus ſeni. Cati Oratii ex patritia gente filias duas ob id ſedigytas apellatas accepi. Vulcatiū ſe digytū illuſtrē in poetica. Homini digyti articulos habet ternos. Pollex binos: & digytis aduerſus uniuerſis ſeſcitur: per ſe uero in obliquū porrigitur: craſſior cæteris. Huic minimus mēſura par eſt. Duo reliqui ſibi. Inter quos medius longiſſime protenditur. Quibus ex rapina uictus quadrupedū quindigyti in prioribus pedibus: reliquis quaterni. Leones: lupi: canes: & pauca in poſterioribus quoq; quinos: ungues hñt: uno iuxta cruris articulū depēdente. Reliqua quæ ſunt minora digytos quinos. brachia nō oībus paria eſſe. Thraſio enī ſtudioſo in. C. Cæſaris ludo notū eſt dexterā fuiſſe pcciorē. Animalium quædam ut manibus urūtur priorū miniſterio pedum: ſedentq; ad os illis mouentia cibos ut ſciuri.

De ſimiarum ſimilitudine.

Ca.

XLIII.

Ani ſimiarum genera perfectā hominis ſimulationē cōtinent: facie: naribus: auribus palpebris. Quæ ſolæ quadrupedū & inferiorē habent genant iam māmā in pectore & brachia & crura in cōtrariū flexa: ſimiliter in manibus ungues: digytos longiorē q̄ medium. Pedibus paulum differūt. Sunt enī ut manus prælongi: ſed uestigium palme ſimile faciunt. Is quoq; pollex & articuli ut homini. Et præter genitale tantū. Et hoc in marib; Viſcera etiā interiora oīa ad exemplar.

De unguibus.

Ca.

XLV.

Ngues qui clauſulæ neruorum ſumme exiſtimantur omnibus iis quibus & digyti. Sed ſimilæ imbricati: hominibus lati: & deſuncto creſcunt. Rapacib; unuuci. Cæteris recti: ut canibus: præter eum qui a crure pleriq; dependent. Omni digytos habent quæ pedes excepto elephanto. Huic enim informes numero quidem quinq; ſed indiuiſi: ac leuiter diſcreti: unguliſq; non unguibus ſimiles: & pedes maiores p̄ores. In poſterioribus articuli breues. Idem poplites intus ſeſcit hominis modo. Cætera animalia in diuerſum. Poſterioribus articuli pedibus quam prioribus. Nam quæ animal genera gēna ante ſe ſeſcunt: & ſuffraginum artus in aduerſum. Homini gēna & cubiti cōtraria. Item urſus & ſimiarum generi: ob id minime pernicious. Oua parientibus quadrupedum crocodilo. Lacertis priora gēna poſt curuantur poſteriora in priorem partem. Sunt autem crura his obliqua humani pollicis modo. Sic & multi pedibus: præterq̄ nouiſſima ſaliēribus. Aues & quadrupedes alas in priora curuant: ſuffragines in poſteriora. Hominiſq; gēnibus quedā & religio inest obſeruatione gentiū. Hæc ſupplices attingunt. Ad hæc manus tendunt. Hæc ut aras adorant: fortaliſſis quia inest iis uitalitas. Namq; in ipſa genu utriuſq; cōmiſſura dextra leuaq; a priore parte gemina quedā buccarum inanitas eſt: qua pſoſſa ceu uinculis ſpiritus fugit. Inest & in aliis partibus quedā religio: ſicut dextra oſculis auerſa appetit. In fide porrigitur. Antiquis græciæ in ſupplicando mētū attingere mos erat. eſt in aure ima memoriæ locus quē tangētes atteſtamur. Eſt poſt aurē æque dextrā nemefios: quæ dea latinū nomē ne in capitolio quidē inuenit: quo referimus tacto ore proximū a minimo digytum: ueniam ſermonis a diis expoſcentes. Varices in cruribus uiro tantū: mulieri raro. C. Marium qui ſepties conſul fuit ſtantē ſibi extrahi paſſum unū hominē. Oppius auſtor eſt. Oīa animalia a dextris partibus incedūt: ſiniſtris incubāt. Reliqua ut libitū eſt graſſiuntur. Leo tantū & camelus pedatim: hoc eſt ut ſiniſter pes nō tranſcat dextrū. ſed ſubſequatur. Pedes homini maximi: ſceminis tenuiores. In omni genere ſuræ homini tantū & crura carnoſa. Reperiſ apud auctores in ægypto quedā nō habuiſſe ſuras. Vola hoī tantū excepris quibūdā. Namq; & hinc cognomina inuenta Planci: Plauti: Scauri: Panſæ ſicuti a cruribus Vari: Vatiæ: Vatiēni uiri. Et in quadrupedibus ſolidas habent ungulas: quæ non ſunt

cornigera. Igitur pro eis talum ungula est illis. Nec talos habet eadem. At quæ bifulca sunt habent. Idem digyros habentibus non sunt. Neque prioribus pedibus omnino ulli. Camello tali similes bubulis: sed minores paulo. Est enim bifulcum discrimine exiguo pessimus uestigio carnosus ut ursi. Quæ de causâ in longiore itinere sine calciatu fatiscunt.

De ungulis.

Ca.

XLVI.

Ungula ueterino tantum generi renascuntur. Sues in illyrico quibusdam locis solidas habent ungulas. Cornigera fere bifulca. Solida ungula & bicornis nullum. Vnicorne asinus tantum indicus. Vnicorne bifulcum orix. Talos asinus indicus unus solidipedum habet. Nam sues ex utroque genere existimantur: ideo fetus earum hominem qui existimant habere facile coniunctum. Lynx tantum digyros habentium simile quiddam talo habet. Leo etiam torquosus. Talus autem rectus est in articulo pedis uentre eminens: coccum in uertebra ligatus.

De pedibus auium & unguibus.

Ca.

XLVII.

Vium alia digyrate: alie palmipedes: alia inter utrumque digitum diuisa adiecta latitudine. Sed omnibus quaterni digyri: tres in superiore parte: unus in calce. Hic deest quibusdam longa cruribus habentibus. Lynx sola utrumque binos habet. Eadem linguam ferpentium similem in magnâ longitudinem porrigit. Circumagitur collum in aduersum se. Ungues ei grandes ceu gracchulis. Auium quibusdam grauioribus in cruribus additi radii. Nulli uncos habentium ungues longi pedes. Porrectis ad caudam ex cruribus uolat. Quibus breues contra tractis ad medium. Qui negat uoluerit ullam sine pedibus esse: confirmat & apodas habere: & oten: & drepanin in eis: quæ rarissime apparet. Vix iam etiam serpentes anserinis pedibus.

De pedibus insectorum a duobus ad centum.

Ca.

XLVIII.

Insectorum animalium pedes primi longiores duos habentibus oculos ut subinde pedibus eos tergat: ceu notamus in muscis. Quæ ex iis nouissimos habet longos saliant ut locustæ. Omnibus autem iis seni pedes. Araneis quibusdam prælogi accedunt bini: inter nodia singulis terna. Octonos & marinis esse diximus polypis: septis: lollyginibus: cancris: qui brachia in contrarium mouent pedes in orbem aut in oblicum. Idem soli animalium rotundi. Cætera binos pedes duces habet cancri tantum quaternos. Quæ hunc numerum pedum excessere terrestria ut plerique uermes: non infra duodenos habet: aqua uero & cetenas. Numerus pedum impar uulgi est. Solidipedum crura statim iusta nascuntur mensura. Postea exporrigentia se ueriusque crescentia: itaque in infantia scabunt aures posterioribus: quod addita ætate non quærit. Quia longitudo superficiem corporum solam ampliat. Hac de causa inter initia pasci: nisi sub missis genibus non possunt: nec usque dum ceruix ad iusta incrementa perueniat.

De pomilionibus & genitalibus.

Ca.

XLIX.

Omiliorum genus in omnibus animalibus est: atque etiam inter uolucres. Genitalia maribus quibus essent retro satis diximus. Ossea sunt lupis: uulpibus mustellis: uiuerræ. Sunt iis etiam calculo humano remedia precipua. Virgo quoque simul ut expirauerit cornescere auium. Camellino arcus intendere oriens populi fidissimum. Nec non in aliqua gentium quoque in iis discrimina. Et sacerdotum etiam citra perniciem amputatis matris deum gallis. Contra mulierum paucis prodigiosa assimulatio sicut hermaphroditis utriusque sexus. Quod et quadrupedum generi accidisse Neronis principatu primum arbitror. Ostendebat certe hermaphroditas subiuges carpento suo: equas in treuerico galliæ agro repertas: ceu plane uisenda res esset: principem terrarum insidere portetis. Testes pecori armentoque ad crura deciduis suis adnexi. Delphino prælogi: ultima codduntur alio: & elephanto occulti. Qui oua parientium lumbis adtus adheret: qualia ocissima in uenere. Piscibus serpentibusque nulli: sed eorum uicem binæ ad genitalia a renibus uenæ. Buteonibus terni. Homini tantum iniuria aut sponte naturæ fragitur. Idque tertium ab hermaphroditis & spadonibus semiuiri genus habet. Mares in omni genere fortiores: præterque in pãtheris & uris.

De caudis.

Ca.

L.

Audax præter hominem ac simias omnibus fere animalibus: & oua gignentibus per desiderio corporum. Nudæ hircis & apris: setosæ ut equis. Amputatæ lacertis & serpentibus renascuntur. Piscium meatu gubernaculi modo regunt: atque etiam in dextra ac leuâ mox ut remigio quoddam impellunt. Lacertis inueniunt & gemine. Roum caudis longissimus caulis: atque in ima parte hirtus. Idem asinis: longiorque equis: sed setosus ueterinis Leoni in summa parte ut bubus & forci: & pãtheris non ita. Vulpibus & lupis uillosus ut ouibus: quippe perior. Sues intorquent. Canum degeneres sub aluum reflectunt.

De uocibus.

Ca.

LI.

LIBER.

Ocem nō habere nisi quæ pulmonē & arterias habet. hoc est nisi quæ spirat. Aristoteles putat. Idcirco & insectis sonū esse nō uocem intus meatu spiritus: & inclusio sonante. Alia murmur edere ut apes. Alia cū tractu stridorē ut cicadas: Recepto enim ut duabus sub pectore cauis spiritu mobili occurrente membrana intus attritu eius sonare uiscera fac notum est. Cetera simul cum uolatu incipere audiri: & desinere: ut muscas apes. Sonum enim attritu & interiore aura nō anima reddi. Locustas pēnarum & semorū attritu sonare creditur sane. Item aquatiliū pectines stridere cū uolant. Mobilia & crusta interfecta nec uocem nec sonum ullum habere. Sed & ceteri pisces quis pulmone & arteria careant: non in totū sine ullo sono sunt. Stridorē eum. dentibus fieri cauillantur. Et iis qui caper uocatur in achelon anine grūnitum habet: & alii de quibus diximus oua parietibus. Sibilus serpētibz longus. Testudini abruptus. Ranis sonus sui generis ut dictū est: nisi si & in his ferenda dubitatio est qui mox in ore concipitur non in pectore. Multum tamen in his res fert & locorū natura. Mutæ in macedonia traduntur: Muti & apri. Auiū loquaciores quæ minores: & circa coitus maxime. Aliis in pugna uox ut coturnicibus. Aliis ante pugnam ut perdicibus. Aliis cū uicere ut gallinaceis. Iidem sua maribus. Aliis cadē ut scēminis: ut lusci marū generi. Quædā toto anno canunt: quædā certis tēporibus: ut in singulis dictū est. Elephas circa nares ore ipso sternutamento. similē elidit sonum: per nares autem tubarum rau citati: Bubus tantū scēminis uox grauior in alio omni genere exillior quā maribus. In hominē etiā castratis. Infantis nascentis nulla auditur anteq̃ totus emergat utero. Primus semio anniculo est. Semestris locutus est Cræsi filius in crepundiis. Quo prodigio totum id cōcidit regnū. Qui celerius fari cōpere: tardius ingredi incipiunt. Vox roboratur a tredecim annis. Eadē in senectū exillior. Neq̃ in alio animalū sæpius mutatur. Mira præterea sunt de uoce magna digna dictū in theatrorū corchestris scobe aut harena superiecta deuorat: & i rudi parietū circūiectū. Etia doliis inanibus currit eadē cōcauo uel recto parietū spatio: quā uis leui sono dicta uerba ad alterū caput perferēs sinullā in æqualitas impediatur. Vox in homine magnā uultus partē habet. Agnoscimus eā priusq̃ cernamus: nō aliter q̃ oculis. Totis demq̃ sunt eæ quæ in rerū natura mortales: & sua cuiq̃ sicut facies. Hinc illa gentiū totq̃ linguarū tot orbe diuersitas. Hinc tot caribus & mortuulis flexiōes. Sed ante oia explanatio animi q̃ nos distinxit a feris. Inter ipsos quoq̃ hoēs discriminē alterū æque grāde q̃ a beluis fecit. De agnascētibz mēbris: & dicta Aristotelis de uita hominis. Ca. LII.

Embra animalibus agnata inuicilia sunt: sicut sextus homini semper digytus. Placum in ægypto nutrire portētū: binis & in aduersa capitis parte oculus hominē: sed iis nō cernentē. Miror quidē aristotelē nō modo credidisse præscire uitæ esse aliqua in corporibus ipsis: uerū etiā prodidisse. Quæ quantū uana existimo: nec sine cōtatione proferranda: ne in se quisq̃ & auguria anxie quærat. Attingā tamē quæ tantus uir in doctrina nō spreuit. Igitur uitæ breuis signa ponit raros dentes: prælongos digytos: plūbeū colorē pluresq̃ in manu incisuras: nec perpetuas. Contra longē esse uitæ incuruos humeris: & in manu una duas incisuras lōgas habentes: & plures q̃. xxxii. dentes habētes: auribus amplis nec uniuersa hæc (ut arbitror) sed singula obseruat. Friuola (ut reor) & uulgo tamē narrata. Ad didit morum aspectus simili modo apud nos Trogus: & ipse auctor seuerissimus quos uerbis eius subiciā. Frons ubi est magna segnē animū subesse significat. Quibus parua molem. Quibus rotunda tracundum: uelut hoc uestigio rumoris apparente. Supercilia quibus porriguntur in rectū: molles significant. Quibus iuxta nasum flexa sunt: austeros quibus iuxta tēpora inflexa derisiores. Quibus in totū deniussa mali uolos & inuidos. Oculi quibus cuncti sunt longi maleficos esse indicant. Qui carnosos a naribus angulos habēt: malitiæ nota puenti. Cauda pars extēta notā impudētiæ habet. Qui idētidē autē operire solēt incōstātiæ. Auricularū magnitudo loquacitatis & stulticiæ nota est. Hactenus Trogus.

De anima & de habitu animalium: & quæ gustata interimant: & de uictu hominis: & quibus de causis non coquatur. Ca. LIII.

Nimē leonis uirus graue. Viri pestilens. Contacta halitu eius attingit. nulla fera: citiusq̃ putrescūt afflicte reliquis. Hominis tantū natura infici uoluit pluribus modis: & ciborū hac dentiū uitiis: sed maxime senio. Dolorem sentire nō poterat: tactu sensusq̃ omni carebat sine quānihil sentit. Eadē cōmeabat ab eo recēs assidue exitu supremo: & sola ex omnibus superflutura. Deniq̃ hæc trahēbatur ex celo. Huius quoq̃ tū reperta

poena est: ut neq; ad ipsum quo uiuic in uita iuraret. Parthorum populis hoc præcipua: & a iuuenta propter indifferetis cibos: namq; & nino foetēt ora nimio. Se dñbi proceres mede turgrano assyrii mali: cuius est suauitas præcipua in esculenta addito. Elephantorū aia ferpentes extrahit. Ceruorū itē urit. Diximus hominū genera qui uenena serpentium suū e corporibus exigerēt. Quin & subus: serpātes in pabulo sunt: & aliis uenenū est. Quæ insar & ta appellauimus oīa olei aspersu necant. Vultures unguēto quidem fugant. Alia alios appetunt odores. Scarabei rosam. Quosdā serpētes scorpio occidit. Scythæ sagittarū ungunt acie uiperina sanie & humano sanguine. Iremediabile id scelus. Mortē ilico affert leui ta & tu. Quæ animalū ueneno pascere dīximus. Quædam innocua alioquin uenenatis pasta noxia fiunt & ipsa. Apros in pāphilia & ciliciæ montosis salamādra ab iis deuorata qui edere moriunt. Nec enī est intellectus ullus in sapore uel odore. Et aqua uinūq; interimit. Salamandra ibi imortua: uel si oīno biberit unde petet. Itē rana quā uocat rubetā: tantū insi diarū est uitæ. Vespe serpētes auidæ uescunt. Quo alimēto mortiferos iētus faciunt. ideo q; magna differentia est uictus: ut in tractu pisce uiuētium Theophrastus prodidit. Boues quoq; pisce uesci: sed nō nisi uiuente. Homini cibus utilissimus simplex. Aceruatio saporū pestifera: & cōdimēta perniciosiora. Difficiliter autē perficiūt oīa in cibis acria: nimia: & auidē hūsta: & æstate q̄ hyeme difficilior: & in senectā q̄ in iuuenta. Vomitiones homini ad hanc in remediū excogitate frigidiora corpora faciunt. Inimicæ oculis maxime aut dētibus Somno cōcoquere corpulētia: quā firmitati utilius ideo athletas athletæ malūt cibos ambulatione perficere. Peruigilio quidē præcipue uincuntur cibi.

De corpulētia augēda uel minūēda: & quæ gustu famē ac sitim sedēt. - Ca. LIII.
Vgescūt corpora dulcibus atq; pinguibus & potu. Minuuntur sicci & aridi: ac si ti. Quædā animalia & pecudes quoq; in africa quarto die bibunt. Homini non ante diem septimū letalis in ædia. Durasse & ultra undecimum plerosq; Cerrū est mori esuriendi semper inexplebili auiditate animalū uni homini. Quædam rursus exiguu gustu famen ac sitim sedant cōseruantq; uires: ut butyrū: ut titipace. glycyrrizon. Perniciosissimū autem & in omni uita quidem quod nimīū. Præcipue tamen corpori minuiq; quod graue quolibet modo utilius. Verum ad reliqua naturæ transeamus.

CAPITULUM PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XII. PROEMIVM.

NIMALIVM omniū quæ nosci potuere nature generatim mēbratinq; ita se habēt. Restāt neq; ipsa anima carentia quandoquidā nihil sine ea uiuit terra edita: ac inde eruta dicantur ac nullum fileatur rerū naturæ op? a Diu fuere occulta eius beneficia. Summūq; munus homini datū arbores siluæq; intelligebantur. Hinc primum alimentum. Harum fronde mollis or specus: libro uestis. Etiamnū gentes sic degunt. Quo magis ac magis admiretis ab iis principiis cedi montes in marmora. Vestes a feribus peti. Vnionem in rubri maris profundo. Smaradum in ima tellure quæri. Ad hoc excogitata sūt aurium uulnera. Nimirum quoniam parum est collo crinibusq; gestari: nisi infoderētur etiā am corpori. Quam obrem sequi par est ordinē uitæ & arbores ante alia dicere: ac morbis primordia iungere.

De arborum honore: & quando platanus primum in italia: & de natura earum. Ca. I.
Ae fuere nminū tēpla: priscosq; ritu simplici rura etiā nūc. deo præcellētem arborem. Dicāt. Nec magis auro fulgētia atq; ebore simulacra quā lucos. Et in iis silentia ipsa adoramus. Arborū genera numinibus suis dicata perpetuo: seruantur. Vt Ioui esculus. Apollini laurus. Minerue olea. Veneri myrtus. Herculi populus. Quin & siluanos Faunosq; & deorum genera siluis ac sua numina tanq; cælo attributa credimus. Arbores postea grādiōribus fruge succis hominē mitigauere. Ex iis recreās mēbra olei liquos uiresq; potus uini: tot deniq; saporēs annui spōte uenientes: & mensæ depugnet licet earū causa cum feris: & pasti naufragorum corporibus pisces expectantur etiamnum tamen se eade Mille præterea sunt usus earū sine quib; uita degi non possit. Arbore fulcimus maria terrasq; admoemus. Arbore exedificamus tecta. Ex arbore & simulacra numinum fuere

LIBER.

nondum præcio excogitato beluarum cadaueri: atq; ut ad iis nato iure luxurie eodē ebore numinū ora spectarentur: & mensarū pedes. Prodūt alpius cœcitas & tam inexuperabili munimento gallias hanc primū habuisse causam superfundēdi sese italie: quod Elico ex hel uetiis ciuis eorū fabrile ob artē romæ cōmoratus sicū sicca & uua: oleiq; ac uini præmissa re meam secū tulisset. Qua propter hæc uel bello quæsisse uenia sit. Sed quis nō iure miretur arborem umbræ gratia tantū petītā orbe. Platanus ea est. Hæc per mare ionīū in Diomedis insulā eiūsdē tumuli gratia primū inuecta. Inde in siciliā transgressa: atq; inter primas dona ta italiæ: etiā ad morinos usq; per uecta: ad tributariū etiā pertinēs solum: ut gentes uecti gal & pro umbra pendant. Dionysius: prior siciliæ tyrannus regiam in urbem transtulit eas domus suæ miraculū: ubi postea factū gymnasiū: nec potuisse in amplitudinem adolescere. Haud alia fuisse in italia ac nominatim hispania apud auctores inuenitur. Hoc actū circa ca præ urbis ætate: tantūq; postea honoris increuit ut mero infuso enutiantur. Cōpertum id maxime pdesse radicibus. Docuimusq; etiā arbores uia portare. Celebrate sunt primum in ambulatione achademix athenis cubitorū. xxx. sex unius radice ramos antecedere. Nūc est elara in lycia socia gelidi fontis amœnitare itinēi apposita domicilii. caua octoginta atq; unius pedū specu: numero uertice: & se natis protegens ramorū arboribus instar agros longis optinēs umbris: ac ne quid desit speluncæ imagini saxea intus crepidinis corona mu scosos cōplexa pumices extat: tā digna miraculo: ut Lucinius Mutianus ter cōsul & nuper puincix eius legatus prodēdū etiā posteris putarit epulatū intra cā se cum duodeuicesimo comite. Large ipsa toros præbete fronde ab omni affatu securū oprantē hymbriū per folia crepitus. Letiorēq; marinorū nitore picturæ uarietate laqueariū auro cubuisse in eadē. Aliud exemplū Caii principis in ueliterno rure mirati unius tabulara: laxeq; ramorū trabibus scāna parula & in ea epulatī cū ipse pars esset umbræ quindē cōuiuarū ac ministeriū capax cem triclinio: quā cōnā appellauit ille nidū. Est gortyne in insula creta iuxta fontē platanū una insignis utriusq; linguæ monumētis: nūq; folia dimittēs. Statimq; ei gratiæ fabulosi tas superfuit. louē sub ea cū Europa cōcubuisse. ceu uero nō aliq; eius generis esset in cypro sed ex ea primū in ipsa creta ut est natura hominū nouitatis auida. Platani sacæ regeneraue re uitium: qū quidē cō. nēdatio arboris eius nō alia maior est: q; solē astate arcere: hyeme ad mittere. Inde in italiā quoq; ac suburbana sua Claudio principe Marcelli Efermini libertus sed qui se potentiæ eā Cæsaris libertis adoptasset spado thesalicus prædiues ut merito dici posset. Id quoq; Dionysius transtulit id genus. Durantq; etiam in italia portenta terrarum præter illa scilicet quæ ipsa excogitauit italia.

De cameplatano: & quis totonderit uini varia.

Ca.

II.

Amq; & cameplatani uocantur coacte breuitatis: quoniam arborum etiam abortus inuenimus. Hoc quoq; ergo in genere pumilionum infelicitas dicta erit. Fit autē ferendi genere & recidendi primus. Cn. Marius ex equestri ordine Diui Augusti amicus inuenit nemora tonsilia infra hos. lxxx. annos.

De peregrinis arboribus: & malo assyria.

Ca.

III.

Eregrinæ cerasi peisiceq; & omnes quarum græca nomina aut aliena. Sed quæ ex iis incolarum numero esse cœpere dicentur inter fructiferas. In præsentia externa p sequemur a salutarī maxime orsi. Malus assiria quam alii uocant medicam uenenis medetur. Folium eius est unedonis intercurrentibus spinis. Pomum ipsum alias non manditur: odore præcellit foliorum quoq; qui transit in uestes una conditus aicetq; animalū noxia. Arbor ipsa omnibus horis pomifera est: aliis cadentibus: aliis maturefcentibus: aliis uero subnascentibus. Tentauere gentes transferre ad se propter remedii præstantiam fictilibus in uasis decto per cauernas radicibus spiramento. Qualiter omnia transitura longius feri artissime transferriq; quæ meminisse conueniet: ut semel quæq; dicatur: Sed nisi apud me dos & in persidæ nasci noluit. Hæc cuius grana parthorū proceres in coquere diximus escu lentis cō. nendandi halicus: gratia. Nec alia arbor laudatur in mediis. Lanigeras serum in mē tione gentis eius narrauimus.

De indiæ arboribus: uel quans

do primum romæ hebenus.

Ca.

III.

Tē indiæ arborū magnitudinē unā: quā peculiatius. Virgilius celebrauit hebenum nūq; alibi nasci professus. Hierodotus eam æthiopix intelligere maluit: tribnti uice regibus perfidis e materix eius centenas phalangas tertio quoq; anno pensitasse æthiopas

cum auro & ebore prodendo. Non omittendū id quoque uicenos dentes elephātorū grādes: quoniā ita significauit: aethiops eadē causa pendere solitos: tanta ebori auctoritas erat ut bis nostrae trecentesimo decimo anno. Tunc enī auctor ille hystoriā eā condidit. Thuris in italia. Quo magis mirū est: quod eideſcredimus: qui padū amnē nō uidisse: nemini ad id rēā pus alia: grācia: aut sibi cognitū Aethiopiae formā ut diximus. Meroe usque nuper alata Neroni principi rarā arborē hebenū. A meroe usque ad lycnē finē ipetii per nongēta nonaginta sex mil. pas. nullāq; aliā nisi palmarum generis esse docuit. Ideo fortassis in tributōrū auctoritate tertiā res fuerit hebenus. Romae eā magnus Pōpeius in triumpho mitridatico ostēdit. Accendi eam Fabianus negat. Vitur tamen odore iucundo. Duo genera eius. Rarū id quod melius arboreū trunco enodi: materiae nigri: splendoris: ac uel sine arte protinus iucundi. Alterum fruticosum cytisi modo. & tota india dispersum est.

De spina & ficu indicis.

Ca.

V.

Bi & spina similis sed deprahensa uel lucernis igni protinus transiliēte. Nūc eas exponā quas mirata est Alexātri magui uictoria orbe eo patefacto. Ficus ibi exilia poma habet ipsa se semp serēs: uastis diffundit ramis. Quorū pōdera adeo in terrā curuantur: ut annuo spatio infigantur: nouāq; sibi ppaginē faciāt circa parētē in orbes: quodā opere topiario. Intra septē eā estiuat pastores. opacā pariter & munitā uallo arboris. decora specie subter intueti proculue fornicato ambitu. Superiores eiusdē rami in excelsum emicant: siluosa multitudine: uasto matris corpore: ut. lx. pas. pleraq; orbe colligāt. Umbre nero bina stadia opiant: Foliorū latitudo peltae effigie amazonicae habet. Ea causa fructū integēs crescere phibet. Rarusq; est nec fabam agnitudinē excedēs. Sed per folia solibus coctus p̄dulci sapore digno miraculo arboris gigniē circa acēfinem maxime amnem.

De arbore pala: & arboribus indicis sine nominibus & laniferis.

Ca.

VI.

Aior alia poma & suauitate praeclētor: quo sapiētiores inderū uiuūt. Folium alas autū imitatur longitudine triū cubitorū: latitudine duū fructū e cortice mittit admirabile succi dulcedine: ut uno quaternos saliet. arbori nomen palae: poma arane. Plurima est in sidracis expēditionū. Alexātri termino. Est & alia similis huic: dulciore poma sed intraneorū ualitudini infesta. Dixerat alexander ne qs agminis sui id pomū attingeret Genera arborū macedones narrauerunt: ex maiore parte sine nobis. Est & terebintho similis cetera: poma amygdali: uel minore rātū magnitudine: praecipuae suauitatis in baetris. Vtēq; hanc aliqui terebinthū esse pprii generis potiusq; simile ei putauerūt. Sed unde uestes lineas faciūt: foliis moro similis: calice bōbicino. Rhodo ferūt eā in campis: nec est gratior uilatarum prospectus. Oliua indiae sterilis: praeterq; oleastri. fructū.

De piperis arboribus: & gariophylo: & aliis pluribus.

Ca.

VII.

Assim uero quae piper gignunt: iuniperis nostri similes: q̄q; in frōte caucasi foliis opposita gigni tantū eas aliqui tradidere. Semina iunipero distant paruulis siligs equales in passiolis uidemus. Hae priusq; dehiscant: decerpae tostaeq; sole faciūt qd uocatur piper longum. Paulatim uero dehiscētes per maturitatē ostendunt candidū piper quod deinde tostū solibus colore rugisq; mutatur. Verum & iis sua iniuria est: atq; ea in temperie carbunculantur: fiuntq; semina cassa & inania: q; uocant brechmasim: idoruulin gna significante abortum. Hoc ex omni genere asperriū leuissimūq; & pallidū. Gratius nigrū: leniusq; utroq; candidū. Nō est huius arboris radix: ut aliqui existimaue: quā uocant singuierim: alii uero gingiberim quāquā sapore simili. Id enim in arabia atq; troglodytica in uillis nascitur. Paruae hae rbæ radice cādida. Celeriter ea carie sentit: quis in tanta amaritudine. Preciū eius in libras sex. Piper longū facillime adulterat alexādrino sinapi. Emitur in libras. xxv. Albū. xviij. Nigrū. xliij. Vsum eius adeo placuisse mirū est. In aliis quippe suauitas coepit: in aliis species inuitauit. Huic nec pomi nec bace; cōmendatio est aliqua. Sola placere amaritudine: & hac in indos peti. Quis ille qui primus cibis experiri uoluit: aut cui in appetenda auuiditate esurire nō fuit fatius? Vtrū siluestre gētibus suis est: & tamē pondere emie ut aurū uel argētū. Piperis arbore iā etiā habet italia maiore myrto: nec absimile Amaritudo grano eadē quae piperi myrteo creditur esse. Deest tosta illa maturitas: ideo p̄ & rugarū colorisq; similitudo. Adulteratur inniperi baccis mire uim trahentibus. In pōdere qdē multis modis. Et etiānum in india piperis grani simile: quod uocat gariophylō gran: dius fragiliūq;. Tradūt in indico luco id gigni: Aduehitur odoris gratia. Fert & in spinis

LIBER.

piperis similitudinem: præcipua amaritudine foliis paruis dēficq̃ cypri modo: ramus triū cū
bitorum: cortice pollido: radice lata: lignosq̃ bulēi coloris. Hac in aqua cū semine exce-
pta in aëreo uase medicamētū fit: quod uocat lycione. Ea spina & in pelio mōte nascit̃: adul-
teratq̃ medicamētū. Itē asphodeli radix aut fel bubulū aut absinthium uel thus uel amur-
ca. Absinthii aptissimū medicinæ quod est spumofum. Indi in utribus camelorū aut rhinocē-
rotum admittunt. Spinā ipsam in græcia quidam pixacanthum chironijum uocant.

De machir & arboribus amanæ gentis.

Ca.

VIII.

T machir ex india aduehitur cortex rubēs: radice magnæ: nomie arboris suæ. Qua
lis sit ea in copertū habeo. Corticis melle decocti usus in medicina ad dysentericos
præcipuus habetur. Saccorū & arabia fert: sed laudatius india. Est autem mel in arū
dinibus collectū: gūmiū modo candidū: dētibus fragile. Amplissimū nuciis auellane magni
tudine ad medicinæ tantū usum. Contermina indis gens ariana appellatur: cuius spina la-
chrimarū speciosa: mirthe similis: accessu propter aculeos anxio. Ibi & frutex pestilās rapha-
ni folio: lauri odore: equos inuitate: qui pene equitatu orbauit. Alexandrū primo introitu.
Quod & in gedrolis accidit. Item laurino folio. Et ibi spina tradita est: cuius liquor asper-
sus oculis cæcitatem infert animalibus oībus. Necnō & hærba p̃cipui odoris referta minu-
tis serpentibus. quarū ictu protinus moriendū esset. Onesicritus tradit in hyrcaniæ cōualli-
bus ficiis similes esse arbores quæ uocentur occhi: ex quib⁹ defluat mel horis matutinis du-
abus.

De bedellio & arboribus persici maris.

Ca.

IX.

u leina est bactriana: in qua bedelliū nominatissimū. Arbor nigra est magnitudie oleæ
folio roboris: fructu caprifici: naturaq̃ gūmi. Alii brochon appellāt: alii malachrā:
alii maldacon. Nigrū uero & in ofas cōuolutū hadrobalū. Esse autē debet translucidum: si
mille cæræ: odoratū: & cū fricatur pingue: gustu amarū citra acorē. In sacris uino perfusum
odoratius. Nascitur & in arabia indiaq̃ & media ac: babylone. Aliqui peraticū uocat ex me-
dia aduectū. Facilius hoc & crustosus: amariuscq̃ & gūmosum. Adulteratur amygdala nu-
ce. Cætera eius genera cortice: & scordasti: ita uocatur arbor æmula gummi. Sed deprehen-
duntur: quod semel dixisse & in cæteros odores satis ut sit odore colorē: pondere: gustu:
igne. Bactriano nitor: futus: multiq̃ candidi ungues. Præterea suum pōdus: quod grauius
esse aut leuius nō debeat. Preciū sincero in libras decem tantū. Gentes supradictas persis at-
tingit: rubro: mari: quod ibi persicū uocauimus longe in terra æstus agente. Mira arborum
natura. Namq̃ erosæ sale inuectis derelictisq̃ similes sicco liq̃ore radicibus undis polypo-
rum modo amplexæ steriles harenas spectantur. Eadem mari adueniente fluctibus pulsata
resistunt imobiles. Quin & pleno æstu operiūtur toræ. Apparetq̃ rerū argumētis asperita-
te agnarū illas ali. Magnitudo mirāda est. Species similis unedonis. Pomū amigdalīs extra-
itus cōtortis nucleis. De arboribus pficæ insulæ: & lanigeris arboribus.

Ca.

X.

Ylos insula in eodē sinu est: repleta siluis qua spectat orientē: quaq̃ & ipsa æstu ma-
ris p̃ci funditur. Magnitudo singulis arboribus fisci. Flos suauitate inenarrabili. Po-
mū lupino simile: p̃pter asperitatē intra & um omnibus aialibus. Eiusdē insulæ excel-
sore suggestu lanigeræ arbores alio modo q̃ ferū: iis folia in focunda: quæ ni minora esset
uitiū poterant uideri: ferunt cotonei mali amplitudine cucurbitas: quæ maturitate ruptæ
ostendunt lanuginis pilas: ex quibus uestes præciso linteo faciunt.

De gosampino & arboribus ex quibus uestes fiunt: & quibus modis consent arborum
fructus.

Ca.

XI.

a Arbores uocant gosampinos fertiliores etiā tylo uero minores: quæ distant .x. passi-
bus luba circa fruticem lanugines esse tradit: linteasq̃ fieri indicis præstantiora. Ara-
biæ autē arbores ex quibus uestes faciant cynas uocari: folio palme simili. Sic idos
suæ arbores uestiūt. In tyliis autē & alia arbor floret albe uiole specie: sed magnitudine qua
druplici sine odore quod miremur. In eo tractu est & alia similis foliosior tamē roseisq̃ flo-
ris: quæ noctu cōprimēs aperire incipit solis exortu: meridie expandit. Incolæ dormire eum
dicunt. Fert eadem insula & palmas: oleasq̃ ac uites: & cum reliquo pomorū genere: ficos.
Nulli arborū folia ibi decidunt. Rigaturq̃ gelidis fontibus: & hymbres accipit uicina iis ara-
bia flagitat quandam generum distinctionem: quoniam fructus iis constat: radice: frutice:
cortice: succo: lachryma: ligno: furculo: flore: folio: pomo:

De costo & nardo: & differentiis nardi.

Ca.

XII.

XII.

Radix & foliū indis ē maximo precio. Radix costi gustu feruēs: odore eximio: fructice alias inutili: primo statim introitu anis indi ipatiale insula. Duo sunt eius generā nigrū & quod melius candicans. Preciū in libras. xvi. De folio nardi plura dicere par est: ut principali in unguentis Frutex est: graui & crassa radice: sed breui ac nigra: fragiliq: quis pingui. Situm redolente ut cupressi aspero sapore: folio paruo desq. Cacumina i aristas se spargunt: ideo gemina dote nardi spicas ac folia celebrant. Alterum eius genus apud gangē nascens dānatur. In totum ozenitidis nomine uirtus redolens. Adulteratur ex pseudo nardo hārba quā ubiq: nascitur rasiore atq: latiore folio: & colore languido i candidum uergente. Itē sua radice permixta ponderis cā: & gūmi: spumaq: argenti aut stibio: cyperi ue cortice: Sincerū quidem leuitate deprehēditur: & colore ruffo: odorisq: suauitate & gustu: maxime siccante os sapore iucūdo. Precium spicā i libras. lxxxx. Folia diuisere ad nouā āplitudinem: qd adrospherū uocatur maioribus siciis. xxx. Quod minore folio ē meosospharū appellat emic. lx. Laudatissimū microspherū e minimis foliū. Preciūq: eius. lxxv. odori gratia oibus maior recētibz. Nardo color q iueterauerit nigriori melior. In nostro orbe pxime laudatur syriacū. mox gallicū. Tertio loco creticū: qd aliū qd ē agirō uocat: aliū aliphū: folio olusatri: caule cubitali geniculato: i purpura albicate: radice obliqua uillosaq: & imitante auiū pedes. Baccaris uocatur nardus rusticū de quo dicemus inter flores. Sunt aut ea omnia hārbe prāter indicū. Ex iis gallicū & cū radice uellitur: abluiturq: uino. Sic catatur i umbra: alligatur fasciculis i charta: nō multum ab indico differens. Syriaco tamē leuius. Precium siciis. xliii. In iis probatio una: ne sint fragilia & arida potiusq: sicca folia. Cum gallico nardo semp nascitur hārba: quā hirculis uocatur a grauitate odoris & similitudie: qua maxime adulteratur. Distat q sine cauliculo est: & quod minoribus foliis: qd radiis neq: amara neq: odorata. De assāro amomo & amomi & de cardamomo. Ca. XIII.

Ardi uim habet & assarum: quod & ipsum aliqui siluestre nardum appellant Est autem nardem edera foliis: rotundioribus tantum mollioribusq: flore purpureo radice gallici nardi simile: acinosum: saporis calidi: ac uenosi. Montibus in umbrosis bis anno floret. Optimum in ponto: proximum in phrygia: tertium i illyrico. Foditur cum folia mittere incipit. Et in sole siccatur: celeriter situm trahens: ac senescens: inuenta nuper & i thracia hārba est cuius folia nihil ab indico nardo distant. Amomi uua in usu est indica uite labrusca ut alii existimauere frutice uenoso: palmi altitudine: carpiturq: cum radice: manipularim leniter componitur protinus fragile. Laudatur quāmaxime punici mali foliis simile. nec rugoris: colore ruffo. Secunda bonitas pallido. Hærbaceum peius: Pessimūq: candidum: & uetustate euenit. Precium uuā in libras sici. lxx. Friato uero amomo. xlviii. Nascitur & in armenia: parte quā uocatur ocene: & in media & in ponto. Adulteratur foliis punicis & gūmi: liquido ut cohæreat: conuoluatq: se in uuā modum. Est & quā uocatur amomis minus uenosa: atq: durior: ac minus odorata: a quo apparet aut aliud esse: aut colligi i maturum. Similes iis & nomine & frutice cardamomū semine ob longo. Metitur eodē modo & in arabia. Quattuor eius genera. Viridissimum ac pingue acutis angulis cōtumax frianti: quod maxime laudatur. Proximum eius ruffo candicans. Tertium breuius atq: nigrius. Peius tamen uarium & facile tritu: odorisq: parui. Quod uerius costo uicinius esse debet. Hoc & apud medos nascitur. Precium optimi in libras. xii. Cinamomo gentilitas proxima erat nilus: ni prius arabia diuitias indicari conueniret: causasq: quā cognomen illi scilicet ac beatæ dedere. Principalia ergo in illa thus & myrrha. Hæc & cum troglodytis cōis.

De thure & arboribus thuris.

Ca.

XIII.

Huic præter arabia nullis: ac ne arabia quidem uniuersa. In medio eius sūt fere atramitæ pago sabeorum capite regni Sabota: in monte excelsa: a quo octo mansionibus distat ergo eorū thurifera. Saba appellatur: quod significare græci mysteriū dicunt: spectans ortus solis æstiuū undiq: rupibus inuia & a dextra maris scopulis inaccessa. Id solum e rubro lacteum traditur. Siluarum longitudo est schoenorum. xx. Latitudo dimidium eius. Schoenus pater Eratosthenis ratione stadia. xl. hoc est passus quinq: milia. Aliqui. xxii. stadia singulis schoenis dedere: attolluntur colles alti: decurruntq: in palma arbores sponte nata. Terram argillosam esse conuenit: raris fontibus ac nitrosis. Attingunt & minie pagus alius: p quos euehit uno tramite angusto. Hi primi cōmerciū thuris fecere maxiq: exercent. A quibus & minie dictū ē. Nec præterea arabū alii thuris arbore uident

in

LIBER.

ac ne horū quidē oēs. Ferūtq. ccc. nō amplius esse familiarum: quæ ius per lucceffiones id sibi uendicent. Sacros uocari ob id: nec ullo congressu fo minarū funerūq. cū incidant eas arbores: aut metant pollui. Atq. ita religione merces augeri. Quidā promiscuū ius iis po- pulis eē tradunt in siluis. Alii per uices annorū diuidi. Nec arboris ipsius quæ sit facies cō- stat Res in arabia gessimus: & romana arma i magnā partē eius penetrauerē. C. etiā Cæsar Augusti filius inde gloriā petiit: nec tamē ab ullo (quod equidē sciā) latino a borū eaq. tra- dita ē facies. Græcorū exēpla uariant. Alii folio pyri minore dūtaxat & hærbidi coloris pro- didere. Alii lētisco similē subrutilo folio. Quidam terebinthū esse & hoc uisum. Antigon regi allato frutice. Iuba ex iis uoluminibus q̄ scripsit ad C. Cæsare Augusti filiū ardentē fama arabiz tradit cōcorti esse caudicis: ramis aceris maxime ponti. Succum amygdalæ mo- do emittere. Talesq. in carmania apparere: & in ægypto fatas studio prolemæorū regnan- tium. Cortice lauri eē constat. Quidam & folium limile dixere. Talis certe fuit arbor sardi- bus. Nā & asiz reges ferendi curam habuerūt. Qui mea ætate legati ex arabia uenerūt: oia incertiora fecerunt. Quod iure miremur uirgis etiā thuris ad nos cōmeantibus quibus cre- di potest: matrem quoq. teretem & enodi fructicare trunco. Meti semel anno solebat mro- re occasione uendendi: iam quæstus aliam uiam affert.

De natura thuris & generibus.

Ca.

XV.

Rior atq. naturalis uindemia circa canis ortū flagratissimo astu incidentibus: qua- maxime uideatur esse prægnās: tenuissimusq. rēdi cortex. Laxatur hic plaga: nō ad- mittitur. Inde: profilit spuma pīguis. Hæc cōcreta densatur: ubi loci natura poscat tergere palmea excipiente. Aliubi area circū pauita. Purius illo modo sed hoc ponderosius. Quod i arbore hæsit ferro depestitur: ideo corticosum. Silua diuisa: certis portioibus mu- tua inocētia tuta ē. Neq. ullus. faucias arbores custodit. Nemo furatur alteri. Ad hercule Alexandriæ ubi thura iterpollantur: nulla satis custodit diligētia officinas. Subligaria si- gnantur opifici. Persona adiciitur capiti: densus ue reticulus. Nudi emittūtur: rāto minus fidei apud. Nos pœna: quā apud illos siluæ habent. Autēno legitur ex æstiuo partu. Hoc purissimū candidū. Secunda uindemia est uere: ad cā hyeme corticibus icilis. Ruffū hoc exit nec cōparandum priori. Illud carfiatū: hoc dathiatū uocant. Crcditur & nouellæ arboris cādidus esse: sed ueteris odoratus. quidā & i insulis melius putant gigni. Iuba in isulis ne- gat nasci. Quod ex eo rotunditate guttæ pependit masculum uocamus. cum alias nō fere- mas uocetur: ubi nō sit fœmina. Religioni tributum ne sexu alter usurparetur. Masculum aliqui putant a specie testium dictum. Præcipua autem gratia est mammoso cū hærente la- chryma priore consecuta alia miscuit se. Singula hæc manū implere solita inuenio. Cū mi- nori diripiendi auiditate lentius nasci liceret. Græci strygoniam & atomū tali modo apel- lant: minorem autem orobiam. Micas concusu elisas māmā uocamus. Etiannum tamē iue- niuntur guttæ: quæ tertiam partem minæ: hoc ē. xxxix. denarorum pondus æquent. Alcxā- dro magno in puericia sine persimonia thura ingerenti aris pedagogus Leonides dixerat: ut illo modo cum deuicisset thuriferas gētes supplicaret. At ille arabia potitus thure: onu- stam nauī misit ei. Large exortatus ut deos adoraret. Thus collectum saporā camelis cōue- hitur porta ad id una patente. Digredi uia capitale leges fecere. Ibi decimas deo: quē uo- cant Sabin. Mensura nō pōdere sacerdotes accipiūt. Nec ante mercari licet. Inde ipensæ pu- blicæ tolerantur. Nam & benigne certo itinerū numero deus hospites pascit. Euehi nō pōt nisi per gebbanitas. Itaq. & horū regi penditur uectigal. Caput eorum thēma abest a gaza nostri littoris iudeæ oppido. lxxx. xxxvii. mil. pas. Quod diuiditur in mansiones camelorū lxxii. Sunt & quæ sacerdotibus dantur portiones scribisq. regum certæ. Sed preter hos & custodes sacellitescq. & hostiarii & ministri populantur. Iam quacūq. iter est aliubi pro aqua aliubi pro pabulo aut pro maſsonibus uariisq. portoriis pendunt: ut sūptus in singulos ca- melos denarium dc. lxxxviii. ad nostrum littus collibat. Iterūq. impii nostri publicanis pen- ditur. Itaq. optimi thuris libra siclorum. vi. Precium habet secunda. xii. tertia. xiiii. Apud nos ad ulteratur resinæ candide gēma p̄q̄simili: sed deprehenditur quibus dictum est nōis. Probaturn candore: āplitudine: fragilitate: carbōe. Ut statī ardeat. Itē ne dētē recipiat poti- q̄ imicas frāgatur.

De myrrha & arboribus myrrhæ.

Ca.

XVI.

Yrrhā in iisdē siluis permixtā arborem nasci tradidere: aliqui plures seperatī. Quip- m̄ pe multis in locis arabiz gignitur: ut apparebit in generibus. Cōuehitur & ex siluis.

laudata: petuntq; eam etiam a troglodytis sabbæi transitu maris. Satiua quoq; puenit multum siluestri prælata. Gaudet rastris & ablaquationibus. Melior radice refrigerata. Arbori Altitudo ad quinq; cubita. nec sine spina: caudice duro & i torto: crassiore quam thuris & ab radice etiam quam reliqua sui parte. Corticem lenē: similēq; unedōi. Scabrum alii spi nosūq; dixere. Foelium oliuæ: uerum crispus: & aculeatum. Iuba olusatri aliqui similē iu niperō scabriorem tantum: spinisq; horridam: folio rotondiore: sed sapore iuniperi. Necnō fuere qui e thuris arbore utrunq; nasci mentirentur. Inciduntur bis & ipsæ: iisdemq; tēpo ribus: sed a radice usq; ad ramos qui ualant. Sudent autem sponte priusq; inciduntur. statē dictam: cui nulla præfertur. Ab hac satiua & in siluestri quoq; melior æstiuā. Non dant ex myrrha portiones deo: quoniam & apud alios nascitur. Regi tamē gebbanitarum quartas partes eius pendunt. Cetero passim ac uulgo coemptam in folles confartitū: ipsiq; unguē tarii digerunt haud difficulter odoris atq; pinguedinis argumentis.

De generibus myrrhæ: & natura. & præcio eius.

Ca. XVII.

Enera conplura. Troglodytica siluestrium prima. Erythrea sequens & i aqua starea & astramitica est gebbannitica & auferitis gebbannitarum regno Tertia dianitis. Quarta collatitia. Quia sembracena a ciuitate regni sabeiūm tati proxima. Sex ta quam durissimū uocant. Est & candida uno tantum loco: quæ in messalam oppidum con fertur. Probatum troglodytica pinguedine: & quod aspectu aridior est: sordidatq; atq; bar bara: sed acrior cæteris. Sembracena prædictis caret uitis: ante alias hylaris: sed uiribus te nuis. In plenum autem probatio est minutis glebis: nec rotundis. In concretu albicatis suc ci & tabescētis: utq; cōfracta cādidos unguēs habeat: gustu leniter amara. Secunda: bonitas itus uaria. Pessima quæ itus nigra peior si sit etiam foris. Precia ex occasione ementiū ua ria. Statæ a. vi. ad. l. Satiuæ sūmum ad. xxii. Erythræ ad. xvi. hanc uolunt arabicam intelli gi. Troglodyticæ nucleo ad. xiii. Sex uero quæ odorariam uocant ad. xiiii. Adulteratur len tisci glebis & gūmi. Item cucumeris succo amaritudinis causa: sicut ponderis spuma argen ti. Reliqua uitia deprehenduntur sapore: gūmi dente lentefente. Facillime autem adultera tur indica myrrha: quæ ibidem quadam e spina colligitur. Hoc solum peius india affert fa cili distinctione: tanto deterior est.

De mastice: ladano: & bruta: enhemō: & strobō: & de styrace.

Ca. XVIII.

Rgo transit in mastice: quæ ex alia spina fit in india. Itemq; in arabia lamā uocāt. Sed mastice quoq; gemina est: quoniam & in asia græciq; hæba reperitur e radi ce folia emittens: & carduum similem alo seminis plenum lachryma: quæ erumpit i cisa parte sūna uix ut dinosci possit a mastice uera. Necnon & tertia in ponto est bituminis similior. Laudatissima autē chia candida: cuius precium in libras. xx. nigræ uero. xii. Chia e lentisco traditur gigni gūmi modo. Adulteratur ut thura resina. Arabia etiamnum & la dano gloriatur: forte coluq; hoc & iniuria fieri odores plures tradidere. Capras maleficiū alias frondibus animal: odoratorum uero fruticum: expectentius tanq; intelligāt precia car pere geminum caules prædulci liquore turgentes distillantemq; ab iis casus mixtura suc cum improbo barbarum uillo abstergere. Hunc glomerari in puluerem: & incoqui sole. Et ideo in ladano caprarum pilos esse. Sed hoc non alibi fieri q; in nabathæis: qui sunt ex ara bia contermini syriæ. Recenciores ex auctoribus strobōn hoc uocāt. Traduntq; siluas ara bium pastu caprarum infringi: atq; ita succum uillis i herescere. Verum autem laudanum cyprini insula esse. Ut obiter quæq; genera odorum dicantur: quauis non terrarum ordine. Similiter & hoc ibi fieri tradunt: & esse cesyphum hyrcorum barbis genibusq; uillosis ihæ rens. Sed edere flore deroso pastibus marutinis cum est rorulenta cypros. Deinde nebula sole discussa in puluerem mandentibus uillis adhærescere: atq; ita ladanium depecti. Sūt q; hærbam in cypro ex qua id fiat ladē appellēt: & enim illi ladanium uocant: huius pingui in sidere. Itaq; attractis funiculis hærbam eam cōuolui: atq; ita offas fieri. Ergo in utraq; gen te bina genera: terrenum: & factitiū. Id quod terrenum est friabile: fatitium lentum. Nec non & fruticem esse dicunt in carmania & super ægyptum per Ptolemæos translatis plan tis. Aut ut alii generari & id in iis ut thuris arbori colligiq; ut hūmi inciso cortice: & capri nis pellibus excipi. Precia sunt laudatissimo in libras asses. xl. Adulteratur myrti baccis: & aliis animalium sordibus. Sinceri odor debet esse ferus: & quodāmodo solitudinem redolens. Ipsum uisu aridum statim tactu mollescere. Accensū fulgere: odore iucūdo gratitū.

m ii

LIBER.

Myrrhara deprehenduntur: crepitantq; in igne. Præterea sincero calculi potius e rupibus inhæret: q; pulvis. In arabia & olea dotatur lachryma qua medicamentū cōficiat a græcis enhe mon dictū: singulari effectu contrahendis uulnerū cicatricibus. In maritimis eæ fluctibus æstuq; operiuntur. Nec baccæ nocet: cū constet & in foliis salē relinqui. Hæc sūt peculiaria arabia. Et pauca præterea alibi cōmunia dicēda: quoniā i iis uincit: peregrinosq; ipsa myrrhæ odores & ab exteris petit. Tanta mortalibus suarū rerū satietas est: alienariq; auidditas. Petunt igitur in helimæos arbore brutā cupresso fuscā similē: ex albidis ramis: iucundi odoris accēsam & cū miraculo historiis Claudii Cæsaris prædicatā. Folia eius ispergere positionibus parthos tradit. Odorē primū esse cedro: fumūq; eius contra ligna alia remedio: Nascitur ultra phasin tigrinq; i sinibus opimis scythiæ i monte scanthro. Petunt & i carma nos arbore strobū ad suffitus pfusam uino palmeo accedētes. Huius odor redit a cameris ad solū iurū sed aggrauans capita citra dolorē tamē. Hoc sōnū ægris quæruunt. His cōmerciis carracē oppodiū aperuere: quod ē illis nundinariū. Inde gabbā oēs petere solebant dierū. xx. itinere: & palestina: syriā. Postea caracē peti cōceptū: ac regna parthorū ex ea causa luba auctor est. Mihi & ad persas ēt prius ista portasse: q; i syriā aut ægyptū uidentur. Hierodoto teste: q; tradit singula milia talentū thuris annua pensitasse arabas regibus parū. Ex syria reuehūt syracem: acri odore eius in focis abigētes suorū fastidiū. Cætero nō alia ligni genera sunt i usu quā odorata. Cibosq; fabæ coquunt thuris ligno: alii mirrhæ. Opidorū uicorūq; nō alio quā ex aris fumo atq; nidore. Ad hunc ergo sanādū urunt stiracē in pelli bus hyrcinis sufficitq; testa. Adeo nulla est uoluptas: quæ assidue uitate sui fastidiū pariat. Eū dē & ad serpentes fugādos urunt i odoriferis siluis frequentissimas.

De felicitate arabia.

Ca.

XIX.

On sunt eorū cinnamomū aut casia. Et tamē foelix appellatur arabia falso & ingrati cognominis. quæ hoc acceptū superis ferat: cū plus ex eo i feris debeat. Beatum illa fecit hominē etiā in morte luxuria: quæ diis itellexerat genita ad hibēs urendis de functis. Petiti rerū adstruxerūt nō ferre tantū annuo fœtu: quātū Nero princeps nouissimō pōpæ suæ die cōcremauit. Aestimetur postea toto orbe singulis anis tot funera: acera uatimq; congesta honori cadauerunt: quæ diis p singulas micæ dantur. Nec minus ppietii erant mola falsa supplicatibus. Immo uero: ut palam ē placatiores. Verū arabia etiā nūc foelicius mare. Est ex illo nanq; margaritas mittit. Minimaq; cōputatione milles centena milia sestertiū annis omnibus india & sēres pensitulaq; illa i perio nostro adimūt. Tanto nobis delitiæ & fœmine constant. Quota enim portio ex illis ad deos quæso iā uti ad inferos pertinet.

De cinnamomo & xilocinnamomo & casia.

Ca.

XX.

Innamomum & casia fabulosa narrauit antiquitas: princeps ue Hierodotus auium nidis: & priuatim phoenicis: i quo situ Liber pater educatus esset ex inuiis rupibus arboribusq; decuti carnis: quam ipsæ inferent pondere aut plumbaris sagittis. Item cassiam circa paludes propugnante unguibus ditro uespertionum genere: aligerisq; serpētib; his commentis augentes rerum precia. Commutata uero fabula est ad meridiani solis percussus: innēnarabilem quēdam uniuersi halitum e tota peninsula existere tot generum auris spirante concentu. Magniq; Alexandri classibus arabiam odore primum nūtiatā in altum. Omnia falsa: siquidem cinnamomum idēq; cinnamum nascitur in æthiopia troglodytis connubio permixta. Ii mercantes a conterminis uehūt per maria uasta ratibus: quas neq; gubernacula regant: neq; remi trahan uel impellant non uela: non ratio ulla adiuet: cum omnium instar ibi sint homo tantum & audacia. Præterea hybernum mare exigant circa brumam euri tum maxime flantibus. Ii recto cursu per sinus impellūt. atq; promontorii ambitu argeste deferunt emporium gebbannitarum: qui uocatur ocila. Quā ob rem illi maxime id petunt. Produuntq; uix quinto anno reuerti uegotiatores: & multos in terire. Contra reuehūt uitrea: & ænea: uestes fibulas cum armillis ac monilibus. Ergo negotiatio illa foeminarum maxime fide constat. Ipse frutex duorum cubitorum altitudine amplissimus: palmiq; minimus. iiii. digytorum crassitudinis: statim a terra sex digytis surculosus arido similis. Cū uiret non odoratus: folio origani: siccitate gaudens: sterilior hymbre ceu diræ naturæ. Cignitur quidem in planis: sed densissimis in uepribus: rubisq; difficilis collectu. Metitur non nisi permiserit deus. Iouem hunc intelligunt aliqui. Asfabinum illi uocant. Xliiii. boum saprarūq; & arietum extis impetratur uenia metendi. Non tamen aut

ante ortum solis: aut post occasum licet. Sarmēta hasta diuidit sacerdos: deoq; partē pōit. Re-
liquū mercator i nallas condit. Est & alia fama: cū sole diuidi ternasq; partes fieri. Deinde
force gemina discerni. Quodq; soli cesserit reliqui: ac sponte cōflagrare. Præcipua bonitas
uiguetoru tenuissimis. partibus ad lōgitudinē palmi. Secūda p̄ximis breuiore mēsurā atq;
ordie. Viliūmū quod radicib; p̄ximū: quoniā ibi minimū corticis: i quo sūma gratia. Qua
de cā p̄ferunt cacumina: ubi pluribus cortex. Ipsū uero lignū i fastidio ē pp origani acrimo-
niā. Xilocinnamū uocatur. Preciū ē i libras. xx. Quidā cīnami duo genera tradidere: cādīdū
nigricāsq; & quondā p̄ferebat cādīdū. Nūc cōtra nigrū laudat. Atq; ēt uariū præferunt cā-
didū: certissima tamē æstimatione si sit scabg; atq; ut iter sese tritū tarde feriet. Dānatur in
primis molle: aut cui albet cortex. Ius eius a gebbānitarū rege solo pficiscit. Is edictō mer-
catu uendit. Precia quondā fuere i libras denariōrū mille. Auctū id parte dimidia ē incēsis
ut ferūt siluis ira barbarorū. Id acciderit ne ob iniquitatē præpotentiū: an forte: nō satis cō-
stat. Austros ibi tā ardentē flare: ut æstatibus siluas accendant: iuenimus apud auctores.
Coronas ex cinamomo i terrasili auro iclusas primus omniū in templis capitolij atq; pacis
dicaui s̄perator Vespasianus Augustus. Radicē eius magni ponderis uidimus i palatu tē-
plo: qd fecerūt Diuo Augusto cōiūx Augusta aurex patere ipositā: ex q; guttæ editæ ānis
oībus i grana durabant: donec id delubrū incendio cōsumptū ē. Frutex & casia est: iuxtam
cinami cāpos nascit: sed i montibus crassiore sarmēto: tenui cute: uerius q; cortice: quē con-
terit: atq; i cinamomo leuari: & exinaniri preciū ē. Amplitudo fruticis tertiū cubitorū. Co-
los triplex. Cū primū emicat candidus pedali mēsurā. Deinde rubescit addito semipede.
Ultra nigricans. Hæc pars maxie laudat: ac deinde p̄xia. Dānatur uæro candida. Tū secāt
furculos longitudine binū cubitorū. Mox p̄fluūt recētib; coriis quadrupedū ob id iterē
ptorū: ut iis putrescentibus uermiculi lignū erodant: & excauent corticē tutū amaritudie.
Probat recens maxie & quæ sit odoris mollissimi: gustu uē q; maxie feruens: potius lēto tē-
pore leuiter mordens: colore purpureo: quæq; plurima minimū ponderis faciat breui tūi-
carū fistula & non fragili. Ladā uocant talē barbaro noīe. Alia ē balsamodes ab odore simi-
li appellata: sed amara itaq; utilis i medicis: sicut nigra unguentis. Precia nulli diuersiora.
Optime in libras. xl. ceteris. xv.

De Illocinnamo: & chancamo: ac taro.

Ca. XXXI.

Is addidere mangones: quam daphnoides uocant illocinnamomo cognominatam
h preciumq; eius faciunt. ccc. Adulteratur styrace: & propter similitudinem cortice
lauri tenuissimis furculis. Quin & in nostro orbe feritur: extremq; in margine ipi
qua theus alluit. Vidit in alucariis apum lata. Color abest. ille corridus sole: & ob id simul
idem odor. Ex cofinio casia cinnamq; & chancamū actarum inuchitur: sed per nabathæos
troglodytasq; confines qui considere ex nabathæis.

De serichato & gaballio & de myrobalano.

Ca. XXII.

O cōportat & serichatū & gabaliū: quæ intra se cōsumūt arabes: nostro orbi tantū
e no minibus cognita: sed cū cinamomo casiaq; nascētia. Peruenit tamē aliquādo seri-
chatū: & in unguenta addit ab aliq;bus. Permutat i libras. vi. Myrobalanū troglody-
tis & thebaidi & arabia: quæ iudeā ab ægypto determinat cōmune est: nascēs ungueto ut
ipso nomine apparet. Quo itē iudicatur & glandē esse arbor: heliotropio: quam dicemus i
ter hærbas simili folio. r̄tus magnitudine auellanæ nucis. Ex iis in arabia nascens siria
ca appellatur: & cādida. Contra in thebaide nigra. Præfertur illa bonitate olei quod ex pi-
mitur. Sed copia thebaica. Inter hæc troglodytica uilissima est. Sūt qui athic picam iis præ-
ferant glandem nigram nec pingue: nucleoq; gracili: sed liquore qui exprimitur: odoratio-
ri nascentem in campestribus. Aegyptiam pinguiorem esse & crassiori cortice rubentem:
& quāuis in palustribus nascatur breuiorem sicciolemq;. E diuerso arabica n̄ uiridem ac te-
nuiolem: & quonia n̄ sit mōntosa spissiolem. Longe autem optiam petream: x quo dixi
mus oppido: nigro cortice: nucleo candido. Unguentarii autem tantum cortices premunt
Medici nucleos condunt affusa eis paulatim calida aqua.

De phœnicobalano: & calamo odorato.

Ca. XXIII.

Yrrhobalano i unguentis similem p̄ximū: usū habet palma i ægypto quæ uoca-
m tur adipos: uiridis: odore mali cotonei: nullo intus ligno. Colligitur aut paulatē
q̄ incipiat maturare. Quo i relinquitur phœnicobalanus uocatur: & nigrescit
m iii

LIBER.

uescētēsq; inebriat. Myrrhobalano p̄ciū ī libras binas. Institores & fecē unguētū hoc nōie appellāt. Calamus quoq; odoratus ē arabia nascēs cōmunis īdis atq; syriaz. est. In qua uicit omnis a nostro mari cētū stadiis. Inter libanū mōtē aliūq; ignobilē nō (ut qdā existiauerē) antilibanū ī cōualle modica iuxta lacū cuius palustria æstate siccanē tricēis ab eo stadiis calamus & iūcus odorati gignūtur. Sane enī dicamus & de iūco quis alio h̄erbis dicato uolumine: qm̄ tamē hic unguētōz materia tractat. Nihil ergo a ceteris sui generis differunt aspectu: sed calamus p̄stantior odore: statī ē longiq; iuitat. molior taq; u: meliorq; q̄ minus fragilis & q̄ a solo se. potius q̄ q̄ raphani mō frangiē. Inest fistulæ arancū qd uocant florē. P̄stantior ē cui numerosius. Reliqua p̄batio ut niger sit. Dānatur alibi Melior quo breuior & crassior. lentusq; ī frīgendo. Calamo p̄ciū ī libras idest iuncū. v. Traduntq; iuncum odoratū & ī. cāpania iueniri. Discessimus a terris oceanū spe&atib; ad cōuexas ī nostra maria.

De ammoniaco & spagno.

Ca. XXIII.

Rgo æthiopiz subiecta africa hāmoniaci lachrymā stillat ī harenis suis. Inde etiam nōie Hāmonis oraculo iuxta quod gignitur arbor: q̄ metopion uocat resinæ mō ut gūmi. Genera eius duo traſton masculi thuris similitudie: quod maxie p̄batur. Alterū p̄gue & resinofū: quod pyrama appellāt. Adulteraſ harenis uelut nascēdo apprehēsis. Igit̄ q̄minimis glebis p̄batur & q̄ purissimis. Preciū optimi ī libras asses. xl. Sphanos inter eos situs ī cyrenaica puītia maxie p̄batur. Alii ibriū uocat. Secūdū locū optinet cypnū. Tertiū. phenicēus. Fertur ī ægipto nasci. Quī & ī galla nec dubitaueri. Snt. enī hoc nōie cani arborū uilli quales ī quercu maxie uidemus: se odore p̄stantes. Laus prima cādidiſſimis atq; altissimis. Secūda rutilis. Nulla nigris. Et in īsulis petrisc; nati ī p̄batur: omnesq; qbus palmarū atq; nō suus odor ē. De cypero & asphalatro: & maro.

Ca. XXV.

Yperus in egypto. ē arbor ziziphi foliis: semine coriādrī: candido odorato. Coquie hoc in oleo: premiturq; postea quod cyperus uocatur. Preciū ei ī libras gnq;. Optimū habetur e canopica ī ripis nili nata: secūdū aſcalonæ iudæ: tertiū cypro īnſula odoris suauitate. Quidā hāc esse dicūt arborē: quæ ī italia ligustrū uocet. In eodē tractu asphalatos nascit: spina cādida: magnitudine arboris modicæ flore rosæ. Radix unguētis expetiē. Tradūt ī quocūq; frutice curuet̄ arquis celestis: eandē quæcūq; sit a spalathro sua uitate odoris existerē: sed ī asphalatro inenarabile quādā. Quidā eū Erisi ſceptrū uocat: alii ſceptrū Elisei. Cuius p̄batio est ī colore ruffo uel igneo: taq; spisso: & odore castoreo. Permutat ī libras. xv. In ægipto nascit & maron peius q̄ lydiū maioribus foliis ac uariis. Illa breuia ac minuta & odorata.

De balsamo: & opobalsamo: & xilobalsamo & styrace: & galbana.

Ca. XXVI.

Ed oībus odoribus p̄fertur balsamū uni terrarū iudæ cōcessū. Quodā ī duobus cētū hortis utroq; regio. altero iuge: xx. nō amplius: altero pauciorū. Ostendere arbusculā hāc urbi īperatores Vespasiani. Clarūq; dictū a Pōpeio magno ī triumpho arbores quoq; duximus. Seruit nūc hāc: & tributa pedit cū sua gente. In totū alia est natura quā nostri externiq; p̄diderāt. Quippe uiti similior ē quā myrto. Malleolis feri dicunt iūcta ut uitis: & splet colles uinearū nō quæ sine a diminiculis se ip̄s sustinet. Tōdē similiter fruticis: ac raſtris nitescit. Properat nesci. Intra tertiū. annū frutifera. Foliū p̄ximū ruberī: perpetua coma. Seuire ī eadē iudæi sicut ī uitā quoq; suā. Cōtra defēdere romani: & dimicātū p̄ frutice ē. Seritq; nūc eā fiscus: Ne unq; fuit numerosior aut p̄erior. Proceritas ītra bina cubita subsistit. Arbori tria genera. Tenui & capillacea coma: qd uocat anthericū. Alterū scabro aspectu: incurū: fruticosū: odoratius: hoc ſtracū appellāt. Tertiū eume res: quia ē ceteris p̄erior: leui cortice. Huic secūda bonitas: nouissima anthericeo. Semen eius ē uino p̄ximū gustu: colore ruffū: nec sine pingui. Peius in grano quod leuius atq; uiridius. Ramus crassior myrto. Incidit uitro: lapide: offeis ueculcellis. Ferro lædi uitalia odit. Emoritur p̄tinus. Eadē amputari superuacua patiēs. Incidētis manus librat̄ artificī tēperamento: ne quid ultra corticē uiolet. Succus e plaga manat: quē opobalsamū uocat: eximie suauitatis: sed tenui gutta: ploratu lanis parua colligit ī cornua. Ex iis nouo fistili cōditur crassiori similis oleo: & ī musto cādida. Rubescit deīde: simulq; durescit & trāslucida. Alexandro magno res ibi gerente toto die æstiuo unā conchā ī plerū iustū erat. Omni uero sæcunditate e maiore horto cōgios senos. Minore singulos: & cū duplo rependebatur argento. Nūc ē singularū arborū largior uena ter oībus p̄cutitur æstatis. Postea deputatur.

Et sarmenta quoque in merce sunt. De cccc. amputatio ipsa surculusque uenit intra guttum de manu annum. Xylobalsamum uocatur: & coquitur in unguentis. Pro succo ipsum substatuere officina. Corticis etiam ad medicamenta precium est. Præcipua autem gratia lachrymæ: secunda femini: tertia cortici: minima ligno. Ex hoc buxosum est optimum: quod est odoratissimum: inordens gustu: feruensque in ore. Adulteratur petreo hyperico quod coarguitur magnitudine: immanitate: latitudine: seu longitudine: odoris ignauia: sapore piperis. Lachrymæ probatio ut sit pinguis: tenuis: ac modice ruffa: & in fricando odorata. Secundus candidus colos. Peior uiridis: crassusque. Pessimus niger. Quippe ut oleum senescit. Ex omni in cistura maxime probatur quod ante semel fluxit. Et alias adulteratur semine succuuique maleficium deprehenditur gustu amariore. Esse enim debet lenis: non subacidus: odore tantum austerus. Viciatur & oleo rosæ: cyperi: lentisci: balani: terebinthi: myrti: resina: galbano: cæra cypria: prout quæque res fuit. Nequissime autem gummi: quoniam ipsum quoque in hærescit in manu inuerfa: & in aqua fidetque. Probatio eius gemina est. Debet sincerum & inarescere sed hoc & gummi addita fragili crusta euenit. & gustu deprehenditur. Carbōe uero quod cæra resinæque adulteratum est nigriori flamma. Nam melle mutatum statim contrahit muscas. Præterea sinceri densatur in tepida aqua gutta fidēs ad ima uasis. Adulterata olei modo innatant. Et si metopio uitiatum: est circulo candido cingitur. Summa probatio est: ut lac coagulet: & in ueste maculas. non faciat. Nec manifestior alibi fraus. Quippe milibus de nariorum sextarii empti uendente fisco. ccc. denariis ueneunt. In tantum expedit augere liquorem. Xylobalsamo precium in libras sex. Proxima syria iudææ supra phoenicem syriacem gignit circa gabala & marathunta & cassium seleuciæ montem. Arbor est eodem nomine cotoneo. malo similis lachrymæ ex austero iucundioris: itus similitudo harūdinis: succoque prægnas. In hanc circa canis ortum aduolant pennati uermiculi erodentes: ob id i fco be for defit. Syrax laudatur post supradicta ex pilidia: sidōe: cypro: cicilia: creta: minime. Ex amano syriæ medicis: sed unguentariis magis. Colos in quacunque natione præfertur ruffus & pinguis: lentus: deterior surfurosus: & cano sit obductus. Adulteratur cedri resina: uel gummi: alias melle: aut amygdalis amaris. Omniaque ea deprehenduntur gustu: Precium optimo xix. Exit & in pamphylia: sed acrior: minusque succosus. Dat & galbanum syria in eodē amano monte: & ferulam quam eiusdem nominis resinæ modo stagonitimi appellat. Quod maxime laudant cartilaginofum: purum ad similitudinem hāmōiaci: minimeque lignosum. Sic quoque adulteratur faba aut sagapeno. Sincerum si uratur fugat nidore serpentes. permittatur in libras. v. medicinæ hoc tantum.

De panace: & spondylion: & malobathro.

Ca. XXVII.

Anacem & unguentis eadem gignit nascentem & in ipso fine arcadiæ citragi crymæ pthi fontes: & in africa & in nacedonia ferula sui generis quicque cubitorū foliis quaternis: mox senis in terram iacentibus: ampla magnitudine rotundis: in cacumen uero oleagineis: semine i muscariis de pendente ut ferulæ. Excipitur succus inciso caule messibus: radice in autunno. Laudatur candor eius coacti. Sequens pallido statera. Niger color improbat. Precium optimo. in libras bini asses. Ab hac ferula differt uua uocatur spondylion: foliis tantum quia sunt minora & platani diuisura. Non nisi in opacis gignitur. Semen eodem nomine silis speciem habet medicinæ tantum utile. Dat & malebathō syria arborem folio conuoluto: arido colore: ex quo exprimitur oleum ad unguenta. Fertiliore eiusdem ægypto: laudatius ex india uenit. In paludibus ibi gigni tradunt lentis modo: odoratius croco: nigricans scabrumque quodam salis gustu. Minus probatur candidum Celerime situm in uetustate sentit. Sapor eius narbo similis esse debet sub lingua. Odor uero in uino sufferuefacti antecedit alios. In precio quidem prodigio simile est a singulis ad. ccc. peruenire libras. Folium autem ipsum in libras. lx.

De oleo omphacio.

Ca. XXVIII.

Leum & ompharium est. Fit duobus generibus & totidem modis ex olea & uite. Olea adhuc alba expressa deterius: ex druppa. Ita enim uocatur prius quā cibo matura sit: iam tum colorem mutans. Differentia quod hoc uiride est: illud candidum. E uite fit pſyteria aut aminea: cum sint acini ciceris magnitudine ante cāis ortum. In prima lanugine demeritur uua: eiusque melligo. Reliquum corpus sole quoquitur. Nocturni rores cauentur. In fistili cōdita melligo colligitur: sub inde cyprio are seruatur. Optia quæ

m iiii

LIBER.

ruffa: acriorq; & aridor. Precium omphatio in libras sex. Fit & alio modo cum i mortariis uua in matura teritur. Siccataq; in sole postea digeritur in pastillos.

De tryo: & oenanthē: & de elate arbore: & cinnamo comaco. Ca. XXIX.

Odcm & tryon pertinet uua populi albæ. Optima circa gnidum aut cariam in sitiē e ribus aut siccis asperisque. Secunda in lycia credo. Eodem & oenanthē pertinet. Est autem uitis labruscæ uua. Colligitur cum flore cum optime olet. Siccatur in umbra sub strato linteo: atque in cados conditur. Præcipua ex parapotamia: secunda ab antiochia: atque laodicea syrie: tertia ex montibus medicis. Hæc utilior. medicina. Quidam omnibushis preferunt eam: quæ in cypro insula nascitur. Nam quæ in africa sit ad medicos tantum pertinet uocaturque masaris. Omnis autem ex alba labrusca præstantior quam e nigra est. Est præterea arbor ad eadem unguenta pertinens. quam alii elatē uocant: quod nos abietem: alii palmam: alii spathen. Laudatur hammoniaca maxime: mox egyptia. Dein syriaca duntaxat in locis siccantibus odorata: pingui lachryma: quæ in unguenta additur ad mandum oleum. In syria gignitur & cinnamum: quod comacon appellant. Hic est succus nuci expressus. Mulcum a surculo ueri cinnami differens: uicina tamen gratia. Precium in libras asses quadraginta.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XIII.

PROEMIUM.

De Peregrinis. Arboribus.

ACTENVS in odoribus habent precia siluæ: erantq; per se mira singula: iuuatq; luxuriam ea omnia miscere: & e cunctis unum odorē facere. Ita reperta sunt unguenta.

De ungueutis & quando primum sunt cognita nobis & de compositione. Ca. I.

Vis primus inuenerit non traditur. Illiacis temporibus nō erat nec thure suplicabatur. Cædri tantum & citri suorum fructū in sacris fumo conuolutum nidorem uerius quā odorem no-

uerant: iam rosæ succo reperto. Nominabatur cum id quoq; i olai laude. Persarum esse debet gentis unguentum. Sed & bathilli maderæ: eo & accessita commedatione ingluuiæ natum uirus exingit. Primum quod equidem inueniam. Castris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander cepit serinium unguentorum. Postea uoluptas eius nostris quoq; inter laudatissima atq; etiam honestissima uitæ bona admissa est. Honosq; iis & ad defunctos pertinere cepit. Qua propter plura de eo dicemus quā quæ etiam ii nouerunt. Fruticum ad præsens nominibus tantum indicabuntur. Natura uero eorum suis reddetur locis. Vnguentis cognomina dedere aliis patriæ: aliis succi: aliis arbores: aliis causæ. Primūq; id scire conuenit mutata auctoritate ad peius trāsisse gloriam. Laudatissimum fuit antiquitus in delo insula: postea mensesium. Nec mixtura tantum & compositione hoc accidit: sed iidem succi uarie alibi ad quælibet præualuere: aut de generauere. Irium corinchi diu maxime placuit: postea cyzici: simili modo rhodinum phaselii. Quam gloriam abstulere neapolis: capua: prenestæ. Crocinum in solis ciliciæ diu maxime laudatum: mox rhodi. Oenanthinum in cypro: deinde in ægypto præpositum postea adramiteo. Amaracinum in eo. Postea eodem loco prælatum est melinum. Cyprinum in cypro. Deinde in ægypto ubi mensesium & metopium gratius factum est. Mox hoc abstulit phœnice: Et Cyprini laudem ægypto reliquit. Panatheniaceum suum athenæ persæueranter optinere. Fuerat & pardalium i tharso: cuius etiam compositio & mixtura oblitterata ē. Narcissinum quoq; ex flore narcissi desit componi. Ratio faciendi duplex: succus & corpus. Ille olei generibus fere constat: hoc odorum. Hæc stigmata uocant: illa hedysmata. Tertius inter hæc est colos a multis neglectus. Huius causa adduntur cinabari & anchusa. Sal aspersus olei natura coercet. Quibus anchusa adiecta est sal non additur. Resina aut gummi adiciuntur ad continendū odorem in corpore. Celerim is euanesceat atq; deficiat: si nō sit hæc

addita. Vnguentorum expeditissimū fuit: primūq; ut uerisimile est ebrio & balanino oleo de quibus supradiximus. Increuit deinde mēdesi. Balanino resina mixta: magisq; etiā uinum metopio. Oleū hoc est amigdalīs amarīs expressum in ægypto cui addidere omphaciū: cardamomū: iuncū: calamū: mel: uinū myrrhā semē balsami galbanū resinā therebinthinā. Et euilissimis quidem hodie est: ob id creditū & id in uetustissimis esse: quod cōstat oleo myrteo: calamo cupresso cypro leutisco malogranati corticē. Sed diuulgata maxime unguenta crediderim rosa: quā plurima ubiq; gignitur. Itaq; simplicissima rhodini mixtura diu fuit. additis omphacio: flore rosæ crocino ciabari calamo melle iunco: salis flore aut anchusa uino. Similis ratio & in crocino additis ciabari anchusa uino. Similis & in sansucino ad mixtis omphacio calamo. Optinū hoc in cypro & mytilenis: ubi plurima sansucus. Miscetur & uisiora genera olei myrto lauro: quibus additur sansucinū: lilium: scēnū grecū: myrtalia: nardum: iuncus: cinnamomū. E malis quoq; cotoneis & struteis fit oleum (ut dixim?) melinū: quod in unguenta transit: admixtis omphacio: cyprino: samio: balsamo: iunco: casia: ambrotano. Sussiniū tenuissimū omniū est. Constat ex liliis: balano: calamo: mello cinnamomo: croco mirrha. Et idem cyprinū ex cipro: & omphacio & cardamomo: calamo aspalatho: ambrotano: Aliqui & in ciperrinū addunt mirrhā & panacē. Hoc optimum sidone: mox ægypto: si nō addatur sesaminū oleū. Durat & quadriēnio. Excitatur cinnamomo. Tulinū sit ex oleo recentis cipro: calamo: melliloto: scēno græco: melle: mello oraro: amaraco. Hoc erat celeberrimū. N. lenandri poetæ comici ætate. Postea multo successit propter gloriam appellatū megallū ex oleo balanino: balsamo: calamo iunco: xylobalsamo casia resinā. Huius proprietas ut uentiletur in coquēdo donec disinat olere. Rursus refrigeratum odorem suū capit. Singuli quoq; succi nobilia unguēta faciunt. In primis molobatrū postea iris illyrica: & cyzicena amaracus. Harbarii in utraq; pauca iis & alia aliis miscent. Qui plurima alterutri mel. salis florē: omphaciū angni foliā: panacē. Externa oīa & pdigiosa cinnamomo pēcia adiciē cinnamomo balaniū oleū. xylobalsamū: calamū: iuncus balsami semē mirrha uel odoratum. Vnguentorum hoc crassissimū. Præcia ei a denariis. xxxv. ad. cccv. Nardinum siue foliatū constat amphatio: balanino iunco: costo: nardo: amomo: myrrha balsamo. In hoc genere conueniet meminisse harbarum: quæ nardum indicum immitentur species nouem a nobis esse dictas: tanta materia adulterandi est. Omnia autem acutiora fiunt costo amomo quæ maxime nardos feriunt. Crassiora myrrha suauioraq;. Medicinæ autem ulteriora croco. Acerrima per se amomo. Hoc & captis dolores facit. Quidam satis habent aspergere quæ sunt præciosissima: ceteris decoctis: impendio parcentes: sed non eadem est uis: nisi una decoctis Mirrha & per se unguentū facit sine oleo: statē dū taxat: alioquin nimiam amaritudinem affert. Cyprino uiride sit: susino unguinosum: mēdesio nigrum: rhodino candidum: myrrha pallidum. Hæc sunt antiquæ inuentionis genera & postea officinarum furta. Nunc dicetur cumulus iste deliciarum & summa auctoritas rei.

Quod unguentum regale uocetur: & quæ diapasmata. & qualiter seruentur.

Ca.

II.

Rgo regale unguentum appellatum quod parthorum regibus ita temperat. Cōmyrobalano: costo amomo: comaco: cardamomo: ciunamomo: comiaco: cardamomo: nardi spica: maro: mirrha: casia: stirace: ladano: opobalsamo: calamo: iunco: syrio: oenante: malobathro: sericato: cypro: aspalathro: panace: croco cyprio: amaraco: collato melle: uino. Nihilq; eius rei causa in italia uictrice omnium. In europa uero tota præter irin illiricam & nardum gallicum gignitur. Nam uinum & rosa & myrti folia oleūq; cōmunia fere omnium terrarum intelliguntur. Siccis odoribus constant quæ diapasmata uocant. Nam feces unguenti magnata appellant. Inter omnes potentissimus odor quisquis nouissimæ additur. Vnguenta optime seruantur in alabastris. Odores in oleo. Quod diu turnitati eorum tanto utilius est quanto pinguius: ut ex amygdalis. Et ipsa unguenta uelustate meliora. Sol inimicus iis. Quam ob rem umbra coquuntur plumbeis uasis. Experimentum eorum in uersa manu capitur: ne carnosæ partis calore uicietur.

Quanta in unguentis luxuria: & quando primum romanis in usu.

Ca.

III.

Acc est materia lux e cunctis maxime superuacui. Margaritæ enī: gēneq; ad heredem tamen transeunt. Vestes prolongant tempus. Vnguenta illico expirant: ac suis moriuntur horis. Sūma cōmendatio eorum: ut transeuntem feminem odor

LIBER.

inuitet etiam aliud agentē. Excedūtq; quadragenos denarios libræ. Tantū cūq; voluptas aliena Et enī odorē qui gerit Ipse nō sentit. Sed & hæc aliqua differentia signanda sunt. In M. Ciceronis monumētis inuenitur unguēta gratiora esse quæ terrā: quā quæ crocū sapiant qñ p̄ etiā corruptissimo in genere. Magis tamē iuuat quādā ipsius uitii seueritas. Sed quosdā crassitudo maxime delectat: id ipsum approbātes. Linig; iam nō solū: sed & pfundi unguētis gaudent. Vidimus etiā uestigia pedū rigi. Quod. M. Othonē mōstrasse Neroni principi ferebāt. Quāto ut qualiter sentiretur iuuanab ea parte corporis. Nec non aliquē expriuatīs audiuius iussisse spargi parietes balnearum unguētō: atq; Caium principem solitū lauari. Ac ne principale uidetur hoc bonū: & postea quēdā ex seruis Neronis maxime tamē mirū est hāc grātiā penetrasse & in castra. Aquilæ certe ac signa puluerulenta illa & custodis horrida inungūtur festis diebus. Vtināq; dicere possemus quis primus instituisse ista. Nimirū hac mercede orbē terrarū corruptæ deuicere aquilæ. Ista patrotinia quæ quærimus uitiiis: ut per hoc ius sumātur sub casside unguenta. Quō id primū ad romanos penetrauerit: nō facile dixerim. Certū est. Anthiocho rege assiaq; deuictis urbis anno gñe gentesimo sexagesimo quinto. P. Liciniū Crassum Iuliū Cæsare cēsores edixisse: ne quis uenderet unguēta exotica: sic enim appellauere. At hercule iam quidā etiā in poru addūt: tantiq; amaritudo est: ut odore prodigio fruuantur ex utraq; parte corporis. L. Plotium. L. Plotiū bis consulis censorisue fratrem proscriptum a triūuiris in salernitana latebra unguenti odore proditum constat. Quo dedecore tota absoluta proscriptio. Quis enim non merito iudisset perisse tales? Ceterum terrarum omniū ægyptus accommodatissima unguentis Ab ea campania est proxima copia rosæ.

De palmis: & natura earum: & generibus. Ca. IIII.
Vdex inclita est uel magis palmis: quarum natura nunc dicitur. Sunt quidē in europa uulgoq; italia: sed steriles. Ferunt in maritimis hispaniæ fructum: uerū itūte dulcem in africa: sed statim euanescentem. Contra in oriente ex iis uina. Gentūq; aliquis panis. Plurimis uero etiā quadrupedum cibus. Quā ob rem iure dicentur externæ. Nulla est in italia sponte genita: nec in alia parte terrarū: nisi in calida. Frugifera uero nūq; nisi in feruida. Gignitur leui fabulosaq; terra: maiore in parte & nitrosa. Gaudet & riguis totoq; anno bibere cū amet: anno sitienti. A fino quidā etiā lædi putant. Et assyriorū pars aliqua si nō riuīs miscetur. Genera earum plurima. Et prima fruticē nō excedentia. Sterile hanc. Aliubi & ipsam fertile: breuēq; ramis o bire umbra foliorū. Teætorii uicē hæc parietibus pleriq; in locis præstat cōtra aspergines. Sūt e pteribus siluæ arbore ex ipsa foliorum aculeo fruticante circa totas pectinatim: quas siluestres intelligi necesse est: incerta tamen libidine etiā mitioribus se miscent. Reliquæ teretes atq; proceres densis gradatissq; corticū pollicibus: ut orbibus faciles se ad scandendū oriētis populis præbēt. Vilem sibi arborisq; induuis circulū mira pernicitate tū hoīe subcūte. Coma oīs in cacumine & pomū est: non inter folia ut in cæteris: sed suos inter ramos palmitibus racemosum. Veraq; natura uitæ: atq; pomi. Folia culttrato mucrone lateribus in sele bifidatis bellas primū demonstrauere gēmas. Nunc ad fines utiliūq; nexus & capitū leuia umbracula fundūtur. Arboribus in: o potius oibus quæ terra gignit: hæc bīsq; etiā utrūq; sexū esse diligentissimi nature tradunt. Quod in plenū sit satis dixisse hoc in loco. Nullis tamē arboribus manifestius. Mas in palmitē floret. Fœmina circa florē germinat tantū spinæ mō. Vtrisq; autē p̄ma nascit pomi caro postea lignū itus: hoc est semē eius. Argumētū q; parue sine hoc repiunt in eodē palmitē. Est autē obligū nō ut oliui orbiculatū. Præterea cæsus a dorso puluinato: & in aluo media fissura plerisq; umbiculatū: unde primū spargit radix. Serit autē p̄nū & bina iuxta cōposita semina: supq; totidē: qm infirma singulis plāta est. Quaternæ coalescūt. Multis cādidiisq; lignū hoc a carnibus discēdit tunicis aliis corpori adherētibus: laxeq; distās: tū a cacumini bus filo adherēs. Caro maturefcit anno. Quidusdā tū in locis ut cypro: quanq; ad maturitatē nō pueniat: grato sapore dulcis est: & foliū ibi latius: fructusq; reliqs rotundior. Nec ut deuoretur corpus: uerū ut expuat succo nō expresso. Et in arabia languidæ dulces traduntur esse palmæ. Quanq; iuba apud scemitas arabas præfert oibus saporibus: quā uocant dābulan. Cætero non sine maribus gignere fœminas sponte edito nemore confirmant. Circaq; lingulos plures naturæ in eum pronas blandioribus comis. Illum creētis hispidum afflatu uisusq; ipso & pulu ere etiam reliquas maritare. Huius arbore excisa uiduas post

sterilefcere foeminas. Adeo est ueneris intellectus uti coitus etiā excogitatus sit ab homi-
ne: ex maribus flore ac lanugine: interim uero tantū puluere inſperſo foeminis. Seruntur
autem palmæ & trunco duorū cubitorum lōgitudine a cerebro ipſo arboris uiridi fiſſu-
ris diuiſo atq; deſoſſo. Et ab radice auulſæ uitalis eſt ſatus: & ramorū tenerimis. In aſſyria
ipſa quoq; arbor ſtrata in ſolo humido tota radicatur: ſed in frutices non in arborem. Er-
go plantarū inſtituūt: anniculaſq; tranſſerunt: & iterū binas. Gaudent enim mutatione ſe-
dis uena alibi. in aſſyria autē circa canis ortum. Nec ferro attingunt ibi nouellas: ſed teli-
gant comas: ut in altitudine exeant. Robuſtas deputant craſſitudinis gratia ſemipedales
ramorum relinquentes truncos. Qui deciſi alibi necant matrē. Diximus falſum ab iis ſolū
diligere. Ergo ubi nō eſt tale: ſalem aſpergunt: nō radicibus ſed longius paulo. Quādam in ſy-
ria & ægypto in binos diuidūt ſe truncos: in creta & ternos quādam & in quinos. Ferunt
ſtatim in trimatu. In cypro uero ſyria ægypto quadrimæ aliæ: aliæq; quinqueties: aliæ alti-
tudine hominis nullo intus pomi ligno quā diu ſunt nouellæ: ob id ſpadonū accepto no-
mine. Genera earum multa. Sterilibus ad materias operaq; lautiora utitur aſſyria: & tota pe-
ſis. Sunt & cædæ palmarum quoq; ſilux: germinantes rurfus ab radice ſuccifæ. Dulcis
medulla earū in cacumine quod cerebrū appellant exemptaq; uiuunt: quod nō aliæ. Vocā-
tur autem chamerepes: folio latiore ac molli: ad utilia utiliſſimo. Copioſe increta. Sed ma-
gis in ſicilia. E palmis prunæ uiuaces: igniſq; lentæ. Frutiferarū alius breuius lignū in pomo
aliis longius. His mollius: illis durus. Quibuſdā oſſeum limatūq; dente contra ſciſſan-
tes religione politum. Aliud pluribus uestitum paucioribus tunicis. Aliud craſſiorib;
tenuioribuſque. Ita ſiunt undē quinquaginta genera: ſi quis omnīū perſequi uelit nomina
etiā barbarā: uinorūq; ex iis differentias. Clariſſime oīum quas regias appellauere ab hono-
ribus: quoniā regibus tantū perſidis ſeruarentur babylone natæ uno in horto bogo. Ita enī
uocant ſpadones qui apud eos etiā regnauere. Hortus ille nunq; niſi domināris in aula tu-
it. At in meridiano orbe præcipuā obtinent nobilitatē ſyagri. Proximāq; margarides. Ex
breues candidæ: rotundæ: acinis quā balanis ſimiliores. Quare & nomen a margaritis acce-
pere. Vna earū arbor in chora eſſe traditur una & ſyagrorum. Mirūq; de ea accepimus cū
phoenice aue quæ putatur ex huius palmæ argumento nomen accepit: iterū in ori: ac re-
naſci ex ſeiſpā. Quod erat prius pomis referam. Ipſum pomum: grande: durum: horridum
& a cæteris generibus diſtans: ſapore ſerino: quem ſerme in apris nouimus: euidentiffime
q; cauſa eſt nominis. Quarta auctoritas ſcādālidum a ſimilitudine appellatarū. Iā in æthio-
piæ ſine quinq; earum nec plurimas arbores tradunt: non raritate magis quā ſua uitate mi-
rabiles. Ab iis caryotæ maxime celebrantur & cibo quidem: ſed & ſucco uberrimæ. & qui-
bus præcipua uina oriētī iniqua capiti: unde pomo nomen. Sed ut copia ibi atq; fertilitas:
ita nobilitas in iudeā: nec in tota: ſed hierecunte maxime. Quāquā laudatæ & rachelaidæ &
in phaſelidæ: atq; libyadæ gentis eiſdem cūualibus. Dos his præcipua. Succo pingui la-
ſcentibus: quodāq; uini ſapore in melle prædulci. Sicciore in hoc genere Nicolai: ſed amo-
plitudinis præcipuæ quaterni cubitorum longitudinē afficiūt. Minus ſpatioſæ: ſed ſapore
caryotarum ſorores: & ob hoc adelphides dicæ. proximam ſua uitatē habet: nō tamē candē
Tertiū ex iis genus patet: & niniū liquore abūdāt. Rūpitq; ſe pomi ipſius etiā in ſua ma-
trē ebrietas calcatis ſimile. Suū genus ſed e ſicciorē turba iacens dactylis prælōga gracili-
tate curuatis in terrā. Nā quos ex iis deorū honori dicamus: ideos appellauit iudæa gens
contumelia nūminū inſignis. In totum arentes thebaides atq; arabicæ: macro corpore exi-
les: & aſſiduo uapore torrentes. Cruſtam uerius quā cutē obducūt. In ipſa quidem æthio-
pia friatur hæc: tanta eſt ſiccitas: & ſarine modo ſpiſſatur in panē. Gignitur autē in frutice
ramis cubitalibus: folio latiore: pomo rotundo: ſed maiore quam mali amplitudine. Cecas
uocant. Triennio matureſcunt. Sēperq; fructici pomū eſt ſubnaſcente alio. Thebaidis fru-
ctus exemplo in cados conditur: cum ſui ardoris animā: ni ita fiat: celeriter expiret: marce-
ſcitq; non reſoſtus furnis. Ex reliquo genere plebee uidentur. Syri hoc & iuba tragemata
uocant. Nam in alia parre phoenicis cilicicq; populari nomine a nobis appellantur balani.
Eorum quoq; plura genera. Differunt figura rotunditatis aut proteritatis. Differunt &
colore nigriores ac rubentes. Nec pauciores fico traduntur colores. Maxime tamen
placent candidi. Diſtant & magnitudine prout multi cubitum effecere. Quidam ſunt
non ampliōres faba. Seruantur ii demum: qui naſcuntur in falſis atq; ſabuloſis ut in

LIBER.

iudea: & cyrenaica africa. Non item in ægypto: cypro: syria: seleucia: assyria. Quā obrem su-
es & reliqua animalia ex iis saginātur. Vitiati aut uetusti eius pomi signum ei: dedisse: cā-
didam uerrucam: quæ racemo adhæserit. Alexandri milites palmis uiridibus strangulati
sunt. In gedrosi id factum est pomi genere. Alibi copia euenit. Est enim tanta musteis sua
uitas: ut finis mandendi non nisi periculo fiat. De syriæ arboribus. Ca. V.

Yria præter hanc peculiare habet arbores. In nucum genere pistacia nota. Prodes-
se aduersus serpentinum traduntur morsus & potu & cibo. In ficorum autem cari-
cas & minores eius generis: quæ cotana uocant. Item pruna in damasco monte na-
ta & myxa. utraq; iam familiarem italiæ. Ex myxis in ægypto & uina fiunt. Iuniperi simili-
tudinem habent phœnices & cædrum minorem. Duo eius genera: lyria & phœnicia. Diffe-
runt folio. Nam quæ durum præstat. Fructum ferunt myrti magnitudine: dulcem sapore. Et
maioris cædri duo genera. Quæ floret fructum non fert. Frutifera non floret. Et in ea ante-
cedentem fructum occupat nouus. Semen eius cupresso simile. Quidam cædratam uo-
cant. Ex hac resina laudatissima. Materie uero ipsi æternitas. Itaq; & simulacra deorū ex ea
factitauerunt. Cædrinus est romæ in delubro Appollo Sotianus & seleucia aduectus. Cæ-
dro similis in arcadia est arbor: quæ in phrygia frutex uocatur.

De terebintho.

Ca.

VI.

Yria & terebinthū habet. Ex iis mascula est sine fructu. Fœminarū duo genera. Al-
teri fructus ruber lentis magnitudine. Alteri pallidus. Cum uite mature scit: non
grandior faba: odore iucundior: tractu resinofus circa idem troadis. Sed in macedonia bre-
uis arbor hæc atq; fruticosa. In damasco syriæ magna. Materies ei admodū lenta: ac fidelis
ad uetustatem: eximii ac nigri splendoris: flos racemosus oliuæ modo: sed rubens. folia de-
sa. Fert & folliculos emittentes quædam animalia ceu culices: lentoremq; resinofum: qui e
cortice erumpit. Etiam rhus syriæ mascula fert: sterili fœmina folio ulmi paulo lōgiore: &
piloso: foliorum inter se semper contrariis pediculis: gracili bræuiq; ramo: pelles candidæ
conficiuntur. Iis semen lenti simile cum uua rubescit: quod uocatur rhus medicamentis ne-
cessarium. De ficu ægyptia & cypria. Ca. VII.

T in ægypto multa arborum genera: quæ non alibi. Ante omnia ficus ob id ægy-
ptia cognominata. Arbor moro similis. folio magnitudine: aspectu. Pomū fert non
ramis: sed caudice ipso. Idq; ipsum ficus est prædulcis: sine granis interioribus: per
quā fœcundo prouentu: scalpendo tñ ferreis unguibus: aliter non maturefcit. Sed cū fa-
ctum est quarto die demeticur: alio subnascante: septeno ita numerosa partu per singulas
ætates multo lactæ abundante. Subnascitur etiam si non scalpatur fœtus quater a stete:
priorēq; expellit imaturum. Materies proprii generis inter utilissimas. Castastarim stagnis
mergitur: hoc est eius sicari. Et primo fides: postea fluuitate incipi: certōq; eam fugit alien⁹
humor: qui alium omuem rigat. Cum innatare cœperit tempestiue habet signum. Huic si
milis quadātenus quæ uocatur cypria ficus in creta. Nam & illa in caudice ipso fert pomū
& remis: cum in crassitudinem adoleuere. Sed hæc germania emittit sine ullis foliis radici
similia. Caudex arboris populo similis: folium ulmo. Fructus quaternos fundit toriens &
germinat. sed grossus eius nō maturefcit nisi incitura emissio lacte. Suauitas & interior fi-
ci. Magnitudo sorbi similis. De ceraunia siliqua. Ca. VIII.

Illic quā iōnes cerauniā uocant: trunco & ipsa fertilis: sed pomo siliquæ: ob id q-
dam ægyptiam ficum dixere errore manifesto. Non enim in ægypto nascitur sed in
syria ioniaq; & circa gnidum: atq; in rhodo: semper comantibus foliis. fere candi-
do. cum uehementia odoris. Plantigera imis partibus & ideo superficie flauescens succum
auferente sobole. Pomo antecedentis anni circa canis ortus detractō statim alterum parit.
Postea florem per arcturum hyme fœtus enutiente.

De persico ægypti & spina ægyptia.

Ca.

IX.

Egyptus & persicā arborē sui generis habet similem pyro folia retinentem. Ferti-
tas assidua eius subnascante crastino fructu. Maturitas etefiarum afflatu. Pomum
longius pyro inclusum: amygdale puramine & corio: colore herbido. Sed tibi nux-
illi huic pomum: differens breuitate ac mollicie. Et quanuis blandiatur prædulcis sua
uitas non innocuum. Materies bonitate: firmitudine: nigricia quoque nihil differens a

loto. Simulacra ex ea facta uere nō eadē gratia quā fideli materiā: ut ex arbore quā balsamum appellauimus: mana ex parte cōtorta. Naualis ita tantū est. Ac e diuerso cinus in magno honore palmā similis: qm̄ & eius foliis utūtur ad textilia. Differt q̄ in brachia ramorū spargit. Pomo magnitudo quā manū impleat: color fuluus: cōmēdabilis succo ex austero & dulci: Lignū incus grandis firmēq̄ duritiā: ex quo uelares detornāt anulos. In eo nucleus dulcis dū recens est. siccatur durescit ad infinitū: ut mandī non possit nisi plurib⁹ diebus maceratus. Materies crispioris elegantiā: & ob id per is gratissima. Nec minus syria spinā celebrat in eadē gente dūtaxat nigra: qm̄ incorrupta etiā in aquis durat: ob id utilissima nauū costis. Cādida facile putrescit. Aculeus spinarū & in foliis. Semē in filiquis: quo coria perficiūtur gallæ uice. Flos & coronis iucūdus: & medicamētis utilis. Manar & gummi ex ea. Sed præcipua utilitas q̄ cæsa anno tertio refurgit. Circa thebas hæc: ubi & quercus & persica oliua. ccc. a nilo stadiis: siluestri tractu & suis fontibus riguo.

De pruno & arboribus circa memphim.

Ca.

X.

Bi prunus ægyptia nō dissimilis spinæ proximæ dictæ. Pomo mespili: maturescens bruma: nec folia dimittens. Lignū in pomo grande: sed corpus ipsū natura copia q̄ massū instar incolis. Purgatū enī tradunt: seruātq̄ eius ossas. Siluestris fuit & circa memphim regio tā uastis arboribus: ut terni nequirēt uel circūplecti: unius peculiari miraculo: nec pomū ppter usum uel aliquē: sed euentū. Facies enī spinæ folia habet ceu pēnas: quæ tactis ab homine ramis cadūt protinus: ac postea renascūtur.

De gūmi generibus & papyro.

Ca.

XI.

Vm̄i optimū esse ex ægyptia spina conuenit: uermiculatum: colore glauco purū in corrice: dentibus adherēs. Præcium eius in libras. xiii. Deterius ex amygdalis amaris & cerafo. Pessimum ex prunis. Fluit & ex uitibus: infantiū ulceribus aptissimum. Et aliquando in olca dencium dolori. Vm̄o etiā in corico monte ciliaciā. Ac iuniperō ad nihil utile. Ex ulmi uero gūmi & culices ibi nascūtur. Fit & ex sarcocolla: ita uocatur arbor: gūmi utilissimū p̄ctoribus ac medicis: simile pollini thuris: & ideo cādidiū q̄ ruffum melius. Præciū eius quod supra. Nōdum palustria attingimus: nec frutices amnium. Prius tamen quā digrediamur ab ægypto & papyri natura dicetur. Cū charthæ usu maxime humanitatis uite constet & memoria. Et hanc Alexandri magni uictoria repertam auctor est M. Varro. Conditā in ægypto alexandria. Antea nō fuisse chartarum usum. Palmarum foliis primo scriptitatū. Deinde quarūdā arborum libris. Postea publica monumenta plumbeis. uoluminibus. Mox & priuata lintheis confici cœpta: aut ceris Pugillarū enim usum fuisse ante troiana tempora inuenimus apud homerum. Illo uero prodēte ne terra quidē ipsa tota fuisse: quæ nūc ægyptus intelligitur: cum in sebennistico saltē eius nominis charta nascatur. Postea adaggeratam nilo. Si quidem a pharo insula quæ nunc alexandriæ pōte iūgitur noctis dieiq̄ uelifico nauigii cursu terrā fuisse prodidit. Mox æmulatione circa bibliothecas regum Ptolemæi & Eumenis supprimentē chartas Ptolemæo idē Varro mēbranas pergami tradidit repertas. Postea promiscuæ patuit usus rei qua constat immortalitas hominū papyrum: ergo nascitur in palustribus ægypti: aut quiescentibus nili aquis: ubi euagatæ stagnant duo cubita nō excedente altitudine gurgitū. Brachiali radice obliqua crassitudine: triangulis lateribus decem nō amplius cubitorū longitudine: in gracili tatem fastigiatum thyrsi modo cacumen includens. Semine nullo aut usu eius alio q̄ floris ad deos coronandos. Radicibus incolæ pro ligno utuntur: nec ignis tātū gratia: sed ad alia quoq̄ utensilia uasorum. Ex ipso quidem papyro nauigia texunt. Et e libro uela: tegetesq̄: necnon & uestem: atq̄ stragula: ac funes. Mandunt quoq̄ crudum decoctūq̄: succū tantum deuorantes. Nascitur & in syria circa quem odoratur ille calamus lacum. Neq̄ ad alios usus illis: q̄ in funibus. Rex Antigonus in naualibus usus est rebus: nondum sparto cōmunicato. Nuper & in euphrate nascens circa babylonem papyrum intellectum est eundem usum habere quem charthæ. Et tamen adhuc malunt parthi uestibus litteras intexte. Præparantur ex eo charthæ diuise acu in prætenues sed q̄ latissimas filluras.

De generibus chartarum: & quomodo chartæ fiant: & de chartarum probatione: & ui

Ca.

XII.

tiis & glutino earum.

Rincipatur medio atq̄ inde scissure ordine. Hieratica appellabatur antiquitus religiosis tantū uoluminibus dicata: quæ ab adulatione Augusti nomē accepit. Sicut

LIBER

secūda Liuiæ a cōiuge eius. Ita descēdit hieratica in tertiū nomē. Proximū amphiteatrica datum fuerat: a confecturæ loco. Excepit hanc romæ Fannii sagax officina: tenuatq; curiosa interpollatione principalem fecit e plebea: & nomen ei dedit. Quæ non esset ita recurata: in suo mansit amphiteathrica. Post hanc faitica ab oppido: ubi maxima fertilitas ex uilioribus ramētis propriorq; etiānum cortici Teneotica a uicino loco: pondere iā hæc nō bonitate uenalis. Nā emporeticā inuētilis scribendo: in uoluchris eartharū segestriūq; in mercibus usum præbet: & ideo a mercatoribus cognominata: post hanc papyrū est extremūq; eius scirpo simile ac ne ad funes quidē nisi in humore utile. Textūturq; oēs tabulæ madentes nili aqua Turbidus liquor uim glutini præbet: cum primo supina tabula. Secda adiūtur longitudine papyri quæ potuit esse segminibus utriūq; amputatis. Transuersa postea crates peragitur. Premūtur deinde prælis: & siccatur sole. atq; inter se blagula iunguntur. A proximarū semper bonitate diminutione ad determinas. Nunq̃ plures scapo q̃ uicenz. Magna in latitudine earū differentia. xiii. digytorū optimis. Duo detrahūtur hieraticæ. Fama denos habet. Et uno minū amphitheatica: pauciores faitica: nec malleo sufficit. Nā emporeticæ breuitas sex digytorū nō excedit. Præterea spectatur in chartis tenuitas dēfinitas candor: leuor: primatū mutauit Claudius Cæsar. Nimia quippe Augustæ tenuitas tolerādis nō sufficiebat calamis. Ad hoc tramittēs litteras liturametū afferebat aduersis: & alias indecoro uisu pertranslucida. Igitur & secundo corio stamina facta sunt e primo subtegmine. Auxit & latitudinē pedalis erat mensura: & cubitalis macrocolis. Sed ratio deprehendit uitū unius secede reuulsione plures infestante paginas. Ob hoc prælata oibus Claudia Augustæ in epistolis auctoritas relicta. Liuiana suā tenuit: cui nihil e prima erat: sed omnia e secūda. Scabricia leuigatur dente conchæ: sed caducæ litteræ fiunt. Minus sorbet. poliē & charta magis ut splēdeat. Rebellat sæpe humor incuriose datus: primog; malleo deprehenditur: aut etiā odore cū fuerit indiligētiōr. Deprehēditur & lentigo oculis: sed mediis inserta glutinamētis ceu tenia fungio papyri bibulo ibi uix littera fundente se tantū inest fraudis. Alius igitur iterū texendis labor. Glutinū uulgare e pollinis flore tēperatur feruente aqua minimo aceti aspersu. Nā fabrilis a gūmi cōmissure fragiles sunt. Diligētiōr eura molli panis frumētati colata aqua feruente minimū hunc modū intergerit. Atq; etiā nili leuitas superetur. Omnē autē glutinū nec uetustius esse uno die debet: nec recentius postea malleo tenuatur: & iterū glutino percurritur iterūq; cōstricta etugatur: atq; extenditur malleo. Ita sunt longinqua monumenta Tiberii Caiūq; Graccorū manus: quæ apud Pomponiū secūdū uatē ciuēq; clarissimū uidi annos fere post. cc. iam uero Ciceronis ac Diui Augusti Virgiliūq; sæpe numero uidemus.

De libris. Numæ.

Ca.

XIII.

Ngentia quidem exempla contra Varronis sententiam de chartis ceperiuntur. Nā q̃ Cassius Hemina uetustissimus auctor annaliū quarto eorum libro prodidit Cn. Terentiū scribam agrū suū in ianiculo repastinantē offendisse arcam: in qua Numæ qui romæ regnauit situs fuisset. In eadē libros eius repertos. P. cornelio. L. filio Cæchego. M. Bebio. Q. filio. Pamphilo conf. Ad quos a regno Nume colligūtur anni. d. xxxv. & hos fuisse e charta. Maiore etiānum miraculo q̃ tot infossi durauerunt annis. Qua propter in re tanta ipsius Heminæ uerba ponam. Mirabantur alii quō illi libri durare potuissent. Ille ita rationē reddebat. Lapidē fuisse quadratū circiter in media arca uinctum cadelis quantū uersum. In eo lapide insuper libros impositū fuisse: propterea arbitrarier eū nō cōputuissent. Et libros cadratos propterea arbitrarier ea tineas nō tetigisse. Nulla in iis libris scripta erāt nisi philosophiæ pythagoricæ. Eosq; combustos a. Q. Penlio prætorē. quia phinæ scripta essent. Hoc idem tradit. C. piso censorius primo cōmentariorum libro. Sec libris septem iuris pontificii: totidē Pythagoricos fuisse. Tuditanus uero tertiodecimo Numæ decreto rum libro. xii. Fuisse ipsæ Varro humanarū antiquitatū vi. Antias secundos libros fuisse. Ex iis duodecim pontificales latinos: totidem græcos præcepta phine continentes. Idē tertios ponit: quo comburi eos placuerit. Inter omnes uero conuenit Sibillā ad Tarquinum Superbum tris libros attulisse. Ex quibus igni duo cremati ab ipsa. Tertio cum capitolio syllanis temporibus. Præterea Mutianus ter consul prodidit nuper se legisse cum præsidet lytiæ. Sarpedonis a troia scriptam in quodam templo epistolā chartam. Quo. eo magis miror: si etiamnum homero prodente ægyptus non erat. At cur si iam hic erat

usus: in plumbeis linteisq; uel uminibus scriptitatum cōstet? Cur & Homerus in ipsa illa lycia. Bellorophonti codicillos datos non epistolas prodidit. Sterilitatē sentit hoc quoq; factūq; iam Tiberio principe inopia chartarū ut e senatu darētur a biteri dispēdandi alias in multu uita erat. De arboribus æthiopiarū. Ca. XIII.

Æthiopia ægypto cōtermina insignes arbores non fere habet: præter liniferas: quarum natura in discriptione indorum atq; arabiarū dicta est. Proprior tamen huic natura lanæ maiorq; folliculus granati modo mali. Similesq; & inter se arbores ipsæ: præter hanc galinæ puales retulimus. Insularum arbores ambitu æthiopiarū & nemora odorata in mentione earum dicta sunt.

De atlantis arborib; & citreis: & quæ in his laudētur & quæ uituperent. Ca. XV.

Atlas mons peculiari proditur silua de qua diximus. Cōfines ei mauri: quibus plurima arbor citri & mensarum insania: quas sceminæ uiris cōtra margaritas regerunt Extant hodie. M. Ciceronis in illa paupertate & quod magis mirū est illo æuo empta libris. xi. Cū his memorātur & Galli Asinii quæ libris. xi. uenūdātæ sunt. Et duæ a luba rege uendēte. Quāru alteri præcium fuit libris. xv. alteri paulominus. Interit nuper incendio quæ Cethegus decedens libris. xlii. permutauerat latifundi taxatione si quis prædia tā tūmerari malit. Magnitudo amplissima adhuc fuit unius cōmissi exorbibus dimidiatis duobus a rege mauritanie. Ptolemæo quattuor pedū & semipedis per mediū ambitū: crassitudine quadrantalī. Maiusq; miraculū in ea est artis latente iunctura: quam potuisset esse natura. Solida a Nomio Tiberii Cæsaris liberto cognomen trahentis tribus sicilicis infra quattuor pedes: totidēq; infra semipedē crassitudinis. Quæ in re nō omittēdū uidetur. Tiberio principi mēsa nō quattuor pedes sextante & sicilico excedēt. Tota uero crassitudine sescunciali operimēto cōchiliū & laminæ per mediū uestitā fuisse: cum tā optima Nomio liberto eius esset. Cuius materia erat tuber hoc est radice uitium. Maximeq; in eo laudatū quod sub terra totum fuerit & rarius: quam quæ supernæ: quæq; gignuntur etiam in ramis: proprièq; gignuntur quod tanti emitur arborum uitium est. quarum amplitudo ac radices æstimari possunt ex orbibus. Sunt autem cupressi sceminæ etiamnum siluestri simili folio: odore: caudice. Anchorarius mons uocatur ceterioris mauritanie: qui laudatissimam dedit citrum iam exhaustis. Mensis præcipua dos in uena crispis: uel in uertice paruis. Illud oblongo euenit discursu. Ideoq; tigrinæ appellatur. Hoc in torto: & ideo tales pætherine uocātur. Sunt & undatim crispæ maiore gratia si pauonū caudæ oculos imitantur Magna uero post has gratia extra prædictas crispæ densaue uti grani congeriæ: quas ob id a similitudine apiatæ uocat. Sūma uero oīum in colore. Hic maxime nulli placet suis refulgēs uenis. Post hæc amplitudo etiā totius caudicis. luvāt plura quoq; in una mensa uitia. Lignū ita uocat. Materia surda & indigesta simplicitas: aut platani foliorū modo digesta. Illignæ uene etiā similitudo: uel coloris & quibusdā maxime obnoxias fecere æstus uel rimæ aut capillamenta rimas imitata. Postea murena nigro transcurrentis limite: uariisq; corticū punctis apprehēsus papauerū modo: & in totū atro propios color maculæ uel discolorēs: uirides terra cōdunt barbari: & cæra illinūt. Artifices uero frumētī acerbis inponūt septenis diebus: totidē intermissis. Mirū p̄ pōderi quātū ita detrahant. Naufragia docuere. Nuper quoq; hanc materiā siccā mārī duritiæ & maturitate incorrupta spissari: nō ullo modo uehemētius. Nutriuntur optimæ: splendescuntq; manuq; sicca fricantur ab alienis maxime: ne ab accolis edātur: ut in iis genitæ. Inter pauca nitidioris uite instrumenta hæc arbor est. Quæ propter resistendū ei paulū uidetur.

De arbore trogere.

Ca.

XVI.

Ota etiam Homero fuit Trogere uocatur: ab aliis thia. Hanc igitur inter odores uiri tradit in deliciis Circes: quæ deam uolebat intelligi magno errore eorum qui odoramenta in eo uocabulo accipiunt. Cum præsertim eodem uersu citrū laticēq; una tradat. In quo manifestū est de arboribus tū locutum Theophrastus qui primus a magni Alexandri ætate scribit quæ circa urbis romæ quadringentesimum gesta sunt annum magnū iam huic arbori honorem tribuit memoratas ex ea referens templorum veterū contignationes: quandam immortalitatem materiæ in rebus contra uitia omnia incorruptæ. Radice nihil crispus. Nec aliunde præciosa opera. Præcipuam autē esse eam arborē cetera circa Hæmonis delubrum Næsi & in inferiore cyrenalæ parte. De mensis tamē tacuit.

LIBER.

Et alias nullius ante ciceronianam uerustior memoria est. Ex quo nouitiæ apparêt. Alia est arbor eodê noie malû ferês excreatû aliqbus odore & amaritudine: aliis expetitum: domos etiâ decorans: nec dicenda uerboſius. De arbore loto. Ca. XVII.

Adem africa qua uergit ad nos insignê arborê loton gignit: quâ uocant celtin: Et e isâ italia familiarê: sed terra mutatâ. Præcipua est circa lyttes atq; nasamonas. Magnitudo quæ pyro: quanq; Nepos Cornelius breuê tradat. Incisurâ in folio crebriores: alioqu ilicis uiderent. Differêtiæ plures: eaq; maxime fructibus fiût. Magnitudo huic fabæ color croci: sed ante maturitatê alius atq; alius: sicut in uuis. Nascitur densus in ramis myrti modo: nō ut in italia cerasi. Tâ dulcis ibi cibus: ut nemê etiâ genti terra q; dederit nō mis hospitali aduenarû obliuione patriæ. Ferût uêtris nō sentire morbû qui cū mandant. Melior sine interiore nucleo: qui in altero genere offeus ui def. Vnû quoq; exprimitur huic simile mullis: quod: ultra denos dies negat durare idê nepos: baccaſq; cōtusas cū siliqua ad cibos doliis condi. Quin & exercitus pastos eo accepimus ultro citroq; cōmeantes per africâ. Ligno colos niger. Ad tibiariû cantus expetit. Radice cultellis capulos breuicq; alios usus excogitauit. Hæc ibi natura arboris. Est autê eodê noie & herba & in ægypto caulis in palustriû genere. Recetibus enim aquis nili riguis: puenit similis fabæ caulæ foliisq; dēsa congerie stipatis breuioribus tm̄ grationibusq;: cui fructus in capite papaueri similis incisuris. oiq; alio modo. Intus grana ceu miliû. Incolæ capita in acerbis putrefaciūt. Mox seperât lauâdo: & siccata tundunt: eoq; pane utūtur. Mirû est q; præter hæc traditur Sole occidente papauera ea cōprimi & integri foliis. Ad ortum autem aperiri donec maturi rescant: flosq; qui est candidus decidat.

De scapo ipso: & radicæ loti.

Ca. XVIII.

Oc amplius iu ea parte tradūt: & scadû ipsum & florê uespera mergi usq; in medias noctes. Totûq; abire in lacû: ut ne dimissâ quidê manu possit inueniri. Verti dein de paulatimq; subrigi: & ad exortum solis emergere extra aquâ: ac florem pateface re: atq; etianû exurgere: ut plane ab aqua ab sit alte. Radicê lotos hæc habet mali cotonei magnitudine operatam nigro cortice: qualis & castaneas tegit. Interius candidum corpus gratum cibus sed crudum. Gracius decoctum siue aqua siue pruna. Nec aliunde magis quâ purgamentis eius sues crassescunt.

De paliuro & punico malo: & de flore punici mali.

Ca. XIX.

Yrenæica regio loton suæ postponit paliuro. Fruticosior hæc fructuq; magis rubens: cuius nucleus non simul mādatur. lucidus per se: atq; suauior est uino. Quin & uina succo suo cōmédans. Interior africa ad garamanthas usq; ad deserta palmarum magnitudine & suauitate cōstat. Nobilis maxime circa delubrum. Hâmonis. Sed circa carthaginê punicû malû cognomê sibi uendicat. Aliqui granatû appellant. Diuisit & in genera apyrinon uocâdo cui lignosus nucleus abest. Sed candidior ei natura: & bladiore sunt acini: minusq; amari: distincti mēbranis. Alia structura eorû quâdam ut in fauis communis nucleos habentiû. Quinq; spēs: dulcia: acris: mixta: acida: uinosâ. Samia & ægyptia coria. Flos balustium uocatur: & medicinis idoneus & tingendis uestibus: quarum color inde nomen accepit. De asiæ & græciæ fructibus. Ca. XX.

Nasia & græcia nascūtur frutices. Epicactis quē alii embolinê uocant: paruis foliis quæ potata contra uenena profunt: sicut herices contra serpentes. Et in quo nascitur granû gnidiû: quod aliqui linû uocant. De timelea siue camelea: & tragacanthæ: & de trago siue scorpione: & miricæ: & bryæ: & gallæ. Ca. XXI.

Ruticetm̄ uero timeleâ: alii chameleam: alii pyrosachem: alii nestorem: alii cœnoron f Et similis oleastro: foliis angustioribus: gūmosis si mordeantur myrti magnitudinis: semine: colore: & specie farris: ad medicine tm̄ usum. Tragon fruticē sola creta insula gignit terebintho similem & semine. Quod contra sagittarû iētus efficacissimû tradunt. Eadem & tragacanthem spinæ albæ radicem multum prælatâ apud medos aut in caucaso nascenti. Præcium eius in libras. xiii. Tragon & asia fert: siue scorpionem: uepre m̄ sine foliis: ramis rubentibus: ad medicine usum. Miricen & italia: quam alii tamaricē uocât. Achiam autem bryam siluestrem: insignem in ea quod fatiua tantû ferat gallæ similem fructum in syria & in ægypto copiosa hæc est: cuius infœlicia ligna appellamus: quæ tamē in

XIII.

felicitiora sūt græciæ. Gignit enī arborē ostrin: quā & ostrinam uocant: solitariam circa saxa aquosa: similem fraxino cortice & ramis & folio: pilis paulo tamē lōgioribus crassioribusq; ac rugosis scissis quæ per totā discurrent. Semine ordeo simili: & colore & materia dura atq; summa: qua in domū illata difficilis partus fieri produnt mortelq; miseræ.

De enonimo & adrachna congrygia & thapsia.

Ca.

XXII.

Ec auspiciatōr i lesbo isula arbor quæ uocat enonymos: nō ab similibus punice arborē nī iteq; cā & laurū foliū magnitudie: figura uero & mollicia punice flore cādidior ē: statū pestē denūtiās. Fert siliquas sesami similes: itus granū quadrangula figura: spissū: locale aialibus: necnō & i folio eadē uis. Succurrit aliquādo pces alui exinatio. Aleæ rader Cornelius arborē eodē appellauit: ex qua facta eē argo similem robori uiscū ferenti: quæ nec aqua nec igni posset corrūpi: sicuti nec uiscū nulli alii cognitū qd equidē sciā. Adrachnen oēs fere græci portulacæ noīe interpretant: cū illa sit hærbæ & andrachne uocetur unius litteræ diuinitate. Cæterū adrachne ē siluestris arbor: neq; i plāis nascēs: similis une domi folio tātū minore: & nūq; decidēte. Cortice nec scabro qdē: sed q; circūgelatus uideri possit: tā tristis aspectū ē. Similis & cogrygia ē folio: magnitudine mior. Proprietatē habet fructū ad mītredī lanuginē papū uocā: qd nulli alii arbori euenit. Similis & aparache bifera æque q; adrachne. Priorē fructū icipiētē pubescere una peragit: alterū i initio hycmis. Quales eos nō traditur. Et ferulā iter externas dixisse cōuenit arborūq; generi adscripsisse: quoniam nā quarūdā naturæ sicut distinguimus: lignū omne corticis loco habet: hoc ē forinsecus ligni aut loco fūgosa itus medullā ut sabbuci. Quæ dā uero sanitatē ut arūdines. Ferula calidis nascit locis: atq; trāsmaria gēiculis nodata scapis. Duo eius genera. Narthea græci uocant assurgētē i altitudine. Nartheciā uero semp humilē ē genibus excūtia folia maxia ut quæq; terræ pxiā. Cætero natura eadē q; anetho: & fructu similis. Nulli fructū leuitas maior: ob id gestata facili? baculorū usū senectuti pber. Semē ferulæ thapsiā qdā uocauere decepti eo qm ferula sine dubio ē thapsia: sed sui generis foliis forniculi: iani caule: nec exco: dēte baculi lōgitudine. Semē qle ferulæ: radix cārida. Incisa lac emanat: & cōtusa succo absdicat oīa uenenata. Quippe ē fodiētibus nocet si mininā spirat aura: itumescūt corpora: faciēq; iuadūt ignes taceri: ob id cæroto prius illinūt. Quibusdā tamen morbis auxiliari dicūt medici pmixta aliis. Itē i aloperis sugillatisq; ac liuentibus. Ceu uera remedia desint: ut scelera cōtrafēt. Sed iste prexuerūt noxiō iūtrū: tātūq; ipudentiæ ē: ut uenenū artis eē pfluadeat. Thapsias i africa uehemētissima. Quidā caulē icidūt p messes: & i ipsa excauat radice: quo succus cōfluat: arefactūq; tollūt ali foliū. Radicē tōdūt i pila: & succū in sole coactū diuidūt i pastillos. Nero Cæsar elantarē ei dedit: initio iperii: nocturnis crassationibus conuēberatā faciē illinēs sibi cū thure caraq; & sequenti die cōtra famā cutē sincerā circumferens. Ignem ferulis optime seruari certū ē: easq; i ægypto præcellere.

De cappari siue cinosbato aut opheostaphyle: & de saripha.

Ca.

XXIII.

Bi & cappari firmioris ligni frutex: seminisq; & cibi uulgati. Caule quoq; una ple: rū p decepto. Cauēda eius gñra pegria. Sigdē arabicū pestilēs. Africū gīgiuis inimicū. Marmaricū uuluis: & oīm iflationibus. Apulū uomitus facit. Stomachū & aluū mouet. Quidā eū cynosbatō uocat: alii opheostaphylen: fruticosū ē generis. Et saripha circa nilū nascēs duorū cubitorū altitudinē: pollicari crassitudine. Coma papyri: similisq; mādīe mō. Ra dice ferrantiis officinis præcipua carbonis usu propter duriciam.

De spina babylonis regia & de cyriso.

Ca.

XXIII.

On omittēdū ē quod babylone scriē i spinis: quoniā nō aliubi uiuit. Estq; sicut uiscū in arboribus. Sed illud i spina tantū: quæ regia uocat. Mirū q; eadē die germinat quod iniectū ē. Inicit aut ipso canis ortu & celerie arborē occupat. Cēdiūt co uina & iō feritur. Spina illa nascit & athenis i longis muris. Frutex est & cyrisus ab Antio macho atheniēsi miris laudibus pdicatus pabulo omniū. Aridus uero ē suū. Spōdetq; iugero ei? ānuos ppluris uel mediocri solo redditus. Vtilitas hærbos: ergo & co latior satietas q; p q modico pique scūt & quadrupedia: ita ut iumēta: hordeū spernāt. Non ex alio pabulo lectis maior copia aut melior. Sup oīa pecorū medecia a morbis oī usu pstat. Qui & nutritib: i defectu lactis aridū atq; i aqua decoctū porui cū uino dari iubet: & firmiores celsiores i fā tes fore. Viridē ē gallinis: aut si aruerit madefactū. Apes quoq; nūquā de flore cyrisi pabulū cōtingētes pmunt Demostratus & Aristomachus. Nec aliud mioris ipēdiū ē. Scriitur cū

n

LIBER.

hordeo: aut uere semine ut porru: uel caule autumno ate brumâ. Si semine madidû Et si desint hymbres. satû spargit. Plâtæ cubitales pferunt scrobe dedali. Seritur post æquinoctio a tene ro frutice. Perficit trienio Demetitur uerno equinoctio cum florere desinit: uel pueri uel anus uilissima opera. Canus aspectu breuiterq; si qs exprimere uelit similitudine angustio ris. trifolii frutex. Datur aialibus post biduû semp. Hyeme uero quod inaruit: madidû. Sa tiat equos denæ libræ: & portione miora aialia: obiterq; iter ordines hoc aialiu capestrium fertile è. Inuetus hic frutex in cyiso isula inde trallatus è i omnes cycladas: mox in urbes græcas magno casei puentu. Propter: qd maxie miror rarû esse i italia. Nô æstiuû nô frigo rû nô gradinu aut niuis iuriâ expauescit. Adicit Higinius ne hostiu qdè ppter nullâ gra tiâ ligni.

De fruticibus & arboribus nostri maris: atq; rubri. & idici. Ca. XXV.

Ascutur & in mari frutices arboreseq; minores i nostro. Rubrû eni & totus orientis n oceanus refertus è siluis. Nô habet lingua iâ nomè: quod græci uocat phycos: quo niâ alga hæbarû magis uocabulû itelligit. Hic aut est frutex. Folia lata colore uiri di gignit: quod qdâ grason uocat: alii zostera. Alterû genus eiusdè: capillaceo folio simile sceniculo: i saxis nascit. Superius iuadit haud pcul littore. Verno uerûq; & iterit autûno. Circa cretâ infulâ nato in petris purpuras quoq; inficiunt. Laudatissimo a parte aglonis: aut spogiis. Tertiû è gramine simile: radice geniculata: & caule: qualiter calami. Aliud: genus fruticû byron uocat folio lactuca rugosiore tantû. Iâ hoc nascit. In alto uero abies & quer cus cubitali altitudine: Ramis eorû adhærent conchæ. Quercu è tigi lanas tradit. Glandè èt qualdâ ferre i alto: naufragiis hæc deprehensa urinâtibulq;. Et oliæ tradit prægrâdes circa sycionè. Vilis eni passim nascit. Sed phycos sine foliis: rubro cortice. Fit & palma fru ticû generis extra Herculis colûnas porri frôde. Nascit: frutex & alius lauro & thymo si milis: q ambo eiecti i pumicè tralliguntur. At in oriêtè mirû è statî a copto pfolitudies ni hil gigni preter spinâ: quæ sitiens uocat: & hæc rarâ admodû. In mari uero rubro siluas ui uere: maxie laurû & oliuâ ferentè baccas: & cû pluat fungos. q sole tacti mutâtur i pumicè. Fruticû ipsorû magnitudo ternorû est cubitorû caniculis referta: uix ut respicere e nauî tu tû sit: remos plerûq; ipsos inuadentiû. Qui nauigauere i indos. Alexandri milites frôde ma rinarû arborû tradidere i aqua uiridè fuisse: exemptâ sole protinus in salè arefescit. Lunco quoq; lapideos p quâ similes ueris p littora: & i alto quasdâ arbusculas colore bubuli cor nus ramosas: & i cacuminibus rubètes: cû tractarentur uitri mō fragiles. In igne aut ut fer rû exardescetes restinctis colore suo redeute Eodè i tractu isularû siluas operit æstus: quâ q altiores sint platanis populisq; altissimis: folia laurea: flos uiolæ & odore & colore. Baccæ ut oleis: & ipse odor iucûdi autûno nascetes: foliis nunquâ deciduis. Harû miores totas integit mare. Maxime cacumina extât ad quæ naues religâtur: & cû decesserit æstus ad ra dices. Alias quoq; arbores i alto ab eisde accepimus eodè i mari uisas semp folia retinètes. Fructû eaz lupino similè. Iuba tradit circa troglodytarû insulas fruticè i alto uocari isidos plomachas corallio similè sine foliis pscisum mutato colore i nigrû durefcere. Cû cadat frâ gi. Itè aliû q uocetur charichoblepharon efficacè i amatoris. Spatalia eo facere & monilia fæminas. Sentire eum se capi: durariq; cornus modo: & hebetare aciem ferri. Quod si fefel lerint insidite in lapidem tranfigurari.

CIIII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER.
XIII. IN QVO FRVCTIFERAE ARBORES TRADVNTVR.

PROEMIVM.

XTERNAE arbores idociles quæ nasci alibi quâ ubi cæpere: & quæ in alienas non cōmeant terras hætenus fere sunt. Licetq; iam de com munibz loqui: quarum omnium peculiaris parens uideri potest italia Noscentes tantum meminerint naturas earum a nobis interi dici: non culturas. Quâq; & colendi maxima in natura portio est. Illud satis mira ri non queo interisse quarundam memoriam: atq; etiam nominû quæ auctores prodidere notitiam. Quis enim non communicatio orbe rer rarû maiestate romani iperii profecisse uitam putet cōmercio regi? Ac societate festæ pacis: oiaq; èt quæ occulta ante fuerât i pmissuo ulu facta? At hercule non

reperiuntur q̄ norint multa ab antiq̄s p̄dita: t̄cūm p̄fcoꝝ cura fertilior: aut industria fœ
 licior fuit: ante milia annos: iter principia litterarū. Hesiodo p̄cepta agricolis p̄dere or
 so subsacunt: nō paucis h̄c curā eius. unde nobis crevit labor. Quippe cū requirēda sint
 nō sōlū postea inuēta: uerū ēt ea quæ inuenerant p̄fci desidia rei u interitione memoriæ
 idēta. Cuius uicti causas q̄ alias q̄ publicas mūdi iuenerit. Nimirū alii subire ritus. Circaq̄
 alia mētes hominum detinētur: & avaritiæ t̄cūm artes colunt: antea iclusis gētiū īperis
 itra ipsas. Ideo p̄ & īgeniis qualdā sterilitate fortunæ necesse erat animi bona exercere. Re
 ges inueneri honore artū colebat: & ī ostentatiōe has p̄ferebat: opē & īmortalitē sibi
 p̄ illas prorogari arbitrat̄s. Quare abundabāt & p̄mia & operæ uitæ. Postis laxitas mū
 di & rerū amplitudo damno fuit: postq̄ senator censu legi cōp̄sus iudex fieri cēsu: magi
 stratum ducē p̄ nil magis exornare quā cēsus: postq̄ cōp̄ere orbitas ī auctoritate summa &
 potētia esse: capratio in quæstu fertilissimo: ac sola gaudia in possidendo: pessum iere uitæ
 prelia: omnesq̄ a maximo bono liberales dīctæ artes in cōtrarium cecidere: ac seruitute so
 la p̄fici cōp̄tum. Alius hanc alio modo: & in aliis adorare: codē tamen habēdi quæstu ad
 spēs hominum tendēte uoto. Passim uero etiā egregiū aliena uitia quā bona sua colere mal
 le. Ergo hercule uoluptas uiuere cōpit: uita ipsa desit. Sed nos oblitterata quoq̄ scrutabi
 mur. Nec deterrebit quārdā rerū humilitas: sicut nec in animalibus fecit. Quāquā uide
 mus Virgiliū p̄cellētissimū uacem eadem causa hortorum dotes fugisse: e tantūq̄ quæ
 retulit flores modo rerum decerpisse. Bearum fœlicemq̄ graciæ quidem omnino genes
 ribus uuarum nominatis: tribus olæ: totidem pyrorum: malo uero tantum assyrio: ceteris
 o inibus neglectis. Vnde autem potius incipimus quā a uitibus? Quarū principatur in
 tantum peculiaris italiæ est: ut uel hoc uno omnia gentium uicisse q̄q̄ odorifera possit uis
 deri bona quāquam ubicunq̄ pubescētium odori nulla uanitas p̄fertur.

De uitium natura: & quibus modis ferant.

Ca.

I.

Ires iure apud p̄ficos magnitudine q̄noq̄ inter arbores numerabātur. Iouis simu
 lacrum in urbe populonia ex una conspicimus uite tot æuis incorruptum. Itē mas
 silia pateram. Metaponti templum lunonis uitigineis columnis stetit. Etiam scā
 lis tēctum Ephesiæ Dianæ scandit uite una cypria: ut ferunt: quoniam ibi ad p̄cipuū altitu
 dinem exiunt. Nec est ligno uilli æternior natura. Verum ista ex siluestribus facta credide
 rim: quando hæ uires tonsura annua coeſcentur: & uis earum oīs euocatur in palmites aut
 deprimitur in propagines: succiq̄ tantum gratia ex iis pluribus modis ad celi mores soliq̄
 ingenia. Iam in campano agro populis nubunt maritæq̄ complexæ: atq̄ per ramos earum
 p̄cibus brachiis geniculato cursu scandentes. cacumina æquant: ī tantum sublimes ut uī
 demiator autoratus rogum ac tumulum excipiat. Nullo fine crescent: diuidiq̄ aut potius
 quelli nequeunt. Villas & domos ambiri singularum palmitibus ac sequatibus lorīs memo
 ria quoq̄ dignum. Inter prima. Valerianus quoq̄. Cornelius existimauit. Vna uitis rome
 in Liuiæ porticibus sub diuales deambulationes umbrosis operculis opacat. Eademq̄ duo
 denis musti amphoris fœcunda. Vinos quidem ubiq̄ exuperant. Miratūq̄ altitudinem ea
 rum ariciæ ferunt legatum regis Pyrrhi. Qui eum facere luisse in austiore gustu uini:
 merito matrē eius pendere in tā alta cruce. Rontotinus uocatur & alio nomine populus ar
 bor italiæ padū transgressis: cuius tabulata in orbē patula replent: puroq̄ producto dracōe
 ī palmā eius inde subrectos ramorū digytos flagella dipergūt. Eadē modici hominis altitu
 dine adminiculatæ sudibus horret: uineaq̄ faciunt: & aliæ improbo reptatu p̄pinoꝝq̄ su
 perfluitate peritia homini āplo discursu atria: media cōplentes. Tot differentias uel sola tā
 tū italia recipit. Stat prouintiarū aliquarū p̄ se uitis sine ullo pedamēto: artus suos in se col
 ligens. & breuitatē crassitudinē pascens. Verant hoc aliubi uenti: ut in africa & in narbonē
 sis prouintia partibus. Exerescereq̄ ultra suos pollices prohibet: sem̄q̄ p̄stinatis similes
 herbarum modo uagātur parua: ac succū terræ passim uuis bibunt: quæ ob id magnitudi
 nē infantium puerorū ī īteriore africa parte exuperant uites. Vna non alibi gravior callo:
 ut nec possit iuuisse nomē duracini durus acinus. Nāq̄ genera magnitudine: colore sapo
 ribus acini innumera etiānum multiplicantur uino. Hic purpureo lucent colore: illic fulgēt
 roseo: nitētq̄ uiridi. Candidæ enī nigraq̄ uulgares. Tument uero n̄ amarum mō buma
 sti. Prælongis dactili porriguntur acinis. Est & illa naturæ lasciuia: ut p̄gratibus adhæ
 reant pergulis parui: mites: & suauitate certantes: leporogas has uocāt. Durat aliæ perhye

LIBER.

inē pensili cōcameratæ nodo. Aliæ i sua tantū cōtinent ofa ollis fictilibus. & i super doliis i cluse stipare uinaceis circūsudātibus. Aliis gratiā q & uinis fumus affert. Fabrilisq iis gloriā præcipuā i fornacibus africæ. Tiberii Cæsaris auctoritas fecit. Ante cū reticis prior mēsa erat: & ullis ueronēsiū agro. Quī & a patiētia nomē acinis dat passis. Condunt & musto uua: ipseq uino suo inebriatur. Aliæ decoctæ in musto dulcescunt. aliæ uero sobolē nouam in matre ipsæ expectat transluceat uitro: affertq acinis tadē: quā i doliis amphoris ue dū raticē illā firmitatē austeritas picis i fusa pediculo. lā i uenta uitis p se i uino picēs habens respiciensq uiuēscē agrū. Nobilitas aruerno secanoq: & eluico generibus non pridē illū strata. Atq hæc uirgilii uatis ætate i cognita: a cuius obitu nonagita agitur āni. Quid qd i fertæ castris sumā rerū spētiū cōtinent? Ceterionū i manu uitis: & optio præmio tardos ordines ad lētas perducit aquilas: atq etiā i delictis pēnā ipsā honorat. Nec non uinea opus gnationū dedere rationē. Nā i medicaminibus adeo magnū optinēt locū: ut per se uino ipso remedia sint.

De generibus uitium.

Ca.

II.

Enera uitū cōprehēdi numero unus existimauit. Democritus: cūta sibi graciæ cognita p fessus: Ceteri innumera atq i finita cō pdiderūt. Quod uerius apparebit ex uinis. Nec ofa dicent: sed maxie i signia: qpe quæ totidē sunt pene quot agri. Quā ob rē celeberrimas uitū aut qbus ē aliqua pprietate miraculū ostēdisse satis erit. Præcipat dat amineis ppter firmitatē senio quoq pficiētē utiq uinū uniuersuiusq uitā. Quisq ei? genera. Ex iis germania minor acino melis deflorescit: hymbres rēpstatēq tolerat. Nō iē maior sed i arbore quā i iugo minus obnoxia. Gemellarū qbus hoc nouē uua: sēper gemiæ dedere. aspinus sapor: sed uires pēcipuæ. Ex iis minor austro lædit: ceteris uētis aliē ut i uesuio mōte furrētiniq collibus. In reliquis italiæ ptribus nō nisi arbori accommodata. Quin tū genus lanatæ ne feres miremur aut idos: adeo lanugo cā uestit. Præ ex amineis mature scit ocissime atq putrescit. Proxīa dignitas ualētanis rubēte materia. Quā pp qdā rubellās appellauere uineas. Eæ minus fertiles uinaceis & facie nimia. Cōtra pruinas fortissimæ: sic citate magis q hymbre: æstu q algore uexant. Quā ob rē i frigidis humidisq præcipatū optinent. Fertilior quæ minor acino: & folio scissa minus. Apianis apes dedere cognomē: præcipue earum auidæ. Ex iis duo genera: lanugine & ipse pubescunt. Distant q altera celerius maturescit: quāq & altera properante. Situs frigidus non respuunt: & tamē nullæ celerius hymbre putrescunt. Vina primo dulcia austeritatem annis recipiunt: & rubra fiunt. Nulla magis uite gaudet. Et hæcenus potissima nobilitas datur peculiaribus atq uernaculis italiæ. Ceteræ aduenere chio thaso ue. Græcula non inferior amineis bonitate pretenera acino: & uua tam parua: ut nisi pinguiusmo solo colore non proficit. Eugeniā taurominitani collis cum generositatis cognomine misere albano tantum agro: quoniam translata statim mutatur. Nāq est aliquibus tantum locorum amor: ut omnē in iis gloriam suam relinquat nec usq transeant totæ. Quod & in retica allobrogicāq quam supra picatā appellauimus euenit: domi nobilibus ac agnoscendis alibi. Pœcundæ tamē bonitatis uice copiam præstat. Eugeniā feruentibus locis: rhetica temperatis: allobrogica frigidis: gelu maturescēs & colore nigra. Adhuc ex iis quas diximus: sed etiam e nigris uina uetustate in album colorem transeunt. Reliquæ ignobiles. Aliquando tamē celi aut soli opera non fallunt uetustatem: sicuti fecenia & cum ea florens biturica. Acino rarior nunq floris obnoxii: quoniam anteedunt: uentisq & hymbribus resistunt. Meliores tamen argentibus. locis quā calidis: humidis quā siccantibus. Vix ulla magis tā denso uuarum partu impatiens uariantis celi: sed cōtra tenorem unum algoris æstus ue constans. Quæ minor est ex eo genere mollior. In ne glesto solo morosa. Pingui putrescit. Gracili omnino non prouenit. Mediā temperiem delicate quatit: ob hoc fabinis collibus familiaris. Vua eius indecora uisu: sapore iucūda: nisi matura protinus rapiatur: etiā non putrescens cadit. Contra grandines eam uetetur folioz amplitudo adq duricia. Insignes iā colore iter purpureas nigrasq medio heluolæ sæpius uarianti: & ob id uariantæ a quibsdā appellatæ. Præfertur in iis nigris utraq alternis ānis fertilis. Sed melior uino cum p̄ior. Et præciæ duo genera magnitudine acini discernuntur. Quibus materies plurima: uuaq ollis utilissima: folio apio similis: Baliscam dirachini celebrant. Hispaniæ cocolobin uocant: Grauior uua æstus austrosq tolerat. Capiti inimica. Copia larga Hispani duo genera eius faciunt. Vnum oblongo acino: altero rotūdo: nouissimas utndemiant. Quo dulcior cocolobis: hoc melior. Sed & austera transit in dukem ue

tustate: & quæ dulcis fuit in austeritate. Tuncq; albanū uinū æmulatur. Tradūt uisica uitis utilissimū ex iis potū. Aluelis sūmis arboribus ē fertior: uisula itmis. Quā ob rē circa easdē satā diuersitate naturā locupletat. Inerticulā ē nigris appellauere iusti? sobriā dictū ri: i ueterato pēpue cōmēdabilē uis: sed uiribus innoxia. Si qdē temulentiā sola nō facit. Fertilitas cōmēdat ceteras: pēcipēq; heluenacā. Duo eius genera. Maior q̄ qdā lōgā: mior q̄ ar tā appellā: nō tā fecūdā sed graviorē hastu. Discernit folio circiato. Verū utraq; gracilis. Furgas subdere iis necessariū: aliōq; ubertatē suā nō tolerat. Maritio afflatu gaudet. Ros ciodo odore. Nulla uitū minus italiā amat: rara parua: putrescēt i ea: Vinū quoq; quod genit astate nō exuperans. Nec alia marco solo familiarior. Græcinus q̄ aliōq; Corneliū. Celsū trāscripsit arbitrat nō naturā eius repugnare italiæ: sed culturā: auide palmites euocātū. Ob id fertilitatē suā absumit: si nō pēpūis soli ubertas laescētē sustineat. Carbunculari negat: magna dote: si uerū ē: aliqua i uite e cælo nō ē ius. Aestū fert spionia: q̄ qdā spinea uocat. Autūnisq; & hymbribus pīguescit. Quinimo nebulis una alit. Ob id rauennati agro peculiaris: Veniculam iter optine de flore scētes: & ollis aptissimā campani malunt sirculā uocare: alii staculam. Tarracinam numisā nūllas uires proprias habentem: sed totā perinde ac solum ualeat. Surrentinis tamē efficacissima testis uesubio tenus. Ibi. n. murgētia e sicilia potissima: quam pompeianā aliq; uocant. Laudatio demū feracem: sicut horcōia in campania tantum utilitatis cibaria: sed ubertatē pēcipua. Tolerat & annos mœtica contra omnes istus firmissima: nigro acino uinis uetustate rubescentibus.

Item de uitium generibus.

Ca.

III.

Thactenus publica sunt genera: cetera regionum locorūq; aut ex iis inter se in sita mixta. Siquidem thufis peculiaris. est tudernis æque etiam eius nominis florentia. Est optima aretio talpana & etefiaca & coseminia. Talpana nigra candidum facit mustū. Eetefiaca fallax: quæ quo plus tulit eo laudabilius fundit. Mirūq; fecunditate cessat. Consensum nigra uino minimo durante. Vua maxime post. xv. dies quam ulla alia. Minus fertilis: sed cibaria. Huius folia sicuti labrusce priusquā decidunt sanguineo colore mutantur. Euenit hoc etiam quibusdam aliis pessimi generis argumēto. Istiola unibrie meuanatig; & piceno agro peculiaris est. Amitermino pumula. Iisdem bananica fallax est amiatinē ea. Mutinam uua pōpei nomie appellat: quæ elusinis copiosiore. Mutinā & tyburtes appellauere: quāuis eleaginam nupes iuenerita solitudine oliuæ. Notissima hæc uuarū ad hoc tempus reperta est: Vinatrolam foli quidem noiauerunt sabini ac laurēti. Nam gauanas scio a falerno agro translatas uocari falernas celerime ubiq; degenerantes. Necnō tantinū genus aliqui fecere præduli uua. Capnias & bucunias & terrupia in thurinīs colibus non ante demeruntur q̄ gelauerit. Pharia gaudent piscæ. Mutina prusiniæ nigro acino intra quadriennium albescente uino. Mirum ubi cum sole circūgi uuam: quæ ob id strepitus uocatur. Et i italia gallicam placere: trās alpes uero picenā. Dixit Virgilius thapsif & mareotides & lageas compluresq; externas quæ non reperiuntur in italia: sed sunt etiā nunc ifignes uua nō uino ambrosiaca duracina sine ullis uasis in uite seruabilis: tāta est contra frigora æstus tempestatesq; firmitas. Nec orthampellos idiget arbore aut palis ipsa se sustinens. Non item dastylides digyrali gracilitate. Columbiæ acino sissimæ. Et magis pure cognomine bimāniæ: quando non racemos: sed uuas alias gerūt. Item crepidanea cui nomē a mensura est. Item scirpula passo acino. Et rherica in maritimis alpihus appellata dissimilis laudat illi. Nāp hæc breuis conferta acino: degener uino: sed cute omniū tenuissima. Nucleo quē chium uocant: uno ac minimo. Acinum prægrandem unum alterum uehabens. Est & nigra aminea: cui syriace nomē imponunt. Item hispana ignobilium probatissima. In pergulis uero feruntur e carie appellatæ eduræ acinis: albe: nigra: & et bumasti totidem coloribus. At nondum dicte ægia & rhodia & uncialis: ueluti a pondere acini. Item pucina omnium nigerrima. Et coronario naturæ lusu stephanitis acinos foliis intercursum. Et quæ forentes uocantur celeres prouentu: uendibiles aspectu portatu faciles. Contra damnantur etiam uisu cinera & rhabubula & asinifca. Minus tamen caudam uulpiū imitata alopecis. Alexandrina appelletur uitis circa palacraiam breuis: ramis cubitalibus: acino nigro: fabæ magnitudine: nucleo molli: & mininio: obliquis racemis prædulcibus: folio paruo: & rotundo. Iunc diuisuris. Septimo ab hinc anno in narbonensis prouintie aruo oliua inuenta est uitis uno die deflorescens: ob id turissima: carbonicam uocant: quam nūc tota

n i i i

provincia conferit.

Insignia culturae vinearum.

Atonum ille primus triumpho & censura super cetera insignis magis tamē etiā
 claritate litterarum praeceptis omnium rerum expetendarum datis generi romano.
 Inter prima uero agrum colendi. Illius uero aui confessione optimus ac sine amulo
 agricola pauca attingit uitium genera: quarūdam ex iis etiam iam nominibus abolitis toto
 separati tractu testatus sententiā. Cuius excellentia indicanda est ut in omni genere nosca-
 mus quae fuerint celeberrima. Anno. d. urbis. c. circa captas carthaginem ac corinthum cū
 supremum is diem obiit: quātum postea. cccxx. annis uita profecerit. Ergo deuitibus uisq;
 ita prodidit. Qui locus uino optimus dicitur esse: & ostentus solibus. Amineū minusculū
 & geminū eugenium heluinū minusculū conferito. Qui locus crassior aut nebulosior ami-
 neum maius aut murgentinum apicium lucanū serito. Cetera uites miscellae maxie in quē
 uis agrū conueniunt. In lora recte condūtur. Quas suspendas duracinas amineas maiores:
 uel ad fabrū ferrarium propasios: nec recte seruant. Nec sunt uetustiora de illa: re latine li-
 quae praecepta tam prope ab origine rerum sumus. Amineam proxime dictam Varro sca-
 tianam uocat. In nostra aetate pauca exempla consumatae huius artis fuisse. Verum eo mi-
 nus omittenda: ut noscantur etiā praemia: quae in omni re maxime spectantur. Summi ergo
 adeptus est gloriam Acilius Steneleuse plebe libertina. lx. iugerum nō amplius uineis ex-
 cultis in nomentano agro: atque aequae. cccc. nūmis uenundatis. Magna fama & Vetus
 leno Egilao perinde libertino fuit in campaniae rure ueluternio: maiorq; etiam fauore ho-
 nium quoniam ipsi Africani colebat exilium. Sed maxima eiusdem Stenelei opera Rhen-
 minū Palamone alias grāmatica arte celebrē in hisce. xx. annis mercatum. dc. nūmū in eo
 dem nomentano decimi lapidis ab urbedi uerticulo. Est autē usq; quāq; nobilitas mercis p-
 omnia suburbana: ibi tamē maxia: quoniam & neglecta per indiligentiā praedia phauriat. Ac ne
 in pessimis quidem elegantioris soli haec aggressus excolere: non uirtute animi: sed uanita-
 te. Quae primo notata mira in illo fuit. Pastinatas enim de integro uineas cura. Steneleum
 agricolam imitatus ad uix credibile miraculum perduxit. Intra octauum annum. cccc. nū-
 mū emptori addita pendente uindemia. Cucurritq; nō nemo ad spectandas uuarum
 in iis uineis itruēs. Litteris eius altioribus contra id pigra in ciuitate sibi patrocinate. Nouis-
 sime Amneo Seneca principatu traditionis ac potentia: quae postremo minima fuit super
 ipsum. Minime utiq; miraturi Amneū tanto praedii eius amore captum: ut non puderet i-
 uiso alias & ostento futuro tradere palmam eam emptis quadruplicato uineis illis itra de-
 cimū fere curā annū: digna opera quae in cecubis fetinisq; proficeret: quando & postea
 saepenumero septenos culeos singula iugera: hoc est amphoras centenas quadragenas mu-
 lti dedere. Ac ne quis uictam in hoc antiquitatem arbitraretur. Idem Cato deos culeos re-
 dire ex iugeribus scripsit. Efficacibus exemplis non maria plus temerata conferre merca-
 tori: non i rubrum litus indicum uel merces petitas: q̄ sedulum ruris larem. Vino antiquissi-
 ma claritas maroneo in thraciae maritima parte genito: ut auctor est Homerus. Neq; enim
 fabulosa aut de origine uarie prodita confectamur. Praeterq; Aristum primum omnium in
 eadem gente uel miscuisse uino suauitate praecipua utriusq; naturae sponte prouenientis.
 Maroneum uicies tantum addito aquae miscendum Homerus prodidit. Durat etiam uis
 in eadem terra generi uigorq; indomitus. Quippe cum Mutianus ter consul ex iis qui nu-
 perrime prodidere: sextarios singulos octogenis aquae misceri comperit praefens in eo tra-
 ctu. Esse autem colore nigrum: odoratum: uetustate pinguescere. Et primum quod Ho-
 merus celebrauit: etiam nunc honos durat. Nascitur Smyrnae religione iuxta delubrum ma-
 tris deum: In reliquis generi claritas non fuit alicui. Anno fuit omnium generum bonitas
 L. Opinio consule: cum. C. Gracchus Tri. ple. seditionibus agitatis interemptus ea caeli te-
 peries fuit: quam cocturam uocant solis opere: natali urbis. dc. xxxiiii. Duratq; adhuc ui-
 nea ducentis fere annis iam in speciem redacta mellis asperi. Et enim haec natura uinis i ue-
 rustate est: ne potari per se queant sine prouintiae aqua: usq; in amaritudinem carie indo-
 mita. Sed ceteris uinis commendandis minima aliqua mixtura medicamenta sunt: quo
 cius temporis aestimatione in singulas amphoras centeni nūmi statuuntur. Ex iis tamen usura
 multiplicata semissibus: quae ciuilis ac modica est. In. C. Caesaris Germanici filii principatu
 annis centum sexaginta singula unicas uini constitisse nobili exemplo docuimus referen-
 tes uitam Pomponii secundi uatis cenāq; quam principii illi dedit. Tantum pecuniarum.

detinent uini apothecæ. Nec alia res maius incrementū sentit. Ad uicesimum annū maius
ue ab eo dispendiū: nō perficiente precio. Rara quippe adhuc fuere: nec nisi in portatis sin-
gulis testis milia nūmum. Vienenles soli picata sua quorū genera plura diximus pluri p-
mutasse: sed iter sese amore patrio credūtur. Idq; uinū frigidius reliquis existimā: i frigido
potu.

De natura uini.

Ca.

V.

Ino natura est exhausto accēdi calore uiscera intus: Foris infuso refrigerandi. Nec
u alienum fuerit cōmemorare hoc in loco quod Androcides sapientia clarus ad Ale-
xandrum magnum scripsit: intemperantiam eius cohibens. Vinum potaturus rex
memento te bibere sanguinem terræ. Sicuti uenenum est omni cicuta: sic & uinum. Qui-
bus preceptis si ille obtemperauisset: profecto amicos in temulentia non iteremisset. Pior
sus ut iure dici possit: neq; uiribus corporis utilius aliud: neq; aliud uoluptatibus pernicio-
sius si modus absit.

Vina generosa.

Ca.

VI.

Enera autem uini alia aliis gratiora esse quis dubitet: aut non ex eodem lacu aliud
præstantius potu esse al: ero: aliud alterum germanitate præcedere: siue testa siue
fortuito euentu. Quam ob rem de principatu se quisq; iudicem statuatur. Liuius Au-
gusta: lxxii. annos uitæ punico rettulit acceptos non aquoso. Gignitur i sinu adriatici ma-
ris: nō procul a timauo fonte. saxe o colle: maritimo afflatu paucas coquēte amphoras. Nec
aliud aptius medicamentis iudicatur. Hoc esse crediderim quod græci celebrantes miris
laudibus piætanum appellauerunt ex adriatico sinu. Diuus Augustus setinum pretulit: cū
ctus: & fere secuti principes propter confessa experimenta non timere cruditatibus noxiis.
Ab eo salua nascitur supra forum Apii. Antea cecubo erat generositas celeberrima in pa-
lustribus populeis sinu amiclano quod iam intercidit & icuria coloni lociq; angustia. Ma-
gis tamen fossa. Neronis: q̄ a haiano lacu hostiam usq; nauigabilem inchoauerat. Secunda
nobilitas falerno agro erat. Et ex eo maxime faustiano. cura culturæq; id collegerat. Exole-
uit hoc quoq; nimietate copiar potius quā bonitati studentium. Falernus ager a ponte cā-
pano leua petentibus urbanam coloniam syllanam nuper capuæ contributam incipit. Fau-
stianus autē circiter quattuor miliaria a uico prope cedias qui uicus a sinuessa sc̄x milibus
abest. Nec ulli in uino maior auctoritas solo. Vinorum flāma accenditur. Tria eius genera
Austerum: dulce: tenue. Quidam ita distinguunt. Sūmis collibus gauranum gigni: mediis
faustianum: imis falernum. Non omitendum autem nulli eorum quæ celebrentur iucun-
dum saporem uuæ esse. Ad tertiam palmam uariæ uenere. Albanæ urbi uicinæ prædulces:
ac rare in austero. Item surtentina in uineis tantum nascencia conualescentibus maxie pro-
bata: propter tenuitatem salubritatēq;. Tiberius Cæsar dicebat consensisse medicos ut no-
bilitatem surtentino darent: alioquin esse generosum acetum. C. Cæsar qui successit illi no-
bilem uappam. Certant massica æque ex monte gaurano puteolos baiasq; prospectātia. Nā
falerno contermina statana ad principatus uenere non dubie: palāq; fecere. Sua quibusq;
terris tempora esse secundū quod rerum proventus occasusq; iuncti. lis præponi solebant
calena: & quæ in uineis arbustisq; nascuntur fundana. Ex alia uicinia urbis uelitermina pri-
uernatiq;. Nam quod signiæ nascitur austeritate nimia continendæ utile aluo inter medi-
camenta numeratur. Quartum curriculum publicis epulis optinere a Diuo tulio (is enim
primus auctoritatem. iis tribuit: ut epistolis eius apparet) mamertina circa messanam in sici-
lia genita. Ex iis potulana ab auctore dicta in loco proxima italiæ laudantur præcipue. Est
& in eadem sicilia & taurome nitans honos lagenis pro mamertino plerumq; subditis. Ex
reliquis autem a supero mari præturia: atq; a neone nascencia: & qua a palma una forte ena-
ta: palmesia appellantur. In mediteraneo uero cefenatia mecæatiana. In ueronensi item re-
tica falernis tantum post habita a Virgilio. Mox obtina ab iniimo sinu maris adriana. Ab
infero autē latinensia: grauicana: stoniensia. Etruriæ palmam luna habet. Lignriæ genua.
Inter pyreneum alpeq; massilia: gemino sapore: quādo & condiendis aliis pinguius gignit
quos uocant succosum. Cerretano inter gallias consistit auctoritas. De reliquis in narbonē
si genitis asseuerare non est quoniam officinam eius rei infecere tingentes fumo: ut ināq;
non & herbis ac medicamentis noxiis. Quippe etiam olæ mercātur: quo saporem colorēq;
adulterant. Verum & longinquiora italiæ ab ausonio mari non carent gloria terentina: &
feruitiana: & consentiæ genita: & tempisæ ac balbiæ lucanaq; antecedentibus thurinīs. Om-
nium uero eorum maxime illustrata messala pontia: & salute lagaria nō procul grumento

n iiii

LIBER.

nascentia. Capania nuper excitauit nouis noibus: auctoritate: siue cura siue casu: ad quartū neapoli lapidē trebellicis iuxta capuā caulinis: & in suo agro trebulanis: alioquin semp inter plebeia & trifollinis gloriata. Nā pompeianis sumū decē annorū incrementū est. nihil se neēta cōferēte. Dolore ē capitū i sextā horā diei sequētis ifesta deprehēdūt. Quib? exēplis (nisi fallor) manifestū ē patriā terrāq? referre nō unā. Et supuacuū generū cōseētationē i numerū cū eadē uiris aliud aliis locis pullulet. Hispaniarū lusitana copia nobilitatur. Elegātia uero tarraconensia: atq? lauronesia: & balearica ex ifulis cōferūt itālā primis. Nec ignoro multa p̄termiſsa plerosq? existimatuos: qñ suū cui placet: & quocūq? eā: fabula eadem repiatur. Diui Augusti iudiciorū ac palati peritissimū e libertis cēsura uini i epulas eius facitē dixisse hospiti de idigena uino: nouū qdē sibi gustū eē cū atq? nō ex nobilib? sed Cāsare nō aliud potaturū. Nec negaueri & alia digna eē fama: Sed de qbus cōsensus xui iudi cauerunt hec sunt.

Vina transmarina.

Ca.

VII.

Vne simili mō transmarina dicemus. In sūma gloria post homerica illa de quibus supradiximus fuere thasium chiumq?. Ex chio quod aruſium uocant: his addidit lesbium Erasistrati maximi medici auctoritas circiter. ccccl. anno urbis romæ. Nūc gratia ante omnia est elazomenio: postquā parcius mari condunt. Lesbium spē naturæ sue mare sapit. Nec inolio per se gratia ut uino: sed cuius dulci admixto reliquorum duritia suauitatem accipiat simul & xatē: quoniā uetustiora protinus uidentur. Ab iis dignatio est sycionio: cyprio: telmesico: tripolitico: berritio: tyrio: sebēnitico. In ægypto hoc nascitur tribus generibus uuarum: ibi nobilius thasio & alopece. Post hæc auctoritas hippodamantio: mystico: canthariz: protopo: gnidio: cadacæ: caumenitæ: petritæ: miconio. Nā mesogitem capris dolores facere compertum est. Nec ephesium salubre esse: quoniā mari & defruto condiatur. Apamenū mulso p̄cipue conuenire dicitur: sicut p̄tium in italia. Est enim & hæc proprietates generum: ut dulcia utiq? inter se nō congruant. Exoleuit & prota: glion: quod italicis proximū fecerant Asclepiadis scholæ. Appollodorus medicus in uolūmine quo suasis Prolemaeo regi quæ uina biberet: italicis etiā tū ignotis: laudauit in pōto nascentē: mox oroeticū: oenanthe: leucaniū: ambraciore: & quod cunctis p̄tulit præparentium. Sed minores famæ esse dixit: quoniam sex annos non placeret.

De uino quod uocatur bion genera. vii.

Ca.

VIII.

Actenus bonitas uini nationibus debetur. Apud græcos iure clarissimum nomē accepit quod appellauerunt bion ad plurimos ualitudinum usus excogitatum ut docebimus in parte medicæ. Fit aut hoc modo. Vux paulum æte maruritatem decerpit succatē acri sole ter die uersatæ per triduum: quarto exprimūt: dein cadis sole in ueterantur. Cui marinam aquam largiorē miscet: a serui furto origine orta sic mēsurā explentis. Idq? translaturum in albumi mustū leucochrum appellatur. In aliis autem gentibus si mili modo actum tethalossomenon uocant. Thalassiten autē uasis musti deiectis in mare. Quo genere præcox fit & uetustius. Necnō apud nos quoq? coū uinum ex italico faciēdi rationem Cato demonstrauit. Sup cætera i sole quadriennio naturādū p̄cipiēs Rhodiū coo simile ē. Phorineū falsius coo. Oia trālinaria septē i sex anis ad uetustatē mediā p̄uēre existimant.

De dulcium generibus.

Ca.

IX.

Inum omne dulce minus odoratū: quo tenuius odoratius. Colores uinis quattuor. u Albus: fuluus: sanguineus. niger. Ptychium & melampythium passi genera sunt suum saporem non uini referentia. Cissibiles uero mulsi in galatia nascens & ba: lincium in sicilia. Nam syreum quod alii hepsēma: nostri sapam appellant ingenii non naturæ opes est. musto usq? ad tertiam partem mensuræ decocto. Quod ubi factum ad dimidiam ē: defructum uocamus. Omnia in adulterium mellis excogitata. Sed priora uua terraq? constat. Passum a græco cilitium probatur & africū: & italia prouintiisq? finitimis. Fieri certum est ex uua quam greci sticam uocant: nos apianā. Item scirpula: diutius in uite sole uuis adustis aut feruente oleo. Quidam e quacūq? dulci dū præcocta alba faciunt sic cæres sole: donec paulo āplius dimidiū pondus supsit. Tusq? leniter uuas exprimunt. De qdē quātum expressere adiiciūt uinaceis aquæ puteanæ: ut & secundariū passum faciant. Diligentiores eodē modo siccatis accinos eximūt: ac sine sarmentis mades factos uino excellēti donec intumescat: exprimunt. Et hoc genus ante cætera laudāt. Ac simili modo aqua ad dita secundariū faciunt. Medium inter dulcia uinum est quod græci aigleucæ uocāt: hoc ē

semper mustū. Id euēnit cura: quoniā feruere peribetur. Sic enim appellant musti in uina transitū. Ergo mergūt e lacu protinus in aqua cados: donec bruma transeat: & consuetudo fiat algēdi. Est etiā aliud genus eius per se: quod uocant dulce narbonēsis prouincia: & in ea maxime uocāta. Afferuatur eius gratia uua diutius in uira pediculo in torto. Ab aliis ipse palmes inciditur in medullā. Ab aliis uua torret integulis: oīa ex helneūaca uita. lis adiiciunt aliqui quod uocāt diachyton: uuis: in sole siccatis loco cluso per dies septē in eratibus toridem pedibus a terra alte: noctibus a rore defensis: octauo die calcatis. Ita fieri optimi odoris saporisq̃. Dulci e genere est & melitites. Distat a mulso quo fit e musto: cū quinq̃ cōgiis austeri musti cōgio mellis & salis cyatho sufferue factis austerum. Sed inter hęc genera potuū ponere debeo & protiopum. Ita appellatur a quibusdā mustū spōte de fluens anteq̃ calcetur uua. Hoc protinus diffusum lagenis suis deferuere passi. Postea in sole. xl. diebus torrent aestatis secutæ ipso canis ortu.

De deuteris & secundariis uini genera tria.

Ca.

X.

n On possunt iure dici uina: quæ græci deuterias appellant. Cato & nos lorā. maceratis aqua uinaceis. Sed tñ inter uina operaria numerātur. Tria eorū genera. Decima parte aquæ addita q̃ musti expressa sit: & ita nocte & die madefactis uinaceis: rursusq̃ prelo subiectis. Alterū quod hoc modo græci factitauerunt: tertia parte eius q̃ expressum sit addita aqua expressoq̃ decocto ad tertias partes. Tertiū est fecibus uini expressum: quod fecatum. Cato appellat. Nulli ex iis plus quam anno usus.

Quæ nuper in italia generosa uina esse cœperunt.

Ca.

XI.

u Erū inter hęc subit mētē cū sint genera nobilia quæ ppriæ uini intelligi possit. lx / xx. fere in toto orbe duas partes ex hoc numero italiæ esse. Lōge præterea ante cū itas terras: & hinc deinde altius cura serpit nō a primordio hanc gratiā fuisse.

De uini obseruatione. Romulo rege posita.

Ca.

XII.

a Vxoritatē post sexcētesimū forte urbis anuum cœpisse. Romulū lacte non uino libasse indicio sunt sacra ab eo instituta: quæ hodie custodiunt morem. Nūme regis postumi lex est. Vino rogum ne respergito. Quod sanxisse illum propter inopiam rei nemo dubitet. Eadem lege ex imputata uite libari uina diis nefas statuit ratione exco / gitata ut putare cogerentur alias aratores & pigri circa arbusi pericula. M. Varro actor ē Mezentium eturiz regem auxilium rutulis contra latinos tulisse uini mercede: quod tū ip latino agro fuisset.

Qui uini usus antiq̃s: & de uinis antiquorū.

Ca.

XIII.

n On licebat id feminis romæ bibere. Inuenimus inter exempla Egnati. Metentini uxore quod uinū bibisset e dolio interfectā fuisse a marito: eunq̃ cædis. a Romulo absolutū. Fabius pictor in annalibus suis scripsit. Matronā q̃ oculos in qbus erāt clauēs uinarie cellæ resignauisset a suis inedia mori coactā. Cato ideo propinquos formi / nis osculū dare: ut scirent an temetū olerent. Hoc tū nomē uino erat unde & temulentia appellata. Cn. Domitius iudex pnūciauit mulierē uideri plus uini bibisse: quā ualitudinis causa uiro: sciente: ac dote multauit. Diuq̃ eius rei magna parsimonia fuit. L. Papirius imperator aduersus sannites dimicaturus uorū fecit si uicisset loui pocillū uini. Deniq̃ inter dona sextarios lactis datos inuenimus nūq̃ uini. Idē Cato cū in hispaniā nauigaret: unde cū triūpho rediit. Nō aliud inq̃ uinū bibi q̃ remiges: in tantū dissimilis istis qui etiā conui / uis alia q̃ sibi metipsis ministrāt aut pcedēte mēsa subiiciūt. Laudatissima apud priscos uina erant myrthæ odore cōdita: ut apparet in Plauti fabula: quæ persa iscribitur. q̃q̃ in ea & calamū addi iubet. Ideo quidā aromaticis delectatos maxime credunt. Sed Eabius.

Dofennus his uersibus decreuit.

Mittebant uinum pulchrum murinam.

Et in acharistione

Panem & polentam uinum murinam.

Sceuolam quoq̃ & Lælium & Atteum Capitonem in eadem sententia fuisse uideo quos

niam in pseudolo sit.

Quod si opus est ut dulce promant idem & quid habeant rogā.

Murinam: passum: defurtum: mella:

Quibus apparet non inter uina modo murinam: sed inter dulcia quoq̃ nominatum.

De apothecis & de uino opimiano.

Ca.

XIII.

LIBER.

Pothecas fuisse & diffundi, solita uina. anno. dc. xxxiii. urbis apparet indubitato opi
 a miani uini argumento: iam intelligente suum bonum italia. Nondum tamen ista
 genera in claritate erant. Itaq; omnia tunc genita unum habent consulis nomē. sic
 quoq; diu transmarina fuerunt in auctoritate ad attauos usq; nostros etiam falerno iā re
 perito: sicut apparet ex illo comico uersu Anaxipolis thasii.

Quinq; thasii uini inde depromam falerni bina.
 L. Licinius crassus & L. Caesar censores anno urbis conditæ. dc. lxx. e dixerūt ne quis uinū
 græcū amineuq; octonis æris singula quadrantalia uenderet. Hæc enim edicti uerba sunt.
 Tanta uero uino græco gratia erat. ut singulæ poriones in uno conuictu darentur. Qui
 bus uinis auctoritas fuerit sua imensa. M. Varro his uerbis tradit. L. Lucullus puer apud
 patrem nunq; lautum conuiuium uidit in quo plus semel græcum uinum daretur. Ipse cū
 rediit ex asia milia cadorum congiuerum diuisit amplius centum. C. Censius quem prætor
 rem uidimus chium uinum in domum suā illatū dicebat tū primū cū sibi cardiaco medi
 cus dedisset. Hortensius super. x. cados heredi reliquit. Hactenus Varro.

De liberalitate Caesaris in uino: & quādo primū genera uini factitiū. Ca. XV.

q Vid ni & Caesar dictator triūphi sui cœna uini falerni amphoras. c. chii cados. c. in
 cōuiuia distribuit. Idē hispaniēsi triūpho chiū & falernū dedit. Epulo uero in tertio
 cōsularu suo falernū: chiū: lesbiū: mamertinū. quo primū tēpore quattuor genera
 uini apposita cōstat. Postea ergo alia oīa in nobilitatē uenerūt circiter septingentelimum
 urbis annum.

De uinis factitiis.

Ca.

XVI.

i Tag; nō minora innumerabilia pene genera factitiū repta multis ante sæculis quæ
 nunc dicemus omnia ad medicinæ usum pertinētia. Omphaciū quō fieret propter
 unguēta diximus priore libro. Fit e labrusca: hoc est uite siluestri quod uocat oē
 nanthinum. Flores eius libris duabus in musti cado macerati post. xxx. dies mutātur. Præ
 ter hoc radix labruscæ & acini coria perficiunt. ii paulo postq; deflorere: singulare reme
 dium habēt ad refrigerandū in morbis corpore arbores gelidissima (ut ferunt) natura. Pars
 eorū æstu moritur: priusq; reliqui qui solstitiales dicūtur. Vniuersi nunq; matureseūt. Et si
 prius q; tota uua maturescat: incocta detur cibo gallinaceo generi fastidium gignit uuas
 appetendi. Fictitiōrū primū fit ex ipso uino quod uocant allinanon hoc modo. Albi musti
 sextarii. xx. aquæ dimidiū feruet donec excoquatur aquæ mensura. Alii marinæ sextarios
 x. tantūdem pluuiæ in sole. xl. diebus torrēt. Dant agris quibus uini noxiā timēt proximū
 fit e milii semine maturato cū ipsa fistula l brā & quadrantē in cōgios duos musti mace
 rant. Et post septimū mensem transfuso. Ex loro arbore harba dictū est utiq; que fierent.
 Fit & e pomis quæ dicemus interpretationibus nō nisi necessariis additis. primūq; ei e pal
 mis: quo parthi & indi utūtur: & oriēs rotus. Maritimarū quas uocat & cycleas modio in
 aquæ cōgiis tribus macerato expressoq;. Sic fit & sycites e fico quē alii palmiprunū. alii tro
 ciū uocāt. Aut si dulce esse nō libeat pro aqua tantūde uinaceoq; adiiciūt. Ex cypria fico &
 acetum fit præcellens: atq; alexandrino quoq; melius. Vinū fit: & ex siliqua syriaca & e pyris
 malorūq; eibus generibus. Sed e punicis quod rhoiton uocant. Et e cornis: mēspilis: for
 bis: moris: siccis: nucleis: pineis: Hi musto madidi exprimūtur. Supiora per se mitia. Myrtē
 Cato quēadmodū fecerit hoc paulo post indicabimus. Græci uero & alio modo. Ramis te
 neris cū suis foliis in albo decoctis tuls libra in tribus mustis cōgiis deferuere faciunt do
 nec duo supersint: Quod ita siluestris myrti baccis factū est myrtidanū uocāt. Hoc man
 tingunt. Ex iis quæ in hortis gignūtur fit uinū e radice asparago: mello origano: apii semi
 ne: ambrotono: mentastro: rura: nepeta: serpillio: marrubio: Manipulos binos tundunt in ca
 cadum musti & sepe sextarium: & aquæ marinæ heminā. E napsi fit. x. denariorū pondere
 In sextarios binos musti addito. Item e scylla radice. Inter flores & rosæ foliis tuls: in linte
 oloq; in mustum collatis cum pondusculo ut fidat. xl. pondere denariorum. In sextarios
 uicenos musti: nec ante tres menses uase aperto. Itē in agro calido: & aliud e siluestri Aro
 matem quoq; inuenio factitarum non tantum unguentorum compositione. primo ex
 myrrha (ut diximus) mox e nardo celtico: calamo: bitumine. offis in mustum: aut dulce ui
 num defecis. Alii de calamo: iunco: costo: nardo: syriaco: anomo: casia: cynamomo: cro
 co: palma: garo: similiter & offa. Apud alios nardi: & malobachri. sex libris in musti con

gios duos additis. Qualia nunc quoque sunt pipere & melle addito: quæ alii condita alii biperyta appellant. Inuenitur & nectarites ex herba: quæ alii menalion: alii medicam alii symphyton: alii deamorestin: alii nectaream uocant: radice ponderis .xl. denariorum in sextarios sex musti addita. Similiter in lintheo. Ex cæteris herbis collatis fit absinthites in .xl. sextariis musti absinthii pontici libra decocta ad tertias partes: uel scopis absinthii in uinū additis. Similiter hyssopites & lycio hyssopo uncis tribus in duos congios musti coniectis aut cufis in uinum. Fiunt utraque & alio modo circa radices uitium fato. Sic & helleboriten fieri ex ueratro nigro Cato docet. Sic fit & scamonites. Mira uitium natura saporem alienū in se trahendi: qualem & redolent salicum pathauinorum in palustribus uindemiæ. Sic & helleborum. feritur in thaso: aut cucum siluester: aut scamonea: quod uinum ectrumatiū uocant: quoniam abortus facit. Fit & ex herbis. quarū natura suo loco dicitur. Est & ochade radice gétianæ: & trogoriano: & dictamo: assaro: dauco: elebi: panacea: spagora: corinthimo: mandragora iuncto. Vocant & lycinū: & ithacomelin: & lethipagiten: quorū tam obliterata ratio est. Ex fruticū uero genericedri utriusque cupressi: laurus iuniperi: pinis: pyri: terebinthi: callini: lentisci. Bacas ut lignū recens in musto decoquunt. Item chamæleæ & chamæpithios & chamedios: quum. Eodem modo & ex flore in congiū musti decem denariorum pondere addito.

De hydromelle & oxymelle.

Ca.

XVII.

It uinum ex aqua ac melle tñ Quinquenio ad hoc seruari caelestem iubetur aliqui prudentiores. Alii statim ad tertias partes decoquunt: & tertiā mellis ueteris addi ciunt. Deinde .xl. diebus canis ortu in ole habent. Alii diffusa ita decimo die obrut. Hoc uocatur hydromel: & uetustate saporem uini assequitur: nusquā laudatius quam in phrygia. Quia & acetum melle temperabatur: adeo nihil inemptatū in uita fuit. Oxymel hoc uocant: mellis decem libris. aceti ueteris heminis quinq; solis marini libra: aquæ pluuiæ sextariis quinq; sufferue factis decies: mox elutriatis: atq; ita inueteratis. Omnia ab themisone summo auctore danata. Et hercule coactus eorum usus uideri potest: nisi si quis naturæ opus credit aromaticum: & ex unguentis uina composita: aut ut biberentur genuisse: ea frutices. Ita sunt cognita iucunda solertia humani animi oia exquirere. Nihil quidē ex iis annis durare: præterq; quæ uetustate ipsa fieri diximus. Et plura ne tricenis quodam diebus nō erit dubium.

Prodigia genera uini.

Ca.

XVIII.

Vnt & in uino prodigia. Dicitur in archadia fieri quod fecunditatē sceminis iportet: uinis rabiem. At in achæia maxime circa chariniā abigi partum uino: atq; etiā si uia edat grauidæ: cum differentia in gustatu non sit. Troexenum uinum qui bibunt negatur generare. Thasos duo genera uini diuersa facere proditur. Vnum quo sōnus conciliatur: alterum uero quo fugetur. Apud eosdem uitis theriace uocatur: cuius & uinum: & uia contra serpentiū idus medetur. Lebadeos thuris odore: ex qua diis proliant. E d uerso aspendios danata a feris. Ferunt eā nec ab alite ulla attingi. Thasiā uiam ægyptus uocat apud se prædulcem quæ soluit aluū. Est contra in lycia quæ solutā firmat. Aegyptus & ecbolimā habet abortiuos facientem. Vina in apothecis canis ortu mutatur quædā posteaq; restituntur sibi. Sic & maris nauigio: cuius iactatus is quæ durauerit tantum uetustatis adicere sentitur: quantum habuerint.

Quibus uinis ab sacra uti fas nō sit: & quibus generibus musta cōdiātur. Ca. XIX. T qm religione uita cōstat: plibare diis ne factū habetur uino præter iputatæ uitis: fulmine tactæ: q̄q; iuxta hois mors laqueō pæpēderit: aut uulneratis pedibus: calcata: & quod circūcis uinaceis profluxerit aut superne deciduo imūdiore lapsu aliquo polluta. Itē græca qm aquā habeat. Vitis ipsa quoq; mādatur decoctis caulib; sumise qui & cōdiōtur in aceto ac muiua. Verū & de apparatu uini dixisse cōueniat. cū græci priuatim ea præcepta tradiderint: artēq; fecerint: sicut euphroius & Aristomachus & Cōiades & Hicēsius. Africa gypso mingat aspicatē: nec nō aliquibus sui partibus calce. Græcia argilla aut marmore aut sale aut mari leuitatē excitat. Italix in iparte aliqua rabulana pice ac resina. Cōdite musta uulgate est: ei: puinriūq; finitimis. Anni prioris uina nō nusq; sacce acetō ue cōdiūt. Nec nō & ex ipso musto fiunt medicamina. Decoquit ut dulce scat portione uiriū. Nec durare ultra annū spatium tale proditur. Aliquibus in locis decoquit ad lapas

LIBER.

musta: infusisq; iis sœrociâ frangunt. Et in hoc tamē genere & in omni aliō subministrant
uasa ipsa tondimentis picis. Cuius faciendæ ratio proximo dicitur uolumine.

De picis generibus: & resinis & mustis cōdiendis: & de aceto & sœce. Ca. XX.

Rboq; succo manantiū picem resināq; aliæ orbe in oriente: aliæ in europa ferūtur.
a Quæ interest alia utriq; qualdā habet. In oriente optimā tenuissimāq; terebinthi
fundunt. Deinde lentisci: quā & mastice uocant. Postea cupressi acerrimā sapore.
Liquidā oēs & tñ resinā. Crassiorē uero & ad pices faciendas cedrus Arabica resina alba
est: acri odore difficilis coquēti. Iudaica callosior: & terebinthi quoq; odorator. Syriaca at
tici mellis similitudinē habet. Cypria antecedit oēs. Est autē melleo colore carnosā. Colo
phonia præter cæteras fulua: si terratur alba fit. Grauior odore. Et ob id nō utūtur ea un
guentari. In asia quæ fit e picea ad modū candida: spagos uocatur. Resina oīs dissoluitur
oleo. Quidā & creta figulinarū hoc fieri arbitrantur. Pudetq; confiteri: maximū iam hono
rem eius esse in euellendis a uiro rū corporibus pilis. Ratio autē cōdiendi musta in primo
feruore qui nouē diebus cōplurimū peragit aspersu picis: ut odor uino cōtingat: & sapo
ris quædā acumina. Vehementius id fieri arbitrat̃ur ex crudo flore resinæ excitariq; lenitatem.
E diuerso crapula cōpesci: & feritate nimia: frangiū uirus. Aut ubi pigra lenitas torpeat:
uirus addi. Liguria maxime circūpadaniscq; mustis utilitas discernitur hoc modo pugna
tibus mustis crapulæ plus indicit: lenibus parcius. Sūt qñi & ex utroq; cōdiri uelint. Nec
nō alia quæ est multa picæ natura. Vitiūq; musto quibusdā in locis iterum sponte feruere:
qua calamitate cum deserbuit deperit sapor: uappæq; accipit nomē. Probrosū etiā homi
nū cū degenerauit. animus. Acetis enī nequitia inest uirtus magnos ad usus: & sine quis
uitam mitior degi nō possit. Cætero uinorum medicaminis tanta cura est: ut emere apud
quosdā ceu gypso alibi quibus diximus modis instaurent. Sed cinerē & uitis samentis aut
queru præferunt. quin & marinā aquā eiusdē rei gratia ex alto peti iubent: seruariq; ab
æquinoctio uerno: aut certe nocte solstitio & aquilone fiante hauriri: uel circa uindemiā si
hauriatur decoqui. Pix in italia ad uasa uino cōdēdo maxime probat̃ brutia. Fit e picea re
sina. In hispania autē e piceastris minime laudata. Est enī resina harū amara & arida & graui
odore. Differentiā rationēq; faciēdi pximo uolumine demonstrabimus inter arbores feras.
Vitia præter supradicta acor aut fumidū uirus: aut picis adustio. Experimentū uero si frag
menta subluceant: ac sub dente lētescat a core iucūdor. Alia picē indicā maxime pbat græ
cia pierici Virgilius naritiā. Diligentiores admiscant nigrā mastice: quæ in ponto bitumi
nis similis gignit: & irys radicē oleūq;. Nā cerā accipiētibus uasis cōpertū est uina acere.
Sed transferre in ea uasa in quibus acerū fuerit utilius: quā in ea in quibus dulce: aut mul
sum. Cato iubet uina concinnari: hoc enim utitur uerbo: cineris lexiui cum defruto cōsti
parte quadringentesima pulegii uel salis sexquiblibra. Interim & tuso marmore. Facit & sul
phuris mētionē. Resine uero in nou ssmis. Super oīa admi maturescēte iā uino iubet mu
stum: q; ille tortiuū appellat. Nos intelligimus nouissime expressum. Et adici mustis tin
gendi gratia coloris. ut pigmētū aliquod uini. Atq; ita pinguius fieri. Tor ueneficiis. pla
cere cogitur. Et miramur noxia esse in uitiū inclinātes. Experimentū est laminæ plūbeæ mu
tatis in eo colos. Propriū autem inter reliquos liquores uino mulcescere: aut in acerū uer
ti. Extantq; medicine uolumina. Et fex uini siccata recipit ignes: ac sine alimēto per se fla
grat. Cinis eius nitri naturā habet: easdēq; habet uires. Hoc amplius quo pinguius sentit̃.

De cellis uinariis.

Ca.

XXI.

m Agna & collecto iam uino differēt a in cella. Circa alpes ligneis uasis condunt: cir
culisq; cingūt: atq; etiā hyeme gelida ignibus rigore arcēt. Mirū dictū. Sed aliquā
do uisum: ruptis uasis steterē glaciare moles prodigij mō. quoniā uini natura non
gelaicit: alias ad frigus stupēs tantū. Mitiores plagæ doliis cōdunt: infodiuntq; terræ tota
aut ad portionē siccus. Item cælum præbent. Alii uero impositis testis arcēt. Tradunturq;
ad hæc præcepta. Latus cellæ uinariæ aut certe fenestras obuerti in aquilonem oportere:
uel usq; in exortum æquinoctialem. Sterquillinia & arborum radices procul abesse: omnia
q; odoris euitandi: facillimo in uina transitu. Ficos utiq; & caprificos. Doliis etiam inter
ualla dari: ne inter sese uitia serpent cōtagione uini semper ocissima. Quin & figuras refer
re. Ventrosa ac patula minus utilia. Picari oportere orotinus a canis ortu: postea per
fundi marina aqua aut salsa: ac leui cinere samenti ea aspergi: uel argilla aspersa myrr

tha suffiri: ipsasq; sapientius cellas. Imbecilla uina demissis in terram dolis seruanda. Valiga expositis. Nunq; impleda. & quo suplit: passo aut defruto perungedū admixto croco: picē ueteri cū sapa. Sic coopeula doliorū medicāda addita mastice ac pice. Bruma aperiri uetāt: nisi sereno dies. Verant austro flante luna ue plena. Flos uini candidus probatur: rubēs trāste signum est: si nō iis uini colos sit. Item uasis in calefactibus: operculisue sudantibus. Quod celerite florere cōperit: odorēq; trahere: nō fore diutinum. Ipsa quoq; defructa ac sapa cū sit cālū sine luna: hoc est in syderis eius coitu neq; alio die coqui iubent. Præterea plūbeis uasis nō æreis: nucibus iuglādibus additis. Eas enī fumū excipere. Capanie nobilissīma expōita sub diuo in cadis uerberari sole luna hymbre ac uentis aptissimū uidetur.

De uitanda ebrietate.

Ca.

XXII.

C si quis diligentis reputet: in nulla parte operosior uita est: ceu non saluberrimū ad potum aquæ liquorem natura dederit: quo cætera omnia animantia utūtur. At nos uinum bibere & iumēta cogimus: tantoq; opere: tanto labore & impēdio constat: quod hominis mentem. mutet: ac furorē gignat: milibus scelerū huic deditis tāta dulcedine: ut magna pars nō aliud uitæ præmiū intelligat. Quinimo ut plus capiamus: sacco frangimus uires. Et alia irritamenta excogitantur. Ac bibendi causa etiā uenena conficiūtur. Aliis cicutam præsumētibz: ut bibere mors cogat. Aliis pumicis farinam: & quæ referendo putet docere. Cautissimos ex iis balineis quoq; coqui uidemus: exanimēsq; afferri. Iam uero alios lectū expectare nō posse: imo uero nec tunicā. Nudosq; ibi ptinus & anhelos ingentia uasa corripere: uelut ad ostērationē uiriū: ac plene infundere ut statim euomant: rursusq; hauriant. Idq; iterū tertioq; tanq; ad perdenda uia geniti: & tanq; effundi illa non possint: nisi per humanū corpus. Ad hæc pertinent peregrinæ exercitationes: & uoluntatio in coeno: ac pectorosa ceruicis repādæ ostentatio. Per oīa hæc prædicatur sitis quæri. Iam uero quæ uasa adulteriis celata tanq; per se partū doceat libidines temulētia. Ita uina ex libidine hauriūtur: atq; etiā præmio inuitatur ebrietas. Et si diis placet: emitur alius ut uel quantū biberit tantū edat: & præciū uolentia lege accipit. Alius quantū alea quesierit. tantum bibit. Tunc auidi matronæ oculi licentur. Tunc graui prodūtur marito. Tunc animi secreta pferuntur. Alii testamenta sua nūcupant. Alii mortifera loquūtur: redituraq; p iugulū pocos nō cōtinent: q̄ multis ita interemptis. Vulgoq; ueritas iam attributa uino ē. Interea ut optime cadat: solē orientem nō uiuent: ac minus diu uiuunt. Hinc pallor: & genæ pendulæ: oculorum ulcera: tremulæ manus: effundentes plena uasa: & quæ sit pœna p̄ sens: furiales sōni: & iniquis nocturna. Præmiūq; sūmum ebrietatis libido portetosa ac iucundum nefas. Postera die ex ore halitus fetidi: ac fere rerū omniū obliuio: morsq; memoria. Rapere se ita uitam prædicant: cum priorem diem quotidie perdant: illi uero & ueniētem. Tiberio Claudio principe ante hos quadraginta annos institutum ut ieiuni biberēt: potusq; uini antecederent cibos: externis & hoc artibus: ac medicorum placitis nouitate aliqua sese cōmendantium. Gloriam hac uirtute parthi quærun. Famam apud græcos Alcibiades meruit. Apud nos cognomen etiam nouellus Tricongius Mediolanensis ad proconsulatum usq; e prætura honoribus gestis: tribus congiis (unde & cognomen illi fuit) epotis uno impetu: spectante miraculi gratia Tiberio principe in senecta iam se uero: atq; etiam alias sæuo. Sed ipsa iuuenta ad merum pronior fuerat. Eademq; cōmendatione crepididere. L. pisonem urbis romæ curatorem ab eo delectum: q̄ biduo duabusq; noctibus per potationē cōtinuasset apud ipsum iam principē. Nec alio magis Drusus cæsar regenerasse patrē Tiberiū ferebatur. Trigongii rara gloria: quādo & hæc ars suis legibus cōstat: non labasse sermone: nec leuati uomitione: non altera corporis parte. Dum biberet matutinas obisse uigilias plurimū haurisse uno potu. plurimū præterea aliis minoribus addidisse optima fide: nō respirasse in hauriendo. neq; expuisse: nihilq; ad elidendum in pauimentis sonum ex uino reliquisse: diligenti scito legum contra bibendi fallacias. Tergilla Ciceronē M. F. binos congios simul haurire solitum ipsi obicit. M. q̄ Agrippæ a marcido ac temulēto syphum impactum. Etenim hæc sunt ebrietatis opera. Sed nimirum hanc gloriam auferre Cicero uoluit interfectori patris sui. M. Antonio. Is enim ante eum auidissime apprehēderat hanc palmam: edito etiā uolumine de sua ebrietate: quo patrocinari sibi ausus approbavit plane (ut equidem arbitror) quāta per temulētiā mala terrarum orbi intulisset: ex quo tempore ante præliū ad jactū illud uolumē euomit. Quo facile intelligatur ebrius iam

LIBER.

sanguine civiū: & tanto magis eū sitiens. Namq; & hæc necessitas uitium comitat: ut bibē di cōsuetudo augeat auiditatē. Scitūq; est scytharum legati: quāto plus biberint: tanto magis sitire parthos. Est & occidentis populis sua ebrietas: fruge madida: pluribusq; modis p gallias hispaniasq; nobis aliis: sed rone cadē. Hispani iam & uetustatē ferre ea genera docuerunt. Aegyptus quoq; e fruge sibi potus similes excogitauit. Nullaq; in parte mundi cessat ebrietas. Metros quippe hauriunt tales succos: nec diluendo ut uina mitigāt. At hercule illic: telus fruges parere uidebatur. Heu mira uitiorū solertia inuentum est quēadmodum aqua quoq; inebriaret. Duo sunt liquores corporibus humanis gratissimi: incus uini: foris olei: arborū e genere ambo præcipui: sed olei necessarius. Nec segniter uita in eo elaborauit. Quanto tamen in potu ingeniosior apparebit ad bibendum generibus centū: nonagintaquinq;. Si species uero æstimetur: pene duplici numero excogitatis: tātūq; paucioribus olei. De quo in sequenti uolumine dicemus.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER.

XV.

Naturæ frugifetarū arborum.

Ca.

I.

LEAMTHEOPHRASTVS celeberrimus e græcorū auctorib; urbis romæ anno circiter quadringētesimoquadragésimo negant nisi intra in xl. mil. pass. a mari nasci. Fenestella uero oīno nō fuisse in italia hispania atq; africa. Tarquino Prisco regnante: ab annis populi ro. clxxxiii. Quæ nunc peruenit trans alpes quoq; & in gallias hispaniasq; medias. Urbisq; dā anno q̄tegesimo quingēto: Apio Claudio Cæsi nepote. L. Iunio cōs. olei libras duodenæ assibus uenire. Et mox anno. dc. oētogesimo. M. Seruius. T. F. ædilis curulis olei denas. libras singulis assibus præstitit populo ro. per totū annum. Minus ea miretur qui sciat post annos. xxii. Cn. Pōpei. iiii. consularu oleū prouinciis italiæ misisse. Hesiodus quoq; in primis cultū agrorū docēdā arbitratus uitā: negauit oleæ satorē fructū ex ea percipisse quēq;. Tā tarda tūc res erat. At nunc etiā in plantariis ferūt: translata rūq; altero anno decerpūtur bacæ. Fabianus negat prouenire in frigidissimis oleam: neq; in calidissimis. Genera earū tria dixit Virgilius: orchites: & radios: & positas. Nec desiderare rastros: aut falcē ullam: aut curā. Sine dubio & in iis solū maxime cælūq; referre. Verūtū attūdētur sicut & uites atq; ēt i terradi gaudēt. Cōsequens earū uindemia est atq; uel maior oleo q̄ musta rēperandi. Ex eadē quippe oliua differunt succi. Primū omnium cruda atq; nōdum inchoate maturitatis hæc sapore præstātissimo. Quiu & ex ea prima nuda preli laudatissima: ac deinde per diminutiones: siue (ut nuper inuentū est) exilibustegu lispede incluso. Quāto maturior bacca: tanto pinguior succus: minusq; gratus. Optima autē ætas ad decerpēdū: inter copiā bonitatēq; incipiente bacca nigrescere. Nostri uocāt drupas: græci uero drypetas. Cætero distat an maturitas illa in torcularibus fiat: an ramis. Rigua fuerit arbor: an suo tm̄ bacca succo. Nihilq; aliud q̄ rores cæli biberit.

De oleo.

Ca.

II.

Etustas oleo tediū affert nō itē ut uino: plurimūq; æratis annuo est: prouida si libeat intelligere natura. Quippe remulentia nascētib; uinis uti necesse nō est. Quī immo inuitat ad seruādū blanda inueterati caries. Oleo noluit parci: fecitq; ueteratū a necessitate promiscuum. Et uulgo principatū ni hoc quoq; bono optinuit italia toto orbe: maxime agro uenafano: eiusq; parte: quæ licinianū fundit oleū: unde & liciniæ gloria præcipua oliuæ. Vnguentra hanc palmā dedere accomodato ipsi odore. Dedit & palatū dedicatiore sentētia. Cætero baccas liciniæ nulla auis appetit. Reliquū certamē inter istrie terrā & beticā par ē. Vicina bonitas prouintiis: excepto africæ frugifero solo. Cæteris totū id natura cōcessit. Oleū ac uinū nō inuidit tantū: satisq; gloriæ in messibus fecit. Reliqua erroris plena: quem in nulla parte uitæ numerosioretm̄ esse docebimus.

De natura oliuæ: & oleæ incipientis.

Ca.

III.

Liuæ cōstant nucleo: oleo: carne: amurca. Sanies est hæc eius amara. Fit ex aquis. iō siccitatibus minima: riguis copiosa. Suus quidem oliuæ succus est: oleum idque præcipue ex immaturis intelligimus: sicut de omphatio docuimus. Augetur

oleū ab arcturi exortu ad .vi. calē. octob. postea nuclei increſcūt: & cato. Cū ſitiēti hymbre copioſi acceſſere: uitatur oleū in amurcā. Huius color o' iuā copit nigreſcere. ideoq; incipiete nigritia minimū amurcā: ante eā nihil. Et error hominū falſus exiſtantiū maturitatis initium: quod eſt uitio p'ximū. Deinde q; oleū creſcere c' liuā carne arbitrat'ur: cū ſuccus oīs in corpus habeat: lignūq; intus grādeſcat. Ergo tū mame rigāt' r. Quod ubi cura multa ſiue hymbribus accidit: oleū abſumit: niſi ſecura ſerenitate: quā corpus extenuet. Omni no enī ut Theophrasto placet eſt: olei cauſa calor. Quare & in torcularibus & iā in macellis multo igni quārit'. Tertia eſt culpa in paſimonia: qm ppter impēdiū decerpēdi expectat' ut decidat oliua. Qui mediū temperamentū in hoc ſeruant periculis decutiunt cum iniuria arborū ſequētis anni dāno. Quippe oliuātibus lex antiquiſſima fuit. Olcā ne ſtringito: ne ue uerberato. Qui cauſſime agūt harūdine leui ictu: nec aduerſos pcutiūt ramos. Sic quoq; alterna re fructus cogitur decuſſis germinibus. Nec minus ſi expectatur ut cadat. Hierādo enī ultra ſuū tēpus abſumūt uenietibus alimētū: & detinēt locū. Argumentū eſt q; niſi ante fauoniu collectā: nouas uires nō reſumunt: & difficilius cadūt. Prīmū ergo ab autūni colligitur initio opere nō natura poſia cui plurimū carnis: mox orchites: quib' olei. poſt radios. Haſ enī ocuſſime occupat aſtas: quia ſunt teneriſſimæ: & amurca cogit decidere. Diſferunt uero etiā in martiū menſem: calloſe: cōtra humorē pugnaſſe: ob idq; minime licinia cominia. Cōtra ſergia: quā ſabini regiā uocant: nō ante fauonii flatū nigreſcentes: hoc eſt ad .vi. idus febr. Tūc arbitrat'ur eas matureſcere: & qm probatiſſimū fiat ex iis oleū. Accedere etiā ratio prauitati uidetur. Feruntq; frigore ſterilitatē fieri: ſicut copiam maturitate cum ſit illa bonitas nō temporis: ſed generis tarde putreſcentis in amurcam. Similis error collectā ſeruandi in tabulis: nec priuſq; ſudet p'medi: cū omni hora oleū decreſcat: amurca augeatur. Itaq; uulgo nō amplius ſenas libras ſingulis modis exprimi dicunt. Amurcā menſurā nemo agit quāto eo copioſior: reperiatur in codē genere diebus adiectis. Omni no in uita error publicus. Tumore oliuā creſcere oleū exiſtantiū: præſertim cū magnitudine copiam olei nō cōſtare indicio ſint quæ regiā uocāt'ur: ab aliis maiorinæ: & ab aliis babia grandiaſſimæ: alioquin minimo ſucco. Et in ægypto carnoſiſſimis olci exigui. Decapoli uero ſyriæ per quā paruæ: nec cappari maiores: carne tamē cōmendāt'ur. quā ob cauſā italicis tranſmarinæ præſerūt'ur in cibis cū oleo uincāt'ur. Et in ipſa italia cæteris picenæ: & ſidicinæ. Sale illæ priuatim cōdiunt'ur: & ut reliquæ amurca ſapa ue. Necnon aliquæ oleo ſuo & ſine arte ſua cōmendatione pura innatāt. Colibades frangūt'ur: adēq; harbarū uiriū ſapore cōdiūt'ur. Fiunt & præcoces ſeruēt' aqua perſuſæ: quālibet imaturæ. Mirumq; dulcē ſuccū oliuas bibere & alieno ſapore infici. Purpuræ ſunt & in iis & in uuis in nigrū colorē tranſeuntibus. Poſiæ ſunt & ſupbe præter iam dicta genera. Sūt & prædulces per ſe tantū ſiccatae uiſq; paſſis dulciores. Ad modū rare in africa: & circa ementā luſitanæ. oleum ipſum ſale uindicat' a pinguitudinis uitio. Cortice olcæ cōciſo odorē accipit mediatio alia ut uino. Palati gratia nulla eſt. Nec tam numeroſa differētia. Tribus ut plurimū bonitatibus diſtat. Odor in tenui argutior: & iis tamen etiā in optima breuiſ.

De natura olei.

Ca.

III.

Leo natura tepeſcere corpus: & cōtra algores munire. Eidē ſeruores capitis refringere. Vſum eius ad luxuriā uertere greci uitioꝝ oīm genitores in gymnafiis publicando. Notū eſt magiſtratus honori eius octogenis ſextertiis ſtrigmēta olei uēdidiffe. Olcæ honorē romana maietas magnū præbuit. Turmas equitū idibus iuliis ex ea coronādo. Itē minoribus triūphis ouantes. Athenæ quoq; uictores olea coronāt: greci uero oleaſtro olympiæ.

De cultura oliuarum.

Ca.

V.

Vne dicemus Catonis placita de oliuis. In calido & pingui ſolo radiū maiorem: ſaſ leninā: orchitā poſitā: ſergianā: cominianā: albicera ſeri iubet. Adiecitq; ſingulari prudētia quā earū infimis locis op' imā eſſe dicāt. In frigido autē. & macroliciniā. Pingui enī aut ſeruenti uitari eius eleū: arborēq; ipſam fertilitate conſumi. Muſco prete rea & robore infeſtari. Spectare oliueta in fauoniu loco expoſitam ſolibus cenſet.

De ſeruandis oliuis: & quomodo faciendum oleum.

Ca.

VI.

Ecalio ullo modo laudat condi oliuas optime orchites & poſitas quā uel uirides in muria: uel fractas in lentisco. Oleum quā acerbiffimum diu optimū fieri. Cætero q'primū e terra colligendā. Si inquirata ſit laudandam. Siccari triduo ſatis eſſe. Si

LIBER.

gelēt frigora: quarto die præmendam. Hæc & sale aspergi. Oleum in tabulato minu: detri-
usq; fieri. Item in amurcam: & flagibus. Eæ sunt carnes: & inde facies. Quare sæpius die de
capulandū. Præterea conchas & plūbeas cortinas acie uitari: seruētibus oīa ea fieri clausi-
q; corcularib⁹: & quā minime uētilitas. Ideo nec ligna ibi cedi oportere. Qua de cā enucle-
is ipsarū ignis aptissimus: e cortinis in labra fuuendū: ut feces & amurca liquetur. Cb id
crebrius uasa mudāda. Fiscinas spōgia tergēdas: ut q̄maxime pura sinceritas cōstet. Fcstia
inuētū ut lauaretur utiq; seruēti aqua. Protinus prelo subiiceretur solidæ. Ita enī amurca
exprimitur. Mox trapeis fractæ præmeretur. Iterū præmi plus q̄centenos modios nō pro-
bant. Fructus uocāt. Quod uero post molā primū est flos fructus. Tres geminiforos a qua-
ternis hoībus nocte ac die præmi iustū est. De oleo factitio. Ca. VII.

On erat tū factitiū oleū. iōq; arbitror nihil a Catone dictū. Nūc ei⁹ genera plura. Pri-
mūq; psequemur ea quæ ex arboribus fiunt: & iter illas ante oēs ex oleastro. Tenue
id. multo. p. amarius q̄ olea: tantū ad medicamētū utile. Similimū huic inest ex cha-
melea frutice saxoso: nō alnīore palmo: foliis oleastro: baccisq; Proximū fit & e cyti arbore
in ægypto copiose. Alii serotoi: ā alii rhabin: alii sisimū siluestre appellāt: ibiq; nō pridem: &
in hispania repēte prouenit: altitudine olea: caule ferulaceo: folio uitium: semine uuarum
graciliū: pallidarūq;. Nostri eā uocāt ricinū a similitudine seminis. Coquit id in aqua: ina-
tansq; oleū tollitur. At in ægypto ubi abundat sine igni & aqua sale aspersum exprimit: eis
bis sedū lucernis exile. Amygdalinū quod aliqui ne opū uocāt: ex amaris nucibus arefactis
& in offam contusis aspersum aqua & iterū tuis exprimit. Fit & lauro admixto druparum
oleo. Quidāq; e baccis exprimūt tantū. Alii foliis mō. Alii folio & cortice bæcarū. Nec nō
stiracē addūt: aliosq; odores. Optima laurus ad id latifolia: siluestris: nigra baccis. Simile ē
e myrto nigra: & hæc latifolia melior. Tundūtur bæce asperæ calida aqua: mox decoquū-
tur. Alii foliorū mollissima decoquūt in oleo: & exprimunt. Alii deiecta ea in oleū prius
sole maturant. Eadē rō & in sertiua myrto: sed pferitur siluestris: minore: semine: quā quidā
oxymirisinē uocāt: alii chamemys sine: quia coronæ habet similitudinē. Hæc est enī breuis
fruticosa. Fit & ex citro: cupressi: nucibusq; iuglādibus: quod carynon uocāt. Malis cedri
quod cedreleon. Ex grano quoq; gnidio purgato semine & rufo. Itē lenseo. Nā & cyprinū
etiā glandē ægyptia ut fiet odorū caūsa dictum est. Indi etiā ex castaneis & sisama atq;
oriza facere dicūt. Ichthiophagi e piscibus. Inopia cogit aliqñ luminū causa & e platani
baccis fieri aqua & sale maceratis. Et oenāthinū fit de ipsa oenethæ: ut dictū est in unguen-
tis: Gleucino mustū incoquit uapore lento. Ab aliis sine igne circūdati uinaceis d:ebus. x
xii. bis singulis promixtis. Cōsumiturq; mustū oleo. Alii nō sansucū tantū admiscēt: sed et
preciosiora odoramēta. Et in gymnasio quoq; cōditur odoribus: sed uilissimis. Fit & de al-
phalto: calamo: balsamo: yri: ca: damomo: meliloto: nardo gallico: panace: sansuco: helenio:
cinami rapice: oīum succis in oleo maceratis expressisq;. Sic & rhodinū e rosis: iuncinum e
iunco: quod est rosaceo similimū. Itē hyoscymo: lupinis: & narcisso. Plurimū aut in ægypto
e raphani semine aut gramine harbæ quod cortinū uocāt. Itē e sisama & urtica: quod agio-
stinū appellant. E lilio & alibi fit sub diuo sole: luna: pruina maceratū. suis herbis cōponūt
inter cappadociā & seleuciā: quod seleuticū appellāt: neruis admodū utile. Sicut in italia e
gūmi. E pice fit quod picinū appellāt: cū cōcoquitur uelleribus supra balitū eius expansis
atq; expressis. Probatum maxime e brutia. Est enī pinguiissima & resinossima. Color oleo
fuluus spōte nascitur in syriæ maritimis: quod eleomeli uocāt. Manat ex arboribus p̄gus
crassius melle resina tenuius: sapore dulci: & hoc medicis. Veteri quoq; oleo usus est ad q̄-
dam genera morborū. Existimatur & ebori uindicando a carie utile esse. Certe simulacrum
saturni romæ intus oleo repletum est.

De amurca.

Ca.

VIII.

Vper oīa autē celebratū amurcā laudibus Caro. Dolia olearia cadōsq; illa imbui:
ne bibant oleū. Amurca subigi areas terendis mēssibus ut formicæ n̄meq; absint.
Quin & lutū parietū & tectōria & pauimēta horroīū frumētī: Vestiaū ē cōtra re-
redines: ac noxia aīalia amurca aspergi. Semina frugū perfrundi. Morbis quadrupedum ar-
borū quoq; mederi illa efficaci ad ulcera interiora humani quoq; oris. Lora etiam ac: coria
oīa & calceamina axelsq; decocta ungi atq; æramēta contra eruginē. Colorisq; gratia elegā-
tioris & totā supellectilē lignæ: ac uasa fictilia in quis ficū aridā libeat asseruare. Aut si fo-

lia bacca. & uirgas myrti aliud ue id genus simile. Postremo ligna macerata amurca nullo fumi tedio ardere. Oleam si lambendo capra lingua contigerit: de pauerit: & primo germinatu sterilefcere auctor est. M. Varro. Et haftenus de olea atq; oleo.

Pomorum omnium genera & naturæ.

Ca.

IX.

Elig arbor: fructus uix specie figura ue nō mō saporibus succisq; toties permixtis atq; istis enumerari queūt. Nucū pinearū genera quattuor. Ca. X.

Randissimis pineis nucibus altissimeq; a terra suspensis: itus exiles nucleos lacuna ris includi cornis uestitos alia ferruginis tunica. Mira naturæ cura molli ter semina collocandi. Harum genus alterū tarentinū digytis fragili putamiē auiūq; exposi- tum furto in arbore. Et tertium apium picea satiuā nucleorū cute uerius q; putamine adeo molli ut simul mādatur. Quirū pitya uocat e pīastris: singularis remediū aduersus tussim. In melle decoctos nucleos taurini aquicelos uocant. Pineæ corona uictores apud isthmum coronantur.

De malo cotoneo.

Ca.

XI.

Is proxima aplitudine mala quæ uocamus cotonea: & græci cydonea ex creta insula aduecta. Incuruatos trahunt ramos: phibētq; crescere parentē. Plura eorū genera.

Chrysomella incifuris distincta: colore ad aurū inclinato. Quæ cādidiora nostrata cognominata odoris præstantissimi. Est & neapolitanis suus honor. Minor ex eodē genere strutea odoratius uibrant: ferotino puēcu. Præcocia uero mustea. Struteis aut cotonea insita suū genus fecere muluanū quæ sola ex iis uel cruda mādatur. Oia iā & uirorū saluta- toriis cubilibus insula simulacris noctū cōstitis iposita. Sūt præterea siluestria parua & stru- teis odoratissima i sepibus nascētia. Mala appellamus quāq; diuersi pfica & granata: quæ in puniceis arboribus nouē generum dicti sunt. His acinus sub cortice intus. Lignū illis i cor pore. Necnō & quædā e pyris libralia appellata amplitudinē sibi ponderis noie asserunt.

De persico genera quattuor.

Ca.

XII.

Ed persicorum palma duracius. Nationē habent cognomē gallica & asiatica. post autumnum maturefcunt: æstate præcocia intra. xxx. annos reperta & primo dena- riis singula uenundata. Supernaria e sabinis ueniunt: popularia undiq; pomū in- nocuum expetitit ægris. preciumq; singulis iam tricēni nūni fuere nullius maiore. Quod miremur quia nō aliud fugacius. Longissima nāq; decerpto bidui mora est cogitq; se uenū dari.

De pruno genera. xi. C.

Ca.

XIII.

Ngenes postea turba prunorum uersicolor: nigra: candicans. Hordearia appellata a comitatu frugis eius. Alia eodem colore seriora maiorq; asinina cognominata a uilitate. Sunt & nigra ac laudatiora: cærina atq; purpurea. Necnon ab externa gē te armeniaca: quæ sola & odore cōmendatur. Peculiariis impudentia nucibus est infortū quæ faciem parentis succūq; adoptionis exhibent appellata ab utroq; nuciprūa. Et hæc aut & persica & cærina ac siluestria ut uaz autūno cadis cōdita usq; ad alia nascentia ætatem si bi prorogant. Reliquorum uelocitas cito mitescētium transuolat. Nuper in betica malina appellari ceperunt malis insita: & alia amygdalia amygdalis. His itus i ligno nucleus amygdalæ est. Nec aliud pomū ingeniosius geminatum est. In peregrinis arboribus dicta sūt da- mesceana a syriæ daniasco cognominata: iam pridem in italia nascentia grandiore quāq; li- gno: & exiliore carne: nec unquā in ruga siccata quando soles sui defunt. Simul dici possūt populares eorum mixæ: quæ & ipsæ nunc cœpere romæ nasci insita forbis. In totum quidē persica peregrina etiam aliæ græciq; esse ex nomine ipso apparet: atq; ex perside aduecta. Sed pruna siluestria ubiq; nasci certum est. Quo magis miror huius pomi mentionē a Ca- tone non habitam: præsertim cum condenda demonstraret quædam etiam siluestria. Nā p- fice arbores sero & cum difficultate trāsire ut quæ in rhodo nihil ferant: quod primum ab egypto earum fuerat hospitium. Falsum est uenenata cum cruciatu in persis gi- gni: & penarum causa a regibus translata: & in ægyptum terra mitigata. Id enim de perseæ diligentiores tradunt: quæ in totum alia est: myxis rubescentibus similis: nec extra orientē nasci uoluit. Eam quoq; eruditiores negauerunt ex perside propter supplitia translata: sed a perseo memphi satani. Et ob id Alexandrum illa coronari uictores ibi insituisse in hono- rem attauit sui. Semper autem folia habet & poma subnascentibus aliis. Sed pruna quocq; omnia post catonem cœpisse manifestum est.

De diuersis generibus malorum genera. xxix.

Ca.

XIII.

o

LIBER.

Alorū plura sunt genera. De citreis cū sua arbore diximus. Medicā autē grāci uocant patriā noīe. Aeq̃ peregrina sūt zinziphia & tuberes: quā & ipsa nō pridē uenere ī italiā. Hæc ex africa: illa ex syria. Sex. Papinius quē cōsulē uidimus p̃mus utraq̃ attulit. Diui Augusti nouissimis tēporibus ī castroz aggeribus sata baccis similiora quam malis. Sed aggeribus p̃cipue decora: qm̃ & ī testāiā siluā scādūt. Tuberū duo genera. Cādidū & a colore sericū didū pene peregrina. Sūt & ī uño italiā agro ueronēsī nascentia: q̃ la nata appellātur. Lanugo ea obducit. Struteis qdē p̃ficiq̃. Plurimis tamē peculiare nomen dedit nulla alia comedatiōe ī signibus. Reliqua cur pigeat nomīati idicare? cū cōditoribus suis eternā ppagauerit memoriā: tāquā obegregiū aliqd ī uita factū? Nī fallor apparebit ex eo īgeniū īserendi: nihiloq̃ tā paruū ē qd nō gloriā parere possit. Ergo habēt originem a Matio Gestioq̃ & Manlio: itē Claudio a qbus cotoneo īfito. Ab Appio e claudia gente appiana sūt cognōiata: Odor ē his cotoneoq̃: magnitudoq̃. Sed claudianis color rubeus. Ac ne q̃s id ambitu ualuisse claritatis & familiæ putet: sūt & sectiana ab īuētoze libertio ī signia rotūditate. Cato adīicit q̃riana: & quā traditī doliis cōdi scātiana: Ofum autē nupri me adoptata sūt pua gratissimi saporis quā petilia nomīantur. Prias nobilitauere cameria & gracula. Cetera e causis traxere nomē. Germanitatis cohæretia & gemella nūquā singula ī foetu. A colore serica: cognōiōe melappia: mustea a celeritate mīscēdi. Quā nūc mēli mella dicūtur a sapote melleo. Orbiculata ex figura orbis ī rotūditatē circūacti. Hæc ī epiro primū puenisse argumēto sūt grāci: q̃ epirotica uocāt. Mānarū effigie ortomastica. A cōditōe castrū sēuini: quā spadonia appellāt. Belgemella a foliis. Foliū enī unū aliquando & gēinū erūpit e latere medio. Celerie ī rugas marcescūt p̃eānutia. Solide tumēt pulmonea: Sūt qbus sanguis color: origie ex mori īfitu tracta. Cūctis uero q̃ fuerūt ac sole pres rubēt. Sūt & parua saporis: atq̃ et acutiora odore siluestria. Id peculiare īprobitatis & acerbicatis cōiūtiū: & uis tāta ut acie: gladii p̃stīgat. Dacis ferme uilissimis nomē q̃q̃ p̃mis. ad uētū decerpīq̃ p̃peratib̃. De pyris & īfitoq̃ uarietate. Ca. XV.

Adem causa ī pyris taxatur: superba cognomine: Parua hæc: sed ocissima. Cūctis autē crustumina gratissima. Proxima iis falerna a potu: quoniam tāta uis succi abūdat. Lactea hæc uocantur ī his: quā alis colore nigro donant syriæ: reliquorū nomina aliter ī aliis atq̃ aliis locis appellantur. Sed confessis urbis uocabulis auctores suos nobilitauere. Decumiana & ex eo tractum q̃ pseudo decimianum uocant. Dolobelliana lōgissimī pediculi. pompeiana cognomine māmōsa: liceriana: seueriana & quā ex iis nata sūt tyriāniana. Post autūalia acciduo sapore iucunda. Tiberiana appellatur. quā maxime Tiberio principi placere. Colorantur magis sole: grandescuntq̃ alioquin eadem essent quā liceriana longitudine pediculi distātia. Fauoniana rubra. Paulo superbis maiora. Latenana anitiana. Prime nomina habent serissima omnium amerina: picentina. numantina: alexandrina: numidiana: grāca: & ī iis tarentina: signina: quā alii a colore testacea appellāt: sicut onychina purpurea. Ab odore myrrap̃ia laurea: nardina. A tempore hordearia. A collo ampullacea & coriolana. Brutæ gentilitatis cucurbitana. Acidula succi. In creta nominū causa est barbaricisq̃ uenerisq̃: quā colorata dicunt. Regiisq̃ quā minimo pediculo. Scissilia patriciis uocōniis uiridibus oblongisq̃. Præterea dixit uolema Virgilius a Catone sumpta qui & sementina & mustea nominat. Pars hæc uitæ iam pridem peruenit ad cōlumen experis cūcta hominibus. Quippe cum Virgilius īfitam nucibus arbuteum: malis platanū: cera sis ulmū dicat. Nec quicq̃ amplius excogitari potest: nullum certe pomum nouum diu tā inuenitur. Neq̃ omnia ī sita misceri fas est sicut nec spinas inferi: quando fulgura expiari nō queunt. Facile quoq̃ genera īfita fuerunt: tot fulgura uno idē pronunciantur. Turbinator pyris figura. In iis ferotina ad hyemen usq̃ ad matrē pendent gelu maturescētia Græca: ampullacea: laurea: sicut ī malis amerina. scantiana. Conduntur uero pyra ut upa: ac totidem modis: non aliter q̃ ī cadis. Præterea quæ pomis proprietās pyris quoq̃ mini. Similiter iis agris medentes ī escam dant: ac uino & aqua coquuntur: atq̃ pluriētarū uicem amplent: quod non alia præter cotonea & strutea.

De pomis seruandis & uuis.

Ca.

XVI.

N uniuersum uero de pomis seruandis præcipitur. pomaria ī loco frigido ac sicco contabulari. Septemtrionalibus fenestris sereno die patere. Austros specularibus arcere. Aquilonis quoq̃ afflatu poma deturpante. Colligi mala post aquino

etium autumnale: neq; ante .xvi. lunam: neq; ante primā horā. Cadiua separari stramētis: sto-
reis: paleis ue lusteri. Rara componi: ut limites parui spiritum æqual. m accipiant. A tneri
na maxime durare: melli mella minime:

De cotoneis pyris & sorbis.

Ca.

XVII.

Otoneis interclusis spirantem omne adimendum: aut incoqui melle ea: immer-
gi ue oportere. punica aqua marina feruente indurari: mox triduo sole siccata: ita
ne nocturno rore contingantur suspendi. Cum libeat uti: aqua dulci perlui. M. Var-
ro & in doliis harenæ seruari iubet & imatura obrui terra in ollis fundo effracto: sed spiri-
tu excludo: ac furculo pice. Sic etiam crescere amplitudine maiore qua possunt i arbore. Ca-
tera mala foliis ficulneis præterq; cadiuis singula conuolui: cistisq; uutilibus condi uel cre-
ta. figulinarum illini. pyra in uasis fistilibus picatis inuersis obrui inter scrobes. Tarentina
serissime legi. Anitiana seruari & in passo. Sorba uero & in scrobibus gypso opculo duū
pedum terra superinducta in loco aprico inuersis uasis: & in doliis ut uas cum ramis sus-
pendi. E proxinis auctoribus quida in altius curam petūt: putariq; statim poma ac uites ad
hunc ulum præcipiunt decrescere luna. Post horam diei tertiam cælo sereno aut siccis a-
uenis. Similiter delegi & ex locis siccis: & ante perfectam maturitatem: addito ut luna in-
fra terram. sic uas cum maleolo samentis ut duro demptis forcipe corruptioribus aci-
nis in dolio picato recenti suspendi: exclusa omni aura operculo & gypso. Sic & sorba & py-
ra illitis oium furculis pice. Dolia procul ab aqua esse. Quidam sic cum palmitibus in gypso
condunt: capitibus eius scyllæ infixis utrinq;. Alii etiam uina habentibus doliis: dum ne cō-
tingant ea uas. Aliqui mala in patinis fistilibus fluitantia: quo genere & uino odorem ac
quiti putant. Aliqui omnia hæc in milio seruare malunt. Pleriq; uero in scrobe duum pedū
altitudinis harena substrata: & fistili opculo: dein opo. Certa quidam etiam figulina uas
alunt: siccataq; sole suspendunt: in usu diluentes ceram. Eandē pomis in uino subigunt
Mala uero generosissima eadem ratione crustant gypso uel cæra. Quæ nisi matura uerint:
incremento calicem rumpunt. Semper autem in pediculos collocant ea. Alii decerpunt cū
furculis: eosq; in medullam sambuci abditos obruunt: ut supra scriptum est. Alii singulis
malis pyrisq; singula uasa sic tilia assignant: opcula eorum picata dolio iterum includunt.
Necnon aliqui in floccis capsisq; quas luto paleato illinunt. Alii hoc idem in patinis fistili-
bus. Aliqui & in scrobe subiecta harena: ita sicca operiunt mox terra. Sunt qui cotonea cæ-
ra pontica illita melle demergant. Columella auctor in puteos cisternas ue in fistilibus ua-
sis pice diligenti cura illitis mergi Liguria maritima alpius proxima uas sole siccata iū
ci fascis inuoluit: cadisq; conditas gypso includit. Hoc idem græci platani foliis: aut uitis
ipsius: aut fici uno die in umbra siccatis: atq; in cado uinaceis interpositis. Quo genera coa-
uua & berrita seruantur nullius posteritati postferendæ. Quidam ut has faciant in cinere
lexiuo tingunt protinus quā detraxere uiribus. Mox in sole siccant. Tum foliis ut supra
dictum est inuolutas uinaceis stipant. Sunt qui malunt uas in scrobe ramentisq; abietis:
populi: fraxini: seruare. Sunt qui suspēdi procul malis: protinusq; in granariis iubeant: quo
niā optime sit operimento puluis pētilibus. Contra uestpas remedio est oleo aspergi ex ore
ut de palmis diximus.

De ficis genera .xxix.

Ca.

XVIII.

Reliquo genere pomorum ficus amplissima est. Quedā & pyris magnitudine æmu-
la De ægyptiæ cypriæq; miraculis retulimus inter externas. Iudea rubet oliuæ ma-
gnitudine rotundior tantū sapore mēspeli. Alexandriam hanc ibi uocant: crassitu-
dine cubitali ramosam: materia calidam: lenta sine lacte: cortice uiridi: folio tilia: sed moli-
Onesicritus tradit in hyrcania multū nostris eē dulciores: fertilioresq; utq; modios. cclxx.
singulæ ferant. Ad nos ex aliis transire gentibus chalcidicæ: quarum plura genera. Siqui-
dem & lydiæ quæ sunt purpureæ: & mamillanæ similitudinem mamarum habent. Et calli-
strutæ partim sapore præstantiores fincorum omnium frigidissimæ. Nam de africanis quas
multi præferūt cūctis magna quæstio ē: cū id genus in africanam nuperime transferit: patriæ
nomē optinēt. Nā alexandriæ enixiores. Cādicans terina cognomine delicata. Nigra & rho-
dia ē æ tyburtina de præcocius. Sic & auctorū noīa iis. Lixæ Pōpēiæ siccata hæ solæ i an-
nuos usus aptissimæ cū mariscis: & quas harūdinei folii macula uariat. Est & herculanæ &
albicera: & aratia alba: pediculo minimo latissima. Primo autē prouenit porphyritis lōgiss-
simo pediculo. Comitatur eā & minimis & uilissimis popularis dicta. Cōtra nouissima sub

o i i

LIBER.

hyme maturat chelidonia. Sūt præterea eadē serotina & prætoces bifere alba ac nigra cum messe uideantur maturefcentes. Serotina & a corio appellata duro Ex chalcidicis quai uia trifero puentu. Tarenti tātum prædulces nascuntur: quas uocant onas. Cato de ficis ferendis ita memorat. Ficus marifcas i loco cretoso aut apto serito. In loco aut crassiore aut stercoato africanas: sed & herculaneas: sagutinas hybernas: telianas atras pediculo longo. Pothea tot subire nomina atq; genera: ut uel hoc solū æstimatibus appareat mutata eē uitam. Sūt & hyberna qbusdā puintis: sicuti messia: sed arte nō natura. Paruaq; gēus arbor: post autūnū fimo cōtegūt: deprehēsaq; i his hyeme grosos: quæ mitiorē cælo refossæ cū arbore atq; i lucē remissæ nouos soles aliosq; quibus uiuere: auidæ tanq; iterū naturæ accipiunt: & cū ueniētū flore maturefcent: alieno pcoesano: in tractu uel gelidissimo. Sed a Catone appellata iā tū africana amonet & africa ad ignēs documētū uso eo pomo. Nāq; perniali odio carthaginis flagras: nepotūq; securitatis anxius: cū clamaret i oī senatu carthaginē delendā: attulit quodā die i curia pcoce ex ea puintia ficū. Ostēdensq; patribus iterrogo uos iquit qū hoc pomū demptū putatis ex arbore? Cū inter oēs recēs eē cōstaret. Atq; tertū inquit ante diē scitote decerptū carthagine: tā ppe a muris habemus hostē. Statiq; sūptū est puniū tertū bellū: quo carthago deleta ē. Quāq; Catone ano sequēte raptō. Quid primū i eo miremur? curā īgeniū: an occasione fortuitā: celeritatēq; cursus: an uehementiā uiri? Sup oia equidē ē quo nihil equidē duco mirabilius: tantā illā urbē & de terrarū orbe p. cxx. ānos urbis æmulā unius pomi argumēto euerfā. Quod nō trebia aut trasimenus nō cānæ busto īsignes romani nōis pficere potuere. Nō castra punica ad tertū lapidē uallata. Porroq; colina adeqtans ipse Hānibal. Tāto ppius carthaginē pomo Cato adiri monuit. Coliē ficus arbor i foro iplo ac comitio romæ nata sacra fulguribus ibi cōditis. Magisq; ob memoriā ei? quæ nutrix fuit Romuli ac Remi cōditoris appellata: qm sub ea iuenta ē lupa īfatibus præbens rumē. Ita enī uocabāt māmā. Miraculo ex ære iuxta dicato tanq; i comitū spōte trāsisset. Adactō nauigio ilico arefcit. Rursusq; cura sacerdotū ferit. Fuit & ante saturni ædē urbis anno ducentesimo sexagesimo sublata sacro a uestalibus factō cū Siluani & lfidis simulaacrū subuerteret. Eadē aut fortuito fato adiuuit i medio foro: quasi fidētia īperii fūdamēta ostēto fatali. Quæ Curtius maximis bonis hoc ē uirtute ac pietate ac morte pclara expleuerat. Aeq; fortuita eodē loco ē uitis atq; olea umbræ gratia. sed uirtute plebeia facta. Ara idē sublata gladiatorio munere Diui Iulii: qd nouissime pugnauit i foro. Admirabilis est pomi huiusfeste festinatio unius i cūctis ad maturitatem properantis arte naturæ.

De caprifico & caprificatione.

Ca.

XIX.

Aprificus e siluestri genere ficus nunq; maturefscens: sed quod ipsa non habet aliis tribuens: quoniam ē naturalis causarum transitus: atq; e putrescentibus idētidem generatur aliquid. Ergo culices parti fraudati alimento in matre: hoc est putri eius rabe ex qua nati ad cognatam uolant: morsuq; ficorum crebro hoc est auidiore pastu apertientes ora earum. atq; ita penetrantes intus solem primo secum inducūt: cērealesq; auras imittūt foribus a ptis. Mox lacteū humorē: hoc ē īfantiam pomi absumūt. quod fit & sponte. Ideoq; ficetis caprificus pmittitur ad rationē uenti: ut flatus euolantes in ficos ferat. In de repertū ut illatæ quoq; aliunde & inter se colligatæ iniicerent fico. Quod i macroso & aglonio situ nō desiderat: quoniā sponte arefcūt loci situ: rimisq; eadē quæ culicū opera cāperficit. Necnō ubi multus puluis: quod euenit maxime frequenti uia apposita. Namq; & pulueri uis siccandi: succūq; lactis absorbēdi: quæ ratio puluerē & caprificationē hoc quoq; præstat: ne decidant absumpto humore tenero: & cum quadam fragilitate ponderoso. Ficis mollis omnibus tactus. Maturis frumenta intus: Succus maturefcentibus lactis per coctis mellis. Senescunt in arbore. Anusq; distillant. Gummi lachrymam siccant. Honos laudatas seruat in caplis. Ebuso insula prestantissimas amplissimasq; & mox in marrueinis. At ubi copia abundat implentur oræ: in asia eadi: aut in ruspinā africa urbe: panisq; simul & obsoniū uicem siccate implēt: utpote cum Cato cibaria ruris operariis iuxta ceu lege sātis minui iubet perfici maturitatem: cum & obsoniū uicem habeant recentes ficus. Salis siccat: & casci loco uesci nuper excogitatum est. Ex hoc genere sunt ut diximus cottona & carica: quæq; conscedenti nauī aduersus parthos. omen fecere. M. crasso uenales predican- tis uoce caunæ. Omnia hæc in albenfē rusē syria intulit. L. Vitellius qui postea cēsor fuit: cum legatus in ea prouincia esset nouissimis Tiberii Cæsaris tēporibus.

De mespilis & eorum generibus tribus.

Ca.

XX.

Alorū priorūq; generi adnumerat iure mespila atq; sorba. Mespilis tria genera: an
 thedon: setania: Tertiū degenerat. Antedoni tamen similius ē qđ gallicū uocat: se
 tanīā tū maius pomū. Cādidī usq; acini: molliore lingno. Anthedoi ceteris minus
 pomū: sed odore prastātius: & qđ diutius seruet. Arbor ipsa de aplissimis. Folia anteq; deci
 dant rubescunt. Radices multae atq; alte: & ideo iextirpabiles. Nō fuit hāc arbor in italia
 Catonis aeo.

De sorbis genera quattuor.

Ca.

XXI.

Orbis quadruplex differentia. Aliis enī eorū rotūditas mali. Aliis turbinatio pyri.
 Aliis ouata species: ceu malorū aliquib; . Hāc obnoxia acri odore: & suauitate iu
 cūda. Ceteris uini sapor. Generosissima qbus circa pediculos folia. Quartū genus
 torminale appellat: remedio ratū pbabile. Assiduū puēru: minimūq; pomo arbore dissimili
 foliis pene platani. Nō ferūt āte trimatū ex ullo genere. Cato & sorba sapa cōdi iubet. Ab
 iis locū āplitudine uidicauerūt qđ cessere auctoritati. De nuce iuglāde. Ca. XXII.

Ves iuglādes quāq; & ipsae nuptialū fescēninoz comites: multū pīeis mīores uni
 uersitate. Eadēq; portioē āpliores nucleo Necnō & honor his nature peculiaris: ge
 mino ptectis opormēto: puluinati primū calicis. mox ligne putaminis. Quā cā eas
 nuptiis fecit religiosas tot mōis fœtu munito qđ ē uerisimilius: quā qđ cadēdo tripudium
 sonū ue faciant. Et has e pside a regibus trāslatas i dicio sūt grāca nomīa. Optimū qppe ea
 rū genus plicū atq; basilicō uocat: Et hāc fuere prima noīa. Carion a capitis grauedine pp
 ter odoris grauitatē cōuenit dictū. Tigūtur cortice eaz lanā: & ruffatur capillus primū p
 deuntibus nucleis: Id cōpertū ifeētis tractatu manibus. Pinguescūt: uetustate. Sola differe
 tia generū ī putamīe duro fragili ue & tenui ac crasso loculoso & simplici. Solū hoc ponū
 natura cōpactili operimēto clausit. Nāq; sūt bifide putaminū carinā. Nucleorūq; illis qua
 dripartita distincto lignea iter cursante mēbrana. Ceteris qđ ē solidū ē. Vt ī auellanis &
 ipso nucū genere: quas antea abelluias patrio noīe uocabāt. In asiā grāciāq; e ponto gene
 re: & ideo pōricae nuces uocat. Has quoq; mollis pregit barba. Sed putamini nucleisq; soli
 da rotūditas inest. Ex & torrentur. Umbilicus illis itus in uente medio. Tertia ab iis natu
 ra amygdalis tenuiore: se simili iuglādū fūmo operimēto. Itē secūdo putaminis. Nucleus
 dissimilis latitudine: & acriore callo. Hāc arbor an fuerit ī italia Catōis ætate dubitat: qm
 grācas noīat: qđ qđā & ī iuglādū genere seruāt. Adicit pterea auellanas: & galbas: prenesti
 nas. quas maxie laudat: & cōditas ollis ī terra seruari uirides tradit. Nūc thasīæ & albenfes
 celebrātur: & tarētinarū duo genera: fragili putamīe: ac duro. Quā sūt āplissime: & minie
 rotūda. Præterea mollisq; putamīe rūpētes: Sūt qđ honorī nomē interpretētur: & louis glā
 de esse dicūt. Nuper cōsularē uirū audiui biferas & iuglādes nuces se habere pfitētē. De pi
 statiis & ipsi retulimus. Et hāc autē idē Vitellius ī italia primus intulit eodē tēpore. Simulq;
 in hispaniā Flaccus pōpeius eques romanus. qui cum eo militabat.

De castaneis genera octo.

Ca.

XXIII.

Ves uocamus & castaneas: quāquam accomodatiores glandium generi. Armātū
 iis echinato calice uallum: quod inchoatum glandibus. Mirūq; uilissima esse quā
 tanta oculatuerit cura naturā. Trini quibūdā partus ex uno calice. cortexq; lētus
 Proxima uero corpori mēbrana: & in iis & in nucibus saporem nī detrahatur infestat. Tor
 rere has in cibis gratius modulantum. laturas prastanti ieiunio forminarum quādam ima
 ginem panis. Sardibus eā prouenire primum. Ideo apud grecos sardianos balanos appellāt
 Nam Uiuus Tiberius postea balanum nomē impo: uit excellentioribus satū factis. Nunc
 plura earum genera. Tarentināe faciles: nec operoso sunt cibo: planā figura. Rotundior q
 balanitis uocatur purgabilis maxime: & sponte profiliens. Pura & plana est ex cis & salaria
 na. Tarentina minus tractabilis. Laudatior corelliana & ex ea facta: quod dicemus in ifitis
 meterana: quam rubens: cortex præfert triangulis & popularibus nigris: quā coctiuā uocā
 tur. Patria laudatissimis tarentum: & in campania neapolis. Ceterā suum paulo gignūtur:
 scrupulolā corticis: intra nucleos quoq; ruminatione.

De squillis & carnosissimis pomis & moris & de acinis & baccis.

Ca.

XXIII.

Aud procul abesse uidentur: & præduces filiquæ: nisi qđ in his cortex ipsa mandie.
 Digytorum hoīs longitudo illis: & interi falcata pollicari latitudine. Glandes iter
 poma numerari nō possunt. Quā ob rē in sua natura dicentur. Reliqua carnosissima sunt
 o iii

LIBER.

generis: eaq̃ baccis atq̃ carnibus distant. Alia acinis: alia moris: alia unedōibus & alia: acinis iter cutē succūq̃ alia myxys: alia baccis: ut oliuis. Moris succ⁹ i carne uīofus: trini colores: candidus primo: mox rubens: maturis niger. In nouissimis florent. Inter prima matu rescunt. Tingunt manus succo. Maturæ ruunt: acerbæ minime. In hac arbore ingenia pro fecerunt: nec nominibus: nec in sītis: nec alio modo q̃ Pompeii Magnitudine differunt mo ra ostiensi: & tusculana. Romæ nascuntur & in rubis multū differēte, callo. Aliud corpus ē c terrestribus fragis. Aliud congeneri eorum unedōi: quod solū pomū similit fructi ter ræq̃ gignitur. Arbor ipsa fruticosa. Fructus anno maturefcit: pariterq̃ folter subnascens: & prior coquitur. Mas sit an fœmina sterilis iter auctores nō constat. Pomū i honorum: ut cui nomen ex argumento sit uinū tantum edendi. Duobus tamē hoc nominibus appellant græci comaron & memecylon. Ex quo apparet totidem esse genera & apud nos. Alio noie arbutus uocatur. Iuba auctor est quiquagenū cubitorū altitudine in arabia esse eas. Acino rū quoq̃ magna est differentia. Primū inter uuas ipsas callo. teneritate: crassitudine: iterio re ligno aliis paruo: & aliis etiā gemino qui minime feraces multi. Plurimū uero differunt hederæ fabuciq̃ acini. In figura etiā punici angulos quippe foli: nec cutis ulla singulis: præ ter cōmunē quæ est candida: totisq̃ succus & caro est iis præcipue quibus paruulū inest li gni. Magna & baccis differentia. Aliæ nāq̃ sunt oliuis: lauris: & alio modo loto: cornis: alia myrtis: lentisco. Aquifolio enī ac spinæ sine succo. Medioc̃ etiam non genere iter baccas acinosq̃ cerasis. Pomum iis primo cādidū: & fere oībus baccis: mox aliis uirefcit: ut oliuis: lauris. Rubet uero moris: cerasis: cornis. Deinde nigrescit moris: cerasis: oliuis.

De cerasis genera octo.

Ca.

XXV.

Erasī ante uictoriam mēchridaticā. L. Luculli nō fuisse in italia. At urbi anno sexcen tessimo octogesimo is primū uexit e ponto: annis. cxx. trans oceanum i britaniam puenire. Eadem ut diximus in ægypto nulla cura potuere gigni. Cerasorū apronia na maxime rubent. Nigerrima sūt ut actia. Cæciliana uero & rotūda. Iulianis gratus sapor: sed pene tantū sub arbore sua: adeo teneris: ut gestatū nō tollerant. Principatus duricianis quæ cāpania plyniana appellat. In belgica uero lusitanis. In ripis et̃ rheni. Tertius is colos e nigro ac rubenti uiridiq̃ similis maturefcientibus semp. Minus quinquenio ē q̃ p̃dire quæ uocat laurea: nō ingrata amaritudinis insitæ i lauro. Sunt macedōica parua arboris raroq̃ tria cubita excedentis. & minore etiā nūc frutice chamecerasī. Inter prima hoc e pomis co lono gratiā annuā refert. Septétrione frigidisq̃ gaudet. Siccat̃ et̃ sole: cōditurq̃ ut oliua cadis.

De corno & lentisco.

Ca.

XXVI.

Væ cura & cornis atq̃ lentisco adhibetur: ne quid nō hominis uentri natum esse ui deatur. Miscentur saporē: & alio alius placere cogitur. Miscentur uero & terreq̃ cæli tractus. Inq̃ alio cibi genere india aduocatur: i alio ægyptus: cretæ cyrenæ: sin gulæque terræ. Nec cessat in ueneficiis uita: dūmodo omnia deuorat. planius hoc fit i hæc barum natura.

De generibus succorum & odore.

Ca.

XXVII.

Nterim quæ sūt cōmunia & pomis omnibusq̃ succis saporū genera tresdecī repe riunt: dulcis: suauis: pinguis: amarus: austerus: acer: acutus: acerbus: acidus: salus. Præter hæc tria genera sunt mirabili maxie natura. Vnū i quo plures pariter sētunt sapo res: ut uinis. Nāq̃ i iis & austerus & acutus & dulcis & suauis: omnes alieni. Alterq̃ ē genus i quo sit & alienus qdē: sed & suus qdā & peculiaris: ut i lacte. Siquidē inest ei qd tñ iure di ci nō pōt dulce: & p̃gue & suaue optinēte lenitate: quæ ipsa succedit i saporis uicē. Nullus hic aq̃s: ne succus qdē ut tñ eo ipso fiat aliquis: ac suū genus faciat. Sētiri qdē aquæ saporē ullū succū ue uitiū est. Magnū his omnibus i odore momētū & magna cognatio q̃ & ipse nullus est aquis: aut si sentitur omnino uitium est. Mirum tria naturæ præcipua elementa sine sapore esse sine odore sine succo: aqua aer ignis.

De succis fructuum & arborum: & coloribus: & odoribus: & natura. pomorū: & de commendatione fructuum.

Ca.

XXVIII.

Ergo succorū uinofus pyro: moro: myrto: Minime quod miremur uuis. At p̃guis oliuæ: lauro: nuciu gladi: amygdalis. Dulcis uuis: ficis palmis. Aquosus prunis. Ma gna est & in colore succi differentia. Sanguineus moris: cerasis: cornis: uuis nigris. Idem albis cādidus. Lacteus in capite sicis: i corpore nō itē spumeus. malis. Nullus perficis cū præfertī duracina abūdet succo. Sed quis eius ullū dixerit colorē: sua i odore miracula

Malis acutus. Perficis dilutus. Dulcibus nullus. Nā & uinū tale sine odore. Tenuē: odoratus. Multo ꝑ celerius talia ad usū ueniunt q̄ pinguis. Quæ odorata nō eodē i gustu tenera: quia nō sunt pariter odos & sapor. Quā ob rē citreis odor acerrimus. Sapor asperimus quadatenus & cotoneis. Nullusq̄ odor ficis. Et hætenus sint spēs ac genera pomorū. Naturas arctius colligi par ē. Alia siliquis gignūtur: ipsi dulcibus: semēq̄ cōplexus amarū Cū in pluribus semina placeant: in siliqua dānent. Alia baccis: quarū intus lignū & extra caro: ut oliuis cerasis. Aliquarū intus baccæ: foris lignum: ut in his quæ in ægypto diximus gigni. Quæ baccis natura: eadem & pomis. Aliorū intus corpus & foris lignū: ut nucum. Alius foris corpus? itus lignū: perficis: & prunis: uitiūq̄ cinā: fructū cū fructū alibi muniatur uitiō. Putamine cladūtur nuces. Corio castaneæ: Detragitur hoc iis. At in melspelis mādatur. Crusta reguntur glandes. Cute uuæ. Corio & mēbrana punica. Carne: & succo mora constant. Cute & succo cerasi. Quædā statī a ligno recedunt: ut nuces & palmæ. Quædā adherēt ut oliuæ lauro ꝑ. Quorūdā generi utraq̄ natura: ut pficis. Etenī duracini adheret corpus: e lignoq̄ auelli nōquit: cū in cæteris facile sepetur. Quibusdā nec intus nec extra lignū: ut i palmarum genere. Aliquorum lignū. ipsū in usum & pomi uicem ut genera myxis: quā in ægypto gigni diximus. Quorūdā extra gemina geminant uitia: ut in castaneis: amygdalis: nucibusq̄ iuglandibus. Quorūdā natura trigemina ē: corpus: deinde lignū rursusq̄ semē i ligno ut pficis. quædam inter se densa ut uuæ: forba quæ ramos circūdāta ex oī parte uuarū modo degrauāt. Alia. rara ut in perficis. quædam aliū cōtinent ut granata. De pēdēt uuarū modo adherēt ut in lauro quædā utroq̄ mō: ut oliuæ. Nā & breues pediculi & alia pediculis ut pyra. Alia racemis ut uuæ: palmæ. Alia & pediculis & racemis: ut hedere fā buci. Alia ramo adherēt ut in lauro quædā utroq̄ mō: ut oliuæ. Nā & breues pediculi & longi. quædam uasculis cōstant: ut punica: & melspila: totos ꝑ in ægypto & euphrate. Iā uero diuersi gratia & cōmendatio. Carnæ palmæ placent. Crusta thesauræ. Succo uuæ & cerasi. Callo pyra ac mala. Corpore melspila. Mora cartilagine. Nuclei grano. quædā in ægypto cute catiæ. Detrahatur hæc ficis uirentibus ut putamen. Eadem in siccis maxime placet. In papyris: & ferulis spinæ alba caulis ipse portum est. Sunt & ficulni caules In fructuoso genere cum caule capparīs. In siliquis uero quod mādatur quid nisi lignum est. Nō omittēda nō seminis earū proprietas. Nam neq̄ corpus neq̄ lignū nec cartilago dici potest neq̄ aliud nomē iuenit.

De myrto genera eius xxix.

Ca.

XXIX.

Vecorum natura præcipuam admirationem in myrto habet. Quando ex uua omniū olei uiniq̄ bina genera sunt. Item myrtidānū ut diximus. Et alius usus baccæ fuit apud antiquos: anteq̄ pipet reperietur: libæ optinens uicem. Quodam etiam genere rosi obsoni nomine inde tracto: quod etiam nunc myrtatum uocatur. Eadēq̄ origiōe apud rum sapor cōmendatur: plerū ꝑ ad incensū additis myrtis. Arbor ipsa in europa tetriore celo quod e cæraunis montibus incipit. Primum celcei in Elpenoris tumulo uisa traditur: græcū ꝑ lei. nomen remanet: quo peregrinam esse apparet. Fuit ubi nunc roma est iam tum cum conderetur. Quippe ita traditur myrtea uerbena romanos fabinosq̄ cum propter raptas uirgines dimicare uoluissent depositis armis pacificatos in eo loco qui nunc signa ueneris Clauicæ habet. Cluere enim antiqui pugnare dicebant. Et in ea quoq̄ arbore suffraganti genus habetur. Ideo tamē electa: quoniam coniunctiōi & huic arbori præest Venus. Haud scio an primæua etiā omnium in locis publicis romæ sata sit: fatidico quidem & memorabili augurio. Inter antiquissima namq̄ delubra habetur. Quirini hoc est ipsius romuli. In eo sacræ myrti fuit: duæ ante xē ipsam per longum tempus. Altera patricia appellata: altera plebeia. Patricia multis annis præualuit. Flacce: cente plebeia exuberans ac læta: quæ diu senatus quoq̄ floruit: illa ingēs. Plebeia torrida ac squalida. Quæ postquā eualuit flaccescente patricia maritico bello: languida auctoritas patrum facta est. ac paulatim in sterilitatem e marciuit inuestas. Quin & ara uetus fuit Veneri myrtæ: quā murtram uocant. Cato tria genera myrti prodidit. cālidam: nigram: coniugalem: fortassis a coniugiis ex illo eluacine genere. Nunc & alia distinctio satiuæ aut siluestris: & in utraq̄ latifolia. In siluestri propria oxymyrsie. Satiuarum genera copiarū faciunt. Tarentinā folio minuto: nostratē patulo: exoticam densissimā: senis foliorum uisibus. Hæc nō est i usu. Ramosa utraque alia. Coniugalem existimo nunc nostratē dici. Myrtus odoratissima est in ægypto. Cato docuit uinum fieri e nigra: siccata usq̄ in ariditatem in umbra: atq̄ ita mulso indita.

o iiii

LIBER.

Si non siccantur baccæ oleum gigni. Postea compertum & ex albana uinum fieri album. Duobus sextariis myrti tussæ in uini tribus heminis macetatur expressa. Folia & per se siccantur in farina ad ulcerum remedia in corpore humano leniter mordaci puluere: ac infirgeradis sudoribus. Quinimo oleo quoque mirum dictu inest quidam uini sapor: simulque piuis liquor præcipua ui ad corrigenda uina: saccis ante perfusis. Retinet quippe facem: nec præter purum liquorem transire patitur: datque se comitem præcipua commendatione liquato. Virgæ quoque eius gestatæ modo uatori profunt in longo itinere pediti. Quin & virgæ annuli expertes ferri inguinum tumori medentur. Bellicis quoque se rebus inseruit triumphansque de sabinis postumius Tubertus in consulatu: qui primus omnium ouans ingressus urbem est: quoniam rem leuiter sine cruore gesserat. Myrto Veneris uictoris corona: incessit: optabilemque arborem etiam hostibus fecit. Hæc postea ouantium fuit corona: excepto. M. Crasso qui de fugitiuis & Spartaco laurea coronatus incessit. Massurius auctor est curru quoque triumphantes myrtea corona usos. L. piso tradit papyrigi Nasonem qui primus in monte albano triumphauit de coris myrto coronatum ludos circenses spectare solitum. Auus maternus Africani sequentis hic fuit. M. Valerius duabus coronis utebatur laurea & myrtea: qui & hoc uouerat.

De lauro genera. xiii.

Ca.

XXX.

Aurus triumphis proprie dicatur: uel gratissima domibus. Ianitrix Cæsarū pontificumque: quæ sola & domos exornat: & ante limina excubat. Duo eius genera tradit Cato: delphicam & cypriam. pompeius Leneus adiecit quam mustacem appellat: uir: quoniam mustaceis subiiceretur. Hanc esse folio maxime: flaccidamque & albicante. Delphicam æquali colore uiridiorem: maximis baccis atque uiridi rubentibus. Hæc uictoris delphis coronari: & triumphantes romæ. Cypriam esse folio breui: nigro per margines ibricato crispam. Et postea accessere genera cuius hanc siluestrem laurum aliqui intelligunt nonnulli sui generis arborem. Differt color. Est enim cærulea bacca. Accessit & regia: quæ cæpit Augusta appellari amplissima & arbore & folio: baccis gustatu quoque non aspero. Aliqui negant eandem esse: & suum genus regie faciunt longioribus foliis latioribusque. Idem in alio genere bacaliam appellant hanc quæ uulgatissima: est baccarumque fertilissima. Sterilem uero earum (quod maxime miror) triumphalem: eaque dicunt triumphantes uti: nisi id a Diuo augusto cæperit: ut docebinus: ex ea laurum quæ ei missa a cælo minima est altitudine: folio crispo: ac breui quæ inueitur rara. Accedit in topiario opere taxa excrecente in medio folio paruulo: ueluti lacinia folii Et sine ea spadonia mira opacitatis patientia. Itaque quantalibet sub umbra solum implet. Est camedaphne siluestris frutex & alexandrina: quam aliqui idæam: alii ippoglotionem. alii dampnem: alii carpophylum: alii hypelatem uocant. Ramos spargit a radice dodrantes topiarii: ac coronarii operis: folio acutiore quam myrti: molliore & candidiore. Maiore semine inter folia rubro. Plurima in ida circa & heracleam ponti nec nisi in montosis. Id quoque quod danaides uocatur genus in nominum ambitu est. Alii enim pelasgum: alii euptalon: alii cephalon. Alexandri uocant. Et hic frutex est ramosus: crassiore ac molliore quam laurus folio. Ex cuius gustatu accendatur os: thuris baccis e nigro ruffis. Notatum antiquis nullum genus lauri in colica fuisse quod nunc satum & ibi prouenit Ipsa pacifera: ut quam præterdi etiam inter armatos hostes quietis sit indicium. Romanis præcipue lætitiæ uictoriarumque unctia. Additur litteris: & militum lanceis. pilisque. Faces imperatorum decorat. Ex iis in gremio: Iouis optimi maximi deponitur: quotiens lætitiā uictoria nouam attulit. Idque non quia perpetuo uiret nec quia pacifera est præferenda utique myrto & oleæ est: sed quia spectatissima in monte pernafo. Ideoque etiam grata Apollini: assuetis eo dona mittere iam & regibus romanis teste. L. Fortassis etiam in argumentum: quoniam ibi libertatem publicam: is meruisset: lauriferam tellurem illam obscuratus ex responso. Et quia fatarum receptarumque in domos fulmine. Sola non igitur. Ob has causas equidem crediderim honorem eis habitum in triumphis potius quam quia suffimentum sit cædis hostium & purgatio ut tradit Massurius. Adeoque in profanis usibus pollui laurum & oleam fas non est: ut ne propinciandis quidem numinibus accendi ex iis altararia aræ ue debeant. Laurus quidem manifesto abdicat ignes crepitu: & quadam derestatione. Interaneorum etiam uitia & neruorum ligno torquente. Tiberium principem tonante

XVI.

caelo coronari ea solitū ferūt cōtra fulminū metus: Sed & circa Diuum Augustum euenta eius digna memoratu. Namq; Liviæ Drusillæ quæ postea Augusta matrimonii nomē accepit: cū pacta esset illi Cæsari: gallinā conspicui candoris sedenti aquilla ex alto abiecit in gremiū illæ. Intrepideq; mirati accessit miraculū: qm̄ tenentē rostro laureū ramū onustum suis baccis. Cōseruari alitem & sobolē iussere aruspices: ramūq; eū ferī ac rite custodiri. Quodq; factum est in uilla Cæsariū fluuio tiberi imposita iuxta nonū lapidē flāmīna uia quæ ob id uocatur ad gallinas. Mireq; silua prouenit. Ex ea triūphans postea Cæsar laurum in manu tenuit. coronāq; in capite gessit. Ac deinde imperatores Cæsares cuncti. Traditusq; mos est ramos: quos tenuerūt ferendi. & durant siluæ nominibus suis discretæ. Forcissis ideo mutatis triūphalibus. Vnius arborū latina lingua nomen imponitur uiris. Vnus folia distinguuntur appellatione. Lauream enim uocamus. Durat & in urbe impositum loco: quando lauretum in auentino uocatur: ubi silua lauri fuit. Eadem purificationibus adhibetur: testatūq; sit ob iter & ramo eam ferī: quoniam dubitauere. Democritus & Theophrastus. Nunc dicemus siluestrium naturas.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER.

XVI.

PROEMIVM.

Siluestrium arborum naturæ.

OMIFERAE arbores quæq; mitioribus succis uoluptatem primæ cibis attulerunt: & necessario alimento delitias imiscere docuerūt. Siue ille ultro siue ab homine didicere blandos sapes adoptione & cōnubio: Idq; minus etiam feris uolucribusq; dedimus: intra prædictas cōstant. Primum erat narrare glandiferas quoque: quæ primo uisum mortalium aluerut nuntites inopis ac feræ fortis: nī præuerti cogeret admiratio usu cōperta: quænam qualisq; esset uita sine arbore ulla sine frutice uiuentium.

Genres sine arbore: & miracula in septētrionalis regionis arboribus.

Ca. II.

Iximus & in oriente quidē iusta oceanū cū plures ea necessitate gentes. Sunt uero & in septētrione uisæ nobis caucorum: qui maiores: minoresq; appellantur. Vasto ibi meatu perpetuis bis diēū noctiunq; singulariū interuallis effusus in imēsum agitur oceanus æternam operiens rermu naturæ controuersiam: dubiūq; terræ sit: an pars maris. Illic misera gēs tumulos obrinet altos: aut tribunalia structa manibus ad experimenta altissimi æstus. casis ita ipositis: nauigātib; similes: cū integant aquæ circūdata naufragiis. Cū uero recesserint: fugientes cū mari pisces circa tuguria uenātur. Nō pecudes hos habere nō laete ali: ut finitimos. Ne cū feris quidē dimicare cōringit omni procul abacto frutice. Vlua & palustri iunco funes neunt ad preterenda piscibus retia. Captūq; manibus lutū uentis magis q̄ sole siccātes. Terra cibos & rigentia septētrione uiscera sua unūt. Potus non nisi ex hyemre seruato scrobibus in uestibulo domus. Et ex gētes certe si uincantur hodie a populo ro. seruire se diēūt. Ita est pfecto: multis fortuna patet in pœnam. Aliud in siluis miraculū in tota reliqua germania referunt: adduntq; frigori unbras: altissima tamen. Haud procul supradictis caucis circa duos præcipue lacus. Littora ipsa optinent quercus maxima auiditate nascēdī suffosq; fluctibus aut propulsæ flatibus uastas cōplexu radicum insulas secū auferunt. Atq; ita libratae stantes nauigant ingentiū ramorum armamentis. Sæpe territi classibus nostris: cum uelut de industria fluctibus agerent ut in prospectu stantes noctu: inopesq; remedii illæ præliū nauale aduersus arbores mirent.

De hyrciniæ silue magnitudine.

Ca.

III.

i Ne adē septētrionali plaga hyrciniæ silue robore uastitas itacta & cōgenita mundo prope imortali sorte miracula excedit. Ut alia omittātur fide caritura. Constat atq; tolli colles occurstantiū inter se radicū: percussu. Aut ubi secuta tellus non sit: arcus ad ramos usq; & ipsos inter se rixātes curuari portarū patientiū modo ut turnas equitū transmittant.

De glandiferis.

Ca.

IIII.

g Landiferi maxime generis omnes: quibus honos apud romanos perpetuus.

LIBER.

De ciuica: corona & qui frondea corona donati.

Ca.

V.

In ciuica: coronæ militū uirtutis insigne clarissimū. Iā pridē uero & clamētia: ipse
 h ratorū postq̃ ciuiliū belloꝝ p̃fanatiōe meritū cepit uideri ciuē nō occidere. Cedūt
 is murales uallareq̃: & aureæ: q̃q̃ p̃cio antecederēs. Cedūt & rostrata: quis in duo
 bus maxime ad hoc æui celebres. M. Varrone piraticis bellis dāte magno Pōpeio. Itēq̃. M.
 Agrippa tribuere Cæsare & siculis: quæ & ipsa piratica fucere. Antea rostra nauii tribuiali
 p̃fixa foro decus erat: ueluti populo ro. corona ip̃osita. Postq̃ uero tribuuitis seditionibꝫ
 calcari ac pollui cōpere: postq̃ uires ex publico in priuatū magis singulisq̃ ciuiū quæri: &
 sacrosancta oīa p̃fana fecere: tū a pedibus eorū subire in capita ciuiū rostra. Dedit hāc Au
 gustus coronā Agrippe. Sed ciuica: genere humano accepit ipse. Antiquus q̃dem nulla nisi
 deo dabat. Ob id Homerus cælo tātū eas & p̃lio uniuerso tribuit. Viritim uero ne in certa
 mine quidē ulli. Ferūtq̃ primū oīum Liberū patrem ip̃osuisse. capiti suo ex hedera. Postea
 deorū honori sacrificātes sūpsere uictimis simul coronatis. Nouissime & in sacris certami
 nibus usurpare: in q̃bus hodieq̃ nō uictori dāt: sed patriā ab eo coronari pronūciat. Inde
 natū ut etiā triūphaturis cōfereretur in tēplis dicāde. Mox ut & ludis darētur. Lōgū est nec
 ex institutione operis differere q̃q̃ romanorū primus accepit. Neq̃ enī alias nouerāt q̃ bel
 licas. Quod certū est uni gentiū huic plura sunt genera quā cundis. Romulus frondea
 coronauit Hostū Hostiliū q̃ fiderā primus irrupisset. Auus hic Tulli Hostiliū regis fuit.
 P. Deciū patrē tribunū militū frondea donauit exercitus ab eo senatus: ip̃atore Corne
 lio Cossō cōsule sannitiū bello. Ciuica ilina primo fuit: postea magis placuit ex æsculo lo
 ui sacrū. Variatq̃ in hoc cū quereu est: ac data ubiq̃ quæ fuerat: custodito tū honore glan
 dis. Addite leges arctæ: & iō sup̃bæ: quasq̃ cōferre libeat cū illa græcorū sūma: quæ sub ip
 so ioue datur. Quicq̃ patriæ muros p̃imus scādens audentē irrūpe occidit. Quicq̃ ciuē ma
 luit seruare quā hostē occidere. Utq̃ eū locū in quo sit actū optineret hostis eo die. Utq̃
 seruatus fateatur: alias testes nil profunt. Ut cinis fuerit. Auxiliis quis rege seruato: quo
 cunq̃ ciuē summū esse uoluerūt. Accepta licet uti perpetuo ludis. Induenti semp̃ assurgi
 etiā ab senatu in more est. Sedēdi ius in p̃ximo senatu. Vacatio munerū oīum ipsi: patriq̃
 & auo paterno. Xiiii. eas accepit Sicinius dētatus ut rettulimus suo loco. Sex. Capitolinus
 Is quidē & de duce Seruilio. Africanus de parte accipe noluit apud trebiā. Omnes æter
 nos: qui tanta opera honore solo donauerunt. Et cū reliquas coronas auro commendaret:
 salutē ciuis iis in precio esse noluerūt: clara professione: seruari quidē hominē nefas esse lu
 cri causa. De glande genera tredecim. Ca. VI.

Landes opes esse nūc quoq̃ multarū gentiū etiā pace gaudetiū cōstat. Nec non &
 g inopia frugū arefactis molitur farina: spissaturq̃ in panis usum. Quin & hodie per
 hispanias secūdis mēsis glās inferitur. Dulcior cadē in cinere tosta. Cautū est præte
 rea lege. xii. tabularū: ut glandē in alienū fundū procidētē liceret colligere. Genera earum
 multa. Distāt fructu: situ: sexu: sapore. Nā: alia facit glandi figura: alia quernæ: & alia ili
 gnæ. Atq̃ iter se quoq̃ generū singulorū differētia. Præterea sunt alia siluestres: alia pla
 cidiores: quæ culpa optinēt. Iā etiā in mōstis planisq̃ distāt. Sicut & sexu mares ac foemi
 næ. Itē sapore. Dulcissima oīum fagi: ut qua obfessos etiā hoīes durasse in oppido chio tra
 dit Cornelius Alexāder. Genera distinguere nō datur noībus quæ sunt alia alibi. Quippe
 cum robur quercūq̃ uulgo nati uideamus: sed æsculū nō ubiq̃. Quarta uero generis eius
 dem quæ certus uocatur ne italiæ quidem maiori ex parte notam esse. Distinguens ergo
 proprietate naturaq̃: & ubi res coget etiam grecis nominibus utendum.

De fagina glande & reliquis glandibus: & carbone & pastu porcorum. Ca. VII.

Agī glās nucleis similis: triangula cute includitur. Folium tenue: ac leuissimū: po
 f pulo simile: celestine flauescens: & media parte plerūq̃. Gignens superne paruulā
 baccā uiridē: cacumine aculeatā. Fagi glās muribus gratissima est: & iō animalis ei
 una prouētus. Glīres quoq̃ faginat. Expetit & turdis. Arborū fertilitas oīum fere alper
 nat: sed maxime fagi. Glande quæ pprie intelligitur: ferūt robur: quercus: æsculus: cerys
 ilex: suber. Cōtinētur hispido calice per genera plus minus. Itē cōplectente folia p̃ter ilicē
 grauiā: carnosa: procera: sinuosa latebris. Nec cū cadunt flauescēt: ut fagi. Pro differentia
 generum breuiora uel longiora. Illicis duo genera. Ex iis in italia folio nō multum ab oleis
 distant. Milaces a quibusdā græcis dictæ prouintis aquifolia. Illicis glans utriusq̃ breui

or & gratior. **Quam** Homerus aculon appellat: eoq; noie a glande distinguit. Masculas ilices negant ferre. Glans optima in quercu atq; grandissima. Mox æsculo. Nam roboris parua. Cetero tristis: horrida: echinato calice ceu castaneæ. Sed in querna alia dulcior: molliorq; fœminæ: maris spissior. Maxime autē pbantur latifolia ex argumēto dictæ. Distant autē inter se magnitudine & cutis tenuitate. Itē quod aliis subest tunica rubigine scabra: aliis ptinus candidū corpus. Probat & ea cuius in balano utrinq; ex lōgitudine extrema la pidescit in duriciā. Melior cui in cortice q̄ cui in corpore. Vtrūq; nō nisi mari. Præterea ali is ouata: aliis rotūda: aliis acutior figura. Sicut & colos nigrior cādidiorue qui p̄fert: ama ritudo in extremitatibus: mediæ dulces. Quin & pediculi breuitas p̄eritalq; differentiam habet. In ipsi uero arboribus quæ maximā fert: hemeris uocat: breuior & in orbē camosa: alasq; ramorū crebro cauata. Fortius lignū quercus habet: & incorruptius: ramosa & ipsa. Procerior tñ & crassior caudice. Excelsissima autē egilos in cultis amica. Ab hac pxime la tifolia: p̄eritas: sed minus utilis ædificiis. Atq; carbone dorata uitis obnoxia est. **Quam** ob rē solido utūtur carbone: arariorq; tantū officinis cōpendio. Quoniā desinēte flatu pti / nus emoriēs sæpius recoq̄tur. Cætero plurimis sintillis. Idē e nouellis melior. Acerui con / fertis paleis recētibus luto caminātur: accēsāq; strue cōtis pungit durecēs calx. Atq; ita su dorē emittit. Pessima & carboni & materiæ haliphleos dicta: cui crassissim⁹ cortex atq; cau dex: & plerūq; cauus fungosusq;. Nēc alia putrefcit ex hoc genere etiam cū uiuit. Quin & fulmine sæpissime ictur: quis altitudinem nō excellat. Ideo ligno eius nec ad sacrificia uti fas habetur. Eidē raro glās & cū tulerit amara. Quā p̄ter fues nullū attingit aīal. Acne eā quidē si aliud pabulū habeāt. hoc quoq; inter reliqua neglēctæ religioni est. quod emor / tuo carbone sacrificat. Glans fagea suē hylarē facit: carnē coctibilē ac leuem & utilē stoma co. Illigna suē angustā: nitidā: strigosam: pōd: rosam. Querna diffusam & grauissimā: & ipsa glandiū æque dulcissima. Proximā huic cerreā tradit. Nigidius: nec ex alia solidiorē carnē sed durā. Illigna tentari fues: nisi paulatim detur. Hanc nouissimā cadere. Fungosā carnē fieri æsculo: robore subere. Quæ glandē ferūt oēs & gallā. Atlernisq; annis glandē. sed gal lam hemeris optimā: & coriis pficiēdis aptissimā. Similē huic latifolia: sed leuiorē multoq; minus probatam. Fert & nigrā. Duo enim genera sunt. Hæc tingendis utilior.

De galla: & quā multa præter glandem eādem ferant arbores.

Ca.

VIII.

Aicitur autē galla sole de geminis exēte erūpens noctu semper uniuersa. Crescit n uno die causa didior. Et si excepta est æstu arefcit protinus: neq; ad iustum incre / mentū peruenit: hoc est: ut nucleū fabæ magnitudinē habeat. Nigra diutius uiret: crescitq; ut interdū mali cōpleat magnitudine. Optima comagena. Deterrima ex robore. Signū eius quod cauerenā trāslucēt. Robur p̄ter fructū plurima alia gignit. Namq; fere & gallæ utrūq; genus & quēdā ueluti mora: ni distarēt arida duricia plerūq; tauri caput imitantia: quibus fructus inest nucleis oliuæ similis. Nascūtur in eo & pilulæ nucibus non absimiles: intus habentes flocculos molles: lucernarū luminibus apros. Nā & sine oleo fla / grante: sicuti galla nigra. Fere & aliā utilē pilulā cū capilo uerno tēpore tamē melligeni suc ci. Gignūt & alii ramorū eius pilulas corpori nō pediculo adherētes: candicantes umbilicis. Cætera nigra uarietate dispersa. Media cocci calorē habent. Apertis amara inanitas est. Aliquādo & culices gignit. Necnō & e foliis cōuolutas pilulas & in folio rubētes. Aquo / sos nucleos candicātes & translucidos: q̄diu molles sint in quibus & culices nascūtur ma / turefcūt in modū. De cāchriæ: & cocco grano: & agarico: & tubere.

Ca. IX.

Erunt & robore & canchrin: ita uocatur pilula in medicina utendi uim habens gi / gnitur & in abiete: larice: picea: cilia: nucē: platano: postq; folia cecidere hyeme du / rans. Continet nucleum pineis simile. Is crescit hyeme: aperitur uere pilula tota. Cadit cum folia cœperint crescere. Tam multifera sunt & tot res præter glandem pariunt robora. Sed & boletos suilloq; gulle nouissima irritamenta: quæ circa radices gignunt. Quercus probatissimos. Robur autē & cypressus & pinus noxios. Robora ferunt & uiscū & mella ut auctor est Hesiodus. Constatq; rores melleos e cælo ut diximus cadentes non aliis magis insidere frondibus. Cremari quoq; roboris cinerem introrsum esse manifestum est. Omnes tamen has eius dotes illex solo prouocat cocco. Cranum hoc. Primoq; ceu spe / ctes fructus paruos aq; foliæ ilicis: quisquilū uocant: pensionē alteram tributū pauperibus hispaniæ donati. Vsum eius gratiorem in conchiliū mentione tradidimus. Gignitur & in

LIBER.

galatia: africa: pisidia: cilicia. Pessimum in sardinia. Galliarum glandifere maxime arbores agaricum ferunt. Est autem fungus candidus odoratus: antidotis efficax: in sumis arboribus nascens: nocte relucens. Signum hoc eius quod in tenebris decerpitur. E glandiferis sola quae uocatur egilops fert panos arentes: muscolo uillo: canos non in cortice modo: uerum & eramis dependentes cubitali magnitudine: odoratos ut diximus inter ungueta. Suber minima arbor: glans pessima: rara: cortex tantum in fructu praerassus ac renascens: atque etiam in denos pedes undique explanatus. Vfus eius anchoralibus maxime nauium: piscantiumque tragulis: & cadorum obturamentis. Praeterea in hyberno foeminarum calceatu. Quam ob rem non infacere graeci cortices arborum appellant. Sunt qui foeminam ilicem uocent: atque ubi non nascitur ilex pro ea subere utuntur. In carpentariis praecipue fabricis ut circa elin & lacedemone: nunc in talia tota nascitur: aut in gallia omnino.

Quarum sint in usu cortices.

Ca.

X.

Ortex e fago: tilia: aliet: picea: in magno usu agrestium. Vasa corbesque ac patentiora quaedam messibus conuehendis uindemiisque faciunt: atque praetexta tuguriorum. Scribit in recenti ad duces explorator incidens litteras a succo. Necnon in quodam usu sacrorum religiosus est fagi cortex. Sed non durat ipsa.

De scandulis & pinu: pinastro: abiete: piceaque: larice: tæda: taxo:

Ca.

XI.

Candula & robore aptissime mox & glandiferis aliis: fagoque facillime ex omnibus quae resinam ferunt: sed minime durat: praeterquam pino. Scandula contectam fuisse romam usque ad bellum pyrrhi annis quadringentis. lxx. Cornelius nepos auctor est. Siluarum certe distinguebatur insignibus. Fagus italo ioui etiam nunc est. ubi locus faceus fuit: potaque querculana. colle in quem uimina petebantur: totaque lucis quibusdam & geminis. Q. Hortensius dictat cum plebs secessisset in ianiculum legem in aesculeo tulit: ut ea quod iussisset omnes quirites tenerentur. Peregrinae tunc uidebantur: quoniam non erant suburbanae pinus atque abies. Omnesque quae picem gignunt: de quibus nunc dicemus. si mul ut rota condiendi uina origo cognoscatur. Quae ferunt in asia aut in oriente praedictis picem. In europa sex genera cognatarum arborum resinam ferunt. Ex iis pinus atque pinaster folium habent capillamenti modo praetenuis: longumque & mucrone aculeatum. Pinus fert minimum resinam: interdum ex nucibus ipsis de quibus dictum est. Viscum ut ascribitur generi. Pinaster nihil aliud est quam pinus siluestris: mira altitudine: & a medio ramosa sicut pinus in uertice. Copiosiores dat haec resinam quo dicemus modo. Gignitur & in planis. Eadem arbores arbores alio nomine esse per oram italiam quas stipulas uocant ut plerique arbitrantur. sed graciles: succo nictoreque: & enodes liburnicarum ad usus: pene sine resinam. Picea montes amat atque frigora: faralis arbor: & funebri indicio ad fores posita: ac longis uirens. Iam tamen & in domo recepta: consilii facilitate. Haec plurimam resinam fundit: interueniente candida gema tam simili thuri: ut mixta visu discerni non queat: & ideo fraus saepissime asiae. Omnibus iis generibus folia breui seta & crassiore: duraque ceu cupressis. Piceae rami pene statim ab radice modici uelut brachia lateribus inherant. Similiter abiectionis expetita nauigiis. Situs in excelso motum ceu maria fugerit: nec forma alia. Materies uero praecipua trabibus: & plurimis uite operibus. Resina ei uitrum. Vnde fructus unus piceae exiguum: fudat aliquando contractu folis. E diuerso materies quae abieti pulcherrima: piceae ad fissiles scandulas: cupasque & pauca alia sequamenta. Quinto generi situs idem: eadem facies: larix uocatur: materia praestantior longe: incorrupta uis humori contumax: rubens praeterea: & odore acrior. Plusculum huic erumpit liquoris: melle colore: atque lentiore: non quam durascentis. Sextum genus e tæda proprie dicta: Abundantior succo quam reliqua patior liquidiorque quam picea. Famulis ac lumini sacrorum etiam grata. Hanc mares dumtaxat ferunt: & eam graeci statem uocant odoris grauissimi. Laricis morbus est ut tæda fiat. Omnia autem haec genera accensa fuligine immodica carbonem repente expuunt: cum eruptionis crepitu: et aculaturque longe: excepta larice: quae nec ardet: nec carbonem facit: nec alio modo ignis ui consumitur: quam lapides. Omnia uero ea perpetuo uirent: nec facile discernuntur in fronde eam aperitis: tanta natalium mixtura est. Sed picea minus alta quam larix. Illa crassior leuiorque cortice: folio uillosior: pinguior & densior: molliorque flexu. At piceae rariora siccioraque folia & tenuiora ac magis argentia. Totaeque horridior est & pfusa resina. Lignum uero abieti similis. Larix ostis radicibus non repullulat: ut in lesbo accidit incenso

nemore pyrtheo. Alia etiānum generibus ipsis in sexu differētia. Mas breuior & durior femina pœrior. Pinguioribus foliis & simplicibus: atq; nō rigētibus. Lignū maribus durum & in fabrili opere cōtortū: fœminæ mollius publico discrimine in securibus. Eæ in quocūq; genere deprehēdūt marem: q̄ppe respuūtur: & fragosius fidūt: ægrius reuellūtur. Iſaq; materies retorrīda: & nigrior maribus radix. Circa idā in troade & alia differētia est mōra / nā maritimæq;. Nāq; in macedonia & arcadia circa elin pmutāt noīa. Nec cōstat auctōrib⁹ quod cuiq; generi attribuāt: nos ista romano discernimus iudicio. Abies e cunctis amplis / lima est: & fœmina etiā plixior. Materia mollior: utiliorq; arbore rotūdior: folio pinnato: densa ut hymbres nō transmittat: at hylarior intuitu. E rami generū horū pāniculārū mo / do nucamēta squamati cōpacta depēdent præter q̄ larici. Hæ quoq; abietes masculæ pri / ma in parte nucleos habēt: nō itē fœminæ. Piceæ uero totis pāniculis minoribusq; gratori / bus minimos ac nigros. Propter quod græci phithiophorō eā appellāt. In eadē nucamēta cōpressiora maribus sunt: ac minus resina rosida. Similis his etiā nūc aspectu est: ne qd pre / tereatur taxu: minus uirēs: gracilissq; & tristis: ac dira: nullo: succo: ex oībus sola baccifera Mas noxiō fructu. Locale quippe baccis in hispania præcipue uenēnū inest. Vasa etiā uia / toria ex ea uinis in gallia facta mortifera fuisse cōpertū est. Hāc Sestius similacem a græcis uocari dixit. Et esse in archadia tā præsentis ueneni: ut si qui dormiāt sub ea: cibūc capiat / moriātur. Sunt qui & taxa hinc appellata dicūt uenena: quæ nūc toxica diximus: quibus sagitta tingātur. Repertū innoxia fieri: si in ipsam arbore clauus æreus addicatur.

Quibus modis fiant genera picis: & quomodo fiat cædrum: & de spissa picæ quomodo fiat: & quibus modis resina coquatur.

Ca.

XII.

IX liquida in europa e tēda coquē naualibus muniēdis: multosq; ad alios usus. Li / gnū eius cōcūsum furnis undiq; igni extra circūdato ferro ut primus sudor aquæ modo fluat in canali. Hoc in syria cædrū uocat: cui tanta uis est ut in ægypto cor / pora hominū defunctorū eo pfusa seruētur. Sequēs liquor crassior iā picē fundit. Hæc rur / sus in corinas æreas cōiecta aceto spissatur: & coagulata brutiæ cognomen accepit: doliis dūtatur uasib⁹ cæteris utilis: lentore ab alia dice differēs. Itē colore rutilāce: & quod pin / guior est. Et æda oīa illa fiunt. Epicea resina feruentibus coacta lapidibus in alucis ualidi / roboris: aut si aluci nō sint struis cōgerie uelut in carbonis usu. Hæc in uinū additur: faci / na modo tula: nigrior colore. Eadē resina si cū aqua leuius decoquat: colleturq; ruffo co / lore lentescit: ac stillaticia uocat. Saponūtur autē in id fere uicia resinæ corticis. Alia tem / peries ad crapulā. Nāq; flos crudus resinæ cū multa hastula tenui breuiq; auulsus: concidi / tur ad cribū minuta: deinde seruēti aqua donec coquatur perfundit. Huius expressum pingue p̄cipua resina fit: ac p̄ rara: nec nisi paucis in locis subalpinæ italiæ cōueniēs medi / cis. Resinæ albæ cōgrū in duobus aquæ pluuiæ coquūt. Alii utilius putāt sine aqua coque / re lento igne tota die: utiq; uase æris albi. Itē terebinthinam in sartagine referuent: hanc cæteris præferentes. Proxima ex lentisco.

De zosippa & sapino: & quarū arborum materia in præcio.

Ca.

XIII.

On omittēdū apud eosdē zosippā uocari deraſam nauibus maritimis picæ cū cæra / n nihil nō experiēte uita: multoq; efficaciorē ad oīa quibus pices resinæq; profunt uī / delict adiecto salis callo. Apitur picea e parte solari nō plaga: sed uulnere oblato / corticis: cū plurimū bipedali hiatu: ut a terra cubito cū minimū ablit. Nec corpori ipse par / citur: ut in cæteris: qm̄ hastula in fructu est. Verū hæc terræ proxima laudat. Altior amari / tudinem affert: Postea humor oīs e tota cōfluit in ulcus. Itē in tæda. Cū id manare desiit: simili modo ex alia parte aperitur ac deinde alia. Postea tota orbor succiditur: & medulla eius urit. Sic & in syria terebintho detrahūt cortices. Ibi quidē e ramis ac radicibus cū resi / na dānet ex iis partib⁹. In macedonia laricē masculā urūt: fœminæ radices tantū. Teopom / pus scripsit in appoliniatarū agro picē fossilē nō deteriorē macedonica inueniri. Pix optia ubiq; ex apricis aquilonis situ. Ex opacis horrido: uirusq; p̄ferens. Frigida hyeme deterior ac minus copiosa & decolor. Quidā arbitrātur in mōtosis copia p̄stariōrē fieri ac coloratio / nem & dulciōrē quoq; & gratiōrē dū resina sit. Decoctā autē minus picis reddere: quoniā in inferū abeat: tenuioresq; seipsas arbores q̄ in planis. Sed & illas ferēitate steriliores. Fru / ctum quædā proximo anno ab incisu largiuntur. Aliæ secūdo. Quæ dā tertio. Expletur autē / plaga resina: non cortice: nec cicatrice: quæ in hac arbore non coit. Inter hæc genera p̄ptiū

LIBER.

quidam fecere satium: quoniam ex cognatione earū feritur. Qualis dicta est nucleis. Eius
q arboris unas partes tadas uocant. cū sit illa arbor nil aliud q picea feritaris paulum miti
gatā satū. Satiui autē materies casarum e genere sit: sicuti docebimus.

De fraxino genera eius quattuor.

Ca.

XIII.

Ateriz enī causa reliquas arbores natura genuit. Copiosissimāq fraxinū. Procera
m hāc ac tere pēnata & ipsa folio. Multūq homeri praconio & Achillis hasta nobili
rata. Materies est ad plurima utilis. Ea quidē quā sit in ida troadis in tantū citro si
milis ut emētes fallat cortice ablato. Græci duo genera eius fecere. Longā: enodē. Alterā
breuē: duriorē: fusciorēq laureis foliis. Bumeliā uocant in macedonia amplissimā lentissi
māq. Alii situ diuisere. Cāpestre enī esse crispā mōtanā: spissā. Folia earū iumētis mortife
ra. Ceteris ruminantiū inocua græci prodidere. In italia nec iumētis nocet. Cōtra serpen
tes uero succo expresso ad potū: & iposita ulceribus opifera: ac nihil aque reperitur. Tāra
q est uis ut ne matutinas quidem occidētesue umbra: quis sint longissimā: serpēs arboris
eius attingat: adco ipsam procul fugat. Experta peodimus. Si fronde ea gyro claudatur
ignis & serpens. in ignes potius q in fraxinum fugere serpentem. Mira naturā benignitas
priusq hāc prodeant florere fraxinum: nec ante conditas folia dimittere.

De tilia genera duo.

Ca.

XV.

N tilia mas & fœmina differunt omni modo. Nāq & materies maris dura ruffior.
i ac nodosa & odorator. Cortex quoq crassior: ac detractus inflexibilis. Nec semē
fert aut florē ut fœmina: quā crassior arbore: materia candida precellensq est. Mi
rum in hac arbore fructum a nullo animalū attingi: foliorum corticisq succum dulcent
esse. Inter corticem & lignum tennes tunicas multiplici membrana: e quibus uincula tilia
euocantur. Tenuissimū eorum phylire coronatum lēniscis celebres antiquorum honore.
Materies teredinem non sentit: proceritate per quā modica uerumutis.

De aceris generibus. x.

Ca.

XVI.

a Cer eiusdē fert amplitudinis: operū elegācia ac subtilitate citro secūdū plura eius
genera. Albū quod præcipui candoris uocatur gallicū: in trāspadana italia tranq
alpes nascens. Alterū genus crispo macularū discursu qui cū excellentior fuit a sin ilicu
dine caudā pauonū nomē accepit. In istria recta quā præcipuū. E uiliori genere crassiuē
um uocatur. Græci situ discernunt. Campestre enim candidū esse: nec crispū: quod gl nō
uocat. Mōtanū uero crispus duriusq: etiā nūc e mascula crispus ad lautiora opera. Terti
um genus zygiam rubentē fissili ligno: cortice liuido: & cabro. Hoc alii proprii generis es
se malunt. Et latine caprinum appellant.

De brusco mollusco & staphylodendro: buxo genera tria.

Ca.

XVII.

p Vicherrimū uero est bruscu: multoq excellētius etinū molluscu. Tubere utrunq
arboris eius. Sed bruscu fortius crispū. Molluscu simplicius sparsum. Et si magni
tudinē mēsarū capere: haud dubie præferretur citro. Nūc intra pugillares lecto
runq silicios aut laminas raro usu spectatur. E brusco frūt & mēse nigrescētes. Reperitur
& in alno tuber tāto deterius quāto ab acere alnus ipsa distat. Aceris mares prius florāt. et
amnū in siccis nate præferuntur aquaticis: sicut & fraxini. Est & trans alpes arbor similima
aceri alba in materia quā uocat staphylodendron. Fert siliquas & in iis nucleos sapore una
cis auellana. In primis uero materies honorata buxo est raro crispanti: nec nisi radice: cetero
lenis: qes materia silēti & quadā duritia ac pallore cōmēdabilis. In ipsa uero arbore topia
rio ope. Tria eius genera: gallicū quod in metas emittitur: Amplitudineq crocior est.
Oleastrū in omni usu dānatū fert grauē odorē. Tertiū genus nostratis uocant. Siluestre:
ut credo mittigatū satū: diffusius: & densitate parietū uirens semp ac tonsile. Buxus pyrea
neis ac cytero mōtibus plurima. ac berecynthio tractu. Crassissima in corsica florē nō ferē
do. Quā causa amaritudinis mellis. Semen illius cūctis animāribus inuisum. Hāc olympo
macedoniā gratilior: sed breuis. Amat frigida: aptica. In igne quoq doricia quā ferro: nec
flāma: nec carbone uilis.

De ulmo genera quattuor.

Ca.

XVIII.

i Nter has atq frugiferas materiaz nitiūq amicitia accipitur ulmus. Græci duo ei
genera nouere. Mōtosam: quā sit amplior. Campestre: quā fruticosa. Italia attinias
uocat excellissimas: & ex iis sicanas illis pfert: quā nō sunt riguā. Alterū gen^o gal
lica. Tertiū nostrates: densior folio: & ab eodē pediculo numerosiore. At quartū silue^o

XVI.

stre. Inter quas attinere non ferunt. Samaria mira uero uocatur ulmi semen. Omnesq; e ra-
dicum plantis proueniunt. Reliquæ semine.

De arborum natura per situs.

Ca.

XIX.

n Vnc celeberrimis arborū dictis quædam in uniuersum de cunctis indicanda sunt.
Montes amant cædus: larix: tæda: & cæteræ e quibus resina gignitur. Item aquifo-
lia: buxus: ilex: iuniperus: terebinthus: populus: ornus: cornus: carpinus. Est & in appenni-
no frutex qui uocatur cotinus ad liniamæta modo cœchilii colore insignis. Montes & ual-
les diligit abies: robur: castaneæ: tilia: ilex: cornus. Aquosis montibus gaudent aær: fraxi-
nus: forbus: tilia: cerasus. Non temere in montibus uisæ sunt prunus: punicea: olea-
stri: iuglans: morus: sambuci. Descendunt etiam in plana cornus: corylus: quercus: or-
nus: acer: fraxinus: fagus: carpinus: Subeunt & mœrofa ulmus: malus: pyrus: laurus: myr-
tus. Sanguinei frutices ilex: tingendiscq; uestibus nascentes genistæ. Gaudet frigidis for-
bus: & magis etiã betulla. Gallica hæc arbor mirabili candore: atq; tenuitate terribilis ma-
gistratū uirgis. Eadē circulis flexilis. itē corbiū sportis. Bitumē ex ea galliæ excoquunt. in
eodem situs comitatur & spina nuptiarū facibus auspicatissima: quoniã inde fecerint pa-
stores qui raperunt fabinas: ut auctor est Massurius. Nunc facibus caprinus & corilus fa-
miliarissimæ. Aquas odore cupressi: iuglandes castaneæ: laburnū. Alpina & hæc arbor: nec
uulgo nota. Dura ac candida materiæ: cuius florē cubitalē longitudine apes nō attingunt
Odit & quæ appellat iouis barba in opere topiario consilis & in rotunditatē spissa: argen-
teo folio. Nō nisi in aquosis proueniūt salices: alni: populi: filer. Ligustra texeris utilissima
Itē uacinia italiæ in aucupis fata. Galliæ uero etiã purpura tingenti causa ad seruatorū ue-
stes. Quæcumq; cōia sunt montibus planisq; maiora fiunt: aspectusq; pulchriora. Quæ in cæ-
pestribus meliora materiæ. Crispiora quæ in montibus exceptis malis pirisq;.

Diuisio generum.

Ca.

XX.

Raterea arborū aliis decidūt folia: aliæ sempiterna coma uirēt. Quā differentiā ne-
cesse est antecedit prior. Sunc enī arborū: quædā oīno siluestres: quædā ut banio-
res: quas his placet nominib; distinguere. Ergo mites quæ fructu aut aliqua dote
umbrarum ue officio humanius iuuant: non improbe dicantur urbanæ.

Quibus folia non decidant: & de rhododendro.

Ca.

XXI.

h Arū generi nō decidūt olea lauro: palma: myrtho: cupisso: pinis: hederæ: rhododen-
dro. Et quīs hæc dicatur fabina rhododendro: ut noīe appareat: a græcis uenit. Alii
nerui uocant: alii rhodophané: sempiternū fronde rosæ similitudine caulibus fruticosū
iumentis caprisq; & ouibus uenenum est. Idem homini cōtra serpentū uenena remedio.
Item quibus folia non decidūt: & quibus non omnia folia cadant: & quibus locis nul-
læ arborum.

Ca.

XXII.

Illestris generis folia nō decidunt abietis: larici: pinastro: iunipo: cædro: terebitho:
buxo: ilici: aquifolio: suberi: taxo: tamarici. Inter utraq; genera sunt andrachne in
græcia: & ubiq; unedo. Reliqua enī folia decidūt iis: præterq; in cacuminibus. Nō
decidūt autē & in fruticū genere quibsdā rubo & calamo. In thurino agro ubi urbs sybaris
fuit ex ipsa urbe pspiciebat quæcus una nunq; folia dimittēs: nec a nte mediā æstatē germi-
nā. Idq; mirū est græcis auctorib; pditū. Apud nos postea sileri. Nā locoq; tāta uis est: ut cir-
ca mēphim ægypti: & in elephātine thebaidis nulli arbori decidāt: ne uitibus quidem.

De natura foliorū cadētū: & quibus foliorū uarii colores.

Ca.

XXIII.

Aetere oēs extra p̄dictas: etenī numerare lōgū est: folia deperdūt. Obseruatq; nō
arescere: nisi tenuia & lara & mollia. Quæ uero nō decidant callo crassa & angusta
esse. Falsa definitio est non decidere iis: quarum succus pinguior sit. Quis enī pōt
in ilice intelligere? Decidere Timæus mathematicus sole scorpione transeunte syderis ui-
ut quodā ueneno aeris putat. Cur ergo nō eadē causa aduersum omnes polleat: iure mire-
mur. Cadūt plurimis autūno. Quædā tardius amittūt: atq; in hyemes progrant moras. Nec
interest maturius geminasse: ut pote cū quædā primæ germinēt: & inter nouissimas nudē
tur. Ut amygdala: fraxini: sambuci. Morus autē nouissime germinat: & cum primis folia
dimittit. Magna & in hoc uis soli. Prius decidunt in siccis macrisq; & uetustate prius ar-
bori. Multisq; etiã anteq; maturefcat fructus. In serotia ficu & hyberna pyro & malo grana-
to est pomū tātū aspici in matre. Neq; iis aut quæ semp retinēt comas cadē folia durāt: sed

LIBER.

subnascantibus aliis tunc crescunt uetera. Quod euenit circa solstitium. Maxime foliorum unita in suo cuique genere permanet: propter quod populo hedere crotoni: quia & cinu diximus uocari.

De populo tria genera: & quorum foliorum figura mitetur. Ca. XXIII.

Opuli tria genera: alba & nigra: & quae libica appellatur minima folio ac nigerrima: fungis: nascuntibus laudatissima. Alba folio bicolor: supne candicans interiore parte uiridi. Huic nigrae quae & crotoni folia in iuuenta circinatae: rotunditatis sunt. uetustiora in angulos exeunt. E contrario hedere anguloso rotundantur. Populorum foliis grandissima lanugo. Euolat candida. Tradita folio numerosiore candida: & ut uilli Folia granatis & amigdalibus rubentia. Mirum in primis id quod ulmo: uiliamque: & olea populo alba: & falici euenit. Circumaguntur enim folia earum post solstitium. Nec alio argumento certius intelligitur sydos confectum. Quae folia uersentur omnibus annis: quae foliorum eius palmis cura & usos: & foliorum mirabilia. Ca. XXV.

St & publica omnium foliorum differentia. In ipsis namque pars inferiora terra herbedo uret colore. Ab eadem leuiora. Neros callique & articulos in superiore habent parte. Incisuras uero subter: ut manus humana. Olea superne candiora: & minus leuia. Item hederae. Sed omnium folia quotidie ad sole oscitant interiores partes tepidari uolentia. Superior pars omnium lanuginem quatuorlanugine habet quae in aliis gentium lana est. In oriente funes ualidos e palmis foliis fieri dictum est eosque id humore utiliores esse: Et apud nos uero palme a matre integre decerpuntur. Meliores enim sunt quae non diuise fuerint. Siccantur sub tecto quaternis diebus. Mox in sole expanduntur. Et noctibus relictis donec candore inarescant: postea in opera diuiduntur. Latissima folia sunt fico: uiti: platano. Angusta myrto: punice: olea. Capillata pino: cedro. Aculeata aquifolio & ilicum generum generi. Nam iunipero spina pro folio est. Carnosa cupresso: tamarici. Crassissima alno. Longa harundini falici. Palmae etiam duplicia. Circinata pyro. Mucronata malo. Angulosa hederæ. Diuisa platano. Insecta pedum modo piceae: abieti. Sinuosa tota ambitu robori. Spinosa cute rubo. Mordacia sunt quibusdam & urticis. Pungeta pino: piceae: abieti: lancia: cedro aquifolio. Pediculo breui olea: & ilicis. Longo uitibus. Termulo populis. Et his de foliis inter se crepantia. Iam & in pomis ipso mali quodam in genere parua mediis emicant folia. Interim & gemina. Praeterea aliis circa ramos: aliis in cacumine ramorum. Robori & in ipso caudice iam densa ac rara: semperque lata rariora. Disposita myrto. Concaua buxo. Inordinata pomis. Plura eodem pediculo exunt: amalis pyrisque. Ramulosa ulmo & cytis. Quibus adiicit Caro decidua a populo querna: animalibus iubens dari non per arida: bus quidem & ficulnea iligna: & hederata. Dantur & ex arundine ac lauro. Decidunt forbo uniuersa. Caeteris paulatim. & de foliis haecenus.

De ordine naturae in satis: & de flore arborum & conceptu: & germinatione & partu & quo ordine florent. Ca. XXVI.

Rdo autem naturae annuus ita se habet. Primus est conceptus flare incipiente uento fauonio. Ex inde fere. vi. idus febru. Hoc enim maritantur uiuescentia e terra.

Cum etiam equae in hispania ut diximus. Hic est genitalis spiritus mundi a fouendo dictus: ut quidam extimauere. Flat ab occasu aequinoctiali uer inchoans caribitionem rustici uocant gestiente natura semina accipere: eaque anima inferente omnibus satis. Coci piunt uariis diebus: & pro sua quaque natura. Alia protinus ut animalia. T radius aliqua & diutius grauida partus gerunt. Quod germinatio ideo uocatur. Pariunt uero cum florent flosque ille ruptis constat utriculis. Sed educatio in pomis est. Hoc & germinat o arborum. flos est pleni ueri indicium: & anni renascentis. Flos gaudium arborum. Tunc se nouas aliasque sunt ostendunt. Tunc uariis colorum picturis in certamen usque luxuriant. Sed hoc negatum plerisque. Nam nec omnes florent: sed sunt tristes quaedam quae non sentiant gaudia annorum. Nam neque ilex picea larix pinus ullo flore exilarantur: natales uero pomorum rearsus annuos uersicolori nuntio promittunt. Nec fici acque caprifici. Protinus cum fructum flores gignunt. In ficis mirabiles sunt & abortus: qui nunquam maturescunt. Nec iuniperi florent. Quidam earum duo genera tradunt. Altera florere nec ferre. Quae uero non floreat ferre protinus baccis subnascuntibus quae biennio haereat. Sed id falsum omnibusque iis dura facies semper. Sic & hominum multis fortuna sine flore est. Omnes autem germinant etiam quae non florent Magna & locorum differentia. Quippe cum ex eodem genere quae sunt in palustribus priora

germinet: in ox capestris: nouissima in siluis, per se aut traditus pyri siluestresq; cetera. Prio-
 fauonio germinat corinus. Proxie laurus pauloq; ante æquinoctiū tilia acer: Inter primas ue-
 ro populus: ulmus: salix: alnus: nuces. Festinat & plantanus. Cetera: uero pcepto aquifoliū
 terebinthus: paliurus: castanea: glādes. Serotino autē gemie malus: tardissimus suber. Qui
 buldā germinatur germinatio: nimia soli ubertate: aut inuitantis celi uoluptate: quod ma-
 gis in herbis segetū euenit. In arboribus tamē nimia germinatio clāscit. Sunt aliæ natu-
 rales quidē quibusdā germinationes: pariterq; uernæ: quæ suis cōstant syderibus: quarū ra-
 tio aptius reddetur ab hoc tertio volumine. Hiberna aqlæ exortu. Aestiuæ canis ortu. Ter-
 tia arcturi. Has duas quidē oībus arboribus cōmunes putant. Sentiri autē maxime in fico ui-
 te punicis cām affērentes quoniā i thessalia macedoniaq; plurima tūc ficus exeat. Maxime
 tamē i ægypto apparet hæc rō. Et reliquæ quidē arbores ut primū cōpere cōtēnuāt germinā-
 tionē. Robur & abies & larix interim tūtripartito: ac terna germina edunt. Ideo & iter squa-
 mas corticē spargunt. Quod omnibus arboribus in germinatione euenit: quoniā prægna-
 tiū rumpitur cortex. Et autē prima earū incipiente uere circiter. xv. diebus. Iterum germi-
 nant: transeunte geminos sole. Sic fit ut dū prima cacumina impellūt se cutis aperiat ge-
 niculātū incrementū. Tertia est earū dē ad solstitiū breuissima: nec diutius septēnis diebus.
 Claretq; & tūc cernitur exerescentiū in cacuminū articulatio. Vitis sola bis parturit: cū pri-
 mū emittit upam: iterū cū degerit. Eorum quæ nō florent partus tātū ē & maturitas. Quæ-
 dam statim in germinatione florent: properantq; in eō. sed maturescūt tarde ut uites. Sero-
 tino quædā germinatu florent maturatq; celeriter: ut morus: quæ nouissima urbanarū ger-
 minat: nec nisi exaeto frigore: ob id dicta sapientissima arborū. Sed cum cōperit in tantum
 uniuersa germinatio crumpit: ut una nocte peragat etiā cum strepitu. Ex his quæ hyeme aq-
 la exorient (ut diximus) cōcipiunt: floret prima omniū amygdala mense ianuario. Martio
 uero poma matura. Ab ea proxime florent armenica: dein tuberes: & præcoces. Illæ pere-
 grinæ hæc coactæ. Ordine autē naturæ siluestrium: primæ sambucus: cui medulla plurima &
 cui nulla comitis mactula. Urbanarū malus: paruūq; post ut simul uideri pyrus & cerasus &
 prunus. Sequitur laurus illaq; cūssus. Deinde punica fici. At uites & olea florentibus iam
 his germinant. Concipiunt uergiliarū exortu. Hoc sydus illarū est. Floret autē solstitio. uir-
 tis: & quæ paulo serius incipit olea Desflorescunt oīa septēnis diebus: nō celerius. Quædam
 tardius. Sed nulla pluribus bis septēnis. Oīa & intra. viii. iulii idus etefiarū præcursū. Nec
 statim fructus sequitur in aliquibus.

De conno: & quo tempore quæ p ferant: & quæ fructū nō ferant: & quæ infelices existi-
 mant & quæ facillime fructū perdūt: & quibus fructus anteq; foliū nascāt. Ca. XXVII.
 Ornus enim circa solstitia reddit primo cādūm: postea sanguincū. Ex eo genere
 femina post autūmum fert baccas acerbæ & gustibiles cunctis animātibus. Ligno
 quoq; fungosa & inutilis. Sumas e fortissimis quæ sit tanta differentia ab eodē ge-
 nere. Et terebinthus messibus reddit semē: & acer: & fraxinus: nuces: mala: & pyra: pterq; hy-
 berna aut præcoccia. Autūno glādifera: Serius etiānum uergiliarū occasu. Aesculus tātū
 autūno. Incipiente autē hyeme quædā genera mali pyriq; & suber. Abies flores croci colore
 circa solstitium. Semen uero reddit post uergiliarū occasū. Pinus autē & picea pueniūt ger-
 minatione. xv. fera diebus. Semen uero post uergilias & ipsæ reddunt. Cædri & iuniperus
 & ilex annuæ fere habentur: nouisq; fructus in iris cū autūno pender. In maxima tamē admi-
 ratione pinus est. Habet fructū maturescētē. Habet proximo anno ad maturitatē uentu-
 rū: ac deinde tertio. Nec ulla arbor audius se prouitit. Quo mēse ex ea nux decerpitur:
 eodē maturescit alia. Et sic dispensatur: ut nullo nō mēse maturescant. Quæ se i arbore ipsā
 diuifere uocantur zaniæ: læduntq; ceteras. nisi detrahantur. Fructum arborē solæ nullum
 ferūt: hoc est ne semē quidē tamārix. Scopis tantum nascens: populus alnus: ulmus: attinia
 alaternus: cui folia inter ilicem & oliuam. Infelices autē existimant dānataq; religioe quæ
 neq; feruntur unq; neq; fructum ferunt. Cremutius auctor est nunq; uiuere arborē: ex qua
 phyllis se suspenderit. Quæ gūmi gignūt post germinationē aperiuntur. Gūmi uero nō ni-
 si fructu detractō spissatur. Nouellæ arbores carent fructū qdū crescūt. Perdunt autē faci-
 lime ante maturitatē palma ficus: amygdala: malus pyrus. Itē punica quæ etiam roribus ma-
 mis & prunis florē amittit. Quæ de causa inflectunt ramos eius: ne subrepti humore infestū
 excipiat: atq; cōtineat. Pyrus & amygdala etiā si nō pluat: sed fiat austrinū celū atq; nubilū

LIBER.

amittit florem: & primos fructus cū si deponere tales dies fuerit. Ocissime aut salix amittit semel anteq̃ prio maturitatē sentiat. Ob id dicta ab Homero frugiperda. Secutaq̃ ætas scelere suo interpretata est hanc sententiā. Quando semel salicis myheri sterilitatis medicamentū esse constat. Sed hoc quoq̃ providens natura facile nascenti & de pacto furculo in curiosius semē dedit Vna tantū proditur ad maturitatē proferre solita in certa insula ipso descensu Iouis speluncæ toruū lignūq̃ magnitudine ciceris. Fiunt uero quædā loci uitio infructuosæ: sicut in pharo siluacenda: quæ nil fert. Persicæ arbores in rhodo florent tantū. Fit hæc differentia & ex sexu. In iis esse mares quæ nō ferunt. Aliqui hoc permutantes mares esse quæ ferant tradūt. Facit & densitas sterilitatē. Ginentiū autē quædā ex lateribus ramorum & cacuminibus ferunt: ut pyrus: punica: ficus: myrtus. Cetero eadem natura quæ frugibus. Nāq̃ & in eis spica in cacumē nascitur. Legumina in lateribus. Palma sola ut dictū est in sparulis habet fructū racemis propēdētē. Reliquis sub folio pomū: ut protegatur excepta fico cui foliū maximū umbrosissimūq̃. Et ideo supra id pomū ei demū serius foliū nascitur quā pomū. Insigne proditur in quodā genere ciliciæ cypriæ helladis ficos sub folio grossos uero supra folium nasci. Ficus & præcoces habet: quas athenis prodromos uocant. In laconico genere maxime sunt.

De biferis & triferis & quæ celerime senescant: & de ætatibus earū. Ca. XXVIII.
Vnt & fibræ in eis dē. In cea insula caprifici triferæ sunt. Primo fortu sequens euocatur: sequenti tertius. Hoc fici caprificantur. Et caprifici autē ab aduersis foliis nascuntur. Biferæ & i malis ac pyris quædā sicut & præcoces. Malus siluestris biferæ sequens eius fructus post arcturū in apricis maxime. Vites quidē & triferæ sunt quas ob id i sanas uocant: quoniā in iis alia maturescunt: alia rursuscunt: alia florent. M. Varro auctor ē uitē fuisse sinuæ apud materiā triferā. & malū in agro consensino. Hoc autē euenit perpetuo in frauēsi africæ agro de quo plura alias: ea est soli fertilitas. Trifera est & cupressus. Nāq̃ bacca eius colliguntur mense ianuario: & maio & setembri. ternaq̃ earū gerunt magnitudines. Est uero & in ipsis arboribus etiā honestis peculiaris differētia. Sūma sui parte fertilior est arbutus. Quercus inferiore: iuglandes: fici: mariscæ. Omnes quo magis senescunt: eo maturius ferūt: & in apricis locis nec pigui terra. Siluestriora omnia tardiora. Quædā ex iis omīo nō maturescūt. Itē quæ subarantur: aut quæ ablaqueantur celeriora negligētis hæc & fertiliora. Est etiā uetatis differentia. Amygdala enī & pyrus in senectā fertilissimæ: ut glandifera: & quoddā genus fidorū. Cetera eius in iuuetā tradiūsq̃ue maritantes quod notatur i uitibus maxime. Verustioribus enī, uinū melius: nouellis copiosius. Celerime uero senescit: & in senectā deteriorē fructū gignit malus. Nāq̃ & minora poma pueniunt: & uermiculis obnoxia. Quin & in ipsa arbore nascuntur. Ficus sola ex oīm arborū fortu maturitatis cā medicatur. Iā quidē ex portētis: quoniam maiora sunt præcoccia præposteris. Omnia autē celerimus senescūt p̃fecunda. Quin & protinus moriuntur aliquā cælo fecunditatē omē eblādito: qđ maxie uitibus euenit. De moro. Ca. XXIX.

Contra morus tardissime senescit: fructibus minime laborans. Tarde & ea quorum crispas materies: ut acer: palma: populus. Et subarata ocius senescunt.

De siluestribus. Ca. XXX.
Illeustria autē tardissime. Atq̃ in totū oīs cura fertilitatē adiicit: fertilitas senectam Ideoq̃ & p̃florēt alia & p̃germināt: atq̃ in totū præcoccia fiunt. Quoniā omnis in firmitas cælo magis accidit. Multæ uero plura gignunt ut diximus i glandiferis. Inter quæ laurus uas suas: maximeq̃ sterilis quæ nō gignit aliud: obq̃ id a quibusdā mas existimatur. Ferunt & auellana iulos compactali callo ad nihil utiles.

De buxo & faba græca siue loto. Ca. XXXI.
Lurima uero buxus. Nā & semē suū & granū quod carregon uocant: & a septētrione usq̃ a meridie hyphear: e quis plura mox paulo. Interdūq̃ pariter res quadernas habet. Arborū. Quædā simplices: qbus a radice caudex unus & rami frequentes: ut oliuæ: fico: uiti. Quædā fruticosi generis: ut paliurus myrtus. Itē nux auelana. Quinimo melior est & copiosior fructu in plures dispersa ramos: In quibusdā omnino nullus: ut suo genere buxo: loto trāsmarinæ. Quædā bifurcæ: atq̃ etiā i gnas pres diffuse. Quædā i diuiduæ nec ramosæ ut sâbuci. Quædā i diuiduæ ramosæ: ut pice. Quibusdā ramorū ordo: sicut pice: abiet. Aliis incoditus: ut roborinalo: pyro: Et abiet qđ subrecta diuisura: ramiq̃ i cæ

lū tendētes: nō in lātera proni. Mirū cacuminibus corū decisis moritur: totis uero detrūca
tis durat. Et si infra q̄ rami fuere prācidatur: quod supereſt uiuit. Si uero cacumē tātū aſe
ratur: tota moritur. Alia ab radice brachiata: ut ulmus. Alia in cacumē rāmoſa: ut pinus: lo
tos ſue faba græca: quā romæ a ſua uitate fructus ſilueſtris quidē: ſed ceraſorū pene natu
ra loton appellat. Prācipueq̄ domibus expetitur: ramorū petulantia: breui caudice: latiffi
ma expatiantū umbrā: & in uicinas domos ſæpe trāſilentiū. Nulli opacitas breuior: nec au
fert ſolem hyeme decidentib⁹ foliis. Nullis cortex iucūdior: aut oculos excipiēs blandius.
Nulli rami longiores ualidioreſq̄ aut plureſ: ut dixiſſe totidē arbores liceat. Cōrtice pel
leſ tingūt: radice lanæ. Malis propriū genus. Ferarū enī roſtra reddūt: adhærentib⁹ uni ma
ximo minoribus Ramorū aliq̄ cæci q̄ nō germināt. Quod natura ſit ſi nō eualere: aut pœna
cū amputatos cicatrix hebetauit. Quæ diuiduiſ in ramo natura ē: hæc uiti in oculo: harūdini
in geniculo. Omnīū tētiæ p̄xima craſſior. In longitudinē excreſcūt abies: larix: palma: cu
preſſus: ulmus: & ſi qua uniſirpia. Ramoſarū ceraſus etiā in .xl. cubitorū trabes equali p̄to
tum duum cubitorum craſſitudinē reperitur.

De ramis & cortice & radicibus arborum.

Ca.

XXXII.

Vadā ſtatī ī ramos ſpargūtur ut mali. Cortex aliis tenuis: ut lauro: tiliæ. Aliis craſ
ſus ut robori. Aliis lenis: ut malo: fico. Idem ſcabēr robori: palmæ. Omnibus ī ſene
cta rugoſior. Quibusdā rūpitur ſpōte: ut uiti. Quibusdā etiā cadit: ut malo: unedo
ni. Carnoſus ſuberi: populo. Mébranaceus ut uiti: harundini. Libris ſimilis Ceraſo. Multi
plex tunicis: ut uitibus: tiliæ abieti. Quibusdā ſimplex: ut fico harundini. Magna & ardicū
differentia. Copioſe fico: robori: platano. Breues & anguſtæ malo. Singulārēs abieti: laici.
Singulis. n. inicitur: q̄q̄ minimis in altera diſperſis. Craſſiores lauro & inæquales. Item oleæ
cui & ramoſæ. At robori carnoſæ. Robora ſuas in profūdū agunt. Si Virgilio quidē credi
mus æſculus quātū corpore eminet: tantū radice deſcendit. Oleæ malisq̄ & cupreſſis per ſū
mā ceſpitū. Aliis recto meatu: ut lauro: oleæ. Aliis flexuoſo: ut fico. Minutis hæc capillamē
tis hirtura ut abies: multaq̄ ſilueſtriū. E quibus montani prætenſa fila decerpētes ſpecta
biles lagenas & alia uafa neſcunt. Quidā nō altius deſcendere radices: q̄ ſolis calor: tepē faciat
Idque natura loci tēuiores ſue grauiffimas dixere: quod falſū arbitror. Apud audāores cer
te inuenitur abietis plantā cū tranſſerretur: oꝝo cubitorū in altitudine: nec totā refoſſam:
ſed abrutam. Maxima ſpatio atq̄ plenitudine cædri eſt. Ab ea platani: roboris: & glandife
rarum. Quarūdam radix uiuacior ſuperficie: ut lauri. Itaq̄ cū trunco inaruit recita: etiā læ
tius fructuat. Quidā breuitate radicū celerius ſeneſcere arbores putant. Quod coarguunt
fici: quarū radices longiffimæ: & ſeneſtus oſiffima. Falſum arbitror & quod aliqui prodide
re radices arborū uetultate minui. Viſa etenim eſt annōſa quercus euēſa ui tēpēſtatis & iu
gerum ſoli amplexa. Proſtratas reſtitui plerūq̄: & quadā terræ cicatrice reuiuifcere: uulga
re eſt. Et familiariffimū hoc plataniſ. quæ plurimū uentorū concipiūt p̄pter denſitatē ramo
rum. Quibus amputatis leuata onere in ſua ſcorbe reponuntur. Factumq̄ iam eſt hoc & in
iuglandibus oleisq̄ ac multis alijs.

De prodigioſis arboribus: & quibus modis ſponte naſcuntur: & q̄ non omnia

ubiq̄ naſcuntur: & quæ non alibi naſcuntur arbores.

Ca.

XXXIII.

St in exemplis & ſine tēpēſtate ulla uē cauſa alia q̄ prodigij cecidiſſe multas: ac ſua
ſponte reſurrexiſſe. Factum hoc populi ro. quiritibus oſtentum cimbricis bellis nu
ceriæ in lūco iunonis ulmo poſtq̄ etiā cacumē amputatū erat quoniam in aram ipſā
procumbēbat: reſtituta ſponte ita uti protinus floret. Aquo deinde tempore maietas po
puli ro. reſurrexit: quæ ante uallata cladibus fuerat. Memoratur hoc idem factum & in phi
lippis: ſalice prociua atq̄ derruncatā. Eſt ſtagiris in muſæo populo alba. Omnia ſuſti omi
nis. Sed maxime mirū antandri platanus etiā circūdolatis lateribus reſtibilis ſponte facta:
uitæq̄. Longitudine. xv. cubitorū: craſſitudine quattuor ulnarū. Arbores quas naturā de
beamus tribus modis naſcūtur. Sponte. aut ſemine: aut ab radice. Cura numeroſior exiſtit:
de qua ſuo dicimus uolumine. Nūc enī totus ſermo de natura eſt multis modis mirisq̄ me
morabili. Nāq̄ nō omnia ī omnibus locis naſci docuimus: nec tranſlata uiuere. Hocq̄ alias
faſtidio: alias contumacia: ſæpius ſbecillitate eorū quæ tranſſeruntur euenit: calo inuidētē
alias ſolo repugnanter. Faſtidio baſilium alibi naſci naturā quā in ſiria uoluit fere. Nec nō
& palmā naſci ubiq̄: aut inatā parere: uel cū promiſit etiā oſtenditq̄ ea educare: quæ tanq̄ in
pii

LIBER.

uita peperit. Nō habet vires frutex cinnami in syria vicina perueniēdi. Nō ferunt amōi nar
diq̃ delicie ne in arabia quidē ex india naue peregrinari. Tentauit enī Seleucus rex. Illud
maxime mirū ipsas arbores plerūq̃ exorari ut uiuant atq̃ transmigrent. Aliquādo & a solo
impetrari ut alienas alas aduenasq̃ nutriat: cælū nullo mō quit flectit. Viuit in italia piperis
arbor. Casia uero etiā in septentrionali plaga. Vixit & i lydia thuris. Sed unde sorbentes suc
cū omne ex his soles torquentesq̃ lachrymā? Illud proxime mirū mutari naturā in iisdem lo
cis: atq̃ ipsonū ualere. Cadrū aestuosis partibus dederat: & in lyciis frigidisq̃ montibus
nascitur. Frigus inimicū lauro fecerat: sed in olympo copiosior nulla est. Circa bosphorū ci
meriū i pāricapeo urbe omni modo laborauit. Mithridates. rex & ceteri incolæ. Sacrorum
certe causa laurū myrtūq̃ habere: & nō contingit: cū habundent arbores ibi punice ficiq̃.
Iam mali & pyri laudatissimæ. Frigidæ natura eodē tractu nō genuit arbores: pinū abietē pi
cā. Et quid artinet ad pontū abire? Iuxta romā ipsā castaneæ cerasi q̃ agre proueniūt. Per
fica in tusculano. Nec nō nuces græcæ cū tedio inferuntur. Teracina siluis scatet earum.

De cupresso & q̃ ex terra noua aliq̃ sæpe nascat quæ i ea ante nō fuerūt. Ca. XXXVIII
Vpressus aduena & difficilime nascentiū fuit: ut de qua uerbosius sæpiusq̃ q̃ de eo
c omnibus aliis prodiderit. Cato. Natu morosa: fructu superuacua: baccis torua: folio
amara: odore uiolenta: ac ne umbra quidē gratiosa: materie rara: ut pene fruticosi
generis. Diti sacra: & ideo funebri signo ad domos positas. Fœmina sterilis diu. Merce de
mū aspectu nō repudiata distinguēdis tātū pinorū ordinibus. Nunc uero tonsilis facta i dē
sitate parietū: coercitaq̃ gracilitate perpetuo tenera. Trahiturq̃ etiā i picturas opere hy
storiali uenatus classes ue & imagines rerū tenui folio breuiq̃ & uirēte superuestiens. Duo
genera earū. Meta in fastigiū conuoluta: quæ & fœmina appellatur. Mas aspergit extra se
ramos: deputaturq̃ & accipit uitē. Vtraq̃ autē imittitur in picas asseres ue amputatiōe ra
morū. qui. xiii. āno denariis singulis ueneūt. Quæstuosissima in sacus ratione silua. Vulgoq̃
dorē filiarū antiqui plantaria appellabant. Huic patria i sula certa: quāq̃ Cato tarentinā eam
appellat. Credo q̃ primū eo uenerit. Et in enariā succisa regerminat. Sed i creta quocūq̃ lo
co terrā mouerit quispiā nisi seratur alia: hæc gignit. pinusq̃ emigrat. Illa uero ē nō appē
lato solo ac sponte maxieq̃ i idæis montibus: & quos albos uocat: sumisq̃ iugis: ubi niues nū
quā absuē plurima. Quod miremur albi nō nisi in tēpore proueniēs: & nutrice magnope fa
stidiēs. Nec terræ tantū natura circa has refert: aut perpetua celi: uerū & quædā tēporaria
uis hymbriū. alique plerūq̃ semia afferūt: & certo fluūt genere. Aliquæ ē i cognito. Quod
accidit cyrenaicæ regiōi: cū primū ibi lasserpiū natū est ut in hæbarū natura dicemus. Na
ta est & silua urbi rei proxia hymbre piceo crassoq̃ circiter urbis romæ anno. xlii.

De hedera.

Ca. XXXV.

Edera iam dicitur in asia nasci. Negauerat Theophrastus: nec in india nisi in monte
h mero. Quin & Harpalum omni modo laborasse ut fereret eam i medis frustra. Ale
xandrum uero ob raritatem ita coronato exercitu uictorē ex india edisse exēplo li
beri patris. Cuius dei & nunc adornāt thyrsos galeasq̃ etiam ac scuta in thraciæ populis in
solēnibus sacris. Inimica arbor satis omnibus: sepulchraq̃ ac muros rumpens. Serpentiū
frigori gratissima: ut mirum sit illam in honore ullo habitam. Duo genera eius. Priā ut reli
quarum mas & fœmina. Miror traditur mas corpore: & folio duriorē ac pinguiore: & flore
ad purpuram accedente. Vtriusq̃ autē flos similis est rosæ siluestri: nisi q̃ caret odore. Spe
cies horum generum tres. Est enim cādida & nigra hedera: tertiāq̃ quæ uocatur helix. Etiā
num hæc species diuiduntur in alias: quoniam est alia fructu tantū candida: alia & folio. Fru
ctūq̃ candidum ferentium aliis densus acinus: & grandior racemis in orbem circūactis: qui
uocantur corymbi. Item silentium cuius est minor acinus: sparsior racemus. Simili modo in
nigra. Alicui & semen nigrum aliis crocatum. Cuius coronis poetæ utuntur. Foliis minus
nigris: quā quidam nylā alii bacehiam uocant: maximis iter nigras corymbis. Quidā apud
græcos etiānum duo genera huius faciunt. A colore acinorum erythranum & chrysocarpū
Plurimas autem habet differentias helix: quoniam folio maxime distat. Parua sūt & angu
losa cōcinnioraq̃: cum reliquorum genera simplicia sint. Distat & longitudine internodio
rū: præcipue tamē sterilitate: quoniam fructum non gignit. Quidam hoc ætatis esse nō ge
neris existimant: priusq̃ esse helicem putant fieri hederam u. tustate. Horum error manife
stus intelligitur: quoniam helicis plura genera reperiuntur: sed tria maxime insignia. Hæc

bacea ac uirens quæ plurima est. Altera cædido folio. Tertia uersicolor: quæ thracia uocatur. Etiam hærbaceæ tenuiora folia: in ordinem digesta: desioraq. In alio genere diuersa omnia. Et in uersicolori alia tenuioribus foliis: ac similiter ordinatis densioribusq. In altera neglecta omnia hæc. Maiora quoq. ac minora sunt folia: macularumq. habitu distant. Et in cædidis alia sunt candidiora. Adolefcit in longitudinem maxime hærbacea. Arbores autem necat candida: omnemq. succum auferendo tanta crassitudine augetur: ut ipsa arbor fiat. Signa eius folia maxima atq. latissima manas erigentis: quæ sunt cæteris inflexæ. Racemi stantes ac subrecti. Et q. omniū generi radicosæ brachia. huic tamē maxime ramosa ac robusta. Ab ea nigra. Sed propriū albæ q. inter media folia emittit brachia utrunq. semper amplectens. Hæc ē & in muris quauis ambire nō possit. Itaq. etiam pluribus locis iteris uiuit tamē duratque: & totidem initia radicū habet quot brachia. Quibus incolumes & solidas arbores fugit ac stragulat. Est & in fructu differentia albæ nigra q. hedera: quoniā aliis tanta amaritudo acini: ut aues nō attingant. Est & rigens hedera quæ sine amminiculo stat sola omniū generū ob id uocata cissos. E diuerso nunquā nisi in humi repens camecissos.

De hedera quæ uocatur simlax.

Ca.

XXXVI.

Imilis est hederae & cilicia quidē primū profecta: sed in græcia frequētiōr quā uocatur. Similacē densis geniculata caulibus: spinosa: fructuosa: ramis: folio hederaco: puo: non anguloso: a pediculo emittēte pampinos: flore cædido: olēte liliū. Fert racemos labruscæ modo non hedera: colore rubro: complexa acinis maioribus nucleos undenos: minoribus singulos nigros duosque: infauista omnibus sacris & coronis: quoniā sit ligubris: uirgine eius nois pp amorē iuuenis Croci mutata in hunc fructū. Id uulgus ignorans plebūq. festa sua polluit hedera existimādo. Sicut in poetis aut Libero patre aut Sileno: q. omnino nescit quibus coronetur. Et similacē sunt cōdicili. Propriūq. materiæ est ut admota auribus leuem sonum reddat. Hedera mira proditur natura ad experiēda uina. Si uas fiat ex ligno eius: uina transfluere: ac remanere aquam si qua mixta fuerit.

De aquaticis calamis & fruticibus.

Ca.

XXXVII

Nterea qui frigidis gaudet aquaticos frutices dicere cōuenit. Principatū in iis tenent harundines belli pacisq. experimētis necessaræ: atq. etiā in deliciis gratæ. Tegulo enī earū domus sua septentrionales populi operiūt duratq. eius alta tecta. In reliquo uero orbe & cameræ leuissime suspendunt. Carthiisq. seruūt calami ægypti maxime: cognatione: quadā papyri. Probatiores tamē nidii & qui in alia circa anæcticū lacū nascuntur. Nostratibus fungosior subest natura: cartilagine bibula: quæ cauo corpore intus: superne tēui inarescit ligno. Fissilis præacuta semper acie geniculata. Cætero gracilitas nō dis distincta leui fastigio tenuatur in cacumina. Crassiore: peniculo coma: neq. hac superuacua. Aut enim pro pluma strata cauponarū replet: aut ubi limosiore callo induruit: sicut in belgis contusa & interiecta nauū cōmissuris ferruminat textus: glutio tenatior: rimisq. explendis fidelior pice. Calamis orientis populi bella conficiunt. Calamis spicula addunt irreuocabili hamo noxio. Mortē accelerant pinna addita calamis. Fitq. & ex ipso cælū aliud fracto in uulneribus. His armis solē ipsū obumbrant. Propter hoc maxime serenos dies optat. Odere uentos & hymbres qui inter illos pacem esse cogunt. Ac si quis æthiopus: ægyptum arabas: indos: sytas: bactras: sarmatarū tot gentes & orientis omniāq. parthorū regna diligētius computet: æqua ferme pars hominum in toto mundo calāis superata degit. Præcipuus hic usus in creta bellatores suos præcipitauit. Sed in hoc quoq. ut in cæteris rebus uicit italia. Quoniam nullus sagittis aptior calamus q. in rheno bononiensis amne: cui plurima inest medulla: pondusq. uoluere. Contra status quoq. peruicax libra. Quippe non eadem gratia belgicis. Hæc & creticis commendationibus: q. præferantur indi: quorum alia quibusdam uidetur natura: quando & hastarum uicem præbent additis cuspidibus. Harūdini quidem indicæ arborea amplitudo: qualem uulgo in templis uidemus. Differre mares ac foeminas i his quoq. indi tradunt. Spissius mari corpus: foemine capacius. Nauigiorum etiam uicem præstant (si credimus) singula internodia: Circa ac sinem amnem maxime nascuntur. Harūdo omnis ex una stirpe numerosa. Atq. etiam recisa foecundius resurgit. Radicis natura uiuax: genicu lata & ipsa. Folia indicis tantum breuia. Omnibus uero a nodo orsa complexu tenues per ambitum inducunt tunicas: atq. a medio internodio cum plurimum desinūt uerit & procumbuntq. Latere arundini calamoq. in rotunditatem bīa super nodos alterno se

LIBER.

per inguine: ut alterū ad extram fiat: alterū superiore geniculo ab leua per uices. Inde exe-
unt aliquando rami qui sunt calami tenues. Plura autem genera. Alia spissior densiorq̃ ge-
niculis: breuib; internodiis. Alia rarior maioribus: tenuior & ipsa. Calamus uero alius to-
tus concauus: quem syringiā uocant: utilissimus fistulis: quoniam nihil est ei chartilaginis
atq; carnis. Orchomenius est continuo foramine peruius. quem auleicon uocat. Hic tibiis
utilior: fistulis ille. Est alius crassiore ligno & tenui foramine. Hunc totum fungosa replet
medulla. Alius breuior: alius procerior: exilior: crassiorq; Fruticosissimus qui uocatur do-
nax non nisi in quaricis natus: quoniam & hæc differentia est multum prælata harūdie quæ
in siccis proueniat. Suum genus sagittario calamo ut diximus. Sed certico longissimis iter
nodiis obsequium: quo libeat flecti calefacto. Differentias faciunt & folia nō multitudie:
uerum robore & colore. Valida laconicis: & ab una parte densiora: quales ī totum circa sta-
gna gigni putant. Dissimiles ānicis longiq; uestiri foliis: spatiosius a nodo scandente com-
plexu. est & obliq; harundo nō ī excellitāte nascens sed iuxta terram fruticis modo se spar-
gens: suauissima in teneritate animalibus. Vocatur a quibusdam elegia. Est & in italia nas-
cens ad archa nomine palustris ex cortice tantum. Sub ipsa coma utilissima dentibus: quo-
niā uis eadem est quæ sinapi. De orchomenii lacus harūdinētis accuratius dici cogit admi-
ratio antiq;. Charatian uocabant Crassiorē firmiorēq;. Plociam uero subtiliorem. Hanc ī in-
sulis suis cantibus natare: illam in ripis expatiantis lacus. Tertia harundo est tibialis. calami.
quem auleico uocant. Nono hic anno nascebatur. Nam & lacus incrementa hoc temporis
spatio seruabat. Prodigiosus si quando amplitudinē biēnio extendisset: quod notatū apud
cheroniam in fausto atheniensium prælio. Et apud lebaida sæpe notatur influente cephisso.
Cum igitur anno permaferit inundatio proficiunt in aucupatoriam quoq; amplitudinem
Vocantur zeugitæ. Contra bombyciæ maturius reciproco graciles. Fœminarum latiore fo-
lio atq; candidiore: modica lanugine: aut omnino nulla spadonum nomine insignibus. Hic
erant arma ad inclusos cantus non silendos ex reliquo curæ miraculo: ut uenia sit ar-
gento tam potius rani. Cædi solebant tempestiue usq; ad Antigenem tibicinem cū adhuc
simplici mulsa uterentur sub arcturo. Sic præparare aliquot post annos utiles esse incipie-
bant. Tunc quoq; multa domandæ exercitationem: & canore tibiæ ipsæ educendæ: compri-
mentibus se lingulis: quod erat illis theatrorum moribus utilius. Postq; uarietas accessit &
cantus quoq; luxuriantes. cædi ante solsticia coepit: & fieri utiles in trimatu apertioribus
earum ungulis ad flectendos tantum. Quæ inde sunt & hodie. Sed tunc ex sua quæq; tantum
harundine congruere persuasum erat: & ea quæ radicem antecesserat leuæ tibiæ conuenire
quæ cacumē dexteræ. Immensum quantū iis prælatis quas ipse cephisus abluisset. Nūc sacri-
ficæ tuscorum e buxo. Ludicæ uero loto ossibusq; aluminis & argento fiunt. Aucupatoria
harundo a panhormo laudatissima. Piscatoria ab aricana ex africa. Harūdinis italiæ usus ad
uineas maxime. Caro feri eam iubet in humidis agris bipalio subacta prius solo: oculis dis-
positis interuallo ternorum pedum. Simul & corundam unde asparagi fiāt: cōcordare ami-
citiam. Salicis uero qua nulla aquaticarum utilior. Licet populi uitibus placeant: cecubum
ducant. Licet alni sæpes muniant: contraq; erupentium amnium impetus riparum muro in
tutelis ruris excubent: in aqua saræ cæsq; densius in numero hæredē prosint.

De salice genera eius octo: & q̃ præter salicē sint utilia ligaturis & de rubis. Ca. XXXVIII

Alicis statim plura genera. Nam quædā & in proceritatem magnā emittunt iugis
uinearum periticas. Pariuntq; balteo cortice uincula. Et aliæ uirgas sequacis ad iū-
turas lenticis. Aliæ prætenues uiminibus texēdis spectabilis subtilitate. Rursus aliæ
firmiores corbibus ac plurimæ agricolarum supelletili cādidiore ablato cortice: leuiq; tra-
ctu mollioribus uasis: q̃ ut ecorio fiant: atq; etiam supinarum in delicias canthedarū ap-
tissima. Decidua salici fertilitas: densiorq; confusa ex breui pugno uerius q̃ ramo: non ut re-
mur in nouissimis curanda arbore. Nullus quippe tutior est reditus minoris ue īpendii aut
tempestatis securior. Tertium locum ei in æstimatione ruris Caro attribuit: prioremq; q̃ oli-
uetis: quāq; frumento: aut pratibus: nec quia desint alia uincula. Siquidem & genistæ: ichacæ
& populi & ulmi: & sanguinei frutices: & betullæ: & harundo fissa: & harundinum folia: ut
in liguria & uicis ipsa: recisq; aculeis rubi alligant. & intorta corylus. Mirumq; confuso li-
gno alicui: maiores ad uincula esse uires. Salici autem præcipua dos. Fidetur enim græca ru-
bens candidiorq; amerina: sed paulo fragilior. Ideoq; solido ligat nexu. In asia tria genera

obseruant. Nigrā utiliorem uiminibus. Cādidam agricolarum usibus. Tertiā quā breuissī
ma est helicen uocant. Apud nos quoque multi toridem nomina imponunt. Vinea uocat
eandem purpuream. Alteram nicelinam a colore: quā sit tenuior. Tertiā gallicā: quā tenuis
sima. Nec in fruticū nec in uepriū caulinū ue neq; in hārbatū: aut alio ullo quā iuo genere
numerentur iure scirpi fragiles palustresque ad regulū tegetesque. E quibus detracto cor
rice cādela luminibus & funebribus seruiunt. Firmior quibusdā in locis earū rigor. Namq;
iis uelificant non in pado tātū nautici: uerū & in mari piscator afiricus prāpostero more ue
la intra malos suspendens. Et mapalia sua mauri tegunt. Proximeque astimanti hoc uideat
esse quod i interior munda parte pari sunt papyri ului: sed fruticosi generis sūt. Inter aqua
ticas arbores sunt & rubi atq; sambuci fungosi generis: aliter tamē q; ferulae. Quippe plus
ligni ac succi utiq; sambuco. Ex qua magis canoram bucinā tubamq; credit paltor ibi casā
ubi gallorū tantum frutex ille non exaudiat rubi mora ferunt & alio genere similitudinem
rosae: qui uocatur cinobatos. Tertium genus idēum uocant grāci a loco: tenuior est quā
cetera minoribusq; spinis: & minus ad uncis. Flos eius contra lippitudinem illinitur ex mel
le: & ignem sacrum. Contra stomachi quoq; uitia bibitur ex aqua. Sambuci acinos habēt ni
gros atq; paruos: humoris lēti inficiēdo maxime capillo: q; & ipsi aqua decocti manduntur.

De succis arborū & natura materiārum: & cedendis arboribus. Ca. XXXIX.

Vmor & corticē arborum est: qui sanguis earum intelligi debet: non idē omnib;.
h Ficus lacteus. Huic ad caseos figurandos coaguli uis. Cerasus gummosus. Vlmis sa
liuofus. Lentus ac pinguis malis. Vitibus ac pyris aquosus. Viuatiora quibus lētor.
Atq; in totum copore arborum: ut relinquoꝝ animalū: cutis: sanguis: caro: nervi: uenae.
ossa: medullae. Pro cute cortex mirum in moro medicis succum quāretibus fere i hora diei
secunda lapide incisus manat altius fractus siccus uidetur. Proximi pleriq; adipēs: li uocā
tur a colore alburnū. Mollis ac pessima pars ligni etiā i robore facile putrescens terebini ob
noxia. Quare semper amputabitur. Subest huic caro cui ossa: id ē materiē optimum. Alter
nant fructus quibus siccius lignum: ut olea: magis quā quibus carnosū: ut cerasus. Nec omī
bus adeps carnesue largi: sicuti nec animalū acerrimis. Neutrū habēt buxus: cornus: olea.
Nec medullam: minimūq; etiam sanguinis. Sicuti ossa non habent forba: & nem sambuci:
& plurimam ambae medullā. Nec harundines maiores ex parte. In quarundam arborum car
nibus pulpae uenaeq; sunt. Discrimē earum facile. Venae latiores candidioresq;. Pulpae fissili
bus insunt. Ideo fit ut aure ad caput trabis quamlibet praelongae ad mota iētus ab altero: ca
pire uel grauis sentiat: penetrante rectis meatibus sono. Vnde deprehenditur an torta sit
materies: nodisq; concisa. Quibusdam sunt tubera: sicut sunt in carne glandia: in iis nec ue
na nec pulpa: quodam callo carnis in se conuoluto. Hoc preciosissimum i citro & acere. Cae
tera mensarum genera fissis arboribus circinnantur in pulpani. Alioquin fragilis esset uena
in orbē arboris: caesa. Fagis pectines transuersi in pulpa apud antiquos. Inde & uasis honos.
Manius Curius iurauit se ex praeda nihil attigisse: praeter gutturi sanguinem quo sacrificas
ret. Lignum in longitudinem ita fluctuat: ut quae pars fuit ab radice ualidius fidat. Quibus
dam pulpa sine uenis mero stamine & tenui constat. Haecq; maxime fissilia. Alia frangi cele
riora quā findi quibus pulpa non est: ut oleae uites. At e contrario totum a carne corpus fi
co. Tota ossea est ilex: cornus: robur: cytisus: motus: hebenos: lotos: & quae sine medulla eē
diximus. Ceteris nigricans color. Fulua cornus in uenabulis nitet icisuris notata propter
decorem. Cædrus & larix & iuniperus rubent.

De terebinthibus larice.

Ca. XL.

Arix foeminam habet: quam grāci uocant ægida mellei coloris. Inuentum est picto
rum tabellis i mortale: nullisq; fissile rimis. Hoc lignum proximum medullae est. In
abiete leucon grāci uocauere. Cædrus quoq; durissima: quae medullae proxima ut
i corpore ossa derafo modo limo. Et sambuci interiora mire firmā traduntur. Namque qui
uenabula ex ea faciunt praferunt omnibus: Constat enim ex cute & ossibus. Cædi tempe
stiuum quae decorticentur. Ut teretes ad templa cæderaue usus rodundi cum germinanti
alias cortice inextricabili & carie subnascente ei materiaq; nigrescente. Tigna & quibus au
fert securis corticem a bruma ad saonium: aut si praenire cogamur arcturi occasu. & an
te eum fiducula. Nouissima ratione solstitio. Diues syderum horū reddentur suo loco: Vul
go satis putant obseruare: ne quae dedolandae arbores sternantur ante editos suos fructus.

p iiii

LIBER.

Robur uere cæsum terediem sentit. Brumia autē ne uitiatur: neq; finditur: alias obnoxium etiam ut torqueat sese: findatq; quod in subere tempestiue quoq; cæso euenit. Infinitū refert lunaris ratio: nec nisi uigesima in trigesima cædi nolunt. Inter omnes cōuenit utilissimē in coitu eius sterni: quem diem alii interlunium: alii silentis lunæ appellant. Sic certē Tiberius Cæsar cōcremato ponte naumachiaro larices ad restitendū cædi: ex retia præfinituit. Quidam dicunt ut in coitu & sub terra sit luna. Quod fieri non potest nisi noctu. At si cōperant coitus in nouissimum diē brumæ: illa æterna sit materies: proxime cū supradictis syderibus. Quidam & canis ortum addunt: & sic cæsas materies in forum augustum. Nec nouellæ autē ad materiem nec ueteres utilissimæ. Circūcitas quoq; ad medulam alii non inuolunt: ut omnis humor stantibus defluat. Mirum apud antiquos priō punico bello classem Duilli imperatoris ab arbore excisa sexagesimo die nauigasse. Contra uero Hieronem regē ducentas. xx. naues effectas diebus. xlv. tradit. L. Piso Secundo quoq; pūico bello Scipionis classis. xl. die a securi nauigauit. Tantū tempestiuitas etiā i rapida claritate pollet. Cato hominum summus in omni usu de materiis hæc adiicit. Prælium e sappino atra potissimum facito. Vlnæam: pineam: nuceam: hanc atq; aliam materiem omnem cum effodias: luna decrescente eximito post meridiem siue uento austro. Tunc erit tempestiua: cum semē suum maturum erit. Caueto ne per rorem trabas: aut doles. Idemq; mox. Nisi in crimē stri lunæq; dimidiata ne tangas materiem. Tunc ne effodias aut præcidas abs terra. Diebus quattuor proximis quibus luna plena fuerit optime eximitur. Omnino caueto nigram materiam ne doles: ne cædas: ne ue tangas nisi siccam: ne ue gelidam: ne ue rorulētam. Tiberius idem uin. Capitolio condendo seruauit interlunia. M. Varro aduersus defluuia præcepit obseruandum idem a plenilūis. Larici & magis abietis succis humor diu defluit. Hæc omnium arborum altissimæ ac rectissimæ. Nauium malis antennisq; propter leuitatem præfertur. abies. Cōmini ab iis pino quæ aut quadripartitos uenarū cursus bibidosq; habeat: uel omnino simplices. Fabrorum intestina operaria medulla scetilis optima quadripartitis materiis & mollior quam cæteræ. Intellectus in cortice protinus pericis. Abietis quæ pars a terra fuit enodis est. Hæc quam diximus ratione fluuiata decorticatur: atq; ita. Sappinus uocatur: superior pars nodosa duriorq; susterna. Et i ipsis autē arboribus robustiores aquí loia pres. Et i totū deteriores ex hūdis opacisq; Spissiores ex apricis: & diurnæ. Ideo Rōæ iferna abies supnati præfertur. Est p getiū quoq; regiones i iis differētie. Alpib⁹ apēninog⁹ laudatissimæ. In gallia ciurib⁹ ac mōte uosēgo: i corfica: bithynia: pōto: macedonia. Deterior res eneatica & arcadica. Pessimæ parnasia: & euboea: quoniam rōmosæ ibi & contortæ pūtrecentescq; facile. At cædrus in creta africa syria laudatissima. Cædri oleo puncta materies nec tinea nec caris sēt. Iunipo eadē uirtus quæ cædro. Vasta hæc i hispania: maximæq; bacca eis. Medulla eius ubicūq; follidior etiā q; cædrus. Publicū oīum uitiū uocant spiras ubi sese cōuoluerē uenæ atq; nodi. Inueniuntur i qbusdā sicut marmore cætra: id ē duritia clauo similis: inimica ferris. Et quædā forte accidit in lapide comprehenso aut recepto i corpus aut alterius aboris ramo. Megaris diu stetit oleaster in foro: cui uiri fortes affixerant arma quæ cortice ambiente ætas longa occultauerat. Fuitq; arbor illa fatalis excidio urbis præmonitæ oraculo cū arbor arma pepisset. quod succisæ accidit ocreis galeisq; intus reperiis. Ferunt lapides ita inuentos ad continēdos partus esse remedio.

De materiis: De magnitudine arborum: & quæ cariem & ruinam non sentiunt: & de perpetuitate materialium. Ca. XLI.

Mplissima arbor: a hoc æui existiat rōæ uisū: q; pp miraculū. T. C. i eodē pōte naumachiaro exposuerat aduētā cū reliq; materie. durauitq; ad. N. p̄cipis āphiteatrū. Fuit autē rabes e larice lōga pedes. cxx. bipedali crassitudine æqlis. Quo itelligebatur uix credibilis reliq; altitudo fastigiū ac cacumē æstimatib⁹. Fuit & mēoria nostra i porticib⁹ septog⁹ a. M. Agrippa relicta æq; miraculū cā: q; deliberatorio supfuerat. xx. pedibus breuior sex q; pedali crassitudine. Abies admiratiōis p̄cipuæ i nauī q; ex ægypto caii p̄cipis iussu obeliscū i uaticāo circo statutū: q; tuorq; trūcos lapidis eiusdē ad sustinēdū adduxit. Quæ naue nil admirabilius uisū mari certū ē. Cxx. modii tūc lētis p faburra ei fuere. Lōgitudine spatiū obtinuit magna ex pte ostiēsis por⁹ latere leuo. ibi nāp demersā ē a Claudio p̄cipe cū tribus molib⁹ curriū altitudie i ea exædificatis obiter puteolāo puluere aduēctis. Quæ arboris crassitudo quattuor hoīum ulnas cōplectētū i plebat. Vlgog⁹ auditur. lxxx. numorū &

pluris malos ad eos uenūdari usus. Rates uero cōnecti. xl. sestertis plerasq. At in ægypto ac syria reges inopia abietis cedro ad classes feruntur usi. Maxima ea in cypro traditur ad undecimē Demetrii succisa. cxxx. pedū longitudinis: crassitudinis uero ad triū hominum complexū. Germaniæ prædones singulis arboribus cauatis nauigāt: quarū quædam & tri / ginta homines ferūt. Spississima ex omni materie ideo & grauissima iudicatur hebenus & bu / xus: graciles natura: neutra in aquis fluitat: nec suber si dematur cortex: nec larix. Et reliqs / sicissima lotos: quæ romæ ita appellatur. Deinde robur ex alburnatum: & hui⁹ nigricans co / lor: magisq. etiam cytisso: quæ proxime accedere hebenum uidetur. Quāq. non desint qui / syricas terebinthos nigriores affirmant. Celebratus & Tericles nomine calices ex terebin / tho solitus facere torno. Per quam probatur materies: omnium: hæc sola ungi uult: melior q. oleo sit. Colos mire adulteratur iuglande ac pyro siluestri tinctis atq. in medicamine de / coctis. Omnibus quæ diximus spissa firmitas. Ab his proxima est cornus quāquam nō po / test uideri materies propter exilitatem. Sed lignum non alio pene quam ad radios totarum / utile: aut si quid cuneandum sit in ligno clauis ue fingendum ceu ferreis. Illex item & olea / ster & olea atq. castanea caprinus populus. Hæc omnia & crispa aceris modo. Si ulla materi / es idonea esset. Ramis sæpe deputatis castraceo illis est: adimitq. uires. De cetero plerisque / eorum. Sed utiq. robori tanta duritia est: ut terebrari nisi madefactum non queat: & ne sic / quidem adactus a uelli clauus. Et diuerso clauum non tenet cædrus. Mollissima tilia: eadē / uidetur & calidissima: argumentum afferunt quod citissime ascias retundet. Calidæ mor / laurus: hedera: & omnes quibus ignaria fiunt. Exploratorum hoc usus in castris: pastorūq. / reperit: quoniam ad excucendum ignem nō semper lapis occasio est. Teritur igitur lignū / ligno: ignemq. concipit attritu: excipiente materia aridi fomitis fongi uel foliorum facillia / me conceptum. Sed nihil hædera præstantius quæ teratur lauro: laurūq. terat. Probatur & / uitis siluestris alia quā labrusca: & ipsa hedere modo arborem scandens. Frigidissima quæ / cunq. aquatica. Lentissima autem & ideo scutis faciendis aptissima quorum plaga cōtrahit / se protinus: clauditq. suum uulnus. Et ob id contumacius transmittit ferum. In quo sūt ge / nere sici ut salix: tilia: betulla: sambucus: populus utraq. Leuissime ex iis sicut & salix: ideo / q. utilissima. Omnes autem etiam ad cistas quæcunq. flexibili crate constant. Habent & cā / dorem rigorēq. & in sculturis facilitatem. Est lentiora platano: sed madida sicut alno. Siccior / eadem ulmo: fraxino: moro: cerafo: sed ponderosior. Rigorem fortissime seruat ulmus: / ob id cardinibus assumentisq. portarum utilissima: quoniam minime torquetur: permutan / da tantum sic: ut cacumē ab inferiore sit cardine: radis superior. Palam est mollis. Et sube / ris materies spissa. Et malus pyrūsq. necnō acer: sed fragiles & quæcunq. crispa. In omnibus / siluestris & mascula differentia cuiusq. generis augent. Et in fecunda firmiora fertilibus / nisi quo in genere mares ferunt: sicut cupressus & cornus. Carenī uetustatēq. non sentiūt / cupressus: cædrus: hebenus: lotos: buxus: taxus: iuniperus oleaster & olea. Et ex reliquis tra / distime larix: robur: suber: castanea: iuglans: Rimā fissurāq. non capit sponte cedrus: cupres / sus olea. Buxū maxime æternā putat: hebenū & cupressum: cedrūq. Claro de oibus materi / is indicio in tēplo ephesiæ Dianæ utpote tota asia extruēte: cū quadrigētis annis pactū sit. / Cōuenit testū eius esse cædrinis trabib⁹. De ipso simulacro deæ ambigū. Cæteri ex hebeno / esse tradūt. Mutian⁹ ter cōsul ex iis q. pxime uiso eo scripsere: uitigineū & nunq. mutatū se / pties restituo tēplo. Hæc materiā elegisse eandē Canetiā nomē artificis nūcupās. Quod ex / de miror: cū antiquorē Mineruā nō quocūq. mō. Libero patri uetustatē attribuat. Adicit mul / tis foraminib⁹ nardo rigari: ut medicatus humor alar: teneatq. iuncturas: quas & ipsas esse / modicas admodū miror. Valuas esse & cupresso: & iā quadringētis ppe annis durare materiā / oēm nouæ similē. Id quoq. notādū ualuas in glutinis cōpage quadriennio fuisse. Cupressus in / eas electa: qm̄ pter cætera uno in genere materiæ nitor maxime ualeat ætern⁹. Nōne simu / lacrū iouis in arce & cupresso durat a cōdita urbe sexcesimo sexagesimo pmo anno dicatū? / Memorabile & uticæ tēplū Appolinis: ubi indicatū cædrorū traves durāt ita ut positæ fue / re pma urbis eius origine annis mil. clxxxviii. Et in hispanis aiūt tēplū a Dianæ a Sacynto / aduectæ cni conditoribus anno ducentesimo ante excidium troiæ ut auctor est Bocchus: / in fra oppidū ipsum id haberi. Cui pepercit religione inductus Hānibal iuniperi trabib⁹ et / am nūc durātib⁹. Super oīa memoratæ des in aulidæ eiusdē deæ sæculis ante troianū bel / lum exedificata. Cuius quoniā generis materiæ sciētiā obliterata in plenum dici nō potest

LIBER.

utiq; quæ odore præcellât: ea eternitate præstere. A prædictis morus proxime laudat: quæ uetustate etiam nigrescit. Et quædam tamen in aliis diuturniora sunt uisibus q̄ alia. Vlmus in præfatu firma. Robur defosum. Et in aquis quercus obruta. Eadem super terram rimosa facit opera torquendo sese. Larix in humore præcipua: & alnus nigra. Robur marina aqua corrumpitur. Non improbat in aqua & fagus & iuglans. Hæc quidem in iis quæ defodiuntur uel principales. Item iuniperus eadē & subdialibus aptissima. Fagus & cernus celeriter marcescunt. Aesculus quoq; humoris impatiens. E contra adacta in terrâ palustribus alnus æternæ: onerisq; quilibet patiens. Cæsarum firma. Vlmus & fraxinus lentæ: sed facile panduntur: flexibiles tamē stantes ad circūcisura: siccate fideles. Laticē in maritimis nauibus obnoxiam teredini tradūt. Et oīa præterq; oleastrū & olea. Quædā enim in mari quædā in terra uisibilibus oportuniore. De teredinibus. Ca. XLII.

Instantiū quattuor genera. Tereidines capite ad portionē gratissimo rodunt detritibus. Hæc tantū mari sentiuntur: nec aliā putant teredinē proprie dici. Tereidines tinea uocant. Culicibus uero similes triphas. Quartum est & e uermiculorum generis quorū quidē alii putrescente succo: ipsa materie alii paruntur: sicut in arboribus. Ex eis q̄ cæastes uocat cū tantū erodit ut circūagat se: generat aliū. Hæc nasci prohibet in aliis, a maritudo ut cupressus: in aliis duritia ut buxo. Tradūt & abiete circa germinationes, decorticatā: q̄ diximus luna aquis nō corrūpi. Alexātri magni comites p̄diderūt in filo rubri maris insula arbores esse: ex q̄bus naues fierēt: quas. cc. annis durātes inuētas: & si mergerentur icorruptas. In eadē esse fruticē baculus tantū idoneæ crassitudinis: uariū rigrū maculis pōderosum: & cū in spissiora decideret: uetri modo fragile. De materiis architecti: & que materies ad quid utilis: & quæ firmior materia in testum. Ca. XLIII.

Pud nos materiæ finduntur aliquæ spōte: ob id architecti eas simo illitas sicari iubent ut afflatus nō noceant: Pōdus substinere ualide abies larix etiā in transuersum positæ. Robur olea incuruant cedūtq; pōderi. Ille renituntur: nec temere rumpuntur: priusq; carie q̄ uiribus deficiūt. Et plana arborū ualida in diuersum enī curuat. At populus cōtra oīa inferiora panditur. Palma ecōtrario fornicatur. Pinus & cupressus aduersus carie tinea q̄ firmissima. Facile panditur iuglans. Fiunt enim & ex ea trabes: frangique se prænūciat strepitu. Quod in andro accidit: cum e baneis territi sono profugerunt. Pinus picæ: alni ad quarum ductus in stobos cauuntur. Obrutæ terra plurimū durant annis. Eadē si nō integantur: cito senescunt: miro modo fortiores si humori extra quoq; superfit. Firmissima in testū abies. Eadē ualuarū repagulis: & ad quæq; libeat in testina opera aptissima siue græco siue cāpano siue siculo fabricæ artis genere spectabilis: ramentorū crinib; pampinato semper orbe se uoluens ad incitatos roncinarū raptus. Eadē & curibus maxime sociabilis glutino in tantum: ut s̄datur ante cum solida est.

De glutinanda materia & lignis scilicet.

Ca. XLIII.

Agna autem & glutinatio: propterea q̄ scilicet laminis ac in alio genere operum m tur. Stamineam hoc usu probant uenam: & uocat fertilē argumento similitudinis: quoniam lacunose crispa. In omni genere & glutinū abdicant quædam. & inter se & cum aliis infociabili glutino sicut robur. Sed nec fere coherent nisi similia natura: ut si quis lapidem lignumq; coniungat. Cornum maxime audit sorbus: carpinus: buxus: postea tilia. Cuiuscunq; operi facilia flexilia omnia quæ lenta diximus: præterq; morus & caprificus. Durabilia ac scilicet quæmodice humida. Arida enim latius quam uiridia ferris ceduntur: præter robur & buxum quæ pertinacius resistunt: ferrarumq; dentes replent æqualitate inerti. Qua de causa alterna inclinatione egerunt scobem. Obedientissima quocunq; in opere fraxinus: eademq; corylo hastis melior: cornu leuior: sorbo lentior. Gallica uero etiam ad currus flexibilis. Vitæ æmularetur ulmus: ni pondus esset in culpa. Facilis & fagus: quāquam fragilis & tenore eodem scilicet laminis in tenui flexibilis: capsi q̄ ac scrinis sola utilis. Secatur in laminas pertenues & ilex colore quoq; non in grata: sed maxime fida: iis quæ teruntur: ut rotarum axibus. Ad quos lentore fraxinus utilis: sicut duricia ilex: & utroq; legitur ulmus. Sunt uero & parui usus fabrilium ministeriorum insignes. Ideoq; prodirum terebris uaginas ex oleastro: buxo. illice: ulmo: fraxino utilissima fieri. Ex iisdem malleos: maiores quoq; e pinu & illice. Et iis autem maior ad firmitatem causa tēpestiue cæsuræ q̄ immaturæ. Quippe cū ex olea durissimo ligno cardines in foribus diu-

tius imorati plantæ mō germinauerint. Cato uetres aquifolios: laureos: ulmos: fieri iubet. Higinius manubria rusticis carpinea: illigna: cerrea. Quæ in laminis secantur: quorūq; operimento uestiatur alia materies præcipua sunt citrus: terebinthus: aceris genera: buxū: palma aquifolium ilex: sambuci radix: populus: Dat & alnus (ut dictum est) tuber scilicet: sicut citrus acerq;. Nec aliarum tubera in præcio. Mediāq; pars arborum crispior: & quo proprior radici minoribus magisq; flexibilibus maculis. Hæc prima origo luxuriæ: arborem alia in tegi & uiliores ligno petiosiores cortice fieri: ut una arbor sapi⁹ ueniret. Excogitatæ sūt & ligni bratteæ. Nec satis. Cœpere tingi animalium cornua dentes secari: lignūq; chore distigui: mox operiri: placuit deinde materiem & in mari quæri. Testudo in hoc secta. Nuperq; portentosis ingentis principatu. Neronis inuentum: ut pigmentis perderet se: plurisq; ueniret: imitata lignum. Sic lactis præcia quærantur. Sic terebinthum uinci iubent. Sic citrum præciosius fieri. Sic acer decipi. Modo luxuria non fuerat contenta ligno. Iam lignum emi testudinem facit.

De arborum ætate: & quæ genera arborum minime durant.

Ca. XLV.

Ita arborum quarundā imensa credi potest si quis profunda mundi & saltus in accessos cogitat. Verum ex iis quas memoria hominum custodi durant in uel eterno. Africanam prioris manu satæ oliuæ. Item myrtus eodem loco conspicuæ magnitudinis. Subest specus in quo manes eius custodire draco traditur. Romæ uero locos in Lucinæ area anno qui fuit sine magistratibus. cccclxix. urbis æde condita. Incertum quum ipsa uetustior. Esse quidem uetustiore nō est dubiū: cum ab eo loco Lucina nominetur. Hæc nūc circiter annum. ccc. habet. Antiquior enim illa est: sed incerta eius ætas quæ capillata dicitur quoniam uestalium uirginum capillus ad eam defertur. Verum altera lotos in uulcanali: quæ Romulus constituit ex uictoria de decimis æquæua urbi intelligitur: ut auctor est Mafurius. Radices eius in forum usq; Cæsaris per stationes municipiorum penetrant. Fuit cum ea cupressus æqualis circa suprema Neronis principis prolapsa atq; neglecta. Uetustior autē urbe in uaticano ilex. In qua titulus æreis litteris hebræis religionē arborem iam tunc dignam fuisse signat. Tyburtes quoq; originem multo ante urbem romam habet. Apud eos extant ilices tres etiam Tyburno conditore eorū uetustiores: apud quas inauguratus traditur. Fuisse autem eum tradunt filium Amphiarai qui apud thebas obierit una ætate ante iliacum bellum. Sunt auctores & delphicā platanum. Agamēnonis manu satam. Et alteram in caphie archadiæ luco. Sunt hodie ex aduerso ilienisium urbis iuxta helespontū in protilai sepulchro arbores: quæ omnibus ephēbiis eius cum in tantum accreuerunt: ut illū alpiciant inaccessum: rursusq; adulescunt. Iuxta urbem autem quercus illi tumulo tunc satæ dicuntur: cū cœpit illū uocari. Argis olea nunc etiā durare dicitur: ad quā louem in uaccā mutarent. Argus illigauerit. In ponto circa heracleam aræ sunt louis Statiui cognomini: ibiq; quercus duæ ab Hæculæ satæ. In eodem tractu portus Anyci est Bebyre rege interfecto clarus. Eius tumulus a supremo die lauro tegitur: quam insanā uocant: quoniam si quid ex ea decerpit inferatur: nauibus iurgia fiant: donec abiciatur. Regionē aulocrenē diximus per quā ab apameā in phrygiam itur. Ibi platanus ostenditur: ex qua pependit Marsia uictus ab Apolline: quæ iam tum magnitudine electa est. Nec nō palma deli ab eiusdē dei ætate conspicitur. Olympiæ oleaster: ex quo primus Hercules coronatus est. & tūc custoditur religiōse. Athenis quoq; olea durare traditur in certamine edito A minerua. E diuerso breuissima uita est punice: fico: malis. Ex iis p̄cocius breuior q̄ serotinis: dulcibus: q̄ acutis: & dulcior in punice. Item in uiribus: præcipueq; fertilioribus. Grecinus auctior est sexagenis annis durasse uites. Videtur & aquaticæ celerius interire. Senescunt quidē uelociter: sed e radicibus repullulat laurus: & mali: & punice. Firmissima ergo ad uiuendū olea: ut quas durare annis. cc. sinter auctores conueniat. Et in suburbano tusculani agri colle qui corne appellatur. Lucus antiqua Dianæ sacratus a sacro: uelut arte cōfili coma faginei moris. In hoc arbore mori eximia ætate nostra adamauit Passienus Crispus. bis cōsul orator Arpentine matrimonio & Nerone priuigno clarior postea: osculari cōplectiq; eā solitus: nō modo cubare sub ea. uinūq; illi effūdere. Vicina luco est ilex: & ipsa nobilis. xxxv. pedū ambitu caudicis. x. arbores metiēs singulas magnitudinis. uisēdæ: siluāq; sola facit. Hædera necari arbores certū est. Simile buidā & in uisco tæcti tardiorē carū iniuriā arbitrant. Nāq; & hoc p̄ter fructū agnoscit nō in nouissimi smirabile. Quædā. n. in terra gigni nō p̄nt: & in arborib; nascuntur.

LIBER.

Nāq; cum suam sedem nō habeant: in aliena uiuunt: sicut uiscum. Est & in syria hærba quæ uocatur cassitas: non tantum arbores: sed ipsis etiam spinis circunvoluens sese. Item circa templa thessalica quæ polypodion uocatur: & quæ dolichos: ac serpillum. Oleastro quoq; deputato quod gignitur uocāt phauos. Quod uero in hispania fullonia hipophaëtō calli- culis inanibus foliis paruis: radice albe. cuius succus ad detractiones in comitiali morbo uti- lissimus habetur. Visci tria genera. Nāq; est in abiete & larice cassitas. Stel idicit euboea na- sci. Hyphear arcadia. Viscū autē in quercu: robore: ilice: pruno siluestri: terebitho: nec aliis arboribus adnasci. Pleriq; copiosissimū in quercu. quod dryos hyphear uocant. In omni ar- bore excepta ilex & quercu differentiā facit odor uirusq; & foliū nō iucūdi odoris. In utro- q; uiscum amarū & lentū. Hyphear ad saginanda pecora utilius. Vitiā modo purgat: primo dein pinguefacit: quæ suffecere purgationi. Quibus fit aliqua tabes in eis negant durare ea. Edendi ratio ætatis quadragenis diebus. Adiciūt discriminē in iis quæ folia euitant: & ipsi decidere. Contra inhærere nato in æterna fronde. Omnino autē satum nullo modo nascit: nec nisi per aliuū auiū reditū: maxime palumbis & turdis. Hæc est natura ut nisi maturatū in uentre auium nō proueniat. Altitudo eius nō excidit cubitalē semper fruticosa: ac uiri- dis. Mas fertilis. Eœmina sterilis. Aliquādo nō fert. Viscū fit ex acinis qui colliguntur mel- sum tēpore imaturi. Nā si accessere hymbres: amplitudine quidē augentur: uisco uero mar- cescunt. Sicantur deinde: & aridi tundūtur: ac conditi in aqua putrescūt duodenis fere die- bus. Vnūq; hoc rerū putrescēdo gratiā inuenit. Inde in profluente rursus maleo cusi. am- sis corticibus interior carne lentescunt: Hoc est uiscū pēnis auiū tactu ligandis. Iuglandis oleo subactū cū libeat i fidias moliri. Nō est omittēda i ea re & galliarū admiratio. Nihil ha- bent druides (ita suos appellant magos) uisco & arbore in qua gignatur (si modo sit robur) sacratius. Iam per se roborum eligunt lucos: nec ulla sacra sine ea fiōde conficiunt: ut ide appellari quosq; interpretatione græca possit druides uideri. Enim uero quicquid ad nasca- tur illis e cælo missum putat signūq; esse electe ab ipso deo arboris. Est autem id rarum ad- modum inuentū: & repertū magna religione petitur. Est ante omnia sexta luna: quæ princi- pia mensium annorūq; iis facit & seculi post tricesimū annum: quia iam uirum abunde ha- beat nec sit sui dimidia. Omnia sanantem appellantes suo uocabulo. Sacrificio epulifq; rite sub arbore: præparatis duos admovent candidi coloris tauros: quorum cornua nunc primū uinciantur. Sacerdos candida ueste curtus arborem scandit. Falx aurea demetit. Candido id excipitur sago. Tum demum uictimas imolant præcantes ut suum donū deus prosperū facias iis quibus dederit. Fœcunditatem eo peto dari cuiusq; animali sterili arbitrantur. Cōtraq; uenena omnia esse remedio. Tanta genitium in rebus friuolis plerūq; religio est.

C. PLINII SECUNDI NATURALIS HISTORIAE. LIBER. XVII. PROEMIVM.

Arborum præcia mirabilia. Ca. I.

ATVRA ARBORVM TERRA Marisq; sponte sua prouenientū di- sta est. Restat earum quæ arte & humanis ingeniis fiunt: uerius q; nascun- tur. Sed prius mirari succurrit quæ abstulimus penuria pro indiuiso pos- sessa a feris: depugnate cū iis homine circa caducos fructus. Circa pendē- tes uero & cum aliis: in tanta deliciarum præcia uenisse clarissimo (ut equidem arbitror) exemplo. L. Crassus atq; Cn. domitii Aenobardi. Cras- sus orator fuit in primis nominis romani. Comus ei magnifica: sed aliquā- to præstantior in eodem palatio. Q. Catuli qui cimbro cum. C. Mario fudit. Multum ue- ro pulcherrima cōsensu omniū ætate ea in colle uiminali. C. Aquilii equitis romani (elario- ris etiā cū q; iuris ciuilis sciencia: cū tamen obiecta Crasso suo est. Nobilissimarū gentiū am- bo Crassus atq; domitius censurā post cōsulatū simul gessere: anno cōdite urbis sexcentē- simo sexagesimo secundo frequentē iurgiis ppter dissimilitudinē morū. Tūc Cn. Domiti- us ut erat uehemēs natura: pterea accēsus odio: qd ex æmulatione auidissimū est grauius i- crepuit tati censorē habitare: p domo eius milia nūmorū idētidē pmitēs. Et Crassus ut p- sens ingenio semp & faceto lepore solers cōcedere rēdit: exceptis sex arborib;. Ac ne uno q

dem denario si admimerentur emptam uolente Domitio. Crassus utrum; ne igitur ego sum inquit quæso Domitii exemplo graui & ab ipsa mea censura notandus: qui domo quæ mihi hæreditate obuenit comiter habitæ: an tu q sex arbores æstimos? Eæ fucæ lori patula ramorum opacitate lasciua. Cecina largo e proceribus crebro in iuuenta nostra eas in demo sua ostentante. Durauerunt quoniam & de longissimo æuo arborum diximus ad Nero nis principis incendia: quibus cremauit urbem: annis. clxxx. Postea cultu uirides iuuenesq: ni princeps ille accelerasset etiam arborum mortem. Ac ne quis uilem de cætero Crassi domum nihilq in ea iurgante Domitio fuisse dicendum præter arbores iudicet. Iam colūnas quattuor hymerii marmoris ædilitatis gratia ad scēnam ornandam aduētas in atrio eius domus statuerat: cum in publico nondum essent ullæ marmoreæ. Tam recens est opulētia tantop tunc plus honoris arbores domibus afferebant: ut sine illis ne inimicitia um quidē precium seruauerit Domitius. Fucæ ab iis & cognomina antiquis. Frunditio militi illi qui præclara facinora uultumū trensnatans fronde capiti imposita aduersus Hāmibalem edidit. Stolonum Licuæ genti (ita enim appellatur in ipsis arboribus fruticatio inutilis: unde & pampinatio inuento primo stoloni dedit nomen. Fuit & arborum cura legibus præcis: cautunq est. xii. tabulis ut qui iniurias cecidisset alienas lueret in singulas siclos æris. xxv. Quid existimamus? futuras ne eas cecidisset ad supradictam æstimationem illos qui frugiferas tanti taxa ueraut: nec minus miraculum in pomis est multarum circa suburbana fructu annuo addito binis milibus nūmum maiore singularum reditu: q erat apud antiquos pædiorum. Ob hoc insita & arborum quoq ad uiteria excogitata sunt: ut nec poma pauperibus nascerentur. Nunc ergo dicemus quo maxime modo tantum ex iis uectigal contingat ueram colendi rationem absolutaq prodituri. Et ideo non uulgata tractabimus: nec quæ constare animaduertimus: sed incerta atq dubia: in quibus maxime fallitur uita. Nam diligentiam in superuacuis affectare nō nostrū est. Ante omnia autem in uniuersum & quæ ad cuncta arborum genera pertinent in cōmune de cælo terraq dicemus.

De natura cæli ad arbores: & quam partem cæli spectare debeant. Ca. II.

Quilone maxime gaudent: desiores ab afflatu eius lætioresq & materiæ firmioris. 2 Qua in re pleriq fallitur: cū in uineis pedamenta nō sint a uento eo opponenda: & id tantū a septentrione seruandū. Quinimo tempestiua frigora plurimū arborū similitati conferunt: & sic optime germināt. Alioquin si blandiantur austri defatiscētes: ac magis etiam in florem. Nam si cum defloruere: protinus sequantur hymbres: in totum poma depereunt. Adeo ut amygdala & pyri etiam si omnino nubilū fiat austrinus ue flatus amittant fœtus. Circa uergias quidem pluerē inimicissimum uitæ & oleæ quoniā tunc coitus ē earum. Hoc est illud quatriduum oleis decretorium. Hic articulus austrinus nubili spurci quod diximus. Fruges quoq peius matureseunt austrinis diebus: sed celerius. Illa sunt noxia frigora: quæ septentrionibus aut præposteris fiunt horis. Hyemem quidem aquiloniam esse omnibus satis utilissimū Hymbres uero tunc expetendi euidentis causa est: quoniā arbores fœtu einanitas: & foliorum quoq amissione languidas naturale est auide esurire. Cib⁹ autem earum humber. Quare tepidam esse hyemem ut absumpto partu arborum sequatur protinus conceptus: id est geminatio ac deinde alia florescendi exinanitio: inutilissimū ex perimentis creditur. Quinimo si plures ita continentur anni: etiam ipse moriuntur arbores. Quoniam nemini dubia pœna est in fame laborantium. Ergo qui dixit hyemes serenas optandas nō pro arboribus uota fecit. Nec per solstitia hymbres uitibus conducunt. Hyberno quidē puluere fieri messes lætiores luxuriātis ingenii fertilitate dictū est. Alioquin uota arborum cōia sūnt frugūq: niues diuices sedere. Causa nō solū quia animam terræ euanescentē exalationem includunt & cōprimunt: retroq agunt in uires frugum atq ra dices: uerum q & liquorē sensim præbent: purū præterea leuissimū: quādo nix aquarū cælestiū spuma est. Ergo humores iis nō uniuersus igurgitans diluēsq: sed quomodo sititur distillans uelut ex ubere alit oīa quæ nō inundat. Tellus quoq illo modo fermentescit: & fucē plena: ac lactescētibz satis nō effœta cū tempus adierit: tepidus aridet horis. Ita maxime fumenta pinguescunt: præterq ubi calidus semper aer est: ut in ægypto. Cōtinuatio enim & ipsa cōsuetudo idem quod modus aliubi efficit: Plurimūq pdest ubicunq nō esse quod noceat. In maiore parte orbis cū præcoces excurrere germinariones euocata idulgētia cæli secutis frigoribus exuritur. Quade causa ferotina hyemes noxiæ siluestribz quoq

LIBER.

quæ magis etiam dolent urgente umbra sua: nec adiuuante medicina. Quoniam vestire teneras in torto stramento in siluestribus non est. Ergo tempestiue aquis hybernis primum hymbrihus: deinde germinatione antecedentibus. Tertium tempus est cū educant poma: nec protinus: sed iam ualido fœtu. Quæ fructus suos diutius continet longioresq; desiderant cibos. iis & ferorinæ aquæ utiles: ut uiti: oleæ: punicis. Hæ iam pluuiæ generis cuiusq; arboribus diuerso modo desiderant: aliis alio tēpore maturatibus. Quapropter iisdem hymbribus quædā lædi uideas: alia iuari. Et in eodē genere sicut in pyris. Alio die hybernæ: runt pluuias: alio uero præciosa. Ut pariter quidē omnia desideret. Hybernū tempus est ante germinationē quæ æq̃lonē austro utiliorē facit. Rō eadē mediterranea maritimis p̃fert: sunt enī plerunq; frigidiora: & montosa planis & nocturnos ignes diurnis. Magis fruuntur aquis fara: non statim auferentes eas sole. Conuexa & situs uinearū arborūq; ratio est: quas in oras debeant spectare. Virgilius ad occasus feri dānauit. Aliqui sic maluerē q̃ in exortu. A pluribus meridiē probari aduerto. Nec arbitror perpetuū quicq; in hoc præcipi posse. Ad solī naturā: ad loci ingeniū: ad cæli cuiusq; mores dirigenda sollertia est. In africa meridie vineas spectare & si uiti inutile colono salubre est: quoniam ipsa meridianæ subia: et plagæ. Quapropter ibi qui in occasum aut septentriones conferet optime miscebit solū cælo: cum Virgilius occasus improbēt. Nec de septentrione relinqui dubitatio uidetur. At quicquid alpina italia magna ex parte uineis ita positis cōpertū est nullas esse fertiliores. Multum rationis obtinet uenti. In narbonēsi prouincia atq; liguria & parte heruriae contra circum ferere imperitia existimatur. Eundēq; oblicum accipere prouidentia. Is enim ibi æstatem temperat: sed tanta plerunq; uolentia ut auferat tecta.

De societate cæli & terræ ad arbores.

Ca.

III.

Vidā cælū terræ parere cogunt: ut quæ i siccis serantur oriētē ac septentriones spectet. Quæ in humidis meridiē. Necnō ex ipsis uitibus causas mutuatur. In frigidis præcoces ferendo: ut maturitas antecedit algorem: Quæ poma. uicēq; fores odes: rint contra ortus: ut statim auferat sol. Quæ amēt ad occasus: uel etiā ad septentriones ut diutius eo fruantur. Cæteri uero fere rationem naturæ: sicuti in aquilonem obseruare uices & arbores poni suasere. Odorationē etiā fieri talem fructum Democritus purat.

De qualitate regionum.

Ca.

III.

Quilōnis situm uentorūq; reliquorū diximus secundo uolumine. Dicemusq; proximo plura cælestia. Interī manifestū uidetur salubritatis argumētū. quoniā i meridiem etiā spectantiū semper ante decidunt folia. Similis & in maritimis causa. Quibusdā locis afflatus maris noxii: in plurimis idē utiles. Quibusdā satis e longinquo aspice: rē maria iucūdū. Proprius admouere salis haliū in utile. Similis & fluminū stagnorūq; ratio. Nebulis adurunt: aut æstuantia refrigerat opacitate: atq; etiā rigore gaudet: quæ diximus. Quare experimētis optime creditur a cælo proximū ē terræ dixisse rationē haud feciore tractatum. Quippe nō eadem arboribus cōuenit & frugibus: plerunq; nec pulla qualem habet campania: ubiq; optima uitibus. Aut quæ tēues exalat nebulas. Nec rubrica multis laudata. Cretam in albensium pompeianorumq; agro & argillam cunctis ad uineam generibus apteponunt: quamquā præpingues quod accipitur in eo genere inuicem sabulum albū: Inticinēsi multisq; i locis nigrū. Itēq; rubrū ē pingui terræ pmixtū i fœcūdū est. Argumenta quoq; iudicantiū sæpe fallunt: Nō utiq; solū lātū est: in quo proceræ arbores nitent: præterquā illis arboribus. Quid. n. abiete procerius. Aut quæ uixisse possit alia in loco. eodem? Nec luxuriosa pabula pinguis soli semper iudiciū habent. Nā quid laudatius germaniæ pabulis & tamē statī subest harena tenuissimo cespitū corio. Nec sēper aquosa est terra cui proceritas hæbarū. Non hærcle magis q̃ pinguis adhærens digyris. Quod in argillis arguitur. Scrobes quidē regesta in eos nulla cōplet: ut densa atq; rara ad hūc modū dephēdi possit ferro: oīs rubiginē obducit. Nec grauis aut leuior iusto deprehenditur pondere. Quod. n. terræ pōdus iustū intelligi pōt: Nec fluminibus aggesta sēper laudabilis quando fenescat fara quædā aqua. Sed neq; illa quæ laudat diu præterq; salici utilis sēritur. Inter argumēta stipulæ crassitudo est tanta alioquin in leborino cāpaniæ nobili campo: ut ligni uice. utantur. Sed idē solū ubiq; arduū opere: difficile cultu: bonis suis aeris pene q̃ uitiis cū affligit agricolā. Et carbūculis quæ terra ita uocatur. Emēdari uitā ac terra putat. Nam totus scaber natura fricabilis expetitur quoq; ab auctorib; Virgilius & quæ filicē ferat nō

impr. bar vitibus. Salsæq; terræ multa melius creantur. tutiora uitiis innascentium ani-
malium. Nec colles opere undantur: si quis perite fodiat. Nec campi omnes minus soles at-
q; per flatūs q̄ opus sit accipiunt. Et quasdam priuinis ac nebulis pasci diximus uites. Omni-
um rerum sunt quædam in alto secreta: & suo cuiq; corde præuidentia. Quid quod mutæ
sæpe iudicata quoq; ac diu comprehensa? In thessalia circa larissam emissio iacu ingidior fa-
cta ea regio est. Oleæ defuerunt quæ prius fuerant. Item uites aduræ: quod non antea thrin-
cia sensit amoto hebro. Et circa philippos cultura siccata regio mutauit cæli habitum. At a-
syraclano agro ad uena cultor elapidato luto sole prodidit fruges: donec regressit lapidea
In syria leuenu tenui sulco imprimunt uomere: quia subest saxum exurens astate semins-
sam in quibusdam locis similes æstus: imodici & frigorū effectus. Est fertilis thracia fru-
guum rigore: & æstibus africa & ægyptus. In chalcia rodiorum insula locus quidam est in
tantum fecundus: ut suo tempore satum demerant ordeum. sublatūq; protinus serant: &
cum aliis frugibus metant. Glareosum oleis solum aptissimum in uenetrano: pinguisimū
in betica. Punica uina in saxo coquuntur. Cecubæ uites in pontinis paludibus madent. Tā-
ta est argumentorum & soli uarietas ac differentia. Cæsar uopiscus cum causam apud cen-
sores ageret campos rosæ dixit italiæ summe esse. in quibus pericas pridie relietas gramen
operiret. Sed non nisi ad pabulum probantur. Non tamen indociles natura nos esse uoluit:
& uita cōfessa fecit etia ubi bona certa nō fecerat. Quā ob re prius dicamus crimina.

Genera terrarum.

Ca.

V.

Errarum amaram siue macram si quis probare uelit. Demōstrant eā aēræ degeneres
q; hærbæ. Frigidam autē retortide nata. Itē uliginosam tristitia. Rubricā oculi. Argi-
losam quæ operi difficillima: quæq; rastros ac uomeres ingentibus glebis onere-
t: quanq̄ aliquādo nō quod operi: hoc & fructui sit aduersum. Itē e cōtrario cineracā & sabu-
lum albū. Nā sterilis densa callo facile deprehenditur uel uno ictu cuspidis. Cato breuiter
atq; ex suo more uitia determinat. Terrā cariosam caue: ne ue plauistro ne ue pecore impel-
las. Quid putamus hac appellatione ab eo tantopere reformidari: ut pene uelligiis quoq;
interdicat? Redeamus ad ligni cariē & inueniemus illa: quæ in tantū abominatur uitia: ari-
dæ: fistulosæ: scabre: canescentis: exsæ: pumicosæ. Plus dixit una significatione quā possit
ulla copia sermonis enarrari. Est enī interpretatione uitiorū quadā non ætate: quæ nulla in
ea intelligi potest sed natura sua anus terra. Et ideo infœcunda ad oīa: atq; etiā imbecilla.
Id agrum optimū iudicat ad radicem motū plantarū in meridiem excurrere: quæ est totius
italiæ situs. Terrā uero tenerā quæ uocetur pulla. Erit igitur hæc optima & operi satua. In-
telligere modo libeat dictā mira significatione tenerā: & quicquid operari debet in eo uoca-
bulo inueniatur. Illa temperatæ ubertatis: illa mollis: facilisq; culturæ: nec madida: nec siti-
ens. Illa post uomere nitescens: qualem fons ingeniorū. Homerus in armis ab eo celatā di-
xit: addiditq; miraculū incrementis. quis fieret in auro. Illa quā recentem exquirunt im-
proba alites uomere comitantes: coruig; aratorisue stigia ipsa rodentes. Reddatur hoc in loco
luxuriæ quoq; sententia & aliqua in proposito. Certe Cicero lux doctriarū altera. Melior
ra inquit unguenta sunt quæ terrā: q̄ quæ crocum sapiunt. Hoc enī maluit dixisse q̄ redo-
lent. Ita est profecto. Illa enī erit optima: quæ unguenta sapient. Quod si admonendi sum?
qualis sit terræ color ille: qui quæritur: contingit sæpe etiam quiescente ea sub occasu solis
in quo loco arquis cælestis deiecerit capita sua. Et cū a siccitate continua inaduertit hūm-
bre: tunc emittit illum suum alitū diuinum ex sole conceptum: cui cum parari suauitas nul-
la possit: is esse odor in commota debet: repertusq; neminē fallit: ac de terræ odore opti-
me iudicabit. Talis fere est in nopalibus: cæsa uetere silua: quæ consensu laudatur. Et in fru-
gibus quidem ferendis eadē terra utilior intelligitur: quotiens intermissa cultura quicquid
quod in uineis non sit. Eoq; diligentius eligenda est: ne uera existat opinio eorū: qui iam ita
læ terram existimauerunt lassam. Operis quidē facultas in aliis generibus constat e celo: nec
potest arari post hūmbres aliqua ubertatis uitio lentescens. Contra in bizantio africa il-
lum centena & quinquagena fruge ferilem campum: cū siccus est arabile rauri: post hūm-
bres uili asello: & a patre altera iugianu uomere trahente uidimus scindi. Terram enim ter-
ra inenpari: ut aliqui præcipiūt: super tenuē pingui iniecta aut gracili: bibulacq; super hu-
midā accingue: dementiæ operarii est. Quid enim potest sperare qui talem colit.

De terra quam britannia & gallia amat.

Ca.

VI.

LIBER.

Lia est ratio quā britannia & gallia inuenere alendi eam: ipsa quod uocant margā.
 a Spissior ubertas in eam intelligitur. Est autem quidam terræ adeps: ac uelut glan-
 dina in corporibus ibi desante se pinguitudinis nucleo. Non omisere & hoc græci.

De græcorū doctrina.

Vid enim intentatum illis: Leucargyllion. uocant candidam argillam: qua in megā
 q rico agro utuntur. Sed rārum in humida frigidaq; terra. illas gallias britanniasq; lo-
 cupletantis cum cura dici cōuenit. Duo genera fuerāt. Plura nuper exerceri cōp-
 ra proficientibus igeniis. Est enī alba ruffa: columbina: argyllacea: tofacea: harenacea. Natu-
 ra duplex: aspera aut pīguis. Experimenta utriusq; in manus usulq; geminus: aut ut fruges
 tantum alant: aut eadem & pabulum. Fruges alit tofacea alba: quæ si sit inter fontes repe-
 ta: est ad infinitum fertilis. uerum aspera tractatu: & sinimia iniecta est exurit. solum. Proxi-
 ma est ruffa: quæ uocat capnum argos iter mixto lapide tenā minutæ harenosæ. Lapis cō-
 duntur in ipso capō: primilq; annis stipula difficulter cæditur propter lapidis. Impendio tū-
 minimo leuitate dimidio minoris q; ceteræ inūchitur. Inspargitur rara sale eam unice ripu-
 rant. Verumq; hoc genus semel iniectum in l. annos ualet & frugū & pabuli ubertate.

De terrarum generibus.

Væ pingues esse sentiuntur: ex iis præcipue alba. Plura eius genera. Mordacissimū
 q quod supra diximus. Alterū gēnus albæ cretæ argentaria est. Petitur ex alto in cēn-
 tenos pedes actis plerunq; puteis ore angustatis intus ut in metallis spatiēte uena.
 Hac maxime britannia utitur. Durant annis. lxxx. Neq; exemplū ullius qui bis in dīta hanc
 eidem iniecerit. Tertiū genus candide glischromargon uocant. Est autē creta fullonia mix-
 ta pingui terra: pabuli q; frugum fertilior: ita ut messe sublata ante sementem. alteram lætis-
 simum secetur. Dum in fruge est nullum aliud gramen emittit. Durat. xxx. annis densior
 iusto. Cymini modo strangulat solū. Colum binā gallia suo nomine glaucopelon appellat:
 glebis excitatur lapidum modo. Sola gelatione ita soluitur ut tenuissimas bratteas facit.
 Hæc ex æquo fertilis Harenaceam utuntur si alia non sit: in uliginosis uerticibus & si alia
 sit: ubi os gentium solos nouimus qū fertilissimū agrū collentes quacunq; terra infratres
 pedes effossa & pedali crassitudine iniecta lætificent. Sed ea nō diutius annis. x. pdest. Hæ-
 duī & pecties calce uberimos fecere agros. quæ sanæ & oleis & uitib' utilissima reperit. Oīs
 autem marga arato iniicienda est: ut medicamentū rapiatur: & fimi desiderat aliquatūlū.
 Quæ primo plus aspera & quæ in hærbas non effunditur: alioquin nouitate quacunq; fu-
 erit solum lædet. Ne sic quidem primo anno fertilis. Interest & quali solo quæzatur. Sicca
 enim humida melior: arido pinguis. Temperata alterutra creta uel colūbina conuenit.

De cineris usu: & de fimo: & quæ sātā uberiorē terrā faciant: & quæ urant. Ca. IX.

Ranspadanis cineris usus a deo placet: ut anteponāt fimo iumentorū: quod qale
 t uissimū est: ob id exurunt. Vtroq; tamē pariter nō utunt in eodē aruo: nec in arbu-
 stis cinere: nec qualdā ad fruges ut diximus. Sunt qui puluere quoq; uuas ali iudi-
 cent: pubescenteq; puluerēt: & uitū arborūq; radicibus aspergent. Quod certū est narbo-
 nensi prouinciæ & uindemias certius sic eo coqui: quia plus puluis ibi q; sol cōfert. Fimi plu-
 res differentie. Ipsa res antiqua. Iam apud Homerū regius senex agrū ita suis manibus læ-
 rificans reperitur. Argeus rex in græcia excogitasse traditur. Diuulgasse uero Hercules i-
 talia: quæ regi suo Stercuto Fauni filio ob hoc inuentū immortalitæ tribuit. M. Varro pī-
 cipatū dat turdorū fimo ex auariis. Quod etiā pabulo bouum suū magnificat. Neq; alio ei
 bo celerius pinguescere asseuerat. De nostris moribus bene sperare est: si tanta apud maio-
 res fuere auaria: ut ex iis agri stercorearentur. Proximū collumela colūbariis: mox gallinari-
 is facit: natantiū alitū dānato. Ceteri auctores cōsensu humanas dapes ad hoc in printis ad-
 uocant. Alii ex iis præferunt hominū potus in cariorum officinis pilo madefacto. Alii p se-
 se aqua iterū largi usq; etiam q; cum bibitur admixta. Quippe plus iā ibi male domandū est:
 cum ad uirus illud uini homo accesserit. Hæc sunt certamina quibus inuicē ad tellurem
 quoq; alendā utuntur homines. Proxime spurcicias suum laudat. Collumella solus dānat.
 Alii etiu scēnq; quadrupedis exitiosum. Aliqui columbarum præferunt. Proximū deinde
 caprarum est. Ab hoc ouium. Deinde bouum. Nouissimū iumentorum. Hæc fuere apud pri-
 os differentie. Simulq; præcepta non inuenio re tali utendi: quando & hic uetustas utili-
 or. Visumq; iam est apud quosdam prouincialium in tantū habundante geniali copia pecu-

dū farinæ nice cribris superinficit: fetore aspeduq̃ temporis unibus in quandam etiā gratiā mutato. Nuper repertū oleas gaudere maxie cinere & calcariis fornacibus. Varro præcep-
tis adiicit: equino quod sit leuissimū segetes alendas. Prata uero grauiore: & quod ex hor-
deo fiat: multasq̃ gignit hærbas. Quidā etiā bubulo iumentorū præferunt: ouillūq̃ caprio
Omnibus uero asininū: quonā lentissime mandat. E contrario usus aduersus utrūq̃ pronū
tiat. Inter omnes autē constat nihil esse utilius lupini segete: priusq̃ filiquetur aratro uel bi-
dentibus uersa: manipulis ue circa radices arborū uel uitiū obrutis. Etiā ubi non sit pecus
culmo ipso uel etiā filice stercore arbutantur: Cato stercus unde fiat: stramenta: lupinū:
paleas: fabalia: ac frondes iligenas: quernasq̃ e segete eulito. Ebulū cicutā & circum salicta
hærba auctā uuluāq̃ ea susternito ouibus: frondeq̃ putridā. Vineæ si macrauerit: stramenta
sua comburito: & itidē inarato. Itemq̃ ubi saturus eris frumentū: oues ibi delectato. Nec
non & satis quibusdā ipsis pasci terrā dicit. Segetē Stercorant fruges: lupinū: faba: uicia. Si-
cut e cōtrario cicer: q̃a uellit: & q̃a falsū ē. hordeū: fœnū græcū: erū. Hæc omnia segetē exu-
rūt: & oīa q̃ uellūt. Nucleos ī segetē ne idideris. Virgilius & lino segetē exuri: & auena:
& papauere arbitrat. Fimeta sub diuo cōcauo loco & qui humore colligat: stramēto ite-
dane in sole arefiant. Palo e robore depaſto fieri iubet. Ita fore ne innascentur iis serpētes
Fimū miscere terræ plurimū refert fauonio flante ac luna sitiente. Id pleriq̃ prauē intelli-
gunt a fauonii ortu faciendū: ac februario mense tantum: cū id pleriq̃ sata aliis postulent
mensibus. Quocunq̃ tempore fiat: curandū ut ab occasu æquinoctiali flante uento fiat: lu-
na decreſcente ac sicca. Mirum imodum eugetur ubertas affectusq̃ eius obseruatione tali

De satione arborū: & q̃ auulsione nascuntur arbores. Ca. X.

Bunde prædicta ratione cæli ac terræ. Nunc de his arboribus dicemus: quæ cura ho-
minū atque arte proueniunt. Nec pauciora prope sunt genera: tam benignæ natu-
ræ gratiā rettulimus. Aut enim semine proueniunt: aut plantis radices: aut propagi-
ne: aut auulsione: aut surculo: aut insito & cōfecto arboris trunco. Nam folia palmarum
apud babylonios seri: atq̃ ita arborem prouenire. Trogum credidisse demor. Quædā plu-
ribus generibus seruntur: quædam omnibus. At plerq̃ ex iis natura ipsa docuit: & in pri-
mis semen ferere: cum decidens exceptumq̃ terra uiuisceret. Sed quædam non aliter proue-
niunt: ut castanæ iuglandes cædunt duntaxat exceptis. Et semine autē quamquam diffini-
li ea quoq̃ quæ & aliis modis seruntur: ut uites & mala atq̃ pyra. Namq̃ iis pro semine nu-
cleus: non ut supradictis fructus ipse. Et mespia semine nasci possunt. Omnia hæc tarda pro-
uentu ad degenerantia & insito restituenda. Interdum etiam castanæ. Quibusdā natura
contra omnino non degenerandi quoquo modo serantur ut cupressis: palmis: lauris. Nāq̃
& laurus pluribus modis seritur. Genera eius diximus. Ex iis augusta & bacalis & pinus si-
mili modo seruntur. Baccæ mense ianuario aquilonis afflatu sicante leguntur: expandun-
turq̃ raræ: ne caleſiant aceruo. Postea quidam fimo ad ferendum paratas urina madefaci-
unt. Alii in qualo pedibus in profluente deculant: donec auferatur cutis. Alioquin uligo
infestat: nec patitur nasci. In sulco repaſtinato palmi altitudine uicenæ ferē: aceruatim men-
se martio. Eadem & propagine seruntur. Triumphalisq̃ talea tantum. Myrti genera om-
nia in campania baccis seruntur. Romæ propagine tarentina. Democritus & alio modo seri
docet grandissimis baccarū tufis leuiter ne grana frangantur: eaq̃ in tria reste circumliga-
ti: atq̃ ita seri: parietē fore densitatis: ex quo uirgulæ differantur. Sic & spinas sæpis causa
seruntur uomice moris spinarū circūlita. Pilas autē laurus & myrti inopia a trimatu tempe-
stiuū est transſerre. Inter ea quæ semine serūtur. Mago in nucibus operosus est. Amygdæ
læ in argilla molli merediē spectanti seri iubentur. Gaudere eas in dura calidaq̃ terra. In pi-
gui & humida mori ac sterileſcere. Serendas q̃ maxie falcatas & e nouella: fimoq̃ diluto ma-
ceratas pro tridui: aut pridie q̃ serantur aqua mulsa. Mucrone defigi acie lateris. In aquilo
nē spectare: ternas simul serendas: trianguli ratione: palmo inter se distantes: denis diebus
adaquari donec grandescant. Iuglandes nuceſ porreſcæ seruntur comissuris iacentibus. Pi-
neæ nucleis septeni fere in ollas perforatas additis: aut ut laurus quæ baccis seritur. Citrea
grano & propagine. Sorba semine & a radice planta & auulsione proueniunt. Sed illa in cali-
dis. Sorba & in frigidis & humidis. Natura & plātaria demōstrauit: multarū radicibus pulu-
lane sobole densa: & parietē matre quas enecet. Eius quippe umbra idigesta premitur: ut i
lauris puniceis: platanis: ceraſis: prunis. Paucorū in hoc genere rami parēt soboli: ut ulmorū

LIBER.

palmorūq. nullis uero tales pulluli proueniūt: nisi aquarū radices amore solis atq. hymbris in sūma tellure spatiantur. Omnia ea non statim moris ē in sua locari. sed prius nutriti da ri: atq. in seminariis adolefcere: iterūq. migrare. Qui transitus mirū in modū mitigat etiam siluestres: siue arborū quoq. ut hominū natura nouitatis ac pegrinationis auida ē: siue dis cedentes uirus relinquūt: mansuefcūtq. tractatu ceu feræ dū radici auelliē planta. Et aliud genus simile natura p. monstrauit. Auulsiq. arboribus stolones uixere. Quo in genere & cū parui sunt auellantē: partēq. aliquā e matris quoq. corpore auferūt secū tumbriato corpore. Hoc mō plantantē punicæ: coryli: mali: sorbi: mēspili: fraxinis: fici. In primisq. uites. Corōcū ita satū degenerat. Ex eodē inuētū ē: furculos absceisos ferere hoc pri o sapis caula factū sū bucis corōeo & rubris depactis. Mox & culturæ ut populis: alnis: salici: quæ uel i uerso sur culo feritur. Iā cæ ibi disponūtur: ubi libeat eē eas. Quā ob rem seminariū curā ante cōuenit dicit: q. transeat in alia genera. Nāq. & huic principio eligi solū refert quoniā nutriticē i dul gētiore esse q. matrē sepe conuenit. Sit ergo siccū succolūq. bipalio subactū: ad uenis hos pitale: & q. simillimū terræ quā transferendū sit. Ante omnia elapidatū munitūq. ad incurfū etiā gallinacēi generis. Quā minime timosū: ne penetrans sol exurat fibras. Interuallo sexq. pedō feri ne se inter se contingāt: & noceāt. Præter alia uitia etiā uermiosa fiunt: ideo sar riri conuenit sapis: hærbaq. auelli. Præterea semina ipsa fruticantia supputare: ac falcē pa ti confuere. Cato & furcis crates imponi iubet altitudine hominis ad solē recipiēdū: atq. integri culmo ad frigora arcenda. Sic pyrorū malorūq. semina nutriti. Sic pineas nuces. Sic cupressos semine satas & ipsas. Minimis id grans consistat: ut uix perspicui quædā possint. Nō mittendū naturæ miraculū. Ex tam paruo gigni arbores: tanto maiore tritici & ordeī grāo ne quis fabā reputet. Quid simile originis suæ habent malorū pyrorūq. semina? His princi piis respuentē secures materiē nasci indomitā pōderibus i mēsis præla: arboris uelis turibus murisq. impellēdis arietibus. Hæc est natura eius. Hæc potentia. Super omnia erit e lachry ma nasci aliquid: ut suo loco dicemus. Ergo e cupresso semina: mas enim ut diximus non gignit: pilulæ collectæ: quibus docui mēsisibus siccantur sole: ruptaq. emittunt semē formi cis mire expectiū: ampliato etiā miraculo tantuli animalis cibo absumi natalē tantū arboze Seritur mēse aprili area æquata cylindris: aut uolgiolis densū terræq. cribris supercerniē pollicis crassitudine. Contra imane pondus attollere se nō ualet: retorqueturq. sub terra. Ob hoc parcitur uestigiis. Leniter rigatur a solis occasu in trinis diebus: ut æqualiter bibat donec erumpant. Differuntur post annū dodrantali filio custodita temperie. ut uiridi cælo ferantur ac sine aura. Mirūq. dictū periculū tantum eo die est: si rora uerit q. tuluncūq. hym brē: aut si afflauerit. De reliquo tutæ sunt perpetua securitate. Aquasq. postea odore. Et zī zifa grano feruntur mēse aprili. Tuberis melius inferuntur in pruno siluestri & malo co toneo. Et in calabria ea est spina siluestris: quæcūq. optiē & myxas recipit: utiliter & sorbos

De transferendis seminariis: & ulmis ferendis & scrobibus. Ca. XI.

Lantas ex seminario transfere in aliud priusq. suo loco ponantur operose præcipi at bitror: licet translatione folia latiora fieri spondeant. Vlmorum priusq. folio uestiā tur. Samara colligenda est circa martias chalen. cū flauescere incipit. Deinde biduo in umbra siccata densa in re fracto terra super minuatim cribrata crassitudine quæ in cupressis. Pluuia si non adiuuēt: riganda. Deferēdæ ex arearū uenis post annū i ulmaria interuallo pedali ibi unam quāq. partē. Maritas ulmos autūno ferere utilius: quia carent se mine. Nam eæ e plantis feruntur. In arbutum quinquēnes sub rube transferuntur: aut (qui busdā placet) quæ uicēnū pedū esse cœperunt. Sulco qui nouenarius dicitur: altitudine pe dū triū: pari latitudine: & eo amplius circa positas pedes terni undiq. e solido adaggerātur. Arulas i uocant in cāpania. Interualla ex loci natura sūmuntur. Aridiores ferendas in cā pestribus conuenit. Populos & fraxinos quia festinātius germināt disponi quoq. maturius cōuenit. Hoc ē ab idibus febru. plātis & ipsas nascētes. In disponēdis arborib. arbutisq. ac uinceis quicūq. alius ordinū ratio uulgata & necessaria: nō perflactu modo uulis. Verū & aspe ctu grata quocūq. modo intueare in ordinē se porrigente uersu. Populis eadē ratio semie qua ulmos ferendi: transferēdi quoq. e seminariis eadē & siluis. Ante oīa igitur in similem transferri terrā aut meliorē oportet. Nec e trepidis aut præcocius in frigidos aut serotios situs: ut neq. ex iis in illos. Præfodere serobes ante si fieri posset: tanto: donec pingui cef pite obducantur. Magis atē annū fieri iubet: ut solē pluuiasq. cōbibāt: aut si cōditio largita

nō sit: ignes ī medio fieri ante menses duos: nec nisi post hymbres ī his feri. Altitudinē earū ī argilloso aut duro solo triū cubitorū esse in quāq; partem. In prunis palmo amplius: & ubiq; caninata fossura ore p̄pressiore sint. Nigra uero terra duo cubita & palmū q̄ratis angulis. Eadē mensura gr̄ci auctores cōsentiūt: nō altiores quino semipedes eē debere: nec latiores duobus pedibus. Nusq; uero sex quipede minus alto: quoniā ī humido solo ad uiciā aquā perueniat. Cato si locus aquosus sit inquit latas pedes ternos. In feucibus imisq; palmū & pedē: altitudine quattuor pedū: eas lapide cōsterni: aut si nō sit perticis salignis uiridibus. Si neq; ea sint. sarmētis: ita ut ī latitudine semipedē trahantur. Nobis adiciendū uidetur ex pr̄dicta arborū natura ut altius dimittantur ea: quā sūma tellure gaudent: tanq; fraxinus: olea. Hæc & similia quaternos pedes oportet demitti. Cæteris sat ē si altitudinis pedes ternos effecerint. Excide siquit radicē istam. Papyrus cursor īperator ad terrorē p̄nestinorū pr̄toris. Destringi securius est se teste ī noxiū abradi partes: quā se nudauerint terra. Aliqui lapides rotūdōs subiici malunt qui & cōtineant humorē & transmittant. Nō ut planos facere: & a terreno arcere radicē exstirpantes. Glarea substrata inter utrāq; sententiā fuit. Arborē nec minorē bima nec maiorē trima transferri quidā pr̄cipiūt. Alii cū annū impleat Cato crassiorē quinq; digytis nō omisit. Idē si abstinere meridianā celi partē signare in cortice: ut translata iisdē & assuetis statueretur oris ne aquiloniā meridianis oppositæ foliis finderentur: & algerent meridianæ aquilonibus. Quod diuerso affectant ēē quidā uite ficoq; permutates in contrariū. Dēsiora enī folia ita fieri: magisq; protegere fructum & minus amittere: ficūq; sic etiā scāsilē fieri. Pleriq; id demū cauere: ut plaga deputati cacuminis meridiē spectet: ignari fissuris nimii uaporis opponi: Id quidē in horā diei quintā uel octauā spectare maluerim. Aequē latet nō negligendū: ne radices mora inharcant: ne ue a septentrionibus: aut ab ea parte celi usq; ad exortū brumalē uetō stante effodiantur arbores: aut certe nō aduersū iis uentis radices pr̄beantur. Propter quod enoriūtur ignari causæ agricolis. Cato omnes uentos & imbrē quoq; in tota translatione damnat. Et hoc proderit q̄ plurimū terræ in qua uixerint radicibus coherere ac tota cespite circūlibari. Cū ob id Cato in corbibus transferri iubeat. Proculdubio utilissime quidē sūmā terrā contentus ē subdi. Quidā punicis malis substractō lapide nō rūpi pomū in arboribus tradū. Radices inflexas poni melius. Arborē ita locari ut media sit totius scrobis necessariū. Ficus si in sicilia bulborū hoc genus est feritur: ocissime ferre traditur pomū: neq; uermiculationi obnoxiiū. Quo uitio nō carēt reliqua poma similiter sata. Radicē eius magnā adhibendā curā ut exēptas appareat: nō auulsas quis dubitet? Qua ratione & reliqua p̄fessa omittimus. Sicuti terram circa radices festucato spissandā. Quod Cato primū in ea re esse censet. Plagā quoq; a trunco obliti fimo: & foliis pr̄ligari p̄cipiens. De interuallis plantandarū arborum.

& umbris & stillicidiis: & ubi plantari debeant. Ca. XII.

Vius loci pars est ad interualla pertinens. Quidam punicas & myrtos & lauros den h flores feri iusserūt. In pedibus tamē nouenis. Malos amplius paulo: uel magis etiam pyros: magisq; amygdalas: & ficus. Quod optime diiudicabit ramorum amplitudinis ratio: locorūq; & umbræ cuiusq; arboris: quoniam has quoq; obseruari oportet. Breues sunt quāuis magnarū arborū quod in orbē ramos circinnēt: ut in malis pyrisq;. Eadē enim ceras. lauris. iam quedā umbrarū proprietates. Iuglandiū grauis & noxia: etiam capiti humano: omnibusq; iuxta satis. Necat germina & pinus: sed uentis utraq; resistit: quoniā & p̄fecta uinearū ratione egent. Stillicidia pinus quercus ilicis ponderosissima. Nullū cupressi: umbra minima: & in se circūuoluta. Eicorū leuis quāuis sparsa: ideoq; inter uineas feri non uerantur. Ulmorū leuis: etiā nutrens quæcūq; opacat. Sed attico hæc quoq; uidet e grauius: nec dubito si emittantur in ramos. Constrictæ quidē ulmi noxiæ esse nō arbitror. Iucunda & platani quāq; crassa. Licet gramine credere nō soli: haud alia lætius operiente toros Populo nulla. Iudentibus foliis. Pinguis aluo: sed pascunt sata. Vitis sibi sufficit: mobili folio: iactatūq; crebro solē umbrā temperans. Eodē graui protegens in hymbre. Omnium ferre leuis umbra: quorū pediculi lōgi. Nō fastidiēda hæc quoq; scientia: atq; nō ī ultimis ponenda: quādo quibusq; satis umbra aut nutrix: aut nouerca est. Iuglandiū quidē priorūq; & picearū & abietis quacūq; attingere: nō dubie uenenuū ē. Stillicidii breuis diffinitio ē. Omnī quæ proiectu frondis ita diffunditur: ut per ipsas nō defluant hymbres: stilla læua est. Ergo plurimū intererit hac in quæstione terra in qua seremus: in quātū arbores quasq; alat. lā

LIBER.

per se colles minora quæunt interualla. Ventosis locis crebriores feri cōducit. Olea tamen maximo interuallo. De qua Catonis italica sētentia ē. In. xxv. pedibus minimū: plurimū. xxx. feri. Sed hoc uariatur locorū natura. Nō alia maior in betica arbor. In africa uero fides per nes auctores erit. Moliarias uocari multas narrat pondere olei quod ferant annuo prouentu. Ideo. lxxv. pedes mago interuallo dedit undiq; etiā in macro solo ac duro atq; uentoso. Cū minimū. xlv. Betica quidē uberrimas messes inter oleas metit. Illā inficitā pudēdā esse cōueniet: & adultas inter sese luētari iusto plus: & in senectā præcipitare: aut plerūq; ipsis: qui posuere coarguetibus iperitiā suā toras excidere. Nihil est fœdius agricolis: q̄ gestā rei penitentia multo iā præster laxitate delinquere.

Quæ arbores tarde crescant: & quæ celeriter: & de fabina. Ca. XIII.

Vadā autē natura tarde crescit: & in primis semine tātū nascētia: & longo æuo durantia. At quæ cito occidūt uelocia sunt. ut ficus: punica: prunu: malus: pyrus: myrtus: salix: & tamē antecedūt diuitiis. In trimatu enī fere incipiūt ostendētes & ante.

Ex iis lētissima: pyrus. Ocissima omniū cyperus & pseudocyprius frutex. prout enī flores semēq; profert. Oīa uero acelerius adoleſcunt stolonibus ablatis: unāq; in stirpē redactis alimētis. Eadē natura & propagines docuit. Rubi nāq; curuati gracilitate & simul proceritate nimia deſigunt rursus i terrā capita. Iterū nascūtur ex sese repleturi omnia: nī resistat cultura: prout ut possint uideri homines terrā causā geniti. Ita pessima atq; execranda res propaginē tamē docuit: atq; radicē acquiri uiridē. Eadē autē natura ē hederis. Cato propagari præter uitē tradit ficū: oleā: punicā: malorū: genera oīa. Laurū: prunos: myrtus: nuces: auelenas: & prenestinas: platanū. Propagationū duo genera: ramo ab arbore depresso inficrōbē quattuor pedū quoq; & post biēniū āputato flexu: plantaq; translata post trimatū: quas si longius fere libeat: in qualis staci aut uasis fictilibus defodere propagines aptissimū: ut in iis transferatur. Alterū genus luxuriosus: radices in ipsa arbore sollicitudo traiectis per uasa fictilia: uel qualos ramis terraq; circūpactis: atq; hoc blandimēto impetratis radicibus: inter poma ipsa & cacumina in sūma enī cacumina hoc mō petūtur audaci ingenio (arborem aliā longe a tellure faciēdi. Eodē quo supra biēniū spatio abscessa propagine: & cū qualis illis fata. Sabia hæc rba propagie serie & auulsione. Tradūt fece uni aut e panetibus latere tuso mire ali. Iisdē modis rosamarinū: & ramo. qm̄ neutri semē ferūt. Rododēdrōppagie & semie.

De satie arborū & isitiōe: & quomō iuēta sit tenera iserēdi iplastratio. Ca. XIII.

Emine quoq; inferere natura docuit raptim auiū fame deuorato: solidorū: & alui tepore madido cū fecundo simi medicamine abiecto i mollibus arborū lēticiis: & uetis sepe translato in aliquas corticū rimas. Vnde uidimus cerasū in salice: platanū in lauro: laurū in ceraso: & baccas simul discolorēs. Tradunt & monedulā cōdentē semina in thesauros cauernarū eiusdē rei præbere cās. Hinc nata inoculatio sutoria: simili fistula aperiendi in arbore oculū cortice exciso: semēq; icludēdi eadē fistula sublatū ex alia. In ficis autē & malis hæc fuit ioculatio antiqua. Virgiliana quærit sinū in modo germine expulsi corticis: gemāq; ex arbore icludit. Et hætenus natura ipsa docuit. Infitionē autē casus magister alius: & pene numerosior ad hūc modum. Agricola sedulus casam sepi munimento cingens: quo minus putrescerent sudes: limen subdidit ex hedera. At illæ uiuaci morsu apprehensæ suam ex alieno fecere uitam: apparuitq; truncum esse pro terra. Aufertur ergo terra æqualiter superficies: leuigatur falce truncus. Ratio postea duplex. Et prima inter corticem lignūq; inferendi. Timebant priscei truncū findere. Mox inforate ausi medio. Ipsiq; medullæ calamum imprimēbant unum inferentes. Neq; enim plures cupiebat medula subtilior. Postea ratio uel senos adicit mortalitati eorū ex numero succurrere persuasa per media trunco lenite r fuso: cuneoq; tenui fissuram custodiente: donec cuspidatim decusus descendat in rimam calaminis. Multa in hoc seruanda. Primum omnium quæ patiat coitū talē arbor & cuius arboris calaminis. Variē quoq; & non in iisdem partibus. Sub est omnis succus. Viribus sicisq; media siciora: & e summa parte conceptus. Ideo ilinc furculi peruntur. Oleis circa medias succus: inde & furculi. Cacumina sitiunt. Facillime coalescunt. Quibus eadem corticis natura: quæq; pariter florentia eiusdē horæ gignationem succorumq; forieratem habent. Lenta enim res quotiens humidis repugnant sicca mollibus corticū duris. Reliqua obseruatione fissura in modo fiat. Repudiat quippe aduenam inhospitalis duritia: ut in parte nitidissima: ne longior multo tribus digyris: ne obliqua ne transluens. Vir

gilius ex cacumine inferi uetat. Certūq; ē ab humeris arborū orientem aſtiū ſpectantibus ſurculos perendos: & e feracibus & e germine nouello: niſi uerſtate arbori iſeratur: li enī robuſtiores eſſe debent. Præterea ut prægnantes: hoc germinatione turgentes: & qui parere illo ſperauerint anno. Bini itaq; nec tenuiores digyto minimo. Inferuntur autem & i uerſi cum id agitur: ut minor altitudo i latitudinem ſe fundat. Ante omnia geminantes nite- re conuenit: nihil uſq; ulcerofum eſſe aut retortidum. Spei fauet medulla calami cōmiſſuræ ſi in matre ligni corticiſq; iūgatur. Id enī ſatius q̄ foris cortici æquari. Calami exacutio me- dullā ne nudet: Tenui tamē fiſtula detegat: ut faſtigatio leui deſcēdat cunco tribus nō am- plior digyris. Quod faciliſſime contingit tinctū aqua radētib; ne excutiat in uēto: ne cor- tex a ligno decidat alterutri. Calamus ad corticē uſq; ſuū deprimatur. Ne laxetur dum de- primitur. ue ut cortex replicetur in rugas. Ideo lachrymantes calamos inferi non oportet. Nō hercule magis q̄ aridos: qui illo mō labat humore nimio cortex. Hoc uitali deſectū non humeſcit neq; cōcorporat. Id etiā religionis ſeruant: ut luna creſcente calamus utraq; depri- matur manu. Et alioquin in hoc opere duæ ſimul manus minus nitunt ut neceſſario tēpera- mento. Validius enī demeſſi tardius ferunt: fortius durant. Contrarium ex diuerſo: ne hiſ- car nimium rimas laxeq; capiat: aut ne parum exprimat: aut compreſſum necet. Hoc maxie præcauendū: ut præualide acipientis trunco in media fiſſura relinquatur. Quidā ueſtigio fiſſuræ ſalce in truncis faſto ſalce præligant marginem ipſū. Poſtea cuneos figunt conti- nente uinculo libertatem dehiſcendi. Quædā in plantario inſita eodē die tranſſeruntur. Si craſſior truncus inferatur: inter corticē & lignum iſeri melius cuneo optime oſſo: ne corti- ce rumpatur laxato. Ceraſi libro dempto ſinduntur. Hæ ſolæ & poſt brumam inferuntur: dempto libro habent ueluti lanuginē: quæ ſi comprehendit iſitū: putrefacit. Incolūi cuneo adactū utiliſſime aſtringitur: In ſerere aptiſſimū quā proximū terræ patiat. nodorum trunciq; ratio. Eminere calami ſex digytorū longitudine non amplius debent. Cato argillæ uel cretæ harenam ſimūq; bubulū admiferi. atq; ita uſq; ad lentorem ſubigi iubet: idq; in- terponi & circumlimi. Ex iis quæ cōmentatus eſt facile apperet illa ætate inter lignū & cor- ticem: nec alio modo inferere ſolitos: aut ultra latitudine duū digytorum calamos dimitte- re. Inferi autē præcipit pyra ac mala per uer: & poſt ſolſtitii diebus. i. poſt uidentiam. Oleas autē & ficos per uer tantum luna ſiſiente: hoc eſt ſicca. Præterea poſt meridiem ac ſiue uer- ro aſtro. Mirum quod non contentus inſitum muniffe. Vt dictū ē: & ceſpite ab hymbre ſrigoribuſq; pteſiſſe: ac mollibus biſidorū uiminū faſciis. lingua bubulæ hærbe id genus inſup obtegi iubet: eamq; illigari opertā ſtramentis. Nunc autem habunde arbitretur pa- leato luto libro farcire duos digytorum inſito extante. Verno inferentes tempus urget: incitā- ribus ſe gēmis: præterq; in olea: cuius diutiſſime oculi parturiūt: minimūq; ſucci habent ſub- cortice: q̄ nimius inſitis nocet. Punica uero & ficū quamq; alias ſicca ſint recraſtinare nūni- me utile. Pyrū uel florentem inferere licet: & in maiū quoq; menſem protendere inſitionē. Quod ſi longius afferantur pomorū calami rapo infixos optime cuſtodire ſuccū arbitrat. Seruatq; inter duos hymbres iuxta riuos uel piſcinas utrinq; ſerra obſtructos.

De uite inferenda.

Ca.

XV.

Itium uero in ſcrobibus ſiccis ſtramento opertos ac deinde terra obrutos: ut cacum- mine exiſtant. Cato uitē tribus modis inferit. Præſectam ſindi iubet per medullam u In eā ſurculos exacutos ut dictū eſt addi: medullas iūgi. Altero ut ii ſeſe uites cō- tingant: utriuſq; in obliquum latere contrario adraſo iunctis medullis colligari. Tertiū ge- nus eſt: terebrare uitē in obliquū ad medullā: calamoſq; addere longos pedes binos: atq; ita ligatum inſitum i tritaq; illitum operire terra calamis ſubrectis. Noſtra ætas correxit ut: gallica uteretur terebra: quæ excauat nec urit: quoniam aduſtio omnis hebetat: atq; ut gē- maſcere incipiens ligeret calamus. Nec plus quā binis ab inſitio emineat oculis ulmeo u- mine alligatur: bināq; circundaretur acie a duabus partibus: ut inde potius diſtillet humor: qui maxime uites infeſtat. Deinde cum eualiſſent flagella pedes binos: uinculum inſiti in- cideretur uberrati craſſitudine permiſſa. Vitibus ſerendis tempus dedere ab æquioſtio au- tūno ad germinationis initia. Satiæ plantæ ſilueſtrium radicibus inferuntur natura ſiccio- ribus. Si enim ſatiæ ſilueſtribus inferantur: degenerant in fertilitatem. Reliqua cælo con- ſtant: Aptiſſima inſitis ſiccitas. Huius enim remedium appoſitis fiſtilibus ualiſ modicus hu- mor per cinerem diſtilat. Inoculatio rores amat leues.

q i i

De emplastratione.

Mplastri ratio & ipsa ex inoculatione nata uideri potest. Crasso autē maxie cortici
 euenit sicut ē ficis. Ergo apūtatīs omnibus ramis ne succū auocēt. Nitidissima ī par
 te quāq; p̄cipua cernatur hylaritas exēpta scutula ita ne descendat ultra ferrum
 cortici īprimatur ex alia cortex par cū sui germinis mātā: sic cōpage densata cicatrici locus
 nō sit: & statī unitas fiat: nō humorē nō atlatū recipiēs: nihil hominīs tamē & luto munire
 & uinculo melius. Hoc genus nō pridē repertū uolūt quī nouis moribus fauent. Sed id etiā
 apud ueteres grācos inuenitur: & apud Catonē: quī oleā ficūq; sic inseri iussit mensura ē
 p̄afinita secūdū reliquā diligentiā suā cortices scalpro excidi quattuor digitorū lōgitudi
 ne: & triū latitudine. Atq; ita coagmentari & illa suā intrita oblini. Eadē ratione & in malo.
 Quidā huic generi miscuere fissurā in uitibus exēpta cortice tessella surculo a latere plano
 adigendo. Tot modis insitā arborē. Vidimus iuxta tybures tiliā omni genere pomorum
 onustā alio ramo nucibus: alio baccis: aliunde uite: ficis: pyris: punicis: maiorūq; generibus.
 Sed huic fuit breuis uita. Nec tamē omnē experimētis assequi naturā possumus. Quidā enī
 nasci nisi sponte nullo modo queunt. Ea q; ī mitibus & desertis rātū locis proueniūt. Capa
 cissima insitorū omniū ducitur platanus: postea robur. Verū utraq; sapores corrūpūt. Quā
 dā omni genere inseruntur: ut ficus & punica. Vitis nō recipit emplastra: nec quibus tenuis
 ac caducus rimosusq; cortex. Neq; inoculationē siccae aut humoris exigui fertilissima om
 niū inoculatio: postea emplastratio. Sed utraq; infirmissima: & quā cortice nūntur rātum:
 uel leui aura ocissime deplantantur. inserere firmissimū & fecundius quam ferere.

Exemplum huius rei.

Ca.

XVII.

On ē omittēda raritas unius exēpli. Corellius eques romanus Aceste genitus inser
 uit castaneā suomet ipsā surculo ī neapolitano agro. Sic facta ē castanea quā ab ipso
 nomē accipit inter laudatas. Postea hāres eiusdē libertus corellia nā iterū inseruit.
 Hāc ē inter eas differentia: illa copiosior. Hāc corelliana melior. Reliqua genera casus īge
 nio suo excogitauit: ac de fractos ferere ramos docuit: cū pali defixi radices cepissent. Mul
 ta sic ferūtur. In primisq; ficus omnibus quidē aliis modis nascēs: p̄ter q̄ talea. Optime q;
 dē si uastiore ramo pali modo exacuto adigatur alte exiguo super terrā relitō capite: eo q;
 ipso harena cooperto. Ramo ferūtur & punica palis laxato prius meatu. itē myrtus. Omniū
 horū longitudine triū pedū: crassitudine minus brachiali. Cortice diligenter seruato: trun
 co exacuto. Myrtus & taleis ferit. Morus talea tantū quoniā ī ulmo eā in feri religio fulgu
 rū phibet. Quā p̄pter de talearū satū nūc dicēdū ē. Seruādū ī eo ante oīa: ut talea exferati
 bus fiant arboribus: ne curuā: ne scabrā: aut bifurcā ne ue tenuiores q; ur manū īpleant: ne
 minores pedibus ut illibato cortice atq; ut sectura inferior ponatur seper: & quod erit ab
 radice: accumuleturq; germinatio terra donec robur planta capiat.

De cultura talearū: & quibus temporibus insitio fiat.

Ca.

XVIII.

Vā custodiēda ī talearū cultura Cato iudicauerit: ipsius uerbis optime p̄cipiemus
 q Taleas oleaginas quas ī scrobe saturus eris: tripedaneas facito. Diligēterq; tracto
 ne liber labore: cū dolabis aut secabis. Quas in seminario saturus eris: pedales faci
 to. Eas sic inserito: locus bipalio subactus sit beneq; glutrus. Cū taleā demittis pede taleam
 opprimito. Si parū descēdat maleo aut mateola aduicito: cauetoq; ne librū scidas. Cū aduicis
 palo prius locū ne feceris quo taleā demittas: Ita melius uiuet talea. Et ubi trinae sūt: tū de
 niq; curā sint: ubi liber se uertet. Si ī scrobib; aut ī fulcis seras: ternas tales ponito. Eas diu
 ricato sup terrā: nec plus quattuor digyns. Trāuerso semie uel oculis serito. Diligēter exi
 mēre oleā oportet: & radices q̄ plurimas cū terra ferre. Vbi radices bene opueris: calcare be
 ne ne quod noceat. Si q; q̄rat qd tēpus olea serendā sit: agro sicco p̄ semētē: agro lāto p̄ uer
 Oliuētū diebus. xv. ante aequinōctiū uernū īcipito putare. Ex eo die dies. xl. recte putabis. Id
 hoc mō putato. Quā locus recte ferax erit: q̄ arida erūt & si qd uētus interstegerit ī ea oīa
 eximiro. Quā locus feras nō erit: id plus cōcidito: aratoq; bene enodatoq;. Stipes leues fa
 cito: circū oleas autūno aplaqueato: & sterē aduicito. Qui oliuētū sēpissime & altissime mis
 cebit: is tenuissimas radices exarebit. radices si surū abibūt crassiores fiēt: & eo ī radices olea
 q̄ree abibūt. Quā genera olearū uel ī quo genere terrā uiuere & feri debeat p̄spectariq; oli
 ueta: diximus ī ratione olei. Mago ī colle & ficis & argilia & iter autūnū & brumā feri iussit.
 In crasso aut humido aut subriguo a messe ad brumā. Quod p̄cepisse eū africā ītelligit.

Italia qdē nūc uere maxie ferit. Sed & autūno silibeat. Post æquinoctiū. xl. diebus ad uergiliārū occasū. xliii. soli dies sūt qbus feri noceat. Africa peculiare qdem in oleastro ē i ferere. Quadā æternitate cōfenescūt p̄xime adoptione uirga emissā: atq; ita alia arbore ex eadē iuuenescēte. Iterūq; & quoties opus sit: ut eius eadē oliueta cōstent. Inferiē aut oleaster calamo & ioculatione. Olea ubiqueus effossa sic male ponit: quoniā uermes q; rauca uocant i radice q̄reus nascūtur & transeūt. Nō i humane taleas aut ficcare priusq; ferant; utilius cōp̄rū. Vetus oliuetū ab ægnoctio uerno itra uergiliārū exortū iterradi alternis ānis melius i uerū. Itē muscū circūdare radicis. Circūfodiāt oībus ānis a solstitio duū cubitorum scrobe pedali altitudine. Stercorari tertio āno. Mago idē amygdalas ab occasu arēturi ad brumā se ri iubet. Pyra nō eodē tēpore oīa quoniā neq; floreāt. Eadē oblonga aut rotunda ab occasu uergiliārū ad brumā. reliq; genera media hyeme ab occasu sagittæ subfolanū aut septētrio nē spectantia. Iaurū ab occasu aquilæ ad occasū sagittæ. Cōfessa. n. de tēpore ferendi q; ratio ē uere & autūno. id ex magna parte fieri decreuere. Est & alia hora circa canis ortus paucioribus nota: quoniā nō omnibus locis uilis pariter intelligitur. Sed haud omittēda nobis: nō tractus alicuius rōem: uerū naturæ potius indagatibus. In cyrenaica regione sub ertefiarum statu cōferunt. Nec nō & in græcia olcā maxime i laconia. Co insula & uites tunc ferit. Cæ / tæri apud græcos in oculare & inferere nō dubitāt. Sed arborē nō ferūt. Plurimūq; in eo locorū natura pollet. Nāq; i ægypto omī ferūt mense: & ubicūq; hymbres æstiuī nō sunt: ut i idia & æthiopia. Necessario post hæc autūno ferūtur arbores. Ergo tria tēpora eadē germinationis uer & canis arēturiq; ortus. Neq; enī animalū tācū ē ad coitū auuiditas: sed multo maior ē terræ ac satorū omniū libido. Qua tēpestiue uti plurimū interest cōceptus. Peculiarē utiq; in insitis cū sit mutua cupiditas utrinq; coeundi. Qui uer pbant: ab æquinoctio statim admittūt: prædicantes germina prurire: ideo faciles corticū esse amplexus. Qui præferunt autūnū ab arēturi exortu: quoniā statī radicē quādam capiant: & ad uer parata ueniāt atq; nō protinus germinatio auferat uires. Quædā tamē statutū tēpus anni habēt ubiq; ut cerasi & amygdalæ circa brumā ferendi uel inferēdi. De pluribus locorū situs optime iudicabit. Frigida & aquosa uerno cōferi oportet. Sicca & calida autūno. Cōmunis quidē italiæ ratio tēpora ad hūc modū distribuit. Mora ab idibus februariis in æquinoctiū: pyra in autūnū: ita ut brumā. xv. ne minus diebus antecendant. Malis æstiuus & cotoneis. Itē forbis prunis post mediā hyemē i idus februiarias. Siliquæ græcæ & persici ante brumā per autūnum. Nucleis iuglandi & pineæ & auellaneæ græcæ atq; castaneæ a chal. martiis ad idus easdē. Sali ci & genistæ circa martias chal. Itā in siccis semine: illā in humidis uirga feri diximus. Quæ arbores societate gaudeant: & de disciplina ablaqueādi & accumulādi. Ca. XIX.

Strenū nūc noua inferēdi rō: ne quid scire qdē præterea quod usquā iueneri a Columella excogitata: ut affirmat ipse. Quæ uel diuersæ infociabilesq; nature arborū copulentur ut fici atq; oleæ. Iuxta hanc feri fici iubet: nō ampliōre interuallo q̄ ut contingi large possit: ramo oleæ q̄ maxime sequaci atq; obedituro. Eūq; omni interī tēpore edomari meditatione curuādi. Postea fico adepta uires: quod cuenire trimæ atq; utiq; quin quēniū solet: detruncata superficie ipsaq; deputata ut dictum ē ad raso cacumine defigi in cruce fici custodiū uinculis: nec curuatura fugiatur. Ita quodā propaginū insitorūq; tēpore rameto triēnio cōmuni inter duas matres coalescere. Quarto anno abscissum totum adopstantis esse: nondū uulgata ratione haud mihi certe satis comperta. Cæterū eadē illa de calidis frigidisq; & humidis & sicis supradicta ratio & serobes fodere monstrauit. In aquosis enim neq; altos neq; amplos facere conuenit. Altos æstiuo solo & sicco: ut q̄ maxime accipiant aquam: contineātq;. Hæc & apud ueteres arbores colendi ratio ē. Feruentibus enī locis accumulāt æstate radices: operiūtq; ne solis ardor adurat. Aliubi ablaqueant perflatusq; admittūt. Iidē hyeme cumulis a gelu uindictant. Contra illi hyeme aperiunt: humorēq; sitiēribus quæruunt. Vbiq; circūfodiendi arbores ratio in circuitu pedes i orbē ternos: neq; id in pratis: quando amore solis humorisq; i sūma tellure oberant. Et de arboribus hæc quidē fructus gratia ferendis inferendisq; in uniuersum sint dicta.

De salicto & harūdineto: & cæteris cæd uis ad perticas palos.

Ca.

XX.

Inc restat earū ratio: quæ propter alias feruntur: uineas maxime ex duo ligno. Principatum in iis optinent salices: quarum satio sit loco madido tamē refosso duos pedes & semipedē talea sexquipedali uel pertica: quæ utilior quo plenior. Interuallo q̄ iiii

LIBER.

esse debent pedes senos trime pedibus binis a terra putatione coercentur: ut sic se in latitu-
dinem fundant: ac sine scalis rondeantur. Salix enim secundior ē quo terræ propior. Has
quoque omnibus annis confodi iubent mense aprili. Hæc est uiminalium cultura. Perticulis
& uirga & talea feritur fossura eadem. Perticæ ex ea iustum est cædi quarto fere anno. Et hæc
autē senescentium propagine faciunt locuta. Pertica imersa ac post annum recisa. Salicis ui-
minalis iugera singula sufficiunt. xxv. uinearū iugeribus. Eiusdem rei causa populus alba se-
rit bipedaneo pastinatu: talea sexquipedali biduo siccata palmipede intervallo: terra super
iecta duorum cubitorum crassitudine. Harundo etiamnum dulciorem quā hæc solo gaudet
Seritur bulbo radicis quem alii oculum appellant dodrantali scrobe: intervallo duum pedū
& semipedis: reficiturque ex sese uetere harundineti extirpato: quod utilius repertum quā
castrare sicut antea. Namque inter se radices serpunt: mutuoque discursu necantur. Tempus
inferendi priusquam desinit quā oculi harundinum intumescant ante Chalende martias.
Crescit ad brumam usque desinitque cum durefcere incipit. Hoc signum quod tempestiuam
habet cæsuram. Et hanc autem quotiens & uineam fodiendum putant. Seritur & transuer-
sa non alte terra condita. Erumpuntque singulis oculis totidem plantæ. Seritur deplātata pe-
dali sulco binis obrutis gemmis: ut tertius nodus terram attingat prono cacumine: ne ro-
res concipiat. Cæditur decrescere luna. Vineis anno siccata utilior quam uiridis. Castanea
pedamentis ouibus præfertur facilitate tractatus: perdurandi per uicacia: regerminatio ē
dua uel salice lætior. Quærit solum facile: necnon harenosum: maximeque sabulum humi-
dum aut carbunculum: uel tofi etiam farinam: quālibet opaco septentrionali & præfrigi-
do situ uel etiam decliui. Recusat eadem galliam rubricā: cactam omnemque terrā fo-
cunditatem feri nunc diximus: sed nisi ex maxime non prouenit: nec nisi quinis acuatim
satis. Perfringi solum debet supra ex nouembri mense in februarium: quo solutæ sponte ca-
dunt ex arbore: atque subnascuntur. Intervals sunt pedalia undique sulco dodrantali. Ex hoc
seminario transferuntur in aliud bipedali intervallo plus biennio. Sūt & propagines nulli
quidem faciliores. Nudata enim radice tota in sulco prosternitur. Tunc ex cacumine super
terram relicto renascitur & alia ab radice. Sed translata nescit hospitari: pauetque nouitatem.
Biennio fere postea profilit. Ideo nucibus potius quam radice plantaria cædua implentur.
Cultura non alia quam supradictis fodiendis supputandisque per biennium sequens. De cæ-
tero ipsa se colit umbra stolones superuacuos enecante. Cæditur intra septimum annum.
Sufficiunt pedamenta ingeri unius uicenis uinearum iugeribus quādo etiam ea bifida stir-
pe fiunt: durantes ultra alteram siluæ suæ cæsuram. Aesculus similiter prouenit cæsurā triē-
nio senior: minus morosa nasci. In quacunque terra seritur: nascitur e balano sed non nisi æs-
culi scrobe dodrantali: intervallo duorum pedum seritur leuiter quater anno. Hoc peda-
mentum minime putrescit: læsusque maxime fruticat. Præter hæc sunt cædua quæ diximus:
fraxinus laurus: persica: corylus: malus: sed tardius nascuntur. Terram defixa uix tolerāt:
non modo humorem. Sambucus contra firmissima ad palum: taleis seritur ut populus. Nā
de cupresso satis diximus. Et prædictis uelut armamentis uinearum.

De culturis & disciplina excolendarum uinearum. Ca. XXI.

Est ipsarum natura præcipua tradenda cura. Vitium furculis & quarundam ar-
borum quibus fungosior incus natura est: geniculatis ramorum nodis inter serpi-
unt medullam. Ferulæ ipsæ breues: & ad summa breuiore articulis utique duobus
internodia includunt. Medulla siue illa uitalis anima est ante se tendit longitudinem im-
pellens quādi nodi per uia patet fistula. Cum uero concreti ademere transitum: percussa
arumpit ab ima sui parte: iuxta priorem nodum alternis laterum semper inguinibus ut di-
ctum est in harundine ac ferula: quorum dextrum ab imo intelligitur articulo: leuimum i pro-
ximo: atque ta per uices. Hæc uocatur in uite gemma: cum ibi celsipitem facit. Ante uero quā
faciat in concauo oculos: & in cacumine ipso germē. Sic palmites nepotes uuæ folia pampi-
ni gignuntur. Mirūque firmiora esse i dextra parte genita. Hoc ergo in furculis nodos cū
seruntur medios secare oportet: ita ne profluat medulla & in fico quidem dodrantales pa-
xilli solo patefacto seruntur sic ut descendant quæ proxima arbori fuerint. Duo oculi ex-
tra terrā emineāt. oculi autē in arborū furculis proprie uocantur unde germinant. hæc de cæ-
& i plātariis aliquādo eodē anno ferūt quos fuisse laturi fructus i arbore: cū tempestiue satis
pignātes i choatos cōceptus aliubi pariūt. Ita satas fico tertio anno transire facile. Hoc p

senescendi celeritate attributum huic arbori ut citissime prouehiat. Vitium numerosior
 satis. Primū oīum nihil feritur ex iis nisi inuile & deputatū in farmento. Opputatur autē
 quicquid proximo tulit fructū. Solebat capitulatus utrinq; e duro furculus feri: eoq; ar-
 gumēto malleolus etiā uocatur nūc. Postea auelli cū sua calce ceptus est: ut in fico: neq; ali-
 ud est uiuacius. Tertiū genus adiectū etiā expeditus sine calce: quod sagitta uocatur
 cū in torti pangunt. Id enī cū decisi nec in torti trigēmes. Plures autē ex eodē furculo hoc
 modo fiūt. Serere e pāpinariis sagittas sterile est: nō nisi fecundas oportet. Quæ raras ha-
 bent nodos in fecundā iudicātur. At defitas gēmarū fertilitatis indicū est. Quidā feri ue-
 rant: nisi eos qui floruerint furculos. Sagittas ferere minus utile: quoniam in transferendo
 facile rūpitur quod in tortū fuit. Serūtur pedali nō breuiore lōgitudine qnq; sex ue nō
 dorū. Pautiores ue trib; gēmis in hac mēfura esse nō poterūt. Inferi eodē die quo putantur
 utilissimū. Si multo postea necesse sit ferere custoditos uti pēcipimus oportet cauēri utiq;
 ne extra terrā positi sole inarescāt: uēto ue aut frigore hebetent. Qui diutius in fico fuerit
 priusq; serant in aqua pluribus diebus reuiuiscāt. Solū apicū & q̄ amplissimū in seminario
 siue in uinea bidēte pāstinari debet ternos pedes bipalio alte in area reici quaternorū pe-
 dum fermēto: ita ut in pedes binos fossa pēdat. Fossarū purgari & extrēdi ne crudū relinq-
 tur. Verū & exigi mēfura. Male pāstinatum depræhēdūt scāna inequalia. Metiēda est & ea
 pars quæ interiacer puluinis. Surculi ferūt & in serobe & in sulco lōgiore: super quos tener
 rima ingeritur terra. Sed in gracili solo frustra: nisi substrato pinguiore. Nec minus q̄ du-
 os inegi oportet: & p̄ximā attingi terrā: & eodē paxillo deprimi & spissari. Interesse in plā-
 tario sexq; pedes inter bina semina in latitudine: in lōgitudine semissis. Ita satos malleolos.
 xxiii. mense recidere ad imū articulū: nisi ipsi parcat. Oculorū inde materia emicat cū aq̄.
 xxxvi. mense uiuæ radix transfert. Est & luxuriosa rō uitēs serēdi: ut quattuor malleoli ue
 hemētī uinculo colligēt in parte luxuriosa: atq; ita uel per ossa bubuli cruris uel per colla
 fistilia traiecti obruant binis eminetibus gēmis. Tumescūt hoc modo recisq; palmitā emit-
 tūt. Postea fistula fracta radix libere capit uitēs: uuāq; fert: & oīum corporū suorū acinos.
 In alio genere in uēto nouitio findit malleolus: medullaq; erasa in se colligātur ipsi caules
 ita ut gemis parcat omni mō. Tū malleolo in terrā fixo mixta serit: & cū spargere cōpit cau-
 les decidit: fōditurq; sapius. Talis uiuæ acinos nihil intus signi habituros Columella p̄mit-
 tit: cū uiuere femina ipsa per quā mirū sit: & medulla adēpta nasci. Surculus etiā quibuscūq;
 fit articulatio arboris nō omittēdū uidet. Nā p̄ bulli tenuissimis quinīs senis ue colligatis
 depacti pueniūt. Quōdā in obseruatōe erat ut defringerent ex imputata buxo: aliter uiue-
 re nō crediti. Detrahēre hęc experimēta seminarū cura p̄. Sequit uinearū rō. Quinq; gene-
 rā hęc. Sparsis per terrā palmitib; aut per se uite subrecta: uel cū aminiculo siue iugo. Aut
 pedatæ simplici iugo. Aut cōpluiatæ quadruplici. Quæ pedatæ rō erit eadē intelligēt
 quo p̄: in qua sine aminiculo uitēs per se stabit. Id enī nō fit nisi pedamētī inopia. Simplici
 iugo cōstat porrecto ordine quē canteriū appellāt. Meliorq; ea uīno: qū sibi ipsa nō obun-
 brat: assiduōq; sole coquitur: & afflatū magis sentit: & celerius rorē dimittit. Pampinationi
 quoq; & occationi oīq; operi faciliōr. Super cætera deflorescit utilius. Iugū fit pertica aut
 harūdine aut crine funiculoue: ut in hispania brundusioq;. Cōpluiatæ copiosior uīno est:
 dicta a cauis adiu cōpluiis. Diuiditur in quaternas partes totidē iugis. Huius serēdi rō di-
 cetur eadē ualitura iū oī genere in hoc uero numerosior tantū. His uero tribus feritur mo-
 dis. Optime in pāstinato: proxime in sulco: nouissime in serobe. De pāstinatione dictū est.

De sulco & uinearum putatione.

Ca.

XXII.

Vico latitudo palæ est. Scrobibus ternorū pedū in quacūq; partē. Altitudo in quo
 cūq; genere tripedalis: ideo nec uitēs minor trāferrī debet. Extatura etiā duabus
 gēmis. Emolliri terrā minutis in serobe iam sulcis sinōq; misceri necessariū. Cliuorū
 fa altiores possēt serobes. Præterea puluinis a deuexitate labris. Quæ ex iis lōgiore fiet
 ut uitēs binas accipiant. E diuerso aliæ locabūtur. Esse uitēs radicē in media serobe oportet
 Sed ipsam in nixam solido in orientē æquinoctialem spectare. Adminicula prima e calamo
 accipere. Vineas limitari decumano. xviii. pedū latitudinis ad cōtrarios uehiculorū transi-
 tus: aliisq; cōuersis limitibus. Denū pedum distingui per media ugera. Aut si maior modus
 sit totidē pedum cardine quot de cumano limitari. Semper uero quintanis semitari: hoc est
 in quinto quoq; palo singule iugo paginæ includantur. Solo spisso non nisi repāstinato:

LIBER.

nec nisi uiuæ radicē fert. Tenero & soluto uel malleolū uel sulco uel scrobe. In colles sulcos agere transuersos melius q̄ pascinare ut de flumina palis eorum contineantur. Aquoso cælo uel sicco solo malleolos ferere autūno: nisi si tractus ratio mutauerit. Sicus enim & calidus poscitur feri: humidus frigidusq̄ etiā ueri exitu. In arido solo uiuæ radix quoq̄ frustra feritur. Male & in siccis malleolus: nisi post hyemem: aut in riguis uel frondēs uitis: & usq̄ ad solstitiū recte: usq̄ uer ut in hispania. Quiescere uentos sationis die utilissimū. Plexiq̄ austros optāt. Cato abdicat. Interesse medio temperamēto inter binas uites oportet pedes quos. Minutū autē lato solo pedes quaternos. Tenui plurimū octonos. Umbri & marsi ad uicenos intermittūt arationis gratia in iis quæ uocant proculeta. Pluuio & calliginofo tractu ratiore ponit: sicco desiores cōgruit. Subtilitas parsimonix cōpendia inuenit. Cū uinea in pascinato seratur: ob iter seminariū faciēdi ut uiuæ radix loco suo & malleolus qui trās feratur inter uites ordine seratur. Quæ ratio in iugero circiter .xvi. uiuæ radicē donat. In tra biēniū autē fructus quo tardius in lato puenit q̄ in translatō. Viue radix posita in uinea post annū refecatur usq̄ ad terrā: ut unus tantū emineat oculus amniculo iuxta affixo & fimo addito: Simili modo & secūdo anno reciditur uiresq̄ cōcipit: & intra se pascit suffectū rus oneri: alias festinatione pariēdi graciliscat: ac e mucida nī cobibetur: castigatiōe tali in fetū exeat tota. Nihil auidius nascitur: ac nisi ad pariēdū uires seruent: tota sit fetus. Pedamēta optima quæ diximus aut radice: robur: oleaq̄: aut si nō sint palii: iunipero: cupressu: alburno: sambuco. Reliquorū generū fudes oībus annis recidunt. Saluberrima in iugo hārundo connexa falsculis durat quinīs annis. Cū breuiores palmites sarmento iungūtur inter se fumiū modo: ex hoc arcus funera dicūtur. Terrius uiuæ annus palmitē uelocē robur stūq̄ emittit: in quē faciat etas uitē. Hic in iugū insilit. Quidā tūc exaccāt eū spina falce auferēdo oculos: ut noxia iniuria lōgius euocēt. Vtilior em cōsuetudo pariēdi: satiusq̄ pampinos adiudicate detergere usq̄ quo placeat roborari eam. Sunt qui uetāt tāgi proximo anno: quo translata sit: neq̄ ante quadragēsimū mensem falce curari: Tūc autē ad tres gēnas recidi. Alii pximo quidē anno recidūt. Sunt ut ternos quaternosue singulis annis adiciūt articulos quarto demū perducāt ad iugū. Ideo utriusq̄ fructū tardū. Præterea retorridum & nodosum puluinosumq̄ reddit in cremēto. Optimū autē matrē esse firmā: postea fortum audacē. Nec tutū est quod cicatricosum: magno imperitiæ errore. Quicquid est tale plagis nascitur nō a matrē. Totas enim habet illas uites dū roboratur: & annos accipit tota fetus cū permissum fuerit nasci. Nil natura porcionibus parit. Quæ cū excreuerit satis firma proptinus in iugo collocari debet. Sin etiā nū infirmior erit: sub ipsa iugo hospitari: recisa uiribus nō ætate decernit. Temerariū est ante crassitudinē pollicatē uitī imperare. Sequētī anno palmites salutētur pro uiribus matris singuli aut gemini. Idem & secundo si cogit infirmas nutriātur. Tertioq̄ demū anno duo adiciāt. Nec sunt plures quaternis unq̄ permittere. Breuiterq̄ nō indulgēdū est: & semper inhibēda fecūditas. In ea est enim natura: ut parere malit quā uiuere. Quicquid materiæ admittit fructui accidit. Illa semina mauult quā fructū gigni quoniā fructus caduca res est. Sic perniciose luxuria: nec ampliat se sed egerit. Dabit consiliū & solinatura. In macro etiā si uires habebit: recisa intra iugū moretur: ne oīs foetura sub eo exeat. Minimū id esse debet interuallū: ut attingat iugum: superetq̄ non teneat: adeo non recubat in eo nec deliquate se spargat. Ita temperetur hic modus: ut crescere etiā malit q̄ parere. Palmes duas tres ne gēmas sub iugo habere debet ex materiis quibus materia nascatur. Tunc per iugū mergi alligariq̄ ut sustineatur iugo nō pendeat. Vinculos mox astrictus a tertia gēma aligari quoniā & sic coercetur impetus materiæ. Densioresq̄ citra pāpini exultant: cacumē religari uetāt. Natura hæc est deiecta pars aut præligata fructum dat plurimumq̄ ipsa curuatura. Quod citra est materia mittit: offēdante crebro do spiritu & illa quam diximus medulla. Quæ ita emicuerit materia fructum dabit anno sequente. Sic duo genera palmitum. Quod e duro exit materiæq̄ in proximū annum promittit pāpinariū uocatur. Aut ubi supra cicatricē est: fructuariū. Alterū ex amniculo palmitē semperq̄ fructuariū relinquitur sub iugo. Et qui uocatur custos. Hic est nouellus palmes nō lōgius tribus gēmis: proximo anno materiā daturus: si uitis luxuria se consumpserit. & alius iuxta eū uerūcæ magnitudine qui furculus appellat. Si forte custos fallat. Vitis anteq̄ septimū annū cōpleatur a surculo euocata ad fructū ei uenescit: ac moritur. Nec ueterem placet palmitem in longū & ad quartum usq̄ pedamentū emitti: quod alii draco

nes: alii iuuniculos: ut faciant quæ masculula appellat. Cū induruit uitis: pessimū in uinea traducere. Quinto anno & ipsi palmites intorquetur: singuleq; & singulis materiæ emittuntur: ac deinde & proximis prioresq; amputant. Semp custodē relinqui melius. Sed is proximus uiti esse debet: nec longior q̄ dictū est. Et si luxuriauerint: palmites intorqueri ut quattuor materias uel duas si iungat erit uinea emittat. Si per se uitis ordinabitur sine spedamento qualescūq; tñ initio admiraculū desiderabit: dū stare condiscat & recta surgere. Cætera primordia eadē. Diuidi autē putatione pollicis inæquali examine undiq; ne prægrauet fructū parte aliqua: ob iter idem deprimēs phibeat in excelsū emicare. Huic uinea triū pedum altitudo excelsior nrat: cæteris a quinto: dū nō excedat hoīs lōgitudinem iustā. Iis quæq; quæ sparguntur in terra breuis ad innitēdum caueas circūdant: serobibus per ambitū adis ne uagi palmites inter se pugnēt occurrentes: Maiorq; pars terrarū ita supinā in tellure uī demia metit. Si quidē & in africa & in egypto syriæq; ac tota asia & multis locis europæ hic mos pualet. Ibi ergo iuxta terrā cōprimi debet uitis. Eodē modo & tpe nutrica radice: quo iniungat uinea: ut semp tantū pollices relinquatur fertili solo cū tribus gēmis: graciliore q̄ nis. Præstatq; multos esse q̄ longos. Quæ de natura foli paximus tanto potētia sentitūtur: q̄to propior fuerit uua terræ. Gēnera separari ac singulis cōseri tractibus utilissimū. Mixtura enī gēnerū etiā in uino nō modo in musto discors. Aut si misceantur nō alia q̄ pariter maturescētia iungi necessariū. Iuga altiora quo latior ager & quo planior. Itē roscido nebuloso minusq; uentoso cōueniūt. Cōtra humilia gracili: & arido æstuoso: uentisq; exposito. Iuga ad pedamētū quā arctissimo nodo uinciri oportet: uitē leui cōtineri. Quæ gēnera uitiū & in quali solo cæloq; essent cōserenda: cū enumerare uis naturas earū & uinorum notaui mus. De reliquo cultu uehemēter ambigitur. Plærīq; æstate tota post singulos rores cōfodi iubēt uinea. Alii uetāt gemātem: decuti enī oculos tactuq; intratiū deteri. Et ob id arcendū procul omnē quidē pecus: sed maxime lanatū: quoniā facillime auferat gemmas. Inimicos & pubescente uua rostris. Satisq; esse uinea ter anno cōfodi: ab equinoctio uerno ad uergiliarū exortū: & canis exortū: & nigrescere acino. Quidā ita determināt. Viterē semel a uindemia ante brumā cū alii ablaqueare & stercorare satis putēt. Iterū ab idib; aprilis: anteq; cōcipiat: hoc est in. vi. idus maii. Deinde priusq; florere incipiat & cū defloruerit: & uariante se uua: Peritiores affirmāt si iusto sepius fodiatur: in tātu tēnere acinos ut rūpātur. Quæ fodiūtur ante feruētēs horas diei fodiēdas cōuenit. Sicuti lutū neq; arare neq; fodere. Fossione puluē excitatū contra soles nebulasq; prodesse. Pāpinatio uerna in cōfesso est ab idibus maiis intra dies decē utiq; ante q̄ florere incipiat: & eā infra iugum debere fieri. De sequente uariant sentētiæ. Cū defloruerit aliqui pāpinādū putāt. Alii sub ipsa maturitate. Sed de his Catonis præcepta decernēt. Nāq; & putationum tradenda ratio est. Protinus hanc a uindemia ubi cæli tepor indulget adiūtur. Sed hoc fieri nunq̄ debet ratione naturæ ante aquilæ exortū: ut in syderū causis docebimus proximo volumine. Immo uero fauonio: quoniā aceps culpa sit præpropere festinationis. Si saucias recēti medicina mordeat quædā hyemis ruminatio certū est gēmas earū frigore hebetari: plagasq; findi. Et cæli uitio exuri oculos lachryma distillante. Nā gelu fragiles fieri quis nesciat? Operarū ista computatio est. In latifundis nō legitima naturæ festinatio quo maturius putantur apertis diebus: eo plus materie fundūt: quo serius eo fructū uberiorē. Quare macras prius cōuenit putare: ualidas nouissime. Plagam omnem obliquā fieri: ut facile decidat hymbres: & ad terram uerti q̄ leuissima cicatrice acie falce exacta plagasq; cōuelata. Recida autē semper inter duas gēmas: ne sit uulnus oculis in recisa parte. Nigrā esse eā existimant: & donec ad sinceram ueniat recidendā: quoniam e uiciosa materie utilis nō exeat. Simacra uitis idoneos palmites nō habeat: ad terrā recidi eam: nouosq; elici utilissimū. Im pampinatione nō hos detrudere pampinos qui cū uua sint. Id enī uuas supplātas: præterq; in nouella uinea. In utiles iudicantur in latere nati nō ab oculo. Quippe etiam uua quæ nascatur e duro rigescente ut nili ferro detrahi non possit. Pedamentum quidam inter duas uites utilius putāt statui: & facilius ablaqueantur: ita meliusq; est iungi uinea: si tamen & ipsi iugo sint uires: nec statui infecta regio. In quadripartita quā proximum oneri adminiculum esse debet ne tamen impedimentū sentiat ablaqueatio cubito abesse nō amplius. Ablaqueari autem priusq; putari iubēt. Caro de omni cultura uitiū ita præcipit. Quam altissimam uineam facito: alligatoq; recte dum ne nimium constringas: hocq; modo eam curato. Capita uitiū

LIBER.

putata circūfodito. Arare incipito. Ultra citraque sulcos perpetuos ducito. Vites teneras que / primū propagato. Veteres que minimū castrato. Potius si opus fuerit deuicito: biēnioque post p / cidito. Vitē nouellā refecari tū erit tēpus: ubi ualebit. Si uinea ab uite caluata erit sulcos in / terponito: ibique uiuā radicē sento. Vmbrā a fulcis remoto crebroque fodito. In uinea ueteri / serito ocimū. Si macra erit quod granū capit ne serito. Et circū capita addito stercus: paleas / uinaceas: aliqd horūce: Vbi uinea frondere cōpit pāpinato. Vineas nouellas alligato cre / bro: ne caulis pāstingatur. Et quā iā in perticā ibit eius pampinos teneros alligato leuiter / porrigitoque. Quā ubi recte steterint: ubi uua uallaria fieri cōperit: uites subligato. Vitis i / stio uua est per uer. altera cū uua flore ea optima est. Vineā ueterē si in aliū locū trāsseri e / uoles: dūtaxat brachiū crassum primū deputato. Binas gēmas ne amplius relinquo. Ex ra / dicibus bene effodito. Et caue radices ne faucies. Ita uti fuerit ponito in scrobe: aut in sul / co: operitoque & bene occultato. Eodēque modo uineā statuito: alligato: floxatoque uti fuerit / crebroque fodito. Ocimū quod in uinea feri iubet antiqui appellabant pabulū umbræ pari / ens quod celerrime prouiciat. Ratio arborum. Ca. XXIII.

Equit arbusi rō murū in modū dānata a Serfenna patre filioque: celebrata Scrofa ue / rustissimis post Catonē pitissimis: ac ne a scrofa quidē nisi uni italīe cōcessi: cū tā / lōgo iudicē euo. Nobilia uina non nisi in arbusis gigni: & in iis quoque laudiora / fūmis: sicut uberiora imis: adeo excelsitate pficit. Hac rōne & arbores eligunt. Prima oīum / ulmus excepta ppter nimīā frōdē arimia. Deinde populus nigra eadē de causa minus densa / folio. Nō spnūt plerique & fraxinū ficūque & etiā oleā: si nō sit umbrosa ramis. Harū sar? cul / tusque abūde tractatus est. Ante tricesimū sextū mēsem attingi falce uerant. Alterna seruāt / brachia. Alecenis putanantēnis. Sexto anno maritātur. Trāspadana italia prāter supradicta: / cornū: populo: tilia: acere: orno: carpino: quercu arbutat agros. Venetia salice ppter uligi / nē soli. Et ulmus detruncata a media inter ramorū scāna digerit: nulla fere: xx. pedū altiore / arbore. Tabulata earū ab octauo pede altitudinis dilatant in collibus siccisque agris. A duo / decimo in capētribus & humidis. Mendianū solē spectare palmites debet. Rami a proiectu / digytorū modo subrigi consili in iis tenuiū quoque uirgultorū barba ne obūbrent. Interual / lū iustū arborū si aret solū: quadrageni pedes in terga frōtēque: in latera uiceni. Si nō aretur / hoc in oēs partes. Singulis denas saepe adnutriūt uites: dānato agricola minus ternis. Mari / tare nisi ualidas ininū: encēare ueloci uitiū in cremēto. Serere tripedaneo scrobe necessa / rium distātes inter sese arborēque singulis pedibus. Nihil ibi mallcolis atque pastinationi. Nul / la fodiēdi impēdia utpote cū arbusi rō hac peculiari dotā pster: in eodē solo feri fruges / & uitibus prodest. Superque quod uindicās se altitudo nō ut in uinea ad arcēdas aīaliū inu / rias pariete uel saepe uel fossarū utique ipendio muniri se cogat in arbusito. Et pdicta est sola / uiuā radicis ratio. Item propaginū: & hanc gemina ut diximus. Qualorū in ipsa tabulato ma / xime pbara: qm a pecore tutissima est. Altera deflexa uite uel palmitē iuxta suā arborē: aut / circa proximā cēlibē. Quod supra terrā est e matre radi iubet: ne fruticet. In terra pauiores / gēme quattuor obruūtur ad radicē capiēdā. Extra in capite binæ relinquūtur. Vitis in arbu / sto quattuor pedes in lōgo cōstat: oī sulco tres lato: alios duos cū semipede. Post annū pro / pago incidit ad medullam: ut paulatim radicibus assuescat suis. Caulis a capite ad duas gē / mas reciditur. Tercio totus mergus absciditur: reponiturque altius in terrā ne ex reciso frō / deat. Tolle uiua radix a uindemia prius debet. Nuper reprū draconē ferere iuxta arborē: / ira palmite appellamus emeritū: pluribusque induratū annis. Tunc præcisum q maxima am / plitudine tribus partibus lōgitudinis derafo cortice quatinus ohruat: unde & rasile uocat: / depinere sulco: reliqua parte ad arborē erecta: ocissimū in uite. Si gracilis sit uitis aut terra / usitatū est. q pxime solū decidi donec firmetur radix: sicut neque roscidā feri: neque septētri / onis statu. Vites aquilonē spectare debent ipse: palmites autem earūdem ad meridiem. Non / est festinādum ad putationē nouelle: sed primo in circulos materies colligēda: nec nisi uali / dā putatio admonenda. Seniora fere anno ad fructū arbusi q uitis iugata. Sunt qui omni / no putari uerant priusq arborum longitudinem æquauerit. Prima falce sex pedes a terra / recidatur flagello infra relicto & nasci coacto in curuationem materiaz. Tres ei gēmæ non / amplius deputato super sint. Exq iis emissi palmites proximo anno imis inferantur scan / nis: ac per singulos annos ad superiora scandant: relicto semper duramento in singulis ta / bulatis. & emissario uno qui subeat usq quo placuerit. De cetero putatione omni flagelo

la quæ proxime tulerint recidatur. Noua circūcis undiq; capreolis aspergantur in tabula
 cis. Vernacula putatio deiectis per ramos uitium crinibus circumuehit arborem: crinesq;
 ipsos uis. Gallica in traduces porrigitur. Aemilia uia in radices atiniarum ambitur fron-
 dem earum fugiens. Est quorundam imperitia sub ramo uitem uinculo suspendendi suffo-
 cantium iniuria: quando contineri debet uimine non arctari. Quinimo etiam quibus sali-
 ces superant molliore hoc uinculo facere malunt: hærbaq; quæ siculi uocant ampeledes/
 men. Græcia uero uniuersa iunco cypero ulua. Liberam quoq; uinculo per aliquot dies pa-
 gari: & in conditâ spargi: atq; in terra quâ per totum annum spectauerit recubere. Nâq; ut
 ueterina a iugo & canes a cursu uolutatio uiuat: ita tum & uitiū porrigi lūbos. Arbor quo-
 q; ipsa gaudet assiduo leuata onere similis respirati. Nihil est in opere naturæ: quod nō ex-
 emplo dierū nōstiq; aliquas uices feriatū uelit: ob id protinus a uindemia putari: & lassas
 etiā fructu edito improbat: ut putatæ rursus alligentur alio loco. Nâq; orbita uinculi
 sentitur uexatione nō dubia. Traducis gallicæ cultura binis utrinq; lateribus: si pars qua
 drageno distet spatio: quaternis. Viceno inter se obuī miscentur alligaturq; uno concilia-
 ti uirgultorū comitatu ob iter ligati qua deficiant. Aut si breuitas nō patiatur ipsorū: ad al-
 ligato protenduntur in uiduam arbore iunco. Traducē bimū præcidere solebant. Onera-
 tis enim uetustate melius donare tēpus ut transilē faciant: si largiatur crassitudo. Alias uti-
 le toros futuri draconis pasci. Vnū etiā genus est mediū inter hæc & propaginem. Totas
 supplantādū in terra uites: cuneisq; findēdi & in sulcos plures simul ex una propagādi gra-
 cilitate singulorū firmata circūligatis hastilibus: nec recis qui a lateribus excurrunt pane-
 pinis. Nouariensis agricola traducū turba nō cōtentus: nec copiā ramorū impositis etiā
 patibulis palmites circūuoluit. Itaq; præter soli uicia cultura quoq; torua fiunt uina. Alia
 culpa iuxta urbē uaracinis: quæ alternis putantur annis: nō quia id uiti conducatur: sed quia
 uilitate redditū impēdia excuperēt. Mediū tēperamētū in carfulano sequitur: cariosalq; tā-
 tum uitis partes incipientes marcescere deputādo: cæteris ad uuā relicis detractō onore su-
 peruacuo pro nutrimento omni est raritas uulneris. Sed nisi pingui solo: talis cultura dege-
 nerat in labruscā. Arbusta arari q; alidissime desiderāt: & si tantum frumenti ratio nō exigit.
 Pampinari ea nō est mors: & hoc cōpendiū opere. Deputantur cum uire pariter interlocata
 densitate ramorum: qui sint superuacui: & absumāt alimenta. Plagas ad septentrionem: aut
 ad meridiem spectare uetuius. Melius si neq; in occasus solis. Diu enī dolent talia quoq;
 ulcera & difficile sanescūt algēdo minus æstuantoue. Nō eadē in uice quæ in arbutus liber-
 tas: quoniam cetera latera & facilius abscondere q; detorquere quo uelis. Plagas in arborum
 consura supinare uelut calices faciendi ne consistat humor. Viti adminicula addenda quæ
 scandat apprehensa si maiores sint.

De seruandis uitis & morbis arborum.

Ca. XXIII.

Itium generosarū pergulas quinquatribus putandas: & quartū seruare uuas libeat
 u decrecente luna tradūt. Quæ uero interlunio sint putatæ nullis aīalium obnoxias
 esse. Alia rōnē plena luna noctu tōdendas: cū sit ea in leone: scorpiōe sagittario: tau-
 ro: atq; in torū serenda plena aut crescente utiq; censent. Sufficiunt in italia cultores de-
 ni in centena iugera uinearū. At abunde de satū cultuq; arborū tractato quoniā de palmis
 ac cytis peregrinis arboribus affatim diximus: nequid desit: indicāda reliqua natura sit ma-
 gnopere pertinens ad omnia ea. Infestantur nâq; & arbores morbis. Quid enim gentiū ca-
 ret iis malis? Et siluestriū quidam perniciosos negant esse: uexariq; tantū grandine in ger-
 minatione aut flore. Aduri quoq; seruore aut flatu fragiliore præpostero die q; suo. Frigo-
 ra etiam obsunt ut diximus. Quid ergo? nōne & uites algore intereūt? Hoc quidē est quo
 deprehendat soli uitiū: quoniā nō euenit nisi in frigido: itaq; per hyemes cæli rigore proba-
 mus. Nō enim solum infirmissimæ arbores gelu periclitantur: sed maxime: uexatissq; ita pri-
 ma cacumina inarescunt quoniā præstrictus gelu nō potuit eo puenire humor. Arborū q;
 dam cōs morbi: quidā priuati generū. Cōis uermiculatio est. Sideratio & dolor membrorū
 unde partiū adhibita societate nominū quoq; cū hominū miseris trūca dicimus certe cor-
 pora & oculos germinum exustos: ac multa simili sorte. Itaq; laborant & fame & cruditate:
 quæ sūt humoris quæritate. Aliq; uero & obesitate: ut oīa quæ ferūt resinā nimia pinguedi-
 ne in tedā mutātur: & cū radices quoq; pinguescere cœpere itererūt. Ut aīalia nimio adipe
 gto & pestilētia per genera: sicut inter homines: nūc seruitia: nūc plebes urbana uel rustica.

LIBER.

Vermiculantur magis minus ut quædā: oēs tñ fere. Idq̃ aures canū corticis sono experient. Iam quidē & in hoc luxuria esse corpit: prægrandesq̃ roborū delicatiores ut in cibo. Cossos vocat. Atq̃ etiā farina saginati. In quocq̃ altiles fiunt. Maxime autē arborū hæc sentiunt pyri: mali fisci. Minusq̃ quæ amare sunt & odorare. Eorū qui in ficis existunt alii nascuntur ex illis: illos parit qui uocatur cerastes. Omnes tamē in cerastē figurant: sonūq̃ edunt puuli stridoris. Et sorbus arbor infestatur uermiculis ruffis pilosis: atq̃ ita emoriē. Mespila quoq̃ in senecta obnoxia ei morbo est. Sideratio tora e cælo constat. Qua ppter & grādo in iis causis intelligi debet: & carbūculatio: quod pruinarū iniuria euenit. Hæc enim uerno tempore inuitatis & erūpere audētibz satis mollibus insidens adurit acrescētes germinū oculos: quod in flore carbunculū uocant. Pruniæ perniciosior natura: quoniā lapsa perfidet: gelatq̃: ac natura quidē ulla depellitur: quia nō sit nisi in moto aere & sereno. Propriū tamen siderationis est sub ortu canis siccitatū uapor: cum insit ac nouellæ arbores moriūtur: p̃cipue ficus & uites. Olea præter uermiculationem quam æque ac ficus sentit. Clauum etiā patitur siue fungum placent dici uel patellā. Hæc est solis exustio. Nocere tradit Cato & rubrum mustum. Nocet plerūq̃ uitibus atq̃ oleis nimia & fertilitas. Scabies cōmunis omnium est. Imperigo & quæ adnasci solent cocleæ peculiaria ficorū uitia. Nec ubiq̃. Sūt enim quædam ægriitudines & locorum. Verū ut homini neruorū cruciatus: sic & arbori: ac duobz æque modis. Aut enim in pedes hoc est radices erūpit uis morbi: aut in articulos: hoc est cacuminū digytos: qui longissime a toto corpore exeunt. Inarescunt ergo & sunt apud græcos sua nomina utriq̃ uitio. Vndiq̃ primo dolor: mox & macies earum partium fragilis: postremo tabes morbusq̃ nō intrāte luco: aut nō perueniēte: maximeq̃ id fieri sentiunt Caprificus oibus imunis est: quæ adhuc diximus. Scabies gignitur roribus lentis post uetigilias. Nam si rariore fuerit perfundit arborē: nō scalpūt scabies. Ceterū si cadūt siue hymbres nimii fuerit. Alio modo ficus laborat radicibus madidis. Vitibus præter uermiculationem & siderationē morbus peculiaris articulatio tribus de causis. Vna ui tēpestatū germinibus ablaas. Altera ut notauit Theophrastus in supinū excisis. Tertia culturæ imperitia læsis. Omnes enī earū iniuriæ in articulis sentiuntur. Siderationis genus est in his deflorescentibus rotatio. Aut cū acini priusq̃ crescant decoquuntur in callū. Aegrotant & cū alse res: lesis uredine attonsarū oculis. Ex calore hoc euenit intempestiuo: quoniā oia modo cōstant: certo & tēperamēto fiunt. Et culpa uinitorū collentium: cum præstringūtur ut dictū est. Aut circūfossor iniuriosus: itū uerberauit. Vel etiam subarator imprudens luxauit radices: corpusq̃ defquāuit. Est & quædam cōfusio falcis hebetioris. Quibus oibus causis difficilius tollerā frigora aut æstus: quoniā in ulcus penetrāt oia a foris iniuria. Infirmissima uero malus maxime quæ dulcis est. Quibusdā debilitas sterilitatem nō necē affert: ut si quis pino cacumē auferat uel palmæ. Senilescunt enī nec moriūtur. Aegrotāt aliquando & ponia ipsa per se sine arbore: si necessariis tēporibus hymbres aut tepores uel afflatus defuere. aut cōtrario, abūdauere. Decidūt enim aut deteriora fiunt. Pessimū est inter omnia cū deflorescent uitē & oleā percutit hymbes: quoniā simul defluit fructus. Sūt eadē causa nascentes & erucæ dirū animal: eroduntq̃ frōdē: aliæ florē. Oliuarū quoq̃ ut in mileto: ac de pasta arborē turpi facie relinquūt. Nascit hoc malū tēpore humido & lēto. Fit aliud ex eo dem si sol agrior insecutus inuaserit ipsum uitū: ideoq̃ mutauit. Est etiā peculiare oliuis & uitibus: quod araneū uocant: cū ueluti tele inuoluunt fructū & absument. Aduert & flatus quidā eas maxime: sed & alios fructus. Nā uermiculationē & ponia ipsa per se quibusdā annis sentiūt: mala: pyra: mespila: punica. In oliua accipit euerū quādo subeūt nati fructū & dimunt. Augent si in ipso nucleo fuere erodentes eum. Gigni illos prohibēt pluuiæ quæ fiunt post arturū. Eadem si austrinæ fuere: generant. In drupis quoq̃ quæ maturescētes tunc sunt præcipue caducæ. Id riguis magis euenit: etiā si nō ceciderit fastidiendis. Sunt & culicū genera aliquibus molesta: ut glandibus fico qui uidentur ex humore nasci tunc dulci subdito corticibus. Et ægrotatio quidem fere in iis est. Quædam temporū causæ aut locorum non propriæ dicuntur morbi: quoniā protinus necant: sicut tabes cum inuaserit arborem: aut urēdo. Vel flatus alicuius regionis proprius: ut est in apulia atabulus: in eubo ea olympias. Hic enim si flauerit circa brumam: exurit frigore arefaciens: ut nullis solibus postea recreari possint. Hoc genere cōualles & apposita fluminibus laborant: præcipueq̃ uitis: olea: ficus. Quod cū euenit detegitur statim in germinatiōe. In oliuis tardius. Sed

in oībus signū est reuiuiscēdi si folia amiserē: alioquin quas putes praeualuisse: moriuntur. Nōnunq̃ inarescūt folia cadēq̃ reuiuiscūt. Aliā in septentrionalibus ut in pōto phrygia frigore aut gelu laborāc: si post brumā cōtinueuere. xl. diebus. Ibi autē & in reliquis partibus si protinus editis fructibus gelatio magna consecuta est: etiā paucis diebus necat. Quā in iuria hominū cōstanti secūdas habēt causas. Pix: oleū: adeps inimica praeipue nouellis. Cortice in orbe detractō necantur excepto subere: quod sic etiā iuuatur: crassescens enim prastringit & strāgulat. Nec andrachne offendit: si nō simul incidatur & corpus. Alioquin & cēsarū & tiliā & uitis corticē mittūt: sed nō uitalē: nec proximū corpori: uerū cū qui subna scēte alio expellitur. Quarūdā natura rimosus cortex: ut pla tanis. Tiliā renascitur paulo minus q̃ totus. Ergo iis quārū cicatricē trahit medētur luto si mox: & aliquādo profunt: si nō uehemētiōr frigōrū uel colorum uis secuta est. Quēdā tradius ita moriūtur: ut robora & quercus. Refert & tēpus anni. Abieti enī & pino si quis detraxerit sole taurū uel gemios trāscūte cum germināt statim moriūtur. Eamdē iniuriā hyeme passā diutius tolerāt. Simili terilex & robur & quercus. Quod si angustia decorticatio fuerit: nil nocet supradictis. Infirmiores quidē & in solo gracili uel ab una tantū parte detrastus interimit. Similem & decacuminatio rationē habet cupressi: picet: cedri. Ex enī detractō cacumie aut ignibus adusto intereunt. Simile & de pastio animalū. Oleam quidē etiā si lambat capra sterile scere auctor est Varo ut diximus. Quēdam hac iniuria moriuntur. Aliqua deteriora fiūt: ut amigdala. Ex dulcibus enī trāfigurātur in amaras. Aliqua uero etiā utiliora. ut apud chios pyrus quā phocida appellāt. Nam detrūcatio diximus quibus prodesse. Intereunt pleraq̃ excisa stirpe: exceptis uite malo: fico: punica. Quēdam uel ab ulcere. Ficus hanc iniuriā spernit: & omnia quae resinā gignunt. Radicibus amputatis mori minime mirū est. Pleraq̃ tamē nō omnibus: sed maximis: aut quae sunt inter illas uitales abscissis moriuntur: Necat inuicem inter se umbra. Vel densitate atq̃ alimenti rapina. Necat hādera uinciens. Nec uiscū prodest & cytisus: nec aureo quod alimodo grāci uocant. Quorūdā natura nō negat qui dem: sed lādīt odore aut succi mixtura: ut raphanus & laurus uitem. Olfatrix enim intelligitur: & tangi eam odore mirū in modum. Idēq̃ cū iuxta sit auerti & recedere: saporemq̃ inimicum fugere. Hinc sumpsit Androcides medicinā cōtra ebrietates raphanum mandi picipiens. Odit & caulem & omne olus. Odit & corilū nisi procul absint tristis atq̃ agra. Niterum quidem & alumen marina aqua calida & fabae putamina uel erui ultima uenena sunt inter uitia arborum. De prodigiis ex mutatione: & de remediis ex arboribus: & quae irrigatione proficiant: & qualiter rigandum & mirabilia de riguis. Ca. XXV.

St & prodigiis locus. Inuenimus enim sub foliis natat uitem: ficum: & malum punice cum stirpe fructum tulisse: non palmite aut ramis: uitē uuas sine foliis: oleas quoq̃ amississe folia baccis haerentibus. Sunt & miracula fortuna. Nam & oliua in totū am busta reuixit. Et in boetia derosa a locustis ficus iterum germinauere. Mutātur arbores & colore. Fiuntq̃ ex nigris candidae: non semper prodigiosa: & maxime quae ex femine nascuntur: ut populus alba in nigram transit. Quidam & sorbū si in calidiora loca uenerit sterile / scere putant. Prodigio autē fiunt ex dulcibus acerba poma: aut dulcia ex acerbis. E caprifico fici & cōtra. Graui ostēto cum in deteriora mutātur: ex olea in oleastrum. Ex cādida uua & fico in nigras: ut laodiceae. Xerxis aduentu platano in oleā mutata. Qualibus ostētis Aristadri apud grācos uolūntē scaret: ne in infinitū habeamus. Apud nos uero. C. Epidii cōmētarii in quibus arbores locutae reperiātur. Subsedie in cumano arbor graui ostēto paulo ante Pompeii magni bella ciuilia paucis ramis eminentibus. Inuētum sybillinis libris internicionem hominū fore: tantoq̃ eā maiorem quanto proprius ab urbe postea facta esset. Sunt prodigia & cū alienis locis nascuntur ut in capitibus statuarū uel aris & cum in arboribus ipsis alienae. Ficus in lauro nata est cizici ante obsidionē. Simili modo trallib⁹ palma in basi. Caesaris dictatoris circa bella ciuilia eius. Nec nō & romae in capitelio in capitalis bello per / sei enata palma uictoriam triūphosq̃ portendit: ac tempestatibus prostrata: eodē loco ficus enata est. M. Messalae. C. Cassii censorū lustro. A quo tēpore pudicitia subuersam Piso grauis auctor prodidit. Super omnia quae unq̃ audita sunt etiam prodigium nostro aeo. Ne / ronis principis ruina factum in agro marrucino Vectii Marcelli e primis equestris ordinis oliueto uniuerso uia publica trāsgresso: aruisq̃ inde ecōtrario: locū oliuetis profectis.

De remediis morborum arborum.

Ca.

XXVI.

LIBER.

Vnc expositus arborum morbis cōsentaneū est dicere & remedia. Ex iis quædā sunt
 n cōmunia omniū: quædā propria quarundā. Cōmunia ablaquatio: accumulatio af-
 flari radices aut cooperiri riguis dato potu uel ablata fimi succo refectis putatione
 leuatis onere. Item succo emisso quibusdā ueluti detractio sanguinis circūfissi corticis: uiti
 um extenuatio: & domitura palmicū. Gēmas si frigus retorridas hirsutasq; fecerit repu-
 micatio & quædam dolitura. Arborū iis aliæ magis aliæ minus gaudent: ueluti cupressus
 & aquā aspernatur & fimum & circūfossuram amputationemq; & oīa remedia odit. Quin-
 etiam necatur. Riguis & uitis & punice præcipuè aluntur. Ficus ipsa arbor riguis alitur.
 Pomū uero eius inarescit. Amigdalæ si coalintur fossione florem amittunt. Nec insitas cir-
 cūfodere oportet priusq; ualidæ ferre cœperint poma. Plurimæq; autē amputari sibi uo-
 lunt onerosa ac superuacua: sicut nos ungues & capillū. Reciduntur ueteres toræ. Ac rur-
 sus a stolone aliquo refurgūt: sed nō omnes: nec uisi quārū naturā pati diximus. Rigua
 stiuis uaporibus utilia: hyeme inimica: autūno uaria. Et hoc est ex natura foli. Quippe cum
 uindemiator hispaniarum stagnante solo uuas demetat. Cæterū maiore in parte orbis etiā
 pluuia aut omni aqua feri & arari nō conuenit. Circa canis ortus rigua maxime profunt: ac
 ne tunc quidem nimia: quoniam inebrietatis radicibus nocent. Et ætas modū temperat. No-
 uellæ enim minus siciunt. Desiderat autē maxime rigari quæ affluere. Cōtra siccis locis gen-
 ra nō expetunt humorē nisi necessariū. Asperiora uina rigari utiq; cupiunt. In fulmone
 italix agro pago fabiano ubi & arua rigantur: mirū q; hærbæ aqua illa necantur: fruges alū-
 tur: & riguis pro farculo est. In eodem agro bruma tanto magis si nives scateat gelatue: ne
 frigus uites adurat circumfundunt riguis: quod ibi tepidare uocant: memorabili natura in
 amne solo. Sed eadem in æstate uix tollerandi rigoris.

De caprificatione & stercoreatione.

Ca. XXVII.

Arbunculi ac rubiginū remedia demonstrabimus uolumine proximo. Interim est &
 c caprificatio quædā in remediis. Cū macie corticis ex ægritudine astringente se-
 sto plus uitalia arborū comprimere exactā falsis aciem utraq; manu imprimentes p-
 petuis incisuris deducūt: ac ueluti cutē laxant. Salutare id fuisse argumēto sunt dilatate ci-
 catrices & internato corpore expleæ. Magnaq; ex parte similis hominū medicina & arborū
 rum est: quando earū quoq; terebrantur ossa. Amygdalæ ex amaris dulces fiunt si circū-
 fossio stipite & ab una parte circūforato defluens pituita astergatur. Et ulmis detrahif suc-
 cus inutilis supra terrā foratis usq; ad medullam in si necta: aut cū alimento nimio abunda-
 re sentiūtur. Idem & ficorū turgido cortice incisuris in oblicū leuibus emittitur. Ita fit ne
 decidant fructus. Pomiferis quæ germināt nec ferunt fructū fissa radice inditur lapis: ferti-
 lesq; fiunt. Hoc idē & amygdalis e robore cuneo adactō. In pyrīs sorbisq; e tæda ac cinere
 & terra cooperto etiā radices circūcidisse prodest. Vitiū luxuriantū ficorūq; & circuncisis
 cinere addidisse. Fici serotinæ fiunt: si primæ grossi cū fabæ magnitudine excessere detrah-
 untur. Subnascuntur enim quæ serius maturescunt. Eadem cū frondere incipiūt: si cacu-
 mina rami cuiusq; detrahātur: firmiores fertilioreq; fiūt. Nā caprificatione maturata in ea
 culices nasci e grossis manifestū est: quoniā cū euoluere nō iueniūtur intus grana quæ in
 eos uersa apparet. Exeundi tāta est auuiditas: ut pleriq; aut pedē relicto aut pēna pariter erū-
 pant. Est & aliud genus culicū: quos uocant centrinas fucis apū similes ignauia maliciaq; cū
 pernice uerorū & utilīū. Interimūt enī illos atq; ipsi moriūtur. Vexāt & tunc semina ficorū
 Contra quas remediū in eadē serobe defodere italicā lentiscū inuersa parte quæ fuerit a ca-
 cumine. Vberrimas autē ficus lubrica amurca diluta & cū fimo infusa radicibus frondere
 incipientiū facit. Caprificorū laudantur maxime nigræ & in petrosis: quoniā frumenta plu-
 rimā habeat caprificatio ipsa potest hymbrē. In primis autē cauendū ne ex remediis uicia fi-
 ant. Quod euenit nimia aut intēpestiua medicina interlucatio arborib; prodest: sed omniū
 annorum trucidatio inutilissima. Vitis tantū tonsurā annuā quærit: alternā myrtus: punice
 oleæ quia celeriter fruticescunt. Cætere rarius tondētur. Nulla autūno. Ac ne raduntur
 quidem nisi uere putatione. Plage ad uitalia sunt omnia quæcūq; non superuacua. Similis
 stercoreatio. Gaudent ea. Sed cauendū est ne in feruore solis admoneatur: ne imatarius: ne
 ualidius q; opus sit. Vrit uineas suillum nisi quinquēnio interposito: præterq; si riguis dilua-
 tur. Et e coriariorum sordibus nisi admixta aqua. Item largius. Iustum existimant in denos
 pedes quadratos tres medios. Id quidem soli natura decernit. Cōmmino ac fuallo plagis

quoque arborum medetur. Si mali punica acida nascatur: ablaqueatis radicibus finum suillum adhibent: eo anno uinolenta: proximo dulcia futura. Alii urina hominis aqua mixta rigada celsent quater anno: singulis amphoris aut cacumina spargi uino laesere diluto. Si finduntur in arbore pediculi intorqueri. Fici utique amurcam adfundi. Ceteris arboribus agri fecerit uini: ac lupinum circa radices earum scri. Aqua quoque lupini decocti circumfusa pomis prodest. Fici cum uulcanibus tonuerit cadent. Remedium est: ut ante stipula hordeacea areas strigatur. Carasos praecoces facit cogitque maturescere calx admota radicibus. Et haec ante omnia poma interuelli melius est ut quae relicta sunt grandescant.

De diuersis medicamentis arborum contra uenenata animalia: & contra formicas & contra noxia animalia. Ca. XXVIII.

Vadā poena emendantur aut morbo excitantur ut palmae & lentiscae. Salis enim aqua alitur. Salis uini & cinis sed leniorē habet. Ideo ficis asperguntur rutae ne fiant uermi nosae: ne uel radices putrescant. Qui & uitiū radicibus aqua salsa iubet affudi si sint lachrymosae. Si uero fructus earum decidant: cinere aceto aspergi ipsasque illini: aut sandaraca si putrescat uua. Si uero fertiles non sunt: aceto acri subactis cinere rigari atque oblini. Quod si fructum non maturent prius inarescentē praecisarum ad radices plagam fibramque aceto acri & urina uetusta madefacere: atque eo luto obruere: saepe fodere. Oleum si parum promissere fructus nudatas radices hyberno frigori opponunt: eaque castigatione proficiunt. Omnia haec annua est si rose constant. Et aliquando serius poscuntur aliquando celerius. Necnon ignis aliquid prodest: ut harundini. Ambusta namque densior mitiorque surgit. Cato & medicamenta quadam coponit: mensura quoque distinctio ad maiorum arborum radices amphora: ad minorum urnam amurcae & aquae portionē aequam: ablaqueatis prius radicibus paulatim affundi iubens. In olea hoc amplius stramentis antea circumpositis. Item fico. Huius praecipue ueterē terrā adaggarari radicibus. Ita futurum ut non decidant grossi: maioremque fecunditas nec scabra proueniat. Simili modo ne conuoluolus fiat in uinea: murcae congios duos decoctos in crassitudinem mellis: rursusque cum bituminis tertia parte & in sulphuris quarta sub diuo usque quo ex ardeat sub testeo. Hoc uites circa capita sub brachiis ungi. Ita non fore conuoluolum. Quidam contenti sunt summo huius mixturae sufficere uenas secundo statu continuo triduo. Plerique non minus auxilium & alimentum arbitrantur in urina quae Cato in amurca addita modo aquae pari portione: quoniam per senocet. Alii uoluto esse appellant animal praerodens pubescentes uuas. Quod ne accidat: falces cum sint exacutae fibrina pelle detergant. Atque ita putant. Aut sanguine urino si niri uolunt post putationē caldē. Sunt arborum pestes & formicae. Has abigunt rubrica ac picē liquida perunctis caudicibus. Necnon & pisce suspensio iuxta in unum locum congregant. Aut lupino trito cum oleo radices linunt. Multi & talpas amurca necant. Contraque erucas & mala putrescant: lacertae uiridis pelle tangi cacumina iubent. Priuati autē contra erucas ambiri arbores singulas a muliere incitati mensis nudis pedibus recincta. Item ne quod animal pastu malefico decerpit frondē fimo bouum diluto aspergi folia: quotiens hymbet interueniat: quoniam ita abluatur uirus medicaminis mira quadam excogitate solertia humana. Quippe cum averti carmine grandines credant plerique: cuius uerba inferere non equidē serio auctum quam a Catone prodita. Contra luxata membra inunguenda harundinum fissurae. Idem arbores religiosas lucosque succidi permittit sacrificio prius facto: cuius rei rationem notioneque eodem uolumine tradit.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XVIII.
PROHEMIVM.

Quod antiquis maximū studiū agriculturæ fuit: & horum singulari diligētia. Ca. I.

EQVITVR Natura frugum horumque ac florum. Quaeque alia praeter arbores aut frutices benigna tellure proueniunt: uel per se tantum haec imensa contemplatione si quis aestimet uarietatem: numerum: flores: odoresque: colores: & succos ac uires earum: quas salutis aut uoluptatis hominum gratia agnoscit. Qua in parte primum omnium patrocinari terrae: & adesse cunctorum parenti iuuat. Quam inter initia operis defensionē. Quoniam tamē ipsa materia in totum accedit ad reputationē eiusdem patientis & noxia. Nostris eā criminibus

LIBER.

urgemus: culpāq; nostrā illi imputamus. Genuit uenena: sed quis inuenit illa præter hominē? Cauere ac refugere alicubus ferisq; satis ē. Atq; cū in arbores exacuant limetq; cornua elephantū: & duro saxo rhinoceros: & utroq; apri dentiū siccas: sciāq; ad nocendū se præparare animalia. Quod tamen eorum tela sua excepto homine uenenis tingit: Nos & sagittas ungimus: & ferro ipsi nocentius aliquid damus. Nos & flumina ificimus & rerū naturā elementa. Ipsū quoq; uiuitur aerem in perniciē uertimus. Neq; ē ut putemus ignorari ea ab animalibus: quæ quidē quæ præpararent contra serpentū dimicationē: quæ: post præliū ad mededū excogitarent idicauimus. Nec ab ullo præter hominē uenēo pugnatū alieno. Fateamur ergo culpā ne iis quidē quæ nascūtū cōtenti. Etenim quando plura earū genera humana manu fiunt. Quid nō & homines quidā ad uenēna natiūtū? Attra hominū ceu serpentū lingua uibrat: tabesq; animi contractata adurit culpantiū omnia. Ac dirarum alicū modo tenebris quoq; & ipsarū noctiū quieti inuidentiū gemitu: quæ sola uox eorū ē: ut in inauspicatarū animantiū uice obuii quoq; uerent agere: aut prodesse uitæ. Nec ullū aliud abominati spiritus præmiū nouere: q̄ odisse omnia. Verū & in hoc eadē naturæ maiestas tanto plures binos genuit ac fruges: quanto fertilior in iis: quæ iuuant aluntq;. Quorū æstimatione & gaudio nos quoq; relictis exustioni suæ istis hominū turbis p̄gamus excolere uitam: eoq; cōstantius: quo operæ nobis maior q̄ famæ gratia expetitū. Quippe sermo circa rura ē agrestesq; usus. Sed quibus uita honosq; apud præcos maximus fuerit.

Quæ corona primo romæ.

Ca.

II.

Ruorū sarcendos romulus in primis instituit: seq; duodecimū fratrem appellauit: iter illos ab Acca Laurentia nutrice sua spicca corona quæ uita alba colligaretur in sacerdotio ei p̄ religiosissimo insigni data. Quæ prima apud romanos fuit corona: honosq; is nō nisi uita finitur: & exules etiā captosq; comittatur. Bina tunc iugera populo ro. satis erant: nulliq; maiore modū attribuit: quo seruos pauloante principis Neronis cōtē pro huius spatii uiridaria & picinas iuuat habere maiores gratūq; si nō aliq; & culias. Nūmat instituit: deos fruge colere: & mola salsa supplicare. Atq; ut auctor ē Hemina far. torrene: quoniā tostū cibo salubrius esset. Id uno modo cōsecutū statuēdo nō esse purū ad rē diuinā nisi tostū. Is & fornacalia caluæ instituit farris torrendi ferias: & æque religiosā terrinis agrorū. Hos enī duos tūc maxime nouerāt. Seiāq; a serendo: segestā a segetibus appellabant quarum simulacra in cyro uidemus. Tertiam ex his nominare sub tecto ē religio. Ac ne degustabant quidem nouas fruges aut uina antequā sacerdotes primitias libessent.

De iugere. & actu: & legibus circa pecora: & quotiens & quibus temporibus fuit sūma utilitas annonæ: & qui agri cultura illustres.

Ca.

III.

Vgū uocabatur quod uno iugo boū i die exarari potuisset. Actus i quo boues agerentur cū aratur uno ipetu iusto. Hic erat. cxx. pedū duplicatusq; in lōgitudine iugerū faciebat. Dona amplissima iperatorū ac fortiū ciuiū q̄tum quis uno die plurimū circunarauiisset. Itē quartarii farris aut heminæ conferente populo. Cognomina etiam prima inde. Pilumni pilū pilstrinis inuenerūt. Pisones a pisendo. Iā Fabiorū: Lentinorū: Ciceronū: ut quisquis aliquod optime genus sereret. In minorū familiæ bubulcū nominauerunt: qui bubus optime utebatur. Quin & in sacris nihil religiosius cōfarrationis uinculo erat. Noueq; nupte farreū præferbant. Agrū male colere censoriū probū iudicabatur. At ut refert Cato: quē uirū bonū colonū dixissent: amplissime laudasse existimabāt. Hinc & locupletes dicebant loci hoc ē agri plenos Pecunia ipsa a pecore appellabatur. Etiā nunc i tabulis censoriis pascula dicūtū omnia: ex quibus populus reditus habet: quia diu hoc solū uectigal fuerat. Multatū quoq; nō nisi ouīū boūq; ipedio dicebatur. Nō omittēda prisca legū beniuolētia. Cautū quippe ē ne bouē priusq; ouē nominaret q̄ indiceret mulctam. Ludos boū causa celebrantes bupetios uocabāt. Seruius rex ouīū boūq; effigie primus æs si gnauit. Frugē quidē aratro quæsidā furti nocte pauisse: ac secuisse puberi duodeci tabulis capitale erat: suspēsq; Cereri necari iubeāt grauius: q̄ homicidio cōuictū. Improbē prætoris arbitratu uerberari: noxā ue decerni. Iā distinctio honosq; ciuitatis ipsius nō aliūde erat. Rusticæ tribus laudatissimæ eorū qui rura haberēt. Urbanæ uero in quas transferri ignominia esset desidiæ probō. Itaq; quattuor solæ erāt partibus urbis i quas habitabant: suburbana: palatina: collina: esquilina. Nundinis urbē reuiscitabāt: & ideo comitia nundinis haberi nō licebat: ne plebs rustica auocaretur. Quies: somnusq; i stramētis erat. Gloriā deniq; ipsa a far

ris honore adorea appellabatur. Equidē etiā uerba priscae significationis admiror. Ita enī ē i cō
mētariis pontificū. Augurio coronario augēdo dies cōstituantur: priusquā frumenta uagi
nis exeant: & ante q̄ in uaginas perueniāt. Ergo iis morib⁹ nō modo sufficiebāt fruges nul
la prouiciarū pascēte italiā: uerū etiā annonae uilitas incredibilis erat. Mānuis Martius aedi
lis plebis primū frumētū populo i modios assibus donauit. Minutius Augurius q̄ Sp. Mē
liū coarguerat farris precii i trinis nundinis ad assē redēgit: undecimus plebei tribunus
qua de cā statua ei extra portā trigeminā a populo stipe collata statuta ē. Trebrius i aedili
tate assibus populo frumētū prestetit. Quā ob cām & ei statuae i capitolio & palatio dicatæ
sunt. Ipse supremo die populi humeris portatus i rogū ē. Verū quo anno mater deū adue
cta romā ē: maiorē ea ætate facta esse q̄ antecēdētibus annis decē facta esse tradūt. M. Va
ro auctor ē: cū L. Metellus i triumpho plurimos duxit elephātos assibus singulis farris mo
dios fuisse. Itē uini cōgios ficiq̄ sicca pondo. xxx. olei pōdo. x. carnis. pōdo. xii. Nec e latifū
dis singulorū contingebat arcetiū uicinos. Quippe etiā lege Stolonis Licini icluso modo
quingetorū iugerū i ipso sua lege damnato cū substituta filij psona amplius possideret lu
xuriatis reipublicæ fuit ista mēsurā. Manii qdē Curii post triūphos imensū p terrarū adie
ctū iperio nota cōtio ē: perniciosū itelligi ciuā: cui septē iugera nō essent satis. Hæc autem
mēsurā plebi post exatōs reges assignata ē. Quæ nā ergo tāte ubertatis causa erat. Ipsorū
tūc manibus iperatoz coebantur agri (ut fas ē. credere) gaugēte terra uomere laureato: &
triumphali aratore. Siue ille eadē cura semina tractabāt qua bella: eadēq̄ diligētia arua dis
ponebant qua castra: siue honestis manibus omnia lætius proueniūt: quoniā & curiosius fi
unt. Serentē inuenerūt dati honores Serranū: unde cognomē. Aranti quattuor sua iuge
ra i uaticano quæ p rata quintia appellātur. Cincinnato uiator attulit dictaturā: & quidē
ut tradit Norbanus) nudo plenoz pulueris etiānum ore. Cui uiator uela corpus inquit:
ut proferā senatus populiq̄ romani mādāta. Tales tū etiā uiatores erant: quibus ipsū no
mē iditū ē: subinde ex agris senatū ducesq̄ accersentibus. At nūc eadē illi uincti pedes: dā
natæ manus inscripti uultus exercent. Nō tamē furda tellure: q̄ parens appellatur. coliq̄ di
citur & ipsa: honore hinc assumpto: ut nunc imutata ea: & indigne ferente credatur id fie
ri. Sed nos miramur egrastulorū nō eadē emolūmēta esse quæ fuerūt iperatoz. Igitur de
cultura agri præcipere principale fuit & apud exteros. Siquidē & reges fecere Hiero. Phi
lomēter: Attalus: Archelaus: & duces Xenophon: & penus etiā Mago. Cui quidē tantum
honore senatus noster attribuit carthagine capta: cū regulis africæ bibliothecas dōaret uni
us eius duodeciginta uolumina censeret in latinā linguā trāfferenda cū. M. Cato præcep
ta condidit: peritiscq̄ linguæ punicæ dandū negociū in quo præcessit omīs uir tū clariss
mæ familiæ. D. Syllanus sapiētē cōpositissimæ quos sequeremur p̄texuimus in hoc uolu
mine nō igratē noīando. M. Varronē q̄. lxxi. uitæ annū agēs de ea re p̄dēdū putauit.

Ratio de agricultura.

Ca.

IIII.

Pud romanos multo serior uitū cultura esse cōpit. Primoz ut necesse erat arua
tantū colere. Quorū nobis ratio nūc tractabitur nō uulgari modo uerū ut adhuc
fecimus & uertitis: & postea inuentis omni cura perquisitis: causaq̄ rerū & ratioē
simul eruta. Dicemus & sydera: syderūq̄ ipsorū terrestria signa dabimus indubitata. Quā
dō quidē qui adhuc ea diligētius tractauere: q̄busuis oratoribus potius q̄ agricolis scriptis
se possunt uideri. Ac primū omniū oraculis maiore ex parte agemus: q̄ nō i alio uitæ gene
re plura cerciora ue sūt. Cur. n. nō uideant oracula a certissimo die: maxiq̄ ueridico usu
profecta. Principium autē a Catone summemus.

Laus agricolarum: & quæ obseruāda in agro parando.

Ca.

V.

Ortissimi uiri & milites strenuissimi ex agricolis gignuntur: minimeq̄ male cogi
tantes. Prædium ue cupide emas. In re rustica operi ne percas. In agro emendo mi
nime. Quod male emptum est semper poenitet. Agrum paraturos ante omniā iue
teri oportet aquarum uim: aut uicinum. Singulas magnas interpretationes habent: nec du
bias. Cato in conterminis hoc amplius æstimari iubet quo pacto iuuant. In bono est inquit
religione bene utenti. Atrilius Regulus ille punico bello bis consul aiebat: neq̄ fecundis
simis locis insalubrem agrum parandum: neq̄ effoetis saluberrimum. Salubritas loci nō sē
per incolarum colore detegitur: quoniam affluet in pestilentibus durāt. Præterea sūt quæ
dam partibus anni salubria. Nihil autē salutare est nisi quod toro anno salubre. Malus est

LIBER.

ager cū quo dominus luctatur. Cato inter prima pectari iubet: nō solum sua uirtute ualeat qua dictū ē positione. Ut operariū copia prope sit. Oppidūq; ualidū. Ut nauigiorū eue / ctus uel itinerū. Ut bene edificatus. & cultus. In quo fali plerofq; uideo: Segnitie enī pri / ris domini pro emptore esse arbitrantur. Nihil ē damnosius deserto agro. Itaq; Cato. De bo / no dñō meli / emi: nec temere cōtēpnendā alienā disciplinā agroq; ut homini: quis. q̄stuosus sit: si tamē & sūptuosus: nō multū superesse. Ille i agro q̄stuosissimā iudicat uitē nō fru / stra quoniā ante omnia de ipenā ratione cauit. Pro ortos irriguos: nec hic falso: si sub op / pido sint. Et prata: quā antiq; parata dixere. Idēq; Cato interrogatus quis esset certissimus q̄stus respondit. Si bene pascas. Qui p̄ximus sit. At si bene sūma omniū i hac spectanda fuit: ut fructus is maxime probaretur: q̄minimo ipendio cōstaturus esset. Hoc ex locorū occasione aliter alibi decernitur. Eodēq; p̄tinet quod agricolā uendacē oportere esse dixit Fundū i adolefcētia cōferēdū sine cōtatione: edificādū nō nisi cōsito agro. Tūc quoq; cō / tatur: optimūq; ē: (ut uulgo dixere) aliena infania frui: sed ita ut uilarū tutela nō sit oneri Eum tamē q̄ bene habiter sēpius uētitare in agrū. Frontēq; domini plus pōesse quā occipi tiū nō mēciūtur. De uilarū positioe: & p̄cepta antiquorū de agro colēdo. Ca. VI.

Odus hic probatur: ut neq; functus uillā quārat: neq; uilla fundū. Nō ut fecerint m iuxta diuersū eadē arare exēplis. L. Lucullus. Q. Scauola cū uilla. Scauola fundus careret uilla Luculli agro. Quo in genere cēforia castigatio erat: minus arare quā uertere. Nec hoc sine arte quadā ē. Nouissimus uillā i misinensi posuit. C. Marius. vii. con / sul: sed peritia castrametādi: sicut cōparatus ei i ceteris etiā Scylla scēlix. Quos cecos fuis se dicere cōuenit. Neq; iuxta paludes ponendā esse: neq; aduerso amne. Quāquā Homer / omnino e flumine sēper ante lucanas auras i salubres uerissime tradit. Spectare. in astuo / sis locis seprētrionē debet meridiē i frigidis. In temperatis exortū aequioctialē. Agri ipsius bonitas qbus argumētis iudicāda sit: quāquā ad terrā optimo genere differētes abūde di / xisse possumus uideri etiā tamē traditas notas subsignabimus Catonis maxime uerbis. Ebulū: uel prunus siluastris: uel rubus: bulbus minutus: trifoliū: hērba pratensis: quercus siluestris: pyrus: malusq; frumētariū soli notā. Itē nigra terra & cinerei coloris. Omnis crea / ta coqui nisi permacta. Sabulū etiam nisi id per tenue est: & multo cāpestribus magis q̄ cli / uosis respondent eadē. Modū agri in primis seruandū antiqui putauer. Quippe ita cēse / bant. Satiū esse minus ferere & melius arare. Qua in sērentia & Virgiliū fuisse uideo. Ve / rum confitentibus latifunda prodidere italiā. Iam uero & prouintias sex & semissē domini africā possidebant: cū interfecit eos Nero p̄iceps. Nō fraudabo magnitudie ac quoq; sua Cn. Pompeū qui nunquā agrū mercatus est cōterminū. Agro emptio domū uendendam in clemētē atq; nō ex utilitate publici status Mago cēnsuit. Hoc exordio p̄cepta pande / re ingressus ut tamē appareat assiduitatem desideratam ab eo. De hinc peritia uillicorū in cura habenda est. Multaq; de us Cato p̄cepit. Nobis satis sit dixisse. quā proximū do / mino corde esse debere: & tamē sibi metipsi: nō uideri. Coli rura ergastulis pessimū ē: ut quic quid agitur a desperantibus. Temerariū uideatur unam uocē anticorū posuisse: & fortal / sis incredibile penitus aestiment. Nihil minus expedire q̄ agrū optie colere. L. Tatiū Ruf / fus infima natalium humilitate consulatum militari industria meritis antiquā alias par / moniā circiter mille syclos liberalitate Diui Augusti congestum usq; ad detractiōem hā / redis exhaustit agros in p̄ceno coemendoq; in gloriā. Internitiōem ergo fameq; cēsemus. Immo hercule iudico modū rerū omniū utilissimū. Bene colere necessarium ē. Optime dā / nosū. Præterquā sobole sua colono. Aut pascendis. Alioquī domino aliquamēsses collige re non expedit: si cōputetur ipendiū operā. Nec temere oliuam nec quasdam terras dilige ter colere: sicuti in sicilia tradūt itaq; decipi aduenas. Quoniā igitur modo utilissime colū / tur agri: ex oraculo scilicet malis ac bonis. Sed defendi aequū est abauos: qui p̄ceptis suis prospexere uitā. Nā cū dicerent malis intelligere uoluere uilissimos. Sūmū prouidētiā il / lorum fuit: ut q̄minimū esset ipēdii. P̄cipiebāt enī ista: qui triūphali denas argendi libras i / supellestile crimini dabant: q̄ mortuo uilico reliquere uictorias: & reuerti sua rura postu labant: quoq; p̄dia colenda suspiciebat respubl. exercitusq; ducebāt senatu illis uillicātē. In de illa reliqua oracula Neq; agricolā esse. q̄sq; emeret quod p̄stare ei fūdus posset. Malū pa trēfamilias: q̄sq; i terdiu faceret quod noctu posset: nisi in tempestate celi. Peiorē qui p̄ festis diebus ageret quod feriatis deberet. Pessimus q̄ sereno die sub testō potius oparetur

XVIII.

in agro. Nequeo mihi réperare: quo minus unū exéplū antiquitatis afferā. Ex quo intelligi possit apud populū etiā deculturis agēdi morē fuisse: qualiter defēdi soliti sint illi uiri. C. Furius Cresimus e seruitute liberatus cū in paruo admodū agello maiores multo fructus perciperet quā ex amplissimis uicinitas. In iuidia magna erat: ceu fruges aliās pelliceret ueneficiis. Quā ob rē a Sp. Albino curuli die dicta metuēs dānationē cū in suffragiū tribus oporteret ire: instrumētū rusticū omnē ī forū attulit: & adduxit filiā ualidā: atq; (ut ait pīso) bene curatā ac uestitā: ferramēta egregie facta: graues ligones: uomeres pōderosos: boues sacuros. Postea dixit. Veneficia mea quirites hāc sunt nec possū uobis ostēdere: aut ī forū adducere lucubrationes uigiliāsq; & sudores. Omnīū sērentiis absolutusq; ita ē. Profecto opa nō impēsa cultura cōstat. Et ideo maiores fertilissimū in agro oculū dñi eē dixerūt. Reliqua pcepta redentē suis locis: quā pptia singulorū generū erunt. Interim coīa quā succurrunt nō omitemus. Et in primis Catonis humanissimū & utilissimū. Id agēdū ut diligāt uicini. Causas reddidit ille: quas existimamus nulli eē dubias. Inter priā idē cauēt: ne familiā malā sint. Nihil sero faciēdū ī agricultura oēs cēsent. Iterūq; suo quāq; répoie faciēda. Et tertio pcepto pmissa frustra reuocari. De terra cariosa execratio Catonis abūde indicata ē. Quāquā prādicere nō cessatis. Quicquid p asellū fieri pōt utilissime cōsta. Filix biēnio morit si: frōdē agere nō patiaris. Id efficacissime cōtingit germinātis ramis baculo decussis. Succus enim ex ipsa defluens necat radices. Aiunt & circa solstitium auulsas non renasci: nec harundine lēctas: aut exaratas uomeri harundine imposita. Similiter & harundinem exarari silice uomeri imposita prācipiunt. Luncosus ager uerti pala debet. At in saxoso bi dentibus. Fruteta igni optime tolluntur. Humidorum agrum fossione concidi atq; sicca ri utilissimum est. Fossas autē retusis locis apertas relinqui. In solutiore terra scipib; firmari. In repocibus ac supinis: lateribus procumbere quasdam obsecari: & in alias dirigi. Maiores patentioresq; si sit occasio silice uel glareā sterni. Ora utrinq; lapidibus statu minari & alio superintegi. Siluā extirpandā rationem. Democritus prodidit: lupini flore in succo cicurā uno die macerato sparsisq; radicibus.

De frugum generibus. & natura.

Ca.

VII.

Quoniam prāparatus est ager: natura nunc indicabitur frugum. Sunt autē duo prima earum genera. Frumenta ut triticum: hordeum. Et legumina ut faba & cicer. Differentia uero notior: quā ut indicari deceat frumenti ipsius totidē genera per tempora fati diuisa. Hyberna quā circa uergiliarum occasum terra per hyemem nutritur: ut triticum: far: hordeum. Aestiuā quā astate ante uergiliarum exortum feruntur: ut milium: panicum: sisāma hominum: irio italīā duntaxat ritu. Alioquin in grācia & alia oīa uergiliarum occasu feruntur. Quādam autem utroq; tempore in italīa. Ex his quādam & tertio ueris scilicet. Aliqui uerna: milum: panicum: lentē cicer: halicam appellant. Sementia autem triticum: hordeum: fabam: napum: rapam. Et ī tritici genere pars aliqua pabuli est quadrupedum causa sati: ut farrago. Et in leguminibus ut uitia. At communis quadrupedū hominūq; usui lupinus. Legumina omnia singulas habent radices prāter fabam: easq; surculosas: quia non in multa diuiduntur. Altissimas autē cicer. Frumenta multis radicanter fibris sine ramis. Erumpit a primo saltu hordeum die septimo. Legumina quarto: uel cum tardissime septimo. Faba a. xv. ad. xx. Legumina in aegypto tertio die. Ex hordeo alterū caput grani in radicem exit: alterū ī hārbā: quā & prior floret. Radicem crassior pars grāi fūdit: tenuior florem. Cāteris seminibus eadem pars & radicē & florem. Frumenta gycmē in hārbā sunt: uerno tempore fastigantur in stipulam quā sunt hyberni generis. At milium & panicum in culmē geniculatum & concuum. Sisāma uero in ferulaceum. Omnium satiorum fructus aut spicis continetur: ut tritici: hordei: muniturq; uallo aristarum quadruplici: aut includitur siliquis: ut leguminum aut uasculis: ut sisāmā: ac papaueris. Milū ac panicum tantū pro indiuiso & paruis auib; expōita sunt: inde fensa quippe membranis continentur. Pannicum a panniculis dictum: cacumine languido nutante: paulatim ex tenuato culmo: pene in surculum prādensis acruatur grans: cum longissima pedali oblimi comā granum complexa: quā frimbriato capillo curuatur. Sunt & panico genera. Mānoso epanno paruis racemato paniculis: & cacumine gemino. Quin & colore distinguitur: candido: nigro: ruffo: etiam purpureo. Panis multifarie & e milio fit: panico rarius. Sed nullū frumento ponderosius: aut quod coquendo magis crescat. Lx. enim pondo panis e modio refertur

r iii

LIBER.

ducūt: modicūq; pluit ex tribus sextariis madidis. Milium intra hos decē ānos ex india in
italiā inuētū ē: nigrū colore: amplū grana: harundineū culmo. Adoleſcit ad pedes altitudi
ne ſeptē prægrandibus culmis. Lobas uocant: omniū frugū fertiliffimū. Ex uno grano ter
ni extarii gignuntur. Scri debet ī humidis. Frumenta quædā ī genu tertio ſpicā icipiūt cō
cipere. Quædā in quarto: ſed etiamnū oculatā. Genicula aut ſunt tritico quaterna. Farri ſe
na. Hordeo octaua. Sed nō āte ſupra dictū geniculorū numerū cōceptus ē ſpice q; ut ſpecie
ſui fecerit: quattuor aut quinq; tardiffime diebus florere incipiūt. Totidēq; aut paulo plu
ribus deſtoreſcūt. Hordea uero cū tardiffime ſeptē. Varro quater nouenis diebus fruges
abſoluti tradit: & mēſe nono meti. Fabæ in folia exeūt: ac deinde cauſe emittūt nullis diſtī
ctum īternodiis. Reliqua legumina ſurculofa ſūt. Ex iis ramoſa cicer. curuū: lens. Quorū
dā cauſes ſpargūtur in terrā: ſi nō habeant ad miniculū: ut piſorū. Quod ſi nō habuere de
teriora fiunt. Leguminū unicalis faba ſola: Vnus & lupinis. Cæteris romoſus: ſtrenui ſur
culo. Qib; uero ſiſtuloſi. foliū qdā q; mittūt qdā a cauſine. Frumētū uero & hordeū uitiaq;
& quicqd in ſtipula ē in cacumine unū foliū habet. Sed hordeo ſcabra ſunt: cæteris leuia.
Multiplicia cōtra fabæ: ciccri: piſo. Frumētis foliū harundinaceū. Fabæ rotundū: & magnæ
leguminū parti. Longiora eruilæ & piſo. Faſiolis uenofa. Siſamæ & irionī ſanguinea. Cadūt
folia lupino tantū: & papaueri. Legumina diutius florēt: & ex iis enum ac cicer. Sed diutū
ſime faba. xl. diebus. Nō aut ſingulis capi tā diu: quoniā alio deſinēte alius icipit. Nec to
ta ſeges ſicut frumenti pariter. Siliquantur uero omnia diuerſis diebus: & ab ima primū
parte paulatī flore ſubeunte. Frumenta cum deſloruere craſſeſcūt: maturāturq; cū pluri
mū diebus. xl. perficiuntur. Itē faba. Pauciſſimis cicer. Id enī a ſemēte diebus. xl. perficitur
Miliū & panicū. & ſiſama & omnia æſtiua quadragita diebus maturātur a flore. Magna
terræ celiq; diferentia. In ægypto enī hordeū ſexto a ſaturni mēſe. Frumēta ſeptimo metū
tur. In hellade hordeū. In peloponeſo octauo & frumēta etiā tardius. Grana in ſtipula
crinito textu ſpicātur. In faba leguminib; alternis lateribus ſiliquātur. Fortiora hyeme
frumēta legumināq; ī cibo. Tunice frumēto plura. Hordeum maxie nudū: & halica: ſed
præcipue athena. Calamus altior frumēto quā hordeo. Ariſta mordacior hordeo. In aera ex
teruntur triticū & ſiligo & hordeum. Sic & ſerūtur pura qualiter molūtur: quia nō ſunt. E
diuerſo far: miliū: panicū purgari niſi toſta nō poſſūt. Itaq; hæc cū ſuis folliculiſerunt eru
da. Et far ī uaginulis ſuis ſeruāt ad ſatus: atq; nō torrēt. Leuiſſimū ex iis hordeū raro exce
dit. xv. libras: & faba. xxii. Ponderoſius far: magiſq; etiā triticū. Far in ægypto olyra con
ficitur. Tertiū genus ſpicæ hoc ibi ē. Galliæ quoq; ſuū genus farris dedere: qd illic branc
uocant: apud nos ſendalā nitidiſſimi grani. Et alia diferētia eſt: q; ſere quaternis libris plus
reddīt panis: q; far aliud. Populū romanū farre tātū e frumēto. ccc. ānis uſum Verius tradi
dit. Tritici genera plura quæ fecere gētes. Italico nullū equidē cōperaueri cādore ac pōde
re: quo maxie decernit. Mōtanis mō cōpereſ italix agris externū. In quo pricipatū tenuit
boetia: deinde ſicilia: mox africa. Tertiū pōdus erat thracio ſyriocq; deinde ægyptio: athle
tarū cū decreto: quorū capacitas iumētis ſimilis quē diximus ordinē fecerat. Græcia & pō
ticū laudauit: quod ī italiā nō peruenit. Ex omni eodē genere grani prulit oreuntū & tra
gū dignes: & ſelinuntū argumēto craſſiſſimi calami. Itaq; pingui ſolo hæc genera assigna
bat. Leuiſſimū & maxime inane. ſeu tenuiſſimi calami ī humidis ſeri iubebat: quoniā mul
to egeret alimēto. He fuere ſententiæ. Alegeſdro magno regnante: cū clariſſima fuit græ
cia atq; in toto terrarum orbe potētiſſima: ita tamē: ut ante morte eius annis fere cētū qua
dragita quinq; Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumētum italicum ante cuncta lau
dauit: ad urbem tranſlata ſententia.

Et fortunatā italiā frumēto caneſcere candido.

Quædam laus peculiaris hodie italicæ eſt. Quo magis admiror poſteros græcorū nullā mē
tionem huius feciſſe ſumēti. Nunc ex iis generibus quæ romam inuehuntur. Leuiſſimū eſt
gallicum atq; e cheronenſo aduectum: quippe non excedunt in modium uicenas libras: ſi
quis granum ipſum ponderet. Adicit ſardium ſex libras. Alexandrinū & trientes. Hoc ē
& ſicli pondus. Boetium totam librā addit: africanū & dodrantes. In trāſpadana italia ſcio
uicenas quinas libras farris modios pendere. Circa eluſium & ſenas. Lex naturæ certa eſt ī
quocunq; genere pane militari: tertia portio ad grani pondus accedat. Sicut optimum eſſe
frumentum: quod impactum congiū aquæ capiat. Quib; ſdam generibus per ſe pondus

sicut balearico: modio tritici panis pondo. xxx. reddit. Quibusdā in permixtis: ut cyprio & alexandrino. xx. prope libras nō excedentibus: Cypriū fuscum est: panem nigrū facit. Itaq; miscetur alexandrinū: cādūm: reducuntq; .xxv. pondo. Thebaicum libras adiicit. Marina aqua subigi: quod pleriq; maritimis in locis faciunt occasione lucrandi salis uilissimum nō alia de causa opportuniore morbis corpora existunt. Gallia & hispania frumento in potū resolutō quibus diximus generibus spuma ita concreta pro frumēto utitur. Quā de cā leuior illis quā ceteris panis est. Differentia est & calami. Crassior quippe melioris est generis. Plurimis tunicis thraciū triticū uestitur ob nimia frigora illi plagā exquisitū. Eadem cā & trimestria inuenit detinentibus terras niuib;: quod tertio fere satum mēse ut i reliquo orbe metitur. Toris hoc alpius notum & hyemalibus prouintis. Nullū hoc frumēto latius us. Vnicalamū praterea: nec usq; capax: feriturq; nō nisi tēui terra. Est & biestre circa thracium sinū: quod. xl. die quo satum est maturescit: mirūq; nulli frumēto plus esse ponderis: & furfuribus carere. Vtitur eo & sicilia & achia: montosis utraq; partibus. Eubo ea quoq; circa caristum. In tantū fallitur Columella: q ne trimestris qdē propriū genus existimauerit esse cum sit antiquissimū. Græci trimenō uocant. Tradunt in bacris grana tāte magnitudinis fieri: ut singula spicas nostras æquent. Primū ex oib; frumentis feritur hordeum. Dabimus & dies ferendi cuiq; generi natura singulorū exposita. Hordeum indis satiuū & siluestre: ex quo panis apud eos præcipuus. Italici quidē maxime oriza gaudēt: ex qua ptisanā conficiunt: quā reliqui mortales ex hordeo. Oriza quidē folia carnosa: porro similia sed latiora. Altitudo cubitalis: flos purpureus: radix gēmeæ rotūditatis. Antiquissimū i ci bis hordeum: sicut atheniensium ritu Menandro auctore apparet & gladiatorū cognomine: qui hordearū uocabatur. Polēra quoq; græci nō aliunde præferūt. Pluribus sit hæc modis. Græci perfusum aqua hordeū siccāt nocte una. ac postero die frigunt: deīde molis frangunt. Sunt q uehemētius tostū rursus exigua aqua aspergāt: siccētq; priusq; molāt. Alii uero uirentibus spicis decussū hordeū recens purgāt madidūq; in pila tundūt: atq; i corbis eluunt: ac siccātū sole rursus tundūt: & purgatum molūt. Quocūq; autē genere præparato uicenis hordei libris: ternas seminis lini: & coriādi selibras salisq; acetabulo: torrētes ante omnia miscēt i mola. Qui diutius uolunt seruare cum polline ac furfuribus suis condunt nouis fistilibus. Italia sine perfussione tostū in fustile formā molit. iisdē additis. atq; etiā milio. Panē ex hordeo antiquis usitatum uita damnauit: quadrupedūq; tradidit refectibus Pisanæ inde usus ualidissimus saluberrimusq; tantopere probatur. Vnum laudibus eius uolumē dicauit Hippocrates clarissimus medicinæ scientiæ. Pisanæ bonitas præcipua uticensi. In ægypto uero & ē que fit ex hordeo: cui sunt bini anguli. In boetia & africa genus ex quo fiat hordei glabrum appellat Turranius. Idem olyram & oryzam eādem esse existimat. Pisanæ conficiendæ uulgata ratio est. Simili modo. ex tritici semine tragum fit in campania tantum & ægypto. Amilū nero ex omni tritico ac siligie. Sed optimum ex trimestri. Inuentio eius chio insula debetur: & odia laudatissimum inde est appellatum ab eo quod sine mola fiat. Proximum trimestri: quod est minime pōderoso tritico. Mafeseit dulci aqua in ligneis uasis: ita ut integratur: quin quies indie mutata. Melius si & in nocte: ita ut misceatur prius emoluitum prius quā acescat. Linteoc; aut sporis siccatum regulæ infunditur: illitæ fermento. atq; ita in sole densatur. Post chium maxime laudatur cræticum: mox ægyptium. Probatum autē leuitate & leuore: atq; ut recens sit iam & Catonis dictū. Apud nos hordei farina ad medendū utuntur. Mirumque in usu iumentorum ignibus durato: ac postea molito: officiq; humana manu dimissis maiores in aluum uires torosq; corporis fieri. Spicæ quædam binos ordines habent quædā plures usq; ad senos. Grano ipsi aliquot defferentiæ: longius: leuiusq; aut breuius: aut rotundius: candidius: nigrius. uel cui purpura est. Vltimo ad polentam contra tempestates candido maxima infirmitas. Hordeum frugum omnium nobilissimum est: feri non ualet nisi sicca & soluta terra: ac nisi læta. Palea ex optimis. Stramento uero eius nullum comparatur. Hordeum ex omni frumento minime calamitosum: quia tollitur antequam triticum occupet rubigo. Itaq; sapientes agricolæ triticum cibariis tantum serunt. Hordeum sarculo feri dicūt proterea celerrime reddit fertilissimumq;. Quod in hispania & carthagine aprili mēse collectum est: hoc feritur eodem mēse in celtiberia: eodemq; anno. bis nascitur. Rapitur omē a prima satim maturitate festinantius quam cætera. Fragili enim stipula & tenuissima pa-

LIBER.

lea granum continetur. Meliorem etiam polentam fieri tradunt si nō ex maturitate tollat.
Non oīa frumēti genera ubiq; nasci: & de reliquis i oriente generib⁹. Ca. VIII.
Rumenti genera non eadem ubiq; neq; ubi eadem sunt iisdem nominibus. Vulga-
rissima far: quod ad oreum ueteres appellauere: siligo: triticum. Hæc plurimis ter-
ris comunia. Arinca galliarum propria: copiosa & italix est. In ægypto autem ac sy-
ria ciliciaque & alia ac græciæ parte peculiare: zea: olyra: typhc. Aegyptus silimlaginem cō-
ficit e tritico suo nequaquam italix parem. Qui zea utuntur non habet far. Est & hæc ita-
liæ in campania maxime: sēmenq; appellatur. Hoc debet nomen res præclara ut mox doce-
bimus. Propter quam Homerus zederosi rura dixit. Non ut arbitrantur aliqui: quoniam
uitā donaret. Amylum quoque ex ea fit prior crassius. Hæc sola differentia est: omni ge-
nere durissimum far: & contra hyemēs firmissimum. Patitur frigidissimos locos: & minus
subactos: uel æstuosos sitientesq;: primus antiquis latio cibus: magno argumento in ado-
reæ donis sicuti diximus. Pulte autem non pane longo tempore uixisse romanos manife-
stum. Quoniam inde & pulmentaria hodieq; dicuntur. Et enim, antiquissimus uates ob-
sidionis famē describens offam eripuisse plorantibus liberis patres commemorat. & hodie
sacra prisca atq; natalium pulte fritilla conficiuntur: uideturq; tam puls ignota græciæ fuisse:
quam italix polenta. Tritici semine auidius nullum est: nec quo plus alimenti trahat.
Siliginem dixerim proprie tritici delicias: candor est: & sine uirtute: & sine pondere: con-
ueniens humidis tractibus: quales italix sunt & gallix contraxæ. Sed & trans alpes in al-
lobrogum taneum auernorumq; agro pertinax. In cæteris ibi partibus biennio in tritico
transit. Remedium ut grauissima quæq; grana eius serantur.

De pistoriis: & molitura: & farina.

Ca.

IX.

Siligine laudatissimus panis: pistrinarumq; opera laudatissima. Præcellit in ita-
lia: si campana pis natæ miscatur. Ruffior illa: at pisana candidior: pondero-
sior uero cretacea. Iustum est e grano campanæ quam uocant castratam: e mo-
dio redire sextarios quattuor: siliginis. Vel e gregali si castrata sextarios quinq;. Præ-
terea floris semodium. Et cibarii quod secundarium uocant sextarios quattuor. Furfu-
ris sextarios totidem. E pisana autem siliginis sextarios quinq;. Cætera paria sunt. Clu-
sina arentiaq; etiamnum sextarios siliginis assumunt: in reliquis pares. Si uero pollinē
facere libeat. xvi. pondo panis redeunt. Et cibarii tria. Furfurum semodium. Molæ dis-
crimine hoc constat. Nam quæ secca moluntur plus farine reddunt. Quæ salsa aqua spar-
sa: candidiorem medullam: uerum plus retinent in furfure. farinam a farre distant: no-
mine ipso apparet. Siliginæ farine modius gallicæ. xxii. libras panis reddit. Italix dua-
bus tribus ue amplius in artoptitio pane. Nam furnaceis binas adiiciunt libras in quo-
cunque genere.

De similagine & siligine & de aliis generibus & de pistura.

Ca.

X.

Similago ex tritico fit laudatissima. Ex africo iustum est e modis redire semodio
& pollinis sextarios quinq;. Ita enim appellant in tritico: quo florem in siligine.
Hoc ærariæ officinæ chartariæque utuntur. Præterea secundarii sextario quat-
tuor. Furfurumque tantūdem. Panes uero e modio similaginis. cxvii. E floris medio. cxvii.
Precium huic anonæ media in modio farine. xl. assēs. Similagini castratæ octonis offi-
bus amplius. Siligini castratæ duplum. Est & alia distinctio. Similago. i. pollin autem. xvii.
pondo panis reddere uisa tritici. xxx. cum triente: & secundarii panis quinas selibras: to-
tidem cibarii: & furfurum sextarios sex. Siligo nunquam maturefcit pariter: nec ulla segie-
rū minus dilationem pariter propter teneritatem. liscq; quæ maturuere protinus granum
dimittentibus: sed minus quā cætera fumenta in stipula periclitatur: quoniam semper re-
ctam habet spicam: nec rotam continet: qui rubiginem faciat. Ex africa dulcissimus pa-
nis: ipsa spissior quā far: & maior spica eadem & ponderosior. Raro modius grani nō. xvi.
libras implet. Exteritur in græcia difficulter. Ob id iumētis dari ab Homero dicta. Hæc enī
est quam uocat olyram. Eadem in ægypto facilis fertilisq; far sine arista est. Item siligo ex
cepra ea quæ laconica appellatur. Adiciuntur iis genera: bromos: siligo exceptiua: & tra-
gos externa: omnia ab oriente inuecta orize similia. Tiphe & ipsa eiusdem generis: ex qua
fit in nostro orbe oriza. Apud græcos est & isia. Traduntq; eam ac tiphem cum sint dege-
neres redire ad frumentum: si pistæ serantur: nec protinus sed tertio anno. Tritico nihil

est fertilius. Hoc enim natura ei tribuit quoniam eo maxime alit hominem. Vtpote cum e modio si sit aptum solum: quale in bizantio africae campo centeni quinquageni modii reddantur. Misit ex eo loco Diuo Augusto procurator eius ex uno grano vix credibile dictu quadringenta paucis minus germina. Extantq; de ea re epistola. Misit & Neroni si militer. cccxl. stipulas ex uno grano. Cum centesimo quidem & leontini siciliae campi fundunt. Alique: & tota betica: & in primis aegyptus. Fertilissima tritici genera ramosum: aut quod centigranum uocant. Inuentus est iam & scapus unus centum tabis onustus. Aestiu frumenta diximus si samam: milium panicum. Sisama ab indis uenit: ex ea & oleum conficiunt. Color eius candidus. Huic simile est in asia graeciaque crisinum: idemque erat: nisi pinguis esset: quod apud nos uocant irionem: medicaminibus annumerandum potius quam frugibus. Eiusdem naturae & homium a graecis dictum: sed cymino simile: feriturq; cum sisama hoc & irione. Nullum animal uescitur uiuentibus. Pistura non omnium facilis. Quippe & heretura spicam faris tostis pisente pilo praeferrato fistula ferrata: & stella intus detentulata: ut nisi intenti pisant: coucidatur grana: ferroq; frangantur. Maior pars italiae ruidio utitur piso: rotis etiam: quas aqua ueriet ob iter & molar. De ipsa ratione pisendi. Magomis proponitur sententia. Triticum ante perfundi aqua multa iubet: postea euelli. De inde sole siccatum pila repeti. Simili modo hordeum. Huius sextarios. xx. spargi duobus sextariis aqua. Lentè torere prius: deinde cum surfuribus leuiter pisi. Aut additos in sextariis. os. xx. lateris: crudi frusto: & harene semodio. Ermiliam iisdem modis quibus lentem. Sisamam in calida maceratam exporrigi. Deinde confricari: frigidam immergi: ut paleae fluant: iterumq; exporrigi in sole super lintea. Quod nisi festinato peragatur: lurido colore inulescere. Et ipsa quae autem eualuantur uariam pisturarum rationem habent. Acus uocatur cum per se pistitur. Spica tantum aurificum ad usus. Si uero in area teritur cum stipula: palea ut maior in terrarum parte ad pabula iumentorum. Milii & panici & sisamae apud pludam uocant purgamenta: alibi aliis nominibus. Milio campania gaudet praecipue: pulcritemq; candidam ex eo facit. Fit & panis praedulcis. Sarmatarum quoq; gentes hac maxime pulre aluntur: & cruda etiam farina equino lacte: uel sanguine e cruris ueni s admixto. Aethiopes non aliam frugem quam milii hordeiq; nouere. Panico & galliae quaedam praecipue aquantia utitur. Sed circum padana italia addita faba: sine qua nihil conficiunt. Ponticae gentes nullam panico praeferrunt cibum. Caetero aestiua frumenta riguis magis etiam quam hyemalibus gaudent. Milium & panicum aquis minime: cum in folia exeunt. Verant ea inter uites arboreq; frugiferas feri: terram emacari hoc fatu existimantes.

De fermentis. & panis faciendis ratio & genera: & quando primum pistores romae & de cribris & alicae.

Ca.

XI.

Illi praecipuus ad fermenta usus e musto subacti in annum tempus. Simile fit ex tritici ipsius surfuribus minutis & optimis e musto albo triduo maturato subactis: ac sole siccati. Inde pastilos in pane faciēdo dilutos: cum simlagine feminis seruefaciunt: atq; ita farinae miscent: sic optimum panem fieri arbitrantur. Greci in binos semodios farinae satis esse besles fermenti constituere. Et haec quidem genera uindemiis: tū fiunt. Quod libeat uero tempore ex qua hordeoque bilibres ossae seruati foco uel fictili patina torretur cinere & carbone: usq; dum rubeat. Postea operiuntur in uasis donec acefcant: hinc fermentum diluit. Cū fieret aut panis hordeaceus heruiliae aut cicerulae farinae ipsae admixtione fermentabant. Iustūq; erat duae librae in quinq; semodios. Nunc fermentum fit ex ipsa farina quae subigit prius quam addat sal ad pulsus modum decocta: & relicta donec acefcant. Vulgo uero nec sufferuere faciunt: sed tantum pridie asseruata materia utitur. Palaeque natura est acore frumentarii: sicut & ualidiora esse corpora quae frumento pane alunt. Quippe cum apud ueteres pederossimo cuius praecipue tritico salubritas phibita sit. Panis ipsius uaria genera plequi superuacuū uidet. Alias ab obsoniis appellari ut ostracarii: alias a delictis ut artolagani: alias a festinatione ut speusici: Necnon a coquendi ratione ut furnacci uel artoptescii: aut in cibis cocti non pridē etiam e parthis aduecto: quae alii aquaticū uocant: quoniam aqua trahit a tenui & spongiosa inanitate. alii phiciū. Summa laus siliginis bonitate & cribi tenuitate constat. Quiddam ex ouis aut lacte subigunt. Butyro uero gentes etiam pacatae ad operis pistorii generatrasseunte cura. Durat sua piceno in panis inuentione gratia ex alicae materia cum noue diebus macerata: decimo ad speciem tracta & subacta uuae passae succo est. Ibi postea in furnis

LIBER.

ollis indita: quæ rumpantur ibi torrent. Neq; est ex eo cibus nisi madefactio: quod fit lacte maxime mullo. Pistores romæ non fuerunt ad persicum usq; bellum: annis ab urbe condita super quingentos octoginta. Ipsi panes faciebant quiritibus: mulierumq; id opus erat: sicut etiam nunc in plurimis gentibus. Arctoteles Plautus appellat in fabula: quæ aululariam scripsit. Magna ob id cœrtatione eruditorum: an is uersus poetæ sit ilius certum sit. Attei capitosa sententia. Tostum panem lautioribus coquere solitos: pistoresq; tamen eos qui far pisebant nominatos. Nec cocos uero habebant in seruitiis: eosq; ex macello cōducebant. Cribrorum genera galliæ setis equorum inuenere: hispaniæ lino excussoria & pollinaria: ægyptus e papyro atq; iunco. Sed inter hæc dicatur prima & alicæ ratio præstantissime saluberrimeq; quæ palma frugum indubitanter italiâ cōtingit. Fit sine dubio & in ægypto sed admodum spernenda. In italia uero pluribus locis: sicut ueronensi pisanorum agro. in capania tamen laudatissimus cāpus est: motibus subiacet nimbosis totis quidē. xl. mil. pas. planicie. Gratia terræ ei? (ut prius soli natura dicatur) puluerea summa: inferior bibula: & puniceis fistulas uice. Montium quoq; culpa in bonum cedit crebros enim hymbres percolat atq; transmittit: nec dilui aut maderere uoluit propter facilitatem culturæ. Eadem acceptum humorem nullis fontibus reddit sed temperat: & conquoquens intra se uice fusi continet. Seritur toto anno panico semel: bis farre. Et tamen uere segetes quæ interquievere fundunt rosam odoratiore sitiuu: adeo terra non cessat parere. Vnde uulgo dictum plus apud campanos unguenti: quæ apud cætes ros olei fieri: Quantum autem uniuersas terras campus circum campanus antecedit: tantum ipsum pars eius: quæ laboris uocantur: quem phlegæum greci appellant. Finiuntur laboris uia ab utroq; latere consulari: quæ a puteolis: & quæ a cumis capuam ducit. Aliqua fit e zea quam semen appellauimus. Tunditur granum eius in pila lignea. Nam lapidis duritia cotentur. Nobilius ut notum est pilo uinctorum penali opera. Primorū inest pixis ferrea excussis inde tunicis. Iterum iisdem armamentis nudata conciditur medulla. Ita fiunt alicæ tria genera: minimum: ac secundarium: grandissimum uero apherema appellant. Nōdum habent candore suum quo præcellunt: iam tamen alexandrinæ præferuntur. Postea mirum dictum admisceat creta: quæ transit in corpus colorisq; & teneritatem affert. inueniuntur hæc inter puteolos & neapolim in colle leucogeo appellato. Extatq; Diui Augusti decretum quo anno ad uicena milia neapolitanis pro eo numerari iussit a fisco suo: coloniā deducēs capuā. Adiecitq; causam afferēdi: quoniā negassent cāpani alicam confici sine eo metallo posse. In eodē reperitur & sulphur. Emicatq; fontes oraxi oculorum elaritati: & uulnerum medicinæ: dentiūq; firmitati. Alica adulterina fit maxime e zea quæ in africa degenerat. Latiores eius spicæ nigrioresq; & breui stipula. Pisunt cum barena: & sic quoq; difficulter conterunt utriculos. Fitq; dimidia modii mensura. Posteaq; gyphi pars quarta ispargitur: at si non cohererit farinario cribro subcernunt. Quæ in eo remansit excepticia appellatur: & grandissima est. Rursus quæ transit arctiore cernitur: & secundaria uocat. Iteu cribraria quæ simili modo in tertio remansit cribro angustissimo: & tantū barenas transmittit. Alia rō ubiq; adulteradi. Ex tritico candidissima atq; grandissima eligunt grana: & semicondita in ollis: postea arefaciunt sole ad initium: rursusq; leuiter aspersa molis frangunt. Ex zea pulchrius quæ ex tritico fit granum quod id alicæ uicini sit. Candore autē ei procreta lacti incoctis mixtura confert.

De leguminibus.

Ca.

XII.

Equitur natura leguminum: inter quæ maximus honos fabæ. Quippe ex qua tentatus sit etiam panis. Lomentum appellatur farina ea: aggrauaturq; podus illa & oī legumina. Iam uero & pabulo uenalis. Fabæ multiplex usus: oīum quadrupedum generi præcipue hominū. Frumeto etiam miscetur apud plerasq; gentes & maxime panico solida: ac delicatius fracta. Qui & prisco ritu fabaria suæ religionis diis in sacra est: pualens pulmentarii cibum & hebetare sensus existimata in sonia quoq; facere. Ob hoc pythagorica sententia dānata. Vel (ut alii tradidere) quoniā mortuorum aīe sunt in ea. Quæ de causa parerādo utiq; assumit. Varro & ob hæc flaminē ea nō uesci tradit: quoniam & in flore eius licetere lugubres repant. In eadē peculiaris religio. Neq; fabam utiq; in frugibus referre mos est auspicii: cā quæ ideo referuia appellat. Et auditionibus eā adhiberi lucrosi putant. Sola certa frugum etiam exesa replētur crescente luna. Aqua marina aliaue salsa nō percoquitur. Seritur ante uergia liarum occasum leguminum prima: ut antecedit hyemē. Virgilius per uer eā seri iubet circum padanæ italiæ ritu. Sed maior pars malum fabalia maturæ rationis: quæ trimestre fructum eius.

XVIII.

Namq; siliquæ caulesq; gratissimi sunt pabulo pecoris. Aquas in flore maxime cōcupiscit. cū uero defloruit: exiguas desiderat. Solū in quo sata est lætificat stercoreis uice. Ideo circa macedoniā thessaliāq; cū florere incipit uertitur arua. Nascitur & sua spē plerisq; in locis: sicut septentrionalis oceani insulis: quas ob id nostri fabarias appellant. Itē in mauritania siluestris passim: sed prædura & quæ: percoqui non possit. Nascitur & in egypto spinoso crule. Quæ de causâ crocodili aculeos timentes refugiūt. Lōgitudo scapo quattuor cubitorū est amplissima crassitudo. Octona genicula hebet: molli calmo. Simile caput papaueri: colore roseo. In eo fabæ nō supra tricenae. Folia ampla. Fructus ipse amarus & odore: sed ra dix per quā lata. Incolarū cibis cruda: & oīno decocta. Harūdinū radicibus similis. Nascit & in syria ciliciāq; in chorone chalcidis lacu. Ex leguminibus autē nouēbri ferūtur lēs: & in græcia pisā. Lens amat solū tenue magis q̄ pingua: cælū utiq; siccū. Duo genera eius in ægypto: alterū rotundius nigriusq; alterū sua figura. Vnde uario usu trālatū est in lētici las nomē. Inuenio apud auctores æqua nimitatem fieri uescētibus ea. Pisum in apricis feri debet: frigoriū impatiētissimū. Ideo in italia & in austriore cælo nō nisi uerno tēpore terra facili ac soluta. Ciceris natura est gigni cū salislagine: ideo solū urit. Nec nisi mās defa / ctum pridei feri debet. Differentiæ plures: magnitudine: figura: colore: sapore: Est enī arie tino: capiti simili: unde ita appellatur. Albū nigriq; est & colābinū quod alii ueneriū uo: cant: candidū. rotundū. leue. Arietino minus: quod religio peruigiliis adhibet. Est & ciceri cula minuti ciceris: inæqualis angulos habet ueluti pisum. Dulcissimū autē id quod cruo simillimū: firmitusq; quod nigrū & rufumq; quod albū. Siliquæ rotōdæ ciceri: ceterisq; le: guminiū lōge & ad figurā seminis latæ. Pīso cylindraciæ. Fasiolorū cum ipsis mandunt gra nis. Serere eos qua uelis terra licet ab idibus octobris in calēde nouēbris. Legumina cū ma turescere ceperint rapienda sunt: quoniā cito exiliūt: latentq; cū decidere sicut & lupinū.

De rapis & napsi amiterinis.

Ca.

XIII.

Vanq; prius dixisse cōueniat de rapis: in transcurso eas attingere nostri: paulo dili gentius græci & ipsi tamen inter hortensia. Si iustus ordo fiat a frumento prius aut certe faba dicēdis. Quādo alii pstantior usus ab iis nō est. Ante oīa nāq; cūctis aīalibus nascuntur: nec in nouissimis. Satiāt ruris alitū quoq; genera: magisq; si decoquan tur aqua. Quadrupes & frōde earū gaudēt. Et homini nō minore rapaciorum suis horis gratia q̄ cimarū. Flacidiorū quoq; & in horreis enecatorū: uel maiore q̄ uitētium. ipsa uero durāt & in sua terra seruata. Et postea passo pene ad aliū prouētū famēq; sentiri phibēt. A uino atq; messe tertius hic transpadanis fructus. Terrā nō morose eligit: pene ubi nihil ali ud feripossit. Nebulis & pruinis ac frigore ultro aluntur amplitudine mirabili. Vidi. xl. li: bras: excedētia. In cibis quidē nostris pluribus modis cōmēdant: durātq; ad alia sinapis acri monia domita: etiā colorib; picta: pter suū semen: sex aliis: purpureo quoq;: neq; aliud in cibis tingui decet. Genera eorū græci duo prima fecere: masculinū femininūq; & ea serē di modo ex eodē semine. Dēiore enī satū masculēscere: itē in terra difficili. Semē pstanti us quo subtilius. Species uero oīum tres. Aut enī in latitudinē fundi: aut in rotōditatem globari. Tertiā speciē siluestre appellauere. In lōgitudinē radice pcurrēte: raphani simili tudine & folio anguloso scabroq;: succo acri q̄ circa messēm exceptus oculos purgat me: deturq; caligini admixto lacte mulierū. Frigore dulciora fieri existimant & grādiora tepo re in folia exeūt. Palma in nursino agro nascētibus: taxatio in libras sestertii singuli: & in penuria bini. Proxima in algido natis. Napi uero amiterini liquorū eadē fere natura gau dent æque frigidis. Serūtur & ante chal. martias in iugero sextarii quattuor. Diligentio res quinto sulco napū feri iubēs: rapā quartā utroq; stercoreato: rapā latiorē fieri si palea se minetur. Serere nudū uolūt precantē sibi & uicinis serere se. Satus utriq; generi iustus in: ter duorū numinū dies festos. Neptūni atq; Vulcani. Ferūtq; subtili obseruatione quota luna procedente hyeme nix prima ceciderit: si totidē numinū die intra prædictum tempō ris spatium serantur mire prouenire. Seruntur & uere in calidis atq; humidis.

De lupino.

Ca.

XIII.

Vpino est usus proximus: cum sit homini & quadrupedū generi ungulas habenti cōmunis. Remediū eius ne metētes fugiāt exiliēdo: ut ab hymbre tollatur. Nec ul: lius quæ feruntur natura assensu terræ mirabilior est. Prius omnium: cū sole quo tidie circūagitur: horasq; agricolis etiā nubilo demonstrat. Ter pterea floret. Terrā amat:

LIBER.

terraq; operiri nō uult. Et unū hoc seritur nō arato: ubi fuerit maxime fabulosa: & sicca: atq;
q; etiā harenosa. Coli utiq; nō uult. Tellurē adeo amat: ut quis fruteto solo cōiectum inter
folia uepresq; ad terrā tamen radice parueniat. Pinguescere hoc satū arua uineaq; dixim?
Itaq; deo nō eget fimo: ut optimi uicē repræsenter. Nihil aliud nullo impēdio cōstat: ut qd
ne ferendi quidē gratia opus sit affere prius seritur ex aruo. Ac ne spargi quidē postulat
decidēs spēre. Primūq; oīum seriē: nouissimū tollit. Vtrūq; septēbri fere mense: quia si non
antecefferit hyeniē: frigidibus obnoxiiū est. Impune præterea iacet uel derelictū etiā: si non
protinus sicuti obruat hymbres: ab oībus aialibus amaritudine sua tutū. Plerūq; tamē leui
sulco integūt. Ex dēsiore terra rubricā maxime amat. Ad hāc alendā post tertiū florē uerti
debet in sabulo post secūdū. Cretosa tantū limosaq; odit: & in iis nō puenit. Maceratū ca
lida aqua hōi in cibo est. Nā bouē unū modii singuli satiāt: ualidūq; pstat. Quādo etiā ipo
situm puerorū uētribus pro remedio est. Condi in fumo maxime cōuenit: quoniā in humi
do uermiculi umbilicū eius in sterilitate castrāt. Si depastū sit in fronde: inarari protinus so
lum opus est. De uitia & eruo. Ca. XV.

T uitia pinguescunt arua: nec ipsa agricolis opērosa: uno sulco sata nō sarritur: nō
e stercoretur: nec aliud q; deocatur. Sationis eius tria tēpora. Circa occasum arcturi
ut decembri mense pascat. Tunc optime seritur in semen. Aeq; nāq; fert depasta.
Secunda satio mense ianuarii est: nouissima martio: ac tū defrondē utilissima. Sicitatem ex
omnibus quæ feruntur maxime amat: non aspernatur etiā umbrosa. Ex semine eius si le
sta natura est palea cæteris præfertur. Vitibus præcipit succū languescūtq; si in arbutis se
ratur. Nec erui operosa cura est. Hoc amplius quā uitia rucatur: & ipsum medicaminis ui
optinens. Quippe per eū Diuū Augustum curatum epistolis ipsius memoria extat. Suffici
unt singulis boui iugis modii quini sati. Martio mense satum noxiū esse bubus aiunt. itē
autūno grauedinosum. innoxium autem fieri primo uere satum.

De feno & farragine & de ocimo & medica & cytiso. Ca. XXVI.
T sicilia hoc est fœuū grecū sacificatione seritur: nō altiore quatuor digytorum
e sulco quātūq; prius tractat: tāto puenit melius. Rarū dictū esse aliquid cui profit
negligentiā. Id autē quod secale atq; farrago appellatur occari tantum desiderat.
Secale taurini sub alpi⁹ asia uocat. deterrimū: & tantū ad arcēdū famē utile. fœcunda: sed
gracili stipula: nigritia triste: sed pōdere præcipiū. Admiscet huic far ut mitiget amaritu
dinē eius: & tū sic quoq; ingratiissimū uētri est. Nascit qualicūq; solo cū centesimo grano
Ipsumq; pro letamine est. Farrago ex recremētis fartis prædēfa seriē: admixta aliquando &
uitia. Eadē aliquādo in africa fit ex hordeo. Oīa hæc pabularia. Degeneratq; ex legumini
bus quæ uocat cracca: in tantū colūbis grata: ut pastas ea negēt illius loci fugitiuas fieri.
Apud anticos erat pabuli genus: quod Cato ocimū uocat: quo sistebāt aluū bubus. Id erat
e pabulis segete uiridi delecta anteq; gelaret. Sura Manulius id aliter ierpratur & tradit
fabæ modios. x. uitia duos tantū dē: & eruliz in iugero autūno misceri & seri solitos. Me
lius & auena græca: cui nō cadit semē admixta. Hoc uocitatū uocimū: bouūq; causā feri soli
tum. Varro appellatū celeritate pueniēdi a græco: quod ocys oecos dicūt. Medica exter
na etiā grætiæ ut a medis aduecta pbellā psarū quæ Darius itulit. Sed uel in primis dicēda
tāta dos eius: ut cū uno satū amplius q; tricenis annis duret. Similis est trifolio caule: foliis
q; geniculata: quicqd in caule asurgit in folia cōtrahit. Vnū dē ea & cytiso uolumen Am
philochus fecit cōfissum. Solū in quo serat elapidatū purgatūq;. Subicitur autūno: mox
aratū & occatū integitur crate iterū & tertio: quinis diebus interpositis in fimo addito. Po
scit autē siccū succosum uel rigūū. Ita præparatū seritur mense maio: alias pruinis obno
xia. Opus est densitate seminis oīa occupari: internascētēsq; hærbas excludi. Id præstant i
ugera modia uicena: imouendū ne adurat: terraq; prius integri debet. Si sit humidū so
lū: hærbosūue uincitur: & desiciscit in pratū. Ideo prius altitudine unciali hærbas oībus li
beranda est manu potius q; sarculo. Secatur incipiens florere: & quotiēs refloruit. Id sexies
euenit per annos: cū ninumū quater. In semē maturefcere prohibēdū est: quia pabulum uti
lius est usq; ad trimatum. Verno feri debet: liberatq; cæteris hærbis. ad trimatum martio
a solo radi. Itaq; reliquæ hærbe intererunt sine ipsius dāno propter altitudinem radicū.
Si euicerint hærbe: remedium unicum est aratio: sapius uertendo: donec omnes aliæ radi
ces intereāt. Dari non ad satietatē debet: ne repellere sanguinē necesse sit: & uiridis utilior

XVIII.

est. Arescit surculose: ac postremo in puluerem inutilem extenuatur. De cytiso cui & ipsi principatus datur in pabulis affatim diximus inter frutices. Et nunc frugum omnium natura peragenda est cuius in parte deuitis quoque dicatur.

De uitiis frugum & remediis & quid in quorumque terrarum genere debeat feri. Ca. XII.

Rinum omnium feruenti uitiu aena est: & hordeum in ea degenerat: sicut ipsa frumēti fit instar. Quippe cum germaniae populi ædant eam neque alia pulte uiuant. Solima xime caligis humore hoc euenit uitiu. Sequētem causam habet imbecillitas seminis cum diutius retentū est terra: priusque erumpat. Eadem est ratio si cariosum fuit: cum feretur. Prima autem statim eruptione agnoscitur: ex quo apparet in radice esse causam. Est & aliud in uicino euenae uitiu: cum amplitudine inchoata granū: sed nondum natura: priusque roboretur corpus afflatu noxio cassum & inane a spica euanesceat quodā abortiuo. Veti autem tribus temporibus nocent frumento & hordeo. In flore aut prius cum defloruere: uel mature scere incipientibus. Tūc enī exinanium grana. Prioribus causis nasci prohibet. Nocet & sol creber e nube. Nascuntur & uermiculi in radice: cum sementē hymbribus secutis incluserit repentinus calor humorū. Gignūtur & in grano: cum spicæ in pluuiis calor inferuescit. Est & cantharis dictus scarabeus paruus frumenta erodēs. Omnia ea animalia cum cibo deficiūt. Oleū: pix: adeps cōtraria feminibus. Cauendūque ne cōtracta eis tūc ferant. Hymber in hærba utilis quarto. Florentibus autē frumēto & hordeo nocet. Leguminibus iocuos: præter quā ciceri. Mature scētia frumēta hymbre læduntur. & hordeū magis. Nascitur & hærba alba panico similis: occupans arua: pecori quoque mortifera. Nā loliū & tribulū & carduū: lappagū nō minus quā rubrū: inter frugū morbos potius quā inter ipsius terre pestē numerauerim. Cæleste frugū uinearūq; malū nullo minus noxiū est rubigo. Frequentissima hæc in roseido tractus cōuallibusq; ac perflatū nō habentibus. E diuerso carent cauentosa & excelsa. Inter uitia segetū & luxuria est: cum onerata fertilitate procūbunt. Cōmune autē oīum satorū uitiū: urtica: etiam ciceris cum falsilagine eius abluendo hymber dulcius id facit. Est hærba quæ cicer enecat & eruū circūligando se uocatur orobache. Tristicū simili modo era. Hordeū festuca quæ uocatur agilos. Lentē hærba securidaca: quæ græcia similitudine peleciniū uocant. Est hæc quidē cōplexu necant. Circa philippos antraniū nomināt in pingui sole herbā: quæ faba necat. Era nōnunq; in macro: cum uida quidā uertus afflauerit. Era granū minimū est in cortice aculeato. Cum est in pane celerrime uertiginēs facit. Aitūque in asia & græcia balneatores cum uelint turbā pellere: carbonibus id semen inicere. Nascit & phalgius in eruo bestiola aranei generis si hyems aquosa sit. Limaces nascūtur in uitiā aliquādo e terra cocleæ minuræ mirū in modū erodētes eā. Et morbi quidē hi sunt. Remedia eorū quæcūque pertinent ad hærbas in sarculo: & cum semen iactatur cinere. Quæ uero in semine & circa radicē consistūt: præcedente cura cauentur. Vino autem semina perfusa minus egrotare existimant. Virgilius nitro & amurca perfundi iubet fabam: sic etiā grādescere pmitit. Quidā uero si triduo ante satū urina & aqua marcescet: precipue adolescere putat. Ter quidē sarta modium fractæ e modio solidæ reddere. Reliqua semina cupressi foliis tussis si misceantur: nō esse uermiculis obnoxia: nec si interlunio serantur. Multū ad mihi remedia rubetā noctu aruo circūferri iubet priusque sarriatur defodiq; in medio inclusam uase fictili. Ita nec passerē nec uermē nocere: sed eruentā priusque metatur: alioquin amarum fieri. Quī & armo talpæ contracta semina uberiora esse. Democritus succo hærbe quæ appellatur aizoon in tegulis nascēs tabulæssum latine uero seduma (ut dicit ille) meditata feri iubet omnia semina. Vulgo uero si dulcedo noceat & uermes radicibus inherant: remedium est amurca pura ac sine sale spargere: deinde sarrire. Si in articulū seges irreceperit rûcare: ne hærbe uincat. Pestē a milio atq; panico sturnorū passerū ue agmina scito abigi hærba: cuius nomē est ignotū in quattuor angulis segetis defossa mirum dictū ut oī no nulla auis intrer. Mures ambiguntur cinere mustellæ uel fellis diluto & semine sparso uel decoctarum aqua. Sed redolet uirus animalium eorum etiā in pane. Ob id felle bubulo semina attingi utilius putat. Rubigo quæ maxima segetū pestis lauri ramis in aruo defixis trāsit in earū folia ex aruis. Luxuria segetū castigat dēte pecoris in hærba dūtaxat: & pastæ quidā uel sæpius nullā in spica iniuriā sentiūt. Retōsarū uero etiā semel oīno certum est grauū lōgius fieri: sed inane cassumq; ac satum nō nasci. Babylonetamē bis secāt: tertio depascūt. Alioquin folia tm fierent. Sic quoque cum quintodecimo secore messes reddit

LIBER.

exilitas soli. Verū diligentioribus cū centesimo quinquagesimo. Neque est cura difficilis. Quā diutissime aquari gaudet: ut pinguis & deſa ubertas diluat. Limū autē nō iuehūt euphrates: tigrisq: ſicut in ægypto nilus. Nec terra ipſa hærbaſ gignit. Vbertatis tamē tãtæ ſunt ut ſequēte anno ſponte reſtibus fiat ſeges impreſſis veſtigio ſeminibus. Quæ tanta ſoli differentia amonet terræ genera in fruges deſcribere. Igſ Catonis hæc ſiſia eit. In agro craſſo & læto frumētū ſeri. Si uero nebulolus ſit. Idē raphanū: miliū: panicū in frigido & aquoſo prius ſerendū: poſtea in calido. in ſolo autē rubricoſo: uel pullo: uel harenolo ſi nō ſit aquolū lupinū in cretoſo & rubricoſo & aquoſiore agro adoreū. in ſecco & nō hærboſo nec ūmbroſo triticū. in ſolo ualido fabā. Vitiā uero q̄minime aquoſo hærbidop. Siliginē & triticū in aperto loco edito qui ſole q̄diutissime torreat. Lentē in fruteto & rubicoſo qui nō ſit herbidoſus. Hordeū in nouali & in agro q̄ reſtibile poſſit fieri: trireſtre ubi ſementē maturā facere nō poſſit: & cuius craſſitudo ſit reſtibilis. Subtilis & illa ſentētia. ſerenda eſſe ea in tenuiore terra: quæ nō multo indigēt ſucco: ut cytiſus & cicer: exceptis leguminib⁹ quæ uel lūtur e terra nō ſubſcāntur. Vnde & legumina appellata: quia ita legūtur. in pingui autem quæ cibi ſunt maioris: ut olus: triticū: ſiligo: linū: ſic ergo tenue ſolū hordeo dabit. Minus enim aliſinēti radix poſcit. Leuior terra denſiorq̄ tritico: in loco humili far adoreū potius q̄ triticū ſeratur. Temperato & triticū & hordeū. Colles robuſtius: ſed minus reddūt triticū far & ſiligo & cretolū: & ulgiſoſum ſolum ſortiuntur.

De prodigiis frugum & arandi diſciplina & uomerum generibus. Ca. XVIII.
Et in frugibus oſtentū. Semel quod equidē inuenerim accidit. P. Elſio. Cn. Corneſio conſ. quo anno ſuperatus eſt Hannibal. in arboribus enī tūc nata prodūtur frumēta. Et quoniā de frugū terreq̄ generibus abūdē diximus: nūc de arandi ratione dicemus: ante oīa ægypti ſollicitate cōmēmorata. Nilus ibi coloni uice fungens euagari incipit (ut diximus) a ſolſticio aut noua luna: ac primo lente. deinde uehementius q̄diu in leone ſol eſt. Mox pigreſcit in uirginē trāſgreſſo: atq̄ in libra reſidet. Si. xii. cubitos nō exceſſerit: fames certa eſt. Nec minus ſi. xvi. exuperauerit. Tanto enī tardius decedit: quāto abūdantius creuit & ſemētē arect. Vulgo credebat̄ ab eius deceſſu ſerere ſolitos: mox ſues impellere ueſtigiiſ ſemina deprimētes. & in madido ſolo credo atiquitus factitatū. Nūc quoq̄ nō multo grauiore opera: ſed tamen inarrari certum eſt: abiecta prius ſemina in limo diſgreſſi annis: hoc eſt nouēbri mēſe incipiente. Poſtea pauci runcāt: quod botaniſ non uocant. Reliqua pars non niſi cū falce aruā uiſit paulo ante calē. aprilis. Peragitur autē meſis mēſe maio: ſtipula nunq̄ cubitali. Quippe ſabulū ſubeſt: granūq̄ limo tantū continet. Excellētius in thebaidis regionibus frumētū q̄ paluſtribus. ægyptiis: Similis rō ſed ſollicitas maior babyloniz ac ſeleuciæ euphrate atq̄ tigris reſtagnantibus: quoniā ibi rigandi modus manu tēperatur. Syria quoq̄ tenui ſulco arat: cū multifariā in italia octoni boues ad ſingulos uomeres anhelant. In omni quidē parte culture: ſed in hac quidem maxime ualet oraculū illud. Quid quæq̄ regio patiat̄. Vomerum plura genera. Culter uocatur: prædenſam priuſq̄ præſcindatur: terram ſecans: futurisq̄ ſulcis ueſtigia præſcribens incifuris: quas reſupinus in arando mordeat uomer. Alterū genus eſt uulgare roſtratum uti uedtis. Tertium in ſolo facili nec toto porreſtū dentali: ſed exigua cuſpide: in roſtro latior. Hæc quarto generi: ſed exacutior in mucronē faſtigiat̄: eodēq̄ gladio ſcindens ſolū & acie laterū radices hærbarū ſecans: non pridē inuentū in rheria. Galliz uero duas addiderūt rotulas: quod genus uocāt plāmorati. Cuſpis effigie palæ habet. Serunt ita non niſi culta terra & fere noua. Latitudo uomeris ceſpites uerſat. Semē protinus iniiciunt. Crateſq̄ detraſas ſuper trahūt. nec ſarriēda ſunt hoc modo ſata: ſed pro ſellis binis terniſq̄ ſic arant. Vno iugo bouum cenſeri anno facilis: ſoli quadragena iugera: difficilis tricena iuſtū eſt.

De temporibus arandi: & iunctione bouum. Ca. XIX.
Narādo magnopere ſeruādū eſt catonis oraculū. Quid eſt primū? Agitur bene colere. Quid ſecundū? bene arare? Quid tertiu: ſtercorare. Sulco uario ne ares. Temporeſtue ares. Tepidioribus locis a bruma proſcindi arua oportet: ac frigidioribus ab æquinoſtione uerno. Et maturius ſicca regione q̄ humida. Maturius denſa terra q̄ ſoluta. pingui q̄ macra. Vbi ſiccæ & graues æſtates terra cretoſa aut gracilis. Vtiſius inter ſolſtitiū & autumnū æquinoſtium aratur. Vbi leues æſtus frequentes hymbres pingue hærboſumq̄ ſolum: ibi melius caloribus. Altū & graue ſolū etiam hycme moueri placet. Tenue

ualde & aridū pauloante sationis tēpus. Sunt & hic suae leges. Lutosam terrā ne tangito. Vi omni arato. Priusq̃ ares proscindito. Hoc uilitatē habet q̃ in uerso cespite hārbarum radices necantur. Quidā utiq̃ ab egnōtio uerno proscindi uolunt: quodq̃ uere semel aratū est a tēporis argumēto ueruadū uocatur. Hoc in nouali atq̃ requieto necessarium est. Nouale est quod alternis annis ferit. Araturos boues q̃ arctissime iungi oportet: ut capitibus sublati arent. Sic minime colla cōdunt: Si inter arbores uitelq̃ aretur si celiis capistrati: ne germinū tenera p̃cerpant. Securi culā insitiuā p̃dere: qua interficiantur radices. Hoc melius q̃ cōuelli aratro: bouesq̃ luctari. In arando uersum pagi: nec strigare in actu spiritus. Iustum est proscindi sulco dodrantali iugerū uno die: iterari sex iugerū si sit facilitas soli. Si minus proscindi semissem iterari assent. Quādo & animalū labori natura leges statuit. Omne aruū rectis sulcis: mox & obliquis subigi debet. In collibus transuerso tantū mōte arat: sed mō in supiora mō in inferiora rostātē uōmere. Tantūq̃ est laboris hōi: ut etiā boū uice fungatur. Certe sine hoc animali mōtanea gētes sarculis arant. Arator nisi incuruus p̃uaricatur. Inde translatū hoc crimē in forū. Ibi itaq̃ caueatur: ubi inuentū est. Purget uomerem subinde stimulus cuspidatus rulla. Scāna inter duos sulcos cruda ne relinquatur: glebae ne exultēt. Male aratur aruū: quod satis frugibus occandū est. Id demū recte subactum erit: ubi non intelligitur utro uomer ierit. In usu est: & collectitias interponere: si ita locus poscat: ampliore sulco: quā in fossas aquam deducant.

De occando: & quodā arationis genere: & iteratione: & refectione. Ca. XX.

Ratione per transuersum iterata occatio sequitur ubi res poscit: erate uel rastro & a lato semine iteratio. Hoc quoq̃ ubi cōsuetudo patitur erate dērata: uel r bula aratro adnexa: quod uocat letare operiētes semina. Vnde primū appellata deliratio ē. Quarto feri sulco Virgilius existimat uoluisse: cū dixit optimā esse segetē quā bis solē bis frigora sensisset. Spissius solum sicut plerūq̃ in italia quinto sulco feri melius est: in thuyscis uero uouo. At fabā & uitia nō proscisso serere sine dāno cōpendiū opere est nō omitte mus unā etiā arandi rationē: in transpadana italia bellorū iniuria excogitatā. Salassi cum subiectos alpibus depopularentur agros: panicū miliūq̃ iam excresecens tentauere. Postq̃ respuebat natura inuariatū. At ille messes duplicatā docuere q̃ nūc uocat artrate id est artrate ut credo nūc dictum. Hoc fit uel incipiente culmo: uel tum iam si aut bina terna uel emisserit folia. Nec recens subtrahemus exemplū. In treuerito agro tertio ante hūc annū cōpertū. Nā cū hyeme prāgelida captā segetes essent: reseruaret: resariētes cāpos mense martio: uberrimāq̃ messes habuerūt. Nunc reliqua cultura tradetur per genera frugum.

De cultura terrae.

Ca. XXI.

Iliginē: far. triticū: semē: ordeū: occato: sarrito: runcato quibus dictū erit diebus. Sin gulā operā cuiusq̃ generi in iugero sufficiēt. Sarculatio indurata hyberno rigore solistitiā laxat tēporibus uernis: nouosq̃ soles admittit. Qui sarriet caueat ne frumēti radices suffodiat. Triticū: hordeū. semen: faba bis sarrire melius. Runcatio cū seges in articulo est euulsis inutilibus hārbaris frugum radicem uindiat: segetemq̃ discernit a cespice. Leguminū ceter eadem quā far desiderat. Faba runcari nō gēstis: quoniā euincit hārbas. Lupinum runcatur tantū. Miliū panicum occatur: & feritur: non iteratur: non runcat. Silicia & fassoli occantur tantum. Sunt genera terrae quarū ubertas pētinari segetē in hārba cogat. Cratis & hoc genus dentatis stilis ferreis. Eademq̃ nihilominus & depascuntur. Quā depasta sunt sarculo iterum excitari necessarium. At in baetris africa cyrene oīa hāc superflua. Quā fecit indulgentia celi: & a fermente non nisi nonis mensibus in aream redeunt: quia siccitas coarctet herbas: fruges nocturno tactas rore nutriēs. Virgilius alterius cessare arua suadet & hoc si pariantur ruris spatia utilissimum proculdubio est. Quod si neget conditio: far serendum: unde lupinum aut uitia aut fama sublati sint & quā terram faciant latiores. In primisq̃ & hoc notandum: quādam propter alia feri ob inter: sed parum prouenire priori diximus uolumine: ne eadem saepius dicantur. Plurimum enim refert soli cuiusq̃ ratio.

Exempla diuersarum & de summa fertilitate: & bi

fera uite: & aquarum differentia.

Ca.

XXII.

Iuitas africae in medijs sicca arenis syrtis petētibus leptin: quā magna uocat racape felici sup oēm miraculū inguo solo: ternis fere milibus pas. in oēm partē. Fons abundat largus quidem: sed ceteris horarum spatiis dispensatus inter incolas. Palmae ibi

LIBER.

prægradi subditur olea: huic ficus: fico punica: illi uitis: sub uite seritur frumentum: in ox legumē: denū olus: omnia eodē anno: omniaq; aliena umbra alūtur. Quaterna cubita ei⁹ foli in quadratum: nec ut a porrectis meriantur digytis: sed in pugnum contractis quater nis denariis uenundatur. Super omnia est biferam uitē bis anno uindemiare. Et nisi mul tiplici partu exinaniatur ubertas pereant luxuria singuli fructus. Nūc uero toto anno me titur aliquid. Constatq; fertilitati nō occurrere homines. Aquarum quoq; differentia ma gna riguis est: In narbonēsi provincia nobilis fons orge nomine est: in eo herbæ nascuntur in tantū expetitæ bubus: ut meris capitibus totis eas quærāt uiribus. Sed illas in aqua na scentes certū est nō nisi hymbribus ali. Ergo quisq; suā terrā aquāq; nouerit.

De qualitate terræ: & stercoratione.

Ca.

XXIII.

I fuerit illa terra quā appellauimus tenerā: poterit sublato hordeo milium seri: eo condito raphanus: iis sublati hordeū uel triticū sicut in campania. Satisq; talis ter ra aratur cū seritur. Alius ordo: ut ubi adoreū fuerit cesset quattuor mēibus hy bernis: & uernā fabam recipiat: aut an ihemalem: ne cesset. Necnon minus pinguis alterna ri potest ita: si frumētō sublato legumē tertio seruatur. Gracilior & in annū tertiū cesset. Frumentū quidam seri uerāt: nisi in ea quæ pro nimio anno quieuerit. Maximā huius lo ci partem stercorationis optinet ratio: de qua & priore diximus uolumine. Hoc ratū unū in confesso est: nisi stercolato seri nō oportere. q̄q; & hic leges sint propriæ. Milii: panicū: rapa: napus nisi in stercoratione nō serantur. Nō stercolato frumētū potius q̄ hordeū scri to. Item in noualibus tamen si in illis fabā seri uolunt: eandē ubicunq; q̄ recentissime ster corato solo. Autūno aliquid saturus septembri mense simū mare post hymbrem. Vtiq; si uerno erit saturus: per hyemē simū disponat. Iustum est uehes. xviij. iugero tribui. Disper gere autē prius quā arescat: aut iactato semine. Si hæc omīssa sit sterco ratio: sequēs est pri usq; serat ante puluerē. Quod ut hanc quoq; cutem determinemus: iustum est singulas ue hes simi denario ire in singulas pecudes minores: in maiores denas: nisi hic male substra uis se pecori colonū appareat. Sunt qui optime stercoari putēt sub diuo retibus inclusa peco rum māsione. Ager si nō stercoatur: alget. Si nimii stercoatus est adunū. Satiūq; est id sæpe q̄ supra modū facere. Quo calidius solū est eo minus addi stercois ratio est.

De bonitate feminū & disciplina seminandi: & quātum ex quoq; genere fru menti in iugeto serendū: & temporibus serendi.

Ca.

XXIII.

Emen optimū anniculū: bimū deterius: trinū pessimū: ultra sterile. Et in imo oīum definita genere ratio est. Quod in ima aræ subscdit ad semen referuandum est. Id enim optimū quoniam grauissimū. Neq; alio modo utilius dispergitur. Quæ spica per interualla semina habebit abiicietur. Optimū est granū quod rubet: & dētibus fractum eundē habet colorē. Deterius cui plus intus albi est. Certum terras alias plus seminis reci pere: alias minus. Religiosumq; inde primū colonis auguriū: cum auidius accipiat esurire creditur: & comesse semē. Sationē locis humidis celerius fieri ratio est: ne semē hymbre pu trefcat. Sicis serius: ut pluuia sequantur: ne diu iacens atq; nō cōcipiēs euanescat. Itēq; se stinata satione densum spargi semē: quia tarde cōcipiat: serotina rarū: quia densitate nimia necetur. Artis quoq; cuiusdā est æqualiter spargere. Manus utiq; cōgruere debet cū gra du: semperq; cū dextro pede. Fit quoq; quorūdā occulta ratione: q̄ fors genialis atq; tæcū da est. Non transferendū est ex frigidis locis semē in calida: neq; ex præcocibus in serotina nibilq; in cōtrariū præripere quadā falsa diligentia. Serere in iugeto rēperati soli: iustū est tritici aut siliginis modios .v. farris aut seminis: quod frumētū genus ita appellamus. x. hor dei. vi. fabæ quintam partē amplius q̄ tritici. Vicie. xii. Ciceris & cicerulæ & pisi. iii. Lupini x. Lentis. iii. Sed hanc cū simo arido seri uolūt. Erui. vi. Silicæ. vi. Fasilorum. iiii. Pabuli. xx. Nilii panicī sextarios quattuor. Pingui solo plus: gracili minus. Est & alia distinctio. In dē so autē cretoso aut uliginoso solo tritici aut siliginis modios. vi. In soluta terra & nuda & sicca & leta quattuor. Macies enī soli maior: nisi rarū culmū habeat spicā minutā facit inanē pinguis arua ex una seminis radice fruticē numerosum fundit: dēscāq; segetē raro semie emittit. Ergo inter quattuor & sex modios pro natura soli: alii quinq; nō minus seri plures ue præcipiunt. Item in confiso aut eliuoso aut macro hoc pertinet. oraculū illud magnope re custodiendū segetē ne defruges. adiecit his Accius in praxidico: ut sereretur cū luna es set in arietē: geminis leone: libra aquario. Toro astres sole. xii. partes scorpionis transgresso

XVIII.

cum luna esset in tauro. Sequitur huc dilata & maxima indigens cura de tempore fruges ferendi questio: magna ex parte ratione syderū cōnexa. Quā ob rem sententias omnium imprimis ad id pertinentes exponemus. Hesiodus qui princeps omnium de agricultura pcepit: unum tempus ferendi tradidit ad uergiliarū occasum. Scribebat enim in boetia helladis: ubi ita feri diximus. Inter dilientissimos conuenit ut in alitū quadrupedūq; genitura esse quosdam ad cōceptum impetus terræ. Hos græci ita definiunt: cū sit calida & humida. Virgilius triticum & far ad uerginiliarū occasum feri iubet: hordeū intere quinoctium autūni & brumā. Vitiam uero fasculos & lentem boetē occidente. Quo fit ut horū syderū aliorūq; exortus & occasus dirigendi sint in suos dies. Sunt qui & ante uergiliarū occasū feri iubent dūtaxat in arida terra calidisq; prouintiis. Custodiri enim semē corrumpēte humore: & a proximo hymbre uno die erumpere. Alii statim ab occasu uergiliarum sequi hymbres a septimo fere die. Aliqui in frigidis ab æquinoctio autūni in calidis serius: ne ante hyemem luxuriēt. Inter omnes autem conuenit: circa brumam ferendū nō esse magno argumēto: quoniam hyberna semina cum ante brumam fata sint septimo die erumpant si post brumā: uix. xl. Sunt qui properent: atq; ita pronuntient festinatā semētē sæpe decipere: serotinā semper. E contrario alii uel uere potius ferendum quā male in autūno. Atq; ubi fuerit ne cesse inter fauonum & uernum æquinoctiū. Quidā omīssa cælesti cura in utili temporib; definiunt. Vere linum & auena: & papauer: atq; uti nunc etiam transpadani seruant usq; i quinquatribus fabā. Siliginem nouembri mēse. Far septembri extremo usq; in idus octo / bris. Alii post hunc diem i Calen. nouembris. Ita his nulla naturæ cura & illis nimia. Et ideo cæca subtilitas cum res inter rusticos geratur litterarūq; ex partes nō modo syderū. Et con fitendum est cælo maxime cōstare ea. Quippe Virgilio iubente prædisci uentos ante omīa ac syderū mores. Neq; aliter quā nauigantibus seruari. Spes ardua: & imēsa: miseri posse ce lestem diuinitatē impitæ. Sed cōtēplanda tamē grandi uitæ emolumento. Prius tamē syde ralis difficultas quam sentire etiam periti subicienda contemplationi est. Quo deinde læ tior mens discedat a cælo: & facta sentiat: quæ futura prænosci nō possunt.

Digestio syderum in noctes & dies.

Ca.

XXV.

Rimū omniū dierū ipsorū annis solisq; motus prope i explicabilis nō est. Ad. ccclxv adiciunt etiāq; intercalarios diei noctisq; quadrates. Ita fit ut tradi non possit cer ta syderū tempora. Accedit confessa rerū obscuritas: nunc præcurrente: nec paucis diebus tempestatū significatione quod prochemasi græci uocāt: nunc postuēte: quod epichemasi. Et plerūq; alias citius: alia tardius cæli effectū ad terrā deciduo. Vnde uulgo serenitate reddita confectū sydus audimus. Præterea cū omnia hæc statis syderibus celoq; affixis cōstent. interueniūt motus stellarū grandines: hybres: & ipsi nō leui effectū ut do / cuimus: turbāq; conceptæ spei ordinē. Idq; ne nobis tantū putemus accidere: & reliqua fal lit animalia: sagaciora circa hoc: ut uita eorum constet: æstiuasq; alites præpostere aut præ propere rigore: nec ante hybernos æstus. Ideo Virgilius errantiū quoq; syderum rationem ediscendam præcipit: amones obseruandū frigida Saturni stellæ transitum. Sunt qui certis simū ueris indicium arbitrentur ob i firmitate animalis papilionis prouētū. Ideo ipso anno cū cōmētāremur hæc notandū est: prouentū eorum ter repetito frigore extinctum: ad ue / nasq; uolucres ad. vi. Calen. februaryi spem ueris attulisse: mox sœuissima hyeme confilata. Res anceps primū omniū a cælo peti legem. Deinde eā argumentis esse quærendā. Sup omnia est mundi conuexitas: terrarūq; globi differentia: eodē sydere alio tempore aliis api ente se gentibus. Quo fit ut eā eius non iisdē diebus ubiq; ualeat. Addidere difficultatem & auctores diuersis in locis obseruando: mox etiā in iisdē diuersa prodendo. Tres autē fue re sectæ: chaldaea: ægyptia: græca. His addit apud nos quartam Cæsar distator annos ad so lis cursum redigens singulos. Sosigene perito sciētia eius adhibito & ea ipsa ratio postea cōperto errore correctæ est. Ita ut. xii. annis continuis non intercalaretur: qā acceperat syde ra. annus morari: qui prius antecederat. Et sosigene ipse tribus cōmentationibus quāq; di ligentior esset cæteris: non cessauit tamē addubitare ipse se met corrigendo. Auctores pro didere ea quæ preximus uolumini huic: raro illius sententia cū alio congruente. Minus hoc in reliquis mirum: quos diuersi excusauere tractus. Eorum qui in eadem regione dissidere unam discordiam ponemus: exempli gratia. Occasum uergiliarum matutinum Hesiodus (nam huius quoq; nomine extat a strologia) tradidit fieri: cum æquinoctium au

LIBER.

rūni conficeretur. Thales. xxv. die ab æquinoctio. Anaximander. xxix. Eudæodo. xlviii. Nos
sequemur obseruationem Cæsaris: maximeq; hæc erit italiæ ratio. Dicemus tamē & aliorū
placita id quoniam nō unius terræ: sed totius naturæ interpretes sumus: nō auctoribus po
licis: id enim uerboſum est: sed regionibus ut legentes tantū meminerit breuitatis gratia.
Cum attica nominata fuerit simul intelligere cycladas inſulas. Cum macedonia magnesiā:
thraciā. Cum ægyptus phoenicē: cyprum: ciliciam. Cū boetia locridē: phocidē: & finitimos
semper tractus. Cū hellespontus chersonneſū: & continentia uſq; athomontē. Cum ionia
aſiam & inſulas aſie. Cum pelo ponnesus achaia: & ad heſperū iacentes terras. Chaldei aſ
ſyriam & babyloniam demonſtrabunt. Africā: hispaniā: gallias ſileri non erit mirum. Nemo
enim obſeruauit in iis: qui ſyderum proderet exortus nō tamē difficili ratione diſcoſcetur
in illis quocq; terris digeſtione circuloꝝ: quā in ſexto uolumine fecimus: quā cognitio
cæli non gentium: modo uerū urbiū quocq; ſingularū intelligitur: nota ex iis terris quas
nominauimus ſumpta conuexitate circuli p̄tinentis ad quas quiſq; quæret & terras ad ea
rum ſyderum exortus: p̄ omniū circuloꝝ pares umbras. Indicandū & illud tempeſtates ipſa
ſas ardores ſuos habere quadriſ annis. Et eaſdem non magna differentia reuerti ratione
ſolis: octonis uero augeri eaſdem: centeſima reuolvente ſc̄ luna. Omnis autē ratio obſerua
ta eſt tribus modis: exortu ſyderum: occaſuq; & ipſoꝝ tēporum cardinibus. Exortus occa
ſuſq; binis modis intelligitur. Aut enī aduentu ſolis occultatur ſtella: & conſpici deſinit
aut eiufdem abſceſſu proferunt ſe in emerſū. Hoc melius quā exortū conſuetudo dixiſſet
& illud occultationem potius quā occaſū. Illo modo quo die incipiunt apparere: uel deſi
nunt oriente ſole aut occidente. matutini uel p̄tini ue cognominati: prout alterutris eo
rum mane uel crepuſculo contingit. Dodrantes horarū (cū minimum) interualla ea deſide
rant ante ſolis ortum uel poſt occaſū: ut aſpici poſſint. Præterea bis quædam exoriūtur &
occidunt. Omniſq; ſermo de his eſt ſtellis: quas adhærere cælo diximus. Cardo temporum
quadripartita anni diſtinctione conſtat. Per in cremēta lucis augetur hoc a bruma: & æqua
tur noctibus: uerno æquinoctio in diebus. xc. tribus horis. Deinde ſuperat noctes ad ſolſti
tium diebus. xciii. horis. xii. uſq; ad æquinoctium autūni. Et cū æquata die procedit ex eo
ad brumam diebus. lxxix. horis tribus. Horæ nunc in omni acceſſione æquinoctiales nō cu
iuſq; diei ſignificantur: omneſq; ex differentia fiunt in octauis partibus ſingularū. Bru
ma capricorni ab octauo Calen. ianuarii fere. Aequinoctium uernū arietis. Solſtitium can
cri. Aſterūq; æquinoctium libræ. Qui & ipſi dies raros nō aliquos tempeſtatū ſignificatus
habent. Ruſſus hī cardines ſingulis etiā articulis temporum diuiduntur p̄ media om
nes dierum ſpatia. Quoniam inter ſolſtitium & æquinoctium autūni: fidicula occaſus qui au
tūnū inchoat dies. xlvj. At ab æquinoctio eo ad brumā uergiliarum matutinus occaſus hye
mē dies. xliii. Inter brumam & æquinoctium dies. xlv. Flatus fauonii uernum tēpus. Ab æq
noctio uerno initium æſtatis dies. xlviii. uergiliarum exortus matutinis. Nos incipiemus a
ſementibus frumenti: hoc eſt uergiliarum occaſu matutino. Nec deinde paruorū ſyderum
mentionē concidenda ratio eſt: & difficultas rerum augenda: cū ſyduſ uehementis orionis iſ
dem diebus longo decebat ſpatio. Sementibus tempora plariq; præſumunt. & ab. xi. die au
tūnalis æquinonii fruges ſerunt: adueniente coronæ: axortu continuis diebus: certo prope
hymbrū p̄miſſu. Xenophon nō autē quā deus ſignum dederit. Hoc cicero nouēbris hym
bre fieri interpretatus eſt: eo ſit uera ratio nō prius ſerendi quā folia cœperint decidere. Hoc
ipſo uergiliarū occaſu fieri putant. Aliqui ad. ii. idus nouēbris ut diximus ſeruant: quo
niam id ſyduſ etiā uestis inſtitutoris eū: & ē in cælo notatu facilimū. Ergo ex occaſu eius de
hyeme augurantur quibus eſt cura negociatoris inſidiandi auaritiæ. Nubilo occaſu plu
uiola hyemē denuntiat: ſtatq; augent lacernarum præcia. Sereno aſperam: & reliquarū
ueſtium accendunt. Sed ille indocilis cæli agricola hoc ſignū habet inter ſuos uepres: hu
mūq; ſuā aſpiciens: cum folia uiderit decidua. Sic indicatur anni tēperies: alibi tardius: ali
bi maturius. Ita enim ſentitur: ut cæli lociq; efficit natura. Idq; i hac ratioe præcellit quod
eaſdem & i mundo publica eſt: & unicuiq; loco peculiaris. Miretur hoc qui non meminerit
ipſo brumali die pulegium i carnariis florere: adeo nihil eſſe occultum natura uoluit. Et
ſerendi igitur hoc ſignum dedit. Hæc eſt uera interpretatio argumentū naturæ ſc̄u aſſe
rens. Quippe ſe & terra peti ſuadet: p̄mititq; quadam ſtercoris uicē: & cōtra rigores terrā
ſatuſq; operiri a ſe nuntiat: & monet feſtinari. Varro in fabæ utiq; ſatu hanc obſeruatiōe

XVIII.

custodiri præcipit. Alii plena luna serendam. Lentem uero a. xxv. ad. xxx. Vitiâ quoq; hîdem lunæ diebus. Ita demum sine limacibus fore. Quidam pabuli cā sic feri iubēt: seminis autē uere. Est & alia manifestior ratio mirabiliore naturæ prouidentia. In qua Ciceronis fētentiam ipsius uerbis subsignabimus. Iam uero semper uiridis: semperq; grauata.

re fœtu.

ra monstrat arandi.

no & papaueri serendo. Cato de papauere ita tradit. Virgas & famenta quæ tibi in satiōe superant: in segete comburito. Vbi eas cōbuseris: ibi papauer serito siluestre: quod in mîro usu est melle decoctum ad faucium remedia. Visq; sonnifera etiam satiuo. Et hæcenus de hyberna semente.

Replicatio totius culturæ: & quid quoq; mēse i agro fieri oporteat. Ca. XXVI.

Erum ut pariter omnis culturæ quoddā breuiarium pagatur: eodē tempore cōuenit & arbores stercore: accumulare item uineas Sufficit in iugerum opera: & ubi patietur loci ratio arbuta ac uineas putare: seminariis solum bipalio præparare: foueas aperire: aquam de agro pellere: toreular lauare & recondere. A Calen. nouembris galinis oua supponere nolito: donec bruma conficiatur. In eū diē terna dena subiicito astra te tota: hyemē pauciora: nō tamē infra nouena. Democritus talem futuram hyemē arbitrat: qualis fuerit bruntæ dies: & circa eum terni. Item solstitio æstatē: Circa brumā pleriq; bis septem halcyonum fœtura uentorū quietē mollius cælum: sed & in his & in aliis omnibus ex euentu significationū intelligi sydera debebunt: non ad dies utiq; præfinitos spectari tempestatum uadimonia. Per brumā uitam ne colito. Vina tum defecari: etiam diffūdi Higinus suadet a confecta ea septimo die utiq; si septia lūa cōpetat. Cerafa circa brumā feri. Bub? glādē tūc aspgi. pūit i iuga singula mōis. Largior ualitudinū iſestat: & quocūq; tēpore det si min? .xxx. dieb? prius data sit: narrat uerna scabie pœnitere. Materiei cædē tēpore hoc dedimus. Reliqua opera nocturna maxime uigilia constant: cum sint noctes tanto ampliores. Qualos: crates: fiscinas texere. Faces incidere. Rudicas præparare iter diu. xxx. palos. xl. In lucubratione uespertina rudicas. v. palos. x. Toridē autē lucano. A bruma in fauonium Cæsari nobilia sydera significant. iiii. i chālē. ianuarii matutino: canis occidens. Quo die artice finitimis regionibus aquila uespero occidere traditur. Pridie nonas ianuarii Cæsari delphinis matutino exoritur: & postero die fidicula. Quo ægypto sagitta uespero occidit. Item ad. vi. idus ianuarii eiusdē delphini uespertino occasu continui dies hyemant italix. & cum sol in aquarium sentiatur transire: quod fere. xvi. chal. february eue niē. viii. chalen. stella regia Venus appellata Tuberoni in pectore leonis occidit matutino. Et pridie nonas february fidicula uespero. Huius temporis nouissimis diebus ubicunq; patietur cæli ratio: terram ad rosarum & uinæ satum uertere bipalio oportet. Iugero operæ lx. sufficiunt. Fossas purgare aut nouas facere. Antelucanis feramēta acueri: manubria aptare. Dolia quassa facire: ipsorumq; lanas scabendo purgare: aut nouas facere. Ante lucanis a fauonio in æqinoctium uernum Cæsari significat. xvii. chalē. martii triduum uarie. Et viii. chalen. hirundinis uisus: & postero die arcturi exortu uespertino. Item. iiii. nonas martii Cæsari cancri exortu id fieri obseruabit. Maior pars auctorum uindemiatoris emerſu. viii. idus aquilonis piscis exortu: & postero die orionis. In attica miluum apparere obseruatur. Cæsari & idus martias ferales sibi annotauit scorpionis occasu. xv. uero chalen. aprilis ita / liz miluum ostendit. xii. chaen. equum occidere matutino. Hoc interuallum temporis uergetissimum agricolis: maximeq; operosum est. In quo præcipue falluntur. Neq; enī illo die uocantur ad munia: quo fauonius flare debeat: sed quo cœpit. Hoc acti intentione seruādū est. Hoc illo mēse signū deus habet obseruatione minime fallaci aut dubia. Si quis attēdat unde spirat is uentus: quaq; parte ueniat diximus secundo uolumus: & dicemus mox paulo operosius. Interi eo die: quisquis ille fuerit: quo flare cœperit: nō utiq; .vi. idus february: sed siue ante quā uer præuenerit: siue postq; hyemarit: post eam diē in quā innumera rusticos cura dstringat: & prima quæq; pagantur: quæ differri nequeunt. Trimestria seranē. Vires putentur qua diximus ratione. Oleæ curentur. Poma serantur inferanturq;. Vineæ pastinentur. Semina digerantur. Instauerunt alia. Harundines: salices: genistæ: serantur cædanturq;. Serantur uero. ulmi: populi: platani: uti dictū est: Tum & segetes conuenit pur-

LIBER.

gare. Sarrire hybernas fruges: maxiq; far: Lex certa in eo cum quattuor fibrarū esse cōper-
rit. Faba uero nō anteq; triū foliorū. Tunc quoq; leui sarculo purgare uerius q; fodere. Flo-
rentē utiq; .xv. primis diebus non attingere. Hordeū nisi sit siccum ne serito. Putationem
æquinoctio pactam habeto. Vineæ iugerum quaternæ operæ putant: alligatq;. In arbusco
singule operæ .xv. arbores. Eodem hoc tēpore hortorū rosariorūq; cura est: quæ seperatim
proximis uoluminibus dicent: eodem & topiariorū. Tūc optimæ scrobes fiunt. Terra infutu-
rū proscinditur. Virgilio maxie auctore: ut glebas sol coquat. Vtilior sententia quæ nō ni-
si tēperatum solū ī medio uere arari iubet: quoniā in pingui statī sulcos occupant hærbae.
In gracili infecuti æstus exicant. Certūq; succū futuris seminibus auferunt. Talea autūno
melius arari certū est. Cato uerna opera si diffinit: scrobes fieri: seminaria propagari in lo-
cis crassis & humidis: ulmos ficos: poma: oleas: prata stercore luna siciente. Quæ rigua nō
erunt ab afflatu fauonii defendit: purgari hærbas: malas radicitus erui: ficus interpurgari:
seminaria fieri: & uetera sarciri. Hæc anteq; uinea florere incipiat. Itēq; pyro florentie arare ī
cipiat macra harenosāq;. Postea utiq; grauissima & aquosissima. Ita postreō arato. Ergo hæc
aratio has habebit notas: lentisci primū fructum ostendentis ac pyri florentis. Erit & tertio ī
bulborū satū scyllæ. Item in coronamentorū narcissi. Nāq; & hæc ter florent. Primoq; flore
primā arationem ostendunt: medio secūda: tertio nouissimā: quando inter sese alias notas
prebent. Ac non in nouissimis cauetur: ne fabis florentibus attingatur hedera. Id enī noxi
& exitiale est in ei tempus. Quædam uero & suas habent notas sicuti ficus. Cum folia pau-
ca in cacutine acetabuli modo germinēt: tunc maxime ferendas ficus. Aequinoctium uer-
num ad .viii. chalen. aprilis peragi uidetur. Ab eo ad uergiliarum exortū matutinū. Cæsari
significant chalen. aprilis. iiii. nonas aprilis. In ætita uergiliæ uesperī occultantur. Eadem po-
stridie ī boetia. Cæsari autem & chaldæis nonis ægypto orion: & gladius eius incipiunt fab-
scondi. Cæsari. xv. idus significatur humber libræ occasu: xiiii. chalen. maii. Aegypto sucu-
læ occidunt uesperī. sydus uehemens: & terra mariq; turbidum. xvi. atticæ. xv. Cæsari conti-
nuoq; triduo significat. Assyriæ autem. xii. chalen. hoc est uulgo appellatum sydus palili-
cium: quoniam. xi. chalen. maii urbis romæ natalis quo fere serenitas redditor. Claritatem
obseruationi dedit nimborum argumento: hyadas appellantis græcis has stellas. Quod
nostri a similitudine cognominis: græci propter sues impositum arbitantes imperitia ap-
pellauere fuculas. Cæsari ad .viii. chalen. notatur dies. vii. chalen. Aegypto hedi exoriuntur
vi. chalē. Boetia & atticæ canis uesperī occultatur. Fidicula mane oritur. v. chalen. Assyriæ
orion totus absconditur. Tertio autē canis. vi. nonas maii Cæsari fuculæ matutino exortiū-
tur. Et. viii. idus capella pluuiialis. Aegypto autē eodē die canis uesperī occultatur. Sic fere
in. vi. idus maii qui est uergiliarum exortus decurrunt sydera. In hoc temporis interuallo.
xv. diebus prius agricolæ rapienda sunt ea: quibus peragendis ante æquinoctium non suf-
fecerit. Dum sciat inde natam exprobatōne scēdā putatiū uites pimitationem cātus alitis
temporarii: quē cuculum uocant. Dedecus enim habetur: obprobriūq; maritum: falcem: ab
illa uoluere in uite deprehendi: ut ob id petulantia sales etiā cū primo uere ludantur. Aus-
picio tamē detestabiles uidentur. Adeo minima quoq; in agro naturalibus trahuntur argu-
mentis. Extremo autē panici miliq; satio est. Iustum ē hoc scri maturato hordeo: atq; etiā
in eodem aruo. Estq; signum illius maturitatis: & horum sationis comune. Lucentes uespe-
re per arua cicedelæ. Ita appellant rustici stellantes uolatus Græci uero lāpyridas: incredū-
bili benignitate naturæ.

Ne agricolæ aspiciant stellas: sed magis tēpora serendæ frugis: & ortus occasusq; syde-
ris in quibusdam hærbis: & de stellarum ortu & occasu. Ca. XXVII.

Am uergilias in cælo notabiles natura fecerat: non tamē iis contenta terrestres fe-
cit alias ueluti uociferans. Cur cælum intueris agricolæ? Cur sydera quæris rusti-
ce? Iam te breuiore sonno fessum præmunt noctes. Ecce tibi inter herbas tuas sper-
go peculiare stellas: easq; uespere & ab opere disurgenti ostēdo. Ac ne possis præterite mi-
raculo sollicito. Vides ne ut fulgor igni similis alarum cōpressu regatur? secū lucē habeat &
noctes? Dedi ecce tibi herbas horarum indices: & ut ne sic quidem oculos tuos a terra reuo-
ces. Heliotropium ac lupinum circūaguntur cum sole. Cur etiā nūc altius spectas ipsūq;
cælum scrutaris? Habes ante pedes tuo ecce uergilias. In certis eæ diebus proueniunt: cu-
rantq; scēdere syderis huiusce. Partūq; eas illius esse certū est. Proinde quis æstiuos fru-

Etus ante illas seuerit: ipse frustrabitur sese. Hoc interuallo & apicula procedens faba florere indicat: faba florescens ea uocat. Dabitur & aliud finiti frigoris inditium. Cum germinare uideris morum: iniuriam postea frigoris timere nolito. Ergo operator. Talcas oliuarum ponere. Ipsa quoque oleas interraderet. Rigare prata æquinoctii diebus primis. Cum herba creuerit in festucam: arcere aquas. Vineas pampinare. Et huic lex sua cum pampini quatuor digito longitudine expleuerit. Pampinat una opera iugerum. Segetes iterare. Seritur uero diebus. xx. Ab æquinoctio satura nocere & uinea & segeti existimatur. Et oues lauandi hoc idem tempus est. A uergiliarum exortu significat Cæsari posttridie arcturi occasus matutini. iiii. idus maii. Fidicula exortus. xii. Chalen. iunii capella uespere occidens. Et in artica canis. xi. Chalen. Cæsari orionis gladius occidere incipit. iiii. nonas iunii. Cæsari & asyriæ aquila uespere oritur. viii. idus arcturus matutino occidit italiæ. viii. & iiii. idus. Delphinus uespere exoritur. xvii. chalen. iulii gladius orionis exoritur. Quod in ægypto post quadriduum. xi. chalen. eiusdem orionis gladius Cæsari occidere incipit. viii. chalen. iulii uero longissima dies totius anni & nox breuissima solstitium conficiunt. In hoc temporis interuallo uinea pampinantur: curanturque ut uinea uetus semel fossa sit: bis nouella. Oues tundetur. Lupini stercoreandi causa uertitur. Terra proscinditur. Vicia in pabulum secatur. Faba metitur: deinde concutitur.

De pratis & repatiōe prati: & cotib⁹ & falcibus & descriptio frugū & sydex. Ca. XXVIII

Rata circa chal. iunii. caduntur: quorū facillima agricolis cura: ac minimi impediuntur.

hæc de se postulat dici. Relinqui debent in læto solo: uel humido: uel riguo: eaque aqua pluuia rigari uia publica. Utillissimum simul & herbarum arare: deinde cratire:

serere: florem ex foenilibus: atque ex præsepibus foenodilapsū spargere: priusquam cratiatur.

Nec primo anno rigari: nec pasci ante secunda foenifecia: nec herbarum uellatur: obtritumque haberentur. Senescunt prata: restituique debent: faba in iis sata: uel rapis: uel milio. Mox in sequente anno frumento: rursusque in prata tertio relinqui. Præterea quotiens scita sint sici

lire: hoc est quæ foenifecies prætereunt sicari. Est enim in primis in utile enasci herbas semet raturas. Herba optima in prato trifolii: proxima graminis: pessima mimuli. Siliqua etiam

dura ferendis: inuisa & equis elis: a similitudine equinae setæ. Secandi tempus cum spica deflorescere coeperit: atque roborari: secandūque antequam inarescat. Cato foenum inquit non feces: priusquam

semine maturum sit. Quidam pridie rigant ubi sunt rigua. Noctibus roscidis secari melius.

Quædam partes italiæ post messem secant. Fuit hoc quoque maioris impendii apud priores

creticis tantum: transmarinisque cotibus notis: nec nisi oleo falcis acie excitantibus. Igitur

cornu propter oleum ad crus ligato foenifeca incedebat. Italia aquarias cotes dedit: limæ

uice imperantes ferro: Sed aquaria prius uirerit. Facilius duo genera. Italicū breuius: ac

uel inter uepres quoque tractabile. Galliarū latifunda maioris cōpeditii: quippe medias cadit.

herbas: breuioreque prætereunt. Itali foenū ex una dextera manu secant. Iustum est una ope

ra iugerum in die defecari: alligarique māipulos tria milia. cc. quaternorū pondo. Sed uero

ad solem: nec nisi siccum construi oportet. Ni fuerit hoc obseruatum diligenter: exhalare

matutino nebulam quædam: metasque mox sole accendi: & conflagari certum est. Rur-

sus rigari desecta oportet: ut secetur autūnale foenū: quod uocant cōrdum. Interant in um-

bria quater anno secantur etiam non rigua. Ter uero plerique in locis: & postea in ipso pa-

bulo non minus emolumenti est: quā a foeno. Armentorum id cura: iumentorūque pgeneratio

suū quoque consilium dabit. Optimum maxime quadrigarū qstus. Solstitium peragi in. viii. pte

cætri & viii. chal. iulii diximus. Magnū hic anni cardo: magna res mūdū. Ex hoc usque ad bruiā

decrescunt dies: que creuerunt sex mensibus. At sol ipse ad aquilonem scandens asper: ardua

emensus ab ea meta incipit fleat: & digredi ad austrū: auturus noctes aliis sex mensibus ab-

latu usque diei mēsurā. Ex hoc deinde cōuehendi rapiendique fructus alios atque alios tempus: &

præparandi se contra seueram ferāque hyemē: dicebatque hoc discrimē in dubitatis notis signa-

se naturam. Quā ob rem eas manibus ipsis agricolarum ingessit: uertique iussit ipsa die folia

& esse cōfecti syderis signū. Nec siluestriū tantum arborum remotarūque: ne in saltus deuio-

montesque eundem esset: quæ retibus signa. Non rursus proximarū urbanarūque: & quæ topia-

rio tantū usu coluntur: quāque in iis illa uisantur. Vertit oleæ ante pedes sata. Vertit tilia-

ad mille usus petendæ. Vertit populi albæ: etiā uitibus nuptæ. Adhuc parū est ipuit: ulmū

uite dotatum habes. Et huius ueterinorum pabulo uersa folia stringis. Stringens autē de-

LIBER.

putas: Aspicē & tenebis sydus. Alia parte cælum respiciunt quā qua spectauere pridix. Sal-
lice omnia alligas. Humillima arborum ipse toto capite altior: & huius folia circumagunt-
tur: quid te rutticum quereris? Non stat per me quo minus cælū intelligas: & cælestia licias.
Dabo & auribus signum. Palumbium utiq; exaudi genitus. Transisse solstitium cantu ne-
pites: nisi cum incubantem uideris palumbem. A solstitio usq; ad fidiculæ occasum. vi. cha-
len. iulii Cæsari orion exoritur. Zona autem eius. iiii. nonas assyriæ. Aegypto uero pcyon
matutino astuosus: quod sydus apud romanos nō habet nomen: nisi camiculam hanc ueli-
mus intelligi: hoc est minorem canem. Sane ut in astris pingitur. Est autē magno opere p-
tinens sicut mox docebimus. iiii. nonas chaldæis corona occidit matutino. Atticæ orion to-
tus eo die exoritur. Pridie idus iulii & ægyptiis orion desinit exoriri. xvi. chalen. Augusti
assyriæ procyon exoritur. Deinde postridie fere ubiq; confessū inter omnes sydus indica-
bis. quod canis ortum uocamus sole primā partē leōis ingresso. Hoc fit post solstitiū .xxiii.
dies. Sentiant id maria & terræ: multæ uero & fere ut suis locis diximus. Neq; ē ei minor
ueneratio: q̄ descriptis in deos stellis. Accenditq; solem: & magnam æstus optinet causam.
xviii. chalen. augusti ægypto aquila occidit matutino: etefiarq; prodromi flatus incipiunt
quod Cæsar. x. chalen. sentire italiam existimauit. Aquila atticæ matutino occidit. iiii. chalē
regia in pectore leonis stella matutino Cæsari inmergitur. viii. idus augusti. Arcturus me-
dius occidit. iiii. idus fidicula occasu suo autūnum incoat uitis adnotat. Sed & uera ratio
id fieri inuenit. vi. idus eiusdem. In hoc tēporis interuallo res summa uitium agitur decre-
torio uis sydere illo q̄ cācullam appellamus. Vnde carbunculare dicuntur ut quodā ure
dinis carbone exuste: non comperantur huic malo grandinis procellæ: nec quæq; unq; an-
nonæ intulere caritatem. Agrorum quippe mala sunt illa. Carbunculus autem regionum
latepatentium: nō difficili remedio: nisi calumniari magis naturam rerum homines quā sibi
prodesse mallent. Ferunt democritum qui primus intellexit ostenditq; cum terris cæli fo-
cietatem: spernentibus hanc curam. eius opulentissimis ciuibz prouisa olei caritate ex fu-
turo uergiliarum ortu qua diximus ratione: ostendemusq; iā plenius. magna utilitate tūc
propter spem oliuæ coemisse in toto tractu omne oleum: mirantibus qui paupertatem &
quietem doctrinarum ei sciebant in primis cordi esse. Atq; ut apparuit causa & ingens di-
uitiarum cursus: restituisse mercedem anxie & auide dominorū poenitentiae: cōtentus ita
probasse opes sibi (cum uellet) in facili fore. Hoc Sestius postea e romanis sapientie secta-
toribus athenis fecit eadem ratione. Tanta litterarum occasio est. Quas equidem miscebo
agrestibus negotiis quā potero dilucide atq; perspicue. Pleriq; dixere rorem mustum sole
agri frugibus rubiginis causam esse: & carbunculi uitibus. Quod ex parte falsum esse ar-
bitror: omnemq; uredinem frigore tantum innoxio constare sole. Id manifestum fiet attē-
dentibus. Nam primum omnium hoc nō euenire nisi noctibus: & ante solis ardorem: de-
prehenditurq; totumq; lunari ratione constat. quoniam talis iniuria non fit nisi iter lunio:
plena ue luna: hoc est præualente utroq; enim habitu plena est: ut sapius diximus. Sed in
terlunio omne lumen quod a sole accipit cælo regerit. Differentia utriusq; habitus magna
sed manifesta. Namq; interlunio æstate calidissima ē: hyeme calida. E contratio in plenilu-
nio æstate gelidas facit noctes: hyeme tepidas. Causa euident. Sed allia redditur a Fabiāo
græcisq; auctoribus. Aestate enim interlunio necesse est ut cum sole uobis proximo circu-
lo currat: igne eius cominus recepto candens: eadem interlunio absit hyeme: quādo absce-
dit & sol. Item plenilunio æstiuo procul abeat auersa soli. Hyeme autē ad nos per estiuū
eirculum accedat. Ergo per se roscida: quotiens alget: infinitum quantum illo tempore ca-
dentes pruinas congelat. Ante omnia autē duo genera cælestis iniuriæ meminisse debemus.
Vnum quod tempestates uocamus: in quibus grandines: procellæ: cæteraq; similia intelli-
guntur. Quæ cū acciderint uis maior appellatur. Hæc ab horridis syderibus exeunt: ut sa-
pius diximus ueluti arturo: orione: hædis. Alia sunt illa: quæ silēte cælo serenissq; noctib;
fiunt: nullo sententia: nisi cum facta sunt. Publica hæc: & magnæ differentia a prioribus:
aliis rubiginem: aliis uredinem: aliis carbunculum appellantibus. Omnibus uero sterilita-
tem: de his nunc dicemus: a nullo ante nos prædicta: priusq; causas redemus.

De tempestatibus utriusq; temporis: & remediis sterilitatum. Ca. XXIX.

Væ sunt præter lunarem paucisq; cæli locis esse constat. Nāq; uergiliæ priuatim ac
q̄ tinent ad fructus: ut quarū exortu æstas incipiat: occasu hyems semestri spatio: itra

XVIII.

se menses uindemiaſq; & omnium maturitatem complexa. Est præterea in cælo qui uocat
 lacteus circulus etiam uifu facilis. Huius deſuuiio uelut ex ubere aliquo ſata cuncta lateſ-
 cunt: duorum ſyderum obſervatione aquilæ in ſeptentrionali parte: & in auſtrina canicu-
 læ. Cuius mentionem ſuo loco fecimus. ipſe circulus fertur per ſagitarium & geminos: ſo-
 lis centrum infra æquinoctialem circulum ſecans: commiſſuras corum optinere hinc aequi-
 la: illinc canicula. Ideo effectus utriuſq; ad omnes frugiferas pertinet terras. Quoniam in
 iis tantum locis ſolis terræq; centra congruunt. Igitur horum ſyderum diebus ſi purus atq;
 mitis aer genitalem illuſq; lacteūq; ſuccum tranſmiſerit in terras lacta adoleſcunt ſata. Si lu-
 na qua dictum eſt ratione toſcidum frigus aſperſerit: admixta amaritudo: ut in lacte: puer-
 perium necat. Modus i terris huius iniuriæ quæ fecit i quacūq; cōuexitate comitatus utri-
 uſq; cauſa. Et ideo non pariter in toto orbe ſentitur. ut nec dies. Aquilam diximus i italia
 exoriri ad. xiii. chalen. ianuarii. Nec patitur ratio naturæ quicūq; in ſatis ante eum diem ſpei
 eſſe certa. Si uero interlunium incidat: omnes hybernos fructus & præcoces lacti neceſſe eſt.
 Rudis fuit priſcorum uita: atq; ſine litteris. Non minus tamē ingenioſam fuiſſe in illis ob-
 ſervationem apparebit: q̄ nunc eē rationē. Tria nāq; tēpora fructibus metuebant: propter
 quod inſtituerunt ferias: dieſq; feſtos: rubigalia: floralia: uinalia. Rubigalia Numa conſu-
 tuit anno regni ſui. xi. quæ nunc aguntur ad. vii. chalen. maii. Quoniam tunc fere ſegetes
 rubigo occupat. Hoc tempus Varro determinat ſole tauri parte decimā optinente. Ergo ſi
 ferebat ratio. Sed uera cauſa eſt q̄ poſt dies undeuiginti ab æquinoctio uerno: per id qua-
 triduum: uaria gentium obſervatione. in. iiii. chalen. maii canis occidit: ſyduſ & per ſe uche-
 mens: & cui præoccidere caniculam neceſſe ſit. Idem itaq; floralia. iiii. chalen. eadem inſti-
 tuerunt urbis anno quingenteſimo ſextodecimo ex oraculis ſybillæ: ut omnia bene deſe-
 reſcerent. Hunc diem Varro determinat: ſole tauri partē quartādecimā optinente. Ergo ſi
 in hoc quadriduum incidit plenilunium: fruges & omnia quæ floreunt lacti neceſſe erit
 uinalia priora quæ ante hoc dies ſunt. xi. chalen. martii deguſtandis uinis inſtituta nihil ad
 fructus attinent. Nec quæ adhuc diximus ad uites oleaſq; quoniam earum conceptus ex
 ortu uergiliarum incipit ad. vi. idus maii: ut docuimus. Aliud hoc quadriduum eſt: quod
 neq; rore fordere uelint. Exhorrent enim frigidum ſyduſ arcturi poſtridie occidēs. & mul-
 to minus pleniluniū ſcidere. iiii. nonas iulii iterum aquila exoritur uel ſperi: decretorio die
 florentibus oleis uitibuſq; ſi plenilunium in eum incidat. Equidem & ſolſtitium. viii. chalē.
 iulii in ſimili caſu dixerim: & canis ortū poſt dies a ſolſtitio. xxiii. Sed interlunio accidente
 quoniā uapore conſtat culpa aciniq; præcoquantur in callum. Rurſus pleniluniū nocet ad
 iiii. nonas iulii cum ægypto canicula exoritur. Vel certe. xvi. chalen. auguſti cum italia. Itē
 iiii. chalen. auguſti cum aquila occidit: uſq; in. x. chalen. eiufdem. Extra has cauſas ſunt uia
 lia altera quæ aguntur ad. xii. chalen. ſeptembris. Et Varro a fidicula incipiēte occidere ma-
 ne determinat q̄ uult initium autūni eſſe. Et hunc diem feſtum tempeſtatibus leniendis eſ-
 ſe inſtitutum. Nunc fidiculam occidere ad. vi. idus auguſti ſeruatur. Intra hæc conſtat caele-
 ſtis ſterilitas. Neq; negauerim poſſe eam pmutari arbitrio legentium: locorum & ſtimatiū
 naturas. Sed a nobis rationem demonſtratam eſſe ſatis eſt. Reliqua obſeruatiōe cuiuſq; cō-
 ſtabunt. Alterutrum quidem fore in cauſa: hoc eſt plenilunium: aut interlunium non erit
 dubium. Et in hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ ſuccurrit. Iam primum hanc i
 ſuriam omnibus annis accidere non poſſe propter ſtatos ſyderum curſus. Nec niſi paucis
 noctibus anni. Idq; quando futurum ſit facile noſci. Ac ne per omnes menſes timeretur ea-
 rum quoq; lege diuiſum. Aſtate interlunia præterq; biduo ſecura eſſe. Hyeme plenilunia
 Nec niſi aſtiuis breuiſſimiq; noctibus metui. Non diebus item ualere. Præterea tam faci-
 le intelligi: ut formica minimū animal interlunio quieſcat. Plenilunio etiā noctibus ope-
 retur. Autem parum oriente ſirio ipſo die non apparere: donec & occidat. E diuerſo uirio-
 rem prodire ipſo ſolſtitii die. Neutrum uero. lunæ ſtatum noxium eſſe. nec noctibus qdē
 niſi ſerenis: & omni aura quieſcente: quoniam neq; in nube: neq; in ſtatu cadunt rores. Sic
 quoq; non ſine remedio. Sarmenta aut palearum aceruos & euulſas hærbas frutices per ui-
 neas campoſq; cum timebis incendio. Pumus medebitur. Hic e paleis & cōtra nebulas au-
 xiliatur: ubi nebulæ nocent. Quidam tres caneros uiuos cremari iubent in arbuſtis ut car-
 bunculi non noceant. Alii ſiluri carnem leuiter uri a uento: & per totam uineam futurius
 diſpergatur. Varro auctor eſt: q̄ fidiculæ occaſu quod eſt initium autūni uua piſta conſe-

f iiii

LIBER.

pretur inter uites minus nocere tempestates. Archibius ad Antiochum syriæ regem scrip-
sit. Si fictili nouo obferata obruatur rubeta rana in media segete non esse noxias tempesta-
tes. Opera rustica huius interualli. Tertiam iterare. Vbi æstiuæ regio poscat: accumula-
re. Germinantia nisi in solo luxurioso fodienda non sunt. Seminaria purgari sarculo. Mes-
sem hordeaceam facere. Aeram ad messem creta præparare Catonis sententia amurca tem-
perata. Virgilii operosius. Maiore ex parte æquât tantû & fimo bubulo dilutiore illinûr.
Id satis ad pulueris remedium uidetur.

De messe & tritico & palea & frumento seruando. Ca. XXX.

Essis ipsius rô uaria: Galliarû latifundus ualli prægrandes dētibus in margine infe-
m stis: duabus rotis per segetē impelluntur: iumento in contrarium iūcto. Ita directæ
in uallū cadunt spicæ. Spiculæ alibi media falce præcidunt: atq; inter duas mergi
tes spica destingitur. Alibi ab radice euellūt. Quod qui faciūt proscindi ab se obiter agrū
interpretantur: cū extrahant succū. Differentia hæc. Vbi stipula domo contegunt: q̄longis-
simâ seruant. Vbi fœni inopia est: stramēto paleant quærunt. Panicū culmo nō tegunt. Mi-
liū culmum fere in urunt. Hordei stipulâ bubus gratissimâ seruât. Panicum & miliū pecti-
ne manuali sigilarim lægunt galliæ. Messis ipsa alibi tribulis in area: alibi equorum gressi-
bus exterritur: alibi pectis flagellatur. Triticum quo serius metitur: copiosius inuenitur.
Quo celerius uero eo speciosius & robustius. Lex aptissima ante quam granum induref-
cant: & cum iam transferit colorem. Oraculum uero biduo celerius messem facere: potius
quam triduo serius. Siliginis & tritici etiam ratio in area horreoq;. Far quia difficulter ex-
cutitur conuenit cum palea sua condi & stipula tantum: & aristis liberatur. Palea plures
gentium pro fœno utuntur. Melior ea quæ tenuior: minutioreq; & pulueri propior. Ideo
optima e milio. Proxima hordeo: Pessima ex tritico: præterquâ iumentis opere laboranti-
bus culmum saxosis locis cum maruerit: baculo frangunt substraſta animalium. Si palea
deficit: & culmus teritur. Ratio hæc maturius defecus muria diu aspergitur. Dehinc in
manipulos siccatus conuoluitur atq; ita pro fœno bubus datur. Sunt qui accendunt i ara
uo & stipulas magno Virgilii præconio. Summa autē ratio: ut herbarum semē exurant. Ri-
tus diuersitatem magnitudo facit messium: & raritas operariorum. Connexa est ratio fru-
menti seruandi. Horrea operosa: tripedali crassitudine: pariete lateritio exædificari iubent
aliqui. Præterea superne impleri: nec afflatus admittere: aut fenestras habere ullas. Alii ab
exortu tantum æstiuo aut septentrione: eaq; sine calce construi: quoniam sit frumento ini-
micissima. Nā quæ de amurca præceperit indicauimus. Alibi contra: suspendunt granaria
ligna columnis: & perfari undiq; malunt atq; etiam a fundo. Alii omnino pendunt: & ab
afflatu extenuari granum arbitrantur: & si tegulis subiaceat: conferuescere. Multi uentia-
lare quoq; uerant. Gurgulionem enim non descendere infra quattuor digitos: nec ampli-
us periclitari. Columella & fauonium uentum conferre frumento prædicit: quod miror
equidem siccissimum alioquin. Sunt qui ruberam ranam in limine horrei pede est longio-
ribus suspensam inuehere iubeant. Nobis refferre plurimum tempestiuas condendi uidebi-
tur. Nam si parum tostum atq; robustum collectum sit: aut calidum conditum: inimica in-
nasci necesse est. Diuturnitatis causæ plures. Aut in ipsius grani corio: cū est nutriorius
ut milio: aut succi pinguidine: qui pro humore sufficit tantum ut sisamæ: aut amaritudi-
ne ut lupino & cicerrulæ. In tritico maxime crescunt animalia quoniam spissitate sua con-
calefcit: & fursure crasso uestitur. Tenuior hordeo palea exilis & legumini: ideo non gene-
rant. Faba crassioribus tunicis operitur. Ob hoc effruescit. Quidam ipsum triticum diu-
turnitatis gratia aspergunt amurca mille modios quadrantali. Alii calcidica aut careoti-
ca creta: aut etiam absinthio. Est & olyni ac perinchi: euboæ terra: quæ corrumpi nō sinat.
Nec fere condita in spica læduntur. Utillissime tamē seruantur i serobibus: quos syrios uo-
cant ut in cappadocia: & in thracia: & hispania: africa. Ante omnia ut sicco solo fiant cura-
tur. Mox ut palea susternatur. Præterea cum spica sua conduntur. Ita frumenta si nullus
spiritus penetret: certum ē nihil maleficium nasci. Varro auctor ē sic conditum triticū du-
rare anis quinquaginta: miliū uero cētū. Fabā & legumina i oleariis cadis oblita cinere lōgo
tēpore seruari. Idē fabā apyrri regis ætate i quodā specu ambraciæ usq; ad piraticum pō-
pei magni bellum durasse annis circiter. cxx. Ciceri tantū nullæ bestiolæ in horreis inalcū

tyr. Sunt qui urceis cinere substratis & illitis acervum habentibus leguminū acervos superingerant ita non nasci maleficia credentes. Alii qui in falsamérariis cadis cypso illinant. alii qui lentem aceto laserpiciato respergant: siccataq; oleo inungant. sed brevissima observatio quod vitis carere velis: intercalunio legere. Quare plurimū refert: condere quis malit: an vendere. Crescente enim luna frumenta grandescunt.

De vindemia & autūni temporibus.

Ca.

XXXI.

Equitur ex diuisione tēporū. Autūnus a fidiculæ occasu ad æquinoctiū ac deinde uergiliarum occasum: initiūq; hyemis iis interuallis significatur. Pridie idus Augusti artice equus oriens. Vespera ægypto & Cæsari delphinus occidens. xi. calen. septēbris Cæsari & assyriæ stella quæ vindemiator appellatur exoriri mane incipit: uindemia maturitate promittens. Eius argumentū erunt acini colore mutati Assyriæ. v. calen. & sagitta occidit: & etesie definunt. Vindemiator ægypto nō exoritur. Atticæ arcturus matutino: & sagitta occidit mane. v. idus septēbris Cæsari capella oritur uesperis. Arcturus uero medis pridie idus uehementissimo significatu terra mariq; per dies quinq;. Ratio eius hæc traditur si delphino occidente hymbres fuerint: nō futuros per arcturum. Signū orientis eius syderis seruetur hirūdinum abitus: nāq; deprehense intereūt. xvi. calen. octobris ægypto spica: quā tener uirgo: exoritur matutino: etesieq; definunt. Hoc idem Cæsari. xiiii. calen. xiii. assyriæ significant & xi. calen. Cæsari cōmissura piscium occidens. ipsūq; æquinoctiū sydus. viii. calen. octobris. Deinde cōsentiūt (quod est rarū) Philippus Calippas: Dositheus: Parmenistus: Conō: Criton: Democritus: Eudoxus: Ion. iiii. calen. octobris capellam matutino exoriri. Et. iiii. calen. hædos. vi. nonas octobris atticæ corona exoritur. Mane asia & Cæsari. v. calen. eniochus occidit matutino. iiii. calē. Cæsari corona exoriri incipit. Et postmodum occidunt abditi uesperis. viii. idus octobris Cæsari fulgens in corona stella oritur. & iiii. idus uergiliæ uesperis. Idibus corona tota. vi. calen. nouēbris fuculæ uesperis exoritur. Pridie calen. Cæsari arcturus occidit: & fuculæ exoriūtur cū sole. iiii. nonas arcturus occidit uesperis. v. idus nouēbris gladius orionis occidere incipit. Deinde tertio idus uergiliæ occidunt. In his temporum interuallis opera rustica napos: raphanos ferere quibus diebus diximus. Vulgus agreste & rappam post ciconiæ discessum male feri putat. Nos omni no post uulcanalia & præcocia cum panico. A fidiculæ autem occasu uiciam: fasilos: pabulum. Et hoc silente luna seri iubent. Et frondis præparandæ tempus hoc est. Vnus frondator quattuor frondarias fiscinas complere in die iustum habet. Si decrecente luna præparetur non putrescit. Aridam colligi non oportet. Vindemiam antiqui nunquam existimauere maturā ante æquinoctium. Iam passim rapi cerno. Quam obrem & huius tempora notis argumentisq; signentur. Leges ita se habent. Vnam calidam ne legito: hoc est in eius siccitate. Ac nisi humber interuenerit. Hanc ne legito rorulētam: hoc est si ros nocturnus fuerit. Nec priusq; sole discutiatur. Vindemiare incipito: cum ad palmitem pampinus procumbere cœperit: aut cum exempto acino ex densitate interuallum non compleri apparuerit acinum non augeri. Acino plurimum refert: si contingat crescente luna vindemiare. Pressura una culleos. xx. implere debet. Hic est pes iustus. Ad totidem culleos & lacus xx. iugeribus unum sufficit torculum. Præmuntque aliqui singulis. Vtilius binis: licet magna sit uastitas singulis. Longitudo in iis refert: non crassitudo. Spatiola melius premunt. Antiqui funibus utisque loreis ea detrahebant: & nectibus intra cauos: inuenta gæcanica: mali rugis per coctas bullantibus palis: affixa arbori stella: a palis archas lapidum attolente se cum arbore: quod maxime probatur. Intra. xxii. hos annos inuentum paruis prælis. Et minori torculari ædificio breuiore: & malo in medio decreto: tympana imposita uinaceis: superne toto pondere urgere: & super præla construere congeriem. Hoc & poma colligendi tempus & observatio: cum aliquod maturitate non tempestate deciderit. Hoc & faeces exprimendi. Hoc & defurtum coquendi: silente luna noctu: aut si interdiu plena. Ceteris diebus aut ante exortum lunæ: aut post occasum. Nec de nouella uite aut palustri Nec nisi e matura uua. Nec nisi e foliis despumandum. Quia si ligno cōtingatur uas adustum ac fumosum fieri putant. Iustum uindemiæ tēpus ab æquinoctio ad uergiliarum occasum dies. xliiii. Ab eo die oraculum occurrit: frigidum picari pro nihilo ducentium. Sed iam & calen. ianuarii defectu uasorum uindemiantes uidi. piscinisq; musta condi aut uina

LIBER.

effundi priora ut dubia reciperentur. Hoc non tam saepe prouentu nimio euenit q̄ segnitia insidiatiū caritati ciuili. Sed equi patrifamilias modus ē anōnæ cuiusq̄ anni utilitate. Id p̄ æque lucrosissimū. Reliqua de uinis affatim dicta sunt. Item uindemia facta oliuam esse rapiendam: & quæ ad oleum pertinent: quæq̄ a uergiliarum accasu agi debet.

De lunari ratione.

Ca.

XXXII.

Is quæ sunt necessaria adiicientur de luna uetisq̄ & prælagiis: ut sit tota sydera lis ratio perfecta. Nāq̄ uirgilius etiam in numeros lunæ quæ dā digerēda putauit: De motu secutus ostentationem. Nos legū uilitas quæ in toto opere: in hac quoq̄ mouet parte. Omnia quæ ceduntur: carpūtur: tūduntur: innocētius decreſcente luna creſcente fiunt. Stercus niſi decreſcēte luna ne tangito. Maxime autē inter mēſtrua dimidiaq̄ ſtercorato: Verres: iuuecos: arietes: ædos decreſcente luna caſtrato. Oua luna noua ſupponito: Scrobes luna plena noctu facito. Arborū radices luna plena operit. Humidis locis interlunio ſerito: & circa interlunium quatriduo. Ventilari quoq̄ frumenta: ac legumina: & cōdi circa extremā lunā iubēt. Seminaria cū luna ſupra terrā ſit fieri. Calcarī muſta cū luna ſupra terrā ſit fieri. Calcarī muſta cū luna ſub terra. Itē materies cæli: quæq̄ alia locis ſuis diximus. neq̄ facilius eſt obſeruatio: ac iā dicta a nobis ſecūdo uolumine: ſed quod intelligere uel ruſtici poſſint. Quotiēs ab occidēte ſole cernitur: prioribꝫ noctis horis lucebit creſcens erit. Et oculis dimidiata iudicabit. Cū uero occidēte ſole orietur ex aduerſo: ita ut pariter aſpiciātur: tūc erit plenilunū. Quotiēs ab ortu ſolis ori: prioribꝫ noctis horis detrahet lunæ: & in diurnas extēdet: decreſcēs erit: lterūq̄ dimidia. I coitu uero quod interlunū uocāt: cū apparere deſierit ſupra terras autē erit: quēdiu & ſol: interlunio & p̄ma tota die ſecūda hora noctis uno diſtante ſicilico ac deinde tertia uſq̄ ad quintādecimā multiplicatis horarū iſdē portionibus: quintādecima tota ſupra terras noctu erit: eadēq̄ ſub terris tota die. xvi. ad prime horæ nocturnæ dextantē. ſicilicū ſub terra eger: eadēq̄ portiones horarū per ſingulos dies adiicit uſq̄ ad interlunū. Et quātū primis partibus noctis detraherit: q̄ ſub terris agat: tantūde nouiſſimis ex die adiiciet ſuper terram. Alternis autem menſibus. xxx. implebit numeros. Alternis uero detrahet ſingulos. Hæc erit ratio lunaris.

De uentorum ratione.

Ca.

XXXIII.

Entorū paulo ſcrupuloſior obſeruatio. Solis ortu quocūq̄ libeat die: ſtantiſ ſolis hora diei ſexta: ſic ut ortū cum a ſiniſtro humero habeat. Cōtra mediā faciē meridiæ a uertice ſeptētrio erit: qui ita limes per agrū currit: cardo appellatur. Circūagi deinde melius eſt: ut umbram ſuā quiſq̄ cernat: alioquin poſt hominē erit. Ergo permutatis lateribus ut ortus illius diei a dextro humero fiat: occaſus a ſiniſtro: tūc erit hora ſexta: cū minima umbra cōtra mediū fiat hominē. Per huius mediā lōgitudinē duci ſarculo ſuleum uel cinere lineā: uerbi gratia: pedū. xx. cōueniet: mediāq̄ menſurā: hoc eſt in. x. pede circūſcribi circulo paruo: qui uocetur umbilicus. Quæ pars fuerit a uertice umbræ: hæc erit uetus ſeptētrionalis. Illo tibi putator arborū plagæ ne ſpectēt: ne ue arbuſta uineæue niſi in africa: cyrenis: ægypto. Illinc ſtāte ne arato: quæq̄ alia præcipimus. Quæ pars lineæ fuerit a pedibus umbræ meridiē ſpectās: hæc uetū aūſtrū dabit: quē a græcis notū diximus uocari. Illinc ſtatu ueniēte materiā: uineāq̄ agricola ne tractes. Humidus aut æſtuofus italia eſt. Africa quidem incēdia cū ſerenitate affert. In hūc italiæ palmites ſpectent: ſed non plagæ arborū uitiūue. Hunc oliueti metator uergiliarū quatriduo. Hunc caueat inſitor calamis gēmiſq̄ inoculator. De ipſa regionis eius ora præuoniſſe cōueniet. Frōde medio die arborator ne cædito. Cum meridiem adēſſe ſenties paſtor: æſtate contrahente ſe umbra pecudem a ſole in opaca cogito. Cum æſtate paſces in occidentem ſpecta ante meridiē poſt meridiem in orientē. Aliter noxiū: ſicut hyeme & uere in rorulentum duceres. Nec contra ſeptētrionem pacuris ſupradictum. Clodunt ira: lippiunt ue ab aſſlatu: & aluo cita pereunt. Qui fœminas concipi uoles: in hunc uentum ſpectantes iniri cogito.

De limitatione agrorum.

Ca.

XXXIII.

Ixiſmus ut in media lignea deſignaretur umbilicus. Per hūc mediū tranſuerſa curarar alia. Hæc erit ab exortu æquinoctiali ad occaſum æquinoctialium. Et limes qui ita ſecabit agrum decumanus uocabitur. Ducantur deinde aliæ duæ lineæ inde his obliquæ: ita ut a ſeptētrionis dextera leuāq̄ ad aūſtri dextram leuāq̄ deſcendant. Oſa per eundem currant umbilicum. Omnes inter ſepares ſint. Omnium interualla paria.

Quæ ratio semel in quoque agro ineunda erit: uel sæpius: si libeat: ita uite ligno facienda regulis paribus in tympanum exigui: sed circinatu adactis. Ratione qua doceo occurrendum ingenis quoque imperitorum est. Meridie excuti placet: quoniam semper est idem. Sol autem quotidie ex alio cæli momento quod pridie oritur. Ne quis forte ad exortum capienda putet lineam. Ita cæli exacta parte quod fuerit lineæ caput septentrioni: proximum: a parte exortu solstitialem habebit exortum hoc est longissimi diei: uentumque aquilonem: boream a grecis dictum. In hunc ponito arbores uiteque. sed hoc flante ne aratro. frugem ne serito. Semen ne iacito. Præstringit enim atque præcellit hic radices arborum quas posicurus afferes. Præmonitus esto. Alia robustis profunt: alia infantibus. Nec sum oblitus in hac parte uentum a grecis poni: quem cæciam uocant. sed idem Aristoteles uir imensis subtilitatis qui ipsum fecit ratione cõuexitatis mundi reddit: quia cõtrarius aquilo africo flat. Nec tamẽ cõtoto anno in prædictis timet agricola. Mollit sydera æstate media: mutatque nomẽ: & etefias uocatur. Ergo cum frigidum senties caueto. Ac quacumque aquilo prædicatur: tanto perniciosior septentrio est. In hunc asie: greciæ: hispaniæ: maritimæ: italiæ: campaniæ: apuliæ: arbuta uineæque spectant. Qui mares concipi uoles: in hunc pascito: ut sic in eundem ineat. Ex aduerso aquilonis ab occasu brumali africanus: quæ greci lyba uocant. In hunc a coitu cum se percutus circugerit: sceminas cõceptas esse scito. Tertia a septentrione linea quæ per latitudinem umbræ duximus & decumanâ uocamus exortum habebit equinoctiale: uentumque subsolanum a grecis apeliorem dictum. In hunc salubribus locis uillæ uineæque spectet. Ipse leniter pluuius: tamen est sicior fauonio. Ex aduerso eius ab æquinoctiali occasu zephirus a grecis nominatur. In hunc spectare oliuera Cato iussit. Hinc uerincubat: aperitque terras tenui frigore saluber hic uites putandi: frugesque curandi: arbores ferendi: poma inferendi: oleas tractandi ius dabit: afflatumque nutricum exercebit. Quarta a septentrione linea: eadem austro ab exortu parte proxima brumale habebit exortum uentumque uulturnum: eorum a grecis dictum: sicciorem & ipsum tepidioremque. In hunc apiaria & uineæ italiæ: galliarumque spectare debent. Ex aduerso uulturni flabit chorus: ob casu solstitiali & occidentali latere septentrionis: a grecis dictus argestes ex frigidissimis & ipse: sicut omnes qui a septentrionis parte spirant. Sic & grandines inferet: cauendus & ipse non secus ac septentrio. Vulturnus si a fere na cæli parte: cõperit flare nõ durabit in noctem. At ubi subsolanus in maiorem partem notis extenditur: quisquis erit uentus: si feruidus sentietur: pluribus diebus permanebit. Aquilonem prenunciat terra siccescens: sed rorescens repente: austrum immiscet humerum: scens in ore occulto.

Pronostica tempestatum.

Ca

XXXV.

Te enim prædicta ratione uentorum ne sæpius. Eadem dicantur transire cõuenit ad reliqua tempestatum præfagia: quoniam & hoc placuisse Virgilio magnopere uideo. Si quidem in ipsam messim sepe occurrere prelia uentorum damnosa impletis refert. Tradunt enim eundem Democritum merente fratre eius Demaso ardentissimo æstu orasse ut relique segeti parceret: & peretque de secta sub teetum: paucis mox horis seruo hymbre uaticinatione approbata. Quinimo & harundinem non nisi impendens pluuiam seri iubent: & fruges insecuturo hymbre. Quam obrem & hec breuiter cõtigemus scrutati maxime pertinentia. Primumque a sole capiemus præfagia. Purus oriens atque non feruens serenum diem nunciat. At hybernâ pallidus grandinem. si & occidit pridie serenus: & oritur: tanto certior fides serenitatis. Cõcauus oriens pluuias predicit. Item uetos: cum ante exorientem eum nubes rubescunt. Quod si & nigre rubantibus interuenerint: & pluuias. Cum orientis atque occidentis radii rubent coire pluuias. si circa occidentem rubescunt nubes. serenitatem future diei spondent. si in exortu spargentur: partim ad austrum: partim ad aquilonem: pura circa eum serenitas sit licet. pluuiâ tamen uentorumque significabit. si ex ortu aut in occasu cõtracti cernentur radii hymbrem. si in occasu eius pluet: aut radii in se nubem trahendâ speram in proximum diem significabunt tempestatem. Cum oriente radii non illustres eminebunt: quis circudati nube non sint: pluuiam portendent. si ante exortum nubes globabuntur: hyemem asperam deuinciabunt. si ac exortu repellentur: & ad occasum abibunt: serenitatem. si nubes solem circûcludet: quâto minus luminis relinquet: tanto turbidior tempestas erit. si uero etiam duplex orbis fuerit eo atrocior. Quod si in exortu fiet: ita ut rubescant nubes, maxima ostendetur tempestas. Si non abibunt:

LIBER.

sed incubent: a quocūq; uento fuerit: eum portendēt. Si a meridie: & hymbre. Si oriens cin-
getur orbe: ex qua parte is se aperit: expectetur uetus. Si totus defluerit: æqualiter sereni-
tatē dabit. Si in exortu lōge radios per nubes porriget: & mediis erit inanis pluuiā signifi-
cabit. Si ante ortum radii se ostendēt: aquā & uentum. Si circa occidentem candidus circu-
lus erit: noctis leuē tēpestatē. Si nebula uehementiorem. Si candente sole: uentum. Si ater
circulus fuerit: ex qua regione is eruperit: uentū magnum. Proxima sunt iure lunæ præsa-
gia. Quartam eam maxime obseruat ægyptus. Si splēdens exorta puro nitore fulserit: sere-
nitatem. Si rubicunda: uentos. Si nigra pluuias portēdere creditur. In quinta cornua eius
obtrusa pluuiā. Erecta & infesta uentos semper significant. Quarta tamen maxime. Cornu
eius septētrionale acuminatū atq; rigidum illum præfagit uentū. Inferius austrū. Vtraq;
recta noctē uetofum. Si quartū orbis rutilus cinget: uentos & hymbres præmonebit. apud
Varronē ita est. Si quarto die luna erit directa: magnā tēpestatē in mari præfagiet: nisi cor-
ronā circa se habebit: & eā sincerā: quoniā illo modo nō ante plenā lunā hyemandū ostēdit.
Si plenilunio per dimidiū pura erit: dies serenos significabit. Si rutila uentos. Nigrescens,
hymbres. Si caligo orbis nubē incluserit: uentus qua se ruperint. Si gemini orbes cinxerit
maiorē tēpestatē. Et magis si tres erūt: aut nigri: aut interrupti atq; distrahi. Nascens luna
si cornu superiore obatro surget: pluuias decrescens dabit. si inferiore ante plenilunium. si
in media nigritia illa fuerit hymbre in plenilunio. si plena circa se habebit orbē: ex qua par-
te is maxime splēdebit: ex ea uetū ostēdet. si in ortū cornua crassiora fuerint: horridā tempe-
statē. si ante quartā nō apparuerit uento fauonio flente: hyemalis toto mense erit. si. xvi. ue-
hemētius flāma apparuerit: asperas tēpestates præfagiet. sunt & ipsius lunæ octo articuli:
quoties in angulos solis incidit: pleriq; inter eos tantū obseruātibus præfagia eius: hoc est
iii. vii. xi. xv. xix. xxii. xxvii. & interlunium. Tertio loco stellarum obseruationē esse oportet.
Discurrere eā uidētur interdum: uentiq; protinus sequuntur. In quarū parte ita præfaga-
uere. Cælum cū æqualiter totū erit splendidū articulis temporū quos proposuimus: autū-
num serenū præfagabūt & frigidū. si uer & æstus nō sine riguo aliquo transierint: autū-
num serenū & dēsum minusq; uentofum facient. Autūni serenitas uentosam hyemem facit.
Cum repētes stellarum fulgor obrumbatur: uti neq; nubilo neq; caligine fluitans: graues
denunciātur tempestates. si uolitare plures stelle uidebuntur: quo ferūtur albescentes uē-
tos ex iis partibus nunciant. At si circa purā stabūt: certos: si id in partibus pluribus fiet: i
constantes uentos effundēt. Si stellarū errantiū aliquā orbes incluserint hymbres. Sunt in
signo cancri duæ stellæ paræ aselli appellatæ: exiguū inter illas spatium obtinente nube-
cula: quā præsepia appellāt. Hæc cū cælo sereno apparere desierit: atrox hyems sequitur.
Si alterā earū aquiloniam caligo abstulerit: auster sauiat. Si austrinam: aquilo. Arquus cū
sunt duplices: pluuias nūciant. A pluuiis serenitatem non perinde certam. Circuli noui cir-
ca sydera aliqua: pluuiam cum æstate uehementius tonueritq; fulserit: uentos ea parte de-
nunciat. E contra si minus tonuerit: hymbrem. Cum sereno cælo fulget: pluuiæ erunt &
tonitrua: & hyemabit. Atrocissime autem cum ex omnibus quattuor partibus cæli fulgu-
rabit. Cū ab aquilone tantum in posterum diem: aquam portendit. Cum a septemtrione
uentum. Cum ab austro uel choro aut fauonio nocte serena fulgurauerit: uentum & hym-
brem. ex iisdem regionibus demōstrauit. Tonitrua matutina uentū significant: hymbre
meridiana. Nubes cum sereno cælo feruntur: a quacūq; parte id fiet: expectentur uenti. si
eodem loco globabuntur: appropinquante sole disciuentur. Et hoc si ab aquilone fiat: uē-
tos: si ab austro hymbres portendent. Sole occidente si ex utraq; parte eius cælum patet:
tempestatem significabunt. Vehemētius aræ ab oriente in noctem aquam minantur. Ab
occidente in posterum diem. Si nubes ut uellera lanæ spargentur multæ ab oriente aquam
in triduum præfagient. Cum in cacuminibus montium nubes confident. hyemabit. Si ca-
cutina pura fient: differenabit. Nube grauida candicante quod uocant tempestatem al-
bam grando imminebit. Cælo quāuis sereno nubecula quāuis parua uentum procellorū
dabit. Nebulæ e montibus descendentes aut cælo cadentes: uel in uallibus sedentes sereni-
tatem promittunt. Ab his terrenis ignes proxime significant. Pallidi namq; murmurantes.
tempestatum nuntii sentiuntur. Pluuiæ etiam si in lucernis fuugi. Si flexuose uolitet flā-
ma uetum. Et lumina cū præ se flāmas elidūt: aut uix accēduntur. Item cū in eo pendentes
coacernantur siccillæ: uel cū tollentibus ollas carbo adhærescit: aut cum contentus ignis

XIX.

se fauilla discunt: sinitillae emittit: uel cū cinis in foco cōcreſcit: & cū carbo uehementē plueret. Est & aquarū significatio. Mare si in trāquillo portu a cursu ſtabit: & murmurae rint intra ſe uentū pōcit. Si idētidēq: & hymē & hymbrē. Liſtoris ripaq: ſi reſonabūt tranquilla: aſperā tēpeſtatē. Itē maris ipſius trāquillus ſonitus. ſpumae ne diſſe aut aquae bulla tes. Pulmones marini in pelago plurimū dierū hyemē portēdūt. Saepē & iſſilētio intumeſcit: ſtatūq: altius ſolito iā intra ſe eſſe uētos ſaretur. Equidē & mōtiū ſonitus nemorūq: mugitus prādicūt. Et ſine aura quae ſentiat folia ludētia. Lanugo popu i aut ſpinā uolitās aquisq: pluma inatās. Atq: etiā in cāpis tēpeſtatē uētūrā pcedēs ſuus fragor: & celi quidē murmur nō dubiā habet ſignificationē. Prāſagiūt & aſalia. Delphini tranquillo mari laſci uietes ſtatū ex qua ueniūt parte. Itē ſpargētes aquā. Itē turbāteſtrā quilitatē Loligo uolūtans. Cōchae adheſcētes. Echini aſſigētes ſele: aut harena ſaburrātes tēpeſtatis ſigna ſunt. Ranarū quoq: ulira ſolitū uocales. Et fulicae matutino clācore. Itē mergi anatēſq: penas roſtro purgātes uentū. Catereq: aquaticae aues cōcuſſantes. Grues in mediterranea feſtinātes. Mergimaria aut ſtagna fugietes. Grues ſilētio p ſublime uolātes ſerenitatē. Sic noctua in hymbrē garula aut ſereno tēpeſtatē. Corniq: ſingulatu quodā latrātes: ſeq: cōcutietes ſi cōtinuabūt: uētos: Si uero carpi uocē reſorbebūt: uētoſum hymbrē. Graculi ſero a pabulis recedētes hyemē. Et albā aues cū congregabūtur. Et cū terreſtres uolucres contra aquā clangores dabunt perfundētes ſeſe: ſed mēxime cornix. Hirūdo tam iuxta aquā uolitans uo pena ſepe pcutiāt. Quaeq: in arboribus habitāt fugitātes i nidis ſuis. Et anſeres cōtinuo clangore intēpeſtiū. Ardea in mediis harenis triſtis. Nec mirū aquaticas aut in totū uolucres prāſagia aeris ſentire. Pecora exultantia & indecora laſciua ludentia eandē ſignificationē habēt. Et boues zelū olfactātes: ſeq: labēntes contra pilū. Turpeſq: porci alienos ſibi manipulos ſceni lacerātes. Segniterq: & cōtra indiſtriā ſuā formicā abſcōditā cōcuſſantes aut progerētes oua. Item uermes terreſti erūpentes. Triſoliū quoq: inhorreſcere & folia contra tempeſtatem ſubrigere certum eſt. Necnō & in cōuiuiis menſiſq: noſtris uafa qbus oſculentum additur: ſudorem repoſitoris linquentia diras tempeſtates prānunciant.

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XIX. IN QVO LII
NINATVRA CONTINETVR ET MIRABILIA.

PROEMIVM.

YDERVM quoq: tēpeſtatū quae rō uel impitis faciliatq: indubitato mō mō ſtrata eſt. Verū qā intelligētibus nō minus cōferūt rura dephēdēdo cālo q ſy deralis ſcientia. Agro collēdo pxiā multi hortorū curā fecere. Nobis nō pri nus tranſire ad iſta tēpeſtiū uidet. Miramurq: quosdā ſciēt e gratia eruditio nis ſuae gloriā ex his petētes tā multa prāteriiſſe nulla menſione habita tot re tū ſpōte curae pueniētū: prāſertim cū pleriq: earū prācio uſuq: uitae maior etiā q fru gibus pibeat auctoritas. Atq: ut a cōſeſſis ordinamur utilitatibus: quaeq: nō ſolum terras oēs: uerū etiā maria repleuere ſerit: ac dici neq: inter fruges neq: inter hortēſia poteſt linū Sed in qua nō occurrere uitae parte? Quod ue miraculū maius? Herbā eſſe quae admoueat aegyptū italia in tantū ut Galerius a freto ſiciliae alexādriā ſeptima die peruenerit: Babilus ſexta. ambo prāſeſti. Ac ſtate uero proxima Valerius Marianus ex pretoriis ſenatoribus a puteolis nono die leniſſimo ſtatu. Herbā eſſe quae gadis Herculis colūnas ſeptimo die ho ſtiā afferat: & citeriorē hiſpaniā quarto: puintiā narbonēſem tertio: africa altero. Quod eti am molliſſimo ſtatu cōtingit. C. Flacco legato Vibii Crispi pro cōſulis. Audax uita ſcelex plena: aliqd ſeri ut uētos pcellatq: recipiat. & parū eſſe fructib: ſolis uegi. Iā uero nec uela ſatis eſſe maiora nauigis. Sed quis amplitudini antēnarū ſingulae arbores ſufficiāt: ſuper eas tū addi uelotū alia uela. Prāterq: alia in proris & alia in puppibus pādi: ac tot modis p uocari mortē. Deniq: tam paruo ſemine naſci quod orbē terrarū ultero citroq: portet: tam gracili auena. tā nō altea terra tolli: neq: id uiribus ſuis necti: ſed paſſum tuſumq: & in mo liciē lāne coactum iniuria naturae: ac ſūma audacia: & quo peruenire nulla execratiō ſuffi cit contra inuentorem dictū ſuo loco a nobis: cui ſatis non fuit hominē in terra mori: ni ſi periret & inſepultus. At nos priore libro hymbres & ſtatus cauendos frugum cauſa ui ſuſq: prāmonēbamus. Ecce ſeritur hominis manu: metitur eiūdem hominis ingenio

LIBER.

quod uentos in mari optet. Præterea ut sciamus fauisse pœnas: nihil gignitur facilius. Ut sentiamus nolente id fieri natura: urit agrû: deterioremq; ipsū facit.

De lini satatione: & generibus eius: & quomodo perficiantur: & de mappis & lino non ardente: & quando primum in theatris uella. Ca. I.

Entur fabulosis locis maxime: unoq; sulco: nec magis festinat aliud. Vere satû æstas te ueli: & hanc quoq; terræ iniuriā facit. Ignoscat tamen aliquis ægypto ferenti: ut arabix indiæq; merces apportet. Ita ne & galliæ censentur hoc reditu? Montesq; mari oppositos eē nō est satis: & a latere oceani obstare ipsum quod uocat inane. Cadurci caleti: ruteni: bituriges: ultimiq; hominum exstirati morini: immo uero galliæ uniuersæ uella texūt. Iam quidē & transhenani hostes: Nec pulchriorē aliam uestē eorū fœminæ nouere. Quā amonitione succurrit q. M. Varro tradit in Serranorū familia gentiliū esse fœminas linea ueste non uti: in germania autē defossi & sub terra id opus agūt. Similiter in italia a ratione alia. Nā inter padū ticinūq; annes subiacēt abiterna: in europa lino palma secūda. in uicino enim halionis capessunt retouina. Et in æmilia uia fauentina candore. halionis semper crudis fauētina præferūt. Retouinis tenuitas sūma dēfiraq;. Cādor æque ut fauentini: sed lanugo nulla. Quod apud alios gratiā: apud alios offensionē habet. Nerius uositas filio æqualior pene q; cotoneis: tinnitusq; cōdente libeat experiri. ideo duplex q; ceteris predum. Et hispania citerior habet splendore lini præcipuū torrentis: in quo poliē natura: qui abluit terraconē. Et tenuitas mira ibi primū carbalis repertis. Nā dudū ex eadem hispania zeolicū uenit in italiā plagis utilissimū. Ciuitas ea galliæ & oseoano propinqua. Est sua gloria & cumano in campania ad pisciū & halitū capturam. Eadē & plagis materia. Neq; enim minores cunctis animalibus insidias: q; nobismet ipsis lino tendimus. Sed cum nā plagæ concidūt apros & hæ casses ue asperi ferri acie cōuincunt. Vidimusq; iam tantæ tenuitatis: ut annulū hominis cū epidromibus trāsirent: uno portante multitudinē quā sal tus cingerēt. Nec id maxime mirū: sed singula earū stamina centeno quinquageno filo cōstare: sicut paulo ante lulio. Lupo qui in præfectura ægypti obit. Mirentur hoc ignorantes in ægypti quondā regis quē amalyn uocant: thorace in rhodiorū insula ostendi in templo minervæ. ccc. lxx. filis singula fila constare. Quod exēplū per se expertū nuper conuip didit Mutianus ter cōsul: paruasq; iam reliquias eius superesse: hac experimentū iniuria. Italia ex pelignis etianū linis honorem habet: sed fullonū tantum in usu. Nullum est cā didius lenæ ue similis: sicut in culcitris præcipuam gloriā cadurci oprinent. Galliarū hoc ad tormenta pariter inuentum. Italie quidem mos etiam nunc durat in appellatione stramētū. Aegypto lino minimū firmitatis: plurimū lucri. Quattuor ibi genera. tainiciū: ac pelusia cū: buticū: tentiriticū: cum regionū nominibus in quibus nascitur. Superior pars ægypti in arabia uergens gignit fruticē quem aliqui gossipion uocant. Plures xylon: & ideo lina inde facta xylina. Paruulus est: similemq; barbaræ nucis defert fructū. Cuius in exteriore bombice lanugo netur. Nec ulla sunt eis in candore mollicia ue præferenda. Vestes inde sacerdotibus ægypti gratissimæ. Quartū genus orthominum appellant. Fit e palustri uelut harundine dumtaxat pānicula eius. Asia genista facit lina ad retia præcipua in piscando durancia frutice madefacto. x. diebus. Aethiopes indiæ e malis. Arabes cucurbitis in arboribus ut diximus genistis. Apud nos maturitas eius duobus argumentis intelligitur: intumescēte semine aut colore flauescēte. Tunc euulsum & in fasciculos manuales colligat: tum siccat in sole pendēs conuersis superne radicibus uno die: mox quinq; aliis in contrariū inter se uersis fasciū cacuminibus ut semē in mediū cadat. Inter medicamina huic uis & in quodam rustico ac prædulci italiæ transpadanæ cibo: sed iam pridem sacrorum tantum gratia. Deinde post mēsem triticeam uirgæ ipsæ mergūt in aquā solibus tepē factum: pondere aliquo depressæ. Nulli enim leuitas maior. Maceratas indicio est membrana laxior. Iterumq; uniuersæ ut prins sole siccantur. Mox arefactæ in saxo tunduntur stupario malleo. Quod proximum cortici fuit stappa appellatur: deterioris lini: lucernarū fere luminibus aptior. Et ipsa tamen pectitur ferreis ahenis: donec omnis membrana decor ticeat. Medullæ numerosior distiunctio candore: mollicitia. Liunq; uere & uiris de eorum est. Cortices quoq; decussi elibanis & furnis præbent usum. Ars depectendi degerēdiq;. Iustum est e quinquagenis fasciū libris quinas denas carminari. Iterum deinde in filo possit illisum crebro in silice ex aqua. Tectumq; rursus tunditur clauis: semper iniuria

melius inuētur iam est etiā quod ignibus non absumeretur. Vinum id uocant: ardentes
 q̄ in focus conuiuiorum ex eo uidimus mappas sordibus exustis splendescere igni ma-
 gis q̄ possent aquis. Regū inde funebres tunica corporis fauilla ab reliquo si parant cine-
 re. Nascitur in desertis adustisq̄ solae indiæ: ubi nō cadunt hymbres: inter di. as serp. ntes:
 affuescitq̄ uiuere adendo. Rarum inuētu: difficile textu propter breuitatē. Ruffus de cæ-
 tero colos splendet igni. Cum inuētu est æquat præcia excellentium margaritarū. Vo-
 carur autē a græcis affuestinū ex argumento naturæ. Anaxilaus auctor est lintheo co cir-
 cundatam arborem surdis iñtibz & qui non exaudiatur cædi. Ergo huic lino principatus
 in toto orbe. Proximus byssino: mulierū maxime deliciis circa elum in achaia genito: qua-
 ternis decariis stipula eius permutata quoddā ut auri. Reperta q̄ lintheorum lanugo euillis
 nauium maritimarum maxime in magno usu medicinæ est: & ciris spodiū uim habet. Est &
 inter papauera genus quoddam: quo candorē linthea præcipuū trahunt. Tentatum est tin-
 gi lignum quoq̄: & uestiū inflamam accipere: in Alexandri magni primum classibus indo-
 amine nauigantibus: cum duces eius ac præfecti in certamine quodam uariassent insignia na-
 uium. Stupuerunt q̄ liñora flatu: uersicoloria splēdente. Velo purpuro ad acciū cum. M.
 Antonio Cleopatra uenit: eodemq̄ effigit. Hoc fuit imperatoris naui insignē. Postea in
 theatris tantū umbram fecere. Quod primus omnium inuenit. Q. Catulus cu capitolii de-
 dicaret. Carbasina deinde uela primus in theatro duxisse traditur Lentulus Spinter appo-
 linaribus ludis. Mox Cæsar dictator totū forum romanū intexit. Viāq̄ sacrā ab domo sua
 ad eluū usq̄ ad capitolii quod muncire ipso gladiatorio mirabilis usum tradū. Deinde
 & sine ludis marcellus. Oāuia sorore Augusti genitus in ædilitate sua auunculo. xi. con-
 sule chalen. Augusti uelis forū umbravit: ut salubrius litigantes confisterent. Quantum
 mutatis moribus. Catonis Censori qui sternendum quoq̄ in forū muricibus cēserat. Ve-
 la nuper colore celi stellata per rudentes terræ etiam in amphitheatris principis neronis ru-
 bent in cauis ædiū & muscum ac solem defendunt. Cætero mansit candori pertinax gratia
 honor etiā & troiano bello. Cur enim nō & præliis intersit ut naufragiis? Thoracibus line-
 is paucos tamen pugnas testis est Homerus. Hinc fuisse & nauium armenta apud eundē
 interpretati sunt eruditiores quoniā cū sparta dixit significauerit sata.

De sparti natura: & quando primum usus eius: & quomodo perficiatur & quæ sine ra-
 dice nascantur & uiuant.

Ca.

II.

Parti quidem usus multa post sæcula cœptus est. Nec ante pœnorū arma: quæ pri-
 mum hispaniæ intulerunt. Hæba & hæc sponte nascens: & quæ non queat feri iun-
 culq̄ proprie aridi soli uni terræ dato uitio. Nāq̄ id malum telluris est: nec aliud
 ibi feri aut nasci potest. In africa exiguū & inutile gignitur. chartaginensis hispaniæ citeri-
 oris portio. Nec hec tota. sed quatinus perit montes quoq̄ sparto operit. hinc strata rusti-
 cis: eorū hinc ignes fucisq̄. hinc calceamina & pastorū uestis aialibus noxiū p̄terq̄ cacumi-
 nū teneritate. Ad reliquos usus laboriose euellit. Ocreatis erub' manibusq̄ testis mani-
 cis cōuolutū ossis lignisue conamētis. Nūc iā in hyemē uix. Facillime tamē ab ibibus ma-
 tis in iunias hoc maturitatis tempus. Vulsū falscibus in æceruo aduuatū biduo tertio re-
 solutū. Spargitur in sole siccaturq̄: & rursus in falscibus redit sub testā. Postea maceratur
 aqua marina optime sed & dulci si marina desit. Siccaturq̄ sole iterū rigatur: si repete urge-
 at desiderii: perfusum calida in folio ac siccatur stās cōpendiū opere facit. Hoc autē tundi-
 tur: ut fiat utile p̄cipue in aquis: marisq̄ inuictū. In secco præferūt e canabi funes. Et spartū
 alitur etiā diuersum: ueluti nataliū sic impensa. Est quidē eius natura interpolis. Rursusq̄
 q̄ libeat uetustū nouo miscetur. Verū tamē cōplectet animo: qui uolet miraculum æstimare
 quāto sit in usu oibus terris nauū armamētis: machinis ædificationū: aliis desideriis uitæ.
 Ad hos omnes usus quæ sufficiant minus. xxx. passuum in latitudinem. A littore cartha-
 ginis nouæ minusq̄ in longitudine esse reperientur. Longius enim uehi impendia prohi-
 bent. Lunco græcos ad funes usos nomini cedamius: quo herbā eam appellant. Postea pal-
 marum foliis phyllyraq̄ manifestum est. Et inde translātū a pœnis sparti usum per quā si-
 mile est ueri. Theophrastus auctor est esse bulbi genus circa ripas amniū nascens: cuius in-
 ter summū corticem eamq̄ partem qua uestiuntur esse laneā naturam: ex qua mapalia ue-
 stesq̄ quoddam conficiebantur. Sed neq̄ regionem in qua id fiat: neq̄ quicq̄ diligentius
 præterq̄ eriophoron id appellari in exemplaribus quæ equidem inuenerim tradit. Neque

LIBER.

omnino ullam mentionem habet bulbi generū circa ripas anniū nascentis : cuius inter sū-
mmum corticem eamq̃ partem uescuntur semper habet spartum. Cuncta cura magna perse-
cutus. cccxc. annis ante nos: ut alio iam loco diximus. Quo apparet post id temporis spā-
um in usum uenisse spartum. Et quoniam a miraculis rerum cœpimus: sequemur corū or-
dinem in quibus uel maximum est aliquid nasci: aut uiuere sine ulla radice. Tuberā uocā-
tur hæc undiq̃ terra circumdata: nullisq̃ fibris nixa aut saltem capillamentis: nec utiq̃ ex
tuberante loco in quo gignūtur: aut rimam agente. Neq̃ ipsa terre coherent. Cortice etiā
includuntur: ut plane nec terram esse possumus dicere: neq̃ aliud q̃ terræ callū. Siccis hæc
fere & sabulosis locis fruterosiq̃ nascuntur. Excedunt sæpe magnitudinem mali coronæ
etiam librali pondere. Duo eorum genera: harenosa dentibus inimica: & altera sincera. Di-
stingūtur & colore ruffo nigroq̃: & intus candido. Laudatissima quæ africæ crescunt. An
ne ultimum id terræ? Neq̃ enim aliud intelligi potest: malum ne id ea protinus globetur
magnitudine qua futurum est. Et uiuat ne: an non haud facile arbitror intelligi posse. Pu-
trescendi enim ratio cōmunis est iis cum ligno. Lartio licinio prætorio uiro iura reddente
in hispania carthagine paucis his annis scimus accidisse mordenti tuber: ut deprehensus in
de denarius primos dentes infigeret. Quo manifestum erit terræ naturam in se globari.
Quod certum est ex iis quæ nascuntur: & seri non possunt. De mysi: & tuberibus: de
fungis pezicis: laserpitio: & magyderi & rubia & radícula. Ca. III.

Imile est quod in cyrenaica prouincia uocant mysi: præcipuum suauitate: odore: ac
sapore: sed carnosius. Et quod in thracia cerauniū. De tuberibus hæc traduntur pe-
culiariter. Cum fuerint hymbres autūnales ac tonitrua crebra: tunc nasci: & maxi-
me e tonitribus: nec ultra annum durare: tenerima autem uerno esse. Quibusdam locis ac-
ceptantur riguis & lerūtur sicut mytilenis. Negant nasci: nisi ex undatione fluminum inue-
cto semine aptiaris. Est autem is locus in quo plurima nascuntur. Asia nobilissima cir-
ca lampasum & alopeconesum græciæ uero circa elin. Sunt & in fungorum genere a græ-
cis dicti pezicæ: qui sine radice au pediculo nascuntur. Ab his proximū dicitur auctoritate
clarissimum: laserpitium: quod græci siliphion uocant: in cyrenaica prouincia repertum cu-
ius succum uocāt laser magnificum in usu medicamentisq̃: & ad pondus argentei denarii
pensum. Multis iam annis in ea terra non iuenitur: quoniam publicani qui pascua cōducūt:
maius ita lucrum sentientes depopulantur pecorū pabula. Vnus autē caulis nostra reper-
tus memoria Neroni principi missus est. Si quando incidit pecus in spem nascentis: hoc de-
prehenditur signo: cum comederit dormiente protinus capra & sternutante. Diuq̃ iam nō
aliud ad nos inuehitur: q̃ quod in perside aut media & armenia nascitur laser multo ifra
cyrenaicū. Id quoq̃ adulteratum gūm: aut sagopenio: aut faba fracta. Quo minus omittē-
dum uidetur. C. Valerio. M. herenio conf. cyrenis aduecta romā publice laserpitii pondo
xxx. Cæsare uero dictatorem initio belli ciuilis inter aurum argentūq̃ protulisse ex æratio
laserpitii pondo. xxi. Id apud auctores græciæ euidentissimos inuenimus. Natū hymbre pi-
eco repente in adfecta tellure circa hesperidum hortos syntinq̃ maiore. vii. annis ante op-
pidum cyrenarū quod cōditū est urbis nostræ: anno: cxliii. Vim autem illam per quattuor
stadiorum spatium in africa ualuisse. In ea laserpitium gigni solitum rem feram ac contu-
macem: & si coleret in deserta fugientem. Radice multa crassaq̃: cause ferulaceo: haud si-
mili crassitudine. Huius folia masperū uocabant: apio. maxime similia. Semen erat foliace-
um. Folium ipsum uero deciduum. Vesci pecora: solita: primoq̃ purgari: imox pinguescere
carne mirabile in modū iucunda. Post folia amissa caule ipso & homines, uescebantur do-
cto: asfo: elixoq̃. Eorum quoq̃ corpora. xl. primis diebus purgante a uitis. Ex iis oībus
succus duobus modis capiebatur: e radice atq̃ caule. Et hæc duo erant nomina rhizias at-
q̃ caulias. Vilior ille ac putrescēs radice: cortex niger: & ad mercis adulteria. Succū ipsum
in uasa coniectum admixto furfure subinde concutiēdo ad maturitatem perducebant: in
ita fecissent putrescentem. Argumentū erat maturitatis color siccitasq̃ sudore finito. Alii
tradunt laserpitii radicem fuisse maiore cubitali: tuberq̃ in ea super terram. Hoc inciso. p/
fluere solitum succū ceu lactis supernato caule: quem magydarin uocarūt. Folia aurei co-
loris pro semine fuisse: cadentia a canis ortu: austro flante. Ex iis laserpitium nasci solitum
annuo spacio & radice & caule consummentibus cōfese. hoc & circumfodi solitū prodidere.
Nec purgari pecora: sed ægra sanari: aut protinus mori: quod in paucis accidere. Persico

Silphio prior opinio congruit. Alterum genus ē quod magydaris uocatur tenerius & minus uehemens: sine succo. Quod circa syriam nascitur: nō proueniēs ī cyrendica regione. Gignitur & ī pernaſo monte copioſius: quibūſdā laſerpitiū uocantibus: perq̃ oīa aduſtatur ei ſaluberrimā utiliſſimāq̃ auctoritas. Ratio ſinceri prima in colore modice ruſſo: & cū frangitur: calido intus. Mox tranſlucēte gutta aquā ſaliuaq̃ liqueſcit. Vſus in multis medicaminibus. Sunt etiā duo genera nō niſi fordido nota uulgo: cū quaestu nullo polleant: in primis rubia tinguendis lanis & coris neceſſaria. Laudatiſſima italica: & maxie ſuburbana: & omnes pene provinciae ſcatent ea: Sponte prouenit: ſeriturq̃ ſimilitudine eruiſſa. Verū ſpinofus ei caulis & geniculatus hic eſt quinis circa articulos ī orbe foliis. Semē eius rubia eſt. Quod in medicina uſus habet ſuo dicemus loco. At quā uocatur radicuſ lauandis demū lanis ſuccum habet: mirum quātum conferens cādore. molliciaq̃. Aeq̃ naſcitur ſatiua ubiq̃: ſed ſponte praecipua ī alia ſyriaq̃ ſaxoſis & aſperis locis. Trāſeuphratem tamē laudatiſſima caule ferulaceo tenui: & ipſis cibis indigenarum expetito: & unguentū quicquid ſit: cum quo decoquatur folio olea. Iſtū grāci uocant: floret aſtate: grata aſpectu: uerum ſine odore ſpinofa & caule lanuginoso. Semen ei nullum: radix magna: quā conciditur ad quem dictum eſt uſum.

De hortorum cura: & digeſtio ferrae naſcētū praeter fruges & trutices: Ca. IIII.

B his ſuper eſt reuerſi ad hortorū curā: & ſubrenatura memorandā. Et quoniā antiquitas nihil prius mirata eſt: q̃ & heſperidū hortos: ac regum Adonis & Alcinoi. Itēq̃ penſiles: ſiue illos ſeniramis ſiue aſſyrie rex Cirus fecerit: de quorum opere alio uolumine dicemus. Romani quidē reges ipſi coluere. Quippe etiam Superbus Tarq̃nus nuntiū ſiliū ſcruum atq̃ ſanguinariū remiſit ex horto. In. xii. tabulis legum noſtrarum nuſq̃ nominatur uilla ſemper in ſignificatione ea hortus. In. horti uero haec redium Quā ſe comitata eſt & religio quēdā: hortosq̃ & fores tantū, contra inuidentium faſcinationes dicari uidemus. In remedio ſatyrica ſigna quāq̃ hortos tutelae Veneris assignante. Plauto. Iā quidem hortorū nomine ī ipſa urbe delicias: agros uillasq̃ poſſident. Primus hoc inſtituit athenis Epicurus hortorum magiſter. Vſq̃ ad eum moris nō fuerat in oppidis haberi rurā Comae quidē per ſe hortus ager pauperis erat. Ex horto plebei macellum quātō innocētio re uideū. Mergi enim credo in profunda ſatiū ē: & oſtrearū genera naufragio exgri. Aues ultra phasidem amnē peti: & fabuloſo quidē terrore tutas: imo ſic precioſiores. Alias ī nudijs atq̃ aethiopia in ſepulchris aucupari: aut purgari cum ſeris mandi ab eo cupientem quod mādāt alius. At hercule quā uilia haec quā parata uoluptati ſarieratq̃: niſi eadē quā ubiq̃ indignatio occurreret? Ferendum ſane fuerit exquiſita naſci poma: alia ſapore: alia magnitudine: alia monſtro: pauperibus interdita. Inueterari uina ſacciſq̃ caſtrari. Nec cui quā adeo longam eſſe uitam: ut nō ante ſe genita poter. E frugibus quoq̃ quoddā alimen tum excogitaſſe luxuriam: ac medullam tātum earum: ſuperq̃ piſtariū operibus & ex celaturis: uiuere alios pane procerum: alios uulgi: tot generibus uſq̃ in ſumam plebem deſcēdente anima. Et iam ne in hærbus diſcrimē inuentum eſt? Olusq̃ differentiam facere ī cibo etiam uno aſſe uenali? Et in his aliqua quoq̃ ſibi naſci tribus negant. Caule in tātum ſignaro. ut pauperis menſa non capiat. Silueſtres fecerat natura horridos: ut quiſq̃ demereret paſſim. Ecce altilis ſpectantur aſparagi. Et rauēna ternis libris rependit. Ne u prodigia uentris: mirum eſſet non licere carduis pecori uelci: non licet plebei. Aquā quoq̃ ſeperantur. Et ipſa naturae elementa ui pecuniae diſcreta ſunt. Hi niues: illi glaciem potant: pœnas mortium in uoluptatem gulæ uertunt. Seruatur algor æſtibus: excogitaturq̃ ut alienis menſibus nix algeat. Decoquuntur alias quas mox & illas hycant. Nihil itaq̃ homini ſic: quomodo rerum naturae placet. Etiam ne hærba aliqua diuitiis tantum paſcitur. Nemo ſacros auentinoſq̃ montes & iratæ plebis ſeceſſus circūſpexerit? Mōs enim certe æquabit quos pecunia ſuperauerit. Itaq̃ hercule: nullum macellū ueſtigal maius fuit romae clamore plebis ſcufatis apud oēs principes: donec remiſſū ē portoriū mercis huius: cōpertūq̃ nō aliter quaestuofus cēſū haberi aut tutius: ac minore fortūae iure: cū credatur pēlio ea pauperū. Is in ſolo ſpōſor ē: & ſub die redditus: ſuperficiſq̃ caelo quocūq̃ gaudēs. Hortorū Cato praedicat callētes. Hic primū agricolae exiſtimabatur priſci: & ſic ſtatī faciebāt iudiciū: nūquā eēt in domo mater familias. Et enī haec cura ſcēmiæ dicebat: ubi ī diligēs eēt hortus. Quippe e carnario aut macello uiuēdū ē. Nec caules ut nūc maxie pbāt: dānates pulmētaria quā

LIBER.

egeret alio pulmentario: Id erat oleo parcere. Nam carnis desideria et erant in exprobatioe. hor-
ti maxime placebant quia non egeret igni: parceretque ligno. Expetita res & parata semper: unde & acetaria appellabantur. Facilia concoqui: nec ungeretur: sedu cibo: & quae minime ac-
cenderent ad desiderium panis. Pars eorum ad condimenta pertinens fatetur non domi uersu-
ram fieri solitam. Atque non indicu piper quassitum: quaque transmara petimus. Jam quoque
in fenestris suis plebs urbana in imagine hortorum quotidiana oculis rura praebebant:
antequam praefigi prospectus ois coegit multitudinis innumerae seu latrocinatio. Quae ob rem
sit aliquis & his honos: ne uel auctoritate rebus uilitas adimat. Cum praesertim etiam cogno-
mina procerum inde nata uideamus. Lactucinosque in ualeria familia non puduisse appellari:
& contingat aliqua gratia operi curaque nostra. Virgilio quoque confesso quae sit difficile uer-
borum honorem tam paruis perhibere. Hortos uillae ligendos non est dubium: riguosque ma-
xime habendos: si contingat profuere anine. Siminus e puteo peritica organis uel pneumati-
cis tollendo: non haustu rigando. Solu proscindendu a fuonio: in autunnum praeparandu e
post. iiii. dies: iterandusque ante brumam. Octo iugerum operis palari iustum e. Fimum tres pe-
des alte cum terra misceri. Aereis distinguere: easque resupinis puluorum toris ambiri singu-
lis tramitum sulcis: quae detur accessus homini: scatebrisque decursus. In hortis nascentium alia
bulbo comedatur: alia capite: alia caule: alia folio: alia utroque: alia semine: alia cortice: alia cu-
te aut carthilagine: alia carne: alia tuncis carnosus. Aliorum fructus? terra e: alioque & extra alioque
non nisi extra. Quaedam iaceat crescuntque ut cucurbitae & cucumis. Eadem & pendent quamque
grauiora multo etiam iis quae in arboribus gignuntur. Sed cucumis carthilagine. Cortex
huic uni maturitate transit in lignum. Terra conduntur raphani: napique & rapa: atque alio
modo inulae cicer: pastinace. Quaedam uocabimus ferulacea ut anetum: maluas. Namque tra-
dunt auctores in arabia maluas septimo mense arborefcere: baculorum usum praebere exem-
plo. Sed & arbor est malua in mauritania lici oppidi aestuario: ubi hesperidum horti fuisse
produntur. cc. passibus ab oceano iuxta delubrum Herculis antiquus gaditano ut ferunt.
Ipsa altitudinis pedes. xx. crassitudinis quae circūplecti nemo possit. In simili genere habe-
bitur & canabis. Necnon & carnosa aliqua appellabimus ut spogias ut huius pratorum enascetes

Natura & genera & hystoria nascentium in hortis rerum. Ca. V.
Vngorū enim callum in ligni arborūque natura diximus: & alio genere tuberū pau-
loante. Carthilaginei generis extraque terram est cucumis: mira uoluptate. Tiberio
principi expetitus. Nullo quippe non die contingit ei: pensiles eorum hortos pro-
mouentibus in osses rotis olitoribus. Rursusque hibernis diebus intra specularium munime-
ta reuocantibus. Quin & lacte mulso semine eorum biduo macerato apud antiquos grae-
ciae auctores scriptum est feri oportere ut dulciores fiant. Crescunt quae coguntur forma.
In italia uirides & quae minimi. In puitis quae maximi & citrini aut nigri. Placet copiosissimi
affricae ac gradissimi. Ast cum magnitudine excessere depoes uocant. Viuit hausti in stoacho in
posterū diem: nec perfici queunt. In cibis non insalubres: tamen plurimum natat. Oleum odo-
re mire. Nec minus aquas diligunt. Defecti quoque ad eas modice distantes adrepunt. Con-
tra oleum refigunt. Aut si quid obest: uel si pendeat: curuatur. Idque uel una nocte depre-
henditur. Si uas cum aqua subiiciatur a quattuor digytorum intervallo descendentibus an-
te posterū diē. At si oleū eodem modo sit in amos curuatis. Ide in fistula flore dimisso mi-
ra longitudine crescunt. Ecce cum maxime noua forma eorum in capania puenit mali cotonei ef-
figie. Forte primo natum ita audio unū: mox semine ex illo genus factū: melo peponas uo-
cant. Non pendent hi: sed humi rotundatur. Mirū in his praeter figurā: colorēque & odorem:
que maturitatem adepti quā non pendentes statim a pediculo recedūt. Columella tradit suū
commentū ut toto anno cōtingat. Fruticē rubi quāstissimū in paricū locū transsere: & recide-
re duū digytorū relicta stirpe circa aequinoctiū uernū. Ita in medulla rubi semine cucume-
ris isito terra minuta fimoque circūageratas resistere frigori radices. Cucumerū graeci tria
genera fecere. Laconicum: scitalicū: boeticū. Ex iis tantū laconicū aqua gaudere. Sunt qui
herba quae uocatur culix nomine trita semē eorū maceratū feri iubeat ut sine semine uas-
cantur. Similis & cucurbitis natura duntaxat in nascendo. Aequi huius odore. Amat rigua
ac simū. Serūtur ambo semine in terra sex quipedali: fossura inter aequinoctiū uernū & sol-
stitium. Paucilibus tamen aptissime. Aliqui malunt ex chalen. martii cucurbitas: & nonis cu-
cumeres: & per quatuordecim ferere simili modo reptantibus flagellis scandentes per artem

aspera in testum usque natura sublimitatis auida. Vires sine adminiculo standi non sunt: uelocitas pernix: leui umbra cameras ac pergulas operientes. Inde hæc duo prima genera. Camerarium: & plebeium: quod humi creditur. Im priore mire tenui pediculo libratur pondus immobile aure. Cucurbita quoque omni modo fastigatur uaginis maxime uutilibus: coniecta in eas postquam defloruit: crescit qua cogitur forma. Plerumque & draconis intorti figura. Libertate uero pensili concessa: iam uisa est nouem pedum longitudinis. Particulatim cucumis floret: sibi ipse superflorascens. & sicciore locos patitur candida lanugine obdus: magisque dum crescit. Cucurbitarum numerosior usus. Et primus caulis in cibo. Atque ex eo in totum natura diuersa. Nuper in balnearum usum uenere urceorum uice. Jam pridem uero etiam cadorum ad uina condenda. Cortex uiridi tener Deraditur nihilominus cibus Cibus salubres ac leues pluribus modis existimant: qui perfici humano uentre non queant: sed non intumescant. Semina quæ proxima collo fuerint proceras pariunt. Item ab imis: sed non cooperandas supradictis: quæ in medio rotundas: quæ lateribus crassas breuiore. Sic cantur in umbra: & cum libeat serere in aqua macerantur. Cibus quos longiores tenuioresque eo gratiores. Et ob id salubriores quæ pendendo creuerunt: minimèque seminis tales habet: duricia eius in cibus gratiam terminante. Eas quæ semini seruantur ante hyemem præcidi non est mos. Postea fumo siccantur condendis hortensiorum seminibus sufficere supeltili. Inuenta est ratio qua cibus quoque seruantur. Eodem modo cucumis usque ad alios pene prouentus: & id quidem iniuria fit. Sed & serobe opaco in loco harena subtrato sæpe quoque sic co opertos: ac deinde terra uirides seruari tradunt. Sunt & siluestres in utroque genere & omnibus fere hortensibus. Sed & his medica tantum natura est. Quam obrem differunt in sua uolumina. Reliqua cartilaginum natura terra occultantur omnia. In quibus de rapis habunde dixisse poteramus uideri: nisi medici masculini sexus facerent in his rotunda. Latiora uero & concua fœminini: præstatiore suauitate: & ad condiendum faciliore: quæ sæpius fata transeunt in marem. Iidem naporum quinque genera fecere. Corinthium cloeneum: lyothasium: boeticum: & quod per se uiride dixerunt. Ex iis in amplitudinem adolescent corinthium nuda fere radice. Solum enim hoc genus superne tendit: non ut cætera in terram. Lyothasium quidam thracium appellant: frigorum patientissimum. Ab eo boeticum dulce est: rotunditate etiam breui notabile. Neque ut cleonæum prælongum in totum quidem. Quorum teniora folia ipsi quoque dulciores. Quorum scabra & angulosa & horrida amariore. Est præterea genus siluestre: cuius folia sunt erucae similia. Palma romæ amiterminis datur: inde muris: tertia nostratibus. Cætera de satyrorum in rapis dicta sunt. Cortice & cartilagine constant raphani. Multique eorum cortex crassior etiam quibusdam arborum. Amaritudo plurima illi est: & pro crassitudine corticis. Cætera quoque aliquando lignosa. Et uis mira colligendi spiritum: laxandique rustum. Ob id cibus illiberalis utique si proxime olus madatur. Si uero cum oliui disruptis rarior fructus fit: minusque foetidus. Aegypto mire celebratur propter olei fertilitatem: quod de semine eius faciunt. Hoc maxime cupiunt serere: si liceat quoniam & quæstus plus quam e frumento & minus tributi est. Nullumque copiosius oleum. Genera raphani graeci fecere tria foliorum differentia: crispum: atque lenis: & tertium siluestre. Atque huic leuia quidem folia: sed breuiora ac rotunda: copiosa atque fruticosa. Saporem autem asperum: & medicamenti instar ad eliciendos aluos. Et in prioribus tamen differentia seminis est: quoniam aliqua ad modum exiguum ferunt. Hæc uicia non cadunt nisi in crispis folia. Nostrum alia fecere genera. Algidense a loco longum atque translucidum. Alterum rapi figura: quod uocant syriacum: suauissimum fere ac tenerissimum: hyemisque patiens. Præcipuum tamen est quod e syria non pridem aduectum apparet: quoniam apud auctores non reperitur. Id autem tota hyeme durat. Et iannum unum siluestre graeci cheriam uocant: pontici armon: alii leucæ: nostri armoratiam fronde copiosius quam corpore. In omnibus autem præbandis maxime spectantur caules: in initio enim rotundiores crassioresque ac longis canalibus. Folia ipsa tristiora: & angulosa horrida. Seri uult raphanus terra soluta humida. Fimū odit: palea cōtētus. Frigore adeo gaudet: ut in germania infantium puerorum magnitudinem æquet. Seritur post idus februarii: ut uernus sit. Iterumque circa uulcanalia quæ satio melior. Multi & martio & aprili serunt & serēbri. Incipiente scemeto cōfert laterna folia circūobruere: ipsos uero accumulare. Nam qui extra terram emergerit durus fit atque fungosus. Aristomachus detrahi folia per hyemem iubet: & ne lacuna stagnet accumulare. Ita in æstate gradescere. Quidam perdidere si palo ada-

LIBER.

Et o cauerna palea infernatur in sex digytorum altitudine: deinde semē finūq; & terra cō
geratur ad magnitudinē scrobis crescere. Præcipue tamē salis aluntur. Itaq; etiam talibus
aquis irrigantur. Et in ægypto nitro spargūtur: ubi sunt suauitate præcipui. In totū quoq;
salugine amaritudo eorum eximitur: fiuntq; coctis similes. Nanq; & coctis dulcescunt: &
in naporum uicem transeunt. Crudos medici suadent: ad colligenda acria uiscerum dan-
dos cum sale ieiunis esse: atq; ita uomitionibus præparant meatum. Tradunt & præcordiis
necessarium hunc succum: quādo phthesin cordi intus inhaerentem nō alio potuisse depel-
li cōpertum sit in ægypto regibus corpora mortuorū ad scrutādos morbos infecantibus.
Atq; ut est græca uanitas: fertur in templo Appollinis delphis adeo cæteris cibis prælatus
raphanus: ut ex auro dicaretur raphanus: beta ex argento: rapum e plumbo. Scires nō ibi
genitū. Mānium Curium iperatore: quē i hospitio legatis aurū repudiāturo afferētib;
rapū torrentē in foco inuentū ānales nostri prodidere. Scripsit & Marchion græcus dera-
phano unum uolumē. Vtilissimi in cibis hyberno tempore existimantur. Idemq; dentibus
semper inimici: quoniā atterant. Eborā certe poliunt. Odiū iis cum uice maximū: refugitq;
iuxta sacros. Lignosiora sunt reliqua in carthilaginū genere a nobis posita. Mirūq; omnib;
uehementiam sporis inesse. Ex iis pastinacæ unum genus agreste sponte puenit: staphili-
nos græcæ dicitur. Alterum feritur radice uel semine primo uere uel autūno. Vt Hygino
placet februario: augusto: septembri: octobri: solo quā altissime refosso. Annicula utilis eē
incipit: bima utilior: gravior autūno: patinisq; maxime. Et sic quoq; uirus illi intractabile
est. Hibiscum a pastinacæ gracilitate distat. L'annatū cibis: sed medicinæ utile. Est & quar-
tum genus in eadem similitudine pastinacæ damnatum in cibis: sed medicine utile. Est &
quartum genus in eadem similitudine pestinacæ quam nostri gallicam uocant: græci ue-
ro glaucon. Cuius genera etiā quattuor fecere: inter medica dicendum. Sifer & ipsum Ty-
berius princeps nobilitauit flagitans omnibus annis a germania Gelduba appellatur castel-
lum rheno inpositū: ubi generositas p̄cipua. Ex quo apparet frigidis locis conuenire. Inest
lōgitudine neruus qui in decoctis extrahitur: amaritudinis tamē magna parte relicta: quæ
multo in cibis temperata etiam in gratiā uertitur. Neruus idem & pastinacæ maiori dūtaxat
anniculæ. Sifer his feritur mēlibus: februario: martio: aprili: augusto: septēbri: octobri. Bre-
uior his est: sed torosior amariorq; iula per se stomacho inimicissima. Eadem dulcibus mix-
tis saluberrima. Pluribus modis austeritas ruita gratiā inuenit. Nāq; & in pollinem tundi-
tur arida: liquidq; dulci tēperatur: & decocta posita aut asseruata uel macerata pluribus
modis. & tunc mixta defruto: aut subacta melle: uuisq; passis: aut pinguib; cariotis. Alio
rursus modo cotoneis: malis: uel sorbis: aut prunis. Aliquando pipere aut thymo uariata
defectus præcipue stomachi excitat. Illustrata maxime Iulia Augustæ quotidiano cibo.
Superuacuum eius semen: quoniā oculis ex radice excisis ut harundo feritur. Et hæc autē
feritur & sifer & pastinacæ utroq; tēpore uere & autūno magnis seminū interuallis. Nulla
ne minus q̄ ternorū pedum: quoniā spatiose fruticat. Sifer autē transſerre melius. Proxi-
ma his est bulborum natura: quos Cato in primis ferendos præcipit: celebrāsq; megaricos.
Verū nobilissima ē scylla: quāq; medicamini nata acetoq; exacuēdo. Nec ulli amplitudo
maior: sicut nec uis asperior. Duo genera medicæ. Masculus albis foliis. femina nigris. Et
tertium genus est cibis gratum. Epimenidū uocatur angustius folio: ac minus aspero. Se-
minis plurimum omnibus. Celerius tamē proueniūt atq; bulbis circa latera natis. Et ut cre-
scant: folia quæ sunt in his ampla: deflexa circa sobruūt. Ita succū omnē in se trahunt ca-
pita. Spōte nascuntur copiosissime in balearibus ebusq; insulis: ac per hispanias. Vnū de
iis uolumē cōdidit Pythagoras philosophus: colligens medicas uires: quas proximo red-
demus libro. Reliqua bulborū genera differūt colore: magnitudine: suauitate. Quippe cū
quidā crudi mādantur: ut i cheronēso taurica. Post hos i africa nati maxie laudātur. Mox
apuligena græci hec fecere. Balbinō: sitaniō: pytiō: acrocoriō: egyplos: isorrynchiō. In hoc
miz: imas eius radices crescere hyeme. Verno autē cū apparuerit uiola: minui ac cōtrahi: tum
deinde bulbū p̄guescere. Est iter genera quod ægypto arō uocat scyllæ pximū āplitudie
foliis lapati: caule recto: duū cubitoz: baculi crassitudie: radice mollioris nature: quæ eda-
tur & cruda. Effodiuntur bulbi ante uer. At deteriores illico fiunt si findunt. Signum ma-
turitatis folia: inarescētia ab imo. Verustiores i probāt. Itē paruos & lōgos. Cōtra rubicun-
dis rotundiorib; laus & grādissimis. Amaritudo plenisq; i uertice ē. Media eorum dul-

cia. Bulbus non nasci nisi ex semine priores tradiderunt. Sed & in prenestinis campis sponte nascuntur ac sine modo etiam in remorum aruis.

De hortensium hærbarum radicibus: foliis: floribus: coloribus.

Ca. V.

Ostentibus omnibus fere singulae radices: ut raphano: betæ: apio: maluæ. Amplissima autê lapato: ut quæ descendat ad tria cubita. Siluestri minores tumida. Est ossa quoque diu uiuit. Quibusdã tamê capillatæ: ut apio: maluæ. Quibusdã furculosæ: ut ocimo. Aliis carnosæ: ut betæ: aut magis etianum croco. Aliquibus ex cortice & carne constant: ut raphano & rapis. Quorũdam geniculatæ sunt ut graminis. Quæ rectâ nõ habent radicem statim plurimis nituntur capillamentis: ut atriplex: & blitum. Scylla autê & bulbi & cepe & alium nõ nisi in rectum radicanter. Sponte nascentiũ quædã numerosiora sunt radice quâ folio: ut calax: perdiotũ crocum. Florent uero cum fraxino serpillium: ambrotonum: napi: raphani: meta: ruta: & cætera quidê deflorescunt cũ cœpere. Ocimũ autê particulacim & ab imo incipit. Qua de causa diutissimæ floret. Hoc & in heliotropio hærba euêit. Flos aliis cãdidus: aliis luteus: aliis purpureus. Folia cadunt a cacuminibus origano: inulæ: & aliquando rutæ iniuria læsæ. Maxime cõcaua sunt cepe: getio. Aliũ cepasq; iter deos iureiurando habet ægyptus. Cepe genera apud græcos sarda: samothraria: halsidena: setania: ite scirta. Ascalonia ab oppido iudææ nominata. Omnibus etiã odor lachrymosus & præcipue cypriis: minime gnidus. Oibus corpus tutum pinguidinis earũ carthilagine. E cunctis setania minima: excepta tusculana: sed dulcis. Scirta autê & ascalonia cõduntur. Scirta hyeme cũ coma sua relinquunt. Vere folia detrahunt: & alia subnascuntur iisdê diuifuris: unde & nomê. Hoc exemplo reliquis quoque generibus detrahi iubent: ut in capita crescant potius quã in semetipsa. Ascaloniarũ propria natura. Etenim uelut steriles sunt ab radice: & ob id semine feri illas nõ depõsi iussere græci. Prætera serius circa uer cũ germinant transferri. Ita crassescere. Et tũc propterea præteriti temporis pensitaciõe. Festinandũ aut in his est: quoniã natura celeriter putrescunt. Si depõantur: caulẽ amittunt: & semẽ ipsaq; euanescent. Est & colorũ differentia. Sano enĩ & sardibus candidissime pueniunt. Sũt i honore & cretica: de quibus dubitant ante eadẽ sint: quæ ascaloniae: quoniã satis capita crassescunt: de positis caulibus & semine. Distant sapore tantũ dulci. Apud nos duo prima genera. Vnum cõdimetarium: quod illi getion: nostri pallacanã uocant. Serit mēsis martio: aprili: maio. Alterũ capitatũ æquæ ab æquinoctio autũni uel fauonio. Genera eius austeritatis ordine africana: galica: tusculana: amitermina. Optia aut quæ rotundissima. Itẽ rustica acrior q; candida: sicca q; uiridis: & eruda quã cõcta: sicca q; cõdita. Seritur amitermina frigidis & humidis locis: & sola alii modo capite: reliquæ semine. Proximaq; æstate nullũ semẽ emittunt: sed caput tantũ quod inarescit. Sequenti aut anno permutata ratione semẽ gignitur. Caput ipsum corrumpitur. Ergo oibus annis seperantim semẽ cepe causa seritur. Seperatĩ cepe feminis. Seruantur autẽ optime in paleis. Getium pene sine capite est: cerucis tantũ lōgæ: & iõ totum in frõdæ: septisq; refecatur ut porrũ. Ideo & illud ferunt nõ depõunt. Cætero cepas ter fosso solo feri iubent: extirpatis radicibus hærbarũ. In iugero denas libras. Inter misceri saturaciã: quoniã melius pueniat. Runcari præterea: & sarriri si nõ sapius q; ter. Ascaloniam mēse februario ferunt nostri. Semẽ ceparum nigrescere incipiens anteq; marcescat metunt. Et de porro in hanc cognitionẽ dici conuenit: præsertim cũ festiuo nuper auctõritatem dederit princeps Nero: uocis gratia ex oleo æstatis mēsum oibus diebus. Nihilq; aliud ac ne pauē quidẽ uescendo. Seritur semine ab æquinoctio autũno si festiuũ facere libuerit densius. In eadẽ area secatur donec deficiat: stercoreaturq; semper: si nutritur in capite antq; secetur: cũ increuerit: i alia aream trãfferatur sumis foliis leuiter recisis ante medullã & capitibus retractis tunicis ue extremis. Antiqui filice uel regula subiecta capita dilata neq; distrahãt. Insigne q; cũ fimo lutoq; solo gaudeat: rigua odit: & tamẽ pprietate quaddã soli cõstat. Laudatissimus i ægypto: mox orchis atq; antix. Sectiuũ duo genera. Hoc hærba cẽ folio incisuris eius euidentibus: quo utuntur medicamētarii. Alterũ gẽus suauidioris folii rotundiorisq; icisuris leuioribus. Fama ē Melã equestris ordinis rerũ ex pcuraciõe a Tyberio principe accasitũ in sũma desperaciõe succo porri ad trium denariorũ argẽteo aut pōdus hausto cõfestũ expirasse sine cruciatu. Ampliorẽ modũ negãt noxiũ esse. Alium ad multa turis præcipue medicamenta prodesse creditur. Tenuissimũ & quæ seperantur

LIBER.

in uniuersū uelatur mēbranis: mox pluribus coagnētur nucleis: & iis seperatī uestitis. Asperi saporis: & quo plures nucleī fuere hoc est asperius. Tediū huic quoq; halitu ut cepis: nullū tamē coctis. Generū differentia i tempore. Præcox maturefcit. lx. diebus tū i magnitudine. Vlpicū quoq; in hoc genere græci appellauere aliū cypriū: aliū antiscordon: præcipue africe celebratum inter pulmētaria ruris grandinis. Alio trito in oleo & aceto tūmū quancūq; increfcit spuma. Quidam & aliū ulpicū in plano feri uetant: castellatimq; grumulis iponi distantibus iter se pedes ternos. Inter grana quattuor digyti interesse debet: simul atq; tria folia eruperit farriri. Grandescūt quo sæpius farriuntur. Maturefcētū caulē depressi in terrā obruantur: ita cauet ne in frondē luxurient. In frigidis utilius uerē feri quā autūno. Cæterū ut odore careant omnia hæc iubentur feri cum luna sub terra sit colligi cū in coitu. Sine iis Menander e græcis auctor est: aliū e dentibus si radicem betæ in pruna tostā superederint: odorem exingui. Sunt qui & aliū & ulpicū inter cōpita lia ac saturnalia feri apissime putent. Aliū & semine puenit sed tarde. Primo enim anno porri crassitudine capite efficitur: sequenti diuiditur: tertio consumatur. Pulchriusq; existimatur tale. A quibusdā i semē exire uetatur. Sed in torqueri caulē stationis gratia: uti caput ualidius fiat. Quod si diutius aliū cepeq; i ueterari libeat aqua falsa tepida capita intingenda sunt. Ita diuturniora fient: melioraq; usui: sed in satū sterilia. Alii contenti sūt primo super prunas suspendisse: abundeq; ita profici arbitrantur: ne germinet. Quod facere aliū cepamq; extra terram quoq; certum ē: & cauliculo acto euanesce. Aliqui & aliū palea optime seruati putant. Aliū est in aruis sponte nascens: aliū hoc uocat: quod aduersus improbitatē alitū depascentiū semina: coctum ne renasci possit: abicitur: statiq; quæ deuorauere aues stupentes manu capiuntur: & si paulū cōmorauere resupitæ. Est & filucstre quod; urfinū uocant odore molli: capite pretenui: foliis grandibus.

Quoto die queq; herbæ nascuntur satis: & quomodo quæq; formātur: uel digerantur: & quorum singula genera: & quorū plura. Ca. VI.
In horto satorū celerime nascuntur ocimū: blitū: napus: crua. Tercio enī die erūpunt anetum quarto: lactuca qnto raphanus sexto: cucumis: & cucurbita septimo: prius cucumis: nasturtiū ac sinapi qnto. beta æstate sexto hyeme decimo: actiplex octauo: cepe. xix. aut. xx. getium. x. aut. xii. Cōmācius coriandrū. Cunila quidē & origanū post. xxx. diem. Omnium difficillime apium. xl. enim die cum celerime maiore ex parte emērgit. Aliquid & seminum aras conferre: quoniam recentiora maturius gignuntur. In porro: getio: cucumere: cucurbita. Ex uentre autem celerius proueniunt apium: beta: cardamū: cunilla: organum: coriandrum. Mirum in betæ semine non enim tota eo anno gignuntur: sed aliquid sequente: aliud tertio. Itaq; ex copā seminis modice nascitur. Quædam anno tantum suo pariunt: quædam sæpius sicut apium: porrum: getium. Hæc enim semel sata pluribus annis restibili fertilitate proueniūt. Semina plurimis rotunda: aliquibus oblonga: paucis foliata & lata: ut atriplici. Quibusdā angusta & canaliculata: ut cumino. Differunt & colore nigro candidoq; item duricie. Surculacea in folliculo sunt raphano: sinapi: rapo. Nudum semen apii: coriandri: aneti: fœniculi: cumini. Cortice obducta bliti: betæ: atriplicis: ocimi. At lactucis in lanugine. Nihil ocimo fœcundius. Cū maledictis ac probris serendum præcipiunt: lætius proueniet. Sacrum etiā pascitur terra adacta cumini: & qui serunt precantur ne exeat. Quæ in cortice sunt difficillime maturefcūt: maximeq; ocimū: & gyr. Siccatū omnia ac sunt fœcunda. Vtiq; meliora nascuntur aceruatim sato semine: quā sparsō. Ita certe porrum & aliū serunt in lacinis colligatū. Apium etiā paxillo cauerna facta ac fimo ingesto. Nascuntur autē omnia aut semine aut auulsioe. Quædam semine & surculo: ut ruta: organū. Ocimum præcidūt enim & hoc cū peruenit ad palmæ altitudinē. Quædam & radice & semine: ut cepa: aliū bulbi: & si quorū radicem minimi florunt relinquunt. Eorū uero quæ a radice nascuntur radix diuturna & fruticosa est: ut bulbi: getii: scyllæ. Fruticant alia & non capite: ut apium: & beta. Caule reciso fere quidē omnia regerminant: exceptis quæ nō scabrum caulē habent. Ex in usu uero ocimū: raphanus: lactuca. Hanc etiā suauiorē putant a regerminatione. Raphanus utiq; iucūdiōr detractis foliis anteq; decaulescat. Hoc & in rapis. Nam & eadē directis foliis cooperta terra crescūt: durantiq; in æstate. Singula genera sunt ocimo: lapato: blito: nasturtio: crua: atriplici: coriandro aneto. Hæc enim ubiq; eadem sunt: neq; aliud alio melius usquam. Ruta furtiuā

tantum provenire fertilius putant: sicut apes furtivas pessime. Nascuntur etiā nō sata mē
castrū: nepeta: intubū: pulegiū. Contra plura genera sunt eorum quā diximus: dicemusq;
in primis de apio.

Natura & genera & hystoriae ad cōdimēta in horto satarū rerū. xxxvi. Ca. VII.

Deniq; quod sponte in humidis nascitur helioselinū uocatur uno folio: nec hirsutū
Rursus in siccis hipposelinū: pluribus foliis: simile helioselino. Tertiū est orcoseli
num cicuta: foliis: radice tenui: semine aneti: minuiore tamē. Est autē satius diffe
ferentia in folio denso crispo: aut rariore & leuiore. Itē caule tenuiore ac crassiore. Et cau
lis aliorum candidus est: aliorū purpureus: aliorū varius. Latuca græci tria fecere genera.
unū lati caulis: adeo ut urceola & olitoria ex iis factitari prodiderint. Folium his paulo ma
ius herbaceo & angustissimū: ut alibi cōsumpto incrimēto: alterū rotundi caulis. Tertiū
sessile: quod laconion uocant. Alii coloris & temporis satus genera discreuere. Esse enī ni
gras: quarū semē mense ianuario seratur albas quarū martio: rubentes quarū aprili. At om
niū earum plantas post binos mēses differri. Diligentiores plura genera faciūt: purpureas:
crispas: cappadocas: græcas: Longiora his folia caulesq; lati. Præterea longi & angusti intu
bi similes. Pessimū autē genus cū exprobatōne amaritudinis appellauere picrida. Est etiā
num alia distinctio atræ quæ miconis uocatur a copia lactis soporiferi: quā omnes scinnū
parere credantur. Apud antiquos italiæ hoc solū genus earū fuit: & ideo latucæ nomē ade
ptæ. Purpuream maxime radice cecilianā uocant. Rotundam uero ac minime radice: latis
foliis artylida. Quidamq; eumechion: quoniā hæc maxime refiagetur ueneri. Est quidē na
tura omnibus refrigeratrix: & ideo ætate græcæ a stomacho salutiū aufert: cibiq; appe
tentiam faciunt. Diuus certe Augustus lactuca conseruatus in ægritudine fertur pruden
tia Muse medici: cū prior esset esca e melle. Religio minime omine caret: in tantū recepta
commendatione: ut seruari etiam in alienos menses eas oxymelite repertum sit. Sanguinē
quoq; augere creduntur. Est etiam nū quæ uocatur caprina lactuca: de qua dicemus inter
medicas. Et ecce cum maxime cœpit irrepere satius ad modum probata: quæ cilicia uocat
folio cappadocæ nisi crispum latiusq; eet. Nec ex eodē genere possunt dici: neq; ex alio in
tubi hyemis impatientiores: uirulq; præferentes: sed caule non minus grati. Seruntur uero
no plantæ eorū: ultimo uere transferuntur. Est erraticum intubum: quod in ægypto cibico
horum uocant. De quo plura alias. Inuentum omnes thyrsos uel folia lactucarum proro
gare urecis conditos ac recentes in patinis coquere. Seruntur lactucæ anno toto latis & ir
riguis stercoratisq; binis mensibus inter semē plantamq; & maturitatem. Legitimum ta
mē a bruma semen iacere: plantam in faunio transferre. Aut semē faunio: plantam æqui
noctio uerno. Albæ maxime hyemē tolerant. Humore omnia hortensia gaudent & sterco
re præcipue lactucæ: & magis intubi. Seri etiam radices illitas fimo iterent: & repleti abla
queatas humo. Quidam & aliter amplitudinem augent: recisis cū ad semipedē excreue
rit fimoq; fusillo recenti illitis. Candore uero putant cōtingere iis dūtaxat: quæ sunt semi
nis albi: si harena de litore a primo in cremēto cōgeratur in medias: atq; i crescentia folia
contra ipsas religuntur. Beta hortensiorū leuissima ē. Eius quoq; a colore duo genera græ
ci faciunt: nigrā: & candidam: quæ præferunt: parcellimi seminis: appellātq; siculū: candoris
sane discrimine præferentes ut lactucam. Nostri betæ genera faciunt uernū & autūnale: a
temporibus satius: quāquā & iunio seratur. Transferuntur autē in planta he quoq; & ob
limi fimo radices suas locūq; similiter madiū amant. Vfus iis & cum lēte ac faba. Idēq; qui
oleris & pēpuus: ut lenitas excitetur acrimonia sinapis. Medici in ocētiore q; olus esse iu
dicauere. Quā ob rē appositas nō memini: degustare etiā religio ē: utq; ualidis potius i ci
bos sint. Gemina iis natura & oleris & capite ipso exiliētis. Bulbis species sūma i latitudine.
ea cōtingit ut i lactucis: cū cœperint colōre trahere ipso leui pondere. Neq; aliū horten
siorū altitudo maior. In binos pedes aliquādo se pādūt: multū & soli natura cōferente eis.
Et in circelensi agro amplissime pueniunt. Sūt q betas punico malo florēte optime seri exi
stimēt: transferri autē cū quinq; foliorū esse cœperint. Mira differētia si uera ē: cādidis solui
aluis: modice nigris inhiberi. Et cū brassica corrūpatur i dolio uini sapor odore betæ foliis
demersis restitui. Olus caulesq; qbus nūc picipatus hortorū apud græcos i honore fuisse
nō repio. Sed Caro brassicæ miras canit laudes: qua i medēdi loco reddem. Genera eius sa
cie tria. Vnā extētis foliis: caulæ magno. Alterā crispo folio: q; apinā uocat. Tertiā minutis

LIBER.

caulibus lenē tenerā minimeq̄ probat. Brassica toto anno feritur quoniā & toto secat. Vt
 lissime tamē ab æquinoctio autūm. Trāsfertur cū quinq̄ foliorū ē. Cima a prima sectione
 præstat pximo uere. Hic ē quidā ipsorū caulīū delicatior teneriorq̄ cauliculus. Apitū lu-
 xuria. Et p̄ eū Druso Cæsari blāditus nō sine castigatiōe Tiberii patris. Post Cima ex eadē
 brassica cōtingunt æstiuū autūnaleq̄ cauliculi: mox hyberni: tierūq̄ cimæ: nullo equæ ge-
 nēre multifero. donec sua fertilitate cōsumat. Tertia circa solstitium ex qua si humidior
 locus ē æstate siccior autūno plantatur. Humor fimusq̄ si defuere: maior saporis gratia ē
 Si abūdauere lætior fertilitas. Fimū asininū maxie cōuenit. Est hæc quoq̄ res inter opera
 ganæ. Qua propter nō pigebit uerbosius p̄sequi. Præcipuus fit caulīs sapore ac magnitu-
 dic. Primū omniū si in repastinato seras: dein si terrā fugiētes cauliculos leces: a terræ p-
 ceritate luxuriosa attollētes se exagerando aliā accumulēs ita: ne clus q̄ cacumen emineat.
 Tritianū hoc genus uocat: bis cōputabili sp̄edio redioq̄. Cætera genera cōplura sunt. Cu-
 manū: sissile folio: capite patulū: aricinū altitudine nō excelsis: folio numerosius q̄ tenuius
 Hoc utilissimū existimat: quia sub omnibus fere foliis fruticat cauliculis peculiaribus. Pō-
 peianū procerius caule ab radice tenui: intra folia crassescit. Rariora hæc angustioraq̄: sed
 teneritas i dotæ fit. Frigora nō tollerat. Quibus etiā aluntur brutiani: prægrandes foliis:
 caules tenues: sapore acuti. Sabellico usq̄ in admirationē crispæ sunt folia: quorū crassitu-
 do caulē ipsum extenuat: sed dulcissimi phibētur ex oibus. Nuper subire lacuturres ex cō-
 ualle aricina: ubi quōdam fuit lacus turrisq̄ quæ remanet: capite prægrandes: folio inumeri
 Alii in latitudine torosi. Nec plus ullis capitis post tritianū: cui pedale aliquando cōspicit.
 Et cima nullis ferior. Cuicunq̄ autē generi pruinæ plurimū suauitatis cōferūt. Et nisi obli-
 quo uulnere defēdatur medula plurimū nocet. Semini destinati nō secant. Est etiā sua gra-
 tia nōnūquā plātæ habitu excellētibus. Halmyrida uocan: quoniā nisi in maritimis nō pue-
 niunt. Nauigatiōe quoq̄ lōgiqua uiridibus adseruatis. Stari defecta ita ne humū attingāt
 i cados olei quāq̄ pxime siccatos obturatosq̄ odūtur: oī sp̄iritu excluso. Sūt q̄ plantā i tras
 ferēdo alga subdita pediculo nitro ue trito: quod tribus digitis capiat: celeriores ad ma-
 xuritate fieri putent. Sunt qui semē trifolii nitrūq̄ simul tritū aspergāt foliis. Nitrū etiam
 in coquēdo uiriditate custodit. Aut apiciāna coctura oleo ac sale priusq̄ coquātur macera-
 ris. ē itrr hærbas genus insēdēdi præcis germinibus caulis: & i medullā semē ex aliis addi-
 ro. Hoc & i cucumere siluestri. Necnō olus quoq̄ siluestre ē trium foliorū. Diui luli car-
 minibus præcipue iocis militaribus celebratum. Alterius quippe uersibus ex pbauere lap-
 sana se uixisse apud dyrrachium præmiorū perfimoniā cauillātes. Est autē id cina siluestris
 Omniū hortensiorū laudatissima cura asparagis. De origie eorū in siluestribus curis abū-
 de dictū: & quō eos iuberet Cato in harundinetis feri. Est & aliud genus inculcius: aspara-
 go mitius corruda passim etiā i mōtibz nascēs: refertis superioris germaniæ capis: nō i sci-
 ro Tyberii Cæsaris dicto hærbā id quādā nasci simillimā aspergo. Nā quod i neside cāpaniæ
 insula sponte nascit longe optimū existimat hortensiu. feritur spongiis. Est enī plurimæ ra-
 dicis: altissimeq̄ germinat. Viret thirso primū emicāte. Qui caulē educēs t̄p̄e ipso quo fasti-
 gatus est in toros stringit. Potest & semine feri. Nihil diligentius cōprehēdit Cato. Nouis-
 simū libriq̄ est: ut appareat repentinā ac nouitiā uiro curā fuisse. Locum subigi iubet humi-
 dum aut crassum: Sēipedali undiq̄ iteruallo feri ne calceat. Præterea ad lineā grana bīa aut
 terna paxillo dimitti. Videlicet semine tum tātum serebantur. Id fieri secundum æquino-
 ctium uernū. Stergore satari. Crebro purgari. Caueri ne cum hærbis euellātur asparagi.
 Priō āno stramēto ab hycmē protegi. Vere aperiri: sarriri rucari. Tertiō icēdi uerno. Quo
 maturius scensus ē: hoc melis puenit. Itaq̄ harundinetis maxie cōuenit quæ festinatūcen-
 di. Sarriri iubet idem nō anteq̄ asparagas natus fuerit: ne in sarriēdo radices uexētur. Ex
 eo uelli asparagū ab radice. Nam si defringatur stirpescere: & intermori. Velli donec i semē
 eat. Id autem maturefcere ad uer: incendiq̄: ac rursus cum apparuerint asparagi sarriri ac
 stercoreari. Ac post annos nouem cum iam uetus sit: digeri sunactō solo stercoreatoq̄. Tū
 spongiis feri singulorum pedum interuallo. Quin & oillo fimo nominatim uti quoniam
 defosso semine acruatis paruulis serobibus serunt: plurimumq̄ maceratu fimo. Deī ne-
 xis inter se radicibus spongias factas post æquinoctium autūmi disponunt pedalibus in
 teruallis: fertilitate in denos annos durāte. Nullum gratius iis solum quā rauēnatiū.

Hortorū indicauimus corradā. Hunc intelligimus siluestre asparagū: quē græci orminū aut myacanthon uocāt alijs uē noībus. Inuenio nasci & arietis cornibus rufis atq; defossis. Poterāt uideri dicta omnia quæ in præcio sunt: nisi restaret res maximi quæ stus nō sine pudore dicēda. Certū est quippe carduos apud carthaginē magnā cordubāq; præcipue sesieria sena milia e paruis: iis reddere: qm̄ portenta quoq; terrarum in gancā uetimus. Etiam ea quæ refugiūt quadrupes conscia. Carduos ergo duobus modis ferūt autūno: planta & semine ante nonas martias. Plantæ quæ ex eo disponētur ante idus nouēbris aut in locis frigidis circa fauoniū. Stercorātur etiā si placet. Latiusq; proueniunt. Ocimum parilibus odore feri ferunt. Quidam & autūno iubentq; cū hyemē feratur: aceto semen perfundi. Eruca quoq; & nasturtium uel æstate uel hyemē facillime nascūtur. Eruca præcipue frigorum contēptrix diuersæ est q̄ lactuca naturæ. Cōcitatrix ueneris. Idcirco iungitur illi ferē in cibis: ut nimio frigori par feruor imixtus tēperamētū æquet. Nasturtiū nomē accepit a nariū tormēto: & inde uigoris significatio. prouerbio id uocabulo surpauit ueluti torporē excitans. In arabia mire amplitudinis diciſ gigni. Ruta quoq; feritur fauonio & ab æquinoctio autūni: odit hyemē & humorē ac simū. Apricis gaudet & siccis: terra quā maxime latericia. Cinere uult nutrirī. Hic & semini miscet: ut careat erucis. Auctoritas etiā peculiaris apud antiquos ei fuit. Inuenio mustū rutarū populo datū a Cornelio Cethegō in cōsulatu collega. Q. Flaminii comitiis per actis. Amicitia est ei & cū fico. in tantū ut nūſq; letior proueniat quā sub hac arbore. Seritur & furculo melius in perforatā fabā inditoque succo nutrit cōprehēdēdo furculū. Seritur & a seipsa. Nāq; in curuato cacumine alicuius rami attigerit terram statim radicatur. Eadem & in ocimo natura nisi q̄ difficiliter crescit. Sed durata runcatur nō sine difficultate proueniētib; ulceribus: niminitis manibus id fiat: oleo uē defensis. Cōciduntur autē & eius folia: seruāturq; falsiculis. Ab æquinoctio uerno seritur apū semine paulū in pila pulsato. Crispus sic putāt fieri: aut si satū calcetur cylindro pedibus uē. Propriū ei q̄ colorē mutat. Honos ipsi in achæia coronare uictōres sacri certaminis nemex. Eodē tempore seritur menta planta: uel si nondū germinat: spōgia minus hæc humido gaudet æstate uirent: hyemē flauescit. genus eius siluestre mentastrū est. Et hoc propagatur uē uitis: uel si inuerti rami serātur. Mente nomen suauitas odoris apud græcos mutauit: cum alioquin mintha uocaretur. Vnde ueteres nostri nomē declinauerūt. Grato menta mentas odore percurrit in rusticis dapibus. Semel facta diutius ætate durat. Cōgruit pulegio cuius natura in coronariis reflorescēs sæpius dicta est hæc quoq; seruantur simili genere: mentam dico pulegiumq; & uepitam. Condimentorum tamen omniumq; fastidiis ciminum amicissimum. Nascitur in summa tellure uix hæres: & in sublime tendens. In putribus & calidis maxime locis medio ferendum uere. Alterum eius genus siluestre: quod rusticum uocant: aliū thebaicum: si tritū ex aqua potetur in dolore stomachi prodest. In carpēina nostri orbis maxime laudatur. Alioquin æthiopico africaq; palmaria est. Quidam huic ægyptium præferūt: sed præcipue olusarium simire naturæ est. Hippofelinum græci uocant: aliī smynion. E lachryma caudicis sui nascitur. Seritur & radice. Succum eius qui colligunt murræ saporem habere dicūt. Auditor est Theophrastus murræ facta natum. Hippofelinum ueteres præceperant in locis incultis lapidosiss iuxta maceriā feri. Nunc & repastinato seritur & a fauonio post æquinoctiū autūnum. Quippe cū capparis quoq; seratur siccis maxime: area in defossu cauata ripisq; undiq; circumstructis lapide: alia: euagatur per agros & cogit solum sterileſcere. Florent æstate. Viret usq; ad uergiliarum occasum: fabulosiss familiarissimum. Vicia eius quod transmaria nascitur dixim? inter peregrinos frutices. Peregrinum & careū gentis suæ nomine appellatū culmis principale. In quacunq; terra feri uult ratione eadem qua olusarium. Laudatissimum tamen in carina: proximū phrygia. Ligusticū siluestre est. In liguriæ suæ moribus seritur. Vbiq; suauis satium: sed sine uiribus. Panacem aliqui uocant. Crateias apud grecos cunilā bubulā eo nomine appellat. Cæteri fere cunizamidē: cunilaginē. Thymbram uero quæ sit cunila. Hæc apud nos habet uocabulū & aliud satureia dicta in cōdimentario genere. Seritur mēse februario: origano æmula. Nūſq; utrūq; additur: quippe similis effectus: sed cunilā ægyptium origanū tantum præfertur. Peregrinum fuit & lapidum. Seritur a fauonio. Dein cū fruticauerit: iuxta terrā præciditur. Tunc runcatur: stercoreaturq; Per biennium hæc. Postea in iisdem fruticibus utitur: si non seuitia hyemis ingrauat: quādo impatientissimum

LIBER.

est frigorū. Exit & in cubitalem altitudinē foliis laurinis sed mollibus. Vfusq̃ eius nō sine lacte. Gypistrinis: anisum & anetū culinis & medicis nascūtur. Sagapenū & ipsū in hortis quidē: sed medicinā tantū Sūt quādā comitācia aliorū satus ut pauper: nāq̃ cū brassica feritur. Ac porculaca & eruca cū lactuca. Papaueris sariui tria genera. Candidū cuius semē tostū in secūda mensa cū melle apud anticos edebatur. Hoc & panis rustici crusta inaspergitur adfuso ouo inherens. Vbi inferiorē crustā apio, gytq̃ cenali sapore cōdiūt. Alterum genus papeueris nigrū cuius scapo inciso lacteus succus exprimitur. Tertium genus rhyan uocat̃ grāci: id nostri erraticū. Spōte quidē: sed maturius cū hordeo maxime nascitur: eruca simile: cubitali altitudine: flore ruffo & prinus deciduo: unde & nomē a grācis accepit. De reliquis generibus papaueris spōte nascētis docebimus in medicinā loco. Fuis se autē in honore apud romanos semper inditio est Tarquinius superbus, qui legatis a filio missis decutiēdo papauera in horto altissima sanguinariū illud responsum hac facti ambae reddidit. Rursus alio comitatu æquinoctio autūni ferūtur coriadrū: anetū: atriplex: malue: lapati: cerefoliū: quod pederoton grāci uocat̃: & acetimū sapore: ignei effectus ac saluberrimum corpori. Sinapi nulla cultura: melius tamē plāta relata. Quin e diuerso uis est sato semel eo liberare locū. Quoniā semē cadēs protinus uirer. Vfus eius etiā pro ptolomentario in patellis decocto citra intellectu acrimoniā. Coquūtur & folia sicut reliquorū olerū. Sunt autē triū generū. Vnū gracilē, alterū rapi foliis simile, tertium eruca. Semē optimū ægyptiū. Atheniēses napi appellauerūt: alii taphi: alii: sauriū Serpylo & silymbrio, mōtes pleriq̃ scātē: sicut thracia. Aut aqua deferūt ex iis auulsos ramos: ferūtq̃. Itē sicyone ex suis montibus: & athenis & hymeto. Simili modo & silymbriū ferunt. Latissimum nascitur in puteorum parietibus & circa piscinas & stagna.

De foeniculo & canabe.

Ca.

VIII.

Elipha sunt ferulacei generis ceu foeniculū anguibus: ut diximus: gratissimū: ad condienda plurima cū inaruerit. Eiq̃ per quam similis taphia: de qua diximus inter externos fructes. Deinde utilissima supibus canabis feritur a fauonio. Quo densior est eo tenerior. Semē eius cū est maturū ab æquinoctio autūni defringit̃: & soie aut uero aut fumo siccat̃. Ipsa canabis uellit post undemā: ac lucubrationibus decorticata purgatur. Optima alabādica: plagarū præcipue usibus. Tria ibi eius genera. Improbatur cortici proximū aut medullā. Laudatissimū est a medio: quæ mēsa uocatur. Secunda milasea. Quod ad proceritatē quidē attinet: rosea: agri sabini arborū altitudinē æquat. Ferula duo genera in peregrinis fruticibus diximus. Semen eius in italia cibus est. Conditur quippe duratq̃ in urcis uel anni spatio. Duo ea genera. Caules & racemi. Corymbiam hanc uocat̃: corymbosq̃ quos coniunt.

De morbis hortorum: & remedia circa formicas & erucas & culices.

Ca.

IX.

Orbos hortētia quoq̃ sentiūt: sicut reliqua terræ lata. Nāq̃ & ocimū se necat: de quo generatq̃ rite in serpilū: & silymbriū in calaminthā. Et ex semine brassicæ ueteris rapa fiūt. Atq̃ inuicē enecat̃ cyminiū ab uno dorso nisi repurget̃. Est aut̃ unicaule: radice bulbo simili: nō nisi in solo gracili nascēs. Alias puatim cymini morbus scabies. Et ocimū sub canis ortu pallefcit. Oīa uero accessu mulieris mēstrualis flauescūt. Bestiolæ quoq̃ genera inascūtur. Napis culices: raphano erucæ: & uermiculi. Itē latucis & oleri. Vtriq̃ hoc amplius limaces & coeleæ. Porro uero puatim aīalia: quæ facillime stercore in ecto capiūtur: cōdētia in id se. Ferro quoq̃ nō expedire tāgi rutā cunilā mētā ocimū auctor est Sabinus. Tyro in libro cepuricon, quē Mæcenati dicauit. Itē cōtra formicas nō minimū hortorū exiriū: si nō sint rigui: remediū mōstrauit. Limo marino aut cinere obturatis earū foraminib⁹. Sed efficacissime heliotropio hærba necātur. Quidā & aquā diluto latere crudo inimicā eis putāt. Naporū medicine sunt: silicas una seri: sicut olerū cicer. Atcet enim erucas. Quæ si omisso iā nate sint: remediū absinthii succus decocti inpersus sedi quā anagorū uocat̃. Gen⁹ hoc hærbe diximus. Semē olerū si succo eius madefactū sit: olera nulli animalū ob noxia futura tradūt. In totū uero nec erucas si palo iponātur in hortis ossa capitis ex eqno genere fœmine dūtaxat. Auersus erucas & canorū fluuitialem in medio horto suspensum auxilium narrāt. Sūt q̃ sanguineis uirgis tangāt: ea quæ nolunt his obnoxia esse. Infestat̃ & culices hortos riguos p̃cipuæ si sunt arbusculæ aliquæ. Hī galbano accēso fugātur. Quæ magis sint fortia uel ininus: & qbus salta aqua profint.

Ca.

X.

Am quod ad permutationē seminū attinet: quibusdam ex iis firmitas maior est: ut coriandro: betæ: porro: nasturtio: sinapi: erucæ: cunilæ: & fere acribus. Inferiiora aut sunt atriplici: ocimo: cucurbitæ: cucumi: & æstiuæ oia: hybernis magis duræ: minime autē gētiū. sed ex iis quæ sunt fortissima nullū ultra quadrimatū utile est dūtaxat ferēdo. Cunilæ & ultra tēpestiuæ sunt. Peculiaris medicina raphano: betæ: rutæ: cunilæ: in salis aquis quæ plurimū suauitati & fertilitati cōferūt: catarris dulciū aquarū riguparofunt. Vtilissime ex iis quæ frigidissimæ: & quæ potu suauissimæ. Minus utilis est stagno & q̄s filices inducūt: quoniā hærbarū semina inuehūt. Præcipue tñ hymbres alunt. Nā & bestioe læ innascentes necantur. Ratio rigandorum hortorum: & quæ translatā meliora fiat & de succis hortensierum & saporibus. Ca. XI.

Is horæ rigādi matutina atq̄ uespera: ne inferuescat aqua sole. Ocimo tantū & meridiana etiā. Satū celerrime erūpere putant inter initia feruētī aqua aspersum. Oia autē translata meliora grādiatq̄ fiunt: maxime porri: napiq̄. In translatione & medicina est: desinūtq̄ sentire iniurias: ut getium: porrū: raphani: apiū: lactucæ: rapa: cucumis. Oia autē siluestria fere sunt: & foliis minora & caulibus: succo acriora: sicut cunilæ: origanum: ruta: solū modo ex oibus laparū siluestre melius. Hoc insatiū rumex uocatur nasciturq̄ fortissimū. Tradit semel satū durare: nec unq̄ uitari terra maxime iuxta aquā. Vfus eius cū p̄sana tantū in cibis leuiorē grātioreq̄ sapore præstat. Siluestre ad multa medica menta utile est. Adeoq̄ nihil amisit cura ut cāmine quoq̄ comprehēsum reppererim finis singulis cauatis: si porri: erucæ: lactucæ: apiū: intubi: nasturtii: semina inclusa serātur: mire puenire. Quæ sunt siluestria eadē in satius sicciiora intelligūtur & acutiora. Nāq̄ & succo rum laparūq̄ dicēda differētia est: uel maior in iis q̄ pomis. Sūt autem acres cunilæ: origani: nasturtii: sinapis. Amari ab sinthii: centaureæ. Aquatiles cucumeris: cucurbitæ: lactucæ: Acuti tantū cunilæ. Acuti & o. lorati apii: aneti: fœniculi: Salsus tantū e saporibus. non nascitur: aliquādo extra insidit pulueris modo: & circulis tantū aquæ ut itelligatur uana ceu plerūq̄ uite persuasio. Panax piperis sapore reddit: magis etiā siliquastrū: ob id piperitidis noie accepto. Libanotis odorē turis: murra: mirrhæ. De panacæ abūdē dictū est. Libanotis locis putridis & macris ac roscidis feritur. Radicē habet olusatrī: nihil a thure differētem. Vfus eius post annū stomacho saluberrimus. Quidā eam noie alio rosmarinū appellāt. Et finymū olus feritur iisdē locis. Murra p̄ radice recipit. Eadē & siliquaistro saxio. Reliqua a ceteris & odore & sapore differūt: ut anetū. Tantaq̄ est diuersitas atq̄ uis: ut nō solū aliud alio mutetur: sed etiā in totū auferatur. Apio eximi in coctis ausoniis aceto: in eodē celario in sacci: odorē uino grauē. Et hæcenus hortēsia dicta sint ciborū gratia dūtaxat. Maximum quidē opus in iisdē naturæ restat: qm̄ prouētus tantū adhuc sumasq̄ quasdam tractauimus. Vera autē cuiusq̄ natura nō nisi medico effectu prænosci potest opus ingēs oculūq̄ diuinitatis: & quo nullū reperiri possit maius. Ne singulis id rebus cōtexeremus: ita fecit ratio cū ad alios medēdi desideria pertinerēt. lōgis utriusq̄ dilationibus futuris si miscuissemus. Nunc suis quæq̄ partibus cōstabunt poterūt a uolentibus iungi.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE. LIBER. XX.

PROEPIVM.

AXIMUM hinc opus naturæ ordiemur & e bos suos homini narrabimus: fateriq̄ cogemus ignota esse per quæ uiuat. Nemo id paruum ac modicum existimauerit nominum uilitate deceptus. Pax secum in iis aut belum naturæ dicet ur: odia amicitiaq̄ rerum furdarū ac sensu carentium. Et quo magis miremur omnia ea hominum causā quod græci sympathiam appellauerē. quibus cuncta cōstant: ignes aquis restinguētibus: quā sole deuorante: luna pariete altero alterius iniuria deficiātē sydere. Atq̄ ut a sublimioribus recedamus: ferrū ad se trahēte magnete lapide: & allio rursus abigēte a sese. Adamātē opū gaudium infragile omni cetera ui & inuictū sanguine hircino rūpente: Quæq̄ alia in suis dicemus locis paria uel maiora mira. Tantum uenia sit a minimis: sed a salutaribus ordiemur. Prīmū p̄ ab hortēsiis. De cucumere siluestri & elaterio. Ca. I.

Cucumini siluestre esse diximus multo infra ma gñitudinem satui. Ex eo fit medica

LIBER.

mentū quod uocat elateriū succo expresse e semine. Cuius causa nisi matur us incidatur semen exilit oculorū etiā piculo. Seruatur autē decerpis una nocte. Postero die inciditur harūdinē. Semen quoq; cinere conspergitur ad cohercendā succi abundantia. Qui expresse sus suscipitur aqua celesti: atq; subidet. Deinde in sole cogitur in pastillos ad magnos mortaliū usus. Obscuritates & uitia oculorū sana: genarūq; ulcera. Tradūt hoc succo radicibus uitii nō attingi uuas ab aibus. Radix autē ex aceto cocta podagris illini. Succoq; dentiū dolori medet. arida cū resina inpetiginē & scabiē quā pforā & lichenas uocant. Parotidas & panos sanat. Et cicatricibus colore reddit. & foliorū succus auribus surdis cū aceto instillatur. Elateriū tempestiuū est autūno. Nec ullū ex medicamētis longiore tempo durat. Incipit a trimatu. si quis recentiore uti uellet: pastillos in nouo fictili igne lēto in aceto domet. Idq; melius quo uetustius exit. Quē iam ducētis annis seruātū esse auctor est Theophrastus. & usq; ab quinquagesimum lucernarum lumina extinguit. Hoc enim ueri experimentum est: si ad motum priusq; extinguat sursum ac deorsum cogat. Pallidum ac leue herbaceo: ac scabro melius. ac leniter amarū. Putat conceptus ad alligato semine adiuuari: si terram non attigerit. Partus uero si in arietis lana alligatū inficē ris lumbis fuerit: ita ut protinus ab ea eximatur: & rapiatur extra domum ipsam. Cucumī qui magnificant nasci præcipuū in arabia: mox cineris: alii in archadia tradūt simile helio tropo: Cuius inter folia & ramos prouenire magnitudine nucis iuglādis semen. Esse autē ad speciē scorpionis cauda reflexa: sed candida. Aliqui etiā ab eo scorpionū cucumini uocant: efficacissimum cōtra scorpionum ictus: & semine & elaterio. & ad purgandum uterū aluofq;. Modus portōne uirium ab dimidio obolo ad solitum. Copiosius necat. Sic & contra phthiriasin bibitur. & hydropisē illitum. Anginas & arterias cum melle & oleo uetere sanat. De anguino cucumere siue erratico: & de latiuo: & de pepone. Ca. II.

Uti hunc esse apud nos qui anguinus uocatur: ab aliis erraticus arbitrantur. Quo decocto sperfa mures de eius medicina nō attingunt. Idem podagris cum articulo rum morbis decoctum in aceto i linūt præsentaneo remedio. Lumborū uero doli semine sole siccato dein trito. xxx. denariorum pondere in hemina dato aquæ. Sanat & humores subitos illitum cum lacte mulierum. Purgat eas elaterium: sed grauidis abortum facit. suspiriosis prodest. Morbo uero regio in nares coniectum. Lentigines & maculas e facie tollit in sole illitum. Multi eadem omnia satius attribunt. Magnum etiam in eismomēti. Nāq; & eorū semē q̄tū tres digyti apprehēderint cū cumino triū potūq; in uino tussietib⁹ auxiliat. Sed & phreneticis in lacte mulieris: & de sinthericis acetabili mēsurā. Purulenta autē expuetibus cū cumino pari pōdere. Et iocineris uitii in aqua mulsa. Vrinā mouet ex uino dulci. & in renū dolore clysteribus simul cum cumino ifunditur. Pepones refrigerant maxime in cibo: & emolliūt aluū. Caro eorū epiphoris oculorum aut dolorib⁹ imponitur. Radix sanat ulcera concreta in modum faui quem cæreon uocant. Eadem contra uomitionē siccatur in farina tusa. Datur quattuor obolis in qua mulsa: ita ut qui biberit quingentos postea passus ambulet. Hæc farina & in smegmata adicitur. Cortex quoq; uomitionem mouet: faciē purgat. Hoc & folia cuiuscūq; satui illita. Eadē cum melle epimētidas sanat. Cū uino canis morsus. Itē multipedē: ipa græci uocāt: oblongam: pilosis pedibus: pecori præcipue nociuā. Morsum tumor insequitur & putrefcit locus ipse. Cucumis odore deficiū animi. Costos de raso cortice ex oleo aceto & melle iucundiores eē certū est.

De cucurbita siluestri & rapo. Ca.

Ucubita siluestris quoq; inueniē somphos a grecis appellata inanis: unde & nomē digyrali crassitudine: nō nisi saxosis nascens. Huius cōmāducatē succus stomacho ad modum prodest. Colocinthis uocatur alia: ipsa plena: sed minor q̄ satiaua. Vtilior pallida: quado eius sunt medicina: herbacea arefacta per se inanit aluū: insula quoq; clysteribus intestinorū oīum uitii medet & renū: & lūborū: & paralisi ciecto semine. Aqua mulsa in ea coquit ad dimidias: sic tussietī infunditur obolis quattuor. Prodest & stomacho farinæ aridæ pilulis cum decocto melle sumptis. In morbo uero regio utiliter semina eius infumuntur & protinus aqua mulsa. Carnes eius cum absinthio & sale dentium dolorem tollit. Succus uero cū aceto calefactus mobiles sistit. Itē spinæ & lūborū ac coxarum dolores: cū oleo si infricet. Præterea mirū dictū. Semina eius si fuerint pari numero adaligata febribus sanare dicuntur: quas græci perihodicas uocant. Satue quoq; rase succus

tepefactus auribus medet. Caro eius iterior sine semine clavis dedū & suppuracionibus: quæ græci uocāt apostemata. Decoq̃ autē uniuersæ succus dentiū motus stabilis. Dolores inhibet. Vinū cū ea feruefactū oculorū etiā ipeus. Folia eius etiā cū recetibus cupressi cōtusa & iposita. Ipsa quoq̃ tosta in argila ac trita cū adipe ankeris uulneribus medet ur. Nec nō ramētis corticis recētes podagras refrigerat: & ardores capitis: & maxime infantū. Et ignes sacros de strigmētis uelis ipositis uel seminib⁹. Succus ex strigmētis illitus cū rosaceo & aceto febriū ardores refrigerat. Aridæ cinis ipositus mire cōbusta sanat. Chrysip⁹ pus medicus dānabat eas in cibis. Sed oīum cōsensu stomacho utilissime iudicant: & itera neorūq̃ uesca: ūq̃ exulcerationib⁹. Est & rapo uis medica. perniōes feruēs ipositū sanat. itē frigus pellit e pedib⁹ aqua decoctus. Et ius fernēs podagris etiā frigidis medet. & crudū tum cum sale cuicūq̃ uitio pedū. Semē illitū & potū in uino cōtra serpentes & toxica salutare esse prodit. A multis uero antidoti uim habere in uino & oleo. Democritus in totum eū abdicauit in cibis ppter inflationes. Diocles magnis laudibus extulit: etiā uenerē stimulari ab eo professus. Item Dionysius. Magisq̃ si eruca cōdretur. Tosta quoq̃ articulorum dolori cū adipe pdest. Siluestre rapū in aruis maxime nascit: fructicosum: semine cādido: duplo maiore q̃ papaueris. Hoc ad albicandā cutē in facie totoq̃ corpore utunt mixta uina pari mensura. Nā ut supra diximus: erui: hordei & tritici & lupini radix ad oīa inutiles. De naporū differentiis: & raphano siluestri: & raphano satiuo: & pastinaca. Ca. IIII.

Aporū duas differentiās & in medicina græci seruāt. Angulosi foliorū caulib⁹ florētes: & quod bunion uocāt: purgationibus fœminarū & uesicæ & urinæ utile decoctū potū ex aqua mulsā: uel succi drachma. Semē dysentericis tostū tritū in aqua calida & cyathis quattuor. Sed urinā inhibet: si nō lini semen una bibat. alterū genus bunia da appellant: & raphano & rapo simile. Semiuis præclari contra uenena: ob id & antidotis utitur illo. Raphanū & siluestre esse diximus. Laudatissimū in archadia: q̃q̃ & alibi nascit: utilior urinæ dūtaxat eiiciēdæ. Cætero bilē detrahit. Præterea cortices in uino. Præterea: q̃ c rea eos dicta sunt stomachū purgāt. pituitā extenuāt: urinā cōcitāt. Est astiuosus in ita lia & arriorati uocāt satiuā. Satiui uero decocti mane poti ad ternos cyathos cōminuūt & eiciunt calculos. Idē in posca decocti cōtra serpentiū morsus illinūtur. Ad tussim etiā mane ieiunis raphanus pdest cū melle. Semē eorū tostū ipsūq̃ cōmāducatū ad lagarapomō. In aq̃ foliis eius decoctis bibere uel succū ipsius cyathis binis. Cōtra phlegmoni ipsos illinere tu sos: utile. Inchoantibus uero recētē corticē cū melle. Veterinosi autē q̃ acerrimos mandare. Semēq̃ tostū dein cōtritū cū melle suspensios. idē & cōtra uenena p̃sunt. Cetetū cerasis scorpionibus aduersat: uel ipso semine infectis manibus impune tractabilibus. imposito raphano scorpionibus moriūtur. Salutares & cōtra fungorū aut hystriomine uenena: æque ut nicāder tradit. Et cōtra uiscū quoq̃ dari Appolodori duo iubēt scyllæris & tarentinus. Scylleus semē ex aqua tritū: tarentinus succū Lyenē itē extenuat. locineri profunt: & lū borū doloribus. Hydropicis quoq̃ ex aceto aut sinapi sumpti & lethargicis. Praxagoras & iliosis dādos censet. Plistonices & colicis. Intestinorū ulcera sanāt at purulēta p̃cordiorum sicū melle edant. Quidā ad hæc coquere eos in luto illitos malūt. Sic & fœminas purgari. Ex aceto & melle sumpti intestinorū aīalia detrahūt. Ire ad tertias decocto eorū potō cū uino entherocleis profunt. Sanguinē quoq̃ inutilem sic extrahunt. Medius ad hæc & sanguinē exercitibus coctos dari iubet. & puerpis ad lactis copiā augēdā. Hippocrates capil los mulierū defluos fricari raphanis: & sup umbilicū iponi cōtra toruētā uulua. Reducūt & cicatricē ad colorē. Semē quoq̃ ex aqua ipositū sistit ulcera: quæ phagedenas uocāt. de moeritis uenerē hoc cibo stimulari putat. Ob id fortassis uoci nocere aliqui tradiderunt. Folia quæ in oblogis tantū nascūtur excitare oculorū aciē dicūtur. Vbi uero acrior raphani medicina admota sit. hylopū dari prius imperāt. hæc anthipathia est. & auritū grauitati succū raphani instillāt. Nā uomituris si mo cibo esse eos utilissimū est. Pastinacæ simile bisfū: quod molochæ agriā uocāt: & aliqui phistolochiā. Vlceribus cartilagini ossibus fractis medet. Folia eius ex aqua pota aluum soluūt: serpētes abigūt. Apū: uelparum: crabronū: ictibus illita mēdenē. radicē eius ante solis ortū erutā inuolnūt lana coloris quē nati uum uocāt. Præterea ouis quæ fœminā peperit. Strumisq̃ uel suppuratis alligāt. Quidā ad hunc usum auro effodiendā cēsent. Cauendūq̃ ne terrā attingat. Celsus podagris quæ sine tumore sunt radicem eius in uino decoctam imponi iubet.

LIBER.

De staphylino siue pastinaca & gigidio & sifere & sifili & inula & de cepe siluestri. Ca. V.

Lterū genus est staphylinos: quod pastinacā erraticā uocāt. Eius semē cōtritū & in
a uino potū rumentē: aluū & suffocationes mulierū doloresq; lenit: in tantū ut uul
uas corrigat. Illitū quoq; passionibus uētris earū prodest. Viris uero prodest cū pa
nis portione aqua tritū. Ex uino potū cōtra uētris dolores: Pellit & urinā: & phagedenas
ulcerū sifit recēs cū melle impositū. uel aridā farinā insperfam radicē eius. Dieues cōtra
iocineris ac lycuis: illiū: lūborū: & renū uicia ex aqua mulsā dari iubet. Cleophrantus & dysē
tericis ueteribus. Philiston in lacte coquit: & ad itranguriā dar radicis uncias quattuor. Ex
aqua hydropicis: similiter & opisthonicis: & pleureticis: & comitialib⁹. Habētes eā feriri a
serpētibus negātur. Aut qui ante gustauerint non lēdi. Percussis iponiē cū axungia. Folia
cōtra cruditates māduntur. Orpheus amatoriū inesse staphylino dixit: fortassis quoniā ue
nerē stimulari hoc cibo certū est. Ideo cōceptus adiuuare aliqui prodiderunt. Ad reliqua
& satiaua pollet. efficacior tamē siluestris magisq; impetrosis nata. Semē satiaue quoq; con
tra scorpionū idus ex uino aut posca salutare est. Radice eius circūscalpi dentes dolore li
berantur. Syria in hortis operosissima. Inde quoq; est puerbiū græcis. Multa syrorū olera
Simillimā staphylino herbā ferit: quā alii gigidion uocant: tenuius tñ & amarius: eiusdēq;
effectus est. Coctū crudūq; stomachi magna utilitate. Siccāt enī ex alto oēs humores eius
Sifer araticū satiauo simile est & effectū. Stomachū excitat. Fastigiū auertit. Ex aceto le
serpitiato sumptū: aut ex pipere & mulso: uel ex garo urinā ciet (ut Opinon credit) & ue
nerē. In eadē sentētia est Diocles. Præterea cordi cōuenire cōualefcētū. Aut post multas
uomitōes per quā utile. Heracles cōtra argētū uiuū dedit. Et ueneri subinde offensan
tem agrisq; se recolligētibus. hūc Hesiū ideo stomacho utile uideri dixit: qm̄ nemo tres
siferes edendo cōtinuaret. Essē tñ utile cōualascētibus & ad uitā trāseuntibus. satiaui priu
tim succus cū lacte caprino potus sifit aluū. Et qm̄ plerosq; similitudo noninū grecorum
cōfundit: cōteximus & de sifili. sed hoc est uulgaris noticiā. Optimū masiliensē. Lato enī
grano & fuluo est: secūdū æthiopicū nigrius. Creticū oleratiss mū omniū. Radix iucūdi
odoris est. Semen eius esse & uultures dicūtur. Prodest homini ad tussim ueterē. Rupta:
cōuulsa: & in uino albo potū. Itē opisthonicis: & iocinerū uitiis & torminibus: & strangu
riā: duarū aut triū ligularū mensura: sunt folia utilia: ut quæ partus adiuuēt etiā quadru
pedū: Hoc maxime pasci dicūtur ceruæ peritura. Illiniē & igni sacro. Multū in sūmo cibo
cōcoctionibus cōfert uel folio uel semine. Quadrupedū quoq; aluū sifit: siue tritū potui
infusum: siue mandendo cōmanducatū e sale. Boum morbis medetur: uel si cōtritū infundi
tur. Inula quoq; a ieiunis cōmanducata dentes confirmat. Si ut cruda est terrā non attin
git. Condita tussim emundat. Radicis uero decoctā succus tineas pellit. Siccata autem in
umbra farina tusa & conuulsis & inflationibus & arteriis medetur. Venatorū morsus abii
git. Folia ex uino lumborū dolori illinuntur. Cepæ siluestres nō satiaue olfatu ipso & dela
chrinationi & caligini medētur. Magis uero succi inunctione. Sōnum etiā facere tradū
tur. & ulcera oris sanare cōmanducate cū pane. & canis morsus uirides ex aceto illitæ aut
siccæ cū melle & uino: ita ut post diē terciū soluātur. sic & tritæ sonāt. Totā in cinerē epi
phoris multi imposuere cū farina hordeacea. Et genitaliū ulceribus. succo & scitrices ocu
lorum & albugines & argemas inunxere: & serpētum morsus & oīa ulcera cū melle. Item
auricularum cum lacte mulierū. & in iisdem sonitū ac grauitatē emendātes cum adipe an
serino aut cum melle stillauere: Et ex aqua bibendū dederunt repente obmutescētib⁹.
In dolore quoq; ad dētes colluēdos instillauere: & plagis bestiarum omniū priuatim scor
pionum. Alopecias fricure & pforas tuscis cepis. Coctas dysentericis uescendas dedere.
Et contra lūborum dolores. Purgamēta quoq; earum cremata in cinerem illinētes ex ace
to serpentū morsibus. In ipsas quoq; multipedes ex aceto. Reliqua inter medicos mira di
uersitas. Proximi inutilia esse præcordiis & cōcoctioni. Inflationēq; & sitim facere dixerūt.
Asclepiadis schola ad ualidū quoq; colorē profici in cibo. & si succū ieiunii quortidie dant
firmitatē ualitudinis custodiri. Stomacho utilia esse: ac spiritus agitationi. Ventre mollire
Hæmorrhoidas pellere subditas pro balanis succum cū succo fœniculi cōtra incipientes
hydropiles mire proficere. Item contra anginas rutæ & melle. Excitari iisdem lethargicos
Varro quæ sale aut aceto pisa est arefactaq; uermiculis non infestari auctor est.

De porro festiuo & capitato: & de allio.

Ca.

VI.

Orro sectiuo profuua sanguinis sisti in uariis contrito eo obturatis: uel gallæ
 p. mixto: aut mentæ. Item ex abortu psuua potu succo cū lacte mulierū. Tussi etiā
 ueteri: ac pectoris & pulmonis etiā uitiis medetur. illitis foliis sanatur ambustæ epi
 nyctides: ita uocat: ulcus acie hebetas: & in angulo oculi ppetim humor emanans. Quidam
 eodem noie appellat pustulas liuētes: ac noctibus inqetates. Et alia ulcera cum melle trito
 Vel bestiarū morsus ex aceto. Itē serpentiū aliorū uitia cū felle caprino uel pari mēsurā mul
 si. Stridores cū lacte mulieris. Capitis dolores. si in nares fundat dormituris uel in aurē du
 obus succi coclearibus: uno mellis. Succus & ad serpentiū scorpionūq; ictus in potum bibi
 cū mero: & ad liborū dolores cū uino hemyna potus. Sanguinē uero excreatibus & phthi
 scis distillationibus lōgis uel succis: uel ex ipso cibo prodest. Ita morbo regio uel hydro
 picis. Et ad renū dolores cū prisanæ succo acceptabuli mensura. Idem modus: cū melle uul
 uas purgat. Torus uero edit & cōtra fungorū uenena. Imponit & uulneribus Venerē sti
 mulat. Sitim sedat. Ebrietates discutit. Sed oculorū acie hebetare tradit. inflationē quoq;
 facere: quæ tñ stomacho nō noceat: uetereq; molliat. Voci splēdorē affert. Capitato maior
 est ad eadē effectus. Sanguinē reicietibus succus cū caule aut thuris farina uel acatā dā
 Hippocrates & sine alia mixtura dari iubet. Vuluasq; cōtractas apiri putat. Forcū dicitur
 etiā feminarū hoc cibo augeri. Cōtritum ex melle ulcera purgare. Tussi & distillatione
 thoracis. Pulmonis & artheriæ sanat uitia datū in forbitione prisanæ. Vel crudū prætē es
 pita sine pane ita ut alternis diebus sumatur. uel si purulēta excreatur. Sic & uoci uel ue
 neri sōnoq; multū cōfert. Capita bis aqua mutata cocta aluū sūt: & inflationes ueteres
 Cortex decoctus illitūq; inficit canos. Allio magna uis: magnæ etiā utilitates. cōtra aqua
 rū & quorūlibet locorū mutationes serpētes abigit & scorpiones odore. atq; ut aliqui tra
 didere ad bestiarū oīum ictibus medet. Potu uel cibo uel illitu priuatū cōtra hemorrhoi
 das pdest. Cū uino reddit uomitū. At nē cōtra araneorū aut mīriū uenenatū morsum na
 iere miremur: aconitū quoe alio noie pardaliāches uocat depellit. Itē hyoscyamū cōtra ca
 nis morsus. Inq; uulnera cū melle iponit. Ad serpentiū qdē ictus potū cū restibus suis. Effi
 cacissime ex oleo illinit. Atcritisq; corporū partib⁹. uel si uesica intumuerit. Quin & suffu
 tu eo secūdos partus euocari existimauit Hippocrates: cinere corū cū oleo capitis ulcera
 manantia sanata restitues. Sufpiriosis coctum aliqui crudū id dedere. Diocles hydropicis
 cū cetaurea aut in fico duplici ad euacuādā aluū. Quod efficacius pstat uiridi cū coriandro
 in mero potū. Sufpiriosis aliqui & tritū in lacte dederūt. Praxagoras & cōtra morbū regiū
 uino uiscuit. Et cōtra ileū in oleo & pulte sic illinēs. Scrumis quoq; Antiqui & infantiū
 dabant crudū. Diocles phreneticis elixū Cōtra anginas tritū iponi & gargarizare prodest
 Dētiū dolorē tribus capitibus in aceto tritis iminuit. Vel si decocta aqua colluantur: adda
 turq; ipsum in caua dentiū. Auribus etiā instillatus succus cū adipe anserino. Phthiriasēs
 & purrigines potū. Tustum itē cū aceto & nitro. Cōpeseit distillationes cū lacte coctū uel
 tritū permixtū uel caseo molli. Quo genere & raucitatē extenuat. Vel phthisin in fabæ for
 bitione. in totū autē coctū utilius est crudo: elixūq; tosto. sic & uoci cōfert. Tineas & reli
 qua aialia interaneorū pellit in aceto mulso coctū. Tenasmo in pulte medet. Temporum
 doloribus illitū elixū & pustulis coctū cū melle deinde tritū. Tussi cū adipe uetusto deco
 ctum uel cū lacte: aut si sanguis etiā excretur: uel purulenta sint. Et pituitæ sub pruna co
 ctum potum & cū mellis pari modo sumptū. Cōuulsis & ruptis cū sale & oleo. Nā cū adi
 pe tumores suspectos sanat. Extrahit fistulis uitia cū sulphure & resina etiam harundines
 cum pice. Lepras: lichenas: lentigenes exulcerat: sanatq; cum origano: uel cinis eius ex eleo
 & garo illitus. sic & sacros ignes. Sugillata aut liuētia ad co'orē reducit. Cōbustū ex melle
 credūt & comitalē morbū sanare: si quis eo in cibo utatur ac potione. Quartanas quoq;
 excutere potum caput unū cum laser. itii obolo. In uino austero tussi: & alio modo acce
 prum. Suppurationes quacūlibet sanat: fractæ in coctū fabæ atq; in cibo sumptū donec sa
 nitatem restituat. Facit & sōnos atq; in totū rubicundiora corpora. Venerē quoq; stimu
 lat: cum coriandro uiridi tritū potūq; e mero. Vita eius sunt q; oculos hebetat: inflationes
 facit: stomachum ledit copiosius sumptū. sitim gignit. Ceterum contra pituitam & galli
 næ & gallinaceis prodest. Mixtum farre in cibo iumentis urinam reddere: atq; nō torqueri
 tradunt si eo trito natura tangatur.

De lactuca siluatica siue caprina: & esopo: & isati: & lactuca siluestri. Ca. VII.

LIBER.

Actuæ sponte nascentis primum est genus eius quâ caprinam uocant. Quæ pisces
in mare deiecta protinus necantur qui sunt in proximo. Huius lac expissatum mox
in aceto pondere obolorum diu adiecto aquæ uno cyato hydropicis datur. Cau
la & foliis contusis asperso sale nervi incisi sanantur. Eadē trita ex aceto colluta matutinis
bis e mēse dolorē dētiū prohibet. Alterū est genus quod græci esopon uocāt. Huius folia
trita & cum polenta illita ulceribus medentur. hæc in aruis nascitur. Tercium genus est in
siluis nascens isatin uocant. huius folia trita cum polenta uulneribus profunt. Quarto infe
tores lanarū utuntur: quod siluaticum uocant. Simile erat lapato foliis nisi q̄ plura habet
& nigriora. Sanguinē sistit. Phagedenas & putrescentia ulcera quæ serpunt sanat. Item tu
mores ante suppurationē. Contra ignē sacrum radice uel foliis prodest uel ad lienes pota.
hæc propria singulis. Cōmunia autem sponte nascentibus: candor caulibus: interdum cubita
li longitudine: tyrsi & foliis scabricia. Ex his rotunda folia & breuia habentē sunt qui hie
raciā uocent: quoniā accipitres scalpendo eā: succoq̄ oculos ungendo obstruitatem cū sen
sere discunt. Succus oibus candidus: uitibus quoq̄ papaueri similis. Carpitur per men
ses inciso caule. Conditur in fidei nouo ad multa præclarus. Sanat omnia oculorum uitia
cum lacte mulierum: arceat nubeculas: cicatrices adustionesq̄ omnes præcipue calligines.
Imponitur etiam oculis in lana contra epiphoras. Item succus aluum purgat in polca po
tus ad duos obolos. Serpentiū istibus medetur in uino potus. Et folia tota thyrsulq̄ triti ex
aceto bibuntur. Vulneri illinuntur maxime contra scorpionū ictus. Verū contra longia cō
mixto uino ex aceto. Aliis quoq̄ uenenis resistunt: exceptis quæ strangulando necat: aut
iis quæ uesice nacent: item psymithio excepto. imponuntur & uetri ex melle atq̄ aceto ad
detrahenda uitia alui. Urinæ difficultates succus emendat. Cratenas eum & hydropicis o
bolis duobus in aceto cyatho uini dari iubet. Quidam & e satius colligunt succo minus
efficaci. Peculiare earum uires partim iam dictæ sunt. Sōnum faciendi: ueneremq̄ inhibē
di: æstus refrigerandi: stomachum purgandi: sanguinem augendi. Nunc non pauce restat
quoniam & inflationes discutiunt: ruētusq̄ lenes faciunt. Concoctiones adiuuant. Crudi
tatem ipsæ nequaquā faciunt: nec nulla res maiorem in cibis auiditatem incitat inhibetq̄.
Eadem in causā alterutrinq̄ modus est. Sic & alui copiosiores soluunt. Modicæ sistūt. Lē
ticiam pituite digerunt. Atq̄ ut aliqui tradiderunt: sensum purgant. Stomachos dissolu
tos utilissime adiuuant. Urinæ usus adiuuat: & oxyporoboli asperitatem addito dulci acere
mentum aceti temperantes. Si crassior pituita sit: scyllite aut uino absinthie. Si & tussis se
riatur hysopite admixto. Dantur coeliacis cum intrubo erratico: & ad duriciam præcordio
rum. Dantur & melancholicis candidæ copiosiores: & ad uesicæ uitia. Praxagoras & dysen
tericis dedit. Ambustis quoq̄ profunt recentibus prius q̄ pustulæ fiant cū salæ illitæ. Vl
cera etiam quæ serpunt coercent initio cum asso nitro. Mox in uino trita: igni sacro illinū
tur. Conuulsa & luxata caulibus tritis cō polenta & aqua frigida leniunt. Eruptiones pa
pularum ex uino & polenta. In colera quoq̄ costas patellis dederunt. Ad quod utilissime
q̄ maxime caule sed amaræ. Quidam lacte infundūt. Deferuefacti ii caules & stomacho uti
lissimi traduntur. Sicut sonno & satia maxime lactuca & amara lactensq̄: quâ miconidem
uocauimus. Hoc lac & oculorum claritati cū muliebri lacte utilissimū esse præcipitur: dū
tempestiue capiti inungitur. Oculorū quoq̄ uitis quæ frigore in iis facta sunt. Miras &
alias inuenio laudes. Thoracis etiā uitis prodesse nō secus q̄ ambrotou u cū melle astrico.
Purgari & foeminas hoc cibo. Semen satiuarū cōtra scorpiones dari. Semine trito ex uino
poto & libidinū imaginationes in sōno cōpescit. Tentantes aquas nō nocere lactucam edē
tib⁹. Quidam tamē frequentiores in cibo officere c̄ aritati oculorum tradiderunt.

De generibus betæ & inthubis & cichorio & seri genera duo.

Ca. VIII.

Ec betæ sine remedio est utraq̄. Siue candidæ siue nigre radix recens & madefacta
n suspensa funiculo cōtra serpentiū morsus efficax esse dicitur. Candida betæ cocta
cum alio crudo sumpta cōtra tineas. Nigræ radices ita in aqua coctæ pruriginē tol
lunt. Atq̄ in totū efficacior esse traditur nigra. Succus eius capitis dolores ueteres & uer
tigines. Item sonitū aurium sedat infusus iis. Ciet urinā. Medetur dysentericis iniecta &
morbo regio. Dolores quoq̄ dentiū sedat illitus succus. Et contra serpentium ictus ualet
sed huic radici dūtaxat cypressus. Ipsa uero decocta pnionibus occurrit. Albæ succus epi
phoras sedat frōte illita. Aluminis paruo admixto ignē sacrum. Sine oleo trita licet adustis

medetur. Et contra eruptiones popularū cocta. Eadē contra ulcera quæ serpūt. Illiniē & alopetiis cruda. Et ulceribus quæ in capite manant. Succus eius cū melle naribus inditus caput purgat. Coquitur & cū lenticula addito aceto: ut uētrē molliat. Validius cocta fluuiones itomachis sistit & uētris. Est & beta siluestris quā limoniō uocat. Alii neurodē: multū minoribus tenuioribusq; ac densioribus foliis. Undecī sæpe caulū. Huius folia ambustis utilia. gurgantia astringūt semē acetabuli mēsurdy sententiaris pdest. Aquæ e radice cocta maculas uestium eluere dicūtur: itēq; mēbranarū. Intubi quoq; nō extra remedia sunt. Succus eorū cū rosaceo & aceto capitis dolores lenit. Idēq; cū uino potus iocieribus & uescicæ & epiphoris ipōis. Erraticū apud nos quidā ambugiā appellauere. In agypto cichoniū uocan quod silucitre sit. Satiū autē serin quod est minus & uenosius. Cichoniū refrigerat. Indecibū sumptū & illitum collectiones: succusq; decocti uentrē soluit. locineri & remb? & stomacho prod:st. Itē si in aceto decoquatur: urinæ tormina discutit. Itē morbū regium e mulso si sine febre sit. Vesicā adiuuant. Mulierū purgationibus quidē decoctū in aqua adeo prodest: ut emortuos partus trahat. Adiciunt magi succo totius cum oleo pericūtos fauorabiles fieri: & quæ uelint facilius ipetrare. Quod quidē pp singularē salubritatē aliq chreston appellant: alii pācracion. Et siluestre genus alii edypmoda uocāt: latioris folii. Stomachū dissolutū astringit cocta. Crudaq; sistit aluū Et dysentericis pdest magis cū lente. Rupta & conuulsa utroq; genere iuuant. Item quibus genitura ualitudinis morbo effluat. Seris & ipsa lacuæ similima duū generū ē. Siluestris melior. Nigra ista & aestiua. Deterior hyberna: & candidior. Vtrāq; tamē stomacho utilissima: p̄cipue quē humor uexat. Cū aceto in cibo refrigerant uel illitæ: discutiuntq; & alios quā stomachi. Cum polenta siluestriū radices stomachi causā sorbentur. Et cardiacis illinuntur super sinistram manū & ex aceto. Omnes hæ & podagricis utiles & sanguinem reiicientibus. Item quibus genitura fluit alterno dierum potu. Petronius Diodorus qui antilegomena scripsit in totū dānauit: serian multis modis arguens. Sed aliorum omniū opinio resistit.

De brassica & lapsana: & de brassica marina & scylla & de bulbis & bulbine. Ca. IX.

Rassicæ laudes longū est exequi: cum & Chrysippus medicus priuatim uolumen ei dicauerit per singula membra hominis digestum & Diouches. Ante omnes autem Pythagoras & Cato nō parcius celebrant. Cuius sententiā uel eo diligentius persequi par est: ut noscatur qua medicina usus sit annis sexcentis. In tres species diuise re eam græci antiquissimī. Crispum: quam sēlinada uocauerunt a similitudine apii foliorum: stomacho utilem: aluū modice mollientem. Alteram clean latis foliis e caule exentibus. Vnde cauloden quidam uocauere: nullus in medicina momenti. Tertia est proprie appellata carambe: tenuioribus foliis: & simplicibus: densissimisq; amarior: sed ethicacissima. Cato crispam maxime probat: dein lenē: gradibus foliis: caule magno. Prodesse tradit capitis doloribus oculorum caligini: sinitilationibusq; uel stomachi p̄cordiis. Crudā ex aceto & melle coriandro: ruta: menta. Laseric radícula sumpta acetabulis duobus maturino. Tantamq; esse uim: ut qui terant hæc ualidiores fieri se sentiant. Ergo uel cū uino triam sorbendam uel ex olei intinctu summendam. Podagræ autē morbisq; articularis illi ni cum rutæ coriandri & salis mica hordei farina. Aqua quoq; eius decocta neruos articulosq; mire iuuari. Si foucantur uulnera & recentia & uetera. Etiam carcinomata quæ nullis aliis medicamentis sanari possint. Fouerī prius aq; calida iubet: & bis die triā iponi. Sic et fistulas eluxatas & tūores reuocari: q; discuti op? sit. In sōia ēt uigiliis q; tollere decētā si ieiuni edāt q; plurimā ex oleo & sale. Tormia si decocta itēq; decoquāt addito oleo & sale cum mīo polēta. Si ita sumatur sine pane magis profutura. Inter reliq; bilē detrahit p uinu nigrū pota. Quin & urinam eius in brassicam potandam aestimauerit: asseruari iubet calefactaq; neruis remedio esse. Verba ipsius subiiciam ad exprimendam sententiā. Pueros pusillos si laues illa urina: nunquā debiles fieri. Auribus quoq; ex uno succum brassicæ repidum instillari suadet. Idq; etiam tarditati audientium prodesse asseuerat. Et imperigines eadem sanare sine ulcere. Græcorum quoq; opiniones iam & Catonis causā poni cōuenit in. iii. duntaxat quæ ille pertermisit. Biles detrahete non præcoctam putant. Item aluū soluere eadē p bis coctam sistere. Vino aduersari: ut inimicam uiribus: Antecedente qui cibis caueri ebrietatē. Postea sumpta crapulandi cūti. Hunc cibum & oculorū claritati cōferre multū. Succo uero crudæ angulis uel tantum tactis cum attico melle plurimū. Facillime concoq;

LIBER.

Cibos eo sensum purgari. Erasistrati schola clamat: nihil esse utile stomacho nervisque. Ideo paralyticis & tremulis dari iubet. & sanguine ex creatibus. Hippocrates celiacis dysentericis bis coctam cum sale. Item ad tenasimon & renu cas. Lactis quoque ubertate puerperis hoc cibo fieri iudicans. Et purgatione feminis. Crudus quidem caulis si edat: prius quoque emortuos pelli. Apollodorus aduersus fungorum venena semine aut succu bibedum ceter. Philistio opisthotonicis succu ex lacte caprino cum sale & melle. Inuenio & a podagra liberatus edendo eam decoctam prius bibedo. Hoc & cardiacis datum & comitialibus morbis addito sale Item splenicis in uino albo per dies xl. Ictericis nec non & phreneticis radices crudae succu gargarizandum bibedumque demonstrat. Contra uero singultus cum coriandro & aneto & melle ac pipere & aceto. Illita quoque potest esse inflationibus stomachi. Item serpentium ictibus. Et fordidis ulceribus ac uetustis: uel ipsa aqua cum hordeacea farina. Succu ex aceto uel cum fenogrecu. Sic aliqui & articulis podagris imponunt. Epineuridas ac quicquid aliud serpit in corpore ipso sita leuat. Item repentinas caligenes. Has & si manditur ex aceto. Sugillata uero & alios liuores. Pura illita lepras & sporas cum alumine rotundo ex aceto. Sic & fluentes capillos retinet. Epicharmus testium & genitalium malis hanc utilissime imponi asserit. Efficacius eadem cum faba trita. Item couulsis cum ruta. Contra ardore febrium & stomachi uitia cum ruta semine & ad secundas. Et muris aranei morsus foliorum aridorum farina alterutra pre extirpauit. Ex omnibus brassicarum generibus suauissima est quin & inutilis habetur: difficilis in coquendo: & renibus contraria. Illud quoque non est omittendum: aqua decocta ad totum usum laudatam ferere humi effusam. Stirpium brassicarum aridorum cinis inter caustica intelligitur. Ad coxendicium dolores cum adipe uetusto. At cum lasere & aceto in uice psilotri euulsis illitus pilis nasci alios phibet. Bibitur & cum oleo subferuefactus uel per se elixus ad couulsas & ruptas intus lapsus ex alto. Nulla ergo sunt crimina brassicarum. Immo uero apud eosdem animarum grauitate facere. Dentibus & gingiuis nocere: & in aegypto propter amaritudinem non asper siluestris siue erratice imenso plus effectus laudat. Caro adeo ut arida quoque farinam in olfactorio collectam uel odore tantum naribus adhibito uitia orium graueolentireque sanare affermet. Hanc alii petream uocant: inimicissimam uino: quam praecipue uitis fugiat. Aut si non possit fugere: moriatur. Folia habet bina: rotunda: parua: lenia: plantis oleris similior: can didior facitua & hirsutior. Hanc inflationibus mederi. Melancholicis quoque ac uulneribus recentibus cum melle ita ne soluantur ante diem septimum. Scrumis fistulis in aqua contritanti Chrysippo auctore. Et alii compescere mala corporis quae serpunt: nomas uocant. Item exereceta absumere. Cicatrices ad planum reducere. Oris ulcera & tonsillas maducata & coctam succo gargarizato cum melle tollere. Item psoras & lepras ueteres ipsius tribus partibus cum duabus aluminis in aceto acri illitis. Epicharmus satis esse eam contra canis rabio si morsum impo. Melius si cum lasere & aceto acri. Necari quoque canes ea si detur ex carne. Semen eius tostum auxiliatur contra serpentes: fungorumque uenena. In tauri sanguine folia cocta splenicis in cibo data & cruda illita cum sulphure & nitro profunt. Item mammae duritiae. Radicum cinis uix in faucibus tumentis tactu medetur. Et parotidas cum melle illitus reprimit. Serpentium morsus sanat. Virium brassicarum unum & magnum argumentum addemus & mirabile. Crustae si occupent intus uasa omnia in quibus aqua feruent in tantum ut non sit eas auellere: si brassicae in iis decoquantur abscedunt. Inter siluestres brassicas & lapsana est: pedalis altitudinis: hirsutis foliis sinapi simillimis nisi candidior esset flore. Coquitur in cibo. Aluum leniter emollit. Marina brassica uehementissime ex omnibus aluum ciet. Coquitur propter acrimoniam cum pingui carne: stomacho inimicissima. Scyllarum in medicina alba est quam asculus: foeminae nigrae. Scylla quae candidissima fuerit utilissima erit. Huic aridis tunicis direptis quod reliquum est uino est confutum suspenditur. lino modicis interuallis postea arida frustra in cadum aceti quam asperimi pendencia immerguntur: itane ulla per te uas contingant. Hoc sit ante solstitium diebus xlviii. Gypso dei de oblitus cadus ponitur sub regulis totius diei solem accipientibus. Post eum numerum dierum tollitur uas. Scylla extirpatur. Acetum transfunditur. Hoc clariorem oculorum aciem facit. Salutare est stomachi laterumque doloribus parum sumptum binis diebus. Sed tanta uis est: ut auidius haustum extingatur animae momento aliquo speciem praebet. Prodest & gingiuis & dentibus uel per se comanducata. Tineas & reliqua uentris animalia pellit ex melle & aceto sumpta. Linguae quoque recens subiecta praestat ne hydropici sitim sentiant.

Coquitur pluribus modis in olla quæ conicitur in clibanū aut futurū: uē adipe aut luto illi-
ta: aut frustam in patinis. Et cruda siccatur: deinde conciditur. Coquiturq; in aceto. Tū
serpētium iētibus imponitur. Tostia quoq; purgat: & mediū eius iterū in aqua coquitur.
Vt sic coctæ ad hydropicos: urinā ciendam tribus obolis cū melle & aceto pota. Itē sple-
neticos & stomachicos si nō sentiant ulcus: quibus innatet cibus. Ad tormina: regios mor-
bos: tussim ueterem cū suspirio. Discutit & ex foliis strumas: quadam diebus soluta. Fur-
fures capitis ad ulcera manantia illita ex oleo cocta. Coquitur & in melle cibi gratia maxi-
me uti coctionē facias. Sic & interiora purgat. Rimas pedum sanat in oleo cocta: & mixta
resina. Semē eius laborū dolori ex melle imponit. Pythagoras scyllā in limic quoq; ianuæ
suspensam malorū medicamentorū introitum pellere tradit. Cæterum bulbi ex aceto & sul-
phure uulneribus in facie medentur. Per se uero triti neruorū cōtractionē. Et ex uino por-
rigines. Succum cū melle cano moribus. Erasistrato placet cū pice. Sanguinē idē co-
siste re tradit illitis cum melle. Alii si e naribus fluat coriandrū & farinā adiciūt. Theodoros &
lichenas ex aceto bulbis curat. Erūpentia in capite cū uino austero aut ouo. Et bulbos epi-
phoris idē illinit: & sic lipitudini medetur. Eorumq; uitia quæ sunt facie rubētes maxie
in solle illitis cum melle & nitro emendat. Lentiginem cum uino aut cum cumino coctis.
Vulneribus quoq; mire profunt per se. Aut ut Lamiō ex mulso: si quinto die soluantur.
Lisdē & auricula: fractas curat: & testium pituitas. In articularum doloribus miscēt fari-
nam. In uino cocti illiti uentri duriciam præcordiorū emolliunt. Dysentericis in uino ex aq̃
celesti temperato datur. Ad conuulsa intus cū silphio pilulis fabæ magnitudine. Ad sudo-
rem tussi illinuntur. Neruis utiles. Idē & paralyticis dantur iuxta in pedibus. Qui sunt rufi
si ex his citissime sanant cum melle & sale. Venerem maxime megarici stimulant. Hortēsi
partū cum sapa aut passo sumpti. Siluestres iterancorū plagas & uitia cū silphio pilulis de
uoratis sedant. Et saritiorum semē cōtra phalangia bibitur in uino. Ipsi ex aceto illinuntur
contra serpentiū iētus. Semen antiqui bibendū in sanientibus dabant. Flos bulborum tri-
tuscruum maculas: uarietateq; igne factas emendat. Diocles oculos hebetari ab iis purat
elixos assis minus ut les adiciunt esse: & difficile cōcoqui ex ui uiuiscuiusq; naturæ. Bul-
binē græci uocant herbarū paracæ foliis: rubicundo bullo. Hæc traditur uulneribus mire
utilis duntaxat recentibus. Bulbus quem nominatorū uocant ab effectu folia habet nigra:
cæteris longiora utilissimus stomachus cibus.

De asparagis & corruda & libyco & horminio. Ca.

Ca.

X

Sparagi (ut traditur) cumino quidem addito inflationes stomachi coliq; discutit.
Ventrem leniter molliunt. Pectoris & spinæ doloribus intestinorūq; uitis profunt
Vino cum coquantur addito ad lumborum & renū dolores. Semē triū obolorum
pondere parte cumini bibitur. Venerem stimulant. Urinam ciēs utilissime: præterquā quod
uiscā exulcerant. Radix quoq; plurimorū prædicatione trita & in uino albo pota calculos
quoq; exturbat. Lumborū & renū dolores sedat. Quidam ad uulua dolorē radicem cū ui-
no dulci propinant. Eadem in aceto decocta contra elephantia proficit. Asperago trito cū
oleo perunctum pugni ab apibus negant. Siluestre asperagum aliqui libycum uocant: at-
tici horminiū. Huius ad supradicta omnia efficacior uis: & candidior: maior. Regium mor-
bum extenuant. Veneris causa aquam eorū decoctam bibi iubent ad heminam. Ad idē &
semē ualet aneto tritū. Ternis utrumq; obolis datur. Et ad serpentium iētus succus deco-
ctus. Radix quoq; miscetur radici marathri inter efficacissima auxilia. Si sanguis per uri-
nam reddatur: semen asperagi & apii & cumini ternis obolis in uino cyathis duobus qui-
nis diebus. Chrysippus dari iubet. Sic & hydropicis contrarium esse quāuis urinam moue-
at: docet: Item ueneri. Vesicæ quoq; nisi coctū aqua. Si canibus detur: occidit eos. In uino
de coctæ radices succus si ore contineatur dentibus mederi.

De apio & apiastro: & heliofelino: & oreofelino.

Ca.

XI.

Pio gratia uulgo est. Nāq; rami largis portionibus per iura inatant: & incondimē-
tis peculiarē gratiā habet. Præterea oculis illitum cū melle: ita ut subinde foueā-
tur feruenti succo decocti: aliisq; mēbrorū. Epiphoris per se tritū aut cū pane & po-
lenta ipositum mire auxiliatur. Pisces quoq; si agrotent in piscinis apio uiridi recreantur
Verum apud eruditos nō aliud arutum terra in maiorem sententiarum auctoritate ē. Dis-
tinguitur sex. Chrysippus foeminā esse dicit crisporibus foliis & duris: crasso caule: sapo-
u ii

LIBER.

re'aeri & feruido. Dionysius marē nigriorē breuioris radice: uerniculos gignētē. Ambo neutrum ad cibos amittendū: imo omnino nefas. Nam id defūctorum epulis ferahibus dū catur: ipsius quoq; uisus claritati inimicū. Caule fœminæ uerniculos gigni. Ideoq; eos q; ederit sterilefcere mares formās ue. In puerperis uero ab eo cibo pitiales fieri qui iūbera hauriunt. Innocentiorē tamē esse marem. Ea q; causa est ne inter nefastos frutices dānetur Mamarū duriciam impositis foliis emollit. Suauiores aquas potui incoctū præstat. Succo maxime radice cū uino lumborū dolores mitigat. Eodem iure instillato grauitatē aurium Semine urinam ciet: menstrua ac secundos partus. Et si foueantur semine decocto sugilla ra reddit color: cū oui albo illitū. Aut ex aqua coctum potūq; rēbus medetur. In frigida tritū oris ulceribus. Semē cū uino uel radix cū ueteri uino uesicæ calculos frangit. Semē datur ex tribus cyathis ex uino albo. Apiastrū Higinus quidē melissophylon appellat. Sed in cōfessa dānatione ē uenenatū in sardinia. Cōtexenda enim sūt oīa ex eodē nomie apud græcos pendētia. Olfutarū quod hippofelinū uocant aduersatur scorpionibus. Poto semine torminibus interaneis medet. Itēq; difficultatibus urinæ semē eius decoctum ex multo potum. Radix eius in uino decocta calculos pellit & lumborū ac lateris dolores. Canis rabiosi morfibz potū & illitū medetur. Succus eius algētes calefacit potus. Quarū genus ex eodem faciunt aliqui oreofelinō alio frutice recto semine cumino simile. Urinæ & menstruis efficax. Heliofelino uis priuata cōtra araneas. Sed de oreofelino fœminæ purgantur e uino.

De petroselinō & cimo.

Ca.

XII.

Lio genere petroselinō quidā appellant in saxis natū. Præcipuū ad uomicas coclearibus binis lucci additi in cyathū marubii succi: atq; ita calidæ tribus cyathis. Addere quidā buselinō differens breuitate caulis a satiuo & radice colore ruffo eiusdem effectus. Præualere cōtra serpentes potū & litū. Ocimū quoq; Chrysippus grauiter increpuit. Inutile esse dicens stomacho: urinæ. oculorū quoq; claritati. Præterea in sania facere & lethargicos & iocineris uitia. Ideoq; capras id aspernari. In hoibus quoq; fugiendum cenfer. Adiciunt quidā tritū si operiatur lapide: scorpionē gignere. Cōmanducum in sole positū uermes asserre. Alii uero si eo diē feratur quispiam a scorpione qui ederit oculum sanari nō posse. Quinimo tradūt aliqui manipulo ocimi cū cancris. x. marinis uel fluuiatilibz trito: cōuenire ad eū scorpiones a proximo oēs. Diodorus in emitericis etiā pediculos facere ocimū cibū. Secuta ætas alacriter defendit. Nam id esse capras. Nec minus q; mētam & rutā scorpionū terrestriū scibus marinorūq; uenenis mederi cū uino addito aceto exiguo. Vsu quoq; cōpertum dificiētibus ex aceto odoratu salutarē esse. Itē lethargicis & inflamatibz refrigerationi: illitū capitis doloribus cū rosaceo: aut myrteo: aut aceto. Itē oculorum epiphoris impositū ex uino. Stomacho quoq; eē utile. Inflactiones & rurum ex aceto dissoluere sumptū. Aluū sistere impositū. Urinā ciet. Sic & morbo regio & hydropicis: pdesse etiā colericis. Distillationes eo colli & stomachi inhiberi. Ergo etiā cœliaci. Philo sto dedit: & coctū dysentericis: & contra plistoniciū. Aliqui & in tenasmo: & sāguinē excrementibus in uino. Duriciāq; pœordiorum illinitur māmīs. Extinguit quoq; lactis puentum. Auribus utilissimum: infantium præcipue cum adipe anserino. Semē tritum & haustum. naribus sternutamenta: & distillationes capitis quoq; illitum. Vuluas purgat in cibo ex aceto Verrucas mixto ceramento sutorio tollit. Venerem stimulat. Ideoq; equis asinisq; adnāsuræ tempore igeritur.

De siluestri ocimo: & eruca: & nasturtio & ruta.

Ca.

XIII.

Illestri ocimo uis efficacior ad eadē oīa. Peculiaris ad uitia quæ uomitionibus crebris cōtrahuntur. Vomiciq; uulua: cōtraq; bestiarum morsus radix in uino est efficacissima. Erucā semē scorpionū uenenis & muris aranci medetur. Bestiolas oēs inascentes corpori arceat. Vitia cutis in facie cum melle illitū. Lentigines ex aceto. Cicatrices nigras reducit ad candorem cum felle bubulo. Aiunt uerbera subituris potū ex uino duriciam quandā contra sensum induere. In condiendis obsoniis rāta est suauitas: ut græci euozomō appellauerint. Putant subtrita eruca si foueantur oculi: claritatē restitui. Tūc sin infantium sedare. Radix eius in aqua decocta fracta osa extrahere. Nā de uenere stimula diximus trita folia siluestris erucæ sinistra manu decerpta & trita in aqua mulsa si bibantur. E contrario nasturtium uenerē in hiber. Animū exacuit. Vt diximus duo eius genera. Aluum purgat. Detrahit bilē porū in aqua. x. denariorum pondo. Cum lomēto stru-

imis illitū opertūq; brasica præclara in edet. Alterū est nigrius: quod capitis uiria purgat. Visum clarificat. Cōmotas mētes sedat ex aceto sumptū. Iyenē ex uino potū uel cum fico. Tussim ex melle: si quottidie ieiuni sūmant. Senē ex uino omnia iestīnōrū aīalia expellit. Efficacius addito mentastro. Predest & cōtra suspiria & tussim cū origāo & uino dulci. Pectoris doloribus decoctū i lacte caprino. Panos discutit cū pice: extrahitq; corpori aculeos. Et maculas illitū ex aceto. Contra carcinomata adiicitur ouorū albū. Et iyenibus illinitur ex aceto. Infantibus uero e melle utilissime. Sestius adicit hoc serpentes fugare scorpionibus resistere. Capitis dolores cōtritū: & alopecias emēdare. Sinapi grauitatē aurīū trito īposito auribus cū fico. Dentium dolores infuso in auris succo. Pruriginem & ulcera capitis cū adipe anserino. Furunculos cōcoquit cū fermēto. Carbunculos ad suppurationē pducit: & rumpit. Phagedenas ulcerū expurgat cū melle. Coxendicibus & lumbis cū polenta ex aceto illinitur. Itē licheni. Itē unguibus scabris. Quippe natura eius caustica ē. Optimū autē babylonium. Siluestri uero ad omnia ea effectus maior. In præcipuis autē medicaminibus tuta ē. Latiora satiuæ folia Rami fruticosiores. Siluestris horida ad effectū ē & ad oīa acrior. Succus exprimitur tusa ea & aspera modice aqua. Et in pyxide cypria asseruatur. Hic copiosior datus ueneni noxiā obtinet. Macedonea maxime iuxta flumē anacimū. Mirūq; cicuta succo extinguitur: adeo etiā uenēnorū uenena sūt. Quādo cicuta succus prodest manibus colligentū rutā. Ceterū inter priā inmiscetur antidotis præcipueq; galaciæ. Quæ cūq; ad rutā aut per se aut pro antidoto ualet foliis tritis & ex uino sūptis. Contra acōritū maxime & uiscū. Itē fungos siue in potu detur: siue in cibo. Similitō cōtra serpentū iētus: utpote cū mustellæ dimicaturæ cū iis rutam prius edendo se muniant. Sed ualent & contra scorpionū iētus: & araneorū: apū: carbonū uel sparum aculeos. Et cantaridas: ac salamandras: canis uel rabiosi morfus: acetabuli mensura si succus & uino bibitur. Et folia trita uel cōmanducata īponuntur cū melle & sale uel cum aceto & pice decocta. Succo uero pūctos aut etiā habentes negant feriri ab iis maleficiis. Serpētēsq; si uratur ruta nidorum fugere. Efficacissima tamē est siluestris radix cū uino sūpta. Eandē adiciunt efficaciorē eē subdiuo potam. Pythagoras & in hac marē minoribus herbaceisq; coloris foliis a fæmina disereuit: etiā latioribus foliis & colore. Idēq; oculis noxiā putauit falso: quoniā sculptores & pictores hoc cibo utuntur oculorū cā. Cum proe quoq; uel nasturtio satiuæ atq; siluestris propter uisum. Vt aiunt multi succo eius cū melle attico inuncti discusserunt caligines: uel cum lacte mulieris puerū enixæ uel puro succo angulis oculorum tactis. Epihoras cū polenta īposita. Lenit autē capitis dolores potō cū uino aut cū aceto: & rosaceo illita. Si uero sint cephalæ: cum farina hordeacea uel aceto. Eadē cruditates discuti: mox ista riones: dolores stomachi ueteres. Vuluas aperit. Corrigitq; conuersas illita in melle toto uentre pectore. Hidropicis cum ficu & decocta ad dimidias partes potaq; ex uino. Sic bibitur & ad pectoris dolores: laterūq; & lumborū. Tuses: suspiria: pulmonū: iocinerū: renū: uittia: horores frigidos. Ad crapulæ grauedines. Decoquūt folia poturis. Et i cibo uel cruda uel decocta cōdita ue prodest. Item torminibus in hylopo decocta. Et cū uino. Sic & sanguinē sistit interiorē: & nariū indita. Sic & colluris dentibus prodest. Auribus quoq; in dolore succus infunditur: custodito ut diximus modo. Et siluestri uero cōtra tarditatē & somnium cū rosaceo uel cū laureo oleo aut cumiō & melle. Succus & phreneticis ex aceto trita istillatur in tēpora & cerebz. Adiecerūt aliq; serpillū & laurū illinētes capita & colla. Dederūt & lethargicis ex aceto olfaciendū. Dederūt & comitialibus bidēdū decoctæ succū in cyathis quatuor ante accessiones: quæ frigus intolerabile est. Alsiolēq; crudā dari in cibo. Urina quoq; uel cruetā pellit. Feminæq; et purgationes: secūdasq; etiā emortuos parit: ut Hippocrati uidet: ex uīo dulci nigro pota: itaq; illitā & uuluæ cā etiā suffire iubet. Diocles & cardiæcis īponit ex aceto & melle cū farina hordeacea. Et cōtra ileū decocta farina in oleo ac uelleribus collecta. Multi uero & cōtra purulentas excreationes siccæ drachmas duas: sulphuris unā & dimidiā sumi censent. Et cōtra cruētas ranos tres in uino decoctos. Dāf & dysentericis cū caseo in uino cōtrita. Dederūt & cū bitumini īfrictā potiōi ppter anhelitū. Ex alto lapsis seminis tres uncias olei libræ: uiniq; sextario illinit. Cū oleo cōctis foliis partibus quas frigus adusserit. Si urinā mouet: ut Hippocrati uidet: mirum ē quosdam dare uelut inhiēntē potui contra incōtinētiā urinæ. Psoras & lepras cū melle & allumie illita emēdat. Itē uirilgines uel rugas: strumas & similia cū hircino & adipe suis

LIBER.

lo ac taurino seuo. Igné sacrú ex aceto & oleo: uel psimythio. Carbúculú ex aceto. Nónnulli
la serpitiú una illini iubét sine quo epinyctidas pustulas curát. Imponút & mámis turgéti-
bus decocti & pituitæ eruptionibus cū cæra. Testum uero epiphoris cū ramis laureæ te-
neris: adeo peculiari in uisceribus his effectū: ut siluestri ruta cū axungia ueteri illitos ra-
mices sanari pdant. Fracta quoq; mēbra semine trito cū cæra imposito. Radix rute sangui-
nē oculis suffusum: & in toto corpore cicatrices aut maculas illita emēdat. Ex reliquis quo-
q; quæ tradunt: mirū est: cū feruentē rutæ naturā esse cōueniat. Fasciculú eius in rosaceo
decoctū addita uncia aloes pūctis sudorē reprimere. Itēq; generatōes ipediti hoc cibo. iō
profluuiū genitali dat: & uenerē crebro p somnia imaginatibus. Præcauēdū est grauidia
abstineat hoc cibo. Necari enim partus inuenio. Eadem ex omnibus satis quadrupedum
quoq; morbis in maximo usu est: siue difficile spirantibus: siue cōtra maleficiorum anima-
lium ictus infusa per nares ex uino: aut si sanguisugam exhauserit ex aceto & quocūq; in
simili morborum genere: ut in homine temperato.

De mentastro & menta & pulegio: & nepeta & de cumino. Cap. XIII
Entastrū siluestris mēta est: differens specie foliorū quasi figura ocimi: pulegii co-
m lore, ppter quod quidā siluestre pulegiū uocat. lis cōmāducatis & impositis sanari
elephantia: sicut magni Pōpeii ætate fortuito cuiusdā experimēto propter putorē
in facie illita cōpertū est. eadē illinumē bibunturq; aduersus scolopēdras & serpentiu iā u
drachmis duabus in uini cyathis duobus. Aduersus scorpionū ictus cum sale oleo & acē-
to. Itē aduersus scolopēdras ius decocti. Aduersusq; oīa uenena seruānt folia arida ad fa-
rinæ modum substratum uel accēsum fugat scorpiones. Potum fœminas purgat a partu.
Sed partus necat. Ortopnoicis: torminibus colericis efficacissimum. Itē lumbis. Podadria
impositum. Succus naribus uermimosus instillat. In regio morbo bibif. Strumis illinit. Oīa
ueneris inhibet. Tineas pellit ex aceto potum. Cōtra pruriginē ex aceto infunditur capiti
in sole. Mentæ ipsius odor animū excitat: & sapor auiditatē in cibis. Ideo in māmārū mix-
tura familiares ipsæ accessere: ut coire desint. lac nō patiantur. Quare lactis potionibus
additur: ne huius coagulati potu strangulentur. Data in aqua & mulso eadem ui resistere
& generationi creditur: cohibendo genitalia densari. Acq; maribus ac fœminis sistit san-
guinem. & purgationes fœminarum inhibet. Cum amylo ex aqua pota cœliacorum impe-
tus. Syration & uomicas uulx curauit. Ille & iocierum uitia ternis obolis ex mulso datis.
Itē sanguinem excreantibus in sorbitionem. Vlcera in capite infantū mire sanat. Arterias
hūidas siccāt. Siccas astringit. Pituitas corruptas purgat i mulso & aqua. Vocis succus sub
certamine utilis dum daxat: & qui gargarizatur uua tumente adiecta ruta & coriandro ex
lacte. Vtilis & contra consillas cum alumine. Lingux asperere cum melle. Et cōuulsa intus p
se uitisq; pulmonis. Singultus & uomitiones sistit cum succo granati ut. Democritus nō
strat. Recentis succus narium uitia. Spiritus subductos emendat. Ipsa trita choleras in ace-
to quidem pota sanguinis flutiones intus. Ileum etiam imposita cum polenta: & si māmā
rendantur. Illinitur & temporibus in capitis dolore. Sumitur & contra scolopēdras & scor-
piones marinos & ad serpentes. Epiphoris illinitur & omnibus in capite eruptionibus. Itē
sedis uitis. Imperigines quoq; uel si teneatur tantū phibet. Auribus cum mulso instillatur
Aūt & lyeni mederi eam in horto gustatā ita ne uellatur: si is qui momorderit dicat se lye-
ni mederi per dies nouē. Aridæ quoq; farinæ tribus digytis apprehensam & stomachi dolo-
rem sedare in aqua: & similiter aspersa in potiōem uentris animalia expellere. Magna socie-
tate cum hac ad recreandos defectos animo pulegio cum furculis suis in ampullas uitreas
aceti utrisq; diectis. Qua de cā dignior e pulegio corōa uertigini q̄e rosas cubiculis nostris
pronuntiata est. Nam & capitis dolores imposita diciiur leuare. Quin & olfatu capita tueri
contra frigorū æstusq; iniuriā: & ab siti traditur. Neq; æstare eos qui duos e pulegio
furculos impositos auribus in sole habeant. Illinitur etiam in doloribus cum polenta & ace-
to. Fœmina efficacior. Est autē hæc flore purpureo. Mas cādīdum habet. Nauſeas cum sale
& polenta in frigida aqua pota inhibet. Sic & pectoris ac uentris dolorē. Stomachi autē ex
aqua intercisiones sistit: & uomitiones cum aceto & polenta. Intestinorū uitia melle deco-
ctam & nitro sanat. Vrinam pellit ex uino: & si amineum sit: & calculos & interiores omnes
dolores Ex melle & aceto sedat menstrua: & secundas. Vuluas conuersas corigit. Densuna
eos partus enicit. Semen obmutescētibz olfatu admouetur. Comitilibz in aceto cyas

thi mē fura datur. Si aquæ insalubres bibendæ sint: tritū inspergitur. Salsitudines corporis si cum uino tradatur minuit. Neruorum cā & in cōtrāctione cum sale & aceto & melle con-
fricatur epistotono. Imbibitur ad serpentium ictus decoctum. Ad scorpionum in uino tri-
tum: maxime quod in succis nascitur. Ad oris exulcerationes. ad tussim efficax habet. Flos
recentis incensu pulices necat odore. Xenociates pulegii ramum lana inuolutum in ter-
tianis ante accessione olfactandum dari: aut strangulis subiicit: & ita collocari agrum iter
remedia tradit. Siluestri ad eadē uis efficacior est: quod simile est origano minoribus foliis
g satium: & a quibusdā didamus uocatur. Gustatum a pecore caprilq; balatum: concitat.
Vnde quidam græci litteras mutantes blechon uocauerunt. Natura tam feruens est: ut il-
litas partes exulceret. Tussi inter frictions fricari ante balnea conuenit & ante accessio-
rum horrorem couulsis & torminibus. Podagris mire prodest. Epaticis cum melle & sale biben-
dum datur. Pulmonum uicia excreabilia facit. Ad lyenē cum sale utile est: & uesciæ & suspi-
riis & inflationibus decoctū succo æqualiter: & uulvas corrigit: & cōtra scolopēdrā terre-
stem uel marinā. Itē scorpiones. Priuatim ue ualet cōtra oēm morsum. Radix cōtra ictericā
tia ulcera recens potētissima. Arida uero cicatricibus decorē affere. Item pulegio est nepe-
teq; societas. Decocta enim in aqua ad tertias discutiūt frigora. Mulierūq; mēstruis p̄sunt
Et æstate sedant calores. Nepeta quoq; uires cōtra serpētes habet. Fumū ex ea miorēq; fu-
gium: quā & subternere in metu obdormituris uite ē. Tusa egilopis impōit: & capitis do-
loribus recens cū tertia parte panis tēperata aceto illinitur. Succ⁹ eius istilatus naribus su-
pinis p̄fluuium sanguinis sistit. Itē radix cū myrti semine in passo tepido gargarizata angi-
nis mōdetur. Cumīnū siluestre ē pretenue quaternis aut quinis foliis ueluti scratris. Et in
satiuo magnus usus in stomachi præcipue remediis. Discutit pituitas & inflationes. Tritū
& cū pane suiptū uel potum ex aqua uinoq; tormina quoq; & intestinorū dolores. Verū
tamē oēm pallorē bibentibus gignit. Ita certe ferūt. Portū Latronis clari iter magistrōs dicē
di adfētores similitudinē coloris studiis cōtra amulos imitatos: & paulo ante Iulium Vin-
dicem adfētorē illū a Nerone libertatis captatiōe testamētis sic lenocinatū. Nariū sangui-
nē pastillis inditū uel ex aceto recens sistit. Et oculorū epiphoris p̄ se impōsitū tumentibus
cū melle p̄dest. Infantibus imponi in uētre satis ē. Morbo regio in uino albo a balneis dat.

De cumino æthiopico: quæ urinam stringit: & de cappari: & de ligustico: si
ue penace: & cumila bubula.

XV.

Æthiopicū maxime in posca illiniē cum melle. Africano priuatim urinæ incōtinētiā
cohiberi putat. Satiuum datur & ad iocineris uicia tostum tritum in aceto. Item ad
uertiginem. Iis uero quos aciore ui uina mordeat indulci tritum uino. ad uulvas
rum uicia in uino. Preterq; inpositus uellere foliis testium tumoribus tostum tritum q; cū
melle aut rosaceo & cæra. siluestre ad oīa eadē efficax. Præterea ad serpentes cū oleo:
ad scorpiones: ad scolopēdras. sistit & uomitionē nauiscalq; ex uino: quātum apprehēderint
tres digyti. Propter colū quod bibitur illiniturq; uel peniculis feruens: uel altringitur fa-
sciis. Strangulationes uulvæ potum in uino aperit tribus drachmis in tribus cyathis uini.
Auribus instillat ad sonitus atq; tinitus cū seuo uiculino uel melle. Sugillatis illinitur cū
melle & uua passa & aceto. Lentigini nigre ex aceto. Est cumino simillimū quod græci uo-
cant ami. Quidam uero æthiopicū cum. num id esse existimāt. Hippocrates regium appel-
lat. uidelicet quia efficacius in egypto iudicauit. Platriq; alterius nature in totum putant
quoniam sit exilius & candidius. Similis autem & huic usus. Nam & panibus alexandrinis
subigitur: & cum alimentis interponitur. Inflationes & tormina discutit. Urinam & men-
strua ciet. Sugillata & oculorum epiphoras mitigat. Cum lini semine scorpionum ictus in
uino potum drachmis duabus. Priuatimq; cerastarum cum pari portione mirhe. Colorem
quoq; bibentium similiter mutat in pallorem. Sufficium cū uua passa aut resina uulvas pur-
gat. Tradunt facilius concipere eas quæ odorantur id per coitū. De cappari satis diximus
inter peregrinos frutices. Non utendum transmarino. Innocētius italicum est. Ferunt eos
qui quotidie id edunt paralyti non periclitari: nec lyenis doloribus. Radix eius utiligie-
nes albas tollit: si trita in sole fricetur. Splenetis prodest i uino pota: Radicis cortex dua-
bus drachmis dempto balnearum usu. Feruntq; trigintaquinq; diebus per urinam & aluū
totum lyenem emitti. Bibitur in lumborum doloribus ac paralysi. Dentium dolores sedat
tritum ex aceto semen decoctum: uel maducata radix. Infunditur aurium dolori decoctū

u. 1111

LIBER.

oleo. Vlcera quæ phagedenas uocant folia & radix recens cum melle sanant. Sic & strumas discutit radix. Parotidas uermiculosq; cocta in aqua. lociueris quoq; malis medet. Dant & ad tineas in aceto & melle. Oris exulceratio ues in aceto decocta tollit. Stomacho inutiles esse inter auctores conuenit. Ligusticum aliqui panacem uocant: stomacho utile est. Item conuulsionibus & inflationibus. Sunt & quidam qui cumilam bubulam appellauerunt uti diximus falso. Cunilæ præter fatiuam plura sunt in medicina genera. Quæ bubula appellatur semē pulegii habet: utile ad uulnera comanducatum inpositūq; ut quinto post die sol uatur. Contra serpentes quoq; in uino bibitur: ac tritum plagæ imponitur. Vulnera ab iis facta perfricatur: Item testudines cum serpentibus pugnaturæ hac se muniunt. Quidāq; i hunc usum panacem uocant. Sedat & tumores & uirilium mala sicca uel foliis tritis i omni usu mire. congruens ex uino.

Item de cumula: siue origano: & de cunilagine: & cunila molli: & de libanotis de: & de cunila fatiua. Ca. XVI.

Scilicet cunilacea appellata a nostris: a græcis origāum heracleoticum. Prodest oculis trita addito sale. Tussim quoq; emendat & iocinerum uitia. Laterum dolores cum farina olco & aceto in sorbitionem temperata. Præcipue uero serpētium morbus. Tertium genus est eius: quæ a græcis mascula a nostris cunilago uocatur: odoris foetidior: radice lignosa: foliis aspero. Vires eius uehementissimas in omnibus in generibus eorum tradunt. Manipulo quoq; eius adiecto omnes etiam a tota domo blarias conuenire ad eam. Priuatim aduersus scorpiones ex posca tollere. Tribus foliis ex oleo perunctos homine fugari serpentes. E contrario quæ mollis uocatur pilosioribus ramis & aculeatis. Trita mellis odorem habet digytis tactu eius coheretibus. Altera thuri quam libanotis dem appellauimus. Medetur utraq; contra serpentes ex uino uel aceto. Pulices etiam contrita cum aqua sparse necant. Satiua quoq; suos usus habet. Succus eius cum rosaceo auriculas iuuat. Ipsa ad istos bibitur. Fit & ex ea montana serpillio similis: efficax contra serpentes. Urinam mouet. Purgat & a partu mulieres. Concoctione mire adiuuat. & ad cibos auaritatem. Vtraq; uel in cruditate ieiunis in portione aspersa. Luxatis quoq; utilis. Contra uesperum & similes istus ex farina hordeacea & posca utilissima. Libanotidis alia genera suis dicentur locis.

De piperiti & origano: & othimine: prasio: & tragorigano: & heracleio: & lepidio & de gith: siue melanthio: & aniso. Ca. XVII.

Iperitis quam & siliquastrū appellauimus contra morbos comitiales bibitur. Castore taliter de mōstrāte. Caule rubro & longo: densis geniculis: foliis lauri: si mine albo tenui: gustu piperis. Vtilis gingiuis: dentibus: oris suauitati: & rustibus. Origani quod in sapore cumilam æmulatur (ut diximus) plura genera in medicina habet. Othimin uel prasion appellant: non dissimile hylopo. Priuatim eius usu contra torsiones stomachi in tepida aqua: & cruditates. Contra araneos scorpionesq; in uino albo. Luxata & iculsa i aceto & oleo & lana. Tragorigano similis est serpillio siluestri. Urinam ciēt. Tumores discutit contra uiscum potum uiperæq; istum efficacissimum: stomachoq; acida ruanti & precordiis. Tussientibus quoq; cum melle datur: & pleureticis. peripneumonicis. Heraclium quoq; trita genera habet nigrius latioribus foliis glutinosum. Alterum exilioribus mollibus que sansuco non dissimile: quid aliqui prasio uocare malūt. Tertiū est inter hæc mediū: minus q̄ cetera efficax. Optimū autem creticum. Nam & iucūde olet. Proximum symmeum. Deinde heracleoticum ad potum utilius: quod othimi uocat. Cōis aut̄ usus serpentes fugare percussis esui dare decoctum. Poto urinam ciere. Ruptis cōuulsis mederi cū panaci radice. Hidropicis cum fico aut cū hylopo acetabuli mēsuris decoctū ad sextā. Itē scabiem pruriginem: p̄foras in decisione balnearum. Succus auribus infundit cū lacte mulieris. Tonsillis quoq; fluuiis medet. Capitis ulceribus. Venena opii & gyphi extinguit decoctū: si cum cinere & uino bibatur. Aluum mollit acetabuli mēsurā. Sugillatis illinitur. Item dentium dolori: quibus etiā & cādorē facit cum melle & nitro. Sanguinē nariū sistit. Ad parotidas decoquit cū hordeacea farina. Ad arterias aspa cū galla & melle teritur. Ad lyenē folia cū melle & sale. Crassiores pituitas & nigras extenuat coctū cū aceto & sale sūptum paulatim. Regio morbo tritum cum oleo & nares infunditur. Lassi perunguntur ex eo: ita ut ne uenter attingatur. Epiniq; t̄idas cum pice sanat. Furunculos aperit. cum fico

trita. Strumas cum oleo & aceto & farina hordeacea. Lateris dolores cū fico illitū. Fluxio-
 nes sanguinis in genitalibus tulum ex aceto illitum. Reliquis purgationū a partu. Lepidū
 inter utentia intelligitur. Sic & in facie cutem emēdat exulcerando: ut tamen cara & rosa
 ceo facile sanetur. Sic lepras & pforas tollit semp facile: & cicatricū ulcera. Tradunt indolo-
 re detū adalligatū brachio qua doleat: cōpescere dolorē. Gith ex græcis alii menāchiō: alii
 melasparrion uocat. Optimus q̄ excitatissimi odoris: & q̄ nigerrimū. Medet serpētū plagis
 & scorpionū. Illini ex aceto & melle reperio. Incenseq̄ serpentes fugari. Bibit dragma una
 contra araneos. Distillationem narium discutit tulum in linteolo olfactum. Capitis dolo-
 res illitum ex aceto & infusum naribus. Cum murino oculorum epiphoras & tumores. dē-
 tium dolores coctum cum aceto. Vlcera oris tritum aut cōmanducatum. Item lepras & len-
 tignes ex aceto. Difficultates spirādi addito nitropotum. Duricias tumoresq̄ ueteres &
 suppuraciones illitum. Lac mulierum auget cōtinuis diebus sumptum. Colligitur succus
 eius ut hyoscyami. Similiter largius uenenum est quod miremur cum semē gratissime pa-
 nes etiam condiat. Oculos quoq̄ purgat. Vrinam & menstrua ciet. Quinimo antheolo il-
 ligatis tantum granis. xxx. secundas trahi reperio. Aiunt & clavis in pedibus mederi tritū
 in urina. Culices suffitu necare. Item muscas. Et anisum aduersus scorpiones ex uino bibi-
 tur: a Pythagora inter pauca laudatum siue crudum siue decoctum. Item uiride aridū uē
 omnibus quæ coniunguntur: quæq̄ inringuntur desideratum. Panis etiam crustis inferiori-
 bus subditū. Sagis quoq̄ addit. Cū amaris nucib⁹ uina cōmedat. Quin ipsum oris halitū.
 iucundiorē facit. Feroremq̄ to lit manducatum matutinis cū silyrneo & melle exiguo.
 Mox uino collutum multum iuniorem præstat. In somnia leuat suspensum in puluino ut
 dormientes olfaciant. Appetentiam ciborum præstat: quando id quoq̄ inter artificia deli-
 cie fecere: ex quo labor desit cibos poscere. Ob has causas quidam anicetum id uocauere
 Laudatissimū est creticū. Proximū ægyptium. Hoc ligustici uicem præstat in cōdimentis.
 Dolores capitis leuigat suffitu naribus. Epiphoris oculorū radicē eius tusam imponit lol-
 las. Ipsum cum croco pari modo & uino: & per se tritum cū polenta ad magnas fluxiones
 extrahendaq̄ si quæ in oculis inciderint. Nariū quoq̄ cardines consumit illitū ex aqua. se-
 dat anginas cum melle & hysope ex aceto gargarizātū. Auribus infunditur eum rosaceo
 Thoracis pituitis purgat costū: cum melle sumptū melius. Cū acetabulo anisi nucs ama-
 ras. l. purgatas tere in melle ad tussim. Facillime uero anisi drachmæ tres: papaueris duæ mi-
 scentur melle ad fabæ magnitudinē: & ternis diebus sumuntur. Præcipuū autē ructus. Ideo
 inflationibus stomachi & intestinorū torminibus & coeliacis medet. Singultus & olfactum
 decoctū potū p̄ inhet. Foliis decoctis digerit cruditates succus decocti. Ipsum cū apio ol-
 factū sternutamēta inhihet. Potū sōnū cōcitāt. Calculos polliet. Vomitiones cohibet: & præ-
 cordiozē tumore & pectozē uitiiis. Neruis quoq̄ qbus succinātū est corpus utilissimū. Pro-
 dest eius & capitis doloribus instillari succū cū oleo decocti. Nō aliud utilius uetri & inte-
 stinis putat. Ideo dysentericis & tenasimis dat costū. Aliqui addūt & opiū pilulis in die ter-
 nis lupini magnitudine & in uini cyato dilutis. Dieuclēs & ad lūborū dolores fuoco usus
 est. Semē hydropicis & coeliacis dedit tritū cū menta. Verū & radicē ad renes. Dariū herba
 rius parturiētibus ex eo cataplasma iposuit cū apio. Item uuluarū dolori. Deditq̄ bibendū
 cū anero parturiētibus. Phreneticis quoq̄ illinūt recens cū polēta. Sic & infantibus comi-
 tale uitiiū: ut cōtractiones sentiētibus. Pythagoras quidē nō corripit uiuo comitiali in ma-
 nu habētes. Ideoq̄ q̄ plurimū domi serendū. Parere quoq̄ facilius olfantes: Et statim a partu
 dandū potui polēta aspersa. Sosimenes cōtra oēs duritiās ex aceto usus est. Eo & cōtra las-
 situdines in oleo decoquēs addito nitro. Semine eius potio lassitudinis auxiliū uiatoribus
 spopōdit. Heraclides ad inflationes stomachi semē tribus digyris cū castorei obolis duo-
 bus ex mulso dedit. Similiter ad uētris aut intestinorum inflationes. Et ortopnoicis quod
 ternis digyris phēderit feminis: tantū dē hyoscyami cū lacte asinino. Multi uomituris ace-
 tabula eius & folia lauri decē trita in aqua bibēda inter cōnā suadent. Stragulationes uul-
 uæ si mādūcētur: & linatur calidū: uel si bibat cū castoreo in aceto & melle sedat. Vertigi-
 nes a partu cū semine cucumeris & lini pari mēsurā trinū digytorū uini albi tribus cyathis
 discutit. Cleopolemus ad quartanas trinis digyris feminis anisi & fœniculi usus est in ace-
 to & mellis cyatho uno. Lenit articulares morbos cū amaris nucibus illitū. Sūt & qui aspi-
 dum uenenis aduersari naturam eius putet. Vrinā ciet. S. tim cohibet. Venerem stimulat

LIBER.

Cum uino sudorem leniter præstat. Vestes quoque a tineis defendit. Efficacius semper recens & quo niger. Stomacho tamen inutile est præterquam inflato.

De aneto & sagapenio: & de papauere albo & nigro: & quomodo succus hærbarum colligendus est: & de opio. XVIII.

Netum quoque rudus mouet: & tormina sedat. Aluum sistit. Epiphoris radices illinum tur. ex aqua uel uino. singultus cohibet semen feruens olfatū. sumptū ex aqua sedat cruditates. Cini eius uua in faucibus leuat. Oculos & geniturā heberat. Sagapenium quod apud nos gignit in totū transmarino alienat. Illud enim ammoniaci lachrymæ simile sagapenion uocat. Prodest laterū & pectoris doloribus: cum uulsi: tussibus ueteribus: excrea- tionibusque: pectoriorū tumoribus. sanat & uertigines: tremulos: opisthonicos: lyenes lumbos: perfrictiones. Datur & olfactandū ex aceto in strangulatu uulua. Cæteris & potu dat & cum oleo infricat. Prodest & cõtra mala medicamēta. Papaueris satui diximus genera & sponte nascens alia promissimus: sed satui albi calix ipse tenet & bibitur somni causa. semē elephantis medetur. E nigro papauere sapor gignitur scapo in ciso: ut Diagoras suadet cum turgescit: ut lollas cum deflorescit hora diei sereni: hoc est cum ros in eo exaruerit. Incidi iubent sub capite & calice. Nec in alio genere ipsum inciditur caput. Succus & hic: hærbæ cuiusque lana excipitur. Aut si exiguus est ungue pollicis ut laetucis: & postero die magis quod inaruit. Papaueris uero largus desatur: & in pastillos tritus in umbra siccatur uo uel sopori ferat mo uerū si copiosior hauriatur: etiā mortifera per sonū opio uocant. sic seminus interem- ptū. Licinii Cecina: proxiui patre in hispania baiulicū quā ualido ipatibilibus odiū uitæ te- nisse. Item plerisque alios. Qua de causa magna cõcertatio extitit. Diagoras & Erasistratus in totū dānare: & ut mortiferū infundi uerates. Præterea quā uisui noceret. Addidit an- drom: ideo nō protinus exacerari eo quā adulterat alexadrino. sed postea usus eius nō ipso- batus est medicamēto nobili: quod acidio uocant: semine quoque eius trito in pastillos e la- tte utitur ad somnū Item ad capitis dolores cum rosaceo. Cum his aurium dolori instillatur Podagris illinitur cum lacte mulierū. sic & foliis ipsis utitur ad sacros ignes. Item uulnera cum aceto. Ego tamen damnauerim collyriis addi. Multoque magis quas uocant lexi-pyretas quasque periticas & cæliacas. Nigrum tamen in cæliacis uino datur. satium omen magis ro- tundat capitis. Ad siluestris logum ac pusillum: & ad omnes effectus ualentius. Decoqui- tur & bibitur contra uigilias: eadēque aqua fouet ora. Optimū in siccis: & ibi ratio pluit. Cum capita ipsa & folia decoquuntur: succus meconium uocatur: multum opio ignauior. Expe- rimentum opii est primum in odore. Sincerū enim perpeti nō mos est. Dein in lucernis: ut pura luceat flama aut extinctum demū oleat. Quæ in fucato nō eueniunt. Accedit quo- que difficilior: & crebro extinguitur. Est sinceri experimentum: & in aqua quia nebula mna- tat. Fictum in posca coit. Sed maxime mirū æstiuo sole deprehendit. Sincerum enim sudat: & se diluit: donec succo recenti simile fiat. Mnesides optime seruari putat hyoscyami se- mine adiecto. Alii in faba. De empractico & ceratice: & glaucio siue palio: & heraclio: siue aphro: & de diacodio. XIX.

Net satia est & siluestria medium genus quod nisi inaruisset sponte nasceretur. Rhiam uocauimus & empracticū. Quidam id decreptum protinus cum toto calice manduntur. Aluum exinanium capit quoque decocta. In uinitribus heminis pota so- num faciunt. Siluestrium unum genus ceraticū uocant: nigrum cubitali altitudine: radi- ce crassa & corticosa: caulico inflexo ut cornicula. Folia minora & tenuiora quæ cæteris silue- stribus: semē exile. Tempestiuū est menstruis. Aluum purgat dimidio acetabulo in mullo. Folia trita cum oleo argemmas iumentorum sanant. Radix acetabuli mensura cocta in du- obus sextariis ad dimidias datur ad lumborū uitia & iocineris. Carbūculis medetur ex mel- le folia. Quidam hoc genus glautium uocant alii paralion. Nascitur enim in afflatu maris aut nitroso. Alterum est in siluestribus generibus heraclion: uocatur ab aliis aphron. Foliis in procul intuearis speciem passerum præsentantibus: radice in summa terræ cute: se- mine spumoso. Ex hoc lina splendorem trahunt æstate. Tunditur in pila comitalibus mor- bis acetabuli mensura seminis in uino albo. uomitiones enim facit. Medicamēto quod dia- codion & asteriace uocatur utilissimum. Fit autem huius papaueris aut cuiuscunque silue- stris capitibus. cxx. in aquæ cælestis sextariis tribus biduo maceratis: in eadēque decoctis: de- inde siccatis: iterūque cum melle decoctis ad dimidias partes uapore tenui. Addidit postea

dragmas senas croci: hypocistidis: thuris acacia: & passii cretici sextariū. Hac ostentatione simplex quidē & antica illa salubritas papauere & melle constat. De tithymalo & archelio: & porculacha siue peplio: & coriandro & de atriplici.

Ca.

XX.

Ertiū genus est tithymalon: maceona uocat: alii archalion: folio seui: albo: capite magnitudinis fabæ. Colligitur uua florēte. Siccatur in umbra. Semē potū purgat aluū dimidio aceptabulo i mulo. Cuiuscūq; autē papaueris caput uiride uel siccū illitū epiphoras oculorū lenit. Opiū ex uino meraculo si prius detur scorp onū idibus resistit. Aliqui hoc tātū nigro tribuūt si capita eius uel folia terant. Est & poreulaca quāpeplio uocant: nō multū satiuo efficacior. Cuius memorabiles usus traduntur. Sagittarū uenena & serpentiū hemorroidū & præsigrū restringi: pro cibo sumpta & pelagis iposita extrahit. Itē hyosciamio potō e passioq; expresso succo. Cū ipsa nō est: semē eius simili effectu pdest. Resistit & aquarū uitii: capitis dolor: ulcenbusq; in uino tusa & iposita. Reliqua ulcera cōmanducata cū melle sanant. sic & infantium cerebro iponitur: umbilicoq; prociديو. In epiphorīs uero oīum frōte tēponibusq; cū polenta. sed ipsi oculis e lacte & melle. Eadē si prociDET prodest oculis: foliis tritis cū corticibus fabæ. Pusulis cū polenta & sale & aceto ac cæra. & ulcera oris tumorēq; gingiuarū cōmanducata cruda sedat. Item dētrium dolores. Tonfillarum ulcera succo decoctæ. Quidā adiecere paulum murræ. Nā & mobiles dentes stabilie cōmanducata. Cruditates sedat: uocēq; firmat: & sitim arceat. Cervicis dolores cū galla & lini semine pari mēsurā sedat. Māmarū uitia cū melle aut cinolia creta salutaris & spiriosis semine cum melle hausto. Stomachū in acetarīs sumpta corroborat. Ardentibus febribus imponitur cum polenta. & alias manducata refrigerat etiā intestina. Vomitiones sistit. Dysenteria & uomitis datur ex aceto uel bibitur cum cumino. Tenasimis autē cocta & comitialibus cibo uel potu pdest. Purgationibus mulierum acetabuli mēsurā in sapa Podagris calidis cum sale illita & sacro igni. succus eius potus renes iuuat ac ucticas. Ventris animalia pellit. Ad uulnere dolores ex oleo cum polenta imponitur. Neruorum duricias emollit. Metrodorus qui epitomē rhizitōmū mēno scripsit: purgationib; a paru dandā censuit. Venere inibit: uenerisq; sōnia. Prætorii uiri pater est hyspania: princeps. quem scio propter impatibiles uue morbos radicē eius filo suspensam e collo gerere: præterq; in balneis: & ita liberatū incōmodo omni. Quin etiā inueni apud auctores: caput inde litū distillationē toto anno nō sentire. Oculos tamē hebetare putatur. Coriandrū inter siluestria nō inuenitur. Præciduū tamē esse cōstat statim ægyptiū. Valet cōtra serpentiū genus unum: quod amphilsenas uocant: potū impositūq;. Sanat & alia uulnera. Epinyctidas pustulas tritū sic & oēs tumores collectionesq; cum melle aut uua passa. Panos uero ex aceto tritū. Seminis grana tria in tertianis deuorari iubēt aliqui ante accessionē. Vel plura illini fronti. Sunt qui & ante solis ortum cervicalibus subiici efficaciter putent. Vis magna ad refrigerandos ardore uiridi. Vlcera quoq; quæ serpunt sanant cū melle uel uua passa. Item testes: ambusta carbunculos: aures cum lacte mulieris epiphoras oculorum neruis & intestinorum fluctiones. Semen ex aqua potum bibitur in choleris cum ruta. Pellit animalia interancorum cum mali punici sicco & oleo semen potum. Xenocrates tradit rē miram: si uera est. Menstrua contineri uno die: si unum granum biberint fœminæ: biduo si duo: & totidē diebus quot grana sumserint. M. Var. coriandro subtrito cū aceto carnem incorrupta æstate seruari putat. Atriplex & siluestre est & satiuū accusatū a Pythagora tāq; faceret hydropicos morbosq; regio & pallorē. Coquitur difficilime: ac ne in hortis quidē iuxta id nasci quicq; nisi languidum cupauit. Addidere Dyonisius & Diocles pluri mos gigni ex eo morbos. Nec nisi mutata sæpius aqua coquendū. Stomacho cōtrariū esse Lentigines & papulas gignere. Miror quare difficulter in italia id nasci tradiderint solum Smyneus. Hippocrates uuluarū uitii id infundi cū beta. Lycus neapolitanus contra cantharidas bibendum dedit. Panos furūculos in cipientes: duricias omnes uel cocto uel crudo utiliter illini putat. Itē ignē sacrum cū melle aceto nitroq;. Similiter podagris. Vngues scabros detrahare dicitur sine ulcere. Sunt qui in morbo regio dent semē eius cum melle. Arterias & tonsillas nitro addito perficent. Alium moueant. Cocto aut per se aut cū malua aut lenticula concitantes uomitiones. Siluestri capillos tingunt: & ad supradicta utuntur medicina. De malua malope. & althea: & lapatic: & oxilapato: & hydrolapato & bippolapato: & bubalapato.

Ca.

XXI.

LIBER.

Cōtrario in magnis laudibus malua est utraq; & satiuā & siluestris. Duo genera earum amplitudine folij discernuntur. Maiorem græci malopen uocāt in satiuis. Alterā ab emollendo uētre dictā putant malachen. E siluestribus cui grande foliū & radices albe althea uocat ab excellētia effectus a quibusdā aristalthea. Oē solū in quo seruntur pinguius faciūt. Huic cōtra oēs aculeatos ictus efficacior uis præcipue scorpionum uel parū: similiūq; & muris aranei. Quin & trita cū oleo qualibet earū puncti ante uel habet eas nō feriūtur. Foliū ipositu scorpionibus torporē affert. Valēt & cōtra uenena. Aculeos oīs extrahūt illitæ crudæ aut cū anetho pota. Decocta uero cū radice sua leporis marini uenena restringūt: Et ne quidā dicūt si uomat. De eisdē mira & alia tradūtur. Sed maxime si quotidie quis succi ex qualibet earū sorbeat cyathū dimidiū oībus morbis cariturū. Vlcera manantia in capite sanant. In urina putrefactæ lichenas. Et ulcera oris cū melle. Radix decocta surfures capitis & dentiū mobilitates. Eius quæ unū caulē habet radice circa dentē qui doleat perunge: donec desinat dolor. Eadē strumas & parotidas panosq; addita hoīs salua purgat citra uulnus. Semen in uino nigro potū a pituita & nauēis liberat. Radix mānarū uitiis occurrit adaligata in lana nigra. Tussim in lacte cocta & sorbitionis mōsūpta qnis diebus emēdat. Stomacho uiles Sex. Niger dicit. Olympiades thebanus abortiuas eīl cū adipe anseris. Aliqui purgari fœminas foliis earū manū plenā mēsurā in oleo & uino sumptis. Vtiq; cōstat parturientes foliis substratis celerius solui. Protinus a partu reuocāda: ne uulua sequatur. Dant & succū bibedū parturiētibus ieiuniis in uino decocta hemina. Quin & semē tritū adaligāt brachio genitale nō cōtinētiū. Adeoq; ea ueneri nāscitur: ut semē unicaulis aspersum cubitali fœminarū auiditates augere ad infinitum Xenocrates tradat. Itē tres radices iuxta adaligatas. Tenasmo & dysentericis utilissimæ in fundi. Item fœdis uitiis: uel si foueant. Melancholicis quoq; succus dat cyatis ternis tepidus. Et insaniētibus quare uis. Decocte comitialibus heminae succi. Hic & calculosis & inflatōne & torminibus aut opisthotonico laborātibus tepidus illinīt. Et sacris ignibus & ambustis decocta in oleū folia imponūtur. Et ad uulnerū ipetus cruda cū pane Succus decoctæ neruis pdest: & uesciæ: & intestinorū rosionibus. Vuluas & cibo & infusiōe mollit est oleo Succus decoctæ pori meatus suauēs facit. Arthæ in oībus supradictis efficacior radix: picipue cōuulsis ruptisq;. Cocta in aqua aluū sistit. Ex uino albo strumas & parotidas & mānarū inflatōnes: & panos in uino folia decocta & illita tollūt. Eadē arida in lacte decocta quibet perniciosæ tussi citissime medētur. Hippocrates uulneratis sitientibusq; defectu sūguinis radicis decoctæ succū bibedū dedit. Et eam uulneribus cū melle & resina. Item conuulsis: luxatis: tumētibus: & musculis: uernis: articulis imposuit. Et astmaticis ac dysentericis in uino bibendū dedit. Mirū aquā radice ea addita addensari sub diuio: atq; elatēscere. Efficacior autē quo recētiōr. Nec lapatiū dissimiles effectus habet. Est autē siluestre: quod alii oxalidē appellāt satiuo pximū: foliis aquosis: colore beræ candidæ: radice minima. Nō stri uero rumicē alii lapatiū cantherinū ad strumas cū axungia efficacissimū. Est & alterum genus fere oxylapaton uocat. Satiuo idē similis: & acutiora habet folia ac rubriora: nō nisi in paludibus nascēs. Sunt qui hydrolapaton tradūt in aqua natū. Est & aliud hippolapaton maius satiuo: candidiusq; ac spissius. Siluestria scorpionū ictibus medētur & ferire phibent habētes. Radix aceto decocta si coler succus dētibus auxiliat. Si uero bibatur morbo regio. Semē stomachi inextricabilia uitia sanat. Hippolapati radices priuatim uugues scarabrosos detrahūt. Dysentericos semen duabus dragmis in uino potū liberat. Oxylapati semen lotū in aqua cælesti sanguinē prodest reiciētibus. Adiecta acacia lentis magnitudine prodest. Præstātissimos pastillos faciūt ex foliis & radice addito nitro & iure anguino. In usu aceto diluūt. Sed satiuū in epiphoris oculorū illinūt frōtibz. Radice cheriās & lepra curāt. In uino uero decocta strumas & perotidas & calculos. Poto uino & lynes. Coeliacos æque & dysentericos & tenasmos. Ex eadēq; oīa efficacius. Ius lapati & ructus facit: & urinae nam ciet: & caliginē oculorū discutit. Item pruritū corporis in sol a balnearū additū: aut pūs ipsum illitū sine oleo. Firmat & cōmanducata radix dentes. Eadē decocta cū uino sistit aluū. Folia soluunt adiecto sa'e. Adiecit Solon neq; ut omitamus bulpaton: radicis tātū altitudine differens est. & erga dysentericos efficacis effectus potū ex uino.

De sinapis tribus generibus: & marrubio: & serpillio: & sisymbrio: siue thymbræo: & de lini semine: & blito.

Ca.

XXI.

Inapis cuius in sativis tria genera dixim⁹. Pithagoras principatū habere ex iis quod
 rum subline vis feratur iudicavit: quā nō aliud magis in nares & cerebrū penetret.
 Ad serpētū ictus & scorpionū tritū cū aceto illinitur. Fungorum uenena discutit.
 Cōtra pituitā tenet in ore donec liqueat: aut gargizat cū aqua mulla. Ad dētiū dolorē
 mādatur. Ad uūā gargarizat cū aceto & melle: stomacho utilissimū cōtra oīa uicia pulmo-
 nibusq^{ue}. Excretionēs faciles facit in cibo sumptū. Datur & suspiriosis. Itē comitialibus te-
 pidum cū succo cucumerū. Sēsus atq^{ue} sternutamēta capitis purgat. Aluū mollit. Mēstrua
 & urinā ciet. Et hydropicis iponit. Cū fico & cumino tusum ternis partibus comitali mor-
 bo. Et uuluarū cōuersionē suffitū excitat odore aceto mixto. Itē lethargicos. Adiciū cor-
 dylon. est autē semē ex sese. & si uehēmētior somnus lethargicos pramat. curibus aut etiā
 capiti illinitur cū fico & aceto. Veteres dolores thoracis lumborū: coxēdicū: humerū: & in
 quacūq^{ue} parte corporis ex alto uicia extrahēda sunt: illitū caustica ui cūmēdat pustulas faci-
 endo. Aut in magna duritia sine fico impositū: uel si uehēmētior uertigo timeatur per du-
 plices pānos. Utunt ad alopecias cum rubrica: pforas: lepras: phthirias: lithānicos: opisto-
 thonicos. Iungūt quoq^{ue} scabras genas aut cū gallica inter oculos cū melle. Succusq^{ue} tribus
 modis exprimit^{ur} in fictili: calefitq^{ue} in eo in sole modice. Exit & e cauliculo succus liācus
 qui ita cū induruit: dētiū dolori medet. Semē ac rapis cū imaduere: musto cōteritur. Ma-
 nusq^{ue} plene mensura forbētur ad firmādas fauces: stomachum: oculos: caput. sensusq^{ue} oēs.
 Mulierū etiā lassitudines saluberrimo genere medicinā. Calculos quoq^{ue} discutit potū ex
 aceto. Illinūtur & liuoribus sugillatisc^{ue} cum melle & adipe anserino aut cera cypria. Fit &
 oleū ex semine mādēfacto in oleo expressoq^{ue}: quo utūtur ad neruorū rigores: lumborūq^{ue}
 & coxēdicū perfrictiones. Sinapis naturā effectusq^{ue} eodē habere traditur ad archa inter sil-
 uas intra cōta cortice planiore sub ipsa coma nascēs. Marrubium pleriq^{ue} inter primas hēbas
 cōmēdauere: quē græci prasion uocant: alii linostrophon: nō nulli philopeda: aut philoca-
 res: notius q^{ue} ut iudicandū sit. Huius folia semēq^{ue} cōtrita prosunt cōtra serpētes: pētorū
 & lateris dolores: tussim ueterē. Et iis qui sanguinē eiiciūt eximie utile: scapis eius cū pani-
 co aqua decoctis: ut asperitis succi mitiget. Inponit strumis cū adipe. Sūt qui uiridis semē
 q^{ue} cū duobus digitis capiāt cū faris pugillo decoctū addito exiguo olei & salis sorbere ier-
 iunos ad tussim iubeāt. Alii nihil cōparāt. In eadē causa marubii & fœniculi succi & sextar-
 ios ternos expressis decoctisc^{ue} ad sextarios duos: cū addito mellis sextario rursus deco-
 ctō ad sextarios duos: si coclearii mēsurā in die sorbeat in aquā cyato. Et uiriliū uitiis tu-
 sum cū melle mire prodest. Lichenas purgat ex aceto. Ruptis cōuulsis spasmātū neruis sa-
 lutare. Potū aluū soluit cū sale & aceto. Itē mēstrua & secūdas mulierū. Arida farina cum
 melle ad tussim sicca efficacissimā est. Itē ad cancrenas & pterygia. Succus uero articulis &
 naribus: & morbo regio: minūēdeq^{ue} bili cū melle prodest. Item contra uenena inter pauca
 potēs. Ipsa herba stomachū & excretionēs pētoris purgat. Cū iride & melle urinam ciet.
 Cauēda tamē exulceratā uestice & renū uitiis. Dicitur succus claritatē oculorū adiuuare.
 Castor marrubii duo genera tradit. Nigrū: & quod magis probat candidū. In ouum inane
 succū adiciit iis: ipsumq^{ue} ouū infundit melle & quis portionibus tepēfactū: uomicas rumpe-
 re: purgare: perfanare pmittens illitis etiam uulneribus a cane factis tusa cū exungia uete-
 ri. Serpillum a serpēdo putant dictū. Quod in siluestri euenit: in petris maxime. Satiūū
 nō serpit: sed ad palmi altitudinem increscit. Pinguius uolūtariū & candidioribus foliis &
 ramis: aduersus serpētes efficax maxime cenchrin & scolopēdras terrestres ac marinas: Et
 scorpiones decoctis in uino ramis foliisq^{ue}. Fugat & odore: cōmūnis si uratur. Et contra ma-
 rinorum uenena prācipue ualeat. Capitis doloribus decoctum in aceto illinitur: temporib^{us}
 ac fronti cum rosaceo. Item phreneticis: lethargicis: contra tormina: & urinæ difficultatem
 anginas: uomitiones: dragmis quattuor datur. Ex aqua bibitur & ad iocinerum dolores. fo-
 lia obolis quattuor dantur ad lycnē ex aceto. Ad cruentas excretionēs teritur in ciathis
 duobus aceti & mellis. Sifymbrium siluestre a quibusdā thymbreum appellatum: pedali
 non amplius altitudine: quod in riguis nascitur simile nasturtio est. Atrū efficax aduersus
 aculeata animalia: ut sunt carbonēs & similia. Quod in siccō ortum adoratum est. inferi-
 tur coronis angustiore folio. Sedant utraq^{ue} capitis dolorē. Item epihoras: ut Pilinus tra-
 dit. Alii panem addunt. Alii per se decoquunt in uina. Sanat & epinyētidās: cutisq^{ue} uicia in
 facie mulierū intra quartum diem noctibus impositum diebusq^{ue} detractum. Vomitiones

LIBER.

singultus: tormina: stomachi dissolutiones cohibet siue in cibo sumptū: siue in succo potū. Nō edēdū grauidis: nisi mortuo cōceptu. Quippe etiā impositū eiicit. Mouet urinā cū uīno potū. Siluestre & calculos. Quos uigilate opus sit excitat infusum capiti cū aceto. Lini semen cū aliis quidē in usu est. Et per se mulierū cutis uitia emendat in facie. Oculorū aciem succo adiuuat. Epiphoras cū thure & aqua aut cū myrrha. Cū uino sedat parotidas. Cū melle aut adipe aut cera stomachi solutiones in spersum polēte modo. Anginas in aqua & oleo decoctū: & cū aniso illitū. torref ut aluū sistat. Cœliacis & dysentericis imponitur ex aceto. Ad iocineris dolores estur cum uua passa. & ad phtēsin utilissime. semine fiunt & eligmata. Musculorū neruorū: articularū: ceruicū duricias: crebri mēbranas mitigat farina seminis nitro aut sale aut cinere additis. Eadē cū fico itē cōcoquit ac mamarat. Cum radice uero cucumeris siluestris extrahit quacūq; corpori inherent. sic & fracta ossa. Serpere ulcus in uino decocta prohibet. Eruptiones pituitæ cū melle emendat. Vngues scabros cū pari modo nasturtii. Et testū uitia & ramices cū resina & murra: & cācrenas ex aqua. stomachi dolores cū fœno græco sextariis utrisq; decoctis in aqua mulsā. Intestinorū & thoracis pernicioſa uitia clystere in oleo & melle. Blitū iners uidetur ac sine sapore aut acrimonia ulla. Vnde cōuitiū fœm nis apud Menādrū faciūt mariti. stomacho inutile est. uētrē adeo turbat: ut cholera faciat aliquibus. dicit tamē aduersus scorpiones potū e uino predeste. & clauis pedū illini itē lyenibus & temporū dolori ex oleo. Hippocrates menstrua sisti eo cipro putat. De meu & fœniculo: & hyppomaratro uel myrseneo: & canabi: & de furula & carduis: Ca. XXIII.

Eu in italia non nisi a medicis feritur: & iis admodū paucis. Duo genera eius. Nobilius athamantichū uocant illi ab athemante inuentum. Hi quoniam laudatissimū in athemante reperiatur: foliis aniso simile: & caule aliquādo bipedalī: radicib; multis & obnigris: quibusdā altissimis. Minus rursū q̄ illud alterū. Ciet urinā in aqua potum radice trita uel decocta. Inflationes stomachi mire discutit. Itē tormina & uesica uitia. Vuluarūq; articulis cū melle. Infantibus cū apio illitū imo uētri urinas mouet. Fœniculum nō bilita uere serpētes: gustatu ut diximus senectam exuendo oculorūq; acie succo eius reficiendo. Vnde intellectum est hominum quoq; caliginem præcipue eo releuari. Colligitur hoc caule turgescēte. In sole siccat. Inungitur ex melle. Vbiq; hoc est. Laudatissimum tamen in hiberia & lachrymis fit & ex semine recenti. Fit etiā & radicibus prima germinatione incisis. Est & in hoc genere siluestre: quod alii hyppomarathron: alii myrsenū uocant: foliis maioribus: gustu acriore: procerius: brachiali crassitudine: radice candida. Nasatur i calidis: sed saxosis. Diocles & aliud hyppomarathi genus tradit: longo & anguloso folio: semine coriandri. Medicinæ in satiuo ad scorpionū idus & serpentū semine in uino poto Succus & auribus instillatur: uermiculosq; in iis necat. Id ipsum condimentis prope cūmbus inseritur. Oxyptoris etiā apertissime. Quin & crustis subditur panis. Semē stomachū dissolutū astringit uel in febribus sumptū. Nauseā ex aqua tritū sedat. Pulmonibus & iocineribus laudatissimū. Ventre sistit cū modice sumitur. Urinā excitat. Et tormina mitigat totum decoctum. Lactisq; defectu potum mamas replet. Radix cū prīsana sumpta renes purgat siue decocto succo: siue semine sumpto. Prodest & hydropicis radix ex uino cocta. Item cōuulsis illinuntur folia tumoribus. Ardentes ex aceto calculos uesicæ pellit. Genituræ abundantia quoquomodo haustum facit. Verēdis amicissimū: siue ad fouendum radicē cum uino cocta: siue contrita in oleo illitum. Multi tumoribus & sugillatis cum cera illinunt. Et radice in succo uel cum melle contra canis morsum utitur. Et contra multipedem ex uino. Hippomarathron ad oīa uehementius Calculos præcipue pellit. Prodest uesicæ cū uino leui: & fœminarū mēstruis. Efficacius in eo semē q̄ radix. Modus in utroq; quod duob; digyis trito addit in portionē. Petriclus qui ophiaca scripsit & Micon qui rhizotomenā aduersus serpētes nihil hyppomarathro efficacius putauere. sane & nicāder non in nouissimis posuit. Canabis in siluis primū nata est: nigriore folio & asperiore. semē eius extinguere geniturā uiroſū dicitur. Succus ex eo uermiculos aurīū & quodcūq; intrauerit eiicit: sed cū dolore capitis. Tātāq; uis ei est ut aquæ ifusa coagulare eā dicat. & iō iumētorū aluo succurrit pota i aq. Radix cōtractos articulos emollit in aq cocta. Itē podagras & similes ipetus. Ambustis cruda illiniē: sed sæpius mutat: priusq; areſcat. Ferula semen simile aneto habet. Quæ ab imo caule diuidit a cacumine fœmina putat. Caulis edunt decocti.

Commendaturq; musto ac melle. Stomacho utiles. Sint plures sumpti: capitis dolores faciunt. Radix denarii pōdere in uini cyathis duobus bibitur aduersus serpentes. Et ipsa radix imponitur. Sit & torminibus medetur. Ex oleo autē & aceto cōtra sudores in medicos uel in febris proficit. Succus ferulæ aluū soluit fabæ magnitudine deuoratusq; E uiridi ferula ramusculus utilis est ad omnia ea uitia. Ad sanguinē sistendū decem grana seminis bibūtur in uino crētū uel medulla. Sunt qui comitialibus morbis dandū putat luna quarta sexta septima ligulæ mensura. Natura ferularū murenis infestissima est. Tactæ siquidē ea moriūtur. Castor radice succū & oculorū claritati cōferre multū putauit. Et de carduorum satu inter hortensia diximus. Quapropter & medicinā ex eis non differam. Siluestriū genera sunt duo. Vnū fruticosius a terra statim. Alterū unicaule crassius. Vtriq; folia pauca: spinosa: muncatis cacuminib⁹. Sed alter florē purpureū mittit inter medios aculeos celeriter canescentē: & abeuntē cū aura. Scolimon græci uocant. Hic anteq̃ floreat contusus atq; expressus illito succo alopecias replet. Radis cuiusq; ex aqua decocta poratoribus sitim facere narratur. Stomachū corroborat. Et uului: si credam⁹ etiā cōferre aliquid tradit ut mares gignātur. Ita n. Cheries atheniēsis scripsit: & Glaucias qui circa carduos diligenter uisus uidetur. Manducatus carduus hic odorē cōmendat oris.

Confectio tyriacæ cōpositio medicaminis Antiohi Ca. XXIII.

Ed ante discessum ab hortētib⁹ unā compositionē ex iis clarissimā subtexem⁹ aduersus uenenata animalia: incisam lapide uersib⁹ in limine ædis Aesculapii. Serpili duum denariorū pōdus. Opopanacis & milii tantundē singulorū. Trifolii pondus denarii. Anethi & fœniculi feminis & anisi & ami & apii denariorū senū ex singulis generibus. Erui farinæ duodecim. Hæc cusa cribrata ꝑ uino quantū possit excellenti digerūtur in pastillos: uictoriatū pōdere. Ex iis singuli dātur ex uini mixti cyathi: ternis. Hæc tyriacha magnus rex Antiochus aduersus omnia uenena usus traditur.

CALII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER XXI.

PROEMIVM.

De natura florū & coronamentorū. De mira florum uarietate. Ca. I.

N HORTIS SERI ET CORONAMENTA IVSSIT CATO in enarrabili florum maxime subtilitate: quādo nulli potest facilius esse loqui q̃ rerū naturæ pingere lasciuienti præsertim & in magno gaudio fertilitatis tam uarie ludenti. Quippe reliqua usus alimentiq; gratia genuit. iō sœcula annosq; tribuit iis. Flores uero odoresq; de die in diē gignit.

Magna ut palā est admonitione hominū: quæ spectantissime floreat ceterum ferre marcescere. Sed ne pictura quidem sufficiente imagini colorū

reddendæ: mixturaq; uarietati siue alterni atq; multiplices inter se uestantur: siue priuatis generū funiculis in orbē: in obliquū in ambitū: quædā coronæ per coronas currunt.

De strophio serito: & qui primū flores mīscere cœperit: & quando primum corolla inuenta uel appellata & quare.

Ca. II.

Enuiriōrib⁹ utebantur antiqui: strophia appellantes: unde nata strophiola. Quin & uocabulū ipsum tarde inde cōmunicatum est inter sacra tantū & bellicos honores coronis suū nomē uindicantibus. Cū uero a floribus fierent serita a serendo seruit appellabatur. Quod apud græcos quoq; nō adeo antiquitus placuit. Arborū enī ramis coronari in sacris certaminibus mos erat primo. Postea uariari cœptū mixtura uersicoloris. Floccūq; inuicē odores coloresq; accēdere Sicione ingenio Pualis pictoris atq; Glyceæ coronariæ dilectæ admodū illicū opa eius pictura imitaretur: adinuenit: & illa. prouocans uariaret: Effertq; certam: artis ac naturæ. Quales etiā nūc extāt artificis illi tabellæ: atq; in primis appellata stephanoplocos qua pinxit ipsam. Idq; factū est post olympiadem centessimam. Sic coronis e floribus receptis paulo mox subire quæ uocantur ægyptiæ: ac deinde hybernæ: cum cum terra flores negat: ramento e cornibus tincto. Paulatimq; & romæ subrepit appellatio corollis inter initia propter gracilitatem nominatis: mox & corollariis: postq; e lamina ærea tenui in a urata aut in argentata dabantur.

LIBER.

Quis primū coronā foliis aureis & argēteis dedit & de honore coronatū apud antiquos, & de Scipionis honore: & de pascilibus coronis & Cleopatraz reginaz facta. Ca. III.

Rafus diues primus argento auroq; folia imitatus ludis suis coronas dedit. Accesserunt quoq; & lēnisci: quos adiici ipsarum coronarum honos erat propter herusticas quibus iungi nisi aurei non dedebant. Puri diu fuere ii. Celare eos primū insti-
tuit. P. Claudius pulcher: bratteasq; etiā Phylirz dedit. Semper tamen auctoritas uel ludicro quāsitatum fuit. Namq; ad certamina in circum per ludos & ipsi descendebant: & seruos suos quosq; mittebant. Inde alia. xii. tabularū lex. Qui coronā parit. Ipse pecuniamue eius. Virtutis ergo arguitur: quā serui equiue meruissent. Pecuniā partam lege dici nemo dubitauit. Quis ergo honos? ut ipsi mortuo parentibusq; eius dum intus positus esset foris ue ferretur: sine fraude esset imposita. Alias in usu promiscuo ne ludicraz quidē erant: ingensq; iis seueritatis. L. Fuluius argentarius bello punico secūdo cum corona rosacea inter diu e pergula sua in forum prospexisse dictus: ex auctoritate senatus in carcerē adductus non ante finē belli emissus est. P. Mutianus cum demprā Marfye coronam e floribus capiti suo imposuisse atq; ob id duci eū in uincula triūuiri iussissent: appellauit Tri. Pleh. nec intercessere illi aliter q̄ athenis: ubi comes fabundi iuuenes ante meridiē conuentus sapientū quoq; doctrinaz frequētabant. Apud nos exemplū licentiaz huius non est aliud q̄ filia Diui Augusti: cuius luxuria noctibus coronatū Martiam littere illius describunt. Florum quidē populus ro. honorē Scipioni tantū adhibuit. Suario cognominabatur: propter similitudinē Suarii cuiusdam negociatoris. Ob id erat in tribunatu plebei admodum gratus: dignusq; africanorum familia. Nec ei fuit in bonis funeris impenſa. Asses ergo contulit populus: ac funus elocauit: quaq; parte ferebatur: flores e prospectu omni sparsit. Et ita tunc coronaz deorū honos erant. Et larium publicorum priuatorūq; & sepulchrorū & manium. Summaq; auctoritas pascili coronaz: fuciles saliorū sacris inuenimus & solēnes cōnas. Trāsiere deinde ad rosalia. Eoq; luxuria processit: ut nō esset gratia nisi mero folio. Subtilibus mox petitis ab india aut ultra indos. Laudatissimū quidem habetur e nardi folio eas dari aut ueste serica uersicolores unguētis madidas. Hunc habet nouissime exitū luxuria sceminarum. Et apud grācos quidem de coronis priuatim scripsere Mnestheus atq; Callimachus medici q; nocerent capiti: quoniā & in hoc est aliqua ualitudinis portio. In potu atq; hylaritate præcipue odorū ui surripiente fallaciter solertia. Nāq; scelerata Cleopatraz apparatus belli acciaci gratificationē ipsius reginaz Antonio timēte: nec nisi p̄gustatos cibus sumentē fertur ab ore eius iussisse extremis coronaz floribus ueneno illitis. Ipsaq; capiti imposita. Mox procedēte hylaritate inuitauit Antoniū ut coronas biberēt. Quis istas timeret insidias? Ergo cōcepta in syphū incipienti haurire opposita manu en ego sum inquit illa care Antoni: quā tu noua p̄gustantiū diligentia caues: ideo mihi si possim sine te uiuere occasio & ratio adest. Inde eductam e custodia bibere iussit: illico expirantē. De coronis extra supra dictos scripsit. Theophrastus apud grācos. Ex nostris autē inscribere alius qui libros antologicon. Flores uero persecutus est nemo q; equidem inueniam. Nec nōs nunc: scilicet coronas nectemus. Id enim friuolum est. sed de floribus quaz uidebuntur digna memorabilibus. Paucissima genera nostri coronamentorum inter hortensia nouere: ac p̄u uiolas rosasq; tñ.

De rosa in coronis: & de generibus eius: & ubi feratur.

Ca.

III.

Osa nascitur spina uerius q̄ frutice: in cibo quoq; proueniens. Illic etiam iucundi odoris quīs angustī. Germinat omnis primo inclusa granato cortice. Quo mox in tumefcente & in uirides alabaſtros fastigato paulatim rubescens dehiscit ac sese pandit in calicis medio sui stantis cōplexa luteos apices. usus eius in coronis prope minimus est. Oleo maceratur. Idq; iam a troianis tēporibus Homero teste. Preterea in unguēta transit ut diximus. Per se medicas artes præbet. Emplastris atq; collyriis imponitur mor daci subtilitate. Menſarum etiam delitiis inungendis minime noxia. Contra genera eius nostri fecere celeberrima: prenestinā & campanā. Addidere alii mileſiam: cuius sit ardentissimus colos non excedentis duodena folia. Proximā ei trachiniā: minus rubentem. Mox alabandicā uiliorem: albicātibus foliis. Vilissimā uero pluribus uel minutissimā spinosā. Differunt enim multitudine foliorum: asperitate: leuore: colore: odore. Paucissima quina folia: ac deinde numerosiora. Cum sit genus eius quam centifoliā uocāt. quaz

est in campania italix. Græciæ uero circa philippos. Sed ibi nō sue terræ puentu. Pægeus nā
q̃ modos in uicino fere est: numerosis folijs & paruis. Vnde accolæ transierentes cōserunt
ipsaq̃ plantatōe p̃ficiunt. Nō autem talis odoratissima est. Hec cui latissimū maximumq̃
folium. Breuitatq̃ indicū est odoris scabricia corticis. Cepio Tyberii. Casaris principatu
negauit centifoliā in coronis addi: præterq̃ extremos uelut ad cardines: nec odore nec spe
cie p̃babilem. Est & quæ græca appellat̃a nostris a græcis lichyns: nō nisi in humidis locis p̃
ueniens: nec unq̃ excedens q̃nq̃ folia: uiolæ magnitudine: odore nullo. Est & alia græcula
appellata: cōuolutis foliorum paniculis: nechiscēs nisi manu coacta: semperq̃ nascenti si
milis: latissimis folijs. Alia funditur e caule maluaceo: folia oleacea habēs. Muscetio uocat̃
Atq̃ inter has media magnitudine autūnalis: quam coroneolam uocat̃ oēs: sine odore. Co
roneola in rubro nata tot modis adulteratur. Et alias uera quoq̃ plurimum sola præualeat
Cyrenis odoratissima est. Ideoq̃ ibi unguentū pulcherrimū. Carthagine hispaniæ hyeme
quoq̃ tota. præcox. Refert & cæli temperies. Quibusdā enim annis minus odorata puenit
Præterea magis locis oibus siccis. q̃ humidis odoratio. Seri nec pinguibz uult: nec argil
lois locis: nec riguis. cōtenta raris. Propriatq̃ ruderatū agrum amat. Præcox cāpana. Sera
milefia. Nouissime tamē definit preneestina. Fodiunt̃ altius q̃ fruges: leuius q̃ uites. Tardis
sime pueniunt semine: quod in ipso cortice est sub ipso flore opertum lanugine. Ob id po
tius caule cōciso inferuntur & ocellis radicis: ut harundo. Vnum genus inferitur pallidæ
spinose: lōgissimis uirgis q̃nquefoliæ: quæ a græcula altera est. Omni autem recisione atq̃
ustione proficit. Translatione quoq̃ ut uitis optime ocisimeq̃ puenit. Surculis quater
num digyrorum lōgitudine aut ampliore post uergilliarum occasum fata. Dein per fauo
rium translata: pedatibus interuallis: crebroq̃ circumfossa. Qui præcocem faciunt pedali cir
ca radicē scrobe a qua calida infundunt germinare incipiente calice.

De lilio trita genera: & ratione ea inferendi.

Ca. V.

Illi in rosæ nobilitate proximum est: & quadā cognatione unguenti oleiq̃: lilion
appellatur. Et ipositu etiam maxime rosas decet: medio prouentu earum incipiens.
Nec uilis florum excellitas maior. Interdū cubitorū trium. Languido s̃t̃per col
lo: & nō sufficiente capitis oneri. Candor eius eximius. Folijs foris strinatis: & ab angustis
in latitudinē paulatim sese laxantibus effigie calathi. Resupinis per ambitū labris. Tenuiq̃
folio & semine stantibus in medio crocis. Ita odor colorq̃ duplex: ut alius calicis: alius sta
minis: differentia angusta. In unguetū uero olei que usu folia nō spernunt. Est flos nō diffi
milis illi in herba quam cōuoluulū uocat̃. nascens per fruteta: nullo odore: nec crocis itus
candorē tantū referens: ac ueluti rudimentum naturæ lilia facere cōdiscens. Alba lilia
ii idem omnibus modis serunt̃ quibus rosa. Et hoc amplius lachryma sua ut hypposelinum
Nihil: ē fecūdus. Vnde radice quinq̃genos sæpe emittente bulbos. Est & rubēs liliū: qd̃
græci crynō uocat̃. alii florē eius cynorhodon. Laudatissimum in antiochia & laodicea syriæ
mox in phaselide. Quartū locū optinet in Italia nascens. Sūt & purpurea lilia: aliquando
gemino caule: carnosiore tantū radice: maiorisq̃ bulbi: sed unius. Narcisum uocant huius
alterū genus flore cādido: calice purpureo: differētia liliis ē & hæc q̃ narcisus folia in radice
sunt pbatissimis in lyciæ montibus. Tertio generi cætera eadē: Calix herbaceus: oēs serot
ni. Post arētū enim florent: ac p̃ æquinoctiū autūnum. Inuenta est in iis & rō iserēdi mō
strificis hoium ingeniis. Colligunt̃ namq̃ mense iulio scapi arecentes: liliaq̃ suspendunt̃
in fumo. Dei nudatibus se nodulis in facie nigri uini uel græci mēse martio macerant̃ ut co
lorem accipiant: atq̃ ita in scrobiculis seruuntur heminis facis circumfusa. Sic fiunt purpu
rea lilia: mirūq̃ ita tingi aliquid ut nascatur infectum.

De uiolis & de calta & de baccare & combreto.

Iolis honos p̃ximus. Earū plura genera. Purpureæ: luteæ: albæ: plātis oēs ut olus fa
uæ. Ex iis uero quæ spōte apricis & macris locis pueniūt: purpureæ latiore folio sta
tim ab radice carnosū excūt: foliaq̃ græco noīe a ceteris discernūt: appellatæ: ita ut
ab iis hyacinthina uestis. Sed satius maxima auctoritas luteis: genera iis tuscūlana & quæ
marina appellat̃. Folio aliquatō latiore: sed minus odorato. In totū uero sine odore: minu
toq̃ folio calithiana munus autūni: cæteræ ueris. Proxima ei calta ē cōcolori amplitudine
Vincit nūero folioz̃ marinā q̃nq̃ folia nō excedēt. Eadē odore supat̃. Est enī grauis calta
Nō leuior ei quā scōpā regiā appellat̃: quāq̃ folia eius oleāt: nō flores. Baccari quoq̃ radicia

x

LIBER.

tantū odoratē ē: a quibuscūq; nardū rusticū appellatū. Vnguēta ex ea radice fieri solita apud antiquos Aristophanes priscæ comediarū poeta testis est. Vnde quidā errore falso barbari cam eā appellabāt. Odor est ei cinamomo p̄ximus. Gracili solo nec humidopuenit. Simillimum ei cōbretū appellatur: foliorū exilitate usq; in fila extenuata: & p̄cerius q̄ baccar. Næc hæc sunt tātū: sed eorū quoq; error corrigēdus est: qui baccar rusticū nardū appellauere. Est enī alia hæc sic cognominata: quā greci asaron uocat: cuius speciem figuratq; dixim⁹ in nardi generibus. Quinimo asaron inuenio uocitari: quoniā in coronas nō addatur. Crocū siluestre optimū terere in italia minime expedit: ad scrupula usq; singula areis decoq̄n tibns. Seritur radicis bulbo. Satiūū latius maiusq; & nitidius: sed multo leuius degenerans. Sed ubiq; nec fœcundū etiā cyrenis: ubiq; semp̄ flores laudatissimi. Prima nobilitas cilicio croco: & ibi in corico mōte. Dein lycio mōte olympo. Mox cetrupino siciliæ. Aliqui phlegræo secundū locū dedere. Adulteratur nihil æque. Probatio sinceri ip̄o sita manu crepat ueluti fragile. Humidū enim quod euenit adulteratōe sedet. Alterap̄batio si manu plata ad ora leniter faciē oculosq; mordeat. Et p̄ se genus satiui blandissimū uulgo: cū sit medio cre: deliacō uocat. Cōtra cyrenaico uitiū: quod omni croco nigrius ē: & celerrime marcescit. Optimū ubiq; quod pinguisimū & breuib⁹ capillis. Pessimū uero est quod situm redolet. Mutianus auctor est in lyciāno septimo aut octauo transferri in locū subactū: atq; ita degeneras renouari. Vfus eius in coronis nūq;. Hæc enim est folio angusto pene ī capillamēti modum: Sed uino mire cōgruit: p̄cipue dulci tritū ad theatra replēda. Floret uergiliæ: occasu paucis diebus folio qui florem expellit. Viret bruma & colligitur. Sic eatur umbrameli⁹ etiā hyberna. Carnolā & illi radix: uiuaciorq; q̄ ceteris. Gaudet calcari: & atteri pede: percundōq; melius puenit. Ideo iuxta semitas ac fontes lætissimū. De floribus antiquis: & de odoramentorum diuersitate: & saluicæ: & polio. Cap. VII.

Romanis temporibus ei iam erat honos. Et hos certe flores Homerus tris laudat locum: crocon: hyacinthum. Omnium odoramentorum atq; adeo hæbarū differentia est in colore: & odore: & succo. Odorator sapor raro ulli nō amarus. E contrario dulcia raro odorata. Itaq; & uina odoratiora mustis. Siluestria magis omnia satiuis. Quorūdā odor suauior & longinquo: propius ad motus hebetatur ut uiolæ. Rosa recens a longinquo olet: sicca propius. Omnis autē uerno tempore acrior: & matutinis. Quicquid ad meridia nas horas diei uergit hebetatur. Nouella quoq; uetustis minus odorata. Acerrimus tamen odor omnium æstate media. Rosa & crocum odoratiora cum serenis diebus leguntur. Et omnia in calidis magis q̄ in frigidis. In ægypto tamē minime odorati flores: quia nebulosus & roscidus aer est a nilo flumine. Quorūdā suauitati grauitas inest. Quædā cū uirene non olent propter humorem nimium: ut bucceros quod est fœnogracū. Acutus odor nō omnium sine succo est: ut uiolæ rosæ: croco. Quæ uero ex cautis succo carent: eorum omnium odor grauis: ut in lilio utriusq; generis. Ambrotonū & amaracus acres habēt odores. Quorūdā flos tantū iucūdus: reliquæ partes ignauæ: ut uiolæ ac rosæ Hortensium odoratissima quæ sicca: ut ruta: mēta: apiū: & quæ in siccis nascuntur. Quædā uetustate odoratiora: ut coronea: eadēq; decerpta quā in suis radicibus. Quædā uero non nisi defracta: aut ex attritu olēt. Alia nō nisi detracto cortice. Quædā uero nō nisi iusta: sicut thura myrrhæq;. Flores triti omnes amariores quā intacti. Aliqua arida diutius odorē cōtinent ut melilotos. Quædā locū ipsū odoratiore faciūt: ut iris. Quæ & arborē totā cuiuscūq; radices attingūt. Hæc peris noctu magis olet: inde nomie iumeto. Animalium nullū odoratū: nisi de pantheris quæ quā dictū est si credimus. Illa quoq; nō obmittenda differētia odoramentorum multa nihil p̄tinere ad coronamēta: ut irin: atq; saluicā: quāquā nobilissimi sit odoris utraq;. Sed iris radice tantū cōmēdatur: unguentis aut medicinæ nascēs. Laudatissima ī illyrico. Et ibi quoq; nō maritimis sed ī siluestribus drinonis & natrone. Proxima in macedonia. Laudatissima hæc & cādicans. Et ex illis tertiū locū habet africana amplissima inter omnes: gustūq; amarissima. Illyrica quoq; duorum generū ē. Raphanitis a similitudine: quæ & melior. Rizotomos subruffa. Optima quæ sternuramēta tactu mouet. Caulē habet cubitalē: & rectū. Floret diuersi coloris specie: sicut arquus cælestis unde nomē. Nō ip̄bat & pisidica. Et fossuri tribus ante mēsisbus multa aqua circūfusa hoc ueluti placamento terræ blandiuntur circū scirā mucrone gladio ut triplici: & cū legerint eā protinus ī cælū attollūt. Natura est feruens. Tractataq; pustulas abusti mō facit. P̄cipit ante oīa ut casti legāt. Terebīcs nō sicca mō

uerū & in terra celerime sentit. Optimū antea irinū leucade & elide ferebatur. Iāpridē enī & feritur. Nūc e pāphilia. Sed ciliū maxie laudat: atq; e septettrionib⁹. Saliūca foliosa qdē ē sed breuis: & quā neq; nō possit. Radici numerosā cohæret. Hærbā uerius quā flos: densa ueluti manu pressa: breuiterq; cespes sui generis. Pānonia hāc gignit & norica: alpiūq; apri ca urbiū eporredia tāta suauitatis ut metallū eē cœperit. Vestib⁹ iterponi cā gratissimum. Sic & apud græcos polion hærbā inelytā Musei & Hesiodi laudibus: ad oīa utilē prædicant. Superq; cætera ad famā ē dignitatis. Prorsusq; mirā: si mō ut tradūt: folia eius mane cā dida. meridiē purpurea: sole occidente cerulea aspiciuntur. Duo genera eius cāpe stre ma ius. Siluestre quod minus ē. Quidā teuction uocant. Folia canis hominis similia: a radice p tinus nūquā palmo altiora. Et de odoratis floribus satis dictum: in quibus unguenta uicif se naturam gaudent.

De uestium æmulatiōe cū floribus & amarato & chrysocome siue crysiti. Ca. VIII.

Vxuria uestibus quo p̄prouocauit eos flores: qui colore cōmēdatur. Hos animad uerito tres esse principales. Vnū in croco qui in roris micat. Gratiū nihil traditur aspectu: & in purpuras tyrias dibaphasq; ac laconicas. Aliū amethystō qui uiola: & ipse in purpureū quēq; hyacithinū appellauimus. Genera enī tractamus in spēs multas sese spargētia. Tertius est qui pprie conchylī intelligitur multis modis. Vnus in heliotropio & in aliquo ex his plerūq; saturator. Alius in malua ad purpurā inclinās. Alius in uiola se roina cōchyliorū uegetissima. Paria nūc cōponuntur: & natura atq; luxuria depugnant. Lutei uideo honorē antiquissimū in nuptialibus flāmeis torū fceminis cōcessū. Et fortassis ideo nō numerari inter principales: hoc ē comunes marib⁹ ac fceminis: quoniā societas pri cipatum dedit. Amarato nō dubie uincimur. Est autē spica purpurea uerius quā flos aliquis & ipse sine odore. Mirūq; in eo: gaudere decerpi: & letius renasci. Prouenit augusto mense. Durat in autūnum. Alexandrino palma: qui decerptus asseruatur. Mirūq; postq; defecere cuncti flores madefactus aqua reuiuiscit: & hybernas coronas facit. Sūma eius natura ino mine est appellato quoniā nō marcescit. In nomine ē & cyani colos. Item holochrysi. Om nes autē hi flores nō fuere in usu Alexandri magni ætate: quoniā p̄ximā morte eius au ctiores siluere de illis. Quo manifestū est postea placuisse. A græci tamē repectos quis dubi ter p̄nō aliter italia usurpate nomina illorū. At Hercules petilio ipsa nomē ē iposuit autūna licitica uepresq; nascenti. Et tamē colorē cōmendat qui est rosæ siluestri. Folia parua quina. Mirūq; in eo flore infestiacu: mine & nō nisi retorto folio nasci paruo calice ac uersicolo ri luteum semē includente. Luteus & bellio pastillicatibus quinquagen. sgnis babulis corona tur. Pratenfes hi flores: ac sine usu: & ideo pleriq; sine nominibus. Quin & his ipsis alia alii uocabula imponūt. Dhrysocome siue chrysis nō habet latinā appellationē. Palmi altitudi ne ē: comatibus fulgore auri coribis: radice nigra ex austero dulci. In petrosis opacisq; na scens. De honore coronarū & cyclamio & meliloto & trifolio tria genera ei⁹. Ca. IX.

T fere pactis colorū celeberrimus transeat ratio ad eas coronas quæ uarietate sola placent. Duo earum genera quomodo aliæ flore cōstāt: aliæ folio. Florē esse dixē rim genistas. Nāq; & his decerpitur luteus Itē rhododendrō. Itē zizippa: quæ & cap padocia uocat. Itq; odoratus similisq; olearū floribus. In ueprib⁹ nascitur cyclamnum: de quo plura alias. Flos eius colossinus in coronas admittitur. Folia milacis & hederæ in coro namentū se dedere. Coronæq; earū optinent principatū. De quibus in fruticū loco abun de diximus. Sunt & alia genera nominibus græcis indicanda: quia nostris maiore ex parte nomē dare iis defuit cura. Et plerūq; eorū in exteris terris nascunt nobis tamē consecrata: quoniā de natura sermo nō de italia est. Ergo in coronamenta folio uenere melothron: spi ron: triganon: cneron: quod casiam Higinus uocat. Et qu p̄cunilagine: coniza: melisophil lon: quod apiastrū: melilotō: quod fertulā cāpanā uocat. Est enī in cāpania italie laudatissi ma & græcis in sunio: mox chalcidica & cretica ubicūq; uero asperis & siluestribus nata. Co ronas ex hac antiquitus factitatas indicio est nomē fertulæ quod occupauit. Odor eius cro co uicinus est & flos: ipsa cana. Placet maxime foliis breuissimis atq; pinguisimis. Folio co ronat & trifoliū. Tria eius genera. Niphantes uocant græci. Alii asphaltion maiore folio quo utuntur coronariū. Alterum acuto oxytriphillon. Tertium ex omnibus munitissimū Inter hæc neruosi cauliculi quibusdā: ut marathro: hippomarathro myophano. Utuntur & ferulis & corimbis: & hederæ flore purpureo. Est & in alio genere earū siluestribus rosas si

LIBER.

nilis. E in iis quoq; colos tātū delectat. Odor autē abest. Et cneoriduo genera nigri atq; ei didi. Hoc & odoratum. Ramosa ambo. Florent post æquinoctium autūni.

De origano & thymo & melle attico: & conyza: & louis flore & helenio: & ambrotono: & leucantemo.

Ca.

X.

Oridem & origano in coronamētis species. Alterius. n. nullū semen. Id autem cui odor est ereticū uocatur. Toridem & thymi: candidū ac nigricans. Floret autē circa solstitia: cū & apes decerpūt. Et auguriū mellis est. Prouetū enī sperant apiariū large florente eo. Lædiē imbribus amittitq; florem. Semē thymi nō potest deprehendi: cū origani perq; minutū nō tamē fallat. Sed quid interest id oculasse naturā. In flore ipso itel ligitur: satq; eo nascitur. Quid nō tentauere homines? Mellis attici in toto orbe sūma la us existimatur. Ergo translatum est ex attica thymū: & uix flore (uti docem?) satū. Sed alia ratio naturæ obstitit: nō durante attico thymo: nisi in afflatu maris seratur. Erat quidē hæc opinio antiqua in omni thymo. Ideoq; nō nasci in arcadia. Tunc oleam nō putabant gigni nisi intra trecenta stadia a mari. Thymis quidē nūc etiā lapideos campos in prouicia narbo nensū refertos scimus. Hoc pene solo redditu e longinquis regionibus pecudū milibus cō uenientibus ut thymo uescantur. Et conize duo genera in coronamentis: mas & fa mina. Differentia in folio. Tenuius formiæ & cōstrictius angustiusq; Jambicātū maris & ramo sius. Flos quoq; magis spēdet eius. Serotinus utriq; post arcturū. Mas odore grauior. Foe mina acrior. Et ideo cōtra bestiarum morsus aprior. Folia fa minæ mellis odorem habent. Masculæ radix a quibusdā libanoris appellatur: de qua diximus. Et tantū folio cōponat lo uis flos: amaracus: hermerocalles: ambrotonum: helenium: sifon: brium: serpillū. Quæcia sur colcfa rosæ modo. Colore tantūmodo placet louis flos. Odor abest sicut & illi qui græce phlox uocatur. Et ramis autem & folio odorata sunt excepta serpillio. helenium e lachry mis. Helenæ dicitur natum. Et ideo in helena insula laudatissimum. Est autem frutex. hu mi. se spargens dodrantalibus ramulis: folio simili serpillio. Ambrotonum iucundi odoris est & grauis. Floret æstate. Flos aurei coloris. Vacuum spōte puenit. Cacumine suo se ppa gat. Seritur autem semine melius quā radice aut furculo. Semine quoq; nō sine negotio plantaria transferuntur. Sic & adonium. Vtrumq; æstate. Alsiōsa enim admodum sunt: & sole nimio leduntur. Sed ubi cōualuere ritu uitis fruticant. Ambrotono simile odore leu canthemum est flore albo. foliosum.

De amaraco uel fuscuco: & nyctegreto: & meliloto: & uiola alba: & codiamino & desilue stribus bulbis: & heliochrylo: & lychnis. & de hærbis citri mare.

Ca.

XI.

Maracum diocles medicus & sicula gens appellauere quod ægyptus & syria sanū cum. Seritur utroq; genere & semine & ramo: uiuacius prædictis & odore melius.

Copiosum amaraco æque quā ambrotono semen. Sed amarotono radis una: & al te descendens: ceteris in summo teræ leuiter hærens. Reliquorum satio autumno fere icia piente: neonō & uere quibusdam locis: quæ umbraudent & aqua ac fumo. Nyctegreton inter pauca miratus est Demoeritus. coloris ignei: foliis spinæ: nec a terra se attolentē: præ cipua pingedrosia narrat. Ernitur post æquinoctium uernum radicitus. Sicutur quæ ad luna. xxx. diebus: ita lucens noctibus. Magos pthorumq; reges uti hac hærbæ ad uota su scienda. Eandemq; uocari chenamychon: quoniam anseres a primo conspectu eius ex pa uescant. Ab aliis nyctipolon: quoniam e longinquo noctibus fulgeat. Melilotos ubiq; na scitur. Laudatissimum tamen in attica. Vbicunq; uero recens: nec candicans: & croco q̄simil lima. Quamquā in italia odoratior & candida. Florum prima uer nuntiantium uiola alba. Tepidioribus uero locis etiam hyeme emicat. Postea quæ appellatur & purpurea: Proxi me flammæ: quæ & flos uocatur: siluestris dūtaxat. Codiaminō bis anno. uere & autūno. Aestates hyemēq; fugit. seriores supradictis aliquāto narcisus: & lilii trālmaria. Et in ita lia quidē ut diximus per rosam. Nam in græcia tardius etiam nū anemō e. Est autē hæc silue strium bulborum flos: aliq; q̄ quæ dicitur in medecinis. & quæ oenāthe: melanthiū: ex sil uetribus helichrysos. Deinde alterum genus anemoues quæ timonia uocatur. Post hanc gladiolus comitatus hyacinthis. Nouissima rosa. Eadem priā deficit: exceptus triua. Ca: etum hyacinthus maxime durat: & uiola alba: & oenāthe. Sed hæc ita si deuulsa crebro pbiheatur in feminibus. Nascitur locis tepidis. Odor idem qui germinantibus uuis. Atq; inde nomen. Eriacanthum comitatur fabula duplex: luctū præfere eius: qucm. Appolo di

lexerat: aut ex Aiakis cruore editi: ita discurrentibus uenis ut græcarū litterarum figura ea legatur inscripta. Helichrysos florem habet auro similem folium tenue: cauliculū quoque gracile: sed durum. Hoc coronare se magi unguenta sumantur ex auro: quod apyrō uocant: ad gratiā quoque & uitæ gloria pertinere arbitrantur. Et uerni quidē flores hi sūt. Succedunt illis æstui lychnis: & Iouis flos: & alterum genus liliū: Item typhon & amaracus. quē phrygiū cognominat: sed maxime spectabilis pothos. Duo genera huius. Vnū cui flos hyacinthi est. Alterū candidius qui fere nascitur in tumulis quoniā fortius durat. Et iris æstato florens: Abeunt & hi marcescūtque. Alii rursus subeunt autumno. Tertium genus liliū & crocus: & osirin in utroque genere: unū habes alterum odoratū: primis omnia hymbribus emicantia. Coronari quidē & spicæ flore utuntur. Quippe cum spinæ albæ cauliculi inter oblectamenta gulæ quoque cōdiantur. Hic est trans maria ordo florum. In italia uiolis succedit rosa. Huic interuenit liliū. Rosam cylanus excipit: Cyanū amaranthus. Nam uincaperuica semper uiret in modū lineæ: foliis geniculatim circūdata. Topiaria hæc inopia tamē florū aliquando supplet. Hæc a græcis camedaphne uocatur. Vita longissima uiolæ albæ est trimatu. Ab eo tempore degenerat. Rosa & quinquenniū perfert nō recifa nec adusta. Illo enim modo iuuenescit. Diximus & terrā referre plurimum. Nā in ægypto sine odore hæc oīa. Tātrūq; myrtis odor præcipuus. Alicubi ēt binis mēsis antecedit germīatio omniū. Rosaria a fauonio fossa oportet ē: iterūq; solstitio. Et id agēdū ut itra id tēpus purgata & pura sit.

De cura apū: pabulo: & morbis earū: & remediis.

Ca.

XII.

Erum gortis coronamētisq; maxime aluearia & apes cōueniunt: res præcipui quæ uisus cōpendiūq; cū fauit. Harū ergo causa oportet serere thymū: apiastrum rosam uiolas: lyliū: cetylum: fabā: erulium: cunilā: papauer: conizā: casia: melilotū: melissophyllū: cerinthen. Est autē cerinthe folio candido: incuruo cubitalis: capite cōcauo: mellis succū habere. Horū florū auarissimæ sunt atq; etiā sinapis: quod miremur cū oliuæ florē ab his nō attingi cōstat. Ideoque hanc arborē pcul esse melius sit: cum aliquas q̄ p̄xime feri conueniat: quæ & euolantium examina inuitent nec lōgius abire patiantur. Cornū quoque arborē cauere oportet. Nam flore eius degustato aluo cōcita moriuntur. Remediū sorbā cōtusam e melle præbere his uel urinā hominū: uel bouū: aut grana punici mali amīeo uīno cōsparsa. Et genūtas circūseri alueariis gratissimū. Mirū est dignūq; memoratu de alimentis quod cōperi. Hostilia uicus abluitur pado. Huius inquilini pabulo circa deficiente iponūt nauibus aluearia: noctibusq; ad quā milia passuū cōtrario anne naues subuehūt. Egressæ luce apes: pastæq; ad naues quotidiē remeant: mutantes locum donec pōdere ipso pressis nauibus plena alueria intelligantur: reuēctisq; eximuntur mella.

De uenenato melle: & de remediis mellis uenenati: & mellis infani.

Ca.

XIII.

T in hispania multis prouehunt simili de causa. Tantūq; pabulum refert: ut mella quoque uenenata fiant. Hieraclæ in pōto quibusdam annis perniciosissima existunt ab iisdem apibus facta. Nec dixere auctores e quibus floribus ea fierent. Nos tamē trademus quæ conperimus. Hæc est alba. Vexatio quidem iumentorū est: sed præcipue caprarum appellata ego lethron. Huius flore concipiunt noxiū uirens aquoso uere marcescente. Ita fit ut non omnibus annis sentiat hoc malum. Venenati signa sunt q̄ orani no non densatur: q̄ color magis rutilius est: odor alienus sternutamenta protinus mouēs quod ponderosius innoxio. Qui edere abiciunt se humi refrigerationem quærentes. Nam & sudore diffiunt. Remedia sunt multa: quæ suis locis dicemus. Sed quoniam statim re præsentari aliqua in tantis insidiis oportet: mulsum uetus e melle optimo & ruta: salsamentum etiam si reiciantur sumpta crebro. Certumq; est id malum per excrementa ad canes ēt peruenire: similiterq; torqueri eos. Mulsum tamē ex eo inueteratum inocuum ē cōstat. Et feminarum cutem uullo melius emendari cum costo: fugillata & aloē. Aliud genus in eodem ponti situ uiget ex annona mellis: quod ab infania quam gignit maxime non uocant. Id existimatur contrahi flore rododendri: quo scatent siluæ. Gensq; ea cum cæram in tributa romanis præster: mel quoniam exiriale est non uendit. Et in perside & in mauritania cæsariēsis getulia cōtermina massylis uenenati faui gignūt. Quidāq; a pte: quo nihil ēē facilius pōt: nisi q̄ liuore deprehēdūt. Quod sibi uoluisse naturā his arbitremur insidiis ut ab iisdē apibus: nec oībus anis fierēt: aut nō totis fauis. Parū. n. erat genuisse rē i q̄ uenē nū facillimē daretur. Etiā nec hoc ipsa i melle tot animalibus dedit. Quid si uoluit nisi ut

LIBER.

cautiorem minusq; audum facere hominem. Non enim ipsi melli sed apibus iam cuspi-
des dederat & quidem uenenatas. Remedium aduersus has utiq; nō differendo. Ergo mal-
uæ succo aut foliorum hederæ perungi salutare est. Vel percussos eas bibere. Mirum tamē
est uenena portantes ore fingentesq; ipsas non mori. Nisi q̄ illa domina rerum omniū hāc
dedit repugnantia apibus. Sicut contra serpentes psyllis: marisq; inter homines.

De melle quod muscæ nō attingunt: & alueariis: & cura eorum si famem sen-
tiunt apes: & quomodo cæra fiat. Ca. XIII.

Quid in creta miraculum mellis. Mons est carina nouē milia passuum ambitu. Intra
quod spatiū muscæ non reperiuntur. Natūq; ibi mel nusq; attingunt. Hoc experi-
mento singulare medicamenti eligitur. Aluearia orientem æquinoctiale spectare
conuenit: aquilonē euitent. Nec fauonium minus. Aluearia optima cortice. Secunda feru-
la. Tertia uimine. Multa ea & speculari lapide fecere: ut operantes intus spectarent. Circū
lini aluearia fimo bubulo utilissimū. Operculum a tergo esse ambulatoriū: ut pperatus in-
tus sit p̄sper. Si magnus sit utarus alueariis puentus autē sterilis: ne operandi despatione
curā abiciant: id paulatim reduci oportet fallente operis incremento. Aluearia hyme stra-
mento operiri crebro suffiri: maxime fimo bubulo. Cognatum hoc iis: & innascentes bestio-
las necat: araneos: papiliones: teredines: apesq; ipsas excitat. Et araneorum quidē exitū faci-
lius ē. Papilionum maior pestis. Tollitur uero cū mature scit malua noctū inter lunio cælo
sereno accensis lucernis ante alueos. In eam flammam sese ingerunt. Si cibus deesse sentia-
tur apibus: uas passas siccas uel ficoq; rufas ad fores earū posuisse conueiat. Item lanas tra-
ctas madentes passis: aut defruto: aut aqua mulsa. Gallinarum etiam cruda carnes. Quibus
dam etiam æstatibus iidem cibi præstandi: cum siccas continua florum alimenta negat. Al-
ueorum cum mele eximitur illini oportet exitus melisophyllo aut genista tritis: aut medi-
os alba uite præcingere: ne apes diffugiant. Vasa mellaria aut fauos. Lauari aqua præcipiūt
Hac decocta ficti saluberimum acetum. Cæra fit ex expressis fauis: sed ante purificatis aq̄:
ac triduo in tenebris siccatis quarto die liquatis igni in nouo fictili aqua fauos regere: tūc
sporta collatis. Rursus in eadem olla coquitur cæra cum eadem aqua: excipiturq; alia fri-
gida: uasis melle circumlitis. Optima quæ punica uocatur. Proxima quāmaxime fulua: odo-
risq; mellis pura. Natione autē pontica. Quam constare equidem minor iter uenenata mel-
la. Deinde cretica. Plurimum enim ex propoli habet: de qua diximus in natura apum. Post
has cortica: quoniam ex buxo fit: & habere aliquantam uim medicaminis putatur. Punica
fit hoc modo. Ventilatur sub diuo sæpius cæra fulua. Deinde feruet in aqua marina ex ali-
to perita addito nitro. Inde singulis eligunt florem: id est candidissimā quæq; transfundū-
turq; in uas quod exiguum marinæ habeat frigida. Et rursus marina decoquunt separati
dehinc uas ipsū refrigerant. Et cum hæc res fecere: uinacea crata sub diuo siccant sole lu-
nari. Hoc enim candorem facit: si sic siccatur. Et ne liquefaciant protegunt tenuit litheo.
Candidissima uero fit post insolationem etiamnum recocta. Punica medicinis utilissima.
Nigrescit cæra addito chartarum cinere. Sicut anchusa admixta rubet. Varieq; i colores
pigmenti trahitur ad reddendas similitudines & innumeros mortalium usus: parietumq;
etiam & armorum tutelam. Cætera de melle apibusq; in natura earum dicta sunt. Et horto-
rum quidem omnis fere ratio peracta est.

De herbis sponte nascentibus & aculeatis.

Ca. XV.

Equuntur hærbæ sponte nascentes: quibus plerūq; gentiū utuntur in cibis. Maxi-
mèq; ægyptus frugum fertilissima. Sed ut sola iis carere possit: tanta est ciborum
ex herbis abundantia. In italia paucissimas houiimus. fraga: tantum: ruscum: babri-
marinam: batin hortensianā: quā aliqui aspagum gallicum uocant. Præter has pastinacam
pratensem: lupum. salictariū: cæq; uerius oblectamēta q̄ cibos. In ægypto nobilissima est co-
locassia: quā cyano uocant aliqui. Hanc a nilo metunt: caule cum coctus est harenoso i mā-
dendo. Thyrso autē qui inter folia emicat: spectabilis foliis latissimis etiam si arbores com-
perentur ad similitudinem eorum quæ p̄farta in nostris manibus uocamus. Adeoq; nil sui
doribus gaudet: ut implexis colocassæ foliis i uariam speciem uasorum potare gratissimū
habeant. Seritur iam hæc in italia. Et in ægypto proxima auctoritas cicorio ē: quā diximus
feubum erraticū. Nasceitur post uergilias. Floret periculatim. Radix ei lenta: quare etiā ad
uincula utuntur illa. Antaliū longius a flumine nasceitur mespili magnitudine & rotundā

tate: sine nucleo: sine cortice: folio cyperi. Mandunt igni paratum. Mandūt & oerum: cui pauca folia minimag: uerū radix magna. Aracinde quidem & aracos cū habeant radices ramosas ac multiplices: nec folium nec hārbā ullā: aut quicq̃ aliud supra terrā habēt. Reliqua uulgarum in cibo apud eos hārbārū nomina: condrialia: hypocaris: & caucaris: anteriscum: scandix: quæ ab aliis tragopogō foliis croco simillimis: pthenium: strichnū: corcorus. Et æq̃ noctio nascentis aphace: achinea: quā epithetron uocāt: quæ nūq̃ floret. At e cōtrario apha ce subinde marcescente flore emittit alium: tota hyeme totoq̃ uere usq̃ in æstatē. Multas præterea ignobiles habent. Sed maxime celebrat eniton italiae ignotā: ipsi aut oleo non ci bo gratan. Hoc faciūt ex semine eius. Differentia prima siluestris & satina. Siluestriū duæ species. Vna mitior est simili caule tamē rigido: Itaq̃ & æolii antiqui utebantur. Exilis quā quidā atrastylda uocant. Semen eius candidum: & grande amarū. Altera irrutior torosio re caule: & qui pene humi serpat minuto semine. A culcatarū hæc est generis: quoniā disti guenda sunt & genera. Ergo quædā hārbarum spinosa sunt quædā sine spinis. Spinosa multæ species. In totum spina ē alperagus: scorpio: nullum enim folium habet. Quædā spi nosa foliata: ut carduus eryngion: glycyrrhizō: & urtica: lis enī oibus foliis aculeata mor dacitas. Aliqua & secundū spinam habēt foliū: ut tribulus & ononis. Quædā i folio habēt & in caule ut phleos: quod aliqui stoeben appellauere. Hypophes spinis geniculatum. Tri buta proprietates quod & fructum spinosū habet. Ex omnibus iis generibus urtica maxime nocetur: ac tabulis in flore purpureā lanuginē fundentibus sæpe altior quinis cubitis. Plu res eius differentie. Siluestris quā fœminā uocant mitior. Et in siluestri quæ dicitur cana acior. Caule quoq̃ mordaci fimbriatis foliis. Quæ uero etiā odorē fundit herculanea uo catur. Semē omnibus copiosum: nigrū. Mirū sine ullis spinarum aculeis lanuginē ipsam ef se noxiam: & tactu tantum leui pruritū pustulasq̃ cōfestim adusto similes existerē. Notū ē & remedium olei. Sed mordacitas nō protinus cū ipsa hārbā gignitur: nec nisi solibus ro borata. Incipiens quidem ipsa nasci uere nō i grato: multis etiam religioso i cibo est ad pel lendos totius anni morbos. Siluestrium quoq̃ radix oēm carnē tenaciorem facit simul co cta. Quæ innoxia est morsu carens aoniū uocatur. De scorpione dicemus iter medicas.

De carduo & helxine & tribulo & anchusa.

Ca.

XVI.

Ardus & folio & caule spinosas lanugines habet. Item acorna: leucacathos: onopy gos: helxine: scolimos. Cameleon in foliis nō habet aculeos. Est & illa differentia q̃ quidam in iis multicaulia ramosaq̃ sunt: ut carduus. Vno autem caule nec ramosū enidos. Quædam cacumine tantū spinosa sunt: ut cringili. Quædam æstate florent: ut atra styli: helixinos. Scolimos quoq̃ florēt sero & diu. Diuacrona colore tantum ruffo distin guitur: & pinguiore succo. Idem erat a tractylis quoq̃: nisi cadidior esset: & nisi sanguineū succum funderet. Quæ de causā phonos uocatur a quibusdam: odore etiā grauis: sero ma turescente semine: nec ante autū: q̃ id de omnibus spinosis dici possit. Verū omnia hæc & semine & radice nasci possunt. Scolimos carduorum generis ab iis distat q̃ radix eius ue scendo est decocta. Mirū q̃ sine interuallo tota æstate aliud floret in eo genere: aliud con cipit: aliud p̃urit. Aculei arefcente folio desinunt pungere. Helxime rara uisū est: neq̃ in omnibus terris est: radice foliosa: ex qua media ueluti malū extuberat. Cōrta suaue olet. Huius uertey sūmus lachrymā cōtinet iucundi saporis acathicē masticē appellatā. Ectatos quoq̃ in sicilia tantū nascitur suæ proprietatis & ipsa. Cuius in terra serpunt caules e radi ce emissi lato folio & spinoso: caulesq̃ uocant catos. Nec fastidiūt i cibis iueteratos quoq̃ unū caulem rectum habēt: quē uocant tenica: eiusdem suauitatis: sed ueq̃ statis impatiētē. Samen cilanuginis: quē pappō uocāt: quo detracto ex cortice teneritas similis cerebro pal mæ est: uocant ascalia. Tribulus nō nisi in palustribus nascitur. Dira res alibi. Iuxta nilū & strymonē amnea excipitur in cibis. Inclinator in uadū: folio ad effigiem ulmi: pediculo lō go. At in reliquo orbe genera tria. Ciercula folia alteri aculeata. Hic & serius flore. Ma gisq̃ sepra obsidet uillarū. Semen ei rotūdius: nigrū in siliqua. Alteri harenacū. Spinoso rum etiā aliud genus ononis. In rannis enī spinas hēt opposito folio rutæ simili. toto cau le foliatum in modū coronæ sequitur a frugibus: aratro inuincū: uiuaxq̃ præcipue. Acule atarū caules aliquarum per terrā serpunt ut eius quati coropō uocant. Et ex diuerso stans anchusa inficiendo signo carisq̃ radice apta. Est autem mitior iis anthemis: & philanthos: anemone: & aphace: caule foliato est: & crepis & lotos. Differentia foliorum & hic quæ & i

xiiii

LIBER.

arboribus breuitate pediculi ac lōgitudine: angustis ipsis foliorum: amplitudine: angulis: incisuris: odore: flore: Diuturnior hic quibusdā per partes florentibus ut ī ocimo: heliotropio: aphace: oenochyte.

De differentia hærbarum per folia: & quæ hærbae toto anno florent & haestula regia: & pistana: & de gladiolo. Ca. XVII.

Ultis inter hæc æterna folia: sicut quibusdā arborū. In primisq; heliotropio: ad iato. m Aliud rufus spicatarum genus: ex quo est staminios: alopecu ros: selapros quam quidem ortygia uocant: Alii plantaginē: de qua infra dicemus inter medicas. Pyralis ex iis. Alopecuros spicam hēt mollem & lanuginē densā: nō dissimilē uulpinū caudis: unde ei & nomē. Proxima est ei & selapros: nisi quod illa particulatī floret. Cicoriō & similia circa terrā folia habent germinātes ab radice post uergilias. Perditio quā & æolia gētes & ægyptii edunt nomē dedit auis id maxie cruēs. Crassas plurimasq; hēt radices. Itē orinthogale caule tenero: cādido semipedali radice bulbosa: molli tribus aut quattuor agnatīs Coquitur ī pulte. Mirū lotō hærba & egilopa nō nisi post annū e semīe suo nasci. Mira & anthemidis natura: qd a sūmo flore icipit: cū cæteræ oēs quæ particulatī florēt: ab ima fuit pte incipiāt. Notabile & ī lappa quæ adhærescit: quoniā ī ipsa flos nascit: nō euident: sed itus occultus: & itra se germinat: uelut animalia quæ ī se pariūt. Itē circa opuntē opūtia ē hærba ē hoi dulcis. Mirūq; e folio eius radicē fieri ac semina nasci. Lassine unū foliū hēt: sed ita iplicatū: ut plura uideāt. Cyndrilla amara ē: & acri ī radice succo. Amara & aphace: & q pigris noīat: & ipsa toto āno florēs: nomē ei amaritudo iposuit. Notabilis & scylla: crociq; natura: quæ cū oēs hærbae foliū primū emittāt: moxq; ī caule rotūdē: ī iis caulis prior itel ligit q foliū. Et in croco quidē flos ipellitur caule. In scylla uero caulis exit: deinde flos ex eo emergit. Eademq; & floret (ut diximus): tria tempora sationū ostendens. Bulborū generi quidā adnumerant & cypri hoc est gladioli radicē. Dulcis ea ē: & quæ decocta panē etiam gratiorem faciat: ponderosiorē simul subacta. Similis ē & quæ æstion uocatur: gustu asq. Cætere eiusdē generis folio differunt. Asphodelus oblongum & angustū hēt. Scylla latū & tractabile. Gladiolo simile nomini. Asphodelus mandit & semīe tosto: & bulbo. Sed hoc ī cinere tosto: de in sale & oleo addito. Præterea tuso cum ficis præcipua uoluptate ut uī detur Hesiodo. Traditur & ante portas uillarū satum remedio esse cōtra ueneficorū nō xā. Asphodeli mentionē & Homerus fecit. Radix eius nāpis modicis similis ē. Neq; alia numerosior: octoginta simul acruatis sæpe bulbis. Theophrastus & fere græci pñcipēs. Pythagoras caule eius cubitalem & sæpe duū cubitorum foliis porri siluestris antheriscō uocauere. Radicem uero id est bulbos asphodelon: nostri illud albuco uocant & asphodelum hastulā regiam. Ea est caulis acinosi. Eius duo genera faciunt. Albuco est scapus cubitalis: & amplius: purus: leuis. De quo Mago præcipit exitu mensis martii & initio aprilis cū floruerit: nondum semine eius intumescēte demetendū: findendosq; scapus: & quarto die ī solem proferendos. Ita siccatis manipulos faciendos. Item pistana dicit a græcis uocari quā inter uluas sagittam appellamus. Hanc ab idibus maii usq; ad finem octobris mensis decor ticari: atq; leui sole siccari iubet. Idem & gladiolum alterum quam cydiron uocant: & ipsū palustrem iulio mense secari iubet ad radicem: tertioque die ī sole siccari: donec candidus fiat. Quotidie autem ante solem occidentem ī testum referri: quoniam palustribus descectis nocturni rores noceant.

De iunco genera sex: & de cypero: & de medicamentis earum & de cypro: & odorato iunco. Ca. XVIII.

Imilia præcipit de iunco quē mariscon appellant: ad texendas tegetes: & ipsum iunco nio mense eximi ante iusum medium præcipiens. Cætera de siccādo eadem quæ de ulua suo loco diximus. Alterum genus iuncorum facit: quod marinū & a græcis oxychoeon uocari inueni. Tria genera eius: acuti: sterilis: quem mare & oxyn græci uocant: reliqua fœminini ferentis semen nigrum: quem melancranin uocat. Crassior hic & fruticosior. Magisq; etianum tertius qui uocatur holoschenos. Ex iis melancranis sine aliis generibus nascitur. Oxys & holoschenos eodem cespite. Utillissimus ad utilia holoschenos: quia mollis & carnosus est. Fert fructum uuarum coherentium modo. Nascit autē is queta marcm appellamus ex semetipso: cacumine ī terrā defixo. Melancranis autē suo semine. Alioquin omnium radices omnibus annis intermoriuntur. Vtus ad massas maras

utilium nexu: elegantium lucernarum lumina præcipua medullæ amplitudine. Iuxta maritimas alpes tanta ut inciso ventre impleant pene nuciarum latitudinem. In ægypto uero ctribrorum longitudinem non alias utiliore. Quidam etiânum unum genus faciunt. Iunci trianguli cyperum uocant. Multi enim non discernunt a cypro uicinitate nominis. nos distinguemus utrumq. Cypirus est gladiolus ut diximus radice bulbosa: laudatissimus in insulis creta: dein naxo: & postea phœnice. Cretico candor odorq. uicinus nardo: naxio acrior: phœnicio exiguum spiras: nullus ægyptio Nam & ibi nascitur. Discutit duritias corporum. Iam enim remedia dicimus: quoniam & florum odorq. generi est magnus usus in medicina. Quod ad cypiron attinet. Apollodorum quidem sequimur qui negabat bibendum quâq. professus efficacissimum esse aduersus calculosos. Eo factas facinas quidē abortus facere non dubitat. Mirumq. tradit barbaros suffitū huius herbar excipientes ore lyenes consumere. Et non egredi domibus nisi ab hoc suffitu. Vegetiores enim firmioresq. sic etiam fieri. Interriginum & alarum utiis perfricationibusq. cū oleo illitum non dubie mederi. Cyperos iuncus est qualiter diximus angulosus: iuxta terram candidus: cacumine niger: pinguisq. Folia ima porraceis exiliora in cacumine minura: inter quæ est semina. Radix oliuæ nigra similis: quâ cum oblonga est cyperida uocant: magni in medicina usus. Laus cyperio prima hâmoniaco: secunda rhodio: tertia thracio: nouissima ægyptio quæ & confundit intellectum: quoniam & cypros ibi nascitur. Sed cypros durissima: uixq. spirans. Ceteris odor est ipsam nardum imitans. Est & per se indica herba: quæ cyperis uocatur: gingiberis effigie: cōmanducata croci uini reddit. Cypero uis in medicina pilosithri. Illinitur pterigis: ulceribusq. genitaliū: & quæ in humore sunt omnibus: sicut oris ulceribus. Radix aduersus serpentium ictus & scorpionū præsertim remedio est. Vulus aperit pota. Largiori tanta uis: expellit eas: urinâ ciet & calculos: ob id utilissima hydropicis. Illinitur & ulceribus quæ serpunt: sed iis præcipua quæ in stomacho sunt ex uino uel aceto illita. Iunci radix in tribus heminis aquæ decocta ad tertias tulli medetur. Semen tostum & in aqua potum sistit aluum: & sceminarum menses: capitilq. dolores facit. At qui uocatur holoschoenos eius quæ proxima sunt radicis cōmanducantur aduersus araneorū morsus. In ægypto etiânum unum iunci genus: quod tropicem uocant. Huius semine sonum allit. Sed modum seruandū ne sapor fiat. Ob id & odorati iunci medicina dicuntur: quoniam & in syria coelestis suo loco reticulatus nascitur. Laudatissimus ex nabathea iuncus cognomine theucitis. Proximus babiloniis. Pessimus ex africa ac sine odore. Est autē rotundus uinose mordacitatis ad linguam. Sincerus in confricatio odorem rosæ emittit rubentibus fragmentis. Discutit inflationes. Ob id stomacho: utilis: bilēq. & sanguinem reiciuentibus. Singultus sedat. Ruētus mouet. Urinâ ciet. Vesicæ medetur. Ad muliebres usus decoquitur. Opisthotonicis cum resina arida imponitur. Ex calfactoria uteros astringit: refrigerat. Usus eius diuiditur in folia & flores. Capita foliorum pariterq. cādide ungues uocantur. In flore autem aliud est semen: aliud capillus in capite: aliud cortex: aliud calix. Folium siccatur: aut tribus modis exprimitur. Per se cum unguine non detrahitur. ibi enī humoris plurimū. Aut cū detractis unguibus reliqua pars aut oleo aut uino maceratur in sole uasis uitreis. Quidā & salē admiscet: & anchusam nonnulli: aut asphaltū: aut iuncū odorati: quia talis maxime prodest uulue ac dysentericis. Exprimitur eadē folia detractis unguibus trita per lintheū spissum in arēū: uas leuiq. igni succus coquitur donec fiat crassitudo mellis. At hoc elegi oportet odoratissima quæq. folia. Ex rosa medicina: & de lilio: & de narcisso: & ex uiola: & de baccare & combreiro: & asaro.

Ca. XIX.

Inum quomodo fieret ex rosa diximus inter genera uini. Usus succi ad aures oris ulcera gingiuas: tonsillas gargarizatus. Stomachū uuluas: sedis uitia: capitis dolores: In febre per se uel cum aceto somnos: nauseas. Folia utuntur in calliplepharū. E succis foemina asperguntur. Epiphoras quoq. aridis leniunt. Flos sonū facit. Inhibet fluxiones mulierū maxime albas in posca potus. Et sanguinis excreationes. Stomachi quoq. dolores quātū in uini cyatis tribus. Semen iis optimū crocinū: nec anniculo uerustis: & in umbra siccatur: Nigrum inutile. Dentium dolori illinitur. Vricam ciet Stomacho imponitur. Ictū igni sacro nō ueteri. Naribus subdētū caput purgat. Capita pota uētrē & sanguinem sistūt. Ungues rosæ epiphoris salubres sunt. Vlcera enī oculorū rosa sordescūt: pterq. in initis epiphoræ ita ut arida cū pane interponat. Folia quidē uitis: stomachi: rosionibus

LIBER.

& uiciis uentris & intestinorū: & præcordiis utilissima uel illita. Cibo quoq; lapati modo condiuntur. Cauendus quoq; in iis situs celeriter insidens. Et aridis & expressis aliq; usus Diaplasmata inde fiunt ad sudores coercendos. ita ut a balneis inarescat corpora: dein frigida abluantur. Siluestris cū adipe ursino alopecias mirifice emendat. Liliū radices multis modis florem suum nobilitauere. Contra serpentium ictus ex uino potæ contra fungorū uenena. Propter clauos pedum in uino decoquuntur: tri duo quæ non soluuntur. Cum adipe aut oleo decoctæ pilos quoq; adustis reddunt. Et muso potæ inutilem sanguinem cum aluo trahunt. Lyeniq; & ruptis uulsiis profunt. Et menstruis foeminarum in uino decoctæ Impositæq; cum melle neruis præcis medentur. Contra lichenas & lepras & furfures in facie emendant. Erugant corpora. folia in aceto cocta uulneribus imponuntur. Si testis in melle cum hyosciamo & farina tritici. Samel illinitur igni sacro. Flos & folia ulcerū uetustati Succus qui flore expressus est: ab aliis mel uocatur: ab aliis syrium ad emolliendas uuluas sudoresq; faciendos & suppurationes coquendas. Narcissi duo genera in usu medici recipiunt. Vnum purpureo flore: & alterum hærbaceum. Hic stomacho inutilem: Et ideo uonitorum: aluos quoq; soluentem: neruis inimicum: caput grauantem. Et a narce narcisū dictum non a fabuloso puero. Vtriusq; radis ut diximus mulsei saporis est. Ambustis pdest cum exiguo melle. Sic & uulneribus & luxatis. Panis uero cum melle & auenæ farina: Sic & infixa corpori extrahit in polenta tritus: oleoq; contusus. Medetur & lapide percussis. Purgat uulnera permixtus farina. Nigras uirilignes emaculat. Ex hoc flore fit narcisinū oleum ad emolliendas duticias. Calefacienda quæ alserint. Auribus est utilissimus: sed capitis dolores facit. Violæ siluestris sunt & satiuæ. Purpureæ refrigerant. Contra inflammationes illinuntur stomacho ardenti. Imponuntur & capiti in frôte. Oculorum priuatiū epiphoris & sede procidente uulua ue. Et cōtra supurationes. Crapulā & grauedines capitis impositis coronis olfatūq; discutiunt. Anginas ex aqua potæ. Id quod purpureum est ex iis comitialibus medetur: maxime pueris in aqua potum. Semen uiolæ scorpionibus aduersatur. Contra flos albae suppurata aperit: ipsa discutit. Et alba autem & lutea extenuant menstrua. Vrinam ciunt. Minor uis est recentibus. Ideoq; aridis post annum utendum. Lutea dimidio cyato in aqua tribus menses trahit. Radices eius cum aceto illitæ sedant uenem. Item podagram. Oculorum inflationes cum myrrha & croco. Folia cum melle purgant capitis ulcera. Cum cera rimas sedis. Et quæ in humidis sunt. Ex aceto uero collectiones sanat. Baccar in medicinæ usu est. Aliqui ex nostris perpenfam uocant. Auxiliarur contra serpentes. Capitis dolores feruoreq;. Item epiphoras. Māmis tumentibus a partu & egilopis incipientibusq; ignibusq; sacris. Odor somnum gignit. Radicem decoctam bibere spatacis euerlis cōuulsis suspiriosis salutare est. In tussi uetere radices eius tres quatuorue decoquuntur ad tertias partes. Hæc potio mulieres ex abortu purgat. Laterum compunctiones tollit & uescicæ calculos. Tonditur cū dyaplasmata. Vestibus odoris gratia inferit. Combretum quod simile ei diximus tritum cum axungia uulnera mire: sanat. Asarum iocinerum uiciis salutare esse traditur: uncia sumptum in hemina mulsi mixti. Aluum purgat hellebori modo. hydropicis prodest & præcordiis uuluisq; ac morbo regio. In mustum si addatur facit uinum urinis ciendis. Effoditur cum folia emittit. Siccatur in umbra. Sitū celerrime sentit.

De nardo gallico: & de croco medicinæ: & croco mago: & siri: & salianca & holochryso: & chrysocone & meliloto. Ca. XX.

Quoniam quid in ut diximus nardum rusticum nominare radicem baccaris contextentis & gallici nardi remedia in hunc locum dilata cum disputarem de peregrinis arboribus. Ergo aduersus serpentes duabus drachmis in uiuo succurrit Inflationibus coli uel ex aqua uel ex uino. Item iocineris & renū suffusisq; felle. Et hydro picis per se uel cum absinthio. Sistit purgationes mulierum. Imperus uero eius quāphun eodem loco appellauimus. Radix datur potui trita uel decocta ad strangulationes uel pectoris dolores uel laterum. Menses quoq; cit. Bibitur cum uino. crocum cum melle non soluitur: nullog; dulci. Facillime autem uino aut aqua Utilissimū in medicina. Adseruatur cornea pyxide. Discutit inflammationes oēs qdē. Sed oculoq; maxime ex ouo illicitus. Vuluarū quoq; stragular. Stōachi exulceratiōes: pectoris & renū iocinorū: pulmonū: uesciarūq; petuliatie inflammationi earū uehemēter uile. Itē tussi & pleureticis. Tollit & prurit. Vrinā cit.

Qui crocum prius biberint crapulam non sentient. Ebrietati eo resistunt. Coronæ quoque ex eo mulcent ebrietatem. Sōnum facit. Caput leniter mouet. Tenerem stimulat. Flos ei igni sacro illinitur cum creta cimolia. Ipsum plurimis medicaminibus miscetur. Collyrio uni nomē dedit. Ex eo quoque expresso unguento crocino: quod crocomignia appellat. Habet suas utilitates contra suffusiones oculorum. Vrinæ magis exalfacit quā crocum ipsum. Optimum quod gustatum saluā dentescit inficit. Iris ruffa melior quā candida. Infantibus eam circūligari salutare est. Dentientibus præcipua est & tussientibus: tinearū uero uitio laborantibus instillari. Cæteri effectus eius nō multū a melle differunt. Vlcera purgat capitis præcipue. Suppurationes uereres. Aluum soluit duabus drachmis cum melle. Tussim tormia: inflationes pota. Lynes ex aceto. Contra serpentium & araneorum morsus exposita ualet. Contra scorpiones duarum drachmarū pondere in pane uel aqua sumitur. Contra canum morsus ex oleo imponitur. Et contra perfricationes. Sic & neruorum doloribus. lūbis uero & coxendricibus cum resina illinitur. Vis ei cōcalfactoria. Naribus subducta sterutamenta mouet. Caputque purgat. Dolori capitis cum coroneis malis aut struceis illinit. Crapulas quoque & ortopnoeas discutit. Vomitiones cit duobus obolis sumpta. Cssa fracta extrahit imposita cum melle. Ad paronychias farina eius utitur. Cum uino ad clauos uel uersucas. Triduū non soluitur. Fialicus oris cōmanducata abolet: alarūque uitia. Succi duritias omnes emollit. Sōnus conciliat. Sed geniculas consumit. Sedis rimas & condilomata. Omnia per in corpore excrecentia sanat. Sūt qui siluestrem sirin uocent. Strumas hæc uel panos uel inguina discutit. Præcipitur ut sinistra manu læta ad hoc usus seruet: colligentesque dicant cuius hominis utique causa eximant. celus herbariorū aperitur in hac mentione partem eius seruantiū: & quarundā aliarum herbarū sicuti plantaginis substituentium si parū mercedis tulisse sese arbitrantur. Rursusque ut plus operis acquirant partem eam quam seruauere eodē loco infodiunt. Credo ut uitia quæ sanauerint faciant rebellare. Saliuncæ radix in uino decocta sistit uomitiones. Coroborat stomachū. Polio Museus & hesiodus perungi iubent dignationis gratia. Glorietur audios polium tractare colore. Polium contra serpentes subfermitur uel portatur. Medici in uino decoquunt recēs uel aridum: illinunt per uel spleneticis propinant ex aceto. Morbo regio in uino. Et hydropicis incipientibus in uino decoctum. Vulneribus quoque sic illinunt. Secundas mulierū partusque emortuos repellit. Item dolores corporis. Vesicæ inanit. Et epiphoris illinitur. Nec magis alia herba conuenit medicamēto quod alexipharmacōn uocant. Stomacho tñ inutile esse Caputque eo impleri: & abortum fieri potō. Aliqui negant ad religionem addunt ubi inuentum sit: protinus adaligandum contra oculorum suffusionem. Cauendūque ne terram attingat. hi & folia eius thymo similia tradunt: nisi quod molliora sunt: & lanatiore canicie. Cū rursus siluestri & si teratur ex aqua cælesti aspidas mitigare dicitur. At non secus atque cynamomum astringit & cohibet uulnera: prohibetque serpere. holochrysos medetur strangurie in uino pota: & oculorum epiphoris illita. Cum fece uero uini cremata in polenta sichenas emēdat. Chrysocomæ radix calfacit & stringit. Datur potui ad iocinerum uitia. Item pulmonum Vluue dolores in aqua mulsa decocta. Ciet menstrua. Et si cruda det: hydropicorum aqua sistit. Mellissophyllo siue melitena si perungatur aluearia nō fugiet apes. Nullo enim magis gaudent flore. Copia istius examina facillime continentur. Itē præsentissimū est contra ictus earū: uesparūque & araneorū. Itē scorpionū. Item cōtra uuluarū stragulationes additō nitro. Cōtra tormina e uino. Folia eius strumis illinuntur: & sedis uitis cū sale decocta. Succus feminas purgat: & inflationes discutit: & ulcera sanat. Articular: os morbos sedat. Canisq; morsus. Prodest dysentericis ueteribus & cæliacis: & ortopnoicis lyenibus: ulcerib; thoracis. Caligines oculorū succo cū melle inungi eximiū habetur. Melilotos quoque oculis medetur cū lacte: aut cū lini semine. Maxilarū quoque dolores lenit. Et capitis cum rosa ceo. Item aurium & passo. Quæque in manibus intumescunt uel erumpunt. Stomachi dolores in uino decocta uel cruda trita. Idē effectus est ad uuluas. Testes uero & sedem prociudat: quæque ibi sunt uitia: recens ex aqua decocta uel ex passo. Adiecto rasaceo illinuntur ad catinomatā. Deferuefcit in uino dulci. Pecui iariter & contra meliceridas efficax.

De trifolio & tymo & hemorocalle: & de helenio: & ambrotōno. Ca. XXI.

Rifoliū scio credi præualere contra serpentium ictus & scorpionū ex uino aut pota. Rursus seminis granis uiginti potis. Vel foliis: & toto herba decocta. Serpentesque nunquam

LIBER.

in trifolio aspic. Præterea celebratis auctoribus contra omnia uenena pro antidoto suffi-
cere. xxv. grana eius: quod minianthos ex eo appellauimus tradi. multa alia præterea in re-
mediis eius ascribi. Sed me contra sententias eorum grauissimi uiri auctoritas mouet. So-
phocles enim poeta uenenatum id dicit. Sumus quoque medicus decocti aut contriti succu
infusum corpori eisdem uredines facere quasi percussis a serpente imponatur. Ergo non
aliter utendum eo quâ contra uenena consueuerunt. Fortassis enim & iis uenenis inter se cõ-
traria sit natura: sicut multis aliis. Item animaduerto sené eius cuius minima sint folia uti
le esse ad custodiendum mulierum cutis gratiam in facie illitum. Thymum colligi oportet
in flore: & in umbra siccare. Duo autem sunt genera eius. Candidum: radice lignosa: in
collibus nascens: quod & præfertur. Alterum nigrius florisque nigri. Vtraque oculorum clari-
tati multum conferre existimantur. Et in cibo & in medicamentis. Item diutinæ tussi eligi-
mate faciles execrationes facere cum aceto & sale. Sanguinem concreescere non patitur e
melle. Lõgas faucium distillationes extra illita cum sinapi extenuare. Item stomachi & ué-
tris uitia. Modice tamen utendum est. Condylomata excalfaciunt: quibus sistunt aliu: quæ
si exulcerata sit denarii pòdus in sextarium aceti & mellis addi oportet. Item si lateralis do-
lor sit: aut inter scapulas aut in thorace. Præcordiis medetur ex aceto cum melle. Quæ po-
tio datur & in alienatione mentis ac melancholicis. Datur & comitialibus: quos correpros
olfatus excitat thymi. Aiunt & dormire eos oportere in molli thymo. Prodest & ortopnoi-
cis & anhelationi. Mulierum mensibus retardatis. Vel si enortui sint in utero: partus de-
coctum in aqua ad tertias. Viris uero cõtra inflationes cum melle & aceto. Et si ueter tutu-
gear. Testesue aut uesciæ dolor exigat. h. uino tumores & impetus tollit impositum. Cor-
xendicibus imponitur cum articularibus morbis trium obolorum pondere in tribus cya-
this aceti & mellis. Et in fastidio tritum cum sale. Hemorocalles pallidum & uiridi & molle
folium: habet: radice odoratam atque bulbosam. Quæ cum melle imposita uentri aquam pel-
lit: & sanguinem etiam inutilem. Folia epiphoris oculorum: mamarumque post partum dolori
bus illinuntur. Helenium ab Helenæ lachrymis diximus natum. Fauere creditur formæ.
Cutem mulierum in facie reliquoque corpore nutrire incorruptam. Præterea putat usu eius
quâdam datam gratiam iis: ueneremque conciliari. Attribuunt & hylaritatis effectum eidem po-
te in uino eumque quem habuerit Nepenthes illud prædicatū ab homero quæ ea tristitia ois
aboleatur. Est aut succi prædulcis. Prodest & ortopnoicis. Traditio radices eius in aqua
prodest ieiunii. Est autem candidus intus & dulcis. Bibitur & contra serpentium ictus ex
uino. Mures quoque contrita dicitur necare. Ambrotonum duorum traditur generum. Cã-
pestre ac montranum. Hoc fœminam: illud marem intelligi uolumus. Amartudo absin-
thij in utroque. Siculum laudatissimum. dein gallaticum. Vtus est & folijs. Sed maior semij-
ne ad calfaciendum. Ideo neruis utile: tussi ortopnoicis conuulsis: ruptis lumbis: urinæ au-
gustiis Datur bibendum manualibus fasciculis decoctis ad tertias partes. Ex iis quaternis
cyathis bibitur. Datur & semen tusum in aqua drachme pondere. Prodest & uulue. Coqui-
tur panis cum farina hordeacea: & oculorum inflammationibus illinitur. Cotoneo malo cõ-
cocto serpentes fugat. Contra ictus earum bibitur cum uino: illiniturque. Efficacissimum cõ-
tra ea quorum ueneno tremores & frigus accidunt: ut scorpionum & phalagiorum: & cõ-
tra uenena alia pota. Prodest & quoquomodo argentibus. Et ad extrahenda ea quæ inhæ-
rent corporibus. Pellit & interreneorum mala. Ramo eius si subiiciatur puluino uenerem
stimulati aiunt. Efficacissimamque esse herbam contra omnia ueneficia quibus coitus inhibeat.

Ex leucanthemo & sansuco medicinz.

Ca:

XXII.

Eucanthemum suspiriosis medetur duabus partibus aceti. permixtum. Sansucum
siue amaracum in cipro laudatissimum & odoratissimum. Scorpiõibus aduersatur
ex aceto & sale illitum. Menstruis quoque multum confert impositum. Minor est
eidem proto uis. Cohibet & oculorum epiphoras cum polëta. Succus decocti tormina dissecu-
rit. Et urinis & hydropicis utile. Mouet & narum sternutamenta. Fit ex eo oleum quod san-
sucinum uocatur aut amaracinum ad excalfaciendos emolliendosque neruos: & uulvas cal-
lefacit. Et folia sugillatis cum melle & luxatis cum cera profunt.

De anemona medicinz.

Ca.

XXIII.

Nemonas coronarias tantum diximus. Nunc reddemus & medicas. Sunt qui phre-
nion uocent. Duo eius genera. Siluestris prima. Altera in cultis nascens. Vtraque

fabulosi. Huiusque plures species. Aut enim phœniceum florem habet: quæ & copiosissima est: aut purpureum: aut lacteum: Hæc tria folia apio similia. Nec temere semipedalæ altitudinem excedunt: cacumine asparagi. Flos nunquā se aperit nisi vento spirante: unde & nomen accepit. Siluestri amplitudo maior: latioribusq; foliis: flore phœniceo. Hanc erro re ducti argemonem putant multi. Alii rursus papauer: quod rhian appellauimus. Sed di stinctio magna: quæ utraq; hæc postea floret. Nec aut succum illarum anemonæ reddūt: aut calices habent: nec nisi asparagi cacumen. Pro sunt a nemonæ capiti doloribus: & inflāmati onibus: uuluis mulierum lacti quoq;. Et mēstrua cient cum priscana sumpræ: aut uellere appositæ. Radix cōmāduca pituitam trahit. Dentes sanat. Lecocta oculorum epiphoras Magi multum quidem iis tribuere. Quamprimum aspiciatur eo anno tolli iubentes: diei q; colligi eas tertianis & quaternis remedio. Postea alligari florem pino roseo: & in umbra asseruari: ita cum opus sit alligari. Quæ ex iis phœniceum florem habet: radice cōtrita: cui cunq; animalium imposita ulcerum facit & pticam uim. Et ideo expurgandis ulceribus ad hibetur. Ex xenanthe medicinæ.

Ca.

XXIII.

Enanthe hæc habita nascitur in petris: folio pastinacæ: radice magna: numerosa. Caulis eius & folia cum melle ac uino nigro pota facilitatē parienti præstant: secundasq; purgant. Tussim emelle tollunt. urinam cient. Radix & uescicæ uitiis medetur.

De heliochryso medicinæ.

Ca.

XXV.

Eliochryson quod alii chrysanthon uocant ramulos habet candidos: folia subalbi da: ambrotono similia ad solis repercussum aureæ lucis in orbem ueluti corinthis dependentibus. qui nunq; marcescunt. Quæ de causa deos coronant illo. Quod dis ligentissime obseruauit Ptolemeus rex ægypti. Nascitur in frutetis. Ciet urinas cum uino po ta & menses. Duricias & inflāmationes discutit. Ambustis cum melle imponitur. Contra serpentium ictus & lumborum uitia bibitur. Sanguinem concretum uētris ac uescicæ ab sumit cum mulso. Folia eius trium obolorum pondere sistunt profluuiā mulierum in ui no albo. Vestes tuetur odore non maleganti.

Ex hyacinto medicinæ.

Ca.

XXVI.

Iacynthus in gallia eximie prouenit. Hoc ibi loco hisginum tingit. Radix est bulba cea mangonicis uenalicis pulchre nota. Quæ in uiuo dulci illita pubertatem coher cet: & no patitur erumpere. Torminibus & arancorum morsibus resistit. Vrinam impellit. Contra serpentes & scorpiones morbumq; regium semen eius cum ambrotono datur. Lignis quoq; flammea illa aduersus serpentes: scorpiones: crabrones: similiaq; bibi tur e uino semine trito. Siluestris eadem stomacho inutilis. Aluum soluit. Ad detrahendā bilem efficacissima duabus drachmis. Scorpionibus adeo contraria ut omnino uis ea tor/ pescant. Radicem eius asiani boliten uocant. Quæ alligato oculo albugines tolli dicuntur.

Ex uinea peruinca medicinæ.

Ca.

XXVII.

Tuincaperuinca siue camecephne arida rufa hydropicis datur in aqua cocleāri mensura. Celerrimeque reddunt aquam. Eadem decocta in cinere sparsa nino tumo res siccat. Auribus succo medetur. Aluinis imposita multum prodesse dicitur. ru sci radis decocta bibitur alternis diebus in calculorum ualitudine: & torusione urina: uel cruenta. Radicem pridie crui oportet: postero mane decoqui. Ex eo sextario uini cyathis duobus misceri. Sunt qui & crudam radicem tritam ex aqua bibant: & in totum ad utilia cauliculis eius in uino & aceto tritis nihil utilius putant. Baſtis quoq; aluum molit. Illini tur podagricis tosta & contusa. Ancinonen & coronatum causa & ciborum ægyptii ferūt Eademq; erat quæ ocimum: nisi hirsutior ramis ac foliis esset: & admodum odorata. Ciet menses & urinas.

Ex colocasia medicinæ.

Ca.

XXVIII.

Colocasia Glaucias æria corporis lenire putauit: stomachum iuuari.

Ex anthalo medicinæ.

Ca.

XXIX.

Nthalii quod ægyptii edunt nullū eliū repperi uisum. Et hæc est hæc. Anthallium quā alii anticellū uocat duorū generū: foliis & ramis lenticulæ similis: palmæ alti tudine: fabulosi apricis nascentis sub salsa gustanti. Altera chamepithyos similis breuior: & hirsutior: purpurei floris: odore grauis: in saxosis nascēs. Prior uuluis aptissima. Et ex rosacco & lacte imposita etiam uulncribus. Bibitur in stranguria renūq; doloribus

LIBER.

tribus drachmis. Altera bibitur in duritia uuluarum & in torminibus & in comitiali morbo cum melle & aceto quattuor drachmis.

De parthenio medicinae.

Ca.

XXX.

Contra parthenium alii leucathen: alii thannacum uocant. Celsus apud nos pellicinum & muralium. Nascitur in hortorū sepibus: flore albo: odore mali: sapore amaro. Ad infedendum decoctum in duritia uuluarum: & inflammationibus. Siccatur cum melle & aceto positum bilem trahit atram. Ob hoc contra uertigines utilis: & calculosis. Illinitur & sacro igni. Item strumis cum axungia inueterata. Magi contra tertianas sinistra manu euelli eam iubent: dicitque cuius causa uellatur: nec respicere. Dein eius foliū ægri linguæ subiicere: ut mox in cyatho aquæ deuoretur.

De strychnē medicinae.

Ca.

XXXI.

Strychnē quam quidē strychnum scripsere: utinam nec coronarii in ægypto uerentur: quos inuitat hedere foliorum similitudo in duobus eius generibus. Quorum alterum: cui accini coccinei: granosi: follicu i. Hallicacabum uocant & hallicacalon. Nostri autem uescariam: quoniam uescicæ & calculis prodēst. Frutex est furculosus uerticillari hærba: folliculis magnis latissq; & turbinatis: grandi intus acino: qui maturefcit nouembri mense. Tertio folia sunt ocini minime diligenter demonstranda. Remedia enim nō uenena tractamus. Quippe insaniatū facit paruo quoq; succo: quāquam & græci auctores in iocum uertere. Drachmē enim pondere lulum pudoris gigni dixerunt: species uanas imaginesq; conspicuas obseruari demonstrantes. Duplicatum hunc modum legitimam insaniā facere. Quicquid uero adiciatur ponderi representari mortem. Hoc est uenenū qd innocentissimi auctores simpliciter dorion appellauerunt. Ab eo quod cuspides in præliis tegerentur illo: passim nascente: quo partius spectabatur. Magi cognominauerunt qui nequiter occultabat crytron: aut neurita: ut nōnulli perisone cauendi equidem causa curiosius dicendum. Quin & alterum genus quod hallicacabon uocant: soporiferum est: atq; etiam opio uel ocus ad mortem: ab aliis morion: ab aliis moly appellatum. Laudatum uero a loco ad fruendū & trimaristo. Quidam etiam carmine minore obliuione inducentes. Quippe præsentaneum remedium ad dentium mobiles firmandos si colluerentur. Hallicacabon uero exceptionem addidere: ne diutius id fieret. Delirationē enim gigni eo. Nec demonstranda remedia: quorum medicina maioris mali periculum afferat. Comendatur enim cibus tertium: licet præferatur hortensis saporibus. Et nihil sit corporis malorum cui non salutare sit strychnos Xenocrates prædicet. Non tamen auxilia eorum tanti sunt: ut uel futura non de iis commemorare nefas putem: præsertim tanta copia innoxiorum medicaminum. Hallicacabi radicem bibunt qui sunt uaticinanti callentesq; fuere ad confirmandas superstitiones aspici se uoluunt. Remedio est id enim libetius rettulerim: aqua copiosa multis calida potui data. Nec illud præteribo aspidum naturæ hallicacabum in tantū aduersari ut radice eius propius admota soporetur: illas soporetur: illas sopore enecans uis earū. Ergo trita ex oleo percussis auxiliatur.

De corcoro.

Ca.

XXXII.

Orcorum alexandrinū cibi hærba est conuolutis foliis ad similitudinem mori præcordiis: ut ferunt. utilis alopetiisq; & lentigini. Boum quoq; scabiem celerrime sanari ea inuenio. apud Nicandrum quidē & serpentium morsus anteq; floreat. nec de cnico siue a trallide uerbosius disputetur. Aegyptia hærba est: & magnum contra uenenata animalia præbet auxilium. Item aduersus fungos. Cōstat a scorpione percussos quādiu teneant eam herbam non sentire cruciatum.

De persoluta.

Ca.

XXXIII.

T persoluta in ægypto in hortis serit coronarum gratia. Duo genera eius: scemina ac mas. Vtraq; subdita uenerem inhiberi uiroꝝ maxime tradunt.

De mensuris & ponderibus.

Ca.

XXXIII.

T quoniam in mensuris quoq; ac ponderibus crebro grecis nominibus utendum est interpretationem eorum semel in loco ponemus. Drachma attica fere enim attica obseruatione medici utuntur: denarii argentei habet pondus. Eadēq; sex obolos pondere efficit. Obolus decem calcos. Cyathus pender per se drachmas decem. Cū acetabuli mēsurā dicitur significat heminae quartam partem: id est drachmas. xv. Hemina quā nostri minam uocant pender drachmas atticas centum.

XXII.
CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER XXII.

PROEMIVM.

OMPLESSE poterant miraculū sui uatura: atq; tellus reputantiū uel pri-
oris tantum uoluminis dotes: totq; genera herbarum utilitatibus hominū
aut uoluptatibus genita. Sed quanto plura restant: tanto quoq; mirabilio-
ra inuentu. Illa enim maiore parte cibi: aut odoris: decorisue cōmendatione
ad numerosa experimenta duxit. Reliquorum potentia approbat nihil rege
natura siue aliqua oculiore causa gigni.

De gētibus hārbis formæ gratia utentibus.

Ca. I.

Quidem & formæ gratia ritusq; prepetui in corporib⁹ suis aliquas exterarum gen-
tium uti hārbis quibuscūq; aduerto animo. Illinunt certe aliis aliæ faciem in populis
barbarorū foemina: Maresq; etiam apud dacos & samata corpora sua inscibūt. Si-
mile plantagini glastum in gallia uocatur. Britonnorum coniuges nurusq; toto corpore
oblite quibusdam in sacris unde incedunt æthiopum colorem imitantes.

Quod hārbis uestes inficiantur.

Ca. II.

Ami uero infici uestes scimus admirabili succo. Atq; sileamus galatiæ: africæ lusi-
niæ granis cocū imperatoris dicatū paludamentis: transalpina gallia hārbis tynum
atq; cōchylis tingit: omnisq; alios colores. Nec querit in profundis inurices: seseq;
obiciētes dū præripiunt escam beluis marinis: intacta etiā anchoris scrutatur uada: ut iue-
niat per quod facilius matrona ad ulcero placeat corruptor insidietur nuptæ. Stās & in sic-
co carpit quo frugi mūdus exculpat usu alioquin fulgētis. Instrui poterat luxuria certa in-
nocentius. Nūc propositū ita consecrari: nec omittimus: ut subiiciēdo utiliora luxuriā ui-
litate circūscribamus dicturi & aliis hārbis tingi lapides parietesq;. Nec tingēdi nec pingē-
di tamē rationē omissemus: si unquā ea liberaliū artū fuisset. Interim fortius augetur au-
doritās quæ quāta debeat etiā surdis: hoc est ignobilibus hārbis perhibebitur. Si quidem
auctores imperii romani cōditoresq; inensum quiddam & hinc sumpserē: quoniā no aliun-
de lagmina in rem diis publicis fuere: & in acris legationibus: q; uerbena. Certe utroq; no
mine idem significatur. Hoc est graminē ex arce cum sua terra euulsum. Hinc semper & le-
gati cū ad hostes clarigatūq; mitteretur usi: id est res raptas clare repetitum unus utiq; uer-
benarius uocabatur.

De corona gramina.

Ca. III.

Orona quidē nulla fuit graminea nobilior in maiestate populi terrarū principis præ-
miliū gloriæ: gematæ: & aureæ: uallares: mulares: rostratæ: ciuicæ: triūphales post
hāc fuere. Suntq; cunctæ magno intervallo: magnæq; differentia. Cæteras oēs sin-
guli & duces ipsi imperatoresq; militibus aut aliquādo collegiis debere.

De raritate eius.

Ca. IIII.

Ereuit in triumphis senatus cura belli solutus & populus ociosus gramineam un-
dā nisi in suprema desperatione. Contingitq; nulli nisi ab uniuerso exercitu serua-
to seruatori decreta. Cæteras imperatores dedere. Hanc solam miles imperatori.
Eadem uocatur obsidionalis: liberatis obsidione abominandoq; exitio totis castris. Quod
si ciuicæ honos uno aliquo ac uel humillimo ciue seruato pclarus facerq; habetur. Quid
tandem existimari debet unius uirtute seruatus uniuersus exercitus? Dabatur hæc uiridi
e gramine decerpto inde ubi obsessos seruasset aliquis. Nāq; summū apud anticos signū
uictoriæ erat hārbam porrigere uictos: hoc est terra & alterice ipsa humo & humatione eti-
am cedere. Quem morem etiam nunc durare apud germanos scio.

Qui soli corona ea donati.

Ca. V.

Onatus est ea. L. Sicimus Dentatus semel: cum ciuicas quattuordecim meruisset.
depugnassetq; cxx. præliis semper uictor. Tanto rarius est seruatorem unū a ser-
uatis donari. Quidā imperatores & sepius donati sunt: ueluti. P. Decius primus ui-
delicet Tribunus militū ab exercitu. Altera ab iis qui in præsidio obsessi fuerāt. quāta eēt
eius honoris auctoritas cōfessus regione siquē donatus bouē albū Marti imolauit & cetū
fuluos: q; ei uirtutis causa dati fuerāt simul ab obsessis. Hic Decius postea consul & iperatio
& collegæ se p uictoria deuonit. data est a senatu populoq; ro. qua claritate nihil equidē in
rebus humanis sublimius duco. Fabio illi qui rem omnem romanam restituit nō pugnādo

LIBER.

Nec data cum magistrum equitum & exercitum eius seruasset. Tunc satius fuit nomine nouo coronari appellatum pariem ab iis quos seruauerat. Sed quo dictum est cōsensu honoratus est. Hannibale ex italia pulso. Quæ corona adhuc sola ipsius imperii manibus ipsa sita est. Et quod peculiare ei est: sola a tota italia data.

Qui solus centurio coronatus.

Ca.

VI.

Retet hos contigit eius coronæ honos. M. Calphurnio Flammine Tribuno militum in sicilia. Centurioni uero uni ad hoc tēpus. Cn. Petreio Atinati cimbrico bello: pimum pilum is capeffens sub Catulo exclusam ab hoc legionem suam hortatus tribunum suum dubitantem per castra hostium erumpere interfecit: legionēq; eduxit. Inuenio apud auctores eundem præter hunc honorem astantibus Mario & Catulo consulibus prætextatum imolasse ad tubicinem foculo posito. Scripsit & scylla dictator ebexercitu se quoq; donatum apud nolam legatū bello marsico. Idq; in uilla sua tusculana: quæ fuit postea Ciceronis pinxit. Quod si uerum est: hoc exetabiliorē eum dixerim: quandoquidē eā capiti suo proscriptione detraxit. Ipse tanto paucioribus ciuium seruatis: quam postea ocicis. Addat etiam nunc huic gloriæ superbū cognomen fœlicem. Ipse tamē oblesus in toto orbe profectus. Hæc corona fertorio etiam cessit. Aemilianum quoq; Scipionē Varro auctor est donatum obsidionali in africa. Manilio consule cohortibus seruatis totidēq; adseruandas eas eductis. Quod & statinā eius in foro suo Diuū Augustus scripsit. Ipse Augustum cum M. Cicerone filio consulem idibus septembribus senatus obsidionali donauit. Adeo ciuicam non satis uidebatur. Nec præterea quēq; hac inuenimus donatū. Nul- lā ergo hæbe fucere certe in hoc honore: sed quæcūq; fuerāt in periculi sede quāuis igno- biles ignotæq; honorem nobilem faciebant. Quod latere apud nos minus quidem miror: cernens negligi ea quoq; quæ ad ualitudinem seruandam: cruciatuq; corporis propul- sandos: & mortem arcendam pertinet. Sed quis non mores iure castiget? Addidere uiuen- di præcia deliciæ luxuq;. Nunq; fuit cupido uitæ maior: nec minor cura. Aliorum hæc ope- ram esse credimus: ac ne mandato quidem nostro alios id agere: medicisq; prouisum esse. Proh bonis ipsi fruimur uoluptatis. Et quo nihil equidem probrosius duco. Viuius alie- na fiducia. Immo uero plerisq; ultro etiam in risu sumus ista cōmentātes atq; friuoli ope- ris arguimus. Magna quanq; in ense laboris solatia sperni cum rerum natura: quæ certe nō defuisse nobis docebimus: & inuisis quoq; hærbis insēruisse remedia. Quippe cū medicas dederit etiam aculeatis. Hæc enī proxime restāt ex iis quas priore libro nominauimus: in q- bus ipsius prouidentia naturæ satis admirari amplectiq; non est. Dederat & quas diximus molles: cibisq; gratas Pinxerat & remedia floribus: uisūq; ipsos animos inuitauerat: etiam deliciis auxilia permiscens. Inde excogitauit aliquas aspectu hispidas: tactu truces: ut can- tum non uocem ipsius fingentis illas: rationēq; reddentis exaudire uideamur: ne se depa- scat auida quadrupes: nec procaces manus capiant: nec neglectu uestigia obterāt: ne insi- dens ales infringat. Has muniēdo aculeis talisq; armando remediis ut tuta ac salua sint. Ita quoq; quod in iis odimus hominum causa excogitatum est.

Medicinæ ex reliquis ornamentis & erynge.

Ca.

VII.

Telara in primis aculeatarum erynge est siue eryngion contra serpentes & uenena- ta omnia nascens. Aduersus ictus morsusq; radix eius bibitur drachmæ pōdere in uino. Aut si plerūq; tales iniurias comitatur & febris ex aqua. Illinitur plagis pecu- liariter efficax contra chrysodas ac ranas. Omnibus uero cōtra toxica & aconica efficaciorē Heraclides medicus in iure ankeris decoctam arbitrat. Appollodorus aduersus toxica cum rana decoquit: ceteri in aqua. Ipsa dura: fruticosa: spinosis foliis: caule geniculato: cu- bitali & maiore aliquādo. Alia albicans alia nigra radice odorata. Et satua quidem est: sed & sponte nascitur in asperis & saxosis & in litoribus maris: durior: nigriorq; folio apii.

De hærbis quam centūcapita uocant.

Ca.

VIII.

X iis candidam nostri centūcapita uocant. Omnes eiusdem effectus caule & radice in cibos græcorum receptis utroq; modo siue coquere libeat siue cruda uesci. pot- tentosum est quod de ea traditur. Radicem eius alterutrius sexus similitudinē rea- ferre rara inuentu. Et si uiris contigerit mas: etiam amabiles fieri. Ob hoc & Phaonem le- sibium dilectum a Sappho. Multeq; circa hanc non magorum solum uanitates: sed etiā py- thagoricorum. Sed in medico usu præter supradicta auxiliatur in inflammationibus: torminibus:

XXII.

cordis uitiiis: stomacho: iocineri: præcordiis in aqua mulsa. Lyeni in posca. Itē ex mulsa reni-
bus: stranguriæ: opisthotonicis: spasmi: lumbis: hydropicis: cõitibus: mulierum mensi-
bus siue subdant siue abundant: uuluarū omnibus uitiiis. Extrahit infixa corpori cū melle:
strumas: parotidas: panos. Recedentes ab ossibus carnes sanat cum axungia falsa & cæra-
to: item fracturas. Crapulam præsumpta arceæ: aluium sistit. Aliqui e nostris sub solstitio co-
ligi eam iussere. Ex aqua caleitis imponi omnibus ceruicis uitiiis. Oculorum quoq; albugi-
nes sanare adalligatam tradiderunt.

De achano & glycyrrhiza & stomachice.

Ca.

IX.

Vnt qui & achanon eryngio ascribant spinosam breuēq; ac latā hærbā spinisq; lati-
oribus. Hanc impositā sanguinē mire sistere. Alii eryngem falso eadē putauerūt
esse & glycyrrhizā: quare subiungi eā protinus refert. Et ipse sine dubio iter acu-
leatas est: foliis echinatis: pinguibus: tactuq; gumosis: fruticosa: binorū cubitorū altitudie
flore hiacynthi: fructus pilularū platani magnitudinis. Præstātissima in cilicia: poto secūda
radice dulci. Et hæc tantū in usu. Capitūq; ea uergiliārū occasu: lōga ceu uitiiū: coloris bu-
xæ. Meliorq; nigra: quāq; lenta: quā quæ fragilis. Vtus in subitis de cocta ad tertius: cæte-
ro ad mellis crassitudine: aliquādo: & tusa. Equo genere & uulneribus iponitur & fauciu
uitiiis omnibus. Itē uoci utilissimo succo sic ut spissatus est: linguæ subdito. Itē thoraci ioc-
cineri. Hæc diximus sitim famēq; sedari. Ob id quidē adipson appellauere eā: & hydropicis
dedere: ne sicirent. Ideo & cõmanducata stomachica ē: & ulceribus oris inspsa sape & præ-
ritis. sanat & uescicæ scabies: rerum dolores cõdilomata: ulcera genitalium. Dedere eā qui-
dam potui in quaternis drachmarum duarū pondere & pipere. hemina aquæ. Cõmanduca-
ta sanguinem sistit. Sunt qui & calculos eā pelli tradiderunt.

De tribulo & generibus eius: & medicinis.

Ca.

X.

Ribuli unū genus i hortis nascitur: alterū i fluminibus tactū. Succus ex is colligit
ad oculorū medicinas. Est. n. refrigerantis naturæ: & iō utilis cõtra inflamatiōes col-
lectionesq;. Vlcera p se erūpētia & pēcipue i ore cū melle sanat: Itē tonsillas. Potus
calculos frangit. Thraces q strymona habitant foliis tribuli equos sagināt. Ipsi nucleo ui-
uunt panē faciētes prædulcē: & qui p̄trahat uētrē. Radix caste pureq; collecta discutit stru-
mas. Semē alligatū uariēū dolores sedat. Tritū uero & in aquam sparsum pulices necat.

De roebe & medicinis eius.

Ca.

XI.

Toebe quam aliqui peon uocant: decocta in uino præcipue auribus purulētis me-
detur. Item oculis istu cruentatis. Hemorrhoiæ quoq; & dysenterix infusa.

De hippophye & medicinis eius.

Ca.

XII.

Ippophyes in sabulosis maritimisq; nascitur: spinis albis. Hederæ mō racemosa: est
candidis & ex parte rubentibus acinis. Radix succo madet: q aut per se cõditur aut
pastilis farinæ. Hæc bilem detrahit obolo ponderis saluberrime cum mulso. Altera
hippope sine caule: sine flore: foliis tantū minutis. Huius quoq; succus hydropicis mire p-
deit. Debent accommodatæ esse equorum naturæ: neq; ex aliis caulis nomē accepisse. Quip-
pe quædam animalū remediis nascuntur: locupleti diuinitati ad gerenda p̄sidia. ut non sit
mirari satis ingenium eius disponētis auxilia in genera: in causas in tempora. ut aliis pro-
sit atq; aliis ab horis: dieq; nullus prope sine prædiis reperiatur.

De urtica & medicinis eius.

Ca.

XIII.

Urtica quid esse inuisus potest? At illa ter oleum quod i ægypto ex ea fieri dixim?
uel plurimis scæter remediis. Semen eius cicuta contrarium esse Nicæder affirmat
Item fungis in argento uino. Apollodorus & salamadrus cum iure decoctæ testudi-
nis. Item aduersari hyoscyamo: & serpētibus. & scorpionibus. Quā illa ipsa amaritudo mor-
dax uuas in ore procidentēq; uuluas & infantium sedes tactu resiliere cogit. Lethargicos
expergiscit tactis erubis: magisq; fronte. Eadem canis moribus addito sale medetur. Sā-
guinem trita naribus indira sistit & magis radice. Carciomata & sordida ulcera sale admix-
to. Item luxata. Sanat & panos: parotidas: carnesq; ab ossibus recedentes. Semen potum cū
sappa uuluas strangulantes aperit. Et profluuiarium sistit impositū. Vomitiones i aqua
mulsa sumptum a cœna faciles præstat duobus obolis. Vno autem in uino poto lassitudi-
nes recreat. Vuluæ uitiiis tostum acetabuli mensura. Potum in sappa resilit stomachi istatio-
nibus. Ortopnoicis prodest cum melle & thoracem purgat eodē eligmate. Et lateri me-

y

LIBER.

detur cum semine lini. Addunt hyssopum & piperis aliquid. Illinitur lyeni. Difficilem ventrem tostum cibo emollit. Hippocrates uulnam purgari potio eo pronunciat. Dolores leuari tosto acetabul: mensura dulci potio: & imposito cum succo malua. Intestinarum animalia repellit cum hydromelite & sale. Defluuia capitis semine illito cohonestari. Articularibus morbis & podagricis plurimi cum oleo uetere: aut folia cum ursino adipe trita imponunt. Ad eadem radix tusa cum aceto non minus utilis. Item lyeni. Et cocta in uino discutit panos cum axungia uetere salsa. Eadem psilothrum exiccat. Condidit laudes eius Phantias phisicus utilissimam cibis coctam conditam uel profectus: artericis: tussis: uentris distillationi: stomacho: panis parotidis: pernionibus cum oleo. Sudorem coctam cum conchylis cingere. Aluum cum ptisana. Pectus purgat: mulierumque menses cum sale. Vlcera quae serpunt prohibere. Siccus quoque in usu est. Expressus illitusque fronti sanguinem narium sistit. Potus urinam ciet. Calculos erumpit. Vum gargarizatus reprimat. Semen colligi messibus oportet. Alexandrinum maxime laudatur ad omnia haec. Et minores quidem tenebraeque efficaces. Sed praecipue siluestrius illa. Et amplius lepras e facie tollit in uino pota. Si quadrupes fortis non admittant: urtica naturam fricadam monstrat. De lamio & medicinis eius. **Ca. XIII.**

e A nunc quoque quatuor lamium inter genera carum appellauimus: minutissima & foliis non mordentibus: medetur cum mica salis contusis: inclusisque: uistis: & strumis: tum moribus: podagricis: uulneribus. Album habet in medio folio: quod ignibus facris medetur. Quidam e nostris tempore discreuere genera. Autumnalis urticae radicem alligatam in tertianis: ita ut aegri nuncupentur: cum eruitur ea radix: & dicatur quae & cui & quorum folio eximatur: liberari morbo tradiderunt. Hoc idem: & contra quartanas polere. Idem urticae radice addito sale in fixa corpori extrahi. Folius cum axungia strumas discutit. Vt si suppurauerint erodi complerique.

De scorpione: generibusque ac medicinis eius.

Ca. XV.

e X argumento nomen accepit scorpius herba. Semen enim habet ad similitudinem caudae scorpionis: folia pauca. Valet & aduersus animal nominis sui. Est & alia eiusdem nominis effectusque eius: sine foliis: asparagi caule: in cacumina aculeum habens.

De leuocacanthia: siue phinio: siue ischada: & medicinis eius. **Ca. XVI**

e T inde nomen leuocacanthia: quam alii phinion: alii ischada: alii polygonaton appellat: radice cyperi: quae commanducata dentium dolorem sedat. Item laterum & lumborum: ut Hicetius tradit semine potio drachmis octo: aut succo. Eademque rupis conuulsisque medetur.

De helxine: perdicio: parthenio: syderite: & medicinis eius. **Ca. XVII.**

h Elxinem aliqui perdicium uocant: quoniam perdices ea precipue uescantur. Alii syderiten: nonnulli parthenium. Folia habet mixtae similitudinis platagini & marubio: canaliculos densos: leuiter rubentes. Semina in captibus lippaceis adhaerentia uestibus: unde helxinem dictam uolunt. Sed nos qualis uera esse helxine diximus priore libro. Haec autem inficit lanas: sanat ignes sacros: & tumores: collectionesque omnes: & adusta. Panos succus eius cum psimithio. Ignis sacros: tumores: collectionesque: & guttura incipientia turgescere: item ueterem tussim cyatho hausto. Et omnia in humido. Sicut tonsillas & uarices cum rosaceo. Imponitur & podagricis cum caprino seu caprae cyprina. Perdicium siue parthenium (nam syderitis alia est) nostris herba urceolaris uocatur: ab aliis astericum: folio similis ocimo: nigrior tantum: nascens integulis: parientinisque. Medetur cum mica salis trita iisdem omnibus quibus lamium: & eodem modo. Item uomicae calefacto succo pota. Et contra ulcera rupta: lapsusque: & praecipitia: aut uehiculorum euerfiones singularis. Vernula carus Pericli atheniensium principi cum is in aere templum addicicaret: repleissetque super altitudinem fastigii: & inde cecidisset: ac herba dicitur sanatus monstrata Pericli somno a Minerva. Quare partheium uocari coepit: & assignaturque ei dea. Hinc est uernula: cuius effigies ex aere fusa est & nobilis ille Spanginoptes.

De chameleone generibusque & medicinis eius.

Ca. XVIII.

e Chameleonem aliqui ixion uocant. Duo genera eius. Candidior asperiora folia habet: serpit in terra echini modo: spinas erigens: radice dulci: odore grauissimo: quibusdam in locis uiscum gignit album sub alis foliorum: maxime circa canis ortum. Quo modo thura nasci dicuntur: unde & ixia appellatur. Haec & mastice uruntur mu-

lires. Quare & chameleon uocatur a uarietate foliorum euēit. Mutat enim cum terra colores. Hic niger: illic uiridis: alibi cyaneus: alibi croceus: atq; aliis coloribus. Ex iis candidus hydropicos sanat succo radice decoctæ. Bibitur drachma in passo. Pellit & interaneorum animalia acetabuli mensura succi eiusdem in uino austero cum origani scopis: facit diffi- cultatem urinæ. Hic succus occidit canes suesq; in polenta. Addita aqua & oleo contrahit in se mures: ac necat nisi protinus aquam sorbeant. Radicem eius aliqui concisam seruari iubet funiculis pendentem: decoquuntq; in cibo contra fluxiones: quas græci rheumatismos uocant. Ex nigris aliqui marem dixere: cui flos purpureus esset: & foeminam cui uiola cæus. Vno nascuntur caule cubitali: crassitudine digyali. Radicibus earum lichenes curantur cum sulphure & bitumine una coctis. Comanducatis uero dentes mobilis aut in aceto decoctis. Succo scabiem etiam quadrupedum sanant. Et ricinos canum necant. Iuuen- cas quoq; angina modo. Quare a quibusdam uolophitō uocatur. Est & cynizolō propter grauitatem odoris. Ferunt & hæc uiscum ulceribus utilissimum. Omnium autem generū earum radices scorpionibus aduersatur.

De coronopo: & medicinis eius.

Ca. XIX.

c Oronopus ob oblonga hæba est cum fissuris. Seritur inter imiquoniam: radix coe- liacis præclare facit in cinere tosta.

De anchusa & pseudanchusa: & medicinis earū.

Ca. XX.

c Anchusæ radix in usu est: digyali crassitudine. Finditur papyri modo: manusq; sanguineo colore: præparat lanas præciosius coloribus. Sanat ulcera in cætrato: præcipue fenum: item adusta. Liquari non potest in aqua: oleo dissoluitur. Idq; sincere experimentum est: & ad renum dolores drachma eius in uino. Aut si febris sit in decocto balani. Item iocinerum uitæ: & lyeni: & bile suffusis. Lepris & lentigini illinitur ex aceto. Folia tria cum melle & farina luxatis imponuntur. Et pota drachmis duabus in mulso al- uum sistunt. Pulices necare radix in aqua decocta traditur. Est & alia similis pseudanchusa ob id appellata: a quibusdam uero enchisa: aut doris: & multis aliis nominibus: lanugino fior & minus pinguis: tenuioribus foliis: & languidioribus. Radix oleum non fundit: sed rubentem succum. Et hoc ab anchuse discernitur. Contra serpentes efficacissima potu fo- liorum uel seminis. Folia iētibus imponuntur: Virus serpentiū fugat. Bibitur & ppter spinā. Foliū eius sinistra decerpi iubet magni: & cuius cā sumat dici: tertianisq; febris alligari.

De onichilo: anthemio: loto: & lotometra: heliotropio: tricoeco: & callitricho. Ca. XXI

c St alia hæba proprio nomine onichylon: quam aliqui ancusam uocant: alii archeui on: alii onochelin aliqui rhesiam: multi enchryson: paruo frutice: flore purpureo asperis foliis & rannis: radice melleis sanguinea: cætero nigra. In fabulosis natus: effiax contra serpentes: maxime uipras & radice & foliis: eq; cibo ac potu. Vires habet melleis. Folia trita odorem cucumeris reddunt. Datur in cyathis tribus uulua procidente. Pellit & tineas cum hyso: & in dolore renum aut iocineris in aqua mulsa si febris sit. Si aliter ex uino bibitur: Lentigini ac lepris radix illinitur. Habentes eam a serpentibus feriri negatur. Est & alia huic similis flore rubro: minor: & ipsa ad eosdem usus. Tradūq; cōmā ducata ea si inspuatur mori serpentem. Anthemis magnis laudibus celebratur ab Aselepie de. Aliqui leucanthemida uocant. Alii leucanthemū: alii arethemida: quoniā uere floreat. Alii thenimalon: quoniam odorem mali habeat. Nonnulli melāthiō uocat. Genera eius tria fronde tantum distant: palmum non excedentia: paruifq; foliis: ut ruta candidis aut melleis aut purpureis. In macro solo aut iuxta semitas colligitur uere: & in coronamenta repo- nitur. Eodem tempore & medici folia tusa in pastillos digerunt. Item florem & radicē. Dan- tur omnia mixta dracmæ unius pondere contra serpentium iētus. Pellit mortuos partus. Item mistura in potu: & urinam: calculosq; inflationes: iocinerum uitæ: bile suffusam: egi- lopiam: cōmanducata ulcerum eruptiones manātes sanat. Ex omnibus iis generibus ad cal- culos efficacissima est: quæ florem purpureum habet: cuius & foliorum & fruticis amplieu- do maiuscula est. Hanc proprie quidam hiranthemū uocant. Loto qui arborem putat tā- tum esse uel Homero auctore argui possunt. Is enim inter hæbas subnascens deorū uo- luptati loto prima nōminauit. Folia eius cum melle oculorum cicatrices argemata: nu- beculas discutiūt. Est & lotometra quæ fit ex loto lata. Ex cuius sentie simillimo porri fiūt panes in ægypto a pastoribus: maxime aqua uel lacte subacto. Negatur quicquā illo pane

LIBER.

salubrius esse: aut leuius dum caleat. Refrigeratus difficiliter concoquitur: fitq; ponderosus. Constat eos qui illo uiuant ne dysenteria: nec tenasmo: neq; aliis morbis uentris infestari. Itaq; inter remedia eorum habetur. Heliotropii miraculum sapius diximus cum sole se circumagentis: etiā nubilo die: tantū syderis amor est. Nocte uelut desiderio contrahit cæruleum florem. Genera eius duo. Tricoccum: & heliostrophium. Hoc altius: quāquā utrūq; semipedalem altitudinem nō excedat. Ab ima radice ramosum. Semen in folliculo messibus colligitur. Nasctur non nisi in pingui solo: cultog; maxime. Tricoccum ubiq;. Si decoquatur inuenio cibus placere. Et in lacte iucundius aluum mollis. Et si decocti succus bibatur: efficacissime exinaniri. Maioris succus excipit æstate: hora sexta miscetur cū uīo: sic firmior. Capitis dolores sedat rosaceo admixto. Verrucas cum sale tollit succus e folio. Vnde nostri uerrucariam hærbam appellauere: aliis cognominari effectibus digniorē. Nāq; & serpentibus & scorpionibus resistit ex uīno & aqua multa: ut. apollophæes &. Appollodo rus tradunt. Folia infantum distillationibus quod syriasin uocant illita medentur. Itē contrahiōibus etiam si id comitialiter accidat. Decocto quoq; foueri eos saluberrimū est. Potū id pellit tineas: & rerum harenas. Si cuminum adiciatur: calculos frangit. Decoqui cum radice oportet. Quæ cum foliis & hircino seuo podagris illinitur. Alterum genus quod tricoccum appellauimus: & alio nomine scorpiuron uocatur: foliis nō solum minoribus et in terram uergentibus. Semen ei est effigie scorpionis caudæ: quare nomen. Vis ad omnia uenenata & phalangia: & cōtra scorpiones præcipue illita. Nō feriuntur habentes. Et si terram surculo heliostrophii circūscribat aliquis: negant scorpionē egredi. Imposita uero hærba aut inde omnino respersum protinus mori. Sic seminis grana quattuor pota quartanis prodesse dicuntur. Tria uero tertianis. Vel si hærba ter circūlata subiicitur capiti. Semē & uenerē stimulat. Cū melle panos discutit. Et uerruculos hoc utiq; heliostrophii radicitus extrahit: & excrecentia in sedibus. Spinæ quoq; ac luūborū sanguinē corruptum trahit illicitum semen & potum in iure gallinacei decoctum: aut in beta & lente. Cortex uero liuentibus colorem reddit. Magi heliostrophium quartanis quater: tertianis ter alligari iubent ab ipso argo: precariq; cum sole iterum se: & cum nodis liberandū: & ita facere nō exempta hærba. Aliud adianto miraculū: æstate uiret brunia nō marcescit: aquas respuit: perfusum merisq; sicco simile: est tanta dissoratio deprehenditur: unde & nomē a græcis. Alioquin frutici topiario. Quidā callitricon uocant: alii polytrico. Vtrūq; est ab effectu. Tingit enī capillū: & ad hoc decoquitur in uīno cū semine apii adiecto oleo copiose: ut crispū densūq; faciat. Desuere autē phibet. Duo genera eius candidius: & nigrū breuiusq;. Id quod breuius e polytrico: aliqui trichomanes uocant. Vtriq; ramuli nigro colore uirent foliis filicis: ex quibus inferiora aspera ac fusca sunt. Omnia autē cōtrariis pediculis densa inter se ex aduerso radix nulla: umbrosas petras: parietumq; aspergines: ac fōtium maxime specus sequitur & saxa manant: a quod miremur: cum aquas nō sentiat. Calculos e corpore mire pellit: frangitq; utiq; nigrum. Qua de causa potius quā q; i saxis nasceretur: & a nostris saxifragum appellatum crediderim. Bibitur e uīno quantum terni decerpere digyti. Urinā cient. Serpentiū & araneorum uenenis resistunt. In uīno decocti aluū sustinent. Capitis dolores corona ex iis sedat. Contra scolopendræ morsus illinuntur crebro auferendi ne pereant. Hoc & i alopeciiis. Strumas discutiunt: furefque in facie & capitis manātia ulcera. Decoctum ex iis prodest suspiriosis: & iocineri: & lyncei: & felle suffusis: & hydropicis. Stranguriæ illinuntur: & renibus cum absinthio. Secundas cient & menstrua. Sanguinem sistunt ex aceto: aut rubi succo poti. Infantes quoq; ulcerati perunguntur ex iis cum rosaceo & uīno prius. Folium in urina pueri impubis trium quidem cum afronito & illicitum uentri mulierum: ne rugosus fiat: præstare dicitur. Perdices & gallinaceos purgatioris fieri putant i cibum eorum additis: pecorūq; esse utilissimos.

De picride: thesio: & asphodelo: Halimo: & acantho: & buprestis: elaphoboscho: Scandice: & lasina: & de caualide: Sio syllobo. Scolymo siue lymonio: fonscho: codrilo siue condrili & boletis.

Icris ab insigni amaritudinis cognominatur: ut diximus rotundo folio. Tollit enim uerrucas. Thesium quoq; non dissimili amaritudine est: sed purgat aluum in quem usum teritur ex aqua. Asphodelum de clarissimis hærbarum: quam heroion aliqui appellauerunt. Hesiodus & in siluis nasci dixit. Dionysius marem ac fa minam esse.

Defectis corporibus & ptyſis conſtat bulbos eius cum piſana decoctos apriſſime mederi. panēq; ex iis cum farina ſubaſtum ſaluberrimum eſſe. Nicander & contra ſerpētes & ſcorpiones uel caulē quem mathericem uocauimus: uel ſemen: uel bulbos dedit i uino tribus drahmis. Subſtrauitq; ſomno contra metus. Datur & contra uenenata maria: & contra ſcolopendras terreſtres. Cochleā mire in campania caulē cū perſequuntur: & ſuggendo are faciunt. Folia quoq; illinuntur uenenatorū uulneribus ex uiſo. Bulbi neruiſ articuliſq; cū polenta tuſi illinuntur: Prodeſt & cōciſis ex aceto lichenas fricare. Item ulceribus putreſcētibus ex aqua imponere. Māmarum quoq; & teſtium inflammationibus. Decocti in face uſi ni oculorum epiphoriſ ſuppoſito lintheolo medentur. Foliis in quocunq; morbo decoctis magis medici utuntur. Item ad tibiārum tetra ulcera: rimasq; corporum quacunq; in parte farina arefactorum. Autumno autē colliguntur: cum plurimum ualent. Succus quoq; ex tuſis expreſſus aut decoctus utilis ſit corporis dolori cum melle. Item odorē corporis iuſcundū affectantibus cum iri arida & ſale exiguo. Folia etiam ſupradictis medentnr. Et ſtrumtis: panis: ulceribus in facie decocta cum uino. Cinis e radice alopecias emendat: & rimas pedum. Decoctā radice in oleo ſuccus perniones & ambuſta. Et ad grauitatem aurium in funditur. A cōtraria aure in dolore dentium. Prodeſt & urinā pota modice radix & menſtruis: & lateris doloribus. Itē ruptis puuſis: ruſſibus drachmā pōdere i uino pota. Eadē & uomi tiones adiuuat cōmanducata. Semine. Sumpto turbatur uenter. Chryſermus & parotidas in uino decoctā radice curauit. Item ſtrummas ammixta cacia ex uino. Quidam autē: ſi impoſita radice pars eius in fumo ſuspendatur & quarta die ſoluatur: una cū radice areſcere ſtrumam. Sophocles ad podagras utroq; modo cocta crudaq; uſus eſt. Ad perniones decoctam ex oleo dedit: & ſuſſuſis felle in uino & hydropicis. Venerem quoq; cōcitari cū uino & melle perundis aut bibentibus tradiderunt. Xenocrates & lichenas & ploras radice in aceto decocta tolli dicit. Item ſi cocta ſit cum hyoſcyamo & pice liquida: alarū quoq; & foeminum uitia. Et capillum criſpiorē fieri raſo prius capite: ſi radice ea fricetur. Sinus lapides renum in uino decocta atq; pota eximit. Hippocrates ſemē eius ad impetus lyenis dari cenſet. lumentorum quoq; ulcera ac ſcabiem radix illita aut decoctā ſuccus ad pilum reducis. Mures ē eadē fugāt. Cauerna præcluſa moriūtur. Aſphodelō ab Heſiodo quidā halimon appellari exiſtimauere: quod falſum arbitror. Eſt enim ſuo nomine halimō nō parui & ipſum erroris inter auctores. Alii enim ſi uticem eſſe dicunt denſum: candidū: ſine ſpina: foliis olea: ſed mollioribus. Coquitur autem hoc ciborum gratia. Radix coquina diſcutit drachmā pōdere in aqua mulſa pota. Item cōuulſa rupta. Alii olus maritimum eſſe dixere falſum: & inde nomē foliis in rotunditate lōgos laudatum in cibis. Duorum præterea generum ſilueſtre: & mitius: utrunq; pdeſſe dyſentericis & exulceratis cū pane: ſtomacho uero ex aceto. Vlceribus uetuiſtis illinitur crudum: & uulnereſ recentium impetus lenire perhibetur: & luxatorum pedum ac ueſicæ dolores. Silueſtri tenuiora folia: ſed in iſdem remediis effectus maiores: & in ſananda hominum ac pecorum ſcabiē. Præterea nitorē corpori fieri: dentibuſq; candorem: ſi fricentur radice ea. Semine lingue ſubito ſitim nō ſentiri. Hoc quoq; mandī. Et utraq; etiam cōdiri. Craterias etiam tertium genus tradidit lōgiōribus foliis & hirsutioribus: odore cupreſſi: naſci ſub hedera: maxime prodeſſe opiſtorthonicis: cōtra diſſidibus neruorum tribus obolis in ſextarium aquæ. A canthos eſt ropiaria & urbana herba: elato logocq; folio crepidines marginum adſurgentiumq; puluinorū toros ueſtiens. Duo genera eius ſunt aculeatum & criſpum: quod breuius. Alterum lene: quod aliqui pederoron uocant: alii melamphyllum. Huius radices uſtis luxatiſq; mire pſunt. Itē ruptis cōuulſis: ptyſin metuentibus incoctā cibo: maxime piſana. podagris quoq; illinuntur tritæ & calefactæ calidis. Bupleron in ſponte naſcentium herbarū numero græci habēt: caule cubitali: foliis multis longiſq; capite anethi: laudatum in cibis. Hippocrate in medicina: Gaucone: & Nicandro. Semen cōtra ſerpentes aler. Folia ad ſecundas foeminarum uel ſuccum ex uino illinunt. Et ſtrumtis folia cū ſale & uino. Radix contra ſerpentes datur i uino: & urinā ciendā. Bupreſtin magna in cōſtantia græci i laudibus ciborum etiā habuere. Idemq; remedia rāquam contra uenenum pdiderunt. Et ipſum nomē indicio ē boum eſſe uenenum: quos diſſilire diguſtata fatentur. Qua propter nec de hac plura dicemus. Eſt uero cauſa quapropter uenena monſtemus inter gramineas coronas: niſi libidinis cauſa expetenda alicui uidetur quam non aliter magis accendi putantq; potu. Elaphobochō ſeru

LIBER.

laceum ē geniculatum digyti crassitudine: semine corimbis dependētib: filis effigie: sed nō amaris: foliis olusatri: & hoc laudatum in cibis. Quippe etiam cōditum progatur ad uri nā ciēdā: lateris dolores: sed edos rupta cōuulsa sanāda: inflatiōes discutiēdas: coli quoq; tormenta. Cōtra serpentium omniūq; aculeatorū ictus. Quippe fama est hoc pabulo cecruos resistere serpentibus. Fistulas quoq; radix nitro addito illita sanat. Siccanda autē in eos usus prius est nescio eius madeat: qui contra serpētium ictus facit eam deterioerem. Scandix quoq; in olere siluestri agrarēis ponitur: ut. Opcion & Erasistratus tradunt. Item decocta aluum sistit. Semine singultus confestim ex aceto sedat. Illinitur ambustis: urinas cit: Decocta succus prodest stomacho: iocineri. renibus uesticā. Hæc est quam Aristophanes Euripidi poetæ obiicit ioculariter matrem eius ne olus quidem legumū uenditasse: sed scādiciē. Eadem erat enteriscus: si tenuiora folia & odoratioa haberet. Peculiaris laus eius: q; fatigato uenere corpori succurrit: marcescentesq; senio iam coitus excitat. Sistit: profluua alba foeminarum. Et lasine olus siluestre habetur i terra: repens cum lactes multo: florem fert cādidū: cōcilium uocant. Et huius eadem cōmendatio ad stimulandos coitus. Cruda ex aceto in cibo sumpta mulieribus lactis ubertatem præstat. salutaris est ptysin sentientibus. Infantium capiti illita nutrit capillum: tenatiorēq; eius cutem efficit. Est & caucalis feniculo similis breui caule: flore candido: cordi utilis. Succus eius bibitur stomacho perquā comodatus & urinae: calculisq; & harenis pellendis: & uesticā pruritibus. Extenuat & lyeis iocineris renūq; picuitas. Semerimēses foeminarum adiuuat: bilem q; a partu siccāt. Datur & cōtra profluua geniturae uiris. Chrysippus & cōceptionibus eam putat cōferre multū. Bibitur in uino icuinis. Illinitur & cōtra uenena marinorum: sit Petricus in carnie suo significat. His adnumerant sion latius apio in aqua nascens: pinguius: nigrius: copiosum semine: sapore nasturtii. Prodest urinis renibus. lyeis: mulierūq; mensibus: siue ipsum in cibo sumptū: siue ius decocti: siue semen est uiso drachmis duabus. Calculos rūpit: aquisq; quæ gignunt eos resistit. Dysentericis prodest infusum. Item lentigini illitum: & mulierum utrius in facie noctu illitum momēto cutem emendat: & ramices lenit: & scabiem equorū. Sylilibū chameleōti albo similē: æque spinosū ne in cilicia qdem: aut siria aut phenice: ubi nascitur. Coquere tanti est: ita operosa eius culina traditur. In medicina nullum usū habet. Scelymon quoq; in cibos recipit oriens: & alio nomine limonion appellat. Frutex est nunquā cubitali altior: cristisq; foliorum ac radice nigra: sed dulci. Eratostheni quoq; laudatā i pauperis cœna. Urinam ciere præcipue traditur. Sanare lichenas & lepras ex aceto. Venerem si mulari in uino: Hesiodo & Alceote testibus: qui florente ea cicadas acerimi catus esse: & mulieres libidinis auidissimas: uirosq; in coitum pigerrimos scripsere: uelut prouidentia naturæ hoc adiumento tunc ualentissimo. Item graueolentiam alarum emendat: radice emedulatae unica in uini falerni heminis tribus decoctā ad tertias: & a balneo ieiūo: Itemq; post cibum cyathis singulis pota. Mirum est quod Xenocrates promittit experimento uitium id ex aliis per urinam effluere. Estur & sonchos: ut quem Theseo apud. Callimachū apponatur. Hecate caule uterq; albus & niger: lactuca similes ambo: nisi spinosi essent: caule cubitali anguloso: intus cauo: sed qui fractus copioso lacte manet. Albus qui e lacte nitor uti lis ortopnoicis lactucarum modo. Erasistratus calculos per urinam pelli eo mōstrat: & oris graueolentiam cōmanducato corrigi. Succus trium cyathorum mensura in uino albo & oleo calefactus adiuuat partus: ita ut a potu ambulent grauidæ. Datur & i sorbitione. Ipse caulis decoctus facit lactis abundantiam: nutritibus coloremq; meliorem infantium. Vtilis simus iis quæ lac sibi coire sentiant. Instillatur auribus succus: callidusq; in stranguria bibitur cyathi mensura: & in stomachi rosionibus cum semine cucumeris nucleisq; pineis. Illinitur & sedis collectionibus. Bibitur contra serpentes scorpionesq;: radix uero illinitur. Eademq; decocta in oleo punici mali calice aurium morbis præsidium est. Hæc omnia ex albo Cleomporus nigro prohibet: uesci: ut morbos faciēte: de albo consentiēs. Agothocles etiā contra sanguinem tauri demōstrat succo eius uti. Refrigeratoriam tamen uim esse conuenit nigro: ex hac causa imponendum cum polenta. Senon radice albi straguriam docet sanari. Chondrilon siue condriole folia habet intubi circum rosas similia: caulem minus pedali succo madentem amaro: radice fabæ similia: aliquando numerosam. Habet proximam terræ masticem tuberculo fabæ: quæ apposita foeminarum menses trahere dicitur. Tusa cū radicibus tota diuiditur in pastillos contra serpentes argumento probabili. Siquidem mures

agrestes læsi ab iis hanc esse dicuntur. Succus ex uino coctæ aluum sistit. Eadem palpebrarum pilos inordinatissimos pro gumi efficacissime regit. Dorotheus stomacho & cōcotio- nibus utilem suis carminibus pronunciauit. Aliqui fœminis & oculis generationiq; uiro- rum contrariam putauere. Inter ea quæ temere manduntur boletos merito posueri. Opti- mus quidem est iis cibis: sed inuenso exemplo in crimen adductus ueneno. Tiberio. Clau- dio principi per hanc occasionem a coniuge dato Agrippina: quo facto illa terris uenenū alterum sibiq; ante omnes Neronem suum dedit. Quorundam ex iis facile noscuntur ue- nena: diluto rubore: rancido aspectu: liuido intus colore: rimofastri pallido per ambitum labro. Non sunt hæc in quibusdam: sicciq; & nitri similes ueluti guttas in uertice albas ex tunica sua gerunt. Voluam enim terra ob hoc prius gignit: ipsū postea i uolua æu i ouo ē luteum. Nec tunica minor gratia in cibo infantibus boleti. Rūpitur hoc primo nascente: mox crescente in pediculo corpus absimitur: raroq; unquā geminis ex uno pede. Origo priā causaq; limo: & acescente succo mandētis terræ: aut radices ferme glandifera: initioq; spuma lentior. Dein corpus membranæ simile: mox partus: ut diximus illa pernitia pro- fus improbanda: si enim caligaris clauus: si ferri uel calybis aliqua rubigo: aut pāni marcor affuerit: omne illico succum alienum saporemq; in uenenum decoquere: deprehendisseq; ni si agrestes posuerit: atq; colligunt. Ducunt ipsi alia uitia. Nunc quidem si serpentis cauerna iuxta fuerit: si patentes primo adhaluerit capaci uenendorum cognatione ad uirus acci- piendum: itaq; caueri conuenit prius quā se condant. serpentes. Signa eiūt tot herbæ: tot arbores fruticesq; ab emerfu earum ad latebram usq; uernantes & uel fraxini tātum folia nec postea nascētia: nec decidētia. Et boletis quidē ortus occasusq; omnis itra dies seprē ē.

De fungis & silphio: & de lasere modo.

Ca. XXIII.

Vngorū lætior natura: & numerosa genera: & origo nō nisi pituita arborum. Tu- rissimi qui rubent callo minus diluto rubore quā boleti. Mox candidi: uelut apice flaminis insignibus pediculis. Tertiū genus suillis uenenis accomodatissimū. Fa- milias nuper interemere: & tota conuiuia. Annū Serenū prefeſſū Neronis uigilū & tri- bunos & centuriones quosq;. Voluptas tāta accipitis cibi. Quidam discere uere arborum fi- co ferula: & gummi ferentibus. Nos itē fago aut robore aut cupresso ut diximus. Sed ista quis spondet in uenabulis? Omnīū colos liuidus. His haberit ueneni argumentum: quo si melior fuerit abortum fieri. Aduersus hæc diximus remedia: dicemusq; Interim sunt aliqua & in iis Claudius stomacho utiles putat boletos. Siccantur pedentes suilli iunco transfixi: quales a bichina ueniunt. Hi fluxionibus alui quas rheumatismos uocant: medētur: excref- centibusq; in sede carnibus: minuunt enim eas: & tempore adsumunt. Item lentigines & mulierum uitia in facie leuant. Leuantur etiā ut plumbum in oculorum medicamenta. Sordidis ulceribus: & capitis eruptionibus: canum moribus ex aqua illinūtur. Libet & co- quendi dare aliquas communes in omni eorum genere obseruationes: quando ipsæ suis mā- nibus delicta præparant hunc cibum solum: & cogitatione ante pascuntur succineis noua- culis aut argento apparatu comitante. Noxi erunt fungi: qui in coquendo duriores fiunt. Innocentiores qui nitro addito coquentur: si utiq; percoquatur. Turiores flent cum carne cocti: aut cum pediculo pyri. Pro sunt & pyra confestim sumpta. Debellat eos & aceti natu- ra contraria his. Hymbribus proueniunt omnia hæc. Hymbre & silphion uenit primo e cy- reis: ut dictum est. Ex syria nunc hoc maxime iportatur deterius perthico: sed medico me- lius: extincto omni cyrenaico ut diximus. Vfus silphii in medicina. Nam folia ad expurgan- das uuluas: pellendosq; emortuos partus decoquuntur uino albo odorato: ut bibatur mē- sura acetabuli a balneis. Radix prodest arteriis exasperatis: & collectionibus sanguinis illi- nitur. Sed in cibis coquitur ægre. Inflammationes facit & ruētus. Vrinæ quoq; noxia. Sugilla- rus cum uſo & oleo amicissima: & cum cera strumis: Veruæ sedis crēbriores eius suffitu- cadunt. Lasere silphio profluens quo diximus modo inter eximia est naturæ dona nume- ratum. Pluribus compositionibus in feritur. Per se autē algores excafcacit. Porum neruo- rum uitia extenuat. Fœminis datur in uino. Et lanis mollibus admouetur uulua ad mēses- ciendos. Pedum clauos circūscarificatos ferro mixtum cerā extrahit. Vrinā ciet cicris ma- gnitudine dilutum. Andrias spondet copiosius sumptum: nec inflationes facere: & conco- ctioni plurimum conferre senibus & fœminis. Item hyeme quam æstate utilius. Verūta- mē aquam bibentibus: cauendumq; ne aqua sit exulceratio inter. Ab ægritudine recreatio

LIBER.

in efficax in cibo. Tempestiue enī datū cauterium optinet: asueris etiā utilius quā experti
bus. Extera corporū indubitatas confessiones habet. Venena telorum & serpentium extin
git potum ex aqua uulneribus iis circumlinitur. Scorpionum tantum plagis ex oleo. Vlce
ribus uero nō maturescentibus cum farina hordeacea uel fico sicca. Carbunculus cum ru
ta uel cum melle: uel per se uisco superlitum ut hæreat. Sic & ad canis morsus. Excrecenti
bus circa semen cū germine punici mali ex aceto decoctum. Clauis pedum qui uulgo mor
ticini appellantur nitro mixto. Ante subacta carnes replet cum uīo & croco: aut pipere: aut
murium fimo & aceto. Perniones ex uino fouet: & ex oleo coctum imponitur. Sic & callo.
Clauis pedum superra sis præcipue utilitatis. Contra aquas malas: pestilentes tractus: uel
dies. In tussi: uua: fellis ueteris effusione: hydropicis raucitatibus. Confestim enim purgat
fauces: uocēq; reddit. Podagras i in spongia dilutum postea lenit. Pleureticis in sorbitiōe
uinū poturis datur: cōtractionibus: episthonicis: ciceris magnitudine cæræ circumlitum. In
angina gargarizatur. Anhelatoribus & in tussi uetusta cū porro ex aceto datur atq; ex ace
to iis qui coagulū lactis scorbuerint. Præcordiorum uitis: syntecticis: comitialibus cū ui
no in aqua mulsa: linguæ: paralyti. Coxendicibus lumborū doloribus cum decocto melle
illinitur. Nō censuerim quod auctores suadent: cauernis dentium in dolore inditum cæra
includi: magno experimento hominis: qui se eadem causa præcipitauit ex alto: quippe tau
ros inflamant naribus illitis serpentes audissimas uini admixtū rumpit: ideo nec iungi sua
serim cum artico melle: licet præcipiant. Quas habeant utilitates admixtū aliis immenso
est referre: & nos simplicia tractamus. quoniam in iis naturam esse apparet. in illis coniectu
ram sæpe fallacem: nulli satis custodita in mixturis concordia naturæ ac repugnantia. Qua
de re mox plura dicemus.

De natura mellis ex aqua mulsa. Et quare genere ciborū mores inmutentur:
& de melitide & cæra. Ca. XXIII.

On esset mellis auctoritas in precio minor: q̄ laferis: ni ubiq; nascere. Illud ipsa fa
bricata sit natura. Sed huic gignēdo aīal ut diximus numeros ad usus si quotiens
miscet: æstimemus. Prima ppolis alueorū de q̄ diximus aculeos & oīa iīfixa corpo
ri etrahīt: tubera discutit: dura pcoquit: dolores neruorū mulcet ulceraq; iā desperatā. rica
trice includit. Mellis qdē ipsius natura talis ē: ut putrescere corpora nō sinat iucūdo sapore
atq; nō aspero. Alia q̄ salis natura faucib;: tōsillis: angia: oībusq; oris desideriiis utilissimū.
arefcētiq; i febris liguæ. Iā uero peripneumonici pleureticis decoctū. Itē uulneribus: a
serpēte pcussis. Et cōtra uenena fugorū. Paralyticis i mulso q̄q; suæ mulso dotes p̄stās. Mel
auribus i stillatū cū rosaceo lēdes & foeda capitis aīalia necat. Vfus despumati sēper aptior:
stomachum tamen. inflat: bilem auget: fastidium creat: & oculis per se inutile aliqui arbi
trantur. Rursus quidam angulos exuceros melle tangi suadēt. Mellis causas atque dif
ferentias nationesq; iudicationem in apium ac deinde florum natura diximus: cum ratio
operis diuidi cogeret miscenda. Rursus naturam rerum pernoscere uolentibus in mellis
operibus & aqua mulsa tractari debet. Duo genera eius subitæ ac recentis. Alterum inue
teratæ. Repentina despumato melle præclaram utilitatem habet in cibo ægrotantium le
ui: hoc est alicæ elutæ: uiribus recreandis: ore stomachoq; mulcendo: ardore refrigerando
Frigidam enim utilius dari uentri moliendo. Inuenio etiā apud auctores hūc potū bibedū
aliosis. Itē animi humilis & p̄parci: quos illi dixere micropsykos. Est & ratio subtilitatis in
mentis a Platone descendens. Corpuseulis rerum leuibus scabris angulosis rotūdis magis
aut minus ad aliorum naturam accidentibus: ideo nō eadem omnibus amara aut dulcia eē
Sic & in lassitudine prouiores esse ad iracundiam & in siti. Ergo & hæc animi asperitas seu
potius animæ dulciore succo mitigatur. Lenit transitū spiritus: & molliores facit meatus
ne scindant euntē redeuntēq; Experimenta in se cuiq;. Nullius nō ira luctusq; tristitiæ.
Omnis animi impetus cibo mollitur: Ideoq; obseruanda sunt quæ nō solum corporū me
dicinā: sed & morū habēt. Aqua mulsa & tussientibus utilis traditur. Calefacta incitat uomi
tiones. Contra uenenum p̄smyrhi salutaris addito oleo. Item contra hyoscyam cum lacte
maxime asinino: & contra haliaccabin ut diximus. Infunditur & auribus & genitali /
um fistulis. Vuluis in ponitur cum pane molli. Subitis tumoribus: luxatis: leniendiq; om
nibus. In ueteratæ autē usum damnauere posteri. Minus innocente aqua: minusc; uino fir
mū. Longa tamē uetustate transit in uinum: ut cōstat inter omnes stomacho inutilissimū

neruitque contrarium. Semper mulsim ex uetere uino utilissimū facillimeque cum melle co-
 corporatur: quod in dulci nunq̄ euenit. Ex austero fastum nō implet stomachum: neque ex
 decocto melie: minusque inflat: quod fere euenit. Appetentium quoque reuocat auaritatem: ci-
 bi. Aluuma mollit frigido potu pluribus: calido sistit. Corpora auget. Multi senectam lon-
 gam mulsim tantum nutritu tolerauere: neque alio ullo cibo. Celebris Pellionis Remuli exem-
 plo quem centesimum annum excedentem cū Diuus Augustus hospes interrogaret: qua-
 nam ratione maxime uigorem illum animi corporisque custodisset: ille respondit: intus nul-
 so: foris oleo. Varro regium morbum cognominatum aquatorum tradit: quoniam curritur
 mulsio. Melitides quo fieret modo ex mulsio & melle docuimus in ratione uini. Sæculis id
 fieri nō arbitror. Hoc genus inflationibus obnoxium. Solebat tamen inueteratarum alui
 causa dari in febre. Itē articulario morbo & neruorū infirmitate laborantibus & mulierib⁹
 uini abstemiis. Mellis naturæ adnexa cæra est: de cuius origine & bonitate nationibusque su-
 is diximus locis. Omnis autē mollit: calfacit: explet corpora: recēs melior. Dat in sorbitione
 dysentericis. Fauitque ipsi in pulre alicæ prius tollæ. Auerfatur lactis nature milii magnitu-
 dine decem grana cære hausta non patiuntur coagulari lac in stomacho. Si inguem tume-
 at albam cæcam in pube fixisse remedio est. Nec huius usus: quos mixta aliis prestat: enu-
 merare medicina possit: sicut nec cæterorum que cum aliis profunt. Ista ut diximus inge-
 niis constant. Non fecit cærata: malagmata: emplastra: collyria: antidota. Patens illa ac di-
 uina rerum artifex. Officinarum immo uerius auaritiæ commenta sunt. Naturæ quidem
 opera absoluta atque perfecta gignuntur: paucis ex causa non ex coniectura rebus absum-
 ptis: ut succo aliquo sicca temperantur ad meatus. aut corpore alio humentia ad nixus.
 Struplatim quidem colligere ac miscere uires non coniecturæ humanæ opus est: sed impu-
 dentia est. Nos nec indicarum arabicarumque mercium: aut externi orbis attingimus medi-
 cinas. Non placent remediis tam longe nascentia. Non nobis gignuntur. Immo ne illis quod-
 dam: alioquin non uenderem. Odorum causa unguentorumque & deliciarum: si placet etiam
 superstitionis gratia emantur: quoniam thure supplicamus & costo. Salutem quidem sine
 iis posse constare: uel ob id probabimus: ut tanto magis sui dilitia pudeat. Sed medicinae
 floribus coronamentisque & hortensis: quæque manduntur hærbis profecuti: quoniam nodo
 frugum omitemus? Nimirum & has indicare conuenit.

Contra compositiones medicorum medicinæ ex frugibus. Ca. XXV.

N primis sapientissima animalium esse constat: quæ fruge uelcantur. Siliginis gra-
 i na combusta & trita in uino amineo oculis illita epiphoras sedant. Tritici uero fer-
 ro combusta iis: quæ frigus uulserit: præsentaneo sunt remedio. Farina tritici & ace-
 to cocta neruorum contractionibus cum rosaceo uero & fico sicca mixtisque decoctis. Fur-
 fures consillis faucibusque gargatizatione profunt. Sex. Pompeius prætorii uiri pater hi-
 spaniæ ceterioris princeps cum horreis suis uentilandis præsideret: correptus dolore podæ-
 græ meritis in tritum sese super genua: leuatusque siccatis pedibus mirabili modo hoc po-
 stea remedio usus est. Vis tanta est: ut cados plenos siccet. Paleam quoque tritici uel hor-
 dei calidam imponi ramicum in commodis experti iubent: quæque decoctæ sunt aqua foue-
 ri. Est & farinæ uermiculus terebini similis: quo cavis dentium cæra incluso cadere uitia
 dicuntur: etiā si fricentur. Olyram arincæ diximus uocant. Hac decocta sit medicamentum:
 quod ægyptii ateram uocant: infantibus utilissimum: sed & adultos illinunt eo. Farina
 ex hordeo & eruda decocta collectiones impetusque disecutit: lecit & concoquit. Deco-
 quitur alias in mulsio aqua aut fico sicco. Ad iocineris dolores eam in posca positā concoq-
 uis: opus est aut cū uino. Cū uero inter decoquendūque disdutiendūque cura est: tūc in aceto me-
 lius: aut in fæce acetii: aut cotoneis pyris uel decoctis. Ad multipedum morsus cum mel-
 le: ad serpentium in aceto: & contra suppurantia: ad extrahendas suppurationes ex po-
 sca: addita resina & galla. Ad concoctiones uero & ulcera uetera cum resina. Ad duriti-
 as cum fimo columbarum: aut fico sicco: aut cinere. Ad neruorum inflammationes: aut
 intestinorum: uel aurium uel uisilium dolores cum papauere aut meliloto. & quotiens
 ab ossibus caro recedit. Ad strumas cum picæ & impubis pueri urina. Cū oleo & fenogrecæ
 co cōtra tumores præcordiorū: uel in febribus cū melle uel adipe uetusto. Suppuratis triti-
 cea farina multo lenior. Neruis cū hyoscyami succo illinitur. Ex aceto & melle lentigina.
 Dea ex qua aliquā fieri diximus efficacior etiā hordeacea uidet trinitu mollior. Ex uiuo

LIBER.

rubro ad scorpionum ictus tepida: & sanguinem excreantibus. Item arteriæ. Tussi cum caprino seuo aut butyro. Ex fœno græco mollissima omnium. Vlcera manatia sanat: & fufures corporis: stomachi dolores: pedes & mamas cum uino & nigro cocta. Herina magis cæteris purgat ulcera uetera & gangrenas. Cum raphano & sale & aceto lichenas. Lepras cum sulphure uiuo. Et capitis dolores cum adipe asferino imposita fronti. Strumas & panas coquit in fimo columbino & lini semine decocta in uino. De polenta generibus in frugum loco satis diximus locorum ratione: quæ a farina hordei distat eo quod torretur. Ad stomachum utilis: aluum sistit: imperiusque rubicundi tumoris. Et oculis illinitur & capitis dolori cum menta: aut alio refrigerate herba. Item peritonib? & serpentium plagis. Item ambustis ex uino. Inhibet quoque pustulas. Farina in pollinem subacta uim extrahendi humoris habet. Ideo & cruore suffusus in fascias usque sanguinem pducit. Efficacius in sapa. Imponitur & pedum callo clausus. Nam cum oleo uetere ac pice decocta polline condylomata: & alia omnia sedis uitia que maxime calido mirabilem in modum curantur. Pulte corpus augetur. Farina qua chartæ glutinantur sanguinem excreantibus datur tepida: sordida: efficaciter prodest. Halica res romana est & non pridem excogitata: alioquin non prorsus potius laudes scripsissent græci. Nondum arbitror. Pompeii magni ætate in usu fuisse: & ideo uix quicquam de ea scriptum ab asclepiadis schola. Esse quidem eximie utilem nemo dubitat: siue eluta deat ex aqua mulsa: siue in sorbitiones decocta: siue in pulce. Eadem in aluo sistenda torretur: dem fauorum cæra coquitur: ut supra diximus. Peculiaris tamen longo morbo ad tabitudinem redactis subuenit: ternis eius cyathis in sextarium aquæ sensim decoctis: donec omnis aqua consumatur. Postea sextario lactis ouilli aut caprini addito per continuos dies mox adiecto melle. Tali sorbitionis genere emendantur syntheses: que sunt ex iis sumptæ. Milio sistitur aluus. Discutiuntur tormina in quem usum torretur ante. Neruorum doloribus & aliis feruens in sacco ponitur. Neque aliud utilius: quoniam leuissimum: molliissimumque est: & caloris capacissimum. Itaque talis usus eius est ad omnia quibus calor pro futurus est. Farina eius cum pice liquida serpentium & multipede plagis imponitur. Panicum Diocles medicus mel frugum appellauit. Effectus habet quos milium. In uino potum prodest dysentericis. Similiter iis quæ uaporanda sunt ex calfactum imponitur. Sistit aluum in lacte caprino decoctum: & bis die haustum. Sic prodest & ad tormina. Sesama trita in uino sumpta inhibet uomitiones. Aurium inflammationi illinitur & ambustis. Eadem efficit & dum in herba est. Amplius hoc oculis imponitur decocta in uino stomacho inuulsi cib? & animæ grauitatem facit. Stellionum moribus resistit. Item ulceribus quæ cocoethe uocant. Et auribus oleum quod ex ea fit: prodesse diximus. Sesamoides a similitudine nomē accipit: grano amaro: folio minote. Nascitur in glariosis. Detrahit bilem in aqua potum. Semen illinitur igni sacro. Discutit panos. Est etiam nunc aliud sesamoides anticyræ nascens: quod ideo aliqui anticyricon uocant: cætera simile erigeronti herbarum: de qua suo dicemus loco. Granum sesamæ datur in uino dulci ad detractiones quantum trinis digitis capitur. Miscent & hel lebori albi & dimidium obolum. Purgationem eam adhibentes maxime insanæ melancoliæ: comitialibus podagris: & per se drachmæ potere exinanit. Hordenum optimum quod candidissimum. Succus decocti in aqua celesti digeritur in pastillos: ut infundatur ex ulceratus intraneis & uuluis. Cinis eius ambustis illinitur: & carnibus: quæ recedunt ab ossibus: & eruptionibus pituitæ: muris araneis moribus. Idem asperso sale ac melle cadorem dentibus & suauitatem oris facit. Eos qui pane hordeaceo utuntur morbo pedum tentari negant. Nouemque granis si furunculum quis circundeat: singulis terminis sinistra & omnia in ignem abiciat: confestim sanari arunt. Est & herba phœnicea appellata a græcis: a nostris uerò hordeum murinum. Hæc trita ex uino pota præclare ciet menses. Pthifanæ quæ ex hordeo fit: laudes uno uolumine condidit Hippocrates: quæ nunc omnes in hancquam transeunt. Contra quanto innocentior est halica. Hippocrates tantum sorbitionis gratia laudauit: quoniam lubrica ex facili haurietur quoniam sitim arceat: quoniam in aluo non tumesceret: quoniam facile redderetur: & assuetis hic solus cibus in febribus die posset dari: tantum remotis ab istis qui medicinam fame exercent. Sorbitione tamen dari tantum uetuit. Aliudue quæ succum pthifanæ. Item uetuit quæ diu pedes frigidi essent: tunc quidem nec potionem dandam. Fit & ex tritico glutinosior: arte rariore exulcerata utilior. Amylon hebetat oculos: & guttur inutile contra quæ creditur. Itē sistit

XXII.

aluum. Epiphoras oculorum inhihet: & ulcera sanat. Item pustulas & fluxiones sanguinis. Genas duras emollit. Datur cū ouo iis qui sanguinem reicereint. In uesciā uero dolore semuncia amyli cum ouo & passis tribus sufferuefacta a balneo. Quin & auearū farina decocta in aceto tollit nervos. Panis ipsa quo uiuitur innumeras pene cōtinet medicinas: ex aqua enī & oleo aut rosaceo mollit collectiones: ex aqua mulla duritias ualde mitigat. Datur ex uino ad discutienda ualens: aut quæ perstringit opus sit. & si magis etianū ex aceto. Aduersus acutas pituitæ fluxiones: quas græci rheumatismos uocant. Item ad pectus luxata. Ad omnia autē hæc fermentatus: qui uocatur autopyrus: utilior. Illinitur & parononychiis: & callo pedum in aceto ueteri. Nauticus panis tufus atq; iterum coctus sistit aluum. Vocis studiosis & contra distillationes succum esse primo cibo utilissimū est. Sira / nius hoc trimestris incussa in facie: aut disquāmata cum melle aptissime curat. Candidus ægris aqua calida frigidaue madefactus leuissimū cibū prebet. Oculorū tumori ex uino i / ponit: sic & pustulis capitis: aut adiecta arida myrto. Tremulis panē ex aqua esse ieiuniis sta / tim a balneis demonstrat. Quin & grauitatē odorū cubiculis uetus emendat: & uini in fac / cis addito. Auxiliatur & faba. Nam solida fricta feruēscq; in acri aceto cōiecta torminibus medetur. In cibo fressa & cū allio cocta cōtra deploratas tussēs suppurationesq; pectorum quottidiano cibo fumitur: & cōmanducata ieiunio ore etiam ad furunculos maturandos discutiēdos uē ipenitur: & in uino decocta ad testū tumores & genitaliū. Lomēto quoq; ex aceto decocto tumores maturat atq; aperit. Itē liuoribus cōbustis medetur. Voci eā pro / desse auctor est. M. Varro. Fabaliū etiā siliquarūq; cinis ad coxendices: & ad neruorum ue / teres dolores cum adipis suilli uetustate prodest: & per se cortices decocti ad tertias sistūt aluum. Lens optime quæ facillime coquitur: eaq; quæ maxime aquā absorbet. Aciem qui / dem oculorum obrundit: & stomachum inflat. sed aluum sistit in cibo magisq; discocta cæ / lesti aqua. Eadem soluit minus percocta. Pustulas ulcerum rumpit: eaq; quæ intra os sunt purgat & astringit. Collectiones omnes imposita sedat: maximeq; exulceratas & rimolas. Oculorum autem epiphoras cum meliloto aut coroneo. Contra suppurantia cum polenta imponitur. Decocta succus ad oris exulcerationes & genitalium adhibetur. Ad sedem cū rosaceo aut coroneo. In iis quæ acius remedium exigunt cum putamine punici melle mo / dico adiecto. Ad id demum ne celeriter inarescat: adiciūt & betæ folia. Imponitur & stru / mis panisq; uel maturis uel maturescētibus ex aceto discocta. Rimis ex aqua mulla: & grā / grenis cum punici germine. Item podagris cum polenta: & unguis & renibus: & pernici / bus. Vlceribus difficile cicatricem trahentibus. Propter dissolutionem stomachi. xxx. gra / na lentis deuorantur. In choleris quoq; & dysenteria efficacior est in tribus aquis cocta. In quo usus melius semper cam turrere: aut tunderet tenuissima detur uel per se uel cū co / toneo malo: aut pyris: aut myrto: aut in tubo erratico: aut beta nigra: aut plātagine. Pulmo / ni est inutilis: & capitis dolori: neruosisq; omnibus: & telli: nec sōno facilis ad pustulas uti / lis: igniq; sacro & māmīs in aqua marina decocta. in aceto autem duritias & strumas discu / tit. Stomachi quidem causa polēte modo potionibus inspergitur. Quæ sunt imbuſta aqua semicocta curat. Postea trita & per cribrum effuso furfure. mox procedente curatione ad / dito melle. Ex posca coquitur ad gutura. Est & palustris lens & per se nascens in aqua non / fluente refrigeratoriæ naturæ. Propter quod colloctionibus illinitur: & maxime podagris & per se cū polenta glutinat & interanea pēdētia. Est siluestris & eleliphacos dicta a gre / cis: ab aliis phacos. Ea est satiuā lente leuior & folio minore: atq; sicciore & odoratiore. Est & alterū genus eius siluestris: odore graui: hæc mitior. Folia habet coroni mali effigie: sed / minora & candida: quæ cū ramis decoquūtur. Mēses cit: & urinas & pastinacæ marinæ id / sanat. Torporē autē obducit percusso loco: bibitur cū absinthio ad dysenteria. Cū uino ea / dem cōmorātes mēses trahit. Abūdātes sistit decocto eius potō: per se iposita hærbā uul / nerū sanguinē cohibet. Sanat & serpētū morsus. Et si in uino decoquatur prurit? testū le / dat. Nostri qui nūc sunt hærbarii eleliphacon græce: latine saluiā uocāt mētā similem: can / odoratā: partē emortuos ea apposita extrahūt. Itē uermes aurīū ulcerūq;. Cicer & siluestre / foliis satiuo simile: odore graui. Sed si largius sumat: aluiū soluit: & inflatio cōtrahitur: & / tormina. Tostū salubrius habet. Cicercula ē nūc magis in aluo pfcit. Farina utriusq; ulce / ra manācia capitis sanat: efficacius siluestris. Itē comitantes & iocinerū tumores: & serpenti / um ictus. Cit mēses & urinas grano maxime. Emēdat & lichenas: & testū inflationes: regiū

LIBER.

morbum hydropicos. Lædunt omnia hæc genera exulceratam uesicam & renes. Grangrenis utiliora cum melle & iis: quæ cacoethe uocantur. Verrucarum in omni genere prima luna singulis granis singulas tangunt. Eaq; grana in lintheolo deligata abiciunt post se: ita fugari uitium arbitantes. Nostri præcipiunt anetinum in aqua cum sale discoquere: ex eo bibere cyathos binos in difficultatibus urinae. Sic & calculos pelli: morbumq; regium. Eiusdem foliis firmetisq; decoctis aqua quæ maxime calida morbos pedum tolli: & ipsum calidum tritumq; illitum. Columbini decocti aqua horrorem tertianæ & quartanæ minuere traditur. Nigrum autem cum gallæ dimidio tritum oculorum ulceribus ex pallo medetur. De cruo quædam in mentione eius diximus: nec potentiam ei minorem ueteres q̃ brassicæ tribuere. Contra serpentium ictus ex aceto ad crocodilorum hominumq; morsum. Si quis eorum quotidie ieiunus edat lyenem eius absumi certissimi auctores affirmant. Farina eius: ut ait Varro: maculas ex toto corpore emendat. Serpere uulnera non patitur. In mæmis efficacissimum. Carbunculos rumpit ex uino. Urinae difficultates: si ratione: uitia iocineris: renasmon quæ cibum non sentiant atrophæ appellata: tostum & in nucis auellanæ magnitudinem melle collectum de uoratq; corrigit. Item impetigines ex aceto coctum & quarto die solutum. Panos in melle suppurare prohibet impositum. Aqua decoctum perniones & pruritus sanat fouedo. Quis & uniuerso corpori si quis quotidie ieiunus biberit: meliorem fieri colorem existimant. Cibis idem hominis alienum. Vomitiones mouet. Aluum turbat. Capiti & stomacho onerosum. Genua quoq; degruat. Sed madefactum pluribus diebus mitescit. Bubus iumentisq; utilissimum. Siliquæ eius uirides prius q̃ indurescant cum suo caule foliisq; contrite capillos nigro colore inficiunt. Lupini quoq; siluestres sunt omnimodo minores satiuis: præterq̃ amaritudine. Ex omnibus quæ eduntur sicco nulli minus ponderis est nec plus utilitatis. Mitescunt cinere aut aqua calida. Discolorem hominem frequentiores cibo exhilarant. amari contra aspidas ualent. Ulcera atra aridi decorticatq; triti supposito lintheolo ad uiuum corpus redigunt. Strumas parotidas in aceto cocti discutunt. Succus decoctorum cum ruta & pipere uel in febris datur ad uentris animalia pellenda minoribus. xxx. annorum. Pueris uero etiam impositi in uentrem ieiunis profunt. Et alio genere testu: & in defurdo positi uel ex melle sumpti. Idem auaritatem cibi faciunt: fastidium detrahunt. Farina eorum aceto subacta papulas pruritusq; in balneis illita cohibet: & per se siccant ulcera. Liuiores emendat. Inflammationes cum polenta sedat. Siluestrium efficacior uis est contra coxendicum & lumborum debilitatem. Ex iisdem decocta lentigines & fouentium cutem corrigunt. Si uero ad mellis crassitudinem decoquantur satiu: uirilgines nigras & lepras emendant. Satiui quoq; rumpunt carbunculos impositi: panos & strumas minuunt: aut maturant. Cocti ex aceto cicatricibus candidum colorem reddunt. Si uero celesti aqua decoquantur: succus ille smegma fit: quo solent fouere grangrenas: eruptiones pituitæ: ulcera manantia utilissimum. Expedit ad lyenem bibere & cum melle menstruis hærentibus. Lyeni erudi cum fico sicca ex aceto imponuntur. Radix quoq; in aqua decocta urinas pellit. Medentur pectori cum chamecone herba decocti: aqua in potum collata. Sanant & scabiem quadrupedum omnium in amurea decocti: uel nigro eo liquore postea mixta. Fumus crematorum culices necat. Iriem inter fruges fefame simile esse diximus & a græcis crysimon uocari. Galli uelorum appellant. Est autem fruticorum foliis erucæ angustioribus paulo: semine nasturtii. Utilissimum tussientibus cum melle: & in thoracis purulentis excreationibus. Datur & regio morbo: & lumborum uitiis pleureticis torminibus celiacis. Illinitur uero parotidum & carcinomatum malis. Testium ardoribus ex aqua: alias cum melle. Infantibus quoq; utilissimum. Itæ sedis uitiis & articulis morbis cum melle & fico. Contra uenena etiam efficax potum. Medetur & suspiriosis. Item fistulis cum axungia ueteri ne intus addatur. Orminum semine: ut diximus: cynino simile est: cætero porro dodrantali altitudine. Duorum generum alteri semine nigrius & oblongum. Hoc ad uenerem stimulandam & ad oculorum argema & albugines. Alteri candidius semen & rotundius. Vtroq; rufo extrahuntur aculei ex corporibus: per se illitum ex aqua. Folia ex aceto imposita panos per se uel cum melle discutunt. Itæ furunculos: prius quæ capita faciunt: omnesq; acrimonias. Quoniam & ipsæ frugum pestes in aliquo sunt usu. Infelix distum est a Virgilio lolium. Hoc tamen mollium ex aceto coctum impositumq; sanat impetigines: celerius quo sapius mutatum est. Medetur & podagris: aliisq; doloribus cum oximelle. Curatio hæc a cæteris differt. Aceti sextario uno dilui: mellis uncias duas iustum est. Ita tepatis sextarius tribus de

cocta farina lolii sextarius duobus usque ad crassitudinem: calidumque ipsum imponi dolentibus membris. Eadem farina extrahit ossa fracta. Miliaria appellatur herba quae necat miliū. Haec trita & cornu cum uino infusa podagras iumentorum dicitur sanare. Bromos semine est spicam ferenti herbae: nascitur inter uicia segetis auenae graece genere: & folio & stipula triticum imitatur. In cacuminibus dependentes paruulas ueluti lobas habet. Semen utile ad cataplasmata atque hordeum & similia. Alii cynomorion eam appellat a similitudine canini genitalis: cuius cauliculus est sine foliis pinguis rubens. Estur & per se & in patinis cum tenera est decocta. Et leguminibus innascuntur bestiolae uenenatae: quae manus pungunt & periculum uitae afferunt. Solifugarum generis aduersus has omnia eadem medetur quae contra araneos & phalangia demonstrantur. Et frugum quidem haec sunt in usu medico. Ex iisdem fiunt & potus: zythum in aegypto: celia & carea in hispania: ceruisia & plura genera in gallea: aliisque provinciis: quorum omnium spuma cutem formam in facie nutrit. Nam quod ad potum ipsum attinet praestat ad uini transire mentionem: atque a uite ordinem medicinas arborum.

CAI PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER XXIII.

PROEMIVM.

ER ACTA CAEREALIVM IN MEDENDO quoque natura est: omnia uimque quae ciborum aut florum odoribus gratia proueniunt supina tellure: non cessit iis pomona: partesque medicas pedentibus quoque dedit: non contenta protegere: arborumque alere umbra quae diximus: imo uelut indignata plus auxilium inesse iis: quae longius a caelo absente. Quaeque postea coepissent. Primum enim homini cibum fuisse inde: & sic inductos caeli spectare. Pacisque & nunc ex se. Possent sine frugibus. Ergo hercule artes in primis dedit uitibus non contenta delicias etiam & odores atque unguenta omphacio & oenanthe ac massari: quae suis locis diximus nobiliter intruxisse. Plurimum inquit hominum uoluptatis ex me est. Ego succum uini: liquoris olei gigno. ego palmas & poma totaque uarietates. Neque ut tellus omnia per labores: aranda thauris: terreda aeris: deinde faxis: ut quando quatuor opere cibi fiat. At ex me parata omnia nec curuo adoranda aratro: nec cura laboranda: sed sese porrigentia uitro: & si pingeat attingere etiam cadentia. Certauit ipsa secum: plusque utilitatis causa genuit etiam quam uoluptatis. Folio uitium & papino capitis dolores: inflammationesque corporum mitigant cum polera. Folia per se ardore stomachi ex aqua frigida. Cum farina uero hordei articulares morbos. Papini triti & impositi tumore omni siccant. Succus eorum dysentericis infusus medetur. Lachryma uitium quae ueluti gummi est: lepras & lichenas & psoras nitro ante praeparatas sanat. Eadem cum oleo saepius pilis illitis psilothri effectum habet maximeque aqua quam uirides ancisae uites exudant: qua & uerrucae tolluntur. Papini sanguine excreantibus: & mulierum a conceptu defectioni diluti potus sunt. Cortex uitium & folia arida uulnerum sanguinem sistunt: ipsaque uulnus coagulant. Vitis alba uindis rufae succo & thure ipetigines tolluntur. Cinis sarmetorum uitiumque & uinaceae: condylomachis & sedis uitium medetur ex aceto. Item luxatis: & abustis: & lyenis tumori cum rosaceo & ruta & aceto. Item igni sacro ex uino citra oleum aspergitur: & steretrigines & pilos absumit. Dant & bibendum cinere sarmetorum ad lyenis remedia aceto conspersum ita ut uini cyathi in tepida aqua bibantur: utque quae biberit in lyene iaceat. Clauiculae ipseque bus reput uires eritae & ex aqua potae sistunt uomitionum consuetudinem. Cinis uitium cum axugia uel tere contra tumores pficit fistulas purgat: mox & pfanat: neruorum dolores frigore ortos: contractionesque cotufas uero partes cum oleo. Corticis per se cinis combustus pilos reddit. Omphacium quae fieret ratione incipiens uix pubertate in unguentoque loco docuimus. Nunc ad medicinam de eo pertinenda indicabimur. Sanat ea quae in humido sunt ulcera horis: ossillarum: genitalium. Oculorum claritati plurimum confert. Scabritiae genarum: ulceribusque angulorum: nubeculis: ulceribus quacumque in parte manantibus. Cicatricibus: marcidis. Ossibus purulente limosis. Frangit uehementia eius melle aut passo. praestat dysentericis: sanguinem excreantibus: anginis. Omphacio coheret oenante: quae uites siluestres ferunt: dicta a nobis in unguenti ratione. Laudatissima in Syria

LIBER.

maxime circa anthiochie & laodice montes: & ex alba uite refrigerat: astringit uulnerib⁹ inspergitur: stomacho illinitur: utilis urinæ: iocineri. Capitis doloribus: dysentericis: calia cis: cholericis. Contra fastidia obolo ex aceto pota. Siccat manantes capitis eruptiones: effi cacissima ad uitia quæ sunt in humidis. Ideoq³ & oris ulceribus: & urendis ac sedi. Cū mel le & croco aluum listit. Genarum scabiem emēdat: oculorūq³ lachrymationes. Ex uino slo machi dissolutionem. Ex aqua frigida pota sanguinis excreationes. Cinis eius ad collyria & ad ulcera purganda & paronychia: & pterygia pbatur. Vtut in furno: donec panis per / coquatur. Massæ odoribus tantum gignitur omnia quæ auditas humani ingenii nobi / litauit rapere festinando.

De medicinis uuarum recentium: & samentis uuarum: & uinaceis: & de uua theriacæ: & de uua passa: & astaphida: & astaphisagria: pituitaria: & labrusca: & de uita alba & nigra: & de mustis: & uini generibus. Ca. I.

m Aturefcentium autem uua uehementiores nigræ: ideoq³ uinum ex iis minus iucū dum: suauiores albæ: quoniam e translucento facilius accipitur aer. Recentes stoma chum & spiritum infant: aluumq³ turbant. Itaq³ in febris dānatur utiq³ largiores. Grauedi dinem enim capiti: morbūq³ lethargicum faciunt. Innocentiores quæ decerpæ diu pepen dere: qua uentilatione etiam utiles fiunt stomacho ægrisq³. Nam & refrigerant leniter. & fastidium auferunt. Quæ autem in uino dulci conditæ fuere caput tentant. Proxime sunt pensilibus in palea seruata. Nam & uinaceis seruata & caput & uescicam & stomachum in festant. Sistunt tamen aluum: sanguinem excreantibus utilissimæ. Quæ uero in musto fue re peiorem uim etianum habent: q³ quæ in uinaceis. Sapa quoq³ stomacho inutiles facit. Sa luberrimas putant medici in cælesti aqua seruata: etiam si minime iucundas. sed uoluntate earum in stomachi ardore sentient & in amaritudine iecoris fellisq³ uonatione. In chole / ris hydropicis cum ardore febrium ægrotantibus. At in ollis seruata & hoc & stercorū & audicatem excitant. Paulo tamē grauioribus exstimentur fieri uinaceorum halitu. Vua flo rem in cibus si edere gallinæ: uuas non attingunt. Sarmenta earum in quibus acini fue re astringendi uim obtinent. Efficaciora ex ollis. Nuclei acinorum eandem uim obtinent. Hi sunt qui in uino capitis dolorem faciunt. Tosti tritig³ stomacho utiles sunt. Inspergit farina eorum polentæ modo potionis dysentericis: & cæliacis: & dissolutis stomacho. Deco q³ etiam eorū fouere ploras: & puritum utiles. Decoctura eorum ueteres dysentericos & cæliacos iuuat & potione & foetu. Vua theriacæ de qua suo loco diximus: contra serpentium uictus ualeat. Pampinos quoq³ eius edendos censent: imponendosq³ uinumq³ & acutum ex iis factum auxiliare contra eandē uim habet. Vua passa quam astaphida uocant. Stoma chum uentrē interanea tentaret: nisi pro remedio in ipsis acinis nuclei essent. Iis exemptis uescicæ utilis habetur: & tussi alba utilior. Utiles & arteriæ & renibus: sicut ex iis passum pri uatim a serpentibus. Contra hemorrhoiā potens. Testium inflammationi cum farina cumi ni aut coriandri imponitur. Item carbunculis: articularibus morbis sine nucleis tritæ cum ruta fouere ante uino ulcera oportet. Sanant epinyctidas & dysenteria cū suis nucleis: & in oleo coctæ grangrenis illinuntur cū cortice raphani & melle. Podagris & unguū mobili bus cū panace: & per se ad purgādū os caputq³ cū pipere cōmanducatur. Astaphisagria si / ue astaphis quā uua taminia aliqui uocāt falso: suū enim genus habet: cauliculis nigris. re ctis foliis labruscæ: fert fo iculos uerius q³ acinos uirides similes cicæri. In iis nucleū triāgu lū. Maturescit cū uindemia nigrescitq³ cū taminia rubētes norimus acinos: sciamusq³ illā in apricis nasci: hāc nō nisi in opacis. Iis nucleis ad purgationē uti nō consueuim ppter an cipitem strangulationē: nec ad pituitam oris siccandā: fauces enī ledunt. Phtbriasi caput & reliquū corpus liberant triti: Facilius ad mixta sandaraca. Item pruritu & psoris. Ad denti um dolores decoquuntur in aceto. Ad aurū uitia rheumatismū: cicatricū: ulcerū manantia Flos tritici in uino contra serpentes bibitur. Semen enim abdicauerim propter nimia uim ardoris. Quidam eam pituitaria uocāt: & plagis serpentium utiq³ illinunt. Labrusca quoq³ cenanthem fert satis dictā: quæ a græcis ampelofagia appellatur: spissis & candētib⁹ fo liis geniculata rimoso cortice. Fert uuas rubentes cocci modo: quæ cutē in facie mulierum purgant: & uariis coxendicū & lūborū uitis tuse cū foliis & succo profunt. Radix decocta in aqua & in uini coi eyatis duabus humorem alui cient: ideo hydropicis datur. Hanc poti us crediderim esse: quam uulgus uuam taminiam uocat. Vtuntur ea pro amuleto. & ad

expiationem sanguinis quoque adhibent non ultra gargarizationes: & ne quid deuoretur ad dito sale tymo aceto mulso. Idem & purgationibus ancipitem tentat. Est huic similis sed in salicis nascens: ideo distinguitur nomine: cum eodem usus habeat: & salicistrum vocat Scabiam & pruriginem hominum & quadrupedum aceto mulso & trita haec efficacius tollit. Vitis alba quam graeci ampeloleucen: alii straphylen: alii melpiron: alii philothron: alii arceso stin: alii cedrosin: alii madon appellant. huius sarmenta longis & exilibus internodiis geniculata scadunt. Folia papinosa ad magnitudinem edere diuiduntur ut uitiu. Radix alba gradis. raphano similis unctio: ex ea caules asparagi similitudine exeunt. hi decocti in cibo aluum & urinam cient. Folia & caules exulcerant corpus utique ulcerum phagedenis & gangrenis tibiariusque remedio cum sale illinuntur. Semen in uua raris acinis dependit succo rubente postea croci. Nouere id qui coria perficiunt: illo enim utuntur. Pforis & lepris illinitur. laetis abundantiam facit coctum cum tritico potumque. radix numerosis utilitatibus nobilis: contra serpentium ictus trita drachmis duabus bibat. Vicia cutis in facie uarosque & lentiginis & fulgillata emendat & cicatrices. Edere praestat decocta: in oleo decocta dat & in comatilibus potus. Item mente comotis: & uertigine laborantibus drachma pondere quotidie anno toto. Et ipsa autem largior aliquanto purgat sensus. Illa uis praecleara quod ossa fracta extrahit in aqua imposita bryenia: quare quidam hanc albam bryeniam uocant. Alia uero nigra efficacior in eodem usu cum melle & thure. Suppurationes incipientes discutit: ueteres maturat & purgat. Cit meles & urinam. Eligma ex ea fit suspensiosum & contra lateris dolores uulsi ruptis. Splenem ternis obolis pota. xxx. diebus coisumit. Illinitur eadem cum fico & pterygis digytorum. Ex uino secundas foeminarum apposita trahit & pituitam drachma pota in aqua mulsa. Succus radices colligi debet ante maturitatem seminis. Qui illitus par se & cum eruo latiore quodam colore & cutis teneritate mangonizat corpora. Serpentes fugat. Tunditur ipsa radix cum pingui fico: erugatque corpus: si statim bina stadia ambulentur alias urit: nisi frigida statim abluatur. Iucundius hoc idem praestat nigra uitis: quoniam alba pruritem affert. Est ergo & nigra quam proprie etiam bryeniam uocant. alii chironiam: alii gynecanthem aut aproniam: similem priori: praeterque colore. huius semen nigrum esse diximus: asparago simile. Diocles praetulit uenis asperagis in cibo urinam cientem: lyenique minuerdo. In fructibus & harundinetis maxime nascitur. Radix foris nigra: intus buxo colore: ossa infracta efficacius extrahit quam supra dicta. Ceterum eidem peculiare est quod iumentorum ceruicibus unctum medetur. Aiuunt si quis in uilla eam extruxerit: fugere ancipites: tutasque fieri aues uilliticas. Aliter eadem in iumento hominemque fregma aut sanguinem qui fereatur: talo circuli gata sanat. Et haec de uitiu generibus. Musta differentias habent naturales has: quod sunt candida aut nigra: aut inter utrumque: alia ex aliis: ex quibus uinum fiat: alia ex quibus passum curaque differentias innumerabiles facit. In plenum ergo hoc dixisse conueniet. Mustum omne stomacho inutile uenis iucundum. A balneis raptim & sine interpiratione potum necat: caniharidum naturae aduersatur. Item serpentibus maxime hermorihorum & salamandrae Capitis dolores facit: & gutturi inutile. Prodest renibus: nocineri: & iteraneis uesciae colleuat enim ea. Priuatim contra buprestim ualet. Contra meconium. lactis coagulationem: Cicutam toxica: doryenidium ex elco potum redditum uomitionibus. Ad omnia infirmius album: iucundius passum mustum: & quod minorem capitis dolorem afferat. Vini genera differentia: quod per quam multas exposuimus & fere cuiusque proprietates. Neque est ulla pars difficilior tractatu: aut numerosior. Quippe cum sit tardum dictum pluribus prolixi an noceat. Praeterea quod ancipiti euentu potum statim auxilium sit an uenenum. Et enim de eius natura quae ad rem media tantum pertinent tunc loquimur. Vnum de dando eo uolumen Asclepiades condidit: ab eo cognominatum: qui uero postea de uolumine illo differere innumeri. Nos ista romana grauitate artiumque liberalium appetentia non ut medicis: sed ut iudicibus salutis humanae diligenter distinguemus. De generibus singulis differere inensum & inexplicabile est ceteris omnibus praenunciando. Quin ut constaret sententiae: quora portio in mortalium his generibus posset uti. Iam uero nec pecces usque sinceris. Eo uenere mores ut nostra cellarum modo ueniant: statimque in lacubus uindemiae adulterent. Ergo hercle mirum dictum innocentius iam est quod cumque & ignobilis. Haec tamen facere consueuimus uident sententiae uictoria: quorum mentione

LIBER.

fecimus: si quis hoc quoque discrimen exigat. Falernum nec in nouitate: nec nimia uetustate corpori salubre est. Media eius ætas a quintodecimo anno incipit. Hoc non rigido potu stomacho utile: non item in calido. Et in diutina tussi sorbetur merum utiliter a ieiuno: ite in quartanis. Nullo æque uene excitantur. aluum sitit: corpus alit. Creditum est obscuritatem uisus facere: nec prodesse nervis aut uesticæ. Albana nervis utiliora. Stomacho minus quæ sunt dulcia uel austeriora. Falerna utiliora. Concoctionem minus adiuvant. Stomachum modice implent. At surrentina nullo modo: nec caput tentant. stomachi & intestinorum rheumatismos cohibent. Cecubum iam non gignitur. At quæ super sunt serina cibos concoqui cogunt. Virium plus surrentino: austeritatis albano: uehementiæ minus falerno. Ab iis statim non longo intervallo abfuerunt. Aluo citæ signium maxime conducere in dubitatum est. Reliqua in comune dicuntur. Vino aluntur uires sanguis colosque hominum hoc quoque distant orbis medius & mitior plaga a circumiectis: quantum illis feritas facit roboris: tantum nobis hic succus. Lactis potus ossa alit: Frugum: neruos: aque carnes. Ideo minus ruboris est in corporibus illis & humus roboris: contraque labores patientiæ. Vino modo dico nerui iuuantur: copiosius leduntur: sic & oculi. Stomachus recreatur. Appetentia ciborum inuitatur. Tristitiæ cura hebetatur. Urina & langor expellitur. Sonus conciliatur. prætere uomitio sistit. Collectiones extra latus humidis impostis mitigat. Asclepiades utilitatem uini æquari uix decem potentia posse pronunciauit. Vetus copiosius aqua miscetur. Magis nouum urinam expellit: minus siti resistit. Dulce minus inebriat: sed stomacho innat. Austerum facilius concoquitur. Leuissimum est & celerime inueteratur. Minus infestat neruos quod uetustate dulcescit. Stomacho minus utile est pingue nigrum sed corpora magis alit: tenue & austerum minus alit: magis stomachum uurit. Celerius per urinam transit: tantoque magis capita tentat. Hoc & in omni alio succo semel dictum sit. Vinum si sit fumo inueteratum insaluberrimum est. Mangones ista in apotecis excogitant. Iam & patres familias ætate ademere iis: quæ per se carere trahere. Quo certe uocabulo satis consilii debere prisci: quoniam & in materiis cariem fumus erodit. At nos e diuerso fumus amaritudine uetustate indui persuasum habemus. Quæ sunt admodum exalbida hæc uetustate insalubria fiunt. Quo generosius uinum est: hoc magis uetustate crassescit: & in amaritudinem corpori minime utile coit. Condire eo aliud minus annosum insalubre est. Sua cuique uino salua innocentissima. Sua cuique ætas gratissima hoc est media. Corpus augere uolentibus aut mollire aluum conducit inter cibos bibere. Contra minuendum: aluiumque cohibentibus sitire in edendo: postea parum bibere. Vinum ieiunos bibere uocatio inuenio: inutilissimum est. Curas uigoreque animi impedit ad procinctum tendentibus. Somno uero acomodatum ac securitatis. Iamque dudum hoc fuit: quod homerica illa Helena ante cibum ministravit. Sic quoque in prouerbum celsit: sapientiam uino obubari. Vinosos dicimus homines: qui soli animalium non sentientes bibimus. Aque potum interponere utilissimum. Itemque iungi super bibere ebriecati quæ quidem frigida potus exemplo discunt. Meracis potionibus per uiginti dies: ante canis ortum toridæ postea suadet. Hesiodus uti. Merum qui de remedio est contra cicutas: coriandrum a: conita: uiscum: meconium: argeotum uiuum: apes: uespas: crabrones: phalangia: serpentum: scorpionumque ictus. Contraque omnia quæ refrigerando nocent. Priuatim contra hemorrhoidas: præterea: fungos. Item contra inflammationes rosionemque præcordiorum: & quorum stomachus in uomitiones effunditur. Et si uenter aut interanea rheumatismum sentiant. Dysentericis: sudatoribus: in longa tussis: in epiphoris meracum. At uero cardacis in mamma leua merum in sponsia imponi potest. Ad omnia autem maxime album inueterascens. Utiliter etiam fouetur uino calido utilitas iumentis: quo etiam infuso cornu lassitudinem auferri aiunt. Simias quadrupedesque quibus digiti sunt: negant crescere assuetas meri potu. Nunc circa ægritudines sermo de uinis erit. Saluberrimum liberaliter genitis campanæ quodcumque tenuissimum. Vulgo uero quod quæ maxime iuuerit ualidum. Utilissimum omnibus facco uiribus fractis. Meminerimus facco enim esse qui feruendo uires e musto sibi fecerit. Misceri plura genera omnibus inutile. Saluberrimum cui nihil in musto additum est: meliusque si in uasis pix affuit. Marmore enim & gypso aut calce condita quis non etiam ualidus expauerit? In primis igitur uinum marina aqua factum: inutile est stomacho: nervis uescit. Resina condita frigis stomachis utilia esse existimatur. Non expedire uomitibus: sicut neque mustum: neque sapa: neque passum. Noui

tiū refinatum nulli conducit. Capitis dolorem & vertigines facit: ab hoc dicta crapula est. Tussientibus & in rheumatismo nominata profunt. Item caliacis & dysentericis mulierū mē-
sibus. In hoc genere rubrum nigrū ue magis constringit: magisq; calcfacit. Innocētius pi-
ce sola cōditum. Sed & picē meminisse debemus nō aliud esse q̄ cōbustā resinā fluxū. Hoc
genus uini calefacit: concoquit: purgat: pectori: uentri utile. Item uuluarum dolori si sine
febre sit ueteri rheumatismo: exulcerationi: ruptis: cōuulsis: neruorū infirmitati: inflationi
bus: tussi: anhelationibus: luxatis in succida lana ipositū. Ad oīa hæc utilius id quod spon-
te naturæ siue picē recipit: picatūq; appellat. Heleniatro quoq; tamē nimio caput cētari cō-
ueniet. Quod ad febriū ualitudines attinet: certū ē nō dandū in febre: nisi ueteribus ægris
uinū: nec nisi declinante morbo. In acutis uero periculis nullis nisi qui manifestas remissio-
nes habeant: & has noctu potius. Dimidia enī pars periculi est noctu: hoc est spe somni bi-
bētibus: nec a partu abortu ue: nec albidine agrotātibus: nec ī capitis doloribus: nec quo-
rū accessiones cum frigore extremitatum fiant: nec in febri tussientibus: nec ī tremore ner-
uorūq; doloribus: uel faucium: aut si uis morbi circa illa intelligatur: nec in duritia præcor-
diorū: uenarū uehementia: neq; in opisthotonio: tetano: & singultietibus: nec si cū febre dys-
ponoea sit. Minime uero oculis rigentibus: & genis stantibus aut defectis grauibuscq; nec
quorū cōnuiuentium placebunt oculi: neu palpebris nō coeūtibus. Vel si dormiētibus hoc
idē eueniet. Aut si cruore suffundunt oculi: uel si lachrymæ in oculis erūt. Minime lingua
fungosa: nec graui: & subinde imperfecta loquētibus: nec si urina difficile reddetur. Neq; ex
pauescētibuscq; repente. Nec spaticis: aut rursus torpentibus. nec si p somnos genitura effun-
det. Cardiacorū morbo unica spē hanc in uino esse certū ē. Sed id dandū quidā nō nisi ī ac-
cessione censent: alii in remissione illi ut sudorē coerceant. Hī quia tutius putāt minuente
se morbo: q̄ plurimū sententiā esse uideo. Dari utiq; nō nisi in cibo debet: nec a somno: nec p
cedere alio potu: hoc ē utiq; sitienti: nec nisi in desperatione sūma & uiro facilius q̄ foemī-
næ: seni q̄ iuueni q̄ puero: hyeme q̄ æstate: assuetibus potius q̄ exptibus. Modus dandi pro
uehementia uini: item mixtura. Atq; uulgo sitis putant unū uini cyathum duobus aquæ
misceri. Si dissolutio sit stomachi dandū: & si cibus nō descendat. Inter uini genera quæ sin-
gi docuimus: nec fieri iā arbitror. Est & supuacaneus eorū usus cum ipsis rebus ex quibus
uinū utile esse ab armorum equitatus ue lassitudine p̄cipientiū: atq; ut reliqua omittamus
etiā in iunipo. Et siq; facius cēseat absinthite uino utendū potius q̄ absinthio ipso. In reliq;
omittat. Et palmeū capiti noxium uentriq; tantū molliendo & sanguinē excreantibus non
utile. Fictitiū nō potest uideri: quod bion appellauimus: cū sit in eo sola pro arte festinatio.
Prodest stomacho dissolutio: aut cibus nō perficiente: prægñatibus: defectis: paralyticis: trē-
mulis: uertigini: tormibus: ischiadicis. In pestilentia quoq; ac prereginationibus uini ma-
gnam auxiliandi habere dicūt. Vini etiā uiciū transit in remedia. Aceto sūma uis est in refri-
gerando: non tamen minor in discutiendo: ita sit ut infuso terræ spumer dictum ē sæpius
dicereturq; quotiēs cum aliis prosit. Per se haustū fastidia discutit. Singultus cohibet. Ster-
nutamenta olfatu uini ī balneis æstus arceat cōtineat ore. Quin & cum aqua bibit. Multo-
rū stomacho utiliter gargarizat. Cū eadē cōualescētū & a solis ardorib; Oculis quoq; illo
mō saluberrimū. Plurimū fori medet post uredines. Itē lepris: furfuribus: ulceribus ma-
natibus canis moribus: scorpionūq; ictibus: scolopendrarū muris araneisq; Cōtra omniū
aculeatorū uenena & pruritus. Item contra multipedū morsum. Calidum in spongia appo-
sitū: aut adiecto sulphuri sextante sextariis tribus aceti aut hyssopi fasciculo medetur sedis
uiis. In sanguinis fluxione post excisos calculos & omnes alias rosiones foris in spōgia ipo-
sitū: intus potum cyathis binis q̄ accerrime. Conglobatū utiq; sanguinē discutit. Contra li-
chenas & bibitur & imponitur. Sistit aluos: & rheumatismos interaneorum infusū. Itē pro
cidentia sedis uuluarq; Tussim ueterē inhibet: & gutturis rheumatismos. Orthopnoeā dē
tiū labefationē. Vesicæ nocet: neruorū infirmitatibus. Nescire medici quantū cōtra aspidas
polleret. Nuper ab aspide calcata percussus utreni aceti ferēs: quotiens deposuisset sentie-
bat ictum: alias illefo similis. Intellectum ibi remedium est: potuq; succum sum. Neq; altero
os tolunt uenena exeuntes In totū uomitrix uis hæc non ciborum mō ē: uen m & rerum
plurimarū. Saxa rumpit infusum: quæ nō ruperit ignis antecedens. Cibus quidē & sapo-
res non alius magis succus cōmēdat aut excitat. In quo usu mitigatur tosto pane aut uino

LIBER.

Vel accenditur pipere ac lasere utiq; sale compefcitur. Non est prætereundum ex eo exemplum ingens. Siquidem. M. Agrippa supremis suis ânîs conflctatus graui morbo pedum cū dolorem eum perpeti nequiret: unius medicorū portetofa ſcientia ignorate. Diuo. Auguſto tanti putauit uſu pedum ſenſuq; omni carere: dūmodo & dolore illo careret: demerſis in acetum calidum cruribus in accerimo impetu morbi euafit.

De aceto ſcyllino: & oxymelle: & ſapa & face uini: aceti & ſapæ. Ca. II.
Cetum ſcyllinum inueteratū magis probatur. Prodeſtq; ſuper ea quæ diximus: ac efcentibus cibis: Guſtatum enim diſcutit pœnam eam: & iis qui ieiunij uomunt. Callū enim faucij facit: ac ſtomachi: odorem oris tollit: gingiuas adſtringit: dētes firmat colorē meliorem præſtat. Tarditatē quoq; aurium gargarizatione purgat: & tranſitum auditus aperit. Oculorum acie obiter exacuit: comitialibus: melancholicis: uertiginofis: uuluarum ſtrangulationibus: percuffis: aut præcipitatis. Et ob id ſanguine cōglobato. Neruis infirmis. renum uitijis perq; utile. Cauendū exulceratis. Oxymel antiqui (ut Dieuces tradit) hoc modo tēperabant. Mellius heminas. x. aceti ueteris heminas quinq; ſalis marini pōdo: thymbræ quadrātem: aquæ marinæ ſextarios. v. pariter coquebant decies deferueſcente corina: atq; diſfundeabant: inueterabantq;. Suſtulit torum id Aſclepiades: coarguitq;. Nam ē in febris dabant. Profuiffe tamē fatentur contra ſerpentes: quos ſepas uocant: & contra meconium: ac uiſum & anginas calidum: gargarizatum: & auribus: & oris gutturisq; deſideriis: quæ nunc omnia oxyhalme cōtingunt: id ſale & aceto recēte efficiatū eſt. Vino cōgnata res ſapa ē muſto decoctio: donec tertia pars ſuperſit. Ex albo hoc melius. Uſus cōtra cantharidas bupreſtin. pinorū erucas: quas pityocampas uocant: ſalamandras: & cōtra mordentia uenenatas. Secundas partuſq; mortuos trahit cum bulbis potū. Fabianus auctor eſt uenenum eſſe ſiquis ieiunis a balneis id bibat. Conſequens horū eſt ſex uini: ſui cuiuſq; generis. Ergo uini ſaci tanta uis eſt: ut deſcēdentes in cupas enecet. Experimentū dimiſſa præbet lucerna q̄diu extinguat ſuſpenſionis periculum denūtiās: Illota miſcetur medicamētis. Cum iridis uero pari pondere eruptionibus pituitæ illinitur. Et ſicca uel madida cōtra phalangias: & teſtium: māmāruq; inflāmationes: uel in quacunq; parte corporis. Itē cū horū deacea farina & thuris polline in uino decocta crematur: & ſiccatur. Inde q; experimentū ē legitimæ coctæ: ut refrigerata lingua tactu uideatur urææ. Celerime exanimat nō in cluſo condita. Crematio ei multū uiriū adiicit. Vtiliſſima ē ad cōpeſcēdas lichenas: furfuresq; cū ſico decocta: Sic & lepris & ulceribus manātibus i ponitur. Fungorū naturæ cōtraria ē pota ſed magis cruda. Oculorum medicamētis cocta & lota miſcet. Medetur illita & teſtibus & genitalibus. In uino autē aduerſus ſtrangurias bibitur. Cū expirauerit quoq; lauandis corporibus & ueſtibus utilis: tuncq; uſum acaciæ habet. Fex aceti pro materia acrior ſit neceſſe eſt: multoq; magis exulceret. Reſiſtit ſuppurationū incremētis: ſtomachum: interanea: uentrē illita adiuuat. Siſtit earum partium rheumatismos: & mulierum menſes. Panos diſcutit nondū exulceratos: & anginas. Sacros ignes cum cæra. Māmas lactis ſui impatientes eadem extinguit. Vngues ſcabros auferit. E ſerpentibus contra ceraſtas ualidiſſima cū polēta. Cū melāthio aut cōtra crocodili morſus: & canis. Et hæc cremata āpiat uires. Tūc additrolētifcino oleo illita una nocte ruſſat capillū. Eadē ex qua in linteolo appoſita: uuluas purgat. Sapæ face ābuſta ſanat. Meli⁹ addita lanugie arūdinis. Eadē quoq; face decocta pota: cū ruſſes ueteres. Decoquit i patinis cū ſale & adipe: ad tumorē quoq; maxillæ & cœruicū. De oleis & folijs oleæ: & flore & cinere: & de oliua alpa & nigra: & de amucra. Ca. III.

Leatū proxia auctoritas itelligit. Folia earū uehementiſſime aſtringūt: purgant: ſi ſtunt. Itaq; māducata i poſita ulceribus medētur: & capitis doloribus illita cū oleo. Decoctū eoz cū melle iis quæ medici uſerit. Gingiuarū inflāmationibus: paronychiis ſordidiſq; ulceribus excreſcētibus. Cū melle profluuiū ſanguinoſis e neruoſis ptribus cohibet. Succus eoz carbūculantibus excreſcētibus circa oculos ulceribus: & puſtulis: pcdēriq; pupillæ efficaci: qua propter i collyria addit. Nā & ueteres lachrymatiōes ſanat: & genarū croſiones. Exprimitur autem ſuccus tuſis: aſuſo uino ex aqua cæleſti. Siccatusq; in paſtillos digeritur. Siſtit menſes in lana admotus uulua. Vtilis & ſaniē emanantibus. Item cōdylomatīs: ignibus ſacris quæq; ſerpunt ulcera: epinyctidi. Eofdē & ſlos eaz habet effectus. Vruñ & cauſculi floreſcentes ut ſpodii uicē cinis præſter. Vinog; in ſuſo iterū urit. Suppuraciones & panos illinūt cinere eo uel folijs tuſſis cum melle. Oculos uero cū polen

ta. Succus fructus recentis accensi distillans sanat lichenas: furfures: marātia ulcera. Nam lachrymā quæ ex arbore ipsa distillat æthiopica maxime oleæ: mirari satis non est. Reperti suntq; deniq; dolores illi inendos cēserent: cōtra uenēnū esse prædicātes: atq; etiā i oleastro quærēndū. E radice oleæ q̄tnerime cortex derasus: in melle crebro gustatu medet sāguī nē reicientibus: & suppurata ruffientibus. Ipsius oleæ cinis cū axungia tumores sanat: ex trahitq; fistulas uitia: & ipsas sanat. Oliuæ albæ stomacho utiliores: uentri minus. Præclarū habent anteq; condiant usū: recentes per se cibi modo deuoratz. Medent enī harenosā uri nā: itē dentibus: aut attritis: aut cōuulsis. Nigra oliua stomacho iutilior: uentri faciliior: capiti & oculis nō conuenit. Vtrāq; ambustis prodest trita & illita. Sed nigra cōmanducant: & protinus ex ore imposita pustulas gigni prohibet. Colymbades sordida ulcera purgant. Inuitiles difficultatis uria. De amura poteramus uideri satis dixisse Catonē secuti: sed reddenda quoq; medicinz ratio est. Gingiuis & oris ulceribus dentium stabilitati efficacis sine subuenit. Itē ignibus sacris infusa: & iis quæ serpunt peruionibus nigra oliuæ amurca utilior: item infantibus fouendis. Albæ uero mulierū uulua in lana admoetur. Multo autē omnis amurca decocta efficacior. Coquitur i cupreo uase ad crassitudinē mellis. Vfus eius cū aceto: aut uino uetere: aut mullō: aut quāq; causa exigat in curatione oris dentiu: auriū: ulcerū manatiū: genitaliū: rhagadiū. Vlncribus in lintcolis iponiā: luxatis in lana. In gens hic usus: utiq; in ueterato medicamēto. Tale enim fistulas sanat. Infundit sedit genitaliū: uulua exulcerationi. Illinitur uero podagris icipientibus: itē articularibus morbis. Si uero cū omphatio recoquatur ad mellis crassitudinē: cauros dentes extrahit. Itē iumen torū scabiē cū de cocto lupio & chameleōthe hærba mire sanat. Cruda amura podagris fo ueri utilissimum.

De foliis oleastri: & oenanthino oleo: & coccino amygdalino & laurio: & myrtheo chame myrsino: & cupressino: & citreo & carino. Ca. llll.

Leastri foliorum eadem natura. Spodiūq; & calculis uehementius inhihet rheumatismos. Sedat inflammationes oculorū. Purgat ulcera: alienata explet: excrecentia leniter erodit. Siccatur: & ad cicatricem perducit: cetera & in oleis. In hoc autē peculiare quod folia decoquuntur ex melle: dantq; cochlearibus p̄tra sanguinis excrecationes. Oleū tamē acius atq; efficacius: & os quoq; colluit illo. Ad dentiū infirmitatē imponunt folia: & paronychiis: & carbunculis & cōtra omnē collectionē cū uino. Iis uero quæ purganda sint: cū melle. Miscuntur oculorū medicamētis & coctum foliorū. & succus oleastri. Vtiliter ēt auribus instillatur cū melle: uel si pus effluat. Flore oleastri condylomata illinuntur & epimythides. Itē cū farina hordeacea uenter. In rheumatismo cū oleo. Capitis doloribus. Curē i capite ab ossibus recedentē cauliculi decocti & cū melle ipositi cōprimūt. Ex oleastro maturi in cibo sumpti sistunt aluum. Tosti autē & cum melle triti nomas repurgant. Carbu culos rumpūt. Olei naturā causasq; abunde diximus. Ad medicinā ex olei generibus hæc p̄tinent. Utilissimū est omphaciū: proxime uiride. Præterea q̄maxime recens: nisi cum uetustissimū quæritur: tenue: odoratū: quoq; nō mordeat: & diuerso q̄ in cibos eligitur. Omphaciū prodest gingiuis. Si cōtineatur in ore: dolorē dērium custodit magis q̄ aliud. Sudores cohibet. Oenanthino idem esse effectus qui rosaceo. Omni autē oleo mollitur corpus: uigo rē & robur accipit. Stomacho contrariū. Auget ulcerum icremēta. Fauces exasperat. Et uenena omnia cohibet: hebetatq; Præcipue psimptii & gypsi i aqua mulla. Aut ficorū sicca rū decoctū potum contra neconium. Ex aqua cōtra cantharidas buprestin salamādras pityo campas. Per se lorum: redditūq; uomitionibus. Cōtra omnia supra laudatissimū: & lassitudinē p̄frictionūq; refectio est. Tormia calidū potum cyathi. vi. magisq; ruta simul decocta pellit. Itē uentris animalia. Soluit aluū hemina mensura cum uino & calida aqua potu aut p̄isanæ succo. Vulnerariis emplastris utile. Faciem purgat. Eubus ifusum per nases do nec ructent: iflationē sedat. Vetus autē magis exalfacit corpora: magisq; discutit sudoris. Duritias magis diffundit. Lethargicis magis auxiliare & inclinato morbo. Oculorū claritati cōfert aliquid cū pari portione mellis ac odii. Capitis doloribus remediū est. Item ardori bus i febris cum aqua. Et si uetusti nō sit occasio: decoquitur: ut uetustatē representet. Oleū coccinū bibitur ad purgationes uentris cū pari caldæ mensura. Privatim diciē purgare præcordia. Prodest & articularū morbis: duritiis omnibus: uuluis: auribus: ambustis. Cū cinere uero muricū sedis i flāmationibus: itē sporæ. Colerē cutis cōmendat: capillumq; fertili na

LIBER.

tura euocat. Semē ex quo fit: nulla animans attingit. Ellychnia ex uua fiunt claritatis pei-
 pua. Ex oleo lumē obscurū propter nimia pinguedinē. Folia igni sacro illinuntur ex aceto
 Per se autē recentia māmīs & epiphoris. Eadē decocta in uino inflammationibus cū polenta &
 croco. Per se autē triduo iposita faciē purgant. Oleū amygdalinū purgat: mollit corpora:
 cutē erugat: nitorem cōmendat: uaros cū melle tollit a faciē. Prodest & auribus cū rolaceo
 & melle & mali punici germine decoctū. Vermiculoscq; in his necat: & grauitatē auditus di-
 scutit: sonos incertos. & tinnitus: obiter capitis dolores: & oculorū. Medetur surculis: &
 a sole uestis cū cœra. Vlcerā manātia & furfures cū uino expurgat: condylomata cū melilo-
 ro. Per se uero capiti illitum somnū allicit. Oleū laurinū utilius quo recentius: quoq; uiri-
 dus colore. Vis eius exalfatoria: & ideo paralyticis: paticis: ischiadicis suggillatis: capitis
 doloribus inueteratis distinationibus auribus in calice punici calfactum illinitur. Similis &
 myrthei olei ratio: astringit: indurat: medetur gingiuis dentiū dolori: dyfeteriā: uulua ex
 ulcerata: uescis: ulceribus uetustis uel manantibus cū squammaeris & cœra. Itē eruptio
 mibus: ambustionibus. Attritas sanat & furfures rhagadas condylomata articulos luxaros:
 odorē graue corporis. Aduersat cātharidi buprestis: aliisq; malis medicamētis: quæ exulce-
 rando nocēt. Chamemyrsinā siue oxymysinā eadē natura Cupressinū oleū eodē effectus
 habet quos myrteū: Itē citreū. E nuce uero iugladiū quod carymū appellauimus: alopecis
 utile ē & tarditari auriū infusū: Itē capitis doloribus illitū. Cæterum ineris & graue sapore
 corpori. Enimvero si qd i nucleo putridi fuerit: tot' mod' deperit. Ex gniديو grāo factū uī
 habet quā coccinū. Ex lenisco factū utilissimū acopo est Idēq; psceret æque ut rosaceū:
 ni durius paulo intelligeret. Vtunt eo & contra nimios sudores: papulasq; sudorū. Scabiē
 iumētōrū efficacissime sanat. Balaninū oleū repurgat uaros: furunculos lentigines: gingi-
 uas. Cypros qualis eēt: & quēadmodū ex ea fieret oleum: docuimus. Natura eius exalfa-
 cit: emollit neruos. Folia stomacho illinūt: & uulua concitat: succus quoq; coq; appōitur
 Folia recentia cōmanducata: ulceribus in capite manātibus. Itē oris medenē collectionibus
 cōdylomatīs. Decoctū soliorū ambustis & luxatis pdest. Ipsa ruffant capillum rufa: adiecto
 strutei mali succo. Flos capitis dolores sedat cū aceto illitus. Idē cōbustus in cruda olla no-
 mas sanat: & putrescentia ulcera per se uel cum melle. Odor floris olet: q somnū facit. Astrig-
 git gleucinum & refrigerat eadem ratione qua & oenanthinū. Balsaminū longe preciosissi-
 mū omniū ut in unguentis diximus: cōtra omnes serpentes efficac. Oculorū claritati pluri-
 mū cōfert: caliginē discutit. Itē dysponoeas collectiones omnes duritasq; lenit. Sanguinē
 densari phibet. Vlcerā purgat: auribus: capitis doloribus: tremulis: spaticis ruptis pū utile.
 Aduersat aconito ex lacte potū. Febres cū horrore uenientes perunctis leuiorēs facit. Vtē
 dū tamē modice: quoniā adurit: augetq; uita nō seruatō tēperamēto. Malobathri quoq; na-
 turā & genera exposuimus. Urinā cit. Oculorū epiphoris uino expressū utilissime ipōnitur
 Itē frōtibz dormire uolentibus: Efficacius si & nares illinant: aut si ex aqua bibantur. Oris
 halitus. & suauitatē cōmēdat linguæ subditū foliū: sicut & uestium odorem inærpositum
 Hyoscyaminū molliendo utilius est: neruis inutile. Potum quidē crebri motus facit. Ther-
 minū & lupinis emollit pximū rosaceo effectus habentes. Narcissimū dictū est cū suo flore.
 Rhaphaninū pthiriasēs longa ualitudine tollit. Scabritiasq; cutis in faciē emendat. Sefami-
 nū auriū dolores sanat: & ulcerū quæ serpunt: & quæ cacoethe uocant. alcerā. Lilinū quod
 & phyllinū & syriū uocauimus: renibus utilissimū est: sudoribusq; euocandis: uulua molie-
 dæ cōcoquendoq; intus Selgiticū neruis utile esse diximus sicut herbaceum quoq; qd eu-
 gubini circa flaminiam uiam uendunt. Eleomeli quod i syria ex ipsis oleis manare diximus
 sapore melleo non sine nausea aluum emollit: bilem præcipue detrahit duobus cyathis in
 hemina datis: qui bibere torpescunt: excitanturq; crebro. Pugnatōres certaturi præsumūt
 ex eo cyatum unū. Picēo oleo usus ē passim ad quadrupedū scabiē. Est autē uitibus oleisq;
 proxima nobilitas palmis: inebriat recentes capitis dolorem afferunt: minus sicæ. Nec quā-
 tum uidetur utiles stomacho: ruffim exasperant: corpus augent. Succum decoctarū antiq;
 pro hydromelite dabant ægris ad uires recreandas: sitini sedandam: in quē usū præferebant
 thebaicas. Sanguinem quoq; excreantibus utiles: in cibo maxime. Illinūtur cariora stoma-
 cho: uesciæ: uentri: intestinis. Cum coroneis & cœra & croco suggillata emendant. Nuclei
 palmarum cremati in fictili nouo cinere loto spodiū uicem efficiunt: miscenturq; collyriis
 & calibephara faciunt addito nardo.

De myrobalano palma: & de palma elata.

Ca.

V.

Alma quæ fert myrobalanū probatissima in ægypto. Ossa nō habet reliquarū modo in balanis. Aluum & mēses cit in uino austero: & uulnera conglutiāt. Palma elata siue stare medicinae confert gramina folia corticem. Folia iponuntur præcordiis stomacho: iocineri: ulceribus quæ serpunt cicatrici repugnātia. Psoras cortex eius tener cū resina & cæra sanat diebus. xx. Decoquitur & ad restiū uitia. Capillū denigrat suffitu. Paratus extrahit. Datur bibentibus renū uitis & uesicæ: & præcordiorū. Capiti & nerui inimic⁹. Vuluæ ac uentris fluctionem sistit decoctum eius. Item cinis ad tormina potus in uino ab. In uuluarum uitis efficacissimus.

Medicinae ex singulorum generum flore: foliis: fructu: ramis: cortice: ligno: succo: radice: cinere.

Ca.

VI.

Roximæ uarietates generum medicinarū quæ mala habēt. Ex iis uerna acerba stomacho inuitia sunt. Aluū uesicā circunagūt. Nervos lædunt. Cocta meliora. Coto nea cocta suauiora. Cruda tamē dumtaxat matura p̄sunt sanguinem execrantibus ac dysentericis: cholericis: celiacis. Non idē possunt decocta: quoniā amittunt constringentē illam uinū succi. Imponuntur & pectori in febris ardoribus: & tū decoquuntur i aqua cælesti: ad eadem quæ suprascripta sunt. Ad stomachi autem dolores cruda decocta uē cæra / t̄i modo imponuntur. Lanugo eorum carbunculos sanat: cocta i uino & illata cū cæra. Alopecis capillum reddunt. Quæ ex iis cruda in melle conduntur: aluum mouent. Mellis autē suauitati multum adiciunt: stomachoq; id utilius faciunt. Quæ uero in melle conduntur cocta: quidam ad stomachi uitia trita cum rosaceo foliis decoctis dāt pro cibo. Succus crudorum lyenibus: ortopnoicis: hydropicis prodest. Item māmīs cōdylomatis: uaricibus. Flos & uiridis & succus inflammationibus oculorum: excrationibus sanguinis: mensibus mulierū. Fit & succus ex iis mitis cum uino dulci tufus. utilis & celiacis & iocieri. Decocto quoq; eorum fouentur: si procidant uulū & interanea. Fit & oleū ex iis: quod melinunt uocant quous quotiens non fuerint in humidis nata: Ideo utilissima quæ ex sicilia ueniunt. Minus utilia struthia quanuis cognata. Radix eorum circumscrip̄ta terra manu sinistra capitur ita ut q̄ facit dicat quæ capiat: & cuius causa. Sic adalligata strumis medetur. Melinela & reliqua dulcia stomachum & uentrem soluunt: siticulosa: æstuosa: sed nervos non lædunt. Orbiculata sistunt aluum: & uomitiones & urinas ciunt. Siluestria mala similia sunt uernis ac cerbis: aluum p̄ sistunt. Sane in hunc usum imatura opus sunt. Citrea contra uenenum in uino bibuntur: uel ipsa uel semen. Faciunt otis suauitatem decocto eorū colluto aurē sue co exp̄resso. Horum semen edendum præcipiunt in malicia prægnantibus. Ipsa uero cōtra infirmitatem stomachi: & non nisi ex aceto facillime manduntur. Punici mali nouem genera nunc iterare superuacuum. Ex iis dulcia quæ apyrina alio nomine appellauimus stomacho inuitia habentur. inflationes pariunt: dentes gingiualesq; lædunt. Quæ uero sapore maxime uinosa diximus. parum nucleum habentia: ultiora paulo intelliguntur. Aluū sistūt & stomachum dumtaxat pauca citraq; satietatem. Sed hæc minime dāda quāq; omnino nulla in febrī nec carne acinorum utili nec succo. Cauentur & que uomitionibus: ac bilem reiciuntibus. Vuam in his ac ne mustum quidem: sed protinus uinum aperuit natura. Vtrūq; uero asperiore cortice. Hic acerbus in magno uso. Vulgus coria maxime perficere illo nouit: ob id maliciorum appellant medici. Vrinam cieri eodem demonstrant: mixtaq; galla in aceto decocto mobiles dentes stabilire. Epetitur in grauidarum malitia: & quoniā gustatu moneat infantem. Diuiditur malum: celestiq; aqua madescit ternis fere diebus. Hæc bibitur frigida celiacis: & sanguinem execrantibus. Ex acerbo fit medicamētū: stomachice uocatur: utilissimū oris uitis: narium: aurium: oculorū caligini: petrygiis genitalibus: & iis q̄ nomas uocant: & quæ in ulceribus excreseunt. Contra leporem marū hoc modo acinis detracto cortice cufis mellis attici felibris. Alii hoc modo faciunt. Punica acida multa tonduntur. Succus in cacabo nouo coquitur mellis crassitudine: ad uirilicis & sedis uitia: & oīa quæ lycio curantur: aures purulentas: epiphoras incipientes rubas maculas. In manibus ramū punicorum serpentes fugant. Cortici punici ex uino cocti & impositi perniones sanantur. Contusum malum ex tribus heminis uini decoctum ad heminam: tormina & tinea pellet. Punicum in olla noua operculo indito in furno tostum & contritum potumq; in uino sistit aluum: discutit tormina. Primus pomi huius partus florere incipientis cytinus uocat

z i i i

LIBER:

a græcis: mire obseruationis multorum experimento. Si quis unum ex iis solutus uinculo omni cinctus & calciatus: atq; etiam anuli decerpserit duobus digytis pollice & quarto sinistrae manus: atq; ita lustratis leui tactu oculis: mox in os additum deuorauerit ne dente contingat: affirmatur nullam oculorum imbecillitatem passurum eo anno. Idem cytini sic cati tritici: carnes excrecentes cohibent. Gingiuis & dentibus medetur. Vel si mobiles sint decocto succo. Ipsa corpuscula trita ulceribus quæ serpunt putrescunt ue: illinuntur. Item oculorum inflammationi: intestinorumq; & fere ad omnia quæ cortices malorum. Aduersatur scorpionibus. Non est satis mirari curam diligentiaq; priscorum: qui omnia scrutati nihil intentatum reliquere. In hoc ipso cytino flosculi sūt: anteq; scilicet malum ipsum prodeat: erumpentes: quos blausium uocari diximus. Hos quoq; ergo experti inuenerūt scorpionibus aduersari. Siftunt potu menses foeminarum: sanant oris ulcera: tōsillas: uuanā sanguinis excreationes: uentris & stomachi solutiones: genitalia ulcera quacūq; in parte manantia. Siccauere ēt ut sic quoq; experirētur. Inueneruntq; tusorū fariā dyntericos a morte reuocari. Aluum sisti. Quin & nucleos ipsos acinorum experiri non piguit. Tosti tustiq; stomachum iuuant. Cibo aut porione inspersi bibuntur ex aqua cælesti ad sistendum aluum. Radix decocta succum emittit: qui tēas necat uictoriati pondere. Eadem discocta in aqua quas lycium præstat ut litates. Est & siluestre punicum a similitudine appellatum. Eius radices rubro cortice denarii pondere ex uino potæ somnos faciunt. Semine potō aqua quæ subierit cutem siccatur. Mali punici corticis fumo culices fugantur.

De pyris & eorum obseruationibus: & de ficorum obseruatione: & caprifico: & hermetra: & aliorum generibus medicina. Ca. VII.

Pyrorum omnium cibis etiam ualētib; onerosus: agris quoq; uini modo negatur. Decocta eadem mire salubria & grata præcipue crustumina. Quæcūq; uero cum melle decocta stomachum adiuuant. Fiunt cataplasmata e pyris ad discutienda corporum uitia: & decocto ad duritias utuntur. Ipsa aduersantur boletis atq; fungis: pellūtq; pondere & pugnante succo. Pyrum siluestre tardissime maturefcit. Conciditur suspensūq; siccatur ad sistendam aluum: quod & decoctum eius potum præstat. Decoquūt & folia cum pomis ad eodēdū usus. Pyrorum ligni cinis contra fungos etiam nunc efficacius proficit. Mala pyra portatu utiq; iumentis mire graua sunt uel pauca. Remedio aiunt esse: si prius edenda dentur aliqua: aut ostendantur. Fici succus lacteus aceti naturā habet. Itaq; coaguli modo lac contrahit. Excipitur ante maturitatem pomi: & in umbra siccatur ad aperienda ulcera: cienda menstrua appositus cum luteo oui: aut potus cum amylo. Podagris illinitur. Cum farina scænogreci & aceto. Pilos quoq; detrahit: palpebrarumq; scabiē emēdat. Item lichenas & sporas: aluum soluit. Lactis ficulni natura aduersatur crabronum uel parumq; & similibus uenenis: priuatim scorpionum. Item cum axungia uerrucas tollit. Folia & quæ non maturuere fici: strumis illinuntur: omnib; quæ emollienda sunt discutiēdaue præstant hæc & per se folia. Et alii usus eorum tanquam in fricando lichene & alopeciiis & quæcūq; exulcerari opus sit: & aduersus canis morsus. Ramorum teneri couliculi cuti imponuntur. Idem cum melle ulceribus quæ cæria uocantur: illinuntur. Extrahunt in fracta ossa cum papaueris foliis siluestris. Canum rabioforum morsus folio trito ex aceto restingunt. Enigra ficu candidi caliculi illinuntur furunculis: muris aranei morsibus cum cæria. Cinis earum e foliis grangrenis: consumendisque quæ excrefcunt. Fici maturæ urinā ciunt: aluum solunt: sudorem mouent: papulasque. Ob id autumno insalubres quoniam sudantia hulus tibi opera corpora refrigerescūt. Nec stomacho utiles. Sed ad breue tempus. Et uoci contrariæ intelliguntur. Nouissimæ salubriores quam primæ. Medicaræ uero non nunquam iuuenum uires augent. Senibus meliorem ualitudinem faciunt: minusque rugarum. Sitim sedant. Calorem refrigerant. Ob id non negandæ in febribus constrictis: quas stegenas uocant. Siccæ fici stomachum lædunt. Gutturis & faucibus magnifice utiles. Natura iis exalfaciendi. Sitim afferunt. Aluum molliunt. Rheumatismis eius & stomacho contrariæ. Vesicæ semper utiles: & anhelatoribus: ac suspiriosis. Item iocinerum renum: llyenū uiciis. Corpus & uires adiuuant: ob id ante athletæ hoc cibo pascébatur. Pythagoras exercitator primum ad carnes eos transtulit. Recoligentibus se a longa ualitudine utilissimæ: Item comitialibus & hydropicis. Omnibusque quæ maturanda aut discutienda sunt: imponuntur. Efficacius calce aut mitro admixto. At coctæ cum hysope peregrinus purgant: pi

ruitam: rufum ueterem. Cum uino autem sedem & tumorem maxillarum & furunculos: panos: parotidas decoctæ illinuntur. Vtile & decocto carum fovere fœminas. Decoctæ quoque eadem cum fenogreco utiles sunt pleureticis: & peripneumonicis. Cum ruta coctæ & omnibus profunt tibiæ ulceribus. Cum æris flore & spaticis & prerygiis. Cum puni co malo ambustis: pernionibus. Cum cæra hydropicis coctæ in uino & cum ab sinthio & farina hordeacea nitro addito. Aluum sistunt manducata. Scorpionum ictibus cum sale trita illinuntur. Carbunculos extrahunt in uino coctæ impostæ. Carcinomati si sine ulcere est: quâ pinguißimam ficum imponi: pene singulare remedium est. Item phagedene. Cinis non ex alia arborem aciem purgat acrior: non conglutinat: replet: astringit. Bibitur & ad discutendum sanguinem concretum: Item percussis præcipitatis. Cõuulsis ruptis cineris cyathis singulis aquæ & olei datur tetanicis & spaticis. Item potus uel infusus cæliacis: dysentericis. Et si quis eocum oleo perûgatur: exalfacit. Item cum cæra & rosaceo subactus ambustis cicatricem tenuißimam obducit. Lusciosos ex oleo illitus emendat dentiumque uitia crebro fricatu. Produunt etiam si quis inclinata arbore supio ore aliquem nodum eius: mor su abstulerit nullo uidente: atque in aluta illigatum licio e collo suspenderit: strumas & parotidas discutit. Cortex tritus cum oleo uetris ulcera sanat. Crudæ grossi uerrucas thymo nitro farina additis tollunt. Spondiiq; uicem exhibet fruticum a radice exeuntium cinis. Bis tostus adiecto psimythio digeritur i pastillos ad ulcera oculorum & scabritiam. Caprificus etiamnum multo efficacior fico. Lactis minus habet. Surculos quoque eius lac coagulatur in caseo. Exceptum id coactumque in duritiâ suauitatem carnibus affert. Fricatur diluto ex aceto. Miscetur exulceratoriis medicamentis. Aluum soluit: uuluum cum amylo aperit. Pota menses cit cum luteo oui. Podagris cum farina fenogreci illinitur. Lepras: sporas: lichenas: lentiginis expurgat. Item uenenatorum ictus & canis morsus. Dentium quoque dolori hic succus appositus in lana prodest: aut i cauis eorum additus. Cauliculi & folia admixto eruo contra marinorum uenena profunt. Adiciunt & uinum. Bibulas carnes additi caules magno ligni compendio percoquant. Grossi illitæ strumas: & omnium collectionem emolliunt & discutunt: aliquatenus & folia. Quæ mollißima sint ex iis cum aceto ulcera manantia & epinyctidas & furfures sanant. Cum melle item & foliis cæra sanant & canis morsus. Recentes cum uino phadegenas. Cum papaueris foliis ossa extrahunt. Grossi caprifici inflammationes discutunt suffitu. Resistunt & sanguini taurino potato: & psimythio & lacti coagulato potæ. Item aqua decoctæ atque illitæ parotidas sanant. Cauliculi aut grossi eius quâminutissimæ ad scorpionum ictus e uino bibuntur. Lac quoque inflatitæ plagæ: & folia imponuntur. Item aduersus mure maraneum. Cauliculorum cinis uuam faucium sedat. Arboris ipsius cinis ex melle: rhagardia. Radix deferuefacta in uino dentium dolores. Hyberna caprificus in aceto coctæ & trita imperigines tollit. Illinuntur rametæ rami sine cortice quam minutissima ad scobis modum. Caprifico quoque medicine unius miraculum additur. Corticem eius impubescentem puer impubis si defracto rano detrahat dentibus medullam ipsam adaligatam ante solis ortum prohibere strumas. Caprificus tauros quilibet feroces collo eorum circumdata in tantum rabidam naturam compescit: ut immobiles præstet. Herba quoque quam greci erin uocant: reddenda i loco propter gentilitatem. Palmo alta est cauliculis quinis fere ocimi similitudine: flos candidus: semine nigrum: paruum: tritum cum melle attico oculorum epiphoris medetur. Manat lacte multo & dulci. Herba perquam utilis aurium dolori nitri exiguo addito. Folia resistunt uenenis. Pruni folia decocta tonsillis: gingiuis: uuæ profunt in uino decoctæ: & subide ore colluto. Ipsa pruna aluum molliunt: stomacho non utilissima: sed breui morietur. Utiliora persica succusque eorum etiam in uino: aut i aceto expressus. Nec est alius eis pomis innocetior cibus. Nusquam minus odoris. Succus plus: qui tamen sistim stimulet. Folia eius trita illita hemorrhoiâ sistunt. Nuclei persicorum cum aceto & oleo capitis doloribus illinuntur. Siluestrium quidem prunorum baccæ: uel e radice cortex in uino austro si decoquantur ita ut triens ex hemina superfit: aluum & tormina sistunt. Satis est singulis cyathos decocti summi. Et in iis & satius prunis est limus arborum: quem greci lithen appellant: rhagadis & condylomatis mire utilis. Mora in ægypto & cypro sui generis (ut diximus) largo succo abundant. Summo cortice desquamato altiore plaga sicca mirabili natura. Succus aduersatur uenenis serpentium. Prodest dysentericis. Discutit panos

LIBER.

quinis fere præsumptis ebrietatis nō sentiri potiores. Vulpesq; si ederint eas nec contingat omnesq; collectiones. Vulnēra conglutinat: capitis dolores sedat: item auriū. Splenicis bibitur. Illinitur & contra perfrictiones. Celerrime terredinē sentit. Nec apud nos succo usus minor. Aduersatur aconito & araneis in uino potum: Aluum soluit. Pituitasque ac tineas & similia uentris animalia extrahit. Hoc idem præstat & cortex tritus. Folia tingunt capillum cum fici nigræ & uitis cortice simul coctis in aqua cælesti. Pomi ipsius succus aluum soluit protinus. Ipsa poma ad præsens stomacho utilia: refrigerant: sitim faciunt. Si non superueniat alius cibus: intumescunt. Ex immaturis succus sistit aluum ueluti animalis aluius in hac arbore obseruandis miraculis quæ in natura eius diximus. Fit ex pomo panthrestos stomachice: eadem arteriace appellata hoc modo. Sextarii tres succi e pomio leui uapore ad crassitudinem mellis rediguntur. Post additur omphacii aridi pondo duo decim: aut myrrhæ undecim: croci. undecim. Sed hæc simul mixta uel tria miscentur decocto. Neque est aliud oris arteriæ uix stomachi iucundius remedium. Fit & alio modo. Succus sextarii duo mellis attici decoquuntur ut supradiximus. Mira sunt præterea: quæ produuntur. Mora germinatione priusquam in folia exeant: sinistra decerpi iubentur futura poma: rhicinos græci uocant. Hi terram si non attingere: sanguinem sistunt adalligatis siue ex uulnere fluat: siue ore: siue naribus: siue hemorrhoidis. Ad hoc seruantur repositi. Idem præstare & ramus dicitur luna plena defractus: incipiens fructum habere. Si terram non attingerit priuatim mulieribus alligatis lacerto contra abundantiam mensuram mensium. Hoc & quocunque tempore ab ipsis decerptum ita ut terram non attingat: adalligatumque existimât præstare. Folia mori trita aut arida decocta serpentium ictibus imponuntur. Ad idemque potu proficitur. Scorpionibus aduersatur e radice corticis succus ex uino aut posca potus. Reddenda est antiquorum compositio: Succum expressum pomi maturi immaturique mixtum coquebant in uase æreo ad mellis crassitudinem. Aliqui myrrha adiecta & cupresso præduratum uas sole tõeant: permiscētes spata ter die. Hæc erat stomachice: quæ e uulnere ad cicatricem perducebat. Alia ratio succum siccatu expri mebant pomo multum saporis obsoniorum conferente. In medicina uero contra nomas & pectoris pituitas: & ubicunque opus esset astringi uiscera. Dentes quoque colluebant eo. Tertiū genus succi foliis & radice decoctis ad ambusta ex oleo illinenda. Imponuntur & per se folia. Radix per menses incisa succum aptissimum dentium dolori collectionibusque & supputationibus habet. Aluum purgat. Folia mori in urina madefacta pilum coriis detrahunt. Cerasia aluum molliunt stomacho inutilia. Eadem siccata aluum sistunt. Vrinam ciunt. Inuenio apud auctores si quis matutino rosida deuoret cum suis nucleis: inuentum leuari aluum: ut pedes morbo liberetur. Mespila exceptis scetaniis: quæ malo priorum uitam habent: reliqua astringūt stomachum sistuntq; aluum. Item sorba sicca. Nā recentia stomacho & aluo citæ profunt.

De pineis & amygdalis: & nuce auellana: & de nuce iuglande: & pistaciis: & castaneis: & siliquis: & cornu: & unedine & lauro. Ca. VIII.
Ves pinæ quæ resinam habent contusæ leuiter additis in singulis sextariis aquæ ad dimidium decoctæ sanguinis excreationis medentur: ita ut cyathi bini bibantur ex eo. Cortex e pino in uino decoctus cōtra tormina datur. Nuclei nucis pinæ sitim sedant: & acrimoniā stomachi rosionesq; & cōtrarios humores consistentes: ibi: & infirmitatē uirilium roborant: renibus & uesicæ utiles. Fauces uident exasperare & tussim. Bile pellunt poti ex aqua: aut uino: aut passo: aut halanorum decocto. Miscetur iis contra uehemētiōres stomachi rosiones cucumeris semē & succus portulacæ. Item ad uesicæ ulcera & renes: quoniā & urinam ciunt. Amygdalæ amaræ radicū decoctum cutem in facie corrigit: coloremq; hylariorem facit. Nucs ipsæ somnum faciunt & auiditatem. Vrinam & menses ciunt. Capitis dolori illinuntur maximeq; in febris: si ab ebrietate in aceto & rosaceo ex aquæ sextario: & sanguinem sistunt. Cum amylo & menta lethargicis comitialibusq; profunt. Capite peruncto epinyctidas sanant. E uino uetere ulcera putrescentia. Canū morsus cum melle. Et furfures ex facie ante fotu præparata. Item iocineris & renū dolores ex aqua portæ. Et sæpe ex eligemate cum resina terebinthina. Calculosis & difficili urina: i passo: & ad purgandam cutem in aqua mulsā tritæ sunt efficaces. Profūt eligmatæ: iocineri: tussi & colo cū eleliphaco modice addito. In melle sumit nucs auellana magnitudinē. Aiūt quoq;

e uicino aqua labere mori. Minus ualent in remedijs dulces: & ex tamē purgant & urinam ciunt. Recentes stomachū implent. Nucibus græcis cū absinthij semine ex aceto sumptis morbus regius sanari dicitur. Itē illitis per se uitia sedis. Et priuatim cōdylomata. Itē tussi & sanguinis reiectioni prodest. Noces iugādes græci a capitis grauedine appellauere. Et enim arborū ipsarū foliorūq; uires in cerebro penetrant. Hocq; minore momēto: sed in cibis nuclei faciunt. Sunt autē recētes iucūdiōres. Sicce uinosiores: & stomacho inutiles: difficiles concortu: dolorem capitis inferentes. Tussientibus inimicæ: & uomituris ieiunis. Apter tenalmo solo trahunt enim pituitam. Eademē pręsumptæ uenena hebetant. Item angina cum ruta & oleo. Item aduersantur cepis: lenuntq; earū saporem. Auriū inflammationi imponūtur cū mellis exiguo. item ruta māmīs & luxatis. Cū cepa autē & sale & melle canis hominēq; morsui. Putamine nucis iuglādīs dens cauus inurit. Putamē cōbustū tritūq; in oleo aut uino infantiū perunō nutrit capillū: & ad alopecias eo sic utūt. Quo plures quis noces ederit. hoc facilius tincas pellit. Et quæ peruetēres sunt noces grāgrenis & carbunculis medēt. Item suggillatis. Cortex iuglādīū lichenū uitio & dysentericis prodest. Folia trita cū aceto auriū dolori. Insanctarijs Mithridatis maximi regis deuicti Cn. Pompeius inuenit in peculiari cōmentario ipsius manu cōpositionem antidoti & duabus nucibus siccis. Item sicis totitē: & ruta folijs uiginti simul tritis. addito salis grano: & qui hoc ieiunus sumat: nullū uenenū nociturum illo die. Contra rabiosi quoq; canis morsus nuclei a ieiuno homine cōmāducati illitq; pręsenti remedio esse dicuntur. Noces auellanae capitis dolorem faciunt: & inflammationē stomachi & pinguedini corporis conferunt plusq; sit uesicis simile. Toste & distillationi medentur. Tussi quoq; ueteri trita & in aqua mulla potæ. Quidam adiciūt grana piperis. Alii e passo bibūt. Pistacea eosdem usus & effectus habet: quos pinei nuclei. pręterq; ad serpentiū ictus: siue edantur: siue bibāt. Castaneæ uehementer sistunt stomachi & uentris fluxiones. Aluum ciunt. Sanguinem excreantibus profunt. Carnes alunt. Siliquæ recentes stomacho inutiles. Aluum soluunt. Eademē siccatae sistunt: stomachoq; uiliores fiunt. Vriam ciunt. Syriacas in dolore stomachi ternis in aqua sextariis decoquunt. Quidā ad dimidium: eumq; succum bibunt. Suder uirgæ cornu arboris laurina ferrea cadente exceptus: non contingente ligno illitaq; inde ferrugo incipientes lichenas sanat. Arbutus siue unedo fructum fert difficilem concoctioni: & stomacho inutilem. Laurus excelsa toriam naturam habet: & folijs: & cortice: & baccis: Itaq; decoctum ex iis maxime e folijs prodesse uuluis & uescicis conuenit. Illita uero uespærum crabonūq; & apium. Item serpentium uenenis resistunt: maxime sepi dipladis & uipere. Profunt & mēlibus foeminarū cum oleo cocta. Cū polenta autē quæ tenera sunt trita inflationes oculorum cum ruta: testium cum rosaceo: capitis dolores: aut cum irino. Quim manducata atq; deuorata per triduum terna: liberant a tussi. Eadem profunt suspirijs trita cū melle. Cortex radices cauendus grauidis. Ipsa radix calculos rumpit: iocineri prodest: tribus obolis in uino odorato pota. Folia pota uomitiones mouēt. Baccæ menses trahunt appositæ trita uel potæ. Tussim ueterē & ortopnoeā sanant binæ detractæ corticæ in uino potæ. Si & febris sit: ex aqua aut eligmate ex aqua mulla: aut ex passo decoctæ. Profunt & phthysicis eodem modo & oibus thoracis rheumatismis. Nam & excoquunt pituitā: & extrahunt. Aduersus scorpiones quaternæ ex uino bibuntur. Epinyctidas ex oleo illitæ & lentigines. Et ulcera manantia: & ulcera oris: & furfures. Cutis pruriginē succus baccarū emendat & phthiria. sin. Auriū dolori & grauitati instillat cū uino uetere & rosaceo. Perūstos eo fugiūt uenenata oīa. Prodest & cōtra uenenatorū ictus potus. Maxime autē eius laurus quæ tenuiora habet folia. Baccæ cū uino serpentibus & scorpionib; & araneis resistūt. Ex oleo & aceto illi nuntur & lyeni & ocyneri. Grangrenis cum melle: & in fatigatione etiam aut perfrictione succo eo perungi nitro adiecto prodest. Sunt qui celeritati partus multū cōferre putēt radice acerbabuli mensura pota in aqua. Efficacius recentem q̄ aridā. Quidā aduersus scorpionum ictus decē baccas dari iubent potui. Item & in remedio uix iacentis quadrantē pondio baccarū foliorūue decoqui in aqua sextariis tribus ad tertias: eamq; calidā gargarizare & in capitis dolore impari numero baccas cū oleo conterere & calfacere. Laurus delphicæ folia trita obfactaq; subinde pestilentia cōtagia prohibent: tanto magis si & urantur. Oleum ex delphica ad cerata a cocung; ad pfrictiones discutiēdas: neruos laxādos: lateris dolores: febresq; frigidas utile est. Itē ad auriū dolorem: in mali punici cortici tepefactum.

LIBER.

Folia decocta ad tertias partes aquæ unâ cohibet gargarizatione: pota alui dolores: intesti norūq. Tenerrima ex iis trita in uino papulas pruritusq. illita noctibus proxime ualent. Inter cætera lauri genera. Laurus alexandrina siue idæa partus celeres facit radice pota triū denariorū pōdere in uini dulcis cyathis tribus. Secūdas etiā pellit: mēsesq. eodē modo pota. Daphnoides sine iis nominibus quæ diximus siluestris laurus prodest: aluū solu: recēti folio uel arido drachmis tribus cū sale & hydromelite māducata. Pituitas extrahit folium & uomitus: stomacho inutile. Sic & baccæ quinz denæ ue purgationis causa sumūtur.

De myrto satiua & mirtidano: & de myrto siluestri.

Ca.

IX.

Yrtus satiua candida minus utilis est medicinæ q̄ nigra. Semē eius medet sanguini nem excreatibus. Itē cōtra fungos in uino potū. Odorem oris cōmēdat uel priden cōmāducatū. Itē apud Menēdrū synaristulū in hoc edūt. Datur & dysentericis denariū pōdere in uino. Vlcera difficilia in extremitatibus corporis sanat cū uino subferuefactū Imponitur lippitudini cū polenta. Et cardiacis in māma sinistra. Et contra scorpionis ictus in mero: & ad uesice uitia. Capitis dolores & ægilopas ante quam suppurēt: Item tumori bus. Exētisq. nucleis in uino uetere tritum eruptionib⁹ pituitæ. Succus seminis aluū sistit. Urinas cit. Ad eruptiones pustularū pituitæq. cū cærato illinitur: & cōtra phalangias. Capillum denigrat. Lenius succo oleū est ex eadem myrto & uinum: quo nunq. inebriantur. Inueteratūq. sistit aluum & stomachum. tormina sanat: fastidium abigit. Foliorū arentiū farina sudores cohibet inspersa: uel in febrī. Vtilis & cæliaci: & procidentie uuluarum: sedis uitii: ulceribus manatibus igni sacro fotu capillis fluentibus: furfuribus. Itē aliis eruptionibus ambustis. Additur quoq. in medicamento: quod alephas uocant: eadē de causa qua oleum ex iis efficacissimum ad ea quæ in humore sunt: tanq. in ore & uulua. Folia ipsa fungit aduersantur erita ex uino: cū cæra uero articularibus & collectionibus. Eadē in uino decocta dysentericis & hydropicis potui dātur. Siccātur in farina quæ inspergitur ulceribus: aut hemorrhoiæ. Purgāt & lētigines pterygia & paronychia: & epinyctida: & condylomata testes: terra: ulcera: Itē ambusta cum cærato. Ad aures purulentas & foliis crematis utuntur & succo decocto. Cōburūtur & in antidota. item cauliculi florē decerpi in nouo fictili operto cremati in furno: dein triti ex uino: & ambustis foliorum cinis medetur. Inguenne intumescat ex ulcere: satis est surculū tantū myrti habere secū nec ferro nec terra contactū. Myrtidanū diximus quomodo fieret. Vuulvæ prodest appositum fotu: & illitu Multo efficacius & cortice & folio & semine. Exprimē & foliis succus mollissimus in pilatufis adfuso paulatī uino austero. Alias aqua cælesti: atq. ēt exp̄so utūtur ad oris sedisq. ulcera uulvæ: & uētris. Capillorū nigritiā malarū pfusiones. purgatiōes lētiginū: & ubi cōstringendū aliquid est. Myrtus siluestris siue oxymirline siue camemirline baccis rubētibus & breuitate a satiua distat. Radix eius in honore est: decocta uino ad renū dolores pota. Et difficili urina: p̄cipuæq. crasse & grauiter olenti. Morbo regio & uuluarū purgationi trita cū uino. Cauliculi quoq. incipientes asparagorū modo in cibo sumpti: & in cinere cocti. Semen cū uino potum aut oleo aut aceto calculos frangit. Item in aceto & rosaceo tritum capitis dolores sedat: & potum morbum regium. Castor oxymirsinem myrti foliis acutis ex aqua fiunt ruri scopæ: rusticum uocauit: ad eodē usum. & hætenus habent se medicine urbanarum arborum. Transseamus ad siluestres.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXIIII.

PROEMIVM.

Medicinæ ex arboribus siluestribus.

Ca.

I.

E SILVÆ. Quidem horridiorūq. naturæ facies medicinis carent: sacra illa parente rerū oīum nūq. nō remedia disponēte hōi ut medicine fieret etiā solitudo ipsa: sed ad singula illius discordiæ atq. cōcordiæ miraculis occurrantib⁹. Quere⁹ & olea tā prinaci odio discidēt: ut altera in alteri⁹ serobe depaſcæ moriant. Quere⁹ uero & iuxta nucē iuglādē. Perni cialia & brassicæ cū uite odia. Iptūmq. olus quo uitis fugat aduersū cyclamino & origano arefcit. Quī & annosas iā & q̄ sternant arbores: difficilius cædi: ac celerius inarescere tra/

dunt: si prius manu q̄ ferro attingantur. Pomorum onera a iumentis statim sentiri ac nisi prius ostendant iis: quis pauca portet: sudare illico. Ferulæ asinis gratissime sunt in pabulo: cæteris uero iumentis p̄sentaneo ueneno. Qua de caulaid aial: libero patri assignat. cui & ferula. Surdis: etiã regesua cuiq̄ sunt uenena: ac minimis quoq̄. Phyllyra coci & poline nimirum salem cibis eximunt. Prædulcium fastidium sal temperat. Nitrosæ aut amaræ aquæ polenta addita mitigantur: ut intra duas horas bibi possint. Qua de causa & in saccos uiuorios additur polenta. Similis uis rhodiæ cretæ & argillæ nostrati cõcordia ualentiu. Pix oleo extrahitur quando utrunq̄ pinguis naturæ est. Oleum solum calci miscetur quando utrũq̄ aquas odit. Gumi aceto facilius eluitur. Atramentũ aqua. Innumera præterea alia: quæ suis locis dicentur assidue. Hinc nata medicina. Hæc sola natura placuerat esse remedia parata uulgo: inuētũ facilia ac sine impendio: ex quibus uiuimus. Postea fraudes hominum & ingeniorũ capturæ officinas inuenere istas: in quibus sua cuiq̄ homini uenalis promittit uita. Statim compositiones & mixturæ in explicabiles decantantur. Arabia atq̄ india in medio æstimantur. Viceriq̄ paruo medicina a rubro mari imputatur: cū remedia uera quot t̄tidie pauperimus quisquis coenat. Nam si exhorto aut petatur herba: uel frutex quærat: nulla artium uisior fiet. Ita est profecto: magnitudo populi romani perdidit ritus: uincendoq̄ uicti sumus. Paremus externis. Et una artium imperatoribus quoq̄ imperat. Verum de his alias plura. Loton hærbam: itemq̄ ægyptiam eodem nomine: alias & syrticā arborem diximus suis locis.

Lothos.

Ca. II.

Aec lothos quæ faba græca appellatur a nostris aluum baccis sistit. Ramenta ligni decocta in uino profunt dyntericis: menstruis: uertigini comitialibus. cohibent & capillum. Mirum his ramentis nihil esse amari: fructuq̄ dulcius. Eit & e scobe eius medicamentum: ex aqua myrti decocta subacta & diuisa in pastillos: dyntericis uisissimum pondere uictoriati cum aquæ cyathis tribus.

Glans.

Ca. III.

Lans intrita duritias quas cacoethe uocant cum falsa axungia sanat. uehementiorẽq̄ lichenas. In omnibus cortex ipse: corticq̄ tunica subiecta. Hæc decocta iuuat iliacos. Dyntericis etiam illinitur: uel ipsa glans. Eademq̄ resistit serpentium iatibus. rheumatismis: supputationibus. Folia & baccæ uel cortex uel succus decocti profunt contra toxica. Cortex illinitur decoctus lacte uaccino serpentis plagæ. Datur & ex uino dyntericis. Eadem & ilici uis.

De coco ilicis & galla & uisco pilulis glande: de cerri radice & subere. Ca. IIII.

Ocum ilicis uulneribus ex eceto recetibus imponitur. Epiphoris ex aqua. & oculis suffosis sanguine instillat. Est aut genus ex eo in attica fere & asia nascens: celeritẽ in uomiculũ se mutas: quod ideo scolentylon uocat: improbãq̄. Principalia eius genera diximus. Nec pauciora genera gallæ fecimus: solidã perforatã. Item albã: nigrã: maiorẽ: minorẽ. Vis omniũ similis. Optima comagena. Excrecentia in corpore tollit. Profunt gingiuis uux: Oris exulcerationi. Cremate & in uino extingit cœliacis. Dyntericis illianuntur. Paronychis ex melle. & unguibus scabris: pterygis: ulceribus manantibus. cõdylomathis: uulneribus: quæ phagedenica uocantur. In uino aut decoctæ aurib⁹ instillatur: oculis illinuntur. Aduersus eruptiones & panos cū aceto. Nucleus cõmaducat⁹ detriũ dolorẽ sedat. Itẽ itertrigines & ambusta. Immatuæ ex iis ex aceto potæ lyenẽ cõsumunt. Eadem crematæ & aceto falso extingit menses sistunt: uuluaq̄ p̄cidetẽs. Potu oēs capillos denigrat. Viscũ e robore præcipuũ diximus haberi: & quo cõficeretur modo. Quidã in aqua cõrsum decoquunt: donec nihil innatet. Quidã cõmaducates acinos expuunt cortices. Optimũ e quod sine cortice est: quoq̄ leuissimũ: extra fuluũ: intus porracũ: quo nihil est glutinosius: emollit: discutit: humores siccant. Strumas cū resina & cæra panos mitigat oīs generis. Quidã & galbanũ adiciunt pari p̄dere singulorũ: eoq̄ modo & ad uulnera utuntur. Vnũ guium scabricas expellit: si septenis diebus soluatur: nitroq̄ colluatur. Quidã ad religio nem efficacius fieri putant prima luna collectũ e robore sine ferro. Si terram non tegerit comitialibus mederi. Conceptum feminarum adiuuare: si omnino secum habeant. Vlcera cõmanducatu iposituq̄ efficacissime sanari. Roboris pilulæ ex adipe ursino alopetias capillo replēt. Cerri folia & cortex & glãs siccant collectiones suppurationesq̄: fluxiones sistit.

LIBER.

Torquentes membrorum partes corroborat decoctum eius fori. Cui & insidere expedit sic candis astringendis ue partibus. Radix cerri aduersatur scorpionibus. Suberis cortex trit⁹ ex aqua calida & potus sanguinem fluentem ex utralibet parte sistit. Eiusdem cinis ex ui⁹ no calido sanguinem excreantibus magnopere laudatur.

De fago & cupresso: & cædro magna: & de cædride: galbano.

Ca.

V.

Agi folia māducantur in gingiuarū labiorūq; uitis. Calculis glandis faginæ cinis
f illinitur. Itē cū melle alopecis. Cupressi folia trita serpentū i⁹ctibus imponuntur:
& capiti cū polenta si a sole doleat. Item ramici. Qua de causa & bibuntur. Testiū
quoq; tumori cum cærato illinūtur. Capillū denigrant ex aceto. Eadem trita cum duabus
partibus panis mollis & e uino amineo subacta pedum ac neruorū dolores sanant. Pilulæ
aduersus serpentium i⁹ctus bibuntur. Aut si eiiciatur sanguis collectionibus illinūtur. Ra
mici quoq; teneræ tusæ cum axungia & lomēto profunt. bibuntur ex eadem causa. Parori
di & strumæ cū farina sponuntur. Exprimatur succus tulsis cū seminæ: qui mixto oleo caligi
nē oculorū aufert. Itē uictoriati pōdere in uino potus illitusq; cū fico sicca pingui exēptis
granis uitia testiū sanat. Tumores discutit: & cū fermēto strumas. Radix cū foliis trita po
taq; uesciæ & stranguriæ medetur: & cōtra phalangias. Rameta pota menses ciunt. Scorpi
onum i⁹ctibus aduersantur. Cædrus magna quā cædrelaten uocant dat picē quā cædrū uo
catur dentiū doloribus utilissimā. Frangit enī eos: & extrahit: dolores sedat. Cædri succus
ex ea quomodo fieret diximus. Magni ad lumina usus: ni capitis dolorem inferret. Defun
cta corpora cōseruat. Viueptia corrumpit mira differentia: cum uitam auferat spirantibus:
defunctisq; pro uita sit. Vestes quoq; corrumpit: & animalia necat. Ob id non censēā in an
ginis hoc remedio utendum: neq; in eruditatibus: quod suasere aliqui. Gustu dentes quoq;
colluere ex aceto in dolore timuerim uel grauitati aut uermibus aurīū instillare. Portē
tum est quod tradunt: abortiuū fieri in uenere ante perfusa uiriliter. Phthiriales perun
gere eo non dubitauerim. itēq; purigines. Suadent & contra uenenum leporis marini bibe
re in passio. Facilius in elephantia: si illinātur & ulcera sordida & excrecentia in iis. Aucto
res quidam & oculorum albugines caliginēq; inunxere eo. & cōtra pulmonis ulcere cyas
tum eius sorbere iusserūt. Itē aduersus tineas. Fit & ex ea oleū: quod pissilecen uocant: ue
hementiores ad oīa eadem usus. Cædri scobe serpentes fugari certum est. Item bacis tritis
cum oleo si qui perungātur. Cædrides hoc est frutices cædri tussim sanant: urinam ciunt. al
uum sistunt: utiles ruptis cōuulsis: spasticis: stranguriæ: uuluis adnoti. Contra lepores ma
rinos eadem quā collectionibus supra inflātionibusq;. De galbano diximus neq; humi
dum neq; aridum probatur: sed quale docuimus. Per se bibitur ad tussim ueterem: suspi
ria rupta conuulsa. Imponitur ischiadicis: lateris doloribus: panis: furunculis corpori ab of
sibus accedenti. Strumis: articulorum nodis: dentium quo doloribus. Illinitur & cum mel
le capitis ulceribus. Purulentis iufunditur auribus cum rosaceo aut nardo. Odore comiti
alibus subuenit: & uulue in strangulatu: & stomachi defectu. Abortus non exeuntes tra
hit appositu uel suffitu. Item ramis hellebori circumlitum atq; subiectum. Serpentes nido
re urentium fugari diximus. Fugiūt & perūctos galbano. Medetur & a scorpione percus
sis. Bibitur & in difficili partu fauæ magnitudine in uini cyato: uuluas conuersas corrigit.
In mirrha autem & in uino mortuos partus extrahit. Aduersatur & uenenis maxime toxi
cis cum mirrha & uino. Serpentes oleo & spondilio mixto tactu necat. Nocere urinæ exis
timatur.

De hāmioniaco & styrace: & spondilio: & sphano: & terebintho: & champepite: & pityusa
& resinis: & picea: & lentisco.

Ca.

VI.

Imilis hāmioniaci natura atq; lachrymæ probandæ ut diximus nullit: calefacit: di
scutit: dissoluit. Claritati uisus in colliriis conuenit. Puritum: cicatrices: albugines
oculorum tollit. Dentium dolores sedat: efficacius accensum. Prodest disphoi
cis: pleureticis: pulmonibus uescicis: urinæ cruentæ: lyeni ischiaticis potū. Sic & aluū soluit.
Articulis & podagræ cū pari pondere picis aut cæræ & rosaceo coctum. Maturat pānos: ex
trahit clauos cū melle. Sic & duricias emollit. Lyeni cū aceto & cæræ cypria uel rosaceo ef
ficacissime sponit. Lassitudines pungi cū aceto & oleo exiguoq; nitro utile. Et styracis na
tura in pegrinis arborib⁹ dixim⁹. Placet pter illa quæ dixim⁹: maxime pinguis: purus: albi
cantibus fragmētis. Medet⁹ tussi: faucib⁹ pectori: uitis: uulue: præcluse duritiæ laborati

Cit menses potu appositusq; aliuu molli. Inuenio potu modico tristitia animi resolut: largiore contrahi. Somitus aurium emendat infusus: strumas illitu neruorumq; nodos. Aduersatur uenenis: quæ frigore nocent: ideo & cicuta. Spondylion una demonstrat. Infunditur capitibus phreneticorum: & lethargicorum. Item capiti doloribus longis. Cū uetere oleo bibitur & in iocineru uitis: morbo regio: comitialibus: ortopnoicis. uuluaru strangulatione: quibus & suffitu prodest. Aluum molli. Illinitur ulceribus serpentibus cum ruta. Flos auribus purulentis efficaciter infunditur. Sed succus cum exprimitur: integendus est: quoniam mire appetitur a muscis & similibus. Radix derafa & in fistulas contra callum earu dero dit. Auribus quoq; instillatur cū succo. Datur & ipsa contra morbum regiu: ut in iocineris uitio & uuluaru. Capillos crispas facit peruncto capite. Spagnos siue sphacos siue bryon: & in gallia: ut indicauimus nascitur uuluis incidentu utilis. Item genibus & foeminu tu moribus mixtus nasturtio & aqua salsa tritus. Cum uino aut resina succus potus urinā pel lit. celerrime. Hydropicos inanit cū uino & iunipero tritus & potus. Terebinthi folia & radix collectionibus imponuntur. Decoctu eorum stomachu firmat. Semen in capitis dolore b bitur in uino: & contra difficultatem urinæ. Ventrem leniter emolli. Venerē excidat. Piceæ & laticis folia trita & decocta in aceto dentium dolori profunt. Cinis corticum iter trigini & ambustis. Potus aluum sistit. urina mouet. Suffitu uuluas corrigit. Piceæ folia p uatim & iocineri. utilia sunt drachne pondere in aqua multa pota. Siluas eas dūtaxat quæ picis resineq; gratia raduntur utilissimas esse phthificis: aut qui longa ægitudine nō recolunt uires satis constat. Et illū celi aera plus ita quā nauigationē ægyptiā proficere plus q̄ lactis herbidos per montiu æstiuā potus Chamæpitidis latine a iuga appellatur: diciturq; ppter abortus abaliis rhus terræ. Cubitalibus ramis: flore pinus & odore. Altera breuior & in curuæ similis. Tertia eodē odore: & ideo nomine quoq; paruula collicula crassitudine dygitali: foliis scabris: exilibus: albis: in petris nascēs. Omnes hærba: sed propter cognationem nois nō differendæ. Profunt aduersus scorpionu ictus. Item iocineri illitæ cū palmis: aut cotoneis. Renibus & uescicæ decoctū earū cū farina hordeacea. Morbo quoq; regio & urinæ difficultatibus & ex aqua decoctæ bibitur. Nouissima cōtra serpentes ualet cū melle. Sic & apposita uuluas purgat. Sanguinē densatū extrahit pota. Sudores facit punctis ea Peculiariter renibus utilis est. Fiūt ex ea & hydropicis pilulæ cū sicu aliuu trahētes. Lūborum quoq; dolorē uictoriati pōdere in uino finit: & tussim recentem. Mortuos partus ex aceto cocta potaq; eiicere prius dicitur. Cū honore & pityusa simili decausa dicitur: quā quidā in tyymali genere numerāt. Frutex est similis piceæ flore paruo purpureo. Bilem & pituitum per aluum detrahīt. Radix decocti hemina aut seminis lingua in balanis. Folia in aceto decocta furfures cutis emēdāt. Māmas quoq; mixto ruta decocto & tormina: & serapentiū ictus: & in totū collectiones incipientes. Resinā e supradictis arboribus gigni docuimus: & genera eius & nationes in ratione uini ac postea in arboribus. Cuius sūme species duæ sitæ & liquida. Sicca quæ e pinu & picea fit. Liquida e terebintho: laricæ: lentisco: cupresso. Nā & ex ferūt in asia & syria. Falluntur qui eandē putant esse e picea atq; larice. Picea enim pinguem: & succosam fundit. Larix gracile ac mellei liquoris uirus redolentem. Medici liquida raro utuntur & in ouo fere: Larice propter tussim ulceraq; uiscerum. Nec pinea magnopere in usu. Cæteris non nisi coctis. Et coquendi genera satis demonstrauimus. In arborū differentia placet terebinthina odoratissima atq; leuissima nationū cypria: & syriaca utraq; mellis attici colore. Sed cypria carnosior: siccioreq;. In sicco genere quarūt ut sit candida: pura: perlucida. Im omni autem ut montana potius q̄ capestris. Item aquilonia q̄ ab alio uento. Resoluit resina ad uulnerū usus & malagmata oleo in portiones amygdalis amaris. Naturæ in medēdo contrahere uulnera: purgare: distutere collectiones: item pectoris uitia. Terebinthina illinitur & eadē callida mebrorū doloribus spasticisq; illinit in sole: torisq; corporibus. Mangonū maxime cura ad gracilitatē emendandā spatis ita laxantiū cutē per singula membra: capacioreq; ciborum facienda corpora. Proximū locum optinere lentisco. Inest ei uis: astringendi. Tussim ueterē sedant. Vuluæ onere extrahunt etiā suffitæ. Priuatim aduersantur uisbo. Panos & similia cū seuo taurino & melle sanāt. Palpebras lenitiscina cōmodissime replicat. Factis quoq; utilissima & auribus purulentis: item in pruritu genitalium. Pineæ capitis uulneribus optime medetur.

LIBER.

De pice spissa & ligda: & palipissa: & pissasphalcos: & zopissa: & tæda: & lētisco. Ca. VI.

lx quoque unde & qbus cōficeretur modis indicauimus. Et eius duo genera. Spissū
p liquidūq. Spissarū uilissima medicina est brutia: quoniā pinguiissima & resinosis-
sima utraq. præbet utilitates. Ob id magis rutila q̄ cætera. Id enī quod in hoc adii-
ciunt ex mascula arbore meliorem esse: nō arbitror posse itelligi. Picis natura exalfacit: ex-
plet. Aduersatur priuatim cerasse morsus cū polenta. Item anguinæ cū melle. Distillationi-
bus ex sternucamentis. Pituitis auritū infunditur cū rosaceo. Illinitur cū cæra. Sanat liche-
nas. Aluum soluit. Excreationes pectoris adiuuat eligmare aut illita. Tōsillis cum melle.
Sic & ulcera purgat. Explet cū uua passa & axungia Carbunculos purgat: & putrescentia
ulcera. Quæ uero serpunt cum pineo cortice aut sulphure. Phthisicis etiā cyathi mensura
quidam dederunt: & contra ueteram tussim. Rhagadas sedis & pedum: panofq. & ungues
scabros emendat. Vulue duricias & conuersiones odore. Itē lethargicos: strumas Item cum
farina hordeacea & pueri impubis urina decocta ad suppurationem perducit. Et ad alopes-
cias sicca pice utuntur. Ad mulierum mēmas brutia ex uino subferuefacta cum poline far-
raceo q̄ calidissimis impositis. Liquida pix eleuūq. quod pissileon uocat quēdammodum fie-
ret diximus. Quidam iterū decoquunt. & uocant palimpissa. Liquida anguinæ perungunt
intus & uua. Ad auritū dolores: claritatē oculorū: oris circūlitiones suspiriosas: uuluas: tusa-
sim ueterem. Et crebras excreationes pectoris: spasmos tremores: opisthoronos: paralyse-
neruorū dolores præstantissimū. Ad canū & iumentorum scabiē. Est & pissasphalcos mixta
bitumini pice: naturaliter ex pollonatarū agro. Quidā autē ipsi miscent præcipuū ad sca-
biem pecorū remediū. Aut si foetus mānas læsent. Maturū optimū ex eo quod cum fera
ueterinnat. Sopissam e radi nauibus diximus cæra marino sale macerata. Optima hæc a ty-
rocinio nauis. Additur autem in malagmata ad discutendas collectiones. Tæda decocta
in aceto dentitū dolores efficaciter collunt. Lentisci & arbores & semen & cortex & lachry-
ma urinam ciunt: aluum sistunt. Decoctū engz ulceribus quæ serpunt forū. Illinitur in hu-
midis & igni sacro: gingiuas colluit. Folia dentibus in dolore atteruntur. Mobiles deco-
cto colluntur. Capillum tingunt. Lachrymas sedis uitiis prodest: cū quid sicari exalfieri
ue opus sit. Decoctū & e lachryma stomacho utile ructum & urinam mouens: quod & ca-
pitis dolori cum polenta illinitur. Folia uero tenera oculis inflāmaris illinuntur. Item mas-
stice lentisci replicandis palpebris: & ad excrendam cutem in facie & sinigmatata. Adhibet
sanguinem resicientibus: trissi ueteri: & ad omnia quæ hāmoniaci uis. Medetur & attritis
partibus sine oleo e semine eius facto cæraq. mixto. siue foliis ex oleo decoctis: siue deco-
ctis: siue cum aqua utilia foueantur. Scio Democritum medicum in ualitudine confidē.
M. seruili consularis filia omnem curationem austeram: recusantis diu efficaciter usum la-
te caprarum: quas lentisco pascebat. De platano & fraxino & acere & alba populo &
ulmo & tilia & sambuco & iunipero.

Ca.

VIII.

Larani aduersantur uesperilionibus. Pilulæ earū in uino potæ. xiii. pōdere omni-
p bus serpentū & scorpionū uenenis medentur. Item ambustis tuse aut cum aceto
acti magisq. scyllitico sanguine omne sistunt: & lentiginē & carcinomata. Melan-
drias quoq. ueteres addito melle emendant. Folia & cortex illinūtur collectionibus & sup-
purationibus: & decoctū eorū. Corticis autem in aceto dentium remediū est. Folia eorū te-
nerrima in uino albo decocta oculorū. Lanugo foliorū & auribus & oculis inutilis. Cinis
pilularum sanat ambusta igni uel frigore. Cortex ex uino scorpionū iētus restinguit. Fra-
xinus quā uim aduersus scorpiones haberet indicauimus. Semen foliis eius inest quæ me-
dētur iocineris & lateris doloribus in uino. Aquā quæ subit cutē extrahunt. Corpus obes-
sum leuant honere sensim ad maciē reducenda: uisdem foliis cum uino tritis ad uiriū portū
onem: ita ut puero quinq. folia tribus cyathis dentur. Robustioribus septem folia quinq.
cyathis uini. Non omittendum ramenta eius & scobem a quibusdam cauenda prædici. Ace-
ris radix contusa iocineris doloribus utilissime imponitur. Populi albæ uuarum in ungū-
tis usum exposuimus. Cortex potus ischiadicis & stranguriæ prodest. Foliorum succus ca-
lidus aurium dolori. Virgam populi in manu tenentibus tertrigo non metuat. Popu-
lus nigra efficacissima habetur: quæ increta nascitur. Comitialibus semen ex aceto uti-
le. Fundit illa & resinam exiguan: qua utuntur ad malagmata. Folia prodagris in aceto de-
cocta imponuntur. Humor e cauis populi nigre effluens uerrucas papulasq. ex attritu

odoratus tollit. Populi ferunt in foliis gutta: ex qua apes propolin faciunt. Gutta quoque aquæ propolis ex aqua remediū quā efficacē est. Vlmi & folia & cortex & rami uim habent spissandi & uulnera contrahēdi. Corticis utiq; interior tiliæ lepras sedat & folia ex aceto illita. Corticis denarii pōdus potū in hemina aquæ frigidæ aluū purgat. Pituitasq; & aqua p/ uatini trahit. Imponitur & collectionibus lachryma & uulneribus ambustisq; decocto fo/ uere prodest. Humor in folliculis arboris huius nascens cuti nitore inducit: faciēq; gratio rem præstat. Cauliculi foliorū primi uino decocti tumores sanant: extrahūtq; per fistulas. Idem præstat & tilæ cortices. Multi corticē cōmanducatū uulneribus utilissimū putāt. Fo lia trita aqua aspersa pedū tumori. Humor quoq; e medulla uti diximus castratæ arboris effluens: capillū edidit capiti illitus: defluentesq; continet. Arbor tiliæ leniter: tusa ad eadē fere utilis est: atq; oleaster. Folia autē tantū in usu: & ad infantiū ulcera in ore & cōmēdu cata & decocta urinā ciunt: menses sistunt illita: sanguinē pota detrahunt. Sābucus habet alacetum genus magis siluestris: quod græci chamaæcten: alii hellō uocant multo breuius. Vtrinsecq; decoctum in uino ueteri foliorum uel seminis uel radices ad cyaros binos potū stomacho inuile est: aluo detrahens aquā. Refrigerat etiam inflammationem maxime recen tis ambusti. Et canis morsum cū polenta mollissimis foliorū illitis. Succus cerebri collectio nes priuatimq; membranæ quæ circa cerebrum est: lenit infusus. Acini eius infirmiores quā reliqui tingunt capillum poti acceptabuli mensura. Vrinam mouent. Foliorū mollissima ex oleo & sale eduntur ad pituitam bilemque detrahendā. Ad omnia efficacior quæ minor Radicis eius in uino decocti duo cyathi poti hydropicos exinaniūt. Vuluas emolliunt: has & foliorum decocto insidentium. Caules teneri minoris sambuci in patinis cocti aluū sol uunt. Resistunt folia & serpētium istus in uino pota. Podagris cū seuo hircino uehemen ter profunt cauliculi illiti. Idēq; in aqua macerantur ut ea sparsa pulices necētur. Foliorum decocto si locus spargatur: muscæ necātur. Boa appellatur morbos papularū cū rubent cor pora sambuci ramos uerberatur. Cortex interior tritus ex uino albo potus aluū soluit. Luniperus uel ante cætera omnia exalfacit: extenuat: cædro assimilis. Et eius duo genera Altera maior: altera minor. Vtraq; accēsa serpētes fugat. Semen stomachi pectoris lateris doloribus utile. Inflammationes algoreq; discutit. Tussis cōcoquit & duricias. Ilium tumo res sistit. Item aluū: baccis ex uino nigro potis. Itē uentris tumores illitis. Miscetur & anti dotis: exyporis. Vrinæ cit. illinitur & oculis in epiphoris. Datur cōuulsis: ruptis torminibus uuluis: ischiadicis cum uino albo potū pilulis quaternis aut decoctis uiginti in uino. Sūc qui & perungant corpus eius in serpentium metu.

De salice: & amerina: & utilibus: & eristio:

Ca.

VIII.

Alicis fructus ante maturitatē in arancā abit. Sed si prius colligatur sanguinē reii cientibus prodest. Corticis e ramis primis cinis clauū & callū aqua mixta sanat. Vi tia cutis in facie emēdat: magis admixto succo suo. Est autem trium generū. Vnū arbor ipsa exudat gūmi modo. Alterū manat in plaga cum flore exciso cortice trium di gytorū magnitudine. Hic ad purgandū quæ obstat oculis. Itē ad spissanda quæ opus sunt ciendāq; urinā: & ad omnes collectiones intus extrahendas. Tertius succus est detruncati one ramorū a falce distillans. Ex iis ergo aliquis cū rosaceo in calice puniceo calfactus auribus infundit. Vel folia cocta cū cæra trita sponuntur. itē podagricis. Cortice & foliis in ui no decoctis foueri neruos utilissimū. Flos tritus cum foliis furfures purgat in facie. Folia cōtrita & pota intēperantiā libidinis coercent: Atq; in totū auferūt usum sæpius sumpta. Amerinæ nigræ semē cū spuma argēti pari pōdere a balneo illitū psilothrū est. Nō multū a salice utilitū usu distat uitex: foliorū quoq; aspectu: nisi odore gravior esset. Sed græci li gno: uocant: alii agnon: quoniam matronæ in thesmophoriis atheniensium castitatem eu sodiens iis foliis cubitus sibi sternunt. Duo genera eius. Maior in arborem salicis modo argit. Minor ramosa foliis candidioribus lanuginosis prima arborum florem mittit cū p/ureo: quæ candida uocatur. Nigra quæ tantum purpureum. Nascuntur in palustri/ bus campis. Semē potū uini quēdam sapore habet. & dicitur febres soluere. Et cū ungatur cū admixtū sudore facere: sic & lassitudines dissoluere. Vrinam ciunt menses. Caput tē tant uini modo: nam & odor similis est. Inflationes pellunt in inferiora. Aluum sistunt. hy dropicis & lyenibus per quā utiles. Lactis ubertatem faciunt. Aduersantur uenenis serpē tiū maxime quæ frigus inferunt Minor efficacior ad serpentes. Bibiē seminis drachma in

LIBER.

uino uel posca: aut duabus foliorum tenerimorum. Illinuntur & utreq; aduersus araneorū
 morsus uel perundis tñ. Suffitu quoq; aut substratu fugant uenenata. At uenerex rei i-
 petus inhihent. Eoq; maxime phalangis aduersantur: quorū morsus genitale excirat. Ca-
 pitis dolorem ex ebrietate sedant cum rosaceo flos teneriq; cauliculi. Seminis decoctū ue-
 hementiorem capitis dolorem dissoluit foru: & uulua etiam suffitu uel appositu. Purgat
 aluum cum pulegio & melle porum. Vomica panosq; difficile concoquentes cum farina
 hordeacea mollit. Lichenas & lentigines cum aphronitro & aceto semen sanat: & oris ulce-
 ra & eruptiones cum melle. Testium cum butyro & foliis uirium. Rhagadas (sedis cū aqua
 illitum. Luxatis cum sale & nitro & cæra: & semine & folio. Additur in malagmata ueruo-
 rum & podagras. Semen instillatur in oleo decoctum capiti in lethargia & phrenesi. Virgā
 qui in manu habeant aut cinctu: negantur inter triginem sentire. Enicē græci uocant fru-
 ticem non multū ab ilice differentem colore roris marini: & pene folio. Hoc adueasari ser-
 pentibus tradunt. Genista quoq; uinculi ulum præstat. Flores apibus gratissimi. Dubito
 an hæc sit quā græci auctores sparton appellauere: cum ex ea lina piscatoria apud eos facti
 tari docuerim. Et nunquid hæc designauerit Homerus cum dixit. Nauiū sparta dissoluta?
 Nōdum enim fuisse africanum uel hispanum spartū in usu certum est. Et cum futes fie-
 rant: in folliculis passolorum modo nascens purgat hellebori uice dragma & dimidia po-
 ta in aqua mulsæ cyatis quattuor ieiunis. Ramis similiter fronde in aceto maceratis pluri-
 bus diebus & tufis succum dant ischiadicis utilem cyathi unius potu. Quidā marina aqua
 macerare malunt: & infundere clystere. Perunguntur eodem succo ischiadici addito oleo.
 Quidam & stranguriam utuntur semine. Genista tusa cum axungia genua dolentia sanat.
 Myricē quā & tamaricem uocat. Leneus similem scopis atterinis. Sanari dicit ea carcino-
 mata in uino decocta tritaq; cum melle illita. Arbitrantur quidā hanc esse tamaricam. Sed
 ad lyenem præcipua est: si succus eius expressus in uino bibatur. Adeoq; mirabile eius au-
 ripathiam contra solum hoc uiscerum faciunt: ut affirmet: si ex ea alueis factis bibant su-
 es sine lyene inueniri. Et ideo homini spleneticis cibum potumq; dant in uasis ex ea factis.
 Granis autem auctor in medicina uirgam ex eadē fractam: ut neq; terrā neq; ferum aiti-
 neret: sedare uentris dolores asseuerauit impositam: ita ut tunica cinctusq; copori appri-
 metur unq;. Corinthus & quæ circa est regio: brianeam uocat. Eiusq; duo genera facit. Silue-
 stem plane sterilem: alteram mitiorem. Hæc fert in ægypto syriacq; etiam abundanter li-
 gnosum fructum: maiorem galla: asperum gustu: quo medici utuntur uice gallæ: & in cō-
 positionibus quas antheras uocant. Lignū autē & flos & folia & cortex in eisdē usus adhi-
 bentur q̄q; remissiora. Datur sanguinem reiicientibus cortex tritus: & cōtra profluuiā fœ-
 minarum: coeliacis quoq;. Idem tufus ipositusq; collectionesq; omnes inhihet. Foliis expri-
 mitur succus. Ad hæc eadem in uino potum uel impositum cū rosaceo & cæra sedat. Sic
 & epinyctidas sanat. Ad dētiū dolorē auriūq; decoctum eorum salutare est: radix ad ea-
 dem: similiter folia. Hæc amplius ad ea quæ serpunt: imponuntur cum polenta. Semē dra-
 chme pondere aduersus phalangias & araneos bibitur. Cum eltiliū uero pingui furuncu-
 lis imponitur. Efficax & contra serpentium ictus: præterq; aspidum. Necnon morbo regio:
 phthiriasi. lendibusq; decoctum infusum prodest. Abundantiāq; mulierum sistit. Cinis arbo-
 ris ad omnia eadem prodest: si bouis castrati urinæ imisceatur: uel in potu: uel in cibo ue-
 nerem finiri. Carboq; ex eo genere urina ea instinctus in nimbria conditur. Idem cum libe-
 ar: accēdere resoluitur. Magi & id ex spadonis fieri urinam tradiderunt.

De uirga sanguinea: & silere: & ligustro: & halno & hedera: & cystho: & cisso: & erithra-
 no: & chamecisso: & milace: & de clematida. Ca. X.

Ec uirga sanguinea foelicio habetur. Cortex eius interior cicatrices quæ præsa-
 n uere aperit. Sileris folia illita fronti capitis dolores sedant. Eiusdem semen tritum
 in oleo phthiriacis coeret. Serpentes & hunc fruticem refugiunt: baculūq; rustici
 ob id ex eo gerunt. Ligustrum eadem arbor est: que in oriēte cypros: suos in europa usus
 habet. Succus eius neruis articulis algoribus: folia ubiq; ueteri ulceri cū salis mica: & oris
 exulcerationi profunt. Acini contra phthiriasin: item contra intertrigines: folia ue. Sanant
 & gallinaceorum pituitas acini. Folia alni ex feruenti aqua certissimo remedio sunt rubro

ri. Hederæ genera. xx. demonstrauimus. Natura omnium in medicina anceps. Mentem turbat & caput purgat largius pota. Neruis intus nocet. Iisdem neruis adhibita foris prodest. Eadem natura quæ & aceto ei. Omnia genera eius refrigerant. Urinaciunt potu. Capitis dolorē sedat: præcipue crebro: continentiq; cerebrum membrane utiliter mollibus impositis foliis cum aceto & rosaceo tritis & decoctis addito postea rosaceo oleo. Illinitur autē fronti & decocto eorū fouetur os: caputq; perungitur. Lyeni & pota & illita profunt. Decoquuntur & eōtra horrores febrium: eruptiolesq; pituitæ: aut in uino teruntur. Corymbi quoq; poti uel illiti lyenem sanant: iocinerant autē illiti. Trahunt & mēses appositi. Succus hederæ tedia narium graueolentiamq; emendat: præcipue albæ satiax. Idē infusus naribus caput purgat. Efficacius addito nitro infunditur etiam purulētis auribus: aut dolentibus cū oleo. Cicatricibus quoq; decorem facit: ad lyenes efficacior albæ est ferro calefactus. Satisq; est acinos sex uini cyathis duobus sumi. Acini quoq; ex eadē alba terni in aceto mulso poti ticas pellunt. In aqua curatione uentri quoq; imposuisse eos utile est. Hederæ: quā chrisolarion appellamus pellamus bacis aurei coloris uiginti in uini sextario tritis ita ut terni cyathi potētur: aquā quæ curē. suberit: per urinam educit. Erasistratus eiusdē acinos. v. tritos in rosaceo oleo: calesca & osq; in cortice punico instillauit dentiū dolori a cōtraria aure. Acini qui croci succum habent: præsumpti potu a crapula tutos præstant. Item sanguinē excreantes aut torminibus laborantes. Hederæ nigræ candidiores corymbi poti steriles etiam uiros faciūt. Illinitur decocta in uino omnium ulcerū generi: etiā si cacoetæ sint. Lachrima hederæ psilothrū ē: plethi riasinq; tollit. Flos cuiuscūq; generis tritū digytorū carptu dysentericos & aluū citā emendat in uino austero bis die potus. Et ambustis illinitē utiliter cū cæra. Denigrant capillū cōrymbi. Radicis succus in aceto potus cōtra phalāgias prodest. Huius quoq; ligni uasē spleneticos bibentes sanari iuenio. Et acinos terunt: moxq; cūburunt & ita illinuntur ambusta prius perfusa aqua calida. Sunt q; & incidant succi gratia: eoq; utantur ad dentes erosos: frangitq; tradunt proximis cæra munitis: ne ledantur. Gūmi etiam in hederā quærūt: quod ex aceto utilissimū dentibus promittunt. Græci uicino uocabulo ciston appellant fruticē maiore tymo foliis ocini. Duo eius genera. Flos masculo rosaceus: foemina albet. Ambo profunt dysentericis & solutionibus uentris in uino austero trinis digytis flore capto: & similiter bis die potu. Vlceribus ueteribus & abustis cū cæra: & per se oris ulceribus. Sub his maxime nascitur hypocistos. quam inter hederas diximus. Cistos erythranos ab iisdem appellatur similis hederæ: cōmendicibus utilis e uino potus: item lūbis tantāq; uim accipiunt: ut sanguinem urina detrahant. Item chamecisson appellant hederem nō attollentem se a terra. Et hæc confusa in uino acerabuli mensura lynei medet. Folia ambustis cū axungia. Mixta quoq; q; autophoros cognominatur: similitudinē hederæ habet: tenuioribus foliis. Coronā ex eo factam ipari foliorum numero aiunt capitis doloribus mederi. Quidam duo genera milacis. Alterū immortalibus proximū conuallibus opoacis candentem. Alterum cōmātibus acinorū corymbis contra uenena omnia efficacissimis in tantū ut acinorum succo infantibus sepe stillato nulla postea uenena nocitura sint. Alterum genus culta amare: & iis gigni nullius effectus. Illam esse milacem priorem: cuius lignū ad aures sonare diximus. Similem huic aliqui clematida appellauerunt repente per arbores geniculatam & ipsam. Folia eius lepram purgant: Semen alluum soluit acerabuli mēsurā i aquæ hemia aut aqua mulsa. Datur ex eadem causa & decoctum eius.

De harundine: & papyro: & hebeno. & hrododendro: de rusen: & hydro: & canchry & sabina: & selagine: & samulo: & gummi medicinis. Ca. XI.

Arūdinis genera. xxix. demonstrauimus nō aliter euidētiore illa natura quā p̄tinuis h iis uoluminibus tractamus. Siquidē harūdinis radix cōtra & imposita filicis stirpem corpore extrahit. Itē harūdinē filicis radix. Ex quo plura genera fecimus. Illa quæ i iudæa syriacq; nascitorū odorū unguentorūq; causa urinam mouet cū gramine aut apii semine decocta. Cit & menstrua admodū. Medetur cōuulsus duobus obolis pota iocineri: tenibus: hydropsi: ruffi etiā suffitu: magisq; cū resina. Furfuribus ulceribusq; manatibus cū myrrha radix decocta. Excipitur & succus eius: fitq; elaterio similis. Efficacissima autē in oī harundin quæ proxima radici. Efficacia & genicula. Harundo cypria quæ donax uocatur cortice cinere alopecias emendat. Item putrescentia ulcera. Foliis eius ad extrahendos aculeos utuntur. Efficacius & contra ignes sacros: collectionesq; omnes. Vulgaris harundo ex

&

LIBER.

traditoriam uel habet: & recens tusa: non in radice tantum. Multum enim & ipsam harundinem uas
lere tradit. Medetur & luxatis: & spinarum doloribus radix in aceto illita. Eadem recens tria & in
uino pota uenere concitat. Harundinum lanugo illita auribus obtundit auditum. Cogni-
ta res est in aegypto de harundine. Papyro praecipue utilitates cum inaruerit: ad laxandas
siccandasque fistulas: & intumescendo ad introitum medicamentorum aperit. Charta quae
fit ex ea cremata inter caustica est. Cinis eius ex uino potus somnum facit. Ipsa ex aqua ini-
posita callum sanat. Ne in aegypto quidem nascitur hebenus ut docuimus. Nec tractamus in
medicina alienos orbes. Non omittetur tamen propter miraculum. Scobis eius oculis unice
mederi dicunt. Lignorum ad coctum trito cum passo caliginem discutit. Ex aqua uero & radi-
ce albugines oculorum. Item tussim pari modo dracunculi radices cum adiecto melle. He-
benum medici & inter erodentia assumunt. Rhododendros ne nomen quidem apud nos
inuenit latinum. Rhododaphnen uocant aut nerium. Mirum folia eius quadrupedum ue-
nenum esse. Homini uero contra serpentes praesidium: ruta addita & ex uino pota. Pecus est
& caprae si aquam biberint: in qua folia ea maduerint: mori dicuntur. Nec rhus latinum no-
men habet: cum in usum pluribus modis ueniat. Nam & herba est siluestris. foliis myrti: cau-
liculisque breuibus: quae uenena & tineas pellit: & frutex excoriarius appellatur: subrutilius
cubitalis crassitudine digyralis. Cuius acidis foliis & malicorio coria perficiuntur. Medici
autem rhoicis utuntur ad contusa. Item coeliacos & sedis ulcera: aut quae phagedenas uo-
cant: trita cum melle & illita cum aceto. Decoctum eorum insillatur auribus purulentis.
Fit & stomachice decoctis ramis ad eadem quae ex moris: sed efficacior admixto alumine. Il-
liniturque eadem hydropicorum tumoribus. Rhus quae erythros appellatur frutex est: & hu-
ius fruticis semine uim habet astringendi refrigerandi. Aspergitur pro sale obsoniis. Aluos
soluit: omnesque carnes cum silphio suauiores facit. Viceribus medetur manantibus cum
melle. Asperitati linguae percussis: liuidis: desquamatis eodem modo. Capitis ulcera ad cis-
caricem celerrime perducit: & foeminarum abundantiam sistit cibo. Erythrodanus quam
aliqui creuthodanum uocant: nos rubiam: qua tinguntur lanae pelleque perficiuntur in me-
dicina urinam ciet. Morbum regium sanat ex aqua mulla. Et lichenas ex aceto illita. Et ischia-
dicos & palyticos ita ut bibentes lauentur quotidie. Radix semineque trahunt menses. Aluum
sistunt: & collectiones discutunt. Contra serpentes rami cum foliis imponuntur. Folia &
capillum tingunt. Inuenio apud quosdam morbum regium sanari hoc frutice: et si adaliga-
tus spectetur tantum. Distat ab eo qui alison uocatur foliis tantum & ramis minoribus. Quip-
pe nomen accepit quod a cane morsos rabie sentire non patitur potus ex aceto adalligatusque. Mi-
rumque quod addit: insania conspecto eo omni frutice sanari. Tingentibus & radícula ramos
praeparat: quae struthion uocari diximus. a graecis. Medet morbo regio ipsa decocta & ius
potum: ite pectoris uitia. Urinam ciet: aluum soluit: & uulvas purgat. Quae ob rem aureum po-
culum medici uocant. Ea & ex melle potest magnifice ad tussim. Orthopnoe coctis melle
ra. Cum polenta uero & aceto lepras tollit. Eadem cum panace & capparis radice calculos fran-
git: pellitque. Panos discutit cum farina hordeacea uino decocta. Miscetur & malagmatis & col-
lyriis claritatis causa. Ad sternutamenta utilis inter pauca. Lyeni quoque ac iocineri. Eadem po-
ta denarii unius pondere ex mulla aqua suspiriosos sanat. Sic & pleureticos: & omnes late-
ris dolores. Apocyni semine ex aqua frutex est: folio hederæ: molire tamen & minus longis ui-
ticulis: semine acuto: diuiso: graui lanuginoso odore. Canes & omnes quadrupedes necat in ci-
bo datum. Est & rosmarinum. Duo genera eius. Alterum sterile: alterum cui & caulibus & semine res-
sinaceum: quod cacharys uocatur. Foliis odor thuris. Radix uulnera sanat uiridis imposita & sedis
peridemia codylomata hemorrhoides. Succus & frutices & radices morbum regium: & ea quae
repurganda sunt. Oculorum aciem exacuit. Semine ad uetera pectoris uitia datur potui. Et ad uul-
uas cum uino & pipere. Menses adiuuat. Podagris illinitur cum erinea farina. Purgat & len-
tigines: & quae excalefacienda sunt: aut cum sudor quærendus illitur. Item coxitis. Auger &
hic in uino potum. Item radix. Ipsa herba strumis cum aceto illinitur: ad tussim cum melle prodest.
Cacharys multa genera habet ut diximus. Sed haec quae ex rore supradicto nascitur si fricetur
resinosa est. Aduersat uenenis & uenenatis: praeter anguibus: Sudorem mouet tormina disci-
cutit. Lactis ubertatem facit. Herba sabia brathy appellata graecis duorum generum est. Al-
tera amaraci similis folio est: altera cupressi. Quae ex re quidam ceticam cupressum dixerunt
utilis in sufficitur per thure assumit. In medicamentis uero duplicato pondere eodem effectus

habere quos cynamum tradit. Collectiones minuit & nomas compescit. Illita ulcera purgat. Partem mortuos apposita extrahit & sufficit. Illinitur igni sacro & carbuculis. Cum mele & uino pota regio morbo medetur. Gallinacei generis pituitas fumo eius herbae sanari tradunt. Similis herbae huic sabina & selago appellata. Legitur sine ferro dextra manu per tunicam: qua sinistra manu exiit uelut furante: candida ueste uestito pureque lotis nudis pedibus sacro facta prius quam legatur pane uinoque. Fertur in mappa noua. Hanc contra omnem puericam habendam pueri de re druidarum galiorum: & contra omnia oculorum uitia fumum eius posse. Idem famolus herba nomina uere nascente in humidis. Et hanc sinistra manu legi a ieiunis contra morbos suum bonum: nec respicere legentem. nec alibi quam in canali deponere: ibique coterere poturis. Cum genere diximus. Ex iis maiores effectus melioris cuiusque erunt. Detribus inutiles sunt. Sanguinem coagulat & ideo reicientibus sanguinem profunt: item ambustis: arteriarum uitis. Inutile urinam ciuit: amaritudines hebetant astrictis ceterisque. Ex amygdala amara est spissandique uiribus efficacior. Habet excafactorias uires. Praeponuntur prunorum & cerasorum ac uitium. Siccat illit & astringunt. Ex aceto uero infancium lichenas sanant: Profunt & tussi ueteri: quattuor obolis in mixto potis. Creduntur & colore gratiore facere: ciborum appetentiam: & calculosis prodesse cum passio pota. Oculorum & uulnerum inutilitatem maxime conueniunt.

De spina aegyptia: & spina alba: & acanto: & acatia.

Ca. XII.

B spina aegyptia spinae arabicae laudes in odorum loco diximus: & ipsa spissat strigitque distillationes omnes: & sanguinis excreationes: mensiumque abundantia: et nunc radice ualentior. Spinae albae semine contra scorpiones auxiliatur. Corona ex ea imposita capitis dolores minuit. Huic similis est spina illa: quam graeci acanthon uocant minoribus multo foliis aculeatis per extremitates & haerens lanugine obductis. Qua collecta etiam uestes quaedam boscinis similes fiunt in oriente. Ipsa folia uel radices ad remedia opisthotoni bibuntur. Est acaciae spina. Fit in aegypto alba nigraque arbore: item uiridi: sed longe melior: est prioribus. Fit & in gallia tenebrosa spinosior arbore. Semen omnium lenticulae simile: minore est tantum & grano & foliculo. Colligit autumno ante collectum nimio ualidius. Spissat succus ex foniculis aqua caelesti perfusus: mox in pilatulis exprimitur origanis: tunc desatur in sole mortariis in pastillos. Fit ex foliis minus efficax. Ad coram perficienda semine pro gallia utuntur. Foliolorum succus & galatiae acaciae nigerrimus improbat: itemque ualde rufus. Purpurea aut leucophaea: quae facillime diluit. Vis summa ad spissandum refrigerandumque est. Oculorum medicamentis ante alias utiles. Lauant in eos usus pastilli: ab aliis torrentur: ab aliis capilli tinguntur. Sanant igne sacrum. Ulcera quae serpunt: & humida uitia corporis: collectiones articulos contusos: puiones: ptergya. Abundantiam mensium foeminis sistunt: uulnamque & sedem procidentem: item oculos: oris uitia & genitalium.

De uulgari spina & siluestri: & de syriscopro: & de appendice spinae: & pyracantho: & palustri: & aquifolia & taxo & rubis medicinae.

Ca. XIII.

Vlgaris quoque haec spina: ex qua uena fulloniae implentur: radice usus habetur. Per hispanias quidem multi & inter odores & ad unguenta utuntur illa aspalathum uocantes. Est sine dubio hoc nomine spina siluestris in oriente (ut diximus) candida magnitudine arboris iustae. Sed & frutex humilior atque spinosus. In syria & rhodiorum insulis quam alii syriscopro: alii adiasatheum siue diaphacon siue diacheron uocant. Optimus qui minime ferulaceus: rubeus: & in purpuram uergens detracto cortice nascitur pluribus locis: sed non ubique odoratus. Quam uim haberet caelesti arquo in eum intro: diximus. Sanat tetra oris ulcera: & oenas: genitalia exulcerata: aut carbunculantia: item rhagadia: ista tiones potu. Discutit & strangurias cortex. Sanguinem reddentibus mendum decoctum eius. Aluum sistit cortex. Similia prestare siluestrem quoque putant. Spina est appendix appellata: quoniam baccae puniceo colore in ea appendices uocantur. Haec cruda per se & acida in uino decocta aluum citant: ac tormina compescunt. Pyrachanti baccae contra serpentium ictus bibuntur. Paluris quoque spinae genus est. Semen eius ascrizuram uocant: contra scorpiones efficacissimum: item calculosis & tussi. Folia astringentia uim habent. Radix discutit panos: collectiones: uonicas: urinas: trahit pota. Decoctum eius potum in uino aluum sistit. Serpentiibus aduersatur: radix praecipue datur in uino. Alioquin folia contusa addito sale articulorum morbis imponunt. Profunt baccae purgationi foeminarum: caliacis: dyentericis: ac colericis. In uino pota aluum sistit. Radix decocta & illita extrahit infixa cor

& i i

LIBER.

pori. Vtilissima est & luxatis tumoribusq. Aquifolia arbor i domo aut uilla fata ueneficia arcet. Flore eius aqua glaciari Pythagoras tradit. Itemq. baculū ex ea factū in quoduis animal emissū ē si citra ceciderit defectu mittētis: ipsūp sese recubitu ppius adlabi: tā praci puā naturā inesse arbori. Taxi arboris fumus mures necat. Nec rubos ad maleficia tantum genuit natura: ideoq. ex eis mora bestiis uel hominibus cibos dedit. V i hābēt sicādi: astrī gendi. Gingiuis: tonsilis: genitalibus accommodatissimi. Aduersantē serpentū sceleratissimis hemorhoidi & prasteri flos aut mora. Scorpionū uulnera sine collectionū periculo iūgunt Vrinā ciunt. Caules eorū tundūtur teneri: exprimiturq. succus mox sole cōgitur i crassitu dinē mellis singulari remedio cōtra mala oris oculorūq. sanguinē excreantes: anginas: uul uas: sedes: cœliacos potus aut illitus. Oris quidē uitrii ēt folia cōmāduata p̄sunt: & ulceris bus manātibz: aut qbuscūq. in capite illinūtur cardiacis. Vel sic per se sponūtur a māmā si nistra. Itē stomachi doloribus: oculisq. pcedētibus. Instillat succus eorū auribus. Sanat & cō dylomata cū rosāceo cārato. Calculorū uc ex uino decoctū uel prastancū remediū ē. Itē p se in cibo sumpti cymā modo: aut decocti in uino austreo labantes dētes firmāt. Aluū si stunt & pfluuiā sanguinis. Dysentericis p̄sunt. Siccātur i umbra ut cinis crematorū uuam reprimāt. Folia quoq. arefacta & cōtusa iumētōrū ulceribus utilia tradūtur. Mora quā in iis nascitur uel efficaciorē stomachicē praeuere q̄ satiaua morus. Eadēq. cōpositione uel cū hypocistide rārum & melle bibūtur in colera. & a cardiacis: & cōtra arāeos. Iner medicamē ta quā stiptica uocat: nihil efficacius rubri mora ferentis radice decocta in uino ad tertias partes: ut colluātur eo oris ulcera & sedis foueātur. Tantāq. uis est. ut spōgie ipse lapide sēant. Alterum genus rubi ē in quo rosa nascit. Gignit pilulā castaneā similē praciūo me dio calculosis. Alia est cynorhoda: quam proximo dicemus uolumine.

De cynobato & ideo rubo: & rhamno: & lycio: & sarcocolla: & oporice me dicinā.

Ca. XIII.

Ynobatan quam alii cynobaton alii neruospaton uocat foliū habet uestigio homi nis simile. Fert & uuam nigram: in cuius acino neruū habet. unde neruospassus dici tur. Alia est cappari quam medici cynabaton appellauerunt. Huius tyrpsis ad reme dia se lenis & inflationes cōditus ex aceto māditur. Neruus eius cum masticechia cōmādu eatus os purgat. Ruborū rosa alopecias cum axungia emendat. Mora capillum tingūt cū omphacino oleo: Flos mori per menses colligitur. Candidus pleureticis praciūus ex uino potus: Item cœliacis. Radix ad terrias decocta aluum sistit & sanguinē: item dētes collutos decocto. Eodem succo fouentur sedis atq. genitalium ulcera. Cinis radice deprimit uuā. Idāus rubus appellatus est: quoniam in ida nō alias nascitur. Est autē tenerior ac minor ra rioribus calamis inoentioribusq. sub arborū umbra nascēs. Huius flos cum melle epipho ris illinitur & ignibus sacris. Stomachicisq. ex aqua bibēdus datur. Cætera eadem prastat quā supradicta. Inter genera ruborū rhamnos appellatur a græcis candidior & fruticosior. Is floret ramos spargens rectis aculeis non ut cæteri aduncis: foliis maioribus. Alterum ge nus eius siluestre nigrius & quadantenus rubens. Fert ueluti folliculos. Huius radice de cocta in aqua fit medicamentum: quod uocatur lycium. Semen secundas trahit. Alterq. il le candidior astringit magis refrigerat: collectionibus & uulneribus accommodatior. Folia nero utriusq. & cruda & decocta illinuntur cum oleo. Lycium prastantius e spina fieri tra dunt: quam & pyxacathon chironiam uocant: quales in indicis arboribus diximus: quoniā longe prastantissimum existimatur indicum. Coquuntur in aqua rufi rami: radicesq. sū mā amaritudinis æreo uasē fere per triduum. Iterūq. exempto ligno donec mellis crassitu do fiat. Adulceratur amaris succis: etiā amurca ac felle bubulo. Spuma eius ac flos quidem oculorum medicamētis additur. Reliquo succo faciem purgat: & spora sanat: erosos angus los oculorum: ueteresq. fluctiones: aures purulentas: tonsillas: gingiuas: rufissim: sanguinis excretionēs fabæ magnitudie deuoratum. Aut si ex ulceribus: fluat: illitum rhagadas ge nitalium ulcera. Attritus ulcera recentia & serpentina ac putrescentia. In naribus clauos: supurationes. Bibitur & a mulieribus in lacte contra profluuiā. Indici diferentia glebis ex trinsecus nigris intus ruffis: cum fregeris: cito nigrescentibus. Astringit uehementer cum amaritudine. Ad eadem omnia utilis est: sed praciue ad genitalia. Sunt qui & sarcocollā & spinā lachrymam putent pollini thuris similem cum quadam acrimonia dulcem. Cum uino tusa sistit fluctiones. Illinitur infantibus maxime. Verustate & hęc maxime nigrescit.

Melior quo cādidior. Vnū etiā nū arborū medicinis debetur nobile medicamētū. qđ opor-
tē uocant. Fit ad dyſtericos stomachiq; uitia ī congio muſti albi lēco uapore decoctis ma-
lis cotoneis quiq; cū ſuis ſeminibus: puniceis rotidē: ſorbog; ſextario & pari menſura eius
quod rhum ſyriacō uocāt: croci ſemūtia. Coquit uſq; ad craſſitudinē mellis. Hiſ ſubne-
temus ea quā grāci cōicationē nominū in ambiguo fecere an ne arborum eſſent.

De chamedrye & camedaphne: & camelea: & cameſcice: & cameciſſo: & chameleuce:
chamecypiſſo: & ampelopraſo: & ſtache: & clinopodio: & centunculo: & clematide & gip-
tia medicinae.

Ca.

XV.

Hmaedrys hærba ē: quæ latine triſago dicitur. Aliq; eā chameropē: alii teucriā appel-
lauere. Folia habet magnitudinē mētæ: colore & diuiſura quercus. Alii ſerratā: & ab
ea ſerrā iuentā eſſe dixere: flore pene purpureo. Capit̃ prægnās ſucco. In petrolis ad
uerſus ſerpentiū uenena potu illitūq; efficaciffima. Itē ſtomacho ruſſi uetultæ picuitā ī gu-
la cohereſcenti: ruptis: cōuulſis: alteris doloribus. Lyenē cōſumit. Vrinā & mēſes cit. Ob id
incipiētibus hydropicis efficac: manualibus ſcopis eius ī tribus heminis aquæ decoctis uſq;
ad certias. Faciunt & ex ea paſtillos terētes eā ex aqua ad ſupradictā. Sanat & uomicas & ue-
tera ulcera uel ſordida cū melle. Fit & uinū ex ea peſtoris uitii. Foliorū ſuccus cū oleo ca-
lignē oculorū diſcutit. Ad ſplenē ex aceto ſumit. Excalfacit perūtiōes. Chamedaphne uni-
co ramulo ē cubitali fere: folio tenui lauri ſimilitudine. Semē rubēs admixtū foliis illinitur
capitis doloribus recen. Ardoreſ refrigerat. Ad tormia cū uino bibit. Menſes ſuccus eius
& urinā cit potu: partuſq; difficiles in lana appoſitus. Chamelea ſimilitudinē foliorū oleæ
habet. Sūt aut ei mora odorata: ī petroſis naſcens palmi altitudinē nō excedens. Aluū pur-
gat: detrahīt pituitā bilēq; foliis in duabus partibus abſinthii decoctis. ſuccoq; eo cū melle
poto. Foliis ipſoſitis & ulcera purgātur. Aiū ſiquis ante ſolis ortū capiat: dicatq; ad albugi-
nes oculorū ſe capere: adaligata diſcuti id uitii. Quoquo modo collectā iumētorum peco-
rūq; oculis ſalutarē eſſe. Chameſcice lentis folia habet nihil ſe attollētia: in aridis petroſiſq;
naſcens. Claritati oculorū & cōtra ſuffuſiones utiliſſima: & cicatrices caligenes muriculas
nubeculas in uino coctæ: iuncta. Vuluæ dolores ſedat appoſita in linteolo. Tollit & ueru-
cas omniū generū illita. Prodeſt & orthopnoicis. Chameciſſos ſpicata eſt tritici mō ramulis
quinis fere folioſa: cū floret exiſtimari poteſt alba uiola: radice tenui. Cuius bibunt ſchiadi-
ci folia tribus oboliſ: in uini cyathi duobus ſeptem dichus admodum amara portione. Cha-
maleucen apud nos farranum ſue farfugium uocant. Naſcitur ſecus ſtuarios: folio populi
ſed ampliore. Radix eius imponitur carbonibus cupreſſi atq; is nidor per infundibulum ī-
bibitur in uetere ruſſi. Chamepeuce laticis foliis ſimilis lumborum & ſpinæ doloribus pro-
pitia eſt. Chamecyariſſos herba ex uino pota contra uenena ſerpentium omnium ſcorpio-
nūq; poſſet. Ampelopraſon in uinetis naſcitur: foliis porri: ruſtu grauis. Contra ſerpentiū
ictus efficac. Vrinam & menſes cit: eruptiones ſanguinis per genitale inhihet potum ipſoſi-
tumq;. Datur & a partu mulieribus: & cōtra canis morſum. Ea quoq; quæ ſtachys uocat ur:
porri ſimilitudinē habet: lōgioribus foliis pluribuſq; & odoris iucundi: coloriq; in lutenū
īclinari. Pellit mēſtrua. Clinopodion: quod alii clinopicton alii zopyrocheron: alii encimoi-
des appellant: ſerpillo ſimilem: ſurculoſam palmi altitudinē. Naſcitur in petroſiſ: orbicula-
to foliorum ambitu: ſperiem leſtipedum præbenſ. Bibitur ad conuulſa rupta ſtranguria:
ſerpentium ictus: item decocti ſuccus. Nunc ſubrexemus herbas mirabiles quidē: ſed mi-
nus claras: nobilibus inſequentia uolumina dilat. Itali centūculum uocant roſtratis foliis
ad ſimilitudinē capitis penularum iacentem in aruiſ: grāci autē clematidē. Eſt eius egre-
gius effectus ad ſiſtendam aluum in uino aſtero. Idem ſanguinem ſiſtit tritus cū oxyme-
lite: aut aquæ calidæ cyathis quinq; denarii unius pondere. Sic & ad ſecundas mulierum ef-
ficax. Sed grāci clematidas & alias habent: unam quam aliqui echiten uocant: alii lagincm
nōnulli tenuem ſcamoniam: & pedales folioſos: nō diſſimiles ſcamoneæ ramos habet: niſi
q; nigriora minorq; ſunt folia. Inuenitur in uineis aruiſq;. Eſt ur uſu ut olus cum oleo &
ſale. Aluum cit. Eadem a dyſentericis cum ſimi ſemine in uino aſtero ſorbetur. Folia epis-
phoris imponitur cum polenta: ſuppoſito udo linteolo. Strumas impoſita ad ſuppuratio-
nem perducunt: deinde axungia adieſta percurant: itē hemorrhoidas cū oleo uiridi. Phthi-
ſicos iuuant cū melle. Lactis quoq; ubertatē faciunt in cibi ſumpta. Et infantibus illita ca-
pillum alunt. Ex aceto dentium dolores ſedāt. Venerē ſtimulāt. Eſt & alia clematis ægyptia

& iii

LIBER.

cognomine: quæ ab aliis daphnoides: ab aliis polygonoides uocatur folio lauri logo: tenuis
aduersus serpentes ac priuatim aspides ex aceto pota efficax. Aegyptus hac maxime gignit.

De aron: & draculo: & dracontio: & eri: & millefolio: & herba eiusdem nominis: & pseu-
douonio: & myrrhi: & onobryche medicinarum. Ca. XVI.

St & aron: & de qua inter bulbos diximus magnæ cum draculo litis. Quidam enim esse
dixerunt eandem. Glaucias satum discrete dracuntium siluestre arum pronuntiando.
Aliqui radicem aron appellauerunt: caule uero draculum: in totum alium. Si modo hic
est: qui uocatur apud nos draculo. Namque aros radicem nigram in latitudine rotundam ha-
bet: multo quoque maiorem: & qua manus impleatur. Draculo subtrilam & draconis co-
uoluti modo: unde ei & nomen. Quin & ipsi graeci inensam posuere differentiam. Semen
dracunculi feruens mordaxque tradendo: tantumque in esse ei uirus ut osatum grauidis abortum
inferat. Aron miris laudibus extulere: primum in cibis feminam praeferebant quoniam mas dul-
cior esset: & in coquendo lentior: pectorisque uitia purgaret. Aridum impositione inpersum
aut eligmate: urinam & menses ciceret. Sic & in oxymelite potum stomacho interranis ex
ulceratis ex lacte ouillo bibendum. Ad tussim in cinere coctum ex oleo dedere. Alii coxere in
lacte: ut decoctum biberetur. Epiphoris elixum inposuere: ite fugillatis tofillis. Ex oleo hemor-
roidum uitio infundere: letigines ex melle illinentes. Laudabit Cleophrantus & proantido-
to contra uenena pleureticis: peripneumoniacis quoque & tussientibus. Semen iterum cum oleo
aut rosaceo infundens aurium dolori Dieuches. Cleophrantus tussientibus aut suspiriosis
& orthopnoicis & purulenta excreantibus farina permixtum in pane cocto dedit. Diodo-
tus phthiricis e melle eligmate & pulmonis uitii: ossibus etiam fractis inposuit. Partus om-
nium animalium extrahit naturam circunlitum. Succus radices eius cum melle articulo oculorum
caligines: ac stomachi uitia discutit: tussim decoctum ius cum melle. Ulcera omnium generum
siue phagedenae siue carcinomata: siue serpantes siue polypi in naribus: succus mire sa-
nat. Folia ambustis profunt ex uino & oleo cocta. Aluum inaniant ex sale & aceto sumpta
Etiam luxatis cocta cum melle profunt. Item articulis podagricis cum sale recentia uel sic-
ca. Hippocrates qualibet ad collectiones cum melle inposuit ad menses trahendos semi-
nis uel radices drachmae duae in uini cyathis duobus sufficiunt. Eadem portio si a partu non
purgantur: & secunda trahit. Hippocrates & radicem ipsam apposuit. Dicunt & in pestilentia
salutare esse in cibis. Ebrietatem discutit. Serpentes nidore cum crematur priuatim aspides
fugant aut inebriant: ita ut torpentes inueniantur. Perunctos quoque aereo aut laureo oleo fugiunt.
Ideo & contra ictus dari potum in uino nigro putant utile. In foliis ari caules optime seruati
ri traditur. Draculo quæ dixi hordeo. maturecente effoditur luna crescere. Omnino ha-
bentem serpentes fugiunt. Ideo percussis potest in potum aiunt maiorem ut & menses: si fer-
ro non attingatur: sistat. Succus eius & aurium dolori prodest. Id autem quod graeci dracontio
uocant triplici effigie mihi demonstratum est foliis betæ: non sine thyrso: flore purpureo. Hoc
est simile aro. Alii radice longa ueluti signata articulosque monstrare tribus omnino cau-
liculis. Folia eius ex aceto decoqui contra serpentium ictus iubentes. Tertia demonstratio fuit
haberet annos totidem esse folia. Hi ea ex uino uel aqua contra serpentes dabeant. Est & eris
quæ in eadem aegypto nascitur similis aro: minor tantum minoribusque foliis: & utique radice:
quæ tamè oliuæ gradis magnitudinem implet. Alba geminum caulem: altera unum tantum
emittens. Medetur utraque ulceribus manantibus: item coibustis ac fistulis. Collyrio inmix-
ta & nomas sistunt decoctum in aqua & postea tritarum rosaceo addito. Sed unum mira-
culum ingens: contactu genitali cuiusque foeminae sexus animal in perniciem agi. Myriophy-
lon quod nostri millefolium uocant caulis est tenere. Similis est fœniculo plurimis foliis:
unde & nomen accepit. Nascitur in palustribus: magnifici usus ad uulnera. Cum aceto bi-
bitur ad difficultates urinae & uescicae: & suspiria praecipitatque ex alto. Efficacissima eadem
ad dentium dolores. Hetruria hoc nomine appellat herbam in pratis tenuem: a lateribus capil-
lamenti modo foliosam: eximii usus ad uulnera: bouum neruos abscessos uomere solidari ea
rursusque iungi addita axungia effirmans. Pseudounion napi folia habet: fruticans palmal-
itudine. laudatissima in creta. Contra tormina atque stranguriam: laterum praecordiorumque
dolores bibuntur rami eius quinis cyatis e niue. Myrrhis quam alii myrrhizam alii myrrham
uocant simillima est cicuta. Caule foliisque & flore minor tantum & exilior: cibo non insua-

uis cit menstrua & partus cum uino. Aiunt quoque eandem potam in pestilenta salutare esse. Subuenit & phthisicis in forbitione. Auiditatem cibi facit: Vlcera in facie aut capite succus eius in aqua triduo macerata sanat. Onobrychis folia habet lentis longiora paulo: flos rem rubedine radice exigua & gracile. Nascitur circa fontes. Siccata in farina modum & inspersa uino albo strangurias finit. Aluum sistit. Succus eius punctis cum oleo sudores mouet.

De coria celsia: & callicia: & menaide: & aliis. xxiii. & medicinis earum quas quidam magi cas esse dicunt: & de confidia: & de aprosi: & recidiuis morborum. Ca. XVII.

N promisso herbarum mirabilium occurrit aliqua dicere & de magicis. Quae enim mirabiles sunt. Primi eas in nostro orbe celebrare pythagoras atque Democritus confestim magos. Coriaceam & calliciam Pythagoras quae aqua glaciari tradit: & quau mentionem apud alios non reperio: nec apud eum alia de his. Idem menaidem appellat & nomine alio corinthadem: cuius decocto in aqua succo protinus sanari istius serpentium si fouetur dicit. Eundem effusum in herba qui uestigio contigerit: aut forte respergi fuerint insanabiles perire: monstrifica prorsus natura ueneni praeterquam contra uenena. Ab eodem. Pythagora aproxis appellatur herba: cuius radix elonginquo concipiat ignes ut naphtha: de qua in terrae miraculis diximus. Idem tradit. Si qui morbi humano corpori acciderint florere aproxi: quauis sanatos admonitione eorum sentire quotiens florere eam contigerit: & frumentum: & cicuram: & uiolam similem conditionem habere. Nec me fallit hoc uolumen eius a quibusdam Cleempro medico ascribi. Pythagorae uero esse pertinax fama antiquitasque uendicant. Et id ipsum auctoritatem uoluminibus affert: si quis alius curae suae opus illo uiro dignum iudicauerit. Quod fecisse scimus Cleemporum: cum & alia suo ex nomine ederet quis crederet? Democriti certe chirocineta esse constat. At in iis ille post pythagoram magorum studiosissimus quanto portentosiora tradit? Aglaopotin herbam quae admiratione hominum propter eximium colorem acceperit nomen: in marmoribus arabiae nascentem persico lateat. Quae de causa & marmaritimae uocari. Magos utique ea uti: cum uelit deos euocare. Achememdon colore est electri sine folio nascentis in tardastilis indiae. Cuius radix in pastillos digesta in diebus pota in uino noxii per cruciatum nocte confiteantur omnia per uarias numerum imaginationes. Eandem hippophoruadem appellat: quoniam equae praecipue caueant eam. Theombrotion. xx. schoenis a Choaspae nasci pauonis picturis similem odore eximio. Hanc autem a regibus persarum comedi aut bibi contra omnia corporum incommoda: stabilitatemque mentis & iustitiae uocari. Eandem denique semnoina potentiae maiestate appellari. Aliam deinde abamantidem armeniae cappadociaeque aluminam. Ac admota leones resupinari cum hiatu laxo. Nominis causam esse quod ceteri nequeat. Arianidem in arianis gigni igneam colore. Colligi cum sol in leone sit. Huius tactu peruncta oleo ligna accendi. Theriocarna in cappadocia & miscia nascere. omnes feras torpescere: nec nisi hyenae urinae aspersu recreari. Ethiopida in meroe nasci. Ob id & meroidem appellari: folio lactucae hydropticis utilissima e mulso potam. Ophiusam in elephantine eiusdem aethiopiae liuidam: difficilemque aspectu: quae pota terrorem minasque serpentium obseruari: ita ut mortem sibi eo metu consciscant: ob id cogi sacrilegos illam bibere. Aduersari autem ei palmeum uinum. Thalassegle indum amnem inueniri: quae ob id nomine alio potamatis appellatur. Hac pota lymphari homines obseruantibus miraculis. Theangelida in libano syriae dictae cretae montibus & babylone & fuscis perfidis nasci: quae pota magi diuinent. Gelotophillida in baetris & circa boystenem. Hac si bibatur cum mirra & uino: uarias obseruari species: ridendique finem non fieri in potis nucleis pineae nucis cum pipere & melle in uino palmeo. Syssitieterida a conuictu in perfide nominari: quoniam hilarentur illa eadem protomeidia: quae primatum apud reges obtineant. Casignetem: quoniam secum ipsa nascatur nec cum ullis aliis herbis. Eandem Dionysio nymphadem: quoniam uino mire conueniat. Heliathen uocant in themysia regione & ciliciae montibus maritinis: folio myrti. Hac cum adipe leonino decocta addito croco & palmeo uino perungi magos & persarum reges: ut fiat corpus aspectu iucundum. Ideo eandem heliocalcidem nominari. Hiermesias ab eodem uocatur ad liberos generandos pulchros bonosque. Non herba: sed compositio e nucleis pineae nucis tritis cum melle myrrhe croco uino palmeo: postea admixto theombrotio & lacte bibere generatur os iuber: & a conceptu puerperas partum nutriendas ita fieri excellentes animo & forma. atque bonos. Harum omnium magica quoque uocabula ponit. Adiecit his Apollodorus asseclator & iiii

LIBER.

eius herbam eschynomenem: quoniam a propinquante manu folia contraheret. Aliam crocidem: cuius tactu phalangia morentur. Crateias oenotheridem: cuius aspersu e uino feritas omnium animalium mitigaretur. Anacamperotem celeberrime arte grammatica paulo ante cuius omnino tactu redirent amores uel cum odio deposita. Et abunde sit haecenus attingisse insignia magorum i his herbis: alio de his apriore dicturus loco.

De eriphia & lanaria & stracioti medicina.

Ca. XVIII.

Rhipiam multi prodidere. Scarabeum haec in habena habet sursum deorsumque decurrentem cum sono hedi: unde & nomen accepit. Haec ad uocem nihil praestantius est tradunt. Herba lanaria ouibus ieiuniis dacta: lactis abundantiam facit. Eque nota laetor uulgo est plena lactis: quod degustatum uomitiones concitat. Eandem hanc aliqui esse dicunt: & alii similem illi: quam militarem uocant: quoniam uulnus ferro factum nullum non intra dies quatuor sanat ex oleo imposita. Celebratur autem & a graecis straciotes. Est & ea in aegypto tantum: & inundatione nili nascitur aizon similis: ni maiora haberet folia. Refrigerat mire: & uulnera sanat ex aceto illita: item ignes sacros ac suppurationes. Sanguinem quoque qui defluit a renibus pota cum thure masticulo mirifice sistit.

De herba quae nascitur in capite statuae: & de herba de fluminibus: & herba lingua & cribro & fimetis: & rhodora: & impia: & ueneris peetine: & nodia: & philanthropo & canaria lappa: & tordyle. & de graene: & dactylo & feno graeco medicina. Ca. XIX.

Herba in capite statuae nata collecta: alicuius in uestis panno: & alligata in lino rufum capitis dolorem confestim sedare traditur. Herba quaecumque exiis aut fluminibus ante solis ortum collecta: ut nemo colligentem uideat: contra tertianas adalligata leuo brachio. ita ut aeger quid sit illud ignoret: tertianas arcere traditur. Lingua herba nascitur circa fontes. Radix eius combusta & trita cum adipe suis: adiiciunt ut nigra sit & sterilis: alopetias emendat unguentum in sole. Cribo in limite abiectum: herbae itus extates de cerptae: adalligataeque grauidis: prius accelerant. Herba quae gignitur supra fimetum ruris: contra anginas efficacissime pollet ex aqua pota. Herba iuxta quam canes urinam fundunt euulsa ne ferro attingatur: luxatis celerrime medetur. Rumbotinum arborem de monstrauimus inter arbuta. Iuxta hanc uiduam uite nascitur herba: quam galli rhodoram uocant: caulem habet uirge ficulneae modo geniculatum folia urticae in medio exalbida: eadem procedente tempore tota rubentia: florem argenteum: praecipua contra tumores feruoresque & collectiones. Cum axungia uero ueteri tusa: ita ut ferro non attingatur: qui punctus est: si despuat ad suam dexteram ter: efficacius remedium esse aiunt si tres quoque trium nationum homines perungant dexterosus. Herba impida uocatur in cana. toris maris aspectu thyrsum modo uestita atque capitata. Inde alii ramuli assurgunt sua cappitella gerentes: ob id impia appellauere. quoniam liberi super parentem excellent. Alii potius ita appellata: quod nullum aial ea attingat: existimauere. Haec inter duos lapides tria feruet: praecipuo aduersus anginas succo lacte & uino admixto: mirum tradit: nunquam ab eo morbo tetari quae gustauerit. Itaque & suis da si: quaeque medicamentum id nouerit haurire: eo modo interire. Sunt qui & i uinum midis iferi aliquid ex ea putet: atque ita non stragulari pullos auidius deuorantes. Veneris peetine appellatur a similitudine pectinis. Cuius radix cum malua tusa omnia corpori ifixa extrahit. Veterinosa curat: quae exedum uocat. Nodia herba coriariorum officinis est illaris: et aliis ue. Nomias curat. Efficacissimaque aduersus scorpiones esse potest i uino aut posca repto. Philanthropo herba graeci appellant nasute: quoniam uestibus adhaereat. Ex hac corona iposita capitis dolores sedant. Nam quae canaria appellatur lappa cum plataginis & millefolio: trita ex uino carcinomata sanat: ternis diebus soluta. Medet & suis haec effossa sine ferro: & addita in collumie poturis uel ex lacte & uino. Quidam adiiciunt & fodiunt dicere opertere: haec est herba argemone: quam Minerara repit suisbus is remedium: quod illa gustauerint. Tordylen alii mensilis esse dixerunt. Alii herbam per se quam & syreon uocauerunt. Neque aliud de ea proditum inuenio quam in morib' nasci. Combustum potu ciere menses: & pectoris excretaiones. Efficacior est et nunc radice. Succo eius ternis obolis hausto renes sanari. Addi radicem eius & in malagmata. Gramen ipsum est inter herbas uulgatissimum. Geniculatis serpit internodiis: crebroque ab iis & ex cacumine nouas radices spargit: Folia eius i reliquo orbe in exilitatem fastigiantur. In pernafo tantum hederacea specie densius quae usque fruticante: flore odorato candidoque. Iumetis herba non alia grauior siue uiridis siue i feno siccata. Tudit aspsa aqua. Succum quoque eius i pnafo exci

so excipi tradit ppter ubertatē. Dulcis enī hīc est. In uicē eius in reliqua parte terrarū succedit decoctū ad uulnerā cōglutināda: quod & ipsa hērba tusa pręstat. Tueturq; & ab inflammationibus placat. Decocto adiciē uinū ac mel: ab aliquibus & thuris & piperis myrrheq; tertię portiones. Rursusq; coquit in æreo uasē ad dētiū dolores & epiphoras. Radix decocta in uino torminibus medet & urinę difficultatib⁹. Vlcēribus uesicę. Calculos frangit. Semē uehementius urinā impellit. Aliū uonitiōesq; sistit. Priuatim autē draconū morsibus auxiliatur. Sūt qui geniculā. xi. uel unus uel e duabus tribusue hērbis ad hunc articulorū numerū inuolui lana nigra fuccida iubeant ad remedia strumę panorū uel ieiuniū debere esse qui colligat. Ita ire domū absentis cui medeat: superueniētiq; ter dicere ieiunio ieiunium medicamentū dare. Atq; ita ad alligare: triduoq; id facere. Quod e graminū genere septē internodia habet: efficacissimē capiti cōtra dolores adaligatur. Quidam ppter uesicę cruciatus decoctū ex uino gramē ad dimidias e balneis bibi iubent. Sūt qui & aculeatū gramen uocat triū generū cū in cacumine aculei sint plurimum: quod illi dictylon uocat: hos cōuolutos naribus ingesserūt: extrahūtq; sanguinis ciendi gratia: Altero quod est aizoo simile ad paronichia & pterygia unguū: & cū caro unguibus excreuerit utūt cū axungia. Ideo dactilon appellātes quia digytis medeat. Tertiū genus dactili sed tenuis nascit in parietibus aut regulis. Huic caustica uis est. Sistit ulcera quę serpunt. Gramē capiti circūdatum sanguinis e naribus fluctiones sistit. Camelos autē necare tradit in babylonis regione id quo iuxta uias nascit. Nec fenogræco minor auctoritas: quod telin uocat: talii carphos. Aliqui buceras: alii egoceras: qm̄ corniculis semē est simile: nos siliciā: quod quō ferec suo loco diximus. Vis eius ficcare: mollire: dissoluere: Succus decocti foeminarū pluribus malis subuenit: siue duritia siue tumor: siue contractio sit uulue: fouētur: insidit: infusum quoq; prodest. Furfures in facie extenuat. Spleni addito nitro decoctū & ipositū medetur: itē ex aceto. Sic iocineri decoctū. Diocles difficile pientibus semē eius dedit acetabuli mēsurā tritū in nouē cyathis sępē ad tertijs partes bibere: ut qui biberint in calida lauerēt. Et i balneo sudantibus dimidiū ex relicto iterū dedit: mox a balneo reliquū pro sūmo auxilio. Farinā fenogræci cū hordeo aut lini semine decoctā aqua mulsa cōtra uulue cruciat⁹ subiecit. Itēq; ipositū imo uētri. Lepras lētignes sulphuris pari portione mixta farina curauit nitro ante pparata cute sępius die illinēs: pūgiq; pręcipiēs. Theodorus sęuogræco miscuit quartā partē purgati nasturtii acerrimo aceto ad lepras. Damion fenogræci semen accetabuli dimidia mēsurā cū sępē & aquę nouē cyathis ad menses ciendos dedit potu. Nec dubitatur quin decoctū eius utilissimū sit uuluis interaneisq; exulceratis. sicuti semē articulis atq; p̄cordiis. Si uero cū malua decoquat: postea addito mulso potus ante cętera uuluis interaneisq; laudatur. Quippe cū uapore quoq; decocti plurimū profit. Alarūq; etiā grauiolēti decoctū fenogræci semē emēdat. Farina prurigines capitis furfuresq; cū uino & nitro celeriter tollit. In hydromilice autē decocta addita axungia genitalibus medetur: itē pano potidi: podagrę: chiragrę: articulis: carnibusq; recedunt ab ossibus. Aceto uero subacta luxatis. Illinitur & lyeni decocta in aceto & melle tñ. Carcinomata subacta ex uiuo purgat. Mox addito melle perfanat. Sūmitur & sorbitio e farina ad pectus exulcerarū longam p̄ tussim. Diu decoquitur: donec amaritudo desinat. Postea mel additur. Nūc ipsa claritas hērbarum dicitur.

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXV.

PROEMIVM.

Natura hērbarum sponte nascentium.

Ca.

I.

PSA quę nūc dicet hērbatū claritas medicīę tātū gratia gignāte eas tellure in admirationē cure p̄scogz diligētiaq; animū agit. Nihil ergo itēratū in exp̄tūq; illis fuit. Nihil deinde occultatū qđ nō pdesse posteris uellēt. At nos elaborata iis abscondere ac sup̄primere cupim⁹: & fraudare uitā et alijs bōis. ita certe recodūt q̄ pauca aliqua nouere iuidēs alijs: & neminē ualere in auctoritatem sciētię est. Tantum ab excogitandis nouis ac adiuuanda uita mores absunt. Sum

LIBER.

mumq opus nigeriorū diu in hoc fuit: ut intra unūquēq recte facta ueterum perirēt Ad hercule singula quosdam inuenta deo: numero addidere: omniūq uitā clatiorem fecere cognominibus herbarū tā benigne gratiā memoria referēte. Nō æque hæc cura eorū mira essent in hiis quæ fatu bladiuntur: aut cibo inuitant sed culmina quoq montiū inuia & solitudines abditas oīsq terræ fibras scrutati inuenere: quid quæq radix polleteret: ad quos usus herbarū folia pineret: etiā quadrupedū pabulo intacta ad salutis usus uetentes.

Qui latine usus hæbarū scripserit: & qñ ad romanos noticia earū puerit: & qui primi græcorū de his cōposuerint: & de hæbarū iūctiōe: & antiqua medicina: & quare minus exerceantur earū remedia: & de cynorhodo: & de dracūculo medicinæ. Ca. II.

Inus hoc quam par erat: nostri celebrare oīum utilitatum & uirtutū rapacissim mi. Primusq & diu solus idē ille. M. Cato omnium bonarū artium magister paucis dumtaxat attigit. Bonum etiā medicamina non omīssa post eum unus illustrū tentauit. C. Valgius e iuditione spe status: in perfectō uolumine ad Diuū Augustum: inchoata etiā præfatione religiosa: ut omnibus malis humanis illius potissimū principis se per medicetur maiestas. Ante condiderat solus apud nos: quod equidē inueni: Pompeius Leneus Magni Pompeii libertus: quo primum tempore hanc scientiam ad nostros peruenisse animaduertō. Namq Mithridates maximus sua ætate regum: quem debellauit Pompeius omniū ante se genitorū diligentissimis uite fuisse argumētis præterq lama intelligitur. Vni ei excogitatū quottidie uenenū bibere præsumptis remediis: ut consuetudine ipsa innoxium fieret. Primo inuenta genera antidoti: ex quibus unum etiā nomen eius retinet. Illius inuentum autumant sanguinem ponticorū miscere antidotis: quoniam uene no uiuerent. Ad illū Asclepiadis medendi arte dari: uolumina cōposita extant: cum sollicitatus ex urbe roma præcepta pro se mitteret. Illū solum mortalium Mithridatem. xxii. linguis locutum tertum est. Nec de subiectis gentibus ullū hominē per interpretem appellatum ab eo annis. lvi. quibus regnauit. Is ergo in reliqua ingenii magnitudine medicinarū peculiariter curiosus ab hominibus subiectis: qui fuere pars magna terrarū: singula exquirens. scrinium cōmentationum harū & exemplaria effectusq in archanis suis reliquit. Pompeius autē omni regia præda potius: transferre ea sermone nostro libertum suū Leoneum grāmaticæ artis doctissimum iussit. Vireq ita profuit nō minus qua reipu. uictoria illa. Præter hos græci auctores medicine prodidere quos suis locis diximus. Ex iis crateias. Dionysius. Metrodorus ratione blandissima: sed qua nihil pene aliud quā rei difficultas intelligatur. Pinxere nāq effigies herbarum: atq subscribere effectus. Verū & pictura falax est ex coloribus tam numerosis præsertim in emulatione naturæ multūq degenerat transcribentium fors uaria. Præterea parum est singulas earum ætates pingicū quadrupartitis uarietatibus anni faciem mutent. Quare cæteri sermone eas tradidere. Aliqui effigieq dem indicata & nudis quidem plerūq nomiibus defuncti: quoniam satis uidebatur potestates uimq demonstrare querere uolētibus. Nec est difficile cognitu. Nobis certe expressis admodum paucis cōtigat reliquas cōtemplari scientia Antonii Castoris: cui summa auctoritas erat in ea arte nostro æuo: uisendo hortulo eius: in quo plurimas alebat: centesimū ætatis annum excedens nullum corporis malum expertus ac ne ætate quidem memoria aut uigore cōcussis. Nec aliud m rata magis antiquitas reperiretur iūct. alampri dem ratio est prænuntiās horas nō modo dies ac noctes solis lunæq defectum. Durat tamen tradita persuasio in magna parte uulgi ueneficiis & herbis id cogi. In eo nāq sciētia feminarū p ualere. Certe qd nō repleuere fabulis colchis Medea: alicq. In primisq italica circe diis et ad scripta? unde arbitror natū ut Aescylus e uetustissimis in poetica re refertā italiā hæbarum potētia proderet. Multūq circeios agros ubi habitauit illa in magno argumento etiā num durante in maris a filio eius orā gente: quos esse domitores serpentium constat. Homerus quidem primus doctrinarum & antiquitatis parēs multus alias in admiratione Circes gloriā hæbarum ægypto tribuit: tum etiā cum rigaretur ægyptus illa nō aut esset postea fluminis limo inuecta. Hærbas certe ægyptias ab regis uxore traditas suæ. Helenæ plurimas narrat: ac nobile illud Nepentes obliuionem tristitiæ ueniamq afferens: & ab helenā utiq omnibus mortalibus propinandum. Primus autē omniū: quos memoria nouit. Orpheus de iis hærbis curiosius aliqua prodidit. Post eum Museus & Hesiodus prolium hærbam in quantum mirati sunt: diximus. Orpheus & Hesiodus sufficiones conmens

dauere. Homerus & alias nominatim herbas celebrat: quas suis locis dicemus. Ab eo Pythagoras clarus sapientia primus uolumen de earū effectu composuit: Apollini: Aesculapio: & in eorum diis immortalibus inuentione & origine assignata. Composuit & Democritus: ambo pagratīs perfidis arabiae aethiopiae aegypti magis. Adeoque adhuc attonita antiquitas fuit: ut affirmaret etiam incredibilia dictu Xanthus hystoriarum auctor in prima earum tradidit occisum draconis catulum reuocatum ad uitam a parente herba: quam balin nominant. Eademque tillonem quē draco occiderat: restitutum saluti. Et luba in arabia herba reuocatum ad uitam hominē tradit. Dixit Democritus: credidit Theophrastus esse haram: cuius contactu illarū ab alite: quā rettulimus: exiliret cuneus a pastoribus arbori adactus. Quae etiam si fide carent: admirationē tamē implēt: coguntque confiteri multum esse quod uero supsit. Inde & plerisque uideo existimare: nihil non herbarū ui effici possit. sed plurimarū uires esse incognitas. Quorū numero fuit herophilus clarus in medicina: a quo ferunt dictū quādam etiā fortassis cecitas prodesse. Obseruatum certe est inflamari uulnera ac morbos superuētū eorum qui pedibus iter cōfecerint. Hāc erat antiqua medicina: quae tota migrabat in gratiae linguas. Sed quare nūc nō plures noscuntur causae? nisi quod eas agrestes litterarū ignari experiuntur: ut pote qui soli inter illas uiuant. Præterea securitas quærendi obuia medicorū turba. Multis etiam inuētis nomina defunt sicut illi quā rettulimus in frugū cura: scimusque defossam in angulis segetis præstare ne quauis intret. Turpissima causa raritatis: quod etiā qui sciunt: demonstrare nolūt: tanq̃ ipsis periturū sit quod tradiderint aliis. Accedit ratio inuentionis anteeps. Quippe etiā in reperiis: alias inuenit causus: alias (ut uere dixerim) deus. Insanabilis ad hosce annos fuit rabidi canis morsus: pauorem aquae: potusque omnis afferens odium. Nuper cuiusdam militantis in prætorio mater nidi in quiete radicē siluestris rosae quā cynorhodon uocant: quāque blanditā sibi aspectu pridie in fruteto mitteret folio bibendā in lacte. In lusitania rex gerebatur hispaniae proxima parte. Casusque accidit: ut milite a morsu canis incipiente aquas expauescere superueniret epistola orantis: ut pareret religioni. Seruatus quae est insperato. Et postea quisquis auxilium simile tentauit. Alias apud auctores cynorhodi una medicina erat spongiolae quae in mediis spinis eius nascitur cinere cum melle alopetias capitis expleri. In eadem prouincia cognoui in agro hospitis nuper ibi repperū dracunculū appellatū caulē pollicali crassitudine uersicoloribus uiperarū maculis: quā ferebant cōtra oīum morsus esse remediū. Alius est quē nos in priori uolumine eiusdē noīs diximus: sed huic alia figura. Aliudque miraculum exeuntis e terra ad primas serpentiū uernationes bipedali fere altitudine rursusque cū isdē in terram se condentis: nec oīno occultata eo apparet serpens: uel hoc per se satis officio / lo naturae munere: si tantum præmoneret: tempusque formidinis demonstraret.

De quodā pestifero fonte germaniae: & de britania: & maximis morborū dolorib⁹. Ca. III.
Ecce bestiarū solū ad nocendū scelera sunt: sed interim aquarū quoque ac locorum. In germania trans rhenū castris a Germanico Cæsare promotis maritimo tractu fons erat aquae dulcis solus qua pota intra biennū dentes deciderent. Compagesque in genibus soluerentur. Stomachacē medici uocabāt & scelerorben. Eimale reperta auxilio est herba quae uocatur britannica nō neruis modo & oris malis salutaris: sed contra anginas quoque & cōtra serpētes. Folia habet oblonga nigra: iracōdē nigra. Succus eius exprimitur & ex radice. Florē uibōes uocāt. qui collectus priusque tonitrua audiantur: & deuoratus securos in totū reddit. Fida in qua castra erant nostris monstrare illam. Miror quidē quae nominis esset causa: nisi forte cōfini oceano britaniae ueluti ppinguae dicauere. Nō enim inde appellatā eā quā ibi plurima nasceretur certū est. Etiā tū britania libera fuit quidē. Nec hic quōdam ambitus noībus suis eas adoptandi: ut docebimus fecisse reges: ut res tanta debeat: herba inuenire: uitā iuuare non fortassis crederet aliquis: cū hāc nostra friuola quoque existimetur: adeo deliciis sordent etiā quae ad solutem pertinent. Auctores tamē quarū inueniuntur in primis celebrare par est: effectu earū digesto in genera morborū. Qua quidē in reputatione misereri fortis humanae subit: & pter fortuita casusque & noīa quae hoīs horra excogitat ad milia morborū singulis mortalibus timenda. Qui grauissimi ex iis sint discernere stultitia prope uideri potest. cū suus cuique ad praesens quisque atrocissimus uideat. Et de hoc tamē iudicare aui expimēto asperrimos cruciatūs esse calculorū a stercidie uescit. Proximū stomachi tertiū eorū qui in capite doleant. Nō ob aliud fere morte concita

LIBER.

græcis: & noxias hærbas demonstratas miror equidem. Nec uenenorū tantū: quoniā ea conditio uitæ est: ut mori plerūq; etiam optimi portus sit: tradatq; Varro Seruium Clodium equitem romanum magnitudine doloris in podagra coactum ueneno crura perunxisse: & postea caruisse sensu omni æque q̄ dolore in ea parte corporis. Sed quæ fuit uenia non strandi qua mentes soluerentur? Partus eliderentur: multaq; similia. Ergo nec abortiua dico. Ac ne amatoria quidem memoro. Lucullum imperatorem clarissimū amatorio perxisse. Nec alia magica portenta: nisi ubi cauenda sunt aut coarguenda in primis fide eorū dam nata. Satis opera fuit abundeq; per præstitum uite salutare dixisse ac postea inuenta.

De moly & dodecatheo: & pæonia uel pentorobo uel glycyfide: & panaca uel asclepio: & heracleo panace: chironio: & panace centaureo: uel pharnaceo: & heracleo: syderio: & hyosciamio: uel appolinari siue altercangeno.

Ca.

III.

Audatissima hærbarum est Homero teste quam uocari ab diis putant moly. Ast in uentionem eius Mercurio assignat. Contraq; summa ueneficia demonstrat. Nasci cam hodie circa pheneum & in cyllene archadiæ tradunt. Specie illa Homericæ rā dice rotunda: nigraq; magnitudine cepæ folio scyllæ: effodi autem difficulter. Græci auctores florem eius. luteū pinxere: cum Homerus candidum scripserit. Inueni e peritis hærbarum medicis qui & in italia nasci eam diceret: afferriq; campania nihil aliquot diebus effosam iter difficultates saxas radicistriginta pedes longæ. Ac ne sit quidē solide sed ab ruræ. Ab ea maxima auctoritas hærbe est: quam dodecatheon uocant: omnium deorū maiestatem cōmendantes. In aqua potam omnibus morbis mederi tradunt. Folia eius septem lactucis similima exiit lutea radice. Vetustissima inuentu peonia est. Nomenq; auctoris retinet. Quam quidam pentorobon appellant. alii glycyfidem. Hæc quoq; difficultas est: quod eadem: aliter alibi nuncupatur. Nascitur opacis montibus caule inter folia digytorum quattuor ferente in cacumine ueluti græcas nuces quattuor aut quinq;. Inest uis semen copiosum rubrum: nigrumq;. Hæc medetur & faunorum in quiete ludibris. Præcipiunt eruere noctu: quouiam si picus martius uideat: tuendo in oculos impetum faciat. Panaces ipso nomine omnium morborum remedia promittit: numerosum & diis inuentoribus adscriptum. Vnum quippe asclepion cognominantur: quoniam is filium panaciam appellauit. Succus eius est coctus ferulæ: quale diximus. Radix est multicorticis & salis. hac euulsa scrobis repleri uario genere frugum religio est: ac terræ pianetum. Vbi & quo fieret modo: & quale maxime probaretur inter peregrina docuimus. Id quod e macedonia affertur bucolicon uocant armentariis sponte erumpente succum excipientibus: hoc celerrime euanescit. Et in aliis autem generibus improbatum maxime nigrum ac molle. Id enim argumentum est cara adulterari. Alterum genus hæracleon uocant: & ab Hercule inuentum tradunt. Alii organum hæracleoticum siluestre: quoniam est origano simile: radice inutili. De origano diximus. Tertium panaces chironcon cognominatur ab inuentore: folium eius lapato simile maius tamen & hirsutius. Flos aureus: radix parua. Nascitur pinguius locis. Huius flos efficacissimus coq; amplius q̄ supradicta prodest. Quartum genus panaces ab eodem Chirone repertum centauriū cognominatur. Sed & pharnaceon in cōtrouerſia inuentionis a Pharnace rege deductum. Seritur hoc longioribus quam cætera foliis & ferratis. Radix odorata in umbra siccatur: uinoq; gratiā adiicit. Huius genera duo fecere alterū leuioris folii: Alterū tenuioris. Heracleon syderon & ipsum ab hærcole inuentū est: caule tenui digytorū quattuor altitudine. Flore puniceo: foliis coriadi. Iuxta lacus & amnes inuenitur. Omniaq; uulnera ferro illata efficacissima sanat. Et Chironis inuentū ampelos quæ uocatur chironia: de qua diximus inter uites. Siccuti de hærba cuius inuentio assignatur. Mineræ Herculi quoq; eam adscribunt: quæ apollinaris apud arabas altercum siue altercangenum: apud græcos uero hyosciamus appellatur. Plura eius genera Vnum nigrum formine foliis pene purpureis spinosum. Talis nascitur in galacia. Vulgare autem candidius est & fructuosius: altius papauere. Tertiū semen irionis semini simile: & omnia insaniam gignentiam: capitisq; uertigines. Quartum genus molle: lanuginosum pinguius cæteris. Candidi seminis: in maritimis nascens: hoc recepere medici. Item rufi seminis non unq; ante candidum rufescit: si non ematuruit: improbatumq;. Et alioquin nullum nisi cum inaruerit legitur natura uini. Ideoq; mentē caputq; intestans. Vfus seminis & per se & succo expresso. Exprimitur separatim & caulibus foliisq; utuntur: &

radice temeraria in totum (ut arbitror) medicina. Quippe etiam foliis constat mētem cor-
rumpi: si plura quā quattuor bibantur. Etiam antiqui in uino febrē depelli arbitrabātur.
Et oleum fit ex semine ut diximus: quod ipsum auribus infusum tentat mentem: mireq;
contra uenenum remedia prodidere iis: qui id bibissent: & ipsi pro remediis: adeo nullo
omnia experiendi fine: ut cogerentur etiam uenena prodessē.

De linozoste parthenio hermipora siue potius mercuriali: & achillea: & panace heraclea
sideriti: millefolio: & de scopa regia: & hermineo teucro splenio: & de melapodio siue hel-
leboro: quod ue eorum genera: & de nigro helleboro & albo medicine: & quando detur: &
quoniam sumendum: & quidus non dandum: & quod mures necat. Ca. V.

I Inozostis siue parthenion a mercurio inuetus est: id apud græcos hermiporan mul-
ti uocant. Eam apud nos omnes mercurialem. Duo eius genera: masculus & fœmi-
na quæ efficacior: caule cubitali interdum ramoso in cacumine: ocimo angustiori /
bus foliis geniculis densis: alarum cauis multis: semine in geniculis dependente: fœmine
copioso: mari iuxta genicula statim rariore ac breui: contortoq;. Fœminæ soluto & cādido
Folia maribus nigriora: fœminis candidiora: radix superuacua: prætenuis. Nascuntur in cā-
pestribus cultis. Mirum est quod de utroq; eorum genere proditur. Ut mares gignantur
hunc facere: ut fœminæ illam. Hoc contingere si a conceptu succus protinus bibat in pas-
so: edanturue folia decocta ex oleo & sale: uel cruda ex aceto. Quidam decoquunt eam in
nouo fistili cū heliotropio: & duabus aut tribus spiciis donec decoquatur. Decoctum da-
ri iubent: & hæbam ipsam in cibo altero die purgationi: mulieribus per triduum quarto
die a balneo coire eas. Hippocrates miris laudibus in mulierum usu p̄dicauit illas. Easq;
ad hunc modū adhuc medicorum nemo nouit. Ille eas uuluz cū melle uel rosaceo uel li-
lino uel irino adiuuit: item ad ciendos menses secundasq;. Hoc idē præstare potu totuq;
dixit. Instillauit auribus surdis succum inunxitq; cum umo uetere. Aluo folia imposuit:
epiphoris: stranguriæ & uesticæ. Decoctum eius dedit cum myrrha & thure. Aluo quidem
soluendæ: uel in febris decoquitur quātum manus capiat in duobus sextariis aquæ ad dimi-
dias: bibitur sale & melle admixto: necnon cū ungula suis aut gallinaceo decoctū salubri-
us. Purgationis causa putauere aliqui utraq; dandā: siue cū malua decoctū. Thoracē pur-
gant. Bilem detrahunt: sed stomachū ledunt. Reliquos usus dicemus suis locis. Inuenit &
achilleon. Achilles discipulus Chironis: qua uulneribus mederet: quæ ob id achilleos uo-
catur. Hac sanasse Thelephum dicitur. Alii primum eruginem inuenisse utilissimā empla-
stris: ideoq; depingitur ex cuspidē decutiēs eā gladio in uulnus Telephi. Alii utroq; usū
medicamēto uolunt. Aliqui & hanc panacē heracleon: alii sideriten. Hanc apud nos mille
folium uocant cubitali scapo ramosam: minoribus q̄ fœniculi foliis uestitā ab imo. Alii
farentur quidem illā uulneribus utilem: sed ueram achileon esse scapo cæruleo pedali: sine
ramis ex omni parte singulis foliis rotundis eleganter uestitam. Alii quadratū caule: capi-
tibus marebii folio quercus. Hac etiam præcisos neruos glutinare faciunt. Alii syderiten
in maceris nascentem cum teritur fœdi odoris. Etiam aliam similem huic: sed candidio-
ribus foliis & pinguioribus tenuioribus cauliculis in uineis nascentem. Aliam uero qui-
num cubitorum ramulis exilibus triangulis: folio felicis: pediculo longo: bete semine: oēs
uulneribus præcipuas. Nostri eam quæ est latissimo folio scopam ragiā uocant. Medetur
anginis suū: inuenit & teucer eadem etate reuerion quā quidam hermoneon uocat spargē-
tem iuncos tenues: folia parua asperis locis nascentē: austero sapore: nunq̄ florentē. Neq;
semē gignit. Medet lyenibus. Cōstatq; sic inuētā: cū extra sup eā proiecta essent: fert adhæ-
sisse lyeni: eūq; ianisse. Ob id aqbusdā splenion uocaf. Narrat sues qui radicē eius edūt si-
ne splene inueniri. Ramis hysopi surculosam: folio sabæ. Eodem nomine appellant: & colia-
gi florentem adhuc iubent adeo florere non dubitant: maximeq; ex ciliatis & pysidiæ mō-
ribus laudant. Melampodis fama diuinationis artibus nota est. Ab hoc appellatur unū
hellebori genus melampodion. Aliqui pastorem eodem nomine inuenisse tradunt. capras
purgari pastore illo animaduertente datoq; lacte earum sanasse porotidas furentes. Quā-
obrem de omnibus eius generibus dici simul conuenit. Prima duo sunt candidum ac ni-
grum. Hoc radicibus tantum intelligi tradunt pleriq;. Alii folia nigri platani similia & mi-
nora nigrioraq; & pluribus diuisurus scissa. Alii betæ incipientis. Hæc quoq; nigriora &
canaliū dorso rubescētia. Vtraq; caule palmi ferulaceo bulbo: tunicis cōuoluto radice si-

LIBER.

brata cæparum modo. Nigro equi boues sues necantur. Itaq; cauent id cum candido ue/
 scantur. Tempestiuum esse tradunt messibus. Plurimum autem nascitur in octa môte. Et
 optimum uno eius loco circa epirum. Nigrum ubiq; prouenit: sed melius in helicone: qui
 mons & alijs laudatur hærbis. Candidum probatur octeû. Secundu ponticum. Tertio lo/
 co heleticum: quod in uiribus nasci ferunt. Quarto pernasium: quod adulteratur hæroli
 co ex uicino. Nigrum ex iis melampodion uocant: quo & domos suffiunt purgantq; asper
 gentes se & pecora. Cum præcatione soleni hoc & religiosius colligitur. Plurimu eni gla/
 dio circumscibitur. Deinde qui succissurus est ortum spectat. Et præcatur ut id liceat sibi
 concedentibus dijs facere. Obseruatq; aquilæ uolatus: fere enim succantibus iter est. Et si
 prope aduolauerit: moriturum illo anno qui succidit auguriu est. Nec album facile colli/
 gitur: caput aggrauans maxime nisi præsumatur alium & subinde uinum sorbeat: celeri
 terq; fodiat. Nigrum alij euchimon uocant: alij polyrrhyson: purgat per inferna. Candi/
 dum autem uomitione. Causasq; morborum extrahit. Quondam terribile. Postea tam pro/
 miscuum ut pleriq; studiorum gratia ad prouidenda acius quæ cõmentabantur: sapius
 sumptitauerint. Carneadem responsurum zenonis libris. Dulsum quoq; apud nos tribu/
 nrum popularium clarissimum cui ante omnes plebs adstans plaufit: optimates uero bel/
 lum mælieum imputauere: constat hoc medicamento liberatum comitiali morbo in anti/
 cyra insula. Ibi enim tutissime summitur: quoniã (ut diximus) sefamoides admiscet. Italia
 ueratrum uocat. Farina eorû per se & mixta radicula qua lana diximus lauari sternutame/
 tum facit. Amboq; sonnu. Leguntur autem tenuissimæ radices breuesq; ac uelut decurra/
 tæ etiam hæ. Nam summa quæ est crassissima cepis similis canibus tantu datur purgatiõis
 causa. Antiqui radicem corticemq; carnosissimum eligebant: quo tenuior eximeretur me/
 dulla. Hanchumidis spongijs opertâ turgescentemq; in longitudinem finiebant. Deinde
 fila in umbra sicabant ijs utentes. Nunc ramulos ipsos ab radice sua grauissimi corticis ita
 dantes. Optimum quod acre gustu: feruensq; in frangendo puluerem emittit. Durare uim
 eius. xxx. anni: ferunt. Nigrum medetur paraliticis insanientibus hydropicis dũmodo ci/
 tra fibrin podagris ueteribus: articularijs morbis. Trahit aluum & bilẽ pituitasq;. Ex aqua
 datur ad leniter molliendâ aluũ plurimũ drachma modice quatuor obolis. Miscuere ali/
 qui & scamoneam: sed tutius salẽ. In dulcibus datum copiosius periculum infert. Oculorũ
 caliginem foru discutit. Ob id quidam & innoxere. Tritũ spumas suppuratã duritias con/
 coquit & purgat. Item fistulas tertio die exemptum. Verucas tollit cum squamis aris & sa/
 daraca. Hydropicorum uentri imponitur cum farina hordeacea & uino. Pecorum & iumẽ/
 torum pituitas sanat furculo per aurem traiacto. & postero die eadem hora exẽpto. Scabi/
 em quadrupedum cũ thure & cæra aropice uel cum pisceleo. Album optimũ: quod celerri/
 memouet sternutamenta: sed multum terribilius nigro. præcipue si quis apparatus pos/
 turorum apud antiquos legat: contra horrores strangulatus in tẽpestiuas somni uires sin/
 gultus infinitos aut sternutamenta stomachi dissolutiones tardiores uomitus aut lãgine/
 quiores: exiguos aut nimios. Quippe alia dare soliti quæ concitarent uomitiones. Iplumq;
 eleborum extraherent medicamentis: aut clysteribus: sæpe etiam sanguine uenis emissio.
 Iam uero & cum prospere cedat terribilius uisu in uarijs coloribus uomitionum: & post/
 uomitiones obseruatione alui: balnearum dispensatione: totius corporis cura anteceden/
 t: omia hæc magno terrore & fama. Nãq; tradũt absumi carnem si coquatur una: sed anti/
 quorum uitium erat: q; propter hos metus partius dabãt cum celerius erumpat: quo largi/
 us sumitur. Thæison binas nõ amplius drachmes donauit sequentes & quaternas dedere.
 Claro Herophili præconio qui eleborũ fortissimi ducis similitudini æquabat. Concitatis
 enim intus omnibus ipsam in primis exire. Præterea mirũ inuentũ est q; incisum forficu/
 lis ut diximus: scribant cortex remanet. Hoc inanito medulla cadit. Hæc in nimia purgati/
 one data: uomitiones sistit. Cauendum est scilicet quoq; cura: ne nubilo detur die: quippe
 impatibiles eruciatus existunt. Nã æstate potius q; hyeme dandũ non est in dubio. Corpus
 seprẽ diebus præparandũ cibi acerbis: abstinentia uini: quarto & tertio deuomitionibus: pri/
 die cœne abstinentia. Albũ e dulci da: aptissime uero in lacte aut pulre. Nup inuenere dũ/
 septis raphanis inferere helleborũ: rursusq; cõprimere raphanos: ut transeat ius: atq; eo le/
 nimẽto dare. Reddi post quattuor fere horas incipit. Totũ opus septenis pagis horis. Me/
 det ita morbis comitialibus: ut diximus: uertigini melæconicis: insanientibus: lymphaticis

elephantia alba: lepris: tetano: tremulis: podagricis: hydropicis: incipientibusq: tympanicis stomachicis: spasticis: clinicis: ischiadicis: quartanis quæ aliter nō desinat: tussim ueteri inflammationibus: tortinibus redeuntibus. Verant dari senibus & pueris. Item mollibus ac feminei corporis: anime uel exilibus aut teneris: & foeminis minus q̃ uiris. Item timidis: aut si exulcerata sint pæcordia: uel timeant: minime uel sanguinē excreatibus causatis uel latere: uel faucibus. Medetur extra corporis eruptionibus pituitæ cum axungia falsa illitum: item suppurationi uereri. Mures polenta admixtum necat. Galli sagittas in uenatu helleboro tinnunt: circūcūsq: uulnere teneriorem sentiri carnem affirmat. Muscæ quoq: necantur albo tritro & cum lacte sparso. Eodem & phthiriasi emendatur.

De mithridati & scordoti siue scordio: & polemonia uel philacteria uel chilio dynamia: & eupatoria & centaurea siue chironia: & de lecto centaureo libadio felle terræ & triorche medicine.

Ca.

VI.

Pli Mithridati Crateias adscripsit unam mithridatiam uocatā: Hinc folia duo a radice achanto similia. Caulis inter utraq: sustinens roscum florē. Alterā lenem scordotim siue scordion ipsius manus adscriptam: magnitudine cubitali: quadrangulo caule ramosam quernæ similitudine foliis lanogninosi. Reperitur in ponto capis pinguibus humidisq: gustus amari. Est & alterius generis: latioribus foliis: mentastro similis: plurimosq: utraq: ad usus per se & inter alia in antidotis. Polemonia alii philacteria a certamine regum inuentionis appellant. Capadoces autē chilio dynamiam radice crassa: exilibus ramis quibus in sumis corymbi dependent nigro semine cætero rutæ similis. Nascitur in montosis. Eupatoria quoq: regiā auctoritatē habet. Caulis lignosi nigricantis hirsuti: cubitalis aliquādo & amplioribus foliis per interualla. v. folia ut cannabis per ambitū incisis quinque partito: nigris & ipsis pulmosisq: radice superuacua. Semē dysentericis in uino potū auxiliatur unice. Centauria curatus dicitur. Chiron cū Herculis exceptus hospitio pertractanti arma sagitta excidisset in pedū: quare aliq: chironiū uocat. Folia sunt lata & oblōga: serrata ambitu densa ab radice: caules ternum cubitorum geniculati. In his capita ceu papauerum. Radix uasta rubescens: tenera fragilisq: ad bina cubita madida. Succo amara cū quā dā dulcedine. Nascit in collib: pingui solo. Laudatissima archadia: elide messenia: phoruo & lyceo atq: in alpiis. pluribusq: locis in lycia. Quidam & ex ea lyciū faciunt. Vis in uulneribus tanta ut coherescere etiā carnes tradant: in coquantur simul. In usu radix tantum duabus drachmis bibenda quibus dicitur: si febris sit: in aqua trita: exteris in uino. Medetur & ouium morbis decoctē succus. Est alterū centaurion cognomine lecton: min utis foliis: quod aliqui libadion uocant: quoniā secundum fontes nascit: ut: origani simile: angustioribus & longiorib: foliis: angulosa caule paululū alto fruticātū flore lichenidis: radix tenui & superuacua succo efficax. Ipsa hærba autūno legitur succus e fronde. Quidam caules cōcisos madefaciunt diebus. xviii. atq: ita exprimunt. Hoc centaurion nostri fel terre uocat: propter amaritudinē sūmam. Galli exacum. quoniā omnia mala medicamēta potū e corpore excisat per aluum. Tertia est cētauris cognomine triorches. Qui eā seccat rarū est ut non uulneret sese. Hæc succum sanguinem mittit. Theophrastus defendi eam: impugnariq: colligētes tradit a triorche accipitrum genera: a quo & nomen accepit. Imperiti cōfundunt hæc omnia: & uim generi assignant.

De climeno & genciana & lysimachia & pathenide & arthēissa: & ambrosia: & nympha hæracleo siue rhopalo & euphorbia medicina.

Ca.

VII.

Linmenos a rege hærba appellata est hederæ foliis ramosa caule inani articulis præcincta: odore graui & semine lederæ: siluestribus & montosis nascens. Quibus morbis pota inundeatur: dicens: Sed hic iudicandum est dum medeatur sterilitatē pota etiā in uiris fieri. Gæci plantaginē simile esse dixerūt: caule quadrato: folliculis cū semine inter se implexis: uelut in polipog: citris. Et succus autem in usu. Vis eius sūma in refri gerēdo Gētianā inuenit Gentianus rex illyriog: ubiq: nascentē: in illyrico tamen præstantissimam folio fraxine: sed magnitudine lactuæ: caule tenero pollicis crassitudine: cauo & inani: & interuallis foliato: trium aliquādo cubitorum: radice lenta sub nigra sine odore aquosa montibus subalpinis plurima. Vfus in radice & succo. Radici natura est exalta: factoria: sed prægnantibus non bibenda. Inuenit & Lysimachus hærbam lysimachiamq: ab eo nomen retinet: celebrata Erasistrato. Folia habet salicis uirida: florem purpureum:

LIBER.

fruticofum: ramulis erectis graui gignitur in aquosis. Vis eius tanta est: ut iunēris discor-
dantibus iugo imposita asperitate cohibeat. Mulieres quoq; hac gloriā affectauere. In qui-
bus Artēisia uxor mansoli adoptata hærba quæ ante pthenis uocabatur. Sñnt qui ab artēi-
de Artēisia cognominatam putent: quoniam priuatim medicatur fœminarū malis. Absin-
thii autem modo fruticosa maioribus foliis pinguibuscq;. Ipsius duo genera. Altera latio-
ribus foliis altera tenera tenuioribus: & non nisi in maritimis nascens. Sunt qui in mediter-
raneis eodem nomine appellant simplici caule: minimis foliis: flores copiosi crumpētes cū
una maturefcit odore nō in iucūdo: quā quidā botrynalii ambrosiam uocant. Talis in ca-
padocia nascitur. Nimphea nata traditur a nimpha Selotypia: erga herculē rhopalo mor-
tua. Quare heracleon uocat aliqui: alii rhopalon a radice clauē simili. Idcoq; eos qui bibāt
eam. xii. diebus coitu geniturq; priuari. Laudatissima in orchomeno & marathone boe-
tiz. Timalou uocantq; semen edunt. Nascitur in aquosis foliis magnis & aliis ex radice p-
deuntibus flore lilio simili: & cū defluerit capiti papaueris. In caule siccatur autūno. Ra-
dix nigra in sole siccatur. Aduersaturq; ad aliū. Est alia nimphea in thessalia amine pœonio:
radice alba: capite: luteo: rosæ magnitudine. Inuenit & partū nostrorū ætate rex luba quā
appellauit euphorbiam medici sui fratris nomine & musæ: a quo. D. Au. conseruatū indi-
cauimus. Iidem fratres instituere a balneis frigida multa corpora astringi. Aurea non erat
mos nisi calida tantū lauari sicut apud Homerū etiam inuenimus. Sed lubæ uolūmē quo-
extat de ea hærbarum clarum preconū. Inuenit eam in monte atlante: aspectū foliis achā-
tinis. Vis tanta est ut uel elonginquo succus excipiat incise cōto. Suscipitur ex cipulis
uentriculo hædino. Humor lactis uidetur effluere. Siccatur conto. Sic thuris effigiē habet
Qui colligunt clarius uident. Cōtra serpentes medetur. Quacūq; parte percussā uertice
inciso & medicamēto addito. Ibi geruli qui legūt: hedino lacte adulterant: sed discernitur
igni. Id enim q; sincerū nō est: fastidiendum odorem habet. Multū infra hunc succū est quī
in gallia fit ex hærba chamelca granū cocci ferente. Frastus amoniaco similis est: etiā leui
gustū os accensum diu detinens: & magis ex interuallo donec fauces quoq; siccet.

De plantagine & buglosso: & cloglosso: & bupthamo: & scytica: & de spartonia: & hip-
pice: & ischæmone: & betonica: & cantabiaca: & consilagine: & hyberida: & chelidonia: &
canaria: & elaphobosco: & dictāno: & aristolochia: & quod eius delectatione inuoluant pi-
scēs & statim capiantur & medicine contra serpentium ictus ex hærbis quas superius no-
minauit.

Ca.

VIII.

Elebrauit & themison medicus uulgarem hærbam plantaginē tanq̄ inuentor uo-
c lumine de ea edito. Duo eius genera. Minor angustioribus foliis & nigrioribus li-
guæ pccorū simillimis: caule anguloso interrā inclinato in pratis nascens. Altera
maior foliis laterū modo inclusa: quæ quia septena sunt quidā eā heptapleuron uocauere.
Huius & caulis cubitalis est & napi similis. Nascitur in humilis multo efficacior. Vis mira
in siccando densandoq; corpore cauterii uicem optinens. Nulla res æquæ sistit fluctiones
quas græci pneumatilimos uocant. Lungitur huic buglosso boui lingue similis: cui præci-
puum q; in uinum dicta animi uoluptates auget & uocatur euphrasinum. lungitur & cy-
noglossos caninas imitans linguas. copiaris operibus gratissima. Aiuntq; eā quæ tres thyra-
fos seminis emittat eius radicem potam ex aqua ad tertianas prodesse: quæ quattuor ad
quartanas. Est alia similis ei & quæ ferat lappas minutas. Ei? radix pota ex aqua ranis & ser-
pentibus aduersatur. Est & bupthalmos similis boui oculis folio sceniculi: circa oppida na-
scens fruticosa caulibus: qui & mandūtur decocti. Quidā chalcian uocant. Hæc cum cera
scirrromata discutit. Inuenere hærbas & uniuersæ gentes. Scythia eam primum: quæ primū
quæ scythice uocatur circa boetiam nascens prædulcis. Aliā quoq; utilissimā quā spartani
am uocant. Magna & ea cōmendatio: q; in ore eam habentes famem sitimq; non sentiunt
Idem præstat apud eos hippice dicta: quod in equis quoq; eundem effectum habeat. Tra-
duntq; his duabus hærbis scythas etiam in duodenos dies durare in fame sitiq;. Ischemo-
nem tracia inuenit: qua ferunt sanguinē sisti: non aperta modo uena: sed etiā præcisa. Ser-
pit e terra milio similis: foliis asperis & lanuginosis: facitur in nares. Quæ in italia nascitur
& sanguinem eodem ad adligata sistit. Vetones in hispania ea quæ betonica dicitur in gal-
lia. In italia autē ferratula a græcis cestron aut psychroteron ante cūctas laudatissima. Exit
anguloso caule cubitorum dū a radice spargēs folia fere lappati serrata semine purpureo.

Folia siccantur in farinā plurimos ad usus. Fit uinū ex ea & acetū stomacho & claritati oculorū. Tantūq̃ gloriæ habet ut domus in aqua sata sit tuta extrinsecus a piaculis oībus. In eadē hispania inuenta est cābrica p̃ Diui Augusti tēpora a cantabris reperta. Nascitur ubiq̃ caule iunco pedali in quo sunt flosculi oblongi uelut calathi in iis semē perq̃ minutū. Nec alias fuisse hispaniæ hærbus exquirendis: ut in q̃bus etiam nū hodie in numero sit latiore cōuictu portione egentem hærbus multo additis credidere saluberrimā suauissimāq̃. Næc q̃quā genera earum iam nouit aut multitudinē. Numerus tamē cōstat in nomine. Nostra ætas meminit herbā in maris repertam. Nascit̃ & equiculis circū uicū neruisiæ: uocatur cōsiligo. Prodest ut demonstrauimus suo loco deploratis in phthisi. Inuenit nuper & Seruili? Democrates primus medentium quam appellauit hiberidant quamq̃ ficto nomine inuentioni eius assignato carmine. Nascitur maxime circa uetera monumēta parietinasq̃ & ocula iterum. Florei semper folio nasturtii: caule cubitali: semine tamē paruo ut uix aspici possit. Radici odor nasturtii. Vfus æstate efficator: & recenti tantū Tunditur difficulter. Cōxendicibus & articulis omnibus cū asungia modica utilissima uixis plurimū quaternis horis fœminis minus dimidio adalligata: ut dein in balneum descendatur in calidam: & postea oleo & uino corpus perungat: diebusq̃ uicinis interpositis idem fiat siqua admonitio doloris susperfit. Hoc modo rheumatismos omnes sanat oculos. Imponitur nō in ipsa inflammatione: sed imminuta. Animalia quoq̃ fuenere herbas in primisq̃ chelidoniā. Hac enī hirundines oculis pullorum in nido restitunt uisum: ut qdam uolunt etiā eruis oculis. Genera eius duo. Maior fruticoso caule folio pastinacæ erraticæ amplior: ipsa altitudine duū cubitorū. Colos albicans. flos luteus. Minori folia hederæ rotundiora minus candida. Succus croci mordax. Semen papaueris. Florent aduentu hirundinū. Discessu marcescūt. Florentibus succus exprimitur: & in æreo uase cū melle attico leniter cinere feruenti decoquitur: singula remedio contra caligines oculorū. Utuntur & per se succo in collyriis: q̃ chelidonia appellantur ab ea. Inueniunt & canes canariā: qua fastidium deducunt: eamq̃ nostro conspectu mandunt: sed ita ut nūq̃ intelligatur quæ sit enim depasta cernitur. Notata est aut animalis huius malignitas in alia herba maior. Precussus. n. a serpente: mederi quadā sibi dicatur: sed illam homine ispectante nō decerpit. Simplicius ceruæ mōstrauere elaphoboscō: de qua diximus. Item helxinē a partu dictam. Ostendere (ut indicauimus) dictamū uulnera ex eo pastæ statim decidentibus telis. Non est albi quam in creta: ramis prætenue: pulegio simile: feruens & acre gustu: foliis tātum utuntur. Flos nullus ei est. Semē ut caulis. Radix tenuis & supra uacua. Et in creta autē nō spatiose nascitur: miraq̃ a capris expetitur. Pro eo est & pseudo dictamū multis in terris nascens: folio simili: ramulis minoribus a q̃busdā condris uocatum. Minoris effectus statim intelligitur. Dictamū. n. minima portione accēdit os. Qui legere eam: in ferula uel arundine cōdunt: præligantq̃: ne potentia euanescat. Sūt qui dicant utraq̃ nasci multifariam: sed deteriores in agris pinguibus: ueram quidam dictamū non nisi in asperis. Est & tertium genus dictamum uocatum: sed neq̃ facie: neq̃ effectū simile folio sisybrii: ramis maioribus procedente p̃suasione illa quicquid in creta nascitur: infinito præstare cæteris eiusdem generis alibi genitis. Proxime quod in parnaso: alioquin hærbiferum eē. Et pelium montem in thessalia. Et electriū in cuboca. Et totam arcadiam ac lyaconiam. Tradunt arcades quidem non medicaminibus uti: sed lacte circa uer: quoniam tunc maxime succis hærbe turgeant: medicenturq̃ ubera pascuis. Bibunt autē lac uaccinū quoniam boues omnino uorifere sunt in hærbis. Potentia earum per quadrupenes etiam nūc duobus claris exemplis manifesta sit. Circa abderam & limitē: qui Diomedis uocatur equi pasti inflamātur rabie: circa pohtinam uero & asini. Inter nobilissimas aristolochiæ nomen dedisse grauidæ uidetur quoniam esset aristetecufes. Nostrī mallum terræ uocant: & quattuor genera eius seruant. Vnum tuberibus radicū rotundis foliis inter maluum: & hederam nigrioribus pinguioribusq̃. Alterum masculæ radice longa quattuor digitorū longitudine baculi crassitudine. Tertium longissimæ tenuitatis uixis nouellæ cui sit præcipua uis: quæ elematicis uocatur: ab aliis cretica. Omnes colore buxco: caulibus paruis. Florere purpureo. Ferunt baculas paruas ut cappari. Valent radice tātum. Est & quæ pistolechia uocatur quarti generis: tenuior q̃ proxime dicta: densis radicis capilamentis iunci plenioris crassitudine. Hanc quidam polyrhizon cognominant. Odor omnium medicatus. Sed ob longa radice tenuiorq̃ gravior. Carnosi. n. est corticis: unguentis quoq̃ nardinis cōueniens

LIBER.

Nascitur pinguibus locis & caestribus. Effodere eas messibus tepestiuū: ita desquāmato terreno seruantur. Maxie tamē laudat pontica. Et in quocūq; genere pōderosissima quāq; medicinis aptior. Rotūda cōtra serpentes. Oblonga ī sūma tamē gloria est ēt modo. A con ceptu admota uuluis in carne bubula mares figurat: ut traditur. Piscatores cāpaniā radicē eā: quā rotunda est: uenenū terrā uocat: corāq; nobis cōtusam īmixta calce in mari spar se: re: aduolant pisces cupiditate mira: statimq; exanimati fluitant. Quā polyrthizos cognomi nanf. cōuulsis cōtusis ex alto prācipitatis radice pota ex aqua utilissima esse tradit. Semie pleureticis & neruis confirmare exalfacere. Eadē satyrion est. Verū & effectus earū usūsq; dicendi sūt. Ordiedūq; a malorū on niū pessimo: idest serpentiū īstū. Medētur ergo brita nica hērba. Panaces generū omniū radix e uino. Chironiā & flos & semē potū illitūq; ex ui no & oleo. Priuatimq; quā cunila bubula appellat. Polymonia uel phileteris radice dra chmis quattuor ex mero. Teucria: sideritis scordotis: ex uino priuati ad angues potā & ila litā: siue succo: siue folio: siue decocto. Centauriā maioris radice drachma in uini albi cia this. tribus. Gentiana pēpue aduersus angues duabus drachmis cū pipere & ruta uini cya this. vi. siue uiridis siue sicca. Et lysimachiā odorē fugiunt serpētes. Dat ex uino pculsis che lidonia. Morsibus īponit betonica prācipue: cuius uis tanta phibet: ut īclusā circulo eius serpentes ipse sese interimar flagellando. Dat & ad ictus semē eius denarii pōdere cū trib cyathis uini: uel farina drachmis tribus sextario aquā īponit. Cantabricā: dictāmi: aristolo chiā radiceis drachma in uini hemina sēpius bibenda: prodest & illita ex aceto. Similiter pi stolochiā. Quin & omniō suspēsa supra focū fugat e domibus serpentibus.

De agrimonia: & agarico: & echyo: & hioscyāo: & hieraborā: & blataria: & lemonia & qn que folio. & dauco: & pfolata: & arāio: & cyclāio: & peucedano. Ca. IX.

Rgemonia quocūq; radice eius denarii pōdere in uini cyathis tribus potat. Plura de ea cōuenit dici ceterisq; quā primū nominabūtur. In eo autē genere medēdi primū cōuenit: quāq; nominari: ī quo maxie ualebit. Folia habet anemonā æqualia diuīsa apii modo: caput in cauliculo papaueris siluestris: itē radicē. Succū croci colore aerē & acu tum. Nascitur & in aruis apud nos. Nostri tria genera eius faciūt: & id demū probant cui radix thus redoleat. Agaricon ut fungus nascitur ī arboribus circa bosphorū: colore cādido. Datur obolis quattuor cōtritū cū binis cyathis aceti nulli. Id qd in gallia nascit īfirmū habetur. Præterea mas spissior amariorq;. Hic & capitis dolores facit. Fœmina solutior in initio gustus dulcis: mox in amaritudine transit. Echyo. utriusq; generis pulegio similis. Foliis coronata drachmis duabus ex uini cyathis quattuor datur. Itē altera quā lanugine distinguitur spinosa: cui & capitula uiperæ similia sunt hęc ex uino & aceto. Quidā echyō personatam uocant: cuius folio nullū est latius: grandes lappas ferentē. Huius radicem de coctam ex aceto dant potui. Hyoscyamum contusum cum foliis ex uino datur peculiari ter contra aspidas. Nulla tamen romanæ nobilitatis plus habet q̄ hierabotanem. Aliqui pa risterion nostri uerbonacā uocant. Hęc est quam legatos ferre ap hostes īdicauimus. Hęc iouis mensa ueritur. Domus purgantur: lustranturq;. Genera eius duo sunt. Foliosa quā fœminam putant. Mas rarioribus foliis: Ramuli utriusq; plures: tenues: cubitales: angulosi. Folio minora quam quercus: angustioraq; diuisuris maioribus. Flos glaucus: radix lon ga: tenuis. Nascitur ubiq; in planis aquosis. Quidam non distingūt: sed unum omnino ge nus faciunt: quoniam utraq; eosdem effectus habeat. Vtraq; sortiuntur galli & prāciunt responsa. Sed magis utiq; circa hanc insaniunt. Hęc perunctos impetrare quā uelit febris abigere a: micitias conciliare: nulliq; non morbo mederi. Colligi circa canis ortum debere: ita ut ne luna aut sol conspiciatur: fauis ante & mellā terrā ad piamentum datis. Circū scriptam ferro effodi sinistra manu: & in sublime tolli. Siccati in umbra sepe ratim. folia: cau lem: radicem. Aiuntq; si aqua spargatur triclinium: qua maduerit: lactiores conuictus fieri. Aduersus serpentes conteritur ex uīo. Est ei similis uerbascō hērba: quā sēpe fallit pro ea capta. foliis minus candidis: cauliculis pluribus: flore luteo. Hęc abiecta blattas in se contra hit: ideoq; romā blattariam uocatur. Lemonium succum lacteum mittit: conrescentē gū mi modo humidis locis. Datur denarii pondus in uino. Quinq; folium nulli ignotum est: cum etiam fraga gignendo cōmendetur. Græci uocant pentapeton siue chamezeleō siue pentaphillon. Cum effoditur rubram habet radicem. Hęc marcescens: nigrescit & angulo sa fit. Nomē a numero foliorum habet. Et ipsa hērba īcipit & desinit cum uice. Adhibet &

purgandis domibus. Aduersus serpentes bibitur & eius radix quæ sparganiō uocat ex uino albo. Dauici genera quattuor fecit Petronius. Diodorus quæ psequi nihil attinet: cum sint differentie duæ. Probatissima in creta mox in achaia & in siccis ubicunq; nati feniculi similitudine: candidioribus foliis & minoribus hirsutisq;. Caule pedali recto: radice suauissimi gustus & odoris. Hoc genus in saxosis nascitur meridianis. Reliqua genera ubiq; nascuntur terrenis collibus limitibusq; nec nisi pingui solo: foliis coriandri: caule cubitali: capiti bus rotundis: sepe pluribus q; ternis: radice lignosa: sed cum inaruerit superuacua. Semen eius cymino simile: prioris milio album acre odoratum omnibus & feruens. Secundū priore uehementius est: ideoq; parce sumi debet. Si iam maxime tertium genus facere libeat ē simile staphylon: quod paltinacā erraticā appellant: semine oblongo radice dulci. Omnia hæc & hyeme & æstate sunt ita quadrupedi nisi post abortus. Ex aliis usus fœminis. Ex creta dulcis & magis ad serpentes est. Bibitur e uino drachma una. Datur & quadrupedibus percussis. Theonacta alia q; magica & in nostro orbe nascitur: fruticosa foliis suburidibus: flore roseo. Serpentes necat cuiusq; admota fuerit. Et hæc torporemi affert. Perfoliatam quā nemo ignorat græci uero arction uocant folia habet maiora etiam cucurbitis & hirsutiora nigrioraq; & crassiora: radicem albā & grandē. Hæc ex uino bibitur dēariog; duū pondere. Itē cyclamini radix contra serpentes oēs folia habet minora q; hedera nigriora: & tenuiora sine angulis in quibus albicat maculæ. Caule exiguō: inani: floribus purpureis: radice lata: ut raptū uideri possit: cortice nigro. Nascitur in umbrosis. A nostris tuber terræ uocatur. In omnibus ferenda domibus. Si uerū est ubi fata sit nihil nocere mala medicamēta Amuletū uocat: narraturq; ea ebrietatē repræsentari. Addita i uinum radice & siccata scyllar mō conscisa reponitur: decoquiturq; eadē ad crassitudinē mellis. Suum tamē uenenum in est: ei: traduntq; si pregnans radicē trāsgrediat abortū fieri. Est & altera cyclaminos cognominē cisanthemom geniculatis caulibus superuacuis a priore distans circa arbores se uolues acinistædere: sed mollibus. Flore cādido: specioso: radice superuacua. Acini tantū in usu: gustu acri. Sed lenti. Siccantur i umbra tuscā diuidūtur i pastillos. Mihi & tertia cyclaminos demonstrata est: cognominē chamecissos uno omīo folio: radice ramosa: qua pisces necabant. Sed iter primas celebrat peucedanū: laudatissimum i archadia: mox samothracæ. Caulis est ei tenuis: lōgus: fœniculo similis: iuxta terram foliosus: radice nigra: crassa graui odore: succosa. Gignitur i mōtibus opacis. Foditur exitu autūni. Placent tenerrimæ & altissimæ radices. Hæc conciduntur in quaternos digytos osseis cultellis: funduntq; succum in umbra capite prius & naribus rosaceo perunctis: ne uertigo sentiat. Et alius succus inuenitur caulibus adhæres icisq; manat. Probat ur crassitudinē mellea: colore ruffo: odore sua uiter grauens gustu. Et hic in usu & radix: & decoctum eius pluribus medicamentis. Succo tamen efficacissimo qui resoluitur amaris amygdalis aut ruta. Bibiturq; contra serpentes & ex oleo perunctos ruerit. Ebuli quoq; quem nemo ignorat: fumo fugantur serpentes. Priuatim aduersatur scorpionibus polymoniæ radix uel alligata tantum. Item phalangio ac cæteris minoribus uenenatis. Scorpionibus aristolochia agaricum obolis quattuor in uino mixti cyathis totidem. Verbenaca & phalangio cum uino aut posca. Item quinque foliū daucum. Verbascum græci plomō uocant. Genera habet prima duo. Albū i quo mas intelligitur. Alterum nigrum: in quo fœmina. Tertium genus non nisi in siluis inuenitur. Sunt folia brassicæ latiora: pilosa: caulis erectus: cubitali amplior. Semen nigrum inutile. Radix una crassitudine digyti. Nascuntur & in campestribus. Siluestri folia elisphaci: alta ramis lignosis. Sunt & plomides duæ: hirsutæ: rotundis foliis: humiles. Tertia lignitis uocatur. Ab aliis autem tryhalis foliis ternis aut cum plurimum quaternis crassis pinguibusq;: ad lucernarum lumina aptis. Aiunt in foliis eius quam fœmina diximus: ficus omnino nō putrescere. Distingui genera hæc pene superuacuum est: cum sint omnia eiusdem effectus. Contra scorpiones bibitur radix cum ruta ex aqua magna amaritudinē: sed effectū pari. Telegonō herba ab aliis scorpiō uocatur propter similitudinem radices: cuius tactu moriunt scorpiones. Itaq; contra eorum ictus bibitur. Scorpionem mortuū si quis heleboro candido linat: reuiuiscere aiunt. Telegonō omnē quadrupedem necat imposita uerendis radice folio quidem intra eundē diem quod est simile cyclomina. Ipsa geniculata nascitur i opacis. Scorpionibus aduersatur & beronicæ succus ac plantaginis. Sunt ranis uenena rubetinis maxie: euclidimusq; psyllos i certamie patinis cādē f. cās admittētes ocioe ēt q; iaspidū

LIBER.

pnicie. Auxiliatur eis phryno i uino pota. Aliqui neurada appellat: alii polyrrhizon florib⁹ paruis: radicibus multis neruosis bene olentibus. Itē alcima quā alii damafaniō: alii pyrō appellat. Folia ei plātaginis nisi angustiora essent: & magis laciniosa: cōuexaq; in terrā. Alias ē uenēosa similiter. Caule simpliciter tenui: cubitali: capite thyrsi: radicibus dēsis: tenuib⁹: ut ueratri nigri: acribus: odoratis pinguib⁹. Nascitur in aquosis. Alterū genus eiusdē in siluis nigrius maioribus foliis. Vfus i radice utriusq; aduersus ranas & lepores marīos drachmā pōdere in uino potū. Lepori marino aduersat & cyclaminos. Veneni uini canis quocq; rabidi morsus habent: contra quos erit cynorhodū: de quo diximus. Plātago ad omnes bestiarū morsus pota atq; illita pdest. Betonica ex mero ueteri. Peristereos uocat caule alto foliato cacumie i alios caules se spargēs: colūbis admodū familiaris. Vnde & nomē: Hanc habētes negāt larrari a cāibus. Proxīa ab his malis uenena sūt quā sibi metipīs homīes ex cogitat. Cōtra hāc oīa: magicalq; artes erit primū illud. Homericū moly. Dein mithridatia & scordotis & cētauriū. Pota omnia mala medicamēta exigit per aluū. Betōicā semē i mullō aut passo uel farinē drachma i uini ueteris cyathis. iiii. uomere cogēdi atq; iteq; bibere iis q; quottidie gustēt eā nulla nocitura mala medicamēta tradūt. Poto uenēo aristolochia subuenit eadē mensura qua contra serpentes. Quinq; folii succus. Agaricum postq; uomuerit denarii pondere ex aquā mulsā cyathis tribus. Anticrinum uocatur siue phanarimō lychnis agria similis lino radice nulla: flore hyacinthi: semine uitulinario. Ex hoc perūctos uenustiores fieri: nec ullo mallo medicamento ledi possē aut ueneno: si quis i brahiali habeat arbitrantur magi. Similiter eam quam eupleam uocant: traduntq; ea per unctos cōmenda⁹ tioris esse famā. Artemisiā quocq; secum habentibus negant nocere mala medicamēta bestiam ue ulla: ne solem quidē. Bibitur & hāc ex uino aduersus opium. Alligata priuatī potens traditur: pota ue aduersus ranas. Pericarpum bulbi. genus est. Duæ eius specis: cortice rubro. alterum alterū nigro papaueri simile. Sed uis maior q; priori: utriq; autē excalefaciendo. Ideo contra cicutā dant contra quā & thus & panaces & chironiū percipue. Hoc uero & cōtra fungos. Verū & generatim mēbratq; singulis corporū morbis remedia subtexemus. Orsi a capite. Alopecias emendat nymphæ & cicutæ radix: si una trita illinātur polithrica distat a callitricha quod iuncos albos habet & folia plura maioraq;. Frutice quoq; maior est: & defluentem capillum confirmat: & dēfat. Item lingulaca circa fontes nascēs: cuius radix admixta combusta teritur cum adipe suis nigrā: id quoq; excipitur ut eius sit suis: quā nunq; peperit. Sol deinde plurimum confert illicē. Similis uis est cyclamini radicis. Pruriginem ueratri radix tollit in oleo decocta uel in aqua. Capitis dolori medetur panacis omniū generum radix in oleo cōtrita. Aristolochia & hiberis adalligata hora: uel diutius si pati possit comitante. balnei usu. Medetur & daucum. Purgat autē cyclaminos cum melle in nares addita: & ulcera capitis sanat illita. Medetur & peristereos. Calcilla siue lēatides uocatur semē margaritis minutis simile dependens inter folia grādia i mōtib⁹ fere. Huius grana. xv. in oleo macerantur: atq; ita aduerso capillo caput ungitur. Fit & ex callitriche sternutamentum. Folia sunt lenticulæ similia. Caules iuncis tenuissimis: radice minima. Nascitur in opacis & humidis: gustatu feruens. Hyssopum i oleo contritū phthiriasi resistsit & prurigini in capite. Est autē optimum cilicium e tauro monte: Deī pamphylium: & smyrnæum. Stomacho contrarium. Purgat cū fico sumptum per inferna: cum melle uomitionibus. Putat & serpentiū iſtibus aduersari tritum cū melle & sale & cumino. Lōchitis nō (ut pleriq; existima uerunt) eadem ē quā & xiphion: aut phalganiō quāq; cuspidi similis semine. Habet enim folia porri rubentia ad radicē & pluraq; in caule capitula personis comicis similia paruā exerentibus linguam radicibus prælongis. Nascitur in sitiētibus. E diuerso xiphion & phalganion i humidis: cū primum exit: gladii præbet speciem caule duum cubitorū: radice ad nucis auellanæ figurā fimbriata: quā effodi ante messes oportet: siccatū in unbra. Superior pars eius cū thure tria æquo pondere admixto uino: ossa fracta & capite extrahit: aut si quid in corpore suppurat: uel si calcata sunt ossa. Serpentes eadem cōtra uenena efficax. Caput in doiore ueratro in oleo uel rosaceo decocto tritoq; ungi conuenit. Peucedāo ex oleo uel rosaceo & aceto. Tepidum hoc prodest & doloribus qui plerūq; ex dimidia parte capitis sentiuntur: & uertigini perungunt & radice eius sudoris causa eliciēdi quoniā caustica uis ei est. Psylliō alii cynoides: alii chrysalion: alii sicclion alii cynomilā appellant: radice tenui: superuacua: sarmetofū: fabe grauis in cacuminibus: foliis canino ca

piti nō dissimilibus: semē aut puniceo: unde & nomē ho c i baceis. Ipsa h̄rba in uineis iū
nitur. Vis ei ad refrigerandū & discutiendū ingens. Semē i usu. Fronti in ponē in dolore
& tēporibus: ex aceto & rosaceo: aut posca. Ad cetera illinitur acerbuli mensura sextario
aqua densat ac contrahit. Tunc terere oportet: & crassitudinem illinere cuiuscūq; dolori &
collectioni inflammationiq;. Et uulneribus capitis medetur aristolochia: fracta extrahens of
sa: & i alia quidem parte corporis sed maxie e capite. Similiter p̄stolochia.

De rhyssello: & cetaurea: & chelidōia: & panace: & hyoscyamo: & euphorbio. Ca. X.

Rhyssellum non dissimile apio. Huius radix cōmanducata purgat capitis pituitas.
Oculorum aciem centaurio maiore putant adiuuari: si addita aqua foueantur. Suc
co uero minoris cum melle culices nubeculas obscuritatem discuti: cicatrices exte
nuari. Albugines quidem etiam iumentorū sident. Iam chelidonia supradictis omnibus
mire medetur. Panacis radicem cū polenta epiphoris imponitur. Hyoscyami semen bibūt
obolo tandumdem meconii adicientes: uinūq; ad epiphoras inhibendas. Adiungunt & gē
tiana: succum: quaeu collyriis acrioribus pro meconio miscent. Facit claritatem & euphor
bium in undis. Instillatur plantagini succus lippitudini. Caligies aristolochia discutiit. Ibe
ris adalligata capiti cū quinq; folio epiphoras: & si quā in oculis uitia sunt: emendat. Ver
bascū epiphoris imponitur. Peristerios ex rosaceo uel aceto. Ad hypochoyis & caliginē cy
claminon in pastillos diluunt. Peucedani succum ut diximus ad claritatem & caligines cū
meconio & rosaceo. Psyllion illitum fronti epiphoras suspendit.

De anagallide: siue acoro: & mādragora: siue circolo: & cicuta & cremno agrio: & molib
dena: & capno: & alia: & acoro: & iride: & cotiledo: & arizo: & andrachne: & erigero: & de
ephemero: & de labro Veneris: & de raminculo medicāe: & de oris uitiis. Ca. XI.

Nagallida aliqui acoron uocant. Duo genera eius. Mas flore phoeniceo: foemia ce
ruleo: nō altiores palmo: frutice tenero: foliis pusillis: rotundis: in terra iacentibus
nascitur in hortis & aquosis. Prior floret cerulea. Vtriusq; succus oculorū caligi
nē discutiit cū melle: & ex ictu erore & argema rubens: magis cū attico melle iūctis. Pupil
las dilatat. Et ideo hoc inūguntur ante: quibus paracentesis fit. Lumētorū quoq; oculis medē
tur. Succus caput purgat per nāres infusus: ita ut deinde uino colluatur. Bibit & cōtra an
gues succi drachma in uino. Mirum q; foeminam pecora uirant. At si decepta similitudie
(flore enī tantū distant: degustauere: statī ea quae asyla uocatur i remedio quærūt. Ea a no
stris ferus oculus nūcupat. Præcipiunt aliqui effosuri ante solē ortū priusq; quicq; aliud lo
quant ter salutare ea: tūc sublata exprimere. Ita præcipuas esse uires. De euphorbio satis di
ctū est: cuius succus lippitudini si timor erit. Itē absinthii cū melle tritū. Itēq; beronica: fa
rina cōueniet. Et egilopas sanat h̄rba eodē nomē quā i hordeo nascitur tritici folio semē
ne p̄rito cū farina permixta ipositaq; uel succo. Exprimi hic e caulibus foliisq; prægnatib;
dempta spica: & in trimestri farina digeritur in pastillos. Aliqui & mādragora utebatur. Po
stea abdicatur i hac curatione ē. Sed epiphoris quod certū ē medetur: & oculorū dolori. Ra
dix tusa cū rosaceo & uino. Nā succus multis oculorū medicamētis miscetur. Mādragorā
alii circelon uocant. Duo eius genera. Cādidus qui & mas: niger quā foemia existimatur.
Angustioribus foliis q; lactuca. Hirsutis & caulibus: radicibus binis ternis ue ruffulis. In
tus albis: carnosis: ternisq; pene pubitalibus. Ferunt mala auellana rum nucum magnitudi
ne. Et iis semes ceu pyrorum album. Hoc alii arfen: alii morion: alii hyppoplomon uocant.
Huius folia alba. Alterius latiora ut lappati satiua. Cauent effosuri contrarium uentum.
Et tribus circulis ante gladio circumscribunt. Postea fodiunt ad occasum spectantes. Suc
cus fit & e malis & e caule deciso cacumine & radice. Punctis aperta aut decocta utilis uel
surculo. Concisa quoq; in orbiculos seruatur in uino. Succus non ubiq; iuenitur: sed ubi
potest: circa uindemias quæritur. Odor grauis ei: sed radicis & mali grauior. Mala matura
ta in umbra siccantur. Succus ex iis sole densatur. Item radicis tusa: uel i uino nigro ad ter
tias decocta. Folia seruantur in muriis efficacius. Albus rore tantum succus pestis est. Sic
quoq; noxiæ uires. Grauedinem afferunt etiam olfactu: quāq; mala in aliis terris mandantur.
Nimio tamen odore obmutescunt ignari. Potu quidem largiore etiam moriuntur. Vis sō
nifica pro uiribus bibentium. Media potio cyathi unius. Bibitur & contra serpentes: & an
te sectiones punctionesq; ne sentiantur. Ob hæc satis est aliquibus somnum odore quæsi
se. Bibitur & pro helleboro duobus obolis in mulso. Efficacius helleborum ad uomitiones

LIBER.

& ad bilem nigram extrahendā. Cicuta quoque uenenum est: publica atheniensium poena inuisa. Ad multa tamen usus non omittendi. Semen habet noxium. Caulis autem est uiridis: & urit plerumque ut in platani. Lenis hic & geniculatus ut calami nigricans. Altior saepe binis cubitis: in cacuminibus ramosus. Folia coriandri tenuiora: graui odoratu. Semen aniso crassius radice pecua nullus usus. Semini & foliis refrigeratio uis: quae si necat: incipit algerē ab extremitatibus corporis. Remedium est prius quam perueniat ad uitalia: uini natura ex calfaetoria. Sed in uino pota irremediabilis existimatur. Succus exprimitur foliis floribusque tunc enim maxime tempestiuus est & melior. Semine trito expressus & sole densatus in pastillos necat sanguinem expellendo. Haec altera uis. Et ideo sic necatorum maculae in corporibus apparent. Ad dissoluenda medicamenta utuntur illo pro aqua. Fit ex eo ad refrigerandum stomachum malagma. Praecipuus tamen est ad cohibendas epiphoras aestiuas oculorumque dolores sedandos circumlitum. Miscetur collyriis. Et alios omnes rheumatismos cohibet. Folia quoque tumorem omnem doloremque & epiphoras sedant. Anaxilaus auctor est mamas a uirginitate illitas semper esse staturas. Quod certum est: lac puerperarum mammae imposita extinguit. Veneremque testibus circa pubertatem illita. Remedia liberationi quibus bibenda censetur: non equidem praecipimus. Maxima uis terrae partorum: mox laconica: cretica: asiatica. In graecia uero megarica: deinde attica. Cremnos agrios gremias tollit oculorum impositus: tumorem quoque polenta addita. Nascitur uulgo molibdena: id est plumbago. etiam in aureo: folio lappati: crassa: radice hispida. Haec commanducata: si oculis subinde religatur: plumbum quod est genus uitii ex oculis tollit. Capnos prima quam pedes gallinaceos uocant: nascens in parietinis: & saepius ramis tenuissimis sparsisque flore purpureo uiridis: succo caliginem discutit. Itaque in medicamento oculorum additur. Similis & nomine & effectu alia est capnos fruticosa praeterea foliis coriandi cineracei coloris: flore purpureo. Nascitur in hortis & segetibus ordeaceis. Claritatem facit inunctis oculis delachrymationemque ceu fumus: unde nomen accepit. Eadem euulsa palpebras renasci prohibet. Acron iridis folia habet angustiora tantum & longiore pediculo: radices nigrae: minusque uenosae. Caetero & has similes iridis: gustu acres: odore non in gratas: ructu faciles. Optima pontica: dein galatica: mox cretica. Sed prima in cholchide iuxta phasin aninem: & ubicunque in aquis. Recentibus uirus maius quam uetustis. Cretica candidiores ponticis. Siccantur utribus in umbra digitalibus frustis. Nec non inueniuntur qui oxymyrsine radicem acron uocant. Ideoque quidam hanc acron agrion uocare malunt. Vis ei ad calfaciendumque extenuandumque efficax contra suffusiones & caligines oculorum: succo eiusdem potio: contraque serpentes. Corylodon parula herba cauliculo tenero: pusillo pingui: concauo: & coxendices. Nascitur in maritimis petrosisque uiridis: radice oliuae modo torunda. Oculis medetur succo. Est & aliud genus eiusdem sordidis foliis: latioribus: densioribusque circa radicem uelut oculum cingentibus: asperum gustus: longiore: caule: sed pergracili. Usus eius ad eadem quae iridis. Aizoī duo genera: maius in fictilibus uasculis feritur quod aliqui buphthalmion uocant: alii zophthalmion: alii erogenneto: quod amatoris conueniat. Alii hypogesson: quoniam in suggrundis fere nascitur. Sunt qui ambrosiam potius uocant: & qui amerimno. Itali sedum magnum: aut oculum: aut digyrellum. Alterum minusculum: quod eritheles uocant: alii triheles: quia ter floreat: alii chrysotheles: alii isoetes. Sed alii itali sedum: alii aizoom. Vtrumque quoniam uireat semper. Aliqui semper uiuum. Maius cubiti altitudinem excedit: crassitudine plusquam pollicari. Aliud in cacumine linguae simile carnosum: pingue: largo succo: latitudine pollicari. Alia in terram connexa: alia stantia: ita ut ambitu effigie imitentur oculi. Quod minus est: in muris parietinisque nascitur: & regulis. Fruticosum a radice: & sursum usque ad cacumen. Foliis angustis mucronatis: succosis: palmo alto caule: radix inutilis. Huic similis est: quam graeci andrachnen agriam uocant. Itali celebrant in pastillos latioribus foliis & breuiori cacumine. Nascitur in petris: & colligitur cibi causa. Omnium harum uis eadem: perfrigerare & astringere. Medentur epiphoris folia imposita: uel succus inunctus. Purgant enim ulcera oculorum explentque: & ad cicatricem perducunt palpebras deglutiant. Eadem capitis doloribus medentur: succo uel folio temporibus illitis. Aduersantur phalangiorum ictibus. Accito uero maius aizoom praecipue. A scorpionibus quoque feriri id habentem negant. Medentur & aurium dolori. Item succus inunctis hyosciami

modice. Item achilææ & minori centaureæ & plantaginis peucedani cum rosaceo & meconio. Acori succus cum rosa. Omnis autem strigili calefactus infunditur. Coryledon etiam infunditur purulentis cum medula ceruina calefacta. Ebuli radices trite & succus lintheo colatus: mox in sole densatus & cum opus est rosaceo dilutus & calefactus parotidas. Verbenaca quoque item plantago sanat: item sideritis cum axungia ueteri. Narium ozenas emendat aristolochia cum cypero. Dentibus remedio sunt panacis radix cum manducata: præcipue chironie item collutis succo. Radix hyoscyami ex aceto manducata. Item polymoniæ commanducantur: & plantaginis radices: aut colluuntur in aceto decoctæ succo. Et folia sunt utilia. Vel si sanguine gingiuarum putrescant: uel semen eiusdem apostemata & collectio nes gingiuarum sanat. Et aristolochia gingiuas dentes uel confirmat. Verbenaca cum radice manducata & decoctæ ex uino aut aceto succus collutus. Item quinque folii radices decoctæ ad tertias uino aut aceto. Prius uero quam decoquatur aqua marina aut salsa lauantur. Decoctum diu tenendum in ore. Quidam cinere quinque folii fricare malunt. Et uerba sci radix decoquitur in uino ad colluendos dentes. Et hyssopo colluuntur: & peucedani succo cum meconio uel radicem anagallidis magis feminæ succo: ab altera nare quam doloat infuso. Erigeron a grecis: quæ a nostris uocatur senecio. Hanc si ferro circumscripam effodiat aliquis: tangat per eam dentem & alternis ter despuat ac reponat in eundem locum: ita ut uiuat herba: aut dentem eum in postea non doliturum. Hæba est thetissagum specie & moliria: cauliculis subrubicundis. Nascitur & in tegulis & in muris. Nomen hoc greci dederunt: quia uere canescit. Caput eius numero: rosa diuiditur lanugine: quilibet est spine inter diuisura exeuntes. Quare eam Callimachus acanthida appellat: alii pappum. Nec deinde grecis de ea constat: Alii erucae foliis esse dixerunt: alii roboris: sed minoribus multo. Radice alii superuacui: alii neruis utili: alii potu strangulante. E diuerso quidam regio morbo cum uino dederunt. Et contra omnia uesciæ uitia. Item cordis & iocineris. Renibus extrahere harenam dixerunt. Ischiadicis drachmam cum oxymellice ab ambulatione propinquare. Torminibus quoque in passo utilissimam: precordiis etiam: cibo ex aceto eam predicantes ferentesque in hortis. Nec defuere qui & alterum genus facerent. Nec quale esset demonstrarent contra serpentes in aqua bibendam per comitialibus dantes. Nos eam Romanis experimentis per usus digerimus. Lanugo eius cum croco & exiguo aquæ frigida trita illinit epiphoris. Tosta cum mica salis strumis. Ephemeron folia habet psyllii: sed minora caulem: parem: florem cæruleum: semen superuacuum: radicem unam digyali crassitudine: debibus præcipuam concisam in aceto: decoctamque ut tepido coluantur. Et ipsa etiam radix mobiles sinit. Cuius & exesis imprimitur. Chelidonie radix ex ea aceto trita continetur ore. Erosi ueratræ nigrum imponitur. Mobiles dentes utralibet decocta in aceto firmantur. Labrum uenerum uocant in flumine nascentem. Est ei uermiculus qui circa dentes ligatur: aut cauis dentium cæra includitur. Cauendum ne euulsa hæba terram tangat. Ranunculum uocamus quam greci uatrachion. Genera eius quattuor unum pinguioribus quam coriandri foliis: & ad laritudinem malæ accenditibus: colore liuido caule albo: gracili: & radice alba. Nascitur in limitibus humidis: & opacis. Alterum foliosius pluribus foliorum incisuris: altis caulibus. Tercium minimum est: graui odore flore aureo. Quartum simile huic flore luteo. Omnibus uis caustica si cruda folia imponantur: pustulaeque ut ignis faciunt. Ideo ad lepras & sporas utuntur & ad tollenda stigmata. Causticisque omnibus miscent. Alopeciis imponuntur: celeriter remouente. Radix in dolore commanducata diutius: rumpit dentes. Eadem sicca cocifa sternutamentum facit. Nostris hæbarum strumæam uocant: quoniam medetur strumis & panis parte in fumo suspensa. Creduntque ea rursus fata rebellare quæ curauerint uitia. Quo celere & plantagine utuntur. Oris ulcera intus succus plantaginis emendat & folia radicesque comminuat: uel si reumatismo laboret os. Vlcera fetoremque quinque folium. Vlcera psyllium. Composita quoque ad fetorem uel maxime pudendum uitium trademus. Ergo folia myrti & lentisci pari pondere gallæ syriacæ dimidium pondus simul terere in uino uetusto sparsa mandere matutino optimum est. uel hæderæ baccas cum casta & myrrha pari pondere ex uino. Naribus utilissimum est dracontii semen corticum ex melle: etiam si carcinomata in iis sunt: Sugillata hyssopo emendantur. Strigmata in facie mandragora illita delet.

PROEIVM.

Reliquæ per morborum genera medicinæ: & de nouis morbis: & delichene qd sit:
& quâdo primû i italia corpint: & de carbûculo & de elephantiâ: & colo. Ca. I.

ENSIT ET FACIES HOMINVM NOVS OMNÎq; æuo prio
re icognitos nō italiæ modo: uerum etiam uniuersæ prope europæ mor
bos. Tūc quoq; nec tota italia nec per illyricum gallias ue aut hispanias
magnopere uagatos: aut alibi q̄ romæ circaq; sine dolore quidē ullo: aut
sine pernicio uite: sed tanta fœditate ut quēcūq; mors præferenda esset.
Grauissimū ex iis lichenas appellauere græco nomine: latine quoniā a mē
to fere oriebatut ioculari primū lasciuia: ut est procax natura multorum
in alienis miseriis. Mox & usurpato uocabulo mētagrā: occupantem multis & intuitus: to
tosq; utiq; uultus oculis tantum īmunibus: descendentem uero & incolla pectusq; ac ma
nus fœdo cutis fursure. Non fuerat hæc lues apud maiores patresq; nostros. Et primū Ti
berii Claudii Cæsaris principatu medio irrepsit in italia quodam Persino equite Romano
quæstorio scriba cum in asia apparuisset: inde cōtagionem eius importare. Ne sentire id
malū fœmie aut seruitia: plebesq; hūilis & media: sed pceres ueloci: transitu osculi maxie
fœdiore multoz: qui ppeti medicinā tolerauerant cicatrice quā morbo. Cauticis nanq; cu
rabatur: nec nisi usque in ossa corpus exustum esset non rebellante tedio. Aduenerūtq; ex
ægypto genitrice talium uitiorum medici hanc solam operam afferentes magna sua præ
da. Siquidem certum est Maniliū cornutum ex prætoris legatum aquitanicæ prouintia
sestertia. cc. elocasse in eo morbo ad curandum sese. Acciditq; sæpius: ut noua contra ge
nera morborum gregariū sentirentur. Quo mirabilius quid prodest reperiri: aliqua gigni
repente uitia terrarum in parte: certa certisq; mēbris hominum: uel ætatibus: aut etiam for
tunis tanq; malo eligente: hæc in pueri grassari: illa in adultis. hæc proceres sentire: illa pau
peres. L. Paulo. Q. Martio censoribus primum in italia carbunculum uenisse: annalibus cō
scriptum ē peculiarie narbonensis prouinciæ malum: quo duo consulares obiere: condenti
bus hæc nobis. Eodem anno Iulius. Ruffus & Q. Lecanius Ballus: illa medicorum īscitia
fectus. hic uero pollice leuæ manus euulso acu ab semetipso tam: paruo uulnere ut uix cec
ni posset. Nascitur in occultissimis corporum partibus: & plerumq; sub lingua duritia rui
bens uariis modis: sed nigricans capite: alias liuida corpus intendens neq; intumescens: si
ne dolore: siue pruritu: sine alio q̄ somni indicio: quo grauatos in triduo aufert: aliquādo
& horrorem afferens: circaq; pustulas paruas: rarius feriens stomachum. Faucesq; cum in
uaserit ocissime exanimans. Diximus elephantiā ante Pompeii magni ætatem non acci
disse in italia: & ipsam a facie sæpius incipientem. In nare prima ueluti lenticula mox inua
lescente per totum corpus maculosa uariis coloribus & in æquali cute alibi crassa: alibi tēui
dura ceu scabiæ aspera: ad postremum uero nigrescente: & ad ossa carnes apprimente: intū
mescentibus digytis in pedibus: manibusq;. Aegypti peculiare hoc malum: & cum in reges
icidisset: populis funebre. Quippe in balnei folia temperabantur humano sanguine ad me
dicinam eam. Et hic quidem morbus in italia celeriter restrictus est: sicut & ille quem ge
mifam appellauere prisce inter digytos pedum nascentem etiam nomine oblitterato. Idip
sum mirabile alios desinere in nobis morbos: alios durare: sicuti colū. Tiberii Cæsaris p̄
cipatu irrepsit id malum. Nec quisquā prior imperatore ipso sensit: magna ciuitatis amba
ge cum edicto eius excusantis ualitudinem legeret nomē incognitum. Quid hoc esse di
cemus: aut quas deorum iras? Parum enī erant homini cætera morborum genera cum su
pra. ccc. essent: nisi etiā noua timerent. Neq; ipsi homines pauciora sibi opere suo negocia i
portant. Hæc apud prisce erant quæ mēmoramus remedia medicinam ipsa quodam mo
do rerum natura faciente & diu fuisse.

Laus Hippocratis.

Ca.

II.

Ippocratis certe qui primus medendi precepta clarissime condidit: referta hærbæ
mentionē inuenimus uolumina. Nec minus Diochis Caristii qui secundus ætate

famaq; exiit. Item Praxagore & Crisippi: ac deinde Erasistrati. Erophilo quidem q̄q; sub-
tilioris sc̄te conditori ante omnes celebratam rationem: eam paulatim usu efficaciss̄ mo-
reum omium magistro peculiariter utiq; medicinæ ad uerba garrulitatemq; descendens.
Sedere namq; in iis scolis auditioni occupatum gratius erat: quam ire per solitudines:
& quærere herbās alias aliis diebus anni. De noua medicina & Asclepiade medico:
& qua ratione ueterē medicinam mutauerit. Ca. III.

d Asclepiades ætate magni Pompeii rhetorice magister: nec satis in ea arte quæstuo-
 sus ut ad alia facias ingenii huc te repente conuertit: atq; ut necesse erat homini
 qui nec id egisset: nec remedia foris oculis ulq; percipienda torrenti ac meditata quorū
 tidie oratione blandiens: omnia abdicauit: totamq; medicinam ad casum reuocando cō-
 sturam fecit. Quinq; res maxime cōmunium auxiliorum professus. Abstinens cibi ali-
 æ uini fricationem corporis: ambulationem: gestationesq; cum unufq; semetipsum
 sibi præstare posset intelligere. Fautibus cunctis ineffent uera: quæ facillima erant: uni-
 uersum prope humanum genus circuegit in se non alio modo quā si cælo emissus adue-
 nisset. Trahebat præterea mentes artificio mirabili uiuo præmittendo ægris dando tempe-
 stiuæ cum frigidam aquā. Et quoniā causas morborū prior scrutari Herophilus instituerat
 uni rationem illustrauit Cleophantus apud præcos: ipse cognominari se frigidam dan-
 do præferens: & ut auctor est. M. Varro: alia quoq; blandimenta ex cogitabat in suspenden-
 do lectulos: quorum iactatu aut morbos extenuare: aut somnos eliceret: iam balneæ au-
 datissima hominū cupidine instituendo: & alia multa dictū grata atq; iucunda magna au-
 ditoritate nec minore fama: cum occurrisset ignoto funeri: relato homine ab rogo atq; ser-
 uato: ne quis leuibus mōiis tantam cōuersionem factam existimer. Id solum possunt
 indignari nunc hominē & leuissima gente sine opibus ullis orsum uetigalis sui causā re-
 pente leges salutis humano generi dedisse: quas tamē postea abrogauere multi. Asclepia-
 dem uero adiungere multi quorum cura nimis anxia & rudi aut obruendi ægros ueste fu-
 doreq; omni modo modo ciendi. Nunc corpora ad ignes torrendo: soleus assidue quæ-
 rendo in urbe umbras: immo uero tota Italia imperatrice cum primū pensili balnearū usu
 ad infinitum blandiente. Præterea in quibusdam morbis medendi cruciatus detraxit: ut i
 anginis: quas curabant in fauces organo demisso. Dānaui merito & uomitiones tunc su-
 pra modum frequentes. Arguit & medicamentorum potus stomacho inimicos: quod est
 magna ex parte ueritum. Itaq; nos in primis quæ sunt stomacho utilia signemus.

III.
Irritio magica artis & de lichene: & taphia. Ca.
Vper oia ad iuuere cū magicæ unitates: in tantū euectæ ut abrogare hærbis fidē
cunctis possit. Aethiopide herba annes ac stigma siccat: coniecta. Tactu clausa
oia aperit. Achenide coniecta in aciem hostiū trepidare agmina: ac terga uete
re. Latacem dari foliatā perfarū rege legatis: ut quocunq; uenissent omniū rerū copia abū
darēt ac multa similia. Vbi nā iste fuit: cū cimbrī teutoniq; terribili Marte ulularet? aut
cū Lucullus tot reges magorū paucis legionibus sterneret. Cur ue romani duces primā
semper in bellis rationē cōteriorū habuere. Cur Hercules Cæsaris miles in pharsalia famē
sentit si abundantia omnis cōtingere unius hærbæ felicitate poterat. Non fatius fuit Aes
miliaum scipionē carthaginis portas hærbæ patefacere: q̃ machinis claustra per tot annos
quater. Siccentur aethiopide pontine paludes: tantūq; agri fuburbanæ reddat italia. Nā
q; apud eundē Democritū inuenitur cōpositio medicamenti: quo pulchri boniq; & fortu
nari gignant liberi. Cur nunq; perfarū regi talis est dedita. Mirū est profecto huculq; pro
uectam credulitatē antiquorū saluberrimis ortam initiis: si in ulla re modū humana inge
nia nouissent. At qui nos hanc ipsam medicinā ab Asclepiade repertam suo loco probaturū
is celsēmus: euectā ultra magos etiā. Sed hæc est omni in re animorū cōditio: ut a necessari
is orsa primū cuncta uenerim ad nimii. Igitur demonstratū priore libro hærbarū reliquos
effectus dicemus: adiciemusq; quas ratio dictauerit. Sed in lichenis remediis atq; rā fœdo
etiā malo plura undiq; acerruabimus: quanq̃ non paucissimū demonstratis. Medetur ergo
planrugo trita. Quinq; foliū. Radix albuē ex aceto ficulni caules aceto decocti. Hibisci
radix cū glutino & aceto acri decocta ad quartas. Defricant etiā pumice. Et rumericis radix
trita ex aceto illinit. Et flos uisci cū calce subactus. Laudat & tithymalū cū refina decoctū

LIBER.

Lichen uero hærba his omnibus præfertur: inde nomine in uento. Nascitur in saxosis folio uno ad radicem lato: caule uno: paruo: longis foliis dependentibus: Hæc delet & stigmata. Teritur cum melle. Est aliud genus lichenis petris tantum adherens ut muscus: qui & ipse illinitur. Hic & sanguine sistit uulneribus instillatus: & collectiones illinitus. Morbum quoque regiū cum melle sanat ore illito & lingua. Qui ita curantur: aqua salsa lauati iubentur ungi oleo amygdalino: hortensibus abstinere. Ad lichenas & taphæ radice utuntur trita cum melle. Anguine & argemone medetur sumpta ex uino. Et hyssopū cum uino decoctum & gargarizatum. Peucedanum cū coagulo uituli marini æquis partibus proserpinata cum mutia & ex oleo trita uel sub lingua habita. Item succus de quinquefolio potus cyathis tribus. Hic & omnibus faucium uitis medetur gargarizatus. Verbascum priuatim consilis in aqua potum.

Ad strumas & ad digyros: & ad pectus: & ad tussim medicinæ.

Ca.

V.

Trumis plantago. Chelidonia cum melle & axungia. Quinquefoliū. Et radix persolata. Item cum axungia operitur folio suo imposita. Item artemisia. Radix mandragore ex aqua. Sideritis lata folia clauo sinistra manu circūfossa ad alligandæ custodienda sanatis: ne rursus fata diti herbariorum scelere ut in quibusdam rebellet. Quod & in iis quos artemisia sanauerit prædici reperio. Item in iis quos plātago. Damosion quæ & caucalis uocatur sub solstitio collecta imponitur ex aqua cælesti folium tritum uel radix cum axungia tusa: ita ut imposita folio suo operiatur. Sic & ad omnes ceruicis dolores tumoresque quacumque in parte. Bellis in pratibus nascitur: flore albo aliquatenus rubente. hæc cum artemisia illitam efficaciorē produnt. Cōditur don hærba solstitialis flore rubeo suspensa in collo comprimere dicitur strumas. Item uerbenaca cum plantagine digytorū uitis omnibus: & priuatim pterigiis. Quinquefolium medetur pectoris uitis. Vel quod grauissimū est tussis: huic medetur panacis radix in uino dulci. succus hyosciami etiā sanguinem excreantibus. Nido quoque accensi tussientibus. Item scordotis mixta nasturtio & resina cum melle tusa arida. Facit & per se faciles excreationes. Item centauium maius & sanguinem reiicientibus. Cui uitio & plantaginis succus medetur. Et betonica obolis tribus in aqua contra purulentas: contraque cruentas excreationes. Persolata radix drachme ponderis cum pineis nucleis. xi. Peucedani succus pectoris doloribus & acorum subuenit. Et ideo antidotis miscetur. Tussi daucum. Item scythiaca hærba. Ea demum omnibus pectoris uitis tussi & purulenta excreantibus obolis tribus in passo.

De uerbasco & chamaleuce uel insilagine: & bechio: & aquilegia: & saluia. Ca. VI.

Oridem obolis bibitur uerbascum: cuius flos aureus. Tanta huic uis est: ut iumentis etiam non tussientibus modo: sed ilia quoque trahentibus auxilietur potus. Quod & degentiana reperio. Radix cameleucæ quæ tussilago dicitur comanducata & in uino madefacta non tussi trī: sed & faucibus prodest. Hyssopi quoque quinque rami cum duobus rutæ & ficis tribus decoctis thoracem purgant. Tussim sedat bechion quæ & tussilago dicitur. Duo eius genera. Siluestris ubi nascitur subesse aquas credunt: & hoc habent signum aquileges. Folia sunt maiuscula quæ hederæ. v. aut. vii. subalbida a terra superne pallida sine caule: sine flore: sine semine radice tenui. Quidam eandem esse bechion & alio nomine chameleucen putant. Huius aridæ cū radice fumus per arundinem haustus aut deuoratus ueterem sanare dicitur tussim. Sed in singulos haustus passim gustandum est. Altera a quibusdam saluia appellatur similis uerbasco cōteritur ea & colata calefacit: atque ita ad tussim lateris dolores bibitur. Contra scorpiones eadem & dracones marinos efficac. Contra serpentes quoque ex oleo purrigini ea prodest. Hyssopi fasciculus cū quadrante mellis decoquitur ad tussim.

Ad lateris dolores & pectoris: ad orthopnoeas ad iocine ris dolorem: cordi doloris pulmōni urinæ tussi pectori ulceribus renibus epaticis ad uomitiones: ad singultus pleureticis lateri.

Ca.

VII.

Ateris & pectoris dolores uerbasco cum ruta ex aqua. Betonicæ farina bibitur ex aqua calida stomachū corroborat scordotis succus: centauiū gentiana ex aqua potat. Plantago autem per se sumpta in cibo cū lente halicæue sorbitione. Betonica alias grauis stomacho uitia tamen sanat pota uel foliis comanducata. Itē aristolochia pota. Agaricū manducatum siccum ut ex interuallo merū sorbeat. Nymphaea heraclea illita. Peucedani succus. Psilium ardoribus imponitur nel cotelydon trita cū polenta: uel aizōn.

Molon scapo est striato folii mollibus paruis radice quattuor digytorum: in aqua extrema potatur. Vocatur a quibusdam syron: ex uino stomacho & disponat medetur. Centaurion maius eligmate. Plantago succo uel cibo. Betonica tusa pondo libra mellis artici semuncia ex aqua calida quotidie bibentibus. Aristolochia uel agaricon obolis ternis ex aqua calida aut lacte asini pota. Cissanthemos ad orthopneas bibitur. Item hyssopum. Et asmaticeis. Peucedani succus in iocineris doloribus & pectoris lateribus si febres non sunt. Sanguinem quoque expuentibus subuenit agaricum uictoriati pondere tritum & in uisum quinq; cyathis datum. Idem & ammonon facit. Iocineri priuatim reueria bibitur recens drachmis quattuor in posca hemina. Betonica drachma una in aqua calida cyathis tribus ad cordis uitia in frigida cyathis duobus. Quinque folii succus iocineris & pulmonis uitiis: sanguineque reicientibus & cuiusque sanguinis uitio intus occurrit iocineris anagalides mire psumt. Capnion herbam qui edere: bilem per urinam trahunt. Acoron iocineri medetur thoraci quoque & precordiis. Caucum quare & ephedra: ab aliis anabasis uocata nascitur uentoso ferre tractu scandens arborem & ex ramis propendens folio nullo: cirris numerosa qui sunt iunci geniculati radice pallida. Datur ex uino austero trita ad tussim: suspiria tormina & sorbitione facta in quam uinum addi conuenit. Item gentiana madesacta pridie contrita denarii pondere in uino cyathis tribus. Geum radículas tenues habet nigras bene olentes. Medetur non modo pectoris doloribus aut lateris: sed & cruditates discutit iucundo sapore. Verbenaca uero omnibus uisceribus medet lateribus pulmonibus iocineribus thoraci. Peculiariter autem pulmonibus & quos ab hiis phthisis tentat. Radix uero herbarum consiliginis: quam nuper inuentam diximus: suum quidem & pecorum omnium remedium praesens est. Pulmonum uitio uel traiecta tantum in auricula. Bibi debet ex aqua: haberique in ore assidue sublingua. Superficies huius herbarum an sit in aliquo usu adhuc incertum est. Renibus prodest plantaginis cibus. Betonica potus Agaricum potum in tussi. Tripomum in maritimis nascitur faxis: ubi allidit nuda: neque in mari neque in secco folio satis crassiore: palmo alto in mucrone diuiso: radice alba odorata crassa calida gustu. Datur epaticis in farre cocta. Haec herba eadem uidetur quibusdam quare polium de qua suo loco diximus. Syomphona uel cromphena alteris uiridibus roseisque per caulem foliis in posca sanguinem reici entibus medetur. Iocineri autem herba melandryum nascens in segetes ac partis flore albo odorata. Eius cauliculus conteritur ex uino uetere. Item herba chalcetum e uineis contrita imponitur. Faciles praestat uomitiones radix betonicae hellebori modo quattuor drachmis in passo aut mullis. Hyssopum tritum cum melle utilius praesumpto nasturtio aut irio ge. Molemonium denarii pondere. Est & psyllibus lacteus succus qui densatus in gummi sumitur cum melle supra dicto pondere praecipueque bilem trahit. Rursus sistunt uomitionem cyminum siue strebetonica farina sumitur ex aqua: abstergnuntque fastidia: cruditatesque digerunt daucum betonicae farina ex aqua mulla: plantago decocta caulium modo. Singultu hermonum sedat. Item aristolochia. Suspiria dimenus. pleureticis & paripneumonicis centauryum maius. Item hyssopum bibitur. Pleureticis peucedani succus. Halus autem: quam galli sic uocant: ueneti cotoneam: medetur lateri: item renibus conuulsisque & ruptis. Similibus est cunila bubulae cacuminibus thymo dulcis: & litim sedat rase radice alibi alba: alibi nigra. Eosdem effectus lateris doloribus habet chamerops: myrteis circa caules geminos foliis capitibus graeculae rosa ex uiuo pota. Ischiadicos dolores & spinas leuat agaricum potum ut in tussi. Item & theocadis aut betonicae farina ex aqua mulla.

De omnibus uitiis uentris & remediis: & eorum quare circa uel intra sunt: & de alio si stenda uel soluenda. Ca. VIII.

Lurimum tamen negotii humano generi aliud exhibet: cuius causa maior pars mortalium uiuit. Alias enim cibos non transmittit: alias non continet, alias non capit. alias non coñicit. Eoque mores uenere: ut homo maxime cibo pereat. Pessimum corporum uas instat ut creditor: & saepius die appellat. Huius gratia praecipue avaritia expetitur: huic luxuria conditur: huic nauigatur ad phasim: huic profunda uada exquiruntur. Ee nemo uilitate eius aestimat consumptionis feeditate. Ergo numerosissima est circa hanc medicinarum opera. Sistit ea scordotis recetis drachma cum uino trita uel decocta pota. Polemonia quoque & dysentericis ex uino datur. Verbasci radix pota ex aqua duorum digytorum magnitudine. Nymphae heracliae semper cum uino potum. Radix superior ex sylphio drachme ponit.

LIBER.

dere ex aceto. Semen plantaginis in uino tritum: uel ipsa ex aceto cocta: aut aqua ex succo eius sumpta. Item cum lenticula cocta: uel aride farina inspersa potioni cum papauere tosto & trito. Vel succus infusus aut potus betonicæ in uino ferro calefacto. Eadem coeliacis in uino austero datur: iis & iberis iponitur ut dictum est. Tenasmo radix nymphaeæ heracliae in uino bibitur. Psyllium in aqua cum radicibus decoctum. Aiso succus alui sistit: & dysenterias & tineas rotundas pellit. Symphytis radix dysenteriam sistit. Item dauci. Aluum foliis contritis ex uino torminibus resistit. Alcmeæ liccæ farina torminibus pota cum uino. Astragalus folia habet longa incisuris multis obliqua circa radices: caulē. iiii. aut. iiii. foliorum plenos: florem hyacinthi: radices uiolosas: implicaras: rubras: præduras. Nascitur in petrosis: apricis: & iisdem niualibus: sicut phœneo archadiæ. Vis ei ad spissanda corpora Aluum sistit radix in uino pota: quo fit ut moueat urinam reprecusso liquore: sicut pleurae quæ aluum sistunt. Sanat & dysentericos in uino rubro tusa. Difficile autem tûditur Eadem gingiuarum suppurationsi utilissima est foru. Colligitur exitu autûni cum folia amiserit. Siccatur in umbra. Et ladano sistitur aluus utroque. Quod in segetibus nascitur coctus & cribrato bibitur ex aqua mulsa: iñ nobili e uino. Ledon appellatur hærbæ ex qua ladanium fit in cypro barbis caprarum adhærescens. Nobilius in arabia. Fit iam etiam in siria atq; Africa: quod taxon uocant. Nervos enim in arcu circûdatos lanis trahunt ad herescere rosida lanugine. Plura de eo diximus inter unguenta. Hoc grauissimū onere est. durissimum tactu. Plurimum enim terræ colligit: cum probetur maxime purum: odoratum: molle: uiride. resinofum. Natura ei molliendi: siccandi: coquendi: soni aliciendi. Capillum suetem cohibet: nigritiamque custodit. Auribus cum hydromellite aut rosaceo infunditur. Fur fures cutis & manantia ulcera sale: addito sanat. Tussim ueterem cum storace sumptū. Efficacissimū ad ructus. Alui sistit & cõhæris: siue pseudodycamū: hypocisthis: orobathion uel orobache a quibusdā dictum malogranato imaturo similis. Nascitur ut diximus sub cistho: unde nomē hoc. Arefacta in umbra sistit alui ex uino austero nigroque utraq; Duo enim genera eius candida & ruffa. Vfus in succo spissat: siccatur. Et ruffa magis stomachi reumatisimos emendat. Pota tribus obolis sanguinis excreationes. Cum amydon dysenterias pota & infusa. Item uerbenaca ex aqua data: aut carentibus febre ex uino amineo coctearibus. v. additis in cyathis tribus uini. Lauer quoque nascens in riuis condita & cocta torminibus medetur. Potamogeton uero ex uino dysentericis ei & coeliacis: similis betæ: foliis minoribus tantum hirsutioribusque paulum superueniens extra aquam peculiariter refrigerant: spissant. Vfus in foliis cruribus uiciosis utilia. & contra ulcerū nomas cum melle uel aceto. Castor hac aliter nouerat tenui folio uelut equini s setis thyrsos lōgo & leui in aqua nascentem. Radice sanabat strumas & duritias. Potamogeton aduersatur & crocodillis itaq; secum habent ea qui uenantur illos. Aluum sistit & achyllea. Eodem effectus præstat & statice. vii. caulibus ueluti rosæ capita sustinens. Ceratia uno folio: radice nodosa & magna in cibo coeliacis & dysentericis medetur. Leontopodon alii licetoton: alii dorypetron: alii torientoron uocant cuius radix aluum sistit: purgatque bilem in aqua mulsa addito potdere denariorum duum. Nascitur in campestris & gracili solo. Semen eius potum lymphatica somnia facere dicitur. Lagopus sistit aluum e uino pota aut in febris ex aqua. Eadem inguini adalligatur in tumore. Nascitur in segetibus. Multi super omnia laudant ad deplosatos dysentericos quinquifolium decoctis in lacte radicibus & potis & aristolochiam in uictoriati pondere in cyathis uini tribus. Quæ ex supradictis calida sumentur: hæc candente ferro temperari aptius erit. E diuerso purgat aluum succus centauri minoris drachma in hæmina aquæ cum exiguo salis & aceti: bilemque detrahit. Maiore tormina discutit. Betonica aluum soluit drachmis. iiii. in hydromelitis ciathis nouem. Item euphorbiū uel agaricū drachmis duabus cum sale modico potum ex aqua aut in mulso obolis tribus. Soluit & ciclaminos ex aqua pota aut balanis subditis. Item chamecissi balanus Hylopi manipulus decoctus ad tertias cum sale pituitas trahit: illitus uel contritus cum oximelite & sale. Pellitque uentris animalia. Pituiram & bilem detrahit peucedani radix Aluum purgat anachallis ex aqua mulsa. Item epithimon: qui est flos & thymo satureia similis. Differentia quæ hic hærbaceus est: alterius thimi albus. Quidam hiphopheon uocant: ac stomacho minus utilis. Vomitiones mouet. Sedeat tormina: & inflammationes discutit. Summitur & ex eligmate ad pectoris utilia cum melle & aliquando icide

Aluum soluit a quattuor drachmis ad sex cum mellis exiguo salisq; & aceti. Quidam aliter opichimum tradunt sine radice nasci tenui similitudine pallioni rubens siccatus in umbra. Bibi ex aqua acceptabuli mensura. Dimidia detrahare pituitam bilem. Aluum leniter soluit & nimpha in uino austero. Soluit & pigmocomo crux foliis crassioribus & acrioribus radice rotunda lutei coloris: terram olente caule quadrangulo modo tenui flore ocini. In uenitur in foxosis locis. Radix eius in aqua multa. xii. potere denariorum & aluum & bilem & pituitam exinanit. Semen somnia tumultuosa facit una drachma in uino potum. Et capnos strumam discutit: detrahare bilem polipodion: quam nostri filiculam uocant: similis enim est filici. Radix in usu pilosa: coloris intus herbaei: crassitudine digyti minimi: acerabulis cauernosa ceu polyporum citri sub dulcis: & in petris nascens: aut sub arboribus uetustis. Ex primitur succus aqua madafacta: & ipsa concisa inspergit oleri & beræ uel maluarum uel salsa mento: uel cum pulicula coquitur ad aluum leuiter soluenda: uel in febris. Detrahare bilem & pituita. Stomachum offendit. Arida farina indita naribus polypum consumit. Floret: & semine non fert. Scamoniū quoque dissolutionem facit: bilem detrahare: aluum soluit: præterque si adiciatur aloes drachmæ duæ obolis eius duobus. Est autem succus herbarum ab radice ramosa pinquibus foliis triangulis albis radice crassa madida nauseosa. Nascitur pingui & albo solo. Radix circa canis ortum excauatur: ut in ipsa confluat succus: qui sole siccatus digeritur in pastillos. Siccatur & ipsa uel cortex. Laudatur natione colophonium mysum priennese. Specie autem nitidum: & quam similitudinem taurino glutini fungosum tenuissimis fistulis cito liquat: scēs uirus redolens fumosum linguæ tactu lactescens. quam leuissimum cum diluitur albesces. Hoc euenit & aduterino: quod fit herba farina & tythymali marini succo in iudæa fere: quod etiam strangulat sumptum. Deprehenditur gustu. Tithymallus enim linguam exalfacit bulbi more: nec ante nec postea utile. Dedere & per se ex aqua uel multa & sale quater nis obolis. Sed utilissime cum aloë: ita ut incipiente purgatione multum bibatur. Fit decoctum radices in aceto ad crassitudinem mellis: quo lepræ illinuntur. Et caput ungitur in dolore cum oleo Tithymallum nostri herbam lactariam uocant. alii lactucam caprinam. Narrantque lacte eius in scripto corpore cum inauerit si cinis inspergatur apparere litteras & ita qui dam adulteras alloqui maluerit: quam codicilis. Genera eius multa. Primus cognominatur carachias: qui & masculus existimatur: ramis digyali crassitudine rubris rugosis quinque aut sex cubitali longitudine a radice foliis pendet in cacuminibus coma iunci. Nascitur in asperis maritimis. Legitur semen autem cum coma: siccatur sole tunditur: & reponitur. Succus uero incipiente pomorum lanugine defractis ramulis excipitur farina erui aut fisci. ut cum iis areseat. Quinas autem guttas singulis excipi satis est. Traduntur etiam toriens purgari hydropicos tico sumpta: quod guttas & lactis exceperit. Succus cum colligitur: ne attingat oculos cauendum est. Fit & foliis rufis priore minus efficax. Fit & decoctum e ramis. Est & semen in usu cum melle decoctum ad cataportia soluenda alui gratia. Semen & dentium cauis cæra includitur. Colluuntur & radices decoctæ uino aut oleo. Illinunt & lichenas succo. buntque eum ut purgent uomitiones: & aluo soluta: alias stomacho inutilem. Tradit pituitam sale adiecto in potum bilem afronitro. Si per aluum purgari libeat in posca. Si uomitio ne: in passo aut aqua multa. Media portio tribus obolis constat. Ficos a cibo sumplisse melius est. Fauces urit leniter. Est enim tam feruentis naturæ: ut per se extra corpori impositum potestas ignium modo faciat: & pro caustico in usu sit. Alterum genus tichymalli myrsiniten uocant: alii caryoten foliis myrti acuti & pungentibus sed molioribus: & ipsum etiam in asperis nascens. Colliguntur comæ eius hordeo rugescens: siccateque in umbra diebus. ix. in sole inarescunt. Fructus non pariter maturescit. sed pars anno sequente & nux uocatur. Inde cognomen greci dedere. Demetit cum messium maturitate. Lauatur deinde siccatur. & datur cum papaueris nigri duabus partibus: ita ut sit totum acerabuli modo: minus hic uomitionibus quam superior cæteri iidem. Aliqui sic & solum eius dedere: nucem uero ipsam in mulso aut passo: uel cum sesama Trahit bilem & pituita per aluum. Oris ulcera sanat. Ad nomas oris foliis cum melle estur. Tertiū genus est tichymalli: paralius uocat siue tichymalis folio rotundo: caule palmu in alto: ramis rubecibus semine albo: quod colligitur incipiente uua: & siccatur terit. Sumiturque acerabuli mensura ad purgationes. Quartū genus hescopion appellatur foliis portulacæ: ramulis stantibus a radice quattuor aut quinque rubentibus semipedali altitudine succi plenis. Quinquem cyparician uocant: propter foliorum similitudinem: caule ge-

LIBER.

mino aut triplici nascente in capestribus: cui eadem uis quæ heliscopio aut characiæ. Hoc circa oppida nasci semine albo colūbis gratissimo: quod colligitur incipiente ima. Nomen accepit quoniam capita cū sole circūagit. Trahit bilē per inferna in oximellite dimidio acetabulo. Ceteri usus qui characiæ. Sextū platyphilon uocant: alii corymbitē: alii amigdalitē a similitudine. Nec ullius latiora sunt folia. Pisces necat: aluunt soluit: radice: uel succo in mulso aut aqua multa drachmis quattuor. Detrahit priuatim aquas septimum dendroides cognominant: alii codion: alii leptophilon in petris nascens comiosissimum ex omnibus maxime cauliculis rubribus: & semine copiosissimū: eiusdē effectus: cuius charatias. Opo & scylla siue raphano sagaria iuncos duos siue tres spargit interea rubentes. folijs rutæ: radice cepe: sed amplior: quare: quidā raphanū siluestre uocant. Intus habet māmā candidā extra cortices nigros. Nascit in mōrosis & asperis: aliquādo & hærbois. Effoditur uere tussis: & in fictili mergitur. Deiectū quod supernatat: reliquis succus purgat utraq; parte scilicet quibolo in aqua mulsa. Sic & hydropicis datur acetabuli mensura inspergitur & aridæ radice farina portioni: aut utq; superiorē partem eius uomitione bilis extrahere: inferiorē peraluum. Tormina discutit: quodcūq; betonia & panaces præterq; a cruditate. Peucedani succus inflationes & ructus gignit. Acori radis daucumue si lactuca modo sumatur. Ladanum Cypriū potum interanorū uitiis occurrit. Item gentianæ farina ex aqua tepida fahe magritudine. Plantago mane sumpta duabus linguis & tertia papaueris in uini nō ueteris cyathis. iiii. datur in somnū cunctibus addito nitro seu polenta. Simul si post cibū detur. Colo infunditur hemina succi: uel in febrī. Agaricum potū obolis tribus in uini ueteris cyatho uno lyeni medetur. Et panaces oīum generū radix in mulso: sed teucra præcipue porta arida & decocta quātū manus capiat in aceti heminis tribus. Ad uulnus illinitur eadem cum aceto: aut si tolerari non possit ex ficu uel aqua. Pelomonie bibitur ex uino. Betonicæ drachma in oximelitis cyathis tribus. Aristolochia contra serpentes. Argemonia vii. diebus in cibo sumpta lyenem cōsumare dicitur. Agaricū in aceto mulso obolis duobus. Nymphaeæ heracleæ radix in uino porta & ipsa consumit. Cisanthenus drachma bis die sumpta in uini albi cyathis duobus per dies. xl. lyen dicitur paulatim emittere per urinam. Prodest & hyssopū cum fieu decoctū. Lonchitidis radix decocta prius quā semen emittat. Peucedani quoq; radix decocta & lyeni & rhenibus. Lyen acoro potō cōsumitur præcordiis & ilibus utilissime radices. Clymeni semen potum diebus: xxx. pondere denarii in uino albo Betōice farina ex melle & aceto scyllite porta. Radix lonchitidis in aqua & teucrum illinit. Item scordium cum cæra: agaricum cum farina fœnogræci uesciæ malis: cōtraq; calculos grauissimis cruciantibus ut diximus: auxilio est. Polemonia ex uino porta: item agaricum. Plantago radice uel folijs potis ex passo. & betonica ut iocinere diximus. Itē ramici potas atq; illita. Eadem ad strangurias efficacissima ad calculos quidam betonicam & uerbenacā & mellifolium æquis portionibus ex aqua pro singulari remedio: bibere suadent. Strangurias discutere & distamum certum est. Item quinquifolium decoctum ad tertias in uino iſtericis dari: atq; illini utilissimum est. Xiphii quoq; radix superior urinam ciet infantibus Enterocœlicis datur ex aqua: & illinitur uesciæ uitiis peucedani succus infantium ramici. & umblicis eminentibus psyllion illinitur. Vrinam ciet anallides: achoriq; radice decoctum: uel ipsa trita potaq; & omnia uesciæ uitia sanat: & calculos hærba & radix cotelydonis. Itēq; genitalium in inflammatione pari pondere: & caulis & feminis & mirrhæ. Ebulum tenerum cum folijs tritum ex uino potum calculos pellit. Impositum testes sanat. Erigeron quoq; cum farina thuris & uino dulci: testium inflammationes sanat. Simphiti radix illata enterocœlas cohibet: & genitalium nomas hipocisthis alba. Artemisia quoq; dat cōtra calculos ex uino dulci & ad stranguriā. Dolores uesciæ sedat ex uino nymphaeæ heracleæ radix. Eadem uis crethimo ab Hipocrate ad modū laudata. Est autē inter eas quæ eduntur siue strium hærbarum. Hancq; certe apud Callimachū apponit rustica illa hecale. Speticq; elatae hortensis. Caulis palmū unū altus. Semen feruens odoratū ceu libanotidis rotundum. Siccātū rumpitur. Habet intus nucleū candidū: quem aliqui cachryn uocant folio pingui albicante: ueluti oliuæ: crassiore: & safo gustu: radice digyti crassitudine tres aut quattuor. Nascitur in maritimis petrosis. Estur crudū coctumue cū olerē odorati saporis & iucundi. Seruatur etiam in muria præcipueq; eius usus ad stranguriā folio uel caule aut radice ex uino. Colorem quoq; corporis gratiorē facit. Verum largior quoq; inflationes. Aluum

solvit decocto. Vrināq; & a renibus dolorem trahit. Sic & alcineæ sicce farina in uino pota stranguriā tollit: efficacius addito dauco. Lyeni quoq; utilis. Aduersus serpentes bibitur. lumēcis quoq; in pituita aut stranguria hordeo inspersa succurrit. Anthyllion est lenti si-
milima: quæ in uino pota uescias uitiiis liberat. Sanguinē sistit. Altera est antylis chamepy-
tyos similis: flore purpureo: odoris grauis: radix i tubi uel magis cepe similis portulacæ ni-
griore radix: sed inutili: nascens in litoribus harenosis gustu amara: in uino cum asparagi
radicæ uescicæ plurimū prodest. Eadē præstat hypericon: quā alii chamepithin: alii corycō
appellant: oleaceo frutice: tenui: cubitali: rubente. folio rutæ odore acri: semine siliquæ: ni-
gro maturescēte cū hordeo. Natura semini spissandi. Aluum sistit. Vrinam cit. Ad calcu-
los uescicæ cū uino bibitur. Est aliud hypericon: quod alii charon: appellant: folio tamarici:
& sub ea nascitur: sed pinguioribus foliis & minus rubētibus: odoratū: palmo altius: leni-
ter suaue: aculeatū. Vis semini excafactoria: & iō inflationē facit euterocœlicis: sed stoma-
cho noui inutile præcipue ad stranguriā si exulcerate nō sit uescica. Medetur & pleureticis
ex uino potū. Vescicæ aut calitrichon trita similis cumino medet & data ex uino albo. Ver-
benaca quoq; foliis decocta ad tertias uel radix eius e mulso calido calculos eiicit. Itē per
pressa: quæ aretū & in illyrico nascit: in aqua decocta e tribus heminis ad unū & pota. Tri-
foliū ex uino sumptū: & chrysanthemū primū Anthemū quoq; calculos eiicit paruis e radi-
ce foliis quinis: caulibus lōgis duobus: flore roseo: radices tritæ per se uel lauer crudū: sil-
uis nascitur glareosis & perēnib; riuus cubitalis: apii similitudine. Cogitur ut olus accidūt:
magna utilitate uescicæ. Quæ si scabiē sentiat: panacis radice sanatur. Aliter inutilis uescicis
Calculos pellit malū erracū radice libra in uini congio decocta ad dimidias. Inde hemi-
ne sumūtur per triduū. Reliquū ex uino cū zio: & urtica marina: & daucū: & plantaginis se-
men ex uino. Et hæba fuluiana trita ex uino: quæ & nomē inuentoris habet nota tractan-
tibus urinas cit. Scordion testū tumores sedat. Hyoscyamū genitalibus medetur. Peuce-
dani succus ex melle & semen straguriæ. Agaricū obolis tribus in uini ueteris cyatho uno
Trifoliū radix drachmis duabus in uino: dulci una drachma uel seminis. Ischiadicū & femi-
ne & foliis erythridani tritis sanātur panace pota. Et infricata polemonia aristolochiæ de-
cocta foliis. Agarico quidē & neruus qui platys appellatur: atq; humerorū dolor sanatur
obolis tribus in uini ueteris cyatho uno poto. Quinquefoliū ischiadicis & bibitur & impo-
nitur. Item scamonia decocta cum hordei farina. Semen hyperici utriusq; bibitur ex uino
Sedis uitia & attritus celerrime sanat plantago. Condylomata uero quinquefoliū. Sedem
cōuersam cyclaminū radix ex aceto. Anagallides cærulea procidentia sedis retroagit. E di-
uerso rubens proricat. Corelydon cōdylomata & hemorrhoidas mire curat. Testū tumo-
res acori radix decocta in uino tritaq; illita. Intertrigines negat fieri. Cato absinthium pō-
ticum secum habentibus. De pulegio & argemone. Ca. X.

Lii adiciunt & pulegium: quod ieiunus quis legerit: si post se alliger. Inguinis do-
lores prohibet: aut sedat corporis inguinaria: quam quidam argemone uocant: passi-
m in uepribus nascens. Ut proferat iniquibus in manu tantum habenda est. Panos sa-
nat panaces cum melle. Plantago cum sale. Quinquefolium. Persolaræ radix ut in strumis
Item damasonum: uerbascum cum sua radice cōsum uino aspersum folioq; in olutum:
& ita in ciuere cōfactum ut imponatur calidū. Expertiq; affirmare plerumq; remediū
esse: si uirgo imponat nuda ieiuna ieiuno & manu supina tangens dicat. Negat Apollo pe-
stem posse crescere: quā nuda uirgo restringat: atq; ita retroa manu ter dicat: totiesq; de-
spuat ambo. Medetur & radix mandragoræ ex aqua: radice scamoniæ decoctum cū melle
Sideritis cum adipe ueteri: uel chrisippea cum ficis pinguib;: quæ hoc ab inuatore. ha-
bet nomen. De nimpha & abstinentia & appetentia ueneris & de satirio erithrococo
& crategi & sideriti. Ca. XI.

Enerem in totum adimit (ut diximus) nimpha heraclea: eadem semel pota in. xl.
dies insomnia quoq; ueneris a ieiunio pota & in cibo sumpta. Illita quoq; radix ge-
nitalibus inhibet non solum uenerem: sed affluentiam genituræ: ob id corpus alere
uocēp dicitur. Appetentiam ueneris facit radix e xiphio superior data potu in uino. Item
quā cremnon agrion appellant. Et orminos agrios cū polenta contritus. Sed inter pauca
mirabilis est orchis hæba: siue serapias: foliis porri: caule palmi: flore purpureo: gemina
radice: testiculis simili: ita ut maior: siue (ut aliqui dicunt) tenuior ex aqua pota excitet

LIBER.

libidinē: minor siue mollior e lacte caprino inhibeat. Quidam folio scylle esse dicunt leuio
ri ac minori caule spinoso. Eiusq; radices sanant oris ulcera: thoracis pituitas aluum sistūt
e uino pota. Concitatricem uim habet satyrion. Duo eius genera. una longioribus foliis q
ollæ: caule quattuor digytorū: flore purpureo radice gemina ad formam hominis testū
alternis annis intumescēte ac residente. Altera satyrion orchis cognominantur: & foemi
na esse creditur. Distinguitur internodiis & ramosiore frutice: radice fascinis utili. Nesci
fere iuxta mare. Hæc tumores & uiria partim earū erumpentia cum polenta illita sedat:
uel per se trita. Superioris radix in lacte ouis colonice data neruos intēdit. Eadem ex aqua
remittit. Græci satyrion foliis lilii rubri minoribus & tribus non amplius e terra exeun
tibus tradunt: caule leuicubitali nudo radice gemina cuius inferior pars & maior mares gi
gnit: superior ac minor foeminas. Est & aliud genus satyrion erythrococon appellant: femi
ne uitiis: maiore leui: duræ radice: cortice rubro: intus album includitur: sapore subdulci
Fertur in montosis inueniri. Venerem etiam si omnino manu teneatur radix stimulat. Ma
gis adeo si bibatur in uino austero. Ardetibus quoq; & hircis segnioribus in potu dari: Et
sarmatis equis ob assiduum laborem pinguioribus in coitu: quod uitium proledamū uo
cant. Vim eius restinguit aqua mulsā aut lactuca sumpta. In totum quidem græci cum cō
citationem hanc uoluit significare: satyrion aphellant. Sic & crategin cognominātes & tes
liconum: quarum semen testū simile est. Tithymalli quoq; ramorū medullā habentes ad
uenerem proniores fieri dicuntur. Prodigiola sunt quæ circa hoc tradit Theophrastus au
ctor alioquin grauis: septuageno coitu durare libidinē contactu hærbæ cuiusdā: cuius no
men spetiæ: nō posuit. Sideritis adalligata uarices minuit & sine dolore præstat. Podag
re morbus rarior solebat esse nō modo patrū auorūq; memoria: uerū etiam nostra. Peregrin
us & ipse. Nam si talis fuisset antiquitus: latinū nomen inuenisset. Insanabilis nō est cre
dendus. Quippe quoniā in multis & sponte desinit: & in pluribus curatur. Medetur pana
cis radices cum uua passa: fucus hyosciami cum farina uel semen scordion ex aceto: iberis
uti dictū est. Verbēaca cū axungia trita cyclamini radix cuius decoctū & pern onibus pro
dest. Podagras refrigerat radix e xiphio. Semen e psyllio: Cicuta cum lithargirio aut axū
gia. Aizōū in primo impetu podagræ rubentis: hoc est calide. Vtrilibet uero conuenit eri
geron cū axungia. Plantaginis folia trita addito sale modico. Argemōia tusa ex melle. Me
detur & uerbēaca illita aut si pedes macerentur in eius decocto. Est & lappago similis ana
gallidi nisi esset ramosior ac pluribus foliis aspera: rugosa: asperioris succi grauis: odoris:
quæ talis est mollugo uocatur. Similis & asperioribus foliis asparago. Superioris succus
exp. essus pōdere undecim denariorū in uini cyathis duobus quortidie sumitur. Præcipue
uero liberat eo malo phycos thalassion: idest fucus marinus lactuce similis qui conchyllis
substernitur: non podagræ modo: sed omnibus articulorum morbis impositus priusq; are
fiat. Tria autē genera eius. Latum. Et alterum longius: quadantēus rubens. Tertium cri
spis foliis: quo increta uestes tingūtur omnia eiusdem usus. Nicander eam & aduersus ser
pentes in uino dedit. Salutare est & semē eius hærbæ: quā psyllion appellauimus: madefa
factum aqua diximus in heminam seminis resinæ colophonix coclearibus duobus: thuris
uno. Laudantur & mād racoræ folia cum polenta tusa.

Medicinæ generales de pedibus: talis: articulis: neruis: & remedia cōtra morbos qui to
tū corpus occupans: & de myrtillo: & uigiliis: & paralyti: & de febribus frigidis: & febr
iumentorū & freneticis: & chameæta: & aizōo: & igne sacro. Ca. XII.

Alis uero tumentibus limus aquaticus cū oleo subactus mire pdest. Articulis suc
cus est centaureo minore. Idem neruis utilissimus. Item centaureū. Betonica ner
uis discutiētibus per scapulas humeris: spinæ: lumbis pora ut in iocinere. Articulis
quinq; folium impositum. Mandragore folia cum polenta: uel radix recens tusa cum cu
cumiere siluestri: uel decocta in aqua. Cubitorū ac pēdum rimis polypodii radix. Articulis
succus hyoscyami cum axungia. Amomi succus cum decocto. Item centūculus decocta
uel muscus recēs ex aqua obligatus donec inarescat. Item lappæ boariæ radix e uino pota.
Cyclaminos decocta in aqua pniunculos curat. omniaq; alia frigoris uitia. Perniunculos
curat & cotelydon cum axungia. Folia ex batrachio. Epistimi succus. Clauos pedum extra
hit ladanum cum castoreo. Verbenaca ex uino. Nunc peractis malis quæ membratim sen
tiuntur: dicemus de iis quæ totis corporibus grassantur. Remedia autem hæc cōmunia in

menio. Ante omnes pota dodecatheū de qua diximus. Deinde panacis oīum genē radices
 peculiariter lōgins morbis. Et semē interaneorū vitiis. Ad omnes uero corporis dolores
 succū e sordeo. Itē betōicæ: quæ pota colorē plūbeū corporis priuatī emēdat: gratioresq; re
 ducit: Geranion aliqui myrrhin: alii myrrhida appellāt. Similis ē eicutæ foliis minoribus
 & caulē breuiori rotundo: saporis & odoris iucūdi. Nostri sic eam tradunt. Græci foliis cā
 didioribus paulo q̄ malux: caulibus tenuioribus & pilosis: ramosam & interuallis binū pal
 morum & in iis foliis: inter quæ in cacuminibus capitula sunt gruū. Alterum genus foliis
 anemonēs: diuisuris lōgioribus: radice mali mō rotūda: dulci: reficientibus se ab ībecillita
 te utilissimā: & fere talis uera ē. Bibitur cōtra phtisin drachma in uini cyathis tribus bis die
 Item contra inflammationes: quæ & cruda idē præstat. Succus radice auribus medet. Opist
 horonicis semen drachmis quattuor cum pipere & myrrha potum phtisin sanat: & planta
 ginis succus: si bibatur. Et ipsa decocta in uino cum sale & oleo a somno matutino refrige
 rat. Eadem datur iis: quos atrophos uocant interpositis diebus. Betonica phtisicis eligma
 te cum melle fabæ magnitudine. Agaricum potum duobus obolis in passo uel dauco cum
 centauro maiore in uino. Phagedenis quod nomē sine modo esurientium est: & alias ulce
 rum: tithymalli medent cū sesamīs sumpti. Inter mala uniuersi corporis uigillia sunt ple
 risq; Haum remedio monstratur panaces: clymenos aristolochia: & odore: & peruncos ca
 pite. Aizōū siue sedum si in uolutum panno nigro ignorantis puluino subiiciatur: & ono
 thera siue oncar hylaritatē afferunt in uino. Amygdalino est folio: flore rosaceo: frutico
 sa: longa radice: & cum siccata est uinum olente. Hæc ī potu data feras quoq; mitigat. Cru
 ditates quæ nausā faciunt digerit betonica. Eadem pota a cœna cōchōnē facit in oxymeli
 tis cyathis tribus drachmæ pondere: & erapulam discutit. Item agaricum post cibos ī aqua
 calida potum. Paralyfin betonica sanare dicitur. Item iberis ut dictum est. Eadem & torpē
 ribus mēbris prodest. Item argemonia omniaq; quæ periclitentur secari discutiendo. Comi
 tales sanantur panacis: quam heracleam diximus: radice pota cū coagulo uituli marini: ita
 ut sint panacis tres partes. Plantago pota. Betonica in oxymelitis drachma: uel agarici obo
 lis tribus. Folia quinque folii ex aqua. Sanat & archeostis: sed cum amineo pota. Sanat & ba
 caris radix arida in puluerem contra cyathis tribus cum coriandro in aqua calida. Et cen
 tunculus trita in aceto aut melle aut in aqua calida. Verbenaca ex uīo pota. Hysopi baccæ
 ternæ contritæ & in aqua potæ diebus sedecim. Peucedanum coagulo uituli marini: aquis
 portionibus potum. Quinquefolii contrita folia ex uino sumpta diebus. xxx. in betonicæ
 farinæ pondere denariorum. xiii. cum aceti scyllitici ciatho mellis attrici unica. Scomōium
 obolis duobus cum castorei drachmis quattuor. Febres frigidas leuiores facit agaricū po
 tum in calida aqua. Tertianas sideritis cum oleo. Item laudanum: quod in segetibus nasci
 tur cōtūsum. Platago ex aqua mulsa duabus horis ante accessiōem pota binis drachmis. Vel
 succus radice madefactæ uel rufæ. Vel ipsa radix trita in aqua ferro calfacta. Quidam ter
 nas radices in tribus ciathis aquæ dedere. Idem ī quaternis quaternas fecerunt. Buglossō
 in arescente si quis medullam e caule eximat: dicatq; ad quem liberandum febre id faciat
 & alliget ei septem folia ante accessiōem aiunt a febre liberari. Itēq; betonicæ drachmam
 in aquæ mulsa in ciathis tribus uel agaricum maxime in iis febribus quæ cum horrore ue
 niunt. Quinquefolii folia quidam terna tertianis dedere: quaterna quaternis: plura cæte
 ris: aliis omnibus obolis tribus cum pipere ex aqua mulsa. Verbenaca quidem & iumentorū
 febribus in uino medetur. Sed in tertianis a tertio geniculo incisa: quartanis a quarto. Bi
 bitur & semē hipici utriusq; in quartanis & horribus betonicæ farina: quæ omnes horro
 res coercent. Item panaces adeo excafactoria natura ut per niuem ituris bibere id: ac perun
 gi eo præcipiant. Et aristolochia perfictionibus resistit. Phreneticos somnus sanat: qui cō
 tingit peucedano ex aceto capiti infuso anagallidum: succo. E diuerso lethargicos excita
 ri labor est. Hoc præstat euphorbium: ut perhibet ex aceto naribus tactis peucedano suc
 co. Contra insanias betonica bibitur. Carbunculos rumpit panaces. Sanat betonicæ farina
 ex aqua aut brassica cum thure frequenti potu calidæ: uel e carbone in conspectu extincto
 familla digito sublata & illita uel plātago rufa. Titymallus characites hydrolicos sanat. Pa
 naces: plantago in cibo: cum prius panem siccum cōmederint sine potu. Betonica drachmis
 duabus in tribus ciathis uini aut mulsi. Vel agaricum uel semen lonchitidis duabus liguis
 ex aqua potum. Psyllium ex uino. Anagallidum succus. Cotelydonis radix ex mulso. Ebu

LIBER:

si recentis radix excussa tantum nec colluta quantum duo digiti cōprehēdāt ex uini uiteris calidi hemnia. Trifolii radix drachmis duabus i uino. Tithymalli: platyphillon cōgnome. Semē hypici: quod charos appellat. Ad ea quā quidā esse ebulū putāt radice contrita in uin cyathis tribus si febris absit: uel semine ex uīo nigro. Itē uerbenaca fasciculo manus plenā decocta in aqua ad dimidias: Præcipue tamē chameathæ succus aptissimus credit. Erup-tiones pituitasq; emēdāt plātago. Cyclamini radix cū melle. Ebuli folia cōtrita & e uetere uino īposita ēt boā sanāt: id ē rubētes pabulas. Purriginē succus strichni illitus: Igni sacro medet aizoum. Folia trita cicutæ. Madragoræ radix. Siccāt i aere ut cucumis: primūq; sup-mustū suspendit: mox i fumo: dein tundiē i uino aut aceto. Prodest & uino myrteo foue-re mentæ sextans uini sulphuris unica ex aceto simul trita: fuligo ex aceto. Ignis sacri plura sunt genera. Inter quæ mediū hominē ābiens: qui zoster appellat: & enecat: si cinxerit. Me-det plantago cū creta chymolia & perystereos per se. Radix persolata. Aliis quæ serpunt cotelydonis radix cū mulso. Aizoum. Succus linozostis ex aceto.

Ad luxta mēbra: & cōtra morbū regiū: & cōtra furūculos & fistulas & infāmationes & abūstionē: & cōtra alios morbos ad neruos & sanguinem. Ca. XIII.

Adix pollypodii illita luxatis medet. Dolorēq; & tumores tollit semē psylli. Folia plantaginis tusa: sale modico addito. Verbasci semē ex uino decoctū & prritū. Cicu-ta cū axūgia. Folia ephemeris tuberibus: atq; tumoribus: illiniūtur: ēt: dū discunt possint. Morbū regiū i oculis pēcipue mirari ē tenuitatē illā densitatēq; tunicularum felle subeunte. Hippocrates a septio die i febre mortiferū signū ē docuit. Nos scimus uixisse aliquos etiam ab hac desperatione. Fit uero & circa febres impugnatūq; centaurio maio-re (ut diximus) potō. Betonica agarici obolis tribus ex uini ueteris cyatho. Item uerbenacæ folio obolis tribus ex uini calidi hemina quatriduo. Sed celerrime quinq; folii: succus me-detur tribus ciathis potus cum sale: & melle. Cyclamini radix drachmis tribus bibitur i loco calido: & perfricationibus turo: sudores enim felleos mouet. Folia tussilaginis ex aqua. Se-men linozostis utriusq; inspersum porioni: uel cum absinthio aut cicere decoctum. Hyso-pi baccæ cum aqua pota. Lichen hærba si cum sumitur: cetero olere abstineatur. Polytrix i uino data. Struthion in mulso. Passim & in quacūq; parte ac maximo incō: odo nascuntur qui furunculi uocantur: mortiferum aliquando malum cōfētis corporibus. Remedio sūt pignocomi folia trita cum polenta: si nondum caput fecerint. Discunt & folia ephedri illita. Fistulæ quoq; in omni parte serpunt: medicorum uitio male fētis corporibus. Auxilio est centaurium minus: collyriis cum melle decocto additis. Plantaginis succus infusus. Quinq; foliorum cum sale & melle. Ladanum cum castoreo. Cotelydō cum medulla cer-uina calefacta īposita. Verbasci radix medulla collyrii tenuitate in fistulam additur. Vel aristolochiæ radix. Vel succus tithymalli. Colēctiōnes infāmationēq; sanant argemōiæ folia illita. Duritias & collectiōnes omnes uerbenaca uel quinq; folium: decoctumq; in ace-to uerbasci folia uel radix. Hyssopum e uīo īpositum. Acori radix decocto eius hærbe fo-uentibus. Aizoū. Item quæ contusa sint: duritiæq; & sinus corporis & tela omnia i fixa cor-pori extrahunt. Folia tussilaginis. Daucum. Semē leontopodi tritum in aqua cum polenta Suppurationibus imponuntur pygnocōi folia trita cum polenta: uel semē. Item orchis. Vi-ria quæ sunt in ossibus satyrii radice īposita efficacissime sanari dicuntur. Nomæ & colle-ctiōnes omnes fuco maris priusq; inarescat. Et almeæ radix collectiōnes discutit. Ambusta sanantur plantagine arctio: ita ut cicatrix fallat. Folia eius i aqua decocta & contrita illinū-tur. Radices cyclamini cum aizoo. Hærba ipsa hyperici: quod corissum appellauimus. Ner-uis & articulis conuenit plantago trita cum sale. Argemonia tusa ex melle. Peucedani suc-co perunguntur spastici: tetāici. Nervorum duritiæ egilopi succo. Doloribus erigeron ex aceto illinitur. Epythimo spasticis & opisthotonicis perungi: semine hyperici. quod charos uocatur. Idemq; bibere prodest. Phrimō dicitur etiam abscissos sanare neruos si confestim imponatur trita uel mansa. Spasticis tremulis opisthotonicis almeæ radix bibitur ex aqua mulsa. Sic & rigores exalfacit. Sanguinis profluuium sistit hærbe peoniæ semē rubrū. Ea-dem & in radice uis. Cyclaminos uero si ore sanguis reiciatur: siue e naribus: siue aluo flu-at. siue fœminarum utero. Item lysimachia pota uel illita uel naribus indita. Item plantagi-nis semē. Quinq; folium potum & illitum. Cicutæ semē in nares si īde fluat tritū ex aqua & inditum aizoum. Astragaliradix sistit. Et ischeto & achulla.

De herba equiseti: & stephanomeli: & erisitali: & contra uermes.

Ca. XIII.

Quieterum a græcis dicta & in pratis nascens uituperata a nobis. Est autem pulvis terræ: equinæ setæ similis: lyenis cursorum extinguit decocta fidei nouo ad tertias quantum uas capiat. & per triduum heminis pota: unctis esculentis ante diem unum interdicitur. Græcorum uaria circa hanc opinio. Alii pini foliis simile nigricantem eodem nomine appellant: uim eius ammirabilem tradentes: quod etiā sanguinis pfluia uel tactu eo tantū hoīe sistat: alii hippurin: alii ephedro: alii anabasin uocant: traduntq; iuxta arbores nasci & scandentē eas dependere comis iunceis multis nigris ut est equorum cauda geniculatis ramis folia habere pauca: tenuia: exigua: semē rotundum: simile coriandro: radice lignosa: nasci in ambustis maxime. Vis eius spissare corpora. Succus sanguinem in naribus fluentem inclusit sistit. Item aluum. Medetur dysentericis in uino dulci potus cyathis tribus. Urinam cit. Tussim ortopnoeā sanat. Item rupta: & quæ serpūt. Intestinis & uel sic folia bibuntur. Enterocœlen cohibet. Faciunt & aliam hippuri breuioribus & mollioribus caulibus candidioribusq; per q̄ utilem ischiadicis: & uulneribus ex aceto impositam propter sanguinem sistendum. Et nympha trita plagis imponitur. Peucedanum cū semine cupressi bibitur: si sanguis per os redditus est: fluatq; ab infernis. Sideritis tantam uim habet ut quis recentis gladiatoris uulneri illigata sanguine claudat. Quod facit & ferulæ cinis uel carbo. Fungus uero etiam efficacius: qui secundum radicem eius nascitur. Per nares autē fluenti & cicuta semen tritum ex aqua inditumq; efficax habetur. Item stephanomelis ex aqua. Betonicæ farina e lacte caprino pota sistit ex ubere fluentem. Plantagoq; contusa. Eiusdem succus uomentibus sanguinem datur: Ad erraticum autē radix persolatæ cum axungia uerere illita: Potatur a ruptis conuulsisq; & ex alto diectis centaurium maius. Gentianæ radix trita uel decocta uel succus betonicæ. Et hoc amplius addo iocineris aut lateris contortionibus: panaces: scordion aristolochia pota cum agarico. Item confusis: & euerlis potum duobus obolis in mulsi cyathis tribus. Aut si febris si in aqua multa uerbascum: cuius flos similis auro est. Acori radix. Aizoum omne. Sede maiori succus efficacissimæ. Item symphyti radices: uel decoctum. Daucum crudum. Erythales est flore luteo foliis acā hi. Bibitur e uino. Itē chamærops: & in scorbtiones irio uel plantago oībus modis. Itē phytoria si: quo scylla Dictator cōsumptus est. Nascuntur quoq; in sanguine ipso hoīs animalis exesura corpus. Resistitur uix caminiæ succo: aut ueratri cum oleo peructis corporibus. Tāi nam quidem in aceto decocta etiam uestes eo redio liberat.

De ulceribus: & ad plagas: & de polienemo.

Ca. XV.

Ulcera multorum sunt generū. ac multis modis curantur. Panacis oīum generū radix ex uino calido illinitur manantibus. Siccatur priuatim quam chironiā dixit. Cū melle trita tubera apit: ulceribusq; quæ serpunt. Deploratis auxilio est cum eris flore ufo temperata oībus modis uel flore: uel semine: uel radice. Eadē cū polenta uetustis uulneribus prodest. Hieracleon quoq; sidereon. Apollinaris. Psyllium. Tragacātha. Scordoris cū melle purgat. Farina eius carnes escrescentes per se in spā consumit. Polemonia ulcera: quæ caeothæ uocant sanant. Centaurium maius in spūm uel illitum. Item minoris coma decocta uel trita uetera quoq; ulcera purgat & per sanat. Folliculi cimeni recentibus plagis imponuntur. Illinitur autē gentiana ulceribus quæ serpunt radice tusa uel decocta in aqua ad mellis crassitudinem: uel succo uulneribus. Ex ea factum lichium. Lysimachia recentibus plagis medet. Plantago oīum generū ulceribus: peculiariter sceminarum senū & ifatiū. Igne mollita melio: & cū ceroto crassa ulcerū labra purgat. Nomas sistit. Et trita suis foliis integere oportet. Suppurationes: collectiones: sinus ulcerū. Chelidonia quoq; siccantur ulcera adeo ut ēt pro spodio utantur. Eadem iā desparis cū axungia ipōitur. Dictamū pota sagittas pellit: & alia tela extrahit illita. Bibitur ex aquæ cyatho foliorū obolo. Proxiē pseudo dictamū Vtrāq; etiā suppurationes discutit. Aristolochia quoq; putrida ulcera exest. Sorrida expurgat cum melle: uermesq; extrahit. Itēq; clauos i ulceribus natos. Et i fixa corpori oīa præcipue sagittas & ossa fracta cū resina. Caua uero ulcera explet per se. Et cum iride recentia uulnera ex aceto. Vetera ulcera uerbenaca quiquefolium cū sale & melle. Radices persolatæ uulneribus ferro illatis recentibus iponuntur: folia ueteribus. Cum axungia utraq; & suo folio operit. Damasoniū autē & i struma. Folia uerbasci ex aceto aut uino Peristerios ad oīa genera uel callosorū putrescentiūq; ulcerum facit. Manantia nymphaeaz

& ii

LIBER.

heracleæ radix sanat. Item cyclamini radix uel per se uel ex aceto: & cū melle. Eadem & contra steatomata efficax: sicut ad ulcera manantia hyssopum. Itē peucedanum cui ad recentia uulnera tanta uis ē: ut saniē ossibus extrahat. Præstant hoc & anagallides: cohibentq; quas uocant nomans & rheumatismos. Vtiles & recētibus plagis: sed præcipue senum corpori. Cum ceroto apostemata & ulcera tetra folia mandragoræ recentia. Radix uulnera cū melle aut oleo. Cicuta consiligini mixta mero. Aizoū herpetas quoq; & nomas ac putrescētia sicut erigeron uerminosa. Recētia autē uulnera astragali radix: & uetera quoq; ulcera purgat hypocisthis utraq;. Ledtopodii semē tritum in aqua & cum polenta illitum spicula sagittariorū extrahit. Itē picnocomi: semē tyrimallus. Characites succo grangrenas phagedenas putria: uel decocto ramorum cū polenta & oleo Orchis radices. Hoc amplius & cacoe the ex aceto cum melle sicca & recentes: Per se uulnera onothera effertentia sese sanat. Scythæ uulnera scytice curant. Ad carcinomata argemonia ex melle efficacissima est. Vulnerebus personatis asphodeli radix decocta ut diximus: trita cum polenta & illita. Quibuscūq; uero apollinaris. Astragali radix in puluerem trita hūdis ulceribus prodest. Item callitrix decocta in aqua. Priuatū uero iis quæ calciamento facta sint uerbenaca. Nec nō & lytmachia contrita. Ac nympha arida infricata. Polytrix in ueteratis iisdē utilior. Policemon cumilæ bubulæ similis est semine pulegii furculosas multis geniculis corymbo odorata acri & dulci odore: quæ ferro factis uulneribus cōmanducata imponitur: quinto die soluitur. Symphyton ad cicatricem celerrime perducit. Item syderitis. Hæc imponitur ex melle. Verbasci semine ac foliis ex uino decoctis ac tritis: omnia corpori in fixa extrahuntur. Item mandragoræ foliis cum polenta. Cyclamini radicibus cum melle. Trifaginis folia in oleo cōtrita maxime adhibentur ulceribus: quæ serpunt. Et alga in melle trita. Betouica ad carcinoma. Et melandria: ac ueteres addito sale. Verrucas tollit argemonia ex aceto uel batrachii radix: quæ & ungues scabros aufert. Liozostidis utriusq; folia uel succus illitus. Titymalli omnes genera verrucarum omnium. Item omnia pterygia: uarosq; tollunt. Cicatrices cū elegantia ad colorem reducit ladanum.

De pluribus experimentis ad inficiendos capillos: & partus eiciendos & continendos & aliarum remedia.

Ca.

XVI.

Remisiam & eleliphacum alligata qui habet uiator: negatur lassitudinem sentire. Mulieribus morbis medetur maxime i uniuersum peonia herbæ semē nigrum ex aqua mulla. Eadem & in radice uis. Menses cit. Panacis semen cum absinthio menses & sudores. Scordotis potu & illitu. Betonica drachma in uino cyathis tribus bibitur contra omnia uuluarum uitia. Aut quæ a partu fiunt. Menses nimios sistit achillea imposita: & decoctum eius insidentibus. Mammis imponitur hyoscyami semē cum uino. Loti radix cataplasmate. Et mammis etiam chelidonia. Secundas morantes uel partus e mortuos radices panacis apposite extrahunt. Ipsum panaci: semen e uino potum uuluas pargat: appositūq; cum melle. Polemonia pota ex uino secundas pellit. Nidore purgat uuluas centaurei minoris succus: potu: foruq; menses cit. Item maioris radix in uulua doloribus iisdem modis prodest. Deterasa uero & apposita extrahit partus emortuos. Plantago imponitur in lanna in dolore uulua. In strangulatu bibitur. Sed præcipua dictamo uis est. Menses cit. Partus emortuos uel transuersos eicit. Bibitur ex aqua foliorum obolo: adeo ad hæc efficax: ut ne in cubiculum quidem prægnantium inferatur. Nec potu tantum sed & illitu & suffitu ualer. Proxime pseudodictamum. Sed menses cit cum mero decoctum pondere denarii. Pluribus tamen modis & aristolochia prodest: nam & menses & secundas cit. Et emortuos partus extrahit myrrha & pipere addito pota uel subdita. Vuluas quoq; procidentia inhihet potu uel suffitu uel subiectu maxime tenuis. Strangulatum ab iis mensiumq; diffcultate in agaricū tribus obolis tritum in uini ueteris cyatho potum emēdat. Peristeros apposita in adipe suillo recēti. Antirrhō cū rosaceo & melle. Itē apposita nympha: thesalia radix pota dolori medetur. In uio pota nigro profluuia inhihet. E diuerso ciet cyclamini radix pota & apposita. Et uesciæ inscientiū decocto medetur. Secundus pota cissanthemos pellit. Vuluam sanat. Et xiphii radix superior menses cit drachma ex aceto pota. Peucedanum strangulatus uulua: nidore ustum recreat. Menses aluosq; præcipue psyllii drachma in cyathis tribus aquæ mulse. Semē quoq; mandragore potum uuluum purgat. Menses cit succus appositus: & emortuos partus. Nymia rursus profluuia sistit semē cū uino & suffitu.

phure. Alui profluuium sistit & contrahit batrachi on potu: uel cibo ardens: alias ut diximus cruda. Sed costa commendatur sale & oleo & cymino. Daucum & menses & secundas potu facillime pellit. Ladanum suffitu corrigit uulvas: dolori earum exulceratisq; imponitur. Emortua scamonium pellit potum uel appositum. Menses cit hypericum: utrunq; appositum. Ante alia uero ut Hippocrati uidetur erysimon e uino semine uel radice. Cortice trahit: & secundis succurit & strangulationibus ex aqua pota. Item radix & geranio peculiariter secundis inflammationibusq; uuluarum conueniens. Purgat hippuris pota & apposita uulvas. Polygonas pota menses cit. Et almeæ radix. Folia plantaginis pellunt. Item agari cum ex aqua mulla. Artemisia uulua medetur trita ex oleo irio aut fico: aut cum myrrha apposita. Eiusdem radix pota in tantum purgat: ut partus enectos extrahat menses & secundas cit. Romanorum decoctum insidentibus: item folia pota drachma. Ad eadem oia pro sunt uel imposita uentri immo cum farina hordeacea. Acharon quoq; utile est interioribus foeminarum morbis. Et coiza utraq; Et crenos. Et cantillides duæ uuluis utilissime. Torminibusq; & secundarum more in uino pota. Callitrix fori locis medetur: Albugines in capite tollit. Capillos inficit oleo trita. Geranio in uino albo potum: & hypocisthis in rubro profluuium sistunt. Hyssopum suffocationes laxat. Radix uerbenacæ pota ex aqua ad oia in partu aut ex partu mala præstantissima est. Peucedano quidam miscet in uino nigro semine cupressi contritum. Nam semine psylli deferunt: factum in aqua cum streperit: epiphoras omnes uteri lenit. Symphitoe tritum in uino nigro euocat menses. Partus accelerat scordotis pota drachma succi in aqua mulla cyathis quattuor. Dictami folia præclaræ dantur ex aqua. Costar unius oboli pondere: uel si mortui sint in utero infantes: protinus reddi sine uexatione puerperæ. Similiter prodest pseudo dictamum sed tardius. Cyclaminos adaligata. Cissar themos pota. Item betonica farina ex aqua mulla. Arsenogonoe & theligenon herbae sunt habentes uas floribus oleæ similes: pallidiores tamen. Semine album: papa ueris modo. Theligi goni potu foeminâ concipi narrant. Arsenogonoe ab ea semine oleæ nec alio distat. Huius potu mares generari perhibentur: si credimus alii utraq; ocimo simile tradunt. Arsenogoni semine autem geminum esse testibus simile. Mammarum uitiis aizo quod digyellum appellauimus unice medetur. Erizeru ex passo mamas uberiores facit. Sonchu in farre coctum. Que uero mastos uocatur indita pilos mamarum e partu nascentium & tineas aufert in facie. aliaq; cutis uicia emendat. Gentiana nymphaea heraclia illita ciclamini radix maculas oes Caucalearum grana mixta cææ liquidæ extendunt cutem in facie. erugantq;. Virta omnia acri radice emendat: Capillum lisimachia flauum facit. Denigrat hypericon: quod & oriston uocatur. Item ophrys herba denticulato oleri similis: foliis duobus. Nigritiam dat & polæmonia in oleo decocta. Philothru nos quidem in mulieribus medicamentis tractamus: uerum et uiris in usu est. Efficacissimu autem habetur acherostis. Item tyrimalli succo uel in sole cum oleo illito crebro uel euulsis pilis. Quadrupedum scabiem sanat hyssopum ex oleo forum. Anginas peculiariter sideritis. Verum & reliqua genera herbarum reddamus.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXVII.

PROEMIVM.

Reliqua herbarum genera.

Ca.

I.

RESCIT apud me certe tractatu ipso admiratio antiquitatis. Quintoq; maior copia herbarum dicenda restat: tanto magis adorare prischorum in iuendo curâ intradendo benignitatē subit. Nec dubie supata hoc mō posset uideri et rerū naturæ ipsius munificentiā: si humani opis esset inuentio. Nūc uero deorū fuisse eā apparere: aut certe diuinā et cū hō inuenitis Eandemq; omnium parentem genuisse hæc & ostendisse: nullo uita miraculo maiore. si uerum fateri uolumus. Scyticam herbā a mazotidis paludibus & euphorbiā e monte aelære. utraq; Herculis colūas & ipso rerū naturæ defectu: præ alia britanicā ex oceani insulis extra terras positis: ite q̄ arthiopidem ab exusto syderibus axe: Alias præterea aliunde ultro citroq; hūanæ salutis in toto orbe terrarū portare imensa romanæ pacis maiestate nō homines mō diuersis inter se terris gentibusq; uerū etiam mōtes & excedentia in nubibus iuga: pastusq; pecorū & herbas quoq; inuicē ostendat. Ac ter

¶ iii

LIBER.

nū quāso deoꝝ sit munus istud. Adeo remāos uelut asterā lucē dedisse reb^u humanis uidē.

De aconito: & panthera: & quā extinguit aconito. Ca. II.

Ed antiquorū curā diligētiāq; q̄s possit satis uenerari: cū cōstet oīum uenenorum occisimū ēē aconitū: & tactis quoq; genitalib^u fœminini sexus aīaliū eodē die īferre mortē. Hoc fuit uenēnū quo īterēptas dormiētes a Calurnio Bestia uxores. M Cecilius accusator obiecit. Hic illa atroxporatio: eius ī digyro ea mortuas. Fabulæ narrāue re e spinis Cerberi canis extrahēte ab īferis Hercule. Ideoq; apud heracleā pōticā ubi mōstrat^u eius ad īferos aditus gigni. Hoc quoq; tamē ī usu hūanā salutis uertere. Scorpionū īctibus aduersari experiēdo aconitū datū ī uino calido. Ea est natura ut hoīem occidat nisi ī uenerit qd ī hoīe pimat. Cū eo solo colluctat^u: uelut præsētius īuēto solo. Hæc pugna est cū uenēnū ī uisceribus repperit. Mirūq; exitialia p se ābo cū fuerit duo uenēa ī hoīe cōmoriūtur: ut homo supsit. Immo uero ēē ferarū remedia antiq; pdiderūt: demonstrādo qūo uenenata quoq; ipsa sanāt. Torpescūt scorpiones acōiti tactū: stupētq; pallētes: & uici se cōfiteat. Auxiliat^u eis hellebog; albū tactū resoluēte. Ceditq; acōitū duob^u malis suo & oīum. Quod si q̄s illa forte ab hoīe excogitari potuisse credit īgrate deoꝝ ītelligit mūera. Tangūr carnes acōito: necātq; gustu eaiū pātheras: nisi hoc fieret repleturas illos situs. Ob id qdā pdalianches appellauere. At illas stari liberari morte extremetōꝝ hoīs gustū demonstratū. Quod certe casu reptū q̄s: & quotiēs fiat ēē nūc ut nouū nāsi qm feris rō & usus iter se tradit nō possit. Quod omnium creaturarum conditor sit deus. Ca. III.

It ergo casus hic ē ille: qui plurima inuenit in uita deus. Hoc habet nomē: per quē intelligitur eadem & parens rerum omnium & magistra utraq; cōiectura pari: siue ista quotidie feras inuenire: siue semper scire iudicemus. Pudendūq; rursus omīa animalia quæ sint salutaria ipsis: nosse ipsa præt̄er hominē. Sed & maiores oculorum quoq; medicamentis aconitum miseri saluberrime promulgauere: aperta professione: malū quīdem nullum sine aliquo bono dicere. Fas ergo nobis erit qui nulla diximus uenenata: nūc demonstrare quale sit aconitum uel deprehendi gratia. Folia habet cyclamini aut cucumeris non plura quattuor ab radice leniter hirsuta. Radicem modicam tā maro similem marino. Quare quidam tā maron appellauere. Alii lycoctonō ex ea qua diximus causa. Radix incuruatur paulum scorpionū mō: quare & scoriōd aliqui appellauere. Nec defuere q̄ myoctonō appellare mallent: quoniam procul & e longinquo odore mures necat. Nasctur in udis cautibus: quas aconas uocant. Et ideo aconitum aliqui dixere nullo iuxta ne puluerē quidem nutriende. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam uis eadem ī morte esset quæ coribus ad ferri aciem deterendam statimq; admota uelocitas feniretur.

De æthiopide: & amaranto: & aloē: & alcea: & alipho: & alina: & androsace: & androsenō & ambrosia: & anconi: & anagyro: & anonymo. Ca. IIII.

Æthiopis radix folia habet phlomo similia: magna & multa: & hirsuta ab radice. Caulē quadrangulum scabz: similē arctio: multus concauū. In aliis senē candidū geyminum: radices nūcrofas longas. Plenas molles glutinosas gustu siccanti. Crescūtq; ut cornua possint uideri. Præt̄erea in æthiopia nascuntur: & ī īda monte troadis: & ī mēsēria. Colliguntur autūno: siccantur in sole aliquot diebus: ne situm sentiant. Medentur uuluis potē in uino albo: ischiadicis: pleureticis: faucibus scabris: decocta potu dātur. Sed quæ ex æthiopia uenit: eximia est: atq; illico prodest. Amarantō ferulacea est duorum palmorum altitudine: origano similis flore: bulbis aureis. Huius uis: nidor urinā cit uulūq; purgat: tanto magis insidentibus causa. Causa hominis non hæc sed quoniam diutissime non marcescit. Aloē sylæ similitudinem habet maior & p̄grioribus folis ex obliquo sinistra. Caulis eius tenuis est rubens medio: non dissimilis antherico. Radice una ceu palo ī terra dimissa: graui odore: gustu amara. Laudatissima ex india effertur: sed nascitur & in asia: non tamen ea utuntur: nisi ad uulnera recentibus foliis: mirifice enim conglutinat: uel succo: ob id in turbinibus cadorum eam serunt ut aīzom maius. Quidam & caulem ante maturitatem feminis incidunt succi gratia: aliqui & folia. Inuenitur & per se lachryma adhærens. Ergo pauimentandum ubi sara sit censet ut lachryma non absorbeat. Fuere qui traherent ī iudæa super hierosolimam metallicam eius naturam: sed nulla magis improba est neq; alia nigror est: aut tumidior. Erit ergo optima pinguis ac nitida ruffi coloris friabilis ac iocinoris modo coacta facile liquefcens improbanda nigra & dura: harenosa quæq; quæ

& gustu intelligit. Gummi adulteratur & acacia. Natura eius spissare: desiccare: & leuiter calfacere. Vfus i multis: & principalis aluum soluere: cum pene sit sola medicamentorum: quod per se id possit. Confirmat et stomachum: adeo ut non issestet ulla vis contraria: bibi drachma. Ad stomachi uero dissolutionem i duobus cyathis aquae tepidae uel frigidae: coclearis mensura bis terue i die ex interuallis ut res exigit. Purgatiois et causa plurimum tribus drachmis. Efficacior si pota ea sumat cibis. Capillu fluente continet cum uino austero capite in sole contra capillu puncto. Dolorem capitis sedat temporibus & fronti imposita ex aceto & rosaceo. Dilutiorque infusa oculorum uitia omnia sanari ea conuenit. Priuatim pruriginis & scabi genae. Itē insigni et ac liuida illa cum melle: maxime pontico. Tonsillas: gingiuas: & omnia oris ulcera. Sanguinis excretaiones si modicae sint: drachma pondere ex aqua: si minus ex aceto pota. Vulnerum quoque sanguinem & undecumque fluentē sistit per se uel ex aceto. Alias etiam ē uulneribus utilissima ad cicatricē p. lucens. Eadem infergitur exulceratis genitalibus uirosque con dylomacis: rimisq; sedis: alias ex uino: alias ex passo: alias sicca per se: ut exigit mitiganda cum ratio: aut coercenda. Hemorrhoidum quoque abundantia leniter sistit. Dysenteriae infundit. Et si difficilior concoquantur cibi: bibi a cena modico interuallo. Et in regio morbo tribus obolis ex aqua. Deuorantur pilulae cum mellis decocto aut resina terebinthina ad purganda interiora. Digitorum pterygia tollit. Oculorum medicamentis lauat: ut quod sit harenosissimum subsidat. Aut torretur in testa: penaeq; subinde uersatur: ut possit aequaliter torreri. Alcea folia habet similia uerbenae: quod & peristereon cognominatur. Caulis tres aut quatuor foliorum p. enos: flores rosae: radices albas: cum plurimum sex cubitales: obliquas. Nascentur in pingui solo: nec siccio. Vfus radices ex uino uel ex aqua dysentericis: aluo cita: & ruptis conuenit. Aliphon cauliculus est molli capite non dissimilis betae acre gustatu ac lentu: mordensq; uehementer & accedens. Aluum soluit in aqua mulsa addito sale modico. Minima portio duarum drachmarum: media quattuor: maxima sex: ea purgatione quibus daf e gallinaceo. Alsine: quam quidam myosoton appellant: nascit in lucis: unde & alsine dicta ē. Incipit a media hyeme. Arescit aestate media cum proreperit: musculorum aures imitatur foliis. Sed aliam docebimus esse quae iustius myosotis uocetur. Haec eadem erat quae alsine: nisi minor minusq; hirsuta esset. Nascentur in hortis & maxime i parietibus. cum terit: odore cucumis reddit. Vfus eius ad collectiones inflammationesq;. Quin emendat omnia quae alsi ne sed infirmis. Epiphoris peculiariter inponitur. Item uredinis: ulceribusq; cum farina ordeacea. Succus eius auribus infunditur. Androsaces herba est alba amara sine foliis: folliculos in citris habens: & in iis semē. Nascentur in maritimis istriae maxime. Datur hydropicis drachmis duabus tusa aut decocta in aqua uel aceto uel uino. Vehementer. n. urinas cit. Datur & podagris: illiniturq;. Idem effectus ē & semini. Androsemon: succus ut alii appellant uere) ascyron non ab simile ē hyperico: de qua diximus cauliculis maioribus densioribusq; & magis rubentibus. Folia alba rutae figura. Semē papaueris nigri Comae tritae sanguineo succo manantes. Odores tres in usus. Gignitur in uineis. Fere medio autūno effoditur: suspenditurq;. Vfus ad purgandam aluum tusa cum semine potaeq; matutino. uel a cena duabus drachmis in aqua mulsa uel uino uel aqua pura: totius potionis sextario. trahit bilem Prodest ischiadicis maxime. Sed postera die capparidis radicem resinae permixtam deuorare oportet drachma pondere. Iterumq; quatrīdū interuallo eadem facere. A purgatione autem ipsa robustiores uinum bibere. infirmiores aquam. Imponitur & podagris & ambustis & uulneribus cohibens sanguinem. Ambrosia uagi nominis est: & circa alias herbas fluēt uas fruticem unum habens densum ramosum: tenuem: trium fere palmorum. Tertia parte radice breuiore: foliis rutae: circa imum caulem in ramulis semen est uuis dependētib; odor uinoso: qua de causa botrys a quibusdam uocatur ab aliis artemisia. Coronatur illa capadoes. Vfus eius ad ea quae discuti opus sit. Anconin quidam ononida malunt uocare: ramosam: similem foenograeco: nisi fruticosior hirsutiorq; esset: odore iucundo. Post uer spino sa. Estur etiam muria condita. Recens uero margies ulcerum erodit. Radix decoquitur in posca dolori dentium. Eadem cum melle pota calculos pellit. Comitibus datur in oxymelita decocta ad dimidias. Anagyros quam aliqui acoton uocant: fruticosa ē: grauis odor: flore oleris: semen in corniculis non breuib; gignit simile renibus: quod durefcit per menses. Folia collectionibus inponuntur difficulterq; parientibus ad aligatur: ita ut a partu statim auferantur. Quod si mortuus haereat: & secundae mensesq; moriantur: drachma

LIBER.

pōdere bibuntur in passo folia. Sic & suspiriosis dantur: & in uino uetere ad phalangiorū morsus. Radix discutiendis cōcoquendisq; adhibetur. Semē cōmanducatū uomitiones facit. Anonymos a non inueniendo nomine nomen iuenit. Affertur escythia celebrata & ab Hicelio non parū auctoritatis medico. Item aristogeton in uulneribus præclara ex aqua trita & imposita. Pota uero māmīs præcordiisq; percussis. Item sanguinem excreatibus. Putauerunt & bibendam uulneratis. Fabulosa arbitror quæ adiciuntur: recente ea si uratur ferrum aut æs ferrum inari.

De aparine & arctio: & aspleno: & asclepiade: & astere: uel bubonio: & ascyro: uel ascyroi de: & aphace: & de alcibiox & alektorolopho. Ca. V.

Parinen aliqui ompha cocarpon: alii philantropon uocant: ramosam: hirsutam: quibus senis uel in orbem circa ramos foliis per interualla: semen rotundum: durum: concuum: subdulce. Nascitur in frumentario agro: aut hortis: pratis uel asperitate etiam uestium tenaci. Efficax contra serpentes semine potō ex uino drachma: & contra phalangia. Sanguinis abundantiam ex uulneribus imprimunt folia imposita. Succus auribus infunditur. Arction aliqui potius arcturion uocant: similis ē uerbasco foliis: nisi q; hirsutiora sunt: caule longo: molli: semine cymini. Nascitur in petrosiss: radice tenera: alba: dulciq;. Decoquitur in uino ad dentium dolorem: ita ut contineatur ore decoctū. Bibitur propter ischiada & stranguriam ex uino. Ambustis imponitur & perionibus. Fouentur eadē cum radice semine trito in uino. Asplenum sunt qui hemionon uocant: foliis trientalibus multis radice limosa: cauernosa: sicut filiciscandida: hirsuta: nec caulem nec florem nec semen habet: Nascitur in petris: parietibus opacis: humidis: laudatissima in creta. Huius foliorum iure in aceto decocto per dies. xxx. potō lyenem absumi aiunt. Et illinuntur. Eadem autem sedant singultus non danda fœminis: quoniam sterilitatem facit. Asclepias folia hederæ habet: ramos longos: radices numerosas: tenues odoratas: florem aureum: graue semen ferularum. Nascitur in montibus. Radices torminibus medentur: & contra serpentū igitur non solum potu sed etiam illitu. Aster ab aliquibus bubonion appellatur: quoniā in guinum præsentaneum remedium est. Cauliculus foliis oblongis duobus aut tribus i cacumine capitula stellæ modo radiata. Bibitur aduersus serpentes. Sed & ad inguinum medicinam: sinistra manu decerpi iubent: & iuxta cinctus alligari. Prodest & coxendicis dolori ad alligata. Ascyroides similia sunt in eis: sed ascyron maiores habet ramos: qui ascyroides uocantur ferulaceos omnino rubentes: capitulis paruis: luteis. Semen in cauliculis pusillum: nigrum: resinosum. Comæ tinctæ uelut cruentatæ. Quæ de causa quidam hanc androsemo uocauerunt. Vfus seminis ad ischiadicos potus duabus drachmis in hydromelitis sextario. Alium foliis Bilem detrahitis. Illinitur & ambustis. Aphace tenuia admodum folia habet pusilla. Altior lenticula est. Siliquas maiores fert: in quibus terna aut quaterna semina sunt nigriora & madidiora & minora lenticula. Nascitur in aruis. Natura ei ad spissitudinem efficacior quā lenti. Reliquo usu eodē effectus habet. Stomachi aluiq; fluctiones sistit semen decoctum. Alcibion qualis esset hæba apud auctores nō repperi. Sed radicem eius & folia trita ad serpentis morsus imponi & bibi iubent. Folia quantum inanus capiat trita cum uini meri cyathis tribus: aut radicem drachmarum trium pondere cum uini eadem mensura. Alektorolophos quæ apud nos crista dicitur: folia habet similia gallinaceæ cristæ plura: caulem tenuē: & semen nigrum in siliquis. Vtilis tussientibus cocta cum faba pressa melle addito: & caligini oculorum. Solidum semen conicitur in oculum: nec turbat sed in se caliginem contrahit. Mutat colorem: sed ex nigra albicare incipit: & intumescit: ac per se exit.

De alo.

Ca.

VI.

Lum nos uocamus: græci symphiton petreum: simile eunilæ bubulæ: foliis paruis granis tribus aut quattuor: radice a cacuminibus thymi: surculosum: odoratum: gustu: dulce: saluum: ciens: longa radice: rutila. Nascitur in petris ideoq; petreum cognominatum. Vtilissimum lateribus: lyenibus: renibus: torminibus: pectoribus: pulmonibus: sanguinem reicientibus: faucibus asperis. Bibitur radix trita & in uino decocta: & aliquando superlinitur. Quin & cōmanducata sibi sedat: præcipuèq; pulmonē refrigerat. Luxatis quoq; imponitur: & conuulsis: lyeni interaneis. Alium sistit cocta in cineres. Detrahit quoq; folliculis trita cum piperis nouem granis. & ex aqua pota. Vulneribus sanandis tanta præstantis est: aut carnes quoq; cū coquunt cōglutinet addita.

Vnde & græci nomen imposuere. Oñibus quoq; fractis medetur.

De alaga & acæa & ampleo agria & absinthio.

Ca.

VII.

Laga ruffa & scorpionū ictibus. Acæa graui foliorum odore: caulibus asperis genicularis semine nigro: ut hæderæ: baccis mollibus. Nascitur in opacis & asperis & aquis. Datur acetabulo pleno interioribus fœminarum morbis. Ampelos agria uocant hærbæ foliis duris cineracei coloris qualem in satis diximus: uiticulis longis callosis rubentibus: qualiter flos quæ louis flammam appellauimus ignobilis: fert semen punice mali simile in acinis. Radix eius decocta in aquæ cyathis ternis additis uini cõmunis cyathis duobus aluum soluit leniter. Ideo hydropicis datur. Vulnæ uicia & cutis in facie mulierum emendat. Ischiadicos quoq; uti hæc hærbæ prodest hærbæ tusa cum foliis & illita cū succo suo. Absinthii genera sunt plura. Santonicum appellatur a Galie ciuitate. Ponticū a ponto: ubi pecora pinguescunt illo & ob id sine felle reperiuntur. Neq; aliquod præstatius. Multaq; italico amarius. sed medulla ponti dulcis. De usu eius conuenit dicere hærbæ facillimæ atq; inter paucas utilissime. Præterea sacris po. ro. celebrate peculiariter. Sigdem lanarum feriis quadrigæ certant in capitulo: uictorq; absinthium bibit. Credo sanæ præmio dari honorifice arbitrat maioribus. Stomachum corroborat & ob hoc sapor eius in uina transfertur: ut diximus: bibitur & decoctū aqua: ac postea nocte & die refrigeratum sub diuo decocti: sex drachmis foliorū cum ramis suis in cælestis aquæ sextariis tribus. Oportet & sale addi. Verustissime in usu est. Bibitur & madefacti dilutū. Ita enim appellatur hoc genus. Diluti ratio ut quisquis fuerit modus aquæ: regatur per triiduum. Tertium raro in usu est: sicut & succus expressi. Exprimitur autem cum primum semen turgescit madefactum aqua triduo recens aut sic cum septem diebus. Deinde coctum in æneo uase ad tertias decem heminis in aquæ sextariis. xlv. Iterumq; præcolatum. Hærbæ lente coquitur ad crassitudinem mellis qualiter ex minore centauryo quæritur succus. Sed hic absinthii inutilis stomacho capitiq; est: cum sit ille decoctus saluberrimus. Nāq; astringit stomachum: bilemque detrahbat. Vrinam cit. Aluū emollit: & in dolore sanat. Ventris animalia pellit. Maliciam stomachi & inflammationes discurit cū sale & nardo gallico: aceto exiguō addito. Fastidia absterget. Concoctiones adiuuat. Cruditates detrahbat cum ruta & pipere & sale. Antiqui purgationis causa dabāt cū marinæ aquæ ueteris sextario seminis sex drachmis cum tribus fallis & mellis cyatho. Efficacius purgat duplicato sale. Diligenter autem tri debet propter difficultatem. Quidam & in polenta dedere supradictum pondus: addito pulegio. Alii contra paralysim. Alii pueris folia in fico: sic ut amaritudinē fallerent. Facile tho racem purgat cum iride sumptum. In regio morbo crudum bibitur cum appio aut adianto. Aduersus inflationes calidum paulatim forbetur ex aqua. Iocinoris causam cum gallico nardo. Dyenis cum aceto aut pulre aut fico sumitur. Aduersatur fungis ex aceto. Item uisco. Cicuta ex uino: & muris aranei moribus. Draconi marino. Scorpionib; Oculorum claritati multum confert. Epiphoris cum passo imponitur. Sugilatis cum melle. Aures eius decoctum uaporis suffitu sanat. Aut si manat sanies cum melle tritum. Vrinam ac menses ciunt tres quattuorue ramuli cum gallici nardi radice una cyathis aquæ: sex. Menses priuatim cum melle sumptum: & in uellere appositum. Anginis subuenit cum melle & nitro. Epinyctidas ex aqua sanat. Vulnere recentia prius quā aqua tangantur impostum. Prætereaq; capitis ulcera. Peculiariter ilibus imponitur cum cypria cæra: aut cum fico. Sanat & pruritus.

De absinthio: & ballore: & botryæ fruticosa: & briuilla: & brio: & pupleuri: & catanaces: calla: & circea: & circesio: & crategono: & theligo: & crocodilo: & cynosforchi: & chrysolle: & chano: & cuculo: & conserua.

Ca.

VIII.

On dandum in febr. Nauseas maris arcet in navigationibus potum. Inguinum tumorem in uentrali habitum. Somnos allicit olfactum: aut infcio sub capite positum. Vestibus insertum tineas arcet. Culices ex oleo perunctis abigit: & fumo si uratur. Atramentum librarium ex diluto eius temperatum litteras a muscis tuetur capillum denigrat absinthii cinis unguento rosaceoq; permixtus. Est & absinthium marinum quod quidam seriphium uocant: probatissimum in taphnis ægypti. Huius ramum ifiaci præferre solemne habet. Angustius priore: minusq; amarum: stomacho mimicum. Aluū mollit. Pellitq; animalia interaneorum. Bibitur cum oleo & sale: aut in farinæ trimestris

LIBER.

sorbitionem dilutum. Coquitur quantum manus capiat in aqua sextario ad dimidias. Bals-
 loten alio nomine porrum nigrum graeci uocant: herbatum fruticosum angulosum caulibus: nigris:
 bifutis: foliis uestientibus: maioribus quam porri: & nigrioribus: graue olentibus. Vis eius
 efficax aduersus canis morsus: ex sale foliis tritis imposita. Item ad condylomata coctis ci-
 nere in folio oleis. Purgat & sordida ulcera cum melle. Botrys fruticosa herba est luteis
 ramulis. Semen circa totum nascitur: folia cicorio similia. inuenitur in torretum ripis. Me-
 detur orthopnoeis. Hoc cappadoces ambrosiam uocant: alii artemisiam. Brauylla spissan-
 di uim habet cotonei mali modo: nec amplius de ea tradunt auctores. Brio marina herba
 sine dubitatione lactuca foliis similis rugosa ueluti contracta: sine caule ab ima radice ex-
 euntibus foliis. Nascitur in scopulis maxime testis: terra comprehensis. Praecipua siccan-
 di ei spissandique uis. Et collectiones omnes inflammationesque cohibendi: praecipue podagrae
 & quicquid refrigerare opus sit. Bupleuri semen ad ictus serpentium dari reperio: foueri
 & plagas decocta ea herba adiectis foliis mori aut origani. Catanancē thessalia herba qua-
 lis sit: a nobis describi superuacuum: sit cum sit usus eius ad amatoria tantum. Illud non ab-
 re est dixisse ad tegendas magicas uanitates electam ad hunc usum coniectura: quoniam are-
 scens contraheret se ad speciem unguium milui exanimati. Eadem ex causa & cimos file-
 bitura nobis. Calla duorum generum est. Vna similis aro. Nascitur arationibus. Colligitur
 antequam inarescat. Vt utque eosdem habet quos aron. Bibitur quoque radix huius ad exinanien-
 das aluos: mensetur mulierum. Item caules cum foliis in leguminibus decocti sanant tenas-
 mon. Alterum genus eius quiddam anchusam uocant: alii rhinocissiam. Folia lactuca longio-
 ra: plumosa: radice rubra: quae ignes sacros cum folio polentae sanat imposita. locineris au-
 tem uicia in uino albo pota. Circea strychno satiuo similis est: flore nigro pusillo. Paruo se-
 mine ut milii nascentis in quibusdam corniculis radice semipedali: triplici ferme aut quae-
 druplici: alba: odorata: gustus calidi. Nascitur in apricis saxis. Diluitur in uino. Bibiturque
 ad dolorem uulue & uicia. Macerari oportet in sextariis tribus quadrantem radiceis tulae
 per noctem & diem. Tradit eadem portione secundas semine. Lac minuit in uino aut mulla aqua
 pota. Circesion cauliculus est tener duum cubitorum: triangulo similis: foliis spinosis circum-
 datus. Spinae molles sunt. Folia bouis linguae similia: minora: subcandida: & in caenmina ca-
 pitulata: purpureasque soluuntur in lanugines. Hanc herbam radicem eius ad alligata dolo-
 res uaricum sanare tradunt. Crategonon specie tritici simile est: multis calamis ex una radi-
 ce manantibus: multorumque geniculorum. Nascitur in opacis: semine milii: uoluntate aspe-
 ro gustu. Quod si bibant ex uino ante coenam obolis tribus in cyathis aquae totidem mulier
 ac uir ante coeprum diebus. xl. uirilis sexus partum futurum aiunt. Est & alia crategona
 quae theligonos uocatur. Differentia intelligitur lenitate gustus. Sunt qui flore cratego-
 ni bibentes mulieres intra xl. diem concipere tradant. Eadem sanant ulcera uetera nigra cum
 melle: explent sinus ulcerum. Et atrophae carnosiora faciunt. Purulenta expurgant. Panos
 discutunt podagras collectionesque omnes leniunt peculiariter mammarum. Tephrastrum
 boris genus intelligi uoluit crategonon siue crategona: quae italia aquifolium uocat. Croco-
 dilon chamaeleontis herbae nigrae figuram habet: radice longa: & qualiter crassa: odoris as-
 perei. Nascitur in sabuletis. Pota sanguinem per nares pellit copiosum crassumque. Atque ira-
 lyenem consumere dicitur. Cynosorchii uel cyno sarcinae aliqui orchin uocant: foliis olae
 mollibus: ternis: paruisque semipedis longitudinis inter stratis: radice bulbosa: oblonga: du-
 plici ordine superiore quae durior est: & inferiore quae mollior. Eduntur ut bulbi cocti in
 uineis forte inuenti. Ex iis radicibus si maiorem edant uiri mares generari dicuntur. Si mi-
 norem femine alterum sexum. In thessalia molliorem in lacte caprino uini bibunt ad sti-
 mulandos coitus: duriores uero ad inhibendos. Aduersatur alter alteri. Chrysolachanum
 in pineto lactuce simile nascitur. Sanat neruos incisos si confestim imponatur. Et alibi ge-
 nus chrysolachani tradit flore aureo: foliis oleis. Coctum est ut olus molle. Herba hanc
 alligata morbum regium habentibus: ita ut spectari ab iis possit: sanare id malum traditur. De chry-
 solachano nec satis dici scio: nec plura reperio. Namque & hoc uitio laborare proximi unquam
 herbarum nostrarum: quod ipsis notas uelut uulgares stridim & nominibus tantum indicauimus
 re: tanquam coagula terrae aluum sisti: stranguriam dissolui si bibatur ex uino & aqua. Cuculi
 folia trita cum aceto serpentium ictibus & scorpionum mederi. Quidam alio hanc no-
 mine strumum appellant: alii graece strygnon: acinos habet nigros. Ex iis cyathis succi-

cum multis duobus medetur lumbis. Item capitis doloribus cum rosacco infusus. Ipsa stru-
mis illicita sanandis: peculiaris est: amplius maxime fluminibus. Conferua appellata a con-
ferminando spongia aquarum dulcium uerius quam muscus aut herba uillosa densita-
tis atq; fistulosa. Curatur ea scio omnibus fere ossibus confractis prolapsum ex arbore
alta putatorem circumdata uniuerso corpori: quam suam inspergentibus quociens inares-
cat: raroq; nec nisi deficientem herbam mutationis causa resoluentibus conualuisse uix
credibili celeritate. De cocco guidio & dryopteris: & dryophono: & elatine: & empe-
tro siue calcifraga: & epica: uel helleborine: & epimedio: & enneaphyllo: & filice preter: &
de femore bubulo. Ca. IX

Occo gnido color cocci: magnitudo grano piperis: maior uis ardens: itaq; in pane
deuoratur ne durat cum gula transit. Huic uis presentanea contra cicuta. Sistit aliu
Dipsacos folia habet lactuca: bullas spinosas in dorsi medio caulem duorum cubi-
torum: iisdem spinis horridum: genicula eius binis foliis amplectentibus: concauo: alarum
sinu in quo subsistit ros salus. In cacumine capitula sunt echinata spinis. Nascitur in aquos-
sis. Sanat rimas sedis. Item fistulas decocta in uino radice usq; dum sit crassitudo cææ: ut
possit in fistula collitium mitti. Item uerucas omnium generum. Quidam & alarum quas
supra diximus succum illinunt iis. Dryopteris filici similis in arboribus nascitur: tenui fo-
liorum: subdulcium incisura: radice hirsuta. Vis ei caustica est. Ideo psilotrum est radix
rufa. Illinitur enim usq; dum sudores euocet. Iterumq; & tertio: ita ne sudor abluat. Dry-
phonon similis herba est: cauliculis tenuibus: cubitalibus circumdatis utring; foliis: polli-
cari amplitudine: & qualibus oxymir sine. Sed candidioribus mollioribusq; flore candido
sambuci. Edunt cauliculos decoctos. Semine uero eius pipere utitur. Elatine folia habet
castræ: pusilla: pilosa: rotunda: semipedalibus ramulis quinis senisue a radice statim foliosis
Nascitur in segetibus. Acerba gustu & ideo oculorum fluxu: & titionibus efficax. foliis cum po-
lenta tritis & impositis: subdito lintolo. Eadem cum lini semine cocta forbitio: & uis a di-
senteria liberat. Empetron quâ nostri calcifragam uocant: nascitur in montibus maritimis
fere in saxo quod propius mari fuerit. Salua est: pota: bilem trahit ac pituitas: quo longi-
us magisq; tenuit: uariis sentitur. Trahit aquam. Sumitur autem in iure aliquo aut in
hydromelite. Vetustate uires perdit. Recens urinas cit decoctum in aqua: uel tritum cal-
culos frangit. Qui fidem profluo huic quæruunt: affirmant lapillos qui sufferuefiant una
rumpit. Epica: ab aliis helleborine uocatur: parua herba: exigui foliis iocineris uitis uti-
lissima: & contra uenena pota. Epimedium cauus est non magnum hedere foliis denis atq;
duodenis: nunq; florens: radice tenui nigra graui odore. Nascitur in humidis: & huic spif-
candi refrigerandiq; natura. Fœminis cauenda. Folia in uino trita uirginum mammas co-
hibent. Enneaphyllon longa folia non habet causticæ naturæ. Imponitur lana circumdata:
ne urat latus: continuo enim pastulas excitat: lumborum doloribus & coxendicū utilissi-
mum. Filicis duo genera nec florem habent: nec semen. Preterin græci uocant: alii blacknon
cuius ex una radice q; plures exeunt filices: bina etiâ cubita excedentes longitudine: nō gra-
ues odore. Hanc marē existimant. Alterū genus thelipterin græci uocant: alii nympheopte-
rin. Est autē singularis atq; nō fruticosa breuior molliorq; & dēfior foliis ad radicē canicu-
lata. Vtriusq; radice sues pinguescunt. Folia utriq; lateribus pinnata: unde nomē græci im-
posuere. Radices utriq; loge in obliquū: nigra: præcipue cum inaruerē. Siccari autē eas sole
oportet. Nascitur ubiq; sed maxime frigido solo. Effodi debet uergilis occidētib;. Vfus
radicis in trimatu trī: neq; ante neq; postea. Pellūt interaneorū aīalia. Ex iis tineas cum mel-
le. Cætera ex uino dulci triduo potæ. Ultraq; stomacho inutilissima. Aluum soluit primo
bilem trahens: mox aquam. Melius tineas cum scamonii pari pondere. Radix eius duo-
rum obolorum pondere ex aqua post unius diei abstinentiam bibitur: melle prægustato
contra reumatismos. Neutea dandi fœminis: quoniam grauidis abortum: cæteris sterilita-
tem facit. Farina earum ulceribus tetrīs inspergitur. lumentorum quoq; ceruicibus. Folia
cimicen necat. Serpēre nō recipiunt. Ideo susterni utile est in locis suspectis. Aslæ etiam su-
gant nido. re. Fecere medici huius quoq; herbe discrimen. Optima maponica est. Secun-
da cassiopica. Femur bubulum appellatur herba neruis & ipsa utilis: recens in aceto ac tri-
ta sale. Galapfis: aut ut alii galaobdolon: uel galion. Caulem & folia habet urticæ leuior-
a: & quæ graue odore trita red dant. Flore purpureo. Nascitur circa sepes ac semitas ubi-

LIBER.

que. Folia caulesque durities & carcinomata sanant ex aceto trita & imposita. Item strumas panos & parotidas discutiunt. Ex usu est & decocto succo fouere. Putrescentia quoque & gangrenas sanat cum sale. Glauca antiquitus & galaton uocabatur cythilo & lenticula foliis similis auersa candidiora. Rami in uerram serpunt quini senie admodum tenues ab radice. Flosculi purpurei exeunt. Inuenitur iuxta mare. Coquitur in forbitione simlagi nis ad excitandum ubertatem lactis eamque qui hauserint balneis uti conuenit.

De glaucio: & glycyfide: & glaphalio siue chamezelo: & galedrago: & holco: & hyosiride & holosteio: & hypopesto.

Laucion in syria parthia nascitur humilis herba densis foliis fere papaueris: minoribus tamen: sordidioribusque: odoris terri: gustus amari cum astringione. Granum habet crocei coloris. Hoc in olla fistili luto circumlitum in clibanis calefaciunt: deinde exempto succo exprimunt eiusdem nominis. Vfus est & succi & foliorum si terantur aduersus epiphoras: quae uniuersae uno impetu cadunt. Hinc temperatur collyrium: quod medici diaglaucion uocant. Lactis quoque ubertas intermissa restituit. Sumitur eius rei causa ex aqua. Glycyfide: qua aliqui peoniam aut pentorobon uocant: caulcem habet duum cubitorum: comitantibus duobus aut tribus subrutilum cule lauri folia qualia issatis pinguiora rotundioraque & minora. Semen in siliquis aliud grano rubente: aliud nigro. Duo autem genera sunt. Foemina existimatur cuius radicibus ceu balani longiores circiter octo aut sex inhaerent. Mas plures habet: quoniam non uno radice nixus est: palmi altitudine: candidaque. Ea gustu astringit. Foemine folia myrram redolent & densiora sunt. Nascuntur in siluis. Tradunt noctu effodiendas: quoniam pico martio impetum in oculos faciente in terdium periculosum sit. Radix uero cum effodiatur: periculum esse ne sedes procidant. Magna id uanitate ad ostentationem rei fictum arbitror. Vfus in iis diuersus. Rubra enim grana rubentis menses sistunt quindecim fere pota in uino nigro. Nigra grana uuluis medentur ex passis: aut uino totidem pota. Radix omnes uentris dolores sedat in uino: aliuque purgat. Sanat opisthoronum: morbum: regionem renes: uescicam. Matricem autem & stomachum decocta in uino: aliuque sistit. Estur etiam contra malum mentis: sed in medendo. iiii. drachme satis sunt. Grana nigra auxiliatur & suppressionibus nocturnis in uino pota quo dictum est numero. Stomacho uero & rosionibus & esse ea & illinire prodest. Suppurationes quoque discutiuntur. Recentes nigro semine ueteres rubro. Vtrunque auxiliatur a serpente percussis. Et pueris contra calculos incipiente stranguria. Glaphalium alii chamezeleon uocant: cuius foliis albis mollibusque pro loniento uruntur. Sane & similia sunt. Datur in uino austero ad dysenteriam: uentris solutiones. Mensesque mulierum sistit. Infunditur autem tenasmo. Illinitur & putrescentibus ulcerum. Galedragon uocant Xenocrates leuacantho similem palustrem & spinosam. caule ferulaceo alto: cui summo capite inhaereat simile ouo. In hoc excrecente aetate uermiculos nasci tradunt quos pyxide conditos ad alligari cum pane brachio ad eam partem qua dens doleat: mireque illico dolorem tolli. Valere non diutius anno & ita si terram non attigerit. Holcus in saxis nascitur sicca: gata: uel circa lacertum educit e corpore aristas. Hanc quidam ob id aristidam uocant. Hypo liris in tubo similis: sed minor & tactu asperior. Vulnibus costusa praclare medetur. Holosteion sine duritia herba ex aduerso appellata a graecis: sicut fel dulce: tenuis usque ad capilamenti speciem longitudine quattuor digitorum ceu gramini foliis angustis gustu. Nascitur in collibus terrenis. Vfus eius ad conuulsa rupta in uino pota. Vulnura quoque conglutinat. Nam & carnes concoquuntur addita. Hypopeston nascitur in spinis ex quibus fiunt enae fulloniae: sine cauliculo: sine flore: capitulis tantum manibus & foliis paruis: multis herbaei coloris: radículas habens albas: molles. Succus earum exprimitur aetate ad soluendam aluum tribus obolis: maxime in comitialibus morbis & tremulis. hydropticis. Contra uertigines: ortopnoeas: palsyas incipientes.

De hypoglossa: & hypoco: idae: hyfophyro: lathyri: leontopetalo: lirapso: litospermo: lapide uulgari: de lineo leuco.

Ypolossa folia habet figura siluestris miri concava spinosa & in iis ceu linguas folio paruo exeunte de foliis. Capitis dolorem corona ex iis imposita minuit. Hypocoon in segetibus nascitur: foliis rubeis. Natura eius eadem quae papaueris succo.

Idea hærbæ folia sunt quæ oxymiris hærentis uelut pampini in quibus flos. Aluum mensq; & omnem abundantiam sanguinis sistit. Spissandi cohibendiq; naturam habet. Isophillon uocant aliqui phaselion: quoniam folium quod est aniso simili in pampinos torquetur. Capitula sunt in summo capite tenuia: lenia seminis melanchii. Cōtra tussim & cætera pectoris uitia ex melle & aqua mulsæ. Item iocineri utilissima. Lathyrus folia habet multa: lactuca similia tenuiora germina multa: in quibus semen tuniculis continetur: ut caparis: quæ cum inaruerit eximuntur grana. piperis magnitudine: cãdida: dulcia: facilia purgati. Hæc in cœna in aqua pura aut mulsæ pota hydropicos sanant. Trahunt & bile. Qui uehementius purgari uolunt: cum folliculis ipsis sumunt eam: stomachum ledunt. Itaq; inuentum est ut cum pisce aut iure gallinacci fumerentur. Leontopetalon alii rhopadion uocant folio brassicæ: caule semipedali: leni. Cuius semē in cacumine in siliquis ciceris modo. Radix rapæ similis: grandis nigra. Nascitur in aruis. Radix aduersatur omnium serpentium generibus ex uino pota: nec alia res celerius proficit. Datur & ischiadicis. Lycapnos longioribus q̃ lactuca est foliis: crassioribusq; . Caule longo hirsutis: adnatis multis capitulis: flore paruo: purpureo. Nascitur in campestribus. Illinitur cum farina hordeacea igni sacro. Sudorem in febribus mouet succo aquæ calidæ admixto. Inter omnes hærbas litospermum nihil est mirabilius. Alii quidem hexonycon uocant: alii diospyron: alii heraclion. Hærbæ quincuncialis fere: foliis duplo maioribus quam rutæ: ramulis surculosis crassitudine iunci. Gerit iuxta folia singulas ueluti barbulas: & earum in cacuminibus lapillos candore & rotunditate margaritarum magnitudine ciceris. Duricia uero lapidea. Ipsa qua pediculis adhæreant cauernulas habent & intus semē. Nascitur in italia: sed laudatissimum in creta. Nec quicq; inter hærbas maiore quidem miraculo aspexi. Tantus est decor uelut aurisci cum arte alterius inter folia candicantibus margaritis tam exquisita difficultas lapidis ex hærbæ nascentis. Iacere atq; humi serpere auctores tradunt. Ego uulgam non hærentem uididi. Iis lapillis drachmæ pondere potis in uino albo calculos frangi: pelliq; constat: & stranguariam discuti. Neq; in alia hærbæ fides est. Vsus statim ad quacūq; medicinam natæ. Sic est: autem eius species ut etiam sine auctore uisa statim nosci possit. Lapis uulgaris iuxta flumina fert muscum siccum canum. Hic fricatur altero lapide addita hominis saliuæ. Illo lapide tangitur in petigo. Qui tangit dicit. Pheugete cantarides lycos agrios hymas dioci. Limeū hærbæ appellatur a gallis: qua sagittas in uenitu tingunt medicamento quod uenenum ceruarium uocant. Ex hac in tres modios salinæ additur tantū quantum in una sagitta addi solet. Ita ossa dimittitur in boū faucibus in morbis. Alligari postea ad præsepia oportet donec purgentur. Insanire enim solent. Si sudor insequitur aqua frigida perfundi. Leuce mercurialis similis nomen ex causa accepit per medium folium candida linea trāscurrente. Quare me soleucon quidam uocant. Succus eius fistulas sanat. Ipsa contrita carcinomata. Fortassis eadem sit quæ leucas appellatur. Contra omnia marina uenena efficax. Speciem eius auctores non tradunt: nec aliud quā siue stem latoribus foliis esse: efficaciorē hanc semine acriorē. Lecographis qualis esset scriptum non reperi. Quod & magis miror: quoniam utilis prodicitur sanguinem excreantibus tribus obolis cum croeo. Item celiacis trita ex aqua & apposita. Profluuio fœminarum. Oculorum quoq; meditamentis. & explendis ulceribus quæ sunt in teneris partibus corporis.

De medio: & myosota: & myagro: & natrice: & orhone: & onofma: & onopordo: & oxiri: & oxye: & batrachio: & poligono: & leucanthemo: & plytema: & phyllo: & phellandrio: & phuleri: & polyrrhizo: & proserpinaca: & de rhecoma de rescæ & stoechade.

Ca.

XII.

Edio folia habet iridis satiuæ: caulem tripedale: & in eo florem grandē purpureum rotundum semine minuto: radicē semipedalem. In saxi opacis nascitur. Radix drachmis. ii. cum melle menses fœminarū sistit eligmate per aliquot dies sumpto. Semen quoq; in uino tritum contra abūdātiā fœminarū datur. Myosota siue myosotis leuis hærbæ: caulibus pluribus ab una radice aliquatenus rubeantibus concavis ab imo: foliis angustis oblongis: dorso acuto nigris per interualla assidue geminantibus & tenuibus cauliculis ex taleis pendentibus: flore: cæruleo. Radix digyrali crassitudine multis capillamentis fibrata. Vis ei styptica & exulceratrix: idq; egilopas sanat. Tradūt ægyptii menses quē thiatī uocant: die. xxvii. fere in augusto mēse incurrēte: sigs huius hærbæ succo inungatur mane priusq;

LIFER,

loquatur non lipitum eo anno. Myagros h̄rba ferulacea est foliis similis rubiæ tripe/
danea. Semē oleosum: quod & fit ex eo. Medetur oris ulceribus perunctis hoc succo. h̄rba
quæ uocatur migina tribus foliis longis intubaceis: illita cicatrices ad colorem reducit.
Natrix uocatur h̄rba cuius radix euulsa uirus hirci redolet. Hac in piceno a foeminis abi
gunt: quos mira persuasione fatuos uocant. Ergo species lymphantium hoc modo animo
rum esse credimus: qui tali medicamento iuuentur. Odontides inter fœni genera est cau
liculis densis ab eadem radice geniculatis triagulis nigris geniculis. Folia parua habet lō
giora tamen quā Polygonum. Semen in allis hordeon simile florem purpureū: pusillum.
Nascitur in partis. Decoctum cauliculorum eius in uino austero quātū manus capiat: den
tium dolori medetur: ita ut cōtineatur ore. Othone in syria nascitur: similis erucæ perfora
tis crebro foliis flore croci quare quidam anemones uocauerunt. Succus eius oculorū me
dicamentis conuenit. Mordet enim leuiter & calfacit astringitq; siccando. Purgat cicatri
ces & nubeculas: & quicquid obstat. Quidam tradunt lauari: atq; ita siccata digeri in pa
stillos. Onosma longa folia habet fere ad tres digytos in terra iacentia tria ad similitudinē
anchusæ incisa sine caule: sine flore: sine semine. Prægnans si edat eam aut supra gradia
tur: h̄ortum facere dicitur. Onopordon si comederint asini: crepitus reddere dicuntur.
Trahit urinas & mēses. Aluum sistit. Suppurationes & collectiones discutit. Ofris ramu
los fert nigros tenues lentos & in iis folia nigra ceu lini. Semenq; in ramulis nigrū initio:
dein colore mutato rubescēs. Smegmata mulieribus faciūt ex iis. Radicū decoctū potum
sanat arcuatos. Eadē priusq; mature scat semen: cōcisc & sole siccata aluū sistunt: post ma
turitatem uero collecta & in sorbitione decocta reumatismis uentris medentur & per se
tritæ ex aqua cælesti bibuntur. Oxis folia terna habet. Datur ad stomachū dissolutū. Edūt
& qui euterocelon habent. Polyanthemum: quā quidam batrachion appellant: caustica ui
exulcerat cicatrices: & ad colorem reducit. Eademq; uirilignes concorporat. Polygonum
græci uocat quānos sanguinariā: non attollitur a terra foliis rutæ similis graminis. Succus
eius infusus naribus suppressis sanguinē: & potus cū uino cuiuslibet partis profluuiū ex
creationesq; cruentas inhibet. Qui plura genera polygoni faciunt: hāc marē intelligi uo
lunt: appellariq; a multitudine seminis aut dēficate fruticis calligonō: alii polygonō a fre
quentia geniculorum: alii halmada: alii carninothron: alii dema: multi myrtopetalon. Nec
non inueniuntur qui hāc fæminā esse dicant. Marē aut maiore minusq; nigrā & geniculis
densiore: semine sub oibus foliis turgescētē. Quocūq; hāc modo se habeant: uis earum
est spissare: ac refrigerare. Semine aluum soluunt largius sumpto. Vrinā cient. Rheumatismos
cohibēt. Qui si nō fuere: nō profunt. Stomachi feruori folia imponūt. Vesicæ dolori
illinūt: & ignib; sacris. Succus & auribus purulētis instillat: & oculorū dolori per se. Da
bat & in febribus ante accessiōes duobus cyathis in tertianis quaternisq; p̄cipuæ. Itē cho
lericis: dysentericis: & in solutione stomachi. Tertiū genus oreon uocat in mōtib; nascēs:
arundini teneræ simile: uno caule: densis geniculis: & in se fractis. Foliis autē picæ: radici
superuacua inefficacius quā superiora: peculiare ischiadicis. Quartū genus siluestre ap
pellatur pene ardoris frutice radice lignosa stipe cedri rubricundo. Ramis spatii binū pal
morū nigris geniculorū ternis quaternisq; articulis. Huic quoq; spissadi natura. Sapor ma
li cotonei. Decoquitur in aqua ad tertias: aut aridi farina inspergitur: & oris ulceribus: &
attritis partibus. Propter gingiuarū uero uitia ipsa cōmanducatur. Nomas sistit: omniaq;
quæ serpunt aut difficilē cicatricem habent. Priuatim uero sanat a niue facta ulcera. Her
barii & ad anginas utuntur illa. Et in capitis dolore coronā ex ea imponunt. Et cōtra epi
phoras collo circumdant. Intertianis quidē sinistra manu euulsam adalligant: adeo contra
profluuiū sanguinis. Nec ullā magis aridā quā polygonū seruant. paneration; aliqui scillā
pusillā appellare malunt: foliis albi lilii longioribus crassioribusq;. Radice bulbi magni co
lore ruffo. Aluum soluit succo cum farina erui sumpto. Vlcerā purgat. Hydropicis imple
niscq; cum melle datur. Alii decoquunt eā donec aqua dulcis fiat. Ea q; effusa radicē tēren
tes digerūt in pastillos solesiccatos: & postea utūtur ad capitis ulcera: & cetera quæ reput
ganda sunt. Itē ad tussim quātū tribus digytis apprehēderint: in uino dantes. Et ad lateris
dolores aut peripneumonicis eligima dantes. Propter ischiada in uino bibendum. Et pro
pter tormina mensesq; ciendos. Peplos: quam aliqui sychen: alii meconion aphrodes uocat
ex nna radice tenuit fructificat: foliis rute paulo latiorib; semine sub foliis rotūdo minus

candido quā papaueris. Inter uites fere colligitur messibus. Siccaturq; cū fructu suo sub
iectis aquis: in quas excidant. Hoc potio alius soluitur. Bilis ac pituita detrahatur. Media
potio est acceptabuli mensura in aqua mulle hēminis tribus & cibus inspergitur obsoniis
q; ad moliendam aluum. Peryclimenos fruticat in pfa ex interuallo duo folia habens sub
candida mollia. In cacumine autem semen inter folia durū & quod difficile uellatur. Nasci
tur in aruis ac sepibus conuoluens se aminiculis quibuscūq;. Semen eius in umbra siccātū
tunditur: & in pastillos digeritur. Si resoluti dantur in uini albi cyathis tribus tricenis die
bus ad lyenem: cū p̄ urina cruenta aut per aluū absūmit quod intelligitur a decimo sta
tim die. Vrinam cient & folia decocta. Aquæ & ortopnoicis profunt. Partum quoq; adiu
uant: secundas p̄ pellunt pota simili modo. Pelecinum in segetibus diximus nasci fructico
sant: cauliculis: foliis ciceris. Semen in siliquis fert corniculorū modo adiunctis ternis qua
ternisq;: qua legit nouimus amarum stomacho utilem. Additur in antidotis. Polygala pal
mai altitudine petri: in caule summo foliis: lenticule gustu astricto: quæ pota lacti abundā
tiam facit. Ponticris aut ut alii uocant paroenion uel neuras large fruticat: spinis retorida
lanugine spissis: foliis paruis: rotundis: ramulis: longis: mollibus: lenticis tenuibus: flore: lon
go: herbacei coloris: seminis nulli usus: sed gustu acuto & odorato. Inuenitur in aquosis
collibus. Radices habet duas aut tres binum cubitorū in altitudine neruosa candidas fir
mas. Circumfoditur autūno & præciso frutice. Dat succum gūmi similem. Radix mira uul
neribus sanandis traditur: præcipueq; neruis uel præcisis illita. Decoctum quoq; eius cum
melle potum dissolutiones neruorum & infirmitates & incisuras iuuat. Phalangites a qui
busdam phalangion uocatur: ab aliis leucathemon: uel ut in quibusdā exemplaribus inue
nio leucacatha. Ramuli sunt ei nunq; pauciores duobus in diuersa tendentes. Flos cādidus
lilio rubro similis: semine nigro: lato ad lenticulæ dimidiæ figuram multo tenuiore: radice
herbacei coloris. Huius folio uel flore uel semine auxiliatur contra scorpionum phalan
giorum p̄ & serpentium ictus. Item contra tormina. Plytema qualis sit describere superua
cuū habeo: cum sit usus eius tantū ad amatoria. Phylon a græcis uocatur hærba in saxosis
montibus femina magis herbacei coloris caule tenui: radice parua: semine rotundo: papa
ueri simili. Hæc sui sexus facit partus. Mares autē semine tantum differunt: quod est in
cipiente oliua. Verūq; bibitur in uino. Phellandria nascitur in palustribus: folio apii. Bi
bitur semen eius propter calculos & uesicæ in cōmoda. Phaleris thyrsus habet longum te
nuem ceu calamum in summo flore inclinatum. Semē simile scisamæ. Et hoc calculos fran
git potum ex uino uel aceto uel cū melle & lacte. Item etiam uitia uesicæ sanat. Polyrhia
zon folia habet myrti: radices multa. Hæc tuse dantur in uino contra serpētes. Profunt &
quadrupedibus. Proserpinacha hærba uulgaris est eximit aduersus scorpiones remediū. Ea
dē cōcrita addita muria & oleo anginā eximie curari tradūt. Præterea in quālibet lassitu
ne recreari defessos: etiam cum obmutuerint: si subiiciatur linguæ. Si deuoretur. uomitio
nem sequi salutarē. Rhecoma affertur ex iis quæ supra potum sunt regionibus. Radix co
sto nigro similis minor & ruffior paulo sine odore: calfaciens gustu & astringens. Eadē tri
ta uini colorem reddit ad crocum inclinantē. Illita collectiones inflammationesq; sedat. Vul
nera sanat. Epiphoras oculorum sedat ex passo illita. Insignita cum melle. Et alia liuentia
ex aceto. Farina eius inspergitur contra cacoethe & sanguinem reicientes drachmæ pon
dere in aqua. Dysentericis etiam & cœliacis si febris careant in uino. Sin aliter ex aqua. Fa
cilis teritur nocte antecedente madefacta. Datur & decoctum eius bibendum duplici mē
sura ad rupta conuulsa: contusis ex sublimi deuolutis. Si pectoris sint dolores additur pi
peris aliquid & myrthe. Si dissolutio stomachi ex frigida aqua dimittit: siue intus siue ex
tra purulenti excretionibus. Item epaticis: splenericis: schiadicis ad renum uitia: suspiria
ortopneas. Arterix scabricas sanat ex passo tribus obolis potis trita: aut decoctum eius. Li
chenas quoq; ex aceto imposita purgat. Bibitur cōtra inflationes: & perfricationes: febres
frigidas: singultus tormina: asperitates: capitis grauitates: melancholicas uertigines: lassit
udine: dolores & conuulsione. Circa Ariminum nota est hærba: quam resedaui uocant.
Discutit collectiones inflammationesq; omnes. Qui curant ea: addunt hæc uerba. Reseda
morbos reseda: scisne scisne quis pullos egerit: radices: nec caput nec pedes habeant. Hæc
ter dicūt: totiēsq; despuūt. Stoechas in insulis tantū eiusdē nois gignit odorata hærba: co
ma hyssopi: amara gustu. Menfes cit potu: pectoris dolores leuat. Antidotis quoq; miscet.

LIBER.

De solano: & smirno: & thelephio: & trichomane: & thalietro & thlaspe: & tragonia: & tragoni: & trago: & tragologo: & spodile. Et quod quidam morbi quibuldam non sunt gentibus.

Ca.

XIII.

Olanum graeci strichnon uocant: ut tradit Cornelius Celsus. Huic uis reprimendi refrigerandiq: smyrnion caulem habet apii: folia latiora: & maxime circa stolones multos: quorum asinu exiliunt pingua ad terrā infracta: odore medico cum quādam acrimonia iucundo colore: in luteum languescente: a capitibus caulium orbiculato ut apii semine rotundo: nigro qui arefcit incipiente aestate: radix quoq: odorata gustu acri mordet: succosa: mollis: Cortex eius foris niger: intus pallidus. Odor mirrhæ habet qualitatem unde & nomen. Nascitur & in saxosis collibus in terrenis. Vfus eius exalfacere: extenuare Vrinam & menses ciunt folia & radix. Aluum semen sistit: Radix collectiones & suppurationesq: non ueteres. Item duritias discutit illita. Prodest & contra phalangia ac serpente admixto chanceri aut polline: aut melystophyllo in uino pota: sed particulatim: quoniam uersa uomitione mouet. Qua de causa aliqui cum ruta datur. Medetur tussi & ortopnoeæ semen uel radix. Item thoracis aut lyenis & reñu & uescicæ uitis. Radix autem ruptis cōuulsis. Partus quoq: adiuuat: & secundas pellit. Datur ischiadicis cum eretano in uino sudores ciat & ructus. Ideo inflationē stomachi discutit. Vulnere ad cicatricem perducit. Ex primitur succus radices utilis & foeminis: & thoracis: præcordiorumq: desiderijs. Calfact enim: & concoquit & purgat. Semen peculiariter hydropicis datur potu: quibus & succus illinitur & malagmate cortice arido. Et ad obsonia utuntur cum mulsio & oleo & garo maxime in elixis carnibus simul. Concoctiones facit. Sapore similima piperi. Eadem in dolore stomacho efficax. Telephion portulacæ similis & caule & folijs. Rami a radice serpenti: octoniq: fructificant: folijs crassis carnosiss. Nascitur is cultis & maxime inter uites. Illinitur lentigini: & cum inaruit: teritur. Illinitur & uirilgini: ternis fere mensibus senis horis noctis aut diei: postea fariua hodeacea illiuitur. Medetur: & uulneribus & fistulis. Trichomanes adianto similis est exilius modo nigriusq: folijs lenticulæ densis: maris aduersis inter se. Decoctum eius strangurias sanat in uino albo potu addito cymino rustico. Succus cohibet capillos defluentes: aut si effluerint. Alopeciaq: densat tritum & in oleo illitum. Sternutamenta quoq: gustu mouet. Thalietrum folia coriandri habet pinguiora paulo: caulem purpureum. Nascitur ubiq: præcipue in capestribus. Medentur ulceribus folia cum melle Thlaspe duum generum est angustis folijs digyali lōgitudine & latitudine in terram uersis: in cacumine diuisis: cauliculo semipedali: non sine ramis peltarū specie semine incluso lenticulæ effigie: nisi q: infringitur: unde nomē. Flos albicat. Nascitur in semitis & sepibus. Semen asperi gustu. Bilem & pituitam utrunq: extrahit. Modus fumendi acerabuli mensura. Prodest & ischiadicis infusum: & donec sanguinem trahat. Menses quoq: cit: sed partus necat. Alterū thlaspen aliqui per sinocapa uocāt latis folijs: radicibus magnis. Et ipsum utile ischiadicorū infusioni. Prodest & inguinib? utrūq:. Præcipitur ut qui colligit: dicat sumere se cōtra inguina & cōtra oēs collectiones & cōtra uulnera: unaq: manu tollat. Tragonia hærba qualis sit nō tradit. Credo & falsū esse pmissū. Democriti. Potetiosum enī est ad alligatā triduo asumere lyenes. Tragonis: siue tragon nascitur in creta tñ insula in maritimis: iunipero similis & semine & folio & ramis. Succus eius lacteus in gummi spissatus uel semen impositione spicula e corpore eiicit tunditur recens: & cum uino illinitur aut sicca farina cum melle. Eadem lactis abundantiam facit: māmifq: unice medetur. Est & alia hærba tragos quā aliqui scorpion uocant. semipede alta fruticosa: folijs pusillis racemis rubentibus grano tritici acuto acumine: & ipsa in maritimis nascens. Huius ramorum. x. aut. xii. cacumina trita ex uino pota cæliacis: dysentericis: sanguinem excreantibus mensiumq: abundantiæ auxiliantur. Est & tragologon: quem alii comen uocāt. Caulem habet paruū: folijs croci. radice longa: dulci: super caulem calice lato: nigro. Nascit in asperis sine usu. Et de hærbis quidem memoria digna hætenus accipimus: aut cōperimus. In fine earum admonere non ab re iudicamus: alijs alias uerum ætates esse. Longissimo tempore durat elaterium: ut diximus. Chameleon nigre. xl. annis. Centaurium non ultra duo decim. Peucedanum & aristolochia ac uitis siluestris anno in umbra seruātur. Et animalium quidem cæterorum nullum aliud radices a nobis dictas attingit: excepta spondile: quæ omnes persequitur. Genus id serpentis est. Ne illud quidem dubitatum omnium radicum.

ultim effectusq; minui: si fructus prius maturescant. Item seminū ante radice propter succū incisa. Resoluitur autem omnium vis consuetudine. Et desinunt prodesse cum opus est: que quotidie in usu fuere: æque q̄ nocere. Omnes uero herbæ uehementiores effectū uiri- busq; sunt in frigidis locis & in aquilonis. Item siccis. Sunt & gentium differentiæ non me- diocres. Sicut accepimus de tineis lombricisq; inesse ægypti arabiz syriæ ciliciæ populis. E- diuerso gracie phrygiæ omnino non nasci. Minus id mirum quā q̄ in confinio atticæ boe- tiæq; thabani innascuntur: cum absint atheniensibus. Quæ contemplatio aufert nos ad ip- sorum animalium naturas. Ingenitaq; iis uel certiores morborum omnium medicinas rur- sus. Enim uero uerum omniū parens nullum animal ad hoc tātum ut pasceretur: aut alia satiaret: nasci uoluit. Quin artes salutes inseruit & uisceribus. Quippe cum surdis etiam rebus inseruit. Tum uero illa animæ auxilia prestantiss̄ ma ex anima alia esse uoluit con- templatione ante cuncta mirabili.

C. II. PLINII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER. XXVIII.

PROEMIVM.

De medicinis ex animalibus.

Ca.

I.

ICTEA erant omnium rerum naturæ inter cælum ac terram nascentiū: restabantq; quæ ex ipsa tellure fodiuntur: si non herbarum ac fruticum tractata remedia auferrent transuersos ex ipsis animalibus quæ sanātur reperta maiore medicina. Qui ergo diximus herbas & florum imagines: ac pleraq; inuentu rara ac difficilia: iidem tacebimur: quid in ipso homine proficit homini? ceteraq; genera remediorum inter nos uiuentia: cum præsertim nisi carenti doloribus morbisq; uita ipsa poena fiat. Minime uero

Quin omnem infirmemur operam licet fastidii periculum urgeat quando ita decretū est minorem gratiæ quā utilitatum uidē respectum habere. Quinimo externa quoq; & barba- ros etiam ritus indagabimus. Fides tantum auctores appellet. Quinquā & ipsi cōsensu pro- prii iudicii ita eligere laborauimus: potiusq; curæ rerum: quam copiæ institimus. Illud ad- monuisse perquam necessarium est: dictas iam a nobis naturas animalium: & quæ cuiusq; essent inuenta. Neq; enī minus profuere medicinas repēiendo: quam profunt præbendo. Nunc quæ in ipsis auxiliantur indicari: neq; illic in totum omīssa. Itaq; hæc esse quædam alia: illis tamen connexa. Incipimus autem ab homine: ipsum sibi exquirentes: immēsa sta- tim difficultate obuia. Sanguinem namq; gladiatorum bibunt: ut bibentibus populis pro- cul sint comitiales morbi. Quod spectare facientes eadem harena feras quoq; horror est. At hercule illi ex homine ipso sorbere efficacissimum putant calidum: spirantemq; & una ip- sam animam ex osculo uulnerum cum plagis: hoc. Omnium ferarum quidem animo ferio- re fas sic dixisse humano. Alii medullas erurum quærent & crebrum infantium. Nec pauci apud græcos singulorum uiscerum membrorumq; etiam sapores dixerunt. Omnia persecu- ri usq; ad resegmenta unguium. Qualis uero sanitas uideri possit ferā ex homine fieri. Qui morbo dignum non ipsa medicinz gratia. Egregia hercle frustratione si non proficit. Aspicit humana extra nefas habetur: quātomagis mandī? Quis ista inuenit ostenta? Tecum enim res erit euesor iuris humani: monstrorumq; artifex: qui primus ea condidisti. Fecisti ere- do ne uita tui obliuisceretur. Quis inuenit singula membra humana mandere. Qua con- iectura inductus. Quam potest medicina ista originem habuisse. Quis ueneficia innocen- tiora efficit q̄ remedia. Esto barbari externiq; ritus inuenerint. Etiam uē græci suas fecere has artes. Democriti estāt commendatiōes ad alia noxii hominis & ex capite ossa plus pro- desse: ad alia amici & hospitis. Iam uero ui interempti dente gingiuas in dolore scarificari Apollonius efficacissimum scripsit. Miletus oculorum suffusiones felle hominis sanari. Artemon caluaria interfecti: igneq; cremati propiauit aquam in fonte noctu comitiales morbis. Ex eadem suspēdio interempti catapotia fecit cōtra canis rabidi morsus Antheus. Atque etiam quadrupedes homines sanauere: contra inflatiōes boum perforatis cornibus inferentes ossa humana. Vbi homo occisus esset aut crematus filiginem quæ pernoctasset suum morbis dando. Procul a nobis nostrisq; litteris absint ista. Nos auxilia dicemus non

A

LIBER.

piacula. Sicubi laetis puerperum usus mederi poterit: sicubi salua tactus ue corporis cæte
raque similia. Viram quidem non adeo extendendam censemus: ut quoquomodo per trahē
da sit. Quisquis es talis æquæ moriere etiā cum obsecus uixeris: aut nefandus. Qua prop/
ter hoc primū quisque i remediis animi sui habeat: ex oībus bōis quæ homini tribuit natu/
ra: nullū melius cē tēpestiua morte. In eaq; id optimū qd illam sibi quisque p̄stare poterit.

An sit i medendo aliqua uis uerborum & sanari & depelli.

Ca II.

X homine remediorum primū maximæ quæstionis: & semper incertæ est: ualent
ne aliquid uerba incantamenta carminū. Quod si uerum est homini acceptum fieri
oportere conueniet: sed uirū sapientissimi cuiusque respuit fides. In uniuersū ue
ro omnibus horis hominis credit uita: nec sentit. Quippe uictimas cædi sine præcatione nō
uidetur referre: nec deos rite consuli. Præterea alia sunt uerba impetrantis: alia depulsiōis
alia cōmentationis. Vidimusque certis præcationibus obsecrasse summos magistratus. Et ne
quid uerborum præteratur aut præposterum dicatur: descripto præire aliquem. Rufusque
aliam custodem dari qui attendat: alium uero præponi qui faueri linguis iubeat. Tibicinē
canere: ne quid aliud exaudiat. Vtraque memoria insigni: quotiens ipsæ diræ obstreperet
nocuerint: quotiens ue præcatio errauerit. Si repente extis adimi capita uel corda: aut gemi
nari uictima stante acciderit. Duratque immenso exemplo. Deciorum patris filiū quo se de
nouere carnē. Extat Tutia uestalis incestæ præcatio: qua uia aquam tulit i cribro: anno ut
bis. Romæ. de. nono Boario uero in foro græcum græcamque defossos aut aliarum gentiū
cum quibus tum res esse: etiam nostra ætas uidit. Cuius sacri præcationem qua solet præire
quindecim uerum collegii magister: si quis legat: profecto uim carminum fateatur. Ea om
nia approbantibus ostingentis. xxx. annorum euentibus. Vestales nostras hodie credimus
nondum egressa urbe mancipia fugitiua retinere in loco præcatione. Quod si semel reci
piatur ea ratio: & deos preces aliquas exaudire: aut ulli moueri uerbis: confitendum sit de
tota coniectatione. Pulci quidem nostri perpetuo talia prodidere. Difficilimumque ex iis ē
fulmina elici ut suo loco docuimus. L. Piso primo annalium auctor ē Tullum Hostilium
regem ex Numæ libris eodem quo illum sacrificio louem cælo deuocare cōatum: quoniā
parum rite quædam fecisset fulmine idum. Multi uero magnarum rerum fata & ostenta
uerbis permutari. Cum enim in tarpeio fodientes delubro fundamenta caput humanum
inuenissent: missi ob id a se legatis ethuriæ celeberrimos uates Olenus Calenus præcla
rum id fortunatumque cernens: interrogatione in suam gentem transferre: scipione prius
determinata templi in imagine in solo ante se. Hoc ergo dicitis romani hic templum louis
optimi maxime futurum est? Hic caput inuenimus. Constantissima annalium affirmatio
ne transitum fuisse fatum in ethuriam: ni præmoniti a folio uatis legati romani respondis
sent: non plane hic: sed romæ inuentum caput dicimus. Iterum id accidisse tradunt cum in
fastigium eiusdem delubri præparatæ quadrigæ fistiles in fornace creuissent. Et iterum si
mili modo rerum augurium. Hæc satis sint exemplis: ut appareat ostentorum uires &
in nostra potestate esse: ac prout quæque accepta sunt ita ualere. In augurium certe discipli
na constat: neque diras aues: neque ulla auspicia: pertinere adeo: qui quæque rem ingrediētes ob
seruare se ea negauerint. Quo munere diuinæ indulgentiæ maius nullum est. Quin etiam
& legum ipsarum in. xii. tabulis uerba sunt: qui fruges excantasset. Et alibi. Quin malū car
men incantasset. Verrius Flaccus auctores ponit: quibus credat: in oppugnationibus ante
omnia solitum a romanis sacerdotibus euocari deum cuius in tutela id oppidum esset: pro
mittique illi eundem aut ampliorem locum apud romanos cultum ue. Durat in pontificum
disciplina id sacrum. Constatque ideo occultatum in cuius dei tutela roma esset: ne qui ho
stium simili modo agerent. Defigi quidem diris deprecationibus nemo non metuit. Huc
pertinet: ut ouorum quæ exorbuerit quisque calices cochlearumque protinus frangi: aut eas
dem cochlearibus perforari. Hinc Theocriti apud græcos: Catulli apud nos: proximèque
Virgilii incantamentorum amatoriam imitatio. Figulinarum opera multi rumpi credunt ta
li modo: Non pauci etiam serpentes ipsos recantari. Et hunc unum esse ipsi in elledum
contrahi: mailorum cantu etiam in nocturna quiete. Etiam parietes incendiorum depreca
tionibus conscribuntur. Neque est facile dictu: & externa uerba atque ineffabilia derogant fi
dem. Vadius etiam latina inopinata: & quæ ridicula uideri cogit animus semper aliquid i
mensum expectans ac dignum deo mouendo: immo uero quod numini imperet. Dixit

Homerus profluuium sanguinis uulnerato foemine Vlyxem inhibuisse carmine. Theophrastus ischiadicis sanari. Cato prodidit luxatis mēbris carnem auxiliari. M. Varro podagris. Cæsarem dictatorem post unum ancipitem uehiculi casum ferunt semper ut primum con-sedisset (id quod plerisque nunc facere scimus) carmine ter repetitio securitatem itinerum aucupari solitum. Licet hanc in partem singulorum quoque conscientiam coarguere. Cur enim primum anni incipientis diem latis precationibus inuicem faustum ominamus. Cur publicis lustris etiam nomina uictimas ducentium prospere legimus: Cur & fascinationibus adoratione peculiari occurrimus. Alii gratiam Nemisi inuocantes: cuius ob id romæ si mulacrum in capitolio est: quanuis latinum nomen non sit. Cur ad mentionem defunctorum testamur memoriam eorum a nobis non sollicitari: Cur impares numeros ad omnia uehementiores credimus: idque in febribus: dierum obseruatione intelligitur. Cur ad primitias pomorum hæc uetera esse dicimus: alia noua optamus: Cur sternutamentis salutamus. Quod etiam Tyberium. Cæsarem tristissimum (ut constat) hominum in uehiculo exegisse tradunt. Et aliqui nomine quoque consalutare religiosius putant. Quin & absentes tinnitu aurium præsentire sermones de se receptum est. Artalus affirmat scorpione uiso si quis dicat duo: cohiberi nec uibrare ictus. Et quoniam scorpio admonuit in africa nemo destinat: aliquid nisi præfactus Africam. In cæteris uero gentibus deos ante obestatur ut uelint. Nā si mens assit: nullum ponere translativum uidebitur: quoniam multas etiam pollere religiones manifestum est. Alius salua post aurem dygito relata: sollicitudinem animi pro-pitiat. Pollices cum faueamus: præmere etiam prouerbio iubemur. In adorando dextrā ad osculum referimus: totumque corpus circūagimus. Quod in leuū fecisse galliæ religiosius credunt. Fulgetras adorare consensus gentium est. Incendio inter epulas nominato aqua sub mensa profundi. Abominamur: recedēte aliquo ab epulis: simul uerri solum. Aut bibēte conuiuia mensam uel repositorium tolli inauspicatissimum iudicatur. Serui Sulpitii principis uiri commendatio est: quam ob rem mensa linquenda non sit. Nondum enim plures quam conuiuæ numerabantur. Nam sternutamento reuocari ferculum mensam ue: si non postea gustetur aliquid: inter dira habetur. Omnino autem esse hæc instituere illi: qui omnibus negotiis horisque interesse credebant deos. Et ideo placatos etiam uitis nostris reliquerunt. Quin & repente conticescere conuiuium adnotatum est: non nisi in pari præsentium numero: quia in re fame labor est: ad quæcunque eorum pertinēs. Cibis etiam e manu prolapsus reddebatur. Atque per mēsas utebantur mundiciarum causa desilire. Et sunt cōdita auguria quid loquenti cogitanti ue id acciderit: inter execratissima. Si pontifici acciderit ditis causa euplantini: in mensa utique id reponi adolerique ad larēpiatio est. Medicamenta prius quā adhibeantur in mensa forte deposita negantur prodesse. Ungues refecari nundinis Romanis tacenti atque ad dygito indice: multorum peccuniarum religiosum est. Capillum uero contrectari contra defluuia ac dolores capitis. xvii. luna atque xxix. Pagana lege i plerique italix prædiis cauetur ne mulieres per itinera ambulantes torqueant fusos: aut omnino de rectos ferat: quoniam aduerfetur id omnium spei: præcipue frugum. M. Seruilius Nouianus princeps ciuitatis non pridem in metu lippitudinis prius quam eam ipsam nominaret: alius ue ei prædiceret: duabus litteris græcis & chartam scriptam circūligatam lino subnectebat collo. Murianus ter consul eadem obseruatione uiuentem muscam in linteolo albo. his remediis carere ipsos luppitudine predicantes. Carmina quædam extant contra grandines. Contraque morborum genera. Contra ambusta. Quædam etiam in partus. Sed in pro-dendo obstat ingens uerecundia in tanta animorum uarietate. Qua propter de his ut libitū cuique fuerit opinetur. Remedia ex homine contra magos. Ca. III.

Omnium monstrificas naturas & ueneficos aspectus plenius diximus in portentis gentium: & multas animalium proprietates: quæ repeti superuacuum est. Quorundam hominum tota corpora profunt: ut ex iis familiis quæ sunt terrori serpentibus: tactu ipso leuant percussos suctu ue medico. Quorum & genere sunt psylli maris: & qui oblongens uocantur insula cypri. Ex aqua familia legatus. Hexagon nomine a consuli bus Romæ in dolum serpentium coniectus experimenti causa circūmulcentibus linguis miraculum præbuit. Signum eius familie ē modo adhuc durat uernis tempibus odoris uirus. Atque eorum sudor quoque medebatur: non nōdo salua. Nam in insula nili centyrii nascentes tanto sunt crocodilis terrori: ut uocem quoque eorum fugiant. Horum oīum generum

LIBER.

in sua repugnantia interuentum quoque mederi constat. Sicuti agguari vulnere introitu eorum qui unquam fuerit serpentium cavis uel deinde laesi. Idem gallinarum incubitus: pecorum fetus abortu uitiatur. Tatum remanet uirus excepto semel malo: ut ueneficio fiant uenena. Passim remedio est abluere prius manus eorum aqua: illa eos quibus medearis dispergi. Rursus a scorpione aliquando percussus nunquam postea a crabronibus: uespis: apibus uel feriunt. Minus miretur hoc quod sicut: uelle a tinea non attingi: quod fuerit in funere. Serpentes aggre praeterquam leua manu extrahi.

De quibusdam sortilegis & salua hominis.

Ca.

III.

Ythagorae inuentis non temere fallere: impossibile tuorum nominum imparem uocalium numerum claudirates: oculorum uel orbitate: ac similis casus dextris assignate partibus: parem leuis. Ferunt difficiles partus: statim solui cum quis testum in quo sit grauida transmiserit lapide uel missili ex iis quae tria animalia singulis ictibus interfecerit hominem: aprum: ursam. Probabilius id facit hasta uelitaris: euulsa a corpore hominis: si terram non attigerit. Eosdem enim illata effectus habet: Sic & sagittas corpore eduatas si terram non attingerint subiectas cubantibus amatorum esse. Orpheus & archelaus scribunt. Quin & comitiale morbum sanari cibo e carne ferarum occise eodem ferro quo homo interfectus sit. Quorumdam partes medicae sunt sicuti diximus de Pyrrhi regis police. Et elide solebat ostendi Pelopis hasta: quam eburneam affirmabat ur. Ne uos in facie tondere religiosum habet etiam nunc multi. Ominum uero in primis ieiunam saluam contra serpentes praesidio esse docuimus. Sed & alios efficaces eius usus recognoscat uita. Ita despuimus comitiales morbos: hoc est contagia regerimus. Simili modo & fascinationes repercutimus sinistram dextramque claudiratis occursum. Veniam quoque a deis: spei alicuius audacioris petimus in sinum spuendo. Etiam eadem ratione terna despuere deprecatione in omni medicina mos est: atque effectus adiuuare. Incipientes furunculos ter praesignare ieiuna salua. Nunc mirum dicimus: sed experimento facile. Si quem poeniteat ictus eminus cominus uel illati: & statim expuat mediam in manum qua percussit: leuatur illico percussus a poena. Hoc saepe delumbata quadrupede approbat statim a tali remedio correcto animalis ingressu. Quidam uero aggrauant ictus ante conatum simili modo salua in manu ingesta. Credamus ergo & lichenas leprasque ieiunum illi ad duo arceri. Item lippitudines matutina uelut quotidie inunctio. Carcinomata malo ter rari subacta. Cervicis dolorem salua ieiuni dextra manu ad dextrum popitem relata: leua ad sinistram. Si quod animal aure intrauerit: & inspuatur exire. Inter amulera est edita quaeque urinae expuere. Similiter in calcamentum dextri pedis anteque induatur. Item cum quis transeat locum in quo aliquod periculum adierit. Martius. Smyrneusque de simplicibus effectibus scripsit rumpi scolopendras marinas sputo tradit. Item ruberas aliasque ranas. Ophilus serpentes si quis in hiatus earum: expuat. Salpator porum sedari quocumque membro instupente si quis sinum expuat. Aut si superior palpebra salua tangatur. Nos sic haec credamus rite fieri. Extranei in teruentu: aut si dormiens expectetur infans a nutrice terna expui quamque religione mutat & fascias. Imperatorum quoque non solum infantium custos qui deus inter sacra romanae uestalibus colitur: & currus triumphantium. Sub his pendens defendit medicus inuidiae: iubetque eosdem recipere. Similis medicina linguae ut sit exorata a tergo fortuna gloriae carnifex. Morsus hominis inter asperissimos quoque numeratur. Medentur sordes ex auribus. Ac ne quis miretur etiam scorpionum ictibus serpentiumque statim imposita. Melius e percussis auribus profunt. Ita & rediuiua sanari serpentium uero ictum contusi deus humani farina. Capillus puero qui primus decisus est podagrae impetus dicitur leuare circumligatus. Et intortum impubium impositus. Virorum quoque capillus canis moribus medetur ex aceto. Et caput uulneribus ex oleo aut uino. Si credimus a reuulso cruci quartanis. Cobustus aquae capillus carcinomati. Pueri cui primus ceciderit dens ut terram non attingat inclusus in armillam & assidue in brachio habitus muliebrium locorum dolores prohibet. Pollex in pede praeligatus proximo digito tumores inguinum sedat. In manu dextra duo medii lino leuiter colligati distillationes atque lippitudines arcant. Quin & ictus capillus caliculo alligatus qui supra pubem leuare ceteros dicitur: ac iocineris etiam dolores. Ac celeritatem partus facere. Addidit Grauius efficacior ad hoc esse ferro exemptum. Partus accelerat uicinos ex quo quaeque conceperit si cinctu suo soluto foetum cinxerit: dein soluerit: adiecta precatone se uinxisse eandem & soluturum: atque abierit. Sanguine ipsius hominis ex quacunque parte emisso efficacissime anginam illi tradunt Orpheus & Archelaus:

XXVIII.

Item ora comitiali morbo lapsorum exurgere enim protinus. Quidam si pollices pedū purgantur: ex quo iis guttæ referantur in faciem. Aut si uirgo dextro pollice attingat. Hæc coniectura censentes uirgines carnes edendas. Elschinēs atheniensis excrementorū cinere anginis medebat & tōsillis: uisq; & carcinomatis. Hoc medicamentū uocabant botryon. Multa genera morborum: primo coitu soluntur: primoq; foeminarum mense. Aut si non id contingat: longinqua fiunt: maximeq; comitiales. Quin & a serpente ac scorpione percussos coitu leuari produnt. Verū foeminas uenere ea lædi. Oculorū uitia fieri negant: nec lippire eos qui cum pedes lavant aqua inde ter oculos tangant. Immatura morte raptorū manu strumas parotidas guttura tactu sanari affirmat. Quidam uero cuiusq; defuncti duntaxat sui sexus leua manu auersa. Et e ligno fulgure isto reiectu post tergamanibus deorseri aliquid demorbari ad dentem qui doleat admoeri etiā palpebrarū remedio esse prodū. Sunt qui præcipiant dentē suffridente hoīs sui sexus. Et eum qui caninu suocetur isepulco exemptum adaligari. Terram ex caluaria pilothrū tradunt. Herba uero siqua ibi genita sicco nanducata dentes cadere. Vlcera non serpe ex osse hominis circūscripta. Alii e tribus puteri pari mensura aquas miscent: & prolībant nouo fistili. Reliquū dant in tertianis accessu febrū bibendū. Item in quartanis fragmentū clauī a cruce inuolutū lana collo subnectunt. Aut spartū e cruce liberatoq; cūdūt cauerna quam sol non attingat. Magorum hæc comenta sunt. Ut coram qua feramenta sæpe exacuta sint: subiectam ignari cervicalibus de ueneficio deficientes euocare. Indicium ut ipse dicat: quid sibi datum sit & ubi: & quo tempore: auctorem tamen non nominare. Flumine utiq; percusso circūactum in uulnus hominē loqui protinus constat. Inguinibus medentur aliqui licium telæ detractum aligantes nouenis septenis ue nodis ad singulos nominantes uiduam aliquam: atque ita inguina adaligantes licio. Et clauum aliud ue quod quis calcauerit: alligatum ipsos iubent gerere: ne sit dolori uulnus. Verrucas auellunt a uicesima luna in linteibus supini ipsam intuentes ultra caput manibus porrectis: & quicquid comprehendere eo fricantes. Clauum corporis cum cadat stella siquis distingat: uel cito sanari aiūt. cardinibus hostiorū aceto affuīs lutū fronti illitū capitis dolorem sedare. Item laqueū suspensiosū circūdatū temporibus. Si quid episcæ hæserit faucibus: in quam dimissis frigidam pedibus cadere. Si uero ex aliis ossibus impositis capiti ex eodem in uase ossiculis. Si panis hæreat ex eodem utranq; aurem addito pane. Quin & sordes hominis in magnis fecere remediis: quæstuo forum ginnasia græcorum: quippe ea strigmenta molliunt: calfaciunt: discutiunt: complent: sudore & oleo medicinam facientibus: V uuluis inflamatis contractisq; admoventur. Sic & mentes cient. Sedis inflammationes & condylomata leniunt. Item neruorum dolores: luxata: articulorum modos. Efficaciora ad eadem strictenta a balneis: & ideo miscentur suppurato: rii medicamentis. Nam illa quæ sunt e cæromatæ permitto ceno: articulos tantum molliūt: calle faciunt: discutiunt efficacius: sed ad cætera minus ualent. Excedit fidem impudens cura: qua sordes uirilitalis contra scorpionum ictus singularibus remediis celeberrimī auctores clamant. Rursus in foeminis quas infatium aluo editas in utero ipso contra sterilitatem subditi censent: meconium uocant. Immo etiam ipsos gymnasiarum rasere parietes. Et ille quoque sordes excalfactoriam uim habere dicuntur. Pannos discutiunt. Vlcerebus senū puerorumque: & desquamantis ambustis ue illinuntur. Eo minus omitti conuenit ab animo hominis pendentes medicinas. Eæ subastinere a cibo nimio: aut potu: alias uino tantū aut carne: alias balneis cum quid eorum postulet ualitudo: in præsentissimis remediis habebetur. His remediis adnumeratur exercitatio: intentio uocis: ungue fricari cum ratione: uehemens enim fricatio spissat: lenit: molliat. Muta adimit corpus. Auget modica. In primis uero prodest ambulatio: gestatio: & ea pluribus modis. Equitatio stomacho & coxis utilissima. Phrysi nauigat. Longis morbis locorum mutatio. Item somno mederi sibi aut lectulo aut rara uomitione. Supini cubitus oculis conducunt: at proni tussibus. In latera aduersum distillationes. Aristoteles & Fabianus plurimum somnari circa uernum & autumnū tradunt: magisq; supino cubitu: at prono nihil. Theophrastus celerius concoqui dextri lateris incubitu: difficilius in supinis. Solum quoq; remediorum maximum ab ipso sibi præstari potest: sicuti linteorum strigiliumq; uehementia. Perfundere caput aqua calida ante balnearum uaporationem & postea frigida: saluberrimum intelligitur. Item præsumere cibos: & interponere frigidam eiusdemq; potu somno antecedere: & si libeat interrompere.

A iii

LIBER.

Notandum nullum aliud animal præter hominem calidos potus sequi: ideoque non esse naturales. Mero ante somnos colluere ora: propter halitus. Frigida aqua matutinis impari numero ad cauendum dentium dolores.

Ad lippitudines oculorum.

Ca.

V.

Tem posca oculos contra lippitudines. Certa sunt experimēta totius corporis ualitudinis in uarietate uictus inobseruata. Hippocrates tradit non prandentium extra celerius senescere. Verum id remediis cecinit: non epulis. Quippe multo utilissima est temperantia in cibis. L. Luculus hæc de se præfecturam seruo dederat. Vltimoque probo maius in cibis triumphalibus sedenti dicebatur uel in capitolio epulanti pudenda res. Seruo suo facilius parere quam sibi.

De sternutamento & uenere & cæteris remediis

Ca.

VI.

Ternutamenta pinna grauedinem emendant. Et si quis maco nares (ut tradunt) osculo attingat sternutamenta & singultum. Ob hoc Varro suadet palmam altera manu scaplere. Plerique annulum e sinistra in longissimum dextræ digytum trāfferri. Aut in aquam feruentem manus immergere. Theophrastus senes laboriosius sternuere dicit. Venerē damnauit Democritus ut in qua homo alius exiliret ex homine. Est hercule raritas eius utilior. Athletæ tamen torpentes restituuntur. Venere uox reuocatur: cum ea candida declinat in fuscā. Medetur & lumborum dolori. Oculorum hebetationi. Mæte capitis ac melancholicis. Adsidere grauidis uel cum remedium alicui adhibeatur digytis pectinatim inter sese amplexis ueneficium est. Idque compertum tradunt Alcmena Herculeslem pariente. Peius si circa unum ambo ue genua. Item poplites alternis genibus imponi. Ideo hæc in consiliis ducum potestatum ue fieri uetere maiores uelut omnem actum impediencia. Veruere uero & sacris uotisue simili modo interesse: capita autem aperiri asperitū magistratum non uenerationis causa iussere: sed ut. Varro auctor est ualitudinis: quo firmiora consuetudine ea fierent. Cum quid oculo inciderit: alterum comprimi prodest. Cum aqua dextræ auriculæ sinistro pede exultare capite in dextrum humerum deuexo in uicem e diuersa aure. Si tussis concitet. saliuam in fronte ab alio afflari. Si iaceat uua: a uertice morfu alterius suspendi. In ceruicis dolore poplites fricare. Aut ceruicem in poplitum dolore. Pedes in humo deponi si nerui in his cruribus ue tendatur in lectulo. At si in leua parte id acciderit: sinistræ plantæ pollicem dextra manu apprehendi. Item e diuerso. Extremities corporis uel aurium ue licatibus perstringi contra horrores corporis sanguinem ue narium inmodicum. Lino uel papyro principia genitalium: femur medium ad cohibenda urinæ profluvia. In stomachi solutiones pedes pressare: aut manus in feruentem aquam dimittere. Iam & sermoni parci multis de causis salutare est. Triennio Mæcenatem Melissum accepimus silentium sibi in perauisse a conuulsione reddito sanguine. Nam e diuerso scandentesque ac iacentes: si quid in grauatur cōtraque ictus spiritum cohibere singularis præsidii est. Quod inuētum esse animalis docuimus. Clauum ferreum defigere i quo loco primum caput defixerit corruens morbo comitiali absolitorium eius mali dicitur. Contra renum ac lumborum uescicæque cruciatus in balnearum foliis pronos urinam reddere mitigatorium habetur. Ac uulnera nodo Herculis præligare: mirum quantum ocior medicina ē. Atque etiam quottidiani cinctus tali modo uim quandam habere utilem dicitur. Quippe cum Hercules cum prodiderit. Numerum quoque quaternarium Democritus cōdito uolunties & quare quaterni cyathi sextarii ue non essent potandi. Contra lippitudines retro aures fricare prodest: & lachrymosis oculis frontem. Augurium ex homine ipso non ē timendi morte in ægritudine: quandiu oculorum pupillæ imaginem reddant. Magna & urinæ non ratio solum: sed etiam religio apud auctores inuenitur digesta in genera. Spadonum quoque ad fecunditatis beneficia. Verum ex iis quæ referre fas sit: impubium puerorum cōtra falsas aspidum quas pryadas uocant: quoniam uenena in oculos hominum expuant. Cōtra oculorum albugines: obscuritates: cicatricem: argemā palpebras: & cum erui farina contra adustiones. Contra aurium pituitas uermiculosque si decoquatur ad dimidias partes cum porro capitato nouo fistili. Vaporatio quoque ea menses foeminarum cit. Salpa fouet illa cum oculis infirmitatis causa illinit sole usta cum oui albugine efficacius struthiocameli binis horis. Hac & atramenti lituræ abluuntur. Virilis podagris medetur argumento fullonum quos ideo tentari eo morbo negat. Veteris si misceatur cinis ostreorum: aduersus eruptionem

nes in corpore: infantium omnia ulcera manacia. Et ex his ambustis. sedis uitiiis: rhagadiis. & scorpionum ictibus illinit. Obstericū nobilitas nō alio succo efficacius curari p̄ncipauit. cor poru pruritus nitro addito ulcera capitū: prurignes: nemas: p̄cipue genitaliū. Sua cuiq; autē (quod fas sit dixisse) maxie p̄dest. Cōtesti p̄fuso canis morfu echinorūq; spinis inhare ribus: & i spōgia lanis ue iposita aut aduersus canis rabidi morsus cinere ex ea subactō. Cō traq; serpentū ictus. Nā cōtra scolopēdras mirū p̄ditur uertice tacto urinae suae gutta libe rari protius lāsos. Auguria ualitudinis ex ea traduntur. Si mae cārida dei ruffa sit. Illo mō do cōcoquere: hoc cōcoxisse significat. Mala signa rubra. Pessima nigra. Mala bullatis & crassā. In qua quod subsidit si albū ē: significat circa articulos: aut uiscera dolorē imminere. Eadē uiridis morbū uiscerū: pallida bilis: rubēs sanguinis. Mala & in qua ueluti fursures atq; nubeculae apparēt. Diluta quoq; alba uitiosa ē. Mortifera uero crassa graui odore. Et i pueris tenuis ac diluta. Magi uetant eius cā cōtra solē lunāq; nudari: aut umbra cuiusq; ab ipsa aspergi. Hīsiodus iuxta obstācia reddi suadet: ne deū aliquē nudatio offēdat. Osta nes cōtra mala medicamēta oīa p̄misit auxiliari matutinis horis suā cuiq; istillatā in pedē.

De remediis multebribus.

Ca.

VII.

Vae ex mulierum corporibus traduntur ad portentorum miracula accedunt ut si leamus diuisa membratim in scelera. Abortus: mensium piacula: quaeq; alia non ob sterices modo: uerum etiam ipsae metetices prodidere. Capilli mulieris si cremen tur: odore serpentes fugari. Eodem odore uulux morbo strangulatus respirare. Cinere co quidem si in testa sunt creati: uel cu spūa argenti scabritias oculorum ac prurignes emen dari. Item uerucas & infantium ulcera cum melle. Capitis quoq; uulnera: & omnium ulce rum sinus simul addito melle & thure. Panos podagras cum adipe suillo. Sacrum ignē san guinē sisti illico & iformicationes corporū. De lactis usu cōuenit eē dulcissimum mollissi mūq;. Quare i lōga febre coeliacis utilissimū: maxie eius quae iā infantē remouerit. Et i malī tia stomachi i febris: torsionibus efficacissimū expiunt. Itē mamarū collectionibus cum thure. Oculo ab ictu cruore suffuso & in dolore aut epiphoris: si imulgeat plurimū p̄dest. Magisq; cum melle & narcissi succo: aut thuris polline. Semperq; in omni usu efficacius esse eius quae maenexa sit multoq; efficacissimū geminos peperit mares. Et si uino ipsa ci bisq; acrioribus abstinat. Mixto praeterea ouorum candido li quorem madidatq; lana fron tibus impositum fluxiones oculorum suspendit. Nam si rana saliuā suā oculum asperserit p̄cipuum est remedium. Et cōtra morsum eiusdem bibitur stillaturq;. Qui simul matris filiaē quae lacte inunctus sit liberari oculorum metu in totum affirmant. Aurium quoq; ui tiis medetur modice admixto oleo. Aut si ab ictu dolent: anserino adipe repestum. Si do lor grauior sit: ut plerumq; si longis uitiiis diluto melle lana includitur. Et contra mor bum regium in oculis relictum instillatur cum elaterio. Peculiariter ualet potum cōtra ue nena quae data sunt cum maris lepore bupestrisq; ut Aristoteles tradit doriēnidion. Et cō tra insaniam quae facta sit hyoscyami potu. Podagris quoq; iubēt illini cum cicuta. Alii cū hyosopo & adipe anserino: qualiter etiam uuluarum doloribus imponitur. Aluum etiam si sit potum ut rabirius scribit. Et menses ciet. Eius uero quae foemina enixa sit ad uitia rā tum in facie sananda p̄ualet. Pulmonum quoq; incōmoda lacte mulieris sanantur: cui admisceatur impubi: pueri urina & mel atticum. Omnia singulorum cochlearium mensu ra. Murmura quoq; aurium citi inuenio. Eius quae marem peperit lacte gustato canes ra biosos fieri negant. Mulieris quoq; saliuā ieiunae una potentem diiudicant oculis cruen tatis. Et si contra epiphoras feruentes anguli oculorum subinde madificentur. Efficacius si cibo uinoq; se pridie ea abstinerit. Inuenio & fascia mulieris alligato capite dolores mi nui. Post haec nullus est modus. Iam primum abigi grandines turbinesq; contra fulgura ip sa in mense connudatas sic a uerti uolentia caeli. In nauigando quidem tempestatem etiam sine menstruis. Ex ipsis uero mensibus monstrificis alia (uti suo loco indicauimus) dira & i fanda uaticinantur. E quibus dixisse non pudeat si in defectu lunae solis ue: congruat uis illa: irremediabilem fieri. Non segnius & in silente luna coitus suos maribus extiales esse atq; pestiferos. Purpuram quoq; ab iis eo tempore pollui. Tanto uim esse maiore. Quocū q; autem alio menstruo si nudatae segetem ambiant: erucas ac uermiculos scarabeosq; ac noxia alia decidere. Metredorus Sepius in capadocia inuentum prodit ob multitudinem cantharidum illas ire per media arua retectis super clunes uetibus. Alibi seruatur ut nu

A iiii

LIBER.

dis pedibus eant capillo cinctuq; dissoluto. Cauendum uero ne id oriente sole faciant: se-
mentē enim arescere. Nouella uitis eius tactu in perpetuū læditur. Vt: ad noxiam res medi-
catissima transferatur rutam & ederas illico mori. Multa diximus de hac uolentia. Sed præ-
ter hæc certum est tactis alueariis apes fugere. Linag; cum coquantur nigrescere. Aciem i
cultris tonforum hebetari. Aes contactum graue uirus odoris accipere & eruginem. Ma-
gis si decrecente luna id accidat. Equas si sint grauidæ tactas abortum pati. Quin & aspe-
ctu omnino quauis procul uisas: si purgatio illa post uirginitatem prima sit: aut in uirgi-
nea ætate spontanea. Nam bitumē in iudæa nascens sola hac ui sponte superari. Et fila ue-
stis contactæ ut docuimus: ne igne quidem uincuntur quo cūcta. Cinisq; etiam ille si quis
aspergat eum lauandis uestibus purpuram mutat. Floribus colorem adimit. Ne ipsis qui
dem foeminis malo suo immunibus. Abortum facit illitus: aut si omnino prægnans super-
grediatur. Quæ Lais & Cleopantus inter se contraria prodidere de abortiuis carbone ac
radice brasicæ uel muricæ uel tamarici i eo sanguine extincto. Itē asinas non concipere tot an-
nis: quod grana hordei contacta ederint. Quæq; alia nuncupauere monstrifica aut inter se
pugnantia: cum hic fecunditatem fieri iisdem modis quibus illa sterilitatem pronuncia-
ret: melius est non credere. Bythus dyrachinus hebetari aspectu specularem nitorem tradit
iisdem aduersa rursus contuentibus. Omnemq; talem uini resoluī: si mulum pisce habeat
secum. Multi uero in esse etiam remedia tanto malo aiunt. Podagras illinis strumas: & pa-
rotidas: panos: sacros ignes: furunculos: epiphoras tractatu earum mulierum liniri. Lais &
Salpe canum rabioforum morsus & tertianas quartanasq; febres menstruo in lana arietis
nigri argento brachiali incluso. Diotimus thebanus uestis omnino ita infectæ portiuncula
acu: uel pellicio brachiali insertæ. Sotira obstetrix tertianis quartanisq; efficacissimum di-
xit. Plantas ægri subterlini. Multoq; efficacius ab ipsa muliere etiam ignorantī. Sic & co-
mitionales excitas morbosq; sanari. Iechidas medicus quaternas coitu finiri incipientibus dū
taxat menstruis spondit. Inter omnes uero conuenit: si aqua potiusq; formidetur a mor-
su canis supposita tantum calici lacinia menstruo tincta tali: statim metum eum discuti
uidelicet præualente sympathia illa græcorum. Cum rabiem canum eius sanguinis gu-
statu incipere dixerimus. Cinere eo iumentorum omnium ulcera sanari certum est. Ad-
dita caminorum farina & cæra. Maculas autem e ueste eas non nisi eiusdem farina ablui.
Cinerem per se rosaceo mixtum foeminarum præcipue capitis sedare dolores illitum fron-
ti. Asperitiamque uim profluuii eius esse primis annis uirginitate resoluta. Id quoque cō-
uenit: quo nihil equidem libentius crediderim: tactis omnino menstruo postibus: irritas
fieri magorum artes generis uanissimi ut æstimare licet. Ponam enim uel modestissimum
e promissis eorum. Ex homine siquidem res segmina unguū e pedibus manibusq; cæra per
mixta: ita ut dicatur tertianæ uel quotidiane uel quartanæ febris remedium quæri: ante
solis ortum alienæ ianuæ affigi iubent ad remedia in iis morbis: quanta uanitate si falsū
est: quanta ue noxa si transferunt morbos ad innocentiores. Ex iis omnium digitorum re-
segmina unguum ad cauernas formicarum abiici iubent: eamq; quæ prima coeperit tra-
here correptam subnecti collo: & ita discuti morbum.

Medicinæ ex animalibus peregrinis: de elephanto & leone: & camelo: & hyena: & croco-
dilo: & chameleonte: & stinco: & hippopotamo: & lyncibus. Ca. VIII.

Acc sunt quæ retulisse fas sit: ac pleraq; ex iis non nisi horrore dicta. Reliqua in-
testabilia & infanda: ut festinet omnino ab homine fugere. In ceteris claritates
animalium aut operum sequimur. Elephantī sanguis præcipue maris fluctiones

omnes: quas rheumatismos uocant: sistit. Ramenti eboris cum melle at ieo (ut aiunt)
nubeculæ in facie Scobe paronychia tolluntur efficacius si externuata. Proboscidis ta-
ctu capitis dolor leuatur efficacius si & sternutet. Dextra pars proboscidis curi lem-
ma rubrica adalligata impetus libidinum stimulat. Sanguis & ischiadicis prodest iecur
que comitialibus morbis: Leonis adeps cum rosaceo cutem in facie custodit a uitiis cæ-
doremque seruat: & sanat adusta niuib; articularumque tumores. Magorum uanitates
perunctis eo adipe faciliorem gratiam apud reges populos ue promittunt. Præcipue ta-
men eo pingui quot sit inter supercilia: ubi esse nullum potest. Similiter dentis maxi-
me a dextra parte: uillisq; e rostro inferiori promissa sunt. Fel aqua addita claritatem ocu-
lis inunctis facit. Et cum adipe eiusdem comitiales morbos discuti leui gustu: & ut pro-

tinus qui sumptere cursu id digerant. Cor in cibo sumptum quartanis medetur. Ades cū rosacco quotidianis febribus. Perunctos eo bestia fugiunt. & resistere etiam insidiis uidentur. Cameli cerebrum arefactum potumq; ex aceto comitialibus morbis aiunt mederi. Itē fel cum melle potum hoc & angine. Cauda arefacta solui aluum. Fimi cinere crispari capillum cum oleo. Et dysentericis prodest illitus cini. potusq; cum trinis digytis capitur: etiā comitialibus in orbis. Urinā fullonibus utilissimā esse tradunt. Itemq; ulceribus manantibus. Barbaros eam seruare quinquenio: & heminis pota cire aluum. Setas e cauda contortas & sinistro brachio illigatas quartanis mederi. Hyenā magi ex oībus animalibus in maxima admiratione posuerunt utpote cui & ipsi magicas artes dederunt: uimq; qua alliciat ad se hoīes mēte alienatos. Permutationes sexus ex iis annua uice diximus: ceteraq; mostifica naturā eius. Nunc persequamur quācūq; medicinis produntur. Præcipue pātheris esse in metu hyenā dicuntur: ut ne contentur quidem resistere. Et aliquid de corio earum habentem non appeti. Mirumq; dictu si pelles utriusq; contrariā suspendantur decidere pilos pantherā. Cum fugiunt uenantem declinant ad dextram: ut prægressi hominis uestigia occupent. Quod si successerit: alienari mente uel ex equo hominem decidere. At si in leuam detorserit: deficientis argumentum esse: celeremq; capturam. Facilius autem capi si cinctus suos uenator flagellumq; & ipsos æquos septenis alligauerit nodis. Mox autē uelut solers ambagibus uanitas magorum capi iubet geminorum signum transeunte luna: singulosq; prope pilos seruari. Capitis dolori alligatam cutem prodesse quā fuerit in capite eius. Lipitudini fel illitū frontibus. Aut ne omnino lippiat: decoctum cum melle arici cyathis tribus & croci uncia illitum. Sic & caligines discuti & suffusiones. Claritatem excitari: melius in ueterato medicamento. Asseruari autē in cypria pyxide. Eodē sanari argem: scabritias: excrecentia in oculis: item cicatrices. Glaucomata uero iocineris recētis inaffari sanie cū despumato melle inunctis. Dentes eius dentium doloribus tactu pdesse uel alligatos ordine. Humeros humerorū & lacertorum doloribus. Eiusdem dētes si de sinistra parte rostri eruti sint illigatos pecoris aut capri pelle stomachi erutiātibus. Pulmones in cibo sumptos cœliacis. Ventriculis cinerē cum oleo illitum. Neruis medullas e dorso cū oleo uetere ac felle. Febribus quartanis iecur degustatū ante accessiones. Podagris spinā cinerem cum lingua & dextro pede uituli marini addito felie taurino omnia pariter cocta atq; illita hyenā pelle. In eodem morbo prodesse & fel cū adipe asinino. Tremulis: ischiadicis: exiliētib; & quibus corpālpiter aliquid ex corde mandendum: ita ut reliquæ partis cinis cum cerebro hyenā illinatur. Pilos etiā auferri a compositione illita: aut per se auulsos felle: prius quam renasci non liceat. Sic & palpebris inutiles tolli. Lumborum doloribus carnes e lumbis edendas: illinendāq; cum oleo. Sterilitatē mulierum emēdari oculo cum glycyrrhiza & aneto sumpto in cibo: promisso in triduum cōceptu. Contra nocturnos pauores umbrarumq; terrorem unus e magnis dentibus lino alligatus prodest. Sufficere furetes eodem & circunligari ante pectus suum cum adipe renum aut iociuere aut pelle præcipiunt. Mulieri prægnanti a pectore lyenā cōro & pili septem & genitale a ceruice si alligentur dorcadis pelle collo suspensa contineri partus promittitur. Venerem stimulari genitali ad sexus suos in melle sumpto: etiam si uiri mulierum coitus oderint. Quinimo totius domus concordiam eodem genitali. & articulo spinæ cum adherente corio conseruatis constare: quem spinæ articulum siue modum atlantion uocant. Est autē primus. In comitialium quoq; remediis habent eum. Adipe accenso serpentes fugari dicunt. Maxille parte cōminuta in aniso & in cibo sumpta horrores sedari. Eodem suffitu mulieribus menstrua euocari. Tantūq; est uanitatis: ut si ad brachiū alligetur superioris rostri dextre partis dens: iaculantium ictus deerraturos negent. Palato eiusdem arefacto & cum alumi ne ægyptio calefacto ac ter in ore pemutato fetores & ulcera oris emendari. Eos uero qui linguam in calciamento sub pede habeant: non latrari a canibus. Sinistra parte cerebri naribus illita: morbos perniciosos mitigari: siue hominū: siue quadrupedū. Frontis coriū fascinationibus resistere. Ceruicis carnes siue mandantur siue bibantur arefacte lumborum medentur doloribus. Neruis a dorso amissq; sufficiendos neruorum dolores. Pilos nostri admotos mulierū labris amatorum est. Iecur potum torminibus & calculis mederi. Iā cor in cibo potu ue sumptum omnibus doloribus corporum auxiliari. Lyenem lyenibus. Omē cum ulcerum inflammationibus cum oleo. Medullas dolori spinæ & neruorum lassitudini

LIBER.

reenu. Nerues potos in uino cum thure fecunditatem restituere adēptam ueneficio
Vuluam cū mali punici dulcis cortice in potu datā prodesse mulierū uulua. Adipe e lum
bis suffiri difficulter parietes & statim parere. E dorso medullā adalligatā cōtra uanas spe
cies opitulari. Spaticis genitale e maribus suffitu. Itē lippicibus: ruptis & cōtra inflationē
seruatos pedes tactu leuos dextris partibus: dextros leuis. Sinistrū pedē superlatum par
turiēti letalem esse. Dextro illato facile eniti. Membranā quā fel cōtinuerat a cardiacis
potā in uino uel in cibo sumptā succurrere. Vel cā in uino potā contra urinā incontinenti
am. Quē autē in uesica inuenta sit urina additis oleo & sesamio & melle asiano haustam p
desse agrimonio ueteri. Costarū primā & octauam suffitu ruptis salutarē esse. Ex spina ue
ro parturiētiū ossa. Sanguinē cū polenta sumptū torminibus. Eodē tactis postibus ubi
cunq; magorū infestari artes. Non elici deos: nec colloqui: siue lucernis: siue uisu: siue plu
uiis: siue aqua: siue pila: siue quo alio genere tentētur. Carnes si edātur: cōtra canis rabidi
morsus efficaces esse. Etianū iecur efficacius. Carnes uel ossa hoīs si quā in uentriculo oc
cisā inueniātur suffitu podagricis auxiliari. Si unguēs inueniātur in iis: mortē alicuius ca
piētiū significari. Excremēta siue ossa reddita cū interimitur: cōtra magicas insidias polle
re. Fimū qui intestinis inuentus sit: arefactū ad dysentericos ualere potū. Illitūq; cum adi
pe anserino opitulari toto corpore levis malo medicamento. A cane uero morsis adipem
ilitum. Et coriū si sit substratū. Rursus tali sinistri cinere decocto cū sanguine mustellā: p
unctis omnibus odio euenire. Idē fieri oculo decocto. Super omnia est: quod extrēmā si
stulam intestini cōtra ducū ac potestātū iniquitates cōministrant. Et ad successus petitiō
num: iudiciorum ac litium euentus: si omnino aliquatū quis secū habeat. At eiusdem ca
uerna sinistrio lacerto religata si quis mulierē respiciat: amatorū esse: tam præsens ut illico
sequatur. Eiusdem loci pilos cinere ex oleo illitū uiris qui sint probosē moliciē nō mo
do pudicos: sed & seueros mores induere. Proxime fabulosus est crocodillus īgenio quo
q; illo cui uita in aqua terraq; cōmunis. Duo enī genera eorū illius e dextra maxilla dētes
adalligati dextro lacerto coitus (si credimus) stimulant. Canini eius dentes si bres stacas ar
cent repleti. Sunt enim cani ita ne diebus quinq; ab agro cernantur qui adalligauere. Idē
pollere & uentre exemptos lapillos aduersus febrium horrores uementes tradūt. Hac eti
am de causa ægyptii perungunt adipe ægros suos. Aliter illi similis multū ī fia magnitudo
dinem in terra trī: odoratissimiq; floribus uiuit. Ob id intestina eius diligenter exquirun
tur iucundo nidore arefacta crocodileā uocant oculorū uitis utilissimā cū potis succo. ī
unctā & cōtra suffusiones uel caligines. Illita quoq; ex oleo cyprino molestias in facie ena
scētes tollit. Ex aqua uero morbos omnes: quorū natura serpit in facie nitoremq; reddi
t. Lentigines tollit ac uaros: omnesq; maculas. Et cōtra comitiales morbos bibitur ex aceto
mulso binis obolis. Apposita menses ciet. Optimāq; est quā candidissima & friabilis: nū
meq; pōderosa: cū teratur inter digytos fermentescens. Lauatur cærsa. Adulterant amy
lo aut cymolia: sed maxime qui capros orixa trī pascunt. Felle inūctos oculis ex melle cō
tra suffusiones nihil utilius prædicant. Intestinis & reliquo corpore eius suffiri uulua labo
rantes salutare tradūt. Itē uelleribus circūdari uapore eius infectis. Coriū utriusq; cinis ex
aceto illitus iis partibus quas secari opus sit: aut nidor cremari sensum omnē scalpelli au
fert. Sanguis utriusq; claritatem uisus inūctos donat: & cicatrices oculorū emēdat. Cor
pus ipsum excepto capite pedibusq; elisum madatur ischiadicis. Tussim ueterē emēdat
præcipuē in pueris. Itē lumborū dolores. Et adipē habēt: quo tactu pilus defluit. Hic perū
ctos a crocodillis tuerit. Defluit instillaturq; morsibus. Cor annexum in lana ouis nigræ
cui nullus alius color incurauerit. & primo partu genita sit quartanas abigere dicitur. Iū
gemus illis similia & peregrina æque aīalia. Priusq; cameleontē peculiari uoluntate dignū
existimatum. Democrito. Et per singula mēbra defacratum non sine magna uoluptate no
stracognitis proditiisq; mēdaciis græcæ uanitatē. Similis est magnitudine supradicto cro
codillo: spinæ taurum uitio: ac recuruatura: & caude amplitudine distās. Nullū animal pau
dius esse existimatur & ideo uersi coloris esse demutationis. Vis eius maxima cōtra accipi
trum genus. Detrahēre enī supra uolūtātē ad se traditur: & uolūtariū præbere lacerādum
cæteris animalibus. Caput eius & guttur si roboreis lignis accedantur hymbriū & tenuitue
um cōcutius facere. Democritus narrat. Itē iecur in tegulis usū. Reliqua ad ueneficia pec
tinētia quæ dicit q̄q; falsa existimantes omittimus: p̄corq; in xisu coarguentiū. Dextro 964

lo si uiuenti eruatur: albugines oculorum cum lacte caprino tolli. Lingua adalligata: pericula purpurei. Eundem salutarē esse parturientibus circa domum. Sin uero domibus inferatur perniciosissimū. Lingua si uiuenti exempta sit: ad iudiciorum euentus pollere. Cor aduersus quartanas illigatū nigra lana primæ cōtusa. Pedem e prioribus dextrū genæ pelle illigatū sinistro brachio: cōtra latrocinia terrere: nocturnos pollere. Item dextram manillā contra formidines pauore: Sinistrū uero pedem torreret in furno cū hærba: quæ et chamæleon uocatur. Additoq; ungueto in pastillos digeri. Eos in ligneo mase cōditos: p̄ stare (si credimus) ne cernatur ab aliis qui habeat. Armū dextrū ad uincendos aduersarios uel hostes ualere utiq; si abiectos eiusdem neruos calcauerit. Sinistrū mirū qbus mōstris consecret qualiter sōnia quæ uelis: & quibus uelis mittantur: putet referre. Omnia ea dextro pede resolui: sicut sinistio latere lechargos: quos fecerit dextrū. Capitis dolores insperso uino in quo latus alterutrū maceratū sit sanari fœminis. Si sinistri pedis cinere misceatur lac suillum podagricos fieri illitis pedibus. Felle glaucomata & suffusiones corrigi p̄ pe creditur tridui inunctione. Serpentes fugari lyene instillato. Mustellas cōtrahi in aqua coniecto. Corpore uero illo detrabi pilos. Idem præstare narrant iecur cū ranæ ruptæ pulmone illitum. Præterea iocineri amatoria dissoluere. Melancolicos autē sanari si ex corio chamæleontis hærbe succus habente bibatur. Intestina & fimum eorū cū id animal nullo cibo uiuat cū sinistrā urina illita inimicorū immane odiū & oīum hoīum iis cōcilare. Cauda flumina & aquarum imperus sisti. Serpentes soporari. Eadē medicata cedro & myrrha illigataq; gemino ramo palmæ percussa: aqua discuti: ut quæ intus sint oīa appareant. Atq; utinā eo ramo cōtractus esset. Democritus: quoniā ita loquacitates immodicas promisit inibi beri. Palāp est uirū alias sagacem & uitæ utilissimū nimio iuuantis mortales studio prolapsū. Ex eadē similitudine est scincus: quē quidā terrestre crocodillū esse dixerunt. Candiore autem ex tenuiore cute. Præcipua tamē differentia dinoscitur a crocodilo aquatice squamarum feta a cauda ad caput uersa. Maximus indicus. Deinde arabicus. Afferuntur sal li. Rostrum eius & pedes in uino albo poti cupiditates ueneris accendunt. Vtiq; cū satyro & eruce semine singulis drachmis omnū ac piperis duabus admixtis: ita ut pastilli singulārū drachmarū bibantur. Per se laterū carnes obolis binis cū myrrha & pipere pari mō pote efficaciores ad idem creduntur. Prodesse & cōtra sagittas uenenatas: ut Appelles tradit postea sumptus. In antidota quoq; nobilia additur. Sestius plus q̄ drachmæ pondere in uini hemina potū perniciem afferre tradit. Præterea eiusdem decoctum cum melle sumptū uenerem inhibere. Est crocodillo cognatio quædam affinitasq; amnis eiusdem geminiq; uirū & hippopotamo repertore trahendi sanguinis ut diximus. Plurimi autē super salticam perfectū. huius cori cinis cum aqua illitus panos sanat. Adcps frigidas febres. Item finus suffitu. Dentes parte leua dolores dentiū scarificatis pinguius: pellis eius sinistra parte frontis in inguina adalligata uenerē inhibet. Eiusdē cinis alopecias explet. Testiculi drachma ex aqua contra serpentes bibitur. Sanguine pictores utuntur. Peregrinæ sunt & lynces quæ clarissime omnū quadrupedū cernūt. Ungues earū omnes cū corio exuri efficacissime in carpato insula tradūt. Hoc cinere potō præpucia uirorū: eiusdē aspersu fœminarū libidines inhiberi. Itē pruritus corporū. Urina stillicida uesciæ: itaq; ea protinus pedibus obruere traditur. Eadē autē & ungularū dolor mōstratur in remedio. Hactenus de externis. Nunc reuertemur ad nostrum orbem. Primūq; cōmunia animalū remedia atq; eximia dicemus.

Medicinæ cōmunes ex feris animalibus: aut eiusdem generibus placidis: Lactis usus & obseruationes: & caseis: butyro & adipe. Ca. IX.

Leuti e lactis usu utilissimū cuiq; maternū cōcipe nutricis exitiosum est. Hi sunt. n. infantes qui colostrati appellātur: defæto lacte in casei specie. Est autē colostrā p̄ma a partu sp̄giosa densitas lactis. Maxime autē alii quodcūq; humanū: mox caprinū. Vnde fortassis fabulæ louē ita nutritū dixere dulcissimū ab hoīs camelinū. Efficacissimū ex asinis. Magnorū aīaliū & corporū facilius reddit. Stomacho accommodatissimū caprinū quoniā fronde magis q̄ hærba uestitur Bubulū medicatius. Ouillum dulcius: & magis alit. Stomacho minus utile: quoniā est pinguius. Omne autē uernum aquatius æstiuo. Ee de uouellis. Probatissimū uero quod in ungue hærēt: nec defluit. Innocentius decoctū præcipue cum calculis marinis. Alius maxime soluitur bubulo. A linus inflat quodcūq;

LIBER.

decoctum. Sanat uuas lichenas. Ad omnia utile contusa aut luxata. Maxime renes: uesci interanea: fauces: pulmones. Foris pruritus cutis eruptiones pituita cibi aut potus abstinentia. Nam ut in achaia bubulum biberentur phisici synctericis diximus in ratione habebatur. Sunt inter exempla qui asininu bibendo liberati sunt podagra chyragraue. Medici speciem unam addidere lactis generibus quod schydon appellauere. Id fit hoc modo. Fisiili nouo feruet maxime caprinum. ramisq; ficulneis recentibus miscetur: additis totidem cyathis multi quot sint hemine lactis. Cum feruet ut circumfundantur: praestat cyathus argenteus cum frigida aqua demissus ita ne quid infundatur. Deinde igni demptum refrigeratione diuiditur & discedit serum a lacte. Quidam & ipsum serum iam multo potentissimum decoquunt ad tertias partes & sub diuo refrigerat. Bibitur autem efficacissime heminis per interualla senis diebus quinque a potu illius solitis gestari. Datur comitialibus: melancolicis: paraliticis: in lepris: elephantiis: articularibus morbis. Infunditur quoque lac contra rosiones a medicamentis factas. Et si urat dysenteria decoctum cum marinis lapillis: aut cum prifana hordeacea. Item contra rosiones intestinorum bubulum aut ouillum utilius. Recens quoque dysentericis infunditur. Ad colum autem crudum. Item uulue & contra serpentium ictus phisicis cantharidum: aut salamandram: aut buprestis: aut pityocampes uenenis. Priuatim bubulum iis qui colostru biberint: aut cicuta: aut doricium: aut leporem marinum. sicut asininum contra gypsum: & cerusam: & sulphur: & argentum uiuum. Item dura alio in febris. Gargarizatur quoque faucibus exulceratis utilissime. Et bibitur ab imbecillitate uires recolligentibus: quos atrophos uocant. In febris etiam quae caret dolore capitis. Pueris ante cibum lactis asinini heminam dari conuenit. Aut si in exitu cibi rosiones sentiant. Antiqui in archanis habuerunt. Sed hoc si non esset: habuerunt e caprino bubuli seru oropnoicis prodest ante caetera addito nasturtio. Iunguntur etiam oculi in lactis heminis semina additis drachmis quattuor tritis in lippitudine. Caprino lyenes sanantur post bidui mediam tertiam die hedera pastis capris per triduum potu sine alio cibo. Lactis usus alias contrarius capitis doloribus. Epaticis splenicis neruorum uitio febres habentibus uertigini perterque purgationis grauedine tussientibus lippis. Suillum utilissimum tenasmo dysenteriae: necnon phisicis. Hunc etiam mulieribus qui dicerent saluberrimum fuerunt. De generibus caseorum diximus: cum de uberibus singulisque animalium membris doceremus. Sextius eosdem effectus equino quos bubulo tradit. Hos uocat hippacae. Stomacho utiles: qui non sunt falsi: id est recentes. Veteres aluum sistunt: corpusque minuunt. Stomacho utiliores: In totum falsa minuunt corpus alunt mollia. Caseus recens cum melle sugillata emendat. Mollis aluum sistit. Sedat tormina pastillis in uino austero decoctis: rursusque in patina tostis cum melle: quod saprum uocant: qui cum sale & sorbis siccis e uino tritus potusque medetur coeliacis. Genitalium carbunculus caprinus tritus & impositus. Item acidus cum oximelle. Maculis in balneo illitus oleo interlinitur. E lacte fit & butyrum barbararum genitum laudatissimum muscibus & qui diuites a plebe discernat. Plurimum e bubulo: & inde nomen. Pinguissimum ex ouibus. Fit & ex caprino: sed hyeme calefacto lacte aestate expresso tantum crebro iactu in longis uasis angusto foramine: spiritum accipientibus sub ipso ore alias praeligato. Addit parum aquae ut acefeat. Quod est maxime coactum in sumo fluit at id exemptum addito sale oxygala appellant. Reliqua decoquunt in ollis. Ibi quod supernat: butyrum est oleo sum natura. Quod magis uirus respuit hoc praestantius iudicatur. Pluribus compositionibus miscetur inueteratum. Natura eius astringere: mollire: replere: purgare. Oxygala fit & alio modo accido lacte addito inreces: quod dum acefcit utilissimum est stomacho. Effectus dicemus suis locis. Proxima in communibus laus est adipi sed maxime suillo. Apud antiquos etiam religiosus erat. Certe nouae nuptae intrantes etiamnum solene habent postes eo attingere. Inueteratur duobus modis: aut cum sale: aut sincerus: tanto utilior: quanto sit uetustior. Axungia etiam graeci appellauere in uoluminibus suis. Neque est occulta uinum causa: quoniam id animal barbararum radicibus uescitur. Itaque etiam sumo innumeri usus. Quam ob rem non de alia loquamur sue multo efficaciore foemina: quae non peperit. Multo uero praestantior in apris est. Vfus igitur axungiae est ad mollienda exalfacienda: discutienda: purganda. Medicorum aliqui admixto anseris adipe cautorumque seuo & hyssopo ad podagras uti iubet: Si uero permanet dolor cum cera: myrto: resina: piece. Sicera axungia medet ambustis uel niue. Pernionibus autem cum hordei cinere & calla pari modo. Prodest & conficatis membris.

Itinerūq; lassitudines & fatigationes leuat. Ad tussim ueterem recens decoquitur quadrā tis pondere in uini cyathis tribus addito melle. Vetus etiā pthisin in pilulis sumpta sanat: quæ sale inueterata est. Omnino enim nō nisi ad ea quæ purganda sint aut quæ non sine exulcerata & calida recipitur. Quidā quadrantes axungia & mulsi in uini cyathis tribus de coquant contra tussim: quintoq; die picem liquidā in ouo sumi iubent circunligatis lateribus & pectoribus & scapulis eorū qui pthisin sentiunt. Tantaq; est uis urgenibus etiam adalligata redeat in os sapor: ea quæ expuere uideantur. E sue quæ non peperit aprissime uruntur ad cutem mulieres. Cōtra scabiem uero quīs admixto iumentorum seuo pro parte tertia & pice pariterq; subferuifacitis. Sincera partus in abortū uergentes nutrit colliri modo subdita. Cicatrices cōcolores facit cærua admixta uel argentei spuma. At cum sulphure unguū scabrias emendat. Medetur & capillo fluenti. Et ulceribus in capite mulierum cum gallæ parte quarta. Et infumata pilis oculorum. Datur & pthificis unciatim cum uini ueteris hemina decocta: donec tres uncia e toto residant. Alii & mellis exigū addiciunt. Panos sanat illita cum calce. Item furunculos: duritiemq; mammarū. Rupta & cōuulsa & spasmata & luxata sanat. Clauos & rimas coliq; uicia cum helleboro albo. Parotidas ammixta farina falsamentaria testa. Quo genere proficit ad strumas. Pruritus & papulas in balneo perunctis tollit. Alioq; etiā nū modo. Podagricis prodest mixto oleo uetere: cōtrito una sarcophago lapide & quinq; folio rusa in uino: uel cū calce: uel cum cinere. Facit & pculiare emplastrum. lxxxv. pondere. C. spumæ argenteæ mixtis. utilissimum contra inflammationes ulcerum adipe uerrino confici. Et inungi putant utile. Iisq; quæ serpant illinire cum resina. Antiqui maxime axibus uehiculorum perungendis ad faciliorem circunactū rotarum utebantur: unde nomen. Sic quoq; utili medicina cum illa ferrugine rotarum ad sedis uicia uirilitalisq;. Et per se axungiam medici antiqui maxime probabant renibus detraha: & exemptis uenis aqua celesti fricabant crebro decoquebantq; fistili nouo sepius tum demum asseruantes. Conuenitq; salsam magis mollire: exalfacere: discutere: uitulo rū p esse uino lotam. Masurius palmam lupino adipi dedisse antiquos tradit. Ideo nouas nuptas illo perungere postes solitas: ne quid mali medicamenti inferretur. Quæ ratio ad pis eadem in iis quæ ruminant: seui est: aliis modis non minoris potētiæ. Perficitur omne exemptis uenis aqua marina uel falsa lotū. Mox in pila tusum: aspersum marina. Crebro postea coquitur donec omnis aboleatur odor. Mox assiduo sole ad candorem reducit. A renibus autem: omne laudatissimum est. Si uero uetus reuocetur ad curam: lique fieri prius iubent. Mox frigida aqua lauari sepius dein liquefacere affuso uinō quā odoratissimo. Eodemq; modo iterum ac sepius cogunt: donec uirus euanescat. Multi priuatim sic taurorum leonum pantherarū ac camelorū pingua curari iubent. Vfus dicitur suis locis. Communis & ratio m: dullarū est. Omnes molliunt: explent: sicant: exalfaciunt. Laudatissima ceruina: mox uiculina: dein hircina & caprina. Curantur ante autūnum recens lutæ: siccataq; in umbra per cribrum. Deinde liquate per lintea exprimūtur: ac repouūtur in fistili locis frigidis. Inter omnia autē cōmunia animalīū tel præstantius in effectu. Est enim uis eius exalfacere: mordere: scindere: extrahere: discutere. Minorū animalīū subtilius intelligitur. Et ideo aureo ducendis. Omne autem curatur recens præligato ore lino crasso demissum in feruentem aquam semihora: mox siccatum sine sole: atq; in melle conditum. Damnantur equinum tantum inter uenena. Ideo flammī sacrorum equum tangere non licet cum romæ publicis sacris equus etiam immoletur. Quin & sanguis eorum stipticā uim habet. Itē equarum præterq; uirginū erodit: emarginat ulcera. Taurinus quidē recens in ter uenena est excepta egypta. Ibi enim sacerdos terræ uaticinatura tauri sanguinē bibit priusq; descendat in specus. Tantum potest sympatia illa de qua loquūtur: ut aliquando religione uel loco fiat. Drusus tribunus plebis traditur caprinū bibisse cū pallore: & inuidia ueneni sibi dati insimulati. Q. Scipionem inimicum uelut. Hircorū sanguini uis est: ut feramentorum subtilitas non aliter acuarur aut induretur aut scabricia poliatur uehementiusq; quā lima. Non igitur & sanguis animalium inter communia dici potest: & ideo suis quæq; dicuntur effectibus. Digeremus ei in animalia singula usus. Plurimūq; contra serpentes. Exiitio iis esse ceruos nemo ignorat: ut si quæ sunt extractas cauernis mandant. Nec uero ipsis spirantes tantum aduersantur: sed membratim quoq; fugari eos nidore corpus eorum si uratur dictum est. At e summo gutture uisibus cōgregari dicunt.

LIBER.

tur. Pelles eiusdem animalis substrata securos præstant ab omni metu somnos. Coagulū quoq; ex aceto potum ab ictu: & si omnino tractum sit: eo die nō ferit serpens. Testes quoq; eius inueterati: uel genitale maris. salutariter dantur in uino. Item uentre: qui centipedes uocatur fugiunt. Et ideo aliquid cerui habentes: aut medulla perūctos seuo uel cerui autumnali. Sumis autem remediis præfertur hinuli coagulum in matris uero exacti ut indicauimus. Sanguine quoq; ceruino si una urantur draconion & cunilago & anchusa lentis siligo contrahi serpentes dicūt. Dissipari deinde si sanguine detracto adiciatur pyretrum. Inuenio apud auctores græcos animal ceruo minus: & pilodemum: ac dente similia quod ophion uocatur. Sardinam cum tantum fere solitam. Hoc interesse arbitror. Et iō medicinas ex eo omitto. Medicinæ de apro: & capris: & equis feris: & remedia de bestiis contra omnes morbos.

Pri quoq; cerebrum contra eos laudatur cum sanguine. Iecur etiā inueteratū potum cū ruta & uino. Itē adeps cum melle resināq;. Simili modo uerrinum iecur ex emptis dūtaxat fibris quattuor obolorū pondere: uel cerebrum in uino potū. Caprarum cornu uel pilis accensis fulgari serpentes dicunt. Cinerēq; eorum potum uel illitum contra ictus ualere. Item lactis haustus cū uua aminea uel urinæ cum aceto scyllitico. Caseum caprinū cū origano ipositum uel seuum cū cera. Milia præterea remediorum ex eo animali demonstrantur sicut apparebit. Quod eodem miror cum febris negetur carere. Amplior potentia feris eiusdem generis quod numerosissimū esse diximus. Alia uero ex hircis. Democritus etiā effectus auget eius qui singularis natus sit. Fimus quoq; caprarū in aceto decoctus & illitus in ictus serpentū placet: & recentis cinis in uino. Atq; in toto difficilior se recolligentes a serpentū ictu: in caprilibus optime conualescūt. Qui medicari efficacius uolunt: occisā capræ aluum dissectā cum fimo intus aperto statim illigant. Alii carnē recentē hædorū pilo suffiunt: eodemq; nidore fugant serpentes. Utuntur & pelle eorum recente ad plagas: carne & fimo eqni in agro pasti. Coagulo leporis ex aceto contra scorpionem & murē araneū. Aiunt autē nō feriri leporis coagulo perunctos. Percussis a scorpione finum capræ efficacius cū aceto decoctū auxiliatur. Lardū iusq; decoctū potū iis qui buprestim hauserint. Quin etiam si quis asino in aurem dixerit percussū se a scorpione transire malū protinus tradunt. Venenatq; oīa accenso eius pulmone fugere. Et si morbo uituli suffiri percussis a scorpione prodest. Canis rabidi morsu facta uulnera circumcidunt ad uiuas usq; carnes quidā carnēq; uituli adiuuēt: & ius ex eodē carnis decoctæ dāt potui: aut axūgiā cum calce tusam. Laudant hirci iecur: quo impolito ne tentari qdē aqua metu affirmant. Laudant & capræ finū ex uino illitum aut melle. Melius & cuculi & hircundinis decoctum & potū. Ad reliquos bestiarū morsus: caprinū: caseum siccum cum origano imponūt: & bibi iubent. Ad hominis morsus carnē bubulā decoctā. Efficacius uituli si non ante quintū diem soluant. Veneficiis rostrū lupi resistere inueteratum aiunt. Ob id quoq; uillarum portis præfigunt. Hoc idem præstare & pellis e ceruice solida manica existimatur: quippe tanta uis est animalis. Præter ea quæ rettulimus & uestigia eius calcata equis afferunt torporem. Iis qui argentū uiuum biberint lardum remediū est. Asinino lacte potu uenena restringūtur. Peculiariter si hyosciamum potū sit: aut uiscum: aut cicuta: aut lepus marinus: aut opocarpithū: aut carice: aut dorycnidium. Et si coagulū alicui nocuerit: nam id quoq; uenenū est in prima lactis coagulatione. Multos eius & alios usus dicemus. Sed meminisse oportebit recenti utendū: aut nō multo postea tepefacto. Nullū enim celerius euanesceat. Oīa quoq; asini contrafracta & decocta contra leporis marini uenenū dantur. Omnia eadem onagris efficaciora. De equis feris nō scripserunt græci quoniā terræ illæ non gigneabant. Verumtamen fortiora eadem quā in equis intelligi debent. Lactē equino uenena leporis marini & toxica expugnantur. Nec uros aut bisontes græci in experimentis habent quantū boue fero refertis indiæ siluis: portione tamē eadem efficaciora oīa ex iis credi par est. Sic quoq; lactē bubulo cuncta uenena expugnari tradunt: maxime supradicta: & si ephemerū impactū sit: ut si cantarides date comitione oīa egeri. Sic & capri nō iure cācharides. Cōtra ea uero quæ exulceratione enecāt: seuū uitulinū seu bubulū auxiliatur. Nā cōtra sanguifugas portas butirū remedio est cū aceto ferro calefacto. Quod & per se prodest cōtra uenena. Nā si oleū nō sit: uicem eius representat. Multipediū morsus cū melle sanat. Oīa sesami quoq; iurepoto uenena supradicta expugnari putāt. Priuatim

uero aconita & cicutas. Itemq; uitulino seuo. Caprinus caseus recens iis qui uiscum bibe
 rint. Lac uero contra cantharidas remedio est: & contra ephemerim potū cū taminia uua.
 Sanguis caprinus decoctus cum medulla: contra toxica uenena sumitur. Hædinus contra
 reliqua. Coagulum hædi contra uiscum: & chameleontem album: sanguinem taurinum.
 contra quem & leporis coagulum est ex aceto. Contra pastinacam uero & omniū marinorū
 ictus uel morsus coagulū leporis: uel hædi: uel agni drachme pondere ex uino. Leporis co
 agulum & contra uenena additur antidotis. Papilio quoq; lucernarū luminibus aduolans
 inter mala medicamenta numeratur. Huic cōtrarium est iecur caprinū: sicut fel ueneficiis
 ex mustella rustica factis. Hinc deinde reuertemur ad genera morborū. Capilli defluuiā ut
 sinus adeps mixto ladano & adiantho continet. Alopetiasq; emendat & raritatē supercilio
 rum cum fungis lucernarum ac fulgine quæ est in rostris earum. Prungini cum uino pro
 dest. Ad hanc & cornus ceruini cinis e uino: utq; non tedium animalis eius capillis incre
 scat. Itē fel caprinū cū creta cymolia & aceto sic ut paululū capilli inarescant. Item fel hirci
 num cum urina tauri. Si uero uetus sit: etiam surfures adiecto sulphure emendat. Cinere
 genitalis asini pissari capillum putant & e canitie uindicari si rasis illinatur. Plumbog; tri
 tus cum oleo densari: & asinini pulli cum urina: adnascensq; nardum: fastidii gratia. Alo
 petias felle taurino cum ægyptio alumine tepēfactas illinunt. Capitis ulcera manantia uri
 na tauri efficaciter sanant. Item hominis uetus si cyclaminum adiciatur & sulphur. Efficaci
 us tamen uitulinum fel. Quo cum aceto calefacto tolluntur & lentes. Seu uero uitulinū
 cum sale tritum capitis ulceribus utilissimum. Laudatur & uulpium adeps: sed præcipuè
 fel & simum cū sinapi pari modo illitū. Caprini cornus farina uel cinis magisq; hirci addi
 to nitro & tamarici semen & butyro: oleoq; prius capite raso mire continent ita fluentē
 capillum. Sicut & canis cinere ex oleo illito supercilia nigrescunt. Lactē caprino lēdes tolli
 tradunt. Fimo cum melle alopetias expleri. Item ungularū cinere cum pice fluentem. cas
 pillum conueneri. Leporinus cinis cū oleo myrteo capitis dolores sedat. Itē aqua pota quæ
 de bouis aut asini potu relicta est. Et si credimus uulpis masculæ genitali circūligato. Cor
 nus ceruini cinis illitus ex aceto aut rosaceo: aut ex irino: oculorū epiphoras. Easq; bubu
 lo seuo cū oleo cocto illiniūt. Ceruini cornus cinis scabrias eodem unguine sanat. Mus
 crones autē ipsos efficaciores putant. Lupi excrementis circūlini suffusiones prodest. Ci
 nere eorum cū attico melle inungi obscuritates. Item felle ursino. Epinyctidas adipe apri
 no cum rosaceo. Ungulæ asinina cinis inunctus e suo lacte cicatrices oculorum & albugi
 nes tollit. Medulla bubula ex dextro cture priore trita cū fulgine pilis & palpebrarum
 uitiis singulis occurrit. Calliblephari pari modo fuligo in hoc usu temperatur. Optime &
 lichno papiraceo. Oleoq; sesamino. Fulligine in nouo uase pennis deteret. Efficacissime ta
 men euulsos ibi pilos coerces. Felle tauri cum oui & albumine collyria fiunt: quaq; disso
 luta inunguntur per quatrduū. Seu uero uituli cum anseris adipe & ocimi succo genarū uitiis
 aptissimum est. Eiusdem medulla cum pari pondere cere & olei uel rosacei addito ouo du
 riciæ genarum illinuntur. Caseo molli caprino imposito ex aqua calida epiphoræ sedatur.
 Si tumor sit ex melle. Vtrunq; uero sero calido fouendū. Sicca lippitudo lumbulis suum
 tostis atq; contritis & impositis tollitur. Capras negant lippire: quoniā ex quasdā hærbas
 edant. Item dorcades. Et ob id simū earū cæra circundatū noua luna deuorari iubet. quo
 niam noctu æque quoq; cernant. Sanguine hirci sanari luscifos putant nyctilopas appellat
 græci. Capræ uero iocinere in uino aultero decocto. Quidam inassati iocineris sanie inun
 gunt. Aut felle capræ: carnemq; eas uesci: & dum coquantur oculos uaporari præcipiunt.
 Id quoq; referre arbitrantur: si rutili coloris fuerint. Volūt & oculos suffiri iocinere in ol
 lis decocto. Quidam inassato. Fel quidem caprinum pluribus modis assumūt cū melle con
 tra caligines. Cum ueratri candidi tertia parte contra glaucomara. Cū uino contra cicatri
 ces: & albugines: & caligines: & pterigia: & argemata. Ad palpebras uero euulso prius pilo
 cum succo oleris: ita ut unctio inareseat. Cōtra ruptas funiculas cū lacte mulieris. Ad oīa
 autem inueterata fel efficacius putant. Nec abdicant simū ex melle illitū epiphoris. Cōtra
 q; dolores medullam. Itē pulmonem leporis. sedat caliginē fel cū passo aut melle. Lupino
 quoq; adipe uel medulla suum fricari oculos cōtra lippitudines præcipiūt. Nā uulpinā lin
 guam habentes in armilla lippituros negant. Aurium dolori & uitiis medetur urina apri
 in uitro seruata. Fel apri uel bubulum cū oleo citreo & rosaceo æquis portionib⁹.

LIBER.

Præcipue uero taurinum cum porri succo tepidum: uel cum melle si suppleant. Cetræ odorem grauem per se tepefactum in mari corio. In ea parte rupta cum lacte mulierum efficitur sanari. Quidam etiam in grauitate aures sic perludendas putant. Alii cum senecta serpenium & aceto includunt lana ante aqua calida collata. Et si maior sit grauitas aurium fel cum myrra & ruta in mali corio excofactum infundunt. Lardum quoque pingue. Item finium affini recēs: cui rosaceum instillant. Omniaque ad tepefacta. Vtilior equi spuma: uel equi finis recens cinis cum rosaceo. Seuū bubulū cum adipe asnerino. Butyrū recens: uirgina capri uel tauri: aut fullonia uetus calfacta uapore per lagenæ collum subeunte. Admiserunt & aceti tertiam partem. Et aliquid urinae uituli qui nondum herbam gustauit. Fumum etiam mixto felle eiudem. Et cutemquæ relinquunt angues: ex calfactis prius auribus, Lana autem medicamina ea includuntur. Prodest & seuū uituli cum anseris adipe: & occimi succo cū eiudem medulla admixto cumino trito infusa. Virus uerrinum & scrophæ ex coitu exceptum prius terram attingat contra dolores. Auribus fractis glutinum & natrix uitulorum factum & in aqua liquatum. Alii uitis adeps uulgiū. Item fel caprinum rosaceo tepido aut porri succo: aut si sit ruptura ibi aliqua & lacte mulieris. Si grauitas sit audiendi: fel bubulū cum urina capræ: uel hirci uel si pus sit. In quocunque autem usu putant hæc efficacia: in cornu caprino per dies. xx. infumata. Laudant & coagulū lepori teria denarii parte dimidia quoque sagapeni in aniseo uino. Parotidas urinis adeps comprimit pari pondere cetræ & taurini seui. Addunt quidam hippocistidem: & per se butyrū illi tum: si prius foueantur foenigraci decocti succo. Efficacius cum strichno. Prostant & uulpinum testes: & taurinus sanguis aridus tritus. Urina capræ calefacta instillata auribus. Finis quoque eiudem cum axungia illitum. Dentes mobiles confirmat ceruini cornus cinis: dolore eorum mitigat: siue infricentur siue colluantur. Quidem efficaciorum ad omnes eosdem usus erudi cornus farinam arbitrantur. Dentifricia ueroque modo fiunt. Magnū remedium est & in luporum capitis cinere. Certumque est in excrementis eorum plerique inueniri ossa. Hæc adalligata eundem effectum habent. Itē leporina coagula per aurē infusa contra dolores. Et capitis cornus cinis dentifricum est. Adiectione nardo mulcet grauiolentiam oris. Aliqui murinorum capitis cinerem misuisse maluit. Reperitus in latera leporis a cuius simile: hoc scarificari dentes in dolore suadent. Talus bubulus accensus eos qui labant cū dolore admotus confirmat. Eiudem cinis cum myrrha dentifricū est. Ossa quoque ex ungulis suum combusta eundem usum præbent. Item ossa ex acetabulis pernarum circa quæ coxendices uertuntur. Iisdem sanari demissis in fauces iumentorum ueminationes notū est. Sed & corruptos dentes confirmari. Asinæ quoque lacte percussu uexatos: aut dentium eiudem cinere. Lyene item equi cum oleo infuso per aurem. Est autem hoc non hippomanes: quod aliquin noxium onitito. Sed in equorum genibus ac super ungulas: præterea in corde equorum inuenitur os dentibus caninis maxime simile. Hoc scarificari dolorē. Aut exemplo dentis emortui equi maxillis ad numerū eius qui dolent demonstrant. Et quartus uirus a coitu in lychnis accensus Anaxilaus prodidit: equinorum caput usum representare monstrifice. Similiter ex asinis. Nam hippomanes tantas in ueneficio uires habet: ut affusum aris mixturæ in effigiem equæ olympicæ admotos mares equos ad rabiem coitus agat. Medetur dentibus & fabrilis glutinō in aqua decoctum illitumque & mox paulo detrahunt: ita ut confestim colluantur uino: in quo decocti sunt cortices mali punici dulcis Efficax habetur & caprino lacte collui dentes uel felle taurino. Taurini capræ recentium cinis dentifricio placet. Et omnium fere uillaticarum quadrupedum: ne sapius eadem dicatur. Cutem in facie exurari & tenerescere & candorem custodiri lacte asinino putant. Notumque est quasdam quotidie. dcc. custodito numero fouere. Poppeaque hoc nxor. Neronis principis instituit. Balnearū quoque sic folio temperato asinorum gregibus ob hoc eam comitantibus. Impetus pueritæ in facie butyro illito tolluntur. Efficacius cum cærua. Since ro uero ea uitia quæ sarpunt insuper imposita farina hordeacea. Vltima in facie membrana et partu bouis mandata. Friuolum licet uideatur non tamen omittendum propter desideria mulierum. Talum candidi iuenci. xl. diebus noctibusque donec resoluatur in liquorem decoctum & illitum lineoleo candorem curisq; erugationē præstare. Fimo taurino malas rubescere aiunt: non ut crocodiale illini melius. sed foueri frigida & ante & postea iubent. Aestates & quæ discoloriem faciunt cutem finium uituli cū oleo & pūmi manu sub-

XXVII.

actū emendat. Vlcera oris & rimas seuū vituli uel bouis cū adipe anseris & ocini succo. Est & alia mixtura seuo vituli cum medulla cerui & albæ spinæ foliis una tritis. Idem præstat & medulla cum resina: uel si uaccina sit: iusq; e carne uaccina. Lichenas oris præstantissime uicit glutinum factū e genitalibus uitulorū liquatū aceto cū sulphure uino ramo ficulneo p̄mixtum: ita ut bis die recens illiatur. Item lepras ex melle & aceto decoctum: quas & iecur hirci calidum illitum tollit: sicut elephantis fel caprinum. Etiamnum lepras ac furfures tauri fel addito nitro. Urina asini circa canis ortum masculas in facie. Fel utriusq; per se se aqua infractum: euitatq; solibus ac uēris post detractum cutem. Similis effectus: & i taurino seuo uitulino ue felle cum semine cunile: ac cinere e cornu ceruino: si canicula exorietur comburatur. Asinino seuo cicatricibus aclicheni leprisq; maxime color redditur. Hirci fel leotigines tollit admixto caseo & uiuo sulphure spongiæq; cinere: ut mellis sit crassitudo. Aliqui inueterato felle uti maluerunt: mixtis calidis fursibus pōdere oboli unius quatuor mellis prius defricatis maculis. Efficax eiusdem & seuum cum melanthio & sulphure & iride. Laborum fissuris cum adipe anserino ac medulla ceruina resinæq; & calce. Inuēio apud auctores itis qui lentiginem habeāt negari magicæ sacrificiorum usum. Lacte bubulo aut caprino tonsillæ & arteriæ exulceratæ leuantur. Gargarizatur tepidum ut est expressū aut calefactum. Cyprinum utilius cum malua decoctum & sale exiguo. Linguae exulcerationi & arteriarum prodest ius omali si gargarizatur. Tonsillis autem priuatim renis uulpium aridi cum melle triti illitque. Anguinæ fel taurinum uel caprinum cum melle. Iecur mellis ex aqua oris grauitatem. Vlceraq; butyrum citissime sanat. Spinā aliud ue quid faucibus adhærens feris extrinsecus fimo perfricatis: aut reddi: aut delabi tradūt. Strumas difficutit fel aprinum uel bubulum tepidum illitum. Nam coagulum leporis e uino in linteo lo exulceratis duntaxat imponitur. Discurit & ungulæ asini uel equi cinis ex oleo aqua illitus & urina calefacta. Et bouis ungulæ cinis ea aqua. Fimum quoq; feruens ex aceto decoctum: testescue uulpini. Prodest & sapo: gallorum hoc inuentum: rutilandis capillis ex seuo & cinere. Optimo fagino & caprino duobus modis spissus ac liquidus. Vterque apud Germanos maiore in usu utris quam fœminis. Ceruicum dolores butyro aut adipe urino perfricantur. Rigores bubulo seuo quod & strumis prodest cum oleo. Dolorem inflexibilem opisthoton uocant: leuat urina capræ auribus infusa: aut fimum cum bulbis illitū. Vngues contusos fel uniuscuiusque animalis circumligatum. Prærygia digitorum fel taurinum aridum aqua calida dissolutum. Quidam adiiciunt sulphur: & alumen pari pōdere omnium. Tussim iecur lupi ex uino tepido sanat. Urinumq; fel admixto melle. Aut ex cornu bubuli summis partibus cinis. Vel salua equi: triduo potu eam mori tradunt. Pulmo ceruinus cum guli sua arefactus in fumo: dein tufus: ex melle quotidiano eligmate. Efficacior est ad id subulo ceruorum generis. Sanguinem expuentes ceruini cornus cinis. Coagulum leporis tertia parte denarii cum terra samia & uino myrteo potum sanat. Eiusdem fimi cinis in uino uesperis potus: nocturnas tussis. Pili quoq; leporis suffiti extragunt pulmonibus difficiles excreationes. Purulentas autem exucerationes pecturis: pulmonisq; & a pulmone graueolentiam halitus butyrum efficacissime iuuat cum pari modo mellis artici decoctum donec ruffescat: & matutinis sumptum ad mensuram linguae. Quidam pro melle laticis resinam addere maluerunt. Si sanguis reiciatur: efficacem tradunt bubulum sanguinem modice & cum aceto sumptum. Nam de taurino credere temerariū est. Sed glutinum taurinū tribus obolis cū calida aq; bibitur i uētre sanguinis excreatione. Scromachū exulceratum lactis asinini potus reficit. Item bubuli. Rosiones eius caro bubula admixto aceto & uino cocta. Rheumatismos cornus ceruini cinis. Sanguinis excreationes hædinus sanguis recens ac cyathos ternos cum aceto acri pari modo feruens potus. Coagulum tertia parte ex aceto potum. Locineris dolores lupi iecur aridum ex mulso. Asininum iecur aridum cū petroselinī partibus duabus ac nucibus tribus ac melle tritum & in cibo sumptum. Sanguis hircus cibo aptatus. Suspiriosis ante omnia efficax est potus equiferorum sanguis. Proxime lactis asini tepidi cum bulbis decocti: ita ut serum ex eo bibatur: addito in tres heminas cyatho nasturtii albi persusi aqua: deinde melle diluti. Iecur quoq; uulpinum aut pulmo i uino nigro: aut fel urinum in aqua laxat meatus spiradi. Lumborum dolores & quæcūq; alia molliore opus sit: urino adipe perfricari conuenit. Cinerem aprini aut suilli fimi inueterati aspergi portione uini. Afferunt & magi sua commenta. Primum omnium rabiem hirci

LIBER

corum si mulceatur barba mitigari. Eadem præcisa non abire eos in alienum gregē. Huic admisceant finum caprinum: & subito linteolo uncto caua manu quantum pati possit feruens: sustineri iubent: ita ut si leua pars doleat. Hæc medicina in dextra manu fiat: aut e contrario. Finum quoque ad eum usum acus æræ pondus tolli iubent. Modus curationis est: donec uapor ad lumbos sentiat peruenire. Postea uero manum porro rursus illinunt. Itē lumbos ipso fimo cum melle. Suadentque in eodem dolore & testes leporis deuorare. Ischia dicis finum bubulum imponunt calfactum in foliis cinere feruenti. In renum dolore leporis tenes curdos deuorari iubent: aut certe coctos ita ne dente contingantur. Ventris quidem dolore tentari negant talum leporis habentes. Lyenem sedat fel apri uel suis potum uel ceruini cornus cinis in aceto. Efficacissime tamen iueteratus lyen asini: ita ut i triduo sentiat utilitas. Asinini pulli finum quod primum edidit: polean uocant syri: datur i aceto mulso. Datur & equi lingua inueterata ex uino præsentanco medicamento: ut didicisse se ex barbaris Cecilius & Bion tradidit. Et lyen bubulus simili modo. Recens autem assus uel elixus in cibo. In uescica quoque bouis alii capita. xx. rufa cum aceti sextario imponuntur ad lyenis dolorem. Eadem ex causa emi lyenem uituli quanti indicatus sit: iubet magi nulla precii contatione: quoniam hoc quoque religiose pertineat. Diuisumque per longitudinem annecti tunicae utriusque & induentem pati recidere ad pedes. Dein collectum in umbra are facere. Cum hoc fiat simul residere lyenem ægri uitiatum: liberarique cum morbo dicitur. Prodest & pulmo uulpium cinere siccatus atque in aqua potus. Item hædorum lyen impositus. Aluum sistit ceruinus sanguis. Item cornus cinis. lecur aprinum ex uino potum citra falem: recensque. Item assum: uel suillum uel hircinum decoctum in uini hemina. Coagulum leporis i uino cicicis magnitudinis. Aut si febris sit ex aqua. Aliqui & gallam adiciunt. Alii per se leporis sanguine contenti sunt lacte cocto. Equini fimi cinis in aqua potus. Taurini cornus ueteris e parte iam cinis inspersus potioni aquæ. Sanguis hircinus in carbone decoctus. Corium caprinum cum suo pilo decoctum succo epoto. Coagulum equi & sanguis caprinum uel medulla uel lecur alum soluit. Fel Iupi. cum claterio umbilico illigatum: uel lactis equini potus: Item caprini cum sale & melle. Capræ fel cum cyclamini succo & aluminis modico. Aliqui & nitrum & aquam adiecisse malunt. Fel tauri cum absinthio tritum ac subditum pastillo. Butyrum largius sumptum cæliacis & dysentericis medetur. lecur uacinum. Cornus ceruini cinis tribus digytis captus in potione aquæ. Coagulum leporis suabatum in pane. Si uero sanguinem detrahant in polenta. Aprini uel suilli uel leporini fimi cinis inspersus potioni tepidi uini. Vituli quoque ius uulgariter datum inter auxilia cæliacorum & dysentericorum traduntur. Lactis asinini potus utilior addito melle. Nec minus efficax fimi cinis ex uino utriusque uitio. Item polea supradicta. Equi coagulum quod aliqui hippacen uocant etiam si sanguinem detrahant: uel fimi cinis: dentiumque eiusdem torum farina salutaris dicitur: & bubuli lactis decocti potus. Dysentericis addi mellis exiguum præcipiunt. Et si tormina sint cornus ceruini: aut fel taurinum cymino mixtum. Et cucurbitæ carnes umbilico imponere. Caseus recens uacinus immittitur ad utrumque uitium. Item butyrum heminis quattuor cum resinae trebinthinae sextante: aut cum malua decocta: aut rosacco. Datur & seuum uitulinum aut bubulum. Item medullæ excoquantur cum farina & cæra exiguoque oleo: ut forberi possint. Medulla & in pane subigitur. Lac caprinum ad dimidias partes decoctum. Si sint & tormina: additur protropum. Torminibus satis esse remedium in leporis coagulo potus e uino tepido uel semel arbitrantur aliqui. Cauciores & sanguine caprino cum farina ordeacea & resina uentrem illinunt. Ad omnes epiphoras uentri illini caseum mollem suadent. Veterum autem in farina tritum cæliacis & dysentericis dari cyatho casei in uini cyathis tribus. Sanguis caprinus decoctus cum medulla dysentericis. lecur assum capræ cæliacis subuenit: magisque etiam hirci cum uino austero decoctum: potumque: uel ex oleo myrteo umbilico impositum. Quidam uero decoquunt a tribus sextariis aquæ ad hæmiam addita ruta. Utuntur & lyene asino capræ hirciue & seuo hirci i pane qui cinere coctus sit: capræ a renibus maxie ut per se hauiatur: protinusque modice frigidam forberi iubent. Aliqui & in aqua decoctum seuum admixta polenta & cymino & aneto acetoque. Illinunt & uentrem cæliacis fimo cum melle decocto. Utuntur ad utrumque uitium & coagulo hædi in uino myrte magnitudine fabæ poro: & sanguine eiusdem in cibum formato: quem sangiculum uocant. Infundunt dysentericis & glutinū

taurinum aqua calida resolutum. Inflationes autem discutit uiculinum simum in uino decoctum. Intestinorum vitii magno opere prodest coagulum ceruorum decoctum cum lete betag: atque ita in cibo sumptum. Leporis pilorum cinis cum melle decoctus. Laeis caprini potus decoctus cum malua exiguo sale addito. Et si coagulum addat maioribus emolumentis fiet. Eademque uis est & in seuo caprino & in sorbitione aliqua uti protinus hauriatur frigida aqua. Item foeminae hædi cinis rupta intestina sarcire mire traditur. Simum leporis cum melle decoctum & quotidia fabæ magnitudine sumptum ita ut deploratos sanauerint. Laudant & caprini capitis cum suis pilis decoctus succum. Teneasmos: id est crebra & inanis uoluntas egerendi tollitur potu lacte asinino. Item bubulo. Tinearum genera pellit ceruini cornus cinis potus. Quæ in excrementis lupi diximus inueniri ossa si terram non attrigerint: collo medentur adalligata brachio. Polea quoque supradicta magno opere prodest in sapa decocta. Item suilli fimi farina addito cymino in aqua rursus decoctæ. Cornus ceruini teneris cinis coctis africanis cum testis suis tuis mixtus in uino pote. Vesicæ calculorumque cruciatibus auxiliatur urina apri: & ipsa uesica pro cibo sumpta. Efficacius si prius fumo maceratur utrunque. Vesicam elixam mandi oportet & a muliere foeminae suis inueniuntur & in iocineribus eorum lapilli aut duritie lapillis similes candidi sicuti i uulgari sue: quibus contritis atque potis in uino pelli calculos aiunt. Ipsi apro tam grauis sua urina est: ut nisi egesta fugæ non sufficiat: ac uelut deuinctus opprimatur. Exuri illa tradunt eos. Leporis renes inueterati in uino poti calculos pellunt. In perna suum articulos esse diximus: quorum decoctum ius facit urinae. utilius. Asinini renes inueterati tritique & in uino mero dati uesicæ medentur. Calculos expellunt lyenis equini ex uino aut mulso poti diebus. xl. Prodest & ungulae aquæ cinis in uino aut aqua. Item simum caprarum in mulso: efficacius siluestrium. Pili quoque caprini cinis. Verendorum carbunculis crebrum apri uel suis sanguis. Vitia uero quæ in eadem parte serpunt: iecur eorum combustum maxime iuniperi ligno cum charta armeniaca sanat. Fimi cinis uel bubulum cum alumine ægyptio ac iniuria ad crassitudinem mellis subactum. Insuper beta ex uino cocta imposita: caro quoque Manantia uero ulcera seuum cum medulla uituli in uino decoctum. uel caprinum cum melle rubique succo. Vel si serpant simum etiam prodesse cum melle dicunt aut cum aceto: & per se butyrum. Testium tumor cum seuo uituli addito nitro cohibetur. Vel fimo eiusdem ex aceto decocto. Urinae incontinentiæ cohibet uesica aprina si assa mandatur. Ungularum apri uel suis cinis potioni inspersus. Vesica foeminae suis combusta ac pota. Item hædi uel pulmo. Cerebrum leporis in uino. Eiusdem testiculi tosti uel coagulum cum anserino adipe i potenta. Renes asinini in mero triti potique. Magi uerrini genitalis cinere potu ex uino dulci demonstrant urinam facere in canis cubiculo ac uerba adicere ne ipse urinam facit ut canis in suo cubiculo. Rursus ciens urinam uesica suis: in terram attigerit: imposita pubi. Sedis uitiiis præclare prodest fel ursinum cum adipe. Quidam adiiciunt spugam argenti adhus. Prodest & butyrum cum adipe aserino ac rosaceo. Modum ipse res statuunt: ut sint illitu faciles. Præclare medetur & taurinum fel in linteolis concepsis. Rimæque perducit ad cicatricem. Inflammationibus in ea parte seuum uituli maxime an inguinibus cum ruta. Ceteris medetur sanguis caprinus cum polenta. Item fel caprinum codylomatis per se. Item fel lupinum ex uino: Panos & apostemata in quacunque parte sanguis ursinis discutit. Item taurinus aridus tritus. Præcipuum tamen remedium traditur in calculo onagri: quem dicunt cum interficiatur reddere urinam liquidiores in initio: sed in terra spissantem se. Hic adalligatus foemini omnes impetus discutit omnique suppuratione liberat. Est autem rarus inuentu nec ex omni onagro: sed celebri remedio. Prodest & urina asini cum melanthio. Et ungulae equinae cinis cum oleo & aqua illitus. Sanguis equi præcipue admissarij. Et sanguis bubulus: item fel. Caro quoque eisdem effectua habet calida imposita. Et ungulae cinis ex aqua aut melle. Urina caprarum. Hircorumque carnes in aqua decoctæ. Aut simum ex iis cum melle decoctum. Fel ursinum siue uerrinum. Urina suum in lana imposita. Foemina arteri adurique equitatu notum est. Utilissimum est ad omnes inde causas sputam equi ex ore inguibusque illinire. Inguina & ex ulcerum causa intumescunt. Remedio sunt equi setæ tres toti dem nodis & cestros herba adalligatæ intra ulcus. Podagris medet ursinus adeps: taurique seuum pari pondere & ceræ. Addunt quidam hippocistidem & gallam. Alii hircinum præferunt seuum cum fimo capræ & croco & sinapi cum caulibus ederae tritis ac perdicio uel

LIBER

flore cucumeris siluestris. Item bouis fimum cū aceti fece. Magnificant & uituli qui nondum herbam gustauerint fimum. Aut per se sanguinem tauri. Vulpem decoctam uiuā do, nec ossa tantum restent. Lupum uē uiuum oleo cæratī modo incoctum. Seuum hircinū cū ellines parte æqua: sinapis tertia. Fimi caprini cinrem cum axūgia. Quin & ischiadicos urī sub pollicibus pedum cō fimo feruente utilissime tradūt. Articulorumq; uitis fel ursinū utilissimum esse & leporis pedes adalligatos. Podagras quidam mitigari pede leporis uiuē tis absceso si quis secum assidue habeat. Perniones ursinus adeps: rimasq; pedum omnes arceat. Efficacius alumine addito. Seuum caprinum. Dentium equi farina. Aprinum uel suillū fel. Cum adipe pulmo impositus. Et si subtriti sint contusi uē: offensione. Si uero adusti frigore: leporini pilis cinis. Eiusdem pulmo contusis dissectus: aut pulmonis cinis. Sole adu. sta seuo asinino aptissime curantur. Item bubulo cum rosaceo. Clauos & rimas calliq; uitia: fimum apri uel suis recens illitum ac tertio die solutum sanat. Talorum cinis pulmo apri nus aut suillus: aut ceruinus. Attritus calciamentorum urina asini cum luto suo illita. Clauos seuum bubulum cum thuris polline. Perniones uero corium combustum. Melius si ex uetere calciamento. Iniurias a calcitu ex oleo corii caprini cinis. Varicum dolores sedat: fimi uitulini cinis cum lilii bulbis decoctis addito melle modico. Itemq; omnia i flammata ac suppurationes minantia. Eadē res & podagricis prodest & articularis morbis & maribus præcipue uitulis. Articulorum attritis fel aprorum uel suum linteo calefacto impositum. Vituliq; qui nondum herbam gustauerint fimum. Item caprinum cum melle & aceto decoctum. Vnguens scabros seuum uituli emendat. Item caprinum admixtā sandaraca. Verucas uero auferit uitulini fimi cinis ex aceto. Asini urinæ lutum. Comitiali morbo testes uisinos edisse prodest: uel aprinos bibisse ex lacte equino aut ex aqua. Item aprinam urinā ex aceto mulso. Efficacius quæ inaruerit in uesica sua. Dantur & suum testiculi inueterati tritici in suis lacte præcedente uini abstinentia & sequente continuis diebus. Dantur & leporis sale custodiri pulmones cum thuris tertia parte in uio albo per dies. xxx. Item coagula. Eiusdem asini cerebrum ex aqua mulsa in fumatum prius in foliis semuncia per dies. Vel ungularum eius cinis cochlearibus binis toto mēse potus. Item testes sale asseruati & aspersi porioni in asinarum maxime lacte uel ex aqua. Membrana partus earum præcipue si marē peperint: olfacta accedente morbo comitialium resistit. Sunt qui e mare nigroq; co medendum cum pane sub diuo prima aut secunda luna præcipiant. Alii carmen: aliqui sanguinem aceto dilutum per dies. xl. bibendum. Quidam urinam equi aquæ ferrariæ ex offi cinis miscent. Eadem portione & lymphaticis medetur. Comitialibus datur & lactis equini potus licheneq; in aceto mulso bibendum. Dantur & carnes caprinæ in rogo hominis tostæ ut uolunt magi. Seuum earum cum felle taurino pari pondere decoctum & in folliculo fellis reconditum: ita ne terram attingat. Potum uero sublime ex aqua. Morbum ipsum deprehendit caprini cornus uel ceruini usti nidor. Sideratis urina pulli asinini nardo admixto per coniunctionem prodesse dicitur. Regio morbo cornus ceruini cinis. Sanguis asinini pulli ex uino. Item fimum asinini pulli: quod primum edidit a partu datum fabæ magnitudine e uino medetur intra diem tertium. Eadē & ex equino pullo: similiterq; uis est. Fractis ossibus præsentaneus maxillarum apri cinis uel suis. Item lardum elixū: atq; circumligatum mira celeritate solidat. Costis quidem factis laudatur unice caprinum fimum ex uino uetere: aperit: extrahit: persanat. Febres arceat ceruorum caro (ut diximus) eas quidem quæ certe dierum numero redeūt oculos lupi dexter falsus adalligatusq; si credimus magis. Est genus febrium q; epemerinum uocant. Hoc liberari tradūt: si quis e uena auris asinitres guttas sanguinis in duabus heminis aquæ hauserit. Quartanis magi excremēta fellis cū digyto bubonis adalligari iubet & ne recedant: nō remoueri septeno circui. Quis hoc quæsto inuenire potuit? Quæ est ista mixtura? Cur digytus bubonis potissimū electus est. Modestiores iecur fellis decrefcente luna occisæ inueteratum sale ex uino bibendum ante accessiones quartanæ dixere. Idem magi fimi bubuli cinere consperso puerorum urina illinunt digytos pedum: manibusq; leporis cor adalligant. Coagulum ante accessione propinant. Datur & caseus caprinus recens cum melle diligenter sero impresso. Melancolicis fimum uituli in uino decoctum in medio est. Lethargicos excitat asini lyen naribus illitus ex aceto. Caprini cornus nidor aut pilorum: iecur aprinum. Itaq; & ueternosis datur. Pthysicis medetur iecur lupi ex uino: Macræ suis foemina herbis pasta: lardum. Carnes asini

nre sumptu. Hoc genere maxime in achia curant id malum. Fimi quoque aridi: sed pabulo ui
 ridi pasto boue fumum arundine haustum prodesse tradunt. Bubuli quoque cornus mucro
 nem exustum duorum cochlearium mensura addito melle pillulis deuoratis. Caprae seuo
 in pulre haliacia & ptisimi & rosini sanari. Vel recenti cum mulso liquefacto: ita ut uncia in
 cyathum addatur. rutaeq; ramo permisceatur: non pauci tradunt. Lupi & caprae seui cyatho
 uel lactis pari mensura deploratum phthysicum conualuisse certus auctor affirmat. Sunt
 & qui suum fimi cinerem profuisse scripserint in passo. Et cetui pulmonem: maxime subul
 nois. siccatum in fumo tritumq; in uino. Hydropicis auxiliatur urina uesicae apri paulatim
 data in potus. Efficacius quae inaruerit cum uesica sua. Fimi taurini maxie subulonus: sed
 & bubuli: de armentinis loquor. Quidam bolbiton uocant. Cinis coleariorum triu i mul
 si hemina bouis foeminae in mulieribus: & ex altero seu in uiris: quod ueluti misterium oc
 cultarunt magi. Fimi uituli masculi illitum. Fimi uituli cinis cum semine staphylli aqua por
 tione ex uino. Sanguis caprinus cum medulla. Efficaciorum putat hyrcorum utiq; si lentil
 co piscantur. Igni sacro ursinus adeps illinitur: maxime qui est ad renes. Vitulinum finiu
 recens uel bubulum. Caseus caprinus succus cum porro. Ramenta pellis ceruinæ defecta
 punice ex aceto trita. Ruborem cum prurigine equi spuma aut ungulae cinis. Eruptionibus
 pituitae asinini fimi cinis cum butyro. Papulis nigris caseus caprinus siccus ex melle & ace
 to in balneis oleo remoto. Pustulis suilli fimi cinis aqua illitus: uel cornus ceruini cinis. Lu
 xatis recens finium aprinum uel suillum. Item vitulinum. Verris spuma recens cum aceto
 finium caprinum: cum melle. Bubula caro imposita tumorem sanat. Finium suillum in te
 sta calefactum tritumq; cum oleo duritias corporum omnes tollit optime. Adeps e lupis il
 litus in iis quae rumpere opus est plurimum proficit. Finium bubulum in cinere calefactu
 aut caprinum in uino uel aceto decoctum. In furunculis seuum bubulum cum sale. Aut
 si dolor est: inunctum oleo liquefactum sine sale. Similiterq; modo caprinum in abustis. Pro
 dest rursus adeps cum lilii radicibus. Aprinum aut suillum finium inueteratum. Setarum
 ex iis e penicillis restorisi cinis cum adipe tritus. Tali bubuli cinis cum cera & medulla cer
 uina. Fel tauri. Finium leporis. Sed caprarum finium sine cicatrice sanare dicitur. Glutinu
 praestantissimum fit ex auribus taurorum & genitalibus. Nec quicquam efficacius prodest
 ambustis. Sed adulteratur nihil aequo fidelissimum. Eoq; pictores medici utuntur. Id quoque quo can
 didus: eo probatius. Nigrum & lignosum damnatur. Nerviolorum doloribus finium capri
 num decoctum in aceto cum melle utilissimum putant: uel putrescente nerue. Spasmata
 & percussu uiciata fimo aprino curant uero collecto & arefacto. Sic & quadrigis agedis tra
 ctos: rota ue uulneratos. Et quoquo modo sanguine confuso: uel si recens illinatur. Sunt
 qui id coxisse aceto utilius putent. Quin & in potu farinam eam ruptis conuulneratisq;
 eueris ex aceto salutarem promittunt. Reuerentiores cicerem eius ex aqua bibunt. Feruntq;
 & Nerone principem hac portione recreari solitum: cum sic quoque se trigario approbare
 uellet. Proximum suillo fimo uini putant. Sanguinem sistit coagulum ceruinum ex aceto
 Item leporis. Huius quidem & pilorum cinis. Item ex fimo asinino cinis. Et pilorum quide
 cinis illitus. Efficacior uis e maribus aceto admixto. Et in lana ad omne profluuium imposi
 to. Similiter ex equino capite & foeminae. Aut fimi uitulorum cinis illitus ex aceto. Item ca
 prini cornus uel fimi ex aceto. Hircini uero iocineris dissecti sanies efficacior. Et cinis utri
 usq; ex uino potus: uel naribus ex aceto illitus. Hircini quoque utris uinari duntaxat cinis
 cum pari pondere resinae. Quo genere sistitur sanguis & uulnus glutitur. Haedinu quoque
 coagulum ex aceto: & foeminum eius combustorum cinis similiter pollere tradunt. Vlce
 ra sanat in tibus cruribusq; adeps ursinus admixta rubrica. Quae uero serpunt fel aprinu
 cum resina & cera. Maxillarum apri uel suum cinis. Finium suum illitum siccum. Item
 caprinum ex aceto sub feruefactum. Cetera purgantur & expleantur butyro. Cornus cere
 ui in cinere. Vel medulla cerui. Fel taurino cum cyprino oleo. Aut fimo aprino. Aut hirci
 no. Finium recens suum. Vel inueterati farina illinitur uulneribus fero factis. Phagedenis
 & fistulis immittitur fel tauri cum succo porri aut lacte mulierum. Vel sanguis aridus cu
 coryledone herba. Carcinomata curat coagulu leporis cum pari pondere capparis aspersu
 cum uino. Grangrenas ursinum fel penna illitum. Asini ungularum cinis ea quae serpunt
 ulcera inspersus. Sanguis equi adrodit carnes striptica ui. Item fimi equini inueterati fallis

LIBER.

ua. Ea uero quæ phagedenas uocant in ulcerum genere corii bubuli cinis cum melle. Caro uituli recentia uulnera non patitur intumescere. Fitmū' bubulū' cū melle. Fœminū' uituli cinis sordida ulcera: & quæ cacoethe uocant e lacte mulieris sanat. Recētes uero plagas ferro illatas glutinum taurinum liquefactum tertio die solutum. Caseus caprinus sicus ex aceto ac melle purgat ulcera. Quæ uero serpūt cohibet seuum cæra. Item addita pice ac sulphure procurat. Similiter proficit ad cacoethe hædi fœminum cinis e lacte mulieris. Et ad uersus carbunculos suis fœmiæ cerebrum tostum illicitumq. Scabiem hominis asinina medulla maxime abolet. Vrina eiusdem cum suo luto illita. Butyrum etiam quod in iumentis proficit cum resina calida. Glutinum taurinum in aceto liquefactum addita calce. Fel caprinum cum aluminis cinere. Boas finum bubulum: unde & nomen traxere. Canum scabies sanatur bubulo sanguine recenti. Iterūq. cum inarescat illito: & postero die abluto cinere lixiuo. Spina ac similia corpori extrahuntur fellis excrementis. Item capræ ex uino coagulo quocunq. sed maxime leporis cum thure polline & oleo: aut cum musci pari potest: aut cum propoli. Cicatrices nigrae seuum asinum reducit ad colorem. Fel uituli extenuat calefactum. Medici adiiciunt myrrham & mel & crocum: æreæq. pyxide condunt. Aliqui & florem aris miscunt. Mulierum purgationes adiuuat fel taurinum lana succida appositum. Olympias thebana addidit hyssopum & nictum. Cornu ceruini cinis potus. Iræ uulua laboranti. Illitum quoq. & fel taurinum cum opio appositum obolis binis. Vuluas & pilo ceruino suffiri prodest. Tradunt ceruas: cum senserint se grauidas: lapillum deuorare: quem in excrementis reperit aut in uulua (nam & ibi inuenitur) custodire partus adalligatum. Inueniuntur & ossicula in corde & uulua: per quam utilia grauidis parturientibusq. Nam de punice qui in uaccuarum utero simili modo reperitur: diximus in natura bonum. Lupi adeps illitus uuluas mollit. Dolores earum iecur. Carnesq. lupi edisse parieturis prodest. Aut si incipientibus parturire sit iuxta quæderit. Adeo ut etiam contra illita noxia ualeat. Eundē uero superuenire perniciosum ē. Magnus & leporis usus mulieribus. Vuluas adiuuat pulmo aridus potus. Profluvia iecur cum samina terra ex aqua potus. Secūdas coagulū. Cauentur pridiana balnea. Illitum quoq. cū croco & porri succo: uellere: appositum abortus mortuos expellit. Si uulua leporū in cibis sumantur: mares concipi putant. Hoc & testiculis eorū a coagulo profici. Conceptum leporis uero exemptum iis quæ parere desierint: restibilem fœcunditatem asserre: Sed & pro conceptu leporis sani est & uiro magi propinquant. Item uirgini nouē grana fimi ut stent perpetuo māmā. Coagulo quoq. Ob id cum melle linunt sanguinem ubi euulsos pilos renasci nolūt. Inflationi uulua finū aprinū suillūne cum oleo illini prodest. Efficacius sistit farina aridi aut spargatur portio: uel si grauidæ aut puerperæ torqueantur. Lactis suis potu cum mulso adiuuantur partus mulierum. Per se uero potum deficientia ubera puerperarum replet. Eadem circumlita sanguine fœminæ suis minus crescunt. Si dolēt lactis asinini potu mulcetur. Quod addito melle sumptum & purgationes earum adiuuat. Sanat & uuluarum exulcerationes eiusdē animalis seuum inueteratum: & in uellere appositum duriciam uuluarum emollit. Per se uero recens uel inueteratum ex aqua illitum psilothi uim optinet. Eiusdē animalis lyen in ueteratus ex aqua illitus māmā abundantiam facit. Vuluas suffitu corrigit. Ungula asinina suffita partum maturant: ut uel abortus euocetur: nec aliter adhibetur: quoniam uinētem partum necat. Eiusdē animalis finum si recens imponatur: profluvia sanguinis mire sedare dicitur. Necnon & cinis eiusdē fimi: qui & uulua prodest ipositus. Et qui spuma illita per dies. xl. priusq. nascantur primum pili restringūtur. Item cornu ceruini decocto. Melius si recentia sunt cornua. Lacte equino iuantur uulua colluta. Quod si mortuus partus sentiatur: lyen ex aqua dulci potus eiicit. Item ungula suffitu aut finum aridum. Vuluas procidentes butyrum infusum sistit. Induratum uulua aperit fel bubulū rosaceo admixto: foris uellere cum resina terebenthina imposito. Aiunt & suffitu fimi in mare boue procidentes uuluas reprimi partus adiuuari. Conceptus uero uaccini lactis potu. Sterilitatem ob partus nexationem fieri certum est. Hanc emendari Olympias thebana affirmat felle taurino & adipe serpentium & erugine addito melle medicamenti locis ante coitus. Vitulinum quoq. fel si in purgationibus fuerit sub coitu aspersu uulua etiā duritiam uentris emollit: & perfluum minuit umbilico peruncto atq. i totum uulua prodest. Modum statuit fellis pondere denari ad apii tertiam ammixto amygdalino oleo quā

tum esse satis appareat hoc inuellere imponunt. Masculi fel uiculi cum mellis dimidio tritu seruatur ad uulvas. Carnem uiculi si cum aristolochia inassatam edant circa conceptum res paritura promittit. Medulla uiculi in uino & ex aqua decocta seu exulcerationibus uuluarum prodest. Item adeps uulpium: excrementumque felium cum resina & rosaceo impositum. Caprino cornu suffiri uulvam utilissimum putant. Siluestrium caprarum sanguis cum palma marina pilos detrahitis. Ceterarum uero fel callum uuluarum e molliit spersum & a purgatione conceptus facit. Sic quoque philochri uis efficitur euulsis pilis: triduo seruatum illinunt. Profluuium quauis immensum urina caprae pota sisti obstetrices promittunt: & si finium illinarum. Membrana caprarum in aqua partu edito inueterata potumque sumpta in uino: secundas pellit. Hædorum pilis suffiri uulvas utile putant. Et in profluuiis sanguinis coagulum bibi aut hyosciami semen imponi. E boue siluestri nigro si sanguine hircini lumbrici perungantur mulieri tedium ueneris fieri dicit. Eschines. Idem amoris pota hirci urina amixta nixto propter fatigium nardo. Infantibus nihil butyro utilius per se & cum melle: priuatim & in dentione & ad gingiuas. & ad oris ulcera. Dens lupi adalligatus infantium pauores prohibet: detinentque morbos. Quod & pellis lupina præstat. Dentes quidem eorum maxili equis quoque ad alligari infatigabilem cursum præstare dicuntur. Leporum coagulo illito ubere sistitur infantum aluus. Iecur asini ammixta modice panace intilatum in os a comitialibus morbis & aliis infantes tuetur. Hoc .xl. diebus fieri præcipiunt. Et pellis asini na iniecta impauidos infantes facit. Dentes qui equis primum cadunt: facilem dentionem præstant infantibus adalligari. Efficacius si terram non attigere. Lyen bubulus in melle editus. Et illinitur ad lyenis dolores. Ad ulcera manantia cum melle. Lyen uiculini in uino decoctus tritusque & illitus ulcuscula oris. Cerebrum caprae magis per annulum aureum traiecitum prius quam lac detur infantibus instillatur contra comitiales: ceterorumque infantium morbos. Caprinum finum inquietos infantes adalligatum panno cohibet: maxime puellas. Lacte caprio uel cerebro leporum perunctæ gingiue faciles dentiones faciunt. Somnos fieri lepore sumpto in cibis Cato arbitrat. Vulgus & gratiam corpori in nouem dies frivolo quidem loco. Cui tamen aliqua debeat subesse causa in tanta persuasione. Magi felle caprae sacrificatae dumtaxat illito oculis uel sub puluino posito somnum allici dicunt. Sudores inhiere cornus caprini cinis & myrteo oleo perunctis. Coitus autem stimulat fel aprium illitum. Item medulle suum haustæ. Seuum asinum anseris masculi adipe permixto illitum. Item a coitu equi Virgilio quoque descriptum uirus: & testiculi equini aridi portioni inferi possint: dexter uel asini testis in uino potus proportionem: uel adalligatus brachia li. Eiusdem a coitu spuma collecta roseo panno & inclusa argento ut Eschines tradit. Salpæ gentiale in oleum seruens mergi iubet septies: eoque perungi pertinentes partes. Bialcon cinerem ex eodem bibi uel tauri coitu urinam: lutoque ipso illini pubem. Ac e diuerso muris fimo illito cohibetur uirosum uenus. Ebrietatem arcet pulmo apri aut suis assus a ieiunio cibo præsumptus eo die. Item hædinus.

Mira de animalibus.

Ca.

XI.

Ira præterea traduntur in istis animalibus. Vestigium equi excussum ungula (ut m solet plerumque si quis collectum reponat: singulare remedium esse recordantibus quo nam loco id reposuerint. Iecur luporum equinæ ungulae simile esse. Et rumpi equos qui uestigia leporum sub equite sequantur. Talisque suum discordia uim quadam inesse in incendios si fimi aliquid egeratur e stabulis facilius extrahi. Nec recurere oues bouesque. Hircorum carnes uirus non recipere: si panem hordeaceum eo die quo interficiantur ederent. Iaser uel dilutum biberint: nullas uero teredinem sentire luna decrecente induratas sale. Adeoque nihil omisum est: ut leporem surdum celerius pinguescere reperiamus. Animalium uero medicina. Si sanguis profluat iumentis: suillum finum ex uino infundendum. Bouum autem morbis seuum sulphur uiuum: alium siluestre: ouum coctum. omnia hæc trita in uino danda: aut uulpis adipem. Carnem caballinam in discoctam potu suum morbis mederi. Omnium uero quadrupedum morbis capram solidam cum corio & ranâ rubetam discoctas. Gallinacos non attingi a uulpibus qui iecur animalis eius aridum edunt. Vel si pellicula ex eo collo induta galli inererit. Similia in felle mustellæ. Boues in cypro contra tormina hominum excrementis sibi mederi. Insuper pedes bouum si prius cornua piceliquida perungantur. Lupos in agrum non accedere: si capti unius pedibus infra

B iiii

LIBER.

His cultroque adacto paulatim sanguis circa fines agri spargatur: atque ipse defodiatur in eo loco: ex quo coeperit trahi. Aut si uomerē quo primus sulcus eo anno in agro ductus sit excussum aratro focus larium quo familia conuenit absumat. Ac lupum nulli animalium nociturum in eo agro quādiu id fiat. Hinc deinde reuertemur ad animalia sui generis: quae aut placida non sunt: aut fera.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXIX.

PROEMIVM.

De medicina & inuētoribus eius: de origine medicarū: & quādo primū clinice & quando primū iatraliptice: & de Cryſippo: & Eraſtrato: & Empirice: & Eroſphilo: & reliquis illuſtribus medicis: & quoties rō medicinarū mutata ſit: & q primus Rome medicus: & quādo: & qd de medicis antiq. Romani iudicauerit: & uitia medicarū. Ca. I.

ATVRA remediōrū: atq; multitudo iſtantiū ac praeſcritorū plura de ipſa medendi arte cogūt dicere q̄ non ignarus ſi nullus ante hāc latio ſer mone p̄dita. accepsq; ac lubricū eē rerū omniū nouag; p̄cipiū nec aliud utiq; gratiā q̄ ſterilis difficultatis i promēdo. Sed quoniā occurrere uer ſimile eſt oīum q̄ hāc noſcāt cogitationi quo nā mō exoleuerit in medi cinā uſu quā rēperata: atq; pertinentia erāt. Mirumq; & indignum pro tinus ſubit: nullam artium inconstantiorē fuiſſe. Et etiam nunc ſepius immutari contigerit, cum ſit fructuoſior nulla. Diis primū inuētores ſuos aſſignauit: & cælo dicauit. Necnon & hodie multifaria ab oraculis medicina petitur. Auxit deinde fa mam etiam crimine: iſtum fulmine Aeſculapium fabulata: quoniā Tyndaridam reuoca uiſſet ad uitam. Nec tamen ceſſauit narrare alios reuiſſe opera ſua clara troianiſ temporibus a quibus fama. certior uulnerum dūtaxat remediis. Sequentia eius mirū dictū in no ſte deſiſſima latuere uſq; ad peloponneſa cum bellum. Et tunc eam reuocauit in lucē Hip pocrates genitus in inſula co: in primis clara & ualida ac Aeſculapio dicata. Is cum fuiſſet moſ liberatos morbis ſcribere in templo eius dei. qui auxiliatus eſſet: ut poſtea ſimilitudo proficeret excripiſſe ea traditur. Atq; ut Varro apud nos credit iam templo cremato is in ſtituiſſe medicinam hanc quā clinice uocatur. Nec fuit poſtea quaſtus modus quoniā Prodicus Selymbriarū natus diſcipulus eius inſtituiſſet quam uocant iatralēptice. Recto ribus quoq; medicorū ac medicis in eis ueſtigal inuenit. Horum placitā Chryſippus in genti garrulitate mutauit. Plurimumq; etiam ex Chryſippo diſcipulus eius Eraſtratus Ariſtoteles filia genitus. Hic antiſcho rege ſanato centum talentis donatus eſt a rege Pro lemæo filio eius: ut incipiamus & prēmia artis oſtendere. Alia factio ab experimentis ſe co gnominans. Empiricem coepit in ſicilia a Creōte Agrigentino Empedolcis phyſici auctori tate commendato. Diſſideruntq; ea ſcholæ. & omnes eas damnauit Eroſphilus in muſicos pedes uenarū pulſu diſcreto per aratum gradus. Diſcreta inde & hāc ſecta eſt: quoniā necesse erat illi ea litteras ſcire. Mutata & quam poſtea Aſclepiades (ut retrulimus) inuene rat. Auditor eius Themilon fuit. Seq; inter initia ſcripſit Illo mox recedente uita ſua pla cita mutauit. Sed & illa Antonius muſa eiufdem: auctoritate Diui Auguſti: quem contra ria medicina graui periculo exemerat. Multos praeſerea medicos celeberrimosq; ex iis caſ ſios carpitianos aruncios albricios. cc. l. ſextertia annua mercede ſis fuere apud principes. Quā Sextius imputauit p̄cipibus: quo ſextertiis quingenis annuis contentus eſſet. Sex cena enim ſibi quaſtu urbis fuiſſe numeratis domibus oſtendebat. Par & fratri eius mar ces a Claudio Cæſare in fuſa eſt: cenſusque quanquam exauſtis opibus Neapoli exornata ut hæredi ſextertia. ccc. relinqueret. quantum Athena ideſt Aruncius ſolus. Exortus deinde eſt Veſtius ualens adulterio Meſſalinæ Claudii Cæſaris nobilitatus: pariterq; eloquen tiæ aſſedator. Is eam potentiam naſtus nouam inſtituit ſectam. Eadem ætas Neronis prin cipatu ad Theſſalum tranſiuit deſentem cuncta maiorum placita & rabie quadam in om nes æui medicos perorātem. Quali prudentia ingeniog; æſtimari uel uno argumento abū de poteſt cum monumento ſuo: quod eſt appia uia: iarronicē ſe iſcripſerit. Nullius hiſtrio

num par: ex quo de comitio quadrigario conitatu regressus in publico erat. Eum Cri/
nas massiliensis arte geminata ut cautior religiosiorq; ad syderium motus ex ephemeris/
de mathematica cibos dando: horasq; obseruando auctoritates eum præcessit: nuperq; se/
stertia. c. reliquit muris patriæ menibus quoq; aliis pene non minori summa extructis. Hi
regebant fata: cum repente ciuitatem. Charnis ex eadem massilia inuasit: damnatis nõ so/
lum prioribus medicis: uerum & balneis. Frigidag; etiam hybernis algoribus lauari persu/
asit. Merset ægros in lacus. Videbamus senes consulares usq; in ostentationem rigentes.
Qua de re extat etiam Annei Senecæ astipulatio. Nec dubium est omnes istos famam no/
uitate aliqua aucupantes animas statim nostras negociari. Hinc illæ circa ægros miseræ
sententiarum concertationes: nullo idem censente ne uideatur assertio alterius. Hinc illa
infœlicis monumenti inscriptio: turba se medicorum perisse. Mutatur ars quotidie toti/
ens iterpollis. Et ingeniorum grætiæ statu impellimur. Palmarq; est: ut quisquis inter istos
loquendo polleat: imperatorem illico uitæ nostræ uicissim fieri: cum uero non milia genti/
um sine medicinis degant: nec tamen siue medicina. Sicut populus romanus ultra sexcē
tesimum annum: neq; ipse in accipiendis artibus lētus medicinæ uero etiam audis donec
expertam damnauit. Et enim percensere insignia priscorum in his moribus conuenit. Cal/
sius Hemina ex antiquis auctor est primum e medicis uenisse romam peloponensem. Ar/
chagathum Lyfaniæ filium. L. Aemilio. M. Liuiο cons. anno urbis. d. xxxv. Etq; ius quiriti/
um datum & tabernam in compito acilio emptam. Ob id publice uulnerarium fuisse eum
tradunt uocatum. Mireq; gratum aduentum eius initio. Mox a seuitia secandi urendiq;
transisse nomen in carnificem & in tedium artis. Omnesq; medicos quod clarissime intel/
ligi potest ex. M. Catone: cuius auctoritas triumphus atq; censura etiam quanto non mi/
nimum conferunt: tanto plus in ipso est. Quam obrem uerba ipsa ponemus. Dicā de istis
græcis suo loco Marce filii quid athenis exquisitum habeam. Et quod bonum sit istorū
litteras aspicere non perdisce. Vincam nequissimum & indocile genus illorum: & hoc pu/
tat uatem dixisse. Quandocunq; ista gens suas litteras dabit: omnia corrumpet. Tunc etiā
magis: si medicos suos huc mittet. Iurarunt inter se barbaros necare omnes medicina. Sed
hoc ipsum mercede faciunt ut fides iis sit: & facile disperdāt. Nos quoq; distant barba/
ros & spurios: nosq; magis quā alios opicos appellatione fœdant. Interdicit ibi de medicis
nis. Atq; hic Cato. dc. v. anno urbis nostræ obiit octogesimo quinto suo: ne quis illi defuif/
se publice tempora ut priuatim uitæ spatia ad expediendum arbitretur. Quid ergo dam/
natam ab eo rem utilissimam credimus. Minime hercule. Subiicit enim qua medicinā a usus
& se coniugem usq; ad longam senectam perduxerit: iis ipsis scilicet quæ nunc nos trade/
mus. Profiteturq; esse etiam cōmentariū sibi quo medeatur filio: seruis familiaribus quæ
nos per genera usus sui differimus. Non rem antiqui dābant: sed artē. Maxime uero quæ
stum esse imani præcio uitæ recusabāt. Ideo templum Aesculapii etiam cum reciperetur
is deus: extra urbem fecisse: iterunq; in insula tradūtur. Et cum græcos italia pellerēt: diu
etiam post Catonem excepisse medicos. Augebo providentiam illorum. Solam hanc arti/
um græcarum nondum exercuerat Romana grauitas. In tanto fructu paucissimi quiritiū
attigere: & ipsi statim ad græcos transfugæ. Immo uero auctoritas aliter quam græcæ eam
tractantibus etiam apud imperitos expertesq; linguæ non est. Ac minus credunt: quæ ad
salutem suam pertinent: si intelligunt. Itaq; hæcule in hac artium sola euenit: ut cuiusq;
medicum se profitenti statim credatur: cum sit periculum in nullo mendatio maius. Non
tamen illud intuemur: adeo blanda est spirandi per se cuiq; dulcedo. Nulla præterea lex
quæ puniat inficitiam capitale. Nullū exemplum uindictæ. Discent periculis nostris. Et p/
experimenta mortes agunt. Mediciq; tantum hominem occidisse summa impunitas est. Quī
immo transit in conuiuium. Et intemperantia culpatur. Vtrog; qui periēre arguuntur. Sed
& decurrit pro more censuris principum examinantur. Inquisitio per partes agitur. Et
quod nummo iudicet a gadibus columnisq;. Herculis arcessitur. De exilio uero non nisi
die. xlv. Quinque electis uiris datur tabella. At de iudice ipso quales in consilio eunt: sta/
tim occaturi? Merito dum nemini nostrum liber scire: quod salutis suæ opus sit. Alienis pe/
dibus ambulamus oculis. Alienis agnoscimus. Aliena memoria salutamus. Aliena uiuim?
opera. Perierūtq; rerū naturæ præcia: & uitæ argumenta. Nihil aliud pro nostro habemus
q; delicias. Non deferam Catonem tam ambitiose artis inuidia a me obiectum: & a senatu

LIBER.

illum qui ita censebat. Itaq; non criminibus artis arreptis ut aliquis expectauerit. Quid enim uenenorum fertilius: aut unde testamētōrū plures insidiæ. Iam uero & adulteria etiam in principū domibus: ut euident in Liuiā Drusi Cæsaris. Item ualentis in qua dictū est regina. Non sunt artis ista sed hominū. Non magis hæc urbi timuit Cato ut equidem credo quam reginas. Ne avaritiam quidem arguam rapacesq; nundinas pendentibus fatis & dolorū indicaturam: ac mortis arma aut arcana præcepta. Squamam in oculis emouendam potius quam extrahendam. Per quæ effectum est ut nihil magis prodesse uideretur quam multitudo grassantium. Neq; enim pudoris æmuli præcia summittunt. Notum est ab eodem. Archamide unum ægrum ex prouincialibus sestertiis ducentis conductum Archon tione uulnerum medico sestertiis centum condēnato adēmisse Claudium principem. Eidēq; in gallia exullanti & deinde restituto agniscum nō minus intra paucos annos. Et hæc personis imputentur. Ne fecem quidem aut inscitiam eius turbæ arguamus: ipsorum intemperentiam morbis aquarum calidarum diuerticulis imperiosam mediam. Et ab iisdem deficientibus cibo: sæpius die ingesto. Mille præterea poenitentia modis: culinarū etiā præceptis & unguentorum mixturis quādo nullas omisere uitæ illecebras. Inuehi peregrinas merces conciliariq; externa præcia displicuisse maioribus crediderim quidē nō tamē hoc Catonem prouidisse: euna dānaret artem. Tyriace uocatur excogitata compositio luxuriæ. Fit ex rebus externis cum tot remedia dederit natura quæ singula sufficerent. Mithridati cum antidotum ex rebus. liliū. imponitur. Interim nullo pondere æquali & quarundam rerum sexagesima denarii unius imperata. Quo deorum perfidiam istam monstrante? Minimum enim subtilitas tanta esse non potuit. Ostentatio artis & portentosa scientia: uendicatio manifesta est. Ac ne ipsi quidam illam nouere. Comperiq; uulgo pro cinabari indicata in medicamenta minium addi inscitia nominis quod esse uenenum docebimus inter pigmenta. Verum & hæc ad singulorum salutem pertinent. Illa autem quæ timuit. Cato: atq; prouidit: innocentiora multo & parua opinatur: quæ procures artis eiusdē in semetipsis facerentur. Illa prodidere imperii mores. Illa quæ sani patimur luctatus caromata ceu ualut dinis causa instituta. Balneæ ardentes quibus persuadere in corporibus cibos coqui: ut ne mo non minus ualidus exiret. Obedientissimi uero efferrentur. Potus deinde ieiunorum ac uomitiones: & rursus per poriones: ac pilorum curatio instituta resinis eorum. Itemq; pectines in fœminis quidem publicati. Ita est profecto: leus morum nec aliunde maior q̃ medicina. Vaten prorsus quotidie facit Catonem & eius oraculum. Satis esse ingenia græcorum inspicere. Hæc fuerint dicenda pro Senatu illo sexcentisq; po. roma. annis aduersus artem: in qua conditione insidiosissima auctoritatem pessimis boni faciunt. Simul contra attonitas quorundam persuasiones qui pre desse nisi præciosa non putant. Neq; enim dubitauerim aliquibus fastidio futura quæ dicentur animalia. At nō Virgilio nefas fuit nominare formicas nulla necessitate: & gurguliones: ac lucifugis congesta cubilia blatis. Non Homero inter prælia deorum improbitatem muscæ describere. Non naturæ genere ista: cum gignat hominem. Proinde causas quicq; & effectus non res astimet. Ora diemur autem a confessis: hoc est lanis ouibusq;. Ut obiter rebus præcipuis honos in primis habeatur. Quædam etiam si alienis locis: tamē obiter dici necesse erit. Nec de esset materiarū pompa: sic quicq; aliud intueri liberet: quam fidem operis. Quippe inter prima proditis etiam ex cinere phœnicis nidoq; medicinis. Ceu uero id certum esset: atq; non fabulosum. Irridere est uitæ remedia post millesimum annum reditura monstrare.

De medicina lanarum.

Ca.

II.

Anis auctoritatē ueteres romani etiā religiosam habuere postes a nubētibus attingi iubētes. Præterq; cultū & tutelā cōtra frigora. Succidæ plurima præstat remedia ex oleo uinoq; aut aceto: prout quæq; mulceri moderari opus sit: & astringi laxari ue: luxatas mēbris dolentibusq; neruis impostitæ: & crebro suffusæ. Quidā etiā salem admiscunt luxatis. Alii cū lana rutam tritā adipēq; imponunt. Item contusis tumentibusq;. Hali rus quoq; oris gratiores facere traditur cōfrictis dentibus atq; gingiuis admixto melle. Prodest & freneticis suffitu. Sanguinē in narib; sistit cū oleo rosaceo: & allio indita modico antib; obcuratis spissius. Quin & ulcerib; uetustis iponit cū melle. Vulnere ex uino uel aceto uel aqua frigida & oleo aspsa sanat. Arictis uellera lota frigidōq; ex oleo madefacta in mulieribus malis inflāmationesq; uulue sedant. Et si procidat suffitu reprimunt. Succida

lana imposita subditaq; mortuos partus euocat. Sistit etiam profusiva earum. At canis rabiosi moribus inculcata post diem septimum soluitur. Reduias sanat ex aqua frigida. Eadem nitro sulphure oleo aceto pice liquida feruentibus tineta q; calidissima imposita bis die tumorum dolores sedat. Sanguinemq; sistit ex ariete succida: articulos extremitatum praeligans. Laudatissima omnis e collo. Natione uero galatica: tarentina: artica: milesia. Succidam imponunt & desquamatis: percussis: liuidis: contusis: collisis: contritis: deiectis. Capitulis & aliis doloribus stomachi inflammationi ex aceto & rosaceo. Cinis eius illinitur attritus uulneratis ambustis. Et in oculorum medicamenta additur. Item in fistulas: auresq; suppuratas. Ad hæc detonsam eam alii uero euulsam decisis summis partibus siccant. Carpuntq; & in fictili crudo componunt: ac melle perfundunt utrumq;. Alii hastulis redæ subiectis: & subinde interstratis: oleo asperam accendunt. Cineremq; in labellis aqua addita confricant manu: & considerare patiuntur: idq; sæpius mutantes aquam donec linguam astringuat leniter nec mordeat. Tunc cinerem reponunt. Vis eius stiptica est: efficacissimeq; genas purgat. Qui ipse sordes pecudum sudorq; scemininum & aliarum adherentes lanis: æsopum uocant. Innumeros prope usus habent. In atticis ouibus genito palma fit pluribus modis. Sed probatissimum lana ab iis partibus recenti concepta: aut quibuscunq; sordibus succidis primum collectis: ac lento igni in æneo uase sufferuefactis & refrigeratis: pingui p quod supernatat collecto in fictili uase: iterumq; decocta priore materia: quæ pinguitudo utraq; frigida aqua lauatur: & linteo siccatur: ac sole torretur: donec candida fiat ac translucida. Tum in stagnia pyxide conditur. Probatio autem ut sordium uirus oleat & manu fricante ex aqua non liqueat: sed albescat ut cærsa. Oculis utilissimum contra inflammationes genarumq; callum. Quidam casta torrendo conficiunt: ne pinguedinem amittat: utilem talem extimantes crotis & duris genis: angulis scabiosis & lachrymantibus. Ulcera nō oculorum modo sanat: sed oris etiam & genitalium cum anserino adipe. Medetur & uulue inflammationibus: & sedis rhagadis: & condilomatis cum meliloto ac butyro. Reliquos usus eius suo loco digerimus. Sordes quoq; caudarum concreatæ in pilulas ac siccatae per se tuseq; farina & illitæ dentibus mire profunt etiam labentibus: gingiuisq; si carcinomata serpat. Iam uero pura uellera aut per se imposita cæcis doloribus: aut aceto sulphure & cinis eorum genitalium uitiis. Tantūq; pollēt: ut medicamentis quoq; superponantur. N ledentur ante omnia & pecori ipsi: si fastidio nō pascatur. Cauda enī q; artissime praeligata euulsa: inde lana statim nascuntur. Traduntq; quot extra modum sic e cauda premori.

De ouorum natura.

Ca.

III.

Anx habet & cū ouis societatem simul fronti iplite cōtra epiphoras. Nō opus est eas in hoc usu rudiculis esse curatas. Neq; aliud q; candidū ex ouo infundi: ac polinē thuris. Oua per se infuso cādido oculis epiphoras cohibent: urentesq; refrigerant. Quidā cū croco præferūt: & pro aqua miscēt collyriis: infantibus uero cōtra lippitudines uix aliud remediū est butyro amixta recēti. Eadē cū oleo trita ignes sacros leniūt: beætæ foliis supligatis. Cādido ouoq; in oculis & pilis reclinātur hāmomiaco trito: amixtoq; & Vari in facie cū pineis nucleis: ac melle modico. Ipsa facies illita sole nō aduri. Ambusta aq; si statim ouo occupetur: pustulas nō sentiūt. Quidā ammiscēt farinā hordeacea: & salis parum. Vlcerebus uero ex ambusto cū candido ouorū tostū hordeū & suillo adipe mire pdest. Eadē curatione ad sedis uicia uruntur. Infantibus quidē etiā siquid ibi procidat. Ad pedum timas ouorū candido decocto cū cerusæ denariorū duorū pondere pari spumæ argenti myrrhæ exiguo deinde uino. Ad ignē sacrum candido ouorū trito cū amylo. Aiunt & uulnera candido glutinari. Calculosq; pelli. Lutea ouorum cocta indurescant: admixto croco modice. itē melle ex lacte mulieris illita dolores oculorū mitigent. Vel cū rosaceo & mulso lana oculis iposita: uel cum trito apii semine ac polēta in mullo illita. Prodest & tussicibus per se luteū deuorātū liquidū: ita ut dentibus nō attingat. Thoracis distillationibus. Faucium scabrie. Priuatim contra hemorrhoidum morsum illinitur: sorbeturq; crudum. Prodest & renibus: uesciæ: rossonibus: exulcerationibusq; & cruenta excreantibus. Quinq; ouorum lutea in uini hemina cruda sorbentur dysentericis: cum iure putaminis sui & papaueris succo aut uino. Dantur celiacis cum uux passæ pinguis pari pondere: & malicorio per triduum æquis portionibus. Et alio modo lutea ouorum trium lardi uetere

LIBER.

ris & melle quadrantibus. Vini ueteris cyathis tribus trita ad crassitudinem mellis: & cum opus sit auellanae nucis magnitudine ex aqua pota. Item ex oleo frigida terna totis ouis pridie maceratis in aceto sic & illita lyenicis. Sanguine autem reicientibus cum tribus cyathis mixti. Vtuntur iisdem ad liuētia si uerustiora sint: cum bulbis ac melle. Sunt & menses mulierum cocta & ex uino pota. Inflationes quoque uulue cruda cum oleo ac uino illita. Vltiora sunt & ceruicis doloribus cum anserino adipe & rosaceo. Sedis etiam uicis durata igni: ut calore quoque proficiat. Et cōdilatatis cum rosaceo. Item ambustis durata in aqua mox in pruna putaminibus exustis tum lutea ex rosaceo illinuntur. Fiunt & tota lutea: quae uocantur sista: cum triduo incubata tolluntur. Stomachum dissolutum confirmat pulli ouorum cum gallae dimidio: ita ut ne ante duas horas alius cibus sumatur. Dant & dysentericis pullos in ipso ouo decoctos ammixta uini austeri hemina & pari modo olei polentaeque. Membrana putaminis detracta siue crudo siue decocto labiorum fissuris mēetur. Putaminis cinis in uino potus sanguinis eruptionibus. Cōburi sine membrana oportet. Sic sit & dentifricum. Idem cinis & mulierum mense: cum mirba illitus sistit. Firmitas putaminum tāta est: ut recta nec uideat nec pondere ullo frangatur: nec nisi paululum inflexa rotunditate. Tota oua adiuuant partum cum ruta. & antheo & cymino pota ex uino. Scabie corporum ac priuatum oleo & cedria mixtis tollunt. Vlcera quoque humida in capite cyclamino ammixta. Ad puris & sanguinis excreationes ouum crudum cum porri seculi succo: parique mensura mellis graeci calefactum hauritur. Dantur & tussientibus cocta & trita cum melle & cruda cum passo oleique pari modo. Infunduntur & uirilatis uicis singula cum ternis passis amylique semuncia a balneis. Aduersus ictus serpentium cocta tritaque adiecto nasturtio illinuntur. Cibus quod modis iuuent notum est cum transmittat faucium tumorem calefactusque obiter foueant. Nullus est alius cibus qui in aegritudine alacritatemque oneret. Simulque uini usum & cibi habeat. Maceratorum in aceto molitur diximus putamen. Talibus cum farina in pane subactis: coeliaci recreantur. Quidam ita resoluta in patinis torrerent putat. Quo genere non aluos tamen sed & menses foeminarum sistunt: aut si maior sit impetus cruda cum farina ex aqua hauriuntur. Et per se lutea ex iis decocta rursus in aceto donec indurescant. Sterumque cum trito pipere torrentur ad cohibendas aluos. Fit & dysentericis remedium singulare ouo effuso in fistili nouo eiusdemque oui mensura ut paria sint omnia melle mixto mox aceto. Item oleo confusus crebroque permixtis. Quo fuerint ea excellentiora: hoc praesentaneum remedium erit. Alii eadem mensura pro oleo & aceto resina adiciunt rubentem uinumque: & alio modo temperant olei tantum mensura pari pinisque corticis duabus sexagesimis denariorum. Vna eius quod rhum diximus mellis obolis quatuor simul decoctis ita ut cibus alius post quattuor horas sumatur. Torminibus quoque multi medentur oua bina cum aliis piscis quattuor una atterendo uinique hemina calefaciendo atque ita potui dando. Et ne quid desit ouorum gratiae: candidum ex iis admixtum calci uiue glutinatum utriusque fragmenta. Vis uero tanta est ut lignum perfusum ouo non ardeat. Ac ne uestis quidem contacta aduratur. De gallinarum autem ouis tantum locuti sumus: cum & reliquarum alitum restant magnae utilitates sicut suis dicemus locis. Praeterea est ouorum genus in magna gallinarum fama omissum a graecis. Angues ea: numerus est ouorum: conuoluti saluini faucium corporumque spumis artifice complexu glomerantur: anguium appellatur. Druidae sibilis id dicunt in sublime iactari sagorum oportere intercipi ne tellure attingat. Profugere raptorem equo. Serpentes enim insequi: donec arceatur amnis alicuius interuentu. Exprimetur eius esse si contra aquas fluitet: uel auro cinctum. Atque (ut est maiorum solertia occultatis fraudibus sagax) certa luna capiendum censent tanquam construere operationem eam serpentium humani sit arbitrium. Vidi equidem id ouum mali orbiculati immodici magnitudine. Crusta carthilaginis uelut acetabulis brachiorum polypi crebris: insignia druidis. ad uictorias liti ac regum aditus maxime laudatur. Tanta uanitatis ut habere id in lite in sinu equitum romanum euocatum a Diuo Claudio principe interemptum non ob aliud sciam. Hic tamen complexus anguium & esteratorum concordia causa uidetur esse: quare extere gentes caduceum in pacis argumentis circumdata effigie anguium fecerint. Neque enim cristatos esse in caduceo mos est. De anserum ouis magnae utilitatis ipsorum anserem ducturi hoc uolumine debemus honorem comagenorum clarissime rei. Fit ex adipe anserum. Alioquin celeberrimi usus est. At hoc in comage ne syrinx cum cinnamo casia pipere albo herba quae comagine uocatur: obrutis uiue uasis odore iucundo: utilissimum ad perfectiones: conuulsiones: cacos ac subitos dolores.

omniarū quæ a copis curantur. Vnguentumq; pariter & medicamentum est. Fit & in syl-
ria alio modo. Adipe autem curato ut dicemus: additis cruceptro xylobalsamo phœnice o-
tuso. item calamo tingulorum pōdere qui sit adipis cymino bis aut ter subferuefactis. Fit
autem hyeme: quoniam ætate nō glaciatur nisi accepta cæra. Multa præterea remedia sunt
ex anserē. quod miror æque quam in coruis. Namq; cum anserē: coruus ab ætate in autū-
num morbo consistari dicitur. De anserum honore quem meruere gallorum in capitolie
um ascensu deprehensio diximus.

Remedia de cane: & ex animalibus quæ placida nō sunt sed fera & ex uolucris & cō-
tra morsus phalangiorum. Ca. IIII.

Adem de casua supplicia annua canes pendūt inter ædem iuuentutis & Sūmanij
e uiui in furcas sambuceæ arbore fixi. Sed plura de hoc animali dici cogūt p̄scog; mo-
res. Catulos lactentes adeo puros existimabāt ad cibū: ut etiā placandis numinib;
hostiarū uice uterentur iis. Genito mane catulo res diuina fit: & in cœnis deorū etiānum
ponitur. Catulina addita talibus quidē epulis celebres fuisse Plauti fabulæ sunt indicio.
Sanguine canino cōtra toxica nihil præstantius putatur. Vomitiones quoq; hoc aīal mon-
stratū uidet. Et alios usus ex eo mire laudatos referemus suis locis. Nūc ad statutū ordinē
pergemus. Aduersus serpentiū ictus efficacia habētur simū pecudis recens in uino decoctū
illitūq;. Murres desepit & ipositi quorū natura nō est spernēda præcipue in ascensu syderū
ut diximus cū lumine lunæ fibrarū numero crescēte: atq; decrescente. Tradūt magici ioci
nere muris dato porcis in fico sequi dantē id aīal. In hose quoq; similiter ualere: sed resol-
ui cyatho olei potio. Mustellarū duo genera. Alterū siluestre. Distant magnitudine. Græ-
ci uocant ictides. Harū fel contra aspidas dicitur efficax: cætero uenenū. Hæc autē quæ in
domibus nostris oberrat: & catulos suos (ut auctor est Cicero) quotidie transfert mutatq;
sedem: serpentes prosequitur. Ex ea inueterata sale denarii pōdus in cyathis tribus datur
perculsis aut uentriculis coriandro factus inueteratusq; & in uino potus. Et catulus mu-
itelle etiā efficacius. Quidā pudēda ictu tanta uictorū asseueratione cōmendatur ut præ-
tere fas nō sit. Siquidem illa cōcordia rerū aut repugnātia medicinæ gignūtur. Veluti cini-
cum animalis feridissimū. & dictū quoq; fastidiendi natura cōtra serpentiū morsus & præci-
pue aspidū ualere dicitur. Item contra uenena omnia. Argumento q; dicunt gallinas quo-
die id ederint nō interfici ab aspidē. Carnes quoq; carū percussis plurimū prodesse. Ex iis
quæ tradunt humanissimū illinire morsibus cū sanguine resti uisim. Item suffitu eorū abi-
gere sanguifugas adherentes: haustasq; ab animalibus restringere in potu datos. Quāq;
& oculos quidā iis inungunt tritis cū sale & lacte mulierū. Auresq; cū melle & rosaceo aut
mixtus. Eos qui agrestes sint & in malua nascantur cremates cinere permixto rosaceo ifun-
dunt tradunt auribus. Cætera quæ de iis uomica & quartanarū remedia: aliorūq; morbo-
rum q̄q; ouo aut cæra aut faba inclusos censcant deuorandos falsa nec referenda arbitror.
Lethargi tamē medicinæ cum argumēto adhibent: quonā uincatur aspidū somnifica uis
septenos in cyatho aquæ dantes: puerilibus annis quater nos. Et stranguiræ fistulæq; impo-
suerit: adeo nihil illa rerū omnīū parens sine ingentibus causis genuit. Quin & adalliga-
tos leuo brachio binos lana subrecta pastoribus resistere nocturnis febribus prodiderunt
diurnis in roseo panno. Rursus iis aduersatur scolopēdia suffitūq; necat. Aspides percuss-
so torpore & somno necant: omnīū serpentiū minime sanabiles. Sed & uenenū earū si san-
guis attingit: aut recens uulnus statim interimit. Inueteratū ulcus tardius. De cetero po-
tum quantalibet copia non nocet. Non enim est tabifica uis: itaq; occisa morsu earum ani-
malia cibis innoxia sunt. Contarer in preferendo ex iis remedia: nisi. M. V. scirem. lxxxiii.
uitæ anno prodidisse aspidū ictus efficacissime curari hausta a percussis ipserum urina. Ba-
silici quem etiam serpentis ipsi fugiunt alios olfactu necantē qui hominē uel si aspiciat ran-
tum dicitur interimere: sanguinem magi miris laudibus celebrant cocuntem picis modo
& colore dilutum cinnabari clariorem fieri. Tribuunt ei & successus petitionum a potesta-
tribus: & a diis etiā præcū morborū remedia beneficiorū munere. Quidā id saturni sangui-
nem appellant. Draco non habet uenena. Caput eius limini iannuarū subditū: propitiatis
ortione diis fortunatā domū facere pmitit. Oculis eius inueteratis & cū melle tritis. inū-
ctos nō pauescere ad nocturnas imagines etiā puides cordis. Pingue in pelle draconū ner-
uis ceruinis adalligatū in laceto conferre iudiciorū uictoriā. Primū spēdillū aditus potesta-

LIBER.

tum mulcere. Dentes eius alligatos pellibus caprearū ceruinis neruis mites præstare dominos: potestatesq; exorabiles. Sed super omnia est cōpositio: qua inuidios faciunt magorum mendacia. Cauda draconis & capite ullis leonis & fronte & medulla eiusdem equi ut storis spuma canis unguibus adalligatis ceruino corio nermisq; cerui alternatis & dorcadis. Quæ arguisse non minus refert quā cōtra serpētes remedia demonstrasse: quoniā hæc morborū ueneficia sunt. Draconū adipem uenenata fugiunt. Item uirus ichneumonū. Et cutis cinere in aceto perunctos. Vipere caput impositū uel alterius quā quæ percussit sine fine prodest. Itē si quis eā ipsam in uapōre baculo sustineat: aiunt eū futura p̄cinere. Itē si quis exustæ eius cinerē illinat. Reuerti autem ad percussum serpentē necessitate naturæ. Nigidius auctor est. Caput quidē dissecant scytie: interq; aures eximūt lapillū quē aiunt. ab ea deuorari territa. Alii ipso toto capite utuntur. Fiunt & ex uipera pastilli qui theriaci uocantur a græcis: ternis digytis utrinq; amputatis: exēptisq; interaneis & liuore spinæ ad herente: reliquo corpore in patina ex aqua & anetho discōcto: spinisq; exemptis & addita similagine: atq; ita in umbra siccatis pastillis: quibus ad multa medicamēta utūtur. Significandū uidetur e uipera tantū hoc fieri. Quidā purgatæ ut supra dictū est adipē cū olei sex ratio decoquūt ad dimidias. Ex eo cū opus sit ternis stillis additis in oleū perungūtur: ut oēs bestię fugiāt eos. Præterea cōstat cōtra omniū serpētū ictus quīs infanabiles ipsarum serpētū extra ipsa auxiliari. Eoq; qui aliqui uipere iecur coctū auferint: nunq; postea feriri a serpente. Neq; anguis uenenatus est nisi per mēsem luna instigatus: sed prodest uis uis: cōpræhensus: & in aqua cōtus: si foueatur ita morsus. Quin & inesse ei remedia multa credūtur ut dicemus. Et ideo Aesculapio dicat. Democritus quidē monstrat quādā ex iis cōfici ut possint auīū sermones intelligi. At qui anguis æsculapius epidauro. Romā aduectus est: uulgoq; pascitur & in domibus. Ac nisi incēdiis semina exurerētur nō esset fœcūditati eorū resistere. In orbe terrarū pulcherrimū anguiū genus est quod in aqua uiuit: hydri uocātur: nullis serpētū inferiores ueneno. Horū iecur serpētū aduersus pūssos ab iis auxiliū est. Et scorpio tritus stellionum ueneno aduersatur. Fit enī & e stellionibus malū medicamentū. Nā cū imortuus est in uino faciē eorū qui biberint lentigine obducit. Ob hoc in unguēto necāt eū insidiantes pellētū forme. Remediūq; est oui luteū & mel ac nitrū. Fel stellionū tritū in aqua: mustellas cōgregare dicitur. Inter oīa uenenata salamanx dræ scelus maximum est. Cætera enī singulos feriūt: nec plures pariter interimūt ut omittam: quod perire cōscientia dicūtur hoīe pūssos: neq; amplius admitti ad terras. Salamandra populū pariter necare improvidos pōt. Nā si arbori irrepleat: oīa poma inficit ueneno: & eos qui ederint. necat frigida uis nihil aconito distās. Quinimo si cōtra ab eo ligno uel pede crusta panis incoquat idē ueneficiū est: uel si in puteū cadat. Quippe cū salua eius quacūq; parte corporis: uel in pede inio resperfa oīs in toto corpore fluctuat pilus. Tamen talis & tāta uis ueneni a quibsdā animalū ut suis manduc. domināte eadē illa rerū dissidētia. Venenū eius extingui primū oīum ab iis quæ nascitur illa: uerisimile est. His uero si milia sunt: quæ producit cantharidū potu: aut lacerta in cibo sumpta. Cætera aduersantia diximus: dicemusq; suis locis. Ex ipsis quæ magi tradunt cōtra incēdia: qm̄ ignes sola aīaliū extinguat: si forent uera iam esset experta. Roma. Sestius uenerē accendi cibo earū si detrahtis interaneis & pedibus & capite in melle seruētur: tradit necatq; restingui ignē ab iis. Ex uolucris in auxilio cōtra serpētes primū uultur est. Annotādū quoq; minus uiriū esse nigris pennarū. Ex iis enī si urātur: nidore fugari eas dicunt. Itē cor eius alitis habēte turos esse ab impetu nō solū serpētū: sed etiā ferarū & latronū ac regū ira. Carnibus galinaceorū ita ut tepebunt auulse appositis uenena serpētū domantur. Itē cerebro in uino poto. Parthi gallinæ malunt cerebrū plagis iponere. Ius quoq; ex iis potū præclare medetur. & in multis aliis usibus mirabile. Pātheræ leonesq; nō attingunt perunctos eo: præcipue si & aliū fuerit incoctū. Aluum soluit. Validius e uetere gallinaceo. Prodest & cōtra longinquas febres & torpētibus mēbris tremullisq; & articulariis morbis: & capitis doloribus: Epioris: inflātionibus: fastidiis incipienti tenasmo: iocineri: renibus: uesciæ. Contra cruditates suspiria. Itaq; etiam faciendi eius extant præcepta. Efficacius enim cocti cū oīere marino: aut cibo: aut cappari: aut apio: aut hærba mercuriali: aut polypodio: aut anetho. Utillissime autem coniugis tribus aquæ ad tres heminas cum supradictis hærbis: & refrigeratum sub diuo dari tempestiuus antecedentem uomitione. Nō præteribo miraculū

quantū ad medicinam non pertinet. Si uero liquefcenti gallinarum membra miscantur: consumunt illud in se. Ita hoc uenenū auri est. At gallinaceis ipsis circulo e fermentis addito collo non canunt. Auxiliatur contra serpentes & columborū caro recens cōscripta & hirundinum. Bubonis pedes usti cū pulpagine hārba. Nec omittā in hac alite quēq; exemplum magicæ uanitatis. Quippe prāter reliqua portentosa mendacia. Cor bubonis impossibile mātne mulieris dormientis sinistra tradunt efficere ut omnia secreta pronūciat. Prāterea in pugnam ferentes idem fortiores fieri. Eiusdē ouo ad capillos remedia demonstrant. Quis autem quāso ouū bubonis uidere potuit: cū tam ipsam autē uidisse prodigium sit. Quis utiq; experiri & prācipue in capillo? Sanguine quidē pulli bubonis etiā cripari promittunt capillum. Huius generis prope uideri possunt quā tradūt & uestpertilione: quod si sit circūlatus domui uiuus & per fenestrā inuerso capite infigatur amuletū esse. Priuātimq; ouilibus circūlatū totiens & pedibus suspensum sursum super liminare. Sanguine quoq; eius cū carduo cōtra serpentū iētus inter prācipua laudāt. Phalāgiū est italīe ignotum & pluriū generum. Vnum simile formicæ: sed multo magis ruffo capite: reliqua parte capitis nigra: albis intercurrentibus resperfus guttis. Acerbior huius quā uestpæ iētus. Viuit maxime circa furnos & molas. In remedio est si quis eiusdem generis alterum percussio ostēdat. Et ad hoc seruātur cū mortui inueniūtur. Et cortices eorum cōtriti & poti me duntur. Et mustelle catuli ut diximus supra. Aequē phalangion grāci uocant inter genera araneorum: sed distinguunt lupi nomine. Tertiū genus est eodē phalangii nō ē araneus: lanuginosus grandissimo capite. Quo dissecto inueniri dicuntur intus uermiculi duo: ad alligatiq; mulieribus ceruina pelle ante solis ortū prāstant ne concipiant: ut Cecilius icōmentariis reliquit. Vis ea annua est: quā solam ex omni tacito dixisse fas sit: quoniam aliquarum fecunditas plena liberis tali uenia indiget. Vocatur & rachinno nigro similis ore minimo sub albo pedibus breuissimis tanq; imperfectis. Dolor a morsu eius qualis a scorpio ne. Urine similis araneis textis. Idem erat aliorum: nisi distingueretur uirgulis albis. Huius morsu genua labefactantur. Peior utroq; est cæruleus: lanugine nigra. caliginem cōcitant & uomicus araneosus: etiā uero deteriora: erabone penna tantum differens. Hic & ad maciē perducit. Myrmecion formicæ similis capite: aluo nigra: guttis albis distinguentibus. Vesparum dolore torquet. Tetragāthii duo genera habent: peior medium caput distinguente linea alba & transtuerfam altera. Hic oris tumore facit. At cinereus posterior parte can didans lentior. Minime autē noxius eodem colore qui telas muscis in parietibus latissime pandit. Contra omniū morsus remediū est gallinacū cerebrum cū pipere exiguū potum in pota. Item formice quinq; poræ. Pecudum fimi cinis illitus ex aceto. Et ipsi aranei qui cūq; in oleo putrefacti. Muris ananei morsus sanatur coagulo agne in uino pota. angula arietinæ cinere cum melle. Mustellæ catulo ut in serpentibus dictū est. Si iumenta momorderit: mus recens cū sale iponit ut fel uestpertilionis ex aceto. Et ipse mus araneus contra se remedio est diuisus & impositus. Nali prāgnans momorderit: protinus dissilit. Optimum est si iis imponatur qui momorderit. Sed & alios ad hunc usus seruant in oleo ut luto circūlitos. Est & cōtra morsum eius remedio terra ex orbita. Ferunt enī non transiri ab eo orbitā torpore quodā naturæ. Scorpionibus cōtrarius maxime inuicem stellio traditur ut uisu quoq; pauorem iis afferat: & torpore frigidi sudoris. Itaq; in oleo putrefaciunt eū & ita eo uulnera perungunt. Quidam oleo illo spumam argenteam decoquunt ad emplāstri genus: atq; illa illinunt. Hunc grāci color uocant & ascalaborem: & galeoten. In italia non nascitur. Est enim hic plenus lentigine stridoris acerbi. Et uestitur quā omnia a nostris stellionibus aliena sunt. Prodest & gallinarum fimi cinis illitus. Draconis iecur. Lacer na diuulsa. Mus diuulsus. Scorpio & ipse suæ plagæ ipositus aut assus in cibo sumptus: aut potus in mero cyathis duobus. Propriū est scorpionūq; manus palmā non ferunt: nec nisi pilos attingere. Lappillus qualiscūq; ab ea parte qua in terra erat appositus plagæ lenit dolorem. Itē testa sicut erat terra operta ex aliqua parte sicut erat imposita liberare dicitur. Nō debēt respicere qui imponunt. Et cauere ne sol aspiciat. Vermes terreni triti inpositi prosunt. Multa & alia ex iis remedia sunt propterq; in melle seruantur. Noctua apibus cōtraria & uestpis crabronibusq; & sanguisugis. Pitii quoq; mari rustrū secū habentes non feruntur ab iis. Aduersantur & locustarum minimæ sine pennis: quas atelabos uocāt. Est & formicarum genus uenenatum. Nō eas nouere in italia. Solifugas. Cicero appellat.

LIBER.

Salfugas betica. his cor uespertilionis contrarium omnibusq; formicis & salamandris testis sit. Cantharidas diximus. Sed & in iis magna quaestio: quoniam ipse uenena sunt potae uesicae cum crutiato praecipuo. Cossinum equitem romanum amicitia Neronis principis notum: cum iis lichene correptus esset: uocatus aegypto medicus ad hanc ualitudinem eius a Caesare: cum cantharidum potum praeparare uoluisset interemit. Verum illitas prodesse non dubium est cum succo taminiae uue: & seuo ouis uel caprae. Ipsarum cantharidum uenenum in aqua parte sit: non constat inter auctores. Alii in pedibus & capite existimant esse. Alii negant. Conuenit tantum pennas earum auxiliari in quacunque parte sit uenenum. Ipse nascuntur ex uermiculo in spongia maxime cynhorodi: quae fit in caulae. Sed fecundissime in fraxino. Caeteraeque in alba rosa minus efficaces. Potentissime inter omnes uariae luteis lineis quas in pennis transuersas habent. Multum pingues inertiore minime latae pilosae. Inutilissima uero unius coloris macraeque. Conduntur in calice fictili non picato & linteo colligato congestat rosa matura: & suspidunt super acetum cum felle seruatis: donec linteolum uaporentur: postea reponuntur. Vis earum adurere corpus: crustas obdulcere. Eadem pitycampis inipicea nascentibus. Eadem buprestis similiterque preparatur. Efficacissimae omnes ad lepras lichenasque dicuntur. Menses citi: & urinam. Ideo & Hippocrates hydropicis dabat. Catarrides obiecit sunt: Catoni uticensi: ceu uenenum uendidisset in actione regia: quoniam eas festeritis. lx. adiecerat.

De seuo camelion: & cane rabido: & lacerta: & anseribus: & columbis: & mustelis remedia. Ca. IIII.

T seuum autem struto camelinum tunc uenisse sextertis. lxxx. obiter dictum sit: efficacioris ad omnia uisus quam est adeps anserinus. Diximus & mellis uenenati genera. Contra quod utuntur melle: in quo adeps sit mortuus. Idem potum in uino remedium est uitiorum: quae cibo pisium gignuntur. In canis rabidi morsu tuetur a pauore quae capitis canini cinis illitus uulneri. Oportet igne comburi omnia eodem modo: ut semel diximus: in uasa fictili nouo argilla circumlito: atque ita ut furnum indito. Idem & in portione proficit. Quidamque ob id edendum dederunt. Aliqui & uermen'e caduere canino adalligauere. Menstruaue canis in panis subdidere calici aut intus. Ipsius caudae pilos combustos: infuere uulneri. Cor caninum habentem fugiunt canes. Non latrant uero lingua canina in calciamento subdita pollici. Aut caudam mustellae quae abscissa dimissa sit habentes. Est limus salinae sub lingua rabiosi canis qui datus in potu fieri hydrophobos non patitur. Multo tamen utilissime iecur eius qui in rabie momorderit datur. Si possit fieri crudum mandendum. Si minus quoquomodo coctum aut ius in coctis carnibus. Est uermiculus in lingua canum qui uocatur a graecis lytta: quo excepto infantibus catulis nec rabidi fiunt: nec fastidium sentiunt. Idem ter igni circulator datur morsus a rabioso: ne rabidi fiant. Et ex rebello gallinaceo occurritur. Sed id deuoratum anno tamen eo prodest. Aiunt & cristam galli contritam efficaciter imponi. Et anseris adipem cum melle. Saliuntur & carnes eorum qui rabidi fuerunt ad eadem remedia in cibo dandi. Quin & necatur catuli statim in aqua ad sexum eius qui momorderit ut iecur crudum deuoretur ex iis. Prodest & simum gallinaceum: dum taxat suffum: ex aceto impositum. Et muris araneae caudae cinis ita ut ipse cui accessit sit: uiuus dimittatur. Gleba ex hirundinum nido illicita ex aceto: uel pulli hirundinis combusti. Membrana siue senectus anguium uernatione exuta cum cancro masculo trita. Nam etiam per se reposita in arcis armariisque tineas necat. Tanta uis mali est urina quoque calcata rabiosi canis necat: maxime ulcus habentibus. Remedium est simum caballinum aspersum aceto & calefactum in fico impositum. Minus hoc miretur qui cogitet lapidem a cane morsum usque in prouerbium discordiae uenisse. Qui in urinam canis suam egresserit: torporem lumborum dicitur sentire. Lacerta quam hysepa alii calcidem uocant in uino pota morsus suos sanat. Veneficiis ex mustella siluestri factis contrarium est ius gallinacei ueteris large haurum. Peculiariter contra aconitum addi parum salis oportet. Gallinarum simum dumtaxat candidum in hyssopo decoctum aut mulso: uenena fungorum boletorumque astringit. Item inflammaciones ac strangulationes: quod miremur: cum si aliud aial gustauerit id simum torminibus & inflammationibus afficiat. sanguis anseris contra lepores marinos ualet: cum olei aqua portione. Item contra medicamenta mala omnia. Asseruatur cum lamina rubrica & spinarum albae succo passillorum drachmis quinq; qui in cyathis ternis aquae bibantur. Item mustellae catulus ut

supra diximus præparatus. Coagulum quoque agninum aduersus omnia mala medicamentum pollet. Item sanguis anatum ponticarum. Itaque & spissatus seruatur: usque diluitur. Quidam foeminae anatis efficaciorum putant. Simili modo contra uenena omnia ciconiarum uentri culis ualet. Coagulum pectoris. Caulis ius ex carne arietum priuatim aduersus catharidas. Item lac ouium calidum: præter quod iis qui bu præstin aut aconitum biberint. Columbarum siluestrium simum priuatim contra argenti uiui potum. Contra toxica mustella uulgaris inueterata binis drachmis pota.

Ad Alopecias tollendas: & ad pilos reddendos: & ad lentes tollendas: & ad palpebras: & ad glaucomata: & ad oculos: & ad parotidas remedia.

Ca. V.

Alopecias replet fimi pecudum cinis cum oleo cyprino & melle. Item ungularum muli uel mulæ ex oleo myrtheo. Præterea (ut Varro noster tradit) murinum fimum quod item muscerdas appellat. Et muscarum capita recentia prius folio ficulneo asperata. Alii sanguine muscarum utuntur. Alii decem diebus cinerem earum illinunt cum cinere chartæ uel nucum: ita ut sit tertia pars e muscis. Alii lacte mulierum cum brassica cinerem muscarum subiiciunt: quidam mel tantum. Nullum animal minus docile existimat minoris uel intellectus. Quo mirabilis est olympiæ sacro certamine nubes earum imolato tauro deo quem Myoden uocant extra territorium id abire. Alopecias cinis e murium capitibus caudisque & totius muris emendat: præcipue si ueneficio acciderit hæc iniuria. Item herina ceteri cinis cum melle aut corium combustum cum pice liquida. Caput quidem eius ustum per se etiam cicatricibus pilos reddit. Alopecias autem in ea curatione præparari oportet nouacula & sinapi. Quidam ex aceto uti maluerunt. Quæ de herinacis dicuntur omnia tanto magis ualebunt in hystrice. Lacertæ quoque ut diximus combustæ cum radice recentis harundinis: quæ ut una cremari possit minutatim fienda est. Itaque myrtheo oleo permixto cineres capillorum defluuia continent. Efficacius uirides lacertæ omnia eadem præstant. Etiam utilius admixto sale & adipe ursino & cepa tusa. Quidam denas uirides in x. sextariis olei ueteris discoquunt contenti semel in mense ungere. Pellium uiperinarum cinis alopecias celerrime explet. Itaque gallinarum fimum recens illitum. Corui ouum in æreo uase permixtum illitumque derafo capite nigritiam capillis affert. Sed donec inarescat: oleum in ore habendum est: ne & dentes simul nigrescant. Idque in umbra faciendum est: neque ante triduum albuendum. Alii sanguine crebro eius utuntur cum uino nigro. Alii excoquunt ipsum: & nocte concubia in plumeum uas addunt. Alii alopecias catharide trita illinunt cum pice liquida nitro præparata cute. Caustica uis eam cauendum: ne exulceretur aliter. postea ad ulcera ita facta capita murium & fel murium & fimum cum helleboro & pipere illini iubet. Lentes tolluntur adipe canino: uel anguibus in cibo sumptis anguillarum modo: aut uernatione earum quam exuunt pota. Pruriges felle ouillo cum creta cymotia illita capiti donec inarescat. Capitis doloribus remedio sunt cochleæ eam quæ nuda inueniuntur nondum peractæ ablato capite & iis lapidea duritia exempta. Est autem ea calculi latitudine: quæ alligantur: & minutæ fronti illinuntur trita. Item resipum ossa e capite uulsturis adalligata: aut cerebrum cum oleo cedrio peruncto capite & intrus naribus illitis Cornicis cerebrum coctum in cibo sumptum uel nocturne id præstat. Gallinaceusque si inclusus abstineatur die ac nocte pari media eius qui doleat euulsis collo plumis circumligatisque uel cristis: Mustellæ cinis illitus. Surculus ex nido milui puluino subiectus. Murina pellis cremata ex aceto illito cinere. Limacis inter duas orbitas inuenta: officulum per auram cum ebore tractum: uel in pellicula canina adalligatum quod remedium pluribus semper prodest. Fractio capiti aranei tela ex oleo & aceto imposita non nisi uulnere sanato abscedit. Hæc & uulsturis constrinarum sanguinem sistit. A cerebro uero profluentem auferis sanguis: aut anatis ifusus adeps sistit. Adepsque earumdem alitum cum rosaceo coctus. Maturio pascetis harundine caput præcisum maxie luna plena limeo panno adalligant capitis doloribus licio. Aut cera alba fronti illinunt: & pilos caninos panno adalligant. Cerebrum cornicis in cibo sumptum palpebras gignere dicitur. Hysopumque cum myrrha calidum penicillo illitum. Idem præstare muscarum fimi quoque murini cinere æquis portionibus: ut efficaciter dimidium podus denarii promittitur additis duabus sextis denarii sextiui ut omnia hysopo illinantur. Item numeri catuli triti in uino uetere ad crassitudinem acopi. Pilos in iis incommodos euulsos renasci non patitur fel herinacci. Ouum stellionis liquor. Salamadræ cinis. Cinis lacertæ uiridis: uel in uino albo sole coactus ad crassitudinem mellis in æreo uase. Hirundinis pullos

C

LIBER.

rū cinis cū lacte tytimalli spumaq; cochlearū. Glaucomata dicunt magi cerebro catuli septem dierū emendari specillo demisso in dextrā partem si dexter oculus curerur in sinistram si sinister. Aut felle recenti axiōis. Nocturarū est id genus maximū: quibus pluma auri mō micat. Suffusionē oculorum canino felle malebat q̄ hyenæ curari. Apollonius pritanus cū melle. Item albugines oculorum. Muriū capitū caudarumq; cinere ex melle inunctis claritatem uisus restitui dicunt. Multoq; magis gliris aut muris siluestris cinere: aut aquilæ cerebro uel felle. Cū attico melle cinis & adeps foricis cōbusti tritus. Lachrymosis oculis plurimū cōfert tibi. Quod quid si dicemus in metallis. Mustellæ cinis suffusionibus itē lacertæ hirundinis uel cerebrū. Quæ etiam tritæ costæ uel fronti illitæ epiphoras sedāt: siue per se siue cum polline siue cū thure. Sic & solatis id est sole correptis profūt. Viuas quoq; emare: & cinere earum cum melle cretico inungi caligines utilissimū est. Lumentorum oculis mēbrana aspidis quā exuerit cū adipe eiusdem claritatē inunctis facit. Vipera in uia infictili nouo comburere addito fœniculi succo ad cyathum unū & thuris mamma una atq; ita suffusiones oculorum & caligines inungere utilissimū est. Medicamentum id entheon uocatur. Fit & collyrium uipera in olla putrefacta uermiculisq; enatis cū croco tritis. Exuritur in olla cum sale quē lingendo claritatem oculorū consequūtur: & stomachi totiusq; corporis tempestiuitates. Hinc etiam sal pecori datur salubritatis causa: & in antidotū cōtra serpentes additur & tollitur. Quidam & uiperis utunt i cibis. Prīmū omniū occisæ statim salem in os addi iubent donec liqueat humor quattuor digytorū mensura utriusq; præcisa: exemptisq; interaneis discoquunt in aqua aut oleo sale anetho & omnibus aut statim uescunt: aut a pane colligunt ut sæpius utantur. Ius præter supradicta pediculos e toto copore expellit: pruritusq; etiam sumæ cutis. Effectū ostēdis & per se capitis uiperini cinis. Utilissime cibos inungunt. Item adeps uiperinus. De felle nō audacter suaseri quæ præcipiunt: quoniam ut suo loco docuimus: nō aliud ē serpētū uenenū. Anguiū adeps erugini mixtus ruptas oculorū partes sanat & mēbranas siue earū senectus uernatiōe exuta si ad frices claritatē oculorum facit. Vlutæ quoq; fel prædicatur ad albugines suffusiones caligines. Adeps similiter ad claritatē. Aquilæ: quam diximus pullos ad contuendum solē experiri: mixto felle cū melle attico inunguntur nubeculæ & caligationes & suffusionesq; oculorū uis & in uulcurio felle ē cū porri succo & melle exiguo. Et itē in gallinæ felle alligato ad argēa: & ad albugines ex aqua diluto. Itē ad suffusiones oculorū maxime candidi gallinæ. Fimū. Eadem quoq; gallinæ orū dūtaxat rubrū lusciosis illinendū monstrant. Laudant & galinæ fel: sed præcipue adipem cōtra pustulas in pupillis. Hos scilicet eius rei gratia saginant. Adiuvat mirifice eruptas oculorum tuniculas ammixto chisto & hematite lapidibus. Fimū quoq; earū dūtaxat candidum oleo in uetere corneisq; pyxidibus adseruat ad pupillarum albugines. Qua in mentione significandū ē pauones fimū suum resorbere tradi inuidentes hominum utilitatibus. Accipiter decoctus in rosaceo efficacissimus ad inunctiones omnium uiciorum putatur. Item fimū eius cinis cum attico melle. Laudatur & milui iecur. Fimū columbarum ex aceto ad ægilopas. Similiter & ad albugines & catrices. Fel anserinum sanguis anatum contusus oculis ita ut postea hyfopo & melle inungantur. Fel perdicum cum mellis æquo pondere: per se uero ad claritatem. Diascoridis & Hippocratis ut putant auctoritate adiicitur quod in argētea pyxide adseruari iubet. Quæ perdicum in uase æreo decocta cum melle: ulceribus oculorum & glaucomatis medetur columbarum turturum palumbium perdicum sanguis oculis cruore suffusus eximie prodest. In columbismasculi efficaciorē putant. Vena autē sub ala ad huc usum inciditur: quoniā suo colore utilior est. Superimponi oportet splenium e melle decoctum: lanamq; succidā ex oleo & uino. Earūdem auium sanguis nyctilopas sanat. Et iecur ouium. Atq; ut in capris diximus efficacius fuluæ. Decocto quoq; eius oculos abluerē suadent: & medulla dolores humoresq; illinunt. Bubonis oculorum cinis collyrio mixtus claritatē oculis facere promittitur. Turturis fimū albugines extenuat. Item coclearum cinis. Fimū cenchridis accipitrum generis hanc græci faciunt. Argēma ex melle omnibusq; quæ supra scripta sunt sanantur. Mel utilissimum oculis in quo sunt apes immortuæ. Ciconiæ pullum qui ederit: negatur annis continuis lippiturus. Item qui draconis caput habeat. Huiusq; adipe & melle cum oleo uetere incipientes caligines discuti tradunt. Hirundinum pullos plena luna excecant restitutaq; earū acie capita comburuntur. Cinere cum melle utuntur ad cla-

ritatē & dolores: ac lippitudines & ictus. Lacertas quoque pluribus modis ad oculorū remedia assumūt. Alii enim viridem includunt nouo fictili ac lapillos qui uocatur cenidia: quæ & inguinū tumoribus adalligari solent: nouē singulos signis signantes & singulos detrahunt per dies. Nono emittunt lacertam. Lapillos feruant ad oculorum dolores. Alii terrā substernunt lacertæ viridi exarctatæ: & una in uitreo uase annulos includunt ferro solido uel auro: cum receperit uisum lacertam apparuerit per uerum emissā ea annulis contra lippitudinem utuntur. Alii capitis cinere pro stibi ad scabricias. Quidam viridem longo collo in sabulosis nascentem comburunt: & incipientem epiphoram inungūt. Et item glaucoma ta. Mustellæ etiam oculis punctum erutis aiunt uisum reuerti: eadē quæ in lacertis & annulis faciunt. Serpentis oculum dextrum adalligatum contra epiphoras prodesse si serpens uiuā dimittatur. Lachrymantibus sine fine oculis cinis stelliois capitis cum stibio eximie medetur. Aranei muscarii tela: & præcipue spelunca ipsa imposita fronti ad duo tēpora: ut a puero ipube & capiat. & iponat. Nec is triduo se ostēdat ei cui medeat ne ualenter uter nudis pedibus terrā attingat his diebus mirabiliter epiphoras mederi dicūt. Albugines quoque dici tollere inunctione araneus candidus longissimis: ac tenuissimis pedib⁹ cōtritis in oleo uetere. Sed is etiā cuius crassissimū textū est i cōtignationibus fere adalligat pino epiphoras sanare tradit. Scarabei uiridis natura cōtuentiū uisū exacuit. Itaque gemæ scuptores tuitu eorū agescūt. Aures purgat fel pecudis cū melle. Caniniq; lactis instillatio sedat dolorē. Grauitatem adeps cum ablinthio & oleo uetere. Item adeps anserinus. Qui dam adiciunt succum cepe & alii pari modo. Utuntur & per se ouis formicarum. Nanque & huic animali est medicina: constatque urfos agros hoc cibo sanari. Anserum quoque & omnium aurium adeps præparatur: exemptisque uenis omnibus patina noua ficti operta in sole subdita aqua feruenti liquatur. Siccaturque lienis facies in fictili nouo repositus loco frigidato minus putrescit: addito melle. Murium cinis cum melle instillatus: aut cum rosaceo decoctus aurium dolores sedat. Si aliquod animal in aurem intrauerit: præcipuum remedium est murinum fel aceto dilutum. Si aqua intrauerit: adeps anserinus cū cepe succo. Gliris detracta pelle: intestinisq; exemptis disquoquitur melle i uase nouo. Sed medici malunt nardo decoqui usq; ad tertias: atque ita asseruari: deinde cum opus sit strigili tepe facta infundere. Constat deplorata aurium uicia eo remedio sanari. Aut si terreni uermes adipe anseris decocti infundantur. Item ex arboribus rubi cum oleo triti exulceratis & ruptis auribus præclare medentur. Lacerti inueterati in os pendentium addito sale conruti & ab ictu læsas aures sanant. Efficacissime autem ferruginea maculas habentes. Linceis etiam per caudam distincte. Millepeda: ab allis centipeda aut multipeda dicta: animal est e uermibus terræ pillosum multis pedibus arcuatim repens tractuque contrahens se: oniscus graeci uocant: alii tilon. Efficaciter sanat aurium dolores in cortice punici mali decoctum & porri succo. Addunt & rosaceum & in alteram aurem infunditur. Illam aut quæ non arcuatur sepa graeci uocant: alii scolopēdrā minorem perniciosam. Cochleæ quæ sunt in usu cibi cum mittha aut thuris polline appositæ. Item minutæ & lacte fracturis aurum illinuntur cū melle. Senectus serpentū feruente testa usta instillatur rosaceo amixto contra omnia quidem uicia efficax: sed contra grauiolentiam præcipue. Aut si purulentæ sunt ex aceto. Melius cum felle caprino uel bubulo aut testudinis marinæ. Vetusior anno eadem membrana non prodest: nec hymbre perfussa: ut aliqui putant. Item aranei sanies cum rosacco: aut per se in lana uel cum croco. Auribus prodest grillus cum sua terra effusus & illitus. Magnam auctoritatem huic animali perhibet Nigidius: maiore magi: quoniam retro ambulet: terramque terebret: stridat noctibus. Venatur cum formicæ circūligatæ capillo in cauernam eius coniectæ efflato prius puluere ne sese cōdat: & ita formicæ complexu extrahitur. Ventris gallinaceorum membrana quæ abiici solet inueterata & in uino trita auribus purulentis calida infunditur. Galliarum quæque adeps. Est & quædam pinguedo blattæ si caput auellatur. Hanc tritam una cum rosaceo auribus mire prodesse dicunt. Sed lanam qua incluserint post paulum extrahendam. Celerrime enim id pingue transire in animal: fieri uel uermiculum. Alii binas ternas ue in oleo decoctas efficacissime auribus mederi scribunt: & tritas in linteolo imponi contusis. Hoc quoque animal iter pudenda est. Sed propter admirationem naturæ præcorūq; curam totum in hoc loco explicandum. Plura earum genera fecerunt. Molles quas in oleo decoctas uerrucis efficaciter

LIBER.

illini experti sunt. Alterum genus milochon appellauere circa molas fere nascens. Has ca-
pite detracto attritas lepras sanasse Musa & Picton in exemplis reliquerunt. Tertium ge-
nus & odoris tedio in uisum exacuta clune cum pissello sanare ulcera tradunt alias insana-
bilia. Strumas panos diebus. xxi. impositas: percussa: contussa: cacoethe: scabiem: furuncu-
losq; detractis pedibus & pennis. Nos hæc etiam auditu fastidimus. Ad hercule Diodorus
& morbo regio & ortopnoicis restitisse tradit cum resina & melle. Tantum potestatis ha-
bet ars ea pro medicamento danda quicquid uelit. Humanissimi eorum cinerem cremato-
rum reseruandum ad hos usus i cornea pyxide censuere. Aut tritas clysteribus infundens
das ortopnoicis aut rheumaticis. Infixa utique corpori illitas extrahere constat. Mel utilis-
simū auribus quoq; est in quo apes emortuæ sunt. Parotidas cōprimi columbinum stercus
uel per se: uel cum farina hordeacea aut auenacea. Noctuaq; cerebrum uel iecur cū oleo
infusum auriculæ aut parotidæ. Multipeda cum resinæ parte tertia illita. Grilli siue illiti:
siue ad alligati. At reliqua morborum genera medicinalique ex iisdem animalibus aut eius-
dem generis sequenti dicemus uolumine.

CALLI PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXX.

PRAEFATIO.

De origine magicæ artis quando & a quibus cœperit: & a quibus celebrata fuerint: & re-
liquæ ex animalibus medicinæ. Ca. I.

m

AGICAS uanitates sæpius quidem antecedentis operis parte ubicunq;
causæ: locuscq; poscebāt. Coarguimus. Deregimus etiā nūc i paucis. Tas-
mé res digna est de qua plura dicantur uel eo ipso quo fraudulentissima
artium plurimū in toto terrarū orbe plurimiscq; sæculis ualuit. Auctori-
tatem ei maximam fuisse nemo miretur: quādoquidā sola artium tres alias
imperiouissimas humanæ mentis cōplexa in unam se redegit. Natam pri-
mū e medicia nemo dubitat: ac specie saluari irrepsisse uelut altiorē: san-
ctiorēq; quam medicinam ita blandissimis: desideratissimiscq; promissis addidisset uires reli-
gionis ad quas maxime etiamnum calligat humanū genus. Atq; ut quoq; suggesterit nūc
cuisse artes mathematicas nullo non auido futura de sese sciendi: atq; ea e celo uerissime
peti credente. Ita possessis hominum sensibus triplici uinculo in tantum fastigij adoleuit:
ut hodieque etiam in magna parte gentium præualeat: & in oriente regum regibus iperet.
Sine dubio illic orta in perfide. a Zoroastre ut inter auctores conuenit. Sed utrū unus hic
tantum fuerit: an postea & alius non satis constat. Eudofus qui inter sapientia seclis clarif-
simam: utilissimamque eam intelligi uoluit. zoroastrem hunc sex milibus annorū ante Pla-
tonis morte fuisse prodidit. Sic & Aristoteles. Hermippus qui de tota ea arte diligentissi-
me scribit: & uicis centum milia uersuum: a zoroastre condita indicibus quoque uolumi-
num eius positis explanauit. Etiam præceptorem a quo institutum diceret tradit. Agona-
cem. Ipsum uero quinque milibus annorum ante Troianum bellum fuisse. Mirum hoc in-
primis: durasse memoriam: artemq; tam longo æuo commentariis non intercedentibus:
præterea necclaris nec continuis successibus custoditam. Istos enim quisque communi
auditu saltem cognitos habet: qui solo cognominantur. Apud eorum & zaratum medos.
Babylonumque Marmaridum: & Arabem Hippocum: Assirium uero zarnocēdam: quo-
rum nulla extant monumenta maxime tamen mirum est in bello Troiano tantum de ea
arte silentium fuisse Homero: tantumque operis ex eadem in. Vlyxis erroribus. adeo ut
totum opus non aliunde constet. Siquidem Protea & sirenum cantus apud eum non ali-
ter intelligi uolunt. Circeta utique & inferorum euocationem solum hac agi. Nec po-
stea quisquam dixit: quonam modo uenisset telmesum religiosissimam urbem quondam.
transissetque ad Thessallas urbes: quarum cognomen diu optinuit in nostro orbe alienæ
genus. Troianis itaque temporibus Chironis medicinis cōtēta est solo Marte fulminan-
te. Miror equidem achilis populis famam eius in tantum adhæsisse ut. Menander quoque
litterarum subtilitatibus peritus in eadem telmeso genitus thessallam cognominari fabu-

iam complexam ambages foeminarum detrahentium lunam. Orphea putarem e propi quo
primum intulisse ad uicinas usque superstitiones ac medicinae profectum: si non ex per
lis esse uis toga: inthraticamque magice dellata fuisset. Primus quod extet: ut e quide
inuenio commentatus de ea erat Hostanes: Xersem regem persarum bello. quod is grae
ciae intulit comitatus: ac uelut memina artis portentosa aspersisse obiter infecto qua
tuncque commeauerat mundo. Diligentiores paulo ante hunc ponunt zoroastrem ali
um proconnesium. Quod certum est: hic maxime Hostanes ad rabiem non auiditatem
modo scientiae eius graecorum populos egit. Quamquam animaduertam summam lit
terarum claritatem gloriamque ex ea scientia antiquitus & pene semper petitam. Cery
te Pythagoras: Empedocles: Democritus: Plato ad hanc discendam nauigauere: exiliis
uenus quam peregrinationibus susceptis. Hanc reuerſi praedicauere: hanc in archanis ha
buere. Democritus Apollonicea Captidenem & Dardanum ephoenice illustrauit uo
luminibus Dardani e sepulchro eius petitis: suis uero ex disciplina eorum editis. Quae
recepta ab aliis hominum atque transisse per memoriam aequae ac nihil in uita miran
dum est. In tantum fides istis falsaeque omne deest: adeo ut ii qui caetera de uiro illo pro
bant haec opera eius inficiantur esse est. Sed frustra. Hunc enim maxime effixisse animis
eant dulcedinem constat. Plerumque miraculi & hoc pariter utraque artes effloruisse:
medicinam dico: magicemque: eadem aetate illam Hippocrate: hanc Democrito illustra
tibus circa peloponnesiacum graeciae bellum: puod gestum est a trecentesimo urbis no
stre anno. Est & alia magice factio a Mose etiamnum & lorapes iudaicis pendena: sed mul
tis milibus annorum post Zoroastrem. Tanto recentior est cipria. Non leuem & Ale
xandri magni temporibus auctoritatem addidit professione secundus Hostanes comi
tatu eius exornatus. Planeque quod nemo dubitet orbem terrarum peragravit. Extant
itaque & apud itales gentes uestigia eius in. xii. tabulis nostris aliisque argumentis quae
priori uolumine exposui. De. lvi. demum anno urbis Cn. Cornelio Lentulo P. Licinio
Crasso cons. senatusconsultum factum est: ne homo immolaretur: palamque in tem
pus siluit sacri prodigiosi celebratio. Gallias utique possedit & quidem ad nostram me
moriam. Naque Tiberii Caesaris principatus sustulit driudas eorum: & hoc genus uatum
medicorumque. Quid ipse ego hanc memorem artem oceanum quoque transgressam.
& ad naturae inane peruectam in britaniam: quae hodie eam attonite celebrat tantis ceri
moniis: ut dedisse persis uideri possit. Adeo in toto mundo consensere quamquam dis
cordi & sibi ignoto. Non satis aestimari potest: quantum Romanis debeatur: qui sustule
re monstra: in quibus hominem occidere religiosissimum erat: mandata uero etiam saluber
rium. Ut narrauit Hostanes: species eius plures sunt.

Vituperatio Neronis Caesaris.

Capitulum.

II.

Anque ea quae a sphaeris & ex aere & stellis & lucernis ac peluibus securibus
n que & multis aliis modis diuina promittit: praeterea umbrarum: inferiorumque
colloquia. Quae omnia aetate nostra princeps Nero uana falsaeque comperit.
Quippe non citharae tragicique cantus libido illi maior fuit. Fortuna rerum huma
narum summa gestiente in profundis animi uitiis: primumque imperare dis concupi
uit: nec quicquam generosius ualuit. Nemo unquam ulli artium ualidius fuit. Ad
haec non opes illi defuere: non uires: non discendi ingenium aliaque non patiente mun
do. Immensum & indubitatum exemplum est falsae artis quam dereliquit. Nero utina
que inferos potius & quosque de iuspitionibus suis deos consulisset quam lupana
tibus atque prostitutis mandasset inquisitiones eas. Nulla profecto sacra barbari licet fe
rique ritus non mitiora quam cogitationes eius fuissent. Seuius sic nos: repleuit umbris.
Sunt quaedam magis fugia ueluti lentiginem habentibus non obsequi numina ut cerni no
possent. Forte hoc in illo? Nihil membris defuit. Nam dies eligere certos liberum erat. Pe
cudes uero quibus non nisi ater colos esset facile. Nam hominem immore etiam gratissimu.
Magus ad eum Mithridates uenerat armeniacum de se triumphum afferens: & ideo
provinciis grauis. Nauigare noluerat: quoniam expuere in maria: aliisque mortalium ne
cessitatibus uiolare naturam eam fas non putant. Magos secum adduxerat. Magicis
etiam coenis eum inuitauerat. Non tamen cum regnum ei daret hanc ab eo accipere ar
C iii

LIBER.

rem ualuit. Proinde autem ita persuasum sit instabilem irritam inanem esse habentem tamen quasdam ueritatis umbras: sed in iis ueneficas artes pollere non magicas. Querat aliquis quæ sint: mentiti ueteres magi cum adolescentibus nobis uisus. Appion grammaticæ artis prodiderit cynocephalam herbam: quæ in ægypto uocaretur osirites diuinam & contra omnia ueneficia. Sed si ea erueretur: statim eum qui eruisset mori. Seque euocasse umbras ad percontandum. Homerus quæ patria quibusque parentibus ganitus esset. Non tamen ausus profiteri quid sibi respondisse diceret.

De talpis & reliquæ medicinæ per morbos digeste in animalibus quorum genera placida sunt aut fera.

Ca.

III.

Ecce uanitatis sit argumentum: quod animalium cunctorum talpas inaxime miratur: tot modis a rerum natura damnatas cæcitatibus perpetuæ tenebris etiamnum aliis de fossas sepulchrisque similes. Nullis æque credunt extis. Nullum religionis capacius iudicant animal. Ut si quis cor eius recens palpitansque deuorant: diuinationis & rerum efficiendarum euentus promittant. Dente talpe uinæ exempto sanari dentium dolores ad alligato affirmant. Cætero ex eo animali placita corum suis reddemus locis. Nec quicquam probabilius inuenietur quam muris aranei moribus aduersari eos: quoniam & terram ut diximus orbitis depressam auersatur. Cæterum dentium doloribus (ut iidem narant) deditur canum qui rabiem præferunt: caput crematorum cinis sine carnibus instillatus ex oleo cyprio per aurem cuius e parte doleant. Caninus dens sinister maximus cunctis sacrificato eo qui doleat aut draconis os e spina. Item enydridis. Est autem serpens masculus & albus. Huius maximo dente circumscribunt. At in superiore dolore duos superiores adalligant: e diuerso inferiores. Huius adipe punguntur qui crocodilum captant. Dentes scarificant & ossibus lacertæ e fronte luna plena exemptis: ita ne terram attingant. Colluunt caninis dentibus decoctis in uino ad dimidias partes. Cinis eorum pueros tarde dentiens adiuuat cum melle. Fit eodem modo & dēfricium e caninis dentibus. Cinis e murino fimo inditus uel iecur lacertarum aridum. Anguinum cor si mordeatur aut alligetur efficax habetur. Suntque inter eos qui murum bis in mense iubeat mandis doloresque ita cauere. Vermes terreni decocti in oleo infusique auriculæ: cuius e parte doleant præstant leuamentum. Eorundem cinis excis dentibus coniectus ex facili cadere eos cogit integros dolentes illitus iuuat. Comburi autem oportet in testa. Profunt & cum mori radice in aceto scyllite decocti ita ut colluantur dentes. Is quoque uermiculus qui in herba quæ ueneris labrum appellatur inuenitur. Caus dentium inditus mire potest. Nam crucis brassicæ eius contactu cadunt. Et e malua cinices infunduntur auribus cum rosaceo. Arenulæ quæ inueniuntur in cornibus cochlearum caus dentium inditæ statim liberant dolore. Cochlearum inanum cinis cum myrrha gingiuis prodest. Serpentis cum sale in olla exustæ cinis cum rosaceo in contrariam aurem infusus. Anginæ uernatio cinis membrana cum oleo tædæque resina calefacta & auri alterutri infusa. Adiciunt aliqui thus & rosaceum. Eademque caus indita ut sine molestia cadant præstant. Vanum esse arbitror canis ortu angues cauda membranam exuere: quoniam neutrum in italia uisum est. Multoque minus credibile ut tepidis regionibus in tam sero exui. Hanc autem uel inueteratam cum cæra celerrime dentes euellere tradunt. Et dens anguium aligatus dolores minuit. Sunt qui & araneum animal ipsum sinistra manu caput tritumque in rosaceo: & in aurem infusum cuius a parte doleat prodesse arbitrentur. Officulis gallinarum in pariete seruatis fistula salua adacta dente uel gingiua scarificata proiectoque officulo statim dolorem abire tradunt. Item fimo eorum lana adalligato uel passerum cum oleo calefacto & proximæ auriculæ infuso pruritus quidem intolerabilem facit. Et ideo utilius est passeris pullorum sarmentis crematorum cinerem ex aceto infricare. Oris saporē emendatū affirmant murino cinere cum melle si fricentur dentes. Admiscent quidam marathri radices. Penna uulturis si scalpantur dentes acidum halitum faciunt. Hoc idem hystricis penna fecisse ad firmitatem pertinet. Linguae ulcera & laborum hirundines in mulso decoctæ sanant. Adeps anseris aut gallinæ rimas. Esopum cum galla araneorum telæ candidæ: & quæ intra bulbos paruæ rextuntur. Si feruentia os intus exusserit: lacte canino statim sanabitur. Maculas in facie esopum cum melle corfico quod asperrimum habetur extenuat. Item scobem cutis in facie cum rosaceo impositum uellere. Quidam & butyrū

addunt. Si uero uirilignes sint: fel caninum prius acu compunctas. Lipientia & sugillata pulmones arietum pecudumque in tenues confecti membranas & calidi impositi uel columbinum fimum. Cutem in facie adeps anseris uel gallinæ custodit. Lichenas & murio fimio ex aceto illinunt: & cinere herinacci ex oleo. In hac curatione prius nitro ex aceto faciem foueri præcipiunt. Tollit ex facie uitia & cochlearum quæ lata & minutæ passim inueniuntur cum melle cinis. Omnium quidem cochlearum cinis spissat calfacit smectica ui. Et ideo causticis commiscetur psorisque & lepris & lentigini illinitur. Inuenio & formicas herculaneas appellatas quibus tritis adiecto sale exiguo talia uitia sanentur. Buprestis animal est rarum in italia: simillimum scarabeo longipedi Fallit inter herbas bouem maxime unde & nomen inuenit: deuocatumque tacto felle ita inflammatur ut rumpat. Hæc cum hircino seuo lichenas illita ex facie tollit smectica ui: ut supra dictum est. Vulturinus sanguis cum chameleonis albæ: quam herbam esse diximus: radice & cedria tritus contentusque brassica lepras sanat. Item pedes locustarum cum seuo hircino triti. Varos adeps gallinæ cum cepa tritus & subactus. Utillissimum & in facie sæpe mel in quo apes sint emortuæ. Præcipue tamen faciem purgat arque erugat cygni adeps. Stygmata delentur columbino fimio ex aceto. grauedinem inuenio firmi: si quis nare murinas osculetur. Vua & faucium dolor mitigatur fimio agnorum priusquam quærbam gustauerit in umbra arefacto. Vua succo cochleæ acu transfosse illitas ut cochlea ipsa in fumo suspendatur. Hirundinum cinere cum melle. Sic & tonsillis succurritur. Tonsillas & fauces lactis ouilli gargarizatio adiuuat. Multipeda trita. Fimum columbinum cum passo gargarizatum etiam cum fico arida ac nitro impositum extra asperitatem faucium & distillationes leniunt. Cochleæ coqui debent in lacte: demproque tantum terreno conterri: & in passo dari potui. Sunt qui astypaleicas efficacissimas putent: & in iis smegma earum. Lenit & gryllus infricatus. aut si quis manibus quibus eum contriuerit: tonsillas attingat. Anginis felle anserino cum elaterino & melle citissime succurritur. Cerebio noctuæ cinere hirundinis ex aqua calida potio. Huius medicinæ auctor est. Ouidius poeta. Sed efficaciores ad omnia quæ ex hirundinibus monstantur: pulli siluestrium. Figura nidorum eos deprehendit. Multo tamen efficacissime riparium pulli. Ita uocant in riparum cauis nidificantes. Sunt multi qui cuiuscunque hirundinis pullum edendum censent: toto anno non meduatur id malum. Strangulatos cum sanguine comburunt in uase: & cinerem cum pane aut potu dant. Quidam & mustellæ cineres pari modo ammiscent. Sic & ad strumæ remedia. Dant & comitialibus quotidie potu. In sale quoque seruata hirundines ad anginam una drachma bibuntur. Cui malo & nidus earum mederi dicitur potus. Millepedam illini anginis efficacissimum putant. Alii. xxi. tritas in aqua mustæ hemina dari per hirundinem: quoniam dentibus tactis nihil profunt. Tradunt & murem cum uerbenacæ excoctum si bibatur is liquor: remedio esse. Et corrigiam caninam ter collo circumdatam. Fimum columbinum uino & oleo permixtū. Cervicis neruis & opysthoro ex milui nido furculus uitis adal ligatus auxiliari dicitur. Strumis exulceratis mustellæ sanguis. Ipsa decocta in uino: non tamen seclis admouetur. Aiunt & in cibo sumptum idem efficere. Vel cineri eius sarmætis combustæ miscetur axungia. Lacertus uiridis ad alligatur. Post dies triginta oportet eis combustæ miscetur axungia. Lacertus uiridis ad alligatur. Post dies triginta oportet eis combustæ miscetur axungia. Quidam cor eius in argento uasculo seruant. Ad feminarum strumas ueteres cochleæ cum testa sua tustæ illinuntur: maxime quæ fructetis adhærent. Item cinis aspidum cum seuo taurino imponitur. Anguinus adeps mixtus oleo. Item anguium cinis ex oleo illitus: uel cum cæra. Edisse quoque eos medios abscissis utrinque extremis auribus aduersus strumas prodest. Vel cinerem bibisse in nouo fistili ita crematorum. Efficacius multo inter duas orbitas occisorum. Et grillum illinire cum sua terra defossum suadent. Item fimum columbarum per sese: uel cum farina hordeacea: uel auenacea ex aceto. Talpæ cinere ex melle illinire. Alii iecur eiusdem contritum inter manus illinunt: & triduo non abluunt. Dextrum quoque pedem eius remedio esse strumis affirmant. Alii præcidunt caput: & cum terra a talpis excitata rufum digerunt in pastillos pyxide stagnæa & intuntur ad omnia quæ intumescunt: & quæ apostematata uocant: quæque i ceruice sunt Vescique suilla tunc uerant. Tauri uocantur scarabei terrestres hircino similes: nomen cornicula dedere. Alii pediculos terræ uocant. Ab iis quoque terram egestam illinunt strumis & similibus uitiis & podagris. Triduo non abluunt. Prodestque hæc medicina in an

LIBER.

num. Omniaque is ascribunt quæ nos in gryllis retulimus. Quidam & a formicis terræ egesta sic utuntur. Alii vermes terrenos toridem quot sunt strumæ adalligant: pariterque cum iis arescunt. Alii uiperam circa canis ortum circuncidunt ut diximus. Dein mediam comburunt deinde cinerem eum dant bibendum ter septenis diebus quantum præhenditur ternis digyris. Si strumis medentur. Aliqui uero circunligant eas lino: quo præligata infra caput uipera pependerit: donec exanimaretur. Et millipedis utuntur addita resina terebinthinæ parte quarta. Quo medicamento omnia apostemata curari iubet. Fluueri doloribus mustellæ cinis cum cæra medetur. Ne sint malæ hirsutæ formicarum oua pueris infricata præstant. Item mangonibus ut lanugo tardior sit pubescentium: sanguine & testiculis agnorum qui castrantur. Qui euulsis pilis illitus & contra uirus proficit. Præcordia uocamus uno nomine extra in homine: quorum in dolore cuiuscunque partis si catulus lactes admouetur: apprimaturque iis partibus: transire in eum morbus dicitur. Idque exenterato perfusoque uino deprehendi uitiato uiscere illo quod doluerit hominis: & obrui: alias religio est. Ex quoque quas melolonthas uocamus: stomachi dolorem sedat applicatæ sæpius. Transireque morbos ægritudine eorum intelligitur: plerumque & morte. Pulmonum uitiis medentur & mures: maxime Africani detracta cute in oleo & sale decocti: atque in cibo sumpti. Eadem res & purulentis uel cruentis excreationibus medetur. Precipue uero cochlearum cibus stomacho. In aqua eas subferue fieri intacto corpore earum oportet: mox in pruna torrerentur nihil addito: atque ita e uino garoque sumi: præcipue Africanas. Nuper hoc compertum plurimis prodesse. Id quoque obseruant: ut numero impari sumant. Virus tamen earum gravitatem halitus facit. Profunt & sanguinem excreantibus dempta testa tritæ aquæ potu. Laudatissimæ autem sunt Africanæ. Ex iis olitanæ astypalcicæ. Siculæ modicæ: quoniam magnitudo duras facit: & succo. Balaricæ quas cauatias uocant: quoniam in speluncis nascuntur. Laudatæ & ex insulis caprearum. Nullæ earum autem cibus gratæ: neque ueteres recentes. Fluuiatiles & albæ uirus habent: necnon siluestres: stomacho utiles: aluum soluunt. Item omnes minuatæ. Contra marinæ stomacho utiliores. Efficacissimæ tamen in dolore stomachi. Laudatiores traduntur: quæcunque iuræ cum aceto deuorantur. Præterea sunt quæ acerrimæ uocantur late multifariam nascentes: de quarum usu suis dicemus locis. Gallinaceorum uentris membrana inueterata & inspersa potioni distillationes pectoris & humidam tussim: uel recens tosta lenit. Cochleæ crudæ tritæ cum aquæ tepidæ cyathis tribus si forbeantur: tussim sedant. Distillationes sedat & canina cutis cuiuslibet digyto circumdata. Iure perdicum stomachus recreatur. Iocinerum doloribus medetur mustella siluestris in cibo sumpta uel iocinere eius. Item uipera porcelli modo inassata. Suspiriosis multæ pedæ ita ut ter septenæ inattico melle diluantur: & per harundinem bibantur. Omne enim uas earum nigrescit contactu. Quidam torrentis sextarium in patina donec candidæ fiant excoquunt. Tunc mel immiscunt. Alii esse tepidam necant: & ex aqua calida dari iubent. Cochleæ in cibis iis quos linquit animus: aut quorum alienatur mens: aut quibus uertigines fiunt: ex passis cyathis tribus singulæ contritæ cum sua testa & calefactæ in potu datæ diebus plurimum nouem. Aliqui singulas prima die dedere: sequenti binas: tertio ternas: quarto duos quinto unam. Sic & suspiria emendant & uomicas. Esse animal locustæ simile sine penis: quod tryxalis græce uocatur: latinum nomē nō habet. Aliqui arbitrantur auctores nec pauciores hoc esse quod gryllus uocetur. Ex iis uiginti torrerentur: ac bibi e multa contra ortopnoeas: sanguinemque expuentibus. Est qui cochleis illotis quibusdam protropum infundat: uel marinam aquam ita decoquat: & in cibo sumat: aut si tritæ cum testis suis sumantur cum protropo. Sic & tussim medentur ac uomicas priuatim sanant melle in quo apes sint emortuæ. Sanguinem reuicentibus pulmo uulturinus uirgineis lignis combustus adiecto flore mali punici ex parte dimidia. Item coroneorum liliorumque iisdem portionibus potus mane atque uesperis e uino si febris absit. Sin minus: ex aqua in qua cotonea decocta sunt. Pecudis lyen recens magicis præceptis super dolentem lyenem extenditur: dicente eo qui medeatur lyeni se remedium facere. Post hæc iubent eum in pariete dormitorii eius recto uel includi & obsignari annulo ter: nouiesque carmen dici. Caninus si uiuenti exprimitur & in cibo sumatur: liberat eo uitio. Quidam recenti superilligant. Alii duorum deorum ca

tuli ex aceto scyllitico dant ignorantibus fel: uel herinacet lyenem. Item cochlearum cinerē cum semine lini & urticae adlito melle donec perfrangatur. Liberat & lacerta uiridis eo do ore uiua in olla ante cubiculum dormitorii eius cui medetur suspensa: ut egrediens reuertens que attingat manu. Cinis e capite bubonis cum unguento. Mel i quo apes sunt e mortuae Araneus & maxime qui lycos uocatur. Vpupa cor. In lateris doloribus laudatur & cochlearum cinis in piscina decoctum: quae & per se illinuntur. Canis rabiosi caluarie cinis portioni inspergitur. Lumborum dolori stellio transmarinus capite ablato & intestinus decoctus in uino cum papaueris nigri denarii pondere dimidio eo succo bibitur. Lacertae uirides decisis pedibus & capite in cibo sumuntur. Cochleae tres contritae cum testis suis atque in uino decoctae cum piperis granis. xv. Aquilae pedes euellunt in aduersum a suffragine: ita ut dexter dextre partis doloribus adalligetur: sinister leuax. Multipeda quoque omnes appellauimus medetur denarii pondere ex uini cyathis duobus pota. Vermen terrenam callo ligneo ante fisso & ferreo unco impositum aqua excepta perfundere & defodere unde effoderis magi iubent: mox aquam bibere catilo: mire id prodesse ischiadicis affirmantes. Dysentericis recreant foemina pecudum decocta cum lini semine aqua pota. Caseus ouilus uetus. Seuum ouium decoctum in uino austero. Hoc & ileo medetur. Et tussi ueteri. Dysentericis stellio transmarinus ablatis intestinis & capite pedibusque ac cute decoctusque & in cibo sumptus. Cochleae due cum ouo utraque cum pu. amine contritae: atque i uase nouo addito sale & passis cyathis duobus: aut palmarum succo & aquae cyathis tribus subferuefactis & in potu datis. Pro sunt & coebustae ut cinis earum bibatur i uino addito resinae mero. Cochleae nude de quibus diximus in Africa maxime inueniunt: utilissima dysentericis. Quae coebustae cum denarii pondere dimidii acaciae. Exque eo cinere dantur cochlearia bis in uino myrtice: aut quolibet austero cum pari modo calidae. Quidam omnibus Africae ni ita utuntur. Alii totidem Africanas: uel latas infundunt potius. Et si maior fluxio sit addunt acaciam fabae magnitudine. Senectus anguium dysentericae & tenacis i stagneo uase decoquitur cum rosaceo. Vel si in alio cum stagno illinitur. Ius e gallinaceo iisdem medetur. Sed ueteris gallinacei uehementius. Salsum ius aluum cit. Membrana gallinarum tosta & data in oleo ac sale coeliacorum dolores mulcet. Abstinere autem frugibus ante & gallinam & hominem oportet. Fimum columbinum tostum potumque. Caro palumbi in aceto decocta dysentericis & coeliacis medetur. Turdus inassatus cum myrthi baccis dysentericis. Item merulae. Item medetur mel in quo sint immortuae apes decoctum. Grauiissimum uitum apuleios appellatur. Huic resisti aiunt discepti uespertilionis sanguine. Etiam illico uetri subuenire. Resistit & cochlea sicut diximus i suspensiois repara. Item cinis earum quae uiuae cremate sint potus ex uino austero: gallinaceorum iecur assu cum uetriculi membrana quae abici solet i ueterata amixto papaueris succo. Alii recetere torret ex uino bibenda. Ius perdicum & per se uetriculus contritus ex uino nigro. Item palubus ferus & e posca decoctus. Lyen pecudis totus & in fimo tritus. Fimum colubinum cum melle illitum. Ossifragi ueteris arefactus & potus iis qui cibos non comediunt utilissimus: uel si manu tantum teneant capientes cibum. Quidam adalligant ex hac causa sed continuare non debent. Macie enim facit. Silit & anatum muscularum sanguis. Inflationem discutit cochlearum cibum. Tormina sana lyen ouium tostus. Atque e uino potus. Palumbus ferus ex posca decoctus. Ar appodis ex uino. Cinis ibidis sine penis crematae potus. Quod praeterea tradit intorminibus. Mirum e anate apposita uetri transire morbum: anateque emori. Tormina & melle curantur in quo sunt apes immortuae decocto. Coli uitium efficacissime sanatur ab aue galerita assa in cibo supra. Quidam in uase nouo cum plumis exuriunt: coebustae rigi in cinerem bibique ex aqua coctum cochlearibus ternis per quatrimum. Quidam cor eius adalligant foemini. Alii recensque tepensque adhuc deuorari. Consulatis asprenaturum domus e: i qua alter e stratribus colo liberatus est aue hac i cibo sumpta: & corde eius i armillam auream icluso: alter sacrificio quodam facto crudis laterculis ad formam camini: atque ut sacrum peractum erat obstructo sacello. Vnde e ossifrago intestinum mirabili natura oia deuorata conficienti. Huius partem extremam adalligant prodesse contra colum constat. Sicut oculi intormeorum morbi de quibus mirum proditur. Si catuli prius quam uideant applicentur tunc duo stomacho maxime ac pectori: & ex ore aegri suctum lacris accipiant: transire uim morbi. Postremo ex animari: discitisque palam fieri aegri cas. Mori & humari debere eos obrutos terram. Magi quidem uespertilionis sanguine coacto uentre in totum annum cauere dolo-

LIBER.

rem tradunt. Aut in dolore si quis aquam per pedes fluentem haurire sustineat. Murino
fimo contra calculos illinire uentrem prodest. Herinacei carnē iucundam esse aiunt: si capi
te percusso uno istu interficiatur prius quam in se urinam reddat. Eos qui carnem ederine
stranguriæ morbum contrahere minime posse. Hæc uero ad hunc modum occisa stillici
dia uesicæ emendat. Item suffitus ex eodem. Quod si urinam in se reddiderint: eos qui car
nem ederint: stranguriæ morbum contrahere traditur. Iubent & uermes terrenos bibi ex
uino aut passo ad cōminuendos calculos: uel cochleas decoctas uti suspensiois. Easdem ex
pris testis tritisque tres in uini cyathis bini sequenti die duas. Tertio die unam: ut stilli
cidia urinæ emendent. Testarum uero inaniū cinere ad calculos pellendos. Item hydri
iecurbibi: uel cinerem scorpionum aut pane sumi. Vel si quis cum locusta edit. Lapillos
qui in gallinaceorum uesica: aut in palumbium uentriculo inueniantur conteri: & potioni
inspergi. Item membranam e uentriculo gallinacei aridam: uel si recens sit tostam. Fimū
quoque palumbium in faba sumi contra calculos & alias difficultates uesicæ. Similiter plu
marum cinerem palumbinum ferorum ex aceto mulso. Et intestinorum ex iis cinerem co
chlearibus tribus e nido hirundinum. Gryllum dilutum aqua calida. Ossifragi uentrem
arefactum: Turturis finum in mulso decoctum: uel ipsius decoctus ius. Turdos quoque
edisse cum baccis myrti prodest urinæ. Cicadas tostas in patellis. Millepedam oniscon bi
bisse. Et in uesicæ doloribus decoctum agnorum pedum. Aluum cit & gallinaceorū de
coctum ius: & acria mollit. Cit & hirūdinum finum adiecto melle subditum. Sedis uirgis
efficacissima sunt cespum. Quidam adiciunt pompholium & rosaceum. Canini capitis ci
nis senecta serpentis ex aceto si rhagades sint. Cinis finii canini candidi cum rosaceo. Aiuē
que inuentum Aesculapii esse. Et eodem uerucas efficacissime tolli. Murini finii cinis.
Adeps cygni. Adeps bouis. Procidencia alui. Succus cochlearum punctis euocatus irrita
depellit. Attritis medetur cinis muris siluatici cum melle uel herinacei uel uespertilionis.
Et anserinus cum cerebro & alumine & cespio. Fimū columbinum cum melle. Condy
lomatis priuatim araneus dempto capite pedibusque infricatus. Ne acria perurant adeps
anserinus cum cæra punica cærsa rosaceo. Adeps cygni. Hæc & hemorroidas sanare di
cuntur. Ischiadicis cochleas crudas tritas cum uino amineo & pipere potu prodesse dicūt.
Lacertam uiridem in cibo ablatis pedibus interaneis capite. Sic & stellionem adiectis huic
papaueris nigri obolis tribus. Ruptis conuulsis fel ouium cum lacte mulierum. Verendo
rum fornicationibus uerrucisque medetur arietini pulmonis inasfati sanies. Cæteris ui
rtis uellerum eius uel sordidorum cinis ex aqua. Seuum ex omento pecudis & præcipue a
renibus ammixto cinere pumicis ex sale. Lana fuccida ex aqua frigida. Carnes pecudis cō
bustæ ex aqua. Mulæ ungularum cinis. Dentis caballini contusi farina in spersa. Testi
bus uero farina ex ossibus canini capitis sine carne tufis. Si decidat testium alter spu
mā cochlearum ilitam remedio esse tradunt. Tetrīs ibi ulceribus & manantibus: au
xiliantur canini capitis recentis cineres. Cochleæ latæ paruæ contritæ ex aceto uel cinis
eius. Mel in quo apes sunt emortuæ cum resina. Cochleæ nudæ quas in africa gigni di
ximus tritæ cum thuris polline & ouorum albo. xxxq. die resoluunt. Aliqui pro thure
bulbum ammiscunt. Hydrocelicis stelliones mire prodesse traduntur capite pedibus in
teraneisque demptis: reliquum corpus inasfatum. In cibo id sæpius datur. Sicut ad uri
næ incontinentiam. Caninum adipem cum alumine scisso fabæ magnitudine. Coch
leas africanas cum sua carne & testa crematas potu cinere. Anserum trium linguas in
asfatas in cibo. Huius rei auctor est Anaxilaus. Panos aperit seuum pecudum cum
sale tosto. Murinum finum ammixto thuris polline: sandaraca imposita discutit. La
certæ: cinis & ipsa diuisa imposita. Item multipeda contrita ammixta resina terebinthi
na ex parte tertia. Quidam & sinopidem ammiscunt. Cochleæ contusæ & per se cinis in
anum cochlearum cære mixtus discussoriam uim habet. Fimū columbarum per
fese: uel cum farina hordeacea: aut auenacea illitum. Cantharidis mixta calce panos scal
pelli uice auferunt. Iuginum tumorem cochleæ minutæ cum melle illitæ leniunt.
Varices ne nascantur: lacertæ sanguine pueris crura ieiunis a ieiuno illinuntur. Podagras
lenit cespum cum lacte mulieris & cærsa. Fimū pecudum quod liquidum reddunt.
Pulmones pecudum. Fel arietis cum seuo muris diffeti impositi. Sanguis mustellæ cū plā
tagine illitus & uiuæ combustæ cinis ex aceto & rosaceo si penna illinat. Vel si cæra & rosa

ceum ammisceatur fel caninum ita ne manu attingatur: sed penna illinat. Fimū gallinarū uermium terrenorum cinis cum melle: ita ut tertio die soluantur. Alii ex aqua illinere malunt. Alii ipso aceto: mensura cum mellis cyathis tribus pedibus ante rosacco perictis. Cochlear lata potare tollere dicuntur pedum & articulorum dolores. Bibuntur autem binæ in uino tritæ. Eadem illinuntur cum hellescines harbarum succo. Quidam ex aceto intriuisse contenti sunt sale. Quidam sale cum uipera crematis in olla noua & sæpius sumptis aiunt podagri liberari. Vile esse & adipe uiperino pedes perungi. Et de miluo affirmant: si inueterato tritoque quantum tres digiti capiant ex aqua. Aut si pedes sanguinem cum urtica uel pennis eorum cum primum nascuntur tritis cum urtica. Quin & finis eorum articulis doloribus illinitur. Item cinis mustellæ aut cochlearum & cum amylo uel tragacantho. Incussos articulos aranci telæ commodissime curant. Sunt qui cinere earum uti malint sicut fimi columbini cinere cum polenta & uino albo. Articulis luxatis præsentaneū est & seuum pecudis cum cinere & capillo mulierum. Pernionibus quoque imponitur seuum pecudum cum alumine. Canini capitis cinis aut finum murinum. Quod si putrida sint ulcera cæra ad cicatricem perducunt: uel grillorum crematorum fauilla ex oleo. Item muris siluatici cum melle. Vermium quoque terrenorum cum oleo uetere. Et cochlear quæ nuda inueniuntur. Ulcera omnia pedum sana cinis earum quæ uiuæ conbustæ sint. Fimique gallinacei cinis exulcerationes colubini fimi cinis ex oleo. Attritus etiam calciametorum ueteris folæ crematæ cinis. Agninus pulmo & arietis sanant. Dentis caballini contusi farina priuatim subleuat. Clauos pedum urina muli multæ uel cum luto suo illita. Fimū ouium Iecur lacertæ uiridis: uel sanguis flocco impositus. Vermes terreni ex oleo. Stelliois caput cum uitiis pari modo tritum ex oleo. Fimū columbinum decoctum ex aceto. Verucas uero omnium generum urina canis recens cum suo luto illita. Fimi canini cinis cum cæra. Fimū ouium. Sanguis recens murinus illitus: uel ipsa mus diuulsis. Herinarei fel. Caput lacertæ uel sanguis uel cinis totius. Membrana senectutis anguium. Fimū gallinaceum cum oleo ac nitro. Cantarides cum uua raminia intritæ exedunt. Sed ita erosas alii quæ ad præsentanea ulcera monstrauimus curari oportet. Nunc autem reuertemur ad ea quæ totis corporibus medenda sunt. Fel canis nigri masculi amuletum esse magi dicunt domus totius: sufficit eo purificatæ uel contra omnia mala medicameta. Itē sanguis canis resperis parietibus genitalique eius sub limine ianue defosso minus mirentur hæc qui sciūt foedissimū animal quantum magnificent ricinum: quoniam uni nullus sit exitus sanguine nec finis alia quam morte: diutius in fame uiuenti. Septenis ita diebus durasse tradunt. At in facie tate paucioribus defiscere. Sunt qui hunc ex aure sinistra canis omnes dolores sedare adalligatum. Fudunt eum in augurio uitalium habent. Nam si æger ei respondet qui intulit a pedibus stanti: interrogatique de morbo spem uitæ rectam esse. Morituum nihil respondere. Adiciunt ut euellatur ex aure leua canis cui non sit alius quam niger color. Nigridius fugere tota die canes conspectum eius qui & sue id animal euellerit scriptum reliquit. Rursus magi tradunt lymphatos sanguinis talpæ aspersura respiscere. Eos qui a nocturnis diis faunisque agitentur: draconis lingua & oculis & felle: intestinalisque in uino: & oleo decoctis: ac sub diuo noctu refrigeratis perunctos matutinis: uespertinisque liberari perfricationibus. Remedio esse tradit. Nicander amphibiaenam serpentem mortuā adalligatam uel pellem tantum eius. Quinimo arbori quæ cadatur adalligata non algere cadentes: faciliusque succidere. Itaque sola serpentium frigori se committit prima omnium procedens & ante cuculi cantum. Aliud est cuculo miraculum: quoquis loco primum audiatur alitem illam si dexter pes circumscribatur. Ac uestigium id defodiatur: non gigni pulices ubicunque spargatur. Paralytici cauentibus pingui glyrium decoctorum & foricū utilissima tradunt esse. Millepedas ut in anginis diximus potas. Phytismi sentientibus laceratam uiridem decoctam in uini sextariis tribus ad cyathum unum singulis cochlearibus superptis per dies donec conualescant. Cochlearum cinerem potum in uino. Comitialibus morbis oesipum cum myrrhæ momento & uini cyathis duobus dilutum magnitudine nucis auellaneæ a balneo potum. Testiculos arietinos inueteratos tritosque dimidio denarii potare in aqua uel lactis asini hemina. Interdicitur uini potus quinis diebus ante & postea. Magnifice laudatur & sanguis pecudum potus. Item fel cum melle præcipue agnini. Calus lactens sumptus absceso capite pedibusque ex uino & myrrha. Lyncæ lunæ potus in oxy

LIBER.

melite cyathis tribus. Stellionis transmarini cinis potus in aceto. Tunicula stellionis quam eodem modo ut anguis exuit pota. Quidam & ipsum harundine exenteratum in inueteratum bibendum dedere. Alii in cibo in ligneis ueribus inasatum. Opere precium est quo modo precipiatur scire cum exuitur membrana hyberna alias deuoranti eam: quoniam nullum animal fraudulentius inuidere homini tradunt. Inde stellionum nomen a iunctura in male dictum transmarum. Obseruant cubile eius aestatibus. Est autem in locis hostiorum fenestrumque aut cameris sepulchris ue. Ibi uere incipiente fissis harundinibus textas opponunt cascas: quarum angustius etiam gaudet: eo facilius exuens circumdatum torpore. Sed eo derelicto non potest remeare. Nihil ei remedio in comitialibus morbis praefertur. Prodest & cerebrum mustellae inueteratum potumque: & iecur eius. Testiculi: uuluaeque aut uenitriculus inueteratus cum coriandro: ut diximus: item cinis. Siluestris uero tota in cibo sumpta. Eadem omnia praedicantur exuipera. Lacerta uiridis cum condimentis quae fastidium abstergant: ablatis pedibus & capite. Cochlearum cinis addito fennine lini & urticae cum melle inunctos sanat. Magis placet draconis cauda in pelle dorcadis alligata ceruinis nervis. Vel lapilli e uentre pullorum hirundinum sinistro lacerto annexi. Dicuntur enim excluso pullo lapillum dare. Quod si pullus is detur incipienti in cibo: quem primum perierit: cum quis primum tentatus sit: liberatur eo malo. Postea medetur hirundinum sanguis cum thure uel cor recens deuoratum. Quin & e nido eorum lapillus ipsius recreare dicitur confestim: & adalligatus perpetuo tueri. Praedicatur & iecur milui deuoratum: & senectus serpentium. Iecur uulturis tritum cum suo sanguine ter septenis diebus potum. Cor pulli uulturini adalligatum. Sed & ipsum uulturem in cibo dari iubent: & quidem satiatum humano cadauere. Quidam pectus ei bibendum censent: & in cernino calice. Aut testes gallinae ex aqua & lacte antecedente quinque dierum abstinentia uini ob id inueneratos. Fuere & qui. xx. unam muscas ruffas: & quidem emortuas in potu darent: infirmioribus pauciores. Morbo resistunt regio sordes aurium: aut mammarum pecudis denarii pondere cum mirrhae momento & uini cyathis duobus. Canini capitis cinis in mulso. Multipeda in uini hemina. Vimes terreni in aceto mulso cum myrrha. Gallina si sit luteis pedibus prius aqua purificatis: dein collutis uino quod bibatur. Cerebrum perdicis aut aquilae in uini cyathis tribus. Cinis plumarum aut inter oncorum palumbi sed in mulso ad cochlearia trita. Passerum cinis sarmentis crematorum cochlearibus duobus in aqua mulsa. Auis isterus uocatur a colore: quae si spectetur sanari id malum tradunt & auem mori. Hanc puto latine uocari galgulum. Phreneticis prodesse uidetur pulmo pecudum calidus circa caput alligatus. Nam non modo muris cerebrum dari potui ex aqua: aut cinere mustellae: uerum etiam inueteratas herinacci carnes quis possit furenti: etiam si certa sit medicina? Bubonis quidem oculorum cinerem inter ea quibus prodigiose uitam ludificatur: acceperim. Praecipueque febrium medicina placitis eorum renuntiat. Namque & in. xii. signa digessere eam sole transmeante: iterumque luna: quod totum abdicandum paucis exemplaribus docebo. Si quidem crematis tritisque cum oleo perungi iubent aegros: cum geminos transit sol cristis: & auribus & unguibus gallinae eorum. Si luna rasis barbis eorum. Si uirginem alteruter hordei granis. Si sagittarium uersperilionis alis. Si leonem luna tamaricis fronde: & adiiciunt satiuam. Si aquarium e buxi carbonibus tritis. Ex istis confecta aut certe uerisimilia ponemus: sicut letargum olfactoriis excitari. Inter ea fortassis mustellae testiculis inueteratis: aut iocinere usto. Is quoque pulmonem pecudis calidum circa caput adalligari putant utile. In quartanis medicinae clinice prope modum nihil pollet. Qui ob rem plura eorum remedia ponemus. Primumque eum quem adalligari iubent puluerem: in quo se accipiter uolutauerit lino rutilo in linteolo. Canis nigri dentem longissimum. Pseudospecem uocant uespam: quae singularis uolitat. Hanc sinistra manu apprehensam subnectunt. Alii uero quam quis eo anno uiderit primam. Viperae caput abscissum in linteolo. uel cor uiuentis exemptum. Muris rostellum auriculaeque sumas roseo panno: ipsumque dimittunt. Lacerta uiridis dextrum oculum effossum mox cum capite suo deciso in pellicula caprina. Scarabeus qui pillulas uoluit propter hunc aegypti magna pars scarabeos inter numina colit curiose Appionis interpretatione qua colligit solis operum similitudinem huic animali esse ad excusandum genti suae ritus. Sed & alium adalligant magi cui sunt cornicula reflexa sinistra manu

nu collectum. Tertium qui uocatur fullo albis guttis dessectū utriq; lacerto adaligāt. Cætera sinistro. Cor anguinū sinistra manu exemptū uiuentibus Scorpionis caudæ quattuor articulos cum aculeo panno nigro ita ut nec scorpionē dimissum nec eum qui alligauerit: uideat æger triduo. Post tertium circuitum in condat. Erucam in linteolo ter lino circumdant totidem modis ad singulos dicentes quare faciant: qui medebuntur. Limacem i pelliculam uel quattuor limacum capita præcisā harundine. Multipedam lana inuolutam. Vermiculos ex quibus tabani fiunt: ante quam pennas germinēt. Alios e spinosis fructibus lanuginosos. Quidam ex illis quaternos inclusos iuglandis nucis putamine adalligant. Cochleasq; quæ nudæ inueniuntur. Stellionem inclusum capsulis subiciunt capiti: & sub decessu febris emittunt. Deuorat autem iubent cor mergi marini sine ferro exemptum: in ueteratūq; conterī: & in calida aqua bibi. Corda hirundinum cum melle. Alii finū drachma una in lactis caprini: uel ouili: uel passo cyathis tribus ante accessiones. Sunt qui totas cenæ deuant deuant. Aspidis cutem pondere sexta parte denarii cum pipere pari modo parathorum gentes in remedium quartanæ bibunt. Crysippus philosophus tradidit. phryga nion adalligatum remedium esse quartanis. Quod esset animal. nec ille descripsit: nec nos inuenimus qui nouisset. Demonstrandum tamen fuit a tam graui auctore dictum: si cuiusquam cura efficacior esset ad inquirendum. Cornicis carnes esse: & nidum illius in longis simis morbis utilissimum putant. Et in tertianis fiat potestas experiendi: quoniam miseria spei deiecta: an ne aranei quem lycum uocant tela: ipso specu toto resina caræq; imposita utriq; temporibus & fronti prodest. Aut ipse calamo adalligatus qualiter & aliis febribus prodesse traditur. Item lacerta uiridis adalligata uiua in eo uale quod capiat. Quo genere & reciduias frequenter abigi affirmant. Hydropicis oesipum ex uino addita mirrha modice potu datur nucis auellane magnitudine. Aliqui addunt: & anserinum adipem & oleum myrtheum. Sordes ab uberibus ouum eundem effectum habent. Item carnes inueteratæ herinacci sumptæ. Vomitus quoque canum illitus uentri aquam trahere promittitur. Igni sacro medetur oesipum cum pompholionio & rosaceo. Ricini sanguis. Vermes ex aceto terreni illiti. Gryllus contritus in manibus. Quo genere præstat: ut qui id fecerit antequam incipiat uitium: toto eo anno careat. Oportet autem eum ferro cum terra cauernæ suæ tolli. Adeps anseris. Vipere caput aridum asseruatum: & combustum: dein ex aceto impositū. Senectus serpentium ex aqua illita a balneo cum bitumine & seuo agnino. Carbunculus si mo columbino deletur per se illito. Vel cum lini semine ex aceto mulso. Item apibus quæ in melle sunt immortuæ impositis. Polentaque imposita in superfa. Si in uerendis sit. Cæterisque ibi ulceribus occurrit: & melle eosipū cum plumbi squamis. Item finum pecudum incipientibus carbunculis. Tubera: & quecumque emolliri opus sit efficacissime anserino adipe curantur. Idem præstat & gruum adeps. Furunculus mederi dicitur araneus si prius quam nominetur sit impositus & tertia die solutus. Mus araneus pendens necatus sicut terram nec postea attingat: ter circumdatus furunculo totiens expuentibus medente & cui medebitur. Ex gallinaceo fimo quod est rufum maxime recens illitum ex aceto. Ventriculus ciconiæ decoctus. Muscæ impari numero infricatæ digyto medico. Sordes ex pecudum auriculis. Seuum ouium uetus cum cinere a capillis mulierum. Seuum arietis cum cinere pumicis & salis pari pondere. Ambustis caput canis cinis medetur. Item glirium cum oleo. Fimur ouium cum cæra conmixtum. Murium cinis & cochlearum. Eoque sic ut ne cicatrix quidem appareat. Item adeps uiperinus. Fimi columbi cinis ex oleo illitus cyprino. Neruorum nodis medetur capitis uiperini cinis ex oleo cyprino illitus. Terreni uermis cinis cum melle illitus etiam dolores tollit. Item amphibena mortua adalligata. Adeps uulturinus cum uentre arefactus contritusque cum adipe suillo inueterato. Cinis e capite bubonis in mulso potus cū lili radice: si magis credimus. In contractione neruorum caro palumbina in cibis prodesse: & inueterata. Herinacci spasticis. Item mustellæ cinis. Serpentium senectus in pelle taurina adalligata spasmos fieri prohibet. Opisthotonicis milui iecur aridum tribus obolis in aqua mulsæ cyathis tribus potū. Reduias & quæ in digytis nascuntur pterygia tollunt canini capitis cinis aut uulua decocta in oleo super illito butyro ouillo cū mele. Item folliculus cuiuslibet aialis fellis. Vnguium scabriciæ cātharides cum pice tertio die solutæ: aut locustæ frictæ cū seuo hircino. Pecudū seuū Aliqui miscent uiscum & portulacā: uel æris florem. Ita ut tertio die soluant.

LIBER.

Sanguinem sistit e maribus seuum ex omento pecudum illitum. Item coagulatum ex aqua maxime agninum subditum uel infusum etiam si alia non profint. Adeps anserinus cum butyro pari pondere pastillis ingestus. Cinis cochlearum terrenarum. Sed & ipse extrahat testis. E naribus fluentem sanguinem sistunt cochleae contrite fronti illitae. Aranei telae superpositae. Gallinacei cerebellum uel sanguis profluuius a cerebro. Item columbinus sanguis ob id seruatus concretusque. Si uero & uulnere imodice fluat fimi caballini cum putaminibus ouorum cremati cinis impositis mire sistit. Et uulnerebus medentur cespum cum ore dei cinere & erugine aquis partibus. Ad carcinomata ac serpentina quoque ualet. Erodit & ulcerum margines. Carnesque quae excresecunt ad aequalitatem redigit. Explet quoque & ad cicatricem perducit. Magna uis & in cinere pecudum fimi ad carcinomata addito nitro: aut nere ex ossibus foeminarum agninarum: maxime in iis ulceribus quae cicatricem non trahunt. Magna & pulmonibus praecipue arietum. Excresecntes carnes in ulceribus ad aequalitatem efficacissime reducunt. Fimo quoque ipso ouium subiecta calefacto & subacta tumor uulnerebus sedatur. Fistulae purgantur sananturque. Item epynthides. Summa uero uis in canini capitis cinere. Excresecntia omnia spodii uice erodit ac perfanat. Item murino fimo eroduntur. Itemque mustellae fimi cinere. Duricias etiam in alto ulcerum & carcinomata persequitur multipeda trita admixta resina terebinthina & sumopide. Eademque utilissima sunt in iis ulceribus quae uermibus periclitantur. Quin & uermium ipsorum genera mirandos usus habet. Cosses qui in ligno nascuntur sanant ulcera omnia. Nomas uero cum busti cum pari pondere anisi & ex oleo illiti. Vulnere recentia conglutinant terrena: adeo ut neruos quoque abscissos illitis solidari infra septimum diem. Democritus persuaserit. Ita quoque in melle seruandos censet. Cinis eorum margines ulcerum duriores absumit cum pice liquida uel simbolo & melle. Quidam arefactis in sole ad uulnere ex aceo utuntur: nec soluiunt nisi biduo intermisso. Eadem ratio & terrenarum cochlearum est: quae ruse & impositae recentia uulnere conglutinant: & nomas sistunt quae non adharent. Herpes quoque animala graecis uocatur: quo praecipue sanantur quaecumque serpunt. Cochleae quoque profunt cum testis suis ruse cum mirra quidem & thure etiam praecisos neruos sanare dicuntur. Draconum quoque adeps siccat in sole magnopere prodest. Item gallinacei cerebrum recentibus plagis sale uiperio in cibo sumpto. Tradunt & ulcera tractabilia fieri: sanari celerius. Antonius Musa medicus cum incidisset insanabilia ulcera: uiperas edendas dabat: mirraque celeritate perfanabat. Trayxalidum cinis margines ulcerum duos aufert cum melle. Item fimum columbinum cum arsenico & melle ea quae erodenda sunt. Bubonis cerebro cum adipe anserino mire uulnere dicuntur glutinari: quae uocantur cacoethe. Cinis etiam foeminarum arienis cum lacte muliebris diligenter pius elutus linteolis sanat. Vlula quoque auis cocta in oleo cui liquato miscetur butyrum ouillum & mel: ad ulcera sananda ualet. Vlcerum labra duriora apes in melle emortuae emolliunt. Et elephantis sanguis: & cinis mustellae. Verberum uulnere: atque uibices pellibus ouium recentibus impositis obliterantur. Articulorum fracturis cinis foeminarum pecudis peculiariter medetur. Efficacius cum cera. Idem medicamentum fit ex maxillis simul uitis: cornuque ceruino & cera mollita rosaceo. Ossibus fractis caninum cerebrum linteolo illito superpositis lanis: quae deinde subfunduntur fere quattuordecim diebus solidat. Nec tardius cinis siluestris muris cum melle: aut cum uermium terrenorum cinere. Qui etiam ossa extrahit. Cicatrices ad colorem reducit pecudum pulmo praecipue ex ariete: seuum ex nitro lacertae uiridis cinis. Vernario anguim ex uino decocta. Fimum columbinum ex melle. Item uirilignes albas ex uino. Ad uiriliginem & cantharides cum rute foliorum duabus partibus in sole donec formicet tutis. Tolerandae sunt. Postea fouere: oleoque perungere necessarium: iterumque illinere: idque diebus pluribus facere cauete exulcerationem multam. Ad easdem uirilignes & musteas illini iubent cum radice lappatoria. Gallinarum fimum candidum seruatum in oleo uerere cornea pyxide. Vespertilionum sanguinem. Fel herinacei ex aqua. Ad scabiem uero bubonis cerebro cum afronito. Sed ante omnia sanguis caninus. Sedat pruritum cochleae minutae laeae contritae illitae. Iarundines & tella quaeque alia extrahenda sunt corpori: euocat mus dissectus impositus. Praecipue uero lacerta dissecta: & uel caput eius tamen contrusum cum sale impositum. Cochleae ex iis quae gregatim folia sectantur cotulae impositaeque testis: & ex quae manduntur exemplis testis. Sed cum leporis coagulo efficacissima. Ossa anguim eundem

cum coagulo cuiuscunque quadrupedes intra tertium diem approbant effectum.

Ad muliebria mala medenda: & conceptus maturandos.

Ca.

IIII.

Audantur & cantharides tritæ cum farina hordeacea. Mulieribus malis membræ ne a partu ouium proficiunt: sicut in capris rettulimus. Fimum quoque pecudū eodē usus habet. Locustarum suffitu stranguriæ maxime mulierum iuuatur. Galli naceorum testes subinde si a conceptu edat mulier: mares in utero fieri dicuntur. Parcus conceptos histricum cinis potus continet. Maturat caninum lac epotum. Euocat membrana e canum secundis: si terram non attigerit. Lumbos parturientium potus lactis. Fimum murinum aqua pluuiæ dilutum mamas mulierum a partu: tumescences reficit. Cinis herina ceorum cum oleo perunctarum custodit partus contra abortus. Facilius emittuntur quæ fimum anserinum cum aquæ cyathis duobus sorbuere. Aut uentriculo mustellino per genitale effluens aquas. Vermes terreni illiti in ceruices: & scapulas. ne nerui doloant: præstat. Grauidis secundas pellunt in passo poti. Item per sese impositi: mammarum suppuratio ne concoquant: & apperiant: extrahuntque: & ad cicatricem perducunt. Lac deuocant poti cum mulso. Inueniuntur: & in gramine uermiculi qui adalligati collo continent partum. Derrahunt autem sub partu: alias eniti non patiuntur. Cauendum etiam ne in terra ponantur. Conceptus quoque omnia dantur in poru quini aut septeni. Cocleæ in cibo sumptæ: accelerant partum. Item conceptum impositæ cum croco. Eadem ex amylo & tragacantho illitæ profluuiâ sistunt. Profunt & purgationibus sumptæ in cibo: & uuluum auersam corrigunt cum medulla ceruina: ita ut uini cochleæ denarii pondus addatur & cypri. Inflationes quoque uuluarum discutiant exemptæ testis: triteque cum rosaceo. Ad hoc astipalei: & maxime eliguntur. Alio modo africanæ binæ cum scenogreco quod tribus digyris capiatur: additis mellis cochlearibus quattuor. Illinuntur aluo prius irino succo perunctæ. Sūt & minutæ longæque candidæ cochleæ passim oberrantes. Eæ arefactæ sole in tegulis: tustæque in farina miscentur lomento æquis portionibus. Candoremque & liuorem corpori afferunt. Scabendi desideria tollunt minutæ & lactæ cum polenta. Viperam mulier prægnans si transcenderit: abortum facit. Item amphibenam mortuam duntaxat. Nam uiuam habentes in pyxide impune transiunt: etiam si mortua sit. Atque adseruatæ partus faciles præstat uel mortua. Mirum si non adseruatam transcenderit grauida: innoxiam fieri: si protinus transceadat adseruatam. Anguis inueterati suffitus menstrua adiuuat. Anguium senex & uis adalligata lumbis faciliore partus facit: protinus a puerperio remouenda. Dant & in uino bibendum cum thure. Aliter sumpta abortum facit. Baculus quo angui rana excussa sit: parturientes adiuuat. Tryxalidum cinis illicus cum melle purgationes. Item araneus qui filum ducit ex alto: capi debet manu caua tritusque admoueri. Quod si redeuntem prehenderit: inhibebit idē purgationes. Lapis actites in aquile repertus nido custodit partus contra omnes abortuū insidias. Penna ulturna subiecta pedibus adiuuat parturiētes. Ouum corui grauidis cauendum constat: quoniam transgressus abortus asperos facit. Fimum accipitris in mulso potum uidetur fecundas facere. Vuluarum duritias & collectio ones adeps anserinus aut cygni emollit. Nam mas a partu custodit adeps anseris cum rosaceo & araneo. Phryges & lycæones māmīs puerperio uexatis in uenere otidū adipem utilem esse & iis quæ uulua strangulētur: & blattas illinunt. Ouorum perdicis putaminum cinis cadmiæ mixtus caræ stantes mammas seruat. Putant & ter circumdatam ouo perdicis non inclinari. Et si sorbeantur eadem fecunditatem facere: lactis quoque copiam. Cum anserino adipe perunctis mammis dolores minuere. Molas uteri rumpere. Scabiem uuluarū sedare si cum cinice trito illinatur. Vespertilionum sanguis psilothri uim habet. sed malis puerorum illitus non satis proficit nisi eruce uel cicute semen postea inducatur. Sic enī aut in totum tolluntur pili: aut non ecedunt lanuginem. Idem rubrorum profici putant. Est autem duplex: rubens utique & candidum. Aliqui sanguinem & iecur eius admiscunt. Quidam in tribus geminis olei discoquant imperam exēptis ossibus & psilothri uice utuntur: euulsis prius pilis: quos renasci nollunt. Fel herinacci psilothrum est utique mixto cerebro uespertilionis & lacte caprino. Item per se cinis cum lacte. Canis primipartus euulsis pilis quos renasci uolunt: uel nondum natis perunctis partibus: alii non surgunt. Idē euenire traditur sanguinericini euulsi cani. Item hirundinio sanguine uel felle.

Promiscuæ medicinæ.

Ca.

V.

LIBER.

Vis formicarum lupercilia denigrari cum muscis tritis tradunt. Si uero oculi nigri nascentium placeant: foricem pręgnanti edendum. Capilli ne canescant uermiū terrenorum ciuere pręstari admixto oleo. Infantibus qui lacte concreto uexantur pręsidium est agninum coagulatum ex aqua potum. Aut si uicium coagulato lacte acciderint: discutitur coagulo ex aceto dato. Ad dentitionem cerebrum pecoris utilissimum est. Ossibus in canino fimo inuentis adustio infantium quę uocatur siriasis adalligatis emendatur. Ramices infantium lacertę uirides admorę dormientibus morsu emendatur. Postea harundini adalligatę suspenduntur in fimo. Traduntq; pariter cū ea expirante sanari infantem. Cochlearum salua ilita infantium oculis palpebras corrigit: gignitq;. Ramicosis cochlearum cinis cum thure ex oui albi succo ilitus per dies triginta meddetur. Inueniuntur in corniculis cochlearum harenacę duricię. Eę dentitionem facilem pręstant adalligatę. Cochlearum manium cinis admixtus cęrę procidentium interrancorum partes extremas prohibet. Oportet autem cineri misceri saniem punctis emissam e cerebro uipere. Cerebrum uipere illigatum pelliculę dentitiones adiuuat. Ad idem ualent & grandissimi dentes serpentium. Fimum corui lana adalligatum infantium tussi medetur. Vix est serio completi quędam non omittenda tamen: quę sunt prodita. Ramici infantium lacerta mederi iubent. Marem hanc pręhendi. Id intelligi & quod sub cauda unam cauernam habeat. Id agendum ut per aurum aut argentum: aut ostrum mordeat uicium. Tum in calice nouo illigatur: & in fimo potitur. Urina infantium cohibetur muribus elixis in cibo datis. Scarabeorum contra grandia denticulata adalligata in iis amuleti naturę optinent. Bouis capiti lapillum tradunt inesse quem ab eo expui si necem timeat: inopinati pręciso capite exemptum adalligatq; mire prodesse dentitioni. Item cerebrum eiusdę ad eundę usum adalligari iubent. Et simacis lapillum siue ossiculum quod inuenitur in dorso. Magnifice iuuat & ouis cerebrum gingiuis illitum. Sicut aures adeps anserinus cum ocimi succo impositus. Sunt uermiculi in spinosis hęrbis asperi: lanuginosi. Hos adalligatos protinus mederi tradunt infantibus: si quid ex cibo hęreat. Somnos allicit oesupum myrrhe moneto in uini cyathis duobus dilutum uel cum adipe anserino & uino myrrite. Auis cuculus leporelina pelle adalligatus. Ardeolę rostrum in pelle asinina fronti adalligatum. Putant & per se rostrum eiusdę effectus esse uino collutum. E diuerso somnū arcet uespertilionis caput aridum adalligatum. In urina uituli lacerta necata uenerem eius qui fecerit cohibet. Nam inter amatoria esse magi dicunt. Inhibet & fimum cochleę & columbinū cum oleo & uino potum. Pulmonis uulturini dextere partes uenerem concitat uiris adalligatę gruis pelle. Item si lutea ex cuius quinque columbarum admixta adipis luili denarii pondere ex melle sorbeantur. Passeres in cibo uel oua eorum. Gallinacę dexter testis arietina pelle adalligatus. Ibi cum cineres cum adipe anseri & irino perunctis si conceptus sit: partus continere. Contra inhibere uenerem pugnatore galli testiculis anserino adipe illitis adalligatę pelle arietina tradunt. Item cuiusq; galli gallinacę si cum sanguine gallinacę lecto subiciantur. Cogunt concipere inuitas setę ex cauda mulę si iunctis inter se colligentur in coitu. Qui in unam canis suam ingesserit: dicitur ad uenerem pigrior fieri. Mirū & destellionis cineres: si uerum est) In linamento inuolutum in sinistra manu uenerem stimulare. Si transferatur in dextram: inhibere. Item uespertilionis sanguinem collectū flocco suppositumq; capiti mulierum libidinem mouere: aut anseris linguam in cibo uel potione suppositum. Tyria uero mactato corpore pota. Et membrana fenestrutis anguim triduo inhibet. Aclerum exempto casco potum cum exiguo sale. Caseos si cerebrum mustellę coagulo addat: negant corrumpi uetustate: aut a muribus attingi. Eiusdęq; mustellę cinis si detur in ossa gallinacę pullis & columbinis tuos esse a mustellis. lumentorū urinx tormina uespertilionis adalligato finiuntur. Vermicatio ter circumlato uerendis palumbo mirū dictu palumbus emissus moritur: iumentuq; liberatur confestim. Ebriosis oua noctuę per triduum data in uino: tedium eius adducunt. Ebrietatem arcet pecudum assus pulmo pręsumptus. Hirundinis rostri cinis cum mirra tritus & in uino quod bibatur inspersus: securos pręstabit a remulencia. Inuenit hoc Horus assyriorum Rex. Pręter hęc sunt notabilia animalium ad hoc uolumen pertinentium. Gromphrenam autem in Sardinia narrat grui similem ignotam iam etiam sardis ut existimo. In eadem provincia est ophion ceruis tantum pilo similis: nec alibi nascens. Idem auctores nominauere sirulugū. Quod nec quale esse

XXXI.

animal: nec ubi nasceretur tradiderunt. Fuisse quidem non dubito: cum & medicinæ ex eo sint demonstratæ. M. Cicero tradit animalia bituros uocari: qui uites incampania rodant.

De miraculis quarundam bestiarum.

Ca. VI.

Eligua mirabilia ex iis quoque dicemus. Non latrari a cane membranam ex secundis canis habentem: aut leporis finum uel pilos tenentem. In culicum genere muscilioes non amplius quam uno die uiuere. Eosque qui arborarii pici rostrum habeant: & mella eximant: ab apibus non attingi. Porcos sequi eos a quibus cerebrum corui acceperint in ossa. Puluerem in quo se mula uolutauerit corpori inspersum mitigare ardore amoris. Sorices fugari: si unus castratus emittatur. Anguina pelle & sale & farre cum serpillio contritis uno die: deiectisque cum uino in fauces bouum uua maturescere: toto anno eos ualere. Vel si hirundinum pulli tres tribus offis dentur. Pulvere e uestigio anguium collesco: sparsas apes in alueare reuerti. Arietis dextro teste præligato oues ratum gigni. Nō lassescere in ullo labore qui neruos ex aliis & cruribus gruis habeant. Mulas non calcitrare cum unum biberint. Ungulas tantum mularum repertas: neque aliam ullam materiā quæ non perroderetur a ueneno stygis aquæ cum id dandum Alexandrino magno Antipater mitteret memoria dignum est: magna Aristotelis infamia ex cogitatum. Nūc ad aquasilia reuertemur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER. XXXI.

PROEMIVM.

Medicinæ ex aquatilibus. Aquarum mirabilia.

Ca.

.I.

QVATILIVM SEQVVTVR IN MEDICINA beneficia: opifrice natura ne in illis quidem cessante: & per undas fluctusq; ac reciprocos æstus amniumque rapidos cursus improbas exerente uires. Nusquā potentia maiore si uerum fateri uolumus. Quippe hoc elementum ceteris omnibus imperat. Terras deuorant aquæ. Flammas necant. Scandunt in sublime: & cælum quoque sibi uendicant. Ac nubium obtentu uitale spiritum strangulant. Quæ causa fulmina edidit: ipso secum discordante mundo. Quid esse mirabilius potest aquis in cælo stantibus? At illæ ceu parum sit in tā tam peruenire altitudinem rapiunt eo secum piscium examina. Sæpe etiam lapides subueunt portantes aliena pondera. Eadem cadentes omnium terra nascentiū causa fiunt: prorsus mirabili natura. Si quis uelit reputare ut fruges gignantur arbores fruticesque uiuant in cælum migrare aquas animamque etiam hærbis uitalem inde deferre iusta confessione. Omnis quoque terræ uires aquarum esse beneficii. Quapropter ante omnia ipsarum potestæ exempla ponemus. Cunctas enim quis mortalium enumerare queat?

De differentia aquarum medicinis: & obseruationibus. cc. lxxi.

Ca.

II.

Micant benigne passimque in plurimis terris alibi frigida: alibi calida: alibi iunctæ: sicut interebellis aquitanica gente. Exin in pyreneis montibus tenui intervallo discernente. Alibi tepida: gelidaque auxilia morborum conferentes. Ete cunctis animalium hominum tantum causa erumpentes. Augent numerum deorum numinibus uariis: urbesque condunt: sicut puteolos in campania statielas in liguria: festias in Narbonensi prouincia. Nusquam tamē largius quam in baiano sinu nec pluribus auxiliandi generibus: aliæ sulphuris aliæ aluminis: aliæ salis: aliæ nitri: aliæ bituminis: nonnulla etiā acida falsa ue mixtura. Vapore paruoque ipso aliquæ profunt. Tantaque est uis ut balneas calefaciant: ac frigidam etiam in solis feruore cogant: quæ in baiano possideant uocantur nomine accepto a Claudiū Cæsaris liberto. Obsorita quoque percoquunt. Vaporant & in mari ipso quæ Licinii Crassi fuere. Mediosque inter fluctus existit aliquid ualitudini salutare. Iam generatim neruis profunt pedibus ue aut coxendicibus: aliæ luxatis fractis ue. Inaniunt aluos. Sanant ulcera. Capiti auribusque priuatim medentur. Oculis uero cicero-nianæ. Dignum memoratu uilla est ab auerno lacu puteolos tendentibus imposita littorinæ. Dignum celebrata porticu ac nemore. Quam & uocabat. M. Cicero academiam ab exemplo athena

D

LIBER.

rum: ibi compositis uoluminibus: In qua & monumentum sibi instatuerat. Ceu uero non & in toto terrarum orbe fecisset. Huius i parte prima exiguo post obitum ipsius. Antistio uetere possidente eruperunt fontes calidi perquam salubres oculis celebrari carmē. *Lauare* Tullii qui fuit e libertis eius. Ut protinus noscatur etiam ministerium eius ausu ex illa maiestate. Ponam enim ipsum carmē dignum ubiq; & non ibi tantum legi.

Quod tua romanæ uindex clarissime linguæ.

Silua loco melius surgere iussa uiret.

Atque academiæ celebratam nomine uillam.

Nunc reparat cultu sub potiore uetus.

Hinc etiam apparent lymphæ non ante repertæ.

Languida quæ infuso lumina rore leuant.

Nimirum locus ipse sui Ciceronis honori.

Hoc dedit: hac fontes cum patefecit ope.

Ut quoniam totum legitur sine fine per orbem.

Sint plures oculis quæ medeantur aquæ.

In eadem campaniæ regione sinuessanæ aquæ sterilitatem foeminarum & uirorum i sania abolere produntur. In enaria insula calculosis mederi. Et quæ uocatur acidula ab teano si dicino quattuor milibus passuum frigida. Item in stabiano quæ dimidia uocatur. & in uenafano ex fonte acidulo. Item contingit in uelino lacu potantibus. Item in Syriæ fœte iuxta taurum montem. Auctor est. M. Varro. Et in phrygiæ gallosflumine Gallimacus. Sed ibi in potando necessarius modus: ne lymphatos agat. Quod in Aethiopia accidere iis qui in fonte rubro biberint Cresias scribit. Iuxta Romam albulæ aquæ uulneribus medentur. Prægelidæ eæ. Sed subcutilæ in Sabinis gelidissimæ luctu quodam corpora inuadunt: ut prope morsus uideri possit. Aptissime stomacho: neruis uniuerso corpori. Thespieorū fœs conceptus mulieribus repræsentat. Item in Arcadia flumen elatum. Custodit autem paratū linus fons in eadem Arcadia abortus. fieri non patitur. E diuerso in pyriæa flumen quod aphrodisium uocatur: steriles facit. Lacus Amphion uirilignes tollit. Varro auctor ē Titium quenda præture fūctum marmorei signi faciem habuisse propter id uisum. Cidnus ciliciæ annis podagricis medetur: sicut apparet in epistola Cassii Parmensis ad M. Antonium. Cōtra aquarum culpa in Troezenæ omnium pedes uitia sentiunt: Tungri ciuias galliciæ fontem habet insignem plurimis bullis stillantē: ferruginei saporis quod ipsū nō nisi in fine potus intelligitur. Purgat hic corpora Tertianas febres discutit: calculorumq; uicia. Eadem aqua igne admotu turbida fit. Ad postremū rubescit. Leucogei fœtes iter puteolos & neapolī oculis & uulneribus medentur. Cicero in admirandis posuit reatinis tantum paludibus ungulas iumentorū indurari. Eudicus in hestia eutiche fontes duos tradit esse: ceronē: ex quo bibētes oues nigras fieri: mellem ex quo albas: ex utroq; autem uarias. Theophrastus in thuriis crathin candorē facere: sybari nigriciā bobus ac pecoribus. Quin & homines sēt re differetiā eam. Nā qui sybari bibant: nigriores esse: durioresq; & crispō capillo. Qui ex cratide candidos: mollioresq; ac porrecta coma. Itē in macedonia quæ uelit sibi cādida nasci ad haliamonē ducere. Quæ nigra aut fusca ad axium. Idē omnia fusca qui busdā in locis tradit nasci: & fruges quoq; sicut in messapiis. At in leucis arcadiæ quodam fonte mures terrestres bibere & cōuersari. Erythris aleos annis pilos gignit in corporibus. In boetia ad trophonium deū iuxta flumē erylū duo sunt fontes: quorum alter memoriā: alter obliuionē afferit: inde nominibus inuētis. In cilicia apud opidū iusgū riuus fuit unus: ex quo bibentium subtiliores sensus fieri. Varro tradit. In cea insula fontem esse qui hebetes facit. Samæ in africa ex quo canoras uoces. Vinum tedio uenire iis qui ex clitorio lacu biberint. At Eudoxus & Theopompus inebriari fontibus iis quos diximus afferunt. Mutianus andriæ fonte. Liberi patris statis diebus septenis eiusdem dei uinum fluere. Si auferatur e completu templi sapor in aquam transeunte. Polyclytus explere olei uicem iuxta solos ciliciæ fontem. Theophrastus hoc idem fieri in æthiopia eiusdem uirtutis fonte. Lycos in indiæ terris fontem esse: cuius aqua lucernæ ardeant. Idē ec bathanis traditur Theopompus in scortis lacum esse dicit: qui uulneribus medetur. Iuba in troglodytis lacum in sanum maleficau appellatum: ter die fieri amarum salsumq; ac deinde dulcem: totiesq; et noctū scatenent albis serpentibus uicenum cubitorum. Idem in arabia quoq; fontem exi

lire tanta ut ut nullum non pondus impactum respuat. Teophrastus *marlyæ fontem* in phrigia ad celenarum oppidum saxa egerere. Non procul ab eo duo sunt fontes *cyllon* & *gyllon*: ab effectu græcorum nominum dicti *Cyzice* fons cupidinis uocatur ex quo potantes amorem deponere *Murianus* credit. *Granno* ne est fons calidus citra summum feruorem qui in uinum additus triduo calorem portionis custodit in uasis. Sunt & *marciaci* in gremia fontes calidi trans *rhenum*: quorum haustus triduo feruet. Circa margines uero punicem faciunt aquæ. Quod si quis fide carere es iis aliqua arbitrat: discat in nulla parte nature maiora esse miracula: quanquam inter initia operis abunde multa rettulimus.

Ctesias tradit *sideri* uocari stagnum in indis in quo nihil innatet: sed omnia mergatur. Celius apud nos in auerno ait etiam folia subsidere. *Varro* aues quæ euolauerint emori. Contra in *africæ* lacu apud *scidamo* omnia fluitant: nihil immergitur. Item in *siciliæ* fonte *phintia*: ut *appon* tradit. Et in mediorum lacu puteoque *Saturni*. *Neptunni* fons linire transire solet in loca uicina portendens aliquid. Mirum quoque est quod cum piscibus transit. Responsum ab iis petunt incole cibo: quem rapiunt annuentes: Si uero euentum negent: caudis abigunt. *Amnis olachas* in *bitynia* *Brietum* alluit: hoc est & templo & deo nomen: cuius gurgite periuri necantur *parthi* uelut flamma urente. In *cantabria* fontes *tamarici* in auribus habentur. Tres sunt *ostionis* pedibus distantes. In unum alueum coeunt uasto amne. Singulis siccantur duodecim diebus: aliquando uicies citra suspicionem ullam aquæ cum sit illis uicinus fons sine intermissione largus. Dirumque est non profluere eos aspice re uolentibus: sicut proxime *Lartio Licinio* legato post preturam post septem dies accidit. In iudea riuus sabbatis omnibus siccatur. E diuerso miracula alia dira. *Ctesias* in *armenia* scribit esse fontem: ex quo nigros pisces illico mortem afferre in cibis. Quod & *citra danu* bii exortum audiui: donec ueniatur ad fontem aluio appositum: ubi finitur id genus piscium. Ideoque ibi caput eius *amnis* intelligi fama. Hoc idem & in *lydia* in stagno *nympha* rum tradunt. In *Achacia* ad *pheneum* aqua profluit e saxis *styx* appellata: quæ ilico necat: ut diximus. Sed esse pisces paruos in ea tradit *Theophrastus* *leotales* & ipsos: quod non in alio genere mortiferorum forium. Necare aquas *Theopompus* in *Thracia* apud *cychros* dicit. *Lycus* in *Leontinis* tertio die si quisquam biberit. *Varro* ad *soractem* scripsit esse fontem: cuius sit latitudo quattuor pedum: sole oriente eum exundare feruorem similem: aues quæ gustauerint: iuxta mortuas iacere. Namque & hæc insidiosa conditio quod quædam etiam blandiuntur aspectu: ut ad nonactin *archadiæ*. Omnino enim nulla deterrent qualitate: sed hanc putant nimio frigore esse noxiam utpote cum profluens ipsa lapidescat. Alii circa *Thessalica* tempe quoniam uisus omnibus terrori est. Traduntque etiã æs ac ferum erodi illa aqua. Profluit ut indicauimus breui spacio. Mirumque si aliqua *siluestris* amplecti radicibus fontem eum dicitur semper florens *purpura*. Et quedam sui generis herba in labris fontis uiret. In *Macedonia* non procul ab *Euripidis* poetæ sepulchro duo riuus confluunt: alter saluberrimi potus: alter mortiferi. In *perperenis* fons est qui quacumque rigat lapideam facit terram. Item calidæ aquæ in *Euboea*. *Lebconem*que alluit riuus in quo saxa in altitudine crescunt. In *eurimenis* deiecte coronæ in fontem lapides fiunt. In colossis flumens est: in quo lateres coniecti lapides extrahuntur. In *scyretico* metallo arbores quæcumque flumine alluntur saxa fiunt cum ramis. Distillantes quoque guttæ in lapides durecunt. In *ant* tris *coryciis* namioze. In *Macedonia* etiam pendentes in ipsis cameris. At in *corintho* cum decidere in quibusdam speluncis utroque modo columnas faciunt: ut in *phausia* *cherfonesi* rhodo in antro magno etiam discolori aspectu. Et hætenus contenti simus exemplis.

De qualitate aquarum in salubritate uel comoditate earum

Ca. III.

Varitur inter medicos cuius generis aquæ sint utilissimæ. Stagnantes: pigraeque merito damnant: utiliores quæ profluunt existimantes. Cursu enim percurfuge ipso extenuari: atque proficere. Eoque miror cisternarum ab aliquibus maxime parari. Sed si rationem afferunt quoniam leuissima sit *hymbrium* aqua ut quæ subire potuerit ac pendere in aere. Ideoque & niues præferunt nubibus: niuibique etiam glacies uelut ad infinitum coacta subtilitate. Leuiores enim hæc esse & glaciem multo leuiorem aqua. Horum sententiam refellere interest uitæ. In primis. n. leuitas illa deprehendi aliter quam sensu uix potest: nullo pene momento ponderis aquis inter se distantibus. Nec leuitatis in pluuia aqua argumentum est subisse eam in cælum cum etiam lapides subire appareat: scâ

D ii

LIBER.

densque inficiatur halitu terræ. Quo fit ut pluuia aquæ sordidum inesse plurimum sentiatur: citissimeque ideo calefiat pluuia aqua. Niuem quidem glaciemque subtilissimum elementi eius uideri miror: appolito grandinum argumento et quibus pestilentissimum potum esse conuenit. Nec uero pauci inter ipsos e contrario: ex gelu ac niuibz insaluberrimos potus prædicant: quoniam exactum sit inde: quod tenuissimum fuerit. Minui certe liquorem omnem congelatione depræhenditur: & rore nimio scabiem fieri. Pruina uredinem cognatis & niuis causis. Pluias quidem aquas celerime putrescere conuenit: minimeque durare in nauigatione. Epigenes autem aquam quæ septies putrefacta purgata sit perhibet amplius non putrescere. Nam cisternas etiam medici confitentur inutiles alio duritias facientes faucibusque etiam limi non aliis inesse plus: aut animalium quæ amplius faciunt redium confitendum habent. Nec statim annium utilissimas esse: sicuti nec torrentium ullius: lacusque plurimos salubres maxime. Quædã igitur & huius generis aprissimæ aliæ alibi. Parthorum reges ex coasse & euleo tantum bibunt. Eæ quannus in longinqua committuntur illos. Et horum placere potum non quia sint amnes apparet: quoniam nec etigri nec euphrate nec multis aliis bibunt. Limus aquarum uitium est: si tamen idem amnis angustis illis scateat salubritatis indicium habetur. Sicuti frigoris tineas in fonte gigni. Ante omnia damnantur amaræ: & quæ serodem statim implent: quod euenit troezenæ. Nam nitrosas atque salmacidas & sæculentas in desertis rubrum mare petentes addita polenta utiles intra duas horas faciunt: ipsæque uescuntur polenta. Damnantur in primis fontes qui cœnum faciunt: quique malum colorem bibentibus referunt: & si uasa ære inficiunt: aut si legumina tarde percoquunt. Si liquate leniter terram relinquunt: decoctæque crassiss obducunt uasa crustis. Est etiam uitiū non fetide modo uerum omnino quicquam recipientis iucundum sit illud licet gratumque: & ut sæpe ad uicina latis accedens. Aquam salubrem aeri quam simillimam esse oportet. Vnus in toto orbe traditur fons aquæ: iocunde olentis in mesopotamia cabille. Fabulæ rationem afferunt: quoniam eo luno perfusa sit. De cætero aquarum salubrium sapor odor ue nullus esse debet. Quidam statim iudicant de salubritate: frustrante diligentia: quando perrarum est ut leuior sit aliqua. Cercior subtilitas inter pares meliorem esse quæ calefiat refrigereturque celerius. Quin exaustam uasis ne manus pendeat depositisque in humum tepescere affirmant. Ex quoniam ergo genere maxime probabilis contingit: Puteis nimirum ut in oppidis constare uideo. Sed his quibus exercitationis ratio crebro haustu contingit. & illa tenuitas colante terra. Salubritati hæc satis sunt. Frigori & opacitas necessaria. Vtque cælum uideant super omnia obseruatio una. Eadem & ad pereunitatem pertinet: ut illa uado exilat uena non e lateribus. Nam ut tactu: gelida sit: etiam arte cōtingit. Si etiam expressa in altum: aut e sublimi deiecta uerberatu corripit aera. In natando quidem spiritum continentibus frigidior sentitur eadem Nero: nis principis inuentum est decoquere aquam: nitroque demissam in niues refrigerare. Ita uoluptas frigoris contingit sine uitiiis niuis. Omne utique decoctam utiliore esse conuenit. Item calefactam magis refrigerare subtilissimo inuento. Vitiōsæ aquæ remedium est si decoquatur ad dimidias partes. Aqua frigida iniecta sistitur sanguis. Aëstus in balneis arceatur si quis ore teneat. Quæ sunt haustu frigidissime: non petinde & tactu esse alternante hoc bono multi familiari exemplo colligunt. Clarissima aquarum omnium toto orbe frigoris salubritatisque palma præconio urbis marcia est: inter reliqua deum munera urbi tributa. Vocabatur hæc quondam aufeia. Fons autem ipse piconia. Oritur in ultimis montibus pelignorum. Transiit marcos & fucinum lacum Romā non dubie petenes. Mox specu mersa in tyburtina se aperit nouem millibus passuum fornicibus instructis per indutu. Primus eam in urbem ducere auspicatus est Ancus Martius unus e regibus. Postea, Q. Martius rex in prætura. Rursusque restituit. M. Agrippa. Idem & uirgenem adduxit ab octauii lapidis diuerticulo duo milia passuum prenestina. uia. Iuxta est herculaneus riuus: quem refugiens uirginis nomen optinuit. Horum annium comparatione differentia supradicta deprehenditur cum quantum uirgo tactu præstat: tantum præstet marcia haustu. Quamquam utriusque iam pridem urbi pete uoluptas ambitione avaritiaque in uillas ac suburbana decoquentibus publicam salutem. Non abre sit quærendi aquas iunxisse rationem. Reperiuntur in conuallibus maxime: & quodam convexitatis cardine aut montium radicibus. Multi septentrionales ubique partes aquosas existimauere. Quia in te uarietatem naturæ aperuisse

conuenit. In hyrcanis montibus a meridiano latere non pluit. Ideo siluigeri ab aquilōis rā
tum parte sunt. At olympus ossa parnasus apenninus alpes undiq; uestiuntur amnibusq;
perfunduntur. Aliqui ab austro sicut in creta albi montes. Nihil ergo in iis perpetuē obser
uationis indicabitur. Aquarum sunt notæ iuncus aut harundo: aut hærba de qua dictum
est. Multumque alicui loco pectore incubans rana. Salix enī erratica & alnus aut uitex aut
hedera sponte proueniunt & corruatione aquæ pluuiæ in locum humiliorem e superioribus
defluentis augurio fallaci. Certior multo nebulosa exhalatio est ante ortum solis lon
gius intuentibus. Quod ex edito quidam speculantur proni terram mento attingente. Est
& peculiaris æstimatio peritis tantum nota quam feruentissimo æstu sequuntur dieique
horis ardentissimis: qualis ex quoque loco percussus splendeat. Nam si terra sitiente hu
midior est ille: indubitata spes promittitur. Sed tanta intentione oculorum opus est ut in
dolescant. Quod fugientes ad alia experimenta decurrunt loco in altitudine pedum quin
que defosso. Ollisq; e figulino opere crudis: aut peruncta pelui ærea cooperto lucerna que
ardente concamerata frondibus: de in terra. Si figulinum humidum ruptum ue: aut si in
ære sudor uel lucerna siue defectu olei restincta: aut etiam uellus lanæ madidum reperia
tur: non dubie promittunt aquas. Quidam & igne prius excollunt locum: tanto efficacior
re uasorum argumento. Terra uero ipsa promittit candicantibus maculis: aut tota glauci
coloris. In nigra enim scaturigines non fere sunt perennes. Figularis certa semper adimit
spes. Nec amplius puteum fodiunt coria terræ obseruantes: ut a nigra descendat ordo su
prædictus. Aqua semper dulcis in argillosa terra frigidior in topho. Nanque & hic proba
tur. Dulces enim leuesque facit: & colando continet sordes. Sabulum exiles limosaq; pro
mittit. Glarea in certas uenas: sed boni saporis. Sabulum masculinum & harena carbunculo
facetas stabilesque & salubres. Rubra saxa optimas speique certissimæ. Radices montium
saxosæ: & silex hoc amplius rigentes. Oportet autem fodientibus humidiores assidue res
pondere glebas: faciliusque ferramētā descendere. Depressis puteis sulphurata uel alumi
nosa occurrentia putearios necant. Exprimunt huius periculi est demissa ardens lucer
na si extingatur. Tunc secūdum puteum dextra ac sinistra fodiuntur æstuaria: quæ gra
uiorem illum halitum recipiant. Fit & sine his uitiis altitudine ipsa grauior aer quam emē
dant assiduo linteorum iactatu euentilando donec ad aquam uentum est. Sine harena tor
sus surgit: ne uenæ obstruantur. Quædam aquæ uere statim incipiente frigidiores sūt: quā
non in altam origo est: hybernis enim constant hymbribus. Quædam canis ortu sicut in
Macedonia apparet. Vtrunq; ante oppidum pellam Incipiente enim æstate frigida est pa
lustris: dein maximo æstu in excelsiorib; oppidi. riget. Hoc & in chio euenit simili ratione
portus: & oppidi. Athenis & neachronos nybosa æstate frigidiore est. Deinde maximo æstu
qui puteus in iouis orto. At ille siccitatibus riget.

Aquarū subito nascentiū aut desinentiū.

Cap.

III.

Axina autem putei circa arcturum. Nam ipsa æstate deficiunt omnesq; qua tri
duo eo subsidunt. Iam uero multi hyeme tota ut circa olympum uere primum a
quis redeuntibus. In Sicilia quidem circa messanam: & mylas hyeme in totum in
arescant fontes. Aestate exundant amnemque faciunt. Apolloniæ in ponto fons
iuxta mare æstate tantum superfluit: & maxime canis ortu partius si frigidior sit æstas. Que
dam terræ hymbribus sicciores fiunt uelut in narniensi agro quod admirandis suis inferuit
M. Cicero: siccitate lutum fieri prodens hymbre autem puluerem. Omnis aqua hyeme dul
cior est. Aestate autem minus. Autumno minime. Minusq; per siccitates. Neq; æqualis am
nium plerunq; gustus est. Magna alvei differentia. Quippe tales sunt aquæ qualis terra
per quam fluunt. Qualesque hærbarum quas lauant succi. Ergo iidem amnes parte aliqua
reperiuntur insalubres. Mutant saporem & influentes riuī ut borysthenem uisq; di
luuntur. Aliqui uero & hymbre mutantur. Ter accidit in bosphorono: ut falsi deciderent
necarentq; frumenta. Totiens & nilirigua pluuiæ amara fecere: magna pestilentia Aegyp
ti. Nascuntur fontes decisis plerunq; siluis: quos arborum alimenta consumeant. Sicut
in hemo obsidente gallos. Cassandro: cum ualli gratia siluas cecidissent. Plerunq; uero
damnoli torrentes corruantur detracta collibus silua continere nymbos ac digerere con
sueti. Et coli mouerique terram callumq; summæ cutis solui aquarum interest. Proditur
cerre in creta expugnato oppido quod uocabatur arcadia: cessasse fontes: amnesque qui i

D iii

LIBER.

eo situ multi erant. Rursus cōdito post sex ānos emerisistē utiquaq; coepissent partes coli.

Obseruatio hystorica.

Capitulum quintum.

Errat quoq; motus profundunt forbentq; aquas: sicut circa phenū arcadiæ quin quies accidisse constat. Sicut & in corico monte amnis erupit: posteaquam coepit est coli. Illa mutatio mirabilis nulla euidente causa apparet: sicut in magnesia calidas factas frigidās alias non mutato sapore. Et in caria ubi Neptuni templū est amnis qui fuerat ante dulcis mutatus in salem. Est & illa miraculi plena arethusam syracusis simum redolere propter olympia: uerique simile: quoniam alpheus in ea insula sub ima maria permeat. Rhodiorum fons in cheronneso nono anno purgamenta egerit. Mutantur & colores aquarum: sicut Babyloniarum lacus aestate rubras habet diebus ondecim. Et borysthenes aestatis temporibus cæruleus fertur: quanquā omnium aquarum tenuissimus. Ideoque innatans hypani. In quo & illud mirabile. Austris flantibus superiorem hypani fieri. Sed tenuitatis argumentum & aliud est: quod nullum halitum non modo nebulam emittit. Qui uolunt diligentes circa hoc uideri: dicūt aquas grauiorē post brumam fieri.

Ratio aquarū ducendā: & quomodo medicari utēdum: & quid profit nauigatio: & medicinā aquarū marinā.

Ca.

VI.

Aeterum a fonte duci fistilibus tubis utilissimum est: crassitudine binum digytorum commixturis, pixidatis ita ut superior intret calce uiua ex oleo leuigatis. Libramentum aquarū in centenos pedes sursum elici: minimum erit si uno cuniculo ueniet in binos actus: laminarū esse debent per quas surgere in sublime opus fuerit et plumbo: subit altitudinem exortus sui: ut si longiore tractu ueniat subeat crebra: descendatq; libramenta ne pereant. Fistulas denum pedum longitudinis esse legitimum ē. Et si quinararū erunt sexagena pondo pendere. Si octonararū centena Si denararū centena uicena. Ac deinde ad has portiones Denaria appellatur cuius laminarū latitudo antequam curretur digytorum decem est dimidioque eius quinararia. In omni anfractu enim collis quinararia fieri ubi dometur impetus: necessarium est. Item castella prout res exiger. Homerum calidorum fontium mentionem non fecisse demiror: cum alioquin lauari calida frequenter indiceret: uidelicet quia medicina tunc non erat hæc: quæ nunc aquarum perflugio utitur. Est autem utilis sulphurata neruis. Aluminata paralyticis: aut simili morbo solutis. Bimirumina aut nitrosa qualis cutilia utilis est bibendo: atque purgationibus. Plerique in gloria ducunt: plurimis horis perpeti calorē earum: quod est inimicissimum. Nam paulo diutius quam balneis uti oportet. Ac postea frigida dulci nec sine oleo discedentibus: quod uulgus alienum arbitratur. Idcirco non alibi corporibus magis obnoxii. Quippe & uastitate odoris capita replentur: & frigore infestantur sudantia: reliqua corporum parte mersa. Similis error quo quidam plurimo potu gloriantur. Vidique iam turgidos bibendo in tantum ut annuli integerentur cute cum reddi non posset hausta multitudo aquarū. Nec hoc ergo fieri conuenit sine crebro salis gustu. Virtutē & cerno fontium ipsorum utiliter: sed ita si illitum sole inarescat. Nec uero omnes quæ sint calidæ: medicatis esse credendum sicut in segesta siciliæ: larissa: troade: magnescia: melo: lipars. Nec decolori species æris argenti uel ut multi existimauere: medicaminum argumentum est. Quando nihil eorum in patuinis fontibus ne odoris quidem differentia aliqua deprehenditur. Medendi modus item & in marinis erit: quæ calefaciunt ad neruorum dolores ferruminata & fracturas ossa cōtusa. Idem ad corpora siccanda. Qua de causa & frigido mari utunt. Præterea est alius usus multiplex. Principalis uero nauigandi præsidi affectis ut diximus: aut sanguinem egerentibus: sicuti proxime Anneum Galleonem fecisse post consulatum meminimus. Neque enim Aegyptus propter se petitur: sed propter longinquitatem nauigandi. Quin & uomitiōes ipsæ instabili uoluntate commotæ pluribus morbis capitis oculorum pectoris medentur. Omnibusque propter quæ helleborum bibitur. Aquam uero maris per sese efficaciorē: discutendis tumoribus putant medici si illa decoquatur hordeacea farina ad parotidas. Emplastris etiam maxima albis: & malagmatis miscent. Prodest & infusa crebro ictu. Bibitur quoque quanuis non sine iniuria stomachi ad purganda corpora: bilemque atram aut sanguinem concretum reddendum alterutra parte. Quidam & in quartanis dedere eam bibendam. Et in renascentis articularibusque morbis asseruam: & in hoc uetustate uirus de-

ponentem. Aliqui decoctam omnes ex alto haustam nullaq; dulcium mixturam corruptam. In quo usu præcedere uomitum uolunt. Tunc quoque acetum aut uinum aqua miscent. Qui puram dedere raphanos super mandi ex mulso aceto iubent: ut at uomitiões reuocent. Clysteribus quoque marinam infundunt tepesactam. Testium quidem tumori fouendo non aliud præferunt. Item pernionum urio ante ulcera. Simili modo pruribus: psoris & lichenum curationi. Lendes quoque & terra capitis animalia hac curantur.

Et liuentia reducit eadem ad colorem. In quibus curationibus post mariam aceto calido fouere plurimum prodest. Quin & ad ictus uenenatos salutaris intelligitur ut phalangiū & scorpionum & phthiade aspide respersis. Calida autem in iis assumitur. Sufficitur eadem cum aceto capitis doloribus. Tormina quoq; & cochleram calida infusa clysteribus sedcant. Difficilius perfrigescunt marina calefacta. Manimas rigentes præcordia: marciem corporis piscinæ maris corrigunt. Aurium dolores capitis grauitates cum aceto feruentium uapor. Rubiginem ferro marinæ celerime exterunt. Peccorum quoque scabiem sanant: lanæque emolliunt. Nec ignoro hæc mediterraneis superuacanca uideri posse. Verum & hæc cura præuidit inuenta ratione qua sibi quisque aquam maris faceret. Illud in ea ratioe mirum si plusquam sextarii salis cum quattuor aquæ sextariis mergatur: uinci aquam: salemq; non liquari. Cætero sextariis salis cum quattuor aquæ sextariis salissimi maris uim & naturam implet. Moderatissimam autem putant supradictam aquæ mensuram octonis cyathis salis temperari: quoniam ita & neruos calefaciat: & corpus non exasperet. Inueterat quod uocatur thelassomeli æquis portionibus maris: mellis hymbris ex alto: & ad hunc usum aduehunt: fistilique uase & picato condunt. Prodest ad purgationes maxime sine stomachi uexatione & sapore grato & odore. Hydromeli quoque ex hymbre puro cum melle temperabatur quoniam: quod daretur appetentibus uinum ægris ueluti innocentiore potu. Damnatum iam multis annis iisdem uitis quibus uinum nec iisdem utilitatibus. Quia sepe nauigantes defectu aquæ dulcis laborant. Hæc quoque subsidia demonstrabimus. Expansa circa nauim uellera madescent acepro halitu maris quibus humor dulcis exprimitur. Item demissæ reticulis in mari concavæ e cæra pilæ: uel uasa inania obturata dulcem intra se colligunt humorem nam in terra marina aqua argilla percolata: dulcescit. Luxata hominum corpora & quadrupedum narando in cuiuslibet generis aquam facillime in artus redeunt. Est & in metu peregrinantium: ut tentent ualitudinē aquæ ignotæ. Hæc cauēt a balneis egressi statim frigidam suspectam hauriendo. Muscus qui in aqua fuerit podagris illitus prodest. Item oleo admixto talorum dolori: tumoriq; Spumaque aquæ africtu uerrucas tollit. Necnon harena lictorum maris: præcipue tenuis & solibus candens in medicina est siccandis corporibus coopertis hydropicorum aut rheumatismos sentientium. Et hætenus de aquis. Nunc & de aquatilibus. Ordinemur autem ut in reliquis a principalibus eorum: quæ sunt sal & spongia.

De generibus salis: & confecturis: & medicinis & obseruationibus. Ca. VII.

Al omnis fit: aut gignitur. Verumque pluribus modis: sed causa gemina coactio humore uel siccato. Siccatur in lacu terentino æstiuis solibus: totumque stagnū in salem abit modicum alioquin altitudine genua non excedens. Item in sicilia ī lacu qui cocamicus uocatur: & alio iuxta gelam. Horum extremitates tantum inarescunt: sicut in phrygia capadocia. Aspendi: ubi largius coquitur & usq; ad medium lacum. Aliud etiam in eo mirabile: quod tantundem noctu subuenit: quantum die auferas. Omnis est alius sal minutus: atque non gleba est. Aliud genus ex aquis maris sponte gignitur: spuma in extremis lictoribus ac scopulis relicta. Hæc enim omnis rore densatur. Et est acrior quæ in scopulis inuenitur. Sunt etiamnum naturales differentię tres. Namq; in bactris duo lacus uasti: alter ad scythas uersus: alter ad darios salem æstuant. Sicut ad stytiū in cyprio & circa memphin extrahunt lacu dein sole siccant. Sed & summe fluminum densantur in sale: amne reliquo ueluti sub gelu fluente ut apud caspias portas: quæ salis flumina appellantur. Item circa mardos & armenios. Præterea apud bactros amnis ochus & xerxes ex appositis montibus deferunt salis ramenta. Sunc & in Africa lac? & quidem turbidi salem ferentes. Ferunt quidem & calidi fontes sicut pegasei. Et hætenus habent se genera ex aquis sponte prouenientia. Sunt & montes natiui salis: ut in indis oromen? in quo lapidinarum modo cæditur renascens: maiusque regum uestigal ex eo est quam ex auro.

D iiii

LIBER.

atque margaritis. Effoditur & e terra: ut palam est humore densato in capadocia ibi quidē cæditur specularium lapidum modo. Ponderis magnum glebis: quas micæ uulgus appellat Carrhis arabiz oppido muros domosque massis salis faciunt: aqua feruminantes. Inuenit & iuxta pelusium. Ptolemæus rex cum castra faceret. Quo exemplo postea inter ægyptum & arabiam etiam iniquis locis coëptus est inueniri detractis harenis. Qualiter & per Africæ deserta usque ad Hammonis oraculum. Is quidem crescens cum luna noctibus. Nā cyrenaici tradit nobilitat hamoniaco & ipso quia sub harenis inueniatur appellato. Similis est colore alumini: quod schiston uocant: longis glebis: neque perlucidis ingratis sapore: sed medicinz utilis. Probatum quāmaxima perspicuus rectis scissuris insignis. De quo proditur: quod leuissimus intra specus suos in lucem uniuersam prolatus: uix credibili pondere ingrauescat. Sed causa euidentis cuniculorū spiritu madido sic adiuuare aqua. Adulteratur siculo: quem cocanicum appellauimus: necnon & cyprio mire simili. In his pania quoque citerior egelaste cæditur glebis pene translucentibus. Cui iam pridem palma a plerisque medicis inter omnia salis genera perhibetur. Omnis locus in quo reperitur sal sterilis est: nihilque gignit: & in totum sponte nascens. Inter hæc sunt factitii uaria genera. Vulgaris plurimisque in salinis mari adfuso: non sine aqua dulcis riguis: sed hymbre maxime iuuante: ac super omnia sole multo: non aliter inarescens. Africa circa utricam constituit aceruos salis ad collium speciem. Qui uero sole lunaque induruerit: nullo humore liquefcunt: uixque etiam ferro cæduntur. Fit tamen & in creta sine riguis in salinas mare infundentibus. Et circa ægyptum ipso mari influente in solum ut crebro nilo succosum. Fit & e puteis in salinas ingestis. Prima densatio babyloniz in bitumē liquidum cogitur: oleo simile: quo & in lucernis utuntur hoc. Detracto subest sal. Et in capadocia puteis ac fonte quem in salinas ingerunt. In chaonia excoquunt aquam ex fonte refrigerandoque sale faciant teretem nec candidum. Galliz Germanizque ardentibus lignis aquam salinam infundunt. (Hispaniz quadam sui parte puteis hauriunt muriam appellantes.) Et illi quidem etiam lignum referre arbitrantur. Quereus optima ut quæ per se cinere sincero uim salis reddat. Alibi corylus laudatur. Ita infuso liquore salso. Carbo etiam in sale uertitur. Quicunque ligno conficitur sal niger est. Apud Theophrastum inuenio cimbrorum harundinis & iunci cinerem decoquere aqua solitos. donec exigum superesset humoris. Quin & e muria falsamentorum recoquitur: iterumque consumpto liquore ad naturam suam redit uulgo hominis iucundissimis. Marinorum maxime laudatur cyprius a salamine. Ac e stagneis tarentinis. Ac e riguis qui tateus uocatur. Hi duo oculis utiles. A capadocia uero qui in laterculis affertur cutis nitorem dicitur facere. Magis tamen extendit is quem styrium appellauimus. Itaque a partu uentrem eo cum melanthio illinunt. Salissimus sal qui sic cissimus. Suauissimus omnium. Tarentinus: atque candidissimus. Et de cætero fragilis qui maxime candidus. Pluuia dulcescit omnis. Suauiores tamen rores faciunt. Sed copiosum aquilonis flatus. Austro non nascitur. Flos uero salis non fit nisi aquilonis. In igni nec crepitat: nec exilit tragæus: neque acanthius ab oppido appellatus. Nec ullus spuma aut ramentum: aut tenuis. Agrigentinus ignium patiens ex aqua exilit. Sunt & colorum differentiz. Rubeus memphi. Ruffus est circa oxum. Centuripis purpureus. Circa Geleam in eadem sicilia tanti splendoris: uti imaginem recipiat. In capadocia croceus effoditur translucentis & odoratissimus. Ad medicinz usus antiqui Tarentinum maxime laudabant. Ab hoc uero quæcunque marinis ex genere eo: præcipue spumeum iumentorum uero & bonum oculis tragæum & beticum. Ad obsonium & cibum utilior quisquis facile liquefcit. Itē humidior minorē. amaritudinem habent: ut atticus & euboicus. Seruadis carnibus aptior acer & sic: ut megareus. Cōdit ēt odoribus additis: & plurimæ uicē implet ex citas audire: iuitasq; in oibus cibis: ita ut sit peculiaris ex eo itellectus iter innumera cōdit mēta. Ita est in mandendo quæsitus garo. Quin & pecudes: armenta & iumenta sale maxime sollicitantur ad pastum: mulcum largiores lacte: multoq; gratiores etiā in caseo dote. Ergo Hercule uita humanior sine sale nequit degere: adeoque necessarium elementum est: ut transierit intellectus ad uoluptatem. Animi quoque samia sales appellantur: omnisque uitæ lepos & summa hilaritas laborumque requies non alio magis uocabulo cōstat. Honoribus etiam militizque interponitur salaris inde dictis: magna apud antiquos auctoritate sicut apparet ex nomine salariz uitæ: quoniam illa sal in Sabinos

portari consuevit, Ancus Martius Rex salis modia sex milia in congiario dedit populis: & salinas primus instituit. Varro etiam pulmentarii uice usus ueteres auctor est. Elitasse enim salem cum pane & caseo: ut proverbio apparet. Maxime tamen sacris intelligitur au thoritas quando nulla conficiuntur sine mola falsa. Salinarum synecritas summam fecit suam differentiam. Quedam enim fauilla salis quæ leuissima ex eo est & candidissima flos, salis appellatur. Et hos quidem salis in rotum diuersa res humidiorisque naturæ & crocei coloris aut rufi ueluti rubiga salis. Odore quoque ingrato ceugari dissentiens a sale non modo a spuma. In Aegypto inuenitur uideturque nilo de ferri. Et fontibus tamen a quibusdani innatur. Optimum ex eo quod olei quandam pinguitudinem reddit. Est enim in sale pinguitudo: quod miremur. Adulteratur autem tingiturque rubrica: aut plerunque testa trita. Qui fucus aqua deprehenditur diluente factitium colorem: cum uerus ille non nisi oleo resoluitur. & unguentarii propter colorem eo maxime utantur. Canicia in uasis summa est. Media uero pars humidior: ut diximus. Floris natura aspera ex calfactoria flos macho inutilis. Sudorem cit. Aluum soluit uino & aqua acopieis & sinegmaricis utilis. De trahit & ex palpebris pilos efficacissime. Facies imæ concutitur ut color croci redeat. Præter hæc etiamnum appellatur in salinis falsugo: ab aliis falsilago rota liquida marina aqua falsior ui distat. Aliud etiamnum liquoris exquisiti genus quod garon uocauere intestinis piscium ceterisque quæ abicienda essent: sale maceratis: ut sit illa putrescentium sanies. Hoc olim conficiebatur ex pisce: quem greci garon uocabant. Capite eius uiso suffitu ex trahi secundas morantes.

De scombro pisce & muria: & alece. 3

Ca. VIII.

Vne scombro pisce laudatissimum in sinibus carthaginis spartarie & cetariis: sciorum appellatur singulis milibus nummum permutantibus congios pene binos. Nec liquor ullus pene præter unguenta maiore in precio esse cepit nobilitatis etiam generibus. Scomoros quidem & mauritania beticaque & cartea ex oceano intrantes capiunt ad nihil aliud utiles. Laudatur & elazomene garo. Pompeiique & Leptis. Sicut muria antipolis ac thuria. Iam uero & dalmatia. Vitium huius est alex im perfecta nec colata fax. Cæpit tamen & priuatim ex inutili pisciculo minimoque conficitur aquam nostri apyhen greci uocant: quoniam is pisciculus e pluuia nascitur. Foroiulenses pisces ex quo faciunt lupum appellant. Transiit deinde in luxuriam: creueruntque genera ad infinitum: sicuti garum ad colorem mulsi ueteris adeoque dilitam suauitatem ut bibi possit. Aliud uero ad castimoniarum superstitionem: etiam sacris iudeis dicatum: quod fit e piscibus squamam carentibus. Sic alex peruenit ad hostreas echinos urticas cantharos mulloge iocinere. Innumerisque generibus ad saporem gulæ cæpit sal tabescere. Hæc obiter indicata sint desideriis uitæ: & ipsa tamen nonnulli usus in medendo. Namque & alece scabies pecoris sanat infusa peute incisam. Et cœtra canis morsus draconisque marini pdest. In linteolis autem cœceris ipsis. Et garum an busta recentia sanat: si quis infundat ac non nominet garum. Contra caninum quoque morsus prodest: maximeque crocodili: & ulceribus quæ serpente aut sordidis. Oris quoque & aurium ulceribus aut doloribus mirifice pdest. Muria quoque siue illa falsugo spissata: mordet: extenuat: siccatur. Dysentericis utilis est etiam si nomen intestina corripit. Ischia dicis cœliacis ueteribus infunditur. Foru quoque apud mediterraneos aquæ marinæ uicē pefacit.

De natura salis & eius medicinis.

Ca. IX.

Alis natura est per te ignea & inimica ignibus fugiens eos: omnia erodens. Corpora uero astringens: sicca alligans. Defuncta autem ac putrescentia ita uide dicans ut durent ea per secula. In medendo uero mordens: adrens: repugnans extenuas: dissoluens. Stomacho tantum in utilis: præterquam ad excitandam auditatem. Aduersus serpentium morsus cum origano melle bysopo. Contra cerastem cum origano & cera aut pice aut melle: Auxiliatur contra scolopendras ex aceto potus. Aduersus scorpionum ictus cum quarta parte lini seminis: & oleo uel acetum illitus. Aduersus crabrones uero uel uespas similiaque ex aceto. Ad hecerocranas capitisque ulcera & pustulas pastulas ue & incipientes verrucas cum seu uiculino. Itæ oenologre mediis: & ad excrecentes ibi carnes totiusque corporis pterygia. Sed in oculis peculiariter. Ob id collyriis emplastrisque additur. Ad hoc maxime probatur cæteus. aut caunites. Ex istu uero suffusus cruore oculis suggillatisque cum myrrhe pari pondere ac

LIBER.

melle: aut cum hyfopo ex aqua calida: utque foueantur falfugine. Ad hæc hyfpanien-
fis eligitur. Præterea suffufiones occulog: cū lacte i coticulis teritur. Priuari fugillationibus
in linteolo iuolutus crebroque ex aq̄ feruēti impositus. Vlceribus oris manantibus in lin-
teolo p̄cepto. Gingiuatū tumori infricatus. Et cōtra scabiciē liguæ frictus cōmuniturq̄.
Aiuēt dentes nō erodi neq̄ putrefcere si qs̄ quotidie mane ieiunus salē p̄ineat sub lingua
donec liquefcat. Lepras idē: & furūcnlos: & lichēas: & p̄foras emendat cū passa uua exēpro
eius ligno: & feno bubulo atq̄ origano ac fermento uel pane maxime ihebaicus. Hic & ad
pruritus eligitur. Tōsillis & uuis cū melle p̄dest. Quicūq̄ ad anginas. Hic āplius cū oleo
& aceto. Eodē tpe exata fauces illitus cū pice liq̄da. Emollit & aluū in uino mixtus. Idē no-
xia: & tinearū genera pellic in uino potus. Aestus balnearū p̄ualefcētes ut tolerari possint
linguæ subditus præstat. Neruorū dolorē maxime usurpanda obseruatōe circa humeros
& renes in sacris aqua feruēti crebro madefactus leuat. Colū torminaq̄ & coxarū dolores
potus: & in iisdē saccis ipositus candens. Podagras cū farina ex melle & oleo tritus ibi ma-
xime obseruanda usurpatione q̄ qdē totis corporib⁹ nihil eē uilius sale & sole dicūt: itaq̄
cornea uidemus corpora piscatorū. Sed hoc præcipuū dicatur in podagris. Tollit & cla-
uos pedū. Itē p̄nides. Ambustis ex oleo iponitur. aut cōmanducatus pustulasq̄ reprimi-
t. Ignibus uero sacris ulceribusq̄ quæ serpūt ex aceto aut hyfopo. Carcinomatis cū uua ta-
minia. Phagedenis ulcerū tritus cum farina hordei sup̄imposito linteolo madente uino.
Morbo regio laborantes donec sudent ad ignē cōtra pruritus quos sentiūt ex oleo & ace-
to infricatus iuuat & fatigatos ex oleo. Multi & hyd̄ropicos sale curauere. feruoreq̄ fe-
briū cū oleo punxere: & tussim ueterē linctū eius discussere. Clysteribus infundere ischia
dicis. Vlcerib⁹ ex crescentibus: uel putrescentibus iposuerē. Crocodilorū morsibus ex ace-
to in linteolis: ita ut battuerentur ante istū ulcera. Bibitur & cōtra oppiū ex aceto mulso.
Luxatis imponitur cū farina & melle. Itē extuberationib⁹. Dentiū dolori cum aceto torus
& illitus cum resina prodest. Ad omnia autem spuna salis iucundior utiliorq̄. Sed quicun-
que sal acopis additur ad excafactiones. Itē smegmaticis ad extendendā cutē. leuandāq̄.
Pecorū quoq̄ scabiem & boum illitus tollit. Datūq̄ lingendus: & oculis iumentorum in-
spuitur. Hæc de sale dicta sint.

De nitri generibus & quō cōsularur.

Ca.

X.

Vnc est diferenda & nitri natura non multū a sale distans: & eo diligentius dicē-
da: quia palā est medicos q̄ni de eo scripsere ignorasse naturā. Nec quenquam
Theophrasto diligentius tradidisse. Exiguū fit apud medos canescētib⁹ sicci-
tate conuallibus quod uocant halmigara. Minus etiā in thracia iuxta Philippos
fordi dū terra: quod appellant agriū. (Nā quercu cremata nūq̄ multū fāctatū est: & iam
p̄ridē in totū omisum.) Aquæ uero nitro sæ pluribus locis reperiunt: sed sine uiribus den-
sandi. Optimū: copiosumq̄ in clytis macedoniæ: quod uocant calestricū: candidū: purūq̄:
proximū sali. Lacus est intrusus exiliente e medio dulci fonticulo. Ibi fit nitriū circa canis
ortū nouenis diebus: totidēq̄ cessat: ac rursus innatat: & deinde cessat. Quo apparet solū
naturā eē quæ gignat: q̄m cōptū est nec soles p̄ficere quicq̄ cū cesset: nec hymbres. Mirū
est & illud scatebra fonticuli semper emicante: lacum nec augeri: nec effluere. Is autem di-
ebus quibus gignitur si fuere hymbres: salius nitrum faciūt aquilones deterius: quia ua-
lidius commouent limū. Et hic quidem nascitur. In Aegypto autem cōficitur multo abū-
dāti⁹: sed deterius. Nā fuscum lapidosumq̄ est. Fit pene eodem modo quo sal nisi quod
salinis mare infundunt Nilū aut nitrariis. Excedente nilo siccantur decedente madent suc-
co nitri. xl. diebus continuis non ut in Macedonia statis. Si etiā hymbres affuerit: minus
de flumine addunt: statimq̄ ut densari est cōptū rapitur ne resoluatur i nitrariis. Sic quo-
que olei natura interuenit. Ad scabiem animalium utilis. Ipsum autem conditum in acer-
uis durat. Mirū in lacu ascanio & quibuldā circa calcida fontibus summas aquas dulcēs
esse potariq̄: inferiore nitrosas. In nitro optimum quod tenuissimum & ideo spuma me-
rior. Ad aliqua tantum sordidum tanquam ad inficiendas purpuras tinturasq̄ omnes.
Magnus & nitro usus qui dicitur suo loco. Mitrariæ egregiæ ægyptiis. Nā circa acathin
& memphin tantum solebant esse. Circa memphin deteriores. Nam & lapidescit ibi in acer-
uis multique sunt tumuli ea de causa saxei. Faciunt ex iis uasa. Necnon frequenter h̄
quatū cum sulphure coquentes in carbonibus. Ad ea quoq̄ quæ in deterari uolunt illo

nitro utuntur. Sunt ibi nitrariae: in quibus & ruffum exit a colore terrae. Spumam nitri quae maxime laudatur: antiq̃ negabant fieri: nisi cū ros cecidisset pregnatibus nitrariis: sed nō dū patientib⁹. Itaq; non fieri incitatis etiā si caderet. Alii operimenteq; ferētogigni existimauere. Proxima aetas medicorū aphronitrū tradit in alia colligi in spelūchis mollib⁹ distillans. Specus eos colligas uocant. Dein succant sole. Optimum putat lydiū. Probatio ut sit minime ponderosum & maxime friabile. Colore pene purpureo. Hoc in pastillis affert. Aegyptiū in uasis picatis: ne liquefeat. Vasa quoq; ea sole inarescentia pficiuntur. Nitri probatio: ut sit tenuissimū & quāmaxime spongiosum fistulosumq;. Adulteratur in aegypto calce. Deprehenditur gustu. Sincerū. n. facile resoluitur. Adulteratū pūgit. Calce asplum reddit odorē uehementer. Vritur in testa opertū ne exiliat. alias igni nō exilit nitrū nihil que gignit aut alit. Cū in salinis herbis gignant: & in mari tot aīalia: tū algae. Sed maiorē esse acrimoniā nitro apparet: non hoc tū argumento: sed & illo quod nitrariae calciatēra protinus consumunt. Alias salubres: oculorū que claritati utiles. In nitrariis nō lippiunt. Vlcera allata eo celerrime sanant. Ibi facta tarde. Cit & sudorē cū oleo perunctis: corpus que emollit. In pane salis uice utitur calestrico. Ad raphanos aegyptio: teneriores eos facit. Sed obsonia alba & deteriora: olera uiridiora. In medicina aut calfacit. extenuat: mordet: spissat: siccit: exulcerat. Utile iis quae euocanda sint aut discutienda & lenius mordenda at que extenuanda: sicut in papulis pustulisq;. Quidā in hoc usu accensum uino austero restigunt: atq; pita trito in balneis uritur sine oleo. Sudores nimios inhibet cū arida iride adiecto oleo uiridi. Ex tenuat & cicatrices oculorū & scabrias genarū cū fīco illitum aut decoctū in passo ad limidias partes. Itē contra argemas oculorū. Vngues decoctū in passo in mali punici calice adiunuat nitrū. Claritatēq; uisus cū melle inunctū. Prodest dentiū dolori ex uino si cū pipere colluantur. Itē cū porro decoctū. Nigrescentes dentes crematū dentis fricio ad colorē reducit. Capitis aīalia & lendes necat cū famia terra illitū ex oleo. Aurib⁹ purulentis uino liq̃to infundit. Sordes eiusdē partis erodit ex aceto. Sonitus & tinnitus discutit siccū additū. Vitilignes albas cū cymolia creta aequo pōdere ex aceto in sole illitū emendat. Furūculos admixtū resinā extrahit aut cū uua alba passa. nucleis eius simul tritis. Testiū inflammationi occurrit. Itē eruptionibus pituitae in toto corpore cū axungia. Contraque canis morsus addita resina in initis cū aceto illniē. Sic & serpentū morsib⁹: phagedenis: & ulceribus quae serpunt: aut putrescūt cū calce ex aceto. Hydripicis fīco tūsum dat illiniturque. Discutit & tormina si decoctū bibat pōdere drachmā cū ruta uel anetho uel cymino. Reficit lassitudines cū oleo ex aceto perunctorū: & contra algores horresq; prodest manibus pedibusq; confricatis cū oleo. Cōprimit & pruritus suffusorū felle: maxime cū aceto datū. Succurrit & uenenis fungorū ex posca potū. Aut si buprestis pasta sit ex aq̃ uomitionesq; euocat. Iis q sanguinē tauri biberint cū lasere datur. In facie quoq; exulcerationes sanat cū melle & lacte bubulo. Ambustis totū donec nigrescat tritūq; illinitur. Infundit urceis & renū doloribus. aut rigori corporū: neruorūq; doloribus. Paralixi in lingua cū pane imponit. Suspitiosis in ptisana sumit. Tussim ueterē sanat flore mixto galbanii: resinā terebinthinā pari pondere omniū: ita ut fabae magnitudo deuoret. Coquitur distutūq; postea cū pice liq̃da sorbendū in angina datur. Flos eius cū oleo cyprio articularū doloribus in sole iucūdus est. Regiū quoq; morbū in uino exterminat potū. Et inflatōes discutit. Sanguinis pfluuiū sistit e narib⁹ ex feruenti aq̃ uapore uarib⁹ raptō. Pruriginem a lumine p̃mixto tollit. Alarū uirus ex aq̃ quotidiano fotu. Vlcera expituita nata cāra p̃mixtū. Quo genere neruis quoq; pdest. Coeliacis infundit. Perūgi ante accessiones frigiditas nitro & oleo mulci praecepere. Sic & aduersus lepras lētigines. Podagricis i balneis uti folia nitri pdest: atrophis opistotonis: tetanis. Salnitrū solphuri cōcoctū in lapidē uertit.

De spongiarum natura.
Capitū undecimū.

Spongiarum genera diximus in naturis aquatiliū marinorū. Quidam eas ita distinguunt. Alias ex iis mares existimauere tenui fistula spicioresq; persorbentes: & quae tinguntur in delitiis aliquando & purpura. Alias foeminas maioribus fistulis ac perpetuis maribus duriores. Alias quas appellat tragos tenuissimas fistulis aeq; densissimis. Candidae cura fiunt: e molissimis recentes per aestatē tinctae salis spuma: ad lunam & pruinas sternuntur in uersae: hoc est qua parte adhāserē: ut

LIBER.

candorem bibant. Animal esse docuimus etiam cruore inhaerente. Aliqui narrant & audis-
tu regi eas: contrahique ad sonum: exprimentes abundantiam humoris nec auelli petris
posse: ideo abscindi & saniem emittere. Quin & eas quae ab aquillone sint genitae praefertur
caeteris. Nec usquam diutius durare spiritum medici affirmat: sic & prodesse corporibus:
quia nostro suum misceant: & ideo magis recentes magisque humidae. Sed minus in cali-
da aqua minusque unctas: aut unctis corporibus impositas. Et spissas minus adhærere.
Molissimum genus earum penicilli oculorum tumores leuant ex mulso impositi. Item ab-
stergendae lippitudini utilissimi. Eam que tenuissima est molissimam quoque esse oportet.
Imponuntur spongiae ipsae epiphoris ex posca: & ex aceto calido ad capitis dolores. De ca-
toro recentes discutunt molliunt: mitigant. Veteres conglutinant uulnera. Vfus earum
ad abstergenda: fouenda: operienda fotu dum aliud imponatur. Vlcera quoque humida
& senilia impositae siccant. Fracturae & uulnera spongiae utilissime fouentur. Sanguis rapi-
tur in secando: ut curatio perspicui possit. Et ipsae uulnerum inflammationibus imponuntur:
nunc siccant: nunc ex aceto inspersae: nunc e uino: nunc ex aqua frigida. Ex aqua uero cele-
sti impositae siccant. Recentia non pariuntur intumescere. Imponuntur & integris parti-
bus & fluctuatione ocula laborantibus quae discutienda sunt: & iis quae apostemata uo-
cant melle decocto perunctis. Item articularis alias aceto falso madidat: alias e posca. Si fer-
ueat impetus ex aqua aede e callo falso madidat. At contra scorpium ictus ex aceto. In
uulnerum curatione & succidat lanam uicem implent. Nunc ex uino & oleo: nunc ex eadem
Differentia haec quod lanam emolliunt spongiae coercent rapiunt que uicia ulcerum. Circu-
ligantur & hidropicis siccant: uel ex aqua tepida posca uel ut cunque blandioribus opus est
operiri uel aut siccare cutem. Imponuntur & iis morbis quos uaporari oporteat: feruenti
ex aqua perfusae expressaeque inter duas tabulas. Sic & impositae stomacho profunt: & in
febri contra nimios ardores. Sed splenetici e posca. Ignibus sacris ex aceto. Efficaciores
quando aliud imponi oportet: sic ut sanas quoque partes spatiose operiant. Sanguinis per
fluuium sistunt ex aceto aut frigida. Liuiorem ab ictu recentem ex aqua falsa calida saepius
mutata. Tolluntque testium tumorem doloremque ex posca. Ad canum morsus ueliter
congestae imponuntur: ex aceto aut frigida: aut melle abunde subinde humectandae. Africa-
nae cinis cum porri sectiui succo sanguinem reicientibus haustu salis ex frigida prodest.
Item cinis cum oleo uel aceto fronti illitus tertianas tollit. Priuatim Africanarum ex posca
tumorem discutit. Omnium autem cinis cum pice crematae sanguinem sistit uulnerum: Aliqui
raras tamen ad hoc cum pice urunt. Et oculoque ea comburuntur in cruda olla figulini operis plu-
rimum proficiente eo cinere contra scabrias genarum: excrecentescque carnes & quicquid opus
sit ibi restringere: spissare: explere. Utilius in eo usu lauare cinerem. Prestant & strigilum
uicem lintheorumque affectis corporibus. Et contra solem apte protegent capita. Medici insci-
tia ad duo nomina eas redegere. Africanas: quarum firmius sit robur. Rhodiacasque ad fouen-
dum molliores. Nunc autem molliissimae circa muros antipolis urbis reperiuntur. Trogus auctor
est: circa lyciam penicillos molliissimos nasci in alto unde ablatae sint spongiae. Polibius sup-
aerum suspensos getiores facere noctes. Nunc reuertemur ad marina aetia & aquatilia.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXXII.

PROHEMIVM.

Medicinae ex aquatilibus.

ENTVM est adsumma naturae exemplorumque per rerum ordinem: &
ipsum sua sponte occurrit immensum potentiae occultae docu-
mentum: ut prorsus nec aliud ultra quaeri debeat: nec par aut simi-
le possit inueniri: ipsa se uincens natura: quod de numerosis ino-
dis declarante. Quid enim uiolentius mari uentis uel: & turbini-
bus ac procellis quo maiore hominum ingenio in nulla sui parte
adiuta est: quam uelis remisque? Addat his & reciproci aestus inenarra-
bilis: uis: uersumque totum mare in flumen.

XXXII.

De echeneide pisce: & mirabili eius proprietate: & torpedine: & marino lepore: & mirabilia rubri maris.

Capitulum primum.

Amen omnia hæc pariterque eodem impellentia. unus ac paruus ad modum pisciculus echeneis appellatus in se tenet. Ruant venti licet: & seuiant procellæ: imperat furori: uirique tantas compescit: & cogit stare nauigia: quod non uincula ulla: non anchoræ pondere irrevocabili faciunt. Inferant impetus: & domat mundi rabiem: nullo suo labore: non retinendo: aut alio modo quâdadhærendo. Hæc tantilla est satis contra tot impetus: ut ueter ire nauigia. Sed armatæ classes imponunt si bi tutum propugnacula: ut in mari quoque pugnetur uelut e muris. Heu uanitas humana cum rostro illa ære ferroque ad ictus armata semipedalis ibidere possit: ac tenere de uinda pisciculus. Fertur acciaco Marte tenuisse prætoriam nauim Antonii properantis circuire & exhortari suos donec transiret in aliam. Ideoque cæsariana classis impetu maiore protinus uenit. Tenuit & nostra memoria. Cuius principis ab astura antium remigantis ut res est etiam auspicalis pisciculus. Si quidem nouissime tum in urbem reuersus ille imperator: suis telis confessus est. Nec longa fuit illius moræ admiratio statim causa intellecta: cum e tota classe quinque remis sola non proficeret: & exilientibus protinus quod quærerent circa nauim inuenire adhærentem gubernaculo: ostenderuntque Caio indignanti hoc fuisse quod se reuocaret: quadringentorumque remigum obsequio contra se intercedere. Constabat peculiariter miratum quomodo adhærens tenuisset: nec idem polleter in nauigium receptus. Qui tunc postea quidere: eum limaci magnæ similem esse dicunt. Nos plurimum opiniones posuimus in natura aqua tilium: cum de eo diceremus. Nec dubitamus idem ualere ad omnia genera cum celebri & consecrato etiam exemplo apud gnidiæm Venerem conchas quoque eiusdem potentia credi necesse sit. E nostri quidam latini remoram appellauerunt eum. Mirumque egræcis: alii lubricos partus atque prociy dentes contineri ad maturitatem alligato eo (ut diximus) prodiderunt. Alii sale aduersatum a dalligatum grauidis partus soluere: ob id alio nomine odinolyontem appellauerunt. Quocumque modo ista se habeant: quis ab hoc tenendi nauigia exemplo de ulla potentia naturæ: atque effectu in remediis sponte nascentium rerum dubitare debeat? Quin & si ne hoc exemplo per se satis esset. Ex eodem mari torpedo etiam procul & e longinquo: uel si hasta uirga ue attingat quauis præualidos lacertos torpescere: quanlibetque ad cursum uelloces alligari pedes proditur. Quod si necesse habemus fateri hoc exemplo esse uim aliquam quæ odore tantum: & quadam aura sui corporis afficiat membra: quod non de remediis omnium momentis sperandum est? Non sunt minus mira quæ de lepore marino traduntur. Venenum est aliis in potu: aut in cibo datus: aliis etiam uisus. Si quidem grauidæ si omnino aspexerint feminam ex eo genere: dūtaxat statim nausea & redūdatione stomachi uitium fatentur: ac deinde abortum faciunt. Remedio est mas ob id induratus sale: ut in brachialibus habeant. Eadem res in mari & tactu quidem nocet. Vescitur eo unū tantum animalium: ut non intereat. Mullus piscis: & tenere se tantum: & indegration: uti siorque sit: Homines quibus in pastu est: piscem olent hoc primo argumento ueneficium id deprehenditur. Cætero moriuntur totidem diebus quot uixerit lepus. Incertique temporis ueneficium id esse: auctor est Licinius macer. In India affirmant non capi uiuentem. Inuicemque ibi hominem illi pro ueneno esse: ac uel digyto omnino in mari tactū mori. Esse autem amplexorem multo sicut reliqua animalia. Iuba in iis uoluminibus: quæ scripsit ad Caium Cæsarem Augusti filium de Arabia: tradit uitulos marinos ternas heminas capere. Cetos sexcentorum pedum longitudinis: & trecentorum sexaginta latitudine in flumen Arabiæ intrasse: pinguique ejus negociatores: & omnium piscium adipe camelos perungi in eo sicut ut asilos ab iis fugent odore.

De ingeniis & mansuetudine quorūdam piscium

& ubi ex manu edant: & ubi responsa datur

ex piscibus.

Capitulum secundum

Ihi uidentur mira & quæ Ouidius prodidit piscium ingenia in eo uolumine quod halie uticon inscribitur. Scarum inclusum nassis non fronte erumpere: nec infestis uiminibus caput inserere: sed auersum caudæ ictibus crebris laxare foras atque retrorsum ita erumpere. Quem luctatū ejus si forte alius scarus ex

LIBER.

trinfecus uideat: appræhensa mordicus cauda: adiuuare nixus erumpentis. Lupum pi-
scem rete circumdatum harenas arare cauda: atque ita conditum transire rete. Murenæ
maculas appetere ipsas consciam teretis ac lubrici tergi: tum multiplici flexu laxare do-
nec euadat. Polypum hamos appetere: branchiisq; completi: nō morfu: nec prius dimitte-
re q̄ escam circumroserit: aut harundine leuatum extra aquam. Scit & mugil esse in esca ha-
mum: insidiasq; non ignorat: auiditas tamen tanta est: ut cauda uerberando excutiat cibos
Minus in prouidendo lupo solertie habet: sed magnum robur in pœnitendo. Nam ut hæ-
serit in hamo: tumultuoso discursu laxat uulnera: donec excidant insidias. Murenæ ampli-
us deuorant hamum: admoventq; dentibus lineas: atq; ita erodi. Pytheas id tradit. Idem
infixam hamo inuertere se: quoniam sit dorso cultellato: spinæq; lineam præse care. Licini-
us Macer murenas tantum fœminini sexus esse tradit: & concipere e serpentibus ut dixi-
mus ob id sibillo a piscatoribus tanquā serpentibus: euocari & capi pinguescere lactatu.
Fuste non interimi. Eas dē ferula procius Animam in cauda habere certum est: atq; ita
cellerrime exanimari: at capitis ictu difficulter. Nouacula & ferrum quæ pisce tacta sunt:
olent. Durissimū esse piscium constat qui orchis uocetur: rotundus est: & sine squamis: ro-
tusq; capite constat. Miluago quotiens cernatur extra aquā uolans: tempestates murari
Trebius Niger auctor est. Xiphiam idest gladium rostro mucronato eē: ab hoc naues per
fossas mergi in occāo ad locū mauritanie qui cotta uocetur: non procula lyxo flumine.
Idem lolligines euolare ex aqua tradit: tanta multitudine ut nauigia demergat. Et manu
uescūtur pisces in pluribus qdem Cæsaris uillis. Sed quæ uereres prodidere in stagnis nō
piscinis ammirati in helore siciliæ castello non procul syracus. Itē in labra Gnidii louis fō-
te anguillas. Et ex in aures additas gerūt. Similiter in chio iuxta senū delubrum. In mesopo-
tamiæ quoq; fonte chabura de quo diximus pisce. Nā i lycia myris in fonte Apollinis: quæ
curiū appellant ter fistula euocati ueniūt ad auguriū. Diripere eos carnes abictas lætū
est consultantibus: caudis abigere dirū. Hierapoli syriæ in lacu Veneris adi tuorū uocib;
parent uocati auro ueniūt adulantes. Scalpunt ora hiantia manibus inferendis præbent.
In stambiano eāpaniæ ad Herculis petram: melanuri i mari panē abiectū rapiūt. Idemq; ad
ullum cibum in quo hamus sit accedunt. Nec illa in nouissimis mira: amarissimos esse
piscēs ad apellē insulam & ad elazomenas. Contra ad scopulum siciliæ: ac leptin Africæ &
euboici & dyrrhachii. Rursus ita salfos: ut possint salamenta existimari. Circa cephalo-
niam & ampeloporon & delipetras in portu eiusdem insulæ dulces. Quam differentiā par-
bulo constare non est dubiū. Appion maximam pisciū esse tradit porcū: quem lacedæmo-
nii astagoristū uocant. Grunire eum cum capiatur. Esse uero illam naturæ accidētia quod
magis miremur etiam in locis quibusdam: appposito occurrit exemplo. Siquidem saltamē-
ta omnium generum in italia beneuenti recentia rescī constat. Pisces marinos in usu fu-
isse protinus a condita Roma: auctor est Cassius Hemina: Cuius uerba de ea re hic subiū-
ciam. Numa constituit: ut pisces qui squammosi non essent nī pollincerent patrimonialia: ut
ad conuentus & conuiuia publica: & priuata cœnasq; ad puluinaria facilius compararen-
tur: nī qui ad pollinctum emerent: precio minus parcerent: eaque præmercerentur. Quan-
tum apud nos indicis margaritis precium est: de quibus suo loco satis diximus rātū apud
indos in chorallio. Nāq; ista persuasione gentium constant. Gignitur quidem & in rubro
maris: sed nigrius. Item in persico uocatur iace. Laudatissimam in gallico sinu: circa orcha-
das insulas. Et in siculo circa heliam & drepanum. Nascitur & apud grauiscas & ante nea-
polin campaniæ: maximeque rubens: sed molle: & ideo uilissimū erythris. Forma est ei fru-
ticis: color uiridis. Baccæ eius candidæ sub aqua ac molles. Exemptæ confestim durantur
& rubescunt: quasi corna fatiua spæne atq; magnitudine. Atunt tactu protinus lapidesce-
re: si uiuat. Itaque occupari euellique retibus: aut acri ferramento præcidi. Hæc de causa
chorallium uocitatum interpretantur. Probatissimum quammaxime rubet: & quamraro
sissimum: nec scabiosum: aut lapideum: uel rursus inane: aut concauum. Auctoritas bacca-
rum eius non minus indorum uiris quoque preciosa est: quam fœminis nostris unioes
indici. Aruspices eorum uatesque in primis religiosum id gestamen amolendis periculis
arbitrantur. Itaque & decore & religione gaudent. Prius quam hæc noteferent: galli gla-
dios: & ura galeas adornabant eo. Nunc tanta penuria est uendibili merce: ut perquam ra-
ro cernatur in suo orbe. Surculi infantie adalligati: tutelam habere creduntur. Cōtraq;

XXX.

corninum ac uesticæ & calculorum mala: in puluerem igne redacti: potique cum aqua auxiliantur. Simili modo ex uino poti: aut si febris sit: ex aqua somnum afferunt. Ignibus diu repugnant. Sed eodem medicamine sæpius poto tradunt lyenem quoque absumi. Sanguinem reicientibus excreantibus ue medent. Cinis eorum miscetur oculorum medicamentis. Spissat enim: ac refrigerat. Vlcera caua explet. Cicatrices extenuat. Quod ad repugnantiam rerum attinet: quam græci antipathiam uocant: nihil est uenenatius usquā: quam in mari pastinaca: utpote cum radio eius arbores necari dixerimus. Hanc tamē persequitur galeos. Idem & alios quidem pisces: sed pastinacas præcipue Sicut in terra serpentes mustela. Tanta est auditas ipsius ueneni. Percussis uero ab ea medetur & hic quidem sed & nullus ac lasser.

De his quibus i terris & i aqua uictus est & de castoreis medicis & obseruatione. Ca. III.
 Spectabilis nature potētia in iis quoque quibus & in terris: & i aqua uictus est: sicut & fibris quos castores uocant & castorea testes eorum amputari hos ab ipsis cum capiuntur negat Sestius diligentissimus medicine. Quin immo paruos esse substratosque & adherentes spinæ: nec adimi sine uita animalis posse. Adulterari autem renibus eiusdem qui sunt grandes: cum ueri testes parui admodum reperiuntur. Præterea ne uesticæ quidem esse cum sint geminæ quod nulli animalium. In iis folliculis inueniri liquore: & asseruari sale. Itaque inter probationes falsi esse folliculos geminos ex uno nexu dependentes: quod ipsum corrumpi fraude conicientibus gummi cum sale: aut ammoniacum: quoniam ammoniaci coloris esse debeant circumdati liquore ueluti mellis cærosi odoris grauis: gustu amaro: & acri friabiles. Efficacissime e ponto galacis: mox Africa. Sernutamentum olfactu mouent. Somnum conciliant cum rosaceo & peucedano peruncto capite. Et perse poti in aqua. Obd phreneticis utiles. Item lethargicos odoris suffitu excitant. Vuluarumque exanimationes uel subditi: & menses ac secundas ciunt duabus drachmis ex aqua cum pulegio poti. Medentur & uertigini: opisthoronis: tremulis spaticis: nervorum uitiiis hischiadici: stomachicis: paraliticis: perunctis omnibus. Vel triti ad crassitudinem mellis cum semine uiciis ex aceto: aut rosaceo. Sic & contra comitiales sumpti. Poti uero contra inflationes: tormina. uenena. Differentia tantum contra genera est mixtura. Quippe aduersus scorpiones ex uino bibuntur. Aduersus phalanga & araneos ex mulso: ita ut uomitiōe redantur. Aut ut retineantur cum ruta. Aduersus cabcidas cum myrtice. Aduersus cerasæ & præsteras cum panace: aut ruta ex uino. Aduersus cæteros serpentes cum uino. Dari binas drachmas satis est: eorumque adiciantur singulas. Auxiliantur priuatim contra uiscum ex aceto. Aduersus acitum ex lacte: aut aqua. Aduersus helleborum album ex aqua multa nitroque. Medentur & dentibus infusi cum oleo triti in aurem a cuius parte doleant. Aurium doloribus melius si cum meconio. Claritatem uisus faciunt cum melle atrico inuncti. Cohibent singultus ex aceto. Vrina quoque fibri resistit uenenis: & ob id in antidota additur. Adseruatur aurem optime in sua uestica: ut aliqui existimant.

De testudine & multorum piscium medicis & obseruationes. Ca. IIII.
 Eminus similiter uictus in aquis terraque & testudinum effectusque par in honore habendo uel propter excellens in usu pretium figuræque ueræ proprietatem. Sunt ergo testudinum genera: terrestres: marinæ: lutariæ: quæ in dulci aqua uiunt. Has quidem e græcis emydæ appellant. Terrestrium carnes suffitionibus proprie: magicisque artibus refutandis: & contra uenena salubres produntur. Plurimæque in Africa. Hæ ibi amputato capite: pedibusque pro antidoto dari dicuntur & ex iure in cibo sumptæ. Strumias discutere ac lyenes tollere. Item comitiales morbos. Sanguis earum claritatem uisus facit: suffusioneque oculorum tollit. Et cōtra serpentium omnium & araneorum & similitum: & ranarum uenena auxiliatur. Sanguine seruato in farina pilulis factis: & cū opus sit in uino datis. Felle testudinum cum atrico melle glaucomata inungi prodest. Et scorpionum plaga instillari. Tegumenti cinis uino & oleo subactus pedum rimas ulceræque sanat. Squamæ e summa parte derafæ: & in potu date uenerem cohibent. Eo magis hoc mirum: quo niam totius tegumenti farina accendere traditur libidinem. Vrinam earum aliter quam in uestica dissectarum: inueniri posse non arbitror: & intra eam esse. Hæc quoque portentosa magis demonstratur aduersus aspidum ictus singulare remedium. Efficacior est: ramen ut aiunt cimicibus ammixtis. Oua durata illinuntur strumis & ulceribus frigore: aut adustio

LIBER.

ne factis. Sorbentur in stomachi doloribus. Marinarum carnes amixtae ranarum carnibus contra salamandras preclare auxiliantur. Neque est testudine aliud salamandrae aduersus. Sanguine alopeciarum inanitas & porrigo omniaque capitis ulcera curantur. Inarefcere autem eum oportet: lenteque ablui. Instillatur & dolori aurium cum lacte mulierum. Ad uersus comitiales morbos manditur cum polline frumenti. Miscetur autem sanguis heminis, tribus aceti hemia uini addita iis: & cum hordeacea farina: aceto quoque ammixto: ut sit quod deuoretur fabae magnitudine. Haec singula & matutina & uespertina dantur: deinde post aliquot dies uespera. Comitialibus instillatur ore deductis labris iis: qui modice corripiantur. Spasmo cum castoreo clystere infunditur. Quod si dentes per annum colluntur testudinum sanguine immunes a dolore fiunt. Et anhelitus discutit: quasque orthopnoeas uocant: ad has in polenta datur. Fel testudinum claritate oculorum facit. Cicatrices extenuat. Tonsillas sedat: & anginas & omnia oris uicia. Priuatim nomas ibi. Item ardentium testium. Naribus illitum comitiales erigit: attollitque. Idem cum uernatione anguim aceto ammixto unice purulentis auribus prodest. Quidam bubulum fel ammiscet: decoctarumque carniuum testudinis succum abdita aqua uernatione anguim. Sed diu in uino testudinem excoquunt. Oculorum quoque uicia omnia fel inunctum cum melle emendat. Suffusiones etiam marinarum felle: uel cum fluuiatilis sanguine & lacte mulierum. Fel & contra salamandras: uel succum decoctum bibisse: satis est. Testudinum est tertium genus in ceno & paludibus uiuentium. Latitudo iis in dorso pectori similis: nec conuexo incurua calice: ingrata uisu. Ex hac quoque tamen aliqua contingunt auxilia. Tres namque in successa sarmenta coniecta & diuidentibus se regumentis rapiuntur. Tum euulsa carnes: earum coquuntur in aqua congio sale modice addita. Ita decoctarum ad tertias partes succus paralytici & articularios morbos sentientibus bibitur. Detrahit item fel pituitas sanguinem uiciatum. Sistitur ab eo remedio alius aqua frigida potu. Ex quarto genere testudinum quae sunt in manibus diuulsarum pingua cum aizoo herba rufa ammixto unguento & semine lilii ante accessiones perunguntur aegri: praeter caput mox conuoluti: calidam aquam bibunt quartanis liberari dicuntur. Haec testudinem quintadecima luna capi oportere: ut plus pinguium reperiatur. Verum aegrum sextadecima luna perungi tradunt. Ex eodem genere testudinum sanguis instillatus crebro capitis dolores sedat. Item strumas. Sunt qui testudinum sanguinem cultro aereo supinarum capitibus praecisis excipi nouo fictili iubeant. Ignem sacrum cuiuscunque generis sanguine illini. Item capitis ulcera manantia: & verrucas. Idem promittunt testudinum omnium fimo panos discuti. Et licet incredibile dictum sit ut aliqui tradunt: tardius ire nauigia: testudinis pedem dextrum uehementia. Hinc deinde in morbos digeremus aquatilia: non quia ignoremus gratiorem esse uiuersitatem animalium maiorisque miraculi. Sed hoc utilius est uitae contributa habere remedia: cum aliud alii proficit. Aliud alibi facilius inueniatur. Venenatum mel diximus ubi nasceretur. Auxilio est piscis aurata in cibo. Vel si ex melle sincero fastidium cruditasue (quae si grauissima incidat). Testudinem circuncisis pedibus: capite cauda decoctam antidotum esse auctor est Helopius Scincopus Apelles. Quid esset Scincus: diximus. Saepius uero quantum ueneficium praestarent menstrua mulierum. Contra omnia ea auxiliatur: ut diximus: nullus. Item contra pastinacam & scorpiões terrestres marinosque & dracones & phalagia illitus superus uel in cibo. Eiusdem recentis e capite cinis contra omnia uenena: priuatim contra fungos. Mala medicamenta inferri negant posse: aut certe nocere stella marina uulpino sanguine illita: & affixa limini superiori: aut clauo aereo ianuae. Draconis marini scorpionumque ictus & carnibus earum impositis. Item araneorum morsus sanantur. In summa contra omnia uenena: uel potu: uel ictu: uel morsu noxia. Succus earum ex iure decoctarum: efficacissimus habetur. Sunt & seruatis piscibus medicinae. Salsamentorumque cibis prodest a serpente percussis & contra bestiarum ictus mero subinde hausto: ita ut ad uesperam cibis uomitione reddatur. Peculiariter a chalcide ceraeste: aut quas sephas uocant: aut helope diplade uel percussis. Contra scorpiones largius sumi. sed non euomii salsamenta prodest: ita ut sitis toleretur: & imponere ea plagis conuenit. Contra crocodilorum quidem morsus non aliud praesentius habetur. Priuatim contra praeteritis morsum sarda prodest. Imponuntur salsamenta & contra morsum canis rabiosi: uel si non ferro usque plagae corporaque clystribus exinanita. Haec per se sufficit. Et contra draconem marinum ex aceto ionicum: lidum & ex cybio perfectum. Draco, n. mari

nus ad spinæ suæ qua ferit uenenum ipse impositus: uel cerebro toto prodest. Ranarum
 marinarum ex uino & aceto decoctarum: succus contra uenena bibitur & contra rāe rube
 ræ uenenum: & contra salamandras. Fluuiatiles si carnes edantur ius uel decoctarū sorbea
 tur: profunt & contra leporem marinum: & contra serpentes supradictas. Contra scorpiōes
 ex uino Democritus quidem tradit: si quis extrahat ranæ uiuenti linguam nulla alia cor
 poris parte adherente: ipsaq; dimissa in aqua imponat supra cordis palpitationem mulieri
 dormienti: quæcunque interrogauerit: uera responsuram. Addunt etiam nunc alia magi:
 quæ si uera sunt: multo utiliores uitæ existimantur ranæ quam leges. Nanque harundine
 transfixa natura per os: si succurculus in menstruis defigatur a marito adulterorum te
 dium fieri. Carnibus earum uel hano additis præcipue purpuras certū est allici. Iecur ra
 næ geminum esse dicunt: obitque fornicis oportere eam partem quam appetant: contra
 omnia uenena esse pro antidoto. Sunt quæ in uepribus tantum uiuunt: ob id rubetarum
 nomine ut diximus: quas græci phrynos uocant: grandissimæ cunctarum: geminis ueluti
 cornibus plenæ ueneficiorum. Mira de his certatim tradūt auctores. Illatis in populum sil
 uestrium fieri. Officulo quod sit in dextro latere in aquam feruentem deiecto refrigerari
 uas: nec postea feruere nisi exempto. Exemplo id inueniri. Nam obiecta rana formicis: ca
 nibusque erosus singula in oleum addi. Et aliud esse in sinistro latere: quo deiecto feruere
 uideatur: apocynon uocari. Canum impetus eo cohiberi. Amorem concitari: & iurgia addi
 to in potionem. Venerem ad alligatum stimulare. Rursus a dextro latere refrigerari feruē
 tia. Hoc & quartana sanari illigato in pelicula agnina recenti: aliaq; febres. Amorem in
 hiberi eo. Item ex iis ranis lyen contra uenena quæ fiant ex ipsis auxiliatur. Cor uero etiā
 efficacius est. Coluber est in aqua uiuens: huius adipem & fel habentes qui crocodilos ue
 nentur mire adiuuari produntur: nihil cōtra belua audente. Efficacius etiamnum si harba
 potamogeton misceatur. Cancri fluuiiales triti: potique ex aqua recentes seu cinere adser
 uato: contra ueneno omnia profunt: priuatim contra scorpionum ictus cum lacte asinino:
 uel si non assit: caprino uel quocunque. Addi & uinum oportet. Necant eos triti cum oc
 imo admoti. Eadem uis contra uenenatorum omnium morsus: priuatim scitalem: & angues
 & contra leporem marinum: ac ranarum rubetam. Cuius eorum seruatus prodest pauori
 Prodest periclitantibus ex canis rabiosi morsibus. Quidam adiciunt gentianā: & dant in
 uino. Nam si iam pauor occupauerit: pastillos uino subactos deuorandos ita præcipiunt.
 Decem uero caneris cum ocimi manipulo adalligatis: omnes qui ibi sunt scorpiones ad eū
 locum coituros magi dicunt. Et cum ocimo ipsos cinerem uel eorum percussis imponunt.
 Minus in omnibus iis marini profunt: ut Trassillus auctor est. Nihil autem æque aduersa
 ri serpentibus quam caneros. Suesq; percussas hoc pabulo sibi mederi. Cum sole sit in can
 cro torqueri serpentes. Idibus scorpionum carnes fluuiatium cochlearum resistunt crudæ
 uel coctæ. Quidam ob id falsas quoque adseruant. Imponūt & ipsi plagis. Coracini pisces
 nilo quidem peculiare sunt. Sed nos hæc omnibus terris demonstramus. Carnes eorum ad
 uersus scorpiones ualent impositæ. Inter uenena sunt piscium: porci marini spinæ in dorso
 craciati magno læsorum: remedium est limus ex reliquo piscium eorum corpore: Canis
 rabidi morsu potum ex pauescens faciem perungunt adipe utili marini. Efficacius si
 medulla lyene & oleum lentisco & cæra misceatur. Murenæ morsus ipsarum capitis cine
 re sanantur. Et pastinaca contra suum ictum remedio est cinere suo ex aceto illito: uel alte
 rius. Cibi causa extrahi debet e dorso eius quicquid simile est croco: caputq; totum. Et hæc
 autem & omnia testacea modice collui in cibis: quia saporis gratia perit Leporis marini ue
 neficium restinguunt poti hippocampi. Contra dorycium echini maxime profunt. Et iis
 qui succum carphati biberint: præcipue eius iure sumpto. Et cancri marini decocti ius con
 tra doryenium efficax habetur. Peculiariter uero contra leporis marini uenena & ostrea ad
 uersantur. Idem uidetur: nec potest uidiri satis dictum esse de iis: cum palma mēsarum diu
 iam tribuatur illis. Gaudent dulcibus aquis: & ubi plurimi influūt amnes. Ideo pelagia par
 ua & rara sunt. Gignuntur tamen in petroris: arentibusque aquarum dulcium aduentu: si
 cut circa grynum & muriam. Grandescunt syderis quidem ratione maxime: ut in natura
 aquatiliū diximus. Sed priuatim circa initia æstatis multo lacte prægnantia: atque ubi sol
 penetret in uada. Hæc uidetur causa quare minora in aliis locis reperiuntur. Opacitas enī
 prohibet in clementi: & tristitia minus appetunt cibos. Variant coloribus. Rufa in hispa

LIBER.

nia. Fusca in illirico. Nigra & carne & testa circeis. Præcipua uero habentur in quæcunque gente spissa nec salua sua lubrica: Crassitudine potus spectanda quam latitudine. Neque in luto capta: neque in harenosis. Sed solido uado spondylo breui atque non carnosio: nec fibris laciniosis: ac tota in aluo. Addunt peritiores notam: abiète purpureo erine fibras: eo que argumento generosa interpretantur callida parata appellantes. Gaudent & peregrinatione transferrique in ignotas aquas. Sic brundisina in auerno. Contra ista & suum retine succum: & a Lucrinio adoptare creduntur. Hæc sint dicta de corpore. Dicemus & de nationibus: ne fraudentur gloria sua littora. Sed dicemus aliena lingua digna quæque. Peritissima huius censura in nostro æuo fuit. Sunt ergo Mutiani uerba quæ subiiciam. Cyzizena maiora lucrinis: dulciora britannicis: suauiora eduliis: acriora lepricis: pleniora lucensibus sicciora coryphatenis teneriora istricis: candidiora circeiensibus. Sed iis neque dulciora: neque teneriora esse ulla compertum est. Indico mari Alexandri rerum auctores pedalia inueniri prodidere. Necnon inter nos nepotis cuiusdam nomenclator tridacna appellauit: tantæ amplitudinis intelligi cupiens ut termordenda essent. Eorum dos in medicina hoc loco tota dicitur. Stomachum unice reficiunt Fastidiis medentur. Addiditque luxuria frigus obrutis niue: summa montium & maris una miscens. Mollit aluum leniter. Eadem cocta cum mullso tenasmo: qui sine exulceratione sit: liberant. Vesicarum ulcera quoque repurgant. In conchis suis cocta siue uti clausa uenerint: mire distillationibus profunt. Testæ ostreorum cinis uuam sedat & consillas ammixto melle. Eodem modo parotidas: panos mammarumque duritias: caput ulcera ex aqua: cutemque mulierum extendit. Insupergitur & ambustis. Et dentifricio placet. Pruritibus quoque & eruptionibus pituitæ ex aceto medetur. Crudæ si roudantur strumas sanant & perniones pedum. Purpuræ quoque contra uenena profunt. Et algam uariis theriacen esse Nicander tradit. Plura eius genera: uti dixim. Longo folio & latiore: rubente: alia uel crispo. Laudatissima quæ in creta insula iuxta terram in petris nascitur. Tingendis etiam lanis ita colorem alligans: ut elui postea non possit. E uino iubet eam dari Alopecias replet hippocapinus cinis nitro & adipe suillo mixtus: aut sincerus ex aceto. Præparant cutem sapiarum cruste fariua medicamentis. Cutem replet & muris marini cinis cum oleo. Item echini cū carnibus suis cremati cinis. Fel scorpionis marini. Ranarum quoque trium si uiuæ in oleo crementur cinis cum melle. Melius cum pice liquida. Capillum denigrant sanguisugæ: quæ in uino nigro diebus .xl. computruere. Alii in aceti sextariis duobus sanguisugarum sextarium in uase plumbeo iubent putrefcere totidem diebus: mox illini in sole. Sornatius tantam uim habere tradit: ut nisi oleū ore contineant qui tingunt: dentes quoque eorum denigrari dicat. Capitis ulceribus murium uel purpurarum testæ cinis cum melle utiliter illinitur conchyliorum: uel si non urantur farina ex aqua doloribus. Castoreum cum peucedano & rosaceo. Omnium piscium fluuiatilium: marinorumque adeps liquefactus oleo ammixto melle oculorum claritati plurimum confert. Item castoreum cum melle Callionymi fel cicatrices sanat: & carnes oculorum superuacuas consumit. Nulli hoc piscium copiosius: ut existimauit Menander: quoque in comœdiis. Idem piscis & uranos copos uocatur ab oculo quem in capite habet. E coracini fel excitat uisum. Et marini scorpionis ruffi cū oleo uetere: aut melle attico incipientes suffusiones discutit. Inungitur oportet intermissis diebus. Eadem ratio albugines oculorum tollit. Mullorum cibo aciem oculorum hebetari tradunt. Lepus marinus ipse qui uenenatus est: sed cinis eius in palpebris pilos inutiles euulsos cobibet. Et ad hunc usum utilissimus inimi. Item pedunculi salsi triti cum cædria. Ranae quas diphritas & calamitas uocant: anguis earum cum lachryma uitis si euulso pilo palpebris illinatur. Oculorum tumorem: ruboremque sepiæ cortex cum lacte mulieris illit sedat: & per se scabrias emendat. Inuertunt itaque genas id agentes: & medicamentum auferunt post palum: rosaceo inungunt: & pane imposito mitigant nocte. Eadem cortice & nyctilopes curantur in farina trita: ex aceto illita. Extrahit & squammas eius cinis. Cicatrices oculorum cū melle sanat per rygia cum sale: & cadmia singulis drachmis. Emendat & albugines oculorum iumentorum. Adiciunt & ossiculis eius genas si terantur sanari. Echini ex aceto epinyctidas sanant. Eundem cum butiri cum uiperinis pellibus: ranisque: & cinerem aspergi potioni iubent magi: claritatem uisus promittentes. Ichthyocolla appellatur piscis: cui glutinosum est corium. Idemque nomen glutino eius. Hic epinyctidas tollit. Quidam ex uentre non ex corio fieri di-

eunt.) Icthyocolla ut glutinum taurinum laudatur. Pontica candida: & carens uenis: squā
 misq: & quæ celerime liquefit. Madescere autem concisa in aqua aut aceto nocte ac die.
 Mox rundi marinis lapidibus: ut facilius liquefat. Vtilem eam in capitis doloribus affir-
 mat. & teraëis. Ranæ dextre oculus dextro: sinistro leuus suspensi e collo natiui coloris pā
 no lippitudines sanant. Quod si per coitum ranæ eruantur albuginem quoq: Alligati si-
 militer in putamine oui. Reliquæ carnes impositæ fūgillationem rapiunt. Cancri etiam ocu-
 los adalligatos collo mederi lippitudini dicunt. Est parua rana in arundinetis & herbis ma-
 xime uiuens muta: ac sine uoce uiridis si forte hauriatur: uēres bouum distendens huius
 corporis humorem penicillis derafum claritatem oculis iunctis narrant asferre. Ipsaq: car-
 nes doloribus oculorum superponunt. Ranas etiam quindecim coniectas in fictili nouo
 iuncis configunt quidam: succum earum qui ita effluxerit admiscunt lachrymæ: quæ ex al-
 ba uitæ emanat: atq: ita palpebras emendant inutilibus pilis exemptis acu instillantes hunc
 succum in uestigia euulsorum. Meges psilothrum palpebrarum faciebat in aceto enecans
 putrescentes: & hoc utebatur in multis: uariisq: per aquationes autumnū nascentib?. Idem
 præstare sanguisugarum cinis ex aceto illitus putatur. Comburi eas oportet nouo uase.
 Idem cheni iecur siccatum pondere quattuordecim cum oleo cædrino perunctis pilis no-
 uem mensibus. Auribus utilissimum baciæ piscis uel recens: sed inueteratum uino. Item
 baci quem quidam myzen uocant. Item callionymi cum rosaceo infusum. Vel castoreum
 cum papaueris succo. Vocant & in mari pediculos eosq: tritos instillari ex aceto auribus iu-
 bent. Et per se conchylio infecta lana magnopere prodest. Quidam aceto & nitro madesa-
 ciunt Suntq: qui præcipue contra omnia aurium uitia laudent gari excellentis succum cya-
 rum mellis dimidio amplius aceti cyathum in calice nouo lenta pruna decoquere. Deinde
 spuma penis deterfa: & postquam defierit spumare tepidum infundere. Si tumeat aures co-
 riandri succo prius mitigandas iidem præcipiunt. Ranarum adeps instillat? statim dolores
 tollit. Cancrorum fluuiatiliū succus cum farina hordeacea aurium uulneribus efficacissi-
 me prodest. Parotides muricum testæ cinere cum melle: uel conchyliorum ex mulso curan-
 tur. dentium dolores sedantur offibus draconis marini scarificatis gingiuis. Cerebro cani-
 culæ in oleo decocto adseruatq: ut ex eo dentes semel anno colluantur. Pastinacæ quoq:
 radio scarificare gingiuas: & in dolore utilissimum. Conterturque iis: & cum helleboro al-
 bo illitos dentes sine uaxatione extrahit. Salsamentorum etiam fictili uase combustorum
 cinis: addita farina marmoris inter remedia est. Et cyria uetere eluta nouo uase: & inde tri-
 ta profunt doloribus. Atque prodesse dicuntur omnium salsamentorum spinæ combustæ
 triteque & illitæ. Decoquuntur & ranæ singulæ in aceti heminis: ut dentes ita colluantur:
 contineantq: in ore succus. Si fastidium obstaret suspendebat pedibus posterioribus eas.
 Salustius Dionysius: ut ex ore uirus deflueret: in acerum feruens idq: e pluribus ranis. For-
 tioribus stomachis ex iure edendas dabat. Maxilaresq: ita sanari dentes præcipue putant.
 Mobiles uero supradicto aceto stabiliri. Ad hoc quidem ranarum corpora binarum præci-
 sis pedibus in uini hemina macerant: & ita collui dentes labentes iubent. Aliqui totas adal-
 ligant maxillis. Alii denas in aceti sextariis tribus decoxere ad tertias partes: ut mobiles de-
 ntium stabiliarent. Necnon. xxxvi. ranarum corda in olei ueteris sextario sub ærea testa disco-
 xere: ut infunderent per aurem dolentis maxille. alii iecur ranæ decoctum & tritum cū mel-
 le ipsos uere dentibus. Omnia suprascripta ex marina rana efficaciora. Si cariosi & fetidi sūt
 centum infurno arefieri per noctem præcipiunt. Postea tantundem salis addi atque frica-
 ri. Enydris uocatur a græcis coluber in aqua uiuens. Huius quattuor dentium superiori-
 bus in dolore superiorum gingiuas scarificant: inferiorum inferioribus. Aliqui canino tā-
 tum eorum contenti sunt. Utuntur & cancrorum cinere: nam muricum cinis dentifricum
 est. Lichenas & lepras tollit adeps uituli marini. Murenarum cinis cum mellis obolis ternis
 iecur pastinacæ in oleo decoctum. Hippocampi & delphini cinis ex aqua illitus. Exulceratio-
 nem sequi debet curatio: quæ perducit ad cicatricem. Quidam delphini iecur in fictili tora-
 renti: donec pinguitudo similitudine olei fluat: ac perungit. Muricum uel conchyliorum
 testæ cinis maculas in facie mulierum purgat cum melle illitus: cutemque erugat: extendit
 quæ septem diebus illitus: ita ut octauo candido ouorum foveantur. Muricum generis
 sūt q: uocat græci colytia: alii corythia: turbinata atq:. Sed minora multo: efficiora et & oris
 halicum custodientia: Icthyocolla erugat cutē: extenditq: in aqua decocta horis quattuor

LIBER.

dein contrusa: colluta: & subacta ad liquorem usque mellis. Ita præparata in vase nouo con-
ditur: & in usu quattuor drachmis eius binæ sulphuris: & anchusæ totidem: octo spinæ ar-
gentæ adduntur: asperæque aqua teruntur una. Sic illita facies post quattuor horas abluat.

Pronisue medicinx.

Ca.

V.

Ederetur & lentigini cæterisq; uitiis ex ossibus sepiarum cinis. Idem & carnes ex /
crescentes tollit: & humida ulcera. Pforas tollit rana decocta in heminis quique
aquæ marinæ. Excoqui debet: donec sit crassitudo mellis. Fit & mari halcyoneū
appellarum ex nidis: ut aliqui existimant halcyonum & cæicum: ut alii e sordibus
spumarum crassescens. Alii e limo: uel quadam maris lanugine. Quattuor eius genera
Cinereum spissum odoris asperi. Alterum melle leuius odore fere algæ. Tertium candi-
dioris uermiculi. Quartum pumicosius: spongiæq; putri simile pene purpureū. Quod op-
timum: id & milesum uocatur. Quo candidius autem hoc minus probabile est. Vis eorum
ut exulcerent: purgent. Vfus tostus & sine oleo mire: lepras lichenas: lentigines tollit cum
lupino: & sulphuris duobus obolis. Halcyoneo utuntur & ad oculorum cicatrices. Andria
as ad lepras canceri cinere cum oleo usus est. Actalus thynni recentioris adipe ulcera. Mena-
rum muria & caput cinis cum melle sanat strumas. Pungi piscis eius qui rana in mari ap-
pellatur: officulo de cauda: ita ut non uulneret: prodest. Id faciendū quotidie donec pro-
curentur. Eadem uis & pastinacæ radio & lepore marino inposito: ita ut celeriter remouea-
tur. Echyni testis contritus & ex aceto illitis. Item scolopendræ marinæ e melle. Cancro flu-
uatilii contrito: uel combusto ex melle. Mirifice profunt: & sepiæ ossa cum axungia uete-
re contrusa & illita. Sic & ad parotidas utuntur: & scauri piscis marini iocineribus. Quin-
te testis cadi falsalmætarii tuis cum axungia uetere: muricumq; cinere ex oleo ad parotidas:
strumasp. Rigor ceruicis mollitur cum marinis. qui pediculi uocantur drachma pota. Ca-
storeo potio cum pipere ex mulso mixto rāis decoctis ex oleo & sale: ut sorbeatur succus.
sic & opisthoron medetur: & tetano: spatice pipere adiecto. Anginas menarū salarum ex ca-
pitibus cinis ex melle illitur abolet. Ranarumq; decoctū ex aceto. Succus hic & contra tō-
silas prodest: Canceri fluuiatiles triti singuli in hemiam aquæ: anginis medentur gargariza-
aut e uino: aut calida aqua poti. Vux medetur garum cochlearibus subditum: Vocem silu-
ri recentes falsi ue in cibo sumpti adiuuant. Vomitiones nulli inueterati: tritig in portio-
ne concitant. Suspiriosis castoreo cum hammoniæ exigua portione ex aceto mulso ie-
iunis utilissime pota. Eadem potio spasmos stomachi sedat ex aceto mulso calido. Tussim
sanare dicuntur piscium modo e iure decocto in patinis ranæ. Suspensæ autem pedibus cū
distillauerit in patina salua earum exenterari iubentur: abiectisq; interaneis conditi. Est ra-
na parua arborem scandens & ex ea uociferans. In huius os si quis expuat ipsamq; dimittat:
tussim liberare dicuntur. Præcipiunt & cochleæ crudæ carnem tritam bibere ex aqua cali-
da intussi cruenta. Iocineris doloribus scorpio marinus in uino necatur: ut inde bibatur.
Conchæ longæ carnes ex mulso potæ cum aqua pari modo: aut si febres sint: ex aqua mul-
sa. Lateris dolores leniunt hippocampi rosti sumpti. Thetæque similes ostreæ in cibo sū-
præ. Ischiadicorum muria siluri clystere infusa. Dantur autem conchæ ternis obolis dilutæ
in uini sextariis duobus per dies quindecim. Aluum emollit silurus eiure & torquedo in ci-
bo. Et olus marinum simile satiuo stomacho inimicum aluū facillime purgat: Sed propter
acrimoniam cum pingui carne coquitur. Et omnium piscium ius. Idem & urinas cit e uino
maxime. Optimum e scorponibus & duride: & laxatilibus: nec uirus recipientibus. Coqui
debent cum anetho: apio: corriandro: porro additis oleo & sale. Fugant & cybia uetera: pri-
uatig cruditates pituitas bilem trahunt. Purgant & myes quorum natura tota in hoc loco
diceretur. Aceruantur muricum modo uiuuntq; in algosis: gratissimi autumno: & ubi mul-
ta dulcis aqua misceatur mari: obid in Aegypto laudatissimi. Procedente hyeme amaritudi-
nem trahunt: coloremque rubcum. Horum ius traditur aluum & uescas exinanire. Inter-
anea distringere. Omnia adaperire. Renes purgare Sanguinem: adipemq; minuere. Itaque
utilissimi sunt hydropicis. mulierum purgationibus: morbo regio: articulari: inflationibus
Item prodesse felli pituitæq; pulmonis: iocineris splenis uitiis rheumatismis. Fauces tantū
uexant: uocesq; obtundunt. Vleeræq; quæ serpant: aut sint purgandas sanant. Item carcino-
mata cremati autem ut murices & morsus canum: hominumq; cum melle: lepras lēgines
Cinis eorum potus emendat caligines. Gengiuarum & dentium uitia: eruptiones pituitæ:

& contra dorycnium: aut opocartum antidoti vicem optinent. Degenerant in duas species in mitulos: qui salem: uir usque recipiunt: muscasque. Quæ rotunditate differunt: minores aliquanto: atque hytræ tenuioribus testis: carne duriores. Mituli quoque ut murices ciere causticam uim habent: & ad lepras: lentigines: maculas. Lauantur quoque plonibi modo ad gingiuarum crassitudines: & oculorum albugines: caliginemque. Atque in aliis partibus fœdida ulcera: capitique pustulas. Carnes uero eorum ad cæcis morbus imponuntur. Et pelorides emolliunt aluum. Item castorea ex aqua mulsa: drachmis binis. Qui uehementius uolunt uti: addunt cucumeris fatui radices siccæ drachmam: & afronitri duas. Theriæ torminibus & inflationibus succurrunt. Inueniuntur hæc in foliis marinis suggestis: fungorum uerique quæ piscium. Eadem & tenasium dissoluunt: renumque uitia. Nascentur & in mari absinthium: quod aliqui seriphium uocant: circa taposyrin maxime ægypti: exilius terebri. Aluum soluit: & noxiis animalibus intestina liberat. Soluunt & sepia. In cibo dantur cum oleo & sale & farina decoctæ. Menæ falsæ cum felle taurino illitæ umbilico: aluum soluunt. Ius piscium in patina coctorum cum lactucis tenasium discutit. Canceri fluuiatiles triti ex aqua potissimum sistant. Vrinam ciunt in uino aluum. Ademptis branchiis calculos pellunt tribus obolis cum miche tritæ singularibus eorum drachmis. Neos & inflationes castoreum cum dauci semine & petroselinum quantum ternis digyis fumatur ex mulsi calidi cyathis quatuor. Tormina uero cum aceto uino mixto. Erythini in cibo sumpti sistant aluum. Dysentericis medentur rana cum scylla decoctæ: ita ut pastili fiant. Fel siue cor earum cum melle tritum: ut tradit Niceratus. Morbo regio balsamentum cum pipere: ita ut reliqua carne abstineatur. Lyeni medetur solea piscis impositus item torpedo. Item rhombus uiuus: deinde remittitur in mare. Scorpius marinus necatus in uino: uescit uitia & calculos sanat. Lapis qui inuenitur in scorpionis marini cauda potest oboli potus. Enhydri iecur. Blendiorum cinis cum ruta. Inueniuntur & in branchia piscis uel capite ceu lapilli. Hi potissimum ex aqua calculosis præclare medentur: Aiantque & urticam marinam in uino potam prodesse. Item pulmonem marinum decoctum in aqua. Oua sepia urinam mouent: renumque pituitas extrahunt. Rupta conuulsa cancri fluuiatiles triti in asinino lacte maxime sanant. Echini uero cum spinis suis contusi: & uino poti calculos. Modus singulis hemina bibitur: donec proficit: & alias in cibis ad hoc proficiunt. Purgatur uescia & piscinum cibo. Ex iis mares dorchas uocant: foeminas onychias. Vrinam mares mouent. Dulciores foemine sunt unicolores. Sepia quoque oua urinam mouent: renes purgant. Enterocelæ lepus illinitur tritus cum melle. Lecur quoque aquatici colubri. Item hydri tritum potumque calculosis prodest. Ischiadicis autem liberant balsamenta ex siluro infusa clystere euacuata prius aluo. Sedis attritus cinis e capite mugillum mulorumque. Comburentur autem in fictili uase. Illini cum melle debent. Item capitis menarum cinis ad rhagadas: & ad condylomata utilis: sicut pelamidum salfarum caput cinis: uel cybiorum cum melle. Torpedo apposita procidentis iteranci morbum ibi cohercet. Cancrorum fluuiatiliu cinis ex oleo & cæra: rimas in eadem parte emendat. Item & marini cancri pollin. Ponas balsamenta coracina discutunt. Sanant interanea & squamæ combustæ. Scorpio in uino decoctus: ita ut foueantur ex illo. At echinorum testæ coctæ & ex aqua illitæ incipientibus panis resistunt. Muricum uel purpurarum cini utroque modo: siue discutere opus sit incipiente: siue concoctos emittere. Quidam ita componunt medicamentum cæra & thuris drachmas. xx. Spumæ argenti. xl. Cineris muricum. x. olei ueteris heminam. Profunt per se balsamenta cocta. Canceri fluuiatiles triti uerèdorum pustulas discutunt. Cinis ex capite menarum. Item carnes decoctæ & impositæ. Similiter perca falsæ e capite cinis melle addito. Pelamidum capitis cinis aut squatinæ picis cutis combusta. Hæc est qua diximus lignum poliri: quia & e mari fabriles usus exeunt. Profunt & smarides illitæ. Item muricum: uel purpurarum testæ cinis cum melle. Efficacius crematarum cum carminibus suis. Carbunculos uerendorum priuatim balsamenta cocta cum melle restingunt. ad testem si descenderit: cochlearum spuma illini uolunt. Vrinæ incontinentiam hippocampi tosti: & in cibo sepius sumpti emendant. Item ophidiō pisciculus scombro similis cum lilii radice. Pisciculi minuti ex uentre eius quos deuorauerint: exempti & cremati: ita ut cinis eorum bibatur ex aqua. lubet & cochleas africanas cum sua carne comburi: ciceremque ex uino signo dari. Pedagris articularibusque morbis utilis est oleum in quo decocta est rana: & ipsa rum in testina & ruberæ cinis cum adipe uetere. Quidam & hordei cinerem adiciunt trium

LIBER.

rerū æquo pōdere. Iubēt & lepore marino recēti podagram fricari. Fibrinis quoq; pellibus calciari maxime pontici fibri. Item uituli marini. Cuius & adeps prodest. Item & bryon de quo diximus laetucæ simile: rugosioribus foliis sine caule. Natura est ei stiptica. Impositū lenit impetus podagræ. Item alga: de qua supradictum est: Obseruaturq; in ea: ne arida i/ponatur. Perniones emendant pulmo marinus. Cancrig; marini cinis ex oleo. Item fluuiati les triti sicq; cinere & oleo subacti & siluri adeps. Et in articulis morborum impetus sedāt ranæ sub inde recentes impositæ: quas quidam dissectas iubent imponi. Morbos abigit ius mitulorum: & concharum comitiales & ut diximus: coagulum uituli marini bibunt cum la & equino asinino ue aut cum punici succo. Quidam ex aceto mulso. Necnon aliqui per se pilulas deuorant. Castoreum in aceti mulsi cyathis tribus ieiunis datur. Is uero qui sæpi? corripiuntur: clystere infusum mirifice prodest. Castorei drachmæ duæ esse debebunt: mel lis & olei sextarius: & aquæ tantundem. Ad præfens uero correptis olfactu subuenit cum aceto. Datur: & mustellæ marinæ iecur. Item muris uel testudinum sanguis.

Ad febres omnium generum & contra diuersas infirmitates.

Ca.

VI.

f Ebrum circuitus tollit iecur delphini gustatum ante accessiones. Hippocampi necantur in rosaceo: ut perungantur ægri in frigidis febribus. Et ipsi adalliga tur ægris. Item ex asello pisce lapilli qui plena luna inueniuntur: in capite alliga tur in linteolo. Pagri fluuiatilis longissimus dens capillo adalligatus: ita ut quæ diebus eum qui alligauerit: non cernat æger. Ranæ uero in triuio decoctæ oleo abie ctis carnibus perunctos liberant quartanis. Sunt qui strangulatas in oleo ipsas clam adalli gent: oleoq; eo perūgat. Cor earum adalligatum frigora febrium minuit. Et oleum in quo intestina decocta sint. Maxime autem quartanis liberant ablatis unguibus ranæ & adalliga tæ & rubetæ. Iecur eius: uel cor adalligatur in pāno leucopho. Cancrī fluuiatiles triti i oleo & aqua perunctis ante accessiones in febribus profunt. Aliqui & piper addunt. Alii deco ctas ad quartas in uino & balneo egressis bibere suadent in quartanis. Aliqui uero sinistrū oculum deuorari iubent. Magi quoq; oculis earum ante solis ortum adalligatis ægro ita ut cæcas dimittant in aquam tertianas abigi promittunt. Eosdemq; oculos cum carnibus lusciniæ in pelle ceruina adalligatos præstare uigiliam: somno fugato tradunt. Aliqui san guinem testudinum: in lethargumq; uergentibus coagulo balenæ: aut uituli marini ad of factum uruntur. Aliqui sanguinem testudinum: & lethargicis illinunt. Tertianis mederi dicitur: & spondylus peræ adalligatus. Quartanis cochleæ fluuiatiles in cibo recētes. Qui dam ob id aseruat sale: ut dent tritas in potu. Strombi in aceto putrefacti lethargicos exci tant odore. Profunt & in cardiacis. Cachecticis quorum corpus macie conficitur. Tetheæ utiles sunt cum ruta ac melle. Hydropicis medetur adeps delphini liquat? & cum uino po tus. Gravitati saporis occurritur ractis naribus unguento: aut odorib? uel quoquo modo obturatis. Strombi quoq; carnes tritæ: & in mulsi tribus heminis pari modo aquæ: aut si fe bres sint: ex aqua mulsa datæ proficiunt. Succus cancrorum fluuiatilium cum melle. Ranæ quoq; aquaticæ in uino uetere & satre decoctæ: ac pro cibo sumptæ: ita ut bibatur ex eodē uase. Vel testudo decisis pedibus capite cauda & intestinis exemptis: reliqua carne ita con dita ut citra fastidium sumi possit. Cancrī fluuiatiles ex iure sumpti & pchificis prodesse traduntur. Adusta sanantur cancrī marini: uel fluuiatilis cinere. Et ea que feruēt aqua cō busta sint. Hæc curatio etiam pilos restituit cum cancrorum fluuiatilium cinere. Putant que utendum cum cæra & adipe ursino. Prodest & febrī ranarum fellis cinis. Ignes sacros restingunt ranarum uiuentium uentres impositi: pedibusque posterioribus pronas adalli gari iubent: ut crebriore anhelitu profint. Utuntur & silurorum capitum cinere falsamen torum ex aceto. Pruritus scabiemq; non hominum modo: sed quadrupedum efficacissimè sedat iecur pastinacæ decoctum in oleo. Neros præcisos purpurarum callum quo se operiunt tulum glutinat. Lethargicos coagulum uituli adiuuat in uino potum oboli pon dere. Item ichthyocollæ. Tremulos iuuat castoreum si ex oleo perungantur. Mullos in ci bo inutiles neruis inuenio fieri. Sanguinem piscium putant cibo sisti polipo tuso illitoque De quo & hæc traduntur muriam ipsum ex sese emittere: & ideo nō debere addi. In coque do secari harundine ferro eminente: in uiciumq; trahere natura desistente. Ad sanguinem sistendum & ranarum illinunt cinerem uel sanguinem arefactum. Quidam ex ea rana quā græci calamiten uocant quoniam inter harundines fruticesq; iuuant: minima omnium &

viridissima cinerem fieri iubent. Aliqui & nascentium ranarum in aqua quibus adhuc cauda est: in calice nouo combustarum cinerem si per nares fluat inficiendum. Diuersus hirudinum quas sanguisugas uocant ad extrahendum sanguinem usus est. Quippe eadem ratio earum quæ cucurbitarum medicinalium ad corpora leuanda sanguine spiramenta laxanda iudicantur. Sed uitium quod admissæ semel desiderium faciunt circa eadem tempora anni: semper eiusdem medicine. Multi podagris quoque admittenda censuere. Dicitur scierate & podere ipso sanguinis detractæ aut sale aspersæ. Aliquando tamen ad fixa relinquantur capita quæ causa uulnera insanabilia facit: & multo interim: sicut Messalinum & cõsularibus patriciis cum ad genua admisisset. inuehunt uirus remedio uerso: maximeque rufæ ita formidantur. Ergo suggestia ora forficibus præcidunt: ac ueluti siphonibus defluit sanguis: paulatimque morientium capita se contrahunt: nec relinquunt. Natura earum aduerlatur cimicibus: & suffitu necat eos. Fibrinarum pellium cum pice liquida combustarum cinis narium profluuiâ sistit succo porri mollitus. Extrahit resla corpori inhaerentia. Sepiarum testæ ex aqua fassamentorum carnes. Cancri fluuiatiles triti. Siluri fluuiatilis qui & alibi quam in nilo nascitur carnes impositæ recentes siue fassæ. Eiusdem cinis extrahit & adeps & cinis spinæ eius uicem spodii præbet. Ulcera quæ serpunt & quæ ex iis excresecunt ex capite menarum cinis uel siluri coarctet. Cancinomata per earum capita fassarum: efficacius si cineri earum misceatur sal & cunila capitata: oleoque subigantur. Cancri marini cinis usti cum plumbo carcinomata compescit. Ad hoc & fluuiatilis sufficit cum melle: lineaque lanugine. Sed aliqui malunt alumen melisque miscere cineri. Phagedenæ siluro inueterato: & cum sandaraca trito. Cachectæ & nomæ & putrescentia cybo uetere sanantur. Vermes uero innati ranarum felle tolluntur. Fistulæ aperiuntur: siccanturque fassamenti cum lintheolo immissis. Intragæ alteram diem callum omnem auferunt & putrescentia ulcerum quæque serpunt emplastri modo subacta & illita: Et halpe expurgat ulcera in lintheolis conceptis. Item echini norum testæ cinis. Carbunculos coracinorum fassamenta illita discutiunt. Item mullorum fassamenti cinis. Quidam capite tantum utuntur cum melle: uel coracinorum carne. Muricum cinis cum oleo tumores tollit. Cicatrices fel scorpioidis marini? Verrucas tollit glauci iecur illitum. Capitis menarum cinis cum alio tritus ad tymia crudis utuntur fel scorpionis marini ruffi Smarides tritæ illitæ. Hallex deferuefacta unguium scabriciam cinisque e capite menarum extenuat. Mulieribus lactis copiam facit glaucus e iure sumptus: & smarides cum pisanâ sumptæ: uel cum feniculo decoctæ. Mammæ ipsas muricum uel purpuræ testarum cinis cum melle efficaciter sanat. Cancri fluuiatiles illiti uel marini pilos in mamma: uel muricum carnes appositæ: tollunt. Squatinæ illitu crescere mammæ non patiuntur. Delphini adipe linamenta accensa excitant uulua stranguatū oppressas. Item scombræ in aceto putrefacti. Percarum uel menarum capitis cinis ammixto sale & cunila oleoque uel uulua medentur. Suffitione quoque secundas extrahit. Item uiruli marini adeps instillatur igni naribus iter mortuarum uulua uitio: & cum coagulo eiusdem uellere ipositis. Pulmōis marini cinis ad alligat egregie profluuiâ purgat. Echini uiuētes tusti & in uiso dulci poti sistunt & cæci fluuiatiles triti in uiso potius. Itē siluri suffitu precipue africis faciliores partem fieri dicunt. Cæci ex aqua poti profluuiâ sistere. Ex hyssopo purgare. Et si partem stranguat: similiter poti auxiliari. Eosdē recētes uel aridos bibunt ad partem cōtinēdos. Hippocrates ad purgationes mortuorum que partus utitur illis cum quinis lappati radicibus cum ruta & fuligine tritis: & in mulso datis potui. Item in iure cocti cum lappato & appio menstruas purgationes expediunt. Laris que ubertatem faciunt. Item in febris quæ sit cum capitis doloribus & oculorum palpitacione. Mulieribus in uino austero poti prodesse dicuntur. Castoreum ex mulso potum purgationibus prodest. Contraque uulua olfactum cum aceto & pice: aut subditum pasus. Ad secundas etiam uti eodem prodest cum panace in quattuor cyathis uini. Et a frigore laborantibus ternis obolis. Sed si castoreum fibrum uel supergrediatur grauida abortum facere dicitur: & periclitari partus si superferatur. Mirum & quod de torpedine inuenio. Si capiatur cum luna in libra fuerit: triduoque asseruetur sub diuo: faciles partem facere: postea quotiens inferatur adiuuare. Et pastinacæ radius ad alligat umbilico existimatur idē facere si uiuenti ablatus sit: ipsaque denuo in mare dimissa. Inuenio apud quosdam ostreatum uocari: quod aliqui onychen uocant: hoc suffitum uulua pœnis mire resistere. Odo rem esse castorei: meliusque cum eo ustum proficere. Vetara quoque ulcera & cachectæ

LIBER.

eiufdem cinere fanari. Mam carbunculos & carcinomata in mulierum parte præſentiſſi/
mo remedio fanari tradunt cancro ſamina cum ſalis flore contuſo poſt plenam lunam: &
ex aqua illita. Pſylotrum & cynii ſanguis: ſel iecur ſiue recētia ſiue ſeruata. Iecur ē ritū mix
taque cædro plumbea pyxide aſſeruatum. Ita pueros pubeſcere negauit. Magno ſalpe ob
ſtetrix. Eadem uis eſt pulmonis marini. Leporis marini ſanguine & felle: uel ſi in oleo le
pus hic necetur. Canceri ſcolopendræ marini cinis cum oleo. Vrtica marina trita ex aceto
ſcyllito. Torpedinis cerebrum cum alumine illitum. xvi. luna: Ranæ paruæ quam in ocr
looui curatione deſcripſimus ſanies efficaciffime pſuothrum eſt: ſi recēs illinatur: & ipſa
arefacta ac tuſa. mox decocta tribus heminis ad tertia uel in oleo decocta in areis uafiſ. Ea
dem menſura alii ex quindecim ranis conſciunt. Pſylotrum: ſicut in oculis diximus. San
guisugæ quoque toſtæ in uafe ſiſili: & ex aceto illitæ eundem contra pilos habent effectū
Et ſuffitus urentium eas necat cimices inuectas caſtoreo quoque cum melle pro pſylothro
uſi pluribus diebus reperiuntur. in omni autem pſylothro uellendi prius ſunt pili. Infanti
um gingiuis dentitionibuſque multum confert delphini cum melle dentium cinis: & ſi ip
ſo dente gingiua tangantur. Adalligatuſque idem pauores repentinos tollit. Idem effe
ctus & caniculæ dentis. Vlceræ uero quæ in auribus aut ulla corporis parte ſiant cancro
rum fluuiatiliū ſuccus cum farina hordeacea ſanat. Et ad reliquos morbus triti in oleo
perunctis proſunt. ſitianiſque infantium ſpongia frigida cerebro humefacto rana inuer
ſa adalligata efficaciffime ſanat quam aridam inueniri affirmant. Mullus in uino necatus
uel piſcis rubellio uel anguiſæ duæ. Item uua marina in uino putrefacta iis qui inde bibe
rint tedi uini affert. Venerem inhibet: & cinis hippopotami frontis e ſiniſtra parte pellis in
lintheolo adalligata. Fel ue torpedinis uiuæ genitalibuſ illitum. Concitant cochlearum
fluuiatiliū carnes ſale adſeruata: & in potu ex uino data. Erythini in cibo ſumpti. Iecur ra
næ dyrophetes & calamiſ in pellicula gruiſ alligatum: uel dens crocodili maxilaris an
nexus brachio: uel hippocampus: uel nerui rubethæ dextro lacerto adalligati. Amorem ſi
nit in pecoris recēti corio rubetha alligata. Equorum ſcabiem ranæ decoctæ in aqua exte
nuant: donec illini poſſit. Aiuntq: ita curatos non repeti poſtea. Et ſalpe negat canes lara
re: quibus in offa rana uiua data ſit. Inter aquatilia dici debet: & calamochnus latine adar
cha appellata. Naſcitur circa harūdines tenues ſpuma aquæ dulcis ac marinæ: ubi ſe miſcet
Vim habet causticā: Ideo acopis addit cōtra perfrictionū uicia. Tollit & mulierū lētigines
niſacie. Et calami ſimul dici debet. Phraxmatis radis recēs tuſa luxatis medetur: & ſpinæ do
lorib⁹ ex aceto illita. Cypri uero qui & donax uocat⁹ cortex alopeciiſ medet⁹ uſtus: & ulceri
bus ueteratis. Folia extrahūt quæ iſixa ſūt corpori & igni ſacro Paniculæ floſ ſi aures iſtra
uerit exurdat. Sepiæ atramēto tāta uis ē: ut in lucerna addito æthiopas uideri ablato priore
lumie Amaxila⁹ tradat. Rubeta decocta & i aq potu data ſuū morbis medet⁹: uei cuiuſcūq;
ranæ cinis. Pulmone marino ſi cōfriceſ lignū: ardere uidet⁹: adeo ut ſaculā ita præluceat.

Animaliū oīum in mari uiuentiū clxxvii. genera eſſe.

Ca.

VII.

Eraſta aquatiliū dote nō alienū uidet⁹ idicare prot maria tā uasta & tot millib⁹ paſ
p ſuū terræ iſuſa: extraq; circūdata mēſura pene ipſi⁹ mūdi quæ itelligant⁹ aſalia cen
tū ſeptuagintaſeptē oīum generū eſſe: eaq; nominatī cūplent. Quod in terreſtib⁹
uolucribuſq; fieri nō quit. Neq; n. oīſ idia: æthiopiarū aut ſcythiæ deſertorū ue nouimus
feras aut uolucres cū hominū ipſorū multo plurimæ ſint differētiæ quas i uenire potuim⁹
Accedat hiſ taprobane iſulæq; aliæ oceani fabuloſe narratæ. Profeſſo cōueniet: non poſſe
oīa genera in contēplationē uniuerſā uocari. At hercule in tāto mari oceano quæcūq; naſ
cūtur certa ſūt: notioraq; quod miremur quæ pſundo natura merſit. ut a beluiſ ordiamur
arbores phyſethres: balenæ: piſtrices: tritones: nereides: elephāti: homineſ qui marini uocan
tur: rotæ: orcæ: arietes: muſculi & alii piſciū forma arietes delphini: celebrefq; Homero uir
tuli. Luxuriæ uero teſtudineſ: & medicis fibri: quorū genera nuſquā mari accepim⁹ mergi
tantum marina decenteſ: ſam caniculæ: drynoneſ: cornutæ: gladii: ſerræ: communeſq; mari
terræ amni hippopotami: crocodili. Et amni tantum ac mari thynni: thynnideſ: ſiluri: coraci
ni: percæ: Peculiaris autem maris accipenſer: aurata: aſelluſ: acarneſ: aphia: alopeca: anguilla:
araneuſ: box: batia: bachuſ: batrachuſ: belonæ: quos aculeatoſ uocamus balanuſ: coruiſ: ci
tharuſ. Rhomborum genera chalcis gobio. Colluruſ aſellorum generiſ ni minor eſſet colla
ſiue parianuſ ſiue faxetanuſ a patria betica: lacertorum minima abyſmon: eleſſe: cybiuſ. m

Ita uocat cōcisa pela mis: quæ post .xl. dies a pōto in meotim reuertit. Cordyla & hæc pela mis pusilla: cū in pōtū e mæotide exit hoc nomen habet: cātharus: callyonimus: siue urano scopus: cinædi: solæ: phiscinulæ: cnide: quā nos urticā uocamus. Cancrorū genera chamecis sūt: chameleos: campeporides: generis uarietate distates & rotūditate: chameglycia: menides: quæ sunt maiores quæ pelorides: glycia siue coroquia. Concharū genera iter quæ & margaritifera: cochleæ: quarū generis pentadactydes: melicem: bales: echinophoræ: dicuntur qbus cantant. Extra has sunt rotundæ in oleario usu cochleæ: cucumis: cynopos ea ny marus: cynoldexia: draco. Quidā aliud uolūt e dracūculū. Est aut graculæ simili. Aculeos in branchiis habet ad caudā spectantis. Sic & scorpio lædit dū manu tollit: erythinus: echeneis: echinus. Elephātū locustarū generis nigri pedibus qternis: bisculis. Præterea brachia duo: binis articulis: singulisq forficulis dēticulatis. Fabri siue zægaucisci: glaneus: cōger: gyres: galeos: garus: hippos: hippuros: hirundo: ale: pleumon: hipocampos: heparcotinos: Sunt lacertorū genera loligo uolitās: locustæ: lucernæ: liparis: lamyrus: lepus: leones: quorū brachia cancris similia sunt. Reliq ps locustæ: mullus: merula: inter saxatiles laudata. mugil: melāus: mæa: metis: murena: misinylus: miscus: murex: oculata: ophidion: ostria: eotia orcinō. Hic ē pelamidū generis maxius. Neq redit i mæotin: similis tritoni. uetustate melior: Orphus orthagoriscus: phager: picus: saxatiliūq pelamis. Earū generis maxia apolectus uocat. Durius tritō: phorcus: phitarus: passer pastinaca. Polyporū genere pectines: maximi & nigerrimi æstate. Laudatissimi aut mitylenis rhyas: tyndarides: salonis: altimacia in Insula Alexādræ. In Aegypto pectūculi: purpuræ: pedriges: pīna pinnotheræ: rhina: quæm squatinā uocamus. Rūbus: scarus pncipalis hodie. Solea: fargus: scylla: sarda: Ita uocat pela mis lōga ex oceano ueniēs. Scōber: salpa: horus: scorpēna: scorpis: scyafcia: sciēna: scolopēdra: myrus. ægyptia: strōb: solen: siue aulos: siue donas: siue onix: siue dactylus spodylus: maristella: spōgia. Turdus iter saxatiles nobilis. Tynnus: tranus. qnem aliū Xiphyā uocat. Staffa: torpedo: terhea: triphonō. Pelamidū generis magni ex eo serena cymbia sūt. Veneti: Euax: xyphii. His adiecimus apud Ouidiū posita noia: quæ apud nemiū aliū reperiunt. Sed fortassis i pōto nascunt: ubi i uolumē supremis suis tpib? inchoauit. Bopyrū i scopulis uiuentē. Orphū rubentē: rhacinūq pullū pīctas mormyras: aureiq coloris chryson. Præterea parū teragū: & placentē cauda labrū. Epodas lati generis. Præter hæc insignia pisciū tradit channen ex se ipa cōcipere. Glacū æstate nūq apparere. Pōpiūq semp comitet nauigiorū cursus. Chromin qnidificet i aqs. Teleopen quoq dicit eē nostris icognitū undis. Ex quo apparet falli eos q eūdē accipenserē existimauerūt. Telopi palmā saporis inter pisces multi dedere. Sūt præterea a nullo auctore noīati. Iudis latinæ appellatæ: a græcis pheren ostrea similis noie magnitudine iter amplissimos rarus: sed tñ nō degener: & pna cōcharū generis circa pōtias insulas frequētissimæ. Stāt uelut suillo crure lōgo i harena defixæ hiātēsq q lipitudo ē: pedali nō minus spatio. Cibū uenant. Dēres in circuitu marginū hñt peccinatim spissatos. Intusp spōdyli grādis caro ē. Et hyenam piscē uidi i oenaria i sula captū caput exerēt. Præter hæc purgamēta aliq relatu idigna: & algis poti? ānumerāda q aīalibus.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE.
LIBER TRIGESIMVSTER TIVS.

PROEMIVM.

Metallorum naturæ.

ET ALLA NVNC IPSAEQVE OPES ET RERVMPrecia dicent: tellurē intus exegente cura multiplici Modo qppe alibi diuitiis fodit quæretē uita aurū argētum æs electrū. Alibi deliciis gēmas: & parietū digytorū que pigmēta Alibi temeritati ferrū auro etiā gratius inter bella cedet. Persequimur oēs eius fibras: uidemusq sup excauatos montes mirantes defiscere aliq: aut intremiscere illā. Ceu uero nō hoc etiā exēplū idignationis sacræ parētis expmi possit.

LIBER.

Imus in viscera eius & in sede manū opes quærimus tanq̃ parum benigna fertilisq̃ qua se-
cetur. Inter hæc nimium remediore gratia scrutamur. Cui n. fodiendi causa medicina est.
Quand̃ & hæc & summa sui parte tribuit ut minime parca: facilisq̃ i omnibus quæ p̃sunt.
Illa nos premunt: illa nos ad inferos agunt quæ occultauit atq̃ demersit. Illa quæ non na-
scuntur: ut repente mens ad iane euolans reputet quis deinde futuri finis est: sæculis om-
nibus exhauriendi eam quousq̃ penetret avaritia? Quam innocens quam beata: immo ue-
ro & delicata esset uita si nihil aliud de ea nisi quod supra terras concupisceret: haberetq̃
non nisi quod secū est? Eruitur quidem aurum & chrysocola iuxta: ut preciosior uideatur
nomen ex auro custodiens. Parum enim erat naturæ unam inuenisse uitæ pestem: nisi in
precio etiam esset sanies auri. Querebat argentum avaritia. Boni consuluit interim inuenis-
se minimum. rubensq̃ terre excogitauit uulm. Heu prodigiosa ingenia quot modis auxi-
mus precia rerum? Accessit ars picturæ: & aurum argentumq̃ celando carius fecimus. Di-
dicit homo naturam prouocare. Auxere & artem uitiorum irritamenta. In poculis libidi-
nes celare iuuat: ac per obscenitates bibere. Abiecta sunt deinde hæc: & sordere cœpere: &
auri argentiq̃ minimum fuit. Murina & crystallina ex eadem terra effodimus: quibus preci-
um faceret ipsa fragilitas hoc argumentum opum: hæc uera luxuriæ æstimata est gloria:
habere quod posset statim totum perire. Nec hoc fuit satis: turba gemmarum potamus: &
smaragdis teximus calices: ac temulentiæ cā tenere indiā iuuat: & aurū iam accessu eius.

Quæ prima cōmendatio metalloꝝ auri: & de origine annuloꝝ aureoꝝ: & modo auri
apud antiquos: & equestri ordine: & de iure annuloꝝ aureoꝝ. Ca. .I.

Tinam posset e uita in totum abdicari auri sacra fames: ut celeberrimi auctores
dixere: proscissum cōiitiis ab optimis quibusq̃: & ad perniciem uitæ repertum.
Quantum foelicioꝝ æuo cum res ipsæ permutabantur inter se: sicut & troianis
temporibus factitatum Homero credi conuenit. Ita enim (ut opinor) commer-
cia uictus gratia inuenta: alios coriis boum: alios ferro captiuisq̃ rebus emptitasse tradit:
quancumq̃ & ipse miratus aurum æstimationes rerum ita fecit: ut centum boum arma aus-
rea permutasse Glaucum diceret cum Diomedis armis nouem boum. Ex qua consuetudine
multa legum antiquarum pecore constat etiam Romæ. Pessimū uitæ scelus fecit: qui annu-
lum primus induit digytis. Nec hoc quis fecerit traditur. Nam de Prometheo omnia fabu-
losa arbitror: quancumq̃ illi quoq̃ ferreum annulum dederit antiquitas: uinculumq̃ id
non gestamen intelligi uoluerit. Muidæ quidam: annulum quo circumactio habentem ne
mo cereretur: quis non etiam fabulosiorem fateatur: Manus & prorsus sinistra: maximam
auctoritatem conciliauerit auro: non quidem Romani quorū more ferendum erat bellicæ
uirtutis insigne. De regibus Romanis non facile dixerim. Nullum habet Romuli in capi-
tulo statua: nec præter Nummæ Seruicq̃ Tullii alia. Nec L. quidem Bruti. Hoc in tarqui-
niis maxime miror: quorū egregia fuit origo: unde hic anulorum usus uenit: quancumq̃
nunc lacedæmone ferreo utantur. Sed a Prisco Tarquinio omnium primo filium cum in
prætextæ annis occidisset hostem bulla aurea donatum constat: unde mos bullæ durauit
ut eorum qui equo meruissent filii id insigne haberent: cæteri lorum. Et ideo miror Tar-
quinii eius statuam sine annulo esse. Quancumq̃ & de nomine ipso ambigitur. Id græci a
digytis appellauerunt. Apud nos prisca ungulum uocabant. Postea & græci & nostri scytno-
lum. Longo certo tempore ne senatum quidem Romanum habuisse aureos: manifestum
est. Si quidem iis tantum qui legati ad exteras gentes ituri essent: annuli publice dabatur
credo quoniam ita exterorum honoratissimi intelligebantur. Neq̃ aliis uti mos fuit: quā
qui ex ea causa publice accepissent: uulgoque sic triumphabant. Et cum corona ex auro
etrusca sustineretur a tergo: annulus tamen in digyro ferreus erat: æqua fortuna trium-
phantis & serui coronam sustinentis. Sic triumphauit de lugurta. C. Marius. Aureum nō
ante tertium consulatum sumpsisse traditur. Ii quoque qui ob legationem acceperant au-
reo in publico tantum utebantur: intra domos uero ferreis. Quo argumento etiam nunc
sponsæ annulus ferreus mittitur. Isque sine gemma. Nec illi acis temporibus ullos fuisse
annulos uideo: nusquam certe Home. dicit: cum & codicillos missitatos epistolarum gra-
tia indicet: & conditas arte uestes: ac uasa aurea argenteaq̃: & ea colligata nodi non an-
nuli nota. Sortiri quoq̃ contra prouocationem duces non annulis tradit. Fabricæ etiam
deum fibulas: & alia muliebris cultus: sicut in aures in primordio factitasse sine mentione

annuloꝝ. Et qui primus instituit contanter id fecit: leuissq; manibus ac latentibus induit cū si honos securus fuisset: dextra fuerit ostentandus. Quod si impedimentū potuit in ea aliquid intelligi: etiā infectorii usu argumentum est: maius i leua fuisse qua scutum rapitur. Est quidem apud eundem Homerū uirorum crinibus aurum implexum. Ideo nescio an prior usus a feminis coeperit Romæ quidem non fuit aurum: nisi ad modum exiguo longo tempore. Certe cum a Gallis capta urbe pax emeretur: non plusq; mille pondo effici potuerit. Nec ignoro. M. Crassum duo milia pondo auri rapuisse suo: & Pompeii tertio consulatione Capitolini Iouis solio a Gamillo ibi condita: & ideo a plerisq; existimari duo milla pondo collata. Sed quod accessit: ex Galloꝝ præda fuit: detractumq; ab his i parte capte urbis delubris. Gallos autē cum auro pugnare solitos Torquatus indicio est. Apparet ergo Galloꝝ: templorumq; tridem nec amplius fuisse. Quod quidem in augurio intellectū est: cum Capitolinus duplum reddidisset. Illud quoq; obiter indicari cōuenit: qm̄ de annulis sermonem repetimus: ædituum custodiæ eius deprehensum fracta in ore annuli gēma statim expirasse: & indicium ita extinctum. Ergo & maxime duo trī milia pondo cum capta ē Roma anno trecentesimo. lxxiii. fuisse: cum iam caput liberorū censā essent. clīi. milia qn̄ genti. lxxiii. Eadem post annos. ccc. vii. quod ex Capitolinæ ædis incendio: ceterisq; omnibus delubris. C. Marius filius prænestæ detulerat tredecim milia pondo: sub eo titulo in triumpho transtulit Sylla. Et argenti. vii. milia. Idem ex reliqua omni uictoria pridie transtulerat auri pondo qndecim milia argenti pondo. c. xv. milia. Frequētiōr autē usus annulorum non ante. Gn. Flauium Anii filium deprehenditur. Hic nam ꝑ publicis diebus factis. quos populus a paucis Principū quotidiē patebat: tantā gratiam Plebis adeptus est: alioq; Libertino patre genitus: & ipse Apii Cæci scriba cuius hortatu exceperat eos dies consultando assidue sagaci ingenio promulgaueratq; ut ædilis curulis crearetur cū. Q. Anitio prænestino qui paucis ætate annis hostis fuerat: præteritis. C. Perilio & Domitio. quorum patres cons. fuerant. Additū Flauio ut simul Tribunus Plebis esset. Quo facto tāta Senatus indignatiōe exarsit. ut annulos ab eo abiectos fuisse in antiquissimis reperiāt analibus. Fallit plerosq; q tum & equestrem ordinē id fecisse arbitrantur: Etenim adiectū hoc quoq; Sed & phalera posita propter quæ nomen equestrum adiectū est. Annulos quoq; depositos a notabile in annales relatum ē: non a Senatu uniuerso. Hoc actum. P. Sempromio Longo. L. Sulpitio cons. Flauius uouit ædem concordie: si populo reconciliasset ordines: Et cum ad id pecunia publica non decerneretur. ex mulctatiōe fœneratoribus condēnatis ædiculā æreā fecit in græcostasi: quæ tūc supra comitium erat. Inciditq; i tabula ærea eā ædē. ccc. iiii. annis post Capitolinā dedicatā. Ita qdringētis: xlviii. a cōdita urbe gestū est & primū anulorū uestigiū extat. Promiscui autē usus alterū secūdo punico bello. Neq; n. aliter potuissent trimodia illa annulorū Carthaginē ab Hannibale mitti. Inter Cepionem quoq; & Drusum ex anulō i auctiōe nauali inimicitie cœpere. Vnde origo socialis belli: & exitia rerū. Ne tū qdē oēs Senatores habuerūt: utpote cū memoria auorū multi prætura functi i ferro cōsentierūt: sicut Calphurnium & maniliū: q legatus. C. Narii fuerat iurgitino bello. Fenestella tradit. Et multi. L. Fufidiū illū quē Scaurus i uita sua scribit. In Quistorum uero familia aurum ne scēminas quidem habere mos fuerit. Nullosq; oīo annulos maior ps gentium hoīumq; etiam qui sub imperio nostro degūt hodie habeat. Nō signet oriēs aut Aegyptus etiā nūc litteris cōtenta solis. Multis hoc modis ut cetera oīa luxuria uariauit: gēmas addendo exq̄siti fulgoris: censuq; opimo digytos onerando: sicut dicemus i gēmarū uolumine. Mox & effigies uarias exlādo: ut alibi ars alibi materia eēt in precio. Alias deinde gēmas uiolari nefas putauit: ac ne quis signandi cām in annulis eē intelligere: solidas induit. Quas dā uero neq; ab ea parte quæ digyto oculat: auro cludit aurūꝝ milibus lapilloꝝ uilius fecit. Cōtra uero multi nullas admittūt gēmas: auroq; ipso si gnant: ut claudii Cæsaris principatu reprim. Necnon & seruicia iam ferrum auro cingunt alia per sese uero auro decorant: cuius licentiæ origo nomine ipso in samathracia id institutum declarat. Singulis primo digytis gerere mos fuerat: qui sunt minimis proximi. Sic in Nūmæ & Seruii Tullii statuis uidemus. Postea pollicis proximo induere etiā deorum si mulacris. Dein iunxit & minimo dare Gallie britaniæq; in medio dicuntur usæ. Hic nunc solus excipitur: ceteri omnes onerantur: atq; etiam priuati articuli minoribus alis. Sunt qui tres uni minimo congerant. Alii uero & huic unū tantū: quo signanda signent. Condi

LIBER.

turq; ille ut res rara & ad iniuriæ usus indigna: uelut e sacratio promitur. Ei unū in minio digito habuisse preciosioris est in recondito suppellectilis ostentatio. Iam alii pondera eorū ostentant: Alii plures q̄ unū gestare labor est. Alii bratteas in serūt leuiore materia: & propter casum gemmarū totam sollicitudinem purant. Alii sub gemmis uenena claudūt: sicut Demosthenes summus orator gracie annulosq; mortis gratia habet. Demūq; ut plurimū opū ita scelera annulis fuit. Que sint illa priscorū uita: qualis innocentia i qua nihil signabatur? At nūc quoq; sibi ac potus uindictantur annulo a rapina. Hoc profecere mancipiorum legiones: & in domo turba externa acta Seruorum quoq; causa nomenclatura adhibendus. Sed aliter apud antiquos. Singuli marci pores lociferes uel dominorum gentiles omnem uisum in promiscuo habebāt: nec ulla domi custodia a domesticis opus erat. Nūc rapiendæ comparantur epulæ: pariterq; qui rapiant eas. Sed & clauis quoq; ipsis signare non est satis: grauat is somno: aut morientibus annuli detrahuntur: maiorq; uitæ ratio circa hoc instrumentum esse cœpit: incertum a quo tempore. Videmur tamen posse in externis auctoritatem eius rei intelligere circa Polycratem fami tyrannum: cui dilectus ille annulus in mare abiectus capto relatus est pisce ipso circiter ducentesimo. xxx. annum urbis nostræ interfecto. Celebrationem q̄dem usum cum fœnore cœpisse argumēto. est cōsuetudo ulgi ad sponsiones etiamnum annulo exiliente: ab eo tempore quo nōdum erat arra uelocior: ut plane affirmare possumus nummos ante apud nos cœpisse: mox annulos Denūmis paulopost dicitur. Annuli distinxere alterum ordinem a plebe: ut semel cœperant esse celebres: sicut tunica ab annulis senatum tantum: quāq; et hoc sero: uulgoq; purpuratiore tunica usos inuenimus etiam præcones: sicut patrem. L. Elji Strellionis præconini ob id cognominati. Sed annuli plane medium ordinem tertiumque plebi & patribus inferuere. Ac qd̄ antea militares equi nomen dederant: hoc nūc pecuniæ iudices tribuūt. Nec pridem id factū: Diuo Augusto decurias ordinante: maior pars iudicum in ferreo annulo fuit. liq; non equites: sed iudices uocabantur. Equitū nomen subsistebat in turmis equorum publicorum iudicium quoq; non nisi quattuor decuriæ fuere primo. Vixq; milia singula in decuriis inuenta sunt: nondum provinciis ad hoc munus admissis. Seruatūque in hodiernū diem est: ne quis e nouis ciuib; in iis iudicaret.

De decuriis iudicium: & quotiens nomina equestris ordinis imutata & donis militaribus & qn̄ primū corona aurea. Ca. .II.
 Ecuriæ quoq; ipsæ pluribus discere nominibus fuere Tribunorū æris. & 'Selectorū' & iudicū. Propter hoc etiam Nongenti uocabantur ex omnibus. Selecti ad custodiēda suffragiorum scita in comitiis. Et qui diuisus hic quoq; ordo erat superba usurpatione nominum: cū alijs se Nongentum alijs 'Selectum': alijs Tribunum appellaret. Tyberii demum principatu nono anno in unitatē uenit equester ordo annulorūq; auctoritati forma constituta est. C. Asinio Pollione. C. Antistito Vetre consilio anno urbis conditæ. dcc. septuagesimoq; nōto. Quod miremur futuri pene de causa cū. C. Sulp. Galba iunenale famā apud principē popinarū poenis aucuparet: occupatusq; in hiis eēt questus in Senatu uulgo institor: eius culpæ defendi annulis. Hac de cā cōstitūtū ne cui ius eius esset: nisi cui ingēuo ipsi patri: auoq; paterno sesteritia. cccc. census fuissent & lege iulia theatri. in. xliii. ordinibus sedendi. Postea gregatim in signe id appeti cœptū. Proterq; hæc discris C. princeps decuriā qntā adiecit: tantūq; natū est fastus: ut quæ sub D. Augu. impleri nō potuerant decuriæ non capiant eū ordinē: passimq; ad ornamenta ea etiā seruitute liberati transfiliant: qd̄ ante nūq; erat factū qm̄ in ferreo annulo eques: iudicesq; intelligebant: adeoq; promiscuū id esse cœpit: ut apud. Cl. Cæsarem in censura eius unus ex equitibus Flautus proclus. cccc. ex ea causa reos postularer. Ita dū separatur ordo ab ingenuis cōicatus est cū seruitutis. Iudicū autē appellatiōe separari eū ordinē primi oīum instituere. Grachi discordi popularitate in cōtumeliā Senatus mox ea debellata: auctoritas noīs uario seditionū euentu circa publicanos substint: & aliquādiu tertiæ uires publicani fuere. M. Cicero demū stabiluit equestre nomē i cōsularu suo ei Senatū cōcilans: ex eo se ordie puectū eē celebrās: & eius uires peculiari popularitate quæres. Ab illo tpe plane hoc tertiū corpus in re. pu. factū est. Cœpitq; adici Senatui populoq; ro. equester ordo. Quade causa & nunc post populū scribitur: quia nouissime cœptus est adici. Quin etiā ipsum equitum nomen sæpe uariatum est in iis quoq; qui ad equitatum trahebant. Celeres sub

Romulo: regibusq; appellati sunt. Deinde flexumines. Postea troffuli: cum opidum in thu-
cis citra uolcinios hoc nomine passum: ix. milia sine ullo adiumento peditum cōpissent
Eius uocabuli uis durauit ultra. C. Gracchum: Iunius certe qui ab amicitia eius Graccha-
nus appellatus est scriptum reliquit iis uerbis. Quod ad equestrem ordinem prinet: antea
strossulos uocabant: nūc equites uocant. Ideoq; quia non intelligūt troffulus nomen quid
ualeat: multos pudet eo nomine appellari: & causam quā supradicta est. exponit. Inuitosq;
etiamnum tamen troffulos uocari. Sūt adhuc aliquē non omittendā in auro differentia.
Auxiliares quippe externos torquibus aureis donauere: at ciues non nisi argenteis. Præ-
terq; armillas ciuib; dedere: quas non habent externi. Idem qd magis miremur coronas
ex auro dedere ciuib; . Quis primus donatus sit ea non inueni. Sed quis primum donaue-
rit a. L. Pisone traditur. A Postumius Dictator apud lacum regillum castris Latinorum. ex
pugnatis ei cuius maxime opera capta essent: hanc coronam ex præda dedit. Item: L. Lentu-
lus Consul Seruilio Cornelio merende samnitum oppido capto. Sed quinq; librarū coro-
na Piso si ugi filium ex priuata pecunia donauit: eamq; coronam testamento reipublicæ le-
gauit. De reliquo usu auri in uiris & mulieribus: & de nummo aureo: & quando pri-
mū signatum est æs argentū & auge: & anteq; signaret q mos in ære: & quā maxima pecu-
nia primo censu: & quotiens & quibus temporib; auctoritatis auri.

Ca. .III.

Eorū uero honori in sacris nihil aliud excogitatū est q̄ ut auratis cornib; hostiæ
d maiores dūtaxat immolarent: sed in militia in quoq; tm̄ adoleuit hæc luxuria:
ut M. Br. in philippicis campis epistolæ reperiant frementes fibulas tribunicias
ex auro geri. At Hercules idem tu Brute mulierū pedib; aurū gestari tacuisti.
Cuius sceleris nos coarguimus illū primū q̄ auro dignitate per annulos fecit: ut habeant
in lacertis iam qdem & uiri qd e dardanis uenit: itaq; & dardanū uocabat. Viriolæ celticæ
dicūtur. Viriles celtibericæ. Habeant fœminæ in armillis digyrisq; totis collo auribus. Per
has discurrant catenæ circa latera: & inserta margaritarū pondera e collo dominarū auro
pendeant: ut in somno quoq; unionū cōscientia adsit. Etiamnū pedibus induit: atq; inter
stolam plebemq; hūc mediū fœminarū equestrem ordinem facit. Honestius uiri pedagō-
gis id datus balneasq; diues puerorū forma conuertit. Iā uero etiam Harpocrateui statu-
alq; ægyptiorū nūminū in digitis uiri quoq; portare incipiūt. Fuit & alia. Clau. principatu
differentia insolens iis qb; admissionem liberti eius dedissent: imaginem principis in annu-
io ex auro gerendi magna criminū occasione. Quæ omnia salutari exoritur Vespasi ani
principis aboluit: æqualiter publicando principem. De annulis aureis eorūq; usu hæc en-
dictū sit. Proximū scelus fecit: qui primū ex auro denariū signauit: quod & ipsū latet au-
ctore incerto. Populus Romanus ne qdem argento signato ante Pyrthū regem deuidū
usus est. Libralis unde etiam nūc libella dicit: & dispondius appendebat assis. Quare æris
grauis pœna dicta. Et adhuc expensa in rationib; dicūtur. Item intrēdia & pondera. Quin &
militū stipendiō: hoc est stipis ponderandæ pensatores libripēdes dicūtur. Qua consue-
tudine in iis emptionib; quæ mancipi sunt: etiam nūc libra interponit. Serui? rex primus
signauit æs. Antea rudi usos Romæ. Timeus tradit. Signatū est nota pecudū: unde & pe-
cunia appellata. Maximus census. c. x. milia assū fuit illo rege. Et ideo hæc prima classi s.
Argentū signatū est anno urbis quingentesimo octogesimo quinto: Q. Fabio cōsule qn
que annis ante primū bellū punicū. Et placuit denarius pro decem libris æris: quinarius p
quinq; sestertii pro dipondio ac semisse. Libræ aut pōdus æris in minitū bello punico pri-
mo cū impensis respublica non sufficeret. Constitutūq; ut asses sextantario pondere feri-
rentur. Ita qnta parte facta lucri dissolutū æs alienū. Nota æris fuit ex altera parte lanus ge-
minus: ex altera rostrū naui. In triente uero & quadrante æs quadrans anrea triūcis uoca-
tus a tribus unciiis. Postea Hannibale urgente. Qu. Fabio Maximo dictatore asses unciales
facti. Placuitq; denariū. xvi. assibus permutari quinarium octonis: sestertium quaternis. Ita
respub. dimidiūm lucrata est. In militari tamen stipendio semper denarius pro decem assib;
datus. Nota argenti fuere bigæ: atque quadrigæ & inde bigati qd nigratiq; dicti. Mox
lege papyriana semūciales asses facti. Liuius Drusus in tribunatu plebis: octauā ptem æris
argento miscuit. Qui nūc uictoriatu appellatur: lege clodia percussus est. Antea. n. hic nū-
mus ex illirico aduectus mercis loro habebat. Est aut signatus uictoria: & inde nomen. Au-
reus nūmus post annū. lxxi. percussus est quā argenteus: ita ut scrupulum ualeret sestertiiis

LIBER.

uicenis: quod efficit in libras ratione sestertii: tunc erant sestertios nongentos. Post hæc placuit. xl. milia signa ex auri libris: paulatimque principes imminuere pòdus: minutissimus uero ad. xlv. milia. Sed a nummo prima est origo auaritiæ excogitata: tænore quæstiuosa se-
gnitia. Hæc paulatim exarsit: rabie quadam non iam auaritia: sed fames auri: utpote cum Se-
pius Clandius. C. Grachi familiaris auro repensum caput eius excisum ad opimum tulerit: plumbosque in eos addito paracidio suo tempus. etiam circumscripserit. Nec iam quiritiū aliquo: sed uniuerso nomine Romano infami rex Mithridates Aquilio duci capto aurū in os infundit. Hæc parit habendi cupido. Pudet intuentem tantum omnia ista quæ suby-
inde noua græco sermone excogitantur: expresso argenteis uasis auro aut incluso: quibus deliciis ueneunt tam aurea quam aurata: cum sciamus interdixisse castris suis Spartacū ne quis aurum haberet: aut argentum. Tāto fuit plus animi fugitiui nostris. Messala ora-
tor prodidit Antonium triumuirum aureis usum uasis in omnibus obsenis desideriis: pu-
dendo etiam crimine Cleopatæ. Summæ apud externos licentiæ fuerat poculo aureo pul-
uino subdito Phillippum regem dormire solitum. Agomen celum Alexandri Magni præ-
fectum aureis clauis suffigere crepidas. Antonius Sopus in contumeliam naturæ uilita-
tem auro fecit opus proscriptione dignum. Sed præter alia equidem miror populum Ro-
mā gentibus in tributo semper argentum imperasse: non aurum sicut carthagini cum
Hannibale uictæ argenti pondus annua in quinquaginta annos nihil auri. Nec potest uide-
ri penuria mūdi id uenisse. Nam Mida: sed & Cræsus: infinitū possederant. Iam Cyrus de
uicta asia pondus. xxiiii. milia inuenerat: præter uasa aurea aurūque factum: & in eo folia ac
platanum uitæque. Quo uictoria argenti quingenti quingenta milia talentorum repor-
tauit. & craterem Semiramidis: cuius pondus. xv. talentorum colligebat. Talentum autem
ægyptium pondus. lxxx. patere Varro tradit. Iam regnauerat in colchis Salauces & Esu-
pes qui terram uirginem nactus plurimum argenti: aurique eruisse dicitur in suanorū gē-
te: & alioquin uelleribus aureis inclyto regno. Sed & illius aureæ cameræ: & argenteæ tra-
bes narantur & columnæ: atque parastate. uictio Sosostræ Aegypti rege tam superbo: aut pro-
datur annis quibusque sortes reges singulos e subiectis iugere ad currum solitus: sicque tri-
umphare. Et nos fecimus quæ posteris fabulosa arbitrentur Cæsar qui postea dictator fuit
primus in ædilitate numere patris funebri omni apparatu harenæ argenteo usus est: feras-
que argenteis uasis incessere tum primum uisum. Mox quod etiam in municipiis emulantur
C. Antonius ludos scœna argentea fecit. Item. L. Murena. & C. princeps i cyro pecunia du-
xit. In quo fuere argenti pondus. c. xxiiii. Claudius successor eius: cum de Britaonia trium-
pharet inter coronas aureas unam. vii. pondus habuit. quam contulisset Hispaniæ: ceterioris
alteram. ix. quam Gallia comata sicut titulus indicauit. Huius deinde successor Nero Pō-
peii theatrum operauit auro in unum diem quo Tyridati Regi Armeniæ ostenderat. Et
quota pars ea apparatus fuit aureæ domus ambiens urbem. Auri in ærario populi Roma-
ni fuere. Sexto Iulio. L. Aurelio consul septem annis ante bellū punicum tertium pondus
dcc. xxvi. argenti nonaginta duo milia & extra numerum. ccc. & lxxv. milia. Item Sex. Iulio
L. Martio cons. hoc est belli scænalis initio: octingenta. xli. auri pondus Cæsar primo itro-
itu urbis in civili bello suo ex ærario protulit laterum aureorū. xxi. milia: & numero pon-
do. ccc. Nec fuit aliis tibus res publica locupletior. Intulit & Aemilius Paulus Perseo Re-
ge Macedonico deuicto prædam pondus triū miliū a quo tpe Populus Romanus tributū
pendere desit. Laquearia quæ uic: & in priuatis domibus auro teguntur: post Carthaginē
euersam primo inaurata sunt in Capitolio censura. L. Munimii. Inde transiere in cameras.
In parietes quoque. qui iam: & ipsi tanquam uasa inaurantur: cum sua ætas uaria de Catulo
existimauerit: quod tegulas æreas Capitolii inaurasset primus. Inuentores auri sicut me-
tallogi: fere omnium: septimo uolumine diximus præcipuam gratiam huic materiæ fuisse ar-
bitror: non colore qui in argento clarior est: magisque diei similis: & ideo militaribus: signis
familiarior. quoniam is longius fulget: manifesto errore eorū qui colorem syderum placuisse
se i auro arbitrant: cū i gemis: aliisque rebus nō sit præcipuus. Nec pōdere aut facilitate ma-
teriæ prælatū ē: ceteris metallis: cū cædat p urrūque plūbo: Sed quæ uni nihil igne depe-
rit: tota ēt i scēdis rogisque durate materia. Quinimo quo sæpius arsit: proficit: ad bonitatem: au-
rique expimēto ignis ē: ut simul color rubeat quo ignis. At ipm obrizū uocat. Primū at bōi-
tad argumētū ē quod difficile accēdi: Præterea miz: prunæ uolētissimæ ligni idomitū palea

citissime ardescere: atque ut purgetur cum plūbo coqui. Altera causa precii maior quod minimum usus deterit: cum argento ære plumbo lineæ durantur: manusque sordescant de ci/dua materia. Nec aliud laxius dilatur. aut numerosius diuiditur: utpote cuius uncie in septuagenas & quinquagenas pluresque bratteas quaternum utrinque digitorum spargantur. Crassissimæ ex iis prencstinæ uocantur: etiamnum retinentes nomen fortunæ inaurato ibi fidelissime simulachro. Proxima brattea quæ stria appellatur. Hispania strigiles uocat auri paruulas massas: quod super omnia solum in massa auramento capitur. Cum cætera in metallis reperta igni perficiantur hoc statim aurum est consumatamque materiam protinus habet cum ita inuenitur. Hæc enim inuentio ius naturalis est. Alia quæ dicemus coacta. Super cætera non rubigo ulla: non erugo non aliud ex ipso quod consumat boni/ratem iminuat uel pondus. Iam contra salis & aceti succos dormitores rerum constantia superque omnia netur: nec textitur lanæ modo: & sine lana: Tunica aurea triumphasse Tarquinium Priscum Verius tradit. Nos uidimus Agrippinam Claudii principis edente eo naturalis prelii spectaculum assidentem ei indutam paludamento: auro textili sine alia materia. Attalidis uero iam pridem intexitur inuento regum asiæ. Mormori & iis quæ candefieri non possunt uel candido illinitur: ligno glutini ratione composita: leucoporon uocat. Quid sit hoc: aut quemadmodum fiat: suo loco docebimus. Aes in aurari argento uiuo: aut certe hydrargyro legitimum erat: de quibus ut dicemus illorum naturam redentes: excogitata fraus est. Namque æs cruciatur in primis accensumque restinguitur sale aceto alumine. Postea exarenatur: an satis recoctum sit splendore deprehendente: iterumque exhalatur igni: ut possit edomitum mixtis pumice alumine argento uino iduætas accipere bratteas. Alumen in purgando uini habet tale est quale esse diximus plumbo.

Ratio naturalis inueniendi auri: & quando primum aurea statua: & medicinæ ex auro. Ca. III

Vrum inuenitur in nostro orbe ut omittamus indicum: atque a formicis: aut gryphibus apud sythas erutum. Apud nos tribus modis fluminum ramentis: ut in tago hispaniæ: pado italiæ hebro thraciæ: pactolo asiæ: gange indiæ: Nec ullū ab solutius aurum est: ut cursu ipse trituque perpolitur. Alio modo puteorū scrobibus effoditur: aut in ruina montiū. Quare utraq; ratio dicitur. Aurū qui quæritur: ante omnia segullū tollit: ita uocatur indicum: alueus ubi id est: arenæ que leuatur: atque ex eo quod reledit: coniectura capi. ut aliquādo in summat tellure protinus rara felicitate: ut nuper in dalmatia principatu. Neronis singulis diebus etiam quinquagenas libras fundes cum iam inuentum est in summo cespite. Alutationem uocant si & aruo ea tellus subest. Cæterum montes hispaniæ aridi sterilesque: & in quibus nihil aliud ginatur: huic bono conunguntur fertiles esse. Quod puteis foditur canalitium uocant: alii canaliense marmoris gloriæ inhærens: non illo modo quo in oriente sapphyro atque thebaico aliisque in gemis scintillat: Sed micæ amplexum marmoris hi uenarum canales per marmor uagantur & latera puteorum & huc illuc inde nomine inuento: tellusque ligneis columnis suspenditur. Quod effusum est tūdatur: lauatur: uritur: molitur in farinam. Nam quod in pilis eudunt apilæ: scudem uocant argentum quod exit a fornace: sudoremque qui camino iactatur. Spurcitia in omni metallo uocatur scoria. Hæc in auro cognitur iterum & tunditur. Catini fiunt ex tasconio. Hæc est terra alba similis argillæ. Neque enim alia afflatum ignemque & ardentem materiam tolerat. Tertia ratio opera uicerit gigantū. Cūculis per magna spatia actis cauantur montes ad lucernarū lumina. Eadem mensura uigiliarū est: multi que mensibus non cernitur dies. Arrugius id genus uocant: siduntque rimæ subito: & opprimunt operarios: ut iam minus temerarium uideatur e profundo maris petere margaritas: tanto nocentiores fecimus terras. Reliquūt itaque fornices crebri motibus sustinendis. Occursant in utroque genere silices. Hos igni & aceto rūpūt. Sepius uero quoniam in cuniculis uapor & fumus strangulat: cædūt fracturis. c. l. libris ferri terrarū agentibus. Egeruntque humeris noctibus ac diebus per tenebras proximis tradentes: lucem nouissimi cernunt. Si longior uidetur silix: latus sequitur. Fossam ambit quiete. Tamen in silice facilius existimatur opera. Est uamque terra ex quodam argillæ genere glareæ mixta: candidam uocat: prope inextinguibilis. Cuneis eā ferreis aggrediūt: & uisdē malleis. nihilque durius putat. nisi quod iter oia auri fames durissima ē. Peracto opere ceruices fornicū ab ultimo cædūt: datque signū

LIBER.

rima. Eamque solus intelligit in cacumine montis eius peruigil. Hic uoce istu ue repente reuocari operarios iubet. pariterque ipse deuolat. Mons fractus cadit a sese longo fragore: qui concipi humana mente non possit: & statu incredibili. Spectant uictores ruinam naturæ. Nec tamen adhuc aurum est. Nec sciare esse cum fodere. Tantaque ad pericula euicenda fuit satis causæ sperare quod cuperent. Alius par est labor uel hoc maioris impendit dii flumina ad lauandam hanc ruinam iugi montium duxere obiter a centesimo plerumque lapide. Corrugos uocant a corruatione credo: nimirum & hoc labor est. Precepisse libramento oportet ut fruatis quando in nodat: itaque altissimis partibus ducitur. Conuallis & interualla substructis canalibus iunguntur. Alibi rupis inuixæ caduntur: sedemque trabibus cauatis præbere coguntur. Is qui cædit: funibus pender: ut procul inuentibus spectes nefaria quidem: sed a litum fiat. Pendentes maiore ex parte librant & lineas itineri præfigunt. Itaque insistentis uestigiis hominis locus non est. Manes trahuntur ad homines ut uitium importent. Id genus terræ urion uocant. Ergo per filices calculos ue dicuntur: & urium euitant. Ad capita deiectus in superciliis montium piscinæ cauantur: duenos pedes in quasque partes: & in altitudinem deos. Emissaria in iis quina pedum quadratorum ternum fere linguuntur: & repleto stagno excussis obturamentis erumpit torrens tanta ui: ut saxa prouoluat. Alius etiamnum in plano labor. Fossæ in quas prostrant cauant: agas uocant cæternuntur gradatim. Frutex est ulex roris marini similis asper arumque retinens. Latera eliduntur tabulis: ac per prærupta suspenduntur: canali ita profluente de terra in mare. His de causis iam promouit Hispania in priore genere: quæ exhauriuntur immenso labore ne occurrent puteos in hoc rigantur. Aurum arrugia quæsitum non coquitur sed statim suum est. Inueniuntur ita massæ: necnon in puteis etiam denas excedentes libras Palacas Hispani: alii palacranas: idem quod minutum est balucem uocant. Vlex siccatus uritur: & cinis eius lauatur substrato cespite herbofo ut sidat aurum. Vicena milia pondus ad hunc modum annis singulis asturiam atque galleriam & lusitaniam præstare quidam tradiderunt: ita ut plurimum asturia gignat. Neque in alia parte terrarum tot sæculis hæc fertilitas. Italix paritum est uetere interdico patrum ut diximus: alioquin nulla secundior metallorum quoque erat tellus. Extrat lex censoria uictimiliarum aurifodinæ: qua in Vercellæ siagro cauebatur: ne plus quinque hominum in opere publicani haberent Aurum faciendi est etiamnum una ratio ex auripigmento: quod in Syria foditur pictoribus in summa tellure auri colore: sed fragili lapidum specularium modo. Inuitaueratque spes Caium principem auidissimum auri: quam ob rem iussit excoqui magnum pondus: & plane fecit aurum excellens: sed ita parui ponderis ut detrimentum sentiret illud propter auaritiæ expertus quamquam auripigmenti libras viii. permutarentur nec postea tentatum ab ullo est. Omni auro inest argentum uario pondere: alibi dena: alibi nona: alibi octaua parte. In uno tantum Gallix metallæ loco: quod uocant albicrarense. xxxvi. portio inuenitur: ideo cæteris præest. Vbi cunque quinta argenti portio est: electrum uocatur. Scrobes eæ reperiuntur in calienensi. Fit & cura electrum argento addit. Quod si quintam portionem excessit: in cudi bus non resistit. Est electrum auctoritas Homere teste qui Menelai regina auro: electro: argento: ebores fulgere tradit. Mineruæ templum habet lindos insula rhodiogæ: in quo Helena sacrauit calicem ex electro. Adicit historiam manix suæ mensura. Electri natura est ad lucernarum lumina clarius argento splendere. Quod est natiuum & uenena deprehendit. Nanque discurrunt in calicibus arguis cælestibus similes cum igneo stridore: & genina ratione prædicunt Aurea statua prima omnium nulla inanitate: & ante quæ ex ære alia qua illo modo fieret: quæ uocant holosphyratò in templo Anaetidis posita dicitur. Quod in situ terrarum nomen hoc significauimus: numine gentibus illis sacratissimo. Dircepta est Antonii parthicis rebus. Scitumque narratur dictum uicini ueteranorum Bononiæ hospitali Diui Augusti cœna cum interrogaretur: esset ne uerum: eum qui primus uiolasset hoc numine oculis: mabrisque caprum expirasse: respondit. n. cum maxime Augustum de cruore eius cœnare seque illum esse: torumque sibi censum ex ea rapina esse. Hoc ium primus & auream statuam & solidam Gorgias Leontinus delphis in templo sibi posuit. lxx. circiter olympiade. Tantis erat docendæ oratorix artis quæstus. Aurum pluribus modis posset in remediis. Vulneratissæque & infantibus applicatur. ut minus noceat: quæ inferantur ueneficia. Est & ipsi superlatio uis malefica gallinarum quoque & pecorum foeturis. Remedium est ablueri illatum &

XXXIII.

spargere eos quibus mederi uelis. Torretur & cum salis grunimo pondere triplici misso: & rursum cū duabus salis portioibus & una lapidis quē schiston uocat: ita uirus tradit rebus una crematis in fictili uase ipsū purū & icorruptum: Reliquus cinis seruatus ī fictili & ex a qua illitus: lichenas in facie sanat. Lomēto id cōuenit abluī. Fistulas ēt sanat: & quæ uocant hemorrhoides. Quod si trito spuma adiciatur putria ulcera & tetri odoris emēdat. Ex mel le uero decoctū cū melāchio & ilitū ūblico leuiter soluit aluū. Verrucas curari eo. M. Varo est auctor.

De chrysocola & medicinæ ex chrysocola. vi. & mirabilia natura de glutinandis inter se perficiendisq; metallis.

Ca.

V.

Chrysocollo humor ē in puteis quos dixim⁹: p uenā aurī defluēs crassescēte limo riorib⁹ hybernīs usq; in duritie pumicis. Laudatior ē candē in ærariis metallis: & proximā in argētariis fieri cōpertum ē. Inuenit & ī plumbariis uilior ēt auraria. In oibus at iis metallis sit & cura multum ista naturalē illā immissis ī uenā aquis leuiter hyeme tota usq; ī iunium mēsem. Dein siccatis ī iunio & iulio ut plane itelligat nihil aliud chrysocola quā uena putris. Namia duritia maxie distat uuā uocat. Et tñ illa quoq; herba quā luteā appellant: tinguit. Natura ē que lino lanæ ue ad succum bibedum. Tundit in pisa: deī de tenui cribro fecerit: postea mollitur: ac deinde tenui sic cribat. Quicquid nō transmeat: reperit in pila: dein mollitur. Puluis semp ī catinis digerit: & ex aceto maceratur: ut oīs duricia soluat. Ac rursus tunditur: dein lauatur in cōchis: siccaturq;. Tunc tingitur alumine schisto: & herba supradicta pingiturq; ante quā pingat. Refert quā bibula docilisq; sit. Nā nisi rapuit colorē addunt & syrācum atq; turbystum: ita uocat medicamēta forberē cogētia. Cum tinxere pictores tures sobitin uocat. Eiusq; duo genera faciunt. Elutā quæ seruatur in lomēta. Et liquida globulis sudore resolutis. Hæc utraq; genera in cypro fiunt. Laudatissima in armenia. Secunda in macedonia. Largissima in hispania. Summa cōmendationis est: ut colorē hærbæ segetis lætæ uirentis quā simile reddat. Visumq; est iā Neronis principis spectaculis harenā cyrei chrysocola sterni: cum ipse cōcolori pāno aurigaturus ēt iducta opificum turba. Trib⁹ eā generib⁹ distinguunt. Asperā quæ taxatur ī libra. vii. Mediā quæ denariis quinis. Attritā quā herbaceā uocat: quæ. xiii. Sublinunt at harnosā: pus quā ī ducant atramētō & paretonio. Hæc sunt tenacia ei⁹ in colore blanda. Paretonium qm ē natura pinguiissimū: & pp leuorem tenacissimū atramētō aspergitur: nec paretoni candor pallorem chrysocolæ afferat. Luteā putat alutea hærbā dictā quā ipsā cæruleo subtrita chrysocola inducūt uilissimo genere atq; fallacissimo: Vfus chrysocolæ & in medicina ē ad purganda uulnera cū cæra & oleo. Eadē p se arida siccatur: & cōtrahit. Datur & ī āgina ortopnoea ue miscēda cū melle. Cōcitant uomitiōes: misceatur & colliriis a cicatrices oculorū: ac uiridibus ēplastris. Ad dolores mittigādos: & cicatrices trahēdas. Hanc chrysocolā medici acēsin appellant: quæ nō est orobitis. Chrysocolā & aurifices sibi uendicāt agglutinādo auro: & inde oēs appellatā similiter utētes dicūt. Temperatnr at ea cypri erugine: & pueria ī pubis uirina: addito nitro. Teritur cyprio ære ī cypriis mortariis: santernā uocat nostri. Ita ferrum inatur aurū qd argētosum uocat. Signūq; ē si addita sāterna nitescit. E diuerso erosū cōtrahit se: hebetaturq; & difficulter ferruminatur aurū. Ad id glutinū fit auro & spuma argēti ad supradicta additis unaq; cōcritis. Cōtexi par est reliqua circa hoc: ut uniuersa naturæ cōtingat amiratio. Auri glutinū ē tale. Argillā ferro. Cadmia æris massis. Alumen laminis. Resina plūbo & marmori. Sed plumbū nigrū albo iungitur. Ipsūq; albū sibi oleo. Itē stannum aramētis stagno argentū. Pineis optime lignis æs ferruq; cōditur. Sed ægyptia papyro paleis aug. Calix aqua accēditur: & trachinius lapis. Idemq; oleo restiguitur. Ignis at aceto maxie & uisco & ouo. Terra minime flagrat. Carbōi maior uis efusto. Itēq; flagrat. De argento & argento uiuo & stibia siue alabaistro: & scoria argenti & de spuma argenti.

Ca.

VI.

Bhis argēti metalli dicātur: quæ sequēs insania est. Nō nisi ī puteis reperitur nullaq; sui spe nascitur: nullis ut in auro lucētib⁹ scitillis. Terra ē alia ruffa alia cineracea excoq nō pōt nisi cū plūbo nigro aut cū uena plūbi Galenam uocant: quæ iuxta argēti uenas plerunq; reperitur. Et eodē ope igniū descendit pars in plūbū: argentū aut supnat inat: ut oleū aquis. Reperit ī oibus pene puinciis sed in Hispania pulcherrimū. Id quoq; sterili solo atq; ēt in montibus. Et ubicunq; una inuēta uena est: nō pcul inuenitur alia. Hoc quidē & in oī feremateria. unde metallā græci uidētur dixisse. Mirum adhuc per his

F

LIBER.

panias ab Hānibale inchoatos puteos durare sua ab inuētoribus noīa habētes. Ex quibus bebelo appellat: hodieq; qui.ccc. pondo. Hānibali sūministruit in dies. Ad mille quintos iā pallus cauato monte p quod spatiū aquitai stantes dieb: noctibusq; egerūt aquas lucerna rum mēfura: amnēq; faciūt. Argenti uena quā in sūmo reperta est crudaria appellatur. Fir nis āt quis fodiendum solebat esse alumē inuentū ultra nihil quārebat. Nuper inuenta æris uena infra alumē alba nullū finem spei fecit. Oodor ex argentifodinis inimicū oībns animalibus: sed maxime canibus. Aurū argentūq; quo mollius eo pulchrius. Lineas ex argē teo nigras fieri. produciq; maramur. Est & lapis in iis uenis cui? uonica liquoris æterni ar gentū uiuum appellatur. Venenum reg: oīum est. Exedit ac prumpit uasa permeans tabe dira. Oīa ei inatant præter aug. Id unum ad se trahit. Ideo: & optime purgat cæteras eius sordes expuens crebro iactatu fidilibus in uasis ita uitriis abiecit: ut & ipsum ab auro disce dat. In pelles subactas cfunditur: perq; eas sudoris uice defluēs purgarelinquit aurum. Ergo & cū æra inauratur: sublitū brateis pīnacissime retiet. Verū palore detegit simplices: aut p tēues bratteas. Quapp id furtum quæretes oui liquore candido usum cum adulterauere. Mox & hydrargyro: de quo suo dicemus loco. Et alias argētum uiuum nō longum iuentū ē. In iisdē argenti metallis iuenitur ut pprie dicamus: spumæ lapis cādida nitentisq; nō trā slucētis stimini appellat: alii stibiā alii alabastrū: aliqui turbasim. Duo ei? genera: mas & foemina. Magis probat foeminā. Horridior ē mas: scabriorq; & min? pōderosus: minusq; ra dians: & harenosior. Foemina cōtra nitet frialib: fissurisq; nō globis dehiscens. Vis ei? astrī gere ac refrigerare. Pīcipalis autē circa oculos. Nanq; ideo & platyo ophthalmion id appel lauere: quoniā in callibus mulierumq; epiphoris dilatet oculos & fluciones ihibeat oculor: exulterationesq;. Earina ei? & thuris gummi amixto sistit & sanguinē e cerebro profluens tum. Efficacior & cōtra recētia uulnera. Et cōtra ueteres canum morsus inspersa farina. Ec cōtra abusta igni cum adipe ac spuma argēti cærusaq; & cæra. Vritur autē & offis bubuli fi ni circumlitum i clibanis. Dein restiguitur mulierum lacte. Territurq; i mortariis amixa a qua pluuia. Ac subide turbidum trāsfundit i æreum uas. Et mundatur nitro. Fex eius itel ligitur plōbosissima quæq; subidit in mortario: abigiturq;. Dein uas i quo turbida trāsfu sa sunt optum līteo p noctē relīquitur: & postero die quicquid inatat effunditur: spōgiaq; aqua tollitur. Quod ibi subidit: flos itelligitur: ac linteolo itersposito i sole siccatur: nō ut perarescat. Iterumq; in mortario teritur: & i pastillos diuiditur. Ante oīa at urēdi mod? ne cessari? est: ne plumbum fiat. Quidā nō fimo utuntur coquētes: sed adipe. Alii tritum in a qua triplici līteo siccāt: fecēq; abiiciunt. Idq; qd defluerit trāsfundunt. Ac quicquid sub/ sider id colligētes ēplastris collyriisq; miscēt. Scoriā i argento græci uocāt helchyma. Vis ei? astringere & refrigerare corpora. Additur ēplastris: ut molibdena. de q; dicem? in plumbi bo. Cicatricibus maxime glutinādis & cōtra tenasmos: disenteriasq; infusa clysteribus cum myrteo oleo. Addunt & i medicamēta quæ uocāt liparas ad ex crescētia ulcerum aut ex at tritu facta: aut in capite manātia. Fit & in iisdē metallis & quæ uocatur spuma argēti. Gene ra eius tria. Optima quā chrystitin uocāt. Secunda quā argiritin. Tertia quam molibditin. Et plerumq; oēs hi colores in eisdē tubulis iueniuntur. Probatissima ē attica. Secunda hispa/ niēsis. Chrystitis ex ipsa uena sit. Argyritis ex argēto. Molibditis plumbi ipsius fusura: quæ sit puteolis: & idē habet nomē. Omnis at sit excocta sua materia ex supiori catino defluens in inferiorē Ex eo sublata ueruculis ferreis: atq; in ipsa flāma cōuoluitur ueruculo: ut sit mo dice pōderis. Est at ut ex noīe ipso itelligi pōt feruescētis & futuræ materiæ spume. Distat a scoria quo pōt spuma fece distare. Alterum purgātis se materiæ: alterum purgatē uitium ē Quidam duo genera faciunt spumæ: quæ uocāt stelerythida & peumenē. Tertium molib denā in plumbo dicēdam. Spuma ut sit utilis: iterum coquitur: cōfractis tabulis ad magnitu dinē anullorum ita accēsa follibus ad separādos carbones cinerēq;. Abluitur aceto aut uio Simulq; restiguitur Quod sit argyritis: ut cādor ei detur magnitudie fabæ cōfracta in fi stili coqui iubēt ex aqua addito i linteolis tritico: & hordeo nouis: donec ea purgētur. Po stea sex diebus terunt in mortariis ter die abluēs aqua frigida. Et cum desināt calida: addi to sale fossili in libram spumæ obolo. Nouissimo diē cōdunt in plumbi uase. Alii cum fa ba cādide & ptisana coquunt: & in solo siccātur. Alii in lana cādida cum faba donec lanam nō denigrēt. Tunc salē fossilē adiiciunt: subinde aqua mutata: secantq; diebus. xl. calidissi mis æstatis. Necnō in uentre suillo in aqua coquūt exemptamq; nitro fricāt: & ut supra. te

runt in mortariis cū sale. Sunt qui nō coquāt: secū sale terant & adiecta aqua abluant. Vsu eius ad collyria: & nitrū ad muliebriū cicatricū fœditates tollendas maculasq; & abluendū capillū. Vis autē: siccare: muliere: refrigerare: temperare: purgare: explere. Vlcerum tumores Talibusq; emplastris supradictis ignes etiam sacros tollit cum ruta: myrtoq; & aceto. Itēq; perniciōnes cum myrto & cæra & abdomine.

De minio quanta auctoritatis fuerit apud Romanos: & origine ac i uetione eius: & cina baris rōe in picturis: & medicinæ de generibus minii: & rōe ei⁹ in picturis. Ca. VII.

Nuenitur in argentariis metallis miniu quoq; & nunc inter pigmēta magnæ aucto ritatis: & quondā apud Romanos nō solū maxime sed etiam sacre religionis: ut au thor est Verrius: & cuius sit necesse credere auctoritati. Iouis ipsius simulachri fa ciem diebus festis minio illini solitā triūphatēq; corpora. Sic Camillum triūphasse. Hac religione etiam nūc addi in unguenta cœnæ triūphalis: & accensoribus in primis louem mi niandū locari. Cuius rei equidem eam miror: quāquam & hodie id expeti cōstat æthiopum populus totosq; eo tingi procures: huncq; ibi decorum simulacris colorē esse. Quapropter diligentius prosequemur oīa de eo. Theophrastus. xc. ānos ante Trasibulum atheniensium magistrū: quod tempus exit in urbis nostræ ducentēsimū quadagesimū. ix. ānum tradit i uentum minium a Callia atheniense initio sperante aurū posse excoqui harena rubente in metallis argenti. Hanc fuisse originē eius. Reperiri autē iam tū in hispaniis sed durum & ha renosum. Item apud Colchos in rupe quadā inaccessa ex qua iaculantes decuterent: id esse adulterū. Optimum uero supra ephesum. Cilbianis agris. Harenam cocci coloretm habere Hanc teri Dein lauari farinam. Et quod subsidat iterū lauari. Differentiā artis esse: qđ alii miniu faciunt prima lotura. Apud alios id esse dilutius. Sequentis autē loturæ optimū. Au thoritatem coloris fuisse nō miror. Iam. n. troianis tēporibus rubrica in honore erat Home ro teste: qui naues ea cōmendat Alias circa picturas pigmenta querarus. Nilitō uocat græ ci miniu: quidā cinnabari Vnde natus error idico cinnabaris nomē. Sic. n. appellāt illi sanci dræconis elis elephantorum morietium pondere permixto utriusq; aialis sanguine: ut dixi mus. Neq; alius est color qui in picturis proprie sanguinē reddat. Illa cinnabaris antidotis: medicamentisq; utilissima est At Hercule medici: quia cinnabarin uocant pro ea utuntur hoc minio: quod uenenū esse paulo mox docebimus. Cinnabari ueteres quæ etiā nunc uo cant monocramata pingebant. Pinxerunt & ephesio minio: quod derelictum ē: quia curatio magni operis erat: Prætereaq; utrunq; nimis acre existimatur. Ideoq; transire ad rubricam & sinophidem: de quibus suis locis dicam. Cinabaris adulteratur sanguine caprino: aut sor bis tritis. Precium sinceræ nūmi quinquaginta. Iuba miniu nasci & in carmania tradit. Hee mogenes & in Aethiopia. Sed neutro ex loco inuehitur ad: nos nec fere aliunde quam ex Hispania. Celeberrimum ex Sisaponēsi regione in berica miniaro metallo uectigalibus po puli Romani nullius rei diligentiore custodia. Non licet id ibi perficere excoquique. Ro mam perfertur uena signata ad dena milia fere pondo ānuā Romæ autē lauatur. Inuenden do precio statuta lege ne modū excederet. lxx. in libras. Sed adulteratur multis modis: ude pda societati. Nanq; est alterū genus i oibus fere argētariis: itēq; plumbariis metallis: quod fit exusto lapide uenis pmixto: nō ex illo cuius uomica argentum uiuum appellauimus (is .n. & ipse in argentum excoquitur) sed aliis simul repertis. Steriles etiā plumbi depræhen duntur solo colore: nec nisi in fornacibus rubescētes: exustiq; tundunt in farinam. Et hoc ē secundū minium perquam paucis motū multū ifra naturales illas harenas. Hoc ergo ad ulterat minium in officinis sociorū. Item syrico quonāmodo syricum fiat suo loco dicem⁹ Sublini aut syrico minium cōpendio ratio demōstrat. Et alio mō pigentiū furto oportu num est plenus subinde abluetium penicillos: Sidit aut in aqua cōstatq; furantib⁹. Sincer ro cocci nitor eē debet. Secundarii autē splendor in parietib⁹ sentit imaginē. Quanquā hoc rubico quædam metalli ē. Sisaponēsisib⁹ at minarii suæ uenæ haranea sine argento excoqui tur. Auri modo probat. Auro cādēre fucatum nigrescit. Sincerum retinet colorē: Inuenio & calce adulterari: Ac simili rōe ferri candentis lamina: si nō sit aurum depræhēdi ilico. So lis: atque lunæ cōtractus inimicus remedium: ut parieti siccatō cæra punica cum oleo liquæ facta candens fetis inducat. Iterumque ad motis gallæ carbonibus aduratur ad fuderē us que. Postea candelis subigatur ac deinde linteis puris sicut & marmora nitescunt. q miniu in officinis polliūt: faciē laxis ufcis illigant ne in respirando pernicialē puluerē trahant: &

LIBER.

tamen per illas spectent. Minium in uoluminum: quoque scriptura usurpatur. Clarioreque litteras uel in auro uel in marmore etiam in sepulchris facit.

De hydrargyro: de argento inaurando: de coticulis in argenti generibus: & experimen-

tis

Ca.

VIII.

X secundario inuenit uita & hydrargyrum in uiscem argenti uiui paulo ante dilatum. Fit autem duobus modis: æreis mortariis pistillisque trito minio ex aceto aut panis fistilibus ipositum ferrea concha calice coopertum argilla superillata. Dein sub patenis accensum foliibus continuo igni: atque ita calicis sudore deterfo: qui sit argento colore: & aquæ liquore. Idem guttis diuidi facili & lubrico humore cõfluere: Quod cum uenenum esse cõuenit oia quæ de minio in medicinæ usu tradunt: temeraria arbitror: preter quæ fortasse quod illitum capiti uentri uel sanguinẽ sistit: dum ne quid prætereat in uiscera: ac uiscus attingat: aliter utendum non equidem censeo. Hydrargyro argentum inauratur solum nunc per: cum & in æra simili modo duci debeat. Sed eadẽ fraus quæ in oia uitæ parte ingeniosissima est: uiliore excogitauit materiã: ut docuimus. Auri: argenti: mentione comitat lapis quẽ coticulã appellant: quondã non solum inueniri nisi in flumine hymochos: ut auctor est Theophrastus. Nunc uero passim quẽ alii heraclium: alii lydiũ uocant. Sunt autem modici quaternas untias longitudinis: biasque latitudinis non excedentes. Quoad sole fuit in iis melius: quod a terra. Is coticulis periti cum euena lima rapuerint experimentum protinus dicunt quantum auri sit in ea: quantum argenti uel æris scrupulari differentia mirabili ratione non falente. Argenti duæ differentie: Battilis ferreis candentibus ramento iposito: quod candidum permaneat: probatur Proxima bonitas ruffo: nulla nigro: Sed experimento quoque fraus interuenit: seruatis. n. i uirorum urina battilis inficit ita ramentum obiter dum uritur: candoremque mentitur. Est aliquid experimentum positi & in halitu hominis: si sudet protinus: nubemque discutiatur.

De speculis & ægyptio argento.

Ca.

IX.

Aminas duci: & specula non nisi ex optimo posse creditum fuerat. Id quoque iam fraude corrumpit. Sed natura mira est imagines reddendi: quod repercusso aere: atque in oculis regesto fieri. Eadẽ uero in speculis uel polita crassitudine: paulumque propulsa dilata: in imensum magnitudo imaginum. Tantum interest: repercussum siue respuat: an accipiat. Qui etiam pocula ita figurant: exculis intus crebris ceu speculis: ut uel uno intruente populus totidẽ imaginum fiat. Excogitatur & monstrifica: ut in templo symryn dicata. In euenit figura materiæ. Plurimumque refert cõcaua sint & poculi modo an media depressa: an elata: an auersa an obliqua supina: an festa qualitate excipietes figuræ torquente uenientes umbras. Neque enim aliud illa imago: quã digesta claritate materiæ excipietis umbram. Atque ut oia de speculis peragantur hoc loco: optima apud maiores fiebant brundusia: stagno & ære mixtis. Pretata sunt argenita. Primus fecit Praxiteles magni Pompeii ætate. Nuperque credi coeptum: certiore imaginẽ reddi auro appposito auersis. Tingit & ægypti argentum: ut in uasis Anubẽ suum spectet: pingitque non cælar argentum. Transiit inde materiã & ad triumpales statuas: mirumque crescit precium fulgoris excecari. Id autem fit hoc modo. Miscetur argento tertia pars æris cyprii tenuissimi: quod coronarum uocant: & sulphuris uiui quantum argenti. Constat in fide si circumlito argilla. Modus coquendi donec se ipsa opecula operiant Nigrescit ouis indurati luteo: ut tamen aceto & creta deteratur. Miscuit denario trium uir. Antonius ferrum Miscuit æri falsæ monetæ. Alii e potere subtrahunt: cum sit iustum. lxxxiii. e libris signari. Igitur ars facta denarios probare tam iucunda e lege plebe: uti Mario Gratiadiano uicari totas statuas dicauerit. Mirumque in hac artium sola uitia discuntur: & falsum denarii spectatur exemplar: pluribusque ueris denariis adulterinum semitur.

De imodica pecunia: & quorum maxime opes fuerint: & quando primum Populus Romanus stipem sparserit.

Ca.

X.

Onerat apud antiquos numerus ultra centum milia. Itaque hic & hodie multiplicat: ut decies centena milia: aut sæpius dicantur. Fortis hoc fecit numerusque percussus: & sic quoque æs alienum ætnum appellatur. Postea diuites cognominati dummodo notum sit: eum qui primus acceperit hoc nomen: decoxisse creditoribus suis. Ex eadẽ genere. M. Crassus negabat diuites esse nisi qui redditu annuo legionem tueri posset. In agris suis sextertium. xx. milia possedit. Quiritium post Scyllam ditissimum. Nec fuit satis nisi totum parthorum esurisset aurum. Atque ut memoria quidẽ optimam occupauerit. luuat. n. isectari inexplebile istam habendi cupiditatẽ. Multos po-

Ita cognouim? seruitute liberatos opulētiōres pariterq; tres Claudii pncipatu pallātem Callistū & Nacisū. Atq; ut hui omittant: tanq; adhuc regē potiant. C. Asinio Gallo. Martio Cyrino con. ad. vi. Challēdas febru. C. Cecili? Claudius Isidorus testamēto suo edixit: quis multa ciuili bello pdidisset: tñ reliquere seruoq; quattuor milia: centum. xvi. luga bouū tria milia sexcēta. Reliq; pecoris. cc. quīquaginta septē milia. In numerato pōdo sexcēta milia. Qui funerari se iussit festeritiis. xi. milibus. Cōgregatē & excedētes numēq; opes. Quota tñ portio erūt Ptolemæi: quē Varro tradit Pompeio res gerēte circa iudeā: octōna milia equitū sua pecunia tollerauisse. Mille cōuiuas totidē aureis potoriis imutantē uasa cū ferulis saginasse. Quota uero illā ipsā (neq; n. de regib? loquor) portio fuerit. Pythis bithiniū q; platanū aureā: uitēq; nobilē illā Dario regi donauit: Xerxis copias: hoc ē septies. lxxxviii. milia hominū excepit epulo. Stipēdium quinq; mensiū: frumētumq; pollicitus: ut e quib? liberis fenecturi suā in delectu unus saltē cōcederet. Hūc quoq; ipsū aliquis cōparet Creso regi Quē malū amentia ē: id in uita cupere quod aut ēt seruis cōtingerit: aut ne in regibus qdem iuenerit finē? Po. Ro. stipem spargere cōepit Sp. Postumio. Q. Martio conf. Tāta pecunia erat: ut eā cōferret. L. Scipioni: ex qua iis ludos fecit. Nā qd Agripæ Mēcio se / stātes aris i funere cōtulit: honoris id necessitatisq; pp paupertatē Agripæ: non largitionis esse dixerim.

De luxuria & frugalitate i uasis & lectis: argētis & qñ lāces imodice factæ. Ca. XI.
Ala ex argēto mira iconstantia humani igeniū uariat: nullū genus officia diu probando: nūc furniana: nūc clodina: nunc gratiana. Etenī tabernas massis adoptauim? nunc anaglypha: in asperitatēq; excisa circa lineaq; picturas quærim?. Iā uero & mēsas repositoriis iponius: & ad sustinēda obsonia iterā dimus altera: & iterest q plurimū lisma pdiderit. Vasa coquinari ex argēto Caluus orator fieri quærit. At nos carrucas ex argēto cælare iuenimus. Nostraq; ætate Pompeia cōiunx Neronis pncipis delicatiorib? iumentis suis soles ex auro quoq; iduere solebat. Libras. xxxii. argentei. Africanus sequēs hæredi reliquit. Idemq; cū de pœnis triūpharet quattuor milia. cccc. lxx. pondo trāstulit. Hoc argētum tota Carthago habuit illa terraq; æmula: quod nūc i mensarū est apparatus. Postea uicta numantia & deleta. Idem Africanus in triūpho militibus. xvii. milia pōdo dedit. Qui ros illo iperatore dignos qbus hoc satis fuit. Frater eius allobrogicus primus oīum mille pondo habuit. At liuius Drusus in Tribunatu plebis. xi. milia. Nam pp quinq; pondo notatum a censorib? triumphalū senem: iam fabulosum uidet. Itē Catum Elium cum legati ætologē in cōsultu prandentē in fistilibus adissent missa ab iis uasa argentea nō accepisse. neq; aliud habuisse argēti ad supramū uitæ diē quā duo pocula: quæ. L. Paulus socer ei ob uirtutē deuictō Perseo Rege donasset. Inuenimus legatos Carthaginēsiū dixisse: nullos hominum benigni? iter se uiuere quā Romanos. Eodē. n. argēto apud oēs cœnitauisse se ipsos. At hercules Pompeium paulini equitis Arclatēsis filium paterna quoq; gente pulsum: qd. xii. pōdo argēti habuisset apud exercitum ferocissimis gētibus oppositum scimus lectos uero mulierē iā pridē toros operiri argēto & triclinia quādā qbus argētum addidisse primus tradit. Carnilius Folio eques Romanus: ut nō ope: aut delicata spetie faceret sed punica. Idē & aureos fecit: Nec multo post argēti deliacos imitati sunt. Quæ oīa expiauit bellum ciuile: sylianum paulo. n. æte hoc facta sunt. Lacensq; e cœrenis libris argēti: quas tūc sup quingētas numero Romæ fuisse cōstat: multosq; ab eas pscriptos dolo cōcupiscētium Erubescāt ānales q bellum ciuile talibus uitis iputauere. Nostra ætas fortior fuit Claudii pncipatu: Seruus eius Drusillanus noīe Rotundus dispēlator Hispaniæ ceteriori quinquagenariā lancē habuit cui fabricādæ officina prius exhædificata fuerat. Et comites eius octi gentaq; quingenta octo libræ. Quare quæso: nisi ut quā multi eas cōserui iferent: aut qbus cœnātib? Cornelius nepos tradit æte Syllæ uictoriā duo tñ triclinia Romæ fuisse argētea Repositoriis argētum addi sua memoria cōceptum. Fenestella dicit: q obiit nouissimō Tyberii Cæsaris pncipatu. Sed & testudinea tū in usum uenisse. Ante se autē paulo lignea rotūda solidaneæ multæ maiori quā mēsas fuisse. Se quidē puero. quadrata & cōpacta aut certe oppta ac cædro cōepisse. Mox additū argētum i āguilis lineasq; p cōmissuras. Tympana uero se iuuenē appellata tumateras & lāces quas antiq; magiras appellauerāt. Nec cōpia tantū argēti fuerat uitæ: sed uallidius pœnæ metu preciū. Idq; iā pridem ut ignoscām? nobis. Delphinos quinis milibus festeritiis in libras ēptos. C. Græchus habuit. L. uero Cras

LIBER.

sus orator duos syphos. Mentoris artificis manu celatos festiis centū cōfessus est tamē nunquam se iis uti p̄p̄ uerecundiā ausum. Sicut eundē. vi. milia festiis in singulas libras uasa ēpta habuisse. Asia primū deiucta luxuriā misit in italiā. Si quidē. L. Scipio transtulit in triumpho argēti celati pondo milia quadringēta. l. Et uasorum aureorū pondo. cc. milia. Anno cōditæ urbis quingentesimo sexagesimo quinto. Eadē asia domita: multo et grauius efflāxit mores: in utiliorq; uictoria illa hāreditas. Attalo rege mortuo fuit. Tum. n. hāc emēdi Romæ in auctiōibus regiis uerecundia exēpta est: urbis āno. de. xxvi. mediis. lvii. ānis crudita ciuitate satmare ēt & nō solū āmi rari opulentiā externā. Immenso & achaicæ uictoriæ momēto ad ipellendos mores: quæ & ipsa hoc interuallo āno urbis. dc. viii. parthica signa & tabulas pictas inuexit: nequid deesset. Pariterq; luxuria nata ē: & carthago sublata: ita congruētibus satis: ut & liberet āplecti uitia: & liceret peccare ex dignatiōe. Hinc aliqui ueterū ut. C. Marius post uictoriam cimbricā cantharis potasse. Liberi patris exemplo traditur: ille orator arpinas & ex manipulari imperator.

De statuis argenteis & celatura argenti: & ceteris quibusdam. Ca. XII.

Argenti usum in statuas primū ad honorē Diui Augustini in adulationē tēporum transisse falso existimatur. Iam. n. triumpho magni Pompeii reperimus translata Pharnacis: qui primus regnauit in pōto: argenteā statuā. Item Mithridatis Eupatoris & currus auro argenteosq;. Argento succedit ex ea re aliquādo & auro luxus: fa mi nax plebis cōpedes sibi ex eo facientū quas induere aureas mox tristior uetat. Vidimus & ipsi Valerium Tuscū motū equestri ordine ob insignē calurnnia cū celebritate assectare: adolescentiū scholæ ex argēto ānullos habentē. Et quid hoc attrinct colligere cū capuli militum ebore ēt fastidito celerent argento: uaginæ catillis: baltei laminis crepitēt. Iam uero ā pedagogis ad trāsitu uiriliteris custodiant. Argento fœminæ lauent & nisi argentea solia fastidiant: eadēq; materia & cibus & probris seruiat. Videret hāc Fabricius & stratas argento mulierū balineas: ita ut uestigio locus nō sit cū uiris lauatiū. Fabritius in quā q; bellicosos iperatores plusquā paterā & salinū ex argēto habere uetabat. Videret hinc dona fortitū fieri: aut in hāc fragi. Heu mores Fabritii nos pudet. Mirum in auro celādo iclaruisse ne minē: argēto multos. Maxime tū laudatus ē Mentor: de quo supra diximus. Quattuor paria deniq; ab eo oīo facta sūt: ac iā nullū extare dicit. Ephesiæ Dianæ tēplum iacet. Acropolis uni icendiis. Varro & areū signū eius habuisse scripsit. Proximi ab eo āmiratione. Acragas & Boetus & Mys fuere. Extant hodie oīum opera in isula Rhodiorū boeti apud lyndiam Minervam in tēplo. Acragatis in tēplo liberi patris in ipsa Rhodouaccæ centauriq; celati i scyphis Myos in eadēzede & Silenus & Cupido & ueneratio in scyphis. Magna fama post hos celebrat? ē Antipater: quicq; satirū in phiala grauatū somno collocauisse uerius quā cælasse dictus est Stratonius. Mox Cyzicenus Tuarius. Itē Ariston & Onichus Mechylone laudatur. Et Hecateus: & circa magni Pōpei aratem Praxiteles Posidonius. Ephesius: Ludus Stratites: qui prælia armatosq; celauit. Sopyrus qui areopagitas & iudiciū. Orestis in duob; scyphis pondo. xii. æstimatis. Fit dein Myrheas: cuius tunicæ uigiti uenierūt. Vlyxes & Diomedes erant in phialæ eblemate palladium surripientes. Fecit idem & cocos magistelia appellatos puulis pororiis. Sed e qbus ne exemplaria quidem liceret exprimere. Tam oportuna iuuiæ subtilitas erat. Habuit & Teucer Crustarius famā. Subitoq; hāc ars ita exoleuit: ut sola iā inuestigare censeat usq; adeo attritis celaturis ne figura discerni possit: aut foritas cōstet. Argētum medicatis aquis inficit: atq; ēt afflatu falso: sicut in mediteraneis Hispaniæ. In argēti & auri metallis nascunt ēt nunc pignēta. Fit. n. ceruleū: quod pprie li mus est. Optimū ex eo qd attritū uocat. Precium in pondo libras. xxii. Proximū marmorosum sub dimidjo attritū precio. Tertium genus ē prassum: qd alii scyricū uocat ex isula scyro. Iam qdem & ex achaiā quo utūtur ad picturæ umbras. Precium in libras huius. h. bini. Dipondius uero derratis quod lucidum uocant e Gallia ueniens. Hoc autem & attico ad lumina utuntur. Ad abacos nō nisi marmorosū: quoniam marmor in eo resistit amaritudini calcis. Effoditur: & ad uicissim ab urbe lapidem in montibus. Postea uritur prassum appellantis: qui adulterant. Sed esse falsum: adust umq; amaritudine apparet quoniam resolutum in puluerem est.

De sile. & catruleo: & cryfocolla: & nestoriano: & cilono: & quod non omni anno æqualiter species uendantur. Ca. XIII.

XXXIII.

Ille primi restituere pingere. Sed polygontus & Micon atticon dūraxat. Hoc secu-
ra ætas ad lumina uisa ē. Ad ūbras at scyrico & lydio. Lidiū sardib⁹ emebat qđ nūc ob-
mutuit ceruleū harēa ē. Hui⁹ gñā tria ætius ægyptiūl quod maxie pbat scyricū hoc
diluē facile. Cūq; tericū. in. iiii. colores mutat cādidiorē nigriorē ue: crassiorē tenuiorē ue
Preferē huic etiāū cypriū. Accessit his puteolanū & Hispaniēse: harena ibi cōfici cœpta.
Tinguit at oē: & in sua coqitur harba: bibic⁹ succū. Reliqua cōfectura eadē quæ chryocol-
læ. Ex ceruleo fit: qđ uocat lometum. Perficitur id lauādo terēdo ue: & hoc ē ceruleo cādi-
dius. Precia ei⁹. xx. ii. in libra. xviii. Vfus i creta calcis ipaciētes. Nup accessit & nestorianum
ab autore appellatū. Fit ex ægyptii leuissima pre. Preciū eius. xl. i libras. Id ē & puteolāi usuf
preter quā ad fenestras: uocat cœlō nō pridē apportari & idicū ē cœptū. Cuius preciū. xvii.
i libras. Rō i pictura adicifuras hoc ē umbras diuidēdas ab luce. Est & subtilissimū gen⁹ lo-
mēti quoddā tritū qñs assib⁹ æstimatū Cerulei sinceri experimētū in carbone ut flagret.
Fraus uiola arida decocta in aq: succoq; per linteū exp̄so i cretā erethriā. Vis ei⁹ i medicia
ut purget ulcera. Itaq; & ēplastris adiciūt. Itē causticis. Teritur difficilime sile. In medio le-
uiter mordet: astrigitq; & explet ulcera. Vritur i fidilib⁹ ut proficiat. Precia: regū quæ usq; dis-
posuim⁹: nō ignoram⁹ alia in aliis locis: esse & omnibus pene ānis mutari prout navigatio-
nes cōstiterint: aut ut quisq; mercatus sit: aut aliquis præualēs māceps ānonā flagellet non
obliti. Demetrium tota helladia. Neronis principatu accusatum apud Consulē. Poni ta-
men necessarium fuit: quæ plerumq; erāt Romæ: ut exprimeretur auctoritas rerum.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIE LIBER.

XXXIII.

PROEMIVM.

Aeris metalla.

Ca.

I.

p

ROXIMA dicantur æris metalla: cui & in usu proximum est precis-
um. Immo uero ante argentum: ac pene etiam ante aurum corinthio.
Scribis quoque auctoritas ut diximus. Hinc æra militum tribui ærari
& ærarium: & obærari ab ære dicti. Docuim⁹ quam diu. Po. Ro. ære si-
gnato tantum usus esset: & alia quæ uetustas tradidit cum æqualem
urbi auctoritatem eius declararet a rege. Numa collegio tertio fabrū
ærariorum instituto. Vena quo dictum est modo effoditur: igniq; perficitur. Fit & elapide
eroso: quem uocant Cadmiani. Celebritas in asia: & quondam in Campania: nūc in Bergo-
niacum agro: extrema parte italiæ. Feruntque nuper in Germania ēt prouincia repertum.

Genus æris: quæ corintia: quæ deliaca: quæ æginetica

Ca.

II.

It & ex alio lapide: quem chalcitem uocant in cypro: ubi prima fuit æris inuentio.
f Mox uilitas præcipua reperto in aliis terris præstantiore: maxime aurichalco: quod
præcipuam bonitatem admiratione diu obtinuit. Nec reperitur longo iam tempo-
re effœta tellure. Proximum bonitate fuit salustianum in centronum alpino tractu nō lō-
gi & ipsum xvi. Successit & liuianum in gallia. Vtrumque a metallorum dominis appella-
tum: illud ab amico diui Augusti: hoc a coniuge. uelocis defectus. Liuianum quoque cer-
te admodum exiguum inuenitur. Summa gloria nunc in marianum conuersa: quod cordu-
bense dicitur. Hoc a liuiano cadmiani maxime sorbet: & auri chalci bonitatem imitatur in
sestertiis dipondiarisq; cyprio suis assibus contento. Et hætenus nobilitas in ære naturalis
se habet. Reliqua genera artificio constant: quæ suis locis ridentur: summa claritate ante
omnia indicata. Quondam æs confuse auro argentoq; miscbatur: & tamen ars preciosior
erat. Nunc incertum est peior hæc sit an materia. Mirumque cum ad infinitum operum p-
cia hæc creuerint: auctoritas artis extincta est. Quæstus enim causa: ut omnia: exerceri cœp-
ta est: quæ gloriæ solebat. Ideo etiam deorum adscripta operi cum procures gentium clari-
tatem & hac uia quærent: adeoque exoleuit fundendi æris preciosi ratio: ut iam diu nē
fortuna quidem in ære ius artis habeat. Ex illa autem antiqua gloria corinthiū maxime lau-
datur: hoc casus miscuit. Corintho cum caperetur incensa: mireque circa id multorum affe-
ctatio fuit. Quippe cum tradatur non aliena de causa Verrem quem Cicero damnauerat p-
scriptum esse ab Antonio quāquod corinthiis se ei cessurū negauisset. At mihi maior para-
eorum simulare eam scientiam uidetur: ad segregandos se a ceteris magis quam itelligere
aliquid subtilius: & hoc paucis docebo. Corinthus capta est olympiadis centesimæ quiqua-

F iiii

LIBER.

gesimo sexteāno tertio nostrae urbis sexcētesimo octauo: cū ante in saeculo fistores nobiles esse desissent quorum isti omnia signa hodie corinthia appellant. Quapropter ad coarguēdos eos ponemus artificum ætates: nā urbis nostrae ānos ex supradicta cōparatione olympi dum colligere facile erit. Sunt ergo uasa tm̄ corinthia quae isti elegantiores nunc æs sculpendo trāsterunt modo in lucernas modo in trullas: nullo mondiciarū despectu. Eius tria genera. Candidū argenteo nitore quā proxime accedens: in quo illa mixtura præualuit. alterum in quo auri fulua natura. Tertium in quo æqualis omnium temperies fuit. Præter hæc est: cuius ratio nō potest reddi: quāquam hominis manu facta dederit fortuna temperamentum simulachro significā. Illud suo colore præciosum ad iocineris imaginem uergēs quod ideo epatizon appellant: procul a corinthio. Longe tamen ante egineticum atq; deliacum: quae diu obtinere principatum. Antiquissima æris gloria deliaca fuit mercatus in delo concelebrante toto orbe: & ideo cura officinis triclinoꝝ pedibꝫ fulcrisq; Ibi prima nobilitas æris. Perueit deinde ad deū simulachra: effigiemq; hominum: & aliorum animalium. Proxima laus eginetico fuit. Insula ipsa est nec ingens: sed officinarum temperatura nobilitata. Bos æreus inde captus in foro poario est Romæ. Hic ē exemplar eginerici æris. Deliaci autem Iupiter in capitolio in Iouis tonantis æde. Illo ære. Myrolicius usus ē. Hoc Polycleetus æqualis atq; condiscipulus. Aemulatio autem & in materia fuit.

De candelabris: & templorum ornamentis.

Ca.

III.

Riuatinq; ægina candelabrorum superficiem dumtaxat elaborauit: sicut terētum p̄ scapos: in iis ergo iuncta cōmendario officinarum est. Nec pudet tribunatum militarium salaris emere: cum ipsum nomen a candelarum lumine positum appareat. Accessio candelabri talis fuit: ut auctor est. Dion. Iussu preconis Clesippus fullo gibbere & præterea alio foedu aspectu fabricatur est: emente id Gegania festeriis. I. eodemq; ostentate in conuiuio emptum ludibrii causa nudatus: atq; in pudentia libidinis receptus in totū mox testamentum prediues numinū uice illd candelabrum coluit: & hæc corithus fabulā adiecit: uideatis tm̄ moribus nobili sepulchro p̄ qd æterna supra terras Geganiæ dedecoris mēoria duraret. Sed cū eē nulla corithia candelabra cōstet: nomē id p̄cipue i iis celebrat: quoniam Mūnii uictoria corithū qd ē diruit: sed cōpluribꝫ achaia eppidis simul æta dispfit. Prisci limia ēt ualuas i tēplis ex ære factitauere. Inuēio & a Cn. Octatio q; de Perseo Rege nauale triūphū egit factā porticū duplicē ad cyrcū flaminū q; corithia sit appellata capitulis æreis colūnaz. Veste quoq; adē ipsa syracusana supficie regi placuisse Syracusana sūt i pāteo capita colūnarū a. M. Agrippa posita. Quineriā puata opulētia eo mō usurpata ē. Camillo. n. etimini obiecit. Sp. Caruilius q̄stor: qd ærata hostia haberet i domo. Nā triclina ærata ab acolq; & monopodia. Cn. Māliū alia de uicta p̄mū imexisse triūpho suo: quē duxit urbis āno qngētesim o sexagesimo septio. L. Piso auctor ē. Antias qd ē. L. Crassū hæredē. L. Crassī oratoris multa ēt triclina ærata uēdidisse. Ex ære factitauere & cortias tripodū noīe d̄lphicas qm̄ dōis maxie Appollinis delphici dicabant. Placuerē & lycni p̄siles i delubris: arbogmō mala ferētū lucētes. Qualis ē i tēplo Appollinis palatini: quē Alexāder thebag expugnatio ne captū i cyma dicauerat eidē Deo. Transit deide ars ubiq; uulgo ad effigiem deorum. Quando primum simulachrū Romæ factum: & de origine statuarum & honore statuarum & generibus & figuris.

Ca.

III.

Omæ simulachrū ex ære factū Ceteris primum reperio ex peculio. Sp. Cassi: quem regnū affectatē pater ipsi? iteremerat. Trāsiit & ab diis ad hominū statuas: atq; imāgines multis modis. Antiq; pigebat eas bitumie quo magis mirū ē: placuisse auro in regere. Hoc nescio an Romanū fuerit iuentū. Certe ēt Romæ nō habet uetustatē. Effigies hominū nō solebat exp̄mi nisi aliq; illustri cā p̄petuitatē merētū: & p̄mo sacroꝝ certaminū uictoria maximeq; olympie ubi o iūm q; uicissent: statuas dicari mos erat Eog: uero q; ter ibi sup̄uissent: ex mēbris ip̄sorū similitudie exp̄ssa quas iconas uocat. Atheniēses nescio an p̄mi o iūm Harmodio Aristogitoni. tyrānicidis publice posuerit statuas. Hoc adū ē eodē an no: quo & reges Romæ pulsi. Excepta deide res ē a toto orbe terraz hūanissima ābitōe. Et iam omnium municipiorū & fori statuæ ornāmētum esse cōpere. Prorogariq; memoria hominū & honores legi æuo & basibus inscribi: ne i sepulchris tantū legerent. Mox foro & in domibus priuatis factum: atq; in atriis. Honos clientium istituit sic colere patronos. De statuīs & quibusdam aliis: & quibus primum in columa: & quando rostra: & quando

primum publice: & que primum statuæ Romæ.

Ca.

V

Ogata effigie antiquitus statuæ dicabantur: Placere & unde tenentes hastam ab epheborum gymnici exemplaribus: quas achilleas uocant. Græca res est nihil ualere. At e contra Romana ac militaris thorachas addere. Cæsar quidē Dictator loricatā sibi dicari in foro suo passus est. Nā lupoꝝ habitu factæ tā nouiciæ sunt quā quæ nup prodire penulis indute. Mancinus eodē habitu sibi instituit quo deditus est. Notatum ab auctoribus & L. Actium poetā in camænarum æde maximā forma statuā sibi posuisse: cū breuis admodū fuisset. Equæstres uero statuæ mō Roma celebrationē habent orto sine dubio a græcis exēplo. Sed illi celtas tantum dicabant in sacris uictores. Postea uero & qui bigis uel quadrigis uicissent. Vnde & nostri currus nati in iis qui triūphauissent. Seruum hoc & in iis non nisi a Diuo Augusto seiuages: sicut & elephantis. Non uetus & bigarum celebratio in iis q̄ prætura functi curru uicti essent p̄ cyrcū. Antiquior columnarū sicut. C. Menio qui deuicerat priscos fatinos: quibus ex fœdere ternas prædæ Populus Ro. prestabat. Eodēq̄ i consulari i suggestu rostra deuictis antiatibus fixerat anno urbis. cccc. xvi. Itē. C. Duilio q̄ primus nauale triūphū egit de poenis. quæ est etiā nunc i foro. Itē. P. Minutius præfecto annonæ extra portā trigeminā unciaria stipe collata. Nescio an primo honor talis a populo. Antea. n. a senatu erat preclara res: nisi friuolis cœpisset initiis. Nāq̄ & Actii Nesuii statuā fuit ante curiā: cuius basis cōflagrauit curia incēsa. P. Clodii funere. Fuit & Hermodori ephesii in comitio legū: quas decē uiri scribebant: interpretis publice dicata. Alia cā & alia auctoritas maior in Oratii. Coclitis statuæ: quæ durat hodieq̄: cū hostes a pōte subleuato solus arcuisset. Eodē & Sybillæ tres iusta rostra sunt minores sint licet. Vna quā Parciuius Taurus ædilis plebis instituit. Duæ q̄s. M. Mesalla. Primas putatē has & actii nauis posita ætate Tarquiniū Prisci: nisi regum antecedentium essent in capitolio.

De statuīs sine tunica: & quibū aliis: & q̄ p̄ma Romæ statuā equestis: & q̄n oēs statuæ puatī & publicæ sublate: & q̄b? Romæ mulierib? & q̄ p̄fæ ab exteris publice positæ. Ca. VI.

Xiis Romuli est sine tunica: sicut & Camilli in rostris: & ante ædē Castorum fuit e M. Tremellii equestis togata: q̄ sanites bis deuicerat. Captaq̄ anagnia populū stipendio liberauerat. Inter antiquissimas sunt & Tullii Celii. L. Koscii Et Sp. Matrici Eulcini in rostris a fidēnatibus in legatione interfectoꝝ. Hoc a Romano populo tribui solebat iniuriæ castis: sicut. P. Iunio & T. Coruncanio: qui ab Teusa illiricorum regina interfecti erant. Nō omittēdum quod annotauere annales tripodanas iis statuas i foro statutas. Hæc uidelicet mēsurā honoratū tunc erat. Non præteribo. C. Octauium ob unū uerbum quo regē Anthiochum dilaturum se responsum dicentem uirga quā. tenebat forte circū scriptis: & priusq̄ egredere circulo illo: rñsum dare coegit: In q̄ legatione interfecto senat? statuā poni iussit quā oculatissimo loco i rostris: Inuenit & statuā decreta & Thraciæ Caiæ siue Suffeciæ uirgini uestali: ut poneret ubi uellet. quod adiectū nō minus honoris habet quā qd̄ fœminæ ē decreta. Meritiū eius ipis ponā annaliū uerbis. Quod cāpū tyberinū gratificata ea eēt populo. Inuenio & Pythagoræ & Alcibiadi i cornibus comitiis positā cū bello sannitico Apollo pythius fortissimo græcorū gentis iussisset & alteri sapientissimo simulachra celebri loco dicari: donec Sylla dictator ibi curiā faceret. Mirūq̄ ē illos patres Socrati cunctis ab eodē deo sapiētia prælato Pythagoram prætulisse: aut tot aliis uirtute Alcibiadē: aut quenq̄ utiq̄ Themistocli. Colūnarū rō erat: attolli supra cæteros mortales: qd̄ & arcus significant nouitio inuēto. Primus tñ honos cœpit a græcis. Nulliq̄ arbitror plures statuas dicatas quā Phalerio Demetrio athenis. Si qd̄. ccc. lx. statuere: q̄s mox lacerauerunt: nōdū āno hūc numerū dierū excedente. Statuerant Romæ etiā in oībus uicis. C. Mario Gratidiano trib? ut diximus: eadēq̄ subuertere Syllæ i troitu. Pedestres sine dubio Romæ fuere i auctoritate lōgo tpe. Equestriū tū origo p̄ quā uetus ē cū fœminis ēr honore cōicato. Cochliæ. n. statuā ē equestis: ceu parū eēt toga eā cigi: cum nec Lucretiæ: nec Bruto q̄ expulerat reges: pp̄ quos Cochliā iter obsides fuerat: decernerent. Hæc primā & Oratii Coclitis publice dicata credideri. Ante. n. sibi ac Sybillæ Tarquiniū & reges ipos posuisse uerisimile ē: nisi Cochliæ positā quocq̄ Piso traderet ab iis q̄ una obsides fuerat redictis a Porfenna. Honorē eius habuit e diuerso Annius fœcialis. Equestre statuā cōtra lōmis Statoris ædē i uestibulo superiore domus ualeriæ fuisse Publicole cōsulis filiæ: eāq̄ sola fugisse. Thiberimq̄ transnatauisse: cæteris obsidibus q̄ Porfennæ mittebatur: iterēptis.

LIBER.

Targnii insidiis. L. Pifopdidit. Idē auctor est. M. Aemilio. C. Pōpeio. ii. consules a cēforib⁹
P. Cornelio Scipione & M. Popilio statuas circa forū eorum q̄ magistratus gesserāt subla-
tas oēs: prāter eas quāz populi aut Senatus sententia stantē essent. Eā uero quā apud adē.
Telluris statuisset sibi. Sp. Cassius qui regnū affeclauerat: etiā constātā a cēforibus. Nimi-
rum in ea quocq̄ re ambitioni puidēbāt illi uiri. Exant Catonis in cēnsura uociferationes
mulieribus Romanis in puinciis statuas poni. Nec tamen potuit inibere: quo minus Ro-
mā ponerentur sicuti Corneliā Gracchorū matri quāz fuit Africani prioris filia Sedēs. n.
huic posita: soleisq̄ sine amento insignis in Metalli publica porticu. Quē statua nunc ē in
Ostauiz operibus. Publice autē ab extetis posita est Romā a. C. Elio tribuno Plebi. lege
perlata in Sennium Scatiliū: Lucanum: qui thurinos bis infestauerat. Et ob id Eliū thu-
rini statua & corona aurea donatur. Idē postea Fabritiū donauero statua liberati obsidio-
ne. Passimq̄ statuar in clientela sunt receptæ. Et adeo discrimen omne sublatum: ut Han-
nibalis etiā statuar tribus locis uisat⁹ i ea urbe: itra cuius muros solus hostiū emisit hastā.

De autē qui statuariis & precii signorum immodicis: & colossis
in urbe celeberrimis.

Capitulum.

VII.

Visse autē statuariā artem familiarem italīā quocq̄ & uetustā indicant Hercules ab
Euandro sacrat⁹ ut pdunt in foro boario: qui triūphalis uocatur: atq̄ p triūphos
uestitur habitu triumphali. Prāterea Ianus geminus a Nūma rege dicatur: q̄ paucis: bellisq̄
argumento colitur. Digyris ita figuratis: ut trecentorū quāq̄gintaquinq̄ dierū nota p signi-
ficationē anni tps & xui sedē indicet. Signa quocq̄ tuscanica p terras displa: quāz i etrutia
factata non est dubium. Deorū tm putarē esse: ni Metrodorus Septins cui cognomē Ro-
mani nois Odioso inditū est: Vulsinius pulsatos pp centum & decē statuarū signa obiece-
rit. Mirūq̄ mihi uidetur cum statuarū in italia tā uetus origo sit: potius lignea aut fictilia
deorū simulachra in delubris dicata usq̄ ad deuictā asiā: unde irrepit & luxuria. Similitu-
dines exprimendi quāz prima fuerit origo: in ea quā plasticē grāci uocant dici conueniens
tius erit. Etenim prior quā statuaria fuit. Sed hāc ad infinitū effloruit multorū uoluminū
opere si quis plures psequi uelit. Oīa. n. quis possit? In. M. Scauri ædilitate tria milia signo-
rū in Scena tm fuere tēporario theatro. Mūmīus deuicta Achaia repleuit urbē. Ipse excel-
sit non relidurus filīz dotē. Cur. n. nō cū excusatione ponantur? Multa & Luciliū inuexe-
re. Rhodi etiā nū. lxxiii. milia signoz esse. Mutanus ter consul prodidit: nec pauciora athe-
nis & olympiā. Delphis supesse credūtur. Quis ista mortaliū psequi possit: aut quis usuf
noscedi intelligantur. Insignia tm maxime & aliq̄ de cā notata: uoluptariū sit attigisse. ar-
tificesq̄ celebratos nosauisse singulorū quocq̄ i explicabili multitudine cū Lysippus ad sex
centena. x. opera fecisse tradatur. Antē oīa ut arti claritatē possent dare uel singula. Nu-
merū apparuisse defuncto eo cū thesaurum effregisset hāres solitū. n. ex inani precio cu-
iusq̄ signi denarios se ponere aureos singulos. Eucta supra humanā fidē ars est successu
mox etiā audacia. In argumentū successus unum exēplū afferā: nec deorū nec hoīum simi-
litudinis expresse. Aeras nostra uidit in Capitolio: priusq̄ id nouissime conflagraret a Vis-
tellianis incensum in cella lunonis canē ex ære unius suum labentē. Cuius eximium mira-
culum & in discreta uerisimilitudo nō ex eo solū intelligitur: quod ibi dicatus fuerat: ues-
rum & noua satisfatione: nā summa nulla par uidebatur: capite tutelarios cauere p eo in-
stituti publici fuit. Audaciā. In numera sunt exēpla. Moles quippe excogitatas. uidenius
statuarum quas colossas uocant turribus pares. Talis est in capitolio Apollo translatus a
Lucullo ex appollonia ponti urbe. xxx. cubitorum. c. l. talentis factus. Talis in campo mar-
tio Iuppiter. A. Claudio Cæsare dicatis: qui ideo uocatur pōpeianus a uicinate theatri.
Talis & tarenti factus a Lysippo. xl. cubitorū. Mirum in eo qd manus ferunt moles ea ra-
tione libramenti: ut nullis conuellatur procellis. Id quidē prouidisse & artifex dicitur mo-
dico intervallo. Vnde maxie opus erat statū frangi opposita colūna. Itaq̄ pp magnitudinē
difficultatēq̄ demoliendi: nō attigit eū Fabianus uerucosus: cū Hercule qui est in capito-
lio: inde transferret. Antē oēs autē in admiratione fuit Solis colossus rhodi quē fecerat
Chares Lyndius Lysippi supradicti discipulus. Septuaginta cubitorū altitudinis fuit. Hoc
simulachrū post quinq̄gesimū sextū annū terremotū pstratū. Sed iacens quocq̄ miraculo ē.
Iauci pollicē eius amplectunt. Maiores sunt digyti quā plerāq̄ statuar. Vasti specus hiat
defraclis mēbris. Spectant itus magnā molis saxa: quorū pōdere illud stabiliuerat pstruē

Duodecim annis tradunt effictum. ccc. talentis: quæ contulerat ex apparatu regis Deme-
trii relicta mora & tedio obfessa rhodo. Sunt alii minores hoc in eadē urbe colossi ceterum
numero. Sed ubicunq; singuli fuissent nobilitaturi locū. Præterq; hos deorū quinq; quos
fecit Bryxis. Facit aut colosso & italia. Videmusq; certe Apolinē in bibliotheca tēpli Au-
gusti thufcanicum. I. pedum a pollice: dubiū ære mirabiliorē an pulchritudine. Fecit & Sp.
Carnilius louē q; est i capitolio uictis famitibus sacrata lege pugnancibus e pectoralibus
eorū ocreisq; & galeis. Amplitudo tanta est: ut conspiciatur; a Latario Ioue. Reliquisq; li-
mæ suā statuā eā fecit: quæ est ante pedes simulachri eius. Habent in eodē capitolio amira-
tionē & capita duo: quæ. P. Lentulus cōsul dicauit. Alterum a Charete supradictō factum
Alterum fecit Decius cōparatione in tantum uictus: ut artificium minime p̄babilis artifi-
cis uideatur. Verum oēm āplitudinē eius generis statuarum uicit ætate nostra Zenodo-
rus Mercurio factō in ciuitate galliæ aruernis p̄ anuos. x. pedum. cccc. in magno præcio. Is
postq; satis ibi artē approbauerat: Romā accitus est a Nerone. ubi destinātū illius principis
simulachrū colossū fecit centum. x. pedum lōgitudine: q; dicatus Solis uenerationi ē dā-
natis secleribus illius principis. Mirabatur; in officium nō mō ex argilla similitudinē insi-
gnē: uerum & de par uis admodū furculis quod primum operis instarati fuit. Ea statua in
dicauit interisse fundendi æris scientiā: cum & Nero largiri aurum argentumq; paratus
esset: & zenodorus scientia fingendi celandiq; nulli ueterum postponeretur. Statuā ar-
uernorum cum faceret prouinciæ Vibio. Auito præsidente duo pocula Calamidis manu.
cælata: quæ Cassio Syllano auunculo eius præceptori suo Germanicus Cæsar adamato do-
nauerat: emulatus est: ut uix ulla differentia esset artis. Quantoq; maior in zenodoro præ-
stantia fuit: tanto magis deprehendi æris obliteratio potest.

Nobilitaris ex ære operum & artificium: ccc. lxxvi.

Ca. VIII.

Ignis quæ uocant corinthia pleriq; in tantū capiuntur: ut succum circumferant: si-
cut Horrensus orator sphingem Verri reo ablata. Propter quā Cicero illo iudicio
in altercatione neganti ei se enigmata intelligere: rēdit debere qm sphingem domi
habere: Circumtulit & Nero princeps amazonē: de qua dicemus. Et paulo ante. C. Cestius
consularis signum qd secū etiā in prælio habuit Martis ultoris ædē dicata sunt. todinē an-
te regiā. Minoribus simulachris signisq; numerū ppe artificū multitudo nobilita est. An-
te oēs tamen Phidias atheniensis loue olympiæ factō ex ebore quidē. Sed & ex ære signa
fecit. Floruit aut olympiade octogesima tertia circiter. ccc. nostre urbis anno. Quo eodē tpe
æmuli eius fuere Alcámenes: Critias: Nestocles: Hegleas. Et deinde olympiade octogesi-
ma septima. Agelades: Callon: Polycleus: Phradmū: Corgias. Lacor: Mycon: Pythagoras
Scopas: Perelius: Ex iis Polycleus discipulos habuit Argū: Arfopodrum: Alexin: Aristi-
dē: Prynoē: Diuē: Athenodog: Demeā: Clitoriū: Myronē: Lyciū: Nonangesimaq;nta olym-
piade florere: Naucides: Dinomedes: Chanachus: Larroclus. Centesima secunda Polycles
Cephisodorus: Leuiæres: Hipatodorus. Centesima quarta Praxiteles Euphranor. Centesi-
ma septima Edhion: Termachus. Centesima quartadecima Lysippus fuit & cum eo Alexā-
xander magnus. Itē Lysistratus & frater eius Stenius: Euphronides: Sofstratus Ion: & Syl-
lanion. In hoc mirabile quod nullo doctore nobilis fuit ip̄e. Discipulosq; habuit Theusin
& ladē: Cētesima uigesima: Eutyclides: Euticrates: Lahippus: Cephisiorotus: Timarcus
Pyromachus. Cessauit deīde ars ac rursus olympiade centesima qnq;gesimaq;nta renixit: cū
fuere lōge qdē ifra prædictos p̄bati tamen Anteus: Callistratus: Policles: Athenus: Calli-
xenus: Pyrocles: Pythias: Tymoles. Ita distinctis celeberrimorū ætatibus: raptim trāscurrā
reliquā multitudinē & passim disp̄am. Venere aut & in certamen laudatissimi quāq; diuer-
sis ætatibus geniti: qm fecerant: amazonas: quæ cū in tēplo Ephesiæ Dianæ dicarentur. pla-
cuit eligi p̄batiissimā: ip̄orum artificum qui præsentēs erant iudicio cum apparuit eam cē
quā oēs secundam suā quisq; iudicassent. Hæc est Polycleti. Proxima ab ea Phydæ. Tertia
Chresilla. Quarta Ciclonis. Quinta Phradmonis. Phidias præter louē olympiade quē ne-
mo emulatur: fecit & ex ebore æque Mineruā athenis: quæ est in parthetonia stans. Ex ære
uero præter amazonē supradictā Mineruam tā eximie pulchritudinis ut a forma cogno-
men acceperit. Fecit: & clydicum & aliam Mineruam: quam Romæ ad ædē Fortune Aemi-
lius paulus dedicauit. Itē duo signa quæ Catulus in eadē æde posuit: palliata. Et alterū co-
lossicon nudum. Priusq; artē corruicem aperuisse atq; demonstrasse merito iudicatur.

LIBER.

Polycletus Sicyonius Ageladis discipulus Diadmenū fecit molliter iuuenē centum talē
 ris nobilitatum. Item & Doriphog uiriliter puerum. Fecit & quem canona artifices uocāt
 linamenta artis ex eo petentes uelut a lege quadā: solusq; hoīum artem ipse fecisse artis
 opere iudicatur. Fecit & distingentē se. Fc nudum talo incessentem. Duosq; pueros. Itē
 talis nudos ludentes q uocant altragalizontes. Et sunt in Titi imperatoris atrio quo ope
 re nullū absolutius pleriq; iudicant. Item mercurium qui fuit lysimachia. herculē qui Ro
 mae Anthemum a terra sustinentem. artemona qui phænaporretos appellatus est. hic confus
 masse hanc scientiam iudicatur. & toreuticen sic erudisse: ut phydias aperuisse propriū
 eiusdem: ut uno crure insisterent signa excogitasse: ut ait Varro: & pene ad unū exemplū
 myronem eleuteris natum. & ipsum ageladis discipulū bucula maxime nobilitauit celebra
 ris uersibus laudata: qm̄ alieno pleriq; ingenio magis q̄ suo cōmendantur. Fecit & canem
 & discobolon: & Persea: & cristes: & satirū admirantem tibias & minervā delphicos pentas
 thlos. pancraciastas. herculē etiam qui est apud circum maximum in edā Pōperi magni
 Fecit & cicadæ monumentū & locustæ: sicut carminib? suis Erina significat. Fecit & Apol
 linē quē a triū uiro Antonio snblatū restituit ephesus Din? Augustus amonitus iq̄ete. Pri
 mus hic multiplicasse uarietatem uidet: numerosior in arte quā Policleus. & simetria dili
 gentior. Et ipse tamen corporū tenus curiosus: animi sensus non expressit. Capillū quoq;
 & pubem non emendatius fecisse quā rudis antiquitas instituisse. Vicit cum pythagoras
 ex italia Reginus Pancraciaste delphis posito. Eundē uicit & Leōtius cum fecit hastadiæ
 dromonstilion: qui olimpiæ ostenduntur. & loris puerum tenentē tabellas eodem loco &
 mala ferentē nudum. Siraculis autē claudicantē cuius ulceris dolorē sentire et iā spectan
 tes uidentur. Itē Apollinē citharedum: serpentemq; eius confici sagittis: qui Dirceus ap
 pellatus est: qm̄ cum thebæ ab Alexandro caperentur: aurum a fugiente conditum sinu
 eius cælatum esset. Hic primus neruos & uenas expressit capillum diligentius. Fuit & ali
 us Pythagoras samius initio pictor: cuius signa ad adē fortunæ huiusce dex sunt seminu
 da: unde & laudata sunt. Hic supradictō facie quoq; indiscreti similis fuisse traditur. Re
 gini autem discipulus & filius sororis fuisse traditur. Socrati Lysippus Sicyonius. Duris
 negat. Tullius fuisse discipulū affirmat. Sed primo ætatiū fabrum. Audendi rationē cœ
 pisse pictoris Eupōpi responso. Eum. n. interrogatum quē sequeatē antecessentium: dixisse
 demonstrata hoīum multitudine: naturā ipam imitanda esse: non artificē. Plurima ex em
 nibus signa fecit: & ut diximus fecundissimæ artis: inter quæ distingētē se quē. M. An
 pa ante thermas suas dicauit. mire gratum. Tyberio principi: q non quīuit tēperare sibi in
 eo: quanq; imperiosus sui inter initia principatus transtulitq; i cubiculū: alio ibi signo sub
 stituto. Cum quidē tanta Populi Ro. contumacia fuit: ut magnis theatrī clamoribus res
 poni Apoxyomenon conflagitauerit: princepsq; quāq; adamatū reposuerit. Nobilitat Ly
 sippus & remulenta tibicina & canibus ac uenatione. In primis uero quadriga cū sole tho
 diog. Fecit & Alexandrū magnum multis operibus: a pueritia eius orsus. Quā statuā iau
 rari iussit Nero princeps delectatus ad modum illa. Deī cum precio perisse gratia artis:
 detractū est aurum: preciosiorq; talis existimatur etiā cicatricibus operis atq; cōficturis: in
 quibus aurū hæserat remanentibus. Idē fecit Ephestionē Alexandri magni amicū: quē qdā
 Polycleto ascribunt: cū iis centum prope annis ante fuerit. Idē Alexandri uenationē quæ
 delphis sacrata ē: Athenis satyrog turmā. Alexandrū amicorū que eius imagines summa
 oīum similitudine expressit. Has Metellus macedonia subacta transtulit Romā. Ecceit & q
 drigas multoz generū. Statuariæ arti plurimū traditur contulisse capillū experimēdo Ca
 pita minora faciendo quā antiqui. Corpora graciliora siccioraq; p quæ proceritas signorū
 maior uidere. Nō habet latinū nomē symmetria: quā diligentissime custodiuit noua in
 tra: itaq; rōue q̄dratas ueterū statuas permutādo uulgoq; dicebat: ab illis factos quales essent
 hoīes a se q̄les uiderent eē. Huius pprie uidetur esse argutiæ operū custoditæ in minimis
 quoq; rebus. Filios & discipulos reliq; laudatos artifices Labippū & Bedā: sed ante oēs Eu
 chratē: quanq; is constantiā patris potius æmulatus quā elegantiam austero maluit genere
 quam iucundo placere: itaq; optime expressit Herculem delphis & alexandrum Thespin
 uenatorē & thespiadum præliū equestre. Simulacrum trophonii ad oraculum. Quadri
 gas Medæ cōplures. Equū cū fisciis. Canes uenantiū. Huius quoq; discipulus fuit Thy
 socrates & ipse Sicyonius: sed Lysippi se dæ propior utrius discernantur cōmplura signa

XXXIII.

ceu Senex Thebanus Demetrius rex: Fucestes Alexandri magni seruator. Digni tanta gloria artifices: Qui cōpositis uoluminibus condidere hæc miris laudibus celebrat & The laphanē Pœceum ignotū alias: qm̄ in thessalia ubi habitauerit: latuerint opera eius alioqñ suffragis iporum æquatur Polycleto: Myroni: Pythagoræ. Laudant eius Latissam. & Spinariū. Pentathlon: & Apollinē. Alii non hanc ignobilitatis fuisse cām sed qm̄ se regū Xerxis & Darii officinis dediderit existimant. Praxiteles quoq; marmore felicior: ideo clarior fuit. Fecit tñ ex ære pulcherrima opera. Proserpinæ raptū. Itē Cataglysam & ebrietatem & liberū patrem: nobilēq; una satyrū: quem græci Periboeoton cognomināt. Signa etiā quæ ante fœlicitatis ædē fuere. Venerēq; quæ cū ipsa ædē incendio cremata est Claudii principatu: marmore nulli sup̄ terras inclyto parē. Item stephusam. Spelumen: Oenophogē: Harmodiū & Aristogytōnē tyrannicidas: quos a Xerse psarum rege captos uicta pside atheniensibus remisit Magnus Alexander. Ecceit & puberem Apollinem subrepente lacertæ cōminus sagitta insidiantē: quē Saurotonon uocant. Spectantur & duo signa eius diuersos affectus exprimentia flentis matrouæ & meretricis gaudētis. Hanc putat pryenē fuisse deprehenduntq; in ea amorē artificis. & mercedē in vultu meretricis. Habet simulachrum benignitatis eius. Calamidis. n. qdrigæ aurigā suā iposuit. Et ne melior in equorū effigie hominē deuicisse credere: ipse calamis & alias qdrigas bigasq; fecit: eqs semp sine emulo expressis. Sed ne uideatur in hoīum effigie inferior: Achamene nullius est nobilior. Achamenes phidæ discipulus & marmorea fecit & æreū petalum q uocatur encrinomenos. At polycleti discipulus Aristides quadrigas & bigas. Et Iphicratis læna laudatur. Scortū hæc lyæ cantu familiaris Harmodio & aristogytōni consilia eorū de tyrannicidio usq; ad mortē excruciatā a tyrannis non pdidit. Quāobrem athenienses eā honore habere uolentes: ne tñ scortū celebrasse uiderent: aīal noīs eius fecere. Atq; ut intelligeretur eā honoris in opere linguā addi ab artifice uetuerunt. Bryxialis Aesculapiū & Seleucū fecit. Bēdas adorantē Batton Apollinē & Iunonem. q sunt Romæ in tēplo Concordiæ. Cressilas uulneratū deficientē: in quo possit intelligi quantū restat animæ. Et olympiū piclē dignum cognōis. Mirumq; in hac arte est: qd nobiles uiros nobiliores fecit. Cephisidorus Mineruā mirabilem in portu Atheniensiu: Et arā ad templū Iouis seruatoris in eodē portu cui pauca cōparatur Canachus Apollinem nudū q Philesius cognominantur in Dydi meo egmetici æris rēpatū Ceruūq; unā ita uestigiis suspendit: ut linū subter pedes trabatur alterno morsu digyris calceque retinentibus solū: ita uertebrato dēte utrisq; in partibus: ut arepulsu p uices resiliat. Idē celetizontas pueros fecit. Chereas Alexandrū magnum. Et Phillippū patrē eius fecit. Clestaus Dorophoron: & amozonē uulneratā. Demetrius Lysimachen: quæ sacerdos Minerue fuit annis. lxxiii. Idē & mineruā quæ musica appellat: qm̄ dracones in gorgone eius adictus citharæ tinnitu resonāt. Idē eqtē Sarmenē: q primus de equitatu scripsit. De dalus & ipse interfectores laudatus pueros duos dstringentes se fecit. Dynomenes Protefilaū & Pythodemū luctatorē. Euphranoris Alexander parit est: in quo laudatur: qd oīa simul intelligātur. Iudex dearū: amator Helenæ & tamen Achillis interfector. Huius est minernua Romæ: quæ dicitur Catuleana infra Capitoliū a. Q. Lucretio Catulo dicata. Et simulachri boni euentus dextra paterā: sinistra spicā ac papanæ tenens. Itē latona puerpera Apollinē & Dianā infantes sustinens in ædē cōcordiæ. Ecceit quadrigas bigasq; & Cliticon eximia forma. Et uirtutē egregiā: utraq; colostreas. Mulierē ministrantē & adorantē. Itē Alexandrum & Philippū in quadrigis. Eutyclides eurotan fecit in qua artē ipam liqdiore plurimi dixerē. Hegiæ Minerua Pirrhufq; Rex laudatur. Et celetizontes pueri. Et castor ac Pollux ante ædem Iouis tonantis. Agesiæ in pario Colonia Hercules Isidori. Buryreus Lycius Myronis discipulus fuit: qui fecit dignum præceptore puerum sufflans rem languidos ignes & argonautas. Leocras: aquilam sentientem quid rapiat in Ganymede: & quid erat: parcentem unguibus etiam per uestem. Puerum Antolycom paceratio uidetorē Propter quē Xenophon symposiū scripsit. Iouēq; illū tonantē i Capitolio ante cuncta laudabilē. Itē Apollinē diademātū. Luciscus Langonē puerū subdole ac fucatæ uernilitatis. Lycius & ipse puerū suffitorē. Menechini vitulus genu præmiis: replicata ceruice. Ipseq; Menechin⁷ scripsit de sua arte Naucides Mercurio & discobolo imolātē arietē cēset Naucerus luctatorē anhelātē fecit niteratus Aesculapiū & Hygiā q sunt i cōcordiæ tēplo Romæ. Phytōachi qdriga regiē ab alcibiade. Polyclest hermaphroditū nobilē fecit pirrhus

LIBER.

Higiā & Minervā Phoenix Lissipi discipulus Epidisfam. Syrax Ciprius uno celebratur signo Spnachonte: Periclis: Olippi uernula. Hic fuit exa torrens: ignē oris pleni spiritu accedens. Sillanion Apollodorum fecit fistorē & ipm: sed inter cunctos diligentissimū artis: & inimicum sui iudicem crebro pfecta signa frangentē dum satiare cupiditatem neque artis: & ideo insanū cognominatum. Hoc ī eo expressit. Nec hoīem ex aere facit: sed iracū diā: Et Achillē robilem. Item Epistatē exercentem abletas. Strongilion amazonē: quā ab ex celentia crurum Eucnemom appellant. Ob id in comitatu Neronis principis circulatā. Itē fecit puerum: quem amando Brutus philippensis cognomine suo illustravit: Theodorus q labyrinthum fecit fami: ipse se ex aere fundit prater similitudinem nobilē: fama magnae subrililitatis celebratus. Dextra limā tenet: leua tribus digytis qdrigulam tenuit translatā prenefte: tantae paruitatis: ut totā cā curtūq & aurigā integeret alis simul facta musca. Xenocrates Tisieratis discipulus: aut ut alii Eutyeratis: uicē utroq copia signorum: & de sua arte cōposuit uolumina. Plures artifices fecere. Artali & eumenis aduersus gallos praelia. Isgonūs: Phylomachus: Stratonicus: Antigonūs: q condidit uolumina de sua arte: Boeti quanquā argento melior infans eximie anferem strangulat. Atq ex oibus quae rettuli clarissima quaeq ī urbe iā sunt dicata a Vespasiano principe in tēplo pacis: aliisq eius operibus uiolentia Neronis in urbem conuecta: & in sellariis domus aureae disposita. Præterea sunt æq̄litate celebrati artifices: sed nullis operum suorū præcipui: Ariston q & argentum cælares solitus est. Callases: Desias: Cantharus Sicyonius: Dionysiodorus Critiæ discipulus Deliades: Euphorion: Eunicus & Hecataeus. Argenti cælatores: Lēblocles: Prodo: rus Pythodius: Polygnotus Idē pictores nobilissimi. Item ex cælatoribus: Stratonicus: Sī nus qui fuit Critiæ discipulus. Nunc p̄censebo eos: q eiusdem generis opera fecerunt: ut Apollodorus: Androbulus: Asclepiodorus: Aleuas phuns: Appellas: & adorantes scēmiā Antigonūs. Et luctatores Peryoxymenō. Tyrānicidaq supradictos. Antimachus: Athe nodorus: Fēminas nobiles Aristodemus: & luctatores bigasque cū auriga. Philosophus Annus Seleucum regē. Habet quoque huius gratiā Doryphorus. Cephsiodori duo fuerunt. E priore est mercurius Liberū patrē in fantiā nutiens. Fecit & concionantē manu elata Personā in incerto est. Sequens phūs fecit Cœlites q cū Phidia louē olimpiū fecerat. Philosophus itē Cleon & Cenchrans & Cephis & Calcoſchenes & comēdos & abletas: Da hippus Pella: Iomenō Daiphron: & democritus: & Dæmon. Philosophus Epigenon oīa fere prædicta imitatus præcessit in tubicine & matrē interfecit: & ifanē miserabiliter blandientē: Eubolides digytis cōputans. Mycō athletis spectat. Menogenes qdrigis. Nec minus Niceratus oīa quae ceteri aggressus: representauit. Alcibiadē: lāgadeque accensa matrē eius. Demareten sacrificantē. Tisierates bigæ Pisto mulierē iposuit. Idēq fecit: Matrē & mercuriū q sunt ī cōcordiæ tēplo Romæ. Per illū nemo laudat sc̄uiorē phalaride tyrannos: cui taurū fecit mugitus hoīs pollicitus igne subdito: & primus cū exptus est cruciatū iustiore sc̄uitia. In hoc a simulachris deū hoīumq deuouerat humanissimā artē. Ideo ne tot cōditores eius elaborauerant: ut ex ea tormēta fierent. Itaq una de cā seruatur opera eius ut quisq illa uideat oderit manus Stē eins Cererē: louē: Minervā fecit: qui sunt Romæ in Concordiæ tēplo. Idē stētes matronas & adorātes: sacrificantēsq. Simō canē & sagittarium fecit. Stratonicus cælator ille phūs. Scopas utraq. Athletas aut & armatos & uenatores: sacrificantēsq Batron. Eunichir: Clauicides: Heliodorus: Hycanus: Lophō: Lysen: Leon: Menodorus: Myagarus: Polycrates: Polydus: Pythocritus: Protogenes. Idēq pictura clarissimi: ut dicemus. Patrochles: Phillis: Phisidonius q & argēū cælauit nobilit natione epheli periclimenus: pgylo: Simenus: Thimotheus: Theomnestus: Thimarchides: Thimō: Thias: Trafon. Ex oibus aut maxie cognōie isignis ē Callimachus sp calūniator sui: nec finē hūs diligētiae ob id Caci: otechnos appellatus. Memorabilis exēplo adhibēda curæ modū Huius sunt saltantes Lacanæ emēdatū opus. Sed ī quo gratiā omne diligētia abstulerit. Quē qdē & pictorē fuisse tradunt: Non aere captus nec arte unā solūmō Xenonis Cypria statuā in expeditione nō uendidit Cato. Sed qā philosophi erat. Ut obiter hoc quoq nos sc̄at tā inane exēplū in mentione statuarū. Est & una nō prætereunda: licet auctoris sc̄erti iuxta rostra Herculis tunicati. Eleo habitu Rōæ: torua facie sentientēq sup̄ma ī tunica. In hac tres sunt tituli. Vnus. L. Luculli ipatoris de manubiis. Alter q pupillū Luculli filiū ex S. C. dedicasse. Terti⁹ q. T. Septimū Sabinū ædilē curulē ex puato ī publicū restituisse

Tot certaminū tateq; dignationis simulachrū id fuit nūc reuertemur addfias æris & mixturas. In cyprio coronariū & regule ē utrūq; ductile coronariū tenuat i laminas: tantorūq; felle tictū spēm auri i coronis hiftrionū præbet. Idēq; i uncias additis auri scrupulis semis pteui pyropi brattea ignefcit. Regulare & i aliis fit metallis. Itēq; chaldariog; dria: qd chaldariū funditur tm malleis fragile: qbus regulare obfequitur: ab aliis ductile appellatum: qle omne Cypriū ē. Sed & in cæteris metallis cura diftat a chaldario. Omne. n. purgatis diligētius igui uitris excoctifq; regulare est. In reliqs generibus palma cāpano. Simile in multis partibus italiæ puiciifq; Sed octonas plūbi libras addunt: & bene recoquunt pp inopiā ligni. Quantum ea res differentia afferat: in Gallia maxime sentitur: ubi inter lapides cande factos funditur. Exurente. n. coctura nigrum atq; fragile conficitur. Præterea semel recoquant quod læpius feciffe bonitati plurimum confert. Id quod noraffe: non ab re est.

Differentia æris & mixtura: & de feruando ære.

Capitulum.

IX.

Es omne frigore magno melius fundi. Sequensq; tēperatura statuaria est. Eadēq; a tabularis hoc mō. Massa pstat in primis: mox i pstatū additur tertia portio æris collectanci: hoc est ex usu coempti. Peculareq; in eo condimentum attritu domiti & consuetudine nitoris ueluti manufecti. Miscentur & plūbi argentarii pondo duodecim: ac felibra e centenis pflara. Appellatur etiā nunc & formalis tēperatura æris tenerrimi qm nigri plūbi decima portio additur: & argentarii uigefima: maximeq; ita colorem bibit quē græcanicū uocant. Nouissima ē quæ uocatur ollaria: uafe nomen hoc dante. Ternis aut qrenis libris plumbi argentarii in centenas æris additis: Cyprio si addatur plumbum colos purpure fit in statuarum prætextis. Aera exterfa rubiginam cellerius trahūt: q ne glecta. nisi oleo puugatur. Seruari ea optime in ligda pice tradūt. Vfus æris ad ppetuitatē monumetog; iapidē trālatu ē. Tabulis æris i qb? publicæ constitutiones incidantur.

De cadmia medicina.

Ca.

X.

Etalla æris multis mōis instruunt medicina: ut pote cū ulcera oīa ibi ociffime sanētur. Maxime tamen pdest cadmia. Fit sine dnbio hæc & i argenti fornacibus candidior ac minus pōt derosa. sed nequaq; cōparanda æraæ. Plura autē genera sunt. Nāq; ipse lapis ex quo fit æs cadmia uocatur fufuris necessariis. medicina inutulis. Sic rur fus i fornacibus existit. Aliāq; mōis sui originē recipit. Fit autē egesta flamis: atq; statu tenuissima parte materie: & cameris lateribus ue fornaciū p quātitate leuitatis applicata. Tenuissima ē i ipso fornacium ore q flāmā eluctantur: appellata capnitif. exusta & nimia leuitate similif fauillæ. Interior optima: cameris dependens. & ab eo argumēto botrisentof cognominata ponderosior hæc priore. Leuior porto secuturis. Duo eius colores: Deterior cinereus: puniceus melior: fabrilis: oculorumq; medicamentis utilissima. Tertia est in lateribus fornacium: quæ pp grauitatē ad camera puenire non potuit. Hæc dicitur placitif: & ipse ab argumento crusta ueriusq; pumex intus: uarias ad pforas utilior: & ad cicatrices trahendas. Fluunt ex ea duo alia genera. Onychitif extra pene cæcula: intus onychiti maculis similis. Ostracitis toga nigra & cærerarum fortissima: uulneribus maxime utilif. Oīs autē cadmia i cypri fornacibus optima. Iterum a medicis cogtur carbone puro atq; ubi in cinerem rediit extinguit uino amineo: quæ ad emplastra preparatur: quæ uero ad pforas aceto Quidā in oleis fistilibus tufam urunt: ac lauant in mortariis: postea siccant. Nymphodorus lapidem ipsum quam gauissimum spissumq; urit pruna: & exustum chio uino restinguit tunditq; mox linteo cribrat: atq; in mortario terit: mox aqua pluuia macerat: iterumque terit quod subsedit: donec cernsæ similis fiat: nulla dentium offensa. Eadem Lollia actio: sed quam purissimum lapidem eligit. Cadmiæ effectus: siccare: sanare: sistere fluctiones: pterygia: sordes oculorum purgare: scabriciem extenuare: & quicquid in plumbi effectu dicemus. Et æs ipsum ad omnia eadem untur: præter qua albugines oculorum & cicatrices. Vlcerā quog; oculorum cum lacte sanat. Idq; ægyptii colini modo terunt in corticulis: Facit & uomitiones e melle sumptum. Vritur autem cyprium in fistilibus crudis cum sulphuris pari pondere: uase circūlito spiramento in caminis: donec uasa ipsa percoquantur. Quidam & salem addunt. Alii alumen pro sulphure. Alii nihil. sed aceto tantum aspergūt. Vltum teritur mortario thebaico: aqua pluuia lauatur: minor effectus: iterumq; adiecta largiore teritur. & dum confidat relinquitur: hoc sapius: donec ad speciem minii redeat. Tunc siccatur in sole: in ærea pyxide seruatur.

LIBER.

De scoria & flore & squama æris & stomace
& erugine & hyeratio.

Ca. XI.

T scoria æris simili mō lauatur: minor effectu quā æs ipm. Sed & æris flos medici nā utilis est. Fit ære fuso: & in alias fornaces translato: ibi statim crebriore excutitur uelut milii squāmæ: quas uocant lepidas & sic adulteratur flos: ut squāma ueneat pro eo. Est autē squāma æris decussa i clauis: in quos panes ærei ferruminantur. In cypriis maxime officinis oīa. Differentia hæc est: qd squāma excutitur istibus iisdē panibns. Elos cadit sponte. Squāmæ est alterū genus subtilius ex summa scilicet lanugine decussū qd uocant stomoma. Atq; hæc oīa medicī qd pace eorū dixisse liceat ignorāt. Pars maior & oīa in tantū a cōficiendis iis medicaminibus absunt: quod eē propriū medicinæ solebat. Hanc quotiens incidere in libellos cōponere ex iis uolentes aliqua: hoc est impendio miserrorū experiri cōmentaria: credunt semplaciæ ea oībus qdē fraudibus corrūpenti: factaq; iā pridē emplastra & collyria mercantur: tabesq; mercū: fraus semplaciæ sic exteritur. Et squāma autē & flos uruntur in patinis fictilibus aut æreis: deinde lauantur ut supra ad eōsdem usus. Et amplius narium cariosa uitia. Itēq; sedit: & gravitates aurū: p fistulas in eas statu impulsam. Et ulcera oris farina admota. Tollit & tonsillas cū melle. Fit & cādido ære squāma cypria longe inefficior. Necnon urina pueri prius macerāt clauos panesq;. Quidā uero excussam squāmā terunt. & aqua pluuiā lauant. Dant & hydropicis duabus drachmis i muli hemina & illinunt cū polline. Eruginis quoq; magnus usus. Sed pluribus fit ea modis. Nāq; & e lapide ex quo coquitur æs deraditur & ære: candido pforato: atq; in cadis superacetū suspensio æreo: obturatūq; opculo: multo probatior quā si hoc idē squāmis fiat. Quidā uasa ipsa candidi æris fictilibus condunt in aceto raduntq;. x. die. Alii uiuacis conregunt. totidēq; post die radunt. Alii delinatā æris scobē aceto spargunt: uersantq; spatia sepius die donec absumatur. Eandēq; scobē alii terere in mortariis æreis ex aceto malunt. ocissime uero contrahit coronariū eruginē recisamentis in acetū additis. Adulterant mar more trito maxime rhodiā eruginē. Alii punice aut gūmi. Præcipue autē fallit atramento futorio adulterata. Cetera. n. dente depræhenduntur: stridentia in frendendo. Experimentū in batillo fereo. Nā quæ sincera est suū colorē retinet: quæ mixta atramēto rubescit. Depræhenditur & papyro galla prius macerato. Nigrescit. n. statim erugine illita. Depræhenditur & uisu maligne uirens. Sed siue sinceram siue adulterā aptissimū est eius siccitatem in patina noua uitri & uersari: donec ut fauilla fiat. Postea teritur: & recorditur. Aliqui i erudis fictilibus urunt donec figilinū pcoquantur. Nonnulli & thus masculū ammiscent. Lauatur autē erugo sicut cadmia. Vis eius collyriis oculorū aptissima: & de lachrimationibus mordendo pficiēs. Sed ablui necessarium penicillis calidis donec rodere desinat. Hic ratiū uocatur collyriū quod ita maxime constat. Tēperatur autē idē hammoniāci uncis quattuor: eruginis cypræ duabus: atramēti futorii: quod chalcantum uocant: totidē. Mya uero una croci. vi. Hæc oīa trita aceto thasio colliguntur in pillulas: excellentis remediū cōtra glaucomatum initia & suffusionum. Contra caliginē & scabrias: & albugines ac genarum uitia. Cruda autē erugo: uulnerariis emplastris miscetur. Oris etiā gingiuarūq; exulceratione mirifice emendat: & labiorū ulcera cū oleo. Quod & si cæra addatur purgat & ad cicatricē pducit. Erugo & callū fistulaz erodit: uitorūq; quæ circa sedē: siue p se: siue cum ammoniaco illita: uel colliriū modo in fistulas adacta. Eadēq; cum resina crebintinæ tertia parte subacta leps tollit.

De scolecia & calciti & foro & calcanto.

Ca. XII.

Se & alterum genus eruginis. quā uocant scoleciā in cyprio ære. Hoc trito aluminis & sale aut nitro pari pondere cum aceto albo q acerrimo. Non fit hoc nisi æstus oīssimis diebus circa canis ortum. Teritur autē donec uiride fiat: contrahatq; se in uermiculorū specie: unde & nomen. Quod uitium ut emēderet duæ partes quā fuere acetati miscentur urina pueri i pubis. Idē autem in medicamentis & snia efficit quā diximus aurū ferruminari. Vt utriusq; q eruginis. Scolecia fit & p se rasa ab ærario lapide de quo nunc dicemus. Calcitin uocat lapidē ex quo & ipm æs coquitur. Distat a cadmia: quod illa sup terrā ex subdialib⁹ petris cæditur. hæc ex obrutis. Itē quod chalcitis friat se statim mollis natura: ut uideatur lanugo concreta. Est & alia distinctio qd chalcitis tria genera cōtinet æris & myrios & sorios: de qb⁹ singulis dicemus suis locis. Habet autē æris uenas oblogas

Probatum mellei coloris gracili uenarum discursu friabilis: nec lapidosa. Putant: & recentē utiliorē esse: quoniam inueterata fori fiat. Vis eius ad excrecentia in uisceribus sanguinē sistere gingiuas uiam tinsillas farinā cōpescere. Vuluā quoque uitiis inuellere imponitur. Cū succo uero porri uerrendorū additē ēplastris. Maceratur autē in fictili ex aceto circumlito fimo diebus. lx. Et colorem croci trahit. Tunc amixto cadmiā pari pondere medicamentū efficit foricon dictū. Quod si duæ partes chalcitidis tertiā cadmiā tēperentur acius hoc idē fieri. Acius etiamnū & uehemētius factū si aceto q̄ uino tēperētur. Tosta uero efficacior fit ad eadem oīa. Sori ægyptiū maxime laudat: multū superato ciprio Hispaniensi & Africo quāquam oculorū quoque curationi quidā utilius Cipriū putant. Sed in quacūque natione optimū cui maximū uirus olfactu. tritūque pinguius nigrescens: & spongiosū. Stomacho res cōtraria in tantū ut quibuscūq̄ olfactu mō uomitiones moueat. Et ægyptū quidē tale. Alterius nationis cōtrariū splendet. Et mysi est lapidosius. Prodest autē & dentiū dolori si cōtinea tur: atq̄ colluat. Et oris ulceribus grauib⁹ quæque serpunt. Vritur carbonibus ut chalcitis. Mysi aliqui tradiderunt fieri exusto lapide in serobibus flore eius luteo misente se ligni pinea fauilla. Re uera autē e supradictō fit lapide cōcretum natura discretūque & optimum in cypriorum officinis: eius notæ sunt friati auræ scintillæ: & cū teratur harenosa natura siue terra chalcitidi similis. Hoc autē miscet: qui aurum purgat. Utilitas autē eius infusi cum rosacco auribus purulentis: & lana ipsi capitis ulceribus. Extenuat etiā scabrias oculorū iueteratas. Præcipue utile tonsillis: cōtraque anginas & suppurata. Ratio ut. xvi. drachmæ in hemina aceti coquatur addito melle: donec lentescat. Sic ad supradicta utile est. Quotiens opus sit molliri uim eius: mel aspergit. Erodit & callum fistulæ ex aceto fouentiū: & collariis addit. Sistit & seguinē: ulceraque serpat q̄ ueputrescant. Absumit & excrecentes carnes. Peculiariter uirilitalis uitiis utile: & forinax phluuiū sistit. Græci cognationē æris fecerūt nomine & atramēto sutorio. Appellāt. n. chalcātum. Nec ullius æque mira natura ē. Fit & i hispania & puteis stagnis ue habētibus id gēus aquæ. Decoquit ea amixta dulci pari mensura: & in piscinas ligneas fundit immobilibus sup has trāstris depēdentes restes lapillis extēte: quib⁹ ad hærescēs limus: uitreis acinis imaginē quandā uix reddit. Exēptum ita siccat diebus. xxx. Color ē cæruleus: perq̄ spectabili nitore: utrumque ē credidit. Diluēdo fit atramētum tinguedis coriis. Fit & plurib⁹ modis genere eo in serobe cauato. Quarum elateribus distillates hyberno gelu styriæ stalagmiā uocāt: neq̄ ē purius aliud. Sed ex eo cādīdum colore sentientē uiolā leucāthon appellāt. Fit & i saxo: catinis pluuia aqua corruato limo gelāte. Fit & salis mō flagrantissimo sole admissas dulces aquas cogēte. Ideo duplici qdā differentia fossile aut facticiū appellāt. Hoc pallidius: & quātum colore tñ bonitate deterius. Probant maxie cyprium in medicinæ usu. Sumit ad depellēda uētris aīalia drachme pōdere cū melle. Purgat & caput diltū: ac narib⁹ i stillatum. Itē stomachū cū melle aut aqua mulsa sūptum Medet & oculorū scabriei doloris: necnō & caligini & oris ulcerib⁹. Sistit & sanguinē narium. Itē hemorroidum. Extrahit ossa facta cum semine hyoscyami. Suspēdit ephioras penicillo frōti positum. Efficax & in ēplastris ad purgāda uulnera: & excrecētia ulcerum. Tollit & uuas uel si decocto tangerit. Cum lini quoque semine supponit ēplastris ad dolores toledos. Quodque ex eo candicat in eo usu præfertur uiolaceis. Et grauitati aurium p̄fistulas i spirat. Vlnera et per se illitum sanat: sed tinguit cicatrices. Nuperque inuētum urform in harena & leonum ora aspergere illo: tantaque est uis in stringendo: ut nō queat modere. De pōpholye & spodio & antispodio & diphryge & triēte seruido. Ca. XIII.

Tiam nunc in ærariis reperiunt quæ uocāt pompholygem & spodion. Differentia: e quod pompholyx lotura paratur. Spodios illota ē aliqui id quod sit cādīdum leuissimumque pompholygen dixerit: & esse æris & cadmiæ fauillā. Spodion nigriore ponderosioremque esse derafam parietibus fornacium mixtis scintillis aliquādo & carbonibus. Hæc aceto accepto odorē æris præstat: & si tangat lingua sapore horridum. Conuenitque oculorū medicamentis quibuscūque currens uitiis: & ad oīa quæ spodion. Hoc solum distat quod huius elutior uis est. Addit & in ēplastris: quibus lenis quæritur refrigeratio & siccat. Vltior ad oīa quæ uino lota est. Spodios cypria optima. Fit autem liquecētibus cadmiā & ærario lapide leuissime hæc afflatur & ocus: euolatque e fornacibus: & restis adhærescit. A fuligine distans candore. Quod minus candidū ex ea: imatueræ fornacis argumentum est. Hoc quidam pompholygen uocant. Quod uero rubicundius ex iis inuenitur acriorem

LIBER.

uim habet: exulceratque adeo: ut cum lauatur si oculos attingat exaceret. Est & mellei coloris spodios in aqua plurimū aeris intelligitur. Sed quodcūq; gen⁹ lauādo fit utilius. Purgatur ante pīna: dein crassiore lotura digitis scabriciē exterūt media uis eius est quā uino lauatur & aliqua in genere uini differētia. Leni. n. lota collyriū oculorū nimium uigiliis fatigatorū apta purat. Eadē efficacior ulceribus quā manāt: uel oris: quā madēt: & oibus medicamētis quā parātur cōtra grangrenas. Fit & in argēti fornacibus spodios: quā uocāt lauriotin. Utillissima aut oculis cōfirmatur: quā fit in auris. Nec in alia parte magis ē uitā in genia mirari. Quippe ne iquirenda essent metalla uilissimis rebus. utilitates eadē excogitauit. Antispodion uocāt cinerē fici arboris uel caprifici uel myrthi foliorū cū tenerimis ramorum partibus: uel oleastri uel cyto nimali uel lētisci. Itē ex moris imaturis: idest candidis in sole arefacti: uel e buxi coma uel pseudo cyperi: aut rubi: aut terebinthi uel ocanantis Taurini quoq; glutinis: aut lintheorū cinere similiter pollere iuentum ē. Vrut oīa ea crudo fistili in fornacibus. dore figulina pcoquatur. In araris officinis & smegma fit: iam liquoato aere: atq; percocto: additis etiāmn carbonibus: paulatīq; accensis. ac repēte uehementiori statu expuit aeris palā quēdā. Solum eo quo excipiat: stratū esse debet: Maxili ab ea difernit aqua in iisdē officinis. Dyphrigia uocāt grāci ab eo qd bis torreat. Cuius origo triplex. Fieri. n. traditur ex lapide pyrithe cremato in caminis: donec excoquatur in rubrica. Fit & in Cypro ex luto cuiusdā specus arefacto pri⁹. mox paulatī circūdatis sarmentis. Tertio fit mō in fornacibus aeris fece subsidēte. Differentia est: quidē: quod as ipsū in catino defluit: scoria extra fornaces: flos supernatat. Diphryges remanet. Quidā tradunt in fornacibus globos lapidis qui coquātur: ferruminari: circa hunc as fauere. Ipsum uero nō pcoqui nili trālatum i alias fornaces: & ē nodum quēdam materiā. Id quod excocto superfit diphryga uocāt. Ratio ei⁹ in medicia similis supradictis Siccare & excrecētia cōsumere: & ppurgare. Probat lingua ut eā siccet tactu statī. saporemq; aeris reddat. Vnum etiāmn aeris miraculum nō omittimus. Seruilia familia illustris i fastis trientē areū pascit auro & argēto cōsumenteq; utrunq; Origo: atq; natura ei⁹ incomperata est mihi. Verba ipsa de ea re Messalla senis ponā: Seruiliorum familia habet trientē sacrum: cum sūma cum cura magnificentiāq; sacra quottannis faciunt. quem ferunt alias creuisse alias decreuisse uideri: & ex eo aut diminui ionem: aut honorem familia significari.

De ferro & ferreis metallis & differentia ferri.

Ca.

XIII.

Roxime indicari debēt metalla feri: optimo uitā pessimog; istrumento. Siquidem p hoc tellurē scidim⁹: ferim⁹ arbusta: ponim⁹ pomaria: uites squalore deciso anis oībus cogim⁹ iuuenescere. Hoc exstruius testā: eadim⁹ saxa. oēsq; ad alios usus ferro utimur. Sed eodē ad bella cades latrocinia nō cōmin⁹ solū sed ēt missili: uoluciq; nūc tormentis excusso nunc lacertis: nūc uero pēnato quā scelratissimā humani īgenii fraudē arbitror. Sigdē ut oculus mors pueniret ad hoīem alitē illā fecim⁹: pēnasq; ferro dedim⁹. Quam ob rē culpa ei⁹ nō natura fiat accepta. Aliquot experimētis pbatū ē posse inocens ē ferrū In foedere quod expulsis regibus Populo Ro. dedit Profenna: nominatī cōprehēsum iuenimus: ne ferro nili i agricultura uterē. Et cum stillo scribere itutum: ut uetustissimi auctores pdiderunt. Magni Pompeii i. iiii. cōsulatu extat editū: i tumultu necis elodiana phibētis ullū relū eē in urbe. Et tñ uita ipsa nō defuit honorē initio habere ferro quoq; Aristonidas artifex cū exprimere ueller Achamātis furorē Chlearchū filium pēpitate uolentis & i pēpitate illo residētis penitentiā: ferrum & as miscuit: ut rubigine eius p nitorē aeris relucēte: exprimeret uerecundia rubor. Hoc signum extat hodierno die. Est in eadem urbe & ferreus Hercules: quē fecit Halicon laborum Dei patientia iūctus. Videmus & Romā scyphose ferro dicatos in templo Martis Vltoris. Obsticit eadē naturā benignitas exigentis a ferro ipso poenas rubigine: eademq; prouidentia nihil i rebus mortalibus faciente quam quod infestissimū mortalitati. Ferri metalla ubiq; prope modū reperiuntur. Quippe insula etiā italiae silua gignēte: minimaq; difficultate cognoscunt ipso colore terrā manifestō. Sed ratio eadē excoquēdis uenenis. In capadocia tantū quāstio est aquā an terrā fiat acceptū: quoniā perfusa certo fluuio terra neq; aliter ferum ē fornacib⁹ reddit. Differentia ferri numerosa. Prima ingenere terrā celiuā. Alias. n. mole tantū plumbog; uiciniū subministrant. Alias fragile & erosum rotarumq; usibus: & clauis maxime fugiendū: cui prior ratio cōuenit. Aliud breuitate sola placet: clauisq; caligariis. Aliud rubiginē celerius sentit

XX XIII.

Stricturæq; vocantur omnes: quod nō in aliis metallis astringenda acie vocabulo impossi-
to: ex fornaciū maxima differentia ē. In iis quidē nucleus ferri coquitur ad indurandā aciem.
Aliquæ mō sunt ad densandas incudes malleorū uel rostra. Summa autē differentia in aqua
est: cui subinde cādens imergitur. Hæc aqua alibi atq; alibi utilior nobilitauit loca: gloria
ferri: sicuti bilbilin in hispania & turiassonē. Communis in italia cū ferraria metalla in iis locis
nō sint. Ex oībus autē generibus palma serico ferro est. Seres hoc cū uestibus suis pellibus
que mittunt. Secunda parthico: neq; alia genera ferri eximia acie tēperantur: cæteris. n. ad-
miserantur. Mollior cōplexus in nostro orbe. Aliubi uena bonitatē hanc præstat: ut in noris-
cis. Aliubi factura: ut fulmone aqua uti diximus. Quippe cū inexcacuendo oleares cotes: &
aquarū æque differat oleo delicatior fiat acies. Mirumq; cū excoquatur uena: aqua mō
liquari ferrū: postea in spongas frāgi. Tenuiora ferramenta oleo restigui mos est: ne aqua
in fragilitatē durentur. A ferro sanguis humanus se ulciscit. Contactum namq; eo celerius
subinde rubiginē trahit. De magnete lapide suo loco dicemus: cōcordiaq; quā cū ferro ha-
ber. Sola hæc materia uirus ab eo lapide accipit: retinetq; lōgo tēpore. Aliud apprehendens
ferrum: ut anulorum cathena speretur iterdum. Quod speritum uulgus appellat ferrum
uiuū: uulneraq; ex tali asperiora fiant. Lapis hic & in cantabria nascitur: nō ille manes ue-
rus caute cōtinua: sed sparsa bubbariōe ita appellant: nescio an ultro fundēdo perinde uti-
lis: nondū. n. expertus est quisq; ferri utiq; inficit acie ut magnes. De magnete lapide. Dino-
crates architectus Alexandri. Arisiones templum cōcamerare inchoauerat: ut in eo simula-
chrum eius e ferro pendere in aere uideret. Intercessit mors & ipsius & Ptolemæi: qui id so-
rori suæ iusserat ferri. Metallorum omnium uena ferri largissima est. Cantabriæ maritime
parte: quam oceanus alluit: mons prærupte altus: incredibile dictu: totus ex ea materiæ est
ut in ambitu oceanī diximus.

De temperatura ferri: & medicinæ ex ferro: & ex erugine: & rubegine & squamma ferri
& hygremplastro.

Ca.

XV.

Errum accensum igni: nisi durentur idibus: corrumpitur. Subens nō est habile tun-
dendo: neq; anteq; albescere incipiat. Aceto & alumine illitum fit æri simile. Arubi-
gine uindicatur cæruſſa & gypſo & liquida pice. Hæc est tēperatura a græcis anthi-
patia dicta ferunt quidam & religione quadam id fieri. Et extare ferream cathenam apud
euphratem amnem in urbe quæ zeugma appellatur: aqua. Alexander magnus ibi uinxerit
pontem: cuius anulos qui refecti sunt rubiginē infestari: carentibus e prioribus. Medicina
e ferro est: & alia quam secandi. Namq; circumscribi circulo ter uel circumlato mucrone &
adultis & infantibus prodest contra noxia medicamenta: & præfixos in limine e sepulchro
e uulsos clauos aduersus nocturnas lymphatiōes. Pungitq; leuiter mucrone quo percussus
homo sit: contra dolores laterum pectorumq; subitos qui pondionem afferant. Quædam
ustione sanatur. Priuatim uero canis rabidi morsus. Quippe etiam præualent morbo expa-
uentescq; porum uſta plago illico liberantur. Caleſcit etiam ferro candente aqua in multis
uitiis: priuatimq; dysentericis. Est & rubigo ipsa in remediis: & sic Telephum proditur sa-
nasse Achilles siue id ærea siue ferrea cuspide fecit: Ita certe depingitur ex ea ducentiens
gladio. Sed rubigo ferri deraditur humido ferro clauis ueteribus. Vis eius ligare: siccare
restringere. Emendar alopecias illita. Utuntur & ad scabrias genarum pustulasq; totius
corporis cum cæra & oleo myrteo. Ad ignes uero sacros ex aceto. Item ad scabiem. Parony-
chia digytorum & pterygia in linteolis. Sistit & sceminarum profluvia imposita uelleribus
Plagis quoque recentibus uino diluta & cum myrrha subacta. Et condilomatibus ex aceto p-
dest. Podagras quoque illita lenit. Squamma quoque ferri in usu est ex acie aut mucronib;
maxime simili: sed acriore ui quam rubigo. Quam ob rem & contra Epiphoras oculorum
assumitur. Sanguinemque sistit: cum uulnera maxime ferro fiant. Sistit & sceminarum
profluvia. Imponitur & contra lyenum uitia Hemoroidas compescit ulcerumque serpen-
tia. Et genis prodest farinæ modo aspersa paulisper. Præcipua tamen comendatio eius in
irge emplastro ad purganda uulnera fistulasque: & omnem callum erodendum: & rasis os-
sibus carnes recreandas. Componitur hoc modo. Obolis ex cimolia creta duob; drachmis
sex ære: totidem & squamma ferri: totidem cæra: ex oleo sextarius. His adiicitur cum sūc-
repurganda uulnera aut replenda cæratum.

De plumbi metallis: & albo plumbo & nigro.

Ca.

XVI.

G ii

LIBER.

Equitur natura plumbi. Cuius duo genera: nigrum atq; candidū: præciosissimū can-
didum: græcis appellatū cassiterium: fabulosq; narratū in insulas atlantici maris
peti: uicilibusq; nauigii circumfusus corio aduehi. Nunc certū est in lusitania gigni
& in gallicia summa tellure harenosa & coloris nigri. Pondere tantū ea deprehenditur. In-
terueniunt & minuti calculi: maxime torrentibus siccitas. Lauant eas harenas metallici: &
quod subsedit coquūt in fornacibus. Inueniē & in aurariis metallis quæ alutia uocāt. Aqua
missa eluunt calculos nigros paulum candore uariatos: quibus eadem grauitas quæ auro:
Et ideo incolatis in quibus aurū colligitur remanent cū eo: postea campinis separant. Con-
statq; in album plumbū resoluūtur. Non fit in gallicia nigrum: cum uicina canabria nigro
tantū abundet. Nec ex albo argentū cum fiat ex nigro. Iungi inter se plumbū nigrū sine al-
bo nō potest. Nec hoc ei sine oleo. Ac ne albū quidem secum sine nigro. Album habuit au-
toritatem & iliacis temporibus teste Homero crissirītū ab eo dictum. Plumbi nigri origo
duplex est. Aut n. sua prouenit uena: nec quicquam aliud ex se parit: aut cū argēto nascitur
mixtisq; uenis cōstat. Eius qui primus fuit in fornacibus liquor stagnū appellatur. Qui
secundus argentum. Qui remansit in fornacibus: galena quæ portio est tertia addita uenæ
Hæc rursus cōctata dat nigrum plumbum deductis partibus duabus.

De stagno & plumbo argentario: & quibusdam aliis.

Ca.

XVII.

Tagnum illitum æris uasis saporem gratiorē facit: & cōpescit eruginis uirus: mirū
que pondus nō auget. Specula quoq; ex eo laudatissima (ut diximus) brundisii tē-
perabantur: donec argenteis uti cōpere & ancillæ. Nunc adulterat stagnum addita
æris tertia portio candidi in plumbum albū & alio modo: mixtis albi plumbi nigriq; libris.
Hoc nunc aliqui argentarium appellant. Idem & tertiarum uocant: in quo duæ nigri por-
tiones sunt & tertia albi. Precium eius in libras. xxx. Et hoc fistulæ. solidatur. Improbiores
ad tertiarum additis æquis partibus albi argentariū uocant. & eo quæ uolunt incoquunt.
Precia huius faciunt in pondo. c. xxx. In libras albo per sincero precia sunt. xxx. nigro. xvi.
Alibi natura plus aridi habet. Contraq; nigri tota humida ē. Ideo album nulli rei sine mix-
tura utile est. Neq; argentū ex eo plumbatur: quoniā prius liquefcit argentum. Cōfirmat
que si minus albo nigri q̄ satis sit misceat: erodi ab eo argentum. Album incoquitur æris
operibus galliarum inuento ita ut uix discernit queat ab argento eaq; incoctilia uocant.
Deinde & argentum incoquere simili modo cōpere equorum maxime ornamentis iūmē-
orūq; iugis. In alexia oppido reliqua gloria biturig. ni fuit. Cōpere deinde & effeda ha-
culis & petorita exornare. Similiq; mō ad auxea quæq; & argētea uehicula inanis luxuria p-
uenit: quæq; in scyphis cerni prodigū erat: hæc in uehiculo arteri cultus uocatur. Plumbi
albi permixtū in charta est: ut liquefactum pondere uideatur nō calore rupisse. India neq;
æres neq; plumbum habet: gēmisq; suis ac margaritis hæc permutat. Nigro plumbo ad fistur-
las laminasq; utunt laboriosius in hispania eruto: totasq; per gallias. Sed in britānia summo
terræ corio adeo large: ut lex ultro dicat: ne plus certo modo fiat. Nigri generibus hæc sūt
nomina louetanum: caprariense: oleastrēse. Nec differētia ulla scoriæ modo sit excocta di-
ligēter. Mirumq; in his solis metallis quod derelicta fertilius reuiuiscunt. Hoc uidetur fa-
cere relaxatis spiramentis ad fatietatē infusus aer: æque ut foeminis quasdam foetūdio res
abortus facere. Nuper id compertū in betica santarensi metallo quod locati solitū. x. libris
per ducentos ante ānos: postq; obliteratum erat. lxx. locatū est. Simili mō antonianū. In eadē
pūincia pari locatione puenit ad pondo. cccc. uectigalis. Et mixtū aqua addita nō liquefcere
uasa e plumbo constat. Eadem in aqua calculus æreus ne quadrans si addatur uas peruri.

Medicinæ de plumbo & scoria plumbi: de molibdena siue galēna: de psymythio: & sapa-
diraca.

Ca.

XVIII.

N medicina p se plūbi usus ē cicatrices reprimere: adalligatisq; lumbos: & renū par-
ti laminis frigore natura ihibere ipetus ueneris. Visq; i q̄te ueneria spēte naturæ
erūpentia usq; i morbi genus his laminis. Caluus orator cohibuisse tradit: uirēq;
corporis studioq; labore custodisse. Nero qm ita diis placuit: princeps lamina pectori ipos-
ita sub ea cātica exclamās alendis uocib? demonstrauit rationē. Coquit ad medicinæ usus pa-
tinis fictilibus substrato sulphure minuro laminis ipositis tenuib? optisq; sulphure & fer-
ro mixtis. Cū coquit muniēda in eo opere foramina spiritus cōuenit: aliqñ plūbi e forma
cibus halitus noxijs sentitur & pestilens: & canibus ocissime. Omnium uero metallorū

muscis & culicibus. Quam ob rem non sunt ea tedia i metallis: Quidā in coquendo scobem plumbi lima quesiā sulphuri miscēt. Alii cærusia potius q̄ sulphur. Fit & lotura. Plumbi usus in medicina: cū se ipso terit in mortariis plūbeis: addita aq̄ cælesti. donec crasset. Postea supernatās aqua tollit spongiis: quod crassissimū fuit siccātū diuiditur in pastillos. Quidā limatū plumbū sic terunt. Quidam ēt plumbaginē amiscēt. Alii uero acētū alii uinum: alii adipē: alii rosā. Quidam in mortario lapideo & maxime thebico plūbeo pistillo terere malūt. Candidiūq̄ fit ita medicamentū. Id autē quod uisū est plumbū lauatur & striguntq̄ & cadmiā pōt astringere: sistere: cōtrahere cicatrices. Vfus. n. ex eodem & in oculorū medicamentis: & maxime cōtra pidentiam eorū inanitatē & ulcerū excrementia: rimasq̄ se dis aut hemorrhoidas & cōdylomata. Ad hæc maxime lotura plūbi facit. Cinis autē uisū ad uleera serpentia aut sordida. Eademq̄ quæ chartis nō profectus. Vritur autē in patinis per lamas minutas cū sulphure uersatū rudibus ferreis aut ferulaceis: donec liquor mutetur in cinerē. Dein refrigeratū teritur in farinā. Alii climatā scobem in fictili cado coquūt in caminis: donec percoquatur figulīnū. Aliqui cærusiam miscēt pari mensura: aut hordeum: teruntq̄ ut in crudo dictū ē: & præferūt sic tritū plumbi spodio cyprio. Scoria quoq̄ plumbi in usu ē. Optimāq̄ quæ ad luteum maxime colorē accedit sine plumbi reliquiis: aut sulphuris specie & terrā carens. Lauatur hæc in mortariis minutim fracta: donec aqua luteū colorē trahat: & transfundit in uas: purū: idq̄ sæpius: usque dum subsidat: qd̄ utilissimū est. Eodemq̄ effectus habet quos plumbū: sed acriores. Mirari succurrit experimentiā uitæ: ne facere qdem neu regē excrementorumq̄ fecunditate intēta tot modis. Fit & spodium ex plumbō eodē quo ex cyprio ære dixim⁹. Lauatur in linteis raris in aqua cælesti. Separatur que terrenum transfusione: cribratumque teritur. Quidam puluerem cum pennis detergere malunt: ac terere in uino odorato. Est & molibdena quam alibi galenam uocauimus: plumbi & argenti uena communis. Melior hæc quanto magis aurei coloris: quantoque minus plumbosa friabilis & modice grauius. Cocta cum oleo iocineris colorem trahit. Adhærescit & auri & argenti fornacibus. Et hanc mecalli cām uocant. Laudatissima quæ in zephirio fiat. probantur minime terena: minimeque lapidiosa. Coquuntur: lauaturque scorix modo. Vfus in lippa ad lenienda: refrigerandaque ulcera. Emplastisq̄ quæ non alligantur sed illita ad cicatricem perducunt in teneris corporibus: mollissimisq̄ partibus. Compositio eius est libris tribus & cæra libra una olei tribus heminis. Quod i senili corpore cum amurca additur. Temperatur & cum spuma argenti & scoria plumbi: ad dysenteriam & tenasimum fouendo calida. Plymithiū quoque hoc est cærusiam plumbariæ dant officinæ. Laudatissimum in rhodo. Fit autē ramentis plumbi tenuissimis super uas aceti asperimi impositis: atque ita distillantibus. Quod ex eo cecidit in ipsum acetum arefactum molitur & cribratur. Iterumq̄ aceto mixto in pastillos diuiditur & in sole siccatur æstate. Fit & alio modo addito in urceos aceti plumbō obturatos per dies decem: derafoque ceu situ ac tursus deiecto donec deficiat materia. Quod derafum est teritur & cribratur: & coquitur in patinis: misceturque rudiculi donec ruffescat: & simile sandaracæ fiat. Dein lauatur dulci qua. donec nubeculæ omnes uluantur: siccatur similiter postea & in pastillos diuiditur. Vis eius eadem quæ supradictis. Leuissima tantum ex omnibus præter quæ ad candorem foeminarum adhibetur. Est autem letalis potus: sicut spuma argenti. Postea cærusia ipsa si coquatur ruffescit. Sandaracæ quoque propemodum dicta natura est. Inuenitur autem & in aurariis: & in argentiariis: metallis. mellior quo magis ruffa: quoque magis uirus redolens: ac pura friabilisque. Valet purgare: sistere: excalfacere: perrodere. Summa eius dos stiptica. Explet alopecias ex aceto illita. Additur oculorum medicamentis. Fauces purgat cum melle sumpta. Vocem lymphidam ac canoram facit. Suspiriosis ruffientibusque iucunde medetur cum resina terebinthina in cibo sumpta. Suffita quoq̄ cum cedro: ipso nidore eius medetur. Et arfenicum ex eadem est materia. Quod optimum coloris ē in auro excellentius. Quod uero pallidius aut sandaracæ similis est: deterius existimatur. Est & tertium genus quo miscetur aureus color sandaracæ. Vtraque hæc squamosa. Illud uero siccum purumque gratiū uenarum discursu fissile. Vis eadem quæ supra: sed acrior. Itaque & causticis additur & psilottis. Tolli & perigya digytorum carnesque narium: & condylomata: & quicquid excrescit. Toretur: ut ualidius proficit in noua testa: donec mutet colorem.

PROEMIUM.

Honos picturæ & imaginum.

ET ALLORVM Q. VIBVS OPES CONSTANT AD nascentium quoq; eis natura indicata propemodum est ita connexis rebus ut immensa medicinarum silua: & officinarum tenebræ & morosa celandi pingendique ac tingendi subtilitas simul dicerentur. Restant terræ ipsi genera lapidumque: vel numerosiores ærarum plurimis singula a græcis præcipue voluminibus tractata. Nos in iis breuitatem sequemur utilem instituti modo nihil necessarium aut naturale omittentes.

Honos picturæ.

Ca.

Rimumq; dicemus quæ restat de pictura arte quondâ nobilitate cum expetere a rebus populisq; & alios nobilitate quo esset digrata posteris tradere. Nunc vero in torum marmoribus pulsa tum quidæ & auro: nec tamen ut parietes totum operiant: verum in terraso marmore: uermiculatisq; ad effigies regum & aliarum crustis. Non placet iam abaci: nec spatia montis in cubiculo dilatantia. Cœpimus & lapidē pigere. Hoc Claudius præcipue inuenit. Neronis uero maculas quæ non essent in crustis inserendo unitatē variare: ut ouat esset. Numidicus ut purpura distingueret Sinnadicus inuenit: qualiter illos nasci operasset deliciae: montium hæc subsidia deficientium. Nec cessat luxuria id agere ut plurimum incendii perdat.

Honos imaginum.

Ca.

Maginū quidem pictura quæ maxime similes in æuum propagabant figuræ: quæ in totum exoleuit. Aerei quoque ponunt clipei: argenteæ facies: surdo figuræ discrimine statuæ: capta permittitur. Vulgaris iam pridem salibus et carminibus adeo materiam maluit conspici oēs quæ se nosci. Et inter hæc pinothecas ueteribus tabulis consueunt: alienasq; effigies colunt ipsi honorem non nisi in precibus ducere: ut frangant hæres: foris detrahant laqueus. Itaque nulli effigie uiuente: imagines pecuniæ non suas relinquunt. Idem palestras athletarum imaginibus & cœromata sua exornant: & uultus: Epicuri per cubicula gestant: ac circumferunt secum. Natali ei? uigilant: luna sacrificant: feriisq; omni mense custodiunt: quas ichadas uocant: illi maxime quæ sene uiuente quidem nosci uoluit. Ita est perfectio: artes desidia perdidit: & quoniam animorum imagines non sunt: negligunt etiam corporum. Aliter apud maiores in atriis hærebat: uultus singulis disponebantur armariis: ut essent imagines: quæ comitarentur gentilibus funera. Semperque defuncto aliquo: totus aderat familiæ eius quæ unquam fuerat populus. Scemata uero lineis discurrere ad imagines pictas. Tabulina codicibus implebantur & monumentis regum in magistratu gestarum. Alia in foribus & circa limina animorum gentium imagines erant: affixis hostium spoliis quæ nec empori refringere liceret: quæ etiam dominis mutatis: domus ornamenta erant. Eratque hæc stimulatatio summa & ingens exprobrantibus tectis quotidie ibellem dominum intrare in alienum triumphum. Extat Messalæ oratoris indignatio: quæ prohibuit inferi genti suæ bleuinorum alienam imaginem. Similis causa Messalæ seni expressit uolumina illa quæ de familiis condidit: cum Scipionis. Pomponiani transisse atrium uidisset adoptione testamentaria. Saluti oris: hoc enim ei fuerat cognomen. Africanorum dedecore uotum irreperit Scipionem nomini. Sed pace Messallorum dixisse liceat et mentiri clarorum imagines: erat aliquis uirtutum amor multoque honestus quam mereri: ne quis suas expetere. Non est pretereundum & nouitium iuentum. Siquidem non solum ex auro argento uel aut certe ex ære in bibliothecis dicant illi quoque immortales animæ in iisdem locis ibi loquuntur: quinimo et quæ non sunt fingunt: pariuntque desideria non traditi uultu: sicut in Homero euenit: quo maius ut equidem arbitror nullum est felicitatis speciem: quam semper oēs scire cupere qualis fuerit aliquis. Asinii Pollionis hoc Romæ inuentum: quod primus bibliotheca dicendo: genera hominum rem publicam fecit. An priores cœperint alexander & pgamii reges quæ bibliothecas magno certamine instituerent: non facile dixerim. Imaginum amore flagrasse quodam testes sunt: & Atticus ille Ciceronis edito de iis uolumine: & M. Varro benignissimo iumento inferitis uoluminibus suorum fecunditati non nominibus tantum septingentorum illustriū: sed & aliquo modo imaginibus non passus intercidere figuras: aut uetustatem æui contra homines

XXXIII.

ualere iuentioni muneris. Etiam diis inuidiosis: quādo immortalitatem nō solū dedit: uerū etiā in omnes terras misit: ut p̄tes eē ubiq; & claudi possent.

Quando primū clipei imaginū publice: quādo in domibus positi: & de picturā initiis: & monochromaton & p̄mis pictoribus & antiquitate picturarū in italia. Ca. III.

T hoc quidē alijs ille praeſtitit. Suorū clipeos in sacro uel publico priuatī dicare primū instituit (ut reperiō) Ap. Claudius qui p̄sol cū Seruiliū fuit āno urbis. cc. lxx. Posuit. n. in bellone aēde maiores suos: placuitq; i excello spectari & titulos honorum legi. Decora res utiq; si liberorū turbā puuili imaginibus ceunidū aliqūē sobolis pariter ostendāt. Quales clipeos nemo nō gaudens: fauensq; aspiciat. Post eū. M. Aemilius collega in cōsulatu. Q. Lucreti nō in basilica mō aemelia uerū & domi suae posuit: id quoq; martio exēplo. Scutis. n. qualib; apud Troiā pugnatū ē: cōtinebant imagines. Vnde & nomen habuere clipeorū nō ut puerla grāmatorum subtilitas uoluit a lucēdo. Origo plenā uirtutis: faciem reddi in scuto cuiusq; qui fuerit usus illo. P̄eni ex auro fastitauere & clipeos & imagines: secumq; i castris tulere. Certe captis eis talē Asdrubalis iuenit. Q. Marius Scipionū in hispania ultor. Isp̄ elideus supra fores Capitolinae aedis usq; ad incendiū tam priuquā in Graciam trāsiret: affirmant. Vana praedicatione ut palam est. Grāci autē alii apud Sicyonē: alii apud corinthios repertā oēs ab umbra hominis lineis circumducta. Itaq; talē primā fuisse. Secundā singulis coloribus & monochromaton dictā: postq; operiosior inuenta erat: duratq; talis etiānum. Inuenta lineare dicit a Phylacle Aegyptio uel Cleante corinthio: Primi exercuere Ardices corinthius & Telephanes sicyonius sine ullo etiā nūc colore iam tū spargētes lineas itus. Ideo & quos pingerēt ascribere iſtiturū. Primus euenit eos colores: teste ut ferunt Arato: Cleophantus corinthius. Hūc autē eodē nomie aliū fuisse quem tradit Cornelius Nepos secutū in italia Demastatū Traquinii Prisci Romani Regis patrē fugientē a corinthio iniurias Cypseli tyrāni: ut mox docebitur. Iam. n. absoluta erat p̄dicta & in italia. Extant certe: hodieq; antiquiores urbe picturā ardē in aedilibus sacris: qbus equidē nullas aq; miror. tā longo aēuo durātes in orbitate recti ueluti recētes. Similiter lauiū ubi atlāta & Helena cōminus pictae sunt nudae: ab eodē artifice: utraq; excellētissima forma: sed altera ut uirgo: ne ruinis qdē tēpli cōcussa Ponti? legatus Cai p̄ncipis eas tollere conatus est libidine accensus: si recti natura permisisset. Durauere & ceterae antiquiores & ipsae. Fatebiturq; quisquis eas diligēter estimauerit: nullā artium celerius consumatam cum illiacis temporibus non fuisse eam apereat.

De pictoribus Romanis & quādo primum dignitas picture & qui uictorias suas pictura proposuerunt & quando externis picturis dignitas Rome. Ca. III.

Pud Romanus quoque honos maturae huic arti contingit. Si quidem cognominata ex ea pictorū traxerunt. Fabi clarissime gentis princepsq; eius cognominis ipse aedem Salutis p̄xit āno urbis cōditae. cccc. l. quae pictura durauit ad nostrā memoriam: aēde Claudii principatu exusta. Proxime celebrata est in foro boario aēde Herculis Pacūii poetae: pictura. Ennii sorore gēitus hic fuit: clariorēq; eā artē Romae fecit gloria scēnae. postea nō est spectata honestis manib; nisi forte quis Turpiliū equitē Romanū e Venetia nostrae aetatis belle referat hodieq; pulchris eius opibus Veronae extrātib; Leuatis manu pinxit quod de nullo ante memorat. paruis gloriabat tabellis: extinctus nup̄t in longa senecta. Aterius Labeo praetorius ēt pro cōsulatu prouintiae Narbonēsis fundū. Sed ad res in risu & iā cōtumelia erat. Fut & p̄ncipiū uirorū nō omittēdū de pictura celebre cōsiliū. Q. pedius nepos. Q. pedii cōsularis triūphalisq; a Caesare dictatore coheredis Augusto dati cū natura mut? ēt cū Messalla orator: ex cuius familia pueri auia erat: picturā docendū celsuit. Idq; ēt diu? Augusto cōprobauit. puer magni p̄fēt? in ea arte obiit. Dignatio at p̄cipua Romae iſcreuit (ut existimo): a. M. Vario Maximo cōsule. cū Messalla p̄nceps tabulā picturā proelii: quo cartaginēses & Hieronē i sicilia deuicerat p̄posuit i latere curie hostiliae āno ab urbe cōdita quadragēte simononacesimo. Fir hoc quidē & L. Scipio: Tabulāq; uictoriae suae asiaticae i capitolio posuit. Idq; aēgre tulisse fratē. Africanū tradūt iratū haud

G iiii

LIBER.

inmerito: quoniam filius eius in illo proelio captus fuerat. Non dissimilem offensionem & Aemiliani subit
L. Hostilius Mancinus qui primus Carthaginem irruerat: situm eis expugnationemque depictas pro-
ponendo in foro: & ipse assistens populo spectanti singula enarrando. Quia comitate proximis comi-
tiis consularum adeptus est. Habuit scena ludis Claudii Pulchri magnam admirationem picturae: cum
ad regularum similitudinem corui decepti imagine aduolareretur. Tabulis autem externis auctorita-
te Romae fecit prius omnium. L. Mumius: cui cognomen Achaici uictoria dedit. Nam cum in pra-
da uendenda res distraxisset & res artatus sex milibus sestertium emisset Aristidis tabula Libe-
rum patrem continentem: praecium miratus suspicatus aliquid in ea uirtutis quod ipse ne-
sciret: reuocauit tabulam Attalo multum querente: & in caeteris delubro posuit. Quam
primum arbitrator picturam externam Romae publicatam. Deinde uideo & in foro positam
uulgo. Hinc enim Crassi oratoris ille lepos agentis: cui cum reus sub ueteribus contextit
compellatus istaret dic ergo Crasse qualem mereris? Talem inquit: ostendens in tabula pi-
ctum ifacetissime gallum exerentem linguam. In foro fuit & illa pastori senis cum bacullo
de qua teutonorum legatus interrogatus quanti eum estimaret: respondit sibi donari nolle
talem uiuum uerumque. Sed praecipuam auctoritatem fecit publice tabulis Caesar dictator
Aiae & Medea ante Veneris genitricis aedem dicatis. Post eum. M. Agrippa uir rusticitas
tri quoque deliciis propior. Extat certe eius oratio magnifica & maximo ciuium digna de tabulis
omnibus signisque publicandis. Quod fieri satius fuisset quam in uillarum exilia pelli. Verum ea
dem illa toruitas tabulas duas Aiacis & Veneris mercata est a cizicenis. xii. milia pondo.
In thermarum quoque calidissima parte marmoribus incluserat paruas tabellas: paulo ante
cum restringerent sublatas. Super omnes diuus Augustus in foro suo in celeberrima parte pos-
uit duas tabulas: quarum bellum picta faciem habent & triumphum. Idem Castores ac uictoria pos-
uit: & quas dicimus sub artificum mentionem in templo Caesaris patris. Idem in curia quoque: quam
in comitio consecrabat duas tabulas inpressit parieti. Nemea sedentem supra leonem. Palmigeram
ipsam astantem cum baculo sene. Cuius supra caput tabula bige dependet: quam Nicias scripsit
se iussisse: tali. n. usus est uerbo. Alterius tabule admiratio est puberum filium seni patri simile
esse: salua aetatis differentia: superuolante aquila draconem complexa. Philochares hoc suum opus esse
testatus est. Immenfam uel unam si quis tantum hanc tabulam aestimet. potest etiam artis: cum pro-
pter Philocharem ignobilissimos alioquin Glauconem filiumque eius Aristippum senatus Po-
pulumque Romae tot saeculis spectent. Posuit & Tyberius Caesar minime comis imperator in tem-
plo ipsi Augusti quas mox indicauimus. Ratio pingendi de pigmentis. Ca. V.
Addeus dictum sit de dignitatis artis morientis. Quibus coloribus singulis prius pinxisset:
h diximus cum de pigmentis traderetur in metallis. Qui monochromata genera picturae
uocauerunt: quae deinde & quibus temporibus inuenire dicimus in mentione artificum: quoniam
indicare naturas colorum ea instituti operis prior est. Tandem se ars ipsa distinxit: & inuenit lumina atque
umbras differentia colorum alterna uice sese excitare. Deinde adiectus est splendor: alius hic quam
lumen quem quia iter hoc & umbram et appellauerunt tonos. Commissuras uero colorum & transitus
artemogen. De coloribus natiuis & factitiis. Ca. VI.
Vnde autem colores austeri aut floridi. Vtriusque natura aut mixtura euenit. Floridi sunt quos
dominus fingenti praestat: minio: artemenium: cynabaris: crysocolle: idicium: purpurissum. Caeteri
austeri. Ex omnibus alii nascuntur. Alii fiunt. Nascuntur sinopis: rubrica: parethonium: meli-
nium: eretria: auripigmentum. Caeteri finguntur: Primumque quos in metallis diximus. Praeterea et uulioris
bus ochra: cerussa usta: sardaraca: sardix: syricum: attramentum: Sinopis iuncta est primum in potio. Inde
nomen a Sinope urbe. Nascitur & in Aegypto: balearibus: africa: sed optima in leno & in Capadocia.
Efossa & in speluncis. Quae saxi adhaesit: excellit. Glebis suis colos extra maculosus. Haecque usi
sunt ueteres ad splendorem. Species sinopidis tres: rubra: & minus rubens: & iter has meda. Praecium op-
time in libras. xiiii. denariis. Vt ad penicillum: aut si lignum colorare libeat. Eiusque ex Africa
uenit: octo assibus: cicerculum appellat. Quae magis caeteris rubet: utilior abacis. Idem praecium eius: quod
praestior uocat: & est maxime fusca. Vt eius ab abacis. In medicina uero blandus enim
plastrisque & malagmatis siue sicca compositione eius siue liquida. Facilis contra ulcera in
humore sita: uelut oris sedis. Aluum sistit infusa. Foeminarum profluvia pota denarii po-
dere. Eadem adusta: siccatur scabrias oculorum: uino maxime. Rubricae genus in ea uolue-
re intelligi quidam secundae auctoritatis. Palmam enim semine dabant: minio proximam.
Haec est antiquis multum celebrata cum insula in qua nascitur. Nec uisi signata uenundas

bat: unde & sphragidem appellauere. Hac minium sublinunt adulterantq. In medicina præclara res habetur. Epiphoras enim oculorū mitigat & dolores circūlita. Egilopias manare prohibet. Sanguinem reicientibus ex aceto datur bibenda. Bibitur & contra lyenū renūq. uitia & purgationes feminarum. Item & contra uenena & serpentium ictus rerū restrium marinorūq. Omnibus ideo antidotis familiaris. Ex reliquis rubricæ generibus fabris utilissima ægyptia & Africana quouiam maxime scabentur. Picturis autem apta nascitur: & in ferrariis metallis. Ex ea fit ochra: exusta rubrica in ollis nouis luto circūlitis. Quo magis arsit in caminis hoc melior. Omnis autem rubrica siccatur. Ideo & emplastris conuenit igni etiam sacro. Sinopidis ponticæ sēlibra filis lucidi libris. x. & melini græciensis duabus mixtis: tritisq. una per dies. xii. euephorū fit: hoc est glutinum auri cum inducitur ligno. Parethionion nomen loci habet ex ægypto: spumam maris esse dicunt solidatam cum lino: & ideo conchæ minutæ inueniuntur in eo. Fit in creta insula atq. cyrenis. Adulteratur Romæ creta cimolia decocta conspissatq. Precium optimo in pondo sex librarum e candidis colorib⁹ pinguisimum: & testoris tenacissimum propter liuorem. Melinum candidum & ipsum est. Optimum ī melo insula. In samo quoq. nascitur. Sed eo nō utuntur pictores propter nimiam pinguedinem. Accubantes effodiūt ibi inter saxa uenas scrutantes. In medicina eundem usum habet quem ere tria creta. Præterea linguam tactu siccatur. Pilos detrahit & mitigat. Præciū in libra sestertii singulis. Est & colos tertius e candidis cæussæ: cuius rōem in plūbi metallis diximus. Fuit & terra pse in Theodori fundo inuenta smyrnæ: qua ueteres ad nauim picturas utebantur. Nunc oīs ex plūbo & aceto fit ut diximus. Vsta casu repta in incendio pyrræ cæussa in ortis cremata. Hac prius usus est Nicias supradicta. optima nūc asiatica habetur. quæ & purpurea appellatur. Preciū eius in libris æris. v. Fit & Romæ cremato file marmoreoso & restincto aceto. Sine usta nō fiūt umbræ Eretria terræ suæ habet nomen. Hac Nicomachus & Parrhasius usi. Refrigerat: emolliatq. Explet uulnera si coquat. Ad siccanda præcipue utilis & capitis doloribus: & ad deprehēdēda pura. Subesse ī ea intelligit: si ex aq. illicita nō arefeat. Sādaracā: & ochrā lūba tradit in insula rubri maris topazono nasci. Sed inde nō puehūt ad nos. Sādaraca quo modo fieret: diximus. Fit adulterina & cæussa ī fornace coacta. Colos eē debet flāmeus. Preciū ī libris affel qui. Hæc si torreat: æqua pre rubrica amixta sandycē facit. Quāq. animaduerto Virgiliū existimasse herba id esse illo uersu.

Sponte sua sandix pascētes uestient agnol.

Precium in libris dimidium eius quod sandaracæ. Nec sunt alii colores maioris ponderis. Inter facticios ē & syricū: quo minium sublimi diximus. Fit autē sinodide & sadyce mixtis. Atramētū quoq. iter facticios erit: quāq. ē & terra geminæ originis. Aut falsuginis modo emanat: aut terra ipsa sulphurei coloris: ad hoc pbat. Inuēti sunt pictores q. & sepulchris carbones infectos effoderēt. Sed iportuna hæc oīa ac nouitia. Fit. n. & fulgine plurib⁹ mōis. resina uel pice exustis. Propter qd officinas et edificauere: fumū eū nō emittētes. Laudatissimū eodē mō fit e tædis Adulteratur fornaciū balnearūq. fulgine: quo ad uolumia scribenda ualent. Sūt & q. uini fecē siccata: ex quoquāt: affumataq. si ex bono uino sex fuerint: idici spēm id atramētū præbere Polignotus & Mycō celeberrimī pictura athenis e uinaceis fecere: stigma appellat. Apelles cōmētus ē ex ebore cōbusto facere: qd elephatiū uocat. Appozat & ī dicū ex idia: i exploratæ adhuc inuētionis mihi. Fit et apud infectores ex flore nigro q. adhærescit æreis cortinis. Fit & e tædis ligno cōbusto tritisq. ī mortario carbonibus. Mirā ī hoc sepiarū natura: sed ex iis nō fit. Omne aut atramētū sole pficitur. Librariū & testoriū glutino amixto. Quod aut aceto liquefactū ē: ægere eluitur. E reliqs coloribus quos a dñis dari diximus p magnitudinē precii aū oēs ē purpurissimum & creta argētaria cū purpuris pariter tinguntur: bibitq. eū colorē celerius lenis. Præcipuū ē primū: seruētī ahenō rudibus medicamētis iebriatū. Proximū egesto eo addita creta ī ius idē. Et quoties id factū est leuatur bonitas p numero dilutiore sanie. Quare puteolanū potius laudatur q. tyriū aut getulicū uel laconicū: unde preciosissimæ purpuræ. Causa est qd id genus maxime inficitur: rubiāq. cogitur forbere. Utilissimum a canusio. Precium huic a singulis denariis in libris ad. xxx. Pingētes sandyce sublita mox ouo iducētes purpurissimum fulgorē minii faciunt. Si purpurā facere malunt: cæruleū sublinunt: mox purpurissimum ex ouo inducunt. Ad hoc maxima auctoritas indico: Ex india uenit arundinum spumæ adhærescentes limo cū

LIBER.

territur nigrum. At in diluendo mixturam purpuræ cæruleiq; mirabilem reddit. Alterū genus eius est in purpuriis officinis innatans cortinis & est purpuræ spuma. Qui adulescenti uero indico tingunt stercora columbina aut cretam silenusiā uel annulariā ultro inficiunt. probatur carbone. Reddit enim qđ sincerum est flāmam excellentis purpure: & dum fumat odorem maris olet. Ob id quidam e scopulis id colligi putant. precium indicio denarii. xx. in libras. In medicina indicū rigores & impetus sedat. Siccat oris ulcera. Arteria menia mittit qđ eius noīe appellant. Lapis est hic quoq; chrysocollæ modo infectus. Optimum est qđ maxime uiride est: cōicato colore cum cæruleo. Solebant libræ eius tricenis nūmis taxari. Inuenta p hispanias harena est similem curam recipiens. Itaq; ad denarios se nos uilitas redit. Distat a cæruleo candore modico: qui teneriorē hūc efficit colorē. Vsum in medicina ad pilos tantum alendos habet maximeq; in palpebris. Sunt etiānum nouitii duo colores e uilissimis uiride qđ appianū uocatur & q; chrysocollam locum mētiunt. Ceu parum multa sint medicina eius. Eit ex creta uiridi æstimatū sestertis in libras. Annulare qđ uocant candidum est: quo muliebres picturæ illuminantur. Fit & ipsum ex creta ammixtis uitreis gemmis ex uulgi annulis: unde & annulare dīctum.

Qui colores udo nō inducantur: & quibus coloribus antiqui pinxerūt & quando primum gladiatorum pugnae propositæ sunt. Ca. VII.
e
X omnibus coloribus cretulam amare. udoq; illini recusant purpurissum indicū cæruleum mellinum auripigmentum apianum. Cærusa cæra tinguntur iisdem coloribus ad eas picturas quæ inuruntur alieno parietibus genere: sed classibus familiari. Iam uero & onorariis nauibus quoniam & pericula expingimus: ne qui mirentur & rogos pingi. Iuuatq; pugnatuos ad mortem aut certe cædem speciose uehi. Qua contemplatione tot colorum tanta uarietate subit antiquitatem mirari. Quattuor coloribus solis immortalia opera illa facere ex albis melino: ex lilaceis attico: ex rubris sinopide pontica ex nigris atramento. Apelles Echion Melanchius Nicomachus clarissimi pictores: cum tabulæ eorum singulæ oppidorum nenirent opibus. Nunc & purpuris in parietes migratibus & in india conferente fluminum suorum limum & draconum: & elephantorum sanem nulla nobilis pictura est. Omnia ergo meliora tunc fuere: cum minor copia. Ita est. quoniam (ut supra diximus) rerum non animi precii excubatur: Et uostræ ætatis infaniam ex pictura non omitam. Nero princeps iusserat colloſseum pingi. c. xx. pedum in linteo incognitum ad hoc tempus. Ea pictura cum peracta esset in lamianis hortis: accensa fulmine cū optima hortorum parte conflagrauit. Libertus eius cum daturus esset Antii munus gladiatorū publicas porticus occupauit pictura ut pstat gladiatorū ministrorūq; omnium ueris imaginibus redditus. Hic multis iā seculis sumus animus in pictura. Pingi autē gladiatoria munerata atque i publico exponi cœpta a. C. Teretio Lucano. Iſq; aucto suo a quo adoptatus fuerat. xxx. paria in foro peritriduum dedit. Tabulamq; pictam in nemore Dianæ posuit. §

De etate picturæ operum & artificium indicatura nobilitates. ccc. v. Ca. VIII.
Vnc celebres in ea arte quā maxima breuitate percurram: neq; enim instituti operis est talis executio. Itaq; & quosdam uelut in transcurso & in aliorum mentione obiter nominasse satis erit: exceptis operum claritatibus: & ipsa conueniet attingi siue extant: siue interciderint. Non constat sibi in hac parte græcorum diligentia quam multas post olypiadas celebrando pictores quam statuarios auctores. Primum que olympiade nonagesima: cum & phidiam ipsum initio pictorem fuisse tradatur: clipeumq; athenis ab eo pictum. Præterea in confesso sit octagesima tertia fuisse. Pæum fratrem eius: qui clipeum intus pinxit elide Minerue quam fecerat. Colores Phidiæ discipulus: & in faciendo loue olympio adiutor. Quid? q; in confesso perinde est Bularchi pictoris tabula: in qua erat magnetum prælium a Candaule Rege Lydiæ heraclidarū nouissimo: qui & Myrsilus uocatus est: repesam auro. Tanta iam dignatio picturæ erat. Id circa ætatem Romuli accidit: rit necesse ē. Duo. n. de uicesima olympiade iteriit. Cādaules: aut ut qđ tradūt eodē anno quo Romulus nisi falsor. Manifesta iā cū claritate artis adeo absolutiore. Quod si præcipitur: necesse ē simul appeat multo uetustiora pncipia eē: eousq; q; monochōata pinxerūt quorū ætas nō tradit. Aliquāto ergo ante fuisse Hygienōem Monochromadā: q; p m? i pictura marem foeminamq; discreuerit. Eumarum Atheniensem figuras omnes imitari ausum. Quinq; inuēta eis excoluerit Gimonē Cleodēum. Hic Cathaglyphā inuenit. hoc ē obliquas

imagines & uarie formare uultus respicientes suspicientesue: & despicientes. Articulis etiam membra distinxit. Venas protulit. præterq; in ueste rugas & sinus inuenit. Pæneus qui dem frater Phidias etiam prælium Atheniensium aduersus persas apud Marathonem factum pinxit. Adeo iam colorum usus increbruerat: adeo ars perfecta erat ut in eo prælio iconicos duces pinxisse tradatur Atheniensium Milciadem. Callimacum Cynegrum Barbarorum: Darium: Thyssaphernem.

Primum picturæ certamen & qui primi pericello pinxerunt. Ca IX.
 Vinimmo certamē picturæ etiam florere eo institutum est corinthi ac delphis. Pri-
 musq; omnium certauit cum Timagora calcidense: superatusq; est ab eo Pythis: qd
 & ipsius Timagoræ carmine uetusto apparet. chronicorum errore non dubio. Alii
 quoq; post hoc clari fuere nonagesima olympiade: sicut Polignorus Thasius: qui primus
 mulieres lucida ueste pinxit: capita earum mitis uersicoloribus operuit: plurimūq; pictu-
 re primus contulit. Siquidem instituit os adaperire: dentes ostendere: uultus ab antiquo
 rigore uariare. Huius est tabula in porticu. Papeii: quæ ante curiā eius fuerat. In qua dubi-
 tatur ascendentem cū clipeo pinxerit an descendente. Hic delphis ædem pinxit. Hic &
 athenis porticum quæ poelice uocatur gratuito: cum partem eius Mycon mercede pingere-
 ret. Vnde maior huic auctoritas. Siquidem amphictiones: quod est publicum græciæ con-
 cilium hospitia ei gratuito decreuere. Fuit alius Mycō: qui minoris cognomine distingi-
 tur: cuius filiam Timarete & ipsa pinxit. Nonagesima autem olympiade fuere Aglaophō
 Cephisodorus Phrylus Euenor pater Parrhasii & præceptor Maximi pictoris: de quo su-
 is annis dicemus. Omnes hi iam illustres: nō tamen in quibus hereret expositio debeat fe-
 stinans ad lumina artis: in quibus primus refulsit Apolodorus atheniensis nonagesimater-
 tia olympiade. Hic primus species exprimere instituit: primusq; gloriam penicillo iure cō-
 tulit. Eius est sacerdos: adorans & Ajax fulmine in census qui pergami spectatur hodie.
 Neq; ante eum tabula ullius ostenditur: quæ tenae oculos. Ab hoc artis fortes apras. Deu-
 sis heracleotes intrauit olympiadis nonagesimæ quintæ anno quarto: audentemq; iam alius
 quid pericillum (de hoc enim adhuc loquimur) ad magnam gloriam perduxit. A quibusdā
 falso in octogesimanona olympiade positus: cum fuisse necesse est Demophilū hymeres
 um: & Neseam thasium. Quoniam utrius eorū discipulus fuerit: ambigitur. In eū Apol-
 lodrus supradictus uersus fecit. Artem ipsis ablatam zeus ferre secum. Opes quoq; raras
 acquisiuit: ut in ostentatione earum olympiæ aureis litteris in palliorum tesseris intextū
 nomen suum ostentaret. Postea donare opera sua instituit: quod ea nullo faris digno præ-
 cio posse dicere: sicuti Alcmenam agrigentinis. Pana Archelao. Fecit & Penelopen: i qua
 mores pinxisse uidetur: & Athletam. Adeoq; sibi in illo placuit: ut uersum subscriberet ce-
 lebrem ex eo inuisurum aliquem facilius quam imitaturum. Magnificus est iupiter eius
 in throno astantibus diis. Et hercules infans dracones strangulans Alcmena matre coram
 pauente: & Amphitryon. Deprehenditur tamen zeus in capitibus articulisq;
 Alioquin tantus diligentia: ut agrigentinis facturus tabulam: quam i templo lunonis la-
 cinia publice dicarent inspexerit uirgines eorum nudas. & quæ elegerit: ut quod i quaq;
 laudatissimum esset: pictura redderet. Pinxit & monochromata ex albo. Aequales eius &
 æmuli fuere Timanthes Androgydes Eupompos. Parrhasius.

De auibus per picturam deceptis: & quid difficilimum
 in pictura.

Ca.

X.

Escendisse hic cum zeufide in certamen traditur. Et cum ille detulisset uas pictas
 tanto successu ut in scenam aues aduolarent: ipse detulisset linteum pictum tra-
 ditur: ita ueritate representata: ut zeus alitum iudicio tumens flagitaret tandem
 remoto linteo ostendit picturam: atq; intellexit errorem concederet palmā ingenuo pudoy-
 re: quoniam ipse aues feculisset: Parrhasius autem se artificē. Fertur & postea zeus pin-
 xisse puerū uas ferente: ad quas cū aduolarent aues: eadem ingenuitate processit iratus
 operi: & dixit: uas melius pinxi quam puerum. Nā & si hoc consummassem: aues timere de-
 buerant. Fecit & figulina opera: quæ sola in ambracia relicta sunt: cum inde musas fulinus
 noblior Romam transfereet: zeusidis manu Romæ Helena est in philippi porticibus. Et
 in Concordiæ delubro Marfyas religatus. Parrhasius ephesi natus: & ipse multa constituit.
 it. Primus & symmetriam picturæ dedit. Primus argutias uultus: & allegantiam capilli

LIBER.

uenustate oris confessione artificū in lineis extremis palmā adeptus. Hæc est pictura summa subtilitas. Corpora enim pingere & media rerum est: quidem magni operis: sed i quo multi gloriam tulerint. Extrema corporum facere: & desinentis picturæ modum includere rarum in successu artis inuenitur. Ambire enim debet se extremitas ipsa: & sic desinere: ut pmitat alia posse ostendatq; etiā que occultat. Hanc ei gloriā concessere Antigonus & Xenocrates: q de picturis scripsere: prædicantes quoq; nō solū confitētes alia multa. Graphidis vestigia extant in tabulis ac mēbranis: ex qbus pficere dicuntur artifices. Minor tñ uidetur sibi cōparatus in mediis corporibus exprimendis. Pinxit & dæmonē artheniensiu argumento quoq; ingenioso. Volebat nāq; uariū. iracūdū: iniustū: incōstantē. Eundē uero exorabilē: clementē: misericordē: excelsum: gloriosum: humilē: ferocē: fugacēq; & oīa pariter ostendere. Idē pinxit & Thesiā q Romæ in Capitolio fuit. Et nauachrū torachatū. Et in una tabula quæ est Rhodi: Meleagru: Hercule: Persea. Hæc ibi ter fulmine ambusta: neq; obliterata hoc ipso miraculū auger. Pinxit & Archigallū: quā picturam amauit. Tiberius princeps: anteq; ut actor est Detius Epulo. lx. festiis a sumatā cubiculo suo. includit. Pinxit & Cresam nutricē: infantēq; in manibus eius: Et Philiscū & liberū patrē astantē uirtute & pneros duos: i qbus spectatur securitas & simplicitas ætatis. Itē sacerdotē astantē puero cū acerra: & corona. Sunt & duæ picturæ eius nobilissimæ hoplides. Alter in certamine ita decurrens: ut sudare uideatur. Alter arma deponens ut anhelare sentiat. Laudatur & Aeneas castorq; ac pollux in eadē tabula. Itē Thelephus: Achilles: Agamennō, Vlyxes, fa cundus artifex. Sed quo nemo insolentius & arrogātius sit usus gloria artis. Nā & cognomina usurpauit abrodientū se appellando: aliisq; uerbis principē artis & eā ab se consummatum. Sup oīa Apollinis se radice ortū: & Hercule quē lyndi fecerat talem a se pictū: quāle sæpe in qste uidisset. Ergo magnis suffragiis superatus a Timanthe est fami in aiace: anno rum quoq; iudicio Herois noīc. Et se moleste ferre dicebat quod iterū ab indigno victus esset. Pinxit & in minoribus tabellis libidines eo genere & petulantibus iocis se reficiens: Nā Timanchi uel plurimū affuit ingenii Eius. n. est lphigenia oratorū laudibus celebrata. Qua stante ad aras peritura cū mōstos pinxisset oēs: præcipue patrum: cum tristicia omne imaginem consumpsisset patris ipsius uultū uelauit: quem dignæ non poterat ostendere. Sunt & alia ingenii eius exemplaria ueluti Cyclops dormiens in paruula tabula. Cuius & sic magnitudinem exprimere cupiens pinxit iuxta satyros thryso pollicem eius mentientē: atq; in omniū eius operibus intelligitur plus semp q pingitur. Et cū ars summa sit ingenium tamen ultra artem est. Pinxit & heroa absolutissimi operis: arte ipsa complexus uires pingendi: quod opus nunc Romæ in templo Pacis est. Euxinidas hac ætate docuit Aristidem præclarū artificem. Eupōpus Pāphilū Apellis præceptorem Est Eupompi uictor certamine gymnico palmā tenens. Ipsius auctoritas tanta fuerit: ut diuiserit picturā in genera tria quæ ante eū duo fuere helladicum & asiaticū. Asiaticū appellabant pp hunc q erat scytionius: Diuisio helladico trita facta sunt: Ioniu: sycioniū: atticū Pāphili pictura est cognatio & proeliū ad philutē & uictoria Atheniensium. Itē Vlyxes in rate. Ipse macedo natione: sed prius in pictura oībus litteris eruditus præcipue arithmetice: & geometriæ sine quibus negabat artē pfici posse. Docuit neminē minoris talento annis. x. quā mercedem & Apelles & Melantius ei dedere. Et huius auctoritate effectum est sicyone primū: deinde & in toga græcia: ut pueri ingenui ante oīa anthigraphicen: hoc est picturā in ludo docerentur: recipereturq; ars ea in primum gradū liberalium. Semp quidem honos ei fuit: ut in genui eā exercerent: mox ut honestis ppetuo interdicto: ne seruitia docerentur. Ideo neq; in hac neq; in toreutice ullius qui seruitur opera celebrantur. Clari etiā centesima septima olympiade extitere. Echio & Therimachus. Echionis sunt nobiles picturæ Liber pater: itē tragœdia & comedia. Semiramis ex ancilla adipiscens regnū: anus lampadas præferens: & noua nupta uerecundia notabilis. Veruin & omnes prius genitos futurosq; postea supera uir Apelles eousq; olympiade centesima. xii. in pictura pfectus: ut plura solus prope quā ceteri oēs contulerit: uoluminibus editus quæ doctrinā eā ptingit. Præcipua eius i arte ne iustas fuit: cū eadē ætate maximi piftores eēt: quoq; opa cū amiraret: collaudatis oīb? ab esse iis unā illā uenerē dicebat: quā græci charita uocant. Cetera omnia cōtigisse. Sed hæc soli sibi neminem parē. Et aliam gloriā usurpauit: cum Prothogenis opus imēsī laboris ac cure supra modū anxie miraretur. Dixit. n. oīa sibi cum illo paria esse: aut illi meliora: sed

uno se prestare: quod manum ille de tabula nesciret tollere: memorabili præcepto: nocere saepe nimiam diligentiam. Fuit autem non minoris simplicitatis quam artis. Nec decebat Amphionem de dispositione: nec Asclepiodoro de mensuris: hoc est quanto quid a quo distare deberet. Scitum est inter Prothogenem & eum quod accidit. Ille rhodi uivebat. Quo cum Apelles annauigasset: uidus cognoscendi opera eius fama tamen sibi cogniti: continuo officinam petiit. Aberat ipse sed tabulam magnae amplitudinis in machinæ aptatam picturæ auus una custodiebat. Hæc Prothogenes foris esse respondit: interrogauitque a quo quæsitum diceret. Ab hoc inquit Apelles arreptoque peniculo lineam ex colore duxit summæ tenuitatis per tabulam. Reuerso Prothogeni quæ gesta erant anus indicauit. Ferunt artificem protinus contemplatum subtilitatem dixisse: Apellæ uenisse. Non enim cadere in alium tam absolutum opus. Ipsum tunc alio colore tenuiorem lineam in ipsa illa duxisse præcepisseque abeuntem si redisset ille: ostenderet: adiceretque hunc esse quem quærerent: atque ita euenit. Reuertitur enim Apelles: sed uinci erubescens: tertio colore lineas secuit: nullum relinquens amplius subtilitati locum. At Prothogenes uictum se confessus in portum deuolauit: hospitem quærens. Placuitque sic eam tabulam posteris tradi: osium quidem: sed artificum præcipue miraculo. Consumpta eam constat priore incendio domus Cæsaris in palatio. Auide ante a nobis spectatam spatiosiore amplitudine: nihil aliud continere quam lineas uisum effugientes. Inter egrægia multorum opera inani similem & eo ipso allicientem omnique opere nobiliorē. Apelli fuit alioquin perpetua consuetudo nunquam tam occupatam diem agendi: ut non lineam ducendo exerceret artem: quod ab eo in prouerbiū uenit. Idem perfecta opera proponebat in pignora transeuntibus. Atque post ipsam tabulam latens: uitia quæ notarentur auscultabat: uulgum diligentem iudicem quæ se præferens. Feruntque a tutore reprehensum quod in crepidis una intus pauiores fecisset ansas. Eodē postero die superbe emendationē pristinae ammonitionis cauillante circa cruce indignatum perexisse: denunciantē ne supra crepidam tutor iudicaret: quod & ipsum in prouerbiū uenit. Fuit enim & comitis illi: per quam & gratior Alexandro magno erat: frequenter in officinam uentitanti. Vnde ut iam diximus ab alio pingi se ueruit inueterato edicto. Sed & in officina imperite multa differentia: silentium comiter suadebat: tideri cum diceret a pueris quod colores tenerent. Tantum auctoritatis & iuris erat ei in regē alioquin iracundum. Quamquam Alexander & honorē clarissimo præbuit exēplo. Nam cum dilectæ sibi ex pallacis suis præcipue noīe Cāpassen nudā pingi ob admirationē formæ ab Apelle iussisset eūque cum pari capiti amore sensisset dono dedit eam Magnus aio maior ipso iūctio sui: nec minor hoc facto quam uictoria aliq. Quippe se uicit: nec torum tamen suū: sed et affectū donauit artifice: ne dilectæ quæ de respectu moris ut quæ mō regis fuisset mō pictoris eēt. Sūtque Venerē Dionæā illo pictā exēplari purat. Apelles & in æmulis benignus Prothogeni dignationē primis rhodi constituit. Sordebat ille suis ut plerumque domesticis. Percōtantique quāti licetaret opera effecta: paruū nescio quod dixerat Attilæ: quingenis talentis poposcit: famamque dissipat se emere: ut pro suis uenderet. Et res cōcitauit rhodios ad intelligendū artificē: nec uisi argentibus precium cessit. Imaginū ille similitudines adeo idiscere pinxit: ut incredibile dictū Appio gramaticus scriptū reliquerit: quædam ex facie hominum addiūnantē. quos Meropos uocat ex iis dixisse aut futuræ mortis annos aut præteritæ. Non fuerat ei gratia in comitatu Alexandri cum Ptholomæo: quo regnante Alexandria ui tēpestatis expulsi subornato fraude æmulorū Plano regio iūctatus ad regis cenā uenit. Indignatūque Ptolemæo: & uocatores suos ostēdit: ut diceret a quo eorū iūctatus eēt. arrepto carbone extincto e foculo: imaginē in pariete delināuit: agnoscente uultū Plani Rege ex inchoato primis. Pinxit & in antigoni regis imaginē altero lumine orbam primus excogitata ratione uitia ostendi: obliquam namque fecit ut quod corpori deceret picturæ potius deesse uideret. Tamen ea in parte a facie ostēdit quā totā poterat ostendere. Sūt inter opera eius expirantiū imagines. Quæ autē nobilissima sint nō est facile dictū. Venerē exeūtē e mari: D. Augustus dicauit in delubro patris Cæsaris: quæ anadyomene uocatur: uersibus græcis tali opere dū laudatur: sed illustrata. Huius enim inferiorē partē corruptā quæ reficeretur nō poterat inueniri. Verū ipsa iniuria cessit in gloriā artificis. Cōsenuit hæc tabula caræ: aliāque per ea Nero in principatu substituit suo Dorethei manu. Apelles incohauerat aliā Venerē cois: supaturus et suā illā porē. Inuidit mors pacta pre: nec quæ succederet opus ad præcepta linamēra iūctus ē. Pixit & Alexandrū. M. fulmē tenētē i tēplo ephesie Dianæ. xx. talēd auri

LIBER.

Digiti eminere videntur: & fulmen extra tabulam esse. Sed legētes meminerint omnia ea constare quattuor coloribus. Immane tabulæ præciū accepit aureos mēsurā nō numero. Pinxit & Megalyssi sacerdotis Dianæ ephesiæ pōpā. Clitū equo ad bellū festinatē. & ei galæā polcēti armigerū porrigentē. Alexandrū & Philippū quotiens pinxerit: enumerare sup vacuū ē. Miranē eius Abronē famii. Et Menandrū Regē cariae rhodi. Itē Anceū. Alexandriæ Gorgonas tenēre tragœdū. Romæ Castorē & pollucē cum uistoria & Alexandro magno. Itē belli imaginē restructis a tergo manibus Alexandrō ī curru triūphātē. Quas utrasq; tabulas. D. Augustus ī fori sui partibus celeberrimis dicauerat simplicitate moderata. Diuus Claudius pluris æstimauit In utrisq; excisa facie Alexandri Diui Augusti imagines dedere. Eiusdē arbitrantur manu esse & in Antoniaē tēplo Herculē auersum ut qd est diffi cillimū faciē eius ostendat uerius pictura promittat: pinxit & Heroa nudū ad quā picturā natura cū puocauit ab hoībus. Nāq; ambiru æmulus præualere sentiens singulog: pictu ras inductis equis ostendit. Apellis tū equo adhinniuerē: idq; postea semp illius experimē tum artis ostentatur. Eecit & Neptolemū ex quo aduersus perlas. Archelaū cum uxore & filia. Antigonū thoracatū cū equo incendētē: peritiores artis præferūt oībus eius operi bus eundē regē sedentē in equo. Dianā sacrificantiū uirginū cohoro mixtā qbus miscuissē Homeri nersus uidetur idipm scribentis: pinxit quæ pingi non pnt tonitrua: fulgetra: ful gurg: brontē: astrapē: ceraunobolō appellant. Inuenta eius & ceteris eius pfuere in arte. Vnū imitari nemo potuit. qd absoluta opa atramēto illinebat ita tenui: ut idipm repercussu claritates oculog: excitaret: custodiretq; a puluere & sordibus: ad manū inruēdi demū ap pareret. Sed & cū rōe magna: ne colorē claritas oculog: acie offenderet ueluti p lapidē spe cularē intuentibus e longinquo. Et eadē res nimis floridis coloribus austeritatē occulte da ret. Aeq̄lis eius fuit Aristides thebanus. Is oīum primus aīum pinxit & sensus oēs expres sit: quos uocant græci ethe. Itē pturbationes: durior paulo in coloribus: Huius pictura: op pido capto ad matris morientis ex uulnere māmā adrepens infans. Intelligiturq; sentire mater: & timere ne e mortuo lacte sanguinē infans lābat. Quā tabulā. Alexander magnus transtulerat pellā in patriā suā. Idē pixerat proclium cū p̄lis centum hoīes ea tabula com plexus pactulq; in singulos mnas denas a tyranno e latensium Mnafone. Pinxit & curren tes quadrigas. Et supplicantiem pene cum uoce. Et uenatores cum captura: Et leōtionem pictorem. Et Anapauiomenon pp fratris amorem morientem. Item Liberum patrem & Ari adnen spectatos Romæ in æde Cæreris Tragœdum & puerū Apollinis. Cuius tabulæ gra tia interit pictoris inscitia: cui tergendam eam mandauerat. M. Iunius prætor sub die lu dorum apollinarium. Spectata est & in æde Fidei in capitolio imago senis cum lyra puerū docentis. Pinxit & egrum sine fine laudatum. Quā in arte tantū ualuit: ut Attalus rex unā tabulā eius centum talentis emisse tradatur. Simul ut dictum est & Protogenes floruit pa tria phicaunus gentis rhodiis subiecte Summa eius paupertas initio: artisq; summa inten tio. & ideo minor fertilitas. Quis eum docuerit non putant constare. Quidā & naues pin xisse: usq; ad annum quinquagesimum. Argumentum esse quod cum athenis celeberrimo loco Mineræ delubro Propilion pingeret ubi fecit nobilē Paralum & Hāmioniadam: quā quidā nausicā uocant: adiecerit paruulas naues longas in iis: quæ pictores peraga appellāt ut appareret a quibus initiis ad arcem ostentationis opera sua peruenissent. Palmā habent tabularū eius lalysus: qui est usq; hodie Romæ dicatus in tēplo Pacis: quē cum pingeret traditur madidis lupinis uixisse: qm̄ simul famē sustinerent & sitim: ne sensus nimia dul cedine obstrueret. Huic picturæ quater colorem induxit contra subsidia iniuriæ & uetus tatis: ut decedente superiore inferior succederet. Est in ea canis mire factus: ut quē pari ter casus & ars pinxerit. Non iudicabat se exprimere in eo spumā anhelantis cum re si qua omni parte quod difficilimum erat sibi ipse satisfecisset. Displicebat autē ars ipsa: nec mi/ nui poterat: & uidebat nimia ac lōgius a ueritate discedere: spumaq; illa pingi nō nasci ex ore anxio animi cruciatu cū ī pictura nerū eē nō uerisimilē uellet: absterlerat sæpius: mu/ taueratq; penicillū: nullo unō sibi aprobens. Postremo iratus arti qd intelligeret: spongiā spegit in uiso loco tabulæ ex illaq; reposuit ablatos colores: q̄liter cura optauerat: fecitq; ī pictura fortuna naturā Hoc exēplo similis & Nealtē successus ī spuma eq̄ similē spōgia īpacta secutus diciē cū pigeret Popizōra retinētes pane. Cū ita Prothogenes mō strauit &

fortuna. Propter hunc lalysum ne cremaret tabulas Demetrius rex: cum ab ea parte sola posset rhodum capere: non incendit: parentēq; picture fugit occasio uictoria: Erat tunc Prothogenes in suburbano hortulo suo: hoc est Demetrii castris. Neq; interpellatus proeliis inchoata opera intermisit oīo: sed accitus a rege interrogatusq; quā fiducia extra muros ageret: respondit: scire se illi cum rhodiis bellum esse nō cum artibus. Disposuit ergo rex in tutelam eius stationes gaudens: quod posset manus seruare qbus iā pepercerat: & ne sepius auocaret: ultro ad eum uenit hostis. Relictisq; uictoriae suae uotis inter arma & murorum iētus spectauit artificē: Sequitur tabulā eius tps hac fama: q; eam Prothogenes sub gladio pinxerit. Saririus hic est: quē Anapauome non uocant: ne quid desit tps eius securitati tibiā tenens. Eecit & Cydippē Triptolemū: Cyliscū tragœdiarū scriptorē mediāntē & athletā: & Antigonū regē: & imaginē matris Aristotilis philosophi qui ei etiā sua debet & Alexandri magni opera pingeret: pp aeternitatē rerū. Imper? animi & libido i hac quēdā artis eum potius tulere. Nouissime pinxit Alexandrū ac panā: Fecit. & signa ex ære ut diximus. Eadē ætate Asclepiodorus fuit: quē in symmetria mirabatur. Apeles huic Mnason tyrannus pro. xii. diis dedit in singulos mnas tricenas. Idemq; Theonestro in singulos eroas mnas cētenas. His annumerari debet Nichomachus Aristodemī filius ac discipulus pinxit hic raptū pēripinā. Quā tabula fuit in Capitolio in Mineruæ delubro supra adiculam Iuuentatis. & in eodē Capitolio alia quā planctus imperator posuerat uictoria qua drigam in sublime rapiens. Hic primus Vlyxi addidit pileum: pingit & apollinē & Dianā Deūq; Marē in leone sedentē. Et itē nobiles uaccas arreptantibus satyri scyllāq; quā nunc est Romæ in tēplo pacis. Nec fuit alius in ea arte uelocior. Tradunt nāq; conductum eū ab Aristrato sycioniorū tyranno ad pingendū qd is faciebat. Telesti poetæ monumentū profinito die intra quē perageretur: nec multo ante uenisse accenso i pœnam tyrāno: paucisq; diebus absoluisse celeritate & arte mira. Discipulos habuit Aristidē fratrem & Aristotē filium & Philoxenon eretriū. Cuius tabula uuluis postferenda Castandro Regi picta. Continuit Alexandri prœliū cū Dario. Itē pinxit & lasciuia in qua tres Sileni cōmensant. Hic celeritatē prœceptoris secutus breuiores etiā quāsdā picturā uias & cōpendiarias inuenit. Annumeratur his & Nicophanes elegans & cōcinus: ita ut uetusta opera pigeret propter aeternitatē rerū i petuosi animi: & cui pauci cōparentur. Coturnus ei & grauitas artis. Multū a Seulide & Apelle abest Apellis discipulus Perseus: ad quē de hac arte scripsit: q huius fuit ætatis. Aristidis thebani discipuli fuerunt & filii Niceros & Aristippus: cuius est satyrus cū sypho coronatus. Discipuli eius fuerūt Antorides & Euphranor: de quibus mox diceuimus. Nāq; subtexi par est minoris picturā celebres in penicillo e quibus fuit Pyreicus arte paucis postferendus. Proposito nescio an destruxerit se: qm̄ humilia qdē se cutus humilitatis tamen summa adeptus est gloriā. Tōnstrinasq; pinxit & aselios & obsonia ac similia: ob hoc cognominatus Rhyparograuof. in iis cōsumatæ uoluptatis Quippe ex pluris uenire q maxie multorū. E diuerso mediana ut iquit Varro oia operiebat Serapionis tabula sub ueteribus. Hic scenas optime pinxit: ob id hoīem pingere nō. Cōtra Dyonisius nihil aliud q hoīes pinxit hoc Antrophaphus cognouitatus. Parua & Calicles fecit. Itē Caleces comicis tabellis. Vtrāq; Antiphilius. Nā & Hestiona nobis pinxit: & alexandrū ac philippū cū Minerua q sunt in scola in Octauiae porticibus & philippi. Liberū patre: Alexandrū puerū: Hippolitū tanto emisso expauescētē. In Pōpeia uero Cadmū & Eupropē. Idēq; iocoso noīe & gryllū ridiculi habitus pinxit. Vnde hoc genus picturā gryllus uocatur. Ipse in ægypto natus didicit a Cresidemo: Decet non sileri & ardeatis templi pīctorem præsertim ciuitate donatum. Ibi carmine quod est in ipsa pictura his uersibus.

Dignis digna loco picturis condecorauit:

Reginæ Iunonis supremæ coniugis tēplum.

Marcus Iudius eloras ærolia orundus.

Quem nunc & post semper artem hanc ardea laudat.

Easūt septa aīgs lris latinis nō fraudādo & Ludio. D. Au. ætate: q pīm? iſtituit amœnissimā picturā uillas & porticū: ac topiaria opa lucos: nēora: colles: piscinas: euripos: anes: littora: q; optaret: uarias ibi ob ābulatiū spīe: aut nauigatiū: terraq; uillas adēuūtiū aselias aut uheiculis. Iā piscātes: aucupētesq; aut uenātes. aut ēt uīdemiātes. Sūt i eis exēplarib? nobiles palustri accessu uillæ: sub colliū spōsiōe mulieres labātes trepidæq; fuerūt plurimū

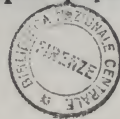
LIBER.

Præterea faciles argutiæ: facitissimi sales. Idē subdialibus maritimis urbes pingere instituit blandissimo aspectu minimoque ipendio. Sed nulla gloria artificum est: nisi eorum qui tabulas pinxere eoque uenerabilior appareret antiquitas. Nō .n. parietes excolebāt dñis tñ nec domos uno in loco mansuras: quæ ex incendiis rapi non posset. Casula Prothogenes contētus erat in hortulo suo. Nulla in Apellis tectoris pictura erat. Nōdum libebat parietes totas pingere. Omnis eorum ars urbibus excubabat: pictorū res cōis terrarum erat. Fuit & Arellius Romæ celebris paulo ante Diuum Augustum. nisi flagitio insigni corruptisset artem semp alicuius amore fœminæ flagrans: & ob id eas pingens: sed dilectarū imagine. Itaq; in pictora eius scorte numerabantur. Fuit & nup̄ grauis ac seuerus idēq; floribus humilis rei pictor Amulius. Huius erat Minerua spectantē aspectans quacumq; aspiceretur. Paucis diei horis pingebat: id quoq; cum grauitate: qd̄ semper rogatus quanq; i machinis. Carcer eius artis domus antea fuit: & ideo non extant exēpla alia magnopere. Post eū fuere i auctoritate Cornelius pinus & Aëtius priscus: qui honoris & uirtutis ædes imperatori Vespasiano Augusto restituenti pinxerunt. Sed priscus antiquis similior.

De autē cantu cōpescendo: & q encausto & penicillo primus lacunaria & eameras pinxerit: sparsimq; precia mirabilia picturarum. Ca. X.
Non est omittenda in picturæ mentione celebris circa Lepidum fabula. Si quidem in triumphatu quodā loco deductus a magistratibus in nemorosum hospitium minaciter cum iis postero die ex postulauit somnum adeptum sibi uoluerum concedere. At illi draconē in longissima mēbrana depictum circumdedere loco. Eoque terrore aures tunc siluisse narrantur: & postea cognitum est ita posse cōpesci. Cæris pingere ac picturā innurere quis primus excogitauerit: non constat. Quidā Aristidis inuēitū putant: postea consumatā a Praxitele. Sed aliquanto uetustiore encausticæ picture exitere. ut Polignori & Nicanoris & Marefilai pariorum. Lyfippus quoq; eginæ picturæ suæ inscripsit Eneitem qd̄ pfecto non fecisset: nisi encaustica inuenta. Pāphilus quoq; Apellis preceptor nō p̄xise tñ encaustica: sed etiā docuisse traditur. Pausia sicyonium primum in hoc genere nobilē. Brietis filius hic fuit: eiusdēq; primo discipulus. Pinxit & ipse penicillo parietes thebis cum reficerentur quondā a Polygnoto picti: multūq; cōparatione superatus existimabatur qm̄ non suo genere certasset. Idē & lacunaria primus pingere instituit. Nec cameras ante eum taliter adornari mos fuit. Paruas pingebat tabellas maximeq; pueros. Hoc æmulum interpretabantur facere: qm̄ tarda picturæ ratio esset illa. Quā ob rē daturus celeritatis famā absoluit uno die tabellā quæ uocata est hemerestios puero picto Amauit in iuuentate Glycērā municipē suam in uetericē coronarum: certandoq; imitatione eius ad numerosissimam florum uarietate perduxit artem illā. Postremo pinxit illam sedentē cum corona. Quæ nobilissima tabula appellata est stephanoplocos: ab aliis stephanopolis: qm̄ Glycera coronas uenditando sustinuerat paupertatē. Huius tabulæ exemplar quod apographon uocāt Lucius. Lucullus duobus talentis emit athenis. pauxias autem fecit & grandes tabulas: siue ut spectatā in pōpēii porticibus bouum imolationē. Eam .n. picturam primus inuenit. quā postea imitati sunt multi æquauit autē nemo. Ante oīa cum longitudinē bouis ostendere uelut aduersum eum pinxit: non transversum. Vnde & abūde intelligit amplitudo. Deinceps cum oēs quæ uolunt eminentia uideri: candicantia faciant: colorēq; condiant nigro. Hic totum bouem atricoloris fecit: umbraēq; corpus ex ipso dedit. Magna prorsus arte in quo extantia ostendens & in contrafacto solida oīa. Sicyone & hic uitam egit. diuq; fuit illa patria picturæ. Tabulas inde oēs ex publico pp̄ æs alieuum ciuitatis additas. Scauri ædilitas Romā transtulit. Post eum eminuit longe ante oēs. Euphranor isthmus olympiēde scilicet centesima quarta. Is est qui inter fictores dictus est a nobis. Fecit & colossos & marmora: ac scyphos sculpsit. Docilis & laboriosus ante oēs: & i quocumq; genere excellens ac si bi æqualis. Hic primus uidetur & exprecisse dignitates insignia herum & usurpasse symmetriam. Sed fuit in uniuersitate corporis exilior: capitibus: articulisq; grandior. Volumina quoq; cōposuit de symmetria & coloribus. Opera eius sunt equestre proelium. xii. dii. Theseus: in quo dixit eundē apud parthasium rosa pastum esse: suum uero carne: Nobilis eius est tabula ephesi. Vlyxes simulata uestigia bouē cum equo iungēs. Palamedes dux Fæce gladium condens. Eodē tpe fuit & Cyclias: cuius tabulā argonautas. talentis. clxiii. Hortensius Orator mercarus est: eique ædē fecit in turculano suo. Euphranoris autē discip

pulus fuit antidotus. Huius est clipeo dimicans athenis & Iudæator: tibicenq; inter paucos
 laudatus. Ipse diligentior q̄ numerosior: & in coloribus securus. Maxime in claruit discipulo
 Nicia Atheniensi qui diligentissime mulieres pinxit. Lumen & umbras custodiuit. at
 que ut eminent e tabulis picturæ maxime curauit. Opera eius nemea aduecta ex asia. Ro-
 mæ a Syllano: quæ in curia diximus positæ. Itē liber pater in æde Cōcordiæ. Hiacyntus quē
 Cæsar Augustus delectatus eo secū deportauit Alexandria capta. Et ob id Tyberius Cæsar
 in tēplo eius dicauit hanc tabulā. Dianæ. Ephesi uero ē Megalysi sacerdotis ephesie Dianæ
 sepulchrū. Athenis necromātia Homeri hanc uendere uoluit Attalo regi talētis. lx. potiusq;
 patriæ suæ donauit: abundas opibus. Fecit & gradēs picturas in quibus sūt Calypso & Io:
 Andromeda. Alexander quoq; in Pompeii porticibus pcellens: & Calypso sedens. Huic q
 dem ascribunt quadrupedes. Prosperime canes expressit. Hic est Nicias: de quo dicebat.
 Praxiteles interrogatus: quæ maxime opera sua pbaret in marmoribus: qbus Nicias manum
 admouisset. Tantū circulationi ei? tribuebat. Non satis discernit ali? eodē nomine. Ad hūc
 eundem quidā faciunt olympiade cētesimaduodecima. Niciæ cōparatur. & aliquāto præfer-
 tur Athenion Maronites Glautionis corinthi discipulus & austerior colore: & in austerita
 iucundior: ut in ipsa pictura eruditio eluceat. Pinxit in tēplo Elusine Philarchum. Athenis
 frequētiā quā uocauere polygēneton. Itē Achillem uirginis habitu occurratū. Vlixē depre-
 hendente. Et in una tabula quaq; maxime inclauit agonē cum equo. Quod nisi inuenta
 obisset: nemo ei cōparatur. Est & nomē Heraclidi macedoni: initio naues pinxit. Captoq; re-
 ge Perseo athenas cōmigravit: ubi eodē tēpore erat Metredorus pictor. Idēq; phūs magnæ
 in utraq; sciētia auctoritatis. Itaq; cū. L. Paulus deuictō Perseo petisset ab atheniensibus ut
 q̄ probatissimū phūm mitterent sibi ad erudiendos liberos itemq; pictorē ad triumphū ex-
 colēdum: athenienses Metredorum elegerunt: pfecti eundē in utroq; desiderio præstantis-
 simum: quod edito quoq; Paulus indicauit. Timomachus dizātinus Cæsaris dictatoris æta-
 tiacē ei pxit & Medea ab eo in ueneris genitricis æde positas: octoginta talētis uenunda-
 tas. Talentū autē atticum ut ait Varro. xvi. sextertis taxat. Timōachi æq; laudant Orestes
 Iphigenia i tauris & Lecithiō agilitatis exercitator: cognatio nobilium palliati: quos dictu
 ros pinxit: alterum stantē alterq; sedentē. Præcipue tñ ar se fauisse in Gorgone uisa est. Pau-
 sia filius & discipulus Aristolæ e seuerissimis pictorib? fuit cui? sunt Epaminondas: Peri-
 cles. Medea Virtus: Theseus. Imago attice Plebis. Boum imolatio. Sunt quibus & Mechlo
 panes eiusdem. Pausia discipulus placeat diligentia: quā intelligant soli artifices. Alias du-
 rus in coloribus: sed & multus. Nam Socrates iure omnibus placeat. Talesq; sunt eius pi-
 cturæ. Cum æsculapio filia Higia Aegle: Pane: Calafus: & Piger qui appellat Ocnos spar-
 tum torquens quod ævellus arrodit. Hactenus indicatis in genere utroq; procerib?: nō sile-
 buntur & p̄mis proximi. Aristoclidēs: q pinxit adē: Apollinis delphis. Anthiphilus puero
 ignē cōflātē laudat: ac pulchre alias domo splēdescēte: ipsiusq; pueri ore. Itē lanificio: in
 quo pperant oīum mulierū pensa: Ptolemæo uenātē. Sed nobilissimo satyro cū pelle pan-
 therina: quē apocoptōta appellant. Aristophon Anthalo uulnerato ab apro cū focia dolo-
 ris Astipale. Numerosaq; tabula: in aqua sūt priamus: Helena: Credulitas: Vlixes: Deiphe-
 bus: Dolus. Androbis pinxit Scyllam: ancoras perfidæ classis præcidentē. Artemon Dam-
 ne miratibus eā prædonibus. Reginā Stratonicē: Herculē & Deinarā. Nobilissimas autē que
 sūt in porticibus Octauia operibus. Herculē ab oeta monte eusta mortalitate cōsensu deo-
 rum in cælū euntem. Laomedontis circa Herculē & Neptunum historiā. Alcimachus Dio-
 xippū: qui Pancratio olympiæ circapuleris iactū: quod uocat aconiti: uicit. Cœus stemma-
 ta. Cresilochus Apellis discipulus petulanti pictura innotuit Ioue Liberum parturiente de-
 p̄cto mitrato & muliebriter i gemiscente iter obstetrices & deariū clamorē. Testidemus oe-
 calia expugnatōe & Laodamia. Cleides reginæ Stratōices iniuria: nullo. n. honore excep-
 tus ab ea: pinxit uoluptatē cū piscatore: quem reginā amare sermo erat. Eamq; tabulam in
 portu ephesi proposuit: ipse uelis raptus est. Regina tolli uetuit utriusq; similitudine mire
 expressa Cratinus comædus athenis Pompeium pinxit. Euchides bigā regis cum uictoria
 Eodorus scēna spectatur. Idem & ex ære signa fecit. Iphis Neptunno & Victoria. Habron
 amicitiam & cōcordiam pinxit: & deorū simulachra Leontiscus Aratum uictorē cum tro-
 phæo psaltriam. Leon Sapho. Nicearchus Venerem iter Gratiæ & cupidinem. Herculē tri-
 stem isania pœnitentia. Neanes Venerem solers in arte inganioso operi superpinxit. Siqui

LIBER.

dem cum proelium nauale ægyptiorum & persarum pinxisset: quod in nilo cuius aqua est mari similis: factū uolebat intelligi. Argumentoq; declarauit: quod arte nō poterat. Afellum. n. in lictore bibentē pinxit: & crocodillū insidiantē ei. Oenias Syngenicon. Philiscus officinam pictoris: ignem cōstante puero. Phalerion Scyllam. Simonides Agatharctum & Mnetosinem. Simus iuuenē requiescentē officinam fullonis quinquatris celebrantē. Idē quē Nemefin egregiā. Theodorus uero emungentē. Idem ab Oreste: matrē & Aegistum interfici. Bellumq; iliacū pluribus tabulis: quod ē Romæ in philippi porticib; & Cassandram quæ est in Concordiæ delubro. Leōrinus Epicurū cogitantē Demetrium regē Theō Orestis insaniā Tamyrā cytharedū. Tauriscus Discobolū. Clytemnestrā. Paniscum: polynicem regnū repetentē: & Capaneā. Nō omittet iter hos isigne ex explū. Namq; Erigonus tritor colorū Nealce pictoris in tantū ipse pfecit: ut celebrē etiā discipulū ipse reliquerit Pasiā fratrē Egenitæ fistoris. Illud uero perq; rage ac memoria dignū ēt suprema opera artificum pfectasq; tabulas. sicut Irin Aristidis: Tindaridas Nicomachi: Medeam Thimo machi: & quā diximus Venerem Apellis in maiori amiratione esse quā pfecta. Quippe in iis liniamēta reliqua ipseq; cogitationes artificū spectant: atq; in lenocinio cōmendationis dolor ē. Manus cū id agerent extindæ desiderant. Sunt etiānum nō ignobiles quidem in trāscursu tñ dicendi: Aristonides: Anaxander. Aristobolus syrus: areefilas Tifcratis filius Coribas Nicomachi discipulus: Carmanides Euphranoris: Dionysiodorus colophonius: Diogenes qui cū Demetrio rege uixit. Eutymedes: Heraclides macedo: Mydon solus philomachi statuarii discipulus: Mnasthemus Aristonidis filius & discipulus: Nessus Habronis filius: Polemon alexandrinus. Theodorus samius: & Tadius Nicosthenis discipuli. Xenon Neochis discipulus sicyonius. Pinxere & mulieres. Timarete Myconis filia Dianā in tabula: quæ ephesi ē in antiquissimis picture Irene Cratini pictoris filia & discipula puellā quæ est elefina. Calypso senē & prætigiatorē Theodorum Alcisthene saltatorē. Aristarete Nearchi filia & discipula Aesculapiū. Lala cicizena perpetua uirgo Martiā. M. Varonis iuenta Romæ & penicillo pinxit: & cesiro in ebore imagines mulierū maxime: & Neapolitanum in grandi tabula. Suam quoq; imaginē ad seculū. Nec ulli in pictura uellocior man⁹ fuit. Artis uero tantū ut multum imanitate precii antecederet celeberrimos eadem ætate imaginū pictores. Sopylon & Dionysium quoq; tabulæ ponacothecas iplent. Pinxit & quædam olympias: de qua hoc solum memorat: discipulum ei⁹ fuisse Antobolum. In encausti ce pingendi duo fuisse antiquitus genera cōstat: cæra & ebore cesiro id est uiriculis: donec classes pingi cōpere. Hoc tertium accessit: resolutis igni cæris penicillo utendi: quæ pictura in nauib; nec sole nec sale uentis quæ corūpit. pigunt et uestes in egypto iter pauca mirabili genere Candida uella postquam atrauerē illinētes non coloribus sed colorem sordē tibus medicamentis. Hoc cū fecere nō aparet i uelis: sed i cortina pingi. In feruētes aquas merfa post momētum extrauntur picta. Mirumque cū sit unus i cortina colos ex illo alius atq; alius sit i ueste accipiētis medicaminis qualitate mutatus. Nec postea ablui potest: ita cortina nō dubie cōfussura colores si pictos acciperet. Degerit eo fax uio: pigitq; dū coquit. Et aduste uestes firmiores fiunt quam si nō uterētur.

Plastices primi i uētores de simulacris & uasib; fictilibus & precio eorū. Ca. XI.

Epictura satis superq;. Contexisse his plasticē cōueniat: eiusdē opere terrā fingere ex argilla similitudines. Dibutades sicyonis figulus prim⁹ iuenit corinchi filiæ opa quæ capta amore iuuenis: illo abeunte peregre umbrā ex facie eius ad lucernam in pariete lineis circumscripsit. Quibus pater eius ipressa argilla typum fecit: & cū cæteris fictilibus induratū igni proposuit: eumq; seruātū in nymphæo donec corinthū Mūmis euerteret: tradit. Sūt q; in famo pmos oīum plasticen iuenisse Ideochū Rhetū & Theodorū: tradat multo ante Battiadæ cerintho pulsos. Demaratū uero ex eadē urbe pfugum: q; in Etruria Tarquinū Priscū Regē Po. Romani genuit: comitatos fictores Eucirapū & Eugrāniū. Ab iis italiæ traditā plasticen: Dibutadis inuentū ē rubricā addere: aut ex rubia cretam fingere. Primusq; personas regularū extremis ibricibus iposuit. quæ inter initia protypa uocauit. Postea idē estypa fecit. Hic & fastigia tēpl orum orta proter hūc plaste appellata. Hominis autē imaginē gipso e facie ipsa primus omnium expressit: cæraq; in eam formā gypsi infusa emendare instituit. Lysistratus sicyonius frater Lisippi: de quo dixim⁹. Hic & similitudinē reddere instituit. Ante eum qpulcherimas facere studebatur. Idem & de signis efficienēx

primere inuenit. Creuitq; res in tantū: ut milia signa statuæ ue sine argilla fierēt. Quo ap-
 paret antiquiorē hanc fuisse scientiā quā fundēdi æris. Plasta laudatissimi fuere Dimiophi-
 lus & Gorgasus. Idemq; pictores qui cæteris ædē Romæ ad circū maximū utroq; genere
 artis suæ excoluerūt: uersibus inscriptis græce: quibus significarunt a dextro opera. Di-
 mophili esse a parte leua Gorgasi. Ante hanc ædē Tuscania oīa in ædibus fuisse auctor est
 M. Varro. Ex hac cū reficerent. crustas parietū excisas tabulis marginatis inclusas esse. Itē
 signa ex fastigiis dispersa. Fecit & Clacolthenes cruda opera athenis: qui locus ab officina
 eius ceramicos appellat. M. V. tradit sibi cognitū Romæ possunum nomine: a quo factas
 Romæ tubas. Itē pisces: quos aspectu discernere a ueris uix posses. Idem magnificat arcesis
 laū. L. Luculi familiarē: cuius pro plasticē pluris uenire solitā ab artificibus ipsis quā aliorū
 opera. Ad hoc factā Vencrem genitricē in foro Cæsaris: & priusquā obdoleret: festinatiōe
 dedicandi positā. Deinde ei a Lucullo festertis sesaginta signū felicitatis locū: cui mors
 utriusq; inuiderit. Octauio equiti Romano cratera facere uolenti exēplar egypto factū ta-
 lento. Laudat & Phraxitelē qui plasticē matrem statuariæ sculpturæq; & cælaturæ esse di-
 xit: & cū esset in oībus his sumis: nihil unquā fecit ante quā finxit. Præterea elaboratā hāc
 artem italiæ & maxime etruriæ. Turianumq; a fregellis accitū: cui locaret. Tarquini⁹ Prif-
 cus louis effigiem in capitolio dicandam. Fictilem eam fuisse: & ideo mirari scelere. Fictiles
 in fastigio templi eius quadrigæ: de quibus sæpe diximus. Ab hoc eodem factum Hercu-
 lem: qui hodieq; materie nomen in urbe retinet. Hæ enim tum effigies deum erant lauda-
 tissimæ. Nec poenitet nos illorum qui tales coluere. Aurum & argentum ne diis quidem
 consuebant. Durant etiamnum pleriq; in locis talia simulachra. Fastigia quidem templo-
 rum etiam in urbe crebra & municipiis mira cælatura & arte firmitateq; æui certiore auro
 certe innocentiore. In sacris quidem etiam inter has opes non murinis crystallinis ue: sed
 fictilibus proliabatur sympulis innocentius. Inenarrabilia terræ benignitate: si quis singula
 eorum metallorum generibus beneficia eius: quæq; adhuc dimus: uel quæ assiduitate fa-
 ciant. Figlinarum opera: imbricibus tabuli tegulisq; ad balneas māmatis: uel ad testā co-
 stilibus laterculis fundamentisq; aut quæ rota fiunt etiam fictilibus doliis ad uina exco-
 gitatis: & ad aquas. Propter quæ numma rex septimum collegium figulorum instituit.
 Quin & defunctos sese multi fictilibus foliis condimaluere sicut. M. Varro pythagorico
 modo in myrti & oleæ atque nigre populi foliis. Maior quoq; pars hominum terrenis uti-
 tur uasis. Samia etiamnum in æsculentis laudantur. Retinet hanc nobilitatem & Arretinū
 in italia & calieum tarentum furrentum: asta pollentia in hispania & saguntum: in asia per-
 gamum. Habent & trallis opera sua: & utina in italia: quoniam & sic gentes nobilitantur.
 Et hæc per maria terasq; ultro citroq; portantur. In sigibus rotæ officinis erythris. Hodieq;
 in templo monstrantur duæ amphoræ propter tenuitatem consecraræ discipuli magistrisq;
 certamine uter tenuiorem humum circumduceret Cois laus maxima: hadrianis firmitas.
 Non nullis circa hoc seueritatis quoq; exemplis. Q. Coponium inuenimus ambitus dam-
 natum: quia uini amphoram dedisset dono ei: cuius suffragii latio erat. Atque ut luxu ali-
 qua quoq; auctoritas contingat figlinis: tripatinum inquit Fenestella appellabatur summa
 cœnarum lauticia. Vna erat murenarum altera luporum: tertia myxonis piscis. Inclinatori iā
 scilicet moribus ut tamen eos præferre græciæ etiam philosophis possimus. Siquidem in
 Aristotelis hæredem auctione. Ixx. patinas uenisse traditur. Nam nos cum unam Esopi tra-
 gœdiarum histrionis in natura auium diceremus festertis sexcentum stetitisse: non dubito
 indignarus legentes. At Hercules Vitellius in principatu suo. cc. festertis condidit pati-
 nam. Cui faciendæ fornax in campis is ædificata erat: quoniam eo peruenit luxuria: ut etiā
 fictilia pluris constent quam murina. Propter hanc Mutianus altero consulatu suo in con-
 quæstione exprobat patinarum paludes Vitellio. Memoria non illa foediore: cuius uene-
 no Aspernatireo Cassius Seuerus accusator obieiebat interisse. c. xxx. conuiuas. Nobilitā-
 tur iis oppida quoque: ut regium: & cumæ Samia testa matris dum sacerdotes: qui galli
 uocantur: uiriliter amputant. Nec aliter circa perniciem: si. M. Celio credamus qui lin-
 guam sic amputandam obiecit graui probro: tanq; & ipse iam tunc eidem Vitellio maledice-
 ret. Quid non excogitauit ars? fractis etiam testis utendo sic ut firmius durent tufis calce
 addita: quæ uocant lignia. Quo genere etiam pauimenta excogitauit.

LIBER.

Terræ uarietates: & de puluere puteolano: & aliis terræ generibus quæ in lapidem uertuntur.

Ca.

XII.

Erum & ipsius terræ sūt alia segmenta. Quis.n. satis miret pessumam eius patre meridior puluerē appellatū in puteolanis collibus opponi maris fluctibus: mersumq; p-
tinus fieri lapide unum inexpugnabile undis: & fortiorē quottidie: utiq; si cumano
miscetur cemento. Eadem ē terræ natura in cyzicena regione: sed ibi nō puluis: uerū ipsa
terra qualibet magnitudie excisa demersa i mare lapidea extrahit. Hoc idē circa cassandre
am produnt fieri. Et in fonte gnidio dulci intra octo menses terrā lapidescere: Ab oropo q
dem aulidem usq; quicqd terræ attingit mari mutatur in saxa: nō multū puluere puteola
no distat: enīlo harena tenuissima sui parte nō ad sustinēda maria fluctusque frangendos:
sed ad debellanda corpora palæstræ studiis. Inde certe Patrobio Neronis principis liberto
aduehebat. Quin & Leonato: & Cratero: ac Meleagro Alexandri Magni ducibus fabulū
hoc portari cū reliqs militarib; cōmertiis repio. Plura de hac pre nō sū dicturus: nō Hercu
les magis q de terræ usu i carōatis: qb; exercēdo iuuetus nostra corpora uires anioz pdidit.

De parietibus fornaceis. & latericiis & eorum ratione.

Ca.

XIII.

Vid? nō & in africa. Hispaniaq; ex terra parietes: quos appellāt fornaceos qm forna
cum mō circumdati utrinq; duabus tabulis infarciunt uerius quā instruuntur: & uis
durant icorrupti hymbribus uento: ignibus omniq; cemento firmiores. Spētat etiam
nunc speculas Hānibalis Hispania: terrenasq; turris iugis montiū impositas. Hinc & celsi
tūm natura castrorū uallis ac cōmodata contra fluminum ipetus aggeribus. Illini quidem
crates parietum luto & lateribus crudis extrui quis ignorat. Lateres nō sūt e fabuloso: neq;
harenofo: multoq; minus calculoso ducendi solo. sed e cretoso & albicante: aut ex rubrica.
Vel si iā ex fabulo e masculo certe. Pingunt optime uere. Nam solstitio rimosi sūt: quos
ædificiis nō idoneos pbant. Quin & intritū ipsum eoz pri? quā fingatur: macerari oportet
Genera eorū tria. Lidoron quo utimur longū sesq; pede: latū pede. Alterū tetradoron. Ter
tiū pētdoron Græci. n. atiq; dorō palmū uocabāt: & ideo dora munera: qā manu darent. Er
go a quattuor & quinq; paluis put sūt: nominant. Eadem est laritudo. Minore in priuaris
operibus: maiore in publicis utitur. In Græcia pithæne. In Asia & in ulterioris Hispaniæ
ciuitatibus massilia & calento fiunt lateres: qui siccati nō merguntur in aqua. Sunt. n. e ter
ra pumicosa: cū subigi potest utilissima Græci pp quā ubi e silice fieri poterat structura pa
rietes latericios prætulere. Sunt. n. æterni: si ad perpendicularē fiat. Ideo & ad publica opera
& regias domos adduntur. Sic extruxere murū athenis: qui ad montē hymetum spētat.
Sic patris ædes louis & Herculis quāuis lapides colūnas & epistylia circumdarēt. Domum
regiā Attali trallib; Item sadiib; Cræsi: quā gerusia fecere. Halicarnasi mausolea: quæ etiā
nunc durant. Lacedæmonæ quidē excisum latericiis parietib; opus tætorium propter ex
celentiam picturæ ligneis formis ielufum: Romam deportauere in adilitate ad conitiū ex
ornandū Murena & Varro: Quod opus cū per se mirum esset translātum tamen magis mi
rabantur. In italia quoq; latericiis murus acreti & meuanæ est. Romæ nō fiunt taha ædifi
cia: quia sexquipedalis paries: non plusquam unam contignationem tolerat. Cautumq; est
ne communis crassior: fiat: nec intergerinorum ratio patitur.

De sulphure alumine: & generibus eorum: & medicinæ.

Ca.

XIII.

Acc sunt dicta de lateribus. In terræ aut reliquis generibus uel maxime natura mira
h ē sulphuris: quo plurima domant. Nascit in istulis æolis inter siciliā & italiā: quas
ardere diximus. Sed nobilissimū i melo isula. In italia quoq; iuenit i Neapolitano
Cāpanoq; agro collibus: q uocant leucogabi: qd e cūculis offosō pficit igni. Genera quat
tuor. Viuū: qd græci apyron uocāt: nascit solidū: hoc glebosum. Eo solo ex oibus generib;
medici utunt. Cætera. n. liquore cōstant & cōficiunt oleo icōda. Viuū aut effodit: translu
cetq; & uiret. Alterū genus appellāt glebā fullonū tantū officiis familiare. Tertiū quoq;
generi unus tantū est usus ad suffiendas lanas qm candorē tantū mollicēq; cōfert. Egula
uocat hoc genus. Quarto aut ad lychnia maxie cōficienda. Cætero rāta uis ē: ut morbos co
mitiales depræhendat nidore: ipositum igni. Lufit Anaxilaus eo cādens in calice nouo: pru
naq; subdita circumferens: ex ardescētis repectu pallorē durū uelut defunctorū effundē
te cōiuiis. Natura ei? ex calfacit: pcoqr. Sed & discutit collectiōes corporū: ob hoc tabulis
ēplastris malagmatibusq; miscet. Renibus quoq; & lumbis in dolore cū adipe mire prodest

impositum. Aufert & lichenas a facie cū terebinthi resina: & lapras. Harpaticon uocat a ce-
leritate auellēdi: auelli. n. subinde debet. Prodest & suspensioſis linētū. Purulenta quoq; ex
tuffientibus: & cōtra scorpionū ictus. Vitilignes uiuo nitro mixtū: atq; ex aceto tritū & illi-
tum tollit. Itē sedes in palpebris: aceto sandarecato amixto. Habet & in religiōibus locū ad
expiandas suffitu domos. Sentit uis eius & in aquis feruētibus. Neq; alia res facilius accen-
ditur: quo apparet: igniū uim magnā ē ei inesse. Fulmina & fulgura quoq; sulphuris odo-
rem habet ac lux ipsa eorū sulphurea ē. Et bituminis uicina ē natura: alibi lim^{us}: alibi terra. Li-
mus a iudea lacu ut diximus emergēs. Terra in syria circa sidonē oppidū maritimū. Spis-
sanē hęc utraq; & in densitatē cōeunt. Est uero liquidū bitumē sicut zacynthiū & qd a ba-
bylone inuehit. Ibi qdem & candidū gignit. Liquidū est & apolloiaticū: quā oīa grāci pis-
saphalon appellāt ex argumēto picis & bituminis. Gignit & pingue liquorisq; oleaceri in
sicilia: agragatino fonte ificiens riuū. Incole id arundinū pāniculis colligūt citissime sic ad
hærescens. Ut utiq; eo ad lucernarū lumina olei uice. Itē ad scabiē iumentorum. Sunt qui
& naphthen de qua in secūdo dixim^{us} uolumine: bituminis generi ascribūt. Verum ardens
eius uis igniū naturæ cognata procul abest ab oī usu. Bituminis pbatio ut q̄maxime splē-
deat: sitq; ponderosū ac graue. Leue aut modice: qm̄ adulteratur pice. Vis bituminis quæ
sulphuris: sistit: discit: atrahit: glutinat. Serpentes nidore fugat accēsū. Ad suffusiōes
oculorū & albugines babiloniū efficac traditur. Itē ad lepras lichenas pruritūq; corporū.
Illinitur & podagris. Oīa autē eius genera incōmodos oculorū pilos replicāt. Dentiū dolori
bus medetur simul cū nitro illitū. Tussim ueterē & anhelitus cū uino potū emēdat. Dyfen-
tericis ē datur eodē mō. Sistitq; aluū. Cum aceto uero potū discit cōcretum sanguinē:
& detrahīt. Mitigat lumborū dolores: itē articularū. Cum farina hordeacea ipositum: ēpla-
strum peculiare facit sui nominis sanguinē sistit. Vulnē colligat. Glutinat neruos. Ut un-
tur et ad quartanas bituminis drachma & hedyosmi pari pōdere cū myrthæ obolo subacti.
Comiciales morbos uisū deprehendit. Vuluarū strangulatōes olfactum discit cū uino &
castoreo. Procidencia sedis suffitu reprimīt. Purgationes foeminarū in uino potū elicit. In
reliquo usu erramenti illinitur: firmatq; ea cōtra ignes. Diximus & tingi solitas ex eo sta-
tuas & illini. Calcis quoq; usum p̄buit: ita ferruminatis babilonis muris. Placet in ferrariis
fabrorū officinis tingēdo ferro: clauorūq; capitibus: & multis aliis usib^{us}. Nec minor aut ab
eo dissimilis ē aluminis opa: qd̄ intelligitur salsugo terræ. Plura & eius genera. In cypro can-
didum & nigrum: exigua coloris differentia: cū sit usus magni qm̄ ificiendis claro colore
lanis cādīdum liquidūq; utilissimū ē. Cōtraq; fuscis aut obscuris nigrum. Et aurum nigro
purgatur. Fit aut oē ex aqua limoq; hoc ē terræ exudātis natura. Corruatū hyeme æstiuū
solibus maturatur. Quod fuerit ex eo præcox: cādīdum sit. Gignitur aut in hispania: ægy-
pto: armenia: macedonia: ponto: africa. In sulis sardinia melo lipara: strongyle. Laudatissimū
ægypto: pximum in melo. Huius quoq; duæ species: liquidū: spissūq;. Liquidū probatio: ut
sit lympidum lactēq; sine offensis fricādī cum quodā igniculo caloris. Hoc phorimon uo-
cant. An sit adulteratū: deprehēditur succo punici malī. Sincerum. n. mixtura ex nigrescit.
Alterum genus ē palide & serabræ naturæ & qd̄ inficit galla. Ideoq; hoc uocat paraphoron
Vis liquidi aluminis astrngere si durare prode. Melle amixto sanat oris ulcera: papulas prur-
itusq;. Hęc curatio fit i balneis duab^{us} mellis p̄tib^{us}: tertia aluminis. Virtus alaz: sudoresq;
sedat. Sūtur pylulis cōtra lyenis uitia: Pellendūq; pruritū ac p̄ urina sanguinē. Emēdat & sca-
biē nitro ac melachio admixtis. Cōcreti aluminis unū gen^{us} schiston appellāt grāci i capilla
mēta qd̄ canescētia debile. Vnde qd̄ trichitī poti^{us} appellauere. Hoc quoq; fit ex lapide
ex quo & i chalcitin uocat: ut sit sudor qd̄ ei^{us} lapidis i spumā coagulati. Hoc gen^{us} alumini-
nis siccat: minusq; sistit humore iutile corporib^{us}. Sed aurib^{us} magnopere pdest i fūlū uel illitū
uel oris ulceribus: dētib^{us}q; si salina cū eo cōtineat. Et oculorū medicamētis i feritur apte:
uerēdīq; utriusq; sexus. Coquitur i patinis: dōc liqui desinat. Interioris ē & alterū gen^{us} qd̄
strigili uocat. Duæ eius spēs: fungosū: atq; osium ore dilui facile: qd̄ i totū dānatur. Melius
pumicosū & foraminū fistulis spōgiæ simile: rotōdūq; natura: cādīdo p̄prius cū quadā pin-
guēdie sine hæreis friabile: nec ificiēs nigritia. Hoc coquitur p se carbonibus puris: dōc cinis
fiat. Optimū ex oībus qd̄ melinū uocat: ab ifula melo: ut diximus. Nulli uis maior neq; strī-
gēdi neq; denigrādī neq; idurādī. Nullū spissū. Oculorū scabritias extenuat. Cōbustum: uti-
lius epiphoris ihibendis. Sic & ad pruritus corporis. Sanguinem quoq; sistit in totum foris

LIBER.

illitū Vulsis pilis ex aceto illitū: renascēre mollit lanuginē sūmā. Oīum generū vis ī astringēdo. Vnde nomē a grācis. Ob id oculoꝝ vitii aptissima sunt. Sanguinis fluidiōes īhibent cū adipe. Sic īfantium ulcera. Putrescētia ulcerum cōpescit cū adipe. Et hydropicoꝝ eruptio nes siccāt. Et aurium vitia cum succo punici mali. Et unguium scabritias: cicatricumq; duritias: & pterygia: ac perniōes. Phagedenas ulcerum ex aceto: aut cū galla pari pondere cre mata. Lepras cum succo oleorum. Cum salis uero duabus partibus vitia q̄ serpunt. Lēdes & alia capillorum aīalia pmixtum aquā. Sic & ābustis pdest: & fursuribꝝ corporum cum pice Infunditur & dysentericis. Vnā quoq; in ore cōprimit: ac tōssillas. Ad oīa quā in cāteris ge neribus diximus efficacius ītelligitur ex melo aduectum. Nam ad reliquos usus vitā in cō riis: lanisq; pficiendis: quanti sit momenti: significatum est. Ab his per se omnia ad medici nās pertinentia terrā genera tractabimus.

De terra & eretria & chia & selinusia & phinitis & appelliti medicinz. Ca. XV.
Amiā duā sunt: quā syropicon: & quā aster appellātur. Prioris laus: ut recēs sit: & lenis: linguāq; glutinosa. Altera globosior candida. Vtraq; uritur: ac lauatur. Sunt qui pferant priorē. Profunt sanguinē expuētibus. Emplastriq; quā siccādi causa cō ponuntur. Oculorum quoq; medicamētis miscētur. Eretria toridē differētiās habet. Nanq; & alba est: & cinerea: quā pferretur in medicina. probatur mollicia: & quod si ære produ catur: uiolaceum reddit colorē. Vis & ratio eius in medendo dicta est inter pigmenta. Laua tur omnis terra. In hoc. n. loco dicemus: perfusa aqua siccataq; solibus: iterum ex aqua trita ac reposita: donec cōsudet: & digeri possit in pastillos: Coquitur in calicibus crebro concus su. Est in medicaminibus & chia terra candicans. Effectus eiꝝ qui famiā. Vfus ad mulierum maxime cutem. Idem & selinusia. Latēi coloris est hāc: & aqua dilui celerrima. Eademque lacte diluta. & testiorum albaria interpolantur. Phinitis eretria simillima est: grandiori bus tantum glebis & glutinosa cui: effectus idem qui cimolia. īstamior tantum. Bicimini simillima est appelliti. Experimentum eius si in cāra accepta olei mō liqueat. Et si nigri cans colos maneat tostā. Vfus ad molliendum: discutiendumq;. Ad hāc medicamentis ad datur: p̄cipue in calliblepharis & īficiendis capillis.

Creta genera ad uestium usus cimolia: farda: umbrica: saxū argēteria. Ca. XVI.
Eretia plura genera. Ex iis cimolia duo ad medicos p̄inentia. Cādidum & ad purpu rissum īclinans. Vis utriq; ad discutiendos tumores: & sistendos fluctiones aceto as sumpto. Panos quoq; & parotidas cohibet. Et lichenas illita: pustulasq;. Si uero a phronitum & cyprium admisceatur & acetum pedū: tumores sanat: ita ut in sole curatio hāc fiat: & post sex horas aqua salia abluatur. Testium uero tumoribus cypria cāra addita prodest. Et refrigerandi quoq; natura eretia est. Sudoresq; imodicos sistit illita. Atq; ita pa pulas cohibet ex uino sumpta ī balneis. Laudatur maxime thessalica Nascitur & lycia creta circa bubonē. Est & alius cimolia: usus in uestibus. Nam farda quā affertur defardinia: cādi dis tātum assumitur. Inutilis ueris coloribus. Est & utilissima oīum cimolia: generum: p̄ci osior umbrica. & quā uocant saxum. Proprietatē saxi qđ crescit in macerando: atq; pon dere emittit: illa mēsurā. Vmblica nō nisi poliēdis uestibus assumitur. Neq; n. pigebit hāc quoq; partē attingere: cum lex metalla exeret fullonibus dicta quā. C. Flāminius & L. Aemi lius censores dedere ad populum ferendā. Adeo oīa maioribus curā fuere. Ergo ordo hic ē. Primū abluatur uestis farda: dein sulphure suffitur: mox desquāatur cimolia: quā ē co loris ueri. Fricata. n. deprehendit: nigrescitq; & offendit sulphure. Veros autē & p̄ciosiores res colores emollit cimolia: & quodā nitore exhilarat cōtristatos sulphure cādidis uestibus saxum utilius a sulphure. Inimicum coloribus. Grācia pro cimolia tymparico utitur gypso. Alia creta argēteria appellant: nitorem argenteum reddēs. Est & utilissima qua cir cum p̄ducere ad uictoria notam pedesq; uenaliū trans mare aduectorum denotare īn stituerunt maiores. Talemq; Polociū mimica scōnā cōditorem & astrologiā cōsobrinum eius Manliū antiochū item grāmaricā Staberium Erotem eadē naue aduectos uidere pauī.

Qui & quorum liberti p̄positi Ca. XVII.
Ed quid hos refero aliquo literarū honore cōmendatos? Talē ī catasta uidere Chri sogonū Syllā: Amphionē. Q. Catuli īterfectorē: Heronē. L. Luculi: Demetriū pō pei: Augēq; Demetrii: quā & ipsa pōpeiū credita ē. Et Hiparchū. M. Antonii Me nā & Menecratē Sex. pōpeiū: aliosq; deiceps: quos enumerare iā nō ēe sanguine quiritū &

XXXVI.

proscriptiōnū licentia dītatō. Hoc ē in signe uenalicis gregibus: oprobriūq; insolētis fortunae: quā & nos adeo potiri rerū uidimus ut pratoria quoq; ornamenta decerni a senatu iubent Agrippina Claudī Caesaris uiderimus libertis. Tantiq; non cum laureatis fascib; repitri illo unde cretatis pedibus aduenissent.

Terragalata: terra clupea: terra balearica: terra ebusitana. Ca. XVIII.
Rerē sunt genera terrae proprietatis suae de quibus iam diximus. Sed & hoc lo-
p quod reddenda natura. Ex galata insula & circa clupeam africae scorpiones necat: ba-
learis & ebusana serpentes.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER XXXVI.
PROHEMIVM.

Naturae lapidum ac marmorum luxuria. Ca. I.

APIDVM natura restat: Hoc est praecipua morū insania: et ut gemae cum succinis atq; cristalli cū murinis sileant. Omnia namq; quae usq; ad hoc uolumen tractauimus homini aliqua ex ea genita uideri hoc pos-
sunt. Montes natura sibi fecerat ad quasdam copages telluris uiscerib; densandis: simul ad ipetus fluminū domandos: fluctusq; frangendos: ac minime quiescas partes coercendas durissima sui materia. Ceditimus hos trahimusq; nulla alia quā deliciarū ea: quos transcendisse quoq; mirum fuit. In potēto ppe habuere maiores alpes ab Hānibale exuperatas: & postea a cimbris. Nunc ipse cedunt in millegenera marmorū. Promontoria apiuntur mari & rerū natura agit i planum. Euchitmus ea quae separandis gēribus pro terminis cōstituta erat: nauisq; marmore: ea fiunt: ac pfluus scauissimā rerum naturae partē: huc illucq; portantur iuga mōtiū: maiore etiam nūm uelania: quā cum ad frigidos portus uas petiē in nūbila. Caeloq; ptime rupes cauatur: ut bibatur galliarū. Secū quisq; cogitet quae precia horū audiat quas uehi trahiq; moles uideat. Sed & q; sine his multorū fuerit beator uita: ad quā que multorum necesse sit ista facere: imo uerius pati mortales quos ad usus: quasq; ad uos luptates alias nūsi ut iter maculas lapidū faciant: ceu uero nō tenebris nō et iū dimidia parti uitae cuiusq; gaudia hae auferentibus. Ingēs ista repuxantē subit et antiquitatis rubor. Ex-
tant censoriae leges glādia in cōnis gliretq; & alia dictū minora apponi uetantes. Marmo-
ra inuehi: & maria huius rei causa transiri: quae uetaret lex nulla lata est.

Quis primū in publicis operibus ostenderit.

Ca. II.
Icat fortassis aliq; nō. nā uehebatur. Id qdē falso. ccc. lx. columnas. M. Scauri adilitate ad scenā theatrī tēporari & uix uno mēse futuri i usu uiderūt portari silētio legū Sed publicis nimisq; idulgētes uoluptatib;. Id ipsū cur: aut quā magis uia irrepit ui-
tia quā publica. Eni uero nō alio mō i pueros usus illa uenere: eborae: aurū: gēmae: aut qd oī-
bus modis reliquimus. Verū esto idulserit publicis uoluptatibus: etiāne tacuerūt maxias ex-
rum atq; adeo duodequadragenū pedū lucullei marmoris i atrio Scauri collocari: nec clan-
illud occulteq; fēdū ē. Satisfdari sibi dāni īfecti egit redēptor cloacarū cū i palatio extrahe-
rent. Nō ergo i rā malo exēplo marib; cauere utilius fuerat: quā tacere tātas moles i puatā
domum trahi pter fēdilia deorum fastigia.

Quis primus peregrino marmore columnas habuerit Romae.

Ca. III.
Ec pōt uideri Scaurus rudi & hui? mali iprouide ciuitati obrepisse quodā uitae ru-
dimēto. Iā. n. L. Crassū oratorē illū q; pimus pegrini marmoris colūnas habuit i codē
atrio hymetias tñ nec plures sex aut lōgiores duodenū pedū: quē. M. Brut? i iurgi-
is ob id Venerē palatinā appellauerat. Nimisq; ista emiserē morib; uidis: frustra q; iterdicta
q; uetuerāt: cernētes nullas potius quā irritas ēē leges maluerūt. Qui nos sequentē meliores
nō ēē pbat. Quis. n. tantarū hodie colūnarū atriu habet. Sed prius quā de marmoribus dica-
mus hominum in iis praefenda iudicamus precia. Ante igitur artifices censuimus.

Qui primum laudari in marmore scalpendo: & quibus temporibus. Ca. IIII.

Armōre scalpēdū pmi oīum iclaruerūt. Dipoenus & Scyl? geniti i creta īsula cōnū
m medīs iperātib;: postq; quā Cyrus i plīs regnare īcipet: hoc ē olympiade circiter qn
q; gestima. li sicyonē se cōtulere: q; diu fuit officinago iūm metalloq; pma Deo: quo
rūdā simulachra publice simul locauerāt sicyonū: q; pus quā absoluerent: artifices iniuriam
H iiii

LIBER.

quæsti abierunt in ætolos. Protinus sicyonios fames inuasit ac sterilitas: mœrorq; dirus re-
medium pētentibus Appollo pythius affuturum respōdit: si Dipœnus & Scylus deorū si-
mulachra perfecissent. Quod magnis mercedibus obsequiisq; impetratū est. Fuere aut si-
mulachra Appollinis Dianæ: Herculis: Mineruæ: quod e cælo postea tañtum est.

Nobilitates opesq; artificū i marmore. c. xxvi. de marmore pario & mausoleo. Ca. V.
Vn ii essent: iā fuerāt in chio isula Malas sculptor: dein filius eius Miciades: ac de-
inde nepos Anthermus chijs: cui? filij Bupalus & Anthermus clarissimi in ea scien-
tia fuere Hiponactis poetæ ætate: quē certū ē. lx. olympiade fuisse. Quod si q; hec
familiā ad proauum usq; retro agat iueniet artis ei? originē cū olympiadū origine cōpisse
Hipponacti notabilis fœditas uultu erat: quamobrē imaginē ei? lasciuia iocorum ii propo-
suere ridendum circulis. Quod Hipponax indignatus: amaritudine carmium distinxit
eos in tm: ut credat aliquos ex iis ad laqueū cōpulisse: qd falsū ē. Cōplura. n. in finitimis in-
sulis simulachra postea fecere: sicut in delo: qbus subiecerūt carnē: nō uitibus tm ceteri chi-
um: sed & opib? Anthermi filioz. Ostendūt & lasii Dianā manib? eorū factā. Et i ipsa chio
narrata ē opis eoz. Dianæ facies i sublimi posita: cuius uultū iterantes tristē: abeuntes exhy-
laratum putāt Romæ signa eorū sūt i palatina æde Apollinis i fastigio. Et oībus fere quæ
diu? Augustus fecit. Patriis quoq; eorū & deli fuere opera: & i libedo isula Dipœni qd ē
ābracia: argos: clēone: opibus referatæ fuisse. Omnes at tm cādido marmore usi sūt e paro i
sula quē lapidē cōpere lychnitē appellare: qm ad lucernas in cuniculis caderet: ut auctor ē
Vatro: multis postea cādido foribus reptis. Nuper ē in lunestum lapidicinis. Sed in pariorū
mirabile pōitur: gleba lapidis unius cuneis diuidētium soluta imaginē sileni itus extitisse.
Non emittendū hāc artē tāto uertutiore fuisse quā picturā aut statuariam quarū utraq; cū
Phidia cōpit octogesima tertia olympiade: post ānos circiter. ecc. xxxii. Et ipsū Phidiā tra-
dunt sculpsisse marmora. Venerēq; eius ē Romæ in Octauia operibus eximie pulchritu-
dinis. Alemanē atheniensem (quod certum ē docuit in primis nobilē: cuius opera athenien-
ses cōplura in ædibus sacris posuere. Præclarāq; Veneris imaginē extra moros quæ appella-
tur aphrodite exopolis. Huic sūma manum ipse Phidias i posuisse dicūt. Ipsius discipul? fuit
Agoracritus parius ei ætate gratus. Itaq; e suis opibus pleraq; nomini eius donasse fertur.
Certauere aut iter se ambo discipuli in Venere faciēda Vicitq; Alchmanes nō opere: sed
ciuitatis suffragiis contra ptegrinum suo fauentis. Quare Agoracritus ea lege signū suū
uendidisse tradit: ne athenis esset: & appellasse nemelini. Id positam ē ihanunte pago attice
quod. M. Varro omnibus signis prætulit. Est & in matris magnæ delubro in eadem ciuita-
te Agoracriti opus. Phidiā clarissimū esse per oēs gentes quæ Iouis olympi famā intel-
ligūt: nemo dubitat. Sed ut & merito laudari sciant etiā qui opera eius non uiderunt pro-
feremus argumento paruo & ingeniū tantū. Neq; ad hoc Iouis olympi pulchritudine ute-
mur: non Mineruæ athenis factæ amplitudine: cū sit ea cubitorum. xxvi. Ebores hanc & auro
eiusdem concava parte deorum & gignantū dicationem. In soleit uero laphitarum in cē-
taurorum adeo momenta omnia cōpacta artis illi fuere. In base autem quod cælaturū est
Pandoras genēs appellauit. Ibi dii sūt. xx. numero noscentes uisiorum mirabili & præci-
puo precio. Miramur & serpentem: & sub ipsa cuspide æream sphingem. Hæc licet sint obi-
ter dicta de artifice nunquam satis laudato simul ut nosceatur illam magnificentiam æqua-
lem fuisse & in paruis. Praxitelis ætatem inter statuarios diximus: qui marmoris gloria su-
perauit etiam semet. Opera eius sunt athenis in ceramico: sed ante omnia & non solum Pra-
xitelis: uerum & in toto orbo terrarum Venus: quam ut uiderent multi nauigauerūt gni-
dum. Duas fecerat: simulq; uendebat. Alteram uelata specie quam ob id quidē prætulērūt
optione: quorum cōditio erat coi: cum alterā etiam eodē precio detulisset: seuerū id ac pu-
dicū arbitantes. Reiectā gnidi emerunt: imensa differentia famæ. Voluit eā postea a gnidi
is mercari res Nicomedes: totū æs ciuitatis alienū: quod erat ingens: dissoluturū reponit-
tens. Omnia ppeti maluere: nec i merito Illo. n. signo Praxiteles nobilitauerat gnidū. Aedi-
cula ei? tota apit: ut cōspici possit undiq; effigies deæ: fanēte ipsa ut credit facta. Nec mior
ex quacūq; parte amiratio est. Ferūt amore captū quendā: cū delituisse noctu simulachro
cohæsisse: eiusq; cupiditatis eē idicē maculā. Sūt i gnido & alia signa marmorea illustrū ac-
tificū Liber paf Bryaxidis & alter scopæ: & Mineruæ. Nec mai? illd Veneris praxitelice spēm

quam qđ inter hęc sola memoratur. Eiusdē est Cupido obiectus a Cicerone Verri ille pp
quē theaspidā uisebant. Nunc in Octauia scolis positus. Eiusdē & alter nudus i pario Co
lonia propontidis par Veneri gnidiā nobilitate & iniuria. Adamauit. n. cū Alchidas Rho
dius: atq; in eo quocq; simile amoris uestig:ū reliquit Romā Praxitelis opera sunt. Flora.
Triptolemus: Carres in hortis seruilianis. Boni euentus & bonę fortunę simulachra in ca
pitolio. Itē Menades: & quas Thyeladas uocāt: & Carliadas & silenī i asinini pollionis mo
nuētis: & Apollo & Neptūus praxitelis uocāt: & Cephysiodoro rei & artis hāres fuit. Cus
ius laudatū est pgami symplegarū signū nobile: digytis corpori uerius quā marmori ipref
sis. Romę eius opera sunt Latōa in in palatii delubro. Venus in Asinii Pollionis monumē
tis: & intra Octauia porticus in iunonis aede Aesculapius ac Diana. Scopę uero laus cum
his certantis. Eecit Venerē & Pothon Phæronrē: q; samothraciā sanctissimis in cerimoniis
coluntur. Itē Apolinē palatinū. Vestā sedentē laudatā in seruilianis hortis: duasq; chame
teras circa eā: quorū pares in asinii monumētis sunt. Vbi & Canephorus eiusdē. Sed in ma
xima dignatione. Cn. Domitii delubro in cyro flāmīneo. Neptunus ipē & Thetis: Atq;
Achylles Nereides supra delphinos & certe & hippocāpos sedentes. Itē tritones: choruscq;
Phorcei: & pistrices: ac multa alia marina. Eiusdē manus oīa Magnū & præclarū opus etiā si
rotius uitæ fuisse. Nunc uero præter supradicta quāq; nescimus. Nars est etiā: sedens.
Colossus eiusdē i tēplo Bruti Callaici apud cyrū eundē ad Laucanā portā cūti. Præterea
Venus in eodē loco nuda praxitelicā illā gnidiā antecēdētes: & quācūq; aliū locū nobili
tāt Romę qđ magnitudo operū etiā obliterata a magnis officiorū negociorūq; acerbis:
quā oēs a contemplatione talū abducunt: qm̄ ociosorū: & in uagni loci silentio apta ammi
ratio talis est. Qua de cā ignoratur artifex eius quoq; Veneris quā Vespasianus ipator in
operibus pacis suę dicauit antiquorū dignā famā. Par hæsitatio est in tēplo Apolinis sosti
ani Nioben cū liberis morietē Scopas an Praxiteles fecerit. Itē Ianus pater i suo tēplo dica
tus ab Augusto: ex ægypto aduectus: utriusq; manu sita qđ & auro occultat ut. Similiter i
curia Octauia queritur de cupidine fulmē tenēre: id demū affirmatur. Alcidiadē cē prin
cipē forma i ea ætate. Multa in eadē scola sine auctoribus placēt. Satyri q̄tuor: ex quibus
unus Liberū patrē palla uelatū Veneri præfert. Alte liberā similiter. Tertius porratū infan
tis cohibet. Quartus cratere alterius sitim sedat. Duę que nymphe uestificantes sua ueste.
Nec minor qđ ē in septis. Olympū & Panā: Chyronēq; cū Achille qui fecerint: præsertim
cū capitali satisfactione fama iudicet dignos. Scopas habuit a mulos eadē ætate Briaxin: &
in Timotheū & Leocarē: de quibus simus dicendū est: qm̄ pariter caluere mausoleū hoc ē
sepulchrū ab oxore Artemisia factū Mausolo caria regulo: q; obiit olympiadis cētesimæ
anno secundo. Opus id ut eēt inter septē miracula: ii maxime artifices fecere. Pater ab aus
stro & septentrione sexagenos ternos pedes. Breuius a frontibus toto circuitu pedes. qua
dringentos. xi. attollitur in altitudinē. xxv cubitis. Cingitur colūnis. xxvi. ab oriente cæ
lauit. Scopas: a septentrione Bryax: a meridie Timotheus: Ab occasu Leocares. Priusq; quā
pigerent: regina Artemisia quā mariti memoriæ id opus extrui iusserat: obiit. Nō tñ re
cesserūt: nisi absoluta iā. Id glorię ipōq; artifq; monumētū iudicātes: hodieq; certant. ma
nus: Accessit & qntus artifex. Nāq; supra pterō pyramis altitudine inferiorē aquit. xxiiii.
gladibus in metæ cacumē se cōtrahens. In fumo est qđ riga marmorea: quam fecit pythis.
Hęc adiecta. c. lx. pedū altitudine: totū opus includit. Timothei manu Diana Romę est in
palatio Apollinis delubro: cui signo caput reposuit Aulanius Euander. In magna ammi
ratione ē. & Hercules Mnestrati: Et Heceate ephesi in tēplo Diane post ædē in cuius cōtem
plationē amonēt æditiui peere oculis: rāta marmoris radiatio ē. Nō possē ferūt & charites
in ppyleis atheniēsiū: quas Socrates fecit: alius ille quā pistor: idē ut aliqui putant. Nā Mi
ronis illius: q; ære laudat: anus ebria ē smyrnæ i primis in elyra Polliō Asinius ut fuit acris
uehementiæ: sic quoq; spectari monumēta sua uoluit. In iis sunt cētauri nymphas gerentes
Archeſitæ: Thespiades: Cleomenis. Oceāus & Iupiter Entochi. Hermerotes Taurici non
cælatoris illius: sed Tralliani. Iupiter hospitalis: Pappipi praxitelis discipuli Zetus & Am
phiō & Dirce & Taurus: unicolūq; ex eodē lapide. Arthodo aduecta opa Apolloni & Tau
rici parētū. si certant de se fecere. Meneceaten uideri p̄fessū: sed eē naturalē Artemidorū
Eodē loco Liber pater Eutychedis manu laudat. Ad Octauia uero porricū Apollo Philisc
rhodii in delubro suo. Item Latona & Diana & musæ nouem: & alter Apollo nudus. Eum

LIBER.

qui citharā in eodē tēplo tenet: Timarchides fecit. Intra Octauia: uero porticus in aede Iunonis ipsam deā Dionysius & Polycles. Aliā uenerē eodē loco Philiscus: Cetera signa Praxiteles. Itē Polycles & Dionysius Timarchidis filii louē q̄ in p̄xima aede fecerunt. Pana & Olympū ludātes. Eodē loco Heliodorus: quod ē alterum in terris symplega nobile. Venerē lauante sese. Dedalū astātē Polycharmus. Ex quo apparet in magni honoris auctoritate habitum. Lisiā opus: quod in palatio sup̄ arcum diuus Augustus honori Octauii patris sui dicauit in aedícula columnis adornata inest quadriga currusq̄: & Apollo ac Diana ex uno lapide. In hortis seruilianis reperio laudatos Calamidis Apollinē illi cælatoris. Daedylidis Pythias. Amphistrati Callisthenē historiarum scriptorē. Deīde multorum obscurior fama ē quorundā claritati in operibus eximiis obstante numero artificum: qm̄ nec unus occupat gloriā: nec plures pariter nuncupari possunt: sicuti in Lachoonte: q̄ est i Ti- ri ipatoris domo: opus oibus & picturā & statuariā artis pponēdum. Ex uno lapide cum & liberos: draconumq̄ mirabiles nexus de cōsiliū snia fecere summi artifices. Agafander & Polydorus & athenodorus rhodii. Similiter palatinas domos Cæsarum replere pbatissimis signis Craterus cum Pythodoro. Polydeces cum Hermolao: Pythodorus cū Artemione. Fē singularis Aphrodisius trallianis. Agrippæ pātheū decorauit Diogenes atheniēsis & Carpatides. In columnis tēpli eius pbātur inter pauca operum sicut in fastigio posita signa: sed p̄ altitudinē loci minus celebrata. In honore ē i tēplo illo Hercules ad quē pœni oibus annis humana sacrificauerunt uictima hūmī stās ante aditum porticus agnari- ones sice fuere & Thespiades ad aedē Felicitatis: q̄rum unā amauit eques Romanus iuni- pisculus: ut tradit Varro annumerātur & Praxiteles: q̄ etiā qnq̄ scripsit uolumina nobi- lium operum in toto orbe. Natus i grecia ita'ia ora & ciuitate Romana donatus cū iis op- pidis. louē fecit eburneum i metelli aede: q̄ cāpus petitur. Accidit uero ei: ut cū in naualib' ubi feræ africanæ erāt: p̄ caucā itūēs leonē cælaret: ut ex alia cauea pāthera erumperet nō leni p̄lenlo diligētissimi artificis. Fecisse opera cōplura dicitur: sed quæ fecerit noiātum nō refertur. Archeislaum quoq̄ magnificat Varro: cuius se marmoreā habuisse leonā tradit aligerosq̄ ludētes cum ea Cupidines quorum alii religatā tenerēt: alii e cornu cogerēt bi- bere: alii calciarent foccos: oēs ex uno lapide. Idē & a Coponio. xiii. nationes quæ sunt cir- ea Pōpeium factas auctor ē. Inuenio & Canacū laudatū iter statuariōs: fecisse marmorea. Nec minuf Saurō atq̄ Bathracum obliterari cōuenit. q̄ fecere tēpla Octauia: porticibus i- clusa natione ipsi lacones. Quidā & opibus præpotētes fuisse eos putāt ac sua ip̄sa p̄stru- xisse: inscriptionē sperātes. Qua negata: hoc tñ alio loco & mō usurpasse. Sunt certe etiā- nū i colūnarū epythilis insculpta noiūm eoz argumēta: rana: atq̄ lacerta. In Iouis aede exti- tisse picturā: cultusq̄ reliquos oēs formineis argumētis cōstat. At. n. facta Iunonis aede cum inferret signa: pmutasse geruli tradunt: & id religioni custoditum: uelut ipsis diis sedē ita ptitis. Ergo & i Iunonis aede cultus ē: qui Iouis eē debebat. Sunt & in paruis marmoreis fa- mam consecuti Myrmecides: cuius quadrigam cum agiratore cooperuit alis musca. Et cal- licrates: cuius formicarum pedes: atq̄ alia membra preuidere non est.

Quando primū marmore in aedificiis usus: & quis primus Romæ crustauerit parietes: & quibus ætatibus: quæq̄ marmora in usum uenerint: & quis primus marmora secuerit: & ratio secandi de harena. Ca. VI.

Acc sint dicta de marmorū sculptoribus: summiq̄ claritate artificū: quo in tracta- tu subit mentē nō fuisse tñ auctoritatē maculoso marmorū: quā fecere e rapso cycla- dū insularū una æque & elefbo: Iuidius hoc paulo uersicolores qdē maculas ha- bens. Et in totū marmorū apparatū Menāder etiā diligētissimus luxuriæ interpres primus & raro attingit. Colūnis demū utebantur in tēplis: nec lautia eā nondū. n. ista intelligeban- tur: sed quia firmiores aliter statui nō poterant. Sic est inchoatum athenis templum Iouis olympii: ex quo Silla capitolinis aedibus aduexerat columnas. Fuit tamen inter lapidē atq̄ marmor differentia iam apud Homerum. Dicit enim paridem os marmoreo saxo percul- sum. Sed athenis Regias quæq̄ domos laudatissime tum præter æs: aurum: electrum: argē- tum chore tantum adornans. Primum (ut arbitror) uersicolores istas maculas chiorum la- pidicinæ ostēderunt cum extrinerēt muros: faceto in id. M. Ciceronis sale. Omnibus enim ostendebat ut magnificū: Multo inquit magis mira res esset: si tyburtino lapide fecissetis. Et Hercules nō fuisset picturæ honos ullus: nō modo: tātus aliqua marmorum auctoritate

Secūdi marmor ī crustas nescio an carīe fuerit inuētum. Antiquissimū quod eādē iuchā
 Halicarnasi Mausoli domus p̄cōmēso marmore exculsa est: lateritiis parietibus. Is obiit
 olympiadis cētesimae sextae anno secundo Urbis Romae āno. ccc. secundo. Primum Romae
 parietis crusta marmoris operuisse totius domus suae ī cālio mōte Cornelius nepos iradi
 cit Mamurra formis natū egrē Romanum praefectum fabrorū. C. Caesaris ī Gallia. Neq; ī
 dignatio sit talt auctoritate inuēta re. Hic nāq; ē Mamurra Catulli Veronēsis carminibus
 profissus: quē ut res ē: domus ipsius clarius quā Catullus dixit habere: qd habuisset co
 mata gallia. Nāq; adiecit idē nepos eum p̄mum totis aedib; nullā nisi e marmore columnā
 habuisse oēs solidas e carysto aut lunēsi. Deniq; M. Lepidus Caruli p̄sulatū collega p̄mus
 oīum limina ex numidico marmore in domo posuit: magna reprāhensione. Is fuit Cōsul
 anno Urbis de. lxxvi. Hoc p̄mum inuēti numidici marmoris uestigium iuenio. nō in colū
 nis tū crustis ue ut Mamurra carystium posuit: sed ī massa & uilissimo liminum usu. Post
 hunc lapidum ferme quadriēnio. L. Lucullus Cōsul fuit: q nomē (ut apparet ex re) Lucul
 leo marmori dedit: admodum delectatus illo. Primusq; Romā inuexit atrum alicq; cum
 cetera maculis aut coloribus cōmēdētur. Nascitur autē in nilo insula: solumq; pene horū
 marmorum ab amagre nomē accepit. Inter hos primum (ut arbitror) marmoreos parie
 tes habuit scena. M. Scauri: nō facile dixerī sēctos an solidis glebis politos: sicuti ē hodie
 Iouis tonāris aedes in capitolio. Nōdum. n. sēcti marmoris uestigia iuenerat italia. Sed q;
 q; p̄mum inuenit secare: luxuriāq; diuidere. īportuni īgeni fuit. Harena hoc fit: & ferro
 uidetur fieri serra in praetenui linea prāmēte harena: uersando trahtuq; ipso secāte. Actio
 picā ad hoc maxie pbatur. Nā id quoq; accessit: ut ad aethiōpas usq; peteretur qd seccaret
 marmora. Immo uero ēt in idos unde margaritas quoq; peti seueris moribus īdignū erat
 Hae proxime laudatur. Mollior th quae ex aethiopia. Illa. n. nulla scabrie secat: Indica nō
 aequē leuigat: sed ea cōbusta poliētes marmora fricare iubētur. Simile & naxiae uirium ē &
 coptidi: quae uocatur aegiptia. Hae fuere antiq; genera marmoribus secādis. Postea repta
 ē: Harena nō minus pbāda: ex quodā hadriatici maris uado aestu undāte obseruatione nō
 facili. Iā qdē quacūq; harena secare e fluuiis oībus fraus artificum ausa ē: qd dispēdiū ad
 modū pauci itelligunt Crassior. n. harena laxioribus segmentis terit: & plus erodit marne
 ris: maiusq; opus scabricia politur: reliq; ita sēctae attenuātur crustae. Rursusq; thebaica
 polituris accomodatur. Et quae fit e topho lapide aut e pumice. Signis e marmore poli
 endis: gēmisq; etiā scalpēdis atq; limandis.

De naxio & harmonio: & de generibus marmorum.

Ca. VII.

Axiū diu placuit aī alia uti: ita uocātur cotos ī insula cypro genitae. Vicere postea
 ex armenia uētae. Marmorū genera & colores nō atinet dicere ī tāta notitia. Nec
 facile ē enumerare ī tāta multitudine. Quoro. n. quoq; loco nō suū marmor inueni
 tur. Et tū celeberrimi generis dicta sunt ī ābitu terrarū cū gētib; suis. Nō oīa tū ī lapidi
 cinis gignunt. Sed multa & sub terra sparsa. Preciosissimi quidem generis lacedemoniū
 uiride: cunctisq; hylarius. Sic & augusteū. ac deīde tiberiū in aegypto Augusti ac Tiberiū
 primū p̄ncipatu repta. Differētiāq; eorū ē ab ophite: cū sit illud serpētiū maculis simile: una
 de & nomē accepit: q; hae maculas diuerso mō colligunt. Augusteū undatū crispū in verti
 ces. Tiberiū sparsim cōuoluta canie. Neq; ex ophite colūnae: nisi paruae admodum inue
 niuntur. Duo eius genera. molle cādidiū. nigricans durū. Dicuntur ambo capitis dolores
 sedare adalligati: & serpētiū ictus. Quidā phreneticis ac lethargicis adalligari iubēt cādica
 re. Cōtra serpētes autē a qbusdā laudat: praecipue ex his quē rephriā appellat a colore cine
 ris. Vocat & mēphites a loco gēmatīs naturae. Cuius usus puenit iis quae urēda aut siccāda
 sūt: ex aceto illit. Ostupescit. n. ita corpus ut nō sentiat cruciatū. Rubet porphirites ī aeg
 ypto ex eo cādidi iteruenientibus pūctis leucostyctos uocat. Quārislibet molibus cādēdis
 sufficiunt lapidicīnae. Statuas ex eo claudio Caesari pcurator eius ī urbē ex aegypto adue
 xit tris: Asinius Pellio nō admodū pbata nouitate. Nemo postea certe imitatus est. Inuēit
 eadē aegyp̄tus in aethiopia quē uocat basaltē: ferrei coloris atq; duriciā. Vnde & ei nomen
 dedit. Nunq; ls autē maior repta ē q; in tēplo Pacis ab ipatore Vespasiano Augusto dicat
 Argumēto ipse liberis circa ludentibus: p quos totidē cubiti summi incrementi augentes
 se annis eius itelliguntur. Non absimilis illi narratur in thebis delubro Serapis ut putant
 Memnonis statua dicatur: quē quottidiano solis ortu cōtactū radiis crepare dicūt. Ony

LIBER.

chiten etiā tū in arabia montibus nec usquā alibi nasci putauere nostri veteres: Sed & in germania potius uasis inde factis primū dein pedibus lektorū sellisq; Cornelius nepos tradit magno fuisse miraculo: cū. P. Lætulus Spicer amphoras ex eo & urceos magnitudi-
ne cadorū ostēdisset. Post quinquennium deinde triginta duorum pedum lōgitudine co-
lumnas uidisset Variatū in hoc lapide postea est. Nāq; pro miraculo insigni quattuor mo-
dicas in theatro suo Cornelius Balbus posuit. Nos ampliores triginta uidimus in scena.
quā Callistus Cæsaris Claudii libertorum potentissimus exhædificauerat.

De alabastrite & ligdino alabandico.

Ca.

VIII.

Anc aliq; lapidē alabastriten uocat: quē euaat ad uasa unguēria: qm̄ optime ea
h incorrupta seruire dicūt. Idēq; etiā exustus: ex emplastris conuenit. Nascitur circa
thebas ægyptias: & damascū syriæ. Hic cæteris cādidior. Probatissimus uero ī car-
mania: mox in india. lā qdē & in syria assaq;. Vtilissimus autē & sine ullo nitore in cappado-
cia. Probatur quāmaxie mellei coloris in uertice maculosi atq; nō trāslucidi. Vitiā uero in
iis corneus color aut cādidus: & qecquid simile nitro est. Paulū distat ab eo unguētorū fidē
uti exstīmat. Lygdinus ī tauro reptus amplitudine q̄ lāces craterasq; nō excedat. Antea tā-
tū ex arabia aduehi solitus candoris eximii. Magnus & cōtrariē inter se naturā duob; ho-
nos. Coralitico in asia repto: mēsurā nō ultra bina cubita: cādore pximo ebori & qdā simili-
tudine. E diuerso nigre est alabādicus terræ suæ noīe: quāq; & mileti nascēs: ad purpurā tū
magis aspectu declinare. Idēq; liquatur igni ac funditur ad usum uitri. Thebaicus itercin-
ctus aureis guttis inuenitur in Africæ parte Aegypto ascriptæ conculis: ad torrēda colly-
ria quadā utilitate naturā alia cōueniens. Circa syenē uero thebaidis fines: quē ante pyr-
rhopocilō uocabāt. Trabes ex eo fecere reges quodā certamine obeliscos uocātes solis nu-
mini sacros. Radiorū eius argumentū in effigie est: & ita significatur noīe Aegiptio.
Primus osūm id instituit Mitres: q in sothis urbe regnabat somnio iussus. & hoc ipm̄ ī scri-
ptū est in eo. Etenim sculpturæ illæ effigiesq; quas uidemus: ægyptiæ sunt literæ. Postea
& alii regū ī. supradicta urbe Sothis quattuor numero: quadragenū & octonū cubitorū lō-
gitudine Ramisēs aut in quo regnāte illū captū ē: qdraginta cubitorū Idēq; digressus idē:
ubi fuit Mneuidis regia posuit aliū lōgitudine undecētenis pedib; p latera cubitis qtuor

De obelisco & thebaico & alexandrino: & de illo q est in cyro magno.

Ca.

IX.

Pus id fecisse dicunt. xx. milia hoīum. Ipse rex cū subrexturus ēēt: uerereturq; ne
machinæ pōderi nō sufficerent: quo maius piculū curæ artificū denūciaret filiū su-
um adalligauit cacumini ut salus eius apud molientes pdesset lapidi. Hac amira-
tione opis effectū ē ut cū oppidū id expugnaret Cābiles rex uēitūq; ēēt incēdio ad crepi-
dines obelisci. extingui ignē iuberet molis reuerētia q urbis nullā habuerat. Sūt & alii duo
Vnus a Myrne posrus: altera Phio sine notis. xlviii. cubitorū. Alexandriæ statuit unū octo-
ginta cubitorū Ptholemaeus Philadelphus: quē exciderat Neētabilis Rex purū. Maiusq;
opus fuit ī deuehēdo: statuēdo: ue multo quā ī excidēdo. A Satiro Architecto aliq; deuē-
ctū traduit. Rite ut Callixenus dixit a Phœnice fossa pducta usq; adiacētē obeliscū ē ni-
lo. Nauesq; duas ī latitudinē paruas: pedalibus spaciis ex eodē lapide ad rōem geminas
ri p duplicē mēsurā pōderis oneratas ita ut sibissent obeliscū pēdētē extremitatibus suis ī
ripis utriq; postea egestis laterculis alleuata naue excepisse onus statutū. Excisus: aut. sex-
talis ī mōre eodē artificē donatū talēis qnq; ita. Hic aut obeliscus fuit ī arsmoe: positus
a rege supradictō: munus amoris ī piuge: eadēq; sorore Arsmoe. Inde cū naualib; incōmo-
dū Maximus qdā præfectus ægypti trāstulit in fove reciso cacumine dū uult fastigiū. adde-
re auratum: quod postea amisit. Eralii duo sunt Alexandriæ ad portū ī Cæsaris tēplo: quos
excidit Mesphees Rex qdragenum binū cubitorū. Sup oīa accessit difficultas mari Romā
deuehēdi spectatis admodū manib;. D. Augustus porē aduexerat miraculi gratia: puteo-
lisq; naualib; ppetuis dicauerat. Sed icēdio cōsumptus est. D. Claudius aliquot per annos
asseruatum eum quem C. Cæsar importauerat: omnibus quæ nunquam ī mari uisa sunt:
mirabiliorem turribus pureolis expulvere exhædificatis perductū ostiam portus gratia
meruit. Alia ex hoc cura nauium quæ tyberi subuehebant. Quo experimento palam fuit:
non minus aquarum huic amni esse quam nilo. Is autem obeliscus quem D. Augustus
in cyro magno cōstituit: excisus a Rege Semneferto: quo regnante Pythagoras in ægy-
pro fuit: centum uiginti q; pedū est: & dodrantis: præter basin eiūsdē lapidis. Is uero qui

est in capō martio. ix. pedum minor est. a Sefotide. inscriptam ambo rerum naturæ inter-
præationē ægyptiorū opere & philosophiæ continent.

De illo qui est in campo Martio pro Gnomone.

Ca.

X.

I qui est in campo Diuus Augustus addidit mirabile usum ad deprehendendas so-
lis umbras dierumq; ac noctū magnitudines: strato lapide ad obelisci magnitudi-
nē cui par fieret umbrarum Romæ cōfesto die sexta hora paulatimq; p regulas q
sunt ex ære incluse singulis diebus decreveret: ac rursus augeteretur. Digna cognitu res
& ingenio fecundo. Mālius mathematicus apici auratā pilā addidit cuius uertice umbra
colligeretur in semetipsam alia atq; alia incrementa iaculantē apice: ratione ut ferunt: a ca-
pite hoīs intellecta. Hæc dierum obseruatio triginta iā fere annis non congruit: siue solis
ipius dissono cursu & cæli aliq; rōne mutato. siue uniuersa tellure aliq; a cētro suo dimo-
ta: ut deprehēdi & in aliis locis accipio siue urbis tremoribus bī tū gnomone intorto: siue
inundationibus tyberis sedimēto molis facto quāq; ad altitudinē ipositi rei in terrā quocq;
dicantur ista fundamenta.

De tercio obelisco Romæ in uaticano.

Ca.

XI.

Ertius est in uaticano Cai & Neronis principū cyrcæ: ex oībus unus oīo fractus i
molitione eius: quē fecerat Sefotidis filius Nuncoreus. Eiusdē remanet & alius cē-
tum cubitorum quem post: ex cecitatem uisu reddito ex oraculo soli sacrauit.

De pyramidibus ægyptiis & sphinge.

Ca.

XII.

Icatur obiter & pyramides in eadē ægypto regū pecuniæ ociosa ac stulta ostē-
ratio. Quippe cum faciendū eas cā a plerisq; tradatur: ne pecuniā successoribus aut
amulis insidiantibus præberent: aut ne plebes esset ociosa Multa circa hoc uani-
tas illorum hoīum fuit: uestigiaq; cōpluriū incoatarum extāt Vna est i arsinos urbe: duæ
in memphi nō procul a labyrintho: de quo & ipso dicemus. Totidē ubi fuit meridis lacus.
hoc est fossa grādis. Sed ægyptus inter mira ac memoranda narrat harum cacumina extre-
ma: quæ eminere dicuntur. Reliquæ tres: quæ orbē terrarum impleuerē fama: sane cōspici-
undiq; annauigātib;: si ræ sunt in parte africæ monte saxo steriliq; inter mēphin oppidū
& qd appellari diximus delta a nilo minus quattuor milib; passuum: a mēphi septē. d. pass.
a uico apposito quē uocant busirin. In quo sunt assueti scandere illas. Ante has est sphinx
uel magis miranda: qua siluestria sunt accolentium. Amasin regē putant in ea conditū: &
uolunt inuectā uideti: Est autē saxo naturali elaborata: & rubrica. Capitis monstri ambit;
p fronte centum duos pedes colligit: lōgitudo pedum centum qd dragintarium est: altitudo
a uentre ad summā aspide in capite sexagintaduum. Sed pyramis amplissima ex arabia
cis lapidicinis constat. Trecenta sexaginta hoīum milia annis. xx. eā construxisse produnt;
Tres uero facte annis septuaginta octo & mēlib; quattuor. Nēpe q de iis scripserūt: sunt
Herodotus: Euhemerus: Duris samius: Aristagoras: Dionysius: Artemidorus: Alexander
Polyhistor: Butarides: Antisthenes: Demetrius: Domoteles: Apion: Inter oēs uero eos nō
constat a qbus factæ sint iustissimo casu oblitteratis tantæ uanitatis auctoritatibus. Aliq ex
iis prodiderit in raphanos & allū ac cepas mille octingenta talenta erogata. Amplissima
octo iugera optinet soli quattuor angulor; paribus interuallis per octingentos octoginta
tres pedes singulorū laterū altitudine. A cacumine pedes: xv. Alterius interualla singula
p qtuor angulos pares. dcc. xxxvii. comprehendūt. Tertia minor prædictis: sed multo spe-
ctatior: Aethiopis lapidibus confurgit: ccc. lxiii. pedibus inter angulos. Vestigia ædifica-
tionū nulla extant. Harena late pura circū lētis similitudine: qualis in maiori parte africæ.
Questionū summa est quā rōne intrā altitudinē subuecta sint cēmēta. Alii. n. nitro ac
sale adaggeratis cū crescēte opere. At pactos fluminis irrigatione dilutis. Alii. laterib; elu-
to factis extructos pōtes in priuatas domos distributos. Nilū. n. nō putāt rigare potuisse
multo humiliorē. In pyramide maxia est intus pureus octoginta sex cubitor; flumē illo ad
missum arbitrant. Mēsurā altitudinis earū oīum que similiū deprehendere inuenit. Tha-
les milesius umbrā metiēdo: qua hora par eē corpori solet. Hæc sunt Pyramidū miracula
Supra: nūq; illud: ne q; regū opes miret: minimā extitisse laudatissima a Rhodope meretri-
cula factā. Aesopi fabularū philosophi conserua quondā & cōtubernalis hæc fuit: maiore
miraculo tantas opes meretricio esse conquisitas quæstu. Magnificatur & alia turris a re-
ge facta in insula pharo portū optinente. Alexandriæ quā constituisse: d. ccc. talētis tra dūt

LIBER.

magno aīo ne qd omittamus Prolemāi Regis quod in ea p̄miserit: Sostrati cassidis archi/
recti structe ipsius nomē inscribi. Vñs eius nocturno nautarū cursui ignes ostendere ad
pr̄nunciāda uada: portusq; introitum Sicut iā tales cōpluribus locis flagrāt ut potentes
et ac rauennā aduitādum periculum etiā in corruatione. Flagrāt cum eo sita ea crassissime
Periculum in corruatione ignium ne sydus existimetur qm̄ e longiquo similis. Flamarum
aspectus est. Hic idē Architeus primus oīum pensilē ambulationē gini fecisse traditur.

De labyrinthis ægyptio: lemnio italico.

Ca.

XIII.

Icamus & labyrinthos: uel portētōsissimū humani ingenii opus. Sed nō ut existima
ri possit falsum. Durat etiā nunc in Aegypto heracleopolite nomos: qui primus fa
ctus est ante annos (ut tradunt) tria milia sexcētos a P̄ete suo rege: siue Tithoe.
Quāquā Herodotus totū opus regum esse dicat: nouissimēq; Psammetici. Causas faci
endi uarie interpretantur. Demoteles regiā Mohterudis fuisse. Licias sepulchrum Meri
dis plures soli sacrum id extructū. quod maxime creditur. Hinc utiq; sumpsisse dedalum
exēplar eius labyrinthi quē fecit in creta: non est dubium: sed cētesimā tantum portionem
eius imitarum: quā itinerum ambages occursumq; ac recursus inexplicabiles cōtinet. Non
ut in pauimentis puerorum ne ludicris cāpestribus uidemus breui lacinia milia passū plu
ra ambulationis continēt: sed crebris foribus inditis ad fallendos occursum: redeundūq;
in errores eosdē Secundus hic fuit ab Aegypto labyrinthus: tertius in lemnio: quartus in
italia. Oēs lapide polito fornicibus recti. Aegyptius quod miror eqdē in introitu lapideis
e paro columnis. Reliquæ erant syenite: molib; cōpositis quas dissoluere ne secula quidē
possint adiuuā: ibus Heracleopolitis: qui id opus inuisum mire infestauerat. Positionē ope
ris eius: singula q; partes enarrare non est cū sit in regiones diuisum atq; in pr̄fecturas:
quas uocant nomos: sexdecim nomibus eorum totidē uastis domibus attributis. Pr̄terea
tāpla oīum Aegypti deorum cōtinet: sup; Nemese quindecim ædiculis inclusæ. Sūt Py
ramides cōplures q; dragenarum ulnarum senos radice muros optinentes: Fessī iā eundo p
ueniunt ad uiarum illum inexplicabilē errorē. Quin & cœnacula prius excelsa: porticusq;
ascenduntur nonagenis gradibus oēs. Intus colūne de porphyrite lapide deorum simula
chra: regum statuarū monstrifice effigies. Quāquā autē domorum talis est situs: ut adape
rientibus fores: tonitruum intus terribile extat. Maiore autē in parte transitus est p̄ tene
bras aliæque rursus extra murū labyrinthi ædificiorū moles p̄teron appellant Inde aliæ p
fossis cuniculis subterraneæ domus. Refecit unus oīo pauca ibi ex mōte phadon Thebis
Rex ante Alexandrū magnū annis qngentis. Id quoq; traditur fuisse trabibus spinæ oleo
ineodæ dum fornices quadrati lapidis assurgerent. De ægypto & cretico labyrinthis satis
dictū est. Lemnius similis illis colūnis tñ centum. l. memorabilior fuit: quarum in officina
turbines ita librati pependērunt: ut puero circūagente tornarent Architecti illum fecere
Smilus & Rholus & Theodorus indigēa. Extantq; adhuc reliquæ eius cū cretici italicisq;
nulla uestigia extēt. Nāq; & italicum dici cōuenit: quē fecit sibi postenā rex herurie se
pulehri cā simul ut & externorum regū uarietas quoq; ab italicis suparet. Sed cum exce
dar oīa fabulosis: utemur ipsius. M. Varonis in expositione eius uerbis. Sepulcrum est in
quē sub urbe clusio: in quo loco monumentum reliquit lapide qdrato. Singula latera pe
dum lara tricenū: alta qnquagenū: lncq; basi quadrata intus labyrinthum inextricabilem
Quo si q; impropere sine glomere lini: exitum inuenire nequeat. Supra id quadratū py
ramides stant qnq;. Quattuor in angulis: & in medio una. In imo lara pedum septuagenū
quinū: altæ centum quinquagenū ita fastigiata: ut in summo orbis æneus & Pegasus
unus oībus sit ipositus ex quo pendeant excepta cathenis tintinnabula: quæ uēto agitata
lōge sonitus referant: ut dodonæ olim factum. Supra quē orbē quattuor pyramides in sup
singulæ extant altæ pedum centenū. Supra quas uno solo qnq; pyramides: quarum altitu
dinē Varronē puduit adicere. Fabulæ herustæ tradunt eandē fuisse: quam totius operis
adeo uestana dementia quæsisse gloriā impendio nulli profuturo. Pr̄terea fatigasse regni
uires: ut tamen laus maior artificis esset.

De pensili horro & oppido: & tēplo Dianæ ephesiæ.

Ca.

XIII.

Eguntur & pensiles hortos: imo uero totum oppidum fecisse ægyptiæ thebæ: exer
citus armatos subito educere solitis regibus nullo oppidanorum sentiēte. Etiam
num hoc min⁹ mirum: quam quod flumine medium oppidum interfutēte: quæ si fuissent

non dubiū est dicturum Homerū fuisse: cū centum portas ibi predicaret. Græcæ magnificentiæ uera ammiratio extat tēplū ephesū Diane ducentis uiginti annis factū a tota asia. In solo id palustri fecere: ne terramotus sentiret: aut hiatus timeret. Rursus nē in lubrico atq; instabili fundamenta tante molis locarentur: ante calcatis ea substravere carbonibus dein uelleribus lane. Vniuerso tēplo longitudo est quadringentorū uiginti q; pedū: latitudo ducētorū uiginti. Colūne centū uiginti septē: a singulis regibus facte: sexaginta pedum altitudine. Ex iis. xxvi. cælaræ. Vna a Scopā. Operi præfuit Ctesiphō architectus Summa miracula epystilia tante molis attoli potuisse. Id cōsecutus est ille beronibus harena plenīs molli puluino sup capita colūnarum exaggerato paulatim exinamens ab imo ut sensim totū in colle sederet. Difficillime hoc contingit in limine ipso: quod foribus iponebat. Etenim eā maxīma moles fuit: nec sedire. In cubili ergo anixo artifice mortis destinatiōe summa preme. Traduntq; in ea cogitatione festuū nocturno tpe in quiete uidisse presentē deam cui tēplum fiebat: hortantē ut uiueret: se cōposuisse lapidē: atq; ita postero die apparuit: ponderetq; ipso correptus uidebatur. Cetera eius operis ornamenta plurimū librorū instar optinet: nihil ad specimē naturæ pertinentia.

De delubro Cyzici & lapide fugituo & de echo septies resonante: & edificio sine clauo: & mirabilia ædificiorum Romæ. Ca. XV.

Vrat & Cizici delubrum: in quo filium aureum cōmissurus oībus politici lapidis subiecit artifex eburneū louē dicaturus intus coronantē eo marmoreo Apolline. Tralucent ergo pectus tenuissimis capillamentis: lentēq; afflatu simulachra resouere: præter ingenij artificis ipsa materia quāuis occulta in precio operis intelligitur. Eodē in oppido est lapis: fugitiuus appellatus. Argonautæ eo pro ancora usi ibi reliquerat. Nunc e prytaneo (ita uocatur locus) sæpe profugū fixere plōbo. Eadē in urbe iuxta portā thracia uocatur rures. vii. acceptas uoces numerosior repectu multiplicat. Hōiēq; huic miraculo echo est a græcis datū. Et hoc quidē natura locorū euent. Et plerūq; cōuallium ibi casu accidit. Olympiæ autē arte mirabili modō in porticu quā oppidani heptaphonon appellat: qm̄ septies eadē uox redditur. Cyzici & boleuterion uocant ædificiū aplū sine ferreo clouo ita disposita cōtignatione ut eximantur trabes sine fulcris ac reponantur. Quod itē Romæ in ponte sublicio religiosum ē: postea quā Coclitē. Noratio. defendente agre reuulsus est. Verū & ad urbis nostræ miracula transire cōuenit: nōgētorum annorum dociles scrutari uiros: & sic quoq; terrarū orbē uisum ostēdere: quod accidisse totiens pene: quot referrent miracula: apparebit. Vniuersitatē uero aceruata & in quēdā unū cumulū cōiecta nō alia magnitudo exurger: q̄ si mundus alius qdā in unō loco narretur. Nā ut cyrcū maximū a Cæsare dictatore extructū longitudine stadiorū trium: latitudine unius: sed cū ædificiis iugerum quernum ad sedē ducētorū. lx. miliū inter magna opera dicamus. Nōne inter magnifica basilicā Pauli colūnis e phrygibus mirabilē forūq; D. Augusti: tēplum pacis D. Vespasiani imperatoris Augusti pulcherrima operū quæ unq; Pātheo lo ui ultori ab Agrippa factū: cū theatrum ante texerit Romæ Valerius ostiensis architectus ludis Libonis. Pyramidas regum miramur opēra: cū solū tñ foro extruendū sestertiiis mille ducētis Cæsar dictator emerit. Et si qdē ipse mouent captos: auaritia aīos: P. Clodius quē Milo occidit: sestertiiis. c. xlvii. milibus domo empta habitauerit. Quod eqdē nō secus ac regū infanti miror Itaq; & ipm̄ Milonē sestertia septingēta milia æris alieni debuisse inter pdigia animi hūani dūco. Sed tūc senesaggeris uastū spatiū & substrudōnes ifanas capciosi mirabant. Præterea gloacas operū oīum dictū maximū: suffosis mōtib; atq; ut pauloate rettulim; urbe pēssili: subterq; nauigata. Id. M. Agrippa fecit i ædilitate post Cōsulatū p meā corruad. vii. ānib; cursupcipiti torrētiū mō rape: atq; auferre oīacoadis. Insup mole hymbriū cōcitati uada ac littora q̄riunt. Aliqñ tyberis retro ifusi recipiūt fluā? Pu gnātq; diuersi aq̄rū ipetus intus: & tñ obnixa firmitas resistit. Trahūnt moles ierne rāz nō succūbētib; cāis opis: Pulsant ruīnæ spōte præcipites: aut ipadæ icēdiis. Quatī solū te remotibus. Durāt tñ a Targio Prisco ānis ostingētis ppe i expugnabiles. Nō omittēdo memorabili exēplo uel eo magis q̄ celeberrimus rerū cōditorib; omissū ē: Cū id opus Targnius pscus plebis manibus faceret: eēq; labor icertū lōgior an periculosior. passim pscita nece q̄ritib; rediū fugiētib; Nouū & sex cogitatū ān posteaq; remediū iuēit ille rex: ut oīum ita dūctoz figeret crucib; corpa: spectāda ciuib; simul & feris uoluerib; usq; sacrāda.

LIBER.

Quamobrem pudor Romani nominis proprius qui sepe res perditas seruauit in preliis: tunc quoque subuenit. Sed illo tpe imposuit iam erubescens cum puderet uiuos tanquam puditurum esset, extinctos. Amplitudinem cauis eam fecisse proditur: ut uehen forni large transmittere. Parua sunt cuncta quae diximus nec omnia uni comparanda miracula antequam noua attingeret. M. Lepido: Q. Catulo cons. ut constat inter diligentissimos auctores domus pulchrior non fuit Romae: quam Lepidi ipsius. At Hercule intra annos. xxxv. eadem centesimum locum non obtinuit. Computet in hac estimatione qui uolet marmorum mole: opera pictorum impenda regalia. Et cum pulcherrima: laudatissimaque certantes centum domos postea eas ab innumerabilibus aliis in hunc diem uistas. Profecto incendia puniunt luxum: nec tamen effici potest: ut mores aliquid ipso in homine mortalius esse intelligant. Sed eas omnes duae domus uicerunt. Bis uidimus urbem totam cingi domibus principum. Caii & Neronis. Et huius quidem ne quid deesset aurea. Nimirum sic habitauerunt illi qui hoc imperium fecere tantas ad uincendas gentes triumphosque referendos ab aratro aut foco exeuntes: quorum agri quoque minorem modum optinere quam celaria istorum. Subit uero cogitatio quota portio harum fuerit aeris ille: quas inuidis imperatoribus decernebant publice ad exaedificandas domos. Summusque illarum honos erat sicut in L. Valerio publicola: qui primus consul fuit cum L. Bruto post tot merita: & fratre eius qui bis in eodem magistratu fabinos deuicerat: adici decerere ut domus eorum fores extra aperirentur & ianua in publicum reuiceretur. Hoc erat clarissimum in signum inter triumphales quoque domos. Non patiemur duos Caios uel duos Neronas ne ac quidem gloria famae frui. Docebinusque etiam insania eorum uicta priuatis operibus. M. Scauri cuius nescio an aedilicis maxime prostrauerit mores ciuiles: manusque sit Syllae malum tanta priuigni potentia: quam proscriptio tot milium. Hic fecit in aedilitate sua opus maximum omnium quae unquam fuere humana manu facta non temporaria mora uerum etiam aeternitatis destinatio. Theatrum hoc fuit. Scena ei triplex altitudine. ccc. lx. columnarum in ea ciuitate quae sex hymerias non tulerat sine probis ciuibus amplissimi. Iam pars scenae e marmore fuit. Media e uitro inaudito etiam postea genere luxurie. Summae tabulis inauratis columnae ut diximus imae duo de quadragenis pedibus. Signa aerea inter columnas: ut indicauimus fuerunt tria milia numero. Cauea ipsa coepit hominum. lxxx. milia: cum Pompeii amphitheatrum toties multiplicata urbe tantoque maiore populo sufficeret large. xl. milia. Sed & reliquos apparatus tantus attolica ueste: tabulis pictis: caeteraque cura fuit: ut in tusculanam uillam reportatis quae superfluebant quotidiani usus deliciis incensa uilla ab iratis seruis concremarentur ad sterilitatem. M. Aufert animum & a destinato itinere digredi cogit contemplatio tam prodigiosa metis: aliaque connecti maiorem in saniam. Eligno. C. Curio qui bello ciuili in caesarianis partibus obiit: funebri patris munere cum opibus apparatusque non posset superare Scaurum. Unde. n. illi uictor Sylla: & Metella mater proscriptionum scitrix: unde. M. Scaurus pater totiens princeps ciuitatis: & marianis sodalibus rapinarum puincialium sinus: cum iam ipse quidem comparari sibi posset. Quando hoc certe incedum illius premium habuit conuectis ex orbe terrarum rebus: ut nemo postea par esset insaniae illi. Ingenio ergo suo erat utendum. Curionique aliud excogitandum fuit. Operae precium est scire quid inuenerit: & gaudere moribus nostris. ac nostro modo nos uocare maiores. Theatra duo iuxta fecit amplissima e ligno cardinum singulorum uersatili suspensa librameto: in quibus utrisque ante meridianum ludos spectaculo edito inter sese auersis ne inuicem obstreperent scenae: & repente circumactis ut constiterant. Postremo iam die discedentibus tabulis & cornibus inter sese coeuntes faciebat amphitheatrum: & gladiatorum spectacula edebat: ipsum magis autoratum Populum Romanum circumferens. Quid. n. miretur quisque in hoc primum: inuentorem: an inuentum: artificem: an auctorem: ausum aliquem hoc excogitare: an suscipere: parere: an iubere. Super omnia erit populi furor sedere ausi tam infidam instabilem sedem: En hic est ille terrarum uictor & totius dominator orbis qui gentes & regna diriperet: iura exteris mitteret: & quosdam in numero deorum immortaliu generis humani portio in machina pendens: & ad periculum suum plaudens. Quae utilitas aiarum ista: aut quae quarela de canis: aut quantum mali potuit accidere. Hauriri urbes terrae hiatis publicis mortaliu dolor est. Ecce Po. Romanus uniuersus uelut duobus nauigiis impositus binis cardinibus sustinet: & se ipsum depugnare spectat: periturus momento aliquo luxatis machinis: & per hoc queritur in tribunitiis concionibus gratia ut peniles tribus faceret. Qualia hic in rostris. Quid non ausurus apud eos quibus hac persuaserit.

XXXVI.

Vera nāq̄ cōsistentibus. Po. Romanus funebri munere ad tumulū patris eius depugnauit
uniuersus Variavit hanc magnificentiā suā fessis turbatisq̄ cardinibus: & āphitheatri for-
ma custodita nouissimo die diuersis duabus p̄ mediū scenis athletas edidit: raptisq̄ e con-
trario rep̄te pulpitis eodē die uictōres e gladiatorib⁹ suis pduxit. Nec fuit rex Curio aut
gētium īperator nō opibus īsignis: uti qui nihil in censu habuerit: p̄ter discordiā p̄cipiunt
Sed dicant uera x̄stimatiōe inuisita miracula: quā. Q. Martius rex fecit. Is iussus a senatu
aquae apicē & anienis regula ductus reficere: nouā a noīe suo appellatā cuniculis p̄ montes
adīs intrapreturā suā repus adduxit. Agrippa uero in x̄dilitate sua: adiecta uirginea aq̄
ceterisq̄ corruatis atq̄ emēdatis lacus: dccc. fecit. Præterea fontes. cv. castella. c. xxx. cōplu-
ra ēc cultu magnifica & operibus. Hic signa. ecc. xrea aut marmorea īposuit: & colūnas ex
marmore q̄dringentas: eaq̄ oīa ānuo spatio. Adiecitq̄ ipse in x̄dilitatis suæ cōmemoratiōe
& ludos unde. lx. diebus factos & gratuita præbuit balnea cērum. lxx. quæ nunc Romæ ad
īfinitum auxere numerū. Vicit ātcedentes aquarū ductus nouissimū īpendium operis in-
choati a. C. Cæsare & peracta Claudio. Quippe a lapide quadraginta ad eā excellitātē: ut ī
oēs urbis montes leuerēt: īfluxere curtiū: atq̄ caruleus fontes. Errogata in id opus fester-
tia quingenta quinquaginta quinque milia. Quod si quis diligētius x̄stimauerit aquæ ab-
undantiā in publico balnei piscinis domibus euripis hortis suburbanis uillis spatioq̄ ad-
uenientis extruētos arcus montes perfossos: cōualles æquatas: fatebit̄ nihil magis mirandū
fuisse in toto orbe terrarū. Eiusdē Claudii inter maxima equidē ac memoranda duxerit: quā
uis destitutū successoris odio montē p̄fossū ad lacum lucinū emittēdum inenerrabili p̄-
fecto īpendio: & operariorū multitudinē p̄ tot ānos: cum aut corruatio aquæ: qua terre-
nus mōs erat egeret: in uertice machinis: aut silex cederet. Omniaq̄ intus in tenebris fier-
rent: quæ neq̄ cōcipi animo nisi ab iis quidē: neq̄ humano sermone enarrari possunt. Nā
portus Ostiensis opus prætereo. Item uias iter montes excisat. Mare thirrenum a Lucrino
molibus seclufum. Tor pontes tantis īpendiis factos. Et inter plurima alia italix miracula
la: ipsa marmora in lapidicinis crescere auctor est Papyrius Fabianus naturæ rerū peritiss-
simus. Exemptores quoq̄ a firmant compleri sponte illa mōtium ulcera. Quæ si uera sunt
spēs est: nunquam defuturam luxuriam.

De magnētis generibus & medicinis.

Ca.

XVI.

Maiores digrediēti ad reliquos lapidum īsignes naturas quis dubitet ī primis
a magnetē occurrere. Quid. n. mirabilius: aut quā ī parte naturæ maior ī probas de-
derat uocē saxi: ut diximus: respondētē hominis: imo uerō & obloquentē. Quid
lapis rigore pigrius. Ecce sensus manusq̄ tributi illi. Quid fieri duritia pugnatius. Sed ce-
dit & patit̄ maiores: trahit̄ nāq̄ a magnete lapide. Domitriūq̄ illa rerū oīum materia ad-
mane nescio quid currit: atq̄ ut ppius uenit assistit: tenetq̄: & cōplexu hæret. Sideritin ob
hoc alio nomine appellat̄: q̄dam heracleon. Magnes appellatus est ab inuentore ut auctor ē
Nicanor in india repert⁹. Nāq̄ & passim inueniē: ut in Hispania quoc̄ inuenisse aut̄ fere-
tur clauis crepidarū & baculi cuspidē harentibus: cū armenta pasceret. Quinq̄ genera ma-
gnētis Sotac⁹ demonstrat. Aethiopicū: & magnesia cū a Macedonia & cōtermina a bebnæa
locatū petentib⁹ dextra. Tertium in echio boetix. Quartum circa Alexandriā troadē. Quī-
tum & magnesia asia. Differentia prima mas sit an fœmina. Proxima ī colore. Nā qui ī Ma-
cedonia & magnesia repiunt: ruffi nigriq̄ sūt. Boetius uero ruffi coloris plus habet quā ni-
gri. Is q̄ in troade iuenitur: niger est & fœminei sexus: ideoq̄ sine uiribus. Deterrimus autē
in magnesia asia cādus: neq̄ attrahens ferrū similisq̄ punici. Compertū tāto meliores ēē
quanto sūt magis: carulei. Aethiopicis laus sūma dat̄: pondusq̄ argēto rependit̄. Inuenitur
hic in Aethiopia zimirita uocat̄ regio harenosa. Ibi & hematites sanguinei coloris: sangui-
nemq̄ reddens si terat̄. Sed & crocū. In attrahēdo ferrum non eadē quæ magneti hematite
natura. Aethiopici argumentū est quod magnetē quoq̄ aliū ad se trahit. Omnes aut̄ ii ocu-
lorum medicamentis p̄sunt ad suam quisq̄ portionē. Maximeq̄ epiphoras sistunt. Sanant
& adusta cremati: tritiq̄. Alias rursus in eadē Aethiopia nō p̄cul mons gignit lapidē thea-
meden: qui ferrum omne abigit: respuitq̄. De utraq̄ natura eius s̄pius diximus.

De lapidibus qui cito absumunt corpora in eis condita

& de his qui diu seruant: & de thasio lapide

& medicinis eius. Capitulum

XVII.

I

LIBER.

I Apidē e sciro infula itegrum fluctuare tradūt: eundem cōminutum mergi. In asō troadis sarcophagus lapis fissili uena scīditur. Corpora defunctorū cōdita in eo absūmi cōstat intrā .xl. diem: exceptis dentib⁹. Mutianus specula quoq; & stungiles & uestes & calciamēta indita mortuis lapidea fieri auctor est. Eius generis & in lycia laxa sūt & in oriente quæ uiuentibus quoq; adalligata: erodūt corpora. Mitior est autē seruādis corporibus nec absūmendis chemites ebori simillim⁹. in quo Dariū cōditum ferunt. Pariosq; si milis cādore & duritia: minus tñ pōderosius q; porus uocat. Theophrastus auctor ē & trans lucidos lapides in ægypto iueniri: quos ephionitæ similes ait: qd fortassis tunc fuerit: qm̄ & ii desinunt: & noui reperiunt. Thasius gustu falsus podagras lenit pedibus in uase ex eo cauro inditis. Præterea oīa erurū uitia in iis lapidicinis sanātur: cū in metallis oīb⁹ crura ui tiantur. Eiusdē lapidis flos appellatur: in fatinā redigēdam molis ad quādā perinde efficax. Est autē similis pumici ruffo. Anunxitus æri cyprio māmaram uitia emendat. Pici autē refi næ ue strumas & panos discutit. Prodest & phthisicis linctū. Cum melle uetera ulcera ad ci caricem perducit. Exerescētia erodit. Et ad bestiarum morsus utilis. Repugnantia curat: tioni ac suppurata siccat. Fit cataplasma ex eo podagris mixto fabæ lomento.

De ebone fossili & lapidibus osseis & palmatis & aliorum generibus. Ca. XVIII.

Dem Theophrastus & mutianus ē aliquos lapides: q; parietē credūt. Theophrastus auctor ē & ebur fossile candido & nigro colore inueniri: & ossa e terra nasci: inueniri q; lapides osseos. Palmati circa mundā in hispania: ubi Cæsar didicit. Pompeum uicit: reperiuntur: ibiq; quotiens fregeris. Sunt & nigri: quoq; auctoritatis uenit in marmora sicut tanarius. Varro nigros ex africa firmiores ēē tradit: q; i italia. E diuerso albos coronas duriores: q; parios: Idē lunēsem silicē serra secari. At tusculanū dissilire igni. Sabinum faul cum addito oleo ēē lucere. Idē molas uersatiles uolsine iumentas. Aliquas & spōte moras in uenimus in & dygitis. Nusquā autē hic utilior quā in italia gignitur: lapisq; nō saxum ē. In quibusdā uero prouiciis oīo nō inuenitur. Sunt qdam in eo genere molliores: qui & cote le uigatur: ut pecul ituentibus opitæ uideri possint. Neq; ē alius firmior: qm̄ & lapidis natura ut lignū similiter hymbres solesq; aut hyemes nō patit. In aliis atq; aliis generib⁹. Sunt q & lunam nō tolerēt: & qui uetustate rubiginem trahant: colorem ue candidum oleo mutant.

De corallio uel pyrite: & medicinis ei⁹: & ostracite: de lamanto lapide & medicinis ei⁹ & militino lapide & uiribus eius: de gagate lapide medicinis ei⁹: de spongiis: de phrygiis: de phrygio lapide & natura ei⁹. Ca. XIX.

C Orallium lapidē quidē pyriten uocāt: qm̄ sit plurimus ignis illi. Sed ē alius etiam nū pyrites similitudine æris. In cyprio eum reperiri uolunt: & i metallis q; sūt circa acra manā: unum argenteo colore: alterū aureo Coquūtur uarie. Ab aliis iterum tertio que i melle: donec cōsumatur liquor. Ab aliis pruna pus: dem melle: & postea lauantur ut æs. Vt usq; eorū medicia ē calfacere ficcare discutere: humorē extenuare: & duritias nimias mollire Vtuntur & crudis tustisq; ad strumas atq; furunculos. Pyritarū etiam nū aliqui ge nus unum faciunt plurimū habent ignis: quos uiuos appellamus: & ponderosissimi sūt. Hi exploratorib⁹ castrorū maxime necessarij: q; clauo uel altero lapide pecti: & scintillas edūt quæ exceptæ sulphure aut spongis aridis uel folijs diūo celerius ignē trahunt. Ostracitæ si militudinem testæ habēt. Vfus eorū pro pumice ad leuigandā cutē. Poti sanguinē sistunt: & illiti cū melle ulcera doloresq; māmaram sanant. Amantur alumini similis: nihil igni deper dit. Hic ueneficiis resistit oībus: priuatū magnorū. Geoden ex argumēto appellāt: qm̄ aple xus est terrā: oculoq; medicamētis utilissimus. Itē māmaram & testū uitiis. Melitites lapis succū remittit dulcē melitūq; tustus. Et caræ mixtus eruptionib⁹ pituitæ maculisq; corporis medet. Et fauciu exulcerationi. Epynididas tollit: & uuluarū dolores i positis uelleri. Ga gares lapis nomē loci & amnis habet gagatis lyciæ. Aiunt & i leu cocolla expelli mari: atq; i fra duodeci stadia colligi. Niger ē: plan⁹: pumicosus: nō multū a ligno differēs leuis: fragi lis: odore si terat graui. Fictilia ex eo i scripta nō dolent. Cū uris odorē sulphurē reddit. Mirūq; accēdit aqua: oleo restrigēt. Fugat serpētes ita recreatq; uuluarū stragulationes. Dep hēdit fonticū morbū & uirginitatē suffit. Itē ex uis decoct⁹: dētib⁹ medet. Strumisq; caræ pmixt⁹. Hoc dicūtur uri magi i ea quā uocāt necromātiā. In peruri negāt: si eunturū sit: qd aliq; optet. Spōgiæ lapides inueniūtur i spōgiis: & sūt natiui. Quidā eos cysteolithos uocāt: qm̄ uelut medetur. Calculos rūpunt i uis poti. Phrygius lapis gētis nomē habet. Est autē

gleba pimicosa. Vritur ante uino perfusus: statimq; foliis: donec ruffescat: ac rursus dulci uino restinguitur: & hoc trinis uicibus ringendis uestibus tantum utilis.

De ematite & quinque generibus eius & schisto.

Ca.

XX.

Chistos & hematites cognatione habet. Hematites iuenitur i metallis. Vtus minii colore imitatur. Vritur & Phrygiis: sed nō restinguit uō Adulteratur schisto. Hematite discernit uerū rubetes: & friabilis ē natura. Oculis cruore: suffusus mire cōuenit. Sinit pfluuiū mulierū pot? Bibūt ea & q sanguinē reiecerūt cū succo punici mali. Et i uescicā efficac uitiis. Bibitur & i uō serpentū ictus. Infirmitas ad oīa eadē ē: quē schiston appellāt. Sed i iis cōmodior croco similis: peculiariū splēdet. Proficit oculorū lachrymis i lacte muliebri. Procidētēq; oculos pelare cohibet. Hāc ē sentētia eorū q nuptime scripserunt. Sed Soracus ē uetustissimis auctoribus qnq; genera hematitay tradit pter magnetem. Principatū dat ex iis æthiopico oculorū medicamentis utilissimo. Et iis q panchresta appellāt. Itē abustis. Alterū atrodamāta dicit uocari: colore nigro: pōdere ac duricia i signē: & ide nōmē traxisse: p̄cipueq; in africa repertā. Trahere aut in se argentum æs ferū. Experimentū eius ēē in core ex lapide basanite. Reddere. n. succū sanguinē & eā ad iocineris uitia p̄cipue remediū. Tertiū gen? arrabici facit: simili duricia: uix reddētis succū ad eorū aquariā ali quā lo croco similē. Quarti generis elatiten uocari quādiu crud? sit: coctū uero militē uti lem abustis. Ad oīa uisiorē rubrica. Quinti generis schistos hemorrhoidas reprimūt. In totū at hematitas oēs tritos i oleo triū drachay pōdere a ieiunio sumēdos ad uitia sanguinis. Idem auctor ē schiston esse alterius generis quā hematiten tradit: quē uocat arrabiten. Nā sci in Africa nigrum attritum reddere aquariis coribus ab ea parte quē fuerit ab radice nigrum colorem: ab altera parte croci. Ipsum utilem esse oculorum medicamentis.

De quattuor generib? ætitis: & calamo: & samio: & arabo: & punicibus.

Ca. XXI.

Ætites lapis ē argumēto nominis magnā famā habet. Reperitur in nidis aquillarū sicuti in decimo uolumine diximus. Aut in binos iueniri marē & fœminā. Nec sine iis parere quas diximus aquilas: & ideo binos iū Genera eorū quattuor. In Africa nascentē pusillū & mollē ita se ac uelut in aluo habentē argillā suauem cādida. Ipsum friabilem quem fœminei sexus putāt Marem aut qui in Arabia nascitur durū similem aut sub utiū in aluo habentem durū lapidē. Tertius in cypro iuenitur: colore illis in africa nascētibz similis: aprior tamē atq; dilatatus. Ceteris. n. globosa facies. Habet in aluo harenā iurundā & lapillos. Ipse tā mollis ut ēē digytis fricetur. Quarti generis Taphiusius appellat nascentis iuxta leucadē in taphiusia: q locus ē dextra nauigantibus ex hac ad leucadē. Inuenitur in fluminibus cādidas & rotundus. Huic est in aluo lapis qui uocatur callimus: nec quā tenerius. Aetiray oēs grauidis adalligari mulieribus uel quadrupedib? i pelliculis scari rificari uteri aīalium cōtinent partus: nō nisi parturiant: remouendi: alioquin uulū exciduiū fit. Sed nisi parturientibus auferatur: oīo nō pariunt. Est & lapis samius in eadem insula: ubi terrā laudauimus: poliēdo auro utilis. Vtilis & in medicina oculorū ulceribus cū lacte quo supradictū est mō cōtra ueteres lachrymatiōes. Prodest & p̄tra uitia stomachi potus. Vertigines sedat. Mentēq; cōmotas restituit. Quidā & morbis comitialib? utiliter dari putāt. Et ad ruinā difficultates: acopis ēē miscet. Probatū grauitate & candore. Vuluay & artus cōtineri adalligato eo tradūt. Arabus lapis ebori similis: dentificiis accommodatur crematus. Priuatī hemorrhoidas sanat cū lanugine lintheay: lintheolis i super ipositis. Non p̄termittenda ē & punicū natura: siquidē ita appellat qdam lapides erosi amne: in ædificiis musea uocat dependentia ad imaginē specul arte reddendā. Sed & iis pumices q sūt in usu corpore leuandorū fœminis iā quidē & uiris: atq; ut ait Catullus liberis: laudatissimi sūt in melo scyro & æoliis i sulis. Probatio in candore & in minimo pōdere: & ut q̄maxime spōgioli aridicq; sint: ac teri faciles: nec harenosi in fricādo. Vis eorū in medicia: extenuare: siccare. In ustrina ter siccant: ita ut torreatur carbone puro: ac teriens uino restinguant albo. Lantur deīde ut cadmia: & siccati cōdunt q̄minimū uliginoso loco. Vtus farinay eius oculorū maxie medicamentis. Vlcera purgāt eorū leuiter: expletq; cicatrices: & emendāt. Quidam tertia uisio refrigeratos potius q restinctos terere malunt ex uino. Adduntur etiā ad malagmata capitū uerendorūq; ulceribus. Vtilissima sunt ex iis dentificia. Theophrastus autem auctor est potores in certamine bibendi p̄sumere farinam eius: sed nisi uniuerso potui impleantur periclitari. Tantamq; refrigerandi naturam esse: ut musta fere

LIBER.

uere desinant pumice addito.

De lapidib⁹ mortariorum medicinalium & mollib⁹ lapidibus & speculari lapide: & silicibus: & phengite: & cotibus: & reliquis ad structuram lapidibus igni & tempestatibus resistētibus.

Ca.

XXII.

Vt oribus curæ fuere lapides mortariorū quoq^{ue} nec medicinaliū tm̄ aut ad pigmēta pertinentiū. Ethesiūq^{ue} lapidē in iis p̄ulere cæteris: mox & theabicū: quē pyrropheosilion appellauimus. Aliqui pharoniū uocāt. Tertiū ex calazio chrysitē. Medici autē & basaniten. Sic. n. lapis nihil ex sese remittit. Ii autē lapides qui succū reddūt oculorū medicamentis utiles existimant. Ideoq^{ue} æthiopici maxie ad ea probatur. Tenariū uero lapidē & poenicum & hematiten iis medicamentis p̄desse tradunt: quā ex croco cōponantur. Ex alio tenario qui niger ē: & ex pario lapide nō aque medicis utilis. Potiorem ex lapide alabastrite egyptio: uel ex ophite albo. Est. n. hoc genus ophitis: ex quo uasa & ēt cados faciūt. In syphon lapis ē qui cauatur: tornaturq^{ue} in uasa coquēdis cibis utilia: uel ad esculentorū usū. Quod in comensi italiz lapide accidere scimus. Sed in syphon singulare quod ex calfactū oleo nigrescit: durefcitq^{ue}. Natura mollissimus tanta qualitatū differentia ē. Nam molliciei & trāsalpis præcipua sunt exēpla. In belgica provincia cādido lapidē ferra qua lignum faciliusq^{ue} ēt secant ad tegulas: & ibricum uicem. Vel si libeat: ad q^{uod} uocāt pauonacea tegendi gēna & igni qdē durati uidem festiles sunt. Specularis uero qm̄ & hic lapis nomen optinet. faciliore multo natura findit in quantilibet tenues crustas. Hispania hunc olim ceterior tantum dabat: nec tota: sed intra centum milia passuum circa segobricā urbem. Iā & cypros & cappadotia & sicilia: & nuper iuentum africa. Postferendos oēs tm̄ hispania: & cappadocia mollissimis & aplissimaz magnitudinis. sed obscuris. Sunt & in bononiensi italaz parte breues maculosi cōplexu silicis alligati: quorū tamen appareat natura similis eis qui in hispania puteis effodiuntur: profunda altitudine. Necnō & saxo iclusus sub terra iuenitur extra huntq^{ue}: aut exciditur. Sed maiori parte fossili natura absolutus: segmenti nō nunquam ad huc quinq^{ue} pedū longitudine amplior. Humore hunc terraz qdam autumant quadā anima crystalli mō glaciari. Et in lapidē cōrescere manifesto apparet: quod cū ferre decidere i p̄teos tales & medullaz ex ossibus earum in eadē lapidis natura post unā hyemē figurant. In uenitur & niger aliquando. Sed cādido natura mira cum sit mollicia nora perpetiēdi solis rigorisq^{ue}: nec senescit si mō iniuria absit: cum hoc ēt i cements multorum generum accidat. Inuenere & alipm̄ usum i ramiētis quoq^{ue} cyrcum maximū ludis cyrcensibus sternēdi: ut sit i cōmendatione candor. Nerone p̄ncipe in Capadocia repertus est lapis duritia marmoris candidus: atq^{ue} translucens: ēt qua parte fuluaz iciderant uenaz: ex argumento phengites appellatus. Hoc cōstruxerat adē fortunaz: quā se iam appellāt a Seruio Rege sacratā aurea domo cōplexus. Quare etiā foribus apertis iter diu claritas ibi diurna erat: haud quā speculari um modo: tanquā iclusa luce: nō transmissa. In Arabi quoq^{ue} ēē lapidē nitri modo translucidum: quo utunt^{ur} pro specularib⁹. Iuba auctor est. Nunc ad operarios lapides transisse cōueniat: primūq^{ue} cores ferro acuendo. Multa earum genera Creticaz diu maxima laudem habuerē. Secundā laconicaz ex taygeto nōte: utraq^{ue} oleo idigentes. Inter aquarias maxie laus maxima fuit: mox armeniacaz: de qb⁹ dixim⁹. Ex oleo & aqua ciliciz pollēt: ex aqua arsinoe ticaz p̄cipue. Repertaz sūt & in italia aquā trahentes acie acerrio effectū. Necnē & trāsalpes quas p̄sernices uocāt. Quarta rō est salua hoīs p̄ficiētū. Quaz i constrinarum officinis i utilis ē: fragili mollicia. Flaminitanaz ex Hispania citeriore i eo genere. Reliqua multitudo lapidū in totū adificiis iutilis ē morositate. Quadā tm̄ loca morē illū hnt sicuti Carthago in Africa exerceat halitu maris: fricat uento: & uerberat hymbri. Sed cura tuent^{ur} picādo parietes: qm̄ & testoria calx rodit. Scitq^{ue} dictū ē ad testā eos pice ad uinū calce uti: qm̄ sic musta cōdiunt. Alia mollicia circa Romā fidēnati & Albā. In Liguria quoq^{ue} umbria & Venetia albus lapis dentata serra secat. Hi tractabiles i operā laborā quoq^{ue} tolerāt sub testō dum taxat. Aspergine & gelu pruinisq^{ue} rūpūnt i testas. Nec cōtra humores & aurā maris robusti. Tyburini ac reliqua fortes uapore dissolūt. Nigri silices optimi qbusdā in locis & robētes. Nonusquā uero & albi: sicut in Tarquinēsī & Ancianis lapidicinis circa lacū Volturni sem. Et in Stratonienēsi sūt quib⁹ ne ignis quidē nocet. Iidē & in monumenta sculpti cōtra uetustatē quoq^{ue} i corrupti pmanēt. Exque iis formaz sūt: in qbus æra infundunt. Est & nitridis lapis uehēmēt^{er} igni resistēs: sed nusquā copiosus. Et ubi iuenit lapis nō saxū ē. E reliq^{ue}

XXXVI.

pallidus in cemento raro utilis: globosus contra iniurias fortis: sed ad structuram fidelis nisi multa sustentatione deinctus. Nec cercior fluuiatilis semper ueluti madens. Remedium est in lapide dubioestate cum eximere: nec ante biennium eum inferre tecto domitum tepestatibus. Quare ex eo lesa fuerit in subterranea structura apratur utilius. Quare restiterit: tutum est celo promittere. Graeci et lapide duro ac silice aequae construunt ueluti latentes parietes: cum ita fecerit iso domos uocat genus structuram. At cum in aequali crassitudine structa sunt pseudisodomon. Tertium est euplecton tantummodo frontibus politis. Reliqua fortuito collocant. Alternas compositiones fieri: ut commissuras antecedentium medii lapides optineant: necessarium est in medio quoque pariete si res patiat. Si minus: utique a lateribus. Medios parietes sarcire fractis cements Dietyontheon uocat reticulata structuram: quam frequentissimam Romae struunt rimis oportuna. Structuram ad normam et libellam fieri: et ad perpendicularum respondere oportet.

De Cisternis & calce & harena: generibus & mixtura calcis & harenae: & uitis structuram & tectoribus columnis

Ca.

XXIII.

T Cisternas harena pura & aspera quinque partibus calcis quam uehementissime duabus constructi conuenit: fragmentis silicis non excedentibus libras. Item ferratis uetibus calcari solum parietesque similiter. Vtilius geminos esse ut in priore uitia condant aquae: atque per columnam in proximis transeat maxime pura aqua. Calcem uario lapide Cato Censorius improbat. Ex albo melior quam ex duro & structura utilior. Quare ex fistuloso: tectoriis. Ad utrumque damna ex silice. Vtilior eadem ex effuso lapide quam ex ripis fluminum collecto. Vtilior et molari: quia est quadam pinguior natura eius. Mirum aliqui postquam aserit accendi aquis. Harenae tria genera. Fossicia cui quarta pars calcis addi debet. Fluuiatili aut marinae tertia. Si & testae tertia pars addatur melior materia erit. Ab appennino ad padum non inuenitur fossicia: nec marina. Ruinarum urbis ea maxime ea quod furto calcis sine ferrumine suo cementa componuntur. Inrita quoque quo uetustior eo melior. Unde & in antiquorum aedium legibus inuenitur ne recideret rima tueretur redeptor quisque. Ideoque nulla tectoria eorum rimae fecerant. Tectoriumque quod nisi ter harenato & bis marmorato induitum est: non satis splendor habet. Viginosa & ubi falsugo testatio uitia sublini utilius. In graecia tectoriis et harenarum quod induituri sunt: prius in mortario ligneis uetibus subigunt. Experimentum marmorati est in subigendo: donec rutro non cohaereat. Contra in albario opere: ut macerata calx cum glutinum haereat. Sed macerari non nisi a gleba oportet. In elide aedes est Minerue: in qua frater Phidias paucis tectorium induxit lacte & croco subactum ut ferunt: ideo si queratur in ea hodieque salua pollice: odore croci saporeque reddere traditur. Columne edere densius positae: crassiores uidentur. Quattuor earum genera. Quare sextam partem altitudinis in crassitudine ima habent: doricam uocantur. Quare noua ionicam: quare septimam tuscanicam. Corinthiis eadem ratio quare ionicis. Et differentia quoniam capitularis corinthiarum eadem est altitudo quare colligitur crassitudine ima: ideoque gratiliores uidentur ionicis: capirelli enim altitudo tertia praestat crassitudinis. Antiqua ratio erat columnarum altitudinis tertia per latitudinum delubri. In ephesi Dianae aede: de qua prius fuit sermo: primum columnis spirae subditae: & capitella addita. Placuitque altitudinis octaua pars in crassitudine: & ut spirae haberent crassitudinis dimidium septimaeque partis detrahentibus summorum crassitudini. Praeter has sunt uocantur atticam columnam quaternis angulis pari laterum intervallo.

De medicinis calcis: & maltha & gypso.

Ca.

XXIII.

Calcis & in medicina magnus usus. Eligitur. nec recens: nec aspersa aquis urit: discutit: extrahit sciensque serpente uicem: ipse coarctat. Aceto & rosaceo temperata perducit ad cicatricem. Luxatis quoque cum adipe suillo aut liquida resina ex melle medetur. Eadem compositione & strumis. Maltha et calce fit receti: gleba uino restinguunt. Mox tundi cum adipe suillo & fistu duplici linamento. Quare res omnium tenacissima & duritia lapidis antecedens. Quod maltha oleo perficitur ante. Cognata calci res gypsum est. Plura eius genera. Nam et lapide coquitur ut in syria cathuris. Et e terra foditur ut in cypro ac perthebie summa tellure. & hymeticum est. Qui coquitur lapis non dissimilis alabastrite esse debet: aut marmoroso. In syria duris simos ad id eligunt: coquitque simo bubulo ut celerius uratur. Oium aut optimum fieri oportet et lapide specularem quam uitalis habere. Gypso madido statim utendum est quoniam celerrime coit: an siccatur. Tamen rursus tundi & in farinam resolui patitur. Vfus gyphi in albariis sigillis aedificiorum & coronis gratissimus. Exemplumque illustre. C. Proculium Augusti Caes

l iii

LIBER.

ris familiarem in maximo stomachi dolore gypso potu confuisse sibi mortem.

De pavimentis: & quando primum Romæ: & subdialibus pavimentis: & græcanicis: & quando primum cameræ.

Ca.

XXV.

Auimenta originē apud græcos habēt elaborata arte picturæ ratione: donec litho-
strata expulere eā. Celeberimus fuit hoc gerosus q̄ p̄gamistravit quē uocāt Eufaro-
ton Occon: qm̄ purgamenta cœnæ in pavimēto quocq̄ euerri solēt: uel uti reli: & a. Fe-
cerat paruis e testulis tinctisq̄ in uario colores. Mirabilis ibi colūna bibens: & aquā umbra
capitis ifuscans abripiente alia escam. Dentes uidere in canthari labro. Apricatur alia sca-
bente sese pavimēta credo primū facta: quæ nūc uocant barbarica: atq̄ subregulanea. In ita-
lia e festucis cæneis: hoc aperte ex nomine ipso itelligi pōt. Romæ scalpturātū in Iouis Capi-
toliniæ de primū factum ē post terriū punicū bellum initū. Frequentata uero pavimēta ante
cimbrīū magna gratia animoz indicio ē luciliū ille uersus. Ante pavimenta atq̄ emble-
mata uermiculata. Subdialia græci iuenerē talibus domos cōtegente facili tractu & tepen-
te. Sed fallax ubicunq̄ hymbres gelāt. Necessariū bina p̄ diuersum taxationē substerni. Ca-
pita earū præfigi ne torquātur. Et ruderi nouo tertiā partē testæ addi. Deinde rudus in
quo duæ quīræ calcis miscantur pedali crassitudine festucari. Tūc nucleo crasso sex digy-
tos iduci & e testa grandi nō minus alia duos digy-
tos strui. Fastigiū uero seruari i pedes deos
& se cūcē. Ac diligenter cotæ despumare: uernisq̄ axibus cōtribulare. Quæ torquātur i uti-
lia putant. Immo & silice aut palea substerni melius ē quo minor uis calcis pueniat. Necessarium
& golobsum lapidē subici. Similiter sunt spicata testacea. Nō negligēdum ētūm
unum genus græcanicū. Solo festucato inicitur rudus aut testaceū pavimētum. Deinspisse
calcaris carbonibus inducitur sabulo calce: ac fauilla mixis: materia crassitudine semipedali
ad regulā: & libellam exigitur: & ē forma terrena. Si uero core depolitum ē nigri pavimēti
usum optinet. Lithostrata cœptauere iā sub Sylla paruulis certe crustis. Extatq̄ hodie qd̄ i
fortunæ delubro præneſte fecit. Pulsa deinde ex humo pavimenta in cameras transire: ut p̄-
num uitium. Et hoc certe iuentum ab Agrippa in thermis quas Romæ fecit. Figlinū opus
eneasto pinxit. In reliquis albaria adornauit. Non dubie uitreas facturus cameras: si prius
inuentum fuisset: aut a parietibus scœnæ ut diximus. Scauri peruenisset in cameras. Quā
obrem originem uitri dicemus.

De origine uitri & rōne faciēdi: & de obsiano uitro

& generibus multiformibus uitri.

Ca.

XXVI.

Ars ē syriæ: quæ phœnice uocatur finitima iudææ itra mōtis carmelli radices palu-
dē habēs: quæ uocatur cādēbea. Ex ea creditur nasci belus amnis q̄nq̄ miliū. p̄. spa-
cio i mare p̄fluuēs iuxta ptolemaidē coloniā. Lentus hic currit: insalubris potu. sed
cerimonis facit: limosus uado p̄fundus. Nō nisi refuso mari harenas fatētur. Fluctib⁹. n.
uolūrate nitescunt detritis sordibus. Nūc & a marino credātur astrigi morsu nō prius uti-
les. Qui gētoz ē passuū nō āplius littoris spaciū. Idq̄ tm̄ multa p̄ sæcula gignēdo fuit uitro
Fama ē appulsa naue mercatorū nitri cū sparsi p̄ littus epulas pararet: nec eēt cortinis attol-
lēdis lapidū occasio: glebas nitri e naue subdidisse. Quib⁹ accēsis permixta harena littoris
trāsflucēs nobilis liquoris fluxisse riuos & hāc fuisse originē uitri. Mox ut ē astuta & i genio
sa solertia nō fuit cōtenta nitriū miscuisse cœpt⁹ addi & magnes lapis: qm̄ i liquorem uitri
quocq̄ ut ferrū trahere credidit. Simili mō & calculi splēdētes multifariā cœpti uitri deide cō-
chiæ & fossiles harenæ. Auctores sūt in idia e crystallo fracta fieri & ob id nullū cōparari in
dico. Leuib⁹ at aridissq̄ lignis coq̄tur addito cyprio ac nitro maxie ophitio. Cōtinuis for-
nacib⁹ ut æs liquat: massæq̄ sūt colore pigui nigrates. Acies tāta ē quacūq̄: ut citra ullū
sensū ad ossa cōfenescer q̄qd̄ afflauerit corpis. Et massis rursus fūdiē i officinis tinguuntur
que. Et aliud statu figurat. Aliud torno terit. Aliud argēti mō cælat. Sidōz condā iis offici-
nis nobili siq̄d ēt specula excogitauerat. Hæc fuit antiq̄ rō uitri. Iā uero & i uulturno (mari
italiæ harena alba nascit⁹ sex miliū passuū a litore iter cumas atq̄ lucrinū: q̄ mollissima ē pi-
lamolaz terit. Deī miscet trib⁹ partib⁹ nitri pōdere uel mēsurā: ac liquata i alias fornaces
trāsfundit. Ibi sit massa q̄ uocat hāmonitriū. Atq̄ hoc recogit: & sit uitriū purg: ac massa uitri
cādida. Iā uero & p̄ gallias hispaniasq̄ simili mō harenæ tēpanē. Ferrū Tyberio p̄cipe excog-
itatu uitri tēpanētū ut flexibile esset: & torā officinā artificis ei⁹ abolit: ne æris: argēti: au-
ri: metallis p̄cia detraberent. Ea q̄ fama diu crebrior quā certior fuit. Sed qd̄ refert. Nerōis

XXXVI.

principatu reperta uitri arte quæ modicos calices duos quos appellabāt petrotos. h. s. x. m. libus uederet. In genere uitri & obsidiana numerātur ad similitudinē lapidis quē in æthiopia iuenit. Obsidius nigerrimi coloris: aliqñ & trās lucidi: crassiore uisu atq; i speculis parietū p imagine umbras reddēte. Gēmas multi ex eo faciūt. Vid. musq; & solidas imagies diuī Augusti capti materia hui⁹ crassitudinis. Dicauiq; ipse p miraculo in tēplo Cōcordiæ obsidianos. quattuor elephātos. Remisit & Tyberius Cæsar heliopolitæ: ceremoniis reper tam ibi i hæreditate ei⁹ q p fuerat ægypto: obsidianā imaginē Menelia. Ex quo apparet antiquior materiæ origo nūc nitri similitudine interpolata. Xenocrates obsidianū lapidē i india & in samnio italiæ & ad oceanū i hispania nasci tradit. Fit & tūduræ genere obsidianū ad escaria uasa totū rubēs uitæ atq; nō trās lucēs: hematinō appellatū. Fit & albū & murrinū aut hyacinthos saphirosq; imitatū: & oībus aliis colorib⁹. Nec ē alia nūc materia sequatior: aut ē picturæ accommodatio. Maxim⁹ tñ honos i cādido trās lucēte quāproxima crysalli similitudine. Vfus uero ad potandū argēti metalla & auri pepulit. Est atq; calor is ipaciens: ni pcedat frigidis liquor: cū addita aqua uitræ pilæ sole aduerso in tñ exadescent: ut uestes exurāt fragmenta tēporata agglutinātur tñ rursus ad fundi nō queūt praterq; abrupto sibimet: tñ gut ueluti cū calculi frūt: quos qdem abaculos appellāt: aliquos ē plurib⁹ modis uersicolores. Vitrum sulphuri concoctum ferruminantur in lapidē. Ad peractis omnib⁹ quæ cōstant ingenio artem natura faciente: succurrit mirari nihil pene non igni perfici.

Ignium miracula & medicinarū prodigia.

Ca.

XXVII.

Gnis accipit harenas: ex qbus alibi uitrū: alibi argētum: alibi plūbi genera: alibi pigmētra: alibi medicamēta fundit. Igne lapides i res soluūtur. Igne ferrum gignit: ac domatur. Igne cremato lapide cēmēta i tectis alligātur. Alia sēpius uri prodest. Ea dēq; materia aliud gignit pnis ignib⁹: aliud scēdis: aliud certis. Quando ipse carbo uitel habere incipit restitū: atq; iteresse creditus: maioris sit uirtutis. In mēsa & i proba regē naturæ portio. Et in qua dubiū sit plura absumat: an pariat. Est & iplis ignib⁹ medica uis: Pestilētiæ quæ solis obscuratiōe cōtrahitur ignis suffitu multiformiter auxiliari certū ē. Empedocles & Hippocrates id mōstrauere diuersis locis. Ad cōuulsa uiscera aut cōtusa ut. M. Varro auctor ē. Iplis. n. uerbis ei⁹ utat. Lix cinis ē iquit foci. Inde. n. cinis luxatū pot⁹ medrē. Ut licet uidere gladiatores cū deluserit hac iuuari potionē. Quin & carbunculū genus morbi quo duos cōsularet nuper absumptos indicauim⁹: querncul carbo tritus cum melle sanat. Adeo in rebus dānatū quocq; ac iā nullis sūt aliqua remedia: ut i carbōe ecce & cinere. Nō prateribo & unū foci exēplū Romanis litteris clare. Tarquinio Prisco regnāte tradunt repente in foco comparuisse genitale e cinere masculini sexus. Eamq; quæ i federat ibi. Tanaquilis reginæ ancillā Orestem captivā cōsurrexisse gravidā. Ita Seruum Tullium natū q regno successit. Inde & i reginæ cubati puero caput arsisse uisum creditumq; Laris familia nūc filium. Ob id compitalia & lodos Laribus primum i stituissē.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER TRIGESIMVS SEPTIMVS ET VLTIMVS.

PROHEMIVM.

Origo gemmarum.

T NIHIL i stituto operi desit: gēma supsunt: & in artū coacta rerum naturæ maiestas a multis nulla sui parte mirabilior. Tantū tribuūt uarietati coloribus materiæ decori. Violare ē signis gēmas nefas ducentes. Aliquas uero extra præcia ulla taxationēq; humanæ opum arbitantes ut plerisq; ad summā absolutāq; rerū naturæ cōtēplatōe satis sit una aliqua gēma. Quæ fuerit origo gēmarū & qbus initiis i tñ hæc ammiratio exarserit diximus quodā tenuis in mentiōe auri annulorumq;. Fabulæ primordium a rupe caucasea tradūt. Promethei uinculorum interpretatiōe fatali: primumq; saxi fragmentum inclusum ferro ac digyto circumdatum hoc fuisse annulum & hoc gemmam. De gēma Polyclatis tyrāni & Pyrrhi Regis & q sculptores optimi: & nobilitates artificū & q pimus dactylotheam Romæ habuit.

Ca.

I iiii

LIBER.

Is nitiis exple auctoritas in tñ amorē elata ut Polycrati Seuerio famio infularū ac
 littorū tyrāno foelicitatis suæ: quā nimiam fatebat asse ipse: satis piamenti in unius
 gēmae uoluntario damno uideret: si cū fortunæ uolubilitate paria faceret. Planeq;
 ab inuidia eius abunde se redimi putaret: si hoc unū doluisset. Assiduo gaudio luxus eo p
 fectus a nauigio in altum anulū merfit. At illū piscis eximia magnitudie regi natus escæ
 uice raprū ut faceret ostentū in culinā domini rursus fortunæ isidiantis māui reddidit. Sar
 donicē eā gēmam fuisse cōstat: ostēduntq; Romæ (si credim⁹) i Cōcordiæ delibro cornu au
 reo Augustæ dono iclusā & nouissimū prope locū tot prælatis optinentē. Post hūc anulū
 regia fama est gēmae Pyribi illius q aduersus Romanos bellū gessit. Namq; habuisset tra
 dicit acathen: in qua nouē musæ & Apollo citharā tenens spectaret: nō arte sed spōte natu
 ræ ita discurrentibus maculis ut musis quoq; singulis sua redderent isignia. Nec deide alia
 que tradat magnopere gēmae claritas extat apud auctores: si prætēq; līmenā Choraulé mul
 tis fulgētibz uti solitū comitātē fabula uanitatē eius dicat: i Cypro: sex aureos denarios
 pro smaragdo in qua fuerat scripta Amydone iussisse enumerari. Et cū duo relati essent i
 minuto p̄cio: male me Hercules curatū dixisse. Muteum. n. detracta erat gēmae dignitati.
 Hic uidet istū uisū ut oēs musicæ artis hac quoq; ostentatiōe censerent: ueluti Dionysio
 dorus æqualis eius & æmulus: ut sibi quoq; par uidere. Terminus q eodē tempore fuit iter
 muscos. Nicomachus multas gēmas habuisse tradit: sed nulla peritia electas: sed forte qua
 dam. His exēplis initio uoluminis oblati aduersus istos q sibi hāc ostentatiōe arrogāt: ut
 palā sit eos tibi cū gloria tumere. Hoc in Polycratis gēma quæ de mōstrat illibata intacta
 que quæ ab līmenæ ætate post multos ānos apparet scalpi ēt smaragdos solitos. Cōfirmat
 hanc eandē opitiōnem dictū Alexandri magni quo uertit in gemma se ab alio scalpi q a
 Pyrgotele non dubie clarissimo artis eius. Post eum Apollonides & Cronius in gloria fue
 re. Quique diuī Augusti imaginem similem expressit: qua postea princeps signabant. Dio
 scordes. Sylla dictator traditione iugurte semper signauit. Est & inter auctores Catien
 sem illum cuius patrem. Scipio Aemilianus ex prouocatiōe interfecerat: pugnae eius ef
 figiē signasse uulgato Stilionis Præcontini sale. Quidnam fuisse acturū eum si Scipio
 patrem eius inreimptus esset? Diuus Augustus inter initia sphinge signauit. Duas aut in
 matris annulis iam indiseretæ similitudinis inuenerat. Altera per bella ciuilia absente col
 amici signauerē epistolæ edita. Quæ ratio temporū nomine eius reddi postulabat
 non in faceto lepore accipientium enigmata afferte eam sphingē. Quin etiam Mœcena
 tis rana per collationem pecuniarum in magno terrore erat. Augustus postea ad deuitan
 da conuitia sphingis Alexandri magni imagine signauit. Gemmas plures quod peregrin
 nō appellat: nomine dactylotheas: primus omnium habuit Romæ priuignus Syllæ Scau
 rus. Diuq; nulla alia fuit: donec Pompeius magis eam quæ Mythridatis regis fuerat: inter
 dona in capitolio dicaret: ut. M. Varro: aliq; eiusdem ætatis auctores confirmant: mula
 tum prælata Scauri. Hoc exemplo Cæsar dictator sex dactylotheas in æde. Veneris ge
 nitricis consecrauit. Marcellus octauia genitū in palatina Apollinis æde unam. Victoria
 tamen illa Pompeii primum ad margaritas gemmasque mores inclinauit. Sicut. L. Scipio
 nis & Cn. Manlii ad cælaturū argentum & uestes attalicas & triclinia ærata Sicut. L. Mum
 mii ad corinthia & tabulas pictas.

De gemmis trāslatis in triumpho Pompeii & natura crystalli & medicinis & luxuria cir
 ca eam: & quando primum inuenta myrthina: & luxuria circa eam & natura myrrhinorum
 quæ mentiti sūnt auctores de succino. Ca. II.

Duti planius nascatur: uerba ex ipsis Pompeii triumphorum actis subiciam. Er
 go tertio triumpho quem de piratis: asia: ponto: gentibusque & regibus in sep
 timo operis huius uolumine indicatis. M. Pifone. M. Messala conf. pridie Cha
 lendas octobris: diē natalis sui egit: transtulit aluēum eūm cesseris lusorium e
 geminis duabus lātum pedes tres: longum pedes quattuor. Et ne quis de ea re dubitet nul
 la gemmarum magnitudine hodie prope ad hanc amplitudinē accedente. In quo fuit lu
 na aurea pondo: xxx. milium. Leptos triclinares tres. Vasa ex auro & geminis abacorum no
 uē Signa aurea tria. Mineræ martis: & Appollinis corōas ex margaritis. xxx. tres. Montē
 aureū qdratū eum ceruis & leonibus & pomis oīs generis circumdata uite aurea. Musæum
 ex margaritis in cuius fastigio horologium erat. Imago Cn. Pompeii & margaritis illa regio

honore grata. illius probioris uenerandiq; p cunctas gētes illa i qua ex margaritis. seueritate uista & uerore luxuria quā triumpho. Quod profecto inter illos uiros durasset cognome Magni: si pma uictoria sic triūphasset de margaritis Magne: tā pdiga re & foeminis re pta: quā habere gerereq; fas nō sit. Hinc sic fieri tuos uultus: sic te preciosum uideri? Nōne illa similior tui ē imago quā pyrenei iugis iposuisse: Graue pfecto scēdūq; pbrum erat ni uerius seuū deorū ostēdū credi oportere. Clareq; itelligi posset iā tum illud caput oriētis opibus sine reliquo corpore ostēratum. Cetera triumphī eiusdē quāuerissime subiiciā. Reipublice datum mille talērum. Legatis & questoribus: q oras maris defendissent sesteria bina milia. Cōmilitonibus singulis qnquaginta. Tolerabiliore tñ fecit cām Caii principis q sup oia muliebria oculos induebat e margaritis. Et Neronis principis q sceptrā personis histronum & cubicula uiatoria unionibus cōsternebat. Quinimo etiā ius uidemur pdi disse corripiendi gēmata potoria & uariē supellestilis genera annulos transautes. Quā enim nō luxuria innocentior existimari possit: Eadē uictoria primum in urbē murina inuexit. Primusq; Pōpeius sex procula ex eo triumpho capitolio lōi dicauit. Quā ptinus ad hoīum usum transire: abacis etiā eseariisq; uasis inde expetitis. Excrefcitq; in dies eius rei luxus murino. lxxx. sestertiis empto capaci plane ad sestarios tres. Galiceq; potauit ex eo ante hos annos consularis ob amorē abrafo eius margine ut tamē iniuria illa precium augetet. Neq; est hodie murini alterius prāstatiōr idicarura. Idē i reliquis generis eius quātum ualuerit licet aestimare ex multitudine quā tanta fuit: ut auferente liberis eius Nerone Domitio theatrum peculiare transtiberim hortis exposita occuparet hoc a populo impleti cāuentes. Et dum pōpeianus præludit. etiā Neroni satis erat qui tunc uidit annuerrari unius scipii fractā mēbra: quā in dolorē credo seculi inuidiāq; fortune tanquā Alexādrī magni corpus in conditorio asseruari ut ostētaretur: placebat. T. Petronius cōsularis moriturus inuidia Neronis picipis ut mēsam eius exheredaret trullā murinā. ccc. sestertiis emptā fregit. Sed Nero ut par erat picipē uicit oēs. cccc. sestertiis capedinē unā parando. Memoranda res tanti imperatorē patrēq; patriā bibisse. Oriens murina mittit. Inueniunt enim ibi i pluribus locis: nec insignibus: parthici regni. Precipue tamen in carmania. Humorem putant sub terra calore densari. Amplitudine nunquam paruos excedunt abacos. Crassitudine rara quanta dictum est uasi potorio. Splendor iis sine utribus: nitroq; uerius quam spēdor. Sed in precio uarietas colorum subinde ciruagentibus se maculis in purpurā candoremq; & tertium ex utroq; ignescente ueluti per transitum coloris purpura rubescens: aut lacte candescens. Sunt qui maxime in iis laudent extremitates: & quosdam colorum reperitussus: quales in caelesti arqū spectantur. His maculae pingues placent. Translucere quicquam aut pallere uitium est. itēm sales uerrucæq; non eminentes: sed ut corpore etiā plerumq; sessiles: Aliqua & in odore commendatio est. Contraria huic causa crystallum facit gelu uehementiore concreto. Nec aliubi certe reperitur: quam ubi maxime hybernae nives rigent: glaciemq; esse certum est unde & nomen grāci dedere. Oriens & hanc mittit. Sed indicā nulla prāfertur. Nascitur & in asia: uilissima circa alabādam & horrosiā finitimisq; montibus itēm in cypro. Sed laudata in Europa alpium iugis. Iuba auctor est & in quadam insula rubri maris ante arabiam sita nasci quā neron uocetur. Et in ea quā iuxta gemmam topacion ferat. Cubitalemq; cossam a Pithagora Prolemāi regis pfecto. Cornelius Bocchus & in lusitania perquam mirandi ponderis immensis iugis deprāssis ad libramentum aquā puteis. Mirum & quot Xenocrates tradit ephefius aratro in asia & cypro excitari. Nou enim inneuiri in terreno: nec nisi inter cautes creditū fuerat. Simili? ueri est quod idem Xenocrates tradit torrentibus saepe deportari. Sudines uero negat nisi ad meridiem spectantibus locis nasci. Quod certum est: non enim reperitur in aquis: quāquam in regione prægélida: uel si ad uada usq; glatiētur amnes. Cēlesti humore paruāq; niue id fieri necesse est: ideo caloris impatiens in frigido potu abdicatur. Quare nascatur angulosi lateribus: non facile ratio inueniri potest: eo magis quod neque mucronibus eadem species est ita absolutus est laterum leuor ut nulla id arte possit equari. Magnitudo amplissima adhuc uisa nobis erat quam in Capirolio Liuiā Augusta dicauerat: librarum circiter. l. Idem Xenocrates auctor est: uas amphorale uisum. Et aliqui ex india crystallū sextariorū quattuor. Nos liqdo affirmare possumus in cautib? Alpium nasci adeo inuiis: ut plerūq; fune pendētes eā extrahant. Peritis signa & indicia no

LIBER.

ta sunt. Infestantur plurimis uitii: scabro: ferrugine maculosa nube occulta aliqui uomit
 prædura fragiliq; centro a sole appellato. Est & ruffa aliquibus rubigo. Aliis capillamentū
 rimæ simile. Hoc artifices litura occultat. Que uero sine uitio sunt: puras eē malū ascyn-
 theta appellantes. nec spumei coloris lympeq;. Postrema uero auct̄ oritas in pondere est
 Inuenio medicos quæ sunt uenda corporum nō aliter utilius id fieri putare quā crystalli
 na pila aduersus apposita solis radiis. Alius hic furor. hī. centū. l. milibus trulla una nō an-
 te multos annos mercata a matre familias nec diuere. Itē Nero amissarum rerum nuncio ac-
 cepto duos calices crystallinos in suprema ira fregit illis. Hæc fuit ratio uiri sæculū su-
 um punientis: ne q̄s alius ex iis biberet. Fragmenta sarciri nullo modo queunt. Mireq; ad si-
 militudinē accessere uitri: sed prodigii modo: ut suū precū auxerint: crystalli nō diminue-
 runt. Proximū locum in deliciis cœminarum tñ adhuc tñ succina opinent: eandemq; oīa
 hæc quā gēme auctoritatē. Sane maiore aliquibus de causis crystallina & murrina. Rigidi
 porus utraq;. In succinis cām ne delicia qdē adhuc excogitauerūt. Occasio est uanitas græ-
 corum diligenter. Legentes mō equæ ppetantur me de ortu eorum cū hoc quoq; intersit
 uitæ scire posteros quicq; illi prodidere mirandum. Phœrontis fulmine iēt̄ sorores fletu
 mutatas in arbores populos lachrymis electrū oībus annis fundere iusta eridanum amnē
 quē padum uocamus. Et electrū appellatum: qm̄ sol uocitatus sit electrōs: plurimi poeta
 dixerē primiq; ut arbitror: Eschylus: Philoxenus: Nicander: Euripides: Satyrus. Quod eē
 factum italix testimonio patet. Diligentiores eorū electrīdas insulas i mari hadriatico eē
 dixerunt: ad quas dilaberetur padus. Qua appellatione nullas unq; ibi fuisse certū est. Nec
 uero ulla ibi appositas esse in quas quicq; cursu padī deuehi possit. Nā qd Eschylus in hy-
 beria hoc est in hispania eridanum esse dixit: eundēq; appellari rhodanū. Euripides rursus
 & Apollonius in hadriatico littore confluere rhodanū & padum: faciliore ueniā facit igno-
 rati succini: in tanta orbis ignorantia. Modestiores sed æque falsum prodidere i extremis
 hadriatici sinus rupibus inuiis arbores stare: quæ canis ortu hoc effunderent gūmi. Theo-
 phrastus in liguria effodi dixit. Phœrontē in æthiopia Hāmōnis obisse. Ob id delubrū ibi
 esse atq; oraculum. Electrūq; gigni. Philemō fossile esse: & in scythia erui duobus locis Cā-
 didum atq; cæci coloris qd uocaretur electrū. In alio loco fuluum qd appellaretur sua-
 ternicū. Demonstratus lyncurion id uocat: & fieri ex urina lyncū bestiarum. Emaribus ful-
 uum & igneum: e foeminis languidiū atq; candidum. Alii dixerē languidiū esse i italia be-
 stias langurias. Senothenis langas uocat eadē: & circa padum iis uirā affirmat sudines ar-
 borē quæ gignat in liguria. In eadē sententia & Metrodorus snit. Sotacus credidit in bri-
 tania arboribus effluere: q̄s electrīdas uocauit. Pytheas gutonibus germaniæ genti accolis
 æstuariū mētonomō noīe ab oceano spacio stadiorū sexmiliū. Ab hoc diei nauigatione in
 sulā abesse aballū. Illo uere fluitibus aduehi: & eē pcreti maris purgamētū. Incolas p ligno
 ad ignē ut i eo: proximq; teutonīs uēdere. huic & Timæus credidit: sed i sulā basilīa uoca-
 uit. Philemō negauit flāmā ab electrō reddi. Nicias solis radiorū succū ielligi uoluit. Hos
 circa occasum credit uehementiores in terrā ados piguē sudorē i ea pte oceani relíquere
 deinde æstatibus i germanorum littora eici. Et i ægypto nasci simili mō: & uocari sacal. Itē
 in india: gratiusq; thure eē indis. In syria quoq; foeminas uesticillos inde facere: & uocare
 harpaga: q̄a folia. & paleas: uestiq; fimbrias rapit. Theophrastus oceano id exastuante ad
 pyrrenci pmtoriū eici. Quod Xenocrates credit: q de iis nuperime scripsit. Viuit adhuc.
 Asarubal: qui tradidit iuxta atlaticū mare eē locū cephalida: quē mauri uocāt electrū. Nūc
 sole ex calfactū e limo dare electrū fluitās. Mnesias africe lacū sycionē appellatū: & crati-
 nā amnē in oceanum effluentem lacu: in quo aues quas melagridas & penolopas uocat ui-
 uere. Ibi nasci ratione eadem qua supra dictum est de electrīde lacu. Theomenes dicit: iux-
 ta syrtin magnā hortū hesperidum eē: ex quo in stagnum cadat. Colligi uero a uirginib;
 hesperidum. Cresias indis flumē esse hypobarum quo uocabulo significetur oīa uasa ferre
 bona: fluere a septentrione in exortū oceanū iuxta mōtē siluestre arboribus electrū ferē
 tibus. Arbores eas apytagoras uocari: qua appellatione significetur prædulcis suauitatis
 Michridates in germaniæ littoribus esse insulā: uocariq; eā cædron: cædri genere siluofans
 inde defluere in petras. Xenocratis non succinum tñ in italia: uerum etiā thieū uocari: a
 scythiis uero sacrum: qm̄ & ibi nascat. Alios putare in numida gigni: Sup omnes ē Sopho-
 cles tragicus poeta: qd eodem miror tanta grauitate cothurni. & præterea uitæ fama alias

principali loco genitus athenis rebus gestis exercitū obiecto. Hic ultra indiā fieri dixit e-
lachrymis melagridū auium Meleagrum deflentū. Quod & credidisse eum vel sperasse
aliis psuaderi posse quis non miretur: quā ue periciā aut impericiā posse reperiri quā auū
ploratus annuos credit: lachrymas ue tam grandes: auesq; e grācia ubi Meleager perit.
ploratum isse in indos. Quid ergo: Nō multa æquæ fabulosa produnt poetæ. Sed hoc ea i-
re quæ quotidie inuehatur: atq; abundet: & hoc mendacium coarguat serio quenquam
dixisse summa hominum contemptio est: & intoleranda mendaciorum impunitas.

De ortu & medicinis & generibus & luxuria succorum
lyncurio & medicinæ.

Ca.

III.

Ertum est gigni in insulis septentrionalis oceani: & a Germanis appellari glessum:
itaq; a nostris unam insularum ob id glessariam appellatā Germanico Casare ibi
elassibus rem gerente anstruam a Barbaris dictam. Nasitur autē defluente me-
dulla pinei generis arboribus: ut gūmi in cerasis: resina pineis erūpit humonis abūdantia.
Densatur rigore uel tēpore aut mari. Cū uero intumescens æstus rapuit ex insulis: certe in
littora expellitur: ita uolubile ut pendere uideatur. Quod arboris succū etiā pnsi nostri
credidere ob id succinū appellantes. Pineæ autem arboris esse indicio est pineus in attritu
odor: & pā accensum tādā modo ac nidore fragret. Affertur a Germanis in pānoniā: mox
prouinciā. Inde Veneti primum quos grāci encetos uocāt: rei samā fecere. Proxime pā-
noniā id accipientes circa mare hadriaticū. Pado uero adnexa fabulæ uidetur cā: hodieq;
transpadanorum agrestibus fœminis: monilium uice succina gestantibus maxime decoris
gratia. Sed & medicinæ: quādo consillis creditur resistere & faucium uitii uario genere
aquarem iuxta illos infestante guttura ac uicinas carnes. Centū fere milibus passuū abest
a carnuntio littus pannoniæ: ex quo id Germaniæ inuehitur: præ cognitū nuper. Vidit. na-
eques Romanus missus ad in cōparandum a Iuliano curante gladiatorū munus Nero-
nis principis. Qui hæc cōmertia & littora pagrauit tanta copia inuecta ut recia coercendis
feris podiū protegentia succinis nodarentur. Arma uero & libitia totusq; unius diei appa-
rātus esset e succino. Maximū pondus iis glebæ attulit. xiii. librarū. Nasci & in india certū
est. Arehelāus q; regnauit in Capadocia illuc cortice inhærete tradit aduehi rude: poliricq;
lacte incoctum. Liquidū primo destilare argumēto sunt quædā inens translucentia ut fer-
nice aut culices: lacertæq; quas adhæsisse musteo nō est dubiū: & inclusas indurefcēti. Ge-
nera eius plura. Candida odoris præstantissimi. Sed nec his nec terris precium. Fuluis tra-
itor auctoritas. Ex iis etiānum amplior translucentibus: præterquā si nimio ardore flagret: &
imaginēq; igneā inesse: nō ignē placet. Summa laus falernis a uini colore dictis molli fulgo-
re perspicuis. Sunt & in quibus decocti mellis leuitas placeat. Verum hoc quoq; tantū fie-
ri oportet quocunq; modo tingui libeat: hædorū leuo. & anchusæ radice. Quippe etiā cō-
chilio inficiuntur. Cæterum attritu digitorū accepta uicoloris attrahunt in se paleas & fo-
lia arida ut magnes lapis ferrum. Ramēta quoq; succini oleo adito flagrāt dilucidius diu-
tiusq; quā lini medulla. Taxatio in deliciis tanta ut hoīs quāuis pua effigies uiuorū homi-
nū uigenticum p præcia superet prorsus ut castigatio una nō sit satis. In corinthiis æs pla-
cet auro: argentocq; mixtū in cælatiis ars & ingenia. Murinorū & cristallinorū diximus gra-
tiam. Vniones qd capite circumferentur: gēma digyris. In omnibus deniq; aliis uitis osten-
tatio aut usus placet. In succinis deliciarum tamē conscientia. Domitius Nero in cæteris ui-
tæ suæ portentis capillos quoq; coniugis suæ Popæ in hoc nomen adopraverat quodam
etiā carmine succinos appellando. Et qm nullis uitis defunt præciosa noīa ex eo terti? hic
quidē colos coepit experi a matronis. Visus tñ succinorū inuenitur aliq; i medicina sed nō
ob hoc fœminis placent. Infantibus alligari Amuleti rōne prodest. Callistratus & cuiusq;
æratī contra lymphationes prodesse tradit. Et urinæ difficultatibus potum: alligatumq;
Hic & differentiam nouam attulit appellando crysolestrū quasi coloris auri: & matutino
grauissimi aspectus. Rapacissimū igniū: & si iuxta fuerit celerrime ardescens. Hoc collo al-
ligatum: mederi febribus & morbis: Tritū cum melle ac rosaceo auriū uitis. Et si cū melle
attico coneratur: oculorū quoq; obscuritatibus. Stomachi etiā uitis uel per se farina eius
sumpta: uel cū mastice ex aqua pota. Succina etiā gēmis quæ sunt rāslucida: adulterandi
magnū habēt locū maxime amethyis: cum omni ut diximus colere tingantur. De lyn-
curio pxime dici cogit a uetorū pñacia. Quippe etiā si nō electū id esset lyncuriū tñ gē-

LIBER.

ma esse contendunt. Fieri autem ex urina quidem lyncis. Sed egesta terra protinus bestia operiente eam: quoniam inuideat hominum usui. Esse autem quale in igneis succinis colore: salpica. Nec folia tamen aut strameta ad se rapere: sed aeris etiam ac ferri lamias quod Diocles quidem & Theophrastus credidit. Ego falsum id torum arbitror. Nec uisam in æuo nostro gemam ullam ea appellatione. Et quod de medicina simul proditur calculos uescia eo poro elidi: & morbo regio occurrere: si ex uino bibatur: aut si portetur. Et tamen nunc gemarum confessa, dicemus etiam datissimis orsi. Nec uero id solum agemus: sed ad maiorem utilitatem uitae obiter coarguetur magorum infanda uanitas: quando illi uel plurima prodidere de gemmis medicinae ex iis species blando prodigio transgressi.

De adamantis generibus & medicinis & margaritis.

Ca. V.

Aximum in rebus humanis non solum inter gemas precium habet adamas: diu non nisi regibus: & iis admodum paucis cognitus: unus modo in metallis repertus: per quam raro comes auri: nec nisi in auro nasci uidebatur. Veteres eum in æthiopum partem metallis inueniri existimauere: inter delubrum. Mercurii atque insulam meroen dixeruntque non amplius cucumeris semine haud colore dissimile inueniri. Nunc genera eius sex noscuntur. Indici non in auro nascentis: sed quadam crystalli cognatione. Siquidem & colore translucido non differt. Et laterum sexangulo lepore turbatus in mucronem: aut duabus contrariis partibus quo magis mitemur: ut si duo turbines latissimis suis partibus iungantur magnitudine uero etiam auellani nuclei. Similis est huic quidam arabicus: minor tantum. Similiter & nascentis cæteris pallor gentis & in auro non nisi excellentissimo natalis. Incudibus hi deprehenduntur: ita respuentes ictum ut ferrum utrinque dissoluet. Incudescunt etiam ipsae dissiliant. Quippe duritia inenarrabilis est simulque ignium uictrix natura: & nunquam incallescens. Unde & nomen indomita uis graeca interpretatione accepit. Vnum ex iis uocat cenchron: quod est milii magnitudine. Alterum macedonicum in philipico aruo repertum: & hic est cucumris semine par. Post hos cyprius uocatur in cipro rebus uergens in æreum colore. Sed in medicina ut dicemus efficacissimus. Post hunc est siderites ferri splendoris: pondere ante cæteros: sed natura dissimilis. Nam & ictibus frangitur: & alio adamante perforari potest. Quod & cyprio euenit. Breuiterque ut degeneres nobis tantum auctoritatem habent. Idque quod totis uoluminibus his docere & mandare conati sumus de discordia rerum concordiaque: quam antipathiam ac sympathiam appellauere graeci non aliter clarius intelligi potest. Siquidem illa inuicta uis duarum uolentissimae naturae rerum ferri ignisque contempnix hircino rumpitur sanguine: ac ne aliter quam recenti calidoque macerata: & sic quoque multis ictibus: tunc etiam praeterquam eximias incudes malleosque ferreos frangens: Cuius hoc ingenio inuentum: Quo uel casu reperiuntur? Aut quae fuit coniectura experiendi rem inmensi secreti & in foedissimo aialium omnium? Profecto muneris talis inuentio hominis est. Nec quare in nulla parte naturae ratio: sed uoluntas. Ut cum feliciter rumpere contingit: in tantum paruas frangantur crustas: ut cerni uix possint. Expetuntur a sculptoribus: ferrosque includuntur: nulla non duritia ex facili cauantes. Adamas dissidet cum magnete lapide in tantum ut iuxta positus ferrum non patitur abstrahi: aut si admotus magnes apprehenderit: rapiat atque auferat. Adamas & uenena irrita facit: & lymphationes abigit: merusque natos expellit a mente ob id quidam cum anchiten uocauere. Merodorus Sceptius in eadem germania in balista insula nasci in aqua & succinum quod eadem legerim: solus dicit & praefert arabicus. Quod falsum esse quod dubitet? Proximum apud nos indicis arabicisque margaritis precium est de quibus in nouo diximus uolumine inter res marinas.

De smaragdi generibus: & gemis uiridibus & translucidis.

Ca. VI.

Etiam auctoritas smaragdis perhibetur pluribus de causis: nullius coloris aspectu iucundior est: Nam herbas quoque uirentes: frondesque haud despectus. Smaragdos uero tanto libentius: quoniam nihil ideo uiridius comparatum illis uiret. Praeterea soli gemarum contuitu oculos implent: nec satiant. Quin & ab intentione alia obscurata aspectu smaragdi recreatur acies. Scalpentibusque gemas non alia gratior oculorum refectio est: ita uiridi lenitate lassitudinem mulcent. Praeterea longinquo amplificans uisum: inficientes circa se reperiuntur aera non sole mutati: non umbra: non lucernis: semperque sensim radiantes: & uisum admittentes ad crassitudinem sui facilitate translucida. Quod etiam in aquis non fit. Idem plerumque & concaui ut uisum colligant. Quapropter decreto hominum is paritur scalpi ueritis.

Quāquā scythicorum ægyptiorumq; tanta durities est: ut nequeant vulnerari. Quorū uero corpus extensum est: eadem qua specula ratione supini imagines rerum reddunt. Nero princeps gladiatorū pugnās spectabat smaragdo. Geneta eorū. xii. nobilissimi scythi ci ab ea gente i q̄ reperiunt appellati. Nullis maior auctoritas: nec min⁹ uitii. Et quātū smaragdi a gemis distant: tñ scythici a cæteris smaragdis. Proximā laudē habēt sicut & sedē bactriani: quos i cōmissuris saxorū collegere dicuntur etelisis flantibus. Tunc. n. tellure in tēritē: quia iis: uentis maxie harenæ mouētur. Sed hos minores multo scythicis eē tradūt. Tertiū loco Aegyptii habēt q̄ eruūtur circa copton oppidū thebaidis in collibus & cauti bus. Reliq̄ genera in metallis æranis inueniūtur. Quapropter principatū ex iis ægyptii op tinēt: dosq; eorū & ut i colore ligdo nec diluto: uerū ex humido pinguiq; quaq; respiciat imitante translucidū mare pariterq; trās lucet: & nitet: hoc ē colorē expellit & acie recipit. Ferunt & in herme insula tumulto reguli. Hermiæ iuxta cetarias marmoreo leoni fuisse indiros oculos ex smaragdis ita radiantibus etiā in gurgitē ut territi istrumēta. refugerēt thinni: diu miratibus nouitate piscatoribus: donec mutauere oculis gēmas: sed & uita de/ monstrari oportet repta. Sunt qdē oīum eadē. Quādā tñ nationū pecularia: sicut in hoīe. Ergo Ciprii uarie glauci: magisq; ac minus in eodē smaragdo aliis partibus tenorē illū. scy thicæ austeritatis nō semp custodiunt. Ad hoc qbusdā intercurrit umbra surdusq; sit co/ los q̄ i probatur etiā dilutior. Hincq; genera distinguntur. Et sunt aliq̄ obscuri quos uocāt cæcos. Alii densi nec e ligdo translucidi. Quidā uaria nubecula i probati. Aliud ē hoc quā umbra de q̄ diximus. Nubecula. n. albicans ē uitii cum uiridis nō ptransit aspectus sed aut intus occurrit aut excipit in fine uisum cādor. Hæc coloris uitia: ista corporis capilla/ mētum sal: plūbago. Ab iis æthiopici laudātura copto dierū trium itinere: ut auctor ē lu/ ba: acriter uirides: sed nō facile puri aut cōcolores. Democritus in hoc genere posuit her/ micos & p̄scos. Illos extumescētes pingui ter p̄scos uero nō trās lucidos: sed iucundi tēno ris. Visum iplere quē nō admittat. Felis pantherarumq; oculis simile. Nāq; & illos radiare nec p̄spici. Eodē in sole hebetari: umbris: refulgere: & lōgius quā cæteros nitere. Oīum horum etiā uitiū quod felis colorē aut æris habent. In sole dilucidū qdē ac ligdi: sed nō uirides. Hæc uitia & artice maxie sentiūtur i argētariis metallis reptis i loco q̄ thyrice uo tatur: semp minus pigues & e lōgi quo speciosiores. Frequē & iis plūbago: hoc ē ut i sole plūbei uideātur. Illudq; peculiare qdē qdā ex iis senescunt paulatī uiriditate euanida & so/ le læduntur. Post hos medici plurimū uiriditatis habent i tērdū & e saphyro. li sunt fluā/ osi: & rerum imagines cōplexi ut uerbis gratia papauerum aut auium pinarumq; uel catu lorum aut similitum. Qui tñ uirides nascuntur: qm oleo meliores fiunt. Neq; est aliorum magnitudo amplior. Carchedoni nescio an in totum exoleuerint: postq̄ metalla æris ibi de fecerunt: & semp tamen uilissimi fuisse minimiq;. Idē fragiles sed colore incerti & uirentiū in caudis pauor: columbarūq; collo plumis similes ad inclinationē magis aut minus luci/ di. Venosi quidē: squamiosiq;. Peculiare erat in his uitiū sarcio appellatum. Hoc est quæ/ dā gēme caro. Mox iuxta carthedonē in qua legebatur: smaragdites uocatus est. Iuba est auctor smaragdū quē cholani uocant: in arabia ædificiorum ornamentis includi. Et lapidē quē alabastrē ægyptii uocant. Cōplures uero e proximo laconicos in taygeto monte erui medicis similes: & alios in sicilia. Inferitur smaragdis & quæ uocatur ranos: e plis ueni ens gēma ingrate uiridis atq; itus sordida. Itē chliosmaragdos e cypro turbida æreis uenis Theophrastus tradit: ægyptiorum cōmenariis reperi: regi eorum a rege babylonio mis/ sum smaragdū munere. iiii. cubitorum longitudine: & trium latitudine. Et fuisse apud eos in louis delubro obeliscū e quattuor smaragdis .xl. cubitorū lōgitudine. Latitudine uero in una pte. iiii. & in altera pte duorū. Se aut scribente eē i tyro Herculis tēplo statuā planā e smaragdo: nisi potius pseudo smaragdus sit. Nā & hoc genus reperi: & i cypro inuentū ex dimidia parte smaragdum: ex dimidia iaspide: nōdū humore in totū transfigurato. Ap piō cognominatus Plistonices: paulo ante scriptū reliq; esse etiā in labyrintho ægypti colosseum Serapin e smaragdo. ix. cubitorum. Eadē multis naturā aut certe similē habere berylli uidentur in india originē hātes: raro alibi reptos. Poliūtur oēs sexāgula figura ar tificū i gēniis: qm hebescūt: ni color surdus: repressu āguloꝝ excitec. Aliter. n. politū nō hnt fulgorē eundē. Probatissimi sunt ex iis q̄ uiriditate puri maris imitat. Proximi q̄ uocantur chryloberylli & sunt paulo pallidiores: sed in aureum colorē exeunte fulgore. Vicinum

LIBER.

genus huic est pallidius: & a quibusdā proprii generis existimatur: uocaturq; chrysopylō. Quarto loco numerant hyacynthozones. Quinto quos heroides uocant. Post eos autē ceramini. Ac deinde oleagini: hoc est colore olei. Postremi chrysellis fere similes. Hi capillamentum habent: sordescq; alioquin euanidi: quā sunt oīum utia. Indi mire gaudēt lōgitudine eorum: solosq; gēmarū esse prādicant: q; carere auro maliunt: & ob id pforatos elephantorū fetis religant. Et alios cōuenit nō oporteret pforari: quorum sit absoluta bonitas ut blicis statim ex auro capita cōprehendentibus. Ideoq; cylindros ex iis facere malūt quā gēmas: qm̄ ex summa cōmēdatio ī lōgitudine. Quidā & angulosos putāt statim nasci. & perforatos gratiores fieri medulla candoris exempta: additoq; auro repercussa aut oīo castigata cā perspicuitatis ad crassitudinem. Vitia prāter iam dicta eadem fere quā in smaragdis & pterygia. In nostro orbe aliqñ etra potum inueniri putantur. Indi & alias quidē gemmas crystallo inuento adulterare repperierunt: sed prācipue beryllos.

De opali generibus & uitis: & expimētis: & uariis gēmis.

Ca. VII.

Inimū: idēq; plurimū q ab iis differunt opali: smaragdis tm̄ credētes. India solū & horū ē mater. Atq; ideo eis preciosissimā gloriā cōpositores gēmarū & maxime inenarrabilem difficultatē dederunt. Est. n. in iis carbūculi tenuior ignis. Est amethysti fulgens purpura. Est smaragdi uires mase: & cuncta pariter incredibili mixtura lucentia. Alii summo fulgoris augmento colores pigmētōrū aqua uere. Alii sulphuris ardentē flammā aut etiā ignis oleo accēsi. Magnitudo nucē auellanae aequat insigni apud nos hystoria. Siq; extat hodieq; huius generis gēma pp quā ab Antonio pscriptus Nonius senator est filius Strumae Nonii eius: quē Catullus poeta in sella curuli uisū idigne tulit. Auusq; Seruiliū Noniani quē cōsulē bis uidimus. Illeque pscriptus fugiēs hūc ē fortunis suis oib; annulū abstulit secū. Quē certū ē sēstertiis. xx. milibus aestimātū. Sed mira Antonii feritas atq; luxuria pp gēniā pscriptibentis. Nec minor Nonii cōtumacia pscriptiōnē suā amantis cū etiā ferat abrofa parte corporis relinquit bestiae ppter quas se periclitari sciāt. Vitia opali: si color in flore hārbae quā uocatur heliotropiū exeat aut crystallū: aut grandinē. Si sal interueniat aut scabritia: aut cuncta oculis occurrantia: nullōq; magis india similitudine indiscreta uitro adulterat. Experimentū in sole tm̄. Falsis. n. cōtra radios libratis digyto a pollice: unus: atq; idē transluet colos in se cōsumptus. Verū fulgor subinde uariat: & plus huc: illucq; spargit: & fulgor lucis in digyros funditur. Hanc gēniā ppter eximiam gratiam pleriq; appellauere pederota. Sunt & q priuātū eius genus faciunt: sangonem quē ab idis uocari dicunt. Traduntur nasci & in aegypto & in arabia: & uilissimū in ponto. Itē in Gallia: ac rhafo & cyprio qppe opali gratiā habet. Sed mollius nitet: raro nō scaber. Sūma coloris ex aere & purpura cōstat. Viriditas smaragdi deest. Cōstatq; melior ille color: cuius fulgor uini colore fuscatur q diluīt aqua. Hactenus de principatu cōuenit mulictū maxie seuatufcō. Minus certa sunt de qbus: & uiri indicant. Sigulorū. n. libido singulis precia facit: & prācipue regū. Claudius Cēsar smaragdos inducat & sardonicas. Primus autē Romanorū sardonice usus est prior Africanus: ut tradit Demōstratus. Et inde Romanis hanc gēniā fuisse celeberrimā. Quāobrē proximū ei dābimus locū. Sardonyces olim ut ex noīe ipso apparet intelligebantur candore in sarda: hoc est uelut carnibus ungue hoīs iposito & utroq; translucido. Talesq; esse indicat tradūt. Ismenias. Demōstratus Xenothemis. Socrates: Hi qdē duo reliquas oēs quā transluceant cācas appellantes: quā nunc noniē abstulere. Nullo sardorū uestigio arabicae sunt. Coeperuntq; pluribus hā gēniā colorib; ītel ligi: radice nigra: aut cāruleū imitante: & unguē: creditū. n. candido pingi. Nec sine quadā spetie purpurā candore in minimū transeunte. Has indis nō habitas in honore Xenothemis scribit tantā alias magnitudinis: ut inde capulos facitarent. Etenim cōstat ibi torretibus detegi. Et placuisse in nostro orbe initio qm̄ sole ppe gēmarū scalptra cāca non auferrent. Persuasimus deinde & indis ut ipsi quoq; iis gauderent. Vixitq; pforatis utiq; uulgus tm̄ ī collo. Et ē nūc idicarū argumētū. Arabicae excellūt cādore circuli praelucido. atq; nō gracili: neq; ī recessu gēniā aut ī deiectu renitēte. sed ī ipis umbonib; nitēte. Prāterea substrato nigerrimi coloreis. Ex hoc indicis cāceum: aut corneum inuenitur etiam circuli albi: quādamq; in iis caelestis arcus anhelatio est. Superficies uero locustarum maris crustis rubentior. iam meleae aut feculentae (hoc enim nomen est uitio) improbantur & si zona alba fundat se uon colligat. similimodo si ex alio colore in se admittat aliquid

enormiter. Nihil. n. in sua sede alieno irrepellari placet. Sunt & armeniacæ: ut cæteræ improbandæ: sed pallida zona. Exponenda est & onicis ipsius natura pp nois societate hoc in gemma transilit. & allapide ex carmania. Sudines dicitur in gema. eē candore unguis humani similitudine. Itē chrysolithi colorē & sarde & iaspidis Xenothemis indicā onycē plures habere uarietates: ignea: nigra: cingentibus candidis uenis oculi mō interuenientibus: quarundā oculis obliquis uenis. Sotacus & arabicā onycē tradit. Sed eam a cæteris distare quod indicā igniculus habeat albis cingentibus zonis singulis pluribusque: aliter quā i sardonycæ indicā. Illic. n. momentum eē hic circulū. Arabicas onycas nigras inueniri candidis zonis. Sarysus carnosas esse indicas parte carbunculi. parte chrysolithi & amethysti. Torumq; id genus abdicat. Verā autē onycē plurimas: uariasq; cōlaetis zonis habere uenas oīum in rāsitu colore iuenerabili: & i unū redeunte cōcentum suauitate grata. Nec sardæ natura differenda est: diuiduā ex eodē noie. Quapp oīum obiter gēmarū ardētū natura indicāda.

De generibus carbunculoꝝ: & uitis: & experimētis: & gēmis ardētibꝫ. Ca. VII.

Rincipatum habēt carbunculi: a similitudine ignium appellati: cui ipsi nō sentiant ignes: ob id a quōdā apyrustæ uocati Horum genera: indicī & garamāci: quos & carchedonios uocauere: pp opulentia carthaginis magnæ. Adiciunt æthiopicos & alabandicos i ortosiaca caute nascentes: Sed q pficiantur abandicos. Præterea i omni genere masculi appellantur aciores: at fœminæ languidius resurgētes: In masculis quoq; obseruant liquidioris alios flāmæ: nigrioris alios: & quōdā lucidius: ac magis cæteris in sole flagrantes. Optimos uero amethystinos: hoc ē quoz extremus igniculus in amethysti uio lā exeat. Proximos illis quos uocant syrrias priuato fulgore radiantes. Inueniri autē ubicunq; maxie solis repercussu. Sarysus idicos nō ē claros dici: ac plerūq; sordidos. ac semper fulgoris retorridi. Aethiopicos pingues: lucēq; nō emittentes: sed uoluto igne flagrare. Calistratus fulgorē carbunculi debere cādidiū esse posuit extremo uisu nubilantē: & si ita attollat: exardescēt: ob id a plerisq; nunc carbunculū candidū uocari. Quī languidius & liuidius ex idicis lucent liutcontas appellari. Carchedonios multo minores ēē. Indicos etiā minus sextarii unius mensura cauari. Archelaus carchedonios nigrioris aspectus esse sed igne uel sole & inclinatione acrisq; cæteros excirari. Eosdē umbratē recto purpureos uideri Sub cælo flāmeos. Cōtra radios solis & scintillare. Cæras signantibus iis liquefcere quāuis i opaco. Multi idicos carchedonif candidioris ēē: & e diuerso inclinatione hebetari scripsere. Etianū in carchedonif maribus stellas intus ardere. Fœminas uniuersum fulgorē fundere extra se. Alabādicos cæteris nigriores ēē scabrosq;. Nascentur & ithracia coloris eiūdem ignē minime sentientes. Theophrastus auētor ē & i orchomeno archadiæ inueniri & in chio. Illos nigriores ēē quōdā & specula fieri. Esse & troyenios uarios interuenientibꝫ maculis albis. Itē corinthios ex pallidiorē cādidos. Massilia quoq; iportari Boechus & Vlyxipone scripsit magno labore ob argillā sole adustis saltibꝫ. Nec est aliud difficilē: q discernere hæc genera: rāta est i iis occasio artis: subitis p quæ translucere cogātur. Aiunt ab æthiopicis hebetiores in aceto maceratos. xiiii. diebus nitescere: totidē mensibꝫ durate fulgore. Adulterantur uitro simillimæ. Sed coræ deprehēduntur: sicut aliæ gēmæ factiæ. Meliore. n. materia & fragili & cetrofa scobe deprehenduntur & pondere: qd minus ē uitreis: aliqñ & pustulis argenti modo relucētibꝫ. Est & anthracitis appellata: in telprota fossilis: carbonibꝫ similis. Falsum arbitror qd & in lyguria nasci tradiderunt: nisi forte tūc nascebatur. Esse in iis & præcincti cādica uena tradūtur. horūq; ignēū color ut superiorū ē. Peculiare qdē qd lactæ uelut intermortui extinguntur. Cōtra aq; pfulsi exardescunt. Cognata est huic sandastros: quā aliqui garamantiten uocant. Nasctur in india loco eiūsdē nois. Gignitur & in arabia ad meridiē uersa. Cōmendatio summa qd uelut in translucido stellantes intus fulgent aureæ guttæ: semper in corpore: nunq; i cute. Accedit religio narrata a syderū cognitione ab inspektoribus: qm fere stellarum hyadum & numero & dispositione stellatur. Ob hoc a chaldeis in cerimoniis habitæ & hic mares, austeritas distincta quodam vigore appositā tinguescens. Indicæ qdē etiā hebetare uisus dicuntur. Blandior fœminis flāmæ: alliciens magis quam accendens. Sunt qui præferant arabicas indicis. Numideq; chrysolito illas similes dicunt. Ismenias uero negat poliri sandastros propter teneritatem: & ob id magno uenire. Sūt q sādāsita uocent. Inter oēs constat: quātū numero stellarū accedat: tm & præstio accedere. Affert errorem aliquando similitudo nominis. Sandasfer Nicāder sandesferio

LIBER.

uocauit: alii sandarefon: Quidā uero hanc sandastrō: illā sanderefon: in india nascentem illā quocq; & loci nomen custodientē. Malicoloriā ut olei uiridis: oibus. Improbata. Ex eo dē genere ardētū lichnites appellat: a lucernarū accēsarum prācipua gratia. Nascit̃ circa orthosiā totaq; Carmania ac uicinis locis. Sed pbatissimi i indis. Quā qdā remissiorē catibunculū ēē dixerunt. Secunda bonitate similis est ionis appellata a praelatis floribus: Et alii as iuenio differentias. Vnā quā purpura radiet. Alterā quā cocco: a sole exalfectas: aut digitorum attritu: paleas & cartharū fila ad se rapere. Hoc idē & scarchedonius facere dicit quāq; multo uilior prādictis. Nascitur apud Nasamonas i mōtib: ut incolae putāt hymbre diuino. Inuenitur ad repectum lunā: maxie plene Carthaginē quondā deportabatur. Archelaus & i aegypto circa thebas nasci tradidit: fragiles uenofas: moriēti carboni similis. Potoriā uasā & ex hoc lapide & ex lichnite factitata iuenio. Oīa autē hāc genera sculpturā cōtūmāciter resiliunt: partēq; carā in signo tenent. E diuerso ad hāc facta utilissima: quā nomen cū sardonice coica uir. Ipsa gēma uulgaris: & p̃mū sardibus repta. Sed laudatissima circa Babylonā cū lapidicinā quādam aperirentur: hārens i saxi corde. Hocq; mō metallum apud psas defecisse traditur. Sed iueniuntur cōpluribus aliis locis: sicut in ephire: & also in india triū generum rubrū. & qd demium uocat a piguedine: tertiū quod argenteis bracteis sublimitur. Indicaq; plucēte crassiores sunt arabica. Inueniuntur & circa leucada epiro & circa aegyp̃tū quā bractea aurea sublimuntur. Et in his autē mares excitatius fulgent. Forminā piguiore sunt & crassius nitēt. Nec fuit alia gēma apud antiquos usu frequentior. Hāc cētē apud Menādriū & Philomenē fabulā supbiū. Nec ullā trāslucētū tardius suffuso humore hebetā: oleoq; magis q̃ alio liquore. Dānā ex iis mellē: & ualidē testaceā. De generibus topacii & callaite: & de gēmis uiridibus nō trāslucētibus. Ca. VIII. Gregia etiānum topacio gloria ē: suo uirēti genere: & cum repta ē praelatē oibus. Id accidit i arabiz isulā: quā chytis uocatur. In qua trogladitā prādonēs: enī diutius famā & tēpestare pressi herbas: radiceq; effoderēt: eruerunt topacion. Hāc Archelai snia ē: lūba topacion insulā i robro mari a cōinere stadiis. ccc. abesse tradit nebulosā: & ideo quēstā saepe a nauigantib: ex ea cā nomē accepisse. Topazin. n. trogloditarū lingua significatiōē habere quārendi. Ex hac p̃mum iportatā Berenicē Regina: quā fatē mater sequētis Ptolemēi a l. hyl. mone prāfēdo Regis ac mirē placuē: & inde factā statuā Artinoē Ptolemei Philadelphi uxori. iiii. cubitorum sacratā in delubro qd aureum cognomiābat. Recētissimi auctores & circa thebaidis alabastrē oppidū nasci dicūt. Et duo eius genera faciūt prāfoidē: atq; chrysopreio similē chrysoprasio: eius. n. tota similitudo ad succū porri dirigitur. Est autē aplūssima gēmarū. Eadē sola nobilium limā sentit. Cartrā saxo & corā poliuntur. Hāc & usu attritur. Comitatur eā similitudine ppior quā auctori: tate callais uiride pallēs. Nascitur post aduersā indix apud insulas caucasi montis phicaros ac asdathas amplitudine cōspicua: sed fistulosa ac sordiū plena. Sincerior multo: prāstantiorq; in carmania. Vtrobq; aut i rupibus suis & gelidis: oculi figura extuberās. leuiterq; adherens: nec ut annata perris: sed ut apposita. Quapropter scādere ad eā pigritia pedum equestres populus teder: simul & piculū terret. Ergo cuntes e lōginq; iecssunt: & cū toro musco excutunt. Hoc uēstigal hocq; gestamen diutius in ceruice gratissimū norunt. Is census: hāc gloria a pueritia deī & torum numerum prādicantiū. In quo uaria fortuna. Quidā istū primo cōpere prāclaras. Multi in secundo nullas. Et qdē callaides tali sed uia formantur: alias fragiles. Optimus color smaragdi ut tū apparet: ex alieno ē quod placeant. Inclūxā decorantur auro. Aurūq; nullā magis decent. Que sunt earum pulchriores oleo. unguēto: & ēt mero colerē depdunt. Viliores cōstātius representant: ueq; est mutabilior alia aut mendatior uitri. Sunt q in arabia inueniri eas picant in nidis auium quas methacholicos uocant. Viridantium & alia plura sunt genera. Viliori ē turbā prāsus. Cuius alterum genus sanguineis puntis abhorret. Tertium uirgulis tribus distinctum est candidum: Prefertur his Chrysoprasus porri, succum & ipsa referente sed & paulum declinās a topacio in aurum. Huic & amplitudo ea ē: ut cymbia ēt ex ea fiant. Cylindri qdē celerit me. India has generat & nilion fulgoris si ante habeat breuis: & cum iteare fallacis. Sudi nes uero dicit & in syuero attice flumē nasci: Est autē color sumidū topacii: aut aliqñ mel lē. lūba i athiopia gigni tradit: & i litoribus amnis quē nilum uocauimus: & inde nomen trahere. Nō trāsluceret malachites spissius uirēs: a colore malux noīe accepto: reddēdis

laudata signis: & infantium custodia quadam in nato contra pericula ipsorum medicamine. Viret & sæpe translucet iaspis: etiā si uictus a multis antiquitas tamē gloriā retinens. Plurimæ ferunt eā gentes. Smaragdo similē indicæ. Cypri dicunt glaucū pingueq; Persiæ æri similē ob id uocant ærizusa talis. Et iaspis ē cærulea circa thermoodontē amnē In phrigia purpurea. In capadocia ex purpurea cærulea: atq; nō refulgēs. Thracia idicæ similē mittit. Chalcidia turbidā. Sed minū refert nationes q̄bonitates distinguere Optima ergo quæ purpurea quicq; habet secunda quæ rosæ: tertia quæ smaragdi. Singulis autē græci nomina ex argumēto dedere. Quarta apud eos uocant boria cælo autumnali matutino similis: & hæc erit illa: quæ uocat ærizusa. Similis ē & sardæ: imitata & uiolas. Non minus multe spēs reliquæ: sed oēs in uitio: cæruleæ aut crystallo similes. aut myxis. Item beterizusa in proprio uti arbitror cognomine: uelut e multis eiusdē generis cōposita gēmis. Quāobrē prestatiores fundā claudunt: id est parentes nec præterq; margines auro āplectente. Vitium est breuis in iis nitor & longe splendens: & sal: & oīa quæ in cæteris. Et nitro adulterant: quod manifestū sic cum extra fulgorem spargunt: atq; non in se continent: nec in diuersa quæ sphragidas uocant. Publico gemmarum dominio in iis tantum dato: quoniam optime signent.

De iapidum generibus.

Ca.

IX.

Ortus uero oriens pro malueris traditur testari ea: quæ ex iis smaragdo similis est e petra per tranuersum lineā alba præcingitur: & grammatis uocatur. Quæ pluribus polycalamos. Liber obiter uanitatem magicam hic quoq; coarguere: quoniam hanc concionantibus uilem esse prodiderunt. Est & onychipuncta: quæ iaspōnyx uocatur: & nubem complexa: & niues imitata: quæ stellata rutilis punctis est: salī megarico similis: & ueluti fumo infecta: quæ capnias uocatur. Magnitudinem iaspidis. xi. unciarum uidim⁹ formatamq; inde effigiem Neronis thoracatam. Reddetur & perse cyaneo gratia accomodato paulo añ iaspidis nomen: colore cæruleo. Optima sythica: dein cypria: postremo ægyptia. Adulteratur maxime tinctura: idq; ingloria regis ægyptii adscribitur: qui primus eam tinxit. Diuiditur. autem hæc in mares fœminasque. Inest aliquando & aure⁹ pulvis nō q̄lis i saphirinis. Saphirus. n. & aureis punctis collucet. Cæruleæ & saphiri raroq; cum purpura. Optimæ apud medos: nusquā tamen plucidæ. Præterea inutiles sculpturæ interuenientibus crystallinis centris. Quæ uero sunt ex ii cyanei coloris mares existimantur. Alius ex hoc ordo purpureis dabitur: & absis discedentibus. Principatū amethysti indicæ tenent. Sed in arabia ex ea quoq; parte quæ finitima syriæ petrea uocatur. & in armenia minore: & i ægypto: & in galatia reperiuntur: Sordidissime autē atq; uilissimæ in tharso & cyprio. Cām nominis afferunt: quod usq; ad uini colorē accedens: prius quā eū digustet: in uiolā definit. Fulgorq; qdā in illa purpure nō ex toto igneus: sed in uini colorē deficiens. Perlucet autē oēs uiolaceo colore: sculpturis faciles. Indicæ absolutum purpure colorē habent. Ad hæc tinguentiū officinæ dirigunt uota. Fundit autē eū aspectū leuiter blandū: neq; in oculos ut carbunculi uibrat. Alterū earū genus descendit ad hyacinthos. Hunc colorē indi facon uocant: talēq; gēma facodion. Dilutior uero ex eodē sapiuos uocatur. Eadē & paranites in cōtermino gentis arabicæ. Quartū genus colorē uini habet. Quintū ad uicina crystallo descendit albicante purpure deiectū. Hoc & minime probatur: qñ præcellens debet esse in suo spectu uelut ex carbunculo refulgens quidā in purpura leuiter roseus nitor. Tales aliqui malunt pederotas uocari. Alii anterotas. Multi Veneris gēma: qd maxime uidetur de re: & specie & colore extremo gēme Magorū uanitas resistere ebrietati eas promittit: & ide ap pellatas. Et præterea si lunæ nomē ac solis scribatur in iis atq; ita suspēdantur collo e capillis cinocephali uel plumis hirundinis: resistere ueneficiis. Iā uero quoquomō adesse reges adituris. Grandinē auertere quoq; ac similia prospere & locustas prædicatione addita: quā demonstrant. Nā e smaragdis quoq; similia promissere: si aquilæ scalperentur: aut scarabæi. Quæ quidē scripsisse eos nō sine cōtētu & irrisu generis humani arbitror. Multum ab ea distat hiacinthos: tamen e uicino descendens. Differentia hæc: quod ille emicans in amethysto fulgor uiolaceus dilutus est in hiacintho. Primo quoq; aspectu gratus euanesceat anteq; satiet: adeoq; nō implet oculos: ut pene nō attigat: marcescens celerius noīs sui flore. Hiacinthos Aethiopia mittit & crisolithos: aureo colore trās lucētes: præferuntur iis idicæ. Et si uarie nō sint: bactrianæ. Deterime aut arabicæ qm turbide sunt & uarie: & fulgoris interpellati nubillo macularū: etiā quæ limpidis cōtingere: ueluti scobe sua refertæ. Optimæ

LIBER.

uero sunt: quæ in colatione aurum albicare quadam argenti facie cogunt. Funda includuntur perspicuæ: Cæteris subiicit auricalcū. Tamen si iam ex partes gemarū usu appellantur alig & chrisoleū in colore electri declinātes: matutinus aspectus iucundior: ponticas deprehēdit leuitas. Quædā in iis duræ sūt ruffeq: quædā molles & sordidæ. Bocchus auctor ē & in Hispania reptas: quo in loco cristallū dicit ad liberamentū aquæ puteis defossis inde erutā. Et chrisolichon. xii. pondo a se uisam. Fiunt & leucochrysi: inter ueniēte candida uena. Sūt in hoc genere capnie. Sunt & uitreis similes: ueluti croco refulgētes. Vitrea uero i usu discerni nō possint. Tactus aut deprehēdit tepidior in uitreis. In eodē genere sunt melichristi: ueluti p aurū sincero melle translucēte: quas india mittit: q̄quā ad iniuriāmy fragiles. Eadē & xistiō parit plebeiā ibi gemam. Candidarū dux ē pederos: q̄quā pōt quæri: an i colore numerari debeat totiens iactari p alienas pulchritudines nominis: adeo decoris progiatua in uocabulo facta ē. Est & suū genus expectatiōe tanta dignū. Cœnont. n. in translucidā cristallū uiredis suo mō aer simulq: purpura: & qdam uini aurēus nitor: semp extremus in uisus: sed purpura coronatus madere singulis uidet his & pariter oibus. Nec gemarum ulla ē liquido capiti iucunda suauis & oculis. Laudatissima ē in indis: apud quos argenō uocat. Proxima apud ægyptios: ubi fenites. Tertia in arabia: uerū scabra. Mollius radiat pōtica & affiatica. Ipse uero molliores sūt Galerica: & tragica: & cypria. Vinea eaz langor: aut alienis turbari coloribus: & quæ cœterarū. Proxima candicantiū est asteria principarū habens proprietate naturæ: quod inclusā lucē pupillæ modo quadam cōtinet: transfundit cū ielinatio ne uelut itus ābulantē ex alio atq: alio loco reddēs: eadēq: cōtraria foli regerēs candicatis radios: unde & nomē accepit difficilis ad cælādū. Indice præferē i Carmania nata. Similiter cādida ē quæ uocat astrios cristallo ppinquās in idia nascēs: & i pallenes littorib? itus a cœtro: cui stella lucet fulgore lunæ plenæ. Quidā cā nomis reddūt: qd strais opposita fulgorē rapiat: ac regerat. Optima in Carmania gigni nullāq: min? obnoxia uitio. Ceraunia. n. uocari q̄ sit deterior. Pessimā lucernæ luminis similē. Celebrāt & astrotrā: mirasq: laudes eius in magicis artib? Soroastrē cecinisse. Quidā diligētius de ea pdunt. Astrolobon Sudines dicit oculis pisciū similē esse & radiare cādido ut solē. Est iter candidas & quæ ceraunia uocat: fulgorē syderū rapiens. Ipsa cristallina splēdoris cærulei in carmania nascēs. Albam ē Nenothemis fatef: sed habere intus stellā cōcursantē. Fieri & hebetes ceraunias: quas nitro & aceto per aliquot dies maceratas cōcipere stellā eam: quæ post toridē mēse relāguescat Sotacus & alia duo genera fecit cerauniarū: nigras: rubetēsq. Ac similes eas ē securibus. Per illas quæ nigræ sūt & rotunde urbes expugnari & classes: easq: betulos uocari. Quæ uero lōge sūt ceruineas. Faciunt & aliā rarā admodū: & parthorū magis quæsitā: qm nō albi in ueniatur: quā in loco fulmine isto. Proximū cerauniarū nomen apud eos habet: quæ appellatur iris. Effoditur in quadā insula rubri maris: quæ distat a beronice urbe. lx. milia passū: cetera sui parte cristallus. Itaq: qdā radice cristalli ē dixerūt. Vocat ex argero iris. Nā subrepto pcutta sole: spēs & colores arcus cælestis in pximos parietes eiacular: subinde mutans magnaq: uarietate amirationē sui augēs. Sexangulā ē ut cristallum cōstat. Sed ē aliquas scabris laterib? & angulis inequalib? dicūt In sole aperto pietas: radios in se recādentes discutere. Aliquas uero ante se proiecto nitore: adiacentia illustrare. Colores uero nō nisi ex opaco reddunt: nec ut ipse habeant: sed ut repercussu parietem illidant: optimaq: quæ maximos arcus facit: simillimosq: cælestibus. Est & alia. iris cæra: similis: & prædura. Quam Horus crematam tufanq: ad ichneomonum morsus remedio esse. Nasci autem in perside tradit. Similis est aspectus: sed non eiusdem effectus quæ uocatur zeros alba nigrasq: macula in transuersum distinguente cristallum. Expositis per genera colorum principalium gemis: reliquas litterarum ordine explicabimus.

De quibusdam gemmis per alphabeti ordinem.

Ca.

X.

Chates in magna fuit auctoritate: nunc in nulla. Reperta primum in sicilia iuxta flu men eiusdem nominis: postea pulcherrimis locis: excedens amplitudine numerosa: uarietatibus diuersis mutantib? cognomina eius. Vocatur enim phaspachates: cerachates: fardachates: hæmachates: leucachates: dendrachates: uelut arbuscula insignis. An tachates cum uritur myrrham redolens. Coralochates guttis aureis saphiri nō distincta: qualis copiosissima in creta sacra appellata. Purat eā cōtra praneos: & scorpionū iſt? pdesse. Quod i siculis utiq: crediderūt: quoniā primū ei? puinciarū afflatu scorpionū pestis extinguit.

Et in india inueniunt cōtra eadem pollent: & aliis magnis miraculis reddunt. n. spēs fluminū nemorum & iumentorū: etiam edera: & statunculas: & equosq; ornementa. Medici coriculas inde faciūt. Spectasse ēt prodest oculis. Sicutiq; sedāt in os additā. Phrigia viridia non habēt. Thebis ægyptiis reperte carent rubētibus uenis: & albis. Et hæ quoq; cōtra serpētes ualidæ. Eadēq; auctoritas & cyprii ē. Sunt ēt q; maxime probent uitrea perspicuitatē i his. Reperiunt & in thracia circa oethā. Et in parnaso: & lesoo: ac massena: similes illis floribus & rhodo. Aliæ apud magnos differentiæ. Leoninæ pelli similes potentiā habere cōtra scorpiones dicunt. In persis uero suffitu eaz; tēpestates auerti: & præterea flumina sisti. Argumentū esse si in feruentes cortinas additæ refrigerēt. Sed ut p̄sint leoninis iubis alligadas. Nam hianæ pelli similes abhominantē discordialē domib⁹. Eam uero quæ uini coloris sit i uicta athletis esse. Argumentū ei⁹ quod in olla plena olei cocta cū pigmentis: & intra duas horas subferuefacta: unū colorē ex oibus facit minii. Ac opis nitro similis ē pumicosa aure is guttis stellata. Cum hac oleum subferuefactū punctis lassitudinē si credimus soluit. Alabastrites nascit in alabastro ægypti: & in syria damasco candore intercincto uariis colorib⁹. Quæ cremata cū fossili sale: ac trita grauitates oris & dentiū extenuare dicūt. Alethoria uocant in uentriculis gallinaceis inuentas crystallina spetie: magnitudine fabæ. Quibus Mijlonem crotoninēsi usū in certaminibus inuictū fuisse: uideri uolunt. Andromadas argētī nitorē habet ut adamas: quadrata: & semp tessellis similis magnis: putatq; nomen ipositum ab eo: quod impetus hominum & iracundias domet. Eadem sit an alia argyromadas: auctores nō explicant. Antiphates nigra cōtra lucet. Experimentū eius si coquat in lacte: facit. n. hoc myrrha simile imissa. Eamq; cōtra effascinationes auxiliari magni uolunt. Arabica ebori similissima est: & hoc uidet: nisi abnueret duritia. Quāquam putant contra dolores neruorum prodesse habentibus. Aromaticis & ipsa in arabia traditur gigni. Sed in ægypto circa pisas ubiq; lapidosa & myrrha coloris & odoris ob hoc reginis frequentata. Asbestos in arcadiæ montib⁹ nascitur: coloris ferrei. Aspilatem Democrit⁹ in Arabia gigni tradit ignei coloris. Eam oportere camelli fumo splenicis alligari inueniunt in nido arabicarum alitum. Et aliam eodem nomine ibi in leucoperta nasci argentei coloris cōtra lymphatum habendam. Atizonem in idia & perfidis acidia monte nasci tradit argenteo nitore fulgentam: magnitudine trium digitorū ad lenticulæ figuram odoris iucundi: necessariā magis regē constituentibus. Augites multis non alia uidetur esse quā quæ calais. Amphitane alio nomine appellatur chrysocolla in idie parte: ubi formicæ erunt aurum: in qua inuenitur auro similis: quadrata figura: affirmaturq; natura eius quæ magnetis nisi quod augere quoq; aurum traditur. Aphrodisiæ ex candida ruffa est. Apistos septenis diebus calorem tenet ex calfacta igni nigra ac ponderosa distinguentibus eam uenis rubentib⁹. Purant prodesse contra frigora. Agpytillam Iacchus itelligit per album sarda nigraq; uena transeunte. Vulgus aut in nigra radice cæruleam facit. Balanitæ genera duo habent subnitides: & corithii æris similitudine illa a copto. Hæc est trogloditica regione ueniunt medias seccante flāmeam uena. Bratrachitis mittit & coptosi. Vnam ranæ similem colore. Alteram ebori. Tertiā rubentis e nigro. Baptes mollis: alioquin odore excellit. Beli oculus albicans papillā pingit nigrā e medio aureo fulgore lucentē. Hæc pp suam spetiem: sacratissimo affiriorum deo dicat. Aliam aut quā Bellum uocant in arbelis nasci Democritus tradit nucis iugulandis magnitudine uitrea spetie. Baroptenus: siue botrytes nigra: sanguineis & albis nodis alligata dicitur: ueluti p̄tentosa. Botrytes alia nigra ē: alia pāpinea incipienti uux similis Bostrichitē Do roastres uocat crinibus mulierū similior. Bucardia bubulo cordi similis. Babylone trā nascitur. Bronica capitibus testudinum similis & tonitrua cadentia: ut aiunt restingit: & fulmine idē restinguit: si credim⁹. Bole nimbo inueniunt glebe similitudine. Cadmites eadē esset quā ostracitē uocant: nisi quod hāc cæruleæ interdum bullæ cingunt. Calais saphirum imitatur cādidiōr & litoroso mari similis. Chamites quibusdā uidet suū genus haberi plurimis spiritus fumida: ut suo loco diximus. Capadocia & in phrigia nascit ebori similis. Calamiten uocant e turbido: feruntq; plures calaicas cōiunctas simul iueniri. Catochites coris: cæ lapis est cæteris maior mirabilis: si uera traduntur: ipositam manum ueluti gūmi retinēs Catopyrites e cappadocia prouenit. Cepites: siue cepocapites candida est uenarū nodis coeuntibus candore imaginem regeens. Ceramites testæ colorem habet. Cynodia inueniuntur in crebro piscis eiusdem nominis candida & ob longæ: euentuq; miranda: si mō ē fides

LIBER.

prælagare eas habitum maris nubilo colore aut tranquillitate. Carites cæxæ similis est Ciccos piris. Corfoides caniciei hominis. Coralloacathes corallo aureis guttis disticta Coral-
lis minio gignit in idia & syene. Craterites iter chrisolithum & electrum colore habet præ-
dura naturæ. Crocallis cæras representat. Cissites circa copton nascitur candida: & uidetur i-
tus habere partem: qui sentiat et si creditur. Calcophonos nigra est: sed illa æris tinitum
reddit tragœdis ut suadent gustanda. Chelidonix duorum sunt generum hirundinum colore
& alia parte purpureæ nigris interpellantibus maculis. Chelonia oculus est indice testudinis.
uel protento sissima magorum mendacii: melle. n. colluto ore ipsam linguam futurorum di-
uinatione præstare promittunt quintadecima luna & silente tota die decretere uero
ante solis ortum. Ceteris diebus a prima in sextam horam. Sunt & chelonitides testudinum simi-
les: ex quibus ad tempestates sedandas multa uaticinantur. Eam uero quæ sit aureis guttis
cui scarabeo deiectam in aquam feruentem tempestates tueri. Calorites herbacei coloris est:
quam dicunt magni eam inueniri in syllæ apis uentre cogenitâ ei: ferroque includi iubent ad quæ-
dam prodigiosa moris sui. Coaspides a flumine dicta est uiridis fulgoris aurei. Chrysolapis
in ætiopia nascitur pallidi coloris die: & noctu ignei. Chrysopsis auge uidetur esse. Cepionidæ
in æolide nunc ad arneum pagum quondam oppidum nascuntur multis coloribus translucentes
alias uitreæ: alias crystallinæ alias iaspideæ. Sed & ffordidis tantus est nitor: ut imagines red-
dat ceu specula. Daphniâ Zoroastres & Orchastres morbis comitialibus demonstrant. Dia-
dochos heryllo similis est. Diphrys duplex candida ac nigra: mas ac femina: gentile utriusque
sexus distinguente linea. Dionysias nigra ac dura mixtus rubentibus maculis. Quæ ex a-
qua trita: saporem uini facit: & ebrietati resistere putatur. Draconites siue draconia e cere-
bro fit draconum: sed nisi uiuentibus absciso: nunquam gemmascit: inuidia animalis mori
se sentientis. Igitur mos est: ut dormientibus animalibus caput amputent. Soracus qui
uisam eam gemmam sibi apud regem scripsit: bigis uchi querentes tradit: & uiso dracone
spargere omnia medicamenta: atque ita precipere. Esse autem candora translucido nec pos-
seta poliri: aut artem admittere. Ecordia cognominantur ecardiste. Vna in qua nigra effu-
gies cordis eminet. Altera eodem nomine uiridi colore: cordis speciem representant. Tera-
tia nigrum cor ostendit reliqua sui parte candida. Enorchis candida est: diuisa quoque fragmen-
tis testium effigiem representat. Exhebenum zoroastres speciosam & candidam tradit: qua
aurifices aurum poliunt. Eristalis cum sit candida: ad inclinationes rubescere uidetur. Ero-
tylos eadē quæ mepicores & hieronne modo a Democrito laudat in argumentis diuinationi-
num. Eumetris in bætis nascitur: silici similis: & capita supposita uisa nocturna oraculi mo-
do reddit. Eumetrem Beli gemmam sanctissimi deorum sibi assyrii appellant porracei coloris
superstitionibus gratam. Eupetalos quattuor colores habet: cæruleum: igneum: minium:
mali. Eueos nucleo oliuæ similis est: strictæ concatenati modo non adeo candida. Eucorias situm
uidetur operire nigritiam. Eusebes ex eo lapide est: ex quo traditur Tyri in Herculis tem-
plo facta sedes: ex qua dii facile surgebant. Epimelas fit: cum in candida gema superne nigri-
cat colos. Galaxiam aliqui galactiten uocant: simile proxime dictis: sed intercurrentibus san-
guineis aut cadidis uenis. Galactites ex uno colore lactis est. Eandem dicunt leucogageam
& leucographiam appellant: & synephiten lactis succo ac sapore notabile. In educatione nu-
tricibus lactis fecunditatem: infantium quoque alligata collo saluam facere dicitur. In ore autem
liquefcere. Eandem memoriam adimere dicunt. Mittit eam & achelous amnis. Sunt qui smar-
agdum albis uenis circumligatam galactiten uocent. Galaios argyrodamanti similis est: pau-
lo sordidior. Inueniuntur autem binæ uel ternæ. Gasidanem medi mittunt coloris olorini ueluti
floribus sparsam. Nascitur & in arbellis. Hæc quoque gema concipere dicitur: & intra septimum
fateri coccussa. Concipere autem trimestri spatio. Glofoperta linguæ similis humanæ magnæ
in terra non nascitur: sed deficiente luna cælo decidere: & lenocinanti necessaria creditur.
Quod ne credam? promissi quoque uanitas facit. Ventos enim comprimere narrat. Gorgonia
nihil aliud est quam corallium: non uinis causa. quod induritiâ lapidis mutatur. Emollic mari-
na fulminibus: & typhoni resistere affirmat. Genianen eadē uanitate inimicorum poena effu-
cere promittunt. Heliotropium nascitur in æthiopia: africa cypro porracei coloris: sangui-
neis uenis distincta. Causa nominis: quoniam deiecta in uas aquæ fulgorem solis accedentem per-
cussa sanguineo mutat: maxime æthiopica. Eadem extra aquam seculi modo solem acce-
pit: deprehenditque defectus subeuntem lunam ostendens. Magorum impudentiæ uel

manifestissimum hoc quoque exemplum est: quoniam amixta herba heliotropio: quibusdam quoque additis precationibus gerentem conspici negent. Hepistithes quoque speculi naturam habet in reddendis imaginibus: quam rutila. Ex perimentum est si feruentem aquam addita statim refrigeret: aut si in sole addita arida materia accendat. Nascitur in circo Hiermodochos ex argumento uiriditatis in candida gema uel nigra: & aliquando pallida abiente circulo aurei coloris appellatur. Hexeconthalichos in parua magnitudine multicolor: hoc sibi nomen adoptauit. Reperitur in trogloditica regione. Hieracites alternat tota miluini nigricans ueluti plumis. Himnites ouis piscium similis est: & alia uelut nitro composita pura alioqui. Hiemonis cornu inter sacratissimas aethiopiarum gemas aureo colore arietini cornus effigie reddens: permittit praedictum uinas oia representare. Hormelion iter gratissimas aspiciet ex igneo colore radiis auro portare secum in extremitatibus candidam lucem. Hienia ex oculis hienae tabido in uase inueniri dicitur: & si credimus: linguae hominis subdita futura praedicere. Hematites in aethiopia quidem principalis: sed & in arabia & africa inuenitur sanguineo colore: non admittenda permixtis ad coarguendas barbarorum insidias zachalias babilonis in his libris quos scripsit ad Regem Mithridatem humana gemis attribuit fata: has non contentus oculorum: & iocinerum medicina decorasse. A rege autem aliquid petitis dedit: & libenter iudicium interposuit in proeliis et eas salutaris praenuntiavit. Est & alia eiusdem generis quae uocat henui ab idis xanthos appellata graecis e fuluo cadicans. Idem dicitur in creta ferreo colore pollicis humanum exprimit lesteria lurida: similis ideo existimatur salubris contra regios morbos. Est & alia eodem nomine liquidior. Tertia folio uiridi similis latior prioribus: pene sine pondere: uenis luridis. Quartum genus in eodem colore nigris uenis descendens. Iouis gema candida est: non ponderosa: tenera. Indica gentium suae habet nomen subrufo colore: in attritu sudorem purpureum emanat. Alia eodem nomine candida: pulchro aspectu. Non apud idos uioleacea est: sed raro saturo colore lucet. Lepidotes squamas piscium uariis coloribus imitatur. Lesbias lesbi patrie nomen habens inuenitur: & in india. Leucoptalmos rutila alias oculi specie candida nigramque continet. Leucopetalos candorem niuis ex auro distinguit. Libanochros thuris similitudinem ostendit: sed ad succum mellis. Limoniates eadem uidetur quae sinaragdos. De lipare hoc tamen traditur suffusa ea omnes bestias euocari. Lyfmaechus rhodo marmori similis est aureis uenis: politur ex marmore: amplitudine in angustias coeunt: ut inutilia exterantur. Leucochrysos fit crysolito interalbicantem. Menoia qualis sit non traditur. Media nigra est a Menda illa fabulosa inuenta habet uenas aurei coloris: sudorem reddit croci: saporem autem uini. Meconites papauera exprimit. Mitrax a persis accepta est: & rubri maris montibus multicolor: contra solem uarie refulget. Meroetes porracea lacte sudat. Morion indica quae nigerrimo colore transluet uocatur pronnion: in qua miscetur & carbunculi colos. Alexandrium ubi sardae. Nascitur in Cypro tyro & galatia. Xenocrates & sub asperibus nasci tradit. Haec sunt gemae quae ad sculpturas aptantur: Myrites myrrhae colore habet: faciemque minime gemmae: unguenti odorem attrita etiam nardi. Myrmedia nigra habet emittens similes uerrucis. Myrsinites melleum colorem habet: myrrhae odorem. Mesoleucos est mediam gemmam candida distinguente linea. Mesomelas nigra uena quolibet colorem secante per medium. Nasomonites est sanguinea nigris uenis. Nebrides Libero patri sacra nomen traxit a Nebridum eius similitudine. Sunt & aliae nigrae generis eiusdem. Nympharena urbis & gentis persicae nomen habet: similis hypodatae. Orca barbari nominis enigro fuluorum ac uiridi & candido placet. Ombria quam aliqui notiam uocant sicut caradua & broninea cadere cum hymbribus: fulmibus dicitur eundem effectum habere quem bronea narrantur. Praeterea in aras addita ea traditur libamenta non amburi. Orites globosa species a quibusdam & syderites uocatur ignem non sentiens. Ostracis sine ostracites est testacea durior altera achatae similis: nisi quod achates politura pinguescit duriori: tamen inest uis: ut aliae gemmae scalantur fragmentis eius. Ostracidi ostrea nomen & similitudinem dedere. Opphicardelon barbari uocat nigrum colorem binis lineis albis includentibus. De obsidiano lapide diximus superiore libro. Inueniuntur & gemmae eodem nomine ac colore non solum in aethiopia indiisque: sed et in samo ut aliqui putant: & in littoribus hispaniensis oceani. Panchros fere ex omnibus coloribus constat. Panconus non longior digito: ne crystallus uideatur: numero plurium angulorum canet. Paneros qualis sit a Metrodoro non dicitur: sed carmen Timaridi reginae in eadem dicitur. Veneris non elegans ponitur: ex quo intelligitur additam ei fecunditatem. Quidam hanc pansebaston uocant. Ponticarum plura sunt genera. Est stellata nunc sanguineis nunc atris guttis quae

LIBER.

inter sacras habetur. Alia pro stellis eiusdem coloris lineas habet. Alia montium conualliumq; effigies. Philoginos quæ & chrysitæ uocant ostreæ atticæ assimilata: iuenitur in ægypto Phenicitæ ex balani similitudine appellat. Phrycites oliuæ. Perileucos fit ab ore gemæ ad radicem usq; cædido descendente. Parantides quas quidam grauidas uocant pregnantes fieri: & parere dicunt: medericæ parturiētibus. Natales in macedonia iuxta monumentum Tiresie iueniuntur: spēs q; eis aquæ glaciæ. Solis gema candida ē: & ad spēm syderis in orbe fulgētes spargit radios. Sadam chaldei adherescētē nauibus hnt: inuenitur prasini coloris Samothracia isula eiusdē nominis gemam dat nigram: ac sine pondere ligno similē. Sauriten in uentre uiridis lacerti harundine descti tradūt iueniri. Sarcites bubulas carnes presertat. Selenites ex cædido transluet melleo fulgore: imaginē lunæ cōtinens: redditq; eam in dies singulos crescentis minuentisq; numero: nasciq; putat in arabia. Syderites ferro similis & litigio illata discordia facit quæq; nascitur in ethiopia. Syderopæcios ex ea fit uariantibus guttis. Spongites spongiæ nomē representat. Synodontites e cerebro pisciū est: quī sy nodores uocatur. Syrtitæ in littore syrtium iāquidem lucania iueniuntur melleo colore croco refulgētes. Intus autē stellas cōtinet languidas. Syringites stipulæ iternodio similis: perpetua fistula cauatur. Tricus ex africa niger est: sed tres succos reddit: a radice nigrum: medio sanguinē: summo cædidum. Telirrhizos cinerei coloris aut rufi cædidus radicibus spectatur Telicardios colores cordis perfas apud quos gignitur magnopere delectat. Muculā appellat thracia triū genæ est uiridis aut palidior: tertia sanguineis guttis. Tephrites noue lunæ spēm habet curuatæ in cornua quāuis cinerei coloris. Telicos oleæ nucleo similis uidetur: neq; est gemæ honos: sed lingentium calculos fragit: pellitq; Veneris crines niger rimi nitoris cōtinent in se spēm rufi crinis. Veientana italica gema est: uetis reperta nigram materiā distigente limite albo. Sathenē in media nasci Democritus tradit electri colore: & si quis terat i uino palmeo & croco cæxā mō lentescere odore magnæ suauitatis. Smilaces in euphrate nasci pconneso marmori similis: medio colore glauco. Soronylios in ido flumine nascitur: magorum gemma esse narratur: neq; aliud amplius de eo.

De gemis quæ a membris hominum cognominantur: & quæ ab animalib; & de iis quæ a cæteris rebus.

Ca.

XI.

St etiamnū alia distinctio: quā qdem fecerim subinde uariata expositio. Siquidem a mēbris corpore hnt nomia. Hepatites a iocinere. Stetiates singulorū aialiū adipē numerosa: Adureneis. Vrioptalmos ionice nascit tres hoīs simul oculos exprmēs: ab aialib; cognominat. Carcinias marini cætri colore. Echites uipæ. Scorpites scorpis aut colore aut effigie. Scarites scari piscis Triglites muli. Aegophthalmos capno oculo. Itē alia fu illo. Et a gruis cologeraites. Hieracites acipitris. Aetites a colore aqlæ cædicatē cauda. Myrmecites inatā repētis formicæ effigie hnt. Scarabeorū cātharias. Lycophthalmos qtuor ē colorū ex rutilo & sanguineo i medio nigrū cædido cignit: ut luporū oculi: illis p omnia similis. Taos pauoi ē similis: itē aspidi q uocari timiclonia iuenio. Arenax similitudo ē i hāmocryso uelut auro haræis mixto. Cenchrites milii grāis uelut spsis. Dyrites et trūcis arbore: hæc ligni mō ardet. Cissites i cædido collucet ederæ foliis q totā tenet. Narcissites uenis ē ederæ distiguit. Cyamea nigra ē: sed fracta ex se sabæ similitudinē parit. Pyrene ab oliuæ nucleodicta ē. huic aliqñ esse pisciū spinæ uident. Chalazias gradinū & colorē & figurā hnt adamātinæ duritiæ. Narrat et i ignē additæ manere suū frig. Pyrites nigra qdā: sed attritu digytos adurit. Polizonos nigra multis zonis cædicat. Astrapiæ i cædido aut cyaneo discunt e medio fulmīs radii In phlegōide itus ardere qdā uidet flama q nō exeat. In āthracide sintillæ discurrere aliqñ uident. Enais semp rotūdinitatis absolutæ i cādore ē leuis: sed ad motū fluctuat it? i ea ueluti i ouis liquor. Polytrix i uiridi capilā: defluuia comag; facere dicit. Sūt & a leōis pelle & pateræ nomiatæ leōtios pardalios. Colos appellauit chrysolitū aure. Chrysoprāsū herbac. Melle? melichrota: quīs plura ei? genera sūt. Mellichros ē gemius preflaus: pre melleus. Crocias a croco. Polia caniciē quādā sparti iducit: eādē duriorē. Nigra spartopolia. Rhodites a rosa est. Melites mali coloris. Calciter ærei. Sicites fici. Rō notum nō ē in borfycte in nigro: ramosa cædidis aut sanguineis frōdibus. Nec gemite uelut in petra cædidis mēibus inf se cōplexis. Ananchitide in necromātia dicit uocari imā gines deorū. Synochide umbras inferorū euocatas teneri. Dētritide alba de fossa sub arbore quæ cædatur securis aciē nō hebetari. Et sunt multo plures: magisq; monstrifice: quibus bar.

bari dedere nomina confessi lapides esse. Nobis satis erit in his coarguisse dira mendacia.

De gemmis nascentibus & fictitiis: & figuris gemmarum.

Ca. XII.

gemmae nascuntur repente nouae ac sine nominibus: ut lapsae in metallis aurariis una inuenta: quae pro pulchritudine Alexandro Regi missa fuit: ut auctor est Theophrastus. Coclides quoque nunc uulgatissima fama sunt uerius quam nascuntur in Arabia reptis in gemitibus glebis. Melle excoque tradunt septenis diebus: noctibusque sine intermissione. Ita omni terreno uitiis: puluere decusso purgata gleba artificum ingenio uarie distribui in uenas: ductusque macularum quammaxime uendibili ratione sectatum. Quodam tamen magnitudinis fecere: ut eque regum in oriente fratralia atque pro phaleris pensilia facerent. Et alias omnes gemme mellis decoctu nitescunt: praecipue corischi. In omni alio usu acriora abominabiles. Quae uarie sunt & ad nouitatem accedere caliditate ingeniorum pertingit ut nomen usitatae non habeat. Phyles appellatur uelut ipsius naturae admiratione in iis uendicantes cum finis nominum non sit: quae plerumque non eadem cogito: innumera ex graeca uanitate posita. Indicatis nobilibus gemmis et plebeis rarorum generum dictum dignas distinxisse satis erat. Illud modo meminisse quod nitescuntibus uarie maculis atque verrucis linearum: quae iterueniunt multiplici dictu & colore mutata saepius non iam eadem plerumque materia. Nunc ceterum ad omnium gemmarum observationem praerentia dicemus opinionem secuti auctorum. Caue ut extuberantes uiliiores uidentur atque libus. Figura oblonga maxime probatur: deinde quae uocat lenticula: postea clipeidos & rotundus. Figura angulosa minima gratia. Veras a falsis discernendi magna difficultas. Quippe cum inuentum sit ex ueris gemmis in alterius generis falsas traducere. Sardonicas & ceraunias glutinatur gemmis ita ut deprehendi ars non possit: aliunde nigro: aliunde candido: aliunde nitido sumptis: omnibus in suo genere probatissimis. Quinimo et extat cometarii auctorum: quos non equidem demonstrari in quibus modis ex crystallo cingantur smaragdi: aliaeque translucentes. Sardoniae & sarda. Item ceterae ex aliis. Neque est ulla fraus uitae lucrosior.

De ratione probandarum gemmarum.

Ca.

XIII.

Os contra rationem deprehendere falsas demonstrabimus: quoniam etiam luxuria aduersus fraudem muniri decet. Praeter illa quae in principalibus quibusque generibus priuatim diximus. Translucentes matutino probari censeant: aut si necesse est in quartam horam: postea uentum. Ex perimetro pluribus modis praestat: Primum potest: si grauius sentiuntur: post haec corpore. Fictitiis pusillum in profundo appareret. Scabritia in cute. In capillamentis frigoris in constantia: prius quam ad oculos perueniat definit nitor. Decussis fragmenti paulum quod in lamina ferrea teratur efficacissimum experimeto exculant magones gemmarum. Reculant similiter & lima probationem. Obsidiare fragmenta ueras gemmas non scarificat. Fictitiae scarificationis caducitatem fugiunt. Tamen differentia est: ut aliae ferro scalpi non possint: aliae non nisi retuso: uerum omnes adamante. Plurimum autem in his terebratur praestat feruor. Gemmiferi amnes sunt aeternis: mater gages. Terrarum autem omnium maxime India. Et iam patet omnibus naturae operibus: discriminem quoddam rerum ipsarum facere conueniat. Ergo in toto orbe & in quacunque caeli conuexitas uergit: pulcherrima est omnium rerum meritoque principatum naturae optinet Italia reatrix pariter mundi altera: uiris: feminis: duobus militibus: seruitiis: artium praestantia ingeniorum claritatibus. Ita situ ac salubritate caeli atque temperie: accessu custarum gentium facili: littoribus portuosis: benigno uentorum afflatu. Etenim pertingit recurrere positio in parte utilissima: & inter ortus occasusque media agrum copia: nemorum salubritate: motuum articulis: ferorum aialium innocentia: soli fertilitate: pabuli ubertate. Quicquid est quo carere uita non debeat: nusquam praestantius: fruges: uinum: olea: uellera: lana: bestes: iuuenculi: Ne equos quidem intricariis praeferi ullis uernaculis aduersus. Metallis auri: argenti: aeri: ferri: quadiu libuit exercere: nullis cessit. Et iis nunc in se grauida potest omni dote uarios succos & frugum pomorumque sapores fundit. Ab ea exceptis Indiae fabulosos proxime quidem dixerim hispaniam quacunque ambitur mari.

LAVS DEO

C. PLINII Secundi Naturalis historiae Liber trigessimus septimus & ultimus Finit. Venetiis impressus opera & impensa Thomae de blavis de Alexandria. Anno Natiuitatis Domini. M. CCCC. LXXXI. Die. III. Mensis Nouembris. Regnante Augustino Barbado inclito Venerorum Principe.

CORRECTIONES.

In libro.iii.ubi sermo fit de latinis populis:ita scriptū hñt mēdosi codices.Cū his carnē in mōte albano soliti accipe Po.Albanēses:ī spēctatē fidei libris nō carnē scriptū est:sed car mē:& ita ipse emēdauit lēcutus historiā.Nāq; ī albano mōte,latinis po.uiserationē quot an nis Rōani dabāt.M.Varronis ad hāc rē pñtinentia uerba subieci.Latinæ feriæ dies cōceptus dictus a latinis po.qbus ex albano mōte ex sacris carnē perere fuit ius cū Romanis.Liuius quoq; libro.xxxiii.idē demōstrat his uerbis.Feriæ latine pōtificū decreto instauratæ sunt qd legati ab Ardea quæsti in Senatu erant sibi in monte Albano latinis carmen:ut asfolet: datam non esse.Nō ne hi duo celeberrimi scriptotes apte monent carnē apud pliniū legē dū eē nō carnē.Eodē Seruius quoq; grāmaticus locuplex auctor accedit:q; ī pñio cōmētā rio sic scriptū reliquit.Viscera nō tñ ītestina dicimus:sed qcqd sub corio ē:ut ī albano latinis uisceratio dabat:idest caro.& in.vii.sup Virgilianū illud populūq; latini:ait qui intererāt Albani mōtis uisceratiōni.

In.v.locus p syllabæ adiectiōē deprauatus ē oppidū tachabrachia ciuiū Ro.cū tabrachā le gēdū sit:& ita cor:exti luuenalis testifonio:q; locū ostēdēs similis frequētē igit. Quales um briferos ubi pādīt tabrachā saltus:ī uetula scalpit iā mater simia bucca.Nāq; ī africā ubi ta brachā ē saltib; & latifundiis maximā simiarū ē multitudinē.Solin⁹ & Strabo tradūt.Pof sidonius quoq; refert se ī lybiæ orā delatū siluā uidisse simiis plenā:quarū aliæ sup arbori bus:alii ī terra.federēt.Nōnullæ catulos haberēt & uerba depēdētia:īstisse:itaq; cum eas ubertib; graues cerneret:nōnullas caluas:q;sdā ēt herniosas.Tabrachā meminit.Pōponius Mela.Tabrachā Siluis Italicus tyriū opus appellat.

In.vii.ubi rerū ī uētores enumerantē scriptū legīt.Dedalū inuenisse ithyocollā.Nos exem plaria quā emēdatissima secuti correximus ithyocollā.Est at ithyocolla glutinum e pisce fa ctū ut nomē idicat de q; sic scribit Ply.i.xxxii.ithyocolla appellat piscis:cuius glutinosum ē conū:īdēq; nomē glutino eius:& alibi ithyocolla igit erugat cutē.Cornelius Celsus me dicamētis cōpluribus miscēda eē docet ithyocollā.

In.viii.ubi de eqs fit mētio:correptores īnemēdatū locū reliquerūt:nō adurentes hystoriā sic.n. scriptū ē.Maximū uero eodē.i.ī Capitoliū puēisse hēas cū palma & coronæ effuso ra tumēa:q; ibi uicerat.Ex his Plinii (simō Plinio ascribēda sunt) uerbis nemo pfecto itelli get:ubi uicerit raumēa:& sensus erit mutilatus idignusq; Pliniana maiestate nisi illud p uenisse habēas imutes:ut dicat puēisse a Veis:& ita nos emēdauimus secuti hystoriæ fidē & maxie Plutarchū q; id ita clarissime refert:ut nihil aliū ambigēdū sit Scribit.n.Veis oppi do ethruiz.dū currule editur spēctaculū ratumenā agitarorē uictorē & coronatū ex Hip podromo egrediētē equoz; celeritate atq; īpetu Romā usq; fuisse raptatū eoq; e curru ex cisso equos ī Capitoliū puenisse.Solinus quoq; idē breuiter refert a Plinio ut arbitror acceptū.Ab hoc auriga ratuēna Rōæ nomē ē idutū ratuēnæ porte.Auctores Festis Ply.& Plutar.

In.x.ubi fit mētio de his quæ iter se dissident scriptū ē Phalāges & arāei.qd senserit hoc in loco correctiones pietate nō possū:nisi forte oppiati sint legiones illas cuneosq; macedo nū:q; ipsi teste Li.Phālāges appellāt:scriptoresq; fere oēs celebrāt agere discordias cū ara nei.qd quā ridiculū sit sentire ēt īsulssimi itelligūt.Ego uero correxi sic Phalāgia & ara nei.Est at Phalāgiū ex genere araneoz; quoq; noxiū sūt morsus:ut scribit Ply.i.xi.corpus exiguū uariū acumiātū ad saltū īgrediētū.Phalan.teste eodē tricēos parit.Idē i.xxix.Pha lāgiū ē italix ignotū & pluriū generū.Et alibi phalāgiō grāci uocat inter genera araneorū Cornelius Celsus ī qñro.Vbi uero phalāgiū nocuit:præter eā curationē quæ manu reddif sæpe hō demittēdus ē:soliū ē.Quid multa hæc diētio:apud Pliniū adeo ē frequēs:ut corre ptores existimē cū hoc præsertim locū nō emēdarit obliuisciōres fuisse Curriōe:q; memo ria ita fuit nulla:ut aliquotiēs tria cū pposuisset:aut quartū adderet:aut terriū quæreret.

In.xiii.ubi generosa uina referunt:sic scriptū legīt.Ceterano scilicet uino iter gallias cōsi stit auctoritas.Quis quæso geographus:qs hystoric ceterāos populos quorū uina laudat Plinius illustrauit:uel nudis saltē nominibus nūcupauit unq;Me hercule nullus.At qui cum ceretanos ī hispania nobiles fuisse legerimus deprauatū pmutatis litteris locutū sic

emendauimus. Cerretano inter gallias cōstitit auctoritas: Sunt. n. Cerretani hispaniæ populi: q. iuliani cognominatur & q. Augustani: ut auctor ē Plinius i. iii. Horū uina inter laudatissima locū habet: ut auctor ē Plinius: q. Martialis i. Xenis setinis cōparat. Cerretana nepos ponat: Serina putabis. Nō potuit turbe cū trib⁹ illa bibet. Scio oēs fere eruditos uiros hastenus extimasse. Martialis hoc disticho eē locutū de Cerretanis etruscis. In quo expōnendo nō minus errarūt quā i illo: cuius lēma ē pna. Cerretana mihi fiat uel mālā licebit d Menapislauri de petafone uorēt Crediderunt. n. hoc quoq. ad Cerites ethruarū referēdū. In quod manifestū erratū ne inciderēt: potuissent Strabonis lectione admoneri sic i tertio geographiæ scribētis: ubi de hispaniarū situ hētur oratio. Media pyrenes loca cōualles tenēt: q. s. frequētes cultores habitāt: quas quāmaxīa hispaniæ portio cerretani tenent: a q. bus multifariā pna cōdiuntur cāthabris p quā similes puentū nō mediocrē hoībus exhibent. Quid his Strabonis uerbis lucidus eē pōt⁹ qd aptus? quā clarissime oīdunt distichon Martialis nō ad Cerites etruscos q. nulla condiendi pnas laude censentur: sed ad ceretanos hispaniæ: quorum pna celebrantur eē referēdū. Nāq. cū ex hispania & gallia. M. Varronis atq. Strabonis testimonio saluamēta mittentur laudatissima: uidetur Martialis eodē carmine tanquā confinium regionum puas coniungere uoluisse. Cerretanarum uinearū miram ubertatem prouentumq. incredibilem Columena tradit in iiii.

In. xvi. cū oībus codicibus talis index sit. De hedera quæ uocat^r Similax: & eodē capite id uerbū Similax sæpius repetitū sit: fateor me quo min⁹ imutārē supsedisse. Verū quēadmodū fabulæ cōueniat nō intelligo. quā Milacē appellat. nō simalacē. Ouidius. & crocō i paruos uersum cū Milacē flores: Et Plinius ab ouidio nō dissentiens ait. Virgine eiūsdē noīis pp amorē iuuenis croci mutata in hunc fruticē. Huc accedit qd in. xxiii. scribens de natura cederē in medicina Milacē nuncupat: quā i. xvi. Similacē noīauerat: nisi exēplaria i. hoc (ut eq. dē arbitror) deprauata sint: qd ideo facilius credere libet cū apud eundē Pliniū complures deprauatos indices deprehēderi: de qb⁹ alias loquar. Præterea ut ad similacē redeā. Sestius grauis auctor Taxū arborē a quo toxica nūcupatur: uocari dixit a græcis simulacē: & eē i archadia tā præsentis ueneni: ut si q. dormiāt sub ea: cibū ue capiant: moriātur.

In. xviii. cū correctores ita emēdauerūt: uel uerius deprauauerint. Seruius rex ouīū bouūq. effigie primū aras signauit habuisse uidentur quidā cōe cū lacerta: cui aīali memoria inest nulla. Nā dicāt quæso apud quē idoneū scriptorē istud unquā legerint: Cur nō ad Pliniū bonis uiri: Si apud alios nō reperiēbātis: recurēdū cēsuistis q. i. xxxiii. locū hūc ut nos coreximus: ita emēdandū eē demonstrat. Seruius rex ouium bouūq. effigie prius aras signauit: nō autē aras. Id hystoriæ fides exigit. Idē Plinius repetit: cui⁹ uerba ex prædicto libro hæc sunt. Seruius rex primus signauit aras Antea rudi ufos Romæ Timæus tradit. Signatū est nota pecudū: unde & pecunia appellata. Eodē accedit locupletissimas auctor Plutarchus: q. scribit apparere in uetustissimis nūmis: incisum signum bouis: pecudis: suis ue.

In. xix. i. mēdosīs codicib⁹ uerbū pscū porib⁹ litteris ablatīs mutilatū ē ubi scriptū legitur ædiū: cū legēdū sit hærediū. & sic ego correxi. Est autē herediū ut ait Festus prædiū puulū Et in legib⁹. xii. tabularū i horti significatōe sp. noīatur herediū. Inde hærediolū usurpat Columella: cui⁹ uerba hæc sunt ex libro. i. Ad eodē iuueos & iiii. iugerū auīū herediolū redierit.

In eodē unius litteræ iūserione mēdū admissum ē. Ita. n. scriptū hnt deprauati codices. In ueterari uina: succisq. castrari: cū scribēdū sit Saccicisq. castrari. Atq. uideor nitris leuiasectari imo grauissima & nota digna. Nō. n. sono tā dissimile est thais Hermione: quā sensu succis & saccis. Nāq. si legēdū admiseris. Vina succis castrari. Qui sensus. Dii boni quā inuolutus: quā ridiculus: & Pliniano acumini minīe qdrās erit cōfingēdus: e cogitādusq. Si uero saccis quēadmodū nos emēdauim⁹ corexeris: & sensū deprehēdes elegātē eruditū & ex p. luerudine Romana sūptū atq. a Plinio nō discrepātē. Nāq. Romanū institutū fuit uetus uina sacco lineo colare: ut essent inocentiora. Ideoq. ait Plini⁹ in. xiiii. de uino loquēs Quinimo ut plus capiamus sacco frangimus uires: & in. xxiii. utilissimum inquit omnibus sacco uiribus fractis. Hæc pliniana faciunt: ut æxtimen. Martialem cum de egroto

Tongilio loqueretur i secundo: sic scriptu reliquit. Cecuba faccetur quæq annus coxit opi
mi: id est sacco colent: cū siccet passim legat. Ita. n. salubriora: purioraq redebatur. Vnde &
in. xii. ait. Turbida sollicito trāsmittere cecuba sacco. Oratius quoq. n. ii. sermonū morē hūc
trāsmittēdi uinū p sacco tetigit eo uersu. Intergū pdūt limo uitia sapore. Vbi Porfirio ex/
posuit sacco collata. Et Martialis in apophoretus. Pauperiore mero tingere lina potes.

In. xxv. legitur Gallia sagittas i ueneno helleboro tigit. Nos correximus i uenatu au
storē secuti. A. Gellū uirū ut Augustinus ait multū faciūdiā sciētiā: q eadē referēs ex Ply
nio sumpsisse se idiat: sic scribens. xvi. Præterea id scriptū ē i plinio Legimus gallos inue
natibus tingere helleboro. sagittas quod iis iēta exanimatā ferā teneriores ad epuals fiant.
Ex iis Gellū uerbis lucido apparet apud Plyniū legēdū eē in uenatu: ut ipse emendauit: nō
aut inuenenato. Eiusdē quoq. Gelli auctoritas fecit: ut alterū quoq. locū i eodē. xxv. de
prauatū corrigerē. Ita. n. scriptū ē. Mithridatis inuentū autumnāt in anatū pōticarū mi
scere antidotū qm ueneno uiuerēt. Quæ sunt hæc portēta uerborū: quā cōcisa sūta: quā in
decora cōstruētiō: nisi illud i anatū pōticarū sic emēdes. Sāguinē anarū pōticarū: cuius rei
nō me auctorē habebis: sed Gellū sic scribenē in noctibus æticiis. Anates pōticas diciē eadē
dis uulgo uenenis uiditare. Scriptū etiā a Leneo. Cn. Pōpeū liberto Mitridatē illū pōti re
gē medicinā rei: & remediōrū id genus solertē fuisse. solitūq. carū sanguinē miscere medi
camētis: quæ digerendis uenenis ualent: eūq. sanguinē uel potentissimū eē in ea confectis
one. Quid his Gelli uerbis manifestus. Quid lucidius esse potest: quibus edem enarrat
quod Plinius. Qui etiam ipsemet Plinius aperte demonstrat ita corrigendum esse: ut
ego correxi cuius uerba ex libro uigesimo nono: hæc sunt. Coagulum quoq. agninum ad
uersus omnia mala medicamenta pollet. Item sanguis anatum ponticarum.

In. xxviii. sic scriptum ē medetur phitocāpes uenenis. Ego uero pmutatis litteris emēdau
pitocāpes. Est aut pitocāpe uermis siue crua nucas pineas ifestās: ut docet Ply. sic scri
bēs i. xxiii. usus cōtra cātharidas bupræsti pīorū erucas: q̄s pytiocāpas uocāt. Didio cōposi
ta ex pyria & cāpe. Pyria uero inter genera nucū pinearū numeratur. e pinastris singularis
remediū aduersus tussim: ut Plinius refert in. xv. Ab hac arbore pyria salamin pityusa est
nuncupata: ut auctor est Strabo in. ix. quēadmodū & aliā in hispania insulam pityusæ no
men inde esse sortitam scribit Diodorus in. vi. Cāpe uero est crua infestans maxime hor
tensia: cuius meminit. Columna hoc uersu. Voluitur ad terram distorto corpore campe.

In xxxiii. uerbū barbarū pro latinissimo: insolens pro usitato elegantissimofq. receptū est:
gratotasiū p græcostasi. Sic. n. scriptū ē. Flauius adiculā ærēā fecit in gratotasio. Nō ificia
bor ignorare me qd sit gratorasiū: imo ingenue fatebor. Quod si q̄s correptores iterroget
qd id significet: nescio quid mūstabitunt: & dictiōē tanquā inauditā portenta famq. refo
midabunt. Ego uero correxi i græcostasi. Græcostasi aut locus erat Romæ substruētus sub
dextra curiæ hostilæ supra comitium: ubi nationum subsisterent legati: qui ad senatū ef
sent missi. Is græce costasis: ut interpretatur. M. Varro: appellatur a græcorum legatis ibi
subsistentibus. De græcostasi meminit Cicero i epistola ad Quintū fratē hic uerbis Dein
de eius operæ repente a græcostasi & agradibus clamorem satis magnum sustulerunt.

In. xxi. nec hoc qdē præteribo: propriū pictoris nomē deprauatū est: ubi sic legitur. Siccyon
ex ingenio Pausiani. Nos uero docente Plinio correximus: ex ingenio. Pausiæ: & ita cor
rectores Pliniū secuti auctorem emēdare potuissent: nisi lethargo oppressi cœruario similes
extitissent: cui etiā i fame niadēti si respexerit cibi subrexit obliuio. Nāq. Plinius in. xxxv.
clarissime ostendit Pausiā pictorē nuncupatū fuisse nō Pausianum: cuius uerba hæc sunt.
Pausiā Sicyonium primū i hoc genere nobilē. Vbi ei oīa illa ne forte alium putes ascribit
quæ in. xxi. retulerat. Alibi quoq. inquit Pausiæ filius & discipulus Aristolaus. Quin etiā
Porphirio pictorē nobilē fuisse Pausiā scribit: a quo tabellā pausiacam nominauit Oratius
Vel cum pausiaca torpes infane tabella. Cæterum nō hoc solum hominis nomē in Plinio
deprauatum legitur (id enim leuissime ferendum foret) sed tot ego deprēdi inuersa &
abhyistoriæ fide discrepantia: ut ista priuatim uolumen non epistolam requirant.

REGISTRVM HVIYSOPERIS.

a a	f	detinet	lexerat aut	ritatem &
Prima alba	subinde	o	rate sine	lani complexam
CAIVS PLI	annos	lia baccaſq	y	addunt
cuidam xpo	coniunx	ctium	cordis	D
imperator	c Orpore	De mēſpelis	lires	animal
b b	g	Malis	Defectis	lire tanta
De hāmoninco	Frenos	p	agrestes	conuenit
Xenophonte	metu	germinet	z	ponentem
ca & cytiſo	ciliis	lumi tendentes	tium refinatū	E
& leucantemo	dem ciuili	bacca	ta Snecus	nus ad
a	h	obſeruanc	De myrobalano	cunt
C. PLINII	uit. xx.	q	tuitam	& contra
ſuturos	ceruice	dum farinae	&	uiridiſſima
exoriens	nus earum	non ſit	ri. Federz	F
& a nullo	carulos	gilius ex	habere	ſpargere
b	i	Italia	Melior	runt in
bitu	c Oncharū	r	uis cit	ſtea cognouimus
contra	multa	quoq	?	Ille primi,
u Arie	CAII PLINII	ris honore	Folia	G
no urbi	ſubuolet	q in agro	purgandis	Probatur
c	k	ſicut	piti non	Stricturæq
propiciorq	De generatione	f	modice	muſcis &
Opidum	Que uolucru	cum luna	z	ualere
maris	Aquilæ	cuſtodiri	uenio	H
In hoc	r ESTANT	ctus ante	De hærba	pulus fuit
d	l	ſe meſſes	phure	primere
metropon	generi	t	& guſtu	impoſitum
meras	li ſine	Silphio	A	proſcriptionum
quingentis	Altera	aspera	uim effe ctus	I
h Inc	uocantur	ria Bulbus	Homerus	Vera naq
d	m	tantum	Item	gleba
nia taurus	Radix	u	nes in	pallidus
put Lelegeis	reperiuntur	medetur	B	principatu
do canyro	ante ortum	Coquitur	aſtum	II
PRAEFATIO	Et ſarmenta	mis illitum	taurinum	laudata
e	n	chi meſſura	nz ſumptæ	Et in india
inum	felicitia	x	tum eſſe	maniſeſtiſſimum.
ra & dictu	reperiuntur	est in cāpania	C	
Arabia	cuſtare	uerum & in	ſupra	

